BIBLIJA

ILI

SVETO PISMO

STARI I NOVI ZAVJET

KAZALO RIJEČI I REDAKA BIBLIJE

IZDANJE ZA ISELJENIŠTVO
NARODA IZ HRVATSKE I BOSNE

BIBLE
DIASPORA EDITION
FOR PEOPLE FROM CROATIA AND BOSNIA
OLD AND NEW TESTAMENT
WITH CONCORDANCE

Biblija je dar Božji svakomu narodu plemenu i jeziku

Ova se Biblija pruža svakomu tko ju može čitati s namjerom da bude prihvaćena od svakoga kao riječ Božja, a ne ljudska.

Sve Sveto pismo je od Boga nadahnuto i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za odgajanje u pravednosti. (2 Timoteju 3:16).

Najprije znajte, da nijedno proročanstvo u Pismu nije samovoljno tumačenje. Jer proročanstvo nije nikad došlo od ljudskoga htijenja, nego su sveti Božji ljudi govorili kako su bili potaknuti Duhom Svetim. (2 Petrova 1:20,21)

Prijevod i priprema za tiskanje: Đuro Martinjak

Izdanje: U Isusu Kristu braća sa Zapada

Tiskano u Sjevernoj Americi 2005

Sadržaj

ZAPOVIJEDI BOŽJE

BOG JE IZGOVORIO SVE OVE RIJEČI

I

Ne smiješ imati drugih bogova uz mene.

II

Ne smiješ sebi praviti rezbarena kipa, ni bilo kakve slike od bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodi pod zemljom. Ne smiješ im se klanjati niti im služti. Jer ja sam Gospodin, tvoj Bog, ja sam ljubomoran Bog, pohađam zlodjela otaca na djeci do trećega i četvrtog koljena onih koji me mrze, a milosrđe iskazujem tisućama, koji me ljube i drže moje zapovijedi.

III

Ne smiješ uzimati uzalud Imena Gospodina, svojega Boga, jer Gospodin neće pustiti bez kazne onoga koji uzima njegovo Ime uzalud.

IV

Sjeti se Subotnjega dana, drži ga svetim. Šest dana radi i obavljaj sve svoje poslove, a sedmi dan je Subotnji dan Gospodina, tvojega Boga. Na taj dan ne smiješ obavljati nikakva posla, ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj sluga, ni tvoja sluškinja, ni tvoja stoka, ni došljak koji boravi kod tebe unutar tvojih vrata. Jer u šest dana Gospodin je stvorio nebesa i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmi dan je otpočinuo. Zato je Gospodin blagoslovio Subotnji dan i posvetio ga.

V

Poštuj svojega oca i svoju majku da dugo živiš u zemlji koju ti daje Gospodin, tvoj Bog.

VI

Ne smiješ ubiti.

VII

Ne smiješ činiti preljuba.

VIII

Ne smiješ krasti.

IV

Ne smiješ lažno svjedočiti protiv svojega bližnjega.

X

Ne smiješ poželjeti kuće svojega bližnjega; ne smiješ poželjeti žene svojega bližnjega, ni njegova sluge, ni njegove sluškinje, ni njegova vola, ni njegova magarca, ni igdje išta što pripada tvojem bližnjemu!

ISUS JE IZGOVORIO OVE RIJEČI

Ljubi Gospodina, svojega Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom i svom svojom pameću. To je prva i najveća zapovijed. A druga je isto takva: Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe! O ovima dvjema zapovijedima visi sav Zakon i proroci.

Postanak

1 U početku Bog je stvorio nebesa i zemlju.
2 Zemlja je bila još pusta i bez oblika; tama je ležala nad bezdanom i Duh Božji lebdio je nad vodama.
3 Onda je rekao Bog: "Neka bude svjetlost!" I bila je svjetlost.
4 I vidio je Bog da je svjetlost dobra; i rastavio je Bog svjetlost od tame.
5 Bog je nazvao svjetlost dan, a tamu on je nazvao noć. Tako su večer i jutro bili prvi dan.
6 Onda je rekao Bog: "Neka bude svod po sredini voda, i tako neka rastavlja vode od voda!"
7 Tako je Bog stvorio svod i rastavio vode što su bile pod svodom od onih voda što su bile nad svodom. I bilo je tako.
8 Bog je nazvao svod nebo. Tako su večer i jutro bili drugi dan.
9 Onda je rekao Bog: "Vode pod nebesima neka se skupe na jedno mjesto, i neka se pokaže kopno!" I bilo je tako.
10 Bog je nazvao kopno zemlja i skupljenu vodu on je nazvao more. I vidio je Bog da je to dobro.
11 Onda je rekao Bog: "Neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje što nosi sjeme, i plodonosna stabla koja donose plodove po svojoj vrsti, plodove što u sebi samima donose svoje sjeme na zemlji!" I bilo je tako.
12 Zemlja je pustila iz sebe travu, bilje što nosi sjeme po svojim vrstama, i stabla što u sebi samima donose svoje sjeme. I vidio je Bog da je to dobro.
13 Tako su večer i jutro bili treći dan.
14 Onda je rekao Bog: "Neka budu svjetlila nebeska na svodu da rastavljaju dan od noći, te kao znaci neka ona služe i pokazuju vremena, dane i godine.
15 Neka svijetle na nebeskom svodu da rasvjetljuju zemlju!" I bilo je tako.
16 Onda je Bog stvorio dva velika nebeska svjetlila: veće da vlada danom, i manje da vlada noću, uz to još i zvijezde.
17 Bog ih je postavio na nebeskom svodu da rasvjetljuju zemlju,
18 i da vladaju danom i noću, te da rastavljaju svjetlost od tame. I vidio je Bog da je to dobro.
19 Tako su večer i jutro bili četvrti dan.
20 Onda je rekao Bog: "Neka se vode napune i provrve živim stvorenjima u izobilju, i ptice neka lete iznad zemlje pod nebeskim svodom!"
21 Tako je Bog stvorio velika morska stvorenja i sva živa bića što se miču, s kojima voda obiluje, po svojim vrstama, i sve krilate ptice po svojim vrstama. I vidio je Bog da je to dobro.
22 Bog ih je blagoslovio riječima: "Rađajte se i množite se! Napunite vode u morima, i ptice neka se množe i napune zemlju!"
23 Tako su večer i jutro bili peti dan.
24 Onda je Bog rekao: "Neka zemlja proizvede živa bića svake vrste: stoku, životinje što gmižu i zvijeri zemaljske, sve po njihovoj vrsti!" I bilo je tako.
25 Tako je Bog stvorio zvijeri zemaljske po njihovoj vrsti, stoku po njezinoj vrsti, i sve što gmiže na zemlji po njihovoj vrsti. I vidio je Bog da je to dobro.
26 Onda je Bog rekao: "Načinimo čovjeka na svoju sliku i priliku! Neka on vlada nad ribama morskim, nad pticama nebeskim, nad stokom, nad svim zvijerima zemaljskim i nad svim što gmiže po zemlji!"
27 Tako je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku, na sliku Božju stvorio ga, muško i žensko stvorio ih.
28 Onda ih je Bog blagoslovio, i Bog im rekao: "Rađajte se i množite se, napunite zemlju i podložite je sebi! Vladajte nad ribama morskim, nad pticama nebeskim i nad svakim živim bićem što se miče na zemlji!"
29 I Bog je rekao: "Eto, predajem vam sve na cijeloj zemlji, bilje što nosi sjeme, i sva stabla s plodovima u kojima je sjeme; neka vam bude za hranu!
30 I sve zeleno bilje dajem za hranu svim zvijerima zemaljskim, svim pticama nebeskim i svemu što se miče na zemlji i ima u sebi život." I bilo je tako.
31 Onda je vidio Bog sve što je stvorio, i zaista bilo je veoma dobro. Tako su večer i jutro bili šesti dan.

2 Tako se dovršilo nebo i zemlja i sva njihova vojska.
2 Sedmi dan Bog je dovršio svoje djelo koje je stvorio. On je počinuo sedmi dan od svih svojih djela koja je stvorio.
3 I blagoslovio je Bog sedmi dan i proglasio ga svetim, jer je taj dan počinuo od svih svojih djela koja je stvorio i učinio.
4 To je opis postanja nebesa i zemlje kad su bili stvoreni. U vrijeme kad je Gospodin Bog stvorio zemlju i nebesa,
5 prije nego je na zemlji raslo ikakvo poljsko grmlje i prije nego je na poljima raslo ikakvo bilje. Jer Gospodin Bog nije još pustio kišu na zemlju i nije još bilo čovjeka da obrađuje zemlju.
6 No dizala se magla iz zemlje i natapala je svu površinu tla.
7 Onda je napravio Gospodin Bog čovjeka od zemaljskoga praha i udahnuo mu u nosnice dah života. Tako je čovjek postao živo biće.
8 Onda je Gospodin Bog daleko na istoku zasadio vrt u Edenu i ondje stavio čovjeka koga je napravio.
9 I dao je Gospodin Bog da niknu iz zemlje svakojaka stabla, ugodna za pogled i dobra za jelo, i stablo života usred vrta i stablo spoznanja dobra i zla.
10 A od Edena je izlazila rijeka koja je natapala vrt, i odatle se granala u četiri izvorne rijeke.
11 Prvoj je ime Pišon; to je ona što optječe cijelom zemljom havilskom, gdje ima zlata.
12 Zlato je ove zemlje izvrsno; a ondje ima i bdelija i kamena oniksa.
13 Druga se rijeka zove Gihon, koja teče pokraj cijele zemlje Kuš.
14 Treća se rijeka zove Hidekel; to je ona što teče istočno od Asirije. Četvrta je rijeka Eufrat.
15 Tada je Gospodin Bog uzeo čovjeka i stavio ga u edenski vrt da ga obrađuje i uzdržava.
16 I Gospodin Bog je dao čovjeku ovu zapovijed: "Sa svakoga stabla u vrtu smiješ jesti,
17 ali sa stabla spoznanja dobra i zla ne smiješ jesti, jer onoga dana kad s njega jedeš, sigurno ćeš umrijeti."
18 Onda je rekao Gospodin Bog: "Nije dobro čovjeku biti sam: načinit ću mu pomoćnicu koja mu pristaje."
19 I doveo je Gospodin Bog sve životinje zemaljske i sve nebeske ptice, koje je napravio od zemlje, pred Adama da vidi kako će ih nazvati. Kako Adam nazove živa bića, onako će im biti ime.

20 Tako je Adam nadjenuo imena svoj stoci, ptica-
ma nebeskim i svim životinjama u polju. Ali se
Adamu nije našla pomoć njemu slična.
21 Zato je Gospodin Bog pustio dubok san na
Adama, i dok je on spavao, uzeo mu jedno rebro i
mjesto opet ispunio mesom.
22 Onda je Gospodin Bog napravio ženu od rebra
koje je uzeo od čovjeka i doveo ju k čovjeku.
23 I Adam je rekao: "Ta je napokon kost od mojih
kostiju i meso od mojega mesa; ona će se zvati
žena, jer je uzeta od čovjeka."
24 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku i prionuti za
svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo.
25 Oboje su bili goli, čovjek i njegova žena, i nisu se
stidjeli jedno drugoga.

3 Zmija je bila lukavija od svih zemaljskih životi-
nja koja je stvorio Gospodin Bog. Ona je rekla
ženi: "Je li uistinu rekao Bog: 'Ne smijete jesti ni s
kojega stabla u vrtu?' "
2 Žena je odgovorila zmiji: "Od plodova stabala u
vrtu smijemo jesti,
3 samo od plodova stabla koje je u sredini vrta,
zapovjedio je Bog: 'Od toga ne smijete jesti, pa ni
dotaknuti ga, da ne umrete.' "
4 Zmija je rekla ženi: "Nećete sigurno umrijeti.
5 Jer zna Bog da će vam se otvoriti oči čim budete
jeli s njega i da ćete postati kao Bog i spoznati što
je dobro i zlo."
6 Tako je žena vidjela kako je plod stabla dobar za
jelo i ugodan za pogled, i da je plod stabla poželjan,
jer daje spoznanje. Ona je uzela od njegova ploda
i jela, i od njega dala i svojem mužu, koji je bio uz
nju, i on je jeo.
7 Onda se obadvoma otvorile oči i oni su spoznali
da su goli; stoga su spleli smokvino lišće i od njega
si napravili pregače.
8 Nato su čuli šum koraka Gospodina Boga, koji je
hodio po vrtu za dnevnog povjetarca, a Adam i nje-
gova žena su se sakrili, pred Gospodinom Bo-
gom, među grmljem u vrtu.
9 Onda je Gospodin Bog zovnuo Adama i rekao
mu: "Gdje si?"
10 On je rekao: "Kad sam začuo šum tvojih koraka
u vrtu, bojao sam se jer sam bio gol, pa sam se
sakrio."
11 A On je rekao: "Tko ti je rekao da si gol? Da nisi
možda jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio
jesti?"
12 Onda je čovjek rekao: "Žena koju si mi dao da
bude uz mene, dala mi je sa stabla i ja sam jeo."
13 I Gospodin Bog je rekao ženi: "Zašto si to uči-
nila?" Žena je odgovorila: "Zmija me zavela, pa
sam jela."
14 Nato je rekao Gospodin Bog zmiji: "Zato jer si to
učinila, prokleta si među svom stokom i svim živo-
tinjama zemaljskim! Na svojem ćeš trbuhu puzati i
prah ćeš jesti sve dane svojega života!
15 Neprijateljstvo ću staviti između tebe i žene, iz-
među tvojega roda i njezina roda. On će ti zgnječiti
glavu, a ti ćeš ga raniti u petu."
16 Ženi je rekao: "Mnoge ću ti muke umnožiti kad
zatrudniš. U bolovima ćeš rađati djecu, žudjeti ćeš
za svojim mužem i on će nad tobom vladati."
17 Onda je rekao Adamu: "Jer si popustio molbi
svoje žene i jeo sa stabla za koje sam ti zapovjedio,
govoreći: 'Ne smiješ jesti s njega': "Neka je prokle-
ta zemlja zbog tebe; mukom ćeš se od nje hraniti
sve dane svojega života.
18 Oboje trnje i korov rađat će ti i ti ćeš se hraniti
poljskim biljem.
19 U znoju ćeš svojega lica jesti kruh dok se ne
vratiš u zemlju iz koje si uzet; jer prah si i u prah ćeš
se vratiti."
20 Adam je nadjenuo svojoj ženi ime Eva, jer je
majka svim živima.
21 I napravio je Gospodin Bog Adamu i njegovoj
ženi odjeću od krzna i u njih ih odjenuo.
22 Tada je rekao Gospodin Bog: "Eto, čovjek je
postao kao jedan od nas, da spoznaje dobro i zlo.
A sad, samo da ne pruži i svoju ruku i ne uzme i sa
stabla života i jede, pa vječno živi"
23 Zato ga Gospodin Bog prognao iz edenskog
vrta da obrađuje zemlju iz koje je bio uzet.
24 Tako je on prognao Adama, i postavio kerubine
istočno od edenskog vrta s ognjenim mačem, koji
se okretao na sve strane, da čuvaju put k stablu
života.

4 Nato je Adam spoznao Evu, svoju ženu, a ona
je zatrudnjela i rodila sina, Kaina; rekla je: "Do-
bila sam čovjeka pomoću Gospodina."
2 Nato je rodila još jednoga sina, njegova brata
Abela; Abel je postao pastir, a Kain poljodjelac.
3 Nakon nekog vremena dogodilo se da je Kain
prineo Gospodinu žrtvu od poljskih plodova.
4 I Abel je žrtvovao od prvina svojega stada, i to
komade sala. Gospodin je milo pogledao na Abela
i njegovu žrtvu,
5 ali na Kaina i njegovu žrtvu nije pogledao. Kain je
bio jako srdit i lice mu se namrgodilo.
6 A Gospodin je upitao Kaina: "Zašto si srdit i
gledaš pred sobom tako mrko?
7 Ako pravo radiš, ne odsijeva li ti lice vedrinom?
Ako ne radiš pravo, grijeh vreba pred vratima i žudi
za tobom, ali ti trebaš nad njim vladati."
8 A Kain je razgovarao sa svojim bratom Abelom;
i dogodilo se, dok su bili na polju, da se Kain podi-
gao na svojega brata Abela i ubio ga.
9 Onda je upitao Gospodin Kaina: "Gdje ti je brat
Abel?" On je rekao: "Ja ne znam. Zar sam ja čuvar
svojega brata?"
10 On je rekao: "Što si učinio? Glas krvi tvojega
brata viče k meni sa zemlje.
11 Tako sada neka si proklet, prognan od doma-
ćeg tla što je otvorilo svoja usta da popije krv tvo-
jega brata, iz tvoje ruke.
12 Kad zemlju obrađuješ, ona neće više imati
snage da ti daje uroda. Bjegunac i lutatalica bit ćeš
na zemlji."
13 A Kain je rekao Gospodinu: "Prevelika je moja
kazna, a da bih ju mogao snositi.
14 Zaista evo, ovoga me dana tjeraš s lica zemlje;
moram se skrivati daleko od tvojega lica; bit ću lu-
talica i bjegunac na zemlji, i moglo bi se dogoditi da
me netko ubije kad me susretne."
15 A Gospodin mu rekao: "Ne tako, nego tko god
ubije Kaina, sedmerostruka osveta bit će na njega
stavljena." I Gospodin je stavio znak na Kaina da
ga nitko ne ubije kad ga susretne.
16 Kain je nato otišao ispred lica Gospodinova i
doselio se u zemlju Nod istočno od Edena.
17 Kain je spoznao svoju ženu, ona je zatrudnjela
i rodila Enoka. On je sazidao grad, i nazvao ga po
imenu svojega sina, Enok.
18 Enoku se rodio Irad. Iradu se rodio Mehujael,
Mehujaelu se rodio Metušael, Metušaelu se rodio
Lamek.
19 Tada je Lamek uzeo sebi dvije žene. Jedna se
zvala Ada, a druga Zila.
20 Ada je rodila Jabala, koji je bio praotac onima
koji prebivaju pod šatorima i imaju stoku.
21 Njegov se brat zvao Jubal. On je praotac svih
koji sviraju na liru i sviralu.

22 A Zila je rodila Tubal-Kaina, kovača koji je
pravio svakovrsno posuđe od mjedi i željeza. A
sestra Tubal-Kainova bila je Naama.
23 Lamek je rekao svojim ženama: “Ada i Zila, ču-
jte moj glas; žene Lamekove, poslušajte moju ri-
ječ: Ubio sam čovjeka koji me ranio i momka koji
me udario.
24 Ako će Kain biti sedmerostruko osvećen,
Lamek će biti sedamdeset i sedam puta.”
25 Adam je opet bio spoznao svoju ženu i ona je
rodila sina i nadjenula mu ime Set. Pomislila je:
“Bog mi je dao drugoga sina namjesto Abela koga
je ubio Kain.”
26 I Setu se rodio sin, i on mu nadjenuo ime Enoš.
Tada se počelo prizivati Ime Gospodinovo.

5 Ovo je knjiga Adamova rodoslovlja. U dan kad
je Bog stvorio čovjeka, stvorio ga na priliku Bo-
žju.
2 On ih je stvorio muško i žensko, blagoslovio ih i
nazvao ih Adam na dan kad su bili stvoreni.
3 Adam je živio stotinu i trideset godina i rodio mu
se sin koji mu je bio po obličju sličan, i nadjenuo mu
ime Set.
4 Poslije rođenja Setova, Adam je živio osam sto-
tina godina i rodili mu se sinovi i kćeri.
5 Tako je živio Adam svega devet stotina i trideset
godina i umrije.
6 Set je živio stotinu i pet godina i rodio mu se Enoš.
7 Poslije rođenja Enoševa, Set je živio osam stoti-
na i sedam godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.
8 Tako je živio Set svega devet stotina i dvanaest
godina i umrije.
9 Enoš je živio devedeset godina i rodio mu se
Kenan.
10 Poslije rođenja Kenanova, Enoš je živio još
osam stotina i petnaest godina i rodili mu se sinovi
i kćeri.
11 Tako je Enoš živio svega devet stotina i pet
godina i umrije.
12 Kenan je živio sedamdeset godina i rodio mu se
Mahalalel.
13 Poslije rođenja Mahalalelova, Kenan je živio još
osam stotina i četrdeset godina i rodili mu se sinovi
i kćeri.
14 Tako je Kenan živio svega devet stotina i deset
godina i umrije.
15 Mahalalel je živio šezdeset i pet godina i rodio
mu se Jared.
16 Poslije rođenja Jaredova, Mahalalel je živio još
osam stotina i trideset godina, i rodili mu se sinovi
i kćeri.
17 Tako je Mahalalel živio svega osam stotina i
devedeset i pet godina i umrije.
18 Jared je živio stotinu i šezdeset i dvije godine i
rodio mu se Enok.
19 Poslije rođenja Enokova, Jared je živio još
osam stotina godina i rodili mu se sinovi i kćeri.
20 Tako je Jared živio svega devet stotina šezde-
set i dvije godine i umrije.
21 Enok je živio šezdeset i pet godina i rodio mu se
Metuselah.
22 Poslije rođenja Metuselahova, Enok je živio
hodajući s Bogom još tri stotine godina i rodili mu
se sinovi i kćeri.
23 Tako je Enok živio svega tri stotine i šezdeset i
pet godina.
24 A Enok je uvijek hodao s Bogom, pa ga nestalo,
jer ga uzeo Bog.
25 Metuselah je živio stotinu i osamdeset i sedam
godina i rodio mu se Lamek.
26 Poslije rođenja Lamekova, Metuselah je živio
još sedam stotina i osamdeset i dvije godine, i rodili
mu se sinovi i kćeri.
27 Tako je živio Metuselah svega devet stotina i
šezdeset i devet godina i umrije.
28 Lamek je živio stotinu i osamdeset i dvije godine
i rodio mu se sin.
29 I on mu je nadjenuo ime Noa, pa je rekao: “Ovaj
će nas tješiti u teškom poslu naših ruku na polju
koje je prokleo Gospodin.”
30 Poslije rođenja Noina, Lamek je živio još pet
stotina i devedeset i pet godina i rodili mu se sinovi
i kćeri.
31 Tako je živio Lamek svega sedam stotina i se-
damdeset i sedam godina i umrije.
32 Noi je bilo pet stotina godina, i rodili mu se Šem,
Ham i Jafet.

6 Nato se dogodilo da kad su se ljudi počeli mno-
žiti na površini zemlje i kćeri su im se rodile,
2 da su vidjeli Božji sinovi da su bile lijepe čovječje
kćeri, i oni su ih uzimali sebi za žene, koje su god
izabrali.
3 I Gospodin je rekao: “Moj duh se neće zauvijek
mučiti s čovjekom, jer on je zaista tjelesan; neka
mu život bude stotinu i dvadeset godina.”
4 U one dane živjeli su divovi na zemlji, pa još i
kasnije, kad su Božji sinovi uzimali sebi čovječje
kćeri, i kad su ih oni spoznali one su im rodile
djecu. To su bili gorostasi davnine, glasoviti ljudi.
5 Tada je Gospodin vidio da je čovjekova pokvare-
nost na zemlji velika i da su sve nakane mišljenja i
njihova srca uvijek samo na zlo.
6 Gospodin se pokajao što je stvorio čovjeka na
zemlji i bio srcem ožalošćen.
7 I Gospodin je rekao: “Uništit ću s lica zemlje čo-
vjeka koga sam stvorio, oboje čovjeka i zvijeri, sve
što gmiže i ptice u zraku, jer se kajem što sam ih
stvorio.”
8 Ali je Noa našao milost u očima Gospodinovim.
9 Ovo je rodoslovlje Noino: Noa je bio čovjek pra-
vedan i neporočan u svojem naraštaju; Noa je
hodio s Bogom.
10 Noi su se rodila tri sina: Šem, Ham i Jafet.
11 Zemlja je bila pokvarena pred Bogom i puna
nasilja.
12 Tako je Bog pogledao i vidio kako je zemlja za-
ista pokvarena, jer je sve čovječanstvo u svojem
djelovanju bilo pošlo po zlu na zemlji.
13 I rekao je Bog Noi: “Kraj svim živim stvorenjima
je došao pred mene, jer je zemlja puna nasilja koja
čine, i evo, uništit ću ih zajedno sa zemljom.
14 Sagradi sebi korablju od drva gofera, napravi
pregratke u korablji i premaži ju iznutra i izvana
zemljanom smolom.
15 Ovako ćeš ju sagraditi: tri stotine lakata neka
bude dužina korablje, pedeset lakata njezina ši-
rina i trideset lakata visina!
16 Napravi na korablji prozor za svjetlo i lakat vi-
sine odmjeri odozgor naokolo; stavio onda vrata
korablji sa strane i napravi u njoj donji, srednji i
gornji kat!
17 Jer evo, pustit ću potop na zemlju da uništim
sva bića pod nebom koja imaju u sebi dah života;
sve što živi na zemlji neka izgine!
18 A s tobom ću napraviti zavjet: ti ćeš ući u kora-
blju—ti, s tobom tvoji sinovi, tvoja žena i žene tvojih
sinova.
19 Od svih živih bića uzet ćeš u korablju po dvoje
da ih sobom uzdržiš na životu; neka bude po jedno
muško i jedno žensko!
20 Od ptica po njihovim vrstama, od stoke po njiho-
vim vrstama i od živina što gmižu po zemlji neka

uđe s tobom po dvoje da ostanu na životu.
21 Sobom uzmi sve što treba za hranu i spremi to
kod sebe; to će biti za hranu tebi i njima!”
22 I Noa je učinio sve onako kako mu je zapovjedio
Bog.

7 Onda jednoga dana rekao je Gospodin Noi:
“Uđi u korablju s cijelom svojom obitelji, jer sam
samo tebe vidio pravedna pred sobom u ovom na-
raštaju.
2 Od svih čistih životinja uzmi sebi po sedmero,
muško i žensko, a od nečistih životinja po dvoje,
muško i žensko.
3 I od ptica nebeskih po sedmero, muško i žensko,
da se kasnije mognu rasploditi na zemlji.
4 Jer, već do sedam dana pustit ću kišu na zemlju
za četrdeset dana i četrdeset noći, i uništit ću sa
zemlje sva živa bića koja sam ih stvorio.”
5 I Noa je učinio sve onako kako mu je zapovjedio
Gospodin.
6 Noa je imao šest stotina godina kad je došao
potop na zemlju.
7 Tako je Noa sa svojim sinovima, svojom ženom
i ženama svojih sinova ušao u korablju zbog po-
topa.
8 Od životinja čistih i nečistih, od ptica i od svega
što gmiže po zemlji.
9 Ušlo je Noi u korablju po dvoje, muško i žensko,
kako je Bog zapovjedio Noi.
10 I dogodilo se nakon sedam dana da su prodrle
vode potopa na zemlju.
11 U šeststotoj godini života Noina, sedam-
naestoga dana drugoga mjeseca, na taj dan pro-
drli su svi izvori velikog bezdana i otvorile se
ustave nebeske.
12 Kiša je padala na zemlju četrdeset dana i četrd-
eset noći.
13 Upravo taj isti dan ušao je u korablju Noa i nje-
govi sinovi Šem, Ham i Jafet, i s njima žena Noina
i tri žene njegovih sinova;
14 oni i sve zvijeri po svojim vrstama, stoka po svo-
jim vrstama, sve što gmiže po zemlji po svojim vr-
stama, i sve ptice po svojim vrstama, sve što je
imalo krila i perje.
15 Ušli su Noi u korablju po dvoje od svih živih bića.
16 Ušlo je muško i žensko od svih bića, kako mu je
zapovjedio Bog, onda ih je Gospodin zatvorio
unutra.
17 Nato se izlio potop na zemlju za četrdeset dana.
Voda je narasla i podigla se korablja, tako da je
plovila nad zemljom.
18 Voda je silom nadolazila i sve se više dizala vi-
soko nad zemljom, a korablja je plovila po površini
vode.
19 Do tako silne visine nabujala je voda na zemlji
da su bila pokrivena sva visoka brda pod cijelim
nebom.
20 Voda se popela petnaest lakata visoko iznad
brda, tako da su ona bila poplavljena.
21 I izginula su sva bića koja su se micala na zemlji,
ptice, stoka, zvijeri i sve što gmiže po zemlji, a i svi
ljudi.
22 Sve što je imalo u sebi dah života, sve što je
živjelo na suhu, pomrije.
23 Tako je on uništio sva bića koja su živjela na licu
zemlje: oboje čovjeka i stoku, sve što gmiže i
nebeske ptice. Sve je bilo uništeno na zemlji. Os-
tao je na životu samo Noa i oni koji su bili s njim u
korablji.
24 Voda je još dalje nadolazila na zemlji stotinu i
pedeset dana.

8 Onda se Bog sjetio Noe i svih živih bića i svih
životinja koje su bile s njim u korablji. I Bog je
pustio vjetar da puhne po zemlji tako da je voda
opadala.
2 Zatvorili se izvori bezdana i ustave nebeske se
također zaustavile, i kiša s neba je prestala padati.
3 I vode su neprestano otjecale sa zemlje. I nakon
stotinu i pedeset dana vode su se smanjile.
4 Sedamnaestoga dana sedmoga mjeseca zaus-
tavila se korablja na Gori Ararat.
5 Voda je onda dalje opadala do desetoga mjese-
ca. Prvog dana desetoga mjeseca pokazali su se
vrhovi brda.
6 Nato se dogodilo, nakon četrdeset dana, otvorio
Noa prozor korablje što je napravio.
7 Tada je ispustio gavrana koji je odlijetao i doli-
jetao dok nije presahnula voda na zemlji.
8 Onda je ispustio golubicu da vidi je li voda otekla
sa zemlje.
9 Ali golubica nije našla mjesta gdje bi stala njezina
noga, pa se vratila njemu u korablju, jer je voda još
pokrivala svu površinu zemlje. Tako je on pružio
svoju ruku, uhvatio ju i uzeo sebi u korablju.
10 Počekao je još sedam dana, pa opet ispustio
golubicu iz korablje.
11 Tada se golubica vratila k njemu tek pred večer;
i gle, imala je u kljunu svježi maslinov list. Noa je po
tom znao da su vode otekle sa zemlje.
12 Ipak je pričekao još sedam dana, pa opet ispus-
tio golubicu, ali se ona k njemu nije više vratila.
13 Dogodilo se šest stotina prve godine, prvog
dana prvoga mjeseca, usahnule su vode na zemlji;
a Noa je otkrio pokrov na korablji i pogledao, i vidio
da se površina zemlje počela sušiti.
14 I dvadeset i sedmog dana drugoga mjeseca
bila je zemlja suha.
15 Onda se Bog javio Noi, govoreći:
16 “Izađi iz korablje, ti i s tobom tvoja žena, tvoji
sinovi i žene tvojih sinova!
17 Sobom uzmi sve razne vrste životinja što su s
tobom: ptice, stoku, i sve što gmiže po zemlji da se
slobodno kreću po zemlji, da se rasplode i razmno-
že na zemlji!”
18 I tako je izašao Noa, s njim njegovi sinovi, nje-
gova žena i žene njegovih sinova.
19 Sve zvijeri, sve sitne životinje, i sve ptice, sve
što se samo miče na zemlji, po svojim vrstama,
izašli su iz korablje.
20 Onda je Noa podigao Gospodinu žrtvenik, uzeo
je po komad od svih čistih životinja i od svih čistih
ptica i prineo na žrtveniku žrtvu paljenicu.
21 Kad je Gospodin omirisao ugodan miris, rekao
je u sebi: “Nikada više neću prokleti zemlje zbog
ljudi; i makar je mišljenje srca čovječjega zlo od
njegove mladosti, neću ipak više uništiti sva živa
bića kao što sam učinio.
22 Od sada, dok bude zemlje, neće više nestajati
sjetve ni žetve, studeni ni vrućine, ljeta ni zime,
dana ni noći.”

9 Tada je Bog blagoslovio Nou i njegove sinove,
i rekao im: “Rađajte se, množite, i napunite
zemlju!
2 Strah pred vama neka bude na svim životinjama
zemaljskim i svim pticama nebeskim, sve što se
miče na zemlji i sve morske ribe; one su u vaše
ruke predane.
3 Sve što se miče i što živi, neka vam bude za
hranu. Sve to ja vama dajem, kao i zeleno bilje.
4 Ali ne smijete jesti meso koje još ima u sebi svoj
život, naime, krv.
5 Zaista za krv vašega života tražit ću obračun; od

svake životinje tražit ću za to obračun, od svakoga
čovjeka, pa i od njegova brata, tražit ću obračun za
život čovječji.
6 Tko god prolije krv čovječju, njegovu će krv proliti
čovjek; jer je Bog stvorio čovjeka po slici Božjoj.
7 A vi se sada rađajte i množite, raširite se na zemlji
i namnožite se na njoj!"
8 Onda je Bog rekao Noi i njegovim sinovima koji
su bili s njim, govoreći:
9 "Evo, sklapam sad zavjet s vama i s vašim po-
tomcima poslije vas,
10 i sa svim živim bićima koja su s vama, s pticama,
sa stokom i sa svim zemaljskim zvijerima koja su s
vama, i sa svim zemaljskim životinjama koje su
izašle iz korablje.
11 Ja sklapam svoj zavjet s vama: da nijedno stvo-
renje ne bude više uništeno od vode potopa, i da
od sada više neće doći potop da opustoši zemlju."
12 I rekao je Bog: "Ovo je znak zavjeta koji skla-
pam između sebe i vas i svih živih stvorenja koja su
s vama za sve vaše dolazeće naraštaje.
13 Stavljam svoju dugu u oblak koja će biti znak
zavjeta između mene i zemlje!
14 I bit će, da kad navučem oblake na zemlju
ukazat će se duga u oblacima,
15 i ja ću se sjetiti svojega zavjeta koji postoji izme-
đu mene i vas, i svih živih stvorenja; nikada više
neće biti vode za potop da uništi sva stvorenja.
16 Kad se ukaže duga u oblacima, pogledat ću ju i
sjetit ću se vječnoga zavjeta između Boga i živih
stvorenja svake vrste koja su na zemlji."
17 I rekao je Bog Noi: "To je znak zavjeta kojega
sam napravio između sebe i svih živih bića na
zemlji."
18 A Noini sinovi, koji su izašli iz korablje, bili su:
Šem, Ham i Jafet. Ham je bio otac Kanaanov.
19 Ova trojica bila su Noini sinovi i od njih se sva
zemlja napučila.
20 Noa je počeo obrađivati zemlju i zasadio vino-
grad.
21 Onda je pio vino, opio se i ležao je otkriven u
svojem šatoru.
22 Ham, otac Kanaanov, promatrao je golotinju
svojega oca i rekao to vani obojici svoje braće.
23 A Šem i Jafet su uzeli ogrtač i stavili ga obojica
na svoja ramena, išli su natraške unutra i pokrili
njime golotinju svojega oca. Njihovo lice bilo je pri
tom natrag okrenuto tako da nisu vidjeli golotinje
svojega oca.
24 A kad se Noa rastrijeznio od vina doznao je što
mu je učinio njegov mlađi sin.
25 Onda je on rekao: "Neka bude proklet Kanaan,
i neka bude najniži sluga svojoj braći!"
26 I on je rekao: "Neka je blagoslovljen Gospodin,
Bog Šemov, Kanaan neka mu je sluga!
27 Neka raširi Bog Jafeta, neka prebiva u Še-
movim šatorima; Kanaan neka mu je sluga!"
28 Noa je živio nakon potopa još tri stotine i pede-
set godina.
29 A Noa je živio svega devet stotina i pedeset
godina i umrije.

10 A sada ovo je rodoslovlje Noinih sinova, Še-
ma, Hama i Jafeta, kojima su se rodili sinovi
poslije potopa.
2 Jafetovi sinovi bili su: Gomer, Magog, Madaj,
Javan, Tubal, Mešek i Tiras.
3 Gomerovi sinovi bili su: Aškenaz, Rifat i Toga-
rma.
4 Javanovi sinovi bili su: Elišah i Taršiš, Kitim i Do-
danim.
5 Od ovih su se razgranali neznabožački narodi po
otocima. To su Jafetovi sinovi prema svojim zem-
ljama, svaki s vlastitim jezikom, prema svojim obi-
teljima i narodima.
6 Hamovi sinovi bili su: Kuš, Mizraim, Put i Ka-
naan.
7 Kušovi sinovi bili su: Seba, Havila, Sabta,
Ramah i Sabteka. Ramahovi sinovi bili su: Šeba i
Dedan.
8 Kušu se rodio Nimrod; on je bio prvi i silni vladar
na zemlji.
9 On je bio silan lovac pred Gospodinom, zato se
govori: "Silan lovac kao Nimrod pred Gospodi-
nom."
10 Početak njegova kraljevstva bili su: Babel,
Erek, Akad i Kalne u zemlji Šinearu.
11 Iz ove je zemlje otišao u Asiriju i sazidao Ninivu,
Rehobot-Ir, Kalah
12 i Resen između Ninive i Kalaha (to je glavni
grad).
13 A Mizraimu se rodio Ludim, Anamim, Lehabim,
Naftuhim,
14 Patrusim i Kasluhim, od kojih su potekli Filistejci
i Kaftorimci.
15 Kanaanu se rodio Sidon njegov prvorođenac, i
Het.
16 Onda Jebusejci, Amorejci, Girgašejci,
17 Hivejci, Arkejci i Sinejci,
18 Arvadejci, Semarejci i Hamatejci; poslije se ple-
mena kanaanska dalje raširila.
19 Dosezalo je područje Kanaanaca od Sidona
prema Geraru do Gaze i prema Sodomi, Gomori,
Adami i Seboimu do Leše.
20 To su Hamovi sinovi po svojim rodovima po
svojim jezicima, u njihovim zemljama i narodima.
21 I Šemu, ocu svih Eberovih sinova, starijemu
bratu Jafetovu, rodili su se sinovi.
22 Šemovi sinovi bili su: Elam, Ašur, Arfaksad, Lud
i Aram.
23 Aramovi sinovi bili su: Us, Hul, Geter i Maš.
24 Arfaksadu se rodio Salah, a Salahu se rodio
Eber.
25 Eberu su se rodila dva sina: jednomu je bilo ime
Peleg, jer se u njegovo vrijeme razdijelilo čovje-
čanstvo, a njegovu bratu bilo je ime Joktan.
26 Joktanu se rodio Almodad, Šelef, Hasarmavet
i Jerah,
27 Hadoram, Uzal i Diklah,
28 Obal, Abimael, Šeba,
29 Ofir, Havila i Jobab: svi su ovi Joktanovi sinovi.
30 Njihova Prebivališta se protezala od Meše
prema Sefaru do istočnih gora.
31 To su Šemovi sinovi po svojim rodovima, po
svojim jezicima, u njihovim zemljama i narodima.
32 To su obitelji Noinih sinova po svojim naraštaji-
ma u svojim narodima. Od njih su se narodi razgra-
nali po zemlji poslije potopa.

11 Tada je zemlja imala jedan jezik i jedan govor.
2 I dogodilo se, da kako su putovali od istoka,
našli su ravnicu u zemlji Šinear i ondje se naselili.
3 Onda su rekli jedan drugomu: "Hajdemo praviti
opeku i da ju ispečemo!" Opeke im bile mjesto ka-
mena a zemljana smola za žbuku.
4 Onda su rekli: "Hajde da sazidamo sebi grad i
kulu s vrhom do nebesa, da pribavimo sebi ime, da
se ne raspršimo po cijeloj zemlji!"
5 A Gospodin je sišao da vidi grad i kulu što su ih
zidali čovječji sinovi.
6 I Gospodin je rekao: "Doista, svi su sad jedan
narod i svi imaju jedan jezik, i to su počeli raditi. Od
sada ih više ništa neće zaustaviti izvesti što god
naume.

7 Hajde da siđemo i da im pobrkamo jezik da ne
razumiju jedan drugoga što govore!”
8 Tako ih je Gospodin raspršio odande po cijeloj
zemlji i tako su odustali od zidanja grada.
9 Stoga mu je ime Babel, jer je ondje Gospodin
pobrkao jezik cijele zemlje, i odande ih je Gospo-
din raspršio po cijeloj zemlji.
10 Ovo je rodoslovlje Šemovo. Šemu je bilo stotinu
godina kad mu se rodio Arfaksad, dvije godine po-
slije potopa.
11 Poslije rođenja Arfaksadova, Šem je živio pet
stotina godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.
12 Arfaksad je živio trideset i pet godina i rodio mu
se Salah.
13 Poslije rođenja Salahova, Arfaksad je živio još
četiri stotine i tri godine, i rodili mu se sinovi i kćeri.
14 Salah je živio trideset godina i rodio mu se Eber.
15 Poslije rođenja Eberova, Salah je živio četiri
stotine i tri godine, i rodili mu se sinovi i kćeri.
16 Eber je živio trideset i četiri godine i rodio mu se
Peleg.
17 Poslije rođenja Pelegova, Eber je živio još četiri
stotine i trideset godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.
18 Peleg je živio trideset godina i rodio mu se Reu.
19 Poslije rođenja Reuova, Peleg je živio dvjesta i
devet godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.
20 Reu je živio trideset i dvije godine i rodio mu se
Serug.
21 Poslije rođenja Serugova, Reu je živio dvjesta i
sedam godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.
22 Serug je živio trideset godina i rodio mu se Na-
hor.
23 Poslije rođenja Nahorova, Serug je živio još
dvjesta godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.
24 Nahor je živio dvadeset i devet godina i rodio
mu se Terah.
25 Poslije rođenja Terahova, Nahor je živio još sto-
tinu i devetnaest godina, i rodili mu se sinovi i kćeri.
26 Tako je Terah živio sedamdeset godina i rodio
mu se Abram, Nahor i Haran.
27 Ovo je rodoslovlje Terahovo. Terahu se rodio
Abram, Nahor i Haran, a Haranu se rodio Lot.
28 Haran je umro još za svojega života oca Teraha
u svojoj postojbini, u Uru u Kaldeji.
29 Abram i Nahor su se oženili. Abramovoj ženi
bilo je ime Saraja, a Nahorovoj ženi bilo je ime
Milka, kći Haranova, oca Milke i Jiske.
30 A Saraja je bila nerotkinja, nije imala djece.
31 Onda je Terah uzeo svojega sina Abrama i svo-
jega unuka Lota, sina Haranova, i snahu svoju
Saraju, ženu Abrama, svojega sina, i iselio se s
njima iz Ura u Kaldeji, da idu u zemlju Kanaan, i
došli su do Harana i smjestili se ondje.
32 Tako je bilo Terahovih dana dvjesta i pet
godina, i umro je Terah u Haranu.

12 Nato je Gospodin rekao Abramu: “Idi iz svoje
zemlje i od svojega roda i iz doma svojega
oca u zemlju koju ću ti pokazati!
2 Učinit ću te velikim narodom, blagoslovit ću te i
uzveličat ću tvoje ime; i ti ćeš biti blagoslov.
3 Blagoslovit ću one koji tebe blagoslivljaju, i prok-
let ću one koji tebe proklinju; u tebi će biti bla-
goslovljena sva plemena na zemlji.”
4 I pošao je Abram, kako mu je zapovjedio Gospo-
din, i s njim je pošao Lot. Sedamdeset i pet godina
bilo je Abramu kad je otišao iz Harana.
5 I uzeo je Abram Saraju, svoju ženu, i Lota, sina
svojega brata, i sav imetak što su imali, i svu
družinu koju su bili dobili u Haranu, i izašli su da se
zapute u zemlju Kanaan. Tako su oni došli u zem-
lju Kanaan.
6 Prošao je Abram zemlju sve do svetišta Šekema,
sve do Hrasta Moreh. Kanaanci su tada prebivali u
zemlji.
7 Onda se Gospodin ukazao Abramu i rekao mu:
“Tvojim potomcima dat ću ovu zemlju.” I on je
ondje podigao žrtvenik Gospodinu koji mu se uka-
zao.
8 I krenuo je odatle dalje u gore istočno od Betela
i postavio svoj šator između Betela na zapadu i Aja
na istoku. Tu je podigao Gospodinu žrtvenik i priz-
vao Ime Gospodinovo.
9 I tako je Abram putovao još dalje prema jugu.
10 A nastala je glad u zemlji, i Abram je sišao u
Egipat da se ondje za koje vrijeme skloni, jer je
glad teško pritiskivala zemlju.
11 I dogodilo se, kad se približio Egiptu, rekao je
Saraji, svojoj ženi: “Znam dobro da si vrlo lijepa
žena.
12 Stoga kad te vide Egipćani, reći će: ‘To mu je
žena’ i mene će ubiti, a tebe ostaviti na životu.
13 Pa kaži da si mi sestra, da mi zbog tebe bude
dobro, i da bi zbog tebe ostao na životu!”
14 A kad je došao Abram u Egipat, vidjeli su Egi-
pćani da je njegova žena vrlo lijepa.
15 Vidjeli su ju i dvorani faraonovi i hvalili ju pred
faraonom. I žena je bila dovedena u dvor faraonov.
16 I on je činio dobro Abramu zbog nje. On je dobio
ovaca, goveda, magaraca, sluga i sluškinja,
magarica i deva.
17 Ali je Gospodin pustio teška zla na faraona i na
njegov dom zbog Saraje, žene Abramove.
18 Onda je dozvao faraon Abrama i upitao ga: “Što
si mi to učinio? Zašto mi nisi rekao da je ona tvoja
žena?
19 Zašto si rekao: ‘Ona mi je sestra,’ pa sam je
zamalo uzeo sebi za ženu. A sada, eto ti tvoja
žena, uzmi je i idi!”
20 I zapovjedio je faraon svojim ljudima za njega, i
oni su ga ispratili s njegovom ženom i sa svim što je
god imao.

13 Onda je Abram otišao iz Egipta dalje na jug,
on i njegova žena i sve što je god imao i Lot
s njim.
2 Abram je bio vrlo bogat stokom, srebrom i
zlatom.
3 Od juga putujući dalje sve do Betela, do mjesta
gdje mu je prije bio šator, između Betela i Aja,
4 do mjesta, gdje je prije podigao žrtvenik. Ondje je
Abram prizvao Ime Gospodinovo.
5 A i Lot, koji je išao s Abramom, imao je ovaca,
goveda i šatora.
6 A zemlje nije bilo dosta da bi ih uzdržavala kad bi
ostali zajedno, jer je njihovo imanje bilo tako veliko
da nisu mogli ostati boraviti zajedno.
7 I tako je nastajala svađa između pastira stada
Abramova i pastira stada Lotova. Tada su još
prebivali i Kanaanci i Perizejci u toj zemlji.
8 Zato je Abram rekao Lotu: “Neka ne bude svađe
između mene i tebe, između mojih i tvojih pastira,
jer smo braća.
9 Nije li sva zemlja pred tobom? Odvoji se radije od
mene! Ako li ti kreneš nalijevo, ja ću nadesno; ili,
ako ti kreneš nadesno, onda ću ja nalijevo.
10 I Lot je podigao svoje oči i vidio da je sva ravnica
Jordana posve natopljena (prije nego što je Go-
spodin uništio Sodomu i Gomoru) kao vrt Gospo-
dinov, kao egipatska zemlja, kako se ide prema
Zoaru.
11 Tada je Lot izabrao sebi svu ravnicu Jordana, i
otputovao na istok. I tako se oni odijelili jedan od
drugoga.

12 Abram je ostao u zemlji Kanaanaca, a Lot je
živio u gradovima ravnice i razapinjao svoj šator
sve do Sodome.
13 A ljudi u Sodomi bili su veoma zli i jako su sagri-
ješili protiv Gospodina.
14 A Gospodin je rekao Abramu, poslije kako se
Lot odijelio od njega: "Podigni svoje oči i pogledaj
s mjesta gdje stojiš: prema sjeveru, jugu, istoku i
zapadu;
15 jer svu zemlju koju vidiš, dat ću tebi i tvojim po-
tomcima zauvijek.
16 I učinit ću tvoje potomstvo kao prah na zemlji.
Ako tko mogne prebrojiti prah na zemlji, moći će
onda prebrojiti i tvoje potomstvo.
17 Ustani i prođi zemlju u dužinu i u širinu, jer ću je
dati tebi."
18 I Abram je podigao svoje šatore i smjestio se
kod Hrastova Mamre koji su u Hebronu, i ondje je
podigao žrtvenik Gospodinu.

14 I dogodilo se u vrijeme Amrafela, kralja Šine-
ara, Arioka, kralja Elasara, Kedorlaomera,
kralja Elama i Tidala, kralja Gojima,
2 da su se ovi zaratili s Berom, kraljem Sodome,
Biršom, kraljem Gomore, sa Šinabom, kraljem
Adme, sa Šemeberom, kraljem Seboima i s kra-
ljem u Beli, to jest u Zoaru.
3 Svi su se oni skupili u Dolini Sidim, (to jest Slano
more).
4 Dvanaest godina služili su Kedorlaomeru, ali su
u trinaestoj godini podigli ustanak.
5 A u četrnaestoj godini došao je Kedorlaomer i
kraljevi koji su bili s njim i napali su Refaimce u
Aštarot Karnaimu, Zuzijce u Hamu, Emijce u
ravnici kod Kirjatajima,
6 i Horijce na gorama Seira sve do El-Parana koji je
uz pustinju.
7 Onda su se vratili i došli u En Mišpat, to jest
Kadeš, napali su i pokorili svu zemlju Amalečana i
Amorejaca, koji su prebivali u Hazezon Tamaru.
8 A kralj Sodome, kralj Gomore, kralj Adme, kralj
Seboima i kralj u Bali, to jest u Zoaru, izašli su i
skupa se postavili u boj protiv onih u Dolini Sidimu:
9 protiv Kedorlaomera, kralja Elama, Tidala, kralja
Gojima, Amrafela, kralja Šineara, i Arioka, kralja
Elasara: četiri kralja protiv pet.
10 A Dolina Sidim bila je puna jama sa paklinom; a
kraljevi Sodome i Gomore su bježali i neki su pali u
njih, a ostali pobjegli u gore.
11 Onda su oni uzeli sve blago Sodome i Gomore
i svu njihovu hranu, i otišli svojim putom.
12 Uzeli su i Lota, sina brata Abramova koji je bo-
ravio u Sodomi, i njegovo blago, pa otišli.
13 Onda je došao neki bjegunac i javio Abramu,
Hebrejcu, koji je onda boravio kod hrastova
Mamre, Amorejac, brat Eškolov i Anerov; ovi su bili
u savezu s Abramom.
14 A kad je čuo Abram da je njegov brat zarobljen,
naoružao je svoje izvježbane sluge, tri stotine i
osamnaest ljudi rođenih u njegovoj kući, i pošao za
njima u potjeru do Dana.
15 On je podijelio svoje ljude, udario na njih sa svo-
jim slugama, tukao ih i tjerao sve do Hobe, koja je
sjeverno od Damaska.
16 Tako je povratio sve blago, i Lota, svojega
brata, i njegovo blago, kao i žene i ostale ljude.
17 A kad se vraćao s pobjede nad Kedorlaomerom
i kraljevima koji su bili s njim u savezu, izašao mu u
susret kralj Sodome u Dolinu Šave, (to jest, Dolinu
kraljevsku).
18 Tada je Melkizedek, kralj Salema, donio kruh i
vino; on je bio svećenik Boga Svevišnjega.
19 On ga je blagoslovio i rekao: "Blagoslovljen
budi Abrame od Boga Svevišnjega, Vlasnika neba
i zemlje!
20 I neka je slavljen Bog Svevišnji, koji je predao
tvoje neprijatelje u tvoje ruke!" I on mu je dao dese-
tinu od svega.
21 A kralj sodomski rekao je Abramu: "Daj meni
samo ljude, a blago zadrži za sebe!"
22 Ali Abram je rekao sodomskom kralju, gov-
oreći: "Dižem svoju ruku Gospodinu, Bogu Sveviš-
njemu, Vlasniku neba i zemlje i zaklinjem se:
23 da neću uzeti ništa od konca, do remena obuće,
i da neću uzeti ništa što je tvoje da ne rečeš: 'Ja
sam obogatio Abrama'—
24 osim onoga što su pojeli momci i dio ljudima koji
su išli sa mnom: Aner, Eškol i Mamre; oni neka
uzmu svoj dio!"

15 Poslije tih događaja došla je riječ Gospodino-
va Abramu u jednom viđenju, govoreći: "Ne
boj se, Abrame, ja sam tvoj štit, tvoja nagrada bit će
vrlo velika."
2 Ali je Abram rekao: "Gospodine Bože, što mi
možeš dati kad sam bez djece, a moj je baštinik
Eliezer Damaščanin?"
3 Abram je rekao: "Eto, nisi mi dao potomstva, pa
će onaj rođen u mojoj kući biti moj baštinik."
4 Ali gle, odmah mu je došla riječ Gospodinova,
govoreći: "Taj neće biti tvoj baštinik, nego onaj koji
će izići iz tvojega tijela bit će tvoj baštinik."
5 Tada ga izveo van i rekao mu: "Pogledaj na nebo
i prebroji zvijezde, ako ih možeš prebrojiti!" I onda
nastavio: "Toliko će biti tvoje potomstvo."
6 Abram je povjerovao Gospodinu i on mu je to
uračunao u pravednost.
7 Onda mu je On rekao: "Ja sam Gospodin koji te
izveo iz Ura u Kaldeji da ti dadem ovu zemlju u po-
sjed."
8 A on je rekao: "Gospodine Bože, po čemu ću ja
znati da ću ju posjedovati?"
9 Nato mu je On rekao: "Prinesi mi junicu od tri go-
dine, kozu od tri godine, ovna od tri godine, grlicu i
mladoga goluba!"
10 Tada mu je on donio sve te životinje, rasjekao ih
na pola i stavio svaku polovicu jednu prema
drugoj, ali ptice nije rasjekao.
11 A kad su se ptice grabežljivice spuštale na ko-
made mesa, Abram ih otjerivao.
12 I kad je sunce zalazilo, pao je na Abrama dubok
san, i ujedno ga obuzeo strah i veliki mrak pao na
njega.
13 Onda je On rekao Abramu: "Za sigurno znaj da
će tvoji potomci biti stranci u zemlji koja im ne pri-
pada, i morat će služiti drugima, i oni će ih tlačiti
četiri stotine godina.
14 Ali samom narodu kojemu će služiti ja ću suditi,
a poslije će oni izići s velikim bogatstvom.
15 A ti ćeš poći u miru k svojim očevima i bit ćeš
pokopan u sretnoj starosti.
16 A u četvrtom naraštaju oni će se vratiti ovamo,
jer zlodjela Amorejaca još nisu potpuna."
17 I dogodilo se, kad je sunce zašlo i nastao mrak,
gle, pojavila se zadimljena žeravica i goruća zublja
prošli su između onih žrtvenih komada!
18 Istoga dana napravio je Gospodin zavjet s
Abramom, govoreći: "Tvojem potomstvu dajem
ovu zemlju, od rijeke Egipta sve do Velike rijeke,
rijeke Eufrata.
19 Kenejce, Kenizejce, Kadmonejce;
20 Hitejce, Perizejce, Refaimce;
21 Amorejce, Kanaance, Girgašejce i Jebusejce."

16 A Saraja, žena Abramova, nije mu rađala
djece, a imala je sluškinju Egipćanku čije je
ime bilo Hagara.
2 Onda je rekla Saraja Abramu: “Gle, Gospodin mi
je uskratio roditi djecu. Hajde k mojoj sluškinji, pa
možda ću po njoj dobiti djecu.” Abram je pristao na
riječ Sarajinu.
3 Onda je Saraja, žena Abramova, uzela Hagaru
Egipćanku, svoju sluškinju, i dala ju Abramu svo-
jem mužu za ženu, poslije deset godina Abramova
boravka u zemlji Kanaan.
4 Tako je on ušao k Hagari i ona je zatrudnjela. A
kad je opazila da je trudna, prezrela je svoju go-
spodaricu.
5 Onda je rekla Saraja Abramu: “Nepravda što mi
se nanosi ti si skrivio. Ja sam ti dala svoju sluškinju
za ženu, a ona sad kad je vidjela da je trudna, s
prezirom gleda na mene. Gospodin neka sudi iz-
među mene i tebe!”
6 Abram je rekao Saraji, govoreći: “Gle, tvoja je
sluškinja u tvojoj ruci; čini s njom kako ti je drago!”
A kad je Saraja počela s njom strogo postupati,
ona je pobjegla od nje.
7 Anđeo Gospodinov našao ju na izvoru vode u
pustinji, pokraj izvora na putu u Šur.
8 On ju upitao: “Hagaro, sluškinjo Sarajina, odakle
dolaziš i kamo ideš?” A ona je odgovorila: “Bježim
od svoje gospodarice Saraje.”
9 Nato joj je Anđeo Gospodinov rekao: “Vrati se
natrag svojoj gospodarici, i podloži se njezinoj
vlasti!”
10 Tada joj je anđeo Gospodinov rekao: “Umnožit
ću tvoje potomstvo tako da se od mnoštva neće
moći prebrojiti.”
11 I anđeo Gospodinov joj rekao: “Eto, trudna si
sad i rodit ćeš sina, komu ćeš nadjenuti ime Iš-
mael, jer je Gospodin čuo tvoju muku!
12 On će biti čovjek sličan divljemu magarcu: ruka
će se njegova dizati na svakoga, a svačija ruka na
njega i boravit će u blizini sve svoje braće.”
13 Onda je ona nazvala Gospodina koji je bio s
njom govorio: “Ti si Bog Svevidljiv”, jer je rekla—
“Jesam li zaista vidjela onoga koji mene vidi i os-
tala živa?”
14 Stoga se onaj studenac nazvao Beer-Lahai-
Roi – Studenac Svevidljivoga, ondje je između Ka-
deša i Bereda.
15 Hagara je rodila Abramu sina, a Abram je nad-
jenuo sinu, koga mu ga je rodila Hagara, ime Iš-
mael.
16 Abramu je bilo osamdeset i šest godina kad je
Hagara rodila Abramu Išmaela.

17 Kad je Abramu bilo devedeset i devet godi-
na, pojavio se Gospodin Abramu i rekao: “Ja
sam Bog Svemoćni, hodaj preda mnom i budi
neporočan!
2 I napravit ću moj zavjet između mene i tebe i pre-
komjerno ću te umnožiti.”
3 Onda je Abram pao ničice na svoje lice i Bog je
govorio s njim rekavši:
4 “Evo, ja sklapam moj zavjet s tobom, i ti ćeš
postati otac mnogim narodima.
5 Zato od sada tvoje ime neće više biti Abram, već
će ti ime biti Abraham, jer te postavljam ocem mno-
gim narodima.
6 učinit ću te prekomjerno plodnim; i načinit ću od
tebe narode, i kraljevi će izići od tebe.
7 Ja ću utvrditi moj zavjet između mene i tebe i tvo-
jega potomstva poslije tebe kroz sve njihove nara-
štaje za vječni zavjet, i bit ću Bog tebi i tvojim
potomcima poslije tebe.
8 I tebi i tvojem potomstvu poslije tebe, dat ću ze-
mlju, u kojoj sad boraviš kao došljak, svu zemlju
Kanaan u vječni posjed; a ja ću biti njihov Bog.”
9 I rekao je Bog dalje Abrahamu: “A ti drži moj za-
vjet, ti i tvoje potomstvo poslije tebe kroz sve nji-
hove naraštaje!
10 A ovo je moj zavjet što ćeš ga držati, između
mene i tebe i tvojega potomstva poslije tebe:
svako muško među vama neka bude obrezano.
11 A bit ćete obrezani na mesu svoje prednje
kožice, i to neka bude znak zavjeta između mene i
vas!
12 Svako muško dijete među vama kad mu bude
osam dana neka bude obrezano, kroz sve vaše
naraštaje; onaj koji je rođen u tvojoj kući ili kupljen
za novac od koga god stranaca, koji nije tvoj poto-
mak.
13 Mora biti obrezan svaki onaj koji je rođen u tvo-
joj kući i onaj koji je kupljen za tvoj novac. Tako će
moj zavjet, utisnut u vaše meso, biti vječni zavjet.
14 A neobrezan muški, koji nije obrezan na mesu
svoje prednje kožice, neka se iskorijeni iz svojega
naroda; on je prekršio moj zavjet.”
15 Još je rekao Bog Abrahamu: “Saraju, svoju
ženu, ne zovi više Saraja, nego neka joj bude ime
Sara!
16 Ja ću ju blagosloviti i dat ću ti od nje sina; onda
ću ju blagosloviti, i ona će biti majka narodima i kra-
ljevi narodima poteći će od nje.”
17 Onda je Abraham pao ničice na svoje lice i nas-
mijao se, jer je pomislio u sebi: “Zar će se čovjeku
od stotinu godina roditi dijete? Zar će Sara koja
ima devedeset godina roditi dijete?”
18 I rekao je Abraham Bogu: “Oh, da bi samo Iš-
mael živio pred tobom!”
19 Tada je Bog rekao: “Ne, tvoja žena Sara će ti
roditi sina i ti ćeš mu nadjenuti ime Izak! S njim ću
utvrditi vječni zavjet i s njegovim potomcima posli-
je njega.
20 A i za Išmaela uslišao sam te: eto, blagoslivljam
ga, i učinit ću ga plodnim i prekomjerno ću ga um-
nožiti. Dvanaest glavara izići će od njega i učinit ću
ga velikim narodom.
21 A utvrdit ću svoj zavjet s Izakom koga će ti roditi
Sara iduće godine u ovo doba.”
22 Kad završio s njim svoj govor, Bog se podigao
od Abrahama.
23 Nato je Abraham uzeo Išmaela, svojega sina, i
sve koji su se rodili u njegovoj kući, i sve koje god je
kupio za novac, svako muško u kući Abrahamovoj,
i obrezao još isti dan meso njihove prednje kožice,
kako mu je Bog rekao.
24 Abrahamu je bilo devedeset i devet godina kad
je bio obrezan na mesu svoje prednje kožice.
25 A Išmaelu, njegovom sinu, bilo je trinaest godi-
na kad je bio obrezan na mesu svoje prednje
kožice.
26 U jedan isti dan bili su obrezani Abraham i
njegov sin Išmael.
27 I svi muški njegove kuće, rođeni u kući ili za no-
vac kupljeni od došljaka, bili su s njim obrezani.

18 Onda se Gospodin pojavio Abrahamu kod
hrastova Mamre dok je za dnevne žege sje-
dio na ulazu u šator.
2 Kad je on podigao svoje oči i pogledao oko sebe,
i gle, tri čovjeka stajali su pred njim. Kad ih je
opazio, potrčao im od ulaza u šator u susret i pok-
lonio se sve do zemlje,
3 i rekao: “Moj Gospodine, ako imam milost u tvo-
jim očima, nemoj mimoići svojega slugu!
4 Dajte, molim, da vam se donese malo vode da si

operete noge, i odmorite se pod stablom!
5 A ja ću vam iznijeti nešto kruha, da se okrijepite,
pa onda možete poći dalje. Zato ste i prošli pokraj
svojega sluge." I oni su rekli: "učini kako si rekao!"
6 Nato je Abraham otrčao Sari u šator i rekao:
"Uzmi brzo tri mjerice bijeloga brašna, zamijesi i
ispeci pogače!"
7 Onda je Abraham otrčao govedima, uzeo mlado
debelo tele, i dao ga momku da ga brže-bolje
pripravi.
8 Nato je uzeo masla, mlijeka i tele koje je dao
pripraviti i postavio to pred njih; a sam je stajao
pred njima pod stablom dok su oni jeli.
9 Onda su ga upitali: "Gdje je Sara, tvoja žena?" A
on je rekao: "Ovdje u šatoru."
10 On je rekao: "Vratit ću se k tebi kad isteče vrijeme
trudnoće, onda će tvoja žena Sara imati sina."
A Sara je prisluškivala na ulazu u šator što je bio iza
njega.
11 A Abraham i Sara bili su ostarjeli, odmakli u
godinama; a Sara je već prošla vrijeme rađanja
djece.
12 Stoga se Sara sama u sebi nasmijala, misleći:
"Sad kad sam stara pa da pomišljam na uživanje;
a i moj gospodar je star."
13 A Gospodin je rekao Abrahamu: "Što se smije
Sara misleći: 'Zar ću zbilja još roditi, kad sam ostarjela?'
14 Je li Gospodinu išta nemoguće? Do godine u
ovo doba opet ću doći k tebi, i onda će Sara imati
sina."
15 A Sara je zatajila, govoreći: "Nisam se smijala."
Jer se bojala. A on je rekao: "Ne, ali se jesi smijala."
16 Tada su ljudi ustali i krenuli prema Sodomi, a
Abraham je pošao s njima da ih isprati.
17 A Gospodin je rekao: "Zar da skrivam od Abrahama
što ću učiniti?
18 Abraham će ipak postati narod velik i moćan, i u
njemu će biti svi narodi na zemlji blagoslovljeni.
19 Dat ću mu to do znanja, da bi on zapovjedio
svojoj djeci i svojem budućem domaćinstvu da se
drže puta Gospodinova radeći po pravednosti i
pravici, da bi Gospodin izvršio na Abrahamu što
mu je obećao."
20 I Gospodin je rekao: "Pošto je tužba na Sodomu
i Gomoru velika i njihov grijeh veoma težak.
21 Ja ću sići i vidjeti jesu li uistinu činili prema tužbi
što je doprla do mene, ako ne znat ću."
22 Tada su ljudi krenuli odande prema Sodomi, a
Abraham je još ostao pred Gospodinom.
23 I Abraham je pristupio bliže i rekao: "Zar ćeš i
pravednoga pogubiti s bezbožnim?
24 Možda ima pedeset pravednih u gradu. Hoćeš
li uništiti mjesto radije nego ga poštedjeti zbog pedeset
pravednih koji su u njemu?
25 Daleko neka je to od tebe da takvo što učiniš i da
zajedno s bezbožnim usmrtiš i pravednoga, i da
bude pravedniku kao i bezbožniku. Daleko neka je
to od tebe! Neće li Sudac cijeloga svijeta suditi po
pravdi?"
26 A Gospodin je rekao: "Ako nađem u Sodomi
pedeset pravednih u gradu, poštedjet ću cijelo
mjesto zbog njih."
27 Onda mu rekao Abraham, govoreći: "Ja sam
se, eto, već usudio govoriti s Gospodinom svojim,
premda sam samo prah i pepeo.
28 Možda ih ima pedeset pravednih manje pet.
Hoćeš li zbog ovih pet uništiti cijeli grad?" On je
rekao: "Neću ga uništiti, ako ondje nađem četrdeset
i pet."
29 Onda mu je još rekao, govoreći: "Ako bi se
ondje našlo samo četrdeset." On je rekao: "Neću
to učiniti zbog tih četrdeset."
30 On je rekao: "Neka se Gospodine ne ljuti ako još
progovorim. Ako bi se ondje našlo samo trideset."
On je rekao: "Neću to učiniti ako ih ondje nađem
samo trideset."
31 Tada je on rekao: "Ja sam se već usudio govoriti
Gospodinu. Ako bi ih se ondje možda našlo samo
dvadeset." On je rekao: "Neću ga uništiti i zbog tih
dvadeset."
32 I on je rekao: "Ah, ne ljuti se Gospodine, ako
samo još jednom progovorim. Ako bi ih se ondje
našlo samo deset." On je rekao: "Neću ga uništiti i
zbog tih deset."
33 Tako je Gospodin otišao svojim putom čim je
završio razgovor s Abrahamom, a Abraham se
vratio u svoje mjesto.

19 Nato ona dva anđela su stigla uvečer u Sodomu
dok je Lot sjedio na vratima Sodome. Čim
ih je Lot opazio, ustao je pred njima i poklonio se
licem sve do zemlje.
2 On je rekao: "Molim vas, gospodo, svratite se u
kuću svojega sluge da prenoćite i operete svoje
noge; onda sutra rano možete nastaviti svoj put." A
oni su rekli: "Ne, mi ćemo prenoćiti vani na trgu."
3 Ali ih je on uporno navraćao, pa se oni svratili k
njemu i ušli u njegovu kuću. On ih je ugostio i dao
ispeći beskvasnih pogača, i oni su jeli.
4 Ali prije nego su otišli leći, opkolili su kuću ljudi
grada Sodome, mlado i staro, sav narod do posljednjega
čovjeka.
5 Oni su pozvali Lota i rekli mu: "Gdje su ljudi koji su
večeras došli k tebi? Izvedi nam ih da ih tjelesno
upoznamo!"
6 Nato je Lot izašao k njima van pred vrata, a vrata
je zatvorio za sobom,
7 pa rekao: "Molim vas, moja braćo, ne činite takva
zla!
8 Evo, imam dvije kćeri koje nisu spoznale muža:
njih ću vam izvesti, pa činite s njima što vam je
drago, samo ne dirajte u ove ljude, jer su ušli pod
sjenu mojega krova!"
9 A oni rekli: "Odstupi odatle!" i još: "Ovaj je došao
ovamo kao došljak i sad se pravi sudac. Sad ćemo
učiniti tebi još gore nego njima!" I navalili su silom
na čovjeka, na Lota, i primicali se sve bliže da razbiju
vrata.
10 Ali ona su dva čovjeka pružili svoje ruke i uvukli
Lota k sebi u kuću i zatvorili vrata.
11 A ljude pred kućnim vratima, malo i veliko,
udarili su sljepoćom tako da su se uzalud mučili da
bi našli vrata.
12 Onda su ljudi rekli Lotu: "Ako imaš ovdje još
koga svojega, zeta, svoje sinove i kćeri, ili koga još
drugoga u gradu, izvedi ih iz ovoga mjesta!
13 Jer mi ćemo uništiti ovo mjesto; jer se teška
tužba digla protiv njih pred Gospodinom, i Gospodin
nas je poslao da ih uništimo."
14 Tako je Lot izišao van i porazgovorio se sa svojim
zetovima, koji su se bili oženili njegovim kćerima,
i rekao: "Ustajte, i izađite iz ovoga mjesta, jer
će Gospodin uništiti ovaj grad!" Ali su njegovi zetovi
mislili da on prebija šalu.
15 Kad je osvanula zora, anđeli su požurivali Lota,
govoreći: "Ustani, uzmi svoju ženu i svoje dvije
kćeri koje su još kod kuće, da i ti ne pogineš kaznom
grada!"
16 Kad je on još uvijek oklijevao, uzeli su ga ljudi za
ruku, njegovu ženu i obje njegove kćeri—po smilovanju
Gospodinovu—i izveli ih izvan grada.
17 I dogodilo se kad su ih izveli van jedan mu
rekao: "Bježi, da si spasiš život! Ne ogledaj se na-

trag i ne zaustavljaj se nigdje u toj ravnici; bježi u
goru da i ti ne pogineš!"
18 Onda im Lot rekao: "Nemoj tako, Gospodine!
19 Evo sada, ako je tvoj sluga našao milost u tvojim
očima, a veliko si mi milosrđe već iskazao spasivši
mi život; ali ja ne smijem bježati u goru da me nes-
reća ne snađe i ne poginem.
20 Eno, ondje je grad dosta blizu da u njega pob-
jegnem, a malen je. Daj da onamo bježim, nije li
malen? pa da ostanem na životu,"
21 On mu rekao: "Evo, neka ti bude, i u tom ću ti
udovoljiti, da neću razoriti grad o kojem govoriš.
22 Bježi brže i skloni se ondje, jer ne mogu ništa
činiti dok ne stigneš onamo!" Stoga je tomu gradu
ime Zoar.
23 Sunce je upravo izlazilo na zemlju kad je Lot
ulazio u Zoar.
24 Onda je Gospodin pustio na Sodomu i Gomoru
kišu sumpora i ognja, od Gospodina s nebesa.
25 Tako je uništio one gradove, svu ravnicu sve
žitelje tih gradova i sve što je raslo na poljima.
26 Ali se njegova žena iza njega obazrela, i ona je
postala stup soli.
27 Abraham je otišao rano ujutro na mjesto gdje je
stajao pred Gospodinom.
28 Onda je pogledao dolje prema Sodomi i Gomori
i prema cijeloj pokrajini one ravnice, i vidio kako se
dim dizao od zemlje kao dim iz peći.
29 I dogodilo se, kad je Bog uništio gradove u
ravnici, da se Bog spomenuo Abrahama i izveo je
Lota van iz sredine propasti, kad je uništavao gra-
dove u kojima je Lot boravio.
30 Onda je otišao Lot od Zoara dalje gore i smjestio
se sa svojim kćerima u gori, jer se bojao ostati u
Zoaru. I prebivao je u jednoj špilji s obje svoje kćeri.
31 Onda je rekla prvorođena mlađoj: "Naš je otac
star, a nema čovjeka na zemlji koji bi ušao k nama
kako je to običaj po svemu svijetu.
32 Hajdemo dati svojem ocu vina neka pije, pa
ćemo s njime leći, tako ćemo s ocem sačuvati po-
tomstvo."
33 Tako su onu noć opile svojega oca vinom. I pr-
vorođena je otišla i legla uz svojega oca, a on nije
opazio ni kad je ona legla ni kad je ustala.
34 I dogodilo se sutradan da je rekla prvorođena
mlađoj: "Eto, ležala sam noćas uz svojega oca.
Dajmo mu piti vina i ovu noć, pa onda idi ti unutra i
lezi uz njega, tako ćemo s ocem sačuvati potom-
stvo!"
35 Onda su i tu noć dale svojem ocu vina i opile ga.
I mlađa je ustala, otišla i legla uz njega, a on nije
opazio ni kad je ona legla ni kad je ustala.
36 Tako su obje Lotove kćeri zatrudnjele od svoje-
ga oca.
37 Prvorođena je rodila sina i nadjenula mu ime
Moab; on je praotac današnjih Moabaca.
38 A mlađa, ona je isto rodila sina i nadjenula mu
ime Ben-Ami; on je praotac današnjih Amonaca.

20 Abraham je krenuo odande na jug i boravio
je između Kadeša i Šura, a zadržao se u
Gerari kao prolaznik.
2 Onda je Abraham rekao za Saru, svoju ženu:
"Sestra mi je." I poslao ondje Abimelek, gerarski
kralj, i dao je dovesti Saru.
3 Ali Je Bog došao Abimeleku po noći u snu i rekao
mu: "Eto, umrijet ćeš zbog žene koju si dao dovesti
k sebi, jer ona je udata žena!"
4 Ali Abimelek joj se još nije približio, pa je odgovo-
rio: "Gospodine, hoćeš li i pravednika pogubiti?
5 Nije li mi on sam rekao: 'Sestra mi je'; a i ona je
rekla: 'Brat mi je'. U nedužnosti svojega srca i čis-
tim rukama učinio sam tako."
6 Onda mu je u snu rekao Bog: "Da, znam da si
učinio u nedužnosti svojega srca. Ja sam te sam
zadržao da protiv mene ne sagriješiš, i zato nisam
dopustio da ju dotakneš.
7 A sada vrati čovjeku njegovu ženu, jer je on pro-
rok i zagovarat će te da ostaneš na životu. A ne
vratiš li je, onda znaj da ćeš umrijeti, ti i svi tvoji!"
8 Rano ujutro sazvao je Abimelek sve svoje sluge
i rekao im sve što se dogodilo, a ljudi se vrlo pre-
strašili.
9 Abimelek je dozvao Abrahama i rekao mu: "Što si
nam učinio? Što li sam ti skrivio da si navukao na
mene i na moje kraljevstvo toliku krivnju? Učinio si
mi što se nipošto nije smjelo dogoditi."
10 I Abimelek je rekao Abrahamu: "Što si namjera-
vao kad si tako radio?"
11 Abraham mu odgovorio: "Mislio sam da, ako u
ovomu mjestu ne vlada strah Božji, onda će me
pogubiti zbog moje žene.
12 A ona mi je zaista sestra, kći mojega oca, samo
nije kći moje majke; tako mi je postala žena.
13 I dogodilo se, kad je Bog učinio da odem od
doma mojega oca, rekao sam joj: 'Ovu ćeš mi do-
brotu iskazati: u svakom mjestu kamo dođemo
kaži o meni da sam ti brat.' "
14 Onda je Abimelek uzeo ovaca i goveda, sluga i
sluškinja, te ih darovao Abrahamu i vratio mu
Saru, njegovu ženu.
15 Abimelek je rekao : "Evo, moja ti je zemlja otvo-
rena, ostani gdje ti se sviđa!"
16 Onda je rekao Sari: "Evo, dajem tvojem bratu
tisuću srebrnjaka, neka to bude za tebe odšteta u
očima svih koji su s tobom." Tako je ona bila
opravdana
17 Nato se Abraham pomolio Bogu, i Bog je ozdra-
vio Abimeleka, njegovu ženu i njegove sluškinje,
tako da su opet mogle rađati.
18 Jer je Gospodin zbog Sare, žene Abrahamove,
bio zatvorio svaku utrobu u domu Abimelekovu.

21 Gospodin je pohodio Saru kako je bio
obećao, i Gospodin je učinio Sari kako je bio
rekao.
2 Sara je zatrudnjela i rodila Abrahamu sina u nje-
govoj starosti, u određeno vrijeme o kojem mu je
Bog govorio.
3 A Abraham je nadjenuo ime Izak svojem novoro-
đenom sinu koga mu je rodila Sara.
4 Abraham je obrezao svojega sina Izaka kad mu
je bilo osam dana, kako mu je Bog zapovjedio.
5 Abrahamu je bilo stotinu godina kad mu se rodio
sin Izak.
6 A Sara je rekla: "Dao mi je Bog da se smijem tako
da svi koji čuju o tomu, smijat će se."
7 Još je rekla: "Tko bi bio ikad rekao Abrahamu, da
će Sara još dojiti djecu? Pa ipak ja sam mu rodila
sina u njegovoj starosti."
8 Tako je dječak rastao i bio odbijen od prsiju. Ab-
raham je na taj dan, kad je bio Izak odbijen od
prsiju, priredio veliku gozbu.
9 A Sara je vidjela kako se sin Egipćanke Hagare,
koga je bila rodila Abrahamu, podsmijeva.
10 Stoga je rekla Abrahamu: "Otjeraj tu sluškinju i
sina njezina, jer sin te sluškinje ne smije biti
baštinik s mojim sinom, Izakom."
11 A to je Abrahamu bilo vrlo neugodno zbog nje-
gova sina.
12 Onda je rekao Bog Abrahamu: "Neka ti ne bude
žao dječaka i tvoje sluškinje. Poslušaj Saru u
svemu što će ti reći, jer će se po Izaku zvati tvoje
potomstvo.

13 Ali ću i sina sluškinje učiniti narodom, jer je tvoj potomak."
14 Tako je Abraham ustao rano ujutro, uzeo kruha i mješinu vode i dao je to Hagari stavivši joj na ramena, i dječaka joj je dao i otpustio ju. Tada je ona otišla i lutala je po pustinji Beer-Šebe.
15 A kad se voda u mješini potrošila, stavila je dječaka pod jedan grm.
16 Onda je otišla dalje i sjela nasuprot njemu koliko može lūk dobaciti; rekla je u sebi: "Ne mogu gledati kako umire dijete." Tako je sjedila po strani i počela glasno plakati.
17 A Bog je čuo glas dječakov. Tada je anđeo Božji viknuo Hagari s neba i rekao: "Što ti je, Hagaro? Ne boj se, jer Bog je čuo glas dječaka tu gdje leži.
18 Digni se, podigni dječaka i drži ga svojom rukom, jer ja ću ga učiniti velikim narodom."
19 Bog je otvorio njezine oči, te je opazila studenac. Ona je otišla ondje, napunila mješinu vodom i dala dječaku piti.
20 I Bog je bio s dječakom; on je odrastao i smjestio se u pustinji i postao vješt strijelac.
21 A prebivao je u Pustinji Paran, a njegova majka dobavila mu ženu iz egipatske zemlje.
22 I dogodilo se u ono vrijeme, Abimelek i Fikol, zapovjednik njegove vojske, rekao je Abrahamu, govoreći: "Bog je s tobom u svemu što poduzimaš.
23 Stoga zakuni mi se ovdje Bogom da nećeš nikada nevjerno raditi ni protiv mene ni protiv svega mojega potomstva! Kako sam ja tebi iskazivao dobrotu, tako ti iskazuj i meni i zemlji u kojoj sad boraviš kao došljak!"
24 Abraham je rekao: "Ja ću se zakleti."
25 Onda je Abraham prekorio Abimeleka zbog studenca koji su sluge Abimelekove bile na silu posvojile.
26 Abimelek je rekao: "Ne znam tko je to učinio, a ti mi o tomu nisi ništa javio niti sam do danas što o tomu čuo."
27 Nato je Abraham uzeo ovaca i goveda i dao ih Abimeleku, pa su njih dvoje zaključili savez među sobom.
28 A Abraham je odvojio od stada napose sedmero janjadi.
29 Onda je Abimelek upitao Abrahama: "Što znači ovih sedmero janjadi koje si same stavio na stranu?"
30 On je odgovorio: "Ovo sedmero janjadi uzet ćeš iz moje ruke, da mi to bude za svjedočanstvo da sam ja iskopao ovaj studenac."
31 Zato se ono mjesto nazvalo Beer-Šeba, jer su se ondje među sobom zakleli.
32 Tako su oni zaključili savez u Beer-Šebi. Nato su se Abimelek i zapovjednik njegove vojske Fikol, vratili natrag u zemlju Filistejaca.
33 Onda je Abraham zasadio stablo tamarisk u Beer-Šebi i prizvao ondje Ime Gospodina, Boga Vječnoga.
34 Abraham je proboravio još dugo vremena u zemlji Filistejaca.

22 I dogodilo se nakon toga, da je Bog stavio Abrahama na kušnju i rekao mu: "Abrahame!" On je odgovorio: "Evo me!"
2 I On je rekao: "Uzmi Izaka svojega sina, svojega jedinca, koga ljubiš, pa idi u pokrajinu Moriju i ondje ga prinesi kao žrtvu paljenicu na jednom od brda koje ću ti pokazati."
3 Tako Abraham rano ujutro osamario svojega magarca, poveo sobom dvojicu svojih sluga i svojega sina Izaka; nacijepao je drva za žrtvu paljenicu, dignuo se i krenuo prema mjestu o kojem mu je Bog govorio.
4 Onda treći dan podigao je Abraham svoje oči i opazio mjesto u daljini.
5 Abraham je rekao svojim slugama: "Ostanite ovdje s magarcem, a ja i dječak idemo gore da se poklonimo, pa ćemo se vratiti k vama."
6 Nato je Abraham uzeo drva za žrtvu paljenicu i stavio ih na Izaka, svojega sina, a sam je uzeo u svoju ruku kremen i nož, i tako su obojica pošli zajedno.
7 A Izak je progovorio Abrahamu, svojem ocu, govoreći: "Oče!" On je odgovorio: "Evo me, sine!" I upitao: "Evo je kremen i drva za oganj, ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?"
8 Abraham je rekao: "Sine moj, Bog će već sebi pribaviti janje za žrtvu paljenicu." Tako su obojica išla zajedno dalje.
9 Kad su došli na mjesto o kojem mu je Bog govorio, Abraham je ondje podigao žrtvenik, naslagao drva na njega, svezao svojega sina Izaka i stavio ga na žrtvenik, gore na drva.
10 I Abraham je pružio svoju ruku i prihvatio nož da zakolje svojega sina.
11 Ali ga je zovnuo anđeo Gospodinov s neba: "Abrahame, Abrahame" On je odgovorio: "Evo me!"
12 On je rekao: "Ne stavljaj ruku na dječaka i ne učini mu ništa, jer sad znam da se Boga bojiš i da mi nisi uskratio svojega jedinog sina."
13 Onda je Abraham podigao svoje oči, pogledao i vidio iza sebe ovna koji se bio svojim rogovima zapleo u trnje. Abraham je otišao ondje, doveo ovna i prineo ga mjesto svojega sina za žrtvu paljenicu.
14 Abraham je nazvao to mjesto "Jahve-Jire" (što znači, Gospodin će pribaviti) tako da se sve do danas govori: "Na brdu Gospodina bit će pribavljeno."
15 Onda je anđeo Gospodinov pozvao Abrahama po drugi put s neba,
16 i rekao: "Zaklinjem se sobom, govori Gospodin, zato što si to činio i nisi mi uskratio svojega jedinog sina,
17 blagoslovom ću te blagosloviti, i množenjem ću umnožiti tvoje potomstvo kao zvijezde na nebu i kao pijesak na obali morskoj; i tvoji potomci će osvajati vrata svojih neprijatelja.
18 U tvojim potomcima bit će blagoslovljeni svi narodi na zemlji, jer si poslušao moj glas."
19 Onda se Abraham vratio svojim slugama, i oni se digli i otišli zajedno u Beer-Šebu; Abraham je boravio u Beer-Šebi.
20 I dogodilo se poslije tih događaja da su javili Abrahamu, govoreći: "Gle i Milka je rodila djecu tvojem bratu Nahoru:
21 Huza, njegova prvorođenca, i njegova brata Buza, Kemuela, oca Aramova,
22 Keseda, Haza, Pildaša, Jidlafa i Betuela."
23 A Betuelu se rodila Rebeka. Njih je osam rodila Milka Nahoru, bratu Abrahamovu.
24 Njegova suložnica, kojoj je bilo ime Reuma, isto mu je rodila sinove: Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

23 Sara je u svemu živjela stotinu dvadeset i sedam godina; to su bile godine Sarina života.
2 I Sara je umrla u Kirjat-Arbi, to jest u Hebronu, u zemlji Kanaanaca. I počeo je Abraham držati žalost za Sarom i oplakivati ju.
3 Nato se dignuo Abraham ispred svoje pokojnice i progovorio Hetovim sinovima, govoreći:

4 “Ja sam samo stranac i došljak među vama.
Dajte mi polje za grob među vama, da mogu iznijeti
svoju pokojnicu i pokopati ju.”
5 Hetovi sinovi su odgovorili Abrahamu, govoreći
mu:
6 “Čuj nas, gospodaru! Ti živiš ovdje među nama
kao vladar Božji. U našoj najboljoj grobnici poko-
paj svoju pokojnicu. Nitko od nas neće ti uskratiti
da pokopaš svoju pokojnicu.”
7 Onda se dignuo Abraham, duboko se poklonio
narodu zemlje, Hetovim sinovima.
8 I rekao im, govoreći: “Ako želite da iznesem
svoju pokojnicu i da ju pokopam, saslušajte me i
govorite za mene Efronu, sinu Soharovu,
9 da bi mi ustupio špilju Makpelu, koja je njegova,
a leži na kraju njegova polja. Neka mi ju proda za
punu cijenu, kao mjesto za sahranjivanje među
vama.”
10 A Efron je sjedio među Hetovim sinovima; i
Hitejac Efron je rekao Abrahamu pred svima koji
su bili došli na gradska vrata, govoreći:
11 “Ne, gospodaru, poslušaj me! Poklanjam ti
polje i špilju koja je na njemu; dajem ti ju pred svo-
jom braćom. Pokopaj svoju pokojnicu!”
12 Onda se Abraham poklonio pred ljudima zem-
lje,
13 i rekao Efronu u nazočnosti naroda zemlje, go-
voreći: “Ako mi je daješ, poslušaj me ipak! Plaćam
cijenu za polje, uzmi je od mene, da mogu ondje
pokopati svoju pokojnicu!”
14 Efron je rekao Abrahamu, govoreći:
15 “Moj gospodaru, poslušaj me; zemlja vrijedi če-
tiri stotine šekela srebra. Što je to među nama? Pa
pokopaj svoju pokojnicu!”
16 I Abraham je poslušao Efrona; i izmjerio je Ab-
raham Efronu srebro koje je taj zatražio u nazo-
čnosti Hetovih sinova, naime, četiri stotine šekela
srebra trgovačke vrijednosti.
17 Tako je polje Efronovo koje je u Makpeli ispred
Mamre, polje zajedno sa špiljom koja je bila na nje-
mu i sa svim drvećem koje je bilo na polju i po
njegovoj okolonoj međi, prešlo pravno,
18 u posjed Abrahamov pred svim Hetovim sinovi-
ma koji su bili došli na gradska vrata.
19 Poslije toga Abraham je pokopao Saru, svoju
ženu, u špilji na polju Makpeli, ispred Mamre, to
jest Hebrona, u zemlji Kanaan.
20 Tako je prešlo, polje i špilja koja je na njemu, od
Hetovih sinova pravno na Abrahama kao mjesto
za sahranjivanje.

24 A Abraham je bio star i zašao u godine; i
Gospodin je blagoslovio Abrahama u
svemu.
2 I Abraham je rekao svojem najstarijem sluzi u
svojoj kući, koji je upravljao svim njegovim ima-
njem: “Stavi svoju ruku pod moje stegno,
3 da te zakunem Gospodinom, Bogom neba i Bo-
gom zemlje, da nećeš uzeti mojem sinu ženu iz-
među kćeri Kanaanaca među kojima boravim,
4 nego ćeš otići u moj rodni kraj k mojoj rodbini i
ondje ćeš uzeti ženu za mojega sina Izaka.”
5 A sluga mu rekao: “A ako žena neće poći za
mnom u ovu zemlju. Moram li ja onda povesti tvo-
jega sina natrag u zemlju iz koje si došao?”
6 Abraham mu rekao: “Pazi da onamo ne povedeš
mojega sina!
7 Gospodin, Bog neba, koji me je odveo iz kuće
mojega oca i iz mojega rodnog kraja, i koji mi je
rekao i zakletvom obećao, govoreći: ‘Tvojem ću
potomstvu dati ovu zemlju,’ on će poslati anđela
svojega pred tobom i ti ćeš odande dovesti ženu
mojem sinu.
8 Ako li žena neće poći s tobom, onda tebe ne veže
ova zakletva; ali nipošto ne smiješ ondje natrag
odvesti mojega sina.”
9 Tada je sluga stavio svoju ruku pod stegno Abra-
hamu, svojem gospodaru, i zakleo mu se.
10 Potom je sluga uzeo deset deva svojega gos-
podara i svakovrsne dragocjenosti svojega gos-
podara sobom na put, podigao se i krenuo u
Mezopotamiju, u grad Nahorov.
11 Izvan grada kod jednog studenca pustio je
svoje deve da poliježu. Bilo je uvečer, vrijeme kad
izlaze žene zahvatati vodu.
12 Onda je on rekao: “Gospodine, Bože Abra-
hama, mojega gospodara, daj mi uspjeha danas i
iskaži milost Abrahamu, mojem gospodaru!
13 Evo, ja stojim ovdje pokraj studenca i kćeri
žitelja ovoga grada izlaze zahvatati vodu.
14 Neka bude da djevojka kojoj reknem: ‘Molim te,
spusti svoj vrč da se napijem,’ a ona je odgovori:
‘Napij se, pa i deve ću ti napojiti,’ onda je to ona
koju si odredio za Izaka, svojega slugu, i po tomu
ću spoznati da si iskazao milost mojem gospo-
daru.”
15 I dogodilo se da još on nije bio svršio svoje
molitve, i gle, došla je Rebeka kći Betuelova, sina
Milke, žene Abrahamova brata Nahora, s vrčem
svojim na ramenu.
16 A djevojka je bila veoma lijepa, djevica, koju još
muškarac nije spoznao. Ona je sišla k studencu,
napunila svoj vrč i došla opet gore.
17 Sluga je pritrčao k njoj u susret i rekao: “Daj mi
malo vode da se napijem iz tvojega vrča.”
18 A ona je odgovorila: “Napij se, gospodaru!”
Tada je brže spustila svoj vrč na ruku i dala mu piti.
19 Kad ga je napojila, rekla je: “I devama ću tvojim
naliti dok se ne napiju.”
20 I brže je izlila svoj vrč u korito, otrčala opet stu-
dencu da zahvati vode i nalije svim njegovim de-
vama.
21 A čovjek ju samo promatrao, a ostao šuteći da
vidi je li Gospodin dao uspjeha njegovu putu ili ne.
22 Kad su se deve napile, čovjek je uzeo nosnu
viticu, pola šekela zlata tešku, i dvije narukvice za
njezine ruke, deset šekela zlata teške.
23 Onda ju upitao: “Čija si ti kći? Kaži mi molim te,
ima li u kući tvojega oca mjesta za nas za prenoći-
ti?”
24 Ona mu je odgovorila: “Kći sam Betuelova, sina
Milke, koga je ona rodila Nahoru.”
25 I još mu dalje rekla: “Slame i hrane imamo mno-
go a i mjesta za prenoćiti.”
26 Tada se čovjek duboko poklonio Gospodinu.
27 I on je rekao: “Blagoslovljen neka je Gospodin,
Bog Abrahama, mojega gospodara, koji nije usk-
ratio svoju milost i vjernost mojem gospodaru. A
mene je Gospodin pravim putom doveo u kuću
braće mojega gospodara.”
28 A djevojka je otrčala i sve ispripovjedila onima u
kući svoje majke.
29 A Rebeka je imala brata čije je ime bilo Laban;
a Laban je požurio van k čovjeku kod studenca.
30 I dogodilo se, kad je on vidio nosnu viticu i naru-
kvice na rukama svoje sestre te čuo svoje riječi
sestre, govoreći: “Ovako mi je čovjek govorio,”
pošao je k čovjeku koji je još uvijek stajao kod deva
na studencu.
31 I on je rekao: “Hajde unutra, blagoslovljeni od
Gospodina! Što stojiš tu vani kad sam ja spremio
kuću i mjesto za deve.”
32 Onda je čovjek ušao u kuću, a oni su rastovarili
deve, donijeli slame i hrane za deve i vode da

opere sebi noge, i noge ljudima koji su bili s njim.
33 I hrana je bila stavljena pred njega, ali je on
rekao: "Neću jesti prije dok ne iznesem svoju
stvar." Laban je rekao: "Govori!"
34 On je rekao: "Ja sam sluga Abrahamov.
35 Gospodin je veoma blagoslovio mojega gospodara tako da je postao vrlo bogat. Dao mu je ovaca i goveda, srebra i zlata, sluga i sluškinja, magaraca i deva.
36 Sara, žena mojega gospodara, rodila je u svojoj starosti mojem gospodaru sina; i njemu je predao sve svoje imanje.
37 A mene je zakleo moj gospodar, govoreći: 'Ne smiješ uzeti mojem sinu žene od kćeri Kanaanaca, u čijoj zemlji boravim;
38 nego ćeš otići u kuću mojega oca i k mojoj rodbini i ondje uzeti ženu za mojega sina!'
39 Ja sam rekao svojem gospodaru: 'A što ako žena neće poći sa mnom?'
40 Ali mi je on rekao: 'Gospodin, pred kime hodam, poslat će s tobom svojega anđela i dat će uspjeha tvojem putu, i dovest ćeš ženu mojem sinu iz moje rodbine i iz kuće mojega oca.
41 A tebe neće vezati zadana zakletva ako dođeš k mojoj rodbini, i ako ti je ne dadu neće te vezati zadana zakletva.'
42 I došao sam danas k studencu i rekao: 'Gospodine, Bože Abrahama, mojega gospodara, ako ćeš sada dati uspjeh moje putu,
43 evo, ja stojim na studencu, i ako se dogodi da mi djevojka koja dođe zagrabiti vode, a kojoj reknem: "Daj mi malo vode da se napijem iz tvojega vrča,"
44 i ona mi je rekla: "Napij se samo, pa i tvojim devama ću naliti vode," onda je to žena koju je odredio Gospodin sinu mojega gospodara.'
45 A još nisam ni svršio govor u svojem srcu, a eto, izašla je Rebeka s vrčem na ramenu, ona je sišla k studencu i zagrabila vodu. A ja sam joj rekao: 'Molim te daj mi piti.'
46 A ona je odmah požurila, spustila dolje sa svojega ramena svoj vrč i rekla: 'Napij se, pa i tvoje deve ću napojiti!' Tako sam se ja napio, a ona je napojila također i deve.
47 Onda sam ju upitao: 'Čija si kći?' Ona mi je odgovorila: 'Kći sam Betuela, sina Nahora koga mu je rodila Milka.' Nato sam joj objesio nosnu viticu i stavio joj narukvice na ruke.
48 Onda sam se duboko poklonio Gospodinu, i blagoslivljao sam Gospodina, Boga Abrahama, mojega gospodara, koji me je vodio pravim putom da uzmem kćer brata mojega gospodara za njegova sina.
49 A sad ako hoćete iskazati milost i vjernost mojem gospodaru, recite mi; ako li ne, recite mi i to, da se okrenem nadesno ili nalijevo!"
50 Onda su odgovorili Laban i Betuel, govoreći: "Od Gospodina to dolazi; mi ti ne možemo reći ni da ni ne.
51 Eto, Rebeka je pred tobom; uzmi je pa idi da bude žena sinu tvojega gospodara, kako je odredio Gospodin!"
52 I dogodilo se, kad je čuo Abrahamov sluga njihov pristanak, bacio se ničice pred Gospodinom sve do zemlje.
53 Onda je sluga izvadio nakit od srebra i od zlata i haljine i darovao ih Rebeki. I njezinu bratu i njezinoj majci darovao je dragocjene stvari.
54 Onda su jeli i pili, on i ljudi koji su bili s njim, i ondje su prenoćili. Kad su ujutro ustali, on je rekao: "Pustite me da se vratim svojem gospodaru!"
55 Ali su njezin brat i njezina majka rekli: "Neka ostane djevojka kod nas još nekoliko dana, pa poslije toga može ići!"
56 A on im rekao: "Ne zaustavljajte me, jer je Gospodin dao uspjeh mojem putu; pustite me da se vratim svojem gospodaru!"
57 A oni su rekli: "Pozovimo djevojku i nju upitajmo."
58 Tada su pozvali Rebeku i rekli joj: "Hoćeš li ići s ovim čovjekom?" Ona je rekla: "Hoću ići."
59 I otpustili su Rebeku, njihovu sestru i njezinu dojilju i Abrahamova slugu i njegove ljude.
60 Blagoslovili su Rebeku i rekli joj: "Sestro draga, budi majka nebrojenim tisućama i tvoji potomci neka zaposjednu vrata svojih neprijatelja!"
61 Nato su se digle Rebeka sa svojim sluškinjama, posjedale na deve i pošle za čovjekom. Tako je sluga uzeo Rebeku i otišao.
62 A Izak se upravo vraćao od studenca Lahaj Roi, jer je prebivao na Jugu.
63 Uvečer je Izak izišao na polje da razmatra; i kako je on podigao svoje oči i pogledao, a to su dolazile deve.
64 Onda je Rebeka podigla svoje oči, pa kad je opazila Izaka, spustila se brzo s deve,
65 pa upitala slugu: "Tko je onaj ondje čovjek koji ide preko polja u susret nama?" Sluga je odgovorio: "To je moj gospodar." A ona je uzela koprenu i pokrila se.
66 I sluga je ispripovjedio Izaku sve što je učinio.
67 Tada je Izak poveo Rebeku u šator svoje majke Sare; uzeo je Rebeku i ona mu postala žena, i on ju je ljubio. Tako se Izak utješio nakon gubitka svoje majke.

25 Abraham je sebi uzeo još jednu ženu, a njezino ime bilo je Ketura.
2 I ona mu je rodila Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha.
3 Jokšanu se rodio Šeba i Dedan. Dedanovi sinovi bili su: Ašurim, Letušim i Leumim.
4 Midjanovi sinovi bili su: Efa, Efer, Hanok, Abida i Eldaa. Sve su to bila Keturina djeca.
5 A Abraham je predao Izaku sve svoje imanje.
6 A sinovima od svojih suložnica dao je Abraham samo darove i otpravio ih dok je još živio, daleko od svojega sina Izaka prema istoku u istočnu zemlju.
7 A ovo je broj godina Abrahamova života: stotinu sedamdeset i pet godina.
8 Onda je Abraham preminuo, umro je u sretnoj starosti, star i pun godina, i bio je pridružen svojim precima.
9 Njegovi sinovi Izak i Išmael pokopali su ga u špilji Makpeli, na polju sina Sohara Hitejca Efrona, sina Soharova, ispred Mamre,
10 na polju koje je Abraham kupio od Hetovih sinova. Ondje su bili pokopani Abraham i njegova žena Sara.
11 I dogodilo se, po smrti Abrahamovoj da je Bog blagoslovio njegova sina Izaka. Izak je boravio kod studenca Lahaj Roi.
12 Ovo je rodoslovlje Išmaela, sina Abrahamova, koga je bila Abrahamu rodila Egipćanka Hagara, sluškinja Sarina.
13 Ovo su imena Išmaelovih sinova, po njihovim plemenima poredana: prvorođenac Išmaelov Nabajot, onda Kedar, Adbeel, Mibsam,
14 Mišma, Duma, Masa,
15 Hadar, Tema, Jetur, Nafiš i Kedma.
16 To su Išmaelovi sinovi, i to su njihova imena po selima i šatorištima njihovim, dvanaest glavara po njihovim plemenima.
17 A ovo su godine Išmaelova života: stotinu trideset i sedam godina. Zatim izdahnu; umro je i bio

pridružen svojim precima.
18 Išmaelovi sinovi prebivali su od Havile do Šura koji leži istočno od Egipta u smjeru prema Asiriji. Naselili su se ispred sve svoje braće.
19 Ovo je rodoslovlje Izaka, sina Abrahamova: Abrahamu se rodio Izak.
20 A Izaku je bilo četrdeset godina kad se oženio Rebekom kćerkom Sirijca Betuela iz Padam-Arama, sestrom Sirijca Labana.
21 A Izak se molio Gospodinu za svoju ženu, jer nije imala djece. Gospodin ga uslišao i tako je njegova žena Rebeka zatrudnjela.
22 A djeca su se sudarala u njezinoj utrobi, ona je rekla: "Ako je tomu tako, što će onda biti od mene?" I ona je otišla pitati Gospodina.
23 I Gospodin joj rekao: "Dva su naroda u tvojoj utrobi, dva plemena će se odvojiti u tvojoj utrobi; jedno će biti jače od drugoga, a stariji služit će mlađemu."
24 I kad je došlo vrijeme za roditi, a to zaista blizanci u njezinoj utrobi.
25 Prvi koji se pojavio, bio je crven, sav kao runo rutav; zato mu je nadjenula ime Ezav.
26 Poslije je izašao njegov brat, a njegova je ruka uhvatila petu Ezava; zato mu je nadjenula ime Jakov. Izaku je bilo šezdeset godina kad mu ih je ona rodila.
27 I kad su dječaci odrasli, Ezav je bio vješt lovac, čovjek pustinje. A Jakov je bio čovjek krotak i živio u šatorima.
28 Izak je više volio Ezava, jer je rado jeo divljač, a Rebeka je više voljela Jakova.
29 Jednom je Jakov skuhao jelo; a Ezav je došao s polja sav gladan.
30 Ezav je rekao Jakovu: "Daj mi brže jesti toga crvenog jela jer sam ogladnio." Stoga mu je ime Edom.
31 A Jakov je rekao: "Prodaj mi ovoga dana svoje pravo prvorođenstva!"
32 A Ezav je rekao: "Ah, moram eto umrijeti; što mi vrijedi to pravo prvorođenstva?"
33 A Jakov je rekao: "Zakuni mi se ovoga dana!" I zakleo mu se, i tako je prodao svoje pravo prvorođenstva Jakovu.
34 Nato je Jakov dao Ezavu kruha i jela od leće. On je jeo i pio, ustao i otišao. Tako je Ezav prezreo pravo prvorođenstva.

26 Nastala je u zemlji glad, druga nego ona prijašnja što je bila za vremena Abrahamova. Onda je Izak otišao filistejskom kralju Abimeleku u Geraru.
2 Onda mu se pojavio Gospodin i rekao: "Ne silazi u Egipat; boravi u zemlji za koju ću ti reći!
3 Budi kao prolaznik u ovoj zemlji i ja ću biti s tobom i blagoslovit ću te, jer ću tebi i tvojem potomstvu dati sve ove zemlje i tako ispuniti zakletvu kojom sam se zakleo tvojem ocu Abrahamu.
4 Umnožit ću tvoje potomke tako mnogobrojno kao zvijezde na nebu; sve ove zemlje dat ću tvojim potomcima, i u tvojem potomstvu bit će blagoslovljeni svi narodi na zemlji;
5 a to zato što je Abraham slušao moj glas i držao moje zapovijedi, uredbe, propise i moje zakone."
6 I tako je Izak boravio u Gerari.
7 A kad su ga mještani pitali za njegovu ženu, rekao je: "Ona mi je sestra." Jer se bojao reći: "Ona mi je žena", mislio je: "Mogli bi me mještani ubiti zbog Rebeke, jer je lijepa."
8 Nato se dogodilo, dok je ondje boravio duže vremena, filistejski kralj Abimelek pogledao je kroz prozor i vidio kako Izak ljubi svoju ženu Rebeku.
9 Onda je dozvao Abimelek Izaka i rekao mu: "Eto, ona je zacijelo tvoja žena. Kako si mogao reći da ti je sestra?" Izak mu odgovorio: "Mislio sam da bih zbog nje mogao umrijeti."
10 I Abimelek je rekao: "Što si nam to učinio? Kako je lako mogao netko od ljudi leći s tvojom ženom i tako bi ti navukao na nas krivnju."
11 I zapovjedio je Abimelek svemu narodu: "Tko se dotakne ovoga čovjeka ili njegove žene, bit će usmrćen!"
12 Onda je Izak zasijao u onoj zemlji i požeo u onoj godini stostruko, jer ga je Bog blagoslovio.
13 Čovjek se počeo bogatiti i nastavio se bogatiti, dok nije postao vrlo bogat.
14 Posjedovao je stada ovaca i goveda i mnogo služinčadi, tako da su mu Filistejci zavidjeli.
15 Nato su Filistejci zasuli sve studence koje su iskopale sluge njegova oca u vrijeme njegova oca Abrahama, i oni su ih zemljom napunili.
16 A Abimelek je rekao Izaku: "Idi od nas, jer ti si mnogo moćniji od nas."
17 Tako je Izak otišao odande, razapeo svoj šator u Dolini Gerar i smjestio se ondje.
18 A Izak je opet iskopao studence koji su ih bili iskopali za njegova života oca Abrahama, a Filistejci ih, poslije smrti Abrahamove, zasuli. On ih je nazvao istim imenima kako ih je zvao njegov otac.
19 Sluge Izakove kopale su također u dolini i našle ondje studenac s tekućom vodom.
20 Ali se posvadili pastiri gerarski s pastirima Izakovim, govoreći: "Naša je voda!" Zato je on nazvao studenac Esek, jer su se ondje bili posvadili s njim.
21 Potom su iskopali drugi studenac, pa su se i zbog njega posvadili, zato ga on nazvao Sitna.
22 Onda je otišao odatle dalje i iskopao opet studenac. Oko njega nije bilo svađe, pa ga on nazvao Rehobot, govoreći: "Sad nam je Gospodin dao prostor da se možemo namnožiti u zemlji."
23 Tada je otišao gore u Beer-Šebu.
24 U onoj noći javio mu se Gospodin i rekao: "Ja sam Bog tvojega oca Abrahama. Ne boj se, jer ja sam s tobom i blagoslovit ću tebe i umnožit ću tvoje potomstvo zbog svojega sluge Abrahama."
25 On je podigao ondje žrtvenik, prizvao Ime Gospodinovo i razapeo svoj šator, a sluge Izakove su ondje iskopale studenac.
26 Onda je došao k njemu Abimelek iz Gerare s pouzdanikom svojim Ahuzatom i sa zapovjednikom svoje vojske Fikolom.
27 Izak im rekao: "Zašto ste došli k meni kad me mrzite i otjerali ste me od sebe?"
28 A oni su odgovorili: "Vidjeli smo na svoje oči da je Gospodin s tobom. Stoga smo rekli: 'Neka bude zakletva između nas i tebe; pa daj da s tobom zaključimo savez,
29 da ti nama ne činiš nikakva zla, kako se mi tebe nismo dotakli, nego smo ti samo dobro činili i pustili smo te da ideš u miru. Ti si, eto, blagoslovljen od Gospodina!"
30 Onda im on pripremio gozbu, i oni su jeli i pili.
31 Onda rano ujutro se ustali i zakleli jedan drugomu; a Izak ih otpustio i oni su otišli od njega u miru.
32 Dogodilo se isti dan da su došle sluge Izakove i pripovjedile mu za studenac koji su bili iskopali: "Našli smo vodu."
33 On ga prozvao Šeba. Zato je ime onom gradu sve do današnjega dana Beer-Šeba.
34 Kad je bilo Ezavu četrdeset godina, uzeo je za ženu Juditu, kćer Hitejca Beerija, i Basematu, kćer Hitejca Elona.
35 Obje su zadavale mnogo jada Izaku i Rebeki.

27 Nato se dogodilo da kad je Izak ostario i oči mu potamnjele da nije mogao vidjeti, dozvao je svojega starijeg sina Ezava i rekao mu: "Moj sine!" On mu odgovorio: "Evo me!"
2 A on je rekao: "Vidiš, ostario sam i ne znam kad ću umrijeti.
3 Zato sada, molim te uzmi svoje oružje, svoj tobolac i svoj lûk, pa idi u polje i ulovi mi divljači.
4 I pripremi mi od toga tečno jelo, kako to ja volim i donesi mi ga da jedem, da te moja duša mogne blagosloviti prije nego umrem."
5 A Rebeka je slušala kad je Izak tako govorio sa svojim sinom Ezavom. I Ezav je otišao u polje da ulovi divljači i donese kući.
6 A Rebeka je progovorila svojem sinu Jakovu, govoreći: "Čula sam kako je tvoj otac rekao tvojem bratu Ezavu, govoreći:
7 'Donesi mi komad lovine i priredi mi tečno jelo da mogu jesti i tebe pred Gospodinom blagosloviti prije nego umrem.'
8 A sada, moj sine poslušaj moj glas i učini kako ti zapovjedim.
9 Idi sada k stadu i donesi mi odande dva lijepa jareta, a ja ću od njih prirediti tečno jelo tvojem ocu, kako on to voli.
10 Onda ćeš to odnijeti svojem ocu da bi on to jeo, i onda tebe blagoslovio prije nego umre."
11 A Jakov je rekao svojoj majci Rebeki: "Gle, moj brat Ezav je čovjek rutav, a ja sam gladak.
12 Može biti da bi me moj otac opipao, i onda bi ispao pred njim kao varalica, i tako bih navukao na sebe prokletstvo mjesto blagoslova."
13 A njegova mu majka odgovorila: "Na mene neka padne to tvoje prokletstvo, moj sine; poslušaj savjet moj idi i donesi mi!"
14 On je otišao i donio svojoj majci, a njegova je majka priredila od toga tečno jelo, kako je to volio njegov otac.
15 Nato je Rebeka uzela najbolje haljine svojega starijeg sina Ezava, koje je imala kod sebe u kući, i odjenula ih svojem mlađem sinu Jakovu.
16 A jareće kožice ovila mu je oko njegovih ruku i oko glatkoga vrata.
17 Onda je dala svojem sinu Jakovu u ruke tečno jelo s kruhom koje je bila priredila.
18 On je ušao k svojem ocu i rekao: "Oče moj!" On je odgovorio: "Evo me! Tko si ti, moj sine?"
19 Jakov je rekao svojem ocu: "Ja sam Ezav, tvoj prvorođenac; učinio sam kako si mi rekao. Sjedni sada uspravno pa jedi moju lovinu, da me onda mogneš blagosloviti."
20 Tada je Izak upitao svojega sina: "Kako si mogao tako brzo nešto naći, moj sine?" A on je rekao: "Gospodin, tvoj Bog, dao je da naiđe."
21 Ali Izak je rekao Jakovu: "Primakni se bliže da te opipam, moj sine, jesi li ti zaista moj sin Ezav ili ne!"
22 Jakov je pristupio k svojem ocu Izaku, on ga opipao, i rekao: "Glas je doduše Jakovljev, ali su ruke Ezavove."
23 I nije ga poznao, jer su njegove ruke bile rutave kao ruke njegova brata Ezava; i tako ga je on blagoslovio.
24 Onda je rekao: "Jesi li ti uistinu moj sin Ezav?" On je odgovorio: "Jesam."
25 I on je rekao: "Donesi pred mene i ja ću jesti lovine svojega sina, pa da te blagoslovi moja duša!" Jakov mu je donio, i on je jeo; i donio mu vina, i on je pio.
26 Nato mu rekao njegov otac Izak: "Dođi sada ovamo bliže, moj sine, i poljubi me!"
27 On je pristupio i poljubio ga. Kad je on osjetio miris njegovih haljina, blagoslovio ga, govoreći: "Zaista, miris mojega sina jest kao miris polja kad ga blagoslovi Gospodin.
28 Neka ti Bog daje rose nebeske, i zemlje rodne, i izobilja vina i žita.
29 Neka ti narodi služili i pred tobom se klanjali. Da bio gospodar svojoj braći, i klanjali se tebi sinovi tvoje majke. Proklet bio koji tebe proklinje; a blagoslovljen bio koji tebe blagoslivlje!"
30 Čim je Izak bio završio blagoslivljanje Jakova, a Jakov jedva što je otišao ispred svojega oca Izaka, vratio se njegov brat Ezav iz lova.
31 I on je priredio tečno jelo, donio svojem ocu i rekao svojem ocu: "Sjedni uspravno, oče dragi i jedi lovine svojega sina, da me onda duša tvoja može blagosloviti.
32 Onda ga upitao njegov otac Izak: "Tko si ti?" On je rekao: "Ja sam tvoj sin, tvoj prvorođenac, Ezav."
33 Izak se neizmjerno prestrašio i rekao: "A tko je bio onaj koji je ulovio divljač i donio mi? Ja sam jeo od svega prije nego si ti došao, i njega sam blagoslovio, i on će tako ostati blagoslovljen!"
34 Kad je Ezav čuo riječi svojega oca, vrisnuo je u plač, i plakao veoma gorkim plačem i zamolio svojega oca: "Blagoslovi i mene, oče dragi!"
35 A on je odgovorio: "Došao je tvoj brat s prijevarom i odnio tvoj blagoslov."
36 A Ezav je rekao: "Nije li mu se dalo pravo ime Jakov? Već dvaput me prevario: moje pravo prvorođenstva uzeo mi, a sad mi eto još oteo i blagoslov." Onda je upitao: "Zar nisi za mene sačuvao nikakva blagoslova?"
37 Izak je rekao Ezavu, govoreći: "Eto, postavio sam ga tebi za gospodara i svu njegovu braću dao sam mu za sluge, i opskrbio sam ga žitom i vinom. Pa što bih sad još mogao učiniti za tebe, sine dragi?"
38 Ezav je rekao svojem ocu: "Zar imaš samo jedan blagoslov, oče moj? Blagoslovi i mene, oče dragi!" I Ezav je glasno plakao.
39 Onda mu rekao njegov otac Izak, govoreći: "Eto, daleko od rodne zemlje bit će tvoje prebivalište i odozgor od rose nebeske.
40 A od svojega ćeš mača živjeti i svojem ćeš bratu služiti. Ali jednom kad postaneš nemiran, istrgnut ćeš njegov jaram sa svojega vrata."
41 Tako je Ezav mrzio Jakova zbog blagoslova kojim ga blagoslovio njegov otac. Ezav je rekao u sebi: "Dolaze dani žalosti za mojim ocem; onda ću ubiti svojega brata Jakova."
42 I kad su Rebeki javili riječi svojega starijeg sina Ezava, dala je dozvati svojega mlađeg sina Jakova i je rekla mu: "Slušaj, tvoj se brat Ezav tješi s namjerom da te ubije.
43 Ali ti, sine dragi, poslušaj moj savjet; ustani i bježi k mojem bratu Labanu u Haran!
44 I ostani jedno vrijeme kod njega dok se slegne srdžba tvojega brata!
45 Čim se srdžba tvojega brata odvrati od tebe, i on zaboravi što si mu učinio, poslat ću po tebe i odande te dovesti ovamo. Zašto bih vas obojicu izgubila u jedan dan?"
46 Potom je rekla Rebeka Izaku: "Omrznuo mi je život zbog kćeri Hetovih. Ako i Jakov uzme sebi za ženu jednu takvu Hetovku, jednu između kćeri u zemlji, onda što još imam dobroga od života?"

28 Onda je Izak dozvao Jakova, blagslovio ga i zapovjedio mu: "Ti nećeš uzeti sebi žene od kćeri Kanaanaca!
2 Nego ustani, idi u Mezopotamiju u kuću Betuela, oca tvoje majke, i uzmi sebi odande ženu, jednu između kćeri Labana, brata tvoje majke!

3 Bog Svemoćni neka te blagoslovi, neka te učini
plodnim i umnoži te da postaneš mnoštvo naroda!
4 I neka ti dade blagoslov Abrahamov, tebi i tvojim
potomcima, da baštiniš zemlju u kojoj boraviš kao
došljak i koju je Bog dao Abrahamu!"
5 Tako je otpremio Izak Jakova i on krenuo u Mezopotamiju
Labanu, sinu Sirijca Betuela, bratu
Rebeke, majke Jakova i Ezava.
6 A Ezav je vidio da je Izak blagoslovio Jakova i
poslao ga u Mezopotamiju da odande dovede sebi
ženu i da mu je, blagoslivljajući ga, zapovjedio,
govoreći: "Ti nećeš uzeti sebi žene od kćeri Kanaanaca",
7 te da je Jakov poslušao svojega oca i svoju majku
i otišao u Mezopotamiju.
8 I vidio je Ezav da njegovom ocu Izaku nisu po volji
kćeri Kanaanaca.
9 Tako je otišao Ezav k Išmaelu i uzeo sebi za
ženu, uz dvije svoje žene, još Mahalatu, kćer Išmaela,
sina Abrahamova, sestru Nebajotovu.
10 Nato je Jakov ostavio Beer-Šebu i otputovao u
Haran.
11 Tako je stigao na jedno mjesto i prenoćio ondje,
jer je sunce bilo zapalo. Uzeo je jedan kamen s
toga mjesta, namjestio ga sebi pod glavu i legnuo
tu da spava.
12 Onda je on sanjao: i gle, ljestve su stajale na
zemlji koje su svojim vrhom dopirale sve do neba,
i anđeli se Božji po njima penjali i silazili.
13 I gle, gore nad njima stajao je Gospodin i govorio:
"Ja sam Gospodin, Bog tvojega oca Abrahama
i Izaka. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvojim potomcima.
14 I tvojega potomstva bit će kao praha na zemlji;
raširit ćete se prema zapadu prema istoku, prema
sjeveru i prema jugu; u tebi i u tvojim naraštajima
bit će blagoslovljeni svi narodi na zemlji.
15 Eto, ja ću biti s tobom i čuvat ću te kamo god ideš
i opet ću te dovesti natrag u ovu zemlju, i neću te
ostaviti dok ne učinim što sam ti rekao."
16 Onda se Jakov probudio od svojega sna i
rekao: "Zaista, Gospodin je bio na ovom mjestu, a
ja nisam znao!"
17 Pun straha rekao je: "Kako je grozno ovo mjesto!
Ovo nije ništa drugo nego Božji dom, i ovo su
vrata nebeska!"
18 Rano ujutro uzeo je Jakov kamen koji je
namjestio sebi pod glavu i postavio ga za spomenik
i izlio je na njega ulje.
19 I nazvao to mjesto Betel, a prije je tom gradu bilo
ime Luz.
20 Onda je Jakov učinio zavjet, govoreći: "Ako Bog
bude sa mnom i sačuvao me na ovom putu kojim
idem, ako mi da kruha za hranu i haljine za odijevanje,
21 i tako se sretno vratim u svoju očinsku kuću,
onda će Gospodin biti moj Bog.
22 A ovaj kamen koji sam postavio za spomenik,
bit će Božji dom, i od svega što mi dadeš, vjerno ću
ti dati desetinu."

29 Tako je Jakov krenuo na put i došao u zemlju
naroda Istoka.
2 On je pogledao oko sebe, i opazio u pustinji studenac
na kojem su upravo počivala tri stada
ovaca, jer su se na tom studencu obično napajala
stada. Na otvoru studenca ležao je veliki kamen.
3 Tek kad bi se ondje stjerala sva stada, odvaljali bi
kamen s otvora studenca i napajali bi ovce; onda bi
opet stavili kamen na svoje mjesto na otvor studenca.
4 Jakov im je upitao: "Braćo, odakle ste?" Oni su
odgovorili: "Iz Harana smo."
5 On im rekao: "Poznajete li Labana, sina Nahorova?"
Oni su rekli: "Poznajemo ga."
6 On ih pitao dalje: "Kako mu je?" Oni su odgovorili:
"Dobro, evo upravo dolazi njegova kći Rahela s
ovcama."
7 Onda je on rekao: "Eto, još je dan dug i nije još
vrijeme vraćati stoku. Napojite ipak ovce i pustite
ih onda da još pasu!"
8 A oni su rekli: "Ne možemo dok se ne skupe sva
stada; onda tek odvaljamo kamen s otvora studenca
i napojimo ovce."
9 Dok je on još govorio s njima, bila je došla Rahela
s ovcama svojega oca, jer je ona bila pastirica.
10 I dogodilo se, kako je Jakov opazio Rahelu,
kćer Labana, brata svoje Majke, i ovce Labana,
brata svoje Majke, pristupio je Jakov, odvaljao kamen
s otvora studenca i napojio ovce Labana,
brata svoje Majke.
11 Onda je Jakov poljubio Rahelu i počeo glasno
plakati.
12 I Jakov je pripovjedio Raheli da je rođak njezinu
ocu, sin Rebekin. Nato je ona otrčala i javila to svojem ocu.
13 Onda se dogodilo, kad je Laban čuo glas o Jakovu,
sinu svoje sestre, potrčao mu u susret, zagrlio
i poljubi ga i uveo u svoju kuću. On je
pripovjedio Labanu sve što se bilo dogodilo.
14 Laban mu rekao: "Jest, ti si moja kost i moje
meso." I ostao je kod njega mjesec dana.
15 Onda je Laban rekao Jakovu: "Zar ćeš mi badava
služiti samo zato što si mi nećak? Kaži mi
kolika će biti tvoja plaća?"
16 A Laban je imao dvije kćeri; starijoj je bilo ime
Lea, a mlađoj je bilo ime Rahela.
17 Lea je imala nježne oči, a Rahela je bila lijepoga
stasa i lica.
18 A Jakov je zavoljeo Rahelu i rekao: "Služit ću ti
sedam godina za tvoju mlađu kćer Rahelu."
19 Laban je odgovorio: "Bolje je da ju tebi dam
nego kakvom drugom čovjeku. Ostani kod mene!"
20 Tako je Jakov služio za Rahelu sedam godina,
i one su mu se činile kao nekoliko dana, jer ju je
toliko volio.
21 Onda je Jakov rekao Labanu: "Daj mi sad moju
ženu jer se navršilo moje vrijeme, pa bih se njom
oženio."
22 I Laban je skupio sav narod onoga mjesta i priredio
gozbu.
23 Nato se dogodilo, kad je došla večer uzeo je
svoju kćer Leu i uveo ju k Jakovu i on je ušao k njoj.
24 I Laban je dao svoju sluškinju Zilpu svojoj kćeri
Lei za sluškinju.
25 A dogodilo se ujutro, gle, to je bila Lea, a Jakov
je rekao Labanu: "Zašto si mi to učinio? Zar ti nisam
služio za Rahelu? Zašto si me onda prevario?
26 A Laban je rekao: "U našoj zemlji nije običaj da
se udaje mlađa prije starije.
27 Završi samo s njom svadbeni tjedan, onda
ćemo ti dati i ovu drugu, za službu koju ćeš mi
služiti još daljnjih sedam godina.
28 Onda je Jakov učinio tako i navršio s njom svadbeni
tjedan. Onda mu je dao i svoju kćer Rahelu za
ženu.
29 I Laban je dao svoju sluškinju Bilhu svojoj kćeri
Raheli za sluškinju.
30 Tada je Jakov ušao k Raheli, i volio je Rahelu
više nego Leu. Tako je on služio Labana još daljnjih
sedam godina.
31 Kad je Gospodin vidio da Lea nije voljena, otvorio
joj utrobu, a Rahela je bila nerotkinja.
32 Tako je Lea zatrudnjela i rodila sina, komu je

nadjenula ime Ruben, jer je rekla: “Gospodin je pogledao na moju bol; stoga će me sada moj muž ljubiti.”
33 I opet je ona zatrudnjela i rodila sina, i rekla: “Gospodin je čuo da sam bila zapostavljena, zato mi je dao i ovoga sina.” I nadjenula mu ime Simeon.
34 I kad je opet zatrudnjela i rodila sina, rekla je: “Sad će mi moj muž biti naklonjen jer sam rodila tri sina.” Zato mu je nadjenula ime Levi.
35 I zatrudnjela je još jedanput, rodila sina i rekla: “Sada ću slaviti Gospodina.” Zato mu je nadjenula ime Juda. Potom je prestala rađati.

30 Kad je Rahela vidjela da ne rađa Jakovu djece, zavidjela je Rahela svojoj sestri, i rekla Jakovu: “Daj mi djece, ili ću umrijeti!”
2 Onda se Jakov rasrdio na Rahelu i rekao: “Zar sam ja, namjesto Boga, koji ti je uskratio plod utrobe?”
3 A ona je rekla: “Evo ti moja sluškinja Bilha, uđi k njoj da ona rodi dijete za moje krilo, te tako po njoj dobijem djecu!”
4 I dala mu je svoju sluškinju Bilhu za suložnicu, i Jakov je ušao k njoj.
5 I Bilha je zatrudnjela i rodila Jakovu sina.
6 Tada je rekla Rahela: “Dosudio mi je Bog pravo kad je uslišao moju molbu i poklonio mi sina.” Stoga mu je nadjenula ime Dan.
7 I opet je zatrudnjela sluškinja Rahelina Bilha i rodila Jakovu drugoga sina.
8 Onda je rekla Rahela: “Bože žestoko sam se borila sa svojom sestrom, i zaista sam pobijedila.” Tako mu je nadjenula ime Naftali.
9 A kad je Lea vidjela da je prestala rađati, uzela je svoju sluškinju Zilpu i dala ju Jakovu za ženu.
10 I sluškinja Leina Zilpa rodila je Jakovu sina.
11 Onda je rekla Lea: “Sreća dolazi!” Tako mu je nadjenula ime Gad.
12 Potom je sluškinja Leina Zilpa rodila Jakovu drugoga sina.
13 Onda je rekla Lea: “Sretna sam ja jer će me žene zvati sretnom,” Tako mu je nadjenula ime Ašer.
14 I kad je Ruben išao jedanput u vrijeme pšenične žetve, našao je na polju mandragoru [nadliške] i donio ih svojoj majci Lei. Onda je rekla Rahela Lei: “Molim te daj mi koju mandragoru svojega sina!”
15 A ona joj je rekla: “Zar ti nije dosta što si mi oduzela muža, pa ćeš mi sada uzeti i mandragoru mojega sina?” A Rahela je rekla: “Zato noćas neka on slobodno bude kod tebe za mandragoru tvojega sina!”
16 Kad je uvečer dolazio Jakov iz polja, izašla mu je Lea u susret i rekla: “Moraš ući k meni, jer sam te zaista kupila za mandragoru svojega sina!” Tako je on ležao s njom onu noć.
17 Bog je uslišao Leu, i ona je zatrudnjela i rodila Jakovu petoga sina.
18 Onda je rekla Lea: “Dao mi je Bog plaću, jer sam dala svoju sluškinju svojem mužu.” Zato mu je nadjenula ime Isakar.
19 Onda je opet zatrudnjela Lea i rodila Jakovu šestoga sina.
20 Lea je rekla: “Bog me je obdario lijepim darom, sad će moj muž živjeti sa mnom, jer sam mu rodila šest sinova.” Zato mu je nadjenula ime Zebulun.
21 Kasnije je rodila kćer kojoj je nadjenula ime Dina.
22 Tada se Bog sjetio Rahele, uslišao ju i otvorio njezinu utrobu.
23 Ona je zatrudnjela i rodila sina, te rekla: “Oduzeo mi Bog moju sramotu.”
24 I nadjenula mu ime Josip i rekla: “Neka mi Gospodin pridoda još jednoga sina!”
25 I dogodilo se, kad je Rahela rodila Josipa, rekao je Jakov Labanu: “Pusti me, htio bih poći u svoje mjesto i u svoju domovinu.
26 Daj mi moje žene i djecu za koje sam ti služio da mogu otići; jer ti znaš kako sam te dobro služio.”
27 A Laban mu odgovorio: “Molim te ostani, ako sam našao milost u tvojim očima; jer sam se praksom naučio da me Gospodin blagoslivljao zbog tebe.”
28 Onda je još rekao: “Odredi plaću koju tražiš od mene, i dat ću ti je.”
29 A Jakov mu rekao: “Znaš sam kako sam te dobro služio i kako je bilo tvojemu blagu sa mnom.
30 Malo je bilo što si imao prije nego sam došao k tebi, i to se silno umnožilo, jer te je Gospodin blagoslivljao od mojega dolaska. A sad ću se i ja moći brinuti za svoju kuću?”
31 A on je rekao: “Što da ti dadem?” Jakov je odgovorio: “Ne trebaš mi ništa platiti. Ako pristaneš na ovo što ću reći, opet ću ti pasti i čuvati tvoje stado.
32 Pusti da prođem danas sve tvoje životinje i da odvojim od njih sve šarene i prugaste ovce, i sve smeđe između janjadi i sve šareno i pjegavo među kozama; neka to bude moja plaća.
33 I na tom neka se pokaže moje poštenje da kad ubuduće dođeš provjeriti moju plaću: sve što nije šareno i pjegavo među kozama i smeđe između janjadi, neka bude kao od mene ukradeno.”
34 Onda je rekao Laban: “Dobro, neka bude po tvojoj riječi.”
35 Tako je odvojio Laban još isti dan šarene i pjegave jarce i sve šarene i pjegave koze, sve na čemu je bilo nešto bijelo, i sve što je bilo smeđe između janjadi, i predao to svojim sinovima.
36 Onda je odredio daljinu od tri dana hoda između sebe i Jakova. Jakov je pasao ostalu stoku Labanovu.
37 Nato je Jakov donio sebi zelenih prutova topolovih, ljeskovih i kestenovih i ogulio na njima bijele pruge tako da je otkrio bjelinu na prutovima.
38 Potom je stavljao oguljene prutove upravo pred stado u žljebove, u korita, kamo su stada dolazila piti vodu, tako se parila kad bi dolazila piti.
39 Tako su se stada parila i oplodila gledajući u prutove, i životinje su se omladile šarene i prugaste.
40 Onda je Jakov odvojio janjce, i glave im okrenuo prema prugastima i svim smeđima u stadu Labanovu; a svoja je stada držao posebno i nije ih miješao s Labanovim stadima.
41 I dogodilo se, kad su se god parile jake životinje, stavljao bi Jakov prutove u žljebove ispred očiju životinja da be se parile pred prutovima.
42 A pred slabe životinje nije ih stavljao; tako su Labanu pripadale slabe životinje, a Jakovu jake.
43 Tako se čovjek vrlo obogatio i dobio mnogo stoke, sluškinja i sluga, deva i magaraca.

31 Nato je Jakov dočuo riječi Labanovih sinova, govoreći: “Jakov je sve prenio na sebe što je imao naš otac; od posjeda našega oca on je stekao sve to bogatstvo.”
2 A Jakov je vidio na licu Labanovu da on više nije prema njemu onakav kakav je bio prije.
3 Onda je Gospodin rekao Jakovu: “Vrati se u zemlju svojih otaca i k svojoj rodbini, i ja ću biti s tobom.”
4 Tako je Jakov dao dozvati Rahelu i Leu k svojem stadu u polje,

5 i rekao im: “Vidim na licu vašega oca da on nije
prema meni kao prije; ali je Bog mojega oca bio sa
mnom.
6 Znate same da sam služio vašem ocu koliko sam
god mogao.
7 Ali vaš otac me je varao i mijenjao mi plaću deset
puta; ali Bog ipak nije dopustio da mi naškodi.
8 Ako je ovako rekao: ‘Šarene životinje neka budu
tvoja plaća,’ onda su stada omladila šarene. Ako je
rekao: ‘Prugaste neka budu tvoja plaća,’ onda su
stada omladila prugaste.
9 Tako je Bog oduzeo stado vašemu ocu i dao ga
meni.
10 U vrijeme, naime, kad su se parile ovce, vidio
sam jasno u snu kako su ovnovi što su skakali na
ovce bili prugasti, šareni i pjegavi.
11 I anđeo Božji rekao mi u snu, govoreći: ‘Jako-
ve!’ A ja sam odgovorio: ‘Evo me!’
12 On je rekao: ‘Dobro pripazi na to da budu svi
ovnovi što skaču na ovce prugasti, šareni i pjegavi!
Ja sam, zaista, sve vidio što ti čini Laban.
13 Ja sam Bog Betela, gdje si uljem pomazao
spomenik i meni učinio zavjet. Sada ustani, idi iz
ove zemlje i vrati se u svoju domovinu!’ ”
14 Onda su mu odgovorile Rahela i Lea, govoreći:
“Zar još imamo dio i baštinu u kući svojega oca?
15 Zar nas on ne drži kao strankinje? Pa on nas je
prodao i novac što je dobio za nas u potpunosti
pojeo.
16 Jer sve blago koje je Bog oduzeo našem ocu
naše je i naše djece. A sada samo čini što ti je Bog
rekao.”
17 Onda se Jakov podigao, stavio svoju djecu i
svoje žene na deve;
18 i poveo svu stoku i sve svoje blago koje je
stekao, stoku što je sebi priskrbio u Mezopotamiji,
da se vrati k svojem ocu Izaku u zemlju Kanaan.
19 Nato je Laban otišao da striže svoje ovce, a
Rahela je prisvojila kućne idole koji su pripadali
njezinu ocu.
20 A Jakov je otišao kradom, tako da Sirijac Laban
to nije znao, jer mu nije rekao da namjerava
bježati.
21 Tako je pobjegao sa svim što je imao. Ustao i
prešao preko rijeke i krenuo prema Gori Gilead.
22 Treći dan javili su Labanu da je Jakov pobjegao.
23 Onda je on uzeo sobom svoje rođake, pošao za
njim u potjeru sedam dana hoda i stigao ga u Gori
Gilead.
24 Ali se Bog javio Sirijcu Labanu noću u snu i
rekao mu: “Pazi da ne govoriš s Jakovom ni dobro
ni zlo!”
25 Tako je Laban dostigao Jakova. A Jakov je ra-
zapeo svoj šator na gori, a Laban s rođacima svo-
jim razapeo svoj šator na gori Gileadu.
26 I Laban je rekao Jakovu; “Što si to učinio, kra-
domice si odveo moje kćeri kao mačem zarob-
ljene?
27 Zašto si tajno pobjegao i pokrao me? Niti si što
rekao da te ispratim s radošću i pjesmom, s uz bub-
nje i lire!
28 Niti si dao da izljubim na rastanku svoje unuke
i svoje kćeri. Time si tako ludo postupio.
29 Mogao bih sada s vama zlo postupiti, ali mi je
Bog tvojega oca rekao prošle noći, govoreći: ‘Pazi
da ne govoriš s Jakovom ni dobro ni zlo!’
30 A sada dobro, otišao si jer si se zaželio kuće
očeve; ali zašto si mi ukrao kipove mojih bogova?”
31 Tada je Jakov rekao Labanu, govoreći: “Jest,
bojao sam se jer sam mislio da bi mi ti mogao oteti
svoje kćeri.
32 Kod koga god nađeš svoje kipove, taj neka više
ne živi! Pretraži samo pred našom braćom, sve što
imam kod sebe, pa si ih uzmi.” Jakov, naime, nije
znao da ih je Rahela ukrala.
33 Laban je ušao u šator Jakovljev i u šator Lein i u
šator dviju sluškinja, ali nije našao ništa. Izašavši
iz šatora Leina ušao je u šator Rahelin.
34 A Rahela je bila uzela kućne kipove, pa ih
stavila pod sedlo svoje deve i sjela na njih. I Laban
je pretražio sav šator, a nije našao ništa.
35 A ona je rekla svojem ocu: “Nemoj mi zamjeriti,
gospodaru, što ti ne mogu ustati, jer je meni što
bude u žena!” On je tražio dalje, ali nije našao
kućnih kipova.
36 Onda se rasrdio Jakov i ukorio Labana, i Jakov
je rekao Labanu, govoreći: “Kakva je moja krivnja
i koji moj prekršaj da me tako žestoko progoniš?
37 Sve si mi, eto, stvari prekopao, pa što si našao
iz svoje kuće? Daj stavi ih sve ovdje pred svoju i
moju braću i oni neka prosude tko od nas dvojice
ima pravo!
38 Ima već dvadeset godina koje sam sproveo kod
tebe. Tvoje ovce i tvoje koze nikad se nisu iz-
jalovile i nikad nisam pojeo ovna tvojega stada.
39 Što bi zvijer rastrgla, nikad ti nisam donio, sam
bih uvijek podmirio štetu. Ti si od mene tražio ili je
bilo ukrađeno danju ili ukrađeno noću.
40 Ondje sam bio: danju me ubijala vrućina, a noću
mraz, i san je bježao od mojih očiju.
41 Eto, od dvadeset godina što sam služio u tvojoj
kući, četrnaest godina sam služio za tvoje dvije
kćeri i šest godina za tvoju stoku, a plaću si mi mi-
jenjao deset puta.
42 Da nije bio sa mnom Bog mojega oca, Bog Ab-
rahamov koga štuje i Izak, ti bi me zaista sada ot-
pustio praznih ruku, ali je Bog vidio moju nevolju i
trud mojih ruku, pa te prošle noći ukorio.”
43 A Laban je rekao Jakovu, govoreći: “Moje su
kćeri, moja su djeca, i moja je stoka, sve što vidiš,
jest moje. Pa što da učinim danas svojim kćerima
ili njihovoj djeci koju su rodile?
44 Stoga, sada hajde da ti i ja zaključimo savez i to
neka bude za svjedočanstvo između mene i tebe!”
45 Onda je Jakov uzeo kamen i postavio ga uspra-
vno kao stup.
46 I Jakov je zapovjedio svojima: “Nakupite kame-
nja!” I oni nakupili kamenja i nabacali na hrpu i
onda održali gozbu tu na hrpi.
47 Laban je to nazvao Jegar Sahaduta, a Jakov je
nazvao Galed.
48 I Laban je rekao: “Ova je hrpa kamenja danas
svjedok između mene i tebe.” Zato joj je dao ime
Galed,
49 a i Mispa, jer je rekao: “Neka bude Gospodin
stražar između mene i tebe dok smo daleko jedan
od drugoga.
50 Ako bi zlo postupao s mojim kćerima, ili bi uzeo
još druge žene uz moje kćeri, onda pomisli, makar
i nije nitko uz nas, da je Bog svjedok između mene
i tebe!”
51 Dalje je rekao Laban Jakovu: “Eto, ova hrpa
kamenja i ovaj spomenik što sam ga postavio iz-
među mene i tebe.
52 Ova hrpa je svjedok, i ovaj stup je svjedok, da ja
neću prijeći preko ove hrpe i ovoga stupa k tebi, a
ni ti nećeš prijeći preko ove hrpe i ovoga stupa k
meni u zloj namjeri.
53 Bog Abrahamov i Bog Nahorov, i Bog njihovih
otaca, neka sudi među nama!” I Jakov se zakleo
Strahom njegovog oca Izaka.
54 Nato je Jakov prineo žrtvu na gori i pozvao svoje
da jedu. Tako su oni jeli i ostali preko noći na gori.
55 Rano ujutro Laban se dignuo izljubio svoje un-

uke i svoje kćeri i dao im svoj blagoslov. Potom je Laban krenuo i vratio u svoje mjesto.

32 Tako je Jakov putovao svojim putom, i susreli su ga anđeli Božji.
2 Kad ih je Jakov opazio, rekao je: “Ovo je tabor Božji!” I nazvao je to mjesto Mahanaim.
3 Onda je Jakov poslao pred sobom glasnike k svojem bratu Ezavu u zemlju Seir, u pokrajinu Edom,
4 i zapovjedio im, govoreći: “Ovako recite mojem gospodaru Ezavu: ‘Tvoj sluga Jakov poručuje ti ovo: boravio sam i do sada se zadržao kod Labana.
5 Stekao volova, magaraca, stoke, sluga i sluškinja. Tako poručujem svojem gospodaru, da bih našao milost u njegovim očima.’ ”
6 Glasnici su se vratili Jakovu i javili mu, govoreći: “Došli smo k tvojem bratu Ezavu; on ti ide u susret, i to sa četiri stotine ljudi.”
7 Onda se Jakov jako prestrašio, i obuzela ga briga, pa je razdijelio ljude koje je imao sobom i stoku i goveda i deve u dva tabora.
8 Mislio je: “Ako napadne Ezav jedan tabor i svlada ga, drugi će tabor moći pobjeći.”
9 Onda se Jakov pomolio: “O Bože mojega oca Abrahama, Bože mojega oca Izaka, Gospodine koji si rekao i meni: ‘Vrati se u svoju domovinu i k svojoj rodbini, i ja ću ti biti jako dobar.’
10 Nisam vrijedan svih milosti i sve vjernosti koju si iskazao svojem sluzi, jer samo sa svojim putničkim štapom prekoračio sam ondje Jordan, a sad posjedujem dva tabora.
11 Izbavi me, molim, iz ruke mojega brata, iz ruke Ezavove, jer se bojim da ne dođe i ne pobije nas i majke s djecom!”
12 Jer ti si rekao: ‘Ja ću ti biti dobar i učinit ću tvoje potomstvo mnogobrojno kao morski pijesak što se ne može izbrojiti od množine.’ ”
13 Onu noć je ondje prenoćio, onda je od onoga što je imao pri ruci izabrao dar za svojega brata Ezava:
14 dvjesta koza i dvadeset jaraca, dvjesta ovaca i dvadeset ovnova;
15 trideset deva dojilica s mladima njihovim, četrdeset mladih krava i deset mladih bikova, dvadeset magarica i deset magarčića.
16 Tada ih predao svojim slugama, svako stado posebno, i zapovjedio svojim slugama: “Idite naprijed preda mnom i ostavite prostora između jednoga stada i drugoga!”
17 I zapovjedio prvomu, govoreći: “Kad te susretne moj brat Ezav, pa te upita: ‘Čiji si i kamo ideš i čije su to životinje pred tobom?’
18 Onda ti kaži: ‘Tvojega sluge Jakova; ovo šalje on na dar svojem gospodaru Ezavu, on sam dolazi odmah za nama.’ ”
19 Tako je zapovjedio i drugomu i trećemu i svima koji su gonili stado, govoreći: “Ovo i ovako recite Ezavu kad ga susretnete!
20 I još recite: ‘Tvoj sluga Jakov dolazi odmah za nama.’ ” Jer je mislio: “Darom što ide preda mnom umirit ću ga, a onda ću se s njim suočiti, možda će me onda lijepo primiti.”
21 Tako je otišao dar naprijed pred njim, a on je sam ostao onu noć u taboru.
22 Ipak se dignuo još one noći, uzeo je obje svoje žene, i obje svoje sluškinje i svojih jedanaest sinova i prešao gaz Jaboka.
23 Uzeo ih, preveo preko potoka i onda ostalo svoje imanje prenio prijeko.
24 A Jakov je ostao sam; i onda se Čovjek hrvao s njim sve do osvitka zore.
25 I kad je On vidio da ga ne može nadjačati, taknuo je zglob njegova kuka, tako da se Jakovu iščašio kuk iz zgloba dok se hrvao s Njim.
26 A On je rekao: “Pusti me jer je zora već osvanula!” Ali on je odgovorio: “Ne puštam te dok me ne blagosloviš.”
27 A on mu rekao: “Kako ti je ime?” On je odgovorio: “Jakov.”
28 A On je rekao: “Od sada se više nećeš zvati Jakov, nego Izrael, jer si se borio s Bogom i s ljudima i nadjačao si.”
29 Onda ga Jakov zamolio, govoreći: “Molim te kaži mi svoje ime!” On je rekao: “Zašto me pitaš za moje Ime?” I On ga ondje blagoslovio.
30 I Jakov nadjene onom mjestu ime Peniel, jer je rekao: “Vidio sam Boga licem u lice, i ostao sam na životu.”
31 Upravo je sunce nad njim ogranulo, kad je prošao Peniel. A hramao je zbog svoga kuka.
32 Zato Izraelovi sinovi sve do današnjega dana ne jedu mišicu na bedrenom zglobu, jer je On taknuo zglob Jakovljeva kuka, po mišici koja se stegnula.

33 Kad je Jakov podigao oči i opazio Ezava gdje dolazi sa četiri stotine ljudi. Tako je on razdijelio djecu na Leu i Rahelu i obje sluškinje.
2 Sprijeda je postavio sluškinje i njihovu djecu, za njima Leu i njezinu djecu, a najposlije Rahelu s Josipom.
3 A sam je pošao pred njima i poklonio se sedam puta do zemlje dok se nije približio svojem bratu.
4 Ezav mu je potrčao u susret, zagrlio ga, pao mu oko vrata i poljubio ga, a obojica su zaplakali.
5 I on je podigao svoje oči, vidio žene i djecu, i upitao: “Tko su ovi s tobom?” A on je odgovorio: “To su djeca koju je Bog milostivo darovao tvojem sluzi.”
6 Potom su se bribližile sluškinje sa svojom djecom i duboko se poklonile.
7 I Lea se bribližila sa svojom djecom te se duboko poklonila. Najposlije su pristupili Josip i Rahela i duboko se poklonili.
8 Onda je Ezav rekao: “Što si htio s tom svom povorkom koju sam susreo?” On je odgovorio: “naći naklonost u očima svojega gospodara.”
9 Ali je Ezav rekao: “Ja imam dosta, moj brate, zadrži što je tvoje!”
10 A Jakov je rekao: “Ne, ako sam našao naklonost u tvojim očima, onda primi moj dar iz moje ruke dar, jer meni je kao da gledam u tvoje lice kao da gledam u lice Božje, što si me tako lijepo primio.
11 Molim te, primi moj pozdravni dar što sam ti ga doveo, jer mi je Bog bio milostiv imam svega dosta.” I on ga nagovorio, i on je primio.
12 Nato je rekao Ezav: “Hajde, dignimo se i hajdemo dalje, ići ću i ja s tobom.”
13 Ali mu je Jakov rekao: “Moj gospodar vidi da su djeca još nejaka, a imam na svojoj brizi i ovce dojilice i goveda; i ako ih samo jedan dan previše gonim, izginut će mi sve stado.
14 Pa neka ide moj gospodar pred svojim slugom, a ja ću onda polako ići koliko može stado koje gonim i koliko mogu nejaka djeca dok dođem k svojem gospodaru u Seir.”
15 Ezav je rekao: “Pa da ti barem ostavim nekoliko ljudi što me prate.” Ali je on rekao: “Čemu to? Neka ja samo nađem milost u očima svojega gospodara!”
16 Tako se Ezav vratio istog dana svojim putom u Seir.
17 A Jakov je otputovao dalje u Sukot i napravio

sebi kuću, a za svoju stoku napravio torove. Stoga
se nazvalo ono mjesto Sukot.
18 Tada je Jakov došao sretno u grad Šekem koji
je u zemlji Kanaan, došavši iz Pan-Arama; i podi-
gao je svoj šator ispred grada.
19 A komad zemlje na kojem razapeo svoj šator
kupio je od sinova Hamora, Šekemova oca, za sto-
tinu komada novca.
20 Onda je ondje podigao žrtvenik i nazvao ga El-
Elohe Israel (što znači, Bog Izraelov).

34 Dina, kći Lee, koju je ona rodila Jakovu,
izašla je jednoga dana gledati kćeri te zem-
lje.
2 A kad ju je vidio Šekem, sin Hivejca Hamora, vla-
dara te zemlje, ugrabio ju i silovao.
3 I prionulo je njegovo srce za kćer Jakovljevu
Dinu; on je zavoljeo djevojku, pa joj se udvarao.
4 A Šekem je zamolio svojega oca Hamora, gov-
oreći: “Zaprosi mi tu djevojku za ženu!”
5 A Jakov je doznao da je on obeščastio njegovu
kćer Dinu, ali je, jer su njegovi sinovi bili u polju kod
stoke, šutio dok se oni ne vrate.
6 Uto je došao otac Šekemov Hamor k Jakovu da
se porazgovori s njim.
7 Kad su Jakovljevi sinovi došli kući iz polja i čuli što
se dogodilo, bila je ljudima teška muka i jako se
razljutili što je onaj nanio veliku sramotu Izraelu
time što je obeščastio kćer Jakovljevu. Takvo što
se nije smjelo dogoditi.
8 Ali im je Hamor rekao, govoreći: “Srce mojega
sina Šekema prionulo je za vašu kćer, pa dajte mu
je za ženu.
9 Sprijateljite se s nama i svoje kćeri udajite za nas
i kćerima našim ženite se.
10 Prebivajte kod nas, zemlja neka vam stoji otvo-
rena. Živite ovdje, trgujte i stecite sebi imanja.”
11 Tada je rekao Šekem ocu njezinu i braći njezi-
noj: “Neka bih ipak našao milost u vašim očima, što
god zatražite od mene dat ću vam.
12 Zatražite od mene koliko god hoćete otkupa i
ženidbenih darova, ja ću vam dati što vi od mene
zahtijevate, samo mi dajte djevojku za ženu.”
13 A Jakovljevi sinovi dali su Šekemu i njegovom
ocu Hamoru lukav odgovor, a rekli su tako jer je
onaj obeščastio njihovu sestru Dinu.
14 I oni su im rekli: “Ne možemo na to pristati da
svoju sestru dademo čovjeku koji nije obrezan jer
je to nama sramota.
15 Mi možemo ispuniti vašu želju samo pod
uvjetom, da vi budete kao i mi, da se sve muško
među vama dade obrezati.
16 Onda ćemo vam davati svoje kćeri i uzimati sebi
vaše kćeri i boraviti kod vas i postati s vama jedan
narod.
17 Ako li nećete pristati na naš prijedlog da se
obrežete, onda ćemo uzeti svoju kćer i otići.”
18 Njihov je prijedlog bio po volji Hamoru i Šeke-
mu, sinu Hamorovu.
19 I mladi čovjek nije oklijevao da prijedlog izvrši,
jer je volio kćer Jakovljevu, a bio je najugledniji od
svih u kući svojega oca.
20 A Hamor i njegov sin Šekem na gradska vrata i
rekli su ljudima svojega grada:
21 “Ovi su ljudi miroljubivi prema nama, pa stoga
neka borave i trguju u zemlji. Zaista zemlja ima na
sve strane dosta prostora za njih. Njihove kćeri
uzimat ćemo sebi za žene i davat ćemo im za to
svoje kćeri.
22 A ljudi će pristati da borave s nama i biti s nama
jedan narod, samo pod uvjetom da se među nama
sve što je muško dade obrezati kao što su oni sami
obrezani.
23 Njihova stada i njihovo imanje i sva njihova go-
veda neće li nam onda dobro doći? Udovoljimo im
pa neka borave s nama!”
24 I poslušali su Hamora i njegova sina Šekema
svi koji su izašli na gradska vrata; svi muževi i svi
koji su izašli na gradska vrata dali su se obrezati.
25 Dogodilo se trećega dana, kad su oni bolovali
od rane, oba sina Jakovljeva, Simeon i Levi, braća
Dinina, uzeli su svaki svoj mač, navalili su na grad
koji nije ništa zlo slutio i poubijali sve muško.
26 A ubili su mačem i Hamora i njegova sina Šeke-
ma, uzeli su Dinu iz kuće Šekemove i otišli.
27 Ostali Jakovljevi sinovi navalili su na pobijene i
oplijenili grad, zato što je njihova sestra bila obe-
ščašćena.
28 Njihove ovce, goveda i magarce što je bilo u
gradu i u polju uzeli su.
29 Sve njihovo imanje, i svu njihovu djecu, i njihove
žene su pohvatali i odveli i ugrabili su sve što je bilo
u kućama.
30 Tada je Jakov rekao Simeonu i Leviju: “Stavili
ste me na muke, jer ste me omrazili narodu ove
zemlje, Kanaancima i Perizejcima. A ja imam
samo malo ljudi, ako se oni skupe i dignu na mene,
ubit će me i onda sam propao ja i moja kuća .”
31 A oni su odgovorili: “A je li on smio postupati s
našom sestrom kao s bludnicom?”

35 Onda je Bog rekao Jakovu: “Ustani, idi gore
u Betel, boravi ondje i podigni ondje žrtve-
nik Bogu koji ti se prikazao kad si bježao pred svo-
jim bratom Ezavom!”
2 I Jakov je rekao svojoj kućnoj družini i svima koji
su bili s njim: “Uklonite tuđe bogove što se nalaze
u vašoj sredini, očistite se i preodjenite.
3 Onda ćemo se dignuti i poći gore u Betel; ondje
ću podignuti žrtvenik Bogu koji me je uslišao u vri-
jeme moje nevolje i bio sa mnom na putu kojim
sam hodio.”
4 Tako su predali Jakovu sve tuđe kipove što su ih
imali kod sebe i naušnice što su ih nosili na svojim
ušima i Jakov ih je zakopao pod hrast što stoji kod
Šekema.
5 I dok su putovali, Bog je velikim strahom napunio
sve gradove unaokolo, tako da nisu išli u potjeru za
Jakovljevim sinovima.
6 Tako Jakov i sva družina koja je bila s njim stigli
su u Luz, (to jest Betel) u zemlji Kanaanskoj.
7 Ondje je on podigao žrtvenik i nazvao to mjesto
El Betel, jer mu se bio ondje prikazao Bog kad je
bježao pred svojim bratom.
8 Onda je umrla Debora, dojkinja Rebekina, i
pokopali su ju ispod Betela pod hrastom, koji se
otada zove Alon Bakut.
9 Onda se Bog opet javio Jakovu, otkada se vratio
iz Mezopotamije, i blagoslovio ga.
10 I Bog mu rekao: “Tvoje je ime Jakov ali se od
sada više nećeš zvati Jakov, nego će tvoje ime biti
Israel!” Tako ga je nazvao Izrael.
11 Još mu je rekao Bog: “Ja sam El Šadaj, Bog
Svemoćni. Budi plodan i množi se! Narod i mno-
štvo naroda će poteći od tebe, i kraljevi će izići iz
tebe!
12 Zemlju koju sam dao Abrahamu i Izaku, dajem
ju i tebi i tvojim potomcima dajem ovu zemlju!”
13 I Bog je otišao od njega s mjesta gdje je govorio
s njim.
14 Nato je Jakov postavio stup-spomenik na mje-
stu gdje je govorio s njim, stup od kamena, i on je
izlio na njega žrtvu ljevanicu, i ulje je izlio na njega.
15 Jakov je nazvao mjesto, gdje je Bog govorio s

njim, Betel.
16 Onda su krenuli iz Betela dalje. A kad su došli u blizinu Efrate, Rahelu su napali porođajni bolovi, a imala je težak porođaj.
17 I dogodilo se, da kad se pri teškom porođaju tako jako mučila, rekla joj je babica: “Ne boj se i sada imaš sina!”
18 A kad je izlazila duša njezina, jer je umirala, ona ga nazvala Ben-Oni, ali mu je njegov otac nadjenuo ime Benjamin.
19 Tako je umrla Rahela i pokopali su ju na putu u Efratu, to jest Betlehem.
20 Jakov je stavio spomenik na njezin grob, što je na Rahelinu grobu sve do danas.
21 Onda je otišao Izrael dalje i razapeo svoj šator s onu stranu Migdal-Edera.
22 I dok je Izrael boravio u tom kraju, otišao je Ruben i legnuo s Bilhom, suložnicom svojega oca, i to je saznao Izrael. A Jakovljevih sinova bilo je dvanaest:
23 Leini sinovi bili su: Ruben, prvorođenac Jakovljev, i Simeon, Levi, Juda, Isakar i Zebulun;
24 Rahelini sinovi bili su: Josip i Benjamin;
25 Bilhini sinovi, od Raheline sluškinje: Dan i Naftali;
26 Zilpini sinovi, od Leine sluškinje bili su: Gad i Ašer. To su Jakovljevi sinovi koji su mu se rodili u Padan-Aramu.
27 Onda je Jakov došao k svojem ocu Izaku u Mamre, u Kirjat-Arbu, (to jest Hebron) gdje su kao došljaci boravili Abraham i Izak.
28 Izakovih dana života bilo je stotinu i osamdeset godina.
29 Tako je izdahnuo Izak i umro, i bio pridružen svojim precima, a bio je star i pun života. Pokopali su ga njegovi sinovi Ezav i Jakov.

36 Ovo je rodoslovlje Ezavovo koji se zvao i Edom.
2 Ezav je uzeo sebi svoje žene između kćeri kanaanskih: Adu, kćer Hitejca Elona, Oholibamu, kćer Ane, kćer Hivejca Zibeona,
3 I Basematu, kćer Išmaelovu, sestru Nebajotovu.
4 Ada je rodila Ezavu Elifaza, a Basemata je rodila Reuela.
5 Oholibama je rodila Jeuša, Jalama i Koraha. To su Ezavovi sinovi, koji su mu se rodili u zemlji Kanaanaca.
6 Ezav je uzeo svoje žene, sinove i kćeri i sve ljude iz svoje kuće, svoje stado, svu svoju stoku i sve svoje imanje koje je stekao u zemlji Kanaanaca, pa je otišao u drugu zemlju daleko od svojega brata Jakova.
7 Njihov je posjed bio prevelik da bi mogli ostati zajedno, a zemlja, u kojoj su boravili kao došljaci nije im bila dosta velika za sva njihova stada.
8 Ezav je boravio na Gori Seiru. Ezav je Edom.
9 Ovo je rodoslovlje Ezava oca Edomaca, na Gori Seiru.
10 Ovo su imena Ezavovih sinova: Elifaz, sin Ade, žene Ezavove, Reuel, sin Basemate, žene Ezavove.
11 Elifazovi sinovi bili su: Teman, Omar, Sefo, Gatam i Kenaz.
12 Timna bila je suložnica Elifazu, sinu Ezavovu; ona je rodila Elifazu Amaleka. To su bili sinovi Ade, Ezavove žene.
13 Ovo su bili Reuelovi sinovi: Nahat, Zerah, Šamah i Mizah. To su bili sinovi Basemate, žene Ezavove.
14 I ovo su bili sinovi Oholibame, žene Ezavove, kćeri Anine, kćeri Zibeonove. Ona je rodila Ezavu Jeuša, Jalama i Koraha.
15 Ovo su bili glavari potomaka Ezavovih: sinovi Elifaza, prvorođenca Ezavova, bili su: čelnik Teman, čelnik Omar, čelnik Zefo, čelnik Kenaz,
16 čelnik Korah, čelnik Gatam i čelnik Amalek. To su bili Elifazovi čelovođe u zemlji Edom. Oni su bili sinovi Adini.
17 Ovo su bili sinovi Reuela, sina Ezavova: čelnik Nahat, čelnik Zerah, čelnik Šamah, čelnik Mizah. To su bili glavari koji su proizašli od Reuela u zemlji Edom; to su sinovi Basemate, žene Ezavove.
18 Ovo su bili sinovi Oholibame, žene Ezavove: čelnik Jeuš, čelnik Jalam, čelnik Korah. Oni su bili glavari koji su proizašli od Oholibame, kćeri Anine, žene Ezavove.
19 To su bili Ezavovi sinovi, koji je Edom, i to su bili njihovi glavari.
20 Ovo su bili sinovi Seira, Horijca, koji su prebivali u zemlji: Lotan, Šobal, Zibeon, Ana,
21 Dišon, Ezer i Dišan. To su bili glavari Horejaca, Seirovi sinovi u zemlji Edom.
22 Lotanovi sinovi bili su: Hori i Heman, a sestra Lotanova Tamna.
23 Ovo su Šobalovi sinovi: Alvan, Manahat, Ebal, Šefo i Onam.
24 Ovo su bili Zibeonovi sinovi: oboje Aja i Ana. To je isti Ana koji je našao vruća vrela u pustinji kad je pasao magarca svojega oca Zibeona.
25 Ovo su bila djeca Anina: Dišon i Oholibama, kći Anina.
26 Ovo su bili Dišonovi sinovi: Hemdan, Ešban, Jitran i Keran.
27 Ovo su bili Ezerovi sinovi: Bilhan, Zaavan i Akan.
28 Ovo su bili Dišanovi sinovi: Uz i Aran.
29 Ovo su bili čelnici Horeja: čelnik Lotan, čelnik Šobal, čelnik Zibeon, čelnik Ana,
30 čelnik Dišon, čelnik Ezer, čelnik Dišan. To su čelnici Horejaca po njihovim rodovima u zemlji Seir.
31 Ovo su bili kraljevi koji su vladali u zemlji Edom prije nego je vladao kralj nad Izraelovim sinovima.
32 Kralj u Edomu bio je Bela, sin Beorov, a ime prijestolnici njegovoj bilo je Dinhaba.
33 Kad je umro Bela, mjesto njega kraljevao je Jobab, sin Zeraha iz Bosre.
34 Kad je umro Jobab, mjesto njega kraljevao je Hušam iz zemlje Temanita.
35 Kad je umro Hušam, mjesto njega kraljevao je Hadad, sin Bedadov koji je pobio Midjance na Moapskom polju; a ime njegovu gradu bilo je Avit.
36 Kad je umro Hadad, mjesto njega kraljevao je Samla iz Masreke.
37 Kad je umro Samla, mjesto njega kraljevao je Saul iz Rehobota na Rijeci.
38 Kad je umro Saul, mjesto njega kraljevao je Baal-Hanan, sin Akborov.
39 Kad je umro Baal-Hanan, sin Akborov, mjesto njega kraljevao je Hadar, a ime njegovu gradu bilo je Pau. Njegova žena zvala se Mehetabela, kći Matrede, kćeri Mezahabove.
40 Ovo su imena Ezavovih čelnika po njihovim obiteljima, i mjestima i imenima: čelnik Tamna, čelnik Alva, čelnik Jetet,
41 čelnik Oholibama, čelnik Ela, čelnik Pinon,
42 čelnik Kenaz, čelnik Teman, čelnik Mibsar,
43 čelnik Magdiel, čelnik Iram. To su bili edomski čelnici po njihovim prebivalištima u zemlji koju su bili zaposjeli. Ezav je bio praotac Edomaca.

37 Jakov je boravio u zemlji, gdje je njegov otac bio došljak, u zemlji Kanaan.

2 Ovo je rodoslovlje Jakovljevo. Josip, mladić od sedamnaest godina, čuvao je ovce sa svojom braćom i pomagao je sinovima Bilhe i Zilpe, žena svojega oca. Josip bi javljao svojem ocu sve što bi se o njima loše govorilo.
3 A Izrael je volio Josipa više nego sve svoje sinove, jer je on bio sin njegove starosti. On mu je napravio i haljinu u raznim bojama.
4 A kad su njegova braća vidjela, da ga njihov otac više voli nego svu njegovu braću, zamrzili su ga, te nisu mogli s njim lijepo govoriti.
5 Jedanput je Josip sanjao i pripovjedio san svojoj braći, a oni su ga još više zamrzili.
6 On im je pripovijedao: “Čujte kakav sam imao san!
7 Bili smo ondje i vezali snoplje u polju. Onda gle, moj se snop uspravio i ostao stojeći, a vaši se snopovi postavili unaokolo i klanjali se mojem snopu.”
8 Onda su mu njegova braća rekla: “Ti još hoćeš kraljevati nad nama i vladati s nama?” Tako su ga još više zamrzili zbog njegovih snova i njegovih riječi.
9 Onda je drugi put sanjao i opet san pripovjedio svojoj braći, i rekao: “Gle, sanjao sam opet jedan san. Ovaj put, sunce, mjesec i jedanaest zvijezda klanjali se meni.”
10 Kad je to pripovjedio svojem ocu i svojoj braći, ukorio ga njegov otac i rekao mu: “Kakav je to san što si ga imao? Zar da ja, tvoja majka i tvoja braća zaista dođemo i da se pred tobom do zemlje poklonimo?”
11 I otada su mu bila njegova braća zavidna, ali otac je to pamtio.
12 I kad su jedanput njegova braća otišla pasti ovce svojega oca kod Šekema,
13 Izrael je rekao Josipu: “Tvoja braća čuvaju ovce kod Šekema. Dođi, poslat ću te k njima!” A on mu odgovorio: “Evo me!”
14 Onda mu rekao: “Hajde i vidi kako su tvoja braća i kako je stado pa mi javi!” Tako ga poslao iz Doline hebronske, i on je otišao u Šekem.
15 A jedan čovjek ga našao gdje luta po polju i upitao ga: “Što tražiš?”
16 On je odgovorio: “Tražim svoju braću, pa kaži mi gdje sad čuvaju stado!”
17 Čovjek je odgovorio: “Otišli su dalje odavde; čuo sam ih govoriti: ‘Poći ćemo u Dotan.’ ” I otišao je Josip za svojom braćom i našao ih u Dotanu.
18 Oni su ga izdaleka opazili, i prije nego im se približio, skovali lukav dogovor protiv njega da ga ubiju.
19 Onda su oni rekli jedan drugomu: “Eno dolazi sanjar!
20 Hajde da ga sad ubijemo i da ga bacimo u neku jamu, pa ćemo onda reći da ga je proždERala divlja zvijer. Vidjet ćemo što će biti od njegovih snova .”
21 Kad je to čuo Ruben, pokušao ga izbaviti iz njihovih ruku i rekao: “Nećemo ga ubijati!”
22 A Ruben im je rekao: “Ne prolijevajte krvi; bacite ga radije ondje u jamu u pustinji, ali ne stavljajte ruke na njega!” Tako ga je htio izbaviti iz njihove ruke i povratiti ga opet njegovom ocu.
23 I dogodilo se, čim je Josip došao k svojoj braći, svukli su Josipu gornju haljinu, haljinu u raznim bojama koju je imao na sebi.
24 Zgrabili su ga i bacili ga u jamu. A jama je bila prazna; nije bilo vode u njoj.
25 Onda su sjeli ručati; pa su podigli svoje oči i pogledali, a to je dolazila povorka Išmaelaca ondje od Gileada s njihovim devama koje su bile natovarene mirodijama, balsamom i smirnom, na putu da to donesu u Egipat.
26 Juda je rekao svojoj braći: “Kakva korist ako ubijemo svoga brata i sakrijemo njegovu krv?
27 Hajde da ga prodamo Išmaelcima i da ne stavljamo ruke na njega, jer je naš brat i naše meso.” I njegova braća su ga poslušala.
28 I kad su prolazili midjanski trgovci, izvadili su Josipa iz jame i prodali ga za dvadeset srebrnjaka Išmaelcima, a ovi su odveli Josipa u Egipat.
29 Kad se Ruben vratio k jami i vidio da nema Josipa u jami, on je razderao svoje haljine,
30 vratio se k svojoj braći i rekao: “Dječaka nema više tu, pa kamo ću ja sada?”
31 A oni su uzeli Josipovu haljinu, zaklali jare i zamočili haljinu u krv.
32 Onda su poslali haljinu u raznim bojama svojem ocu i poručili mu: “Gle što smo našli, vidi je li to haljina tvojega sina ili nije!”
33 A on ju prepoznao, i rekao: “To je haljina mojega sina! Divlja ga je zvijer proždErala. Rastrgan, rastrgan je Josip!”
34 Tada je Jakov rastrgao svoje haljine, stavio kostrijet oko bokova i tugovao dugo vremena za svojim sinom.
35 I dignuli se svi njegovi sinovi i kćeri da ga utješe, ali se on nije dao utješiti i rekao: “Ne, s tugom ću sići u grob k svojem sinu.” Tako ga je oplakivao njegov otac.
36 Nato su ga Midjanci prodali u Egipat Potifaru, dvoraninu faraonovu, zapovjedniku tjelesne straže.

38 Dogodilo se u ono vrijeme da je Juda otišao od svoje braće i posjetio nekoga čovjeka iz Adulamita po imenu Hira.
2 Ondje je Juda vidio kćer nekog Kanaanca, komu je bilo ime Šua; on ju uzeo za ženu i živio je s njom.
3 Ona je zatrudnjela i rodila sina, i on mu nadjenuo ime Er.
4 Ona je opet zatrudnjela i rodila sina i nadjenula mu ime Onan.
5 Ona je zatrudnjela još jedanput i rodila još jednoga sina, komu je nadjenula ime Šelah. Bilo je u Kezibu gdje ga je rodila.
6 I Juda je uzeo ženu za svojega prvorođenca Era po imenu Tamaru.
7 Ali Er, prvorođenac Judin, nije bio po volji Gospodinu i Gospodin ga ubio.
8 Onda je rekao Juda Onanu: “Živi sa ženom svojega brata i čini dužnost djevera da pribaviš potomke svojem bratu!”
9 A Onan je znao da djeca ne bi pripadala njemu, prosipao bi Onan sjeme na zemlju kad bi bio sa ženom svojega brata da nije dao potomaka svojem bratu.
10 A Gospodinu je bilo mrsko što je činio, pa zato je i njega ubio.
11 I rekao je Juda snahi svojoj Tamari: “Prebivaj kao udovica u kući svojega oca dok poodraste moj sin Šelah!” On se, naime, bojao da bi mogao i ovaj umrijeti kao njegova braća. I Tamara je otišla i živjela u kući svojega oca.
12 A nakon nekog vremena, umrla je kći Šuaova, žena Judina, a Juda, nakon žalovanja, se zaputio sa svojim prijateljem Hirom Adulamcem u Tamnu, da bi dao ostrići svoje ovce.
13 A kad se javilo Tamari, govoreći: “Evo, upravo ide tvoj svekar u Timnu da striže ovce.”
14 A ona je svukla sa sebe svoju udovičku odjeću, pokrila lice koprenom, i sjela ondje gdje se ide u Enaim, koji je na putu u Timnu; jer je ona vidjela da je Šelah bio odrastao, a nju nisu udali za njega.

15 Kad ju Juda opazio, pomislio je da je bludnica
jer je bila pokrila svoje lice.
16 Tada je on skrenuo s puta k njoj i rekao: “Molim
te daj da ti uđem!” Nije znao da mu je to bila snaha.
A ona je rekla: “Što ćeš mi dati da ti da mi uđeš?”
17 On je odgovorio: “Poslat ću ti jare od stada.”
Ona je rekla: “Ali da mi dadeš zalog dok ga
pošalješ.”
18 Tada je on rekao: “Kakav zalog da ti dam?” Ona
je odgovorila: “Svoj pečatni prsten s vrpcom i svoj
štap što ti je u ruci.” Onda joj je on to dao i ušao k
njoj, i po njemu je zatrudnjela.
19 Ona je ustala i otišla, svukla svoju koprenu i
odjenula opet svoju udovičku odjeću.
20 Juda je poslao jare po svojem prijatelju Adu-
lamejcu, da natrag dobije od žene zalog, ali ju on
nije našao.
21 Onda je pitao ljude njezina mjesta, govoreći:
“Gdje je ona bludnica što obično sjedi u Enaimu na
putu?” A oni su mu odgovorili: “Nije ovdje bilo blud-
nice.”
22 I vratio se on k Judi i rekao: “Ne mogu ju naći, a
ljudi u mjestu su mi potvrdili: ‘Nije ovdje bilo blud-
nice.’ ”
23 Onda je Juda rekao: “Neka joj bude, samo da se
ne osramotimo! Eto, ja sam joj poslao jare, a ti je
nisi našao!”
24 I dogodilo se oko tri mjeseca kasnije, javili su
Judi: “Tvoja snaha Tamara je zabludila i povrh
toga zatrudnjela.” Juda je rekao: “Izvedite je van
neka se spali!”
25 Kad su ju htjeli povesti van, poslala je ona
poruku svojem svekru: “S čovjekom, čije su ove
stvari, zatrudnjela sam.” I još mu poruči: “Pogledaj
samo čiji je taj pečatni prsten s vrpcom i taj štap!”
26 Juda je pogledao te stvari i rekao. “Ona je
pravednija nego ja, jer ju nisam dao svojem sinu
Šelahu za ženu?” A on otada nije više prišao k njoj.
27 I dogodilo za vrijeme rođenja, gle, a to su bili
blizanci u njezinoj utrobi.
28 A kad je rađala, jedan je pružio ruku; a babica je
uzela crven konac, privezala ga oko njegove ruke,
govoreći: “Ovaj je izašao prvi.”
29 Tada je on povukao natrag svoju ruku, i njegov
se brat pojavio; ona je rekla: “Kako si napravio pro-
dor? Prodor neka bude na tebi” I zato su ga nazvali
imenom Peres.
30 Poslije se pojavio njegov brat na čijoj je ruci bio
crveni konac i nazvali su ga Zerah.

39 Josipa su doveli u Egipat. I Potifar, dvoranin
faraonov, zapovjednik tjelesne straže, Egi-
pćanin, kupio ga od Išmaelaca, koji su ga ondje
doveli.
2 A Gospodin je bio s Josipom, te mu je sve išlo za
rukom. Ostao je on tako u kući svojega gospodara
Egipćanina.
3 Njegov gospodar je vidio da je Gospodin s njim i
da je Gospodin po njegovoj ruci davao uspjeh svim
njegovim djelima.
4 Tako je Josip našao milost u njegovim očima,
dvorio ga, i on ga postavio upraviteljem svoje kuće
i povjerio mu sve svoje imanje.
5 I otkada ga je postavio upraviteljem svoje kuće i
svega svojega imanja, otada je Bog blagoslovio
kuću tomu Egipćaninu zbog Josipa, i blagoslov
Gospodinov bio je na svemu što je imao u kući i u
polju.
6 Zato je on povjerio sve svoje imanje rukama
Josipovim i uz njega nije se više brinuo ni za što,
osim za jelo što bi ga blagovao. A Josip je bio kra-
sna stasa i lijepa lica.
7 I dogodilo se, poslije nekog vremena žena njego-
va gospodara zagledala se u Josipa i rekla mu:
“Legni sa mnom.”
8 Ali je on to odbio i rekao ženi svojega gospodara:
“Eto, moj gospodar se ne brine za mene ni za što u
kući i sve što posjeduje meni je povjerio.
9 Sam nije veći od mene u ovoj kući i ništa mi ne
uskraćuje osim tebe, jer si mu žena. Pa kako bi ja
mogao učiniti tako grdno zlo i sagriješiti protiv
Boga?”
10 I tako je ona dan na dan govorila Josipu, on ju
nije poslušao, da legne s njom i da bi bio s njom.
11 A kad je jednoga dana Josip došao u kuću na
svoj posao, a nije bilo nikoga od ukućana unutra,
12 uhvatila ga ona za njegovu haljinu, govoreći:
“Legni sa mnom!” A on je pustio svoju haljinu u nje-
zinoj ruci, pobjegao i otrčao van.
13 Kad je ona vidjela da je pustio svoju haljinu u
njezinoj ruci i pobjegao van,
14 pozvala je svoje sluge i govorila im, govoreći:
“Vidite, on nam je doveo Hebrejca da nas sramoti.
On je ušao k meni da legne sa mnom, a ja sam
glasno povikala.
15 A kad je on čuo da sam glasno povikala, ostavio
je svoju haljinu pokraj mene, pobjegao je i otrčao
van.”
16 I ona je stavila njegovu haljinu uz sebe dok nje-
gov gospodar dođe kući.
17 Onda mu je pripovijedila isto, govoreći: “Hebre-
jac sluga koga si nam doveo, ušao je k meni da me
osramoti.
18 Ali kad sam ja povikala iza glasa, on je ostavio
svoju haljinu kod mene i pobjegao van.”
19 A kad je čuo njegov gospodar svoje riječi žene
što mu ih je izgovorila, govoreći: “Tako mi je učinio
tvoj sluga,” i jako se razljutio.
20 Tada ga je Gospodar Josipov uhvatio i bacio u
tamnicu gdje su ležali kraljevi sužnji. I on je ležao
ondje u tamnici.
21 Ali je Gospodin bio s Josipom, iskazao mu mi-
lost, i stekao mu naklonost tamničarovu.
22 I tamničar je povjerio Josipu sve sužnje koji su
bili u tamnici; sve što bi se ondje vršilo, vršilo bi se
po njegovoj zapovijedi.
23 Tamničar nije više nadgledao ono što je bilo u
Josipovoj ruci, jer je Gospodin bio s njim i što god je
on poduzeo, Gospodin je tomu davao uspjeh.

40 Dogodilo se poslije toga da su skrivi pehar-
nik i pekar egipatskog kralja svojem gospo-
daru, egipatskom kralju.
2 I faraon se razljutio na svoja dva dvoranina, na
glavnog peharnika i na glavnog pekara,
3 i dao ih u kući zapovjednika tjelesne straže baciti
u istu tamnicu u kojoj je Josip bio zatvoren.
4 Zapovjednik tjelesne straže im je odredio Josipa
da ih poslužuje; tako su bili duže vremena u tam-
nici.
5 Onda su peharnik i pekar egipatskog kralja, koji
su bili zatvoreni u tamnici sanjali san, obojica; san
od svakoga iste noći i san od svakoga od njih imao
je svoje značenje.
6 Kad je sutradan Josip došao k njima, opazio je da
su žalosni.
7 On je upitao dvorane faraonove koji su bili s njim
zatvoreni u kući njegova gospodara: “Zašto su
vam lica danas tako žalosna?”
8 Oni su mu odgovorili: “Sanjali smo san, a za to
nema tumača.” A Josip im je rekao: “Ne spada li
tumačenje na Boga? Hajde, pripovjedite mi ih!”
9 Onda je glavni peharnik ispripovjedio Josipu svoj
san, govoreći: “Vidio sam u snu pred sobom čokot,

10 a na čokotu su bile tri loze; izgledalo je kao da je
napupao, procvao i grožđe na njemu sazrelo u isti
čas.
11 Tada je u mojoj ruci bila čaša faraonova i ja sam
uzeo grožđe, iscijedio ga u čašu faraonovu i dao
sam čašu faraonu u ruku."
12 Josip mu je rekao: "Tumačenje toga je ovo: tri
loze tri su dana.
13 Sada u iduća tri dana faraon će uzdići tvoju
glavu i vratiti te u tvoju službu, i ti ćeš davati čašu
faraonu posve kao i prije dok si mu bio peharnik.
14 Ali se sjeti mene kad ti bude dobro, pa mi učini
uslugu i spomeni me faraonu da me izbavi iz ove
kuće.
15 Jer zaista sam silom odveden iz zemlje Hebreja,
a i ovdje nisam počinio ništa za što bi me se
moralo baciti u tamnicu."
16 Kad je glavni pekar vidio kako je tumačenje bilo
dobro rekao je Josipu: "I ja sam sanjao, imao sam
na svojoj glavi tri bijele košarice.
17 U najgornjoj košarici bilo je svakojakih peciva
za faraona, ali su ih ptice jele iz košarice na mojoj
glavi."
18 Rekao je Josip, govoreći: "Tumačenje toga je
ovo: tri košarice tri su dana.
19 U iduća tri dana faraon će uzdići sa tebe tvoju
glavu i objesit će te na vješala, a ptice će s tebe jesti
meso."
20 I dogodilo trećega dana, a to je bio faraonov
rođendan, pripremio je on gozbu za sve svoje
službenike; i uzdigao glavu glavnom peharniku i
glavnom pekaru između svojih sluga.
21 Glavnog peharnika postavio je opet u njegovu
peharničku službu, i on je opet stavljao čašu ruku
faraonu.
22 A glavnog pekara dao je objesiti, posve prema
tumačenju što im ga je dao Josip.
23 Ali glavni peharnik se nije sjetio Josipa, nego ga
zaboravio.

41 Tada se dogodilo, nakon dvije pune godine,
da je faraon sanjao: Gle, stajao je pokraj Rijeke.
2 Najedanput izišlo je iz Rijeke sedam krava, lijepih
i debelih; one su pasle po livadi.
3 Tada je iza njih izišlo iz Rijeke sedam drugih
krava, ružnih i mršavih i stajale su uz druge krave
na obali Rijeke.
4 I ružne i mršave krave proždrle su onih sedam
krava lijepih i debelih. Tako se faraon probudio.
5 On je spavao i sanjao drugi put: najedanput sedam
klasova, jedrih i lijepih, izraslo je na jednoj
slamci.
6 I gle, isklijalo je sedam klasova sitnih, od istočnog
vjetra opaljenih.
7 A sitni klasovi progutali su sedam klasova debelih
i punih. Faraon se probudio i opazio da je to bio
san.
8 I dogodilo se ujutro se osjećao uznemiren, pa
dao pozvati sve egipatske čarobnjake i mudrace.
Faraon im je pripovjedio svoje sne, ali se nije
našao ni jedan koji bi ih mogao faraonu protumačiti.
9 Onda je progovorio faraonu veliki peharnik, govoreći:
"Danas se sjećam svoje krivnje.
10 Kad se jednom faraon rasrdio na svoje sluge i
mene dao zatvoriti u kući zapovjednika tjelesne
straže, mene i velikoga pekara.
11 U istoj noći sanjali smo, ja i on. Svaki od nas
imali smo san koji je od svakoga od nas imao je
svoje značenje.
12 A bio je ondje s nama jedan mladi Hebrejac, rob
zapovjednika tjelesne straže. Njemu smo to
pripovijedili i on nam je protumačio naše sne; on je
svakomu pravo protumačio san.
13 I bilo je da kako nam je protumačio, tako se
dogodilo: mene su opet postavili u moju službu, a
onoga dali objesiti."
14 Tada je faraon poslao i dao pozvati Josipa, i oni
su ga brzo izveli iz tamnice; ošišao je kosu i preodjenuo
se, te došao pred faraona.
15 Faraon je rekao Josipu: "Imao sam san, ali nitko
ga ne zna protumačiti. A za tebe sam čuo da samo
trebaš čuti san i odmah ga možeš protumačiti."
16 Josip je rekao faraonu, govoreći: "Ne mogu ja,
nego će Bog dati faraonu odgovor mira."
17 Faraon je pripovijedao Josipu: "U mojem snu
stajao sam na obali Rijeke.
18 Najedanput je izišlo iz Rijeke sedam krava, debelih
i lijepih; one su pasle po livadi.
19 Tada je iza njih izišlo sedam drugih krava, loših,
ružnih i mršavih; nikad nisam vidio u cijelom Egiptu
tako ružnih kao što su bile ove.
20 I ružne i mršave krave proždrle su onih prvih
sedam debelih krava.
21 Kad su one bile pojeđene, nitko ne bi mogao
reći da su ih pojele, jer su opet bile ružne kao i prije.
Tako sam se probudio.
22 I vidio sam u svojem snu: najedanput izraslo na
jednoj slamci, sedam punih i lijepih klasova.
23 I gle, isklijalo je sedam klasova sitnih, od istočnog
vjetra opaljenih.
24 A sitni klasovi progutali su sedam klasova debelih
i punih. Ovo sam pripovjedio čarobnjacima,
ali mi ih nitko ne zna protumačiti."
25 Onda je Josip rekao faraonu: "Sni faraonovi su
samo jedan. Bog je objavio faraonu što kani učiniti.
26 Sedam lijepih krava znači sedam godina, i sedam
lijepih klasova znači sedam godina; snovi su
samo jedan.
27 I sedam krava mršavih i ružnih što su izašle iza
onih znači sedam godina, i sedam klasova
praznih, od istočnog vjetra opaljenih znači sedam
gladnih godina.
28 To sam mislio kad sam rekao faraonu: Bog je
pokazao faraonu što kani učiniti.
29 Eto, doći će sad sedam godina kad će vladati u
cijeloj zemlji Egipat veliko izobilje.
30 Ali iza njih nastat će sedam gladnih godina i
neće ostati ni traga od svega izobilja u zemlji Egipat,
i glad će uništiti zemlju.
31 Od izobilja neće se ni znati u zemlji zbog gladi
koja će poslije doći, jer će biti vrlo velika.
32 A što je faraon dvaput uzastopce sanjao, to
znači da je Bog to tvrdo odlučio, i Bog će to bez
otezanja izvesti.
33 I sada neka potraži faraon čovjeka mudra i razumna
i neka ga postavi nad egipatskom zemljom.
34 Neka nadalje faraon odmah postavi nadzornike
po zemlji i neka pokupi petinu od egipatske zemlje
u sedam godina izobilja.
35 Neka se pokupi sav prihod žetve ovih dobrih
godina što sad dolaze, i neka se saspe žito na
raspolaganje faraonovo kao zaliha u gradovima, i
neka se pohrani ondje.
36 Onda će ta zaliha hrane biti za sedam gladnih
godina što će doći na Egipat, tako da zemlja ne
bude glađu uništena."
37 Ovaj govor je bio po volji faraonu i svima njegovim
slugama.
38 I faraon je rekao svojim slugama: "Možemo li
naći čovjeka u kojem bi bio duh Božji kao u
ovomu?"
39 Tada je faraon rekao Josipu: "Kad je tebi obja-

vio Bog sve ovo, nema nikoga koji bi bio tako mudar i razuman kao ti.

40 Ti ćeš biti nad mojom kućom, i sav moj narod pokorit će se tvojim zapovijedima, samo ću prijestoljem ja biti veći od tebe!"

41 I faraon je rekao Josipu: "Evo, postavljam te nad svom egipatskom zemljom."

42 I skinuo je faraon svoj pečatni prsten sa svoje ruke i stavio ga Josipu na ruku, dao ga onda odjenuti u haljine od najljepšeg platna i stavio mu zlatni lanac oko vrata.

43 I dao ga voziti na svojim drugim kolima i pred njim klicati: "Na koljena!" Tako ga je postavio nad svom egipatskom zemljom.

44 Onda je rekao faraon Josipu: "Ja sam doduše faraon, ali protiv tvoje volje neka nitko ne makne ruke ili noge u zemlji Egipat."

45 Faraon je dao Josipu ime Zafnat-Paneah i dao mu za ženu Asenatu, kćer Poti-Fere, svećenika u Onu. Tako je Josip otišao da proputuje svu egipatsku zemlju.

46 Josipu je bilo trideset godina kad je stupio u službu faraona i egipatskog kralja. A Josip otišavši od faraona, obišao je svu egipatsku zemlju.

47 I u sedam rodnih godina zemlja je donijela urod u izobilju.

48 On je pokupio sav prihod žetve koje je bilo u tih sedam godina u Egiptu i dao nanositi žito u gradove; u svaki je grad nanosio žito s okolnih polja.

49 Tako je Josip nakupio žita kao pijeska u moru, u tolikoj množini da ga je prestao mjeriti, jer se više nije dalo mjeriti.

50 Prije nego je nastala glad, rodili su se Josipu dva sina: rodila mu ih Asenata, kći Poti-Fere, svećenika u Onu.

51 Svojem prvorođencu Josip je nadjenuo ime Manaseh, jer: "Bog je učinio da zaboravim svu svoju nesreću i svu kuću svojega oca."

52 A drugomu je nadjenuo ime Efraim, jer: "Bog me učinio plodnim u zemlji moje nevolje."

53 A kad je prošlo sedam godina izobilja u zemlji Egipat,

54 nastalo je sedam gladnih godina kako je bio Josip prorekao. Bila je glad u svim zemljama, ali u cijeloj zemlji Egipat bilo je kruha.

55 A kad je počela gladovati i sva egipatska zemlja, narod je zavapio faraonu za kruh; a faraon je uputio sve Egipćane: "Idite k Josipu i što vam on rekne, to činite!"

56 Glad je bila po cijeloj površini zemlje, a Josip je dao otvoriti sve žitnice i prodavao je žito Egipćanima. A glad je pritiskivala egipatsku zemlju sve više.

57 Iz svih zemalja su dolazili k Josipu u Egipat kupiti žita, jer je bila velika glad u svim zemljama.

42 Kad je Jakov čuo da ima žita u Egiptu, Jakov je rekao svojim sinovima: "Što tu zurite jedan u drugoga?"

2 I još je rekao: "Zaista čuo sam da ima žita u Egiptu. Idite i kupite nam ondje žita da ostanemo na životu i ne pomremo!"

3 I tako su desetorica braće Josipove sišli kupiti žita u Egiptu.

4 Ali Benjamina, brata Josipova, nije Jakov poslao s njegovom braćom, jer je rekao: "Da ga ne bi snašla kakva nesreća."

5 I tako su došli među drugima, koji su pridolazili, i Izraelovi sinovi da bi kupili žita, jer je i u zemlji Kanaanaca vladala glad.

6 A Josip je bio upravitelj u zemlji; on je bio koji je prodavao žito svima ljudima u zemlji. I Josipova braća su došla i poklonila se pred njim sve do zemlje.

7 Josip je vidio svoju braću i prepoznao ih, ali se učinio kao stranac, oštro se otresao na njih i rekao im: "Odakle dolazite?" Oni su odgovorili: "Iz zemlje Kanaan, da bi kupili žita."

8 A Josip je prepoznao svoju braću, a oni njega nisu prepoznali.

9 Onda se Josip sjetio snova koje je nekada sanjao o njima, i rekao im: "Vi ste uhode, i dolazite ovamo da izvidite gdje zemlja ima slabo mjesto!"

10 Oni su mu odgovorili: "Ne, gospodaru, nego su tvoje sluge došle kupiti žita.

11 Svi smo mi sinovi jednoga čovjeka, mi smo pošteni ljudi; tvoje sluge nisu uhode."

12 Ali im je on rekao: "Ne, nego ste došli da izvidite gdje ima zemlja slabo mjesto."

13 Oni su rekli: "Dvanaest je tvojih sluga, svi smo braća, sinovi jednoga čovjeka u zemlji Kanaanaca, ali eto, najmlađi je sada s našim ocem, a jednoga više nema."

14 A Josip im rekao: "Kako sam vam rekao tako jest, govoreći vam: 'Vi ste uhode!'

15 O tom ćete biti iskušani: tako mi živoga faraona, nećete izići odavde dok ne dođe ovamo vaš najmlađi brat.

16 Pošaljite jednoga između sebe da dovede vašega brata, a vi drugi idete u zatvor, da se tako ispitaju vaše izjave, je li istina kod vas ili nije. Inače, tako mi živoga faraona, vi ste uhode!"

17 On ih je dao zajedno zatvoriti na tri dana.

18 Onda treći dan Josip im je rekao: "Učinite ovo i ostanite na životu, jer se ja bojim Boga:

19 Ako ste pošteni ljudi, onda neka ostane jedan od vas braće zatvoren u vašem zatvoru, a vi drugi idite i uzmite sobom žito za svoje gladne obitelji!

20 I dovedite mi ovamo svojega najmlađeg brata, tako će se pokazati da su vaše izjave istinite, i vi nećete umrijeti." Oni su pristali na to.

21 Onda su rekli jedan drugomu: "Zaista smo skrivili na svojem bratu, jer smo vidjeli njegovu duševnu muku dok nas je molio za milost, a mi ga nismo htjeli čuti, i zato je na nas došla ova nesreća."

22 Ruben ih je prekorio, govoreći: "Nisam li vam rekao, ne griješite protiv dječaka, ali me niste htjeli poslušati. Stoga se sada traži od nas račun za njegovu krv."

23 Oni nisu znali da ih Josip razumije, jer je on s njima razgovarao preko tumača.

24 On se okrenuo od njih i zaplakao. Potom se opet vratio k njima i razgovarao je s njima. Onda je dao između njih uhvatiti Simeona i svezati ga pred njihovim očima.

25 Potom je Josip zapovjedio da im se napune vreće žitom, a pritom da se svakomu njegov novac opet stavi u njegovu vreću, i da im se dade hrana za put. Tako im učinili.

26 Tako su oni su natovarili svoje žito na svoje magarce i otišli odande.

27 A kad je jedan od njih u prenoćištu otvorio svoju vreću da nahrani svojega magarca, opazio svoje novce što su bili odozgor u njegovoj vreći.

28 On je rekao svojoj braći: "Moji su novci opet tu, evo ih u mojoj vreći!" I zadrhtalo je srce u njima. Prestrašeni pogledali su jedan drugoga i rekli: "Zašto nam je to Bog učinio?"

29 Tada su otišli svojem ocu u zemlju Kanaan, i pripovjedili mu sve što se dogodilo, govoreći:

30 "Čovjek koji je gospodar one zemlje, otresao se oštro na nas i držao nas za ljude koji su došli uhoditi

zemlju.
31 A mi smo mu odgovorili: 'Mi smo pošteni ljudi,
mi nismo uhode.
32 Nas je dvanaest braće, svi sinovi jednoga oca;
jednoga više nema, a najmlađi je sada s našim
ocem u zemlji Kanaanaca.'
33 Ali koji je gospodar one zemlje, rekao nam je:
'Ovako ću doznati, da ste pošteni ljudi: jednoga od
vas braće ostavite kod mene i uzmite sobom sve
što trebate za svoje gladne obitelji!
34 Ali morate mi dovesti svojega najmlađeg brata;
tako ću doznati da niste uhode nego pošteni ljudi.
Onda ću vam vratiti i vašega brata, i vi ćete moći u
zemlji slobodno hoditi.' "
35 A kad smo praznili svoje vreće, svaki je našao
zavežljaj svojih novaca u svojoj vreći. Kad su vid-
jeli zavežljaje svojih novaca, prestrašili su se oni i
njihov otac.
36 Rekao im je njihov otac Jakov: "Vi ste učinili da
ostanem bez djece: Josipa više nema, Simeona
više nema, a sad mi hoćete oduzeti i Benjamina.
Sve se to spušta na mene."
37 Onda je Ruben rekao svojem ocu, govoreći:
"Ubij dva moja sina ako ti ga ne dovedem natrag.
Povjeri ga meni i ja ću ti ga opet dovesti!"
38 Ali je on rekao: "Moj sin ne ide s vama; njegov je
brat, eto, mrtav, i on je ostao sam. Ako bi ga snašla
kakva nesreća na putu kojim idete, onda biste
moju sijedu kosu od tuge stavili u grob."

43 Tada je bila velika glad u zemlji.
2 I dogodilo se, kad su potrošili sve žito koje
su bili donijeli iz Egipta, rekao im njihov otac: "Idite
opet onamo i kupite nam nešto hrane!"
3 Ali mu progovorio Juda, govoreći: "Onaj čovjek
nam je zaprijetio, govoreći: 'Ne dolazite mi na oči
ako ne bude s vama vaš brat.' "
4 Ako ćeš pustiti s nama našega brata mi ćemo
otići dolje i kupit ćemo ti hrane.
5 A ako ga nećeš pustiti s nama, onda ne idemo
ondje, jer nam je rekao onaj čovjek: 'Ne dolazite mi
na oči, ako ne bude s vama vaš brat!' "
6 A Izrael je rekao: "Zašto ste mi tu muku nanijeli i
rekli tomu čovjeku da imate još jednoga brata?"
7 A oni su mu rekli: "Čovjek se potanko raspitivao
za nas i za našu rodbinu i upitao je: 'Je li vaš otac
još živ? I Imate li još kojega brata?' Mi smo mu
odgovorili na njegova pitanja. Jesmo li mogli znati
da će reći: 'Dovedite ovamo svojega brata?' "
8 Tada je Juda zamolio svojega oca Izraela: "Pusti
dječaka sa mnom; onda ćemo se zaputiti i otići
ondje da ostanemo na životu i ne pomremo mi, ti i
naša djeca.
9 Ja jamčim za njega i iz mojih ruku zatraži ga! Ako
ti ga ne dovedem natrag i ne stavim ti ga pred oči,
bit ću ti kriv dok sam živ.
10 Da nismo tako dugo oklijevali, do sada bismo se
sigurno već dva puta vratili."
11 Onda im je rekao njihov otac Izrael: "Kad mora
biti, onda učinite ovo: uzmite što najbolje ima u
ovoj zemlji u svoje vreće i ponesite onomu čovjeku
na dar, nešto balzama i nešto meda, mirodija i
smirne, lješnjaka i badema!
12 Uzmite sobom novaca dvaput toliko, a novce
što su vraćeni odozgor u vašim vrećama uzmite
opet sobom; možda je tu zabuna.
13 I svojega brata uzmite sobom, dignite se pa
idite opet k onomu čovjeku.
14 Bog Svemoćni neka dade da nađete milost kod
onoga čovjeka i da vam on opet pusti vašega brata
i Benjamina! A ja sam sad opet bez djece, kao što
sam nekada bio bez djece!"
15 Onda su ljudi uzeli taj dar, i dvaput toliko no-
vaca, uzeli su sobom i Benjamina, podigli se, otišli
u Egipat i stupili pred Josipa.
16 A kad je Josip vidio s njima Benjamina, zapovje-
dio je upravitelju svoje kuće: "Odvedi te ljude u
moju kuću, zakolji jedno živinče i priredi ga, jer će
ti ljudi o podne jesti sa mnom."
17 Tada je čovjek učinio kako mu je Josip zapo-
vjedio i odveo je ljude u Josipovu kuću.
18 A ljudi su se bojali kad su bili povedeni u kuću
Josipovu, i rekli su: "Zbog novaca što su prvi put bili
natrag stavljeni u naše vreće, vode nas ovamo
unutra da nas optuže i domognu se nas i naših
magaraca, te nas onda uzmu za robove."
19 Kad su pristupili bliže k upravitelju kuće
Josipove, progovorili su mu na kućnim vratima,
20 i rekli: "Gospodaru, uistinu mi smo već jedanput
prije došli ovamo kupiti hrane;
21 pa kad smo došli na mjesto prenoćišta i otvorili
svoje vreće, našli su se novci svakoga od nas odo-
zgor u njegovoj vreći, novci naši po svojoj punoj
težini; a mi to sad donosimo natrag.
22 A imamo sobom i druge novce za kupiti hrane.
Ne znamo tko nam je to stavio naše novce u naše
vreće."
23 A on je odgovorio: "Budite mirni i ništa se ne
bojte! Vaš Bog i Bog vašega oca potajno je stavio
blago u vaše vreće; ja sam primio vaše novce."
Onda im je izveo Simeona.
24 Nato su uveli ljude u Josipovu kuću, donijeli im
vode, i oni su oprali sebi noge, a njihovim magar-
cima su položili hranu.
25 Tada su oni pripravili dar, prije nego je Josip o
podne došao, jer su bili čuli da će oni ondje ručati.
26 Kad je Josip došao u kuću, izručili su mu u kući
dar koji su ponijeli sobom i poklonili su mu se sve
do zemlje.
27 On ih je upitao za zdravlje i rekao: "Je li vaš otac
dobro, starac za koga ste mi govorili; je li još živ?"
28 Oni su odgovorili: "Dobro je tvoj sluga, naš otac,
još je živ." I oni klanjajući se pali su ničice.
29 Tada je on podigao svoje oči i opazio svojega
brata Benjamina, sina svoje majke, te upitao: "Je li
vam to najmlađi brat o kojem ste mi govorili?"
Onda pridoda: "Bog neka ti bude milostiv, moj
sinko."
30 Josipu se srce uzbudilo zbog brata, i bilo mu je
da zaplače. Stoga je ušao u svoju sobu i tu se is-
plakao.
31 Tada se umio, izašao opet van svladavajući se
rekao je: "Poslužite jelo!"
32 Onda su mu postavili posebno mjesto, posebno
njima i posebno Egipćanima, koji su jeli s njim odi-
jeljeno od njih, jer Egipćani ne smiju jesti s Hebre-
jima, zato što je to Egipćanima odvratno.
33 Sjedili su pred njim, od najstarijega do najm-
lađega, točno po dobi razmješteni; zato su ljudi
gledali jedan drugoga začuđeni.
34 Onda je dao donositi od jela što su bila pred
njim; a dio što se davao Benjaminu bio je pet puta
veći od drugih. Tako su oni pili i veselili se s njim.

44 Nato je on zapovjedio upravitelju svoje ku-
će, govoreći: "Napuni vreće ovih ljudi hra-
nom, koliko god mogu ponijeti i svakomu stavi
odozgor njegove novce!
2 I moju srebrnu čašu stavi najmlađemu u vreću
odozgor njegove novce za žito!" I on je učinio kako
mu je Josip zapovjedio.
3 Čim je svanulo jutro, otpustili su ljude s njihovim
magarcima.
4 A kad su bili ostavili grad i nisu još bili daleko

odmakli, Josip je zapovjedio upravitelju svoje
kuće: "Ustani, pohitaj za ljudima, i kad ih stigneš
kaži im: 'Zašto ste vratili zlo za dobro?
5 Zašto ste ukrali srebrnu čašu? Nije li to čaša iz
koje pije moj gospodar i iz koje on proriče? Tako
radeći zlo ste počinili.' "
6 Tako ih je on stigao i izgovorio im te iste riječi.
7 A oni su mu rekli: "Kako može gospodar takvo što
reći? Bože sačuvaj da tvoje sluge učine takvo što.
8 A mi smo ti donijeli natrag iz zemlje Kanaan
novce koje smo našli odozgor u svojim vrećama.
Pa kako bismo mogli ukrasti iz kuće tvojega gos-
podara srebro ili zlato?
9 U koga se od tvojih sluga nađe, taj neka umre, a
mi ćemo, dragi gospodaru, biti tvoji robovi."
10 I on je rekao: "Sada neka bude tako kako ste
rekli; a onaj kod koga će se naći bit će moj rob, a vi
ostali bit ćete slobodni"
11 Tada je brže skinuo svaki svoju vreću na tlo, i
svaki je otvorio svoju vreću.
12 A on je počeo tražiti; počeo od najstarijega i
došao do najmlađega, i našla se čaša u vreći Ben-
jaminovoj.
13 Onda su oni razderali svoje haljine; i svaki je
opet natovario svojega magarca, vratili se natrag u
grad.
14 A Juda i njegova braća došli su u Josipovu
kuću, a on je još bio ondje, i bacili se pred njim na
zemlju.
15 A Josip im rekao: "Što ste to učinili? Zar niste
znali da čovjek kao ja može proricati?"
16 Onda je Juda rekao: "Što da kažemo svojem
gospodaru, što da govorimo i kako da se
opravdamo? Bog je pronašao zlodjela tvojih
sluga. Eto, mi smo sad svi robovi svojem gospoda-
ru, mi i ovaj u koga se našla čaša."
17 A on je rekao: "Daleko neka je to od mene, da ja
tako učinim; ali u koga se našla čaša, samo on
neka mi bude rob; a vi drugi idite s mirom k svojem
ocu!"
18 Onda je k njemu pristupio Juda i rekao: "Molim,
gospodaru, tvoj sluga bi htio progovoriti riječ svo-
jem gospodaru, i ne srdi se na svojega slugu, jer ti
si, eto, jednak faraonu.
19 Moj gospodar upitao je svoje sluge, govoreći:
'Imate li još oca ili brata?'
20 Mi smo odgovorili svojem gospodaru: 'Imamo
još stara oca i malena brata koji mu se rodio u star-
osti; njegov je pravi brat umro, i tako je on ostao još
sam od svoje majke, i zato je ljubimac svojega
oca.'
21 Ti si zapovjedio svojim slugama: 'Dovedite ga k
meni, htio bih ga vidjeti svojim očima.'
22 Odgovorili smo svojem gospodaru: 'Ne može
dječak ostaviti svojega oca; kad bi ostavio svojega
oca, njegov otac bi umro.'
23 A ti si rekao svojim slugama: 'Ako ne dođe s
vama vaš najmlađi brat, onda ne smijete više na
moje oči!'
24 I kad smo se vratili tvojem sluzi, mojem ocu,
priopćili smo mu riječi mojega gospodara.
25 Opet nam je naš otac rekao: 'Idite opet onamo
i kupite nam nešto hrane!'
26 A mi smo rekli: 'Ne možemo ondje sići, ako naš
najmlađi brat ne pođe s nama, onda ćemo sići, jer
ne smijemo na oči onomu čovjeku ako ne bude s
nama naš najmlađi brat.'
27 Onda nam rekao tvoj sluga, moj otac: 'Znate
sami da mi je moja žena rodila samo dva sina.
28 Jedan je otišao od mene, mislim da je bio rastr-
gan, jer do danas ga nisam više vidio.
29 Ako mi sad još i ovoga odvedete i snađe ga
kakva nesreća, spravit ćete onda moju sijedu kosu
od tuge u grob.'
30 Pa stoga kad bih ja sada došao natrag k tvojem
sluzi, svojem ocu, a dječaka, čiji je sav život vezan
uz njega, ne bi bilo s nama,
31 on bi umro kad bi vidio da nema dječaka; i tvoje
sluge zaista bi spravile sijedu kosu tvojega sluge,
našega oca, od tuge u grob.
32 Jer je tvoj sluga pred svojim ocem jamčio za
dječaka kad je obećao: 'Ako ti ga ne dovedem nat-
rag, bit ću onda svojem ocu kriv dok sam živ.'
33 Zato neka tvoj sluga, molim, ostane mjesto
dječaka, da bude rob mojem gospodaru, a dječak
neka ide sa svojom braćom.
34 Jer kako bih se ja mogao vratiti k svojem ocu
bez dječaka. Ne bih mogao gledati jad što bi
snašao mojega oca."

45 Onda se Josip nije više mogao dalje suzdr-
žati pred svima koji su stajali oko njega, i
povikao je: "Neka svi izađu ispred mene!" Tako
nije bilo nikoga uz njega kad se Josip pokazao svo-
joj braći.
2 On je plakao tako glasno da su ga čuli Egipćani,
a dočula je za to i kuća faraonova.
3 Tada je Josip rekao svojoj braći: "Ja sam Josip;
jeli moj otac još živ!" Ali njegova braća nisu mu
mogla odgovoriti, tako su bili zapanjeni pred njim.
4 A Josip je rekao svojoj braću: "Samo pristupite
bliže k meni!" Kad su pristupili bliže, rekao je: "Ja
sam vaš brat Josip onaj koga ste prodali u Egipat.
5 Ali sad se ništa ne uznemirujte i ne korite sebe
zato što ste me prodali ovamo, jer me Bog poslao
pred vama da vas održi na životu.
6 Već dvije godine vlada glad u zemlji, a bit će još
pet godina u kojima neće biti ni oranja ni žetve.
7 Ali Bog me poslao pred vama da vas sačuva na
zemlji i da vam spasi život velikim izbavljenjem.
8 Tako niste vi koji ste me ovamo prodali, nego
Bog, jer on me učinio ocem faraona i gospodarom
cijele njegove kuće i vladarom cijele egipatske
zemlje.
9 Požurite k mojem ocu i javite mu: 'Ovako poruču-
je tvoj sin Josip: Bog me učinio gospodarom svega
Egipta; siđi k meni bez otezanja!
10 Prebivat ćeš u zemlji gošenskoj i bit ćeš blizu
mene, ti i tvoja djeca, i tvoja unučad, i tvoje ovce, i
tvoja goveda i sve tvoje imanje.
11 Ja ću te ovdje snabdijevati, tako da nećeš osiro-
mašiti sa svojom obitelji i sa svim što imaš; jer će
još pet godina potrajati glad.
12 Eto, vidite vi i moj brat Benjamin svojim očima
da sam to ja i da vam to moja usta govore.
13 Tako ćete javiti mojem ocu moje visoko dosto-
janstvo u Egiptu i sve što ste vidjeli; pa onda brzo
dovedite ovamo mojega oca."
14 Onda je pao oko vrata svojem bratu Benjaminu
i plakao, a Benjamin je plakao o njegovom vratu.
15 Povrh toga izljubio je svu ostalu svoju braću i
plakao nad njima. Potom su njegova braća s njim
razgovarala.
16 A i u kuću faraonovu dopro je glas, govoreći:
"Došla su braća Josipova!" Tako je to bilo drago
faraonu i njegovim slugama.
17 I faraon je rekao Josipu: "Kaži svojoj braći neka
učine ovo: 'Natovarite svoje životinje i idite u zem-
lju Kanaan.
18 Uzmite svojega oca i svoje obitelji i dođite k
meni; dat ću vam sve najbolje što ima egipatska
zemlja, i uživat ćete od obilja ove zemlje.
19 Sada ti zapovjedam ovo: Uzmite sebi kola iz
egipatske zemlje za svoju djecu i za svoje žene,

posadite i svojega oca i dođite ovamo.
20 Nemojte žaliti za vašim stvarima, jer će biti vaše sve što ima najbolje u zemlji Egipat.' "
21 Izraelovi sinovi su učinili tako. Josip im je dao kola po zapovijedi faraonovoj; isto tako opskrbio ih hranom za put.
22 I svakom od njih dao je nove haljine; a Benjaminu je dao tri stotine srebrnjaka i petere haljine.
23 A svojem ocu je poslao deset magaraca natovarenih najboljim plodovima kojih ima u Egiptu, i deset magarica natovarenih žitom, kruhom i jestivom ocu za put.
24 Tako je on ispratio svoju braću, i kako su odlazili on im je rekao: "Nemojte se putom svađati!"
25 Tako su otišli iz Egipta i došli u zemlju Kanaan k svojem ocu Jakovu.
26 Oni su mu javili, govoreći: "Josip je još živ, i on vlada nad svom egipatskom zemljom." Ali se Jakovu srce skamenilo, jer im nije vjerovao.
27 Ali kad su mu ispripovjedili sve što im rekao Josip, i kad je vidio kola koja je poslao Josip da ga dovezu, onda je oživio duh njihovu ocu Jakovu.
28 Tada je rekao Izrael: "Dosta, Josip moj sin još je živ! Poći ću i vidjeti ga prije nego umrem."

46 Tako se zaputio Izrael sa svim što je imao i došao u Beer-Šebu, te prineo žrtvu Bogu svojega oca Izaka.
2 Onda je Bog progovorio Izraelu u jednom noćnom viđenju, i pozvao ga: "Jakove, Jakove!" A on je rekao: "Evo me!"
3 On je rekao: "Ja sam Bog, Bog tvojega oca. Ne boj se otići u Egipat jer ću te ondje učiniti velikim narodom.
4 Ja ću ići s tobom u Egipat, i ja ću te zaista opet dovesti natrag; a Josip će ti svojom rukom zaklopiti oči."
5 Onda se Jakov dignuo iz Beer-Šebe. Izraelovi sinovi su posadili svojega oca Jakova, svoju djecu i svoje žene na kola koja je poslao faraon da ga dovezu.
6 Uzeli su sobom i svoja stada i svoje imanje koje su bili stekli u zemlji Kanaanaca. Tako su došli Jakov i sve njegovo potomstvo u Egipat.
7 Svoje sinove i unuke, svoje kćeri i kćeri svojih sinova i sve svoje potomstvo doveo je sobom u Egipat.
8 A ovo su imena djece Izraelove što su došli u Egipat, Jakovljeve i njegovih sinova: Jakovljev prvorođenac bio je Ruben.
9 Rubenovi sinovi bili su: Henok, Palu, Hezron i Karmi.
10 Simeonovi sinovi bili su: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Zohar i Šaul, sin jedne Kanaanke.
11 Levijevi sinovi bili su: Geršon, Kohat i Merari.
12 Judini sinovi bili su: Er, Onan, Šelah, Perez i Zerah; (ali Er i Onan su umrli u zemlji Kanaanaca). Peresovi sinovi bili su: Hezron i Hamul.
13 Isakarovi sinovi bili su: Tola, Puah, Jašub i Šimron.
14 Zebulunovi sinovi bili su: Sered, Elon i Jahleel.
15 To su Leini sinovi koje je ona bila rodila Jakovu u Mezopotamiji, uz njegovu kćer Dinu. Svih osoba, njegovi sinovi i kćeri, bilo je trideset i tri.
16 Gadovi sinovi bili su: Zifion, Hagi, Šuni, Ezbon, Eri, Arodi i Areli.
17 Ašerovi sinovi bili su: Jimna, Išuah, Isui i Beriah i sestra njihova Serah. Beriahovi sinovi bili su: Heber i Malkiel.
18 To su bili Zilpini sinovi koju je Laban dao svojoj kćeri Lei; ona ih je rodila Jakovu: svega šesnaest osoba.
19 Sinovi Rahele, žene Jakovljeve bili su: Josip i Benjamin.
20 Josipu su se rodili u zemlji Egipat Manaseh i Efraim koje mu je rodila Asenata, kći Poti-Fere, svećenika u Onu.
21 Benjaminovi sinovi bili su: Belah, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi, Roš, Mupim, Hupim i Ard.
22 To su bili Rahelini sinovi koje je ona rodila Jakovu: svega četrnaest osoba.
23 Danov sin bio je Hušim.
24 Naftalijevi sinovi bili su: Jahzeel, Guni, Jezer i Šilem.
25 To su Bilhini sinovi, koju je Laban dao svojoj kćeri Raheli: ona ih je rodila Jakovu, svega sedam osoba.
26 Svih osoba što su s Jakovom išli u Egipat, koji su izašli iz njegova tijela, bez žena Jakovljevih sinova, bilo je u svemu šezdeset i šest.
27 Josipovi sinovi koji su mu se rodili u Egiptu bili su dvojica. Svih osoba iz kuće Jakovljeve koji su došli u Egipat bilo je sedamdeset.
28 Tada je poslao Judu pred sobom k Josipu da bi dao upute prije njegova dolaska u Gošen. I oni su bili došli u zemlju Gošen.
29 A Josip je dao upregnuti svoja kola i izašao u susret svojem ocu Izraelu u Gošen; i on se pojavio pred njim, pao mu oko vrata i plakao je dugo na njegovom vratu.
30 A Izrael je rekao Josipu: "Sada neka umrijem, pošto sam vidio tvoje lice, i znam da si još živ."
31 Nato je Josip rekao svojoj braći i ukućanima svojega oca: "Idem gore da javim faraonu i reći mu: 'Moja braća i ukućani mojega oca koji su živjeli u zemlji Kanaanaca došli su k meni.
32 Ti su ljudi pastiri ovaca, jer se oni bave stočarstvom, i doveli su sobom svoje ovce i svoja goveda, i sve svoje imanje.'
33 Tako kad vas faraon pozove i upita: 'Kakvo je vaše zanimanje?'
34 vi odgovorite: 'Stočari su bili tvoje sluge od mladosti sve do sada, mi kao i naši očevi,' da biste smjeli ostati u zemlji gošenskoj, jer su svi pastiri ovaca Egipćanima mrski."

47 Tada je Josip otišao i javio faraonu, govoreći: "Moj otac i moja braća sa svojim ovcama, i svojim govedima, i svim svojim imanjem došli su iz zemlje Kanaan i eno ih u zemlji Gošen."
2 Petoricu od svoje braće bio je uzeo sobom, pa ih predstavio faraonu.
3 A kad je faraon upitao njegovu braću: "Kakvo je vaše zanimanje?" Odgovorili su faraonu: "Pastiri su tvoje sluge, mi kao i naši očevi."
4 Još su rekli faraonu: "Došli smo da se ovdje u zemlji jedno vrijeme zadržimo, tvoje sluge više ne nalaze paše za svoja stada, jer glad teško pritišče zemlju Kanaan. Stoga dopusti da tvoje sluge smiju ostati u zemlji Gošen."
5 Onda je progovorio faraon Josipu, govoreći: "Tvoj otac i tvoja braća su došli k tebi.
6 Zemlja Egipat je pred tobom, pa naseli svojega oca i svoju braću u najboljem dijelu zemlje, i neka borave u zemlji Gošen. A ako nađeš među njima sposobnih ljudi, postavio ih za nadglednike nad mojim vlastitim blagom."
7 Onda je Josip doveo svojega oca Jakova pred faraona; i Jakov je blagoslovio faraona.
8 Faraon je upitao Jakova: "Koliko ti je godina?"
9 Jakov je odgovorio faraonu: "Godina mojega putovanja ima stotina i trideset godina; malo ih je na broju, a i zle su bile godine mojega života, i nisu dostigle godina života mojih otaca koje su oni pro-

veli na svojem putovanju."
10 Tako je Jakov opet blagoslovio faraona i otišao
ispred faraona.
11 A Josip je smjestio svojega oca i svoju braću i
dao im je posjed u zemlji Egipat u najboljem dijelu
zemlje, naime, u kraju Ramsesovu, kako je zapovjedio faraon.
12 Onda je Josip opskrbio hranom svojega oca, i
svoju braću i sav dom svojega oca po broju njihovih obitelji.
13 A nigdje na zemlji nije više bilo kruha, jer je glad
bila jako velika, tako da je egipatska zemlja, i sva i
zemlja Kanaan, bila je glađu iscrpljena.
14 Josip je pomalo pokupio sve novce što su se
našli u zemlji Egipat i u zemlji Kanaan u svoju ruku
za žito što se moralo kupovati, a Josip je izručio te
novce kući faraonovoj.
15 A kad je nestalo novaca u zemlji Egipat i u zemlji
Kanaan, počeli su svi Egipćani dolaziti k Josipu,
govoreći: "Daj nam kruha, zašto da pomremo pred
tvojim očima? Pošto nema više novaca."
16 Onda je Josip rekao: "Dajte ovamo svoju stoku,
i ja ću vam za vašu stoku dati kruha kad više
nemate novaca."
17 Tako su dovodili svoju stoku k Josipu, i Josip im
davao kruha za konje, za ovce, za goveda i za
magarce. Tako ih je opskrbljivao u onoj godini kruhom u zamjenu za svu njihovu stoku.
18 Kad je prošla ta godina, dolaziii su u drugoj godini k njemu i rekli mu: "Ne možemo ti, gospodaru,
skrivati. Novaca je nestalo, a tako i stoka, gospodaru, i ništa više nije preostalo, gospodaru, osim
našega tijela i naših polja.
19 Zašto da pomremo pred tvojim očima, mi i naša
polja? Kupi nas i naša polja za kruh, a mi ćemo
zajedno sa svojim poljima služiti faraonu; daj nam
sjemena da ostanemo na životu i ne pomremo i da
polja ne budu opustošena."
20 Tako je Josip pokupovao faraonu sva polja u
zemlji Egipat, jer su svi Egipćani prodavali svoja
polja kad ih je glad teško pritisnula, tako je zemlja
postala faraonova.
21 A narod se preselio u gradove, od granice jednoga egipatskog kraja do granice drugoga kraja.
22 Samo nije kupio svećenička polja, jer su svećenici dobivali od faraona utvrđen dohodak i živjeli su
od svojega utvrđenog dohotka što im ga je odredio
faraon. Stoga svećenici nisu prodali svojih polja.
23 Tada je Josip rekao narodu: "Zaista kupio sam
vas zajedno s vašim poljima za faraona. Evo vam
sjemena da možete posijati polja.
24 Ali od prihoda morate jednu petinu dati faraonu,
ostale će četiri petine biti vama kao sjeme za polja
i za hranu vama i onima u vašem domaćinstvu, kao
i za prehranu vaše djece."
25 Tako su oni rekli: "Ti si nam spasio život, pa
neka nađemo milost u tvojim očima, gospodaru, i
rado ćemo biti sluge faraonove."
26 A je Josip iz toga učinio zakonsku obvezu što do
današnjega dana vrijedi na posjedu u zemlji Egipat, da se daje petina faraonu; samo posjed svećenički ne pripada faraonu.
27 Tako se Izrael naselio u zemlji Egipat, u pokrajini Gošen; ondje su stekli imanja i veoma se umnožili.
28 Jakov je živio u zemlji Egipat još sedamnaest
godina. Tako je bilo dana života Jakovljeva stotinu
i četrdeset i sedam godina.
29 A kad se približilo vrijeme Izraelu da umre, dozvao je svojega sina Josipa i rekao mu: "Ako sam
našao milost u tvojim očima, molim te, stavi svoju
ruku pod moje stegno, da mi budeš dobar i vjeran.
Molim te nemoj me pokopati u Egiptu,
30 nego daj da legnem kod svojih otaca; odnesi
me iz Egipta i pokopaj me u njihovu grobu." On mu
je rekao: "Učinit ću kako si rekao."
31 Onda je on rekao: "Zakuni mi se!" I on mu se
zakleo. Izrael se prignuo na uzglavlju postelje.

48 Dogodilo se nakon nekog vremena da su
javili Josipu: "Doista otac ti je bolestan."
Onda je on uzeo sobom svoja oba sina Manaseha
i Efraima.
2 Javili su Jakovu: "Tvoj sin Josip dolazi k tebi",
Izrael je skupio svoju snagu i sjeo na postelji.
3 Tada je Jakov rekao Josipu: "Bog Svemoćni,
objavio mi se u Luzu u zemlji Kanaan, i blagoslovio
me,
4 i rekao mi: 'Učinit ću te plodnim i umnožit ću te i
učinit ću te mnoštvom naroda i dat ću ovu zemlju
tvojem potomstvu nakon tebe u vječni posjed.'
5 A sada tvoja oba sina koja su ti se rodila u zemlji
Egipat, i prije nego sam došao k tebi u Egipat, neka
budu moji — Efraim i Manaseh neka budu moji kao
Ruben i Simeon!
6 A djeca koja su ti se rodila poslije njih neka budu
tvoja, a po imenu svoje braće neka se zovu u svojem baštinstvu.
7 A ja, kad sam došao iz Mezopotamije, umrla je
Rahela pokraj mene u zemlji Kanaan na putu kad
je još ostalo samo malo puta do Efrate, i ja sam ju
ondje pokopao na putu u Efratu, (a to je Betlehem)."
8 Kad je Izrael vidio Josipove sinova, upitao je:
"Tko su ovi?"
9 Josip je rekao svojem ocu: "To su moji sinovi koje
mi je Bog ovdje darovao." On je rekao: "Molim,
privedi ih k meni da ih blagoslovim!"
10 Oči Izraela bile su oslabile zbog starosti tako da
nije više mogao dobro vidjeti. Tada ih je Josip priveo bliže, on ih je poljubio i zagrlio.
11 Izrael je rekao Josipu: "Nisam mislio da ću te
opet vidjeti, a eto, Bog mi je dao vidjeti još i tvoje
potomke."
12 A Josip ih je odmaknuo od njegovih koljena i
prignuo se pred njim sve do zemlje.
13 Nato je Josip uzeo obojicu, Efraima svojom
desnicom, tako da je stajao Izraelu slijeva, i Manaseha svojom ljevicom, tako da je stajao Izraelu
zdesna, i poveo ih k njemu.
14 Izrael je pružio svoju desnicu i stavio je na glavu
Efraimovu, iako je bio mlađi, a svoju ljevicu na
glavu Manasehovu, držeći ruke unakrst, iako je
Manaseh bio prvorođenac.
15 I on je blagoslovio Josipa, govoreći: "Bog pred
čijim su licem hodili moji očevi Abraham i Izak, Bog
koji me hranio svega mojega života do današnjega
dana,
16 Anđeo koji me izbavljao iz svake nevolje, blagoslovi ove dječake; na njima neka bude moje ime
i ime mojih otaca Abrahama i Izaka; i u mnoštva
neka se namnože po zemlji!"
17 Kad je Josip vidio da je njegov otac stavio svoju
desnicu na glavu Efraimovu, bilo mu je krivo, pa je
prihvatio ruku svojega oca da ju premjesti s glave
Efraimove na glavu Manasehovu.
18 Pritom je Josip rekao svojem ocu: "Ne tako, oče
moj, ovaj je prvorođenac, pa stavi svoju desnicu
na njegovu glavu!"
19 A njegov otac je to odbio i rekao: "Znam ja, moj
sine, znam! I on će postati narod, i on će biti velik,
ali njegov mlađi brat bit će veći od njega, i njegovi
će potomci postati mnoštvo naroda."
20 Tako ih je toga dana blagoslovio, govoreći: "S

vama će Izrael blagoslivljati, govoreći: ‘Bog neka te učini kao Efraima i Manaseha!’ ” Tako je on stavio Efraima pred Manaseha.
21 Onda je Izrael rekao Josipu: “Evo, ja ću umrijeti, ali Bog će biti s vama i odvest će vas natrag u zemlju vaših otaca.
22 Povrh toga tebi dajem jedan dio zemlje, više nego tvojoj braći što sam ga oduzeo Amorejcima svojim mačem i svojim lûkom.”

49 Zatim je Jakov dozvao svoje sinove i rekao im: “Skupite se da vam javim što će vas snaći u kasnije dane!
2 Skupite se i poslušajte, Jakovljevi sinovi, poslušajte Izraela svojega oca!
3 Rubene, ti si moj prvorođenac, moja jakost i prvina moje muške snage, odličan u dostojanstvu, odličan u snazi.
4 Nesiguran kao voda, nećeš imati prvenstva, jer si otišao u postelju svojega oca, onda ju oskvrnuo—u moju postelju se popeo.
5 Simeon i Levi braća su, mačevi su im oružje nasilja.
6 U savjet njihov neka ne ulazi moja duša, s njihovim zborom neka se ne druži moje srce, jer su u svojoj srdžbi ubili ljude i u svojoj ljutnji ohromili volove.
7 Prokleta da im je njihova srdžba što je tako žestoka i njihova ljutina što je tako okrutna, pa ću ih razdijeliti u Jakovu i raspršiti ih u Izraelu.
8 Juda, hvalit će tebe tvoja braća; tvoja ruka bit će za vratom tvojim neprijateljima, i klanjat će se pred tobom sinovi tvojega oca.
9 Juda je mladi lavić; moj sine, od plijena si se uzdigao; a onda se spustio i legnuo kao lav, kao lavica, tko ga smije dražiti?
10 Žezlo se neće udaljiti od Jude, ni vladarski štap od njegovih nogu, dok ne dođe Mir; i Njemu će se pokoravati narodi.
11 Koji veže svoje magare za čokot, za plemenitu lozu mlado svoje magarice; pere u vinu svoju haljinu i u krvi grožđa svoj ogrtač.
12 Ima iskre u očima od vina i zubi su mu bjelji od mlijeka.
13 Zebulun će prebivati uz obalu morsku; postat će luka brodova, a njegova granica dosezat će do Sidona.
14 Isakar je žilav magarac koji leži između dviju granica;
15 vidio ugodan odmor i zemlja lijepa; pognuo je svoja leđa da nosi tovare, i postao grupa robova.
16 Dan će suditi svojem narodu kao jedno od Izraelovih plemena.
17 Dan je kao zmija na putu, kao guja na stazi koja ugriza konja za petu, tako da će konjanik pasti nauznak.
18 Tebe čekam da me izbaviš, o Gospodine!
19 Gad, razbojnici će ga gaziti, ali će ih on na kraju potisnuti.
20 Ašer, imat će hrane izobilja, imat će poslastice kraljevske.
21 Naftali je puštena košuta; on govori lijepe riječi.
22 Josip je plodno stablo, plodno stablo na vrelu; preko zidova penju se njegove grane.
23 Strijelci su ga teško pritisnuli, odapinju strijele na njega i mrziju ga.
24 Ali njegov lûk ostaje čvrst, njegove su mišice na rukama ojačane rukom Svesilnoga Boga Jakovljeva, (odande je Pastir, Hridina Izraelova),
25 Bogom tvojega oca, koji će ti pružiti pomoć, od Svemoćnoga koji će te blagosloviti punim blagoslovom odozgor s neba, punim blagoslovom odozdol iz dubine, punim blagoslovom iz prsiju i iz utrobe!
26 Blagoslovi tvojega oca nadvisili su blagoslove mojih predaka, sve do vječnih brežuljaka. Oni neka budu na glavi Josipovoj, na tjemenu izabranoga od njegove braće.
27 Benjamin je vuk grabežljivi, neka jede grabež ujutro, i dijeli plijen uvečer.”
28 Svi ovi jesu dvanaest Izraelovih plemena; i to je bilo što im je njihov otac izgovorio kad ih je blagoslivljao. Svakomu od njih dao je prigodan blagoslov.
29 Nakon toga im je zapovjedio, govoreći: “Naskoro ću se pridružiti svojim precima, pokopajte me kraj mojih otaca u špilji na polju Hitejca Efrona,
30 u špilji što je na polju Makpeli, ispred Mamre u zemlji Kanaan, na polju koje je kupio Abraham od Hitejca Efrona za mjesto sahranjivanja.
31 Ondje su pokopali Abrahama i njegovu ženu Saru, ondje su sahranili Izaka i njegovu ženu Rebeku i ondje sam ja pokopao Leu.
32 Polje i špilja na njemu bila je otkupljena od Hitejca.”
33 Kad je Jakov dovršio zapovijed svojim sinovima, povukao je svoje noge natrag na postelju i preminuo i bio pridružen svojim precima.

50 Onda je Josip pao na lice svojega oca, plakao nagnut nad njim i ljubio ga.
2 I Josip je zapovjedio svojim liječnicima da balzamiraju njegova oca. I tako su liječnici balzamirali Izraela.
3 Prošlo je četrdeset dana jer je toliko vremena trebalo za balzamiranje. Oplakivali su ga Egipćani sedamdeset dana.
4 Kad su prošli dani žalosti za njim, Josip je progovorio dvoranima faraonovim, govoreći: “Ako sam našao milost kod vas, govorite, molim, za mene faraonu, govoreći.
5 Otac je moj tražio da mu se zakunem, govoreći: ‘Evo, umirem i u grobu mojem što sam ga iskopao sebi u zemlji Kanaan, tamo me pokopaj.’ Zato bih sad pošao da pokopam svojega oca; onda ću se opet vratiti.’ ”
6 Faraon je rekao: “Idi i pokopaj svojega oca, kako te je zakleo.”
7 Tako je otišao Josip pokopati svojega oca, a s njim su pošle sve sluge faraonove, dvorske starješine i svi dostojanstvenici egipatske zemlje;
8 kao i sva družina Josipova, njegova braća i kućna družina kuće njegova oca. Samo svoje žene i svoju djecu, svoje ovce i svoja goveda ostavili su u zemlji Gošen.
9 A pošla su s njim i kola i konjanici, i bila je to jako velika povorka.
10 Tada su došli do gumna Atad, s onu stranu Jordana, i ondje su održali veliko i veoma svečano jadikovanje. On je priredio svojem ocu žalost od sedam dana.
11 Kad su žitelji one zemlje, Kanaanci, vidjeli kod gumna Atad žalosnu svečanost, rekli su: “Tu se drži velika žalobna svečanost Egipćana.” Zato se nazvalo ono mjesto Abel-Mizraim; nalazi se s onu stranu Jordana.
12 A njegovi sinovi su mu učinili onako kako im je zapovjedio.
13 Njegovi sinovi su ga odnijeli u zemlju Kanaan i pokopali su ga u špilji na polju Makpeli, na polju koje je Abraham otkupio za grob od Hitejca Efrona, ispred Mamre.
14 Pošto je Josip pokopao svojega oca, vratio se

natrag u Egipat, on i njegova braća, i svi koji su bili s njim i pošli na pokop njegova oca.
15 Kad su Josipova braća vidjela da im je umro otac, i rekli su: “Što ako se Josip naljuti na nas, pa nam uzvrati za sve zlo što smo mi njemu učinili?”
16 Tako su poručili Josipu, govoreći: “Tvoj otac pred svoju smrt odredio je, govoreći:
17 Ovako recite Josipu: ‘Molim, oprosti svojoj braći njihov zločin i njihov grijeh što su ti zlo učinili. A sad oprosti nam, molimo, zločin naš, oprosti prijestupe slugu tvojega Boga oca.’ ” Kad su mu to izgovorili, Josip je zaplakao.
18 Onda su sama njegova braća došla, pali su pred njega i rekli: “Evo nas, mi smo tvoje sluge.”
19 A Josip im rekao: “Ne bojte se! Zar sam ja namjesto Boga?
20 A vi, iako ste mislili zlo protiv mene, ali Bog je to okrenuo na dobro da izvrši ono što se danas događa, da spasi mnogobrojan narod.
21 Ne bojte se sada, jer ja ću se brinuti za vas, za vaše žene i za vašu djecu!” Tako ih je tješio i ljubazno im govorio.
22 Josip je prebivao u Egiptu, on i domaćinstvo njegova oca. Josip je živio stotinu i deset godina.
23 Josip je vidio djecu Efraimovu do trećega koljena. I sinovi Makira, sina Manasehova, rodili su se još za života Josipova.
24 Josip je rekao svojoj braći: “Ja ću uskoro umrijeti, ali će vas Bog sigurno posjetiti i odvesti iz ove zemlje u zemlju koju je pod zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu.”
25 Onda je Josip zakleo Izraelove sinove, govoreći: “Bog će vas zaista posjetiti, onda uzmite sobom moje kosti odavde!”
26 Tako je Josip umro, a bilo mu je stotinu i deset godina. Balzamirali su ga i položili u lijes u Egiptu.

Izlazak

1 Ovo su imena Izraelovih sinova, koji su došli u Egipat; svaki sa svojim domaćinstvom zajedno s Jakovom:
2 Ruben, Simeon, Levi, Juda;
3 Isakar, Zebulun, Benjamin;
4 Dan, Naftali, Gad i Ašer.
5 U svemu Jakovljevih potomaka bilo je sedamdeset; a Josip je već prije boravio u Egiptu.
6 I Josip je umro, sva njegova braća i sav onaj naraštaj.
7 A Izraelovi potomci bili su plodni, veoma se umnožili i postali vrlo mnogobrojni i jaki, i zemlja ih se bila napunila.
8 Uto je zavladao novi kralj u Egiptu, koji nije poznavao Josipa.
9 On je rekao svojem narodu: “Gle, Izraelovi sinovi su postali brojniji i moćniji od nas.
10 Hajde, postupimo mudro s njima, da još dalje ne rastu i u slučaju kakva rata ne pridruže našim neprijateljima, da ne udare na nas i ne odu iz zemlje!”
11 Stoga su postavili nad njima nadglednike da ih tlače teškim poslovima. I oni su sagradili faraonu gradove za skladišta Pitom i Ramses.
12 Ali što su ih više tlačili, još se više množili i više se širili, tako da su strahovali od Izraelovih sinova.
13 Tako su Egipćani silom gonili Izraelove sinove na posao.
14 Zagorčavali su im život teškim poslom: pravljenjem žbuke i opeke i svakovrsnim poslom u polju, i gonili ih silom da im služe svim tim poslovima.
15 Tada je egipatski kralj progovorio hebrejskim babicama, od kojih se jedna zvala Šifrah, a druga Puah;
16 a rekao je: “Kad kod Hebrejki vršite službu babice, i kod porođaja vidite, pa ako je sin, onda ga usmrtite, a ako je kćer, neka ostane na životu!”
17 Ali su se babice bojale Boga i nisu činile kako im je zapovjedio egipatski kralj, nego su ostavljale mušku djecu na životu.
18 Zato je egipatski kralj dao dozvati babice pa rekao im: “Zašto tako činite i ostavljate mušku djecu na životu?”
19 A babice su odgovorile faraonu: “Hebrejke nisu kao egipatske žene, nego znaju same sebi pomoći; jer prije nego dođe babica, one se već porode.”
20 Zato je Bog učinio dobro babicama, narod se množio i postao veoma moćan.
21 I tako je bilo, pošto su se babice bojale Boga, on im je dao veliko domaćinstvo.
22 A faraon je zapovjedio svemu svojem narodu, govoreći: “Svakoga sina što se rodi, bacite u Rijeku, a svaku kćer ostavite na životu!”

2 Jedan čovjek iz kuće Levijeve otišao i uzeo si za ženu jednu Levijevu kćer.
2 Tako je žena zatrudnjela i rodila sina. A kad je vidjela, da je lijep, skrivala ga tri mjeseca.
3 A kad ga nije mogla duže skrivati, uzela je za njega košaricu od papirusove trske, premazala ju zemljanom i smolom, stavila dječaka u nju i stavila ju u trstiku kraj Rijeke.
4 Njegova sestra stajala je podalje da vidi što će biti s njim.
5 Onda je došla kći faraonova na Rijeku da se kupa. A dok su sluškinje njezine hodale po obali Rijeke, opazila je ona košaricu u trstici, i poslala svoju sluškinju ondje da ju donese.
6 Kad je bila otvorila, vidjela je dijete, a to je bio dječak i plakao. Sažalilo joj se i pomislila je: “To je jedno od hebrejske djece.”
7 Onda je upitala njegova sestra kćer faraonovu: “Hoćeš li da odem i da ti dovedem dojkinju Hebrejku da ti doji dijete?”
8 A kći faraonova joj je rekla: “Idi!” I otišla je djevojčica i dovela majku djeteta.
9 Onda joj je rekla kći faraonova: “Uzmi ovo dijete i doji ga, a ja ću ti za to platiti!” Tako je žena uzela dijete i dojila ga.
10 Kad je dijete odraslo, donijela ga natrag kćeri faraonovoj, on je postao njezin sin i ona mu nadjenula ime Mojsije, govoreći, “Jer sam ga iz vode izvadila.”
11 I dogodilo se u ono vrijeme, kad je Mojsije odrastao, posjetio je on jednoga dana svoju braću i vidio kako moraju obavljati teške poslove. A kad je opazio kako je jedan Egipćanin tuče Hebrejca, jednoga od njegove braće.
12 Okrenuo se na sve strane, pa kad je vidio da nema nikoga u blizini, ubio je Egipćanina i zatrpao ga u pijesak.

13 Sutradan izašao je on opet van, i gle, upravo se
potukla dva Hebrejca, i on je doviknuo onomu koji
je imao krivo: "Zašto tučeš svojega bližnjega?"
14 A on je rekao: "Tko je tebe postavio za glavara
i suca nad nama? Hoćeš li i mene ubiti kao i Egi-
pćanina?" A Mojsije se prestrašio, jer je pomislio:
"Zaista se to ipak saznalo."
15 Faraon je to čuo i htio je Mojsija pogubiti. Mojsije
je pobjegao ispred lica faraonova i smjestio se u
zemlji midjanskoj. Sjeo je ondje pokraj nekog stu-
denca.
16 Svećenik midjanski imao je sedam kćeri. One
su došle zahvatiti vode i napuniti korita da napoje
ovce svojega oca.
17 A onda su došli pastiri i potjerali ih; a Mojsije je
ustao, obranio ih i napojio im stado.
18 Kad se one vratile svojem ocu Reuelu, upitao ih
on: "Što ste se danas tako brzo vratile?"
19 One su odgovorile: "Jedan Egipćanin obranio
nas od pastira, zahvatio dosta vode za nas i napo-
jio ovce."
20 A on je rekao svojim kćerima: "Pa gdje je? Zašto
ste ondje ostavile toga čovjeka? Pozovite ga da
jede s nama!"
21 Mojsije je pristao ostati kod onoga čovjeka, a on
je dao Mojsiju svoju kćer Ziporu za ženu.
22 Kad mu je ona rodila sina, on mu nadjenuo ime
Geršom, jer je rekao: "Stranac sam u tuđoj zemlji.
23 A dogodilo se poslije nekog vremena, umro je
egipatski kralj. A Izraelovi sinovi uzdisali su još
uvijek pod teškim poslom i vapili su glasno za po-
moć, i njihov vapaj se podigao Bogu zbog ropstva.
24 Bog je čuo njihove vapaje, i Bog se sjetio svoje-
ga zavjeta s Abrahamom, Izakom i Jakovom.
25 I Bog je pogledao na Izraelove sinove, i Bog ih
je blagoslovio.

3 Nato je Mojsije čuvao ovce svojega tasta Jetra,
midjanskoga svećenika. I on je vodio stado po
pustinji i došao do Horeba, goru Božju.
2 Anđeo Gospodinov mu se pojavio u rasplamtje-
lom ognju što je izbijao iz grma. A on je pogledao,
a to grm plamenom gorio, ali nije izgarao.
3 Mojsije je pomislio: "Idem vidjeti izbliže taj rijetki
prizor, zašto grm ne izgara."
4 A kad je Gospodin vidio da on prilazi pogledati,
Bog ga pozvao iz grma: "Mojsije, Mojsije!" On je
odgovorio: "Evo me!"
5 A on je rekao: "Ne primiči se bliže ovom mjestu!
Izuj obuću sa svojih nogu, jer mjesto na kojemu
stojiš sveto je tlo!"
6 On je nastavio: "Ja sam Bog tvojega oca, Bog
Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev." A Mo-
jsije je zaklonio svoje lice, jer se bojao gledati u
Boga.
7 A Gospodin je rekao: "Zaista sam vidio nevolju
svojega naroda u Egiptu i čuo sam njegovu tužbu
na njegove tlačitelje, jer ja znam njihove muke.
8 Tako sada evo ja sam sišao da ga izbavim iz ruku
Egipćana i da ga izvedem iz te zemlje, u zemlju
dobru i prostranu, zemlju u kojoj teče mlijeko i med,
u mjesta gdje su Kanaanci, Hitejci, Amorejci, Per-
izejci i Jebusejci.
9 Zato, sada gle, vapaji Izraelovih sinova doprijeli
su do mene, i također sam vidio tlačenje kojim ih
tlače Egipćani.
10 Stoga sada dođi, poslat ću te faraonu da iz-
vedeš moj narod, Izraelove sinove, iz Egipta!"
11 A Mojsije je rekao Bogu: "Tko sam ja da idem
faraonu i da izvedem Izraelove sinove iz Egipta?"
12 On je rekao: "Ja ću biti s tobom, i ovo neka ti
bude kao znak da sam te ja poslao: kad izvedeš
narod iz Egipta, služit ćete Bogu na ovoj gori!"
13 Tada je Mojsije rekao Bogu: "Ali kad dođem
Izraelovim sinovima, pa im reknem: 'Bog vaših
otaca šalje me k vama,' i ako me upitaju: 'Kako mu
je ime'—što ću im odgovoriti?
14 A Bog je rekao Mojsiju: "JA SAM KOJI JESAM."
I nastavio: "Tako kaži Izraelovim sinovima: 'JA
SAM,' poslao me k vama!"
15 Nadalje Bog je rekao Mojsiju: "Ovako ćeš reći
Izraelovim sinovima: 'Gospodin Bog vaših otaca,
Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev, po-
slao me k vama. To je moje Ime zauvijek, i tako će
me zvati kroz sve vaše naraštaje'
16 Idi i skupi starješine Izraelovih sinova i kaži im:
'Gospodin Bog vaših otaca, Bog Abrahamov, Iza-
kov i Jakovljev, pojavio mi se, govoreći: Doista
sam vas pohodio i vidio sam što vam se čini u
Egiptu,
17 i rekao sam ja ću vas izvesti iz tegobe u Egiptu
u zemlju Kanaanaca, Hitejaca, Amorejaca, Per-
izejaca, Hivejaca i Jebusejaca, u zemlju u kojoj
teče mlijeko i med.'
18 Onda će te poslušati, onda ćeš ići sa starje-
šinama Izraelovih sinova egipatskom kralju i reći
ćeš mu: 'Gospodin Bog Hebreja, objavio nam se.
Molimo te sad da nas pustiš tri dana hoda u pusti-
nju, da žrtvujemo Gospodinu, svojem Bogu.'
19 Ali ja znam da vas egipatski kralj neće pustiti,
ako na to ne bude jakom rukom prisiljen.
20 Ali ću ja pružiti svoju ruku i udarit ću Egipat svim
svojim čudesima što ću ih učiniti u njemu; i poslije
će vas pustiti.
21 I učinit ću da taj narod nađe milost u Egipćana,
pa kad pođete, nećete otići praznih ruku.
22 Tako da će svaka žena zatražiti, od svojih sus-
jeda i od onih koje stanuju u blizini, srebrnih i zlat-
nih predmeta i haljina, i vi ćete ih staviti na svoje
sinove, i na svoje kćeri i tako oplijeniti Egipćane."

4 Onda je rekao Mojsije, govoreći: "Ali ako mi ne
budu vjerovali i ne poslušaju me, nego mi kažu:
'Nije ti se Gospodin pojavio!' "
2 A Gospodin mu rekao: "Što ti je to u ruci? On je
odgovorio: "Štap."
3 A On je rekao: "Baci ga na zemlju!" I on ga bacio
na zemlju, a štap je postao zmija; a Mojsije je pob-
jegao od nje.
4 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Pruži svoju
ruku i primi ju za rep" on je pružio svoju ruku i uhva-
tio ju, i ona je opet postala štap u njegovoj ruci.
5 "da oni povjeruju da ti se objavio Gospodin Bog
njihovih otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog
Jakovljev."
6 Dalje mu rekao Gospodin: " Sada stavi svoju
ruku u svoja njedra." On je stavio svoju ruku u svoja
njedra, a kad ju izvadio, gle, njegova ruka bila je od
gube bijela kao snijeg.
7 A On je rekao: "Stavi opet svoju ruku u njedra!"
On je opet stavio svoju ruku u svoja njedra, i kad je
opet izvadio iz njedara, gle, bila je opet kao ostalo
njegovo tijelo.
8 "Onda će biti, da ako ti ne povjeruju i ne poslušaju
poruku prvoga znaka, povjerovat će poruci dru-
goga znaka.
9 I bit će, ako ne povjeruju i ta oba znaka i ne poslu-
šaju tvoj glas, onda uzmi vode iz Rijeke i prolij je na
suho tlo. I voda što si ju uzeo iz Rijeke, na suhom
tlu pretvoriti u krv."
10 Onda je Mojsije rekao Gospodinu: "Moj Gospo-
dine, ja nisam čovjek rječit, nisam bio prije, a nisam
ni sada otkada govoriš sa svojim slugom, nego
sam sporih usta i spora jezika."

11 A Gospodin mu rekao: "Tko je napravio čovjeku usta? Ili tko ga pravi nijemim ili gluhim, tko mu daje vid ili ga oslijepljuje? Nisam li to ja, Gospodin?
12 Stoga, sada idi, i ja ću biti s tobom i tvojim ustima i učit ću te što ćeš govoriti."
13 Ali je on rekao: "Oh moj Gospodine, molim pošalji koga god drugoga hoćeš."
14 Sada se rasrdio Gospodin na Mojsija i rekao: "Nije li tvoj brat Aron, Levit još tu? Znam da on može dobro govoriti. Gle, on je već na putu da te susretne, a kad te vidi, od srca će se veseliti.
15 Govori s njim, stavi ove riječi u njegova usta. A ja ću biti s tvojim ustima i njegovim ustima, i učit ću vas što ćete činiti.
16 Tako on neka bude tvoj govornik narodu. On sam neka ti bude kao usta, a ti ćeš njemu biti kao Bog.
17 Uzmi taj štap u svoju ruku i s njim ćeš činiti znamenja."
18 Tako je otišao Mojsije i vratio se natrag svojem tastu Jetru, i rekao mu: "Molim te pusti me da se vratim natrag svojoj braći u Egipat da vidim jesu li još živi." A Jetro je odgovorio Mojsiju: "Idi u miru!"
19 A Gospodin je rekao Mojsiju u zemlji Midjanu: "Idi vrati se sada natrag u Egipat, jer su mrtvi svi koji su tražili tvoj život."
20 Tada je Mojsije uzeo svoju ženu i svoje sinove, posadio ih na magarca i vratio se u Egipat. I Mojsije je uzeo štap Božji u svoju ruku.
21 Gospodin je rekao Mojsiju: "Kad se vratiš u Egipat, čini pred faraonom sva ona čudesna djela koja sam ti stavio u ruku. Ali ja ću otvrdnuti njegovo srce tako da neće pustiti narod otići.
22 Onda ćeš reći faraonu: 'Ovako govori Gospodin: Izrael je moj sin, moj prvorođenac.
23 Ja tražim od tebe da pustiš mojega sina da mi služi! Ako li ga odbiješ pustiti, onda ću usmrtiti tvojega sina, tvojega prvorođenca.' "
24 I dogodilo se putom u prenoćištu susreo Gospodin Mojsiju i htio ga usmrtiti.
25 Onda je Zipora uzela oštar kamen, i njim obrezala prednju kožicu svojega sina, bacila mu pred noge i rekla: "Zaista si mi krvav muž!"
26 Tako ga On pusti. Ona je zbog obrezanja rekla: "krvav muž" .
27 Gospodin je zapovjedio Aronu: "Idi u pustinju u susret Mojsiju!" Tako se on zaputio, stigao ga na gori Božjoj i poljubio ga.
28 Tako je Mojsije ispripovjedio Aronu sve Gospodinove riječi kojima ga poslao, i sva znamenja što mu zapovjedio učiniti.
29 Tada su Mojsije i Aron otišli i skupili sve starješine Izraelovih sinova.
30 Aron im je rekao sve što je Gospodin zapovjedio Mojsiju. Onda je on učinio čudesna znamenja pred očima naroda.
31 Narod mu je vjerovao, i kad su čuli da je Gospodin pohodio Izraelove sinove i da je pogledao na njihovu tegobu, pognuli su glave klanjajući se.

5 Poslije toga otišli su Mojsije i Aron i rekli faraonu: "Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: 'Pusti moj narod da ode i da mi u pustinji održi svečanu gozbu.' "
2 A faraon je rekao: "Tko je taj Gospodin da ga poslušam i pustim Izraela? Ne poznajem Gospodina, a i neću pustiti Izraela."
3 A oni su rekli: "Bog Hebreja nam se pojavio. Molimo te pusti nas ići tri dana hoda u pustinju da ondje žrtvujemo Gospodinu, svojem Bogu, da ne siđe na nas kugom ili mačem."
4 Onda im je egipatski kralj rekao: "Mojsije i Arone, zašto odvraćate narod od njegova posla? Idite natrag za svojim poslom!"
5 A faraon je nastavio: "Eto, ovaj narod je sad mnogobrojan u zemlji; a vi biste htjeli da se odmara od njihovih poslova!"
6 Tako taj isti dan izdao je faraon, nadglednicima i nadzornicima zapovijed, govoreći:
7 "Od sada više nećete davati narodu slame za pravljenje opeke kao prije. Neka sami sebi idu skupljati slamu.
8 Ali ćete od njih tražiti onoliko opeka koliko su ih do sada pravili. Od toga nećete ništa smanjivati. Oni su lijeni, zato viču, govoreći: 'Hajdemo žrtvovati svojem Bogu.'
9 Navalite više posla na te ljude, da budu njim zaposleni i da se ne obaziru na lažne riječi."
10 Nadglednici i nadzornici naroda su otišli i javili narodu, govoreći: "Ovako govori faraon: 'Neću vam više dati slame.
11 Idite, i nabavite si slamu gdje je nađete; A od vašega posla ništa vam se neće smanjiti.' "
12 Tako je narod bio raspršen po cijeloj egipatskoj zemlji da skuplja strnjiku namjesto slame.
13 A nadglednici su ih gonili, govoreći: "Imate svaki svoj dnevni posao obaviti kao i prije kad je bilo slame."
14 I korilo se nadzornike Izraelovih sinova, koje su bili postavili nad njima nadglednici faraonovi, i prigovaralo im se, govoreći: "Zašto posljednjih dana niste dovršili određeni broj opeka kao prije?"
15 Onda su došli nadzornici Izraelovih sinova faraonu i upitali ga, govoreći: "Zašto daješ da se tako radi sa tvojim slugama?
16 Slama se više ne daje tvojim slugama, a govore nam: 'Opeke nam pravite!' Pa i tuku tvoje sluge, a krivnja je na tvojem narodu."
17 A on je rekao: "Lijeni ste, lijeni ste! Zato govorite: 'Hajdemo žrtvovati Gospodinu.'
18 Stoga sad idite na posao; slama vam se neće davati, ali vi morate praviti određene količine opeke!"
19 Nadzornici Izraelovih sinova vidjeli su da su u teškom položaju zbog zapovijedi da se ne smije smanjiti broj opeka na dan.
20 Nato kako su izlazili ispred faraona, susreli su Mojsija i Arona, koji su tu stajali i čekali ih.
21 I oni su im rekli: "Gospodin neka vas pogleda i sudi, što ste nas učinili da se omrznemo faraonu i njegovim slugama, jer ste im dali mač u ruku da nas pobiju."
22 Onda se Mojsije obratio Gospodinu i rekao: "Gospodine, zašto nanosiš toliko zlo na ovaj narod? Zašto si me poslao ovamo?
23 Otkako sam otišao faraonu da pregovaram s njim u tvoje Ime, on zlo postupa tvojim narodom, i uopšte ne izbavljaš svoj narod."

6 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Ti ćeš vidjeti što ću učiniti faraonu. Sa jakom rukom pustit će ih, i sa jakom rukom prisiljen istjerat će ih iz svoje zemlje."
2 I još je Bog rekao Mojsiju, govoreći mu: "Ja sam Gospodin.
3 Ja sam se objavio Abrahamu, Izaku i Jakovu kao Bog Svemoćni; ali svojim Imenom, Gospodin, nisam im bio poznat.
4 I napravio sam moj zavjet s njima, da ću im dati u posjed zemlju Kanaan, zemlju u kojoj su prije prebivali kao došljaci.
5 A čuo sam i tužbu Izraelovih sinova koje su Egipćani držali u ropstvu, i sjetio sam se svojega zavjeta.

6 Stoga kaži Izraelovim sinovima: ‘Ja sam Gospo-
din! Ja ću vas osloboditi bremena Egipćana, ja ću
ih izbaviti iz njihove robije, spasit ću vas rukom
podignutom i velikim kaznama.
7 Uzet ću vas za svoj narod i bit ću vaš Bog. Onda
ćete spoznati da sam ja Gospodin, vaš Bog, onaj
koji vas izbavljam ispod bremena Egipćana.
8 I dovest ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da
ću ju dati Abrahamu, Izaku i Jakovu, i dat ću vam ju
u baštinu, ja sam Gospodin.’ ”
9 Tako je Mojsije to rekao Izraelovim sinovima, ali
nisu poslušali Mojsija zbog malodušnosti i teška
ropstva.
10 I javio se Gospodin Mojsiju, govoreći:
11 “Idi i kaži faraonu, egipatskom kralju, da mora
pustiti Izraelove sinove iz svoje zemlje.”
12 A Mojsije je rekao Gospodinu, govoreći: “Kad
me, eto, ni Izraelovi sinovi ne slušaju, kako će me,
ovako spora u govoru, poslušati faraon?”
13 Onda je Gospodin govorio Mojsiju i Aronu i dao
im zapovijed za Izraelove sinove i faraona, egipat-
skog kralja, da pusti Izraelove sinove iz egipatske
zemlje.
14 Ovo su glavari domova njihovih otaca: Ruben-
ovi sinovi, prvorođenca Izraelova, bili su: Henok,
Palu, Hezron i Karmi. To su obitelji Rubenove.
15 Simeonovi sinovi bili su: Jemuel, Jamin, Ohad,
Jakin, Zohar i Šaul, sin Kanaanke. To su obitelji
Simeonove.
16 Ovo su imena Levijevih sinova po njihovim na-
raštajima: Geršon, Kohat i Merari. A godine Levi-
jeva života bile su stotinu i trideset i sedam godina.
17 Geršonovi sinovi bili su: Libni i Šimi po svojim
obiteljima.
18 Kohatovi sinovi bili: su Amram, Ishar, Hebron i
Uziel. A godine Kohatova života bile su stotinu i
trideset i tri godine.
19 Merarijevi sinovi bili su: Mahli i Muši. To su obi-
telji Levijeve po svojim naraštajima.
20 Amram je uzeo očevu sestru Jokebedu, za
ženu i ona mu je rodila Arona i Mojsija. A godine
Amramova života bile su stotinu i trideset i sedam
godina.
21 Isharovi sinovi bili su: Korah, Nefeg i Zikri.
22 Uzielovi sinovi bili su: Mišael, Elisafan i Sitri.
23 Aron je uzeo Elišebu, kćer Aminadabovu, ses-
tru Nahšonovu, sebi za ženu; i ona mu rodila
Nadaba, Abihua, Eleazara i Itamara.
24 Korahovi sinovi bili su: Asir, Elkana i Abiasaf. To
su obitelji Korahove.
25 Eleazar, sin Aronov, uzeo si je jednu od kćeri
Putielovih za ženu; ona mu rodila Finehasa. To su
glave Levijevih domova po svojim rodovima.
26 To su isti Aron i Mojsije kojima je zapovjedio
Gospodin: “Izvedi Izraelove sinove po njihovim
redovima iz egipatske zemlje.”
27 To su oni koji su govorili faraonu, egipatskom
kralju da izvedu Izraelove sinove iz Egipta. To su ti
isti Mojsije i Aron.
28 I dogodilo se na dan kad je Gospodin govorio s
Mojsijem u zemlji Egipat,
29 da je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći: “Ja
sam Gospodin! Govori faraonu, egipatskom kralju
sve što ti reknem.”
30 A Mojsije je rekao Gospodinu: “Ah, ja sam spor
u govoru, pa kako će me faraon poslušati?”

7 I Gospodin je rekao Mojsiju: “Evo, pravim te da
budeš kao Bog pred faraonom, a tvoj brat Aron
bit će tvoj prorok.
2 Govorit ćeš sve što ti ja zapovjedim. A tvoj brat
Aron neka govori faraonu da mora pustiti Izraelove
sinove da odu iz njegove zemlje.
3 A ja ću otvrdnuti srce faraonu i umnožit ću zna-
kove i čudesa u zemlji Egipat.
4 Ali faraon vas neće poslušati, tako da ću ja staviti
moju ruku na Egipat, i izvest ću svoje redove, svoj
narod, Izraelove sinove, iz egipatske zemlje s ve-
likim kaznama.
5 Onda će Egipćani spoznati da sam ja Gospodin,
kad pružim svoju ruku protiv Egipćana i Izraelove
sinove izvedem iz njihove sredine.”
6 Tada su Mojsije i Aron učinili točno onako kako
im je zapovjedio Gospodin.
7 Mojsiju je bilo osamdeset godina, a Aronu osam-
deset i tri godine kad su govorili s faraonom.
8 Onda je Gospodin rekao Mojsiju i Aronu, govore-
ći:
9 “Ako vas pozove faraon da učinite ipak kakvo
čudo, onda kaži Aronu da uzme svoj štap i baci ga
pred faraona da štap postane zmija.”
10 Mojsije i Aron su otišli faraonu i učinili tako kako
im je zapovjedio Gospodin. Aron je bacio svoj štap
pred faraona i njegove sluge, i štap je postao
zmija.
11 A faraon je dozvao mudrace i vračare, i čaro-
bnjaci egipatski učinili su isto tako svojim tajnim
čaranjem.
12 Svi su bacili svoje štapove i štapovi se pretvorili
u zmije, ali je štap Aronov progutao njihove
štapove.
13 A srce faraonovo je raslo sve tvrđe, i on ih nije
poslušao, kako je rekao Gospodin.
14 A Gospodin je rekao Mojsiju: “Srce je faraonovo
otvrdnulo; on odbija pustiti narod.
15 Idi sutra ujutro faraonu, kad on polazi k Rijeci, i
stani pred njega na obali Rijeke. Uzmi u ruku štap
što se pretvorio u zmiju.
16 I ti ćeš mu reći: ‘Gospodin, Bog Hebreja, poslao
me k tebi, govoreći: Pusti moj narod da mi može
služiti u pustinji, a ti sve do sada nisi poslušao.’
17 Ovako govori Gospodin: ‘Po ovom ćeš spo-
znati, da sam ja Gospodin, evo gle, udarit ću sada
štapom koji imam ruci po vodi Rijeke i ona će se
pretvoriti u krv.
18 Ribe će u Rijeci uginuti, Rijeka će se usmrdjeti
i gadit će se Egipćanima piti vodu iz Rijeke.’ ”
19 Onda je Bog rekao Mojsiju, govoreći: “Kaži Aro-
nu: ‘Uzmi svoj štap i pruži svoju ruku na vode u
Egiptu, na njegove rijeke, prokope, bare i na sve
njegove jame da postane krv! I bit će krv posvuda
u zemlji Egipat, pa i u drvenim i kamenim posuda-
ma.’ ”
20 Mojsije i Aron su učinili tako kako im je zapovje-
dio Gospodin. On je podigao štap i udario njim po
vodi u Rijeci pred očima faraona i pred očima nje-
govih sluga. I sva se voda u Rijeci pretvorila u krv.
21 Ribe što su bile u Rijeci uginule su, i Rijeka se
usmrdjela, tako da Egipćani nisu više mogli piti
vodu iz Rijeke. Bila je krv po cijeloj zemlji Egipat.
22 Onda su čarobnjaci egipatski učinili isto svojim
čaranjem. A srce faraonovo je raslo sve tvrđe, i nije
ih htio poslušati, kako je unaprijed rekao Gospo-
din.
23 Faraon se okrenuo i otišao kući, ne uzimajući ni
to k srcu.
24 A svi Egipćani su kopali oko Rijeke da bi našli
vode za piće, jer nisu mogli piti vodu iz Rijeke.
25 Tako je prošlo sedam dana otkako je Gospodin
udario po Rijeci.

8 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: “Idi faraonu
i kaži mu: ‘Ovako govori Gospodin: Pusti moj
narod da mi može služiti.’

2 Ali ako ih odbiješ pustiti, gle, udarit ću svu tvoju
zemlju žabama.
3 Tako će se Rijeka obilno napuniti žabama koje
će izići i prodrijeti u tvoj dvor, u tvoju spavaonicu, u
tvoju postelju, u kuće tvojih sluga i tvojega naroda,
u tvoje peći i u tvoje naćve.
4 I skakat će žabe na tebe, na tvoje podanike i na
sve tvoje sluge.' "
5 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Kaži Aronu:
'Pruži svoju ruku sa svojim štapom na rijeke,
prokope i bare, i neka izađu žabe na egipatsku
zemlju!' "
6 Tako je Aron pružio svoju ruku na vode egipat-
ske, i žabe su izašle i pokrile egipatsku zemlju.
7 A čarobnjaci su učinili isto svojim čaranjem, te su
žabe izašle na egipatsku zemlju.
8 Onda je faraon dozvao Mojsija i Arona i rekao im:
"Molite Gospodina da mene i moj narod oslobodi
od žaba, ja ću onda pustiti narod da može žrtvovati
Gospodinu."
9 A Mojsije je odgovorio faraonu: "Dostoj mi se
odrediti točno kad da se molim za tebe, za tvoje
sluge i za tvoj narod da se žabe odstrane od tebe i
od tvojih kuća i samo u Rijeci da ostanu!"
10 A on je rekao: "Sutra." Mojsije je rekao: "Neka
bude po tvojoj riječi da spoznaš da nitko nije kao
Gospodin, naš Bog.
11 Žabe će otići od tebe, od tvojih kuća, od tvojih
sluga i od tvojega naroda; ostat će samo u Rijeci."
12 Nato su Mojsije i Aron otišli od faraona. I Mojsije
je zavapio Gospodinu zbog žaba kojima je kaznio
faraona.
13 A Gospodin je učinio po molitvi Mojsijevoj, i
žabe su pocrkale u kućama, u dvorištima i u
poljima.
14 Oni su ih zgrnuli na hrpe i zemlja se njima usm-
rdjela.
15 A kad je vidio faraon da je došlo olakšanje,
otvrdnuo je on svoje srce i nije ih poslušao kako je
rekao Gospodin.
16 A Gospodin je rekao Mojsiju: "Kaži Aronu:
'Pruži svoj štap i udari po prahu na zemlji da bi se
pretvorio u uši po cijeloj zemlji egipatskoj.' "
17 Oni su učinili tako: Aron je pružio svoju ruku sa
štapom i udario njim po prahu na zemlji, i došle su
uši na ljude i na stoku. Sav prah na zemlji pretvorio
se u uši po cijeloj zemlji egipatskoj.
18 Čarobnjaci su pokušali svojim čaranjem učiniti
isto da dođu uši, ali nisu mogli. Tako su uši napale
na ljude i na stoku.
19 Onda su čarobnjaci rekli faraonu: "To je prst
Božji!" Ali je srce faraonovo raslo sve tvrđe i nije ih
poslušao, kako je unaprijed rekao Gospodin.
20 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Ustani rano
ujutro idi pred faraona kad ide k vodi i kaži mu:
'Ovako govori Gospodin: Pusti moj narod da mi
može služiti.
21 Jer ako ne pustiš mojega naroda, onda ću
učiniti da dođu rojevi obada na tebe, na tvoje
sluge, na tvoj narod i na tvoje dvorove. Kuće Egip-
ćana, pa i zemlja na kojoj stoje bit će puna rojeva
obada.
22 Ipak sa zemljom gošenskom, u kojoj prebiva
moj narod, učinit ću na taj dan da ne bude ondje
rojeva obada da spoznaš, da sam ja Gospodin na
zemlji.
23 Učinit ću razliku između svojega naroda i tvo-
jega naroda. Sutra će se dogoditi to čudo.' "
24 I Gospodin je učinio tako. Došli su debeli rojevi
obada u dvor faraonov, u stanove njegovih slugu i
na svu egipatsku zemlju. Zemlja je teško nas-
tradala od obada.
25 Onda je faraon dozvao Mojsija i Arona i rekao:
"Idite, žrtvujte svojem Bogu ovdje u zemlji!"
26 Mojsije je rekao: "To ne možemo činiti jer pri-
nosimo Gospodinu, svojem Bogu, žrtve koje su
Egipćanima odvratne. Kad bismo pred očima
Egipćana prinosili žrtve koje su njima odvratne, ne
bi li nas na mjestu kamenovali?
27 Mi ćemo ići tri dana hoda u pustinju i ondje žrtvo-
vati Gospodinu, svojem Bogu, kako nam je zapo-
vjedio."
28 Faraon je rekao: "Pustit ću vas da žrtvujete
Gospodinu, svojem Bogu, u pustinji, samo ne idite
predaleko. Molite se za mene!"
29 Tada je Mojsije odgovorio: "Ja odlazim sada od
tebe i pomolit ću se Gospodinu, sutra će otići rojevi
obada od faraona, od njegovih sluga i njegova
naroda. Samo neka faraon više ne vara naroda, pa
da ga ne pusti žrtvovati Gospodinu."
30 I otišao je Mojsije od faraona i pomolio se Go-
spodinu.
31 I Gospodin je učinio prema riječi Mojsijevoj i
uklonio rojeve obada od faraona, od njegovih
sluga i od njegova naroda. Nije ostao ni jedan
jedini.
32 Ali je faraon i ovaj put otvrdnuo svoje srce i nije
pustio narod otići.

9 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Idi faraonu
i kaži mu: 'Ovako govori Gospodin, Bog He-
breja: Pusti moj narod da mi služi.'
2 Ako ga odbiješ pustiti i još ga duže budeš za-
državao,
3 evo, ruka Gospodinova udarit će strašnom
kugom tvoju stoku u polju, konje, magarce, deve,
goveda i ovce. Bit će vrlo velika pošast.
4 A Gospodin će razlikovati stoku izraelsku od
stoke egipatske, tako da ništa što pripada Izraelo-
vim sinovima neće poginuti.' "
5 Gospodin je odredio i rok, govoreći: "Sutra će
Gospodin učiniti da to dođe na zemlju."
6 Sutradan je Gospodin tako i učinio. Sva je stoka
egipatska uginula, a od stoke izraelske nije ug-
inulo ni jedno.
7 Onda se faraon raspitao, i zaista, izašlo je na vid-
jelo da od stoke Izraelske nije uginulo ni jedno grlo.
Ali je srce faraonovo ostalo otvrdnuto i on nije pus-
tio naroda.
8 A Gospodin je rekao Mojsiju i Aronu: "Uzmite si
pune pregršti pepela iz peći, a Mojsije neka ga ra-
zaspe prema nebesima pred očima faraonovim.
9 I postat će on sitan prah po cijeloj zemlji Egipat, a
od njega će nastati mjehuri što će se pretvoriti u
čireve na ljudima i na stoci po cijeloj zemlji Egipat."
10 Tada su oni uzeli pepela iz peći i stupili pred
faraona, i Mojsije ga razasuo prema nebu. I nastali
su mjehuri što su se pretvorili u čireve na ljudima i
na stoci.
11 A čarobnjaci se nisu mogli pokazati pred Mojsi-
jem od čireva, jer su se mjehuri bili pretvorili na ča-
robnjacima kao i na svim Egipćanima.
12 Ali je Gospodin otvrdnuo srce faraonu i on ih nije
poslušao, kako je Gospodin unaprijed rekao Mo-
jsiju.
13 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Ustani rano
ujutro, stupi pred faraona i kaži mu: 'Ovako govori
Gospodin, Bog Hebreja: Pusti moj narod da mi
može služiti.
14 Jer ovaj put poslat ću sva moja zla na tebe, na
tvoje sluge i tvoj narod, da spoznaš da nitko nije na
cijeloj zemlji kao ja.
15 A da sam svoju ruku pružio i tebe s tvojim naro-
dom udario kugom nestalo bi te sa zemlji.

16 Ali sam te zbog toga i podigao da pokažem moju snagu na tebi i da se Ime moje objavi po cijeloj zemlji.
17 Ali se ti dalje uzdižeš nad mojim narodom i ne puštaš ga otići.
18 Gle, ja ću sutra u ovo doba pustiti jako tešku tuču kakve nije bilo u Egiptu od onoga dana kad je postala do danas.
19 Stoga pošalji sada i skupi na sigurno svoju stoku i sve što imaš u polju. Jer će pasti tuča na sve ljude i životinje što se zateknu u polju i ne dovedu se kući i zaklone pod krov, izginut će.' "
20 Tko se od sluga faraonovih bojao prijetnje Gospodinove, skupio je svoju družinu i svoju stoku u kuće na sigurno.
21 A tko nije mario za prijetnju Gospodinovu, nije ostavio svoju družinu i svoju stoku u polju.
22 Tada je Gospodin rekao Mojsiju: "Pruži svoju ruku prema nebu da po cijeloj zemlji egipatskoj da padne tuča na ljude i na stoku i na sve bilje po polju u zemlji Egipat."
23 I Mojsije je pružio svoj štap prema nebu, a Gospodin pusti gromove i tuču i munje su padale na zemlju. I Gospodin je sipao tuču po zemlji egipatskoj.
24 Padala je tuča i munje su se miješale s tučom; tako strašno kako se nije još nikada doživjelo u zemlji egipatskoj otkako su ljudi u njoj.
25 I tuča je udarila po cijeloj zemlji egipatskoj sve što je bilo u polju, od čovjeka do živinčeta; sve bilje po polju uništila tuča i polomila sva stabla u polju.
26 Samo u zemlji gošenskoj, gdje su prebivali Izraelovi sinovi, nije pala tuča.
27 Onda je faraon poslao po Mojsija i Arona i rekao im: "Sagriješio sam ovaj put. Gospodin je u pravu, a ja i moj narod smo krivi.
28 Molite Gospodina, da više ne pušta strašnih gromova i tuče, jer je više nego dosta toga. Ja ću vas pustiti, i nećete više ovdje ostati."
29 Mojsije mu odgovorio: "Čim izađem iz grada, raširit ću svoje ruke Gospodinu, pa će prestati gromovi i neće više padati tuča, tako da bi ti spoznao da je zemlja Gospodinova.
30 Ali znam dobro da se vi, ti i tvoje sluge, još ne bojite Gospodina Boga."
31 Tako je propao lan i ječam, jer je ječam bio već u klasu i lan u cvijetu.
32 A pšenica i raž nisu propale, jer kasnije dolaze.
33 Tako je Mojsije otišao od faraona izvan grada i raširio svoje ruke Gospodinu, i prestali su gromovi i tuča, i kiša nije više padala na zemlju.
34 Kad je faraon vidio da su prestali kiša, tuča i gromovi, ustraja u svojem grijehu i otvrdnuo svojim srcem on i njegove sluge.
35 Srce faraonovo je ostalo tvrdo i on nije pustio Izraelove sinove, kako je unaprijed rekao Gospodin preko Mojsija.

10 Nato je Gospodin rekao Mojsiju: "Idi faraonu. Ja sam otvrdnuo srce njemu i njegovim slugama da učinim ova svoja znamenja na njemu:
2 da možeš pripovijedati svojoj djeci i svojoj unučadi što sam učinio Egipćanima i koja sam čudesna djela izvršio među njima i da tako spoznate da sam ja Gospodin."
3 Tako su Mojsije i Aron otišli faraonu i rekli mu: "Ovako govori Gospodin Bog Hebreja: 'Dokle ćeš još odbijati da se poniziš preda mnom? Pusti moj narod da mi može služiti.
4 Jer ako odbiješ pustiti mojega naroda, gle, sutra ću navesti skakavce na tvoju zemlju.
5 Oni će pokriti površinu zemlje tako da se neće više vidjeti zemlja i pojest će ono što vam je još preostalo kao posljednji ostatak iza tuče; i oglodat će sva stabla što rastu u vašim poljima.
6 Oni će napuniti tvoje kuće, i kuće svih tvojih sluga, i kuće svih Egipćana, takvo što nisu vidjeli ni tvoji očevi ni očevi tvojih očeva otkako su postali na zemlji do današnjega dana.' " I on se okrenuo i otišao od faraona.
7 Onda su mu sluge faraonove rekle: "Dokle će nam ovaj čovjek biti zamka? Pusti ljude neka odu i služe Gospodinu, svojem Bogu! Zar još ne znaš da Egipat propada?"
8 I dozvali su Mojsija i Arona natrag faraonu, a on im je rekao: "Idite, služite Gospodinu, svojem Bogu! A koji su to koji će ići s vama?"
9 Mojsije je odgovorio: "Ići ćemo sa svojim mladima i sa starima, sa svojim sinovima i kćerima, sa svojim stadima ovaca i sa govedima, jer moramo održati svečanu gozbu Gospodinu."
10 Onda im je on rekao: "Gospodin uistinu treba biti s vama kad vas pustim s vašom djecom! Pazite, jer vas na putu čeka zlo.
11 Ne tako, nego samo vi muškarci možete ići i služiti Gospodinu, jer to ste i željeli." Nato su ih otpratili ispred faraona.
12 Tada je Gospodin rekao Mojsiju: "Pruži svoju ruku na egipatsku zemlju da zazoveš skakavce da dođu na egipatsku zemlju i pojedu sve poljsko bilje na zemlji, sve što je preostalo iza tuče."
13 I Mojsije je pružio svoj štap na egipatsku zemlju, a Gospodin je pustio istočni vjetar na zemlju da puše cijeli dan i cijelu noć. Kad je svanulo jutro, istočni vjetar je nanio skakavce.
14 Skakavci su pali na svu egipatsku zemlju i spustili se u silnom mnoštvu na sve krajeve egipatske. Bili su vrlo žestoki; nikada prije nije tu bilo toliko skakavaca, niti će ih ikada biti.
15 Oni su pokrili površinu cijele zemlje, tako da je od njih zemlja potamnjela, i pojeli su sve bilje u polju i sav plod sa stabala što je preostalo iza tuče. Tako da ništa zeleno nije ostalo na stablima i na poljskom bilju po cijeloj zemlji egipatskoj.
16 Tada je faraon brže dozvao Mojsija i Arona i rekao: "Sagriješio sam protiv Gospodina, vašega Boga, i protiv vas.
17 Stoga oprostite mi moj grijeh samo još ovaj put i molite se Gospodinu, vašem Bogu, da odstrani od mene barem samo ovu smrt!"
18 Tako je otišao Mojsije od faraona i pomolio se Gospodinu.
19 I Gospodin je pokrenuo sa zapada jaki protivni vjetar koji je odnio skakavce i pobacao ih u Crveno more. Nije ostao ni jedan jedini skakavac u cijelom egipatskom području.
20 Ali je Gospodin otvrdnuo srce faraonu tako da on nije pustio Izraelovih sinova.
21 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Pruži svoju ruku prema nebu da dođe na egipatsku zemlju tako velika tmina koja se može opipati."
22 Mojsije je pružio svoju ruku prema nebu i spustila se gusta tmina po cijeloj zemlji egipatskoj za tri dana.
23 Nisu vidjeli jedan drugoga i nitko se nije ustao sa svojega mjesta tri dana. A svi Izraelovi sinovi imali su svjetlost u svojim stanovima.
24 Tada je faraon dozvao Mojsija i rekao: "Idite, služite Gospodinu! Samo vaša stada i vaša goveda neka ostanu ovdje. I vaša djeca neka idu s vama!"
25 A Mojsije je rekao: "Ti nam moraš dati što ćemo zaklati i spaliti za žrtve, da bi to žrtvovali Gospodinu, svojem Bogu.

26 Naša stoka treba ići s nama; ni papak ne smije ostati. Jer od toga ćemo morati uzimati, da služimo Gospodinu, svojem Bogu, a i mi ne znamo čim moramo služiti Gospodinu dok ne stignemo ondje.”
27 A Gospodin je otvrdnuo srce faraonu tako da ih on nije htio pustiti.
28 Nato mu je rekao faraon: “Odlazi od mene i pazi da mi više ne dolaziš pred oči! Jer onog dana kad mi dođeš pred oči umrijet ćeš!”
29 Mojsije je rekao: “Dobro si rekao; više ti nikad neću vidjeti lica.”

11 A Gospodin je rekao Mojsiju: “Još ću samo jednu pošast pustiti na faraona i na Egipćane. Poslije će vas pustiti odavde. A kad vas pusti, on će vas doista i potjerati odavde.
2 Govori narodu tako da čuje, neka svaki čovjek traži od svojega susjeda i svaka žena od svoje susjede srebrnih predmeta i zlatnih predmeta.”
3 Gospodin je učinio da Egipćani budu naklonjeni narodu. A sam je Mojsije bio cijenjen u zemlji egipatskoj u očima sluga faraonovih i u očima naroda.
4 Tada je Mojsije rekao: “Ovako govori Gospodin: ‘U pola noći proći ću kroz Egipat.
5 Umrijet će svaki prvorođenac u zemlji egipatskoj, od prvorođenca faraonova, koji bi trebao sjediti na njegovu prijestolju, do prvorođenca ropkinje kod ručnoga mlina, i svako prvenče od stoke.
6 Tada će se dignuti velik jauk po cijeloj zemlji egipatskoj, kakva još nikada nije bilo niti će ga ikada biti.
7 Ali protiv Izraelovih sinova neće ni pas zalajati, ni na čovjeka ni na životinju, da spoznate da Gospodin čini razliku između Egipćana i Izraelaca.’
8 Onda će doći sve te tvoje sluge k meni pokloniti mi se i govoriti: ‘Idi sa svim narodom koji je pod tobom!’ Poslije toga ću otići.” Nato je on otišao od faraona s velikim gnjevom.
9 A Gospodin je rekao Mojsiju: “Faraon vas neće poslušati, tako da bi se umnožila moja čudesna djela u zemlji egipatskoj.”
10 Tako su Mojsije i Aron učinili sva ta čudesa pred faraonom. A Gospodin je otvrdnuo srce faraonu, i tako on nije puštao Izraelovih sinova iz svoje zemlje.

12 Nato je rekao Gospodin Mojsiju Aronu u zemlji Egipat, govoreći:
2 “Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini.
3 Objavite cijeloj zajednici Izraelovih sinova, govoreći: ‘Desetoga dana ovoga mjeseca svatko neka uzme sebi jedno janje, po kući očevoj, jedno janje za jedno domaćinstvo.
4 Ako li je domaćinstvo premaleno za jedno janje, neka ga uzme skupa sa svojim najbližim susjedom, prema broju osoba; prema potrebi svake pojedine osobe podijelit ćete janje.
5 Vaše janje neka bude bez mane, muško, od godine dana. Možete uzeti bilo janje bilo kozle.
6 Čuvajte ga do četrnaestoga dana istoga mjeseca. A onda neka ga sva izraelska zajednica zakolje kad se spusti mrak.
7 Neka uzmu nešto krvi i neka njom pomažu oba dovratnika i nadvratnik na kućama u kojima će se jesti.
8 Onda te iste noći neka jedu meso pečeno na vatri, s beskvasnim kruhom i gorkim biljem neka ga jedu.
9 Ne jedite sirovo ili u vodi kuhano nego samo na vatri pečeno, s glavom, nogama i drobom.
10 Ništa od toga ne smijete ostaviti do jutra; a što bi od toga preostalo do jutra, spalite na vatri.
11 A ovako ćete ga jesti: pojasom opasanih bokova, obućom na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga u hitnji. To je Pasha Gospodinova.
12 Jer Ja ću u toj noći proći kroz egipatsku zemlju i pobit ću sve prvorođence u zemlji Egipat, oboje čovjeka i stoku; i kaznit ću sve egipatske bogove: Ja sam Gospodin.
13 A krv na kućama u kojima ste bit će vam zaštitni znak. Kad vidim krv proći ću vas, i pošast vas neće taknuti da vas pomori kad udarim egipatsku zemlju.
14 Tako taj dan neka vam bude za spomen-dan. Svekujte ga kao svečanu gozbu u čast Gospodinu kroz sve svoje naraštaje. Svetkovat ćete ovu svečanu gozbu po vječnoj uredbi.
15 Sedam dana jedite beskvasni kruh. Odmah prvi dan uklonite kvasac iz svojih kuća, jer svaki koji bude što kvasno jeo od prvoga do sedmoga dana, neka se taj iskorijeni iz Izraela.
16 Prvi dan neka vam bude sveti saziv, a tako i sedmi dan neka vam bude sveti saziv. Na ta dva dana ne smijete obavljati nikakva posla. Samo što svaki treba za hranu, može si pripraviti.
17 Tako ćete držati Svečanu Gozbu Beskvasnih kruhova, jer baš na taj dan izveo sam vaše redove iz egipatske zemlje. Zato trebate svetkovati taj dan kroz sve vaše naraštaje po vječnoj uredbi.
18 četrnaestoga dana prvoga mjeseca uvečer jedite beskvasni kruh sve do navečer dvadeset i prvog dana toga mjeseca.
19 Kroz sedam dana neka se ne nađe kvasac u vašim kućama, jer svaki koji bude jeo nešto kvasno, taj isti neka se iskorijeni iz izraelske zajednice, bio on stranac ili domorodac u zemlji.
20 Ništa kvasno ne smijete jesti; u svim svojim prebivalištima, jedite samo beskvasni kruh.”
21 Onda je Mojsije sazvao sve starješine Izraelaca i rekao im: “Idite i pribavite sebi janjad prema svojim obiteljima i zakoljite Pashalno janje!
22 Onda uzmite kitu izopa, zamočite ju u krv što je u zdjeli, i pomažite krvlju što je u zdjeli, nadvratnik i oba dovratnika. I nitko od vas neka ne izlazi kroz kućna vrata svoje kuće do jutra.
23 Kad onda bude izašao Gospodin da bije Egipat i vidi krv na nadvratniku i na oba dovratnika, proći će Gospodin mimo vrata i neće dati anđelu pogubitelju da uđe u vaše kuće da ubija.
24 Držite ovo po uredbi što vrijedi za vas i za vaše sinove zauvijek
25 I neka bude da kad dođete u zemlju koju će vam dati Gospodin, kako je obećao, vršite taj obred.
26 I bit će, kad da će vas pitati vaša djeca: ‘Što vam znači taj obred?’
27 vi ćete odgovoriti: ‘To je Pashalna žrtva za Gospodina koji je prolazio mimo kuća Izraelovih sinova u Egiptu, kad je ubijao Egipćane, a naše kuće pošteđivao.’ ” Onda je narod pognuo svoje glave i poklonio se.
28 Onda su Izraelovi sinovi otišli i učinili tako; upravo kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju i Aronu, oni su tako učinili.
29 I dogodilo se, u pola noći da je Gospodin udario sve prvorođence u zemlji Egipat, od prvorođenca faraonova, koji bi ga naslijedio na prijestolju, pa do prvorođenca sužnja koji je bio u tamnici, i svako prvenče stoke.
30 U onoj noći ustao je faraon sa svima svojim slugama i sa svima Egipćanima. Nastao je velik jauk u Egiptu, jer nije bilo kuće u kojoj nije bio mrtvac.
31 Onda je on u noći dozvao Mojsija i Arona i rekao: “Ustajte, idite iz mojega naroda, vi i Izraelo-

vi sinovi! Idite, služite Gospodinu, kako ste tražili.

32 I svoje ovce i goveda uzmite sobom, kako ste zahtijevali; idite, pa i mene blagoslovite!"

33 A Egipćani su požurivali narod da bi brže otišli iz zemlje, jer su govorili: "Svi ćemo pomrijeti."

34 Tako je narod ponio, svoje još beskvasno tijesto, svoje naćve uvijene svojim ogrtačima, na svojim ramenima.

35 Nato su Izraelovi sinovi učinili onako kako im je Mojsije bio rekao, i zatražili od Egipćana srebrne predmete i zlatne predmete i odjeće.

36 A Gospodin je učinio da Egipćani budu naklonjeni prema narodu, tako da su im dali što su ovi tražili. Tako su oni oplijenili Egipćane.

37 Tada su Izraelovi sinovi otišli iz Ramsesa u Sukot, oko šest stotina tisuća pješaka, samih ljudi, pokraj žena i djece.

38 Ali i mnoštvo drugog naroda zaputio se s njima, i ovce i goveda, silna množina stoke.

39 Od tijesta koje su bili ponijeli sobom iz Egipta ispekli su pod pepelom beskvasne pogače; jer još nije bilo kvasno, kako su ih bili potjerali iz Egipta, nisu mogli sebi spremiti hranu za put.

40 Vrijeme boravka Izraelovih sinova u Egiptu bilo je četiri stotine i trideset godina.

41 I dogodilo se na svršetku četiri stotine i trideset godina, baš toga istog dana, da su izašli svi redovi Gospodinovi iz egipatske zemlje.

42 To je bila noć bdjenja za Gospodina kad ih izveo iz egipatske zemlje. To je noć Gospodinova, svečan obred za sve Izraelove sinove kroz sve njihove naraštaje.

43 Gospodin je rekao Mojsiju i Aronu: "Ovo je uredba za Pashu: ni jedan stranac ne smije od nje jesti.

44 Ali svaki muškarac rob za novac kupljen, kad si ga obrezao, onda smije od nje jesti.

45 Došljak i najamljenik ne smije od nje jesti.

46 U jednoj kući neka se jede. Ne smiješ ništa od mesa iznijeti iz kuće i na njoj ne smiješ prelomiti kostiju.

47 Sva zajednica Izraelaca neka je tako održava.

48 A kad kod tebe boravi stranac i hoće da svetkuje Pashu u čast Gospodinu, neka se svi muškarci obrežu, onda neka dođe na svečanost i bit će kao domorodac zemlje. Jer neobrezan ne smije od nje jesti.

49 Jedan zakon neka bude za domorodca kao i za došljaka koji boravi među vama,!"

50 Nato su svi Izraelovi sinovi učinili tako; kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju i Aronu, oni su učinili.

51 I dogodilo se, da je toga istog dana izveo Gospodin Izraelove sinove iz egipatske zemlje poredane po njihovim redovima.

13 Onda je rekao Bog Mojsiju, govoreći:

2 "Meni posvetite svakoga prvorođenca, sve što prvo otvori utrobu majčinu Izraelovih sinova, kod čovjeka i stoke, meni pripadaju!"

3 I Mojsije je rekao narodu: "Sjećajte se ovoga dana u kojem ste izašli iz Egipta, iz kuće ropstva, jer vas je Gospodin jakom rukom izveo i onoga mjesta. Kvasni kruh se ne smije jesti.

4 Ovoga dana, u mjesecu abibu izlazite.

5 I bit će, kad vas Gospodin uvede u zemlju Kanaanaca, Hitejaca, Amorejaca, Hivejaca i Jebusejaca, za koju se zakleo tvojim očevima da će ti je dati—zemlju u kojoj teče med i mlijeko—da ćete održavati taj običaj u ovom mjesecu!

6 Sedam dana jedite beskvasni kruh, a sedmi dan neka bude svečana gozba u čast Gospodinu.

7 Samo beskvasni kruh neka se jede kroz sedam dana. Kvasni kruh ne smije se vidjeti kod vas, ni kvasac se ne smije vidjeti u cijelom vašem području.

8 A kazat ćete svojem sinu toga dana, govoreći: to se čini zbog toga što nam je učinio Gospodin kad smo izlazili iz Egipta.

9 I neka vam to bude kao znak na vašoj ruci i kao spomen na vašem čelu, da zakon Gospodinov uvijek bude u vašim ustima, jer vas jakom rukom izveo Gospodin iz Egipta.

10 Zato ćete vršiti uredbu u svoje vrijeme od godine do godine.

11 I bit će, kad vas uvede Gospodin u zemlju Kanaanaca—kao što se zakleo vama i vašim očevima—i kad vam ju dade,

12 da ćete odvojiti za Gospodina sve što otvori utrobu majčinu, svako prvenče od stoke koju imate; muško neka pripadne Gospodinu.

13 A svako magare prvenče otkupite janjetom, ili ako ga nećete otkupiti, onda mu slomite vrat. Između svojih sinova morate otkupiti svakoga prvorođenca.

14 I bit će, da kad vas jednoga dana upita vaš sin, govoreći: 'Što znači to?' da ćete mu odgovoriti: 'Jakom rukom izveo nas Gospodin iz Egipta, iz kuće ropstva.

15 I dogodilo se, kad nas faraon nije htio pustiti otići, pobio je Gospodin sve prvorođence u zemlji Egipat, od prvorođenca čovječjega do prvenca stoke. Zato žrtvujem Gospodinu sve muško što prvo otvori utrobu, i otkupljujem svakoga prvorođenca svojih sinova.'

16 I neka ti to bude kao znak na tvojoj ruci i kao spomen na tvojem čelu da nas jakom rukom izveo Gospodin iz Egipta."

17 I dogodilo se, kad je faraon pustio narod otići, nije ih odveo Bog putom prema zemlji filistejskoj, makar bi to bio put najbliži, jer pomislio je Bog: "Mogao bi se narod pokajati kad bi se morao boriti, pa se opet vratiti u Egipat."

18 Tako je Bog vodio narod putom prema pustinji na Crvenom moru. I Izraelovi sinovi su izašli u redovima iz egipatske zemlje.

19 Mojsije je ponio sobom Josipove kosti; jer je on bio svečano zakleo Izraelove sinove, govoreći: "Bog će vas sigurno pohoditi, i vi ćete odavde sobom ponijeti moje kosti!"

20 Tako se podigli od Sukota i utaborili u Etamu, na kraju pustinje.

21 Gospodin je danju išao pred njima u stupu od oblaka da im pokazuje put, a noću u stupu od ognja da im svijetli, da bi mogli putovati danju i noću.

22 On nije uklanjao ispred naroda stup od oblaka danju ni stup od ognja noću.

14 Nato je rekao Bog Mojsiju, govoreći,

2 "Kaži Izraelovim sinovima da se okrenu i utabore pred Pi-Hahirotom između Migdola i mora, prema Baal-Sefonu postavite tabor uz more.

3 Faraon će onda reći za Izraelove sinove: 'Pustinja ih zatvorila, pa lutaju zemljom.'

4 Onda ću otvrdnuti srce faraonu, tako da pođe za njima u potjeru da pokažem svoju moć na faraonu i na cijeloj njegovoj vojsci i da Egipćani spoznaju da sam ja Gospodin." I oni su tako učinili.

5 Nato je bilo javljeno egipatskom kralju da je pobjegao narod, i srce faraonovo i njegovih sluga se okrenulo protiv naroda, rekli su: "Što smo to učinili, te pustili Izrael iz svoje službe?"

6 Tako je on dao opremiti svoja kola i poveo sobom svoju vojsku.

7 Šest stotina izabranih bojnih kola, i sva bojna kola kojih je bilo u Egiptu poveo je sobom i na svim najbolje borce.
8 Gospodin je otvrdnuo srce faraonu, egipatskom kralju, i on je pošao u potjeru za Izraelovim sinovima; a Izraelovi sinovi su hrabro izašli.
9 Tako su ih tjerali Egipćani sa svim faraonovim bojnim kolima, njegovim konjanicima i njegovom vojskom , i dostignuo ih kad su taborili na moru kod Pi-Hahirota pred Baal-Sefonom.
10 Kad se približio faraon, Izraelovi sinovi su podigli oči i opazili da Egipćani idu za njima, vrlo su se prestrašili Izraelovi sinovi i glasno zavapili Gospodinu za pomoć.
11 Onda su rekli Mojsiju: “Zar nema grobova u Egiptu da si nas odveo da pomremo u pustinji? Što si nam to učinio, te nas izveo iz Egipta?
12 Nije li to riječ koju smo vam rekli u Egiptu, govoreći: ‘Pusti nas u miru, da možemo služiti Egipćanima!’ Jer bolje bi bilo za nas, da služimo kao robovi Egipćanima nego da pomremo ovdje u pustinji.’ ”
13 A Mojsije je rekao narodu: “Ne bojte se! Stojte čvrsto i gledajte gdje vam dolazi spasenje od Gospodina, što će on još danas skončati. Jer Egipćane koje danas vidite, nećete ih više nikada vidjeti.
14 Gospodin će se boriti za vas, a vi ćete biti na miru.”
15 I Gospodin je rekao Mojsiju: “Zašto vapiš k meni? Kaži Izraelovim sinovima neka krenu naprijed!
16 A ti podigni svoj štap, i pruži svoju ruku na more i razdijeli ga, da mogu Izraelovi sinovi ići kroz more po suhoj zemlji.
17 A ja ću doista otvrdnuti srce Egipćana da pođu za njima. Tako ću ja zadobiti svoju čast na faraonu i na cijeloj njegovoj vojsci, na njegovim bojnim kolima i njegovim konjanicima.
18 Tada će Egipćani spoznati da sam ja Gospodin kad zadobijem čast na faraonu, na njegovim bojnim kolima i njegovim konjanicima.”
19 Onda je anđeo Božji, koji je išao ispred Izraelskog tabora, krenuo i postavio se iza njih. A stup od oblaka pred njima krenuo i stupio iza njih.
20 Tako je ušao između tabora Egipćana i tabora Izraelaca. Tako je bio oblak i mrak jednomu, a davao svjetlost drugomu. Tako se nisu mogli svu noć približiti jedan drugomu.
21 Tada je pružio Mojsije svoju ruku na more; i Gospodin je učinio da se svu noć uzbija more natrag jakim istočnim vjetrom, tako da se osušilo more i vode razdijelile.
22 Tako su Izraelovi sinovi koračali posred mora po suhoj zemlji, a vode su im stajale kao zid s desne i s lijeve strane.
23 A Egipćani su se dali u potjeru za njima i svi faraonovi konji njegova bojna kola i njegovi konjanici pošli su za njima usred mora.
24 I dogodilo se za vrijeme jutarnje straže, pogledao je Gospodin na vojsku Egipćana, iz stupa ognja i oblaka, i smeo egipatsku vojsku.
25 Zakočio kotače njihovim kolima i učinio da su jedva mogla naprijed. Onda su rekli Egipćani: “Bježimo od Izraelaca, jer se Gospodin bori za njih protiv Egipćana!”
26 Tada je Gospodin rekao Mojsiju: “Pruži svoju ruku na more da se vode natrag vrate na Egipćane, na njihova bojna kola i na njihove konjanike!”
27 I Mojsije je pružio svoju ruku na more; i u osvit dana vratilo se more natrag na svoju dubinu, dok su Egipćani bježali prema njemu. Tako je Gospodin utjerao Egipćane u sredinu mora.
28 Vode su se vratile natrag i potopile bojna kola, konjanike i cijelu faraonovu vojsku koji su pošli za njima u more. Ni jedan jedini od njih nije ostao na životu.
29 A Izraelovi sinovi išli su po suhoj zemlji posred mora i vode su im stajale kao zid s desne i s lijeve strane.
30 Tako je Gospodin izbavio u onaj dan Izraelove sinove iz ruke Egipćana, a Izraelovi sinovi su vidjeli Egipćane mrtve na morskoj obali.
31 Izraelovi sinovi su vidjeli veliko djelo koje je Gospodin učinio u Egiptu, pa se narod bojao Gospodina i pouzdao u Gospodina i u njegova slugu Mojsija.

15 Onda je Mojsije sa Izraelovim sinovima zapjevao ovu pjesmu Gospodinu, govoreći: “Pjevat ću Gospodinu, jer se slavno pobjedom proslavio! On je konja s jahačem bacio u more!
2 Bog je moja jakost i pjesma, i on je postao moj Spasitelj; on je moj Bog, i ja ću ga slaviti. Bog mojega oca, ja ću ga veličati.
3 Gospodin osoba boja; Gospodin je njegovo Ime.
4 Bojna kola faraonova i njegovu vojsku pobacao je u more; njegovi izabranici utonuli su u Crvenom moru.
5 Dubina ih pokrila, propali su na dno kao kamen.
6 Tvoja desnica, o Gospodine, postala je slavna jakošću; tvoja desnica, o Gospodine, razbila je neprijatelja u komade.
7 Puninom svojega veličanstva srušio si one koji su išli protiv tebe; pustio si svoju srdžbu koju ih je proždErala kao strnjiku.
8 Od daha tvojega nosa nabujale su vode visoko, poplava je stajala uspravno kao nasip, dubine se stvrdnule usred mora.
9 Neprijatelj onda pomislio: ‘Potjerat ću ih, stignut ću ih, razdijelit ću plijen; nasitit će ih se pohota moja; trgnut ću svoj mač, uništit će ih moja ruka.’
10 Ti si dahnuo svojim dahom i more ih progutalo; kao olovo utonuli su u vodi silovitoj.
11 Tko je kao ti, o Gospodine, tko je kao ti? Veličanstven u svetosti, strahovit u slavlju, čineći čuda.
12 Ti si samo pružio svoju desnicu i ona je proždrla zemlju.
13 Milošću svojom vodio si narod kojega si oslobodio; vodio si ga svojom jakošću u svoj sveti stan.
14 Čut će to narodi i zadrhtat će; muka će spopasti narod filistejski.
15 Vladari edomski će se smesti, drhtanje spopast će moapske vođe; sav će se narod kanaanski istopiti.
16 Strah i trepet spopast će ih; od jakosti tvoje ruke bit će mirni kao kamen, dok ne prođe, o Gospodine, tvoj narod, dok ne prođe tvoj narod koji si otkupio.
17 Ti ćeš ga dovesti i zasaditi na gori tvoje baštine, na mjestu, o Gospodine, što si ga stvorio sebi za prebivalište, u svetištu koje su, o Gospodine, tvoje ruke postavile.
18 Gospodin će kraljevati u vijek vjekova.”
19 Kad su faraonovi konji, njegova bojna kola i konjanici ušli u more, povratio je Gospodin na njih vode morske, a Izraelovi sinovi su prošli po suhoj zemlji posred mora.
20 Onda je uzela proročica Mirjam, sestra Aronova, bubnjić u ruku, i sve žene su pošle za njom s bubnjićima i plesom.
21 Mirjam im je odgovorila: “Pjevajte Gospodinu, jer se slavno pobjedom proslavio! On je konja s jahačem bacio u more!”

22 Mojsije je poveo Izraelove sinove od Crvenoga
mora; i oni su otišli dalje u Pustinju Šur. Putovali su
tri dana u pustinji, a nisu našli vode.
23 A kad su došli u Maru, nisu mogli piti vode u Mari
jer je bila gorka. Stoga joj je nadjenuto ime Mara.
24 Narod je mrmljao protiv Mojsija, govoreći: “A
što ćemo piti?”
25 A on je zavapio Gospodinu i Gospodin mu po-
kazao drvo; kad ga on bacio u vodu, postala je
slatka voda. Ondje je dao narodu zakon i uredbu i
ondje ih je stavio na kušnju,
26 I rekao: “Ako budete slušali glas Gospodina,
svojega Boga, i ako budete činili što je pravo u nje-
govim očima, i ako se pokorite zapovijedima nje-
govim i ispunite sve njegove uredbe, onda ni jedne
od onih bolesti što sam ih pustio na Egipat neću
pustiti na vas. Jer ja sam Gospodin koji vas is-
cjeljuje.”
27 Onda su došli u Elim, gdje je bilo dvanaest iz-
vora i sedamdeset stabala palmi; tako su se tu se
kod vode utaborili.

16 Oni su putovali od Elima, i sva zajednica Izra-
elovih sinova došla je u Pustinju Sin, koja je
između Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga
mjeseca od izlaska iz egipatske zemlje.
2 Onda je cijela zajednica Izraelovih sinova mrml-
jala protiv Mojsija i Arona u pustinji.
3 A Izraelovi sinovi su im rekli: “Radije bismo ipak
bili pomrli od ruke Gospodinove u zemlji egipat-
skoj, kad smo sjedili kod svojih lonaca s mesom i
jeli do sitosti. A vi ste nas odveli u ovu pustinju da
glađu pomorite svu ovu zajednicu.”
4 Tada je Gospodin rekao Mojsiju: “Gle, učinit ću
da vam pada kruh s neba. Narod neka ide i sebi
skupi koliko mu treba za dan, da vas time ispitam,
hoće li oni držati moj zakon ili neće.
5 I bit će u šesti dan da priprave što su donijeli, i bit
će dvaput toliko koliko bi nakupili svaki dan.”
6 Tada su Mojsije i Aron rekli svim Izraelovim si-
novima: “Večeras ćete spoznati da je Gospodin
onaj koji vas izveo iz egipatske zemlje.
7 A sutra ćete vidjeti slavu Gospodinovu, jer je on
čuo vaše mrmljanje protiv Gospodina. A što smo
mi, da mrmljate protiv nas?”
8 Mojsije je još rekao: “Kad vam Gospodin večeras
bude dao jesti mesa i ujutro kruha do sitosti,
spoznat ćete da je Gospodin čuo vaše mrmljanje
što ste ga podigli protiv njega, jer što smo mi? Nije
protiv nas bilo upravljeno vaše mrmljanje nego
protiv Gospodina.”
9 Onda je rekao Mojsije Aronu: “Kaži cijeloj zajed-
nici Izraelovih sinova: ‘Pristupite pred Gospodina,
jer je on čuo vaše mrmljanje.’ ”
10 I dogodilo se da kako je Aron to saopćio cijeloj
zajednici Izraelovih sinova , oni su pogledali pre-
ma pustinji, i gle, pojavila se u oblaku slava Gospo-
dinova.
11 I rekao je Bog Mojsiju, govoreći:
12 “Čuo sam mrmljanje Izraelovih sinova. Govori
im ovako: ‘Večeras ćete jesti meso a sutra ćete se
ujutro nasititi kruha. Tako ćete spoznati da sam ja
Gospodin, vaš Bog.’ ”
13 I zaista, uvečer se pojavilo jato prepelica i
pokrilo tabor, a sutradan prostrla se rosa okolo
tabora.
14 A kad se ishlapila rosa, ležalo je po površini
pustinje nešto malo i okruglo, mekano kao mraz na
zemlji.
15 Kad su to vidjeli Izraelovi sinovi, pitali su jedan
drugoga: “Što je to?” Jer nisu znali što je bilo. Mo-
jsije im rekao: “To je kruh koji vam daje Gospodin
za jesti.
16 Ovo je što zapovjeda Gospodin: ‘Svaki od vas
neka nakupi toga koliko mu treba: jedan gomer za
svakoga prema broju vaših osoba; svaki neka
uzme od toga samo za one koji su u njegovu ša-
toru.’ ”
17 Izraelovi sinovi su učinili tako i nakupili, neki
mnogo, neki malo.
18 Kad su izmjerili na gomer, nije došlo više
onomu koji je nakupio mnogo, niti manje onomu
koji je nakupio malo; svatko je nakupio koliko mu je
trebalo.
19 Mojsije je rekao: “Nitko neka ne sačuva što od
toga do jutra!”
20 Svejedno oni nisu poslušali Mojsija, nego su
neki sačuvali nešto od toga do jutra, ali to se ucr-
valo i usmrdjelo. I Mojsije rasrdio na njih.
21 Tako bi oni to skupljali svako jutro, svaki koliko
bi mu trebalo. Ali čim bi sunce ugrijalo, to bi se ras-
topilo.
22 A šestoga dana nakupili bi dvaput toliko hrane
— dva gomera na osobu. I svi glavari zajednice su
došli i to javili Mojsiju.
23 Tada im on odgovorio: “Ovo je što je rekao Gos-
podin: ‘Sutra je Subotnji dan, dan odmora, sveti
Subotnji dan u čast Gospodinu. Što hoćete peći,
pecite danas, i što hoćete kuhati, kuhajte! Sve što
preostane, ostavite za sebe na stranu da se
sačuva za sutra.’ ”
24 Tako su oni ostavili to na stranu do sutra, kako
je zapovjedio Mojsije, i nije zaudaralo i nije se u
tomu našao crv.
25 Tada je Mojsije rekao: “Jedite to danas, jer je
danas Subotnji dan u čast Gospodinu; danas ne-
ćete ništa naći na polju.
26 Šest dana skupljajte, a na sedmi, što je Subotnji
dan, neće biti ništa.”
27 Kad su sedmog dana izašli neki ljudi skupljati,
nisu našli ništa.
28 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: “Dokle ćete
još odbijati izvršavati moje zapovijedi i moje za-
kone?
29 Gledajte, Gospodin vam dao Subotnji dan, i
zato vam daje šesti dan hrane za dva dana. Svaki
neka ostane na svojem mjestu; neka nitko na
sedmi dan ne ostavlja svoje mjesto.”
30 Tako je narod mirovao na sedmi dan.
31 A Izraelovi sinovi nazvali su to Mana. Bila je kao
sjeme korijandrovo bijela, a imala je ukus medena
kolača.
32 Onda je rekao Mojsije: “Ovo je što vam zapo-
vjeda Gospodin: ‘Jedan pun gomer neka se od
toga sačuva za buduće naraštaje, da vide hranu
kojom sam vas hranio u pustinji kad sam vas izveo
iz egipatske zemlje.’ ”
33 Mojsije je rekao Aronu: “Uzmi posudu, stavi u
nju jedan gomer mane i položi ju pred Gospodina,
da se čuva za vaše naraštaje.”
34 I stavio ga Aron pred Svjedočanstvo da se čuva
kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju.
35 Izraelovi sinovi su jeli manu četrdeset godina
dok nisu došli u napučenu zemlju; jeli su manu do
dolaska na granicu zemlje Kanaan.
36 Gomer je deseti dio efe.

17 Nato je sva zajednica Izraelovih sinova, po
zapovijedi Gospodinovoj, krenula dalje na
svoj put iz Pustinje Sin, i utaborila se u Refidimu; ali
ondje nije bilo pitke vode za narod.
2 Zato se narod posvadio s Mojsijem i povikao:
“Daj nam vode da pijemo!” A Mojsije im rekao: “Što
se vi svađate sa mnom; zašto kušate Gospodina?”

3 A narod je ondje žeđao za vodom, i dalje mrmljao
protiv Mojsija i govorio: “Zašto si nas izveo iz
Egipta, da žeđu pomoriš nas i našu djecu i našu
stoku?”
4 Nato je Mojsije zavapio Gospodinu, govoreći:
“Što da učinim s ovim narodom? Još samo malo pa
će me kamenovati.”
5 A Gospodin je rekao Mojsiju: “Idi pred narodom,
uzmi sobom nekoliko starješina izraelskih, i uzmi
štap u ruku kojim si udarao po rijeci, i idi!
6 Gle, ja ću stajati ondje pred tobom na hridi, na
Horebu. Udari onda po hridi i voda će iz nje poteći
da narod može piti.” I Mojsije je učinio tako pred
očima starješina izraelskih.
7 Tako je on nazvao mjesto Masa i Meriba, jer su
se ondje Izraelovi sinovi svađali i Gospodina
kušali, govoreći: “Je li Gospodin među nama ili
nije?”
8 Nato su došli Amalečani i borili se s Izraelovim
sinovima u Refidimu.
9 A Mojsije je rekao Jošui: “Izaberi za nas ljude i
zametni sutra boj s Amalečanima. Ja ću se staviti
na vrh brda sa Božjim štapom u ruci.”
10 Jošua je učinio kako mu je rekao Mojsije i borio
se s Amalečanima, a Mojsije, Aron i Hur uzašli su
na vrh brda.
11 I tako je bilo da dokle je Mojsije držao u vis svoje
ruke, pobjeđivali su Izraelovi sinovi; a kad bi spu-
stio svoje ruke, pobjeđivali su Amalečani.
12 Ali su se ruke Mojsijeve umorile, pa su uzeli ka-
men, te ga stavili pod njega i on je sjeo na njega. A
Aron i Hur poduprli mu ruke, jedan s jedne strane,
drugi s druge; tako su mu ruke bile u jednakom
položaju do zalaska sunca.
13 I Jošua je pobijedio Amalečane i njihovu vojsku
oštricom mača.
14 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: “Zapiši to za
spomen u knjigu i kaži Jošui da ću spomen na
Amalečane pod nebom sasvim zatrti!”
15 Onda je Mojsije napravio žrtvenik i nazvao ga
Gospodin je stijeg moj;
16 jer je on rekao: “Jer se zakleo Gospodin! Go-
spodin će ratovati protiv Amaleka od naraštaja do
naraštaja.”

18 Kad je Jetro, midjanski svećenik, tast Mojsi-
jev, čuo sve što je Bog učinio Mojsiju i Izra-
elu, svojem narodu, da je Gospodin izveo Izraelo-
ve sinove iz Egipta.
2 A Jetro, tast Mojsijev, uzeo je sobom Mojsijevu
ženu, Ziporu, kad ju je on poslao natrag,
3 i oba sina njezina. Jednomu od njih bilo je ime
Geršom, jer je rekao: “Došljak sam bio u tuđoj
zemlji.”
4 A drugi Eliezer, jer je rekao: “Bog mojega oca bio
je pomoć moja i izbavio me od mača faraonova.”
5 I došao je Jetro, tast Mojsijev, sa njegovim sino-
vima i njegovom ženom Mojsiju u pustinju, gdje se
bio utaborio na gori Božjoj.
6 On je poručio Mojsiju: “Ja, tast tvoj Jetro, dolazim
k tebi s tvojom ženom i s oba njezina sina koji su
kod nje.”
7 Tada se Mojsije dignuo i izašao u susret svojem
tastu, poklonio se i poljubio ga. Potom su pitali
jedan drugoga za zdravlje i tako ušli u šator.
8 I Mojsije je ispripovjedio svojem tastu sve što je
učinio Gospodin faraonu i Egipćanima zbog Izra-
elaca, i sve nevolje što su ih bile snašle na putu i
kako ih je izbavio Gospodin.
9 Jetro se radovao svemu dobru koje je Gospodin
iskazao Izraelovim sinovima kad ih je izbavljao iz
ruku Egipćana.
10 A Jetro je rekao: “Blagoslovljen da je Gospodin
koji vas je izbavio iz ruku Egipćana i iz ruku
faraona, i koji je spasio narod iz ruku Egipćana.
11 Sada vidim da je Gospodin veći od svih bogova,
iz toga što se dogodilo kad su se oni onako oholo
ponašali prema njima.”
12 Onda Jetro, tast Mojsijev, je prineo Bogu žrtvu
paljenicu i zaklanicu, a Aron je došao sa svim star-
ješinama Izraelovim da s tastom Mojsijevim održe
pred Bogom žrtvenu gozbu.
13 Drugi dan održao je Mojsije sudničku sjednicu,
da sudi narodu. Narod se tiskao oko Mojsija od
jutra do navečer.
14 A kad je tast Mojsijev vidio što sve on radi za
narod, on je rekao: “Što je to da imaš toliki posao s
narodom? Zašto sjediš ti sam na sudu, a sav se
narod tiska oko tebe od jutra do večeri?”
15 Mojsije je odgovorio svojem tastu: “Narod dola-
zi k meni da dobije odluke Božje.
16 Kad god imaju kakvu prepirku, dolaze k meni da
im sudim i govorim Božje zakone i njegove uredbe.”
17 A Mojsijev tast mu rekao: “Nije dobro kako
radiš.
18 Ti i ljudi što dolaze pred tebe, muče se pri tom,
jer je taj rad pretežak za tebe; ne možeš mu sam
odoljeti.
19 Pa poslušaj savjet što ću ti ga dati, i Bog će biti
s tobom. Ti zastupaj narod kod Boga i prinosi nji-
hove teškoće pred Boga.
20 Onda ih uči zakonima i uredbama i pokazuj im
put kojim moraju hodati, i djela koja moraju činiti.
21 Ujedno izaberi iz svega naroda valjane ljude,
one koji se boje Boga, pouzdane i nesebične, i
postavio ih da budu nad njima glavari nad tisuću,
glavari nad stotinu, glavari nad pedeset i glavari
nad deset.
22 Oni neka sude narodu u svako doba. A svaki
važniji slučaj neka ipak iznesu pred tebe, a u
stvarima manje važnim neka odlučuju sami. Tako
ćeš olakšati sebi teret; a oni neka ga nose s tobom.
23 Ako tako učiniš i Bog ti to zapovjedi, moći ćeš
izdržati i sav će taj narod zadovoljan otići svojemu
mjestu.”
24 Mojsije je poslušao savjet svojega tasta i učinio
sve što mu je on svjetovao.
25 Iz svega Izraela izabrao je Mojsije valjane ljude,
i postavio ih za glavare narodu: glavare nad tisuću,
glavare nad stotinu, glavare nad pedeset i glavare
nad deset.
26 Oni su sudili narodu u svako doba; sve teške
slučajeve su iznosili pred Mojsija, a manje stvari
sudili su sami.
27 Nato je Mojsije otpustio svojega tasta, i on se
vratio natrag u svoju zemlju.

19 Treći mjesec nakon izlaska Izraelovih sinova
Levijevih iz egipatske zemlje, u taj isti dan,
došli su u Pustinju Sinaj.
2 Oni su, naime, bili krenuli od Refidima, došli u
Pustinju Sinaj i utaborili se u pustinji. Ondje pred
gorom bio se utaborio Izrael.
3 I kad je Mojsije uzašao k Bogu, povikao mu Go-
spodin s gore: “Ovo kaži kući Jakovljevoj i objavi
Izraelovim sinovima:
4 Vidjeli ste, kako sam postupao s Egipćanima,
kako sam vas nosio na krilima orlovim i doveo vas
ovamo k sebi.
5 Zato sada ako budete vjerno slušali moju riječ i
držali moj zavjet, bit ćete moja osobita svojina iz-
među svih naroda, jer moja je sva zemlja.
6 ‘I bit ćete mi kraljevstvo svećenstvo i narod svet.’
To su riječi koje ćeš reći Izraelovim sinovima.”

7 Mojsije je došao, sazvao starješine naroda i pri-
općio im sve te riječi što mu ih bio zapovjedio Go-
spodin.
8 Tada je sav narod odgovorio jednoglasno: “Sve
što je Gospodin rekao činit ćemo.” Tako je Mojsije
prenio Gospodinu riječi naroda.
9 A Gospodin je rekao Mojsiju: “Evo, dolazim k tebi
u gustom oblaku, da čuje narod kad s tobom govo-
rim i da ti vjeruje dovijeka.” Mojsije je priopćio Go-
spodinu riječi naroda.
10 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: “Idi k narodu i
posveti ih danas i sutra, i neka operu svoju odjeću.
11 i neka budu spremni za treći dan. Jer će u taj
dan sići Gospodin na Goru Sinaj pred očima svega
naroda.
12 Označi narodu među unaokolo, govoreći: ‘Ču-
vajte se da ne uzađete na goru ili da se i samo do-
taknete njezina podnožja, jer tko se god dotakne
gore, zaista će umrijeti.
13 Nijedna ruka ne smije se njega dotaknuti, nego
će se kamenovati ili ustrijeliti: bio čovjek ili živinče,
ne smije ostati na životu.’ Tek kad zatrubi rog
ovnov, smije se približiti gori.”
14 Onda je Mojsije sišao s gore dolje k narodu i on
je posvetio narod, a oni su oprali svoju odjeću.
15 I rekao je narodu: “Budite spremni za treći dan!
Ne smijete se približiti vašim ženama!”
16 I dogodilo se treći dan kad je osvanulo jutro, bila
je grmljavina gromovi i sijevale su munje. Teški se
oblaci nadvili nad gorom i odjeknuo glas trube
veoma jak, tako da je zadrhtao sav narod koji je bio
u taboru.
17 A Mojsije je doveo narod iz tabora da se sus-
retne s Bogom, i oni su stajali na podnožju gore.
18 Gora Sinaj bila je sva u dim ovijena, jer je Go-
spodin u ognju sišao na nju. Dim se iz nje dizao kao
dim iz velike peći, i sva se gora silno tresla.
19 I kad je glas trube bio dug i sve jači i jači. Mojsije
je govorio, i Bog mu je glasom odgovarao.
20 Tada se Gospodin spustio na Goru Sinaj, na vrh
gore. I Gospodin je pozvao Mojsija na vrh gore, i
Mojsije je uzašao.
21 I Gospodin je rekao Mojsiju: “Siđi dolje i
opomeni narod da se oni ne bi protisnuli do Gospo-
dina i da zure u njega, jer inače bi ih mnogo
poginulo.
22 I sami svećenici, koji se inače smiju približiti
Gospodinu, moraju se posvetiti da ih ne uništi Go-
spodin.”
23 Mojsije je rekao Gospodinu: “Narod ne može
uzići na Goru Sinaj, jer si nas ti opomenuo, govore-
ći: ‘Označite među oko gore i posvetite ju.’ ”
24 A Gospodin mu rekao: “Idi! Siđi dolje i dođi opet
gore s Aronom! Ali svećenici i narod ne smiju pro-
drti preko međe da se popnu do Gospodina, jer bi
ih on inače uništio.”
25 Tako je Mojsije sišao k narodu i sve im objavio.

20 Nato je Bog izgovorio sve ove riječi, govore-
ći im:
2 “Ja sam Gospodin, tvoj Bog, koji te izveo iz egi-
patske zemlje, iz kuće ropstva.
3 Ne smiješ imati drugih bogova uz mene!
4 Ne smiješ sebi praviti rezbarena kipa, ni bilo
kakve slike od bilo čega što je gore na nebu, ili dolje
na zemlji, ili u vodi pod zemljom!
5 Ne smiješ im se klanjati niti im služiti. Jer ja sam
Gospodin, tvoj Bog, ja sam ljubomoran Bog, po-
hađam zlodjela otaca na djeci do trećega i četvr-
toga koljena onih koji me mrze,
6 a milosrđe iskazujem tisućama, koji me ljube i
drže moje zapovijedi.
7 Ne smiješ uzimati uzalud Imena Gospodina,
svojega Boga, jer Gospodin neće pustiti bez kazne
onoga koji uzima njegovo Ime uzalud!
8 Sjeti se Subotnjega dana, drži ga svetim!
9 Šest dana radi i obavljaj sve svoje poslove,
10 a sedmi dan je Subotnji dan Gospodina, tvo-
jega Boga. Na taj dan ne smiješ obavljati nikakva
posla, ni ti ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj sluga, ni
tvoja sluškinja, ni tvoja stoka, ni došljak koji boravi
kod tebe unutar tvojih vrata.
11 Jer u šest dana Gospodin je stvorio nebesa i
zemlju, more i sve što je u njima, a sedmi dan je
otpočinuo. Zato je Gospodin blagoslovio Subotnji
dan i posvetio ga.
12 Poštuj svojega oca i svoju majku da dugo živiš
u zemlji koju ti daje Gospodin, tvoj Bog!
13 Ne smiješ ubiti!
14 Ne smiješ činiti preljuba!
15 Ne smiješ krasti!
16 Ne smiješ lažno svjedočiti protiv svojega bliž-
njega!
17 Ne smiješ poželjeti kuće svojega bližnjega! Ne
smiješ poželjeti žene svojega bližnjega, ni njegova
sluge, ni njegove sluškinje, ni njegova vola, ni nje-
gova magarca, ni igdje išta što pripada tvojem bliž-
njemu!”
18 Kad je vidio sav narod gromove, munje, glas
trube i goru gdje se dimi, prepao se narod i za-
drhtao i ostao stojeći u daljini.
19 Onda su oni rekli Mojsiju: “Govori ti nama, a mi
ćemo slušati; Bog neka ne govori s nama da ne
pomremo!”
20 Mojsije je rekao narodu: “Ne bojte se, jer je Bog
došao samo da vas ispita i da strah od njega bude
pred vama da ne griješite.”
21 I narod je stajao u daljini, a Mojsije je pristupio
gustoj tmini u kojoj je bio Bog.
22 Tada je Gospodin rekao Mojsiju: “Ovako ćeš
reći Izraelovim sinovima: ‘Vidjeli ste da sam s neba
govorio s vama.
23 Ne smijete praviti sebi uz mene srebrnih bo-
gova niti smijete za sebe praviti zlatnih bogova.
24 Napravi mi žrtvenik od zemlje i prinesi na njemu
svoje žrtve paljenice i svoje žrtve mirotvorne, svoje
ovce i svoja goveda. Na mjestu što ću ga svaki put
odrediti za štovanje mojega Imena, doći ću k tebi i
blagoslovit ću te.
25 A ako ćeš mi praviti žrtvenik od kamenja, ne
smiješ ga zidati od klesana kamenja, jer ako ga
obrađuješ svojim dlijetom, oskvrnjuješ ga.
26 Ne smiješ uzlaziti k mojem žrtveniku uza stube
da se ne otkrije pred njim tvoja golotinja.’

21 A ovo su pravni propisi koje ćeš staviti pred
njih:
2 Ako kupiš roba hebrejskoga, neka ti služi šest
godina, a u sedmoj godini neka se pusti na slobodu
bez otkupa.
3 Ako je došao neoženjen, neka opet ode neožen-
jen; ako je bio oženjen, neka i njegova žena ide s
njim.
4 Ako ga gospodar njegov oženi, i žena mu rodi
sinove ili kćeri, žena sa svojom djecom neka pri-
padnu svojem gospodaru, a on sam neka se pusti
na slobodu.
5 Ako li izjavi rob: ‘Volim svojega gospodara, svoju
ženu i svoju djecu, neću ići na slobodu,’
6 onda neka ga njegov gospodar dovede pred sud
i postavi ga pred vrata ili pred dovratke. Neka mu
njegov gospodar probuši šilom njegovo uho, pa
neka mu bude rob dovijeka.
7 Ako netko proda svoju kćer u ropstvo, neka ona

ne bude puštena na slobodu kao robovi.
8 Ako ona ne bude po volji svojem gospodaru komu je predana da mu bude žena, neka pusti da se otkupi. A nema vlasti prodati ju stranom narodu, jer ju je nepošteno odbacio.
9 A ako ju bude dao svojem sinu, neka postupa s njom po pravu kćeri.
10 Ako on uzme sebi još drugu ženu, ne smije joj uskratiti hranu, odjeću i ženidbeno pravo.
11 Ali ako joj ovo troje ne ispuni, onda smije ona slobodno otići bez odštete, bez otkupa.
12 Tko drugoga udari tako da umre, neka se kazni smrću.
13 Ako to nije učinio hotimice, nego mu ga Bog stavio pod ruku, odredit ću ti mjesto kamo može pobjeći.
14 Ali ako netko usmrti drugoga hotimice i iz prijevare, odvuci ga od mojega žrtvenika da umre.
15 Tko udari svojega oca ili svoju majku, neka se kazni smrću.
16 Tko ugrabi čovjeka pa ga je već prodao ili je još u njegovoj ruci, neka se kazni smrću.
17 Tko proklinje svojega oca ili svoju majku, neka se kazni smrću.
18 Ako se ljudi posvade, pa jedan udari drugoga kamenom ili zemljanom grudom, tako da ovaj doduše ne umre, ali padne u postelju,
19 ako se pridigne i može van o svojem štapu, onda onaj drugi, koji ga je udario, neka se ne kazni, samo mu mora nadoknaditi dangubu i platiti troškove liječenja.
20 Udari li netko svojega roba ili svoju ropkinju štapom tako da mu pod rukom umru, mora se to kazniti.
21 Ako li on, još dan ili dva, ostane na životu, neka se ne kazni, jer je njegovo vlasništvo
22 Ako se posvade ljudi i pritom udare trudnu ženu tako da pometne, ali nikakve daljnje štete ne bude, onda neka krivac plati novčanu kaznu koliko mu odredi ženin muž i presude suci.
23 Ako li nastane daljnja šteta, onda neka se dade život za život,
24 oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu,
25 opeklinu za opeklinu, ranu za ranu, modricu za modricu.
26 Udari li netko svojega roba ili svoju ropkinju u oko, te ga iskopa, neka ga pusti na slobodu za njegovo oko.
27 Ako svojem robu izbije zub ili svojoj ropkinji, neka ga pusti na slobodu za njegov zub.
28 Ako vol ubode muža ili ženu i tako usmrti, neka se kamenuje vol, ali njegovo meso neka se ne jede, a gospodar vola ipak se ne kazni.
29 A ako je vol već od prije bio bodač i gospodar njegov bio opomenut, a on ga ipak nije čuvao, onda neka se vol kamenuje, ako je usmrtio muža ili ženu, njegov gospodar neka se kazni smrću.
30 Ali ako mu se odredi novčana kazna, onda za svoj život neka plati otkup koliko mu je određeno.
31 Ako ubode dječaka ili djevojku, neka se postupa s njim po istom pravu.
32 Ako vol ubode roba ili ropkinju, neka plati njihovu gospodaru trideset srebrnjaka, a vol neka se kamenuje.
33 Ako netko ostavio otkrivenu jamu, ili ako netko iskopa jamu pa je ne pokrije, i upadne u nju vol ili magarac,
34 vlasnik jame neka učini pravo i naplati gospodara, a uginula životinja neka bude njemu.
35 Ako čiji vol ubode vola komu drugomu tako da ugine, onda neka oni prodaju vola živoga i dobiveni novac neka podijele, a uginulu životinju neka među sobom podijele.
36 Ali ako se znalo da je vol već od prije bio bodač, a vlasnik njegov nije ga čuvao, onda on mora, kao punu odštetu, dati vola za vola, a uginula životinja neka njemu pripadne.

22 Tko ukrade vola ili ovcu, pa to zakolje ili proda, neka kao odštetu dade pet volova za vola i četiri ovce za ovcu.
2 Ako se uhvati lopov kod provale i bude ubijen, nema tu krivnje za prolivenu krv.
3 Ako je sunce izišlo nad njim, neka je krivnja za prolivenu krv. On neka dade odštetu. Ako nema ništa, neka se on proda za ukradeno.
4 Ako se nađe što je pokrao još živo u posjedu njegovu, bio vol ili magarac ili ovca, neka vrati dvostruko.
5 Tko opustoši njivu ili vinograd pustivši svoju stoku da tuđe popase, neka nadoknadi onim što najbolje nađe na svojoj njivi i u svojem vinogradu.
6 Ako se požar proširi tako da vatra zahvati trnje, spali stog žita, ili žito što još stoji, ili polje izgori, onda mora dati odštetu onaj koji je upalio vatru.
7 Ako netko preda bližnjemu novce ili predmet na čuvanje, i to bude iz kuće dotičnoga ukradeno, onda mora kradljivac, ako se pronađe, platiti dvostruko.
8 Ako se ne pronađe kradljivac, onda mora vlasnik kuće doći pred sud da se vidi da uistinu nije posegnuo rukom na stvari bližnjega.
9 Kod svakog slučaja pronevjere, pa radilo se o volu, magarcu, ovci, haljini ili o čemu god drugom što je nestalo i što sad netko traži kao svoje vlasništvo, neka taj slučaj obojice dođe pred sud. Koga osudi sud, taj neka dade drugomu dvostruku odštetu.
10 Ako netko dade susjedu na čuvanje magarca, vola, ovcu ili kakvo god živinče, pa ono ugine, ozlijedi ili pobjegne a da nitko ne vidi,
11 onda prisega Gospodinova neka bude između njih obojice, da nije posegao svojom rukom na vlasništvo drugoga. Vlasnik se mora time zadovoljiti, a onaj ne treba dati odštetu.
12 Ali ako mu je ipak bilo ukradeno, onda mora vlasniku dati odštetu.
13 Ako li je bilo od zvijeri rastrgano, onda neka to donese za dokaz, a za rastrgano ne treba dati odštetu.
14 Ako tko posudi bilo što od svojega susjeda: živinče, pa ono ohromi ili ugine, onda mora, ako gospodar nije bio nazočan, nadoknaditi
15 Ako je vlasnik bio s njom, ne treba dati odštetu; a ako je dano na poslugu, neka dođe po nadnicu.
16 Ako netko zavede djevojku koja nije zaručena, te opći s njom, onda joj mora dati miraz i uzeti ju za ženu.
17 Ali ako mu ju njezin otac neće dati, onda neka plati toliko koliko ide za miraz djevica.
18 Ne smijete dopustiti da vračara živi!
19 Tko god opći sa živinčetom, neka se kazni smrću.
20 Tko žrtvuje bogovima, osim jedino Gospodinu, neka bude potpuno uništen.
21 Došljaka ne smijete zakidati i ugnjetavati, jer vi ste sami bili došljaci u Egiptu.
22 Udovicu i siroče bez oca ne smijete mučiti!
23 Ako ih budete progonili, i oni zavape k meni za pomoć, uslišat ću njihov vapaj.
24 Raspalit će se moja srdžba i dat ću vas pobiti mačem tako da vaše žene postanu udovice, a vaša djeca siročad.

25 Ako posudite novaca nekomu siromahu iz mo-
jega naroda među vama, ne smijete mu biti kao
lihvar; ne smijete mu računati kamata.
26 Ako ikad uzmete od svojega susjeda ogrtač u
zalog, trebate ga vratiti natrag do zalaska sunca.
27 Jer to je njegov jedini pokrivač, kojim pokriva
svoje tijelo i u kojem će spavati? Ako zavapi k
meni, uslišat ću ga jer sam milosrdan.
28 Ne smijete psovati Boga i proklinjati vladara
svojega naroda.
29 Ne smijete otezati s davanjem prvine svojega
gumna i sok svojega tijeska. Prvorođenca između
svojih sinova trebate dati meni.
30 Tako činite i svojim volom i svojom ovcom. Se-
dam dana neka ostane sa svojom majkom, a osmi
dan prinesi ga meni.
31 Budite mi sveti ljudi i ne smijete jesti mesa živo-
tinje koju su zvijeri rastrgale u polju, nego ju bacite
psima."

23 Ne smijete svjedočiti krivo i ne pružati svoju
ruku onomu koji je u nepravdi da svjedočite
krivo.
2 Ne smijete ići s velikom većinom da učinite zlo i u
parnici ne smijete iskazivati tako da stojeći na
stranu većine preokrećete pravdu.
3 Siromahu ne budite pristrani u njegovoj parnici.
4 Ako naiđete na vola svojega neprijatelja ili na nje-
gova magarca gdje su zalutali, odvedite ih natrag k
njemu.
5 Vidite li gdje je vašem protivniku pao magarac
pod svojim teretom, ne propustite pomoći da se
digne; s njim zajedno pružite mu pomoć.
6 Ne smijete izvrnuti pravo svojem siromahu u nje-
govoj parnici.
7 Klonite se lažne tužbe; ne ubijajte nedužnika i
pravednika. Jer krivcu ne dajem pravo.
8 Ne smijete uzimati mito, jer mito zasljepljuje one
koji vide i preokreće riječ pravednika.
9 Ne smijete zlostavljati došljaka, jer vi poznajete
srce došljaku, jer ste sami bili došljaci u zemlji egi-
patskoj.
10 Šest godina ćete sijati svoju zemlju i skupljati
njezinu ljetinu.
11 Sedme godine ćete ju pustiti da počine, da se
hrane od nje siromasi vašega naroda i da mogu
jesti poljske zvijeri što iza njih preostane. Tako
morate raditi i sa svojim vinogradima i svojim
maslinicima.
12 Šest dana ćete obavljati svoje poslove, ali
sedmi dan ćete počivati, da se odmore vaš vol i vaš
magarac, da mognu odahnuti sin vaše ropkinje i
došljak.
13 Držite se svega što sam vam zapovjedio. Ne
smijete zazivati imena drugih bogova; neka se ono
ne čuje iz vaših usta.
14 Tri puta na godinu držite mi svečanu gozbu.
15 Svetkujte Gozbu Beskvasnih kruhova. Sedam
dana jedite beskvasni kruh, kako sam vam zapo-
vjedio, u određeno vrijeme u mjesecu abibu, jer
onda ste izišli iz Egipta; ne smijete izići pred moje
lice praznih ruku.
16 I Svečanu Gozbu Žetve—prvina koje dolaze od
ljetine onoga što ste posijali u polju. Na svršetku
godine Svečanu Gozbu Berbe—kad s polja sku-
pljate svoju ljetinu.
17 Tri puta u godini neka se pokažu sve vaše
muške osobe pred, Gospodinom Bogom.
18 Ne smijete žrtvovati krv mojih žrtvenih životinja
zajedno s ukvasanim kruhom, i loj mojih žrtava ne
smije ostati do jutra.
19 Najbolje od prvina svojega polja donesite u
kuću Gospodina, svojega Boga. Ne smijete kuhati
jareta u mlijeku njegove majke.
20 Evo, ja šaljem svojega anđela pred vama da
vas čuva na putu i da vas odvede na mjesto što
sam ga odredio za vas.
21 Pazite na njega i slušajte njegov glas i ne
izazivajte ga, jer on ne bi oprostio vaše krivnje, jer
je Ime moje u njemu.
22 Ali ako rado budete slijedili njegov glas i činili
sve što kažem, bit ću neprijatelj tvojim neprijatelji-
ma i pritisnut ću tvoje protivnike.
23 Onda će moj anđeo ići pred vama i vodit će vas
k Amorejcima, Hitejcima, Perizejcima, Kanaanci-
ma, Hivejcima i Jebusejcima, koje ću uništiti.
24 Ne smijete se klanjajte njihovim bogovima, ni
služiti im i ne radite po njihovim djelima, nego ih
potpuno uništite i razorite njihove kamene spome-
nike.
25 A služite Gospodinu, svojem Bogu. I on će bla-
gosloviti vaš kruh i vašu vodu i udaljit će bolesti od
vas.
26 Neće biti u vašoj zemlji žene pometkinje ni
nerotkinje, i dane vašega života ću dignuti do nji-
hova potpunog broja.
27 Strah svoj pustit ću pred vama, i učinit ću metež
među narodima kojima dođete i da svi vaši neprija-
telji bježe pred vama.
28 I stršljene poslat ću pred vama da tjeraju ispred
vas Hivejce, Kanaance i Hitejce.
29 Ali ih neću otjerati ispred vas u jednoj godini da
ne postane zemlja pustinja i da se ne namnože
divlje životinje na vašu štetu.
30 Sve pomalo potiskivat ću ih ispred vas dok ne
postanete mnogobrojni i mognete zauzeti zemlju.
31 Onda ću protegnuti vaše područje od Crvenoga
mora sve do mora Filistejaca i od pustinje sve do
Rijeke, jer ću ti u ruke dati žitelje zemlje, tako da ih
mognete otjerati ispred sebe.
32 Ne smijete sklapati savez s njima i s njihovim
bogovima.
33 Oni ne smiju prebivati u vašoj zemlji; inače sa-
griješit ćete protiv mene. Jer ako služite njihovim
bogovima, to će vam biti zamkom.'

24 Nato je on rekao Mojsiju: "Uzađi gore Gos-
podinu: ti i Aron, Nadab i Abihu i sedamde-
set izraelskih starješina, neka se oni klanjaju
izdaleka!
2 Mojsije sam smije pristupiti Gospodinu, a oni ne
smiju bliže pristupiti; niti narod neka ne uzlazi s
njim gore."
3 Mojsije je došao i objavio narodu sve zapovijedi
Gospodinove i sve pravne propise. Sav je narod
odgovorio jednoglasno: "Sve zapovijedi koje je
dao Gospodin, držat ćemo."
4 I Mojsije je napisao sve zapovijedi Gospodinove.
On je ustao rano ujutro napravio žrtvenik pod
gorom i dvanaest kamenih spomenika za dvana-
est plemena izraelskih.
5 Onda je rekao mladim ljudima izraelskim da pri-
nesu Gospodinu žrtvu paljenicu i da zakolju junce
za žrtvu mirotvornu.
6 Mojsije je uzeo polovicu krvi i ulio u žrtvenu zd-
jelu, a drugu polovicu krvi izlio na žrtvenik.
7 Onda je uzeo knjigu zavjeta i pročitao ju glasno
narodu. Oni su rekli: "Sve što je zapovjedio Gospo-
din, činit ćemo pokorno."
8 I Mojsije je uzeo krv, njom poškropio po narodu i
rekao: "Evo, ovo je krv zavjeta koji je Gospodin
napravio s vama prema svim ovim riječima."
9 Nato su uzašli na goru Mojsije, Aron, Nadab,
Abihu i sedamdeset starješina izraelskih.

10 Oni su vidjeli Boga Izraelova i pod njegovim nogama nešto što je bili slično pločama od safira i razlijevalo bistar sjaj kao sama nebesa.
11 Ali on nije pružio svoju ruku prema izabranicima Izraelovih sinova. Tako su oni vidjeli Boga, i jeli su i pili.
12 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: “Uzađi k meni na goru i ostani ondje! Dat ću ti kamene ploče sa zakona i zapovijedima koje sam napisao da ih njima poučiš.”
13 Mojsije se podigao sa svojim slugom Jošuom i uzašao na goru Božju.
14 A starješinama je rekao: “Čekajte nas ovdje dok se vratimo k vama. Aron i Hur su s vama. Tko ima kakvu razmiricu, neka idu k njima.”
15 Dok je Mojsije uzlazio na goru, pokrio je oblak goru.
16 A slava Gospodinova spustila se na Goru Sinaj, i šest dana pokrivao ju je oblak. Sedmog dana pozvao je on Mojsija iz oblaka.
17 Očima Izraelovih sinova prikazala se slava Gospodinova kao oganj što gori na vrhuncu gore, u oči Izraelovih sinova.
18 Mojsije je pošao unutra usred oblaka kad je posve uzašao na Goru Sinaj. Četrdeset dana i četrdeset noći ostao je Mojsije na gori.

25 Onda je Gospodin rekao Mojsiju, govoreći:
2 “Kaži Izraelovim sinovima, neka za mene poberu prinos. Od svakoga, koji hoće dati drage volje, uzmite za mene prinos.
3 A ovo je prinos što ćete ga skupljati od njih: zlato, srebro i mjed;
4 modro i ljubičasto i grimizno predivo i prepredeni lan, kostrijet;
5 kože ovnujske crveno obojene, jazavčeve kože i drvo akacije;
6 ulje za svjetiljke, mirisi za ulje pomazanja i za miomirisni kâd;
7 kamenje oniksovo i drugo kamenje drago za ukivanje na oplećak i naprsnik.
8 Neka mi sagrade svetište da mogu među njima prebivati.
9 Neka mi ga naprave posve po onomu što ću ti pokazati, po uzorku šatora i po uzorku svih njegovih predmeta.
10 Neka naprave škrinju od drva akacije, dva i pol lakta dugu, lakat i pol široku, i lakat i pol visoku.
11 Obloži ju čistim zlatom, iznutra i izvana obloži ju, i unaokolo odozgor joj napravi zlatni okvir.
12 Salij joj četiri zlatna koluta i pričvrstiti ih na četiri noge; dva koluta na jednoj strani i dva koluta na drugoj strani.
13 Napravi motke od drva akacije i obloži ih zlatom.
14 Utakni motke u kolutove na stranama škrinje da se o njima može nositi škrinja.
15 Motke neka ostanu u kolutima škrinje i neka se nikada ne izvlače.
16 U škrinju stavi Svjedočanstvo koje ću ti dati.
17 Napravi onda pokrov pomirilište od čistoga zlata, dva i pol lakta dugo i lakat i pol široko.
18 Napravi uz to dva zlatna kerubina. Izradi ih kovanim radom tako da čine jedan komad s oba kraja pomirilišta.
19 Napravi jednoga kerubina na jednom kraju a drugoga na drugom kraju. Postavi oba kerubina na oba kraja tako da sačinjava jedan komad s pomirilištem.
20 Kerubini neka drže svoja raširena krila prema gore i tako ujedno svojim krilima neka pokrivaju pomirilište. Njihova lica neka su okrenuta jedno prema drugomu, i neka su ujedno lica kerubina upravljena prema pomirilištu.
21 Stavi pomirilište odozgor na škrinju, a u škrinju stavi Svjedočanstvo koje ću ti dati.
22 Ondje ću se ja s tobom sastajati i govoriti s tobom odozgor s pomirilišta—između oba kerubina što su na škrinji Svjedočanstva—i sve ti govoriti u zapovijedima za Izraelove sinove.
23 Napravi i stol od drva akacije, neka bude dva lakta dug, jedan lakat širok i lakat i pol visok.
24 Obloži ga čistim zlatom i napravi na njemu zlatni vijenac unaokolo.
25 I napravi mu unaokolo za dlan širok okvir i na tom okviru napravi unaokolo zlatni vijenac.
26 Salij za to četiri zlatna koluta i pričvrsti kolutove na četiri strane, i to na četiri njegove noge.
27 Tik uz okvir neka budu kolutovi da se u njih utaknu motke za nošenje stola.
28 A motke napravi od drva akacije i obloži ih zlatom, da se o njima može nositi stol.
29 Napravi mu onda njegovo posuđe, varjače, vrčeve, zdjele i pehare kojima će se prinositi tekuće žrtve. Napravi ih od čistoga zlata.
30 Na stol neprestano postavljaj pred mene prikazne kruhove.
31 Napravi i svjetiljku sa stalkom od čistoga zlata. Svjetiljka i njezin stalak moraju se izraditi kovanim radom; njezine čaše, njezine jabučice i njezini i cvjetovi neka budu s njom iz jednoga komada.
32 Šest grana neka izlazi s obje strane, tri grane na jednoj strani svjetiljke i tri grane na drugoj strani svjetiljke.
33 Na svakoj grani neka budu tri čašice, napravljene u obliku badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom, i na drugoj grani neka budu tri čašice, napravljene u obliku badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom. Tako neka bude na svih šest grana što izlaze iz svjetiljke.
34 Na samom stalku svjetiljke neka budu četiri čašice, napravljene u obliku badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom.
35 I to neka bude neprestano jabučica ispod svake dvije grane što izlaze iz svjetiljke, onda opet jabučica ispod dvije grane, i onda opet jabučica ispod dvije grane, dakle prema šest grana koje izlaze iz nje.
36 Jabučice i grane njezine neka budu s njom iz jednoga komada. Sve neka bude kovani rad iz jednoga komada od čistoga zlata.
37 Napravi za njih i sedam žižaka, i neka se postave tako da daju svoje svjetlo na prostor sprijeda.
38 Usekači i pepeljare za njih neka budu od čistoga zlata.
39 Za sve te predmete neka se potroši jedan talenat čistoga zlata.
40 Gledaj da to izvedeš točno po uzorku što ti je pokazan na gori.

26 Šator napravi od deset zavjesa izrađenih od prepredenog lana, i od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva, umjetnički izvezenih, s likovima kerubina, kako ih napravi umjetnik.
2 Svaka zavjesa neka bude dvadeset i osam lakata duga i četiri lakta široka. Ista mjera neka bude za sve zavjese.
3 Pet zavjesa neka se sastave jedna s drugom, a drugih pet zavjesa opet jedna s drugom.
4 Napravi petlje od modrog prediva na rubu krajnje zavjese jednog sastavljenog komada, isto tako na rubu krajnje zavjese drugog sastavljenog komada.

5 Pedeset petalja pričvrsti na jednoj zavjesi i pedeset na rubu zavjese što pripada drugom sastavljenom komadu, tako da petlje stoje jedna prema drugoj.
6 I napravi pedeset zlatnih kopča i sveži zavjese kopčama, jednu s drugom, tako da bude šator jedna cjelina.
7 Napravi i zavjese od kostrijeti za pokrov nad šatorom, i upotrijebi za to jedanaest zavjesa.
8 Svaka zavjesa neka bude trideset lakata duga i četiri lakta široka. Ista mjera neka bude za svih jedanaest zavjesa.
9 Sastavi pet zavjesa napose u jedan komad, i isto tako šest drugih zavjesa napose. Šestu zavjesu na prednjoj strani šatora podvostruči.
10 Napravi pedeset petlja na rubu posljednje zavjese jednog sastavljenog komada i isto tako pedeset na rubu posljednje zavjese drugog sastavljenog komada.
11 Napravi onda pedeset mjedenih kopča, utakni ove kopče u petlje i sastavi tako pokrov u jednu cjelinu.
12 A što je više od šatorskih zavjesa, polovica zavjesa što preostane, neka visi na stražnjoj strani šatora.
13 Neka jedan lakat visi na jednoj strani i jedan lakat na drugoj strani, od onoga što preostane na dužini šatorskih zavjesa, neka visi na obje strane šatora da ga zaklanja.
14 Napravi pokrov šatoru od koža ovnujskih crveno obojenih i povrh njega pokrov od koža jazavčevih.
15 Napravi za šator daske od drva akacije što će stajati uspravno.
16 Svaka daska neka bude deset lakata duga, a lakat i pol široka.
17 Svaka daska neka ima po dva klina što su među sobom svezana. Tako napravi sve daske za šator.
18 Napravi daske za šator, dvadeset dasaka za južnu stranu.
19 Ispod dvadeset dasaka napravi četrdeset srebrnih stopica, dvije stopice pod jednu dasku za dva klina njezina i dvije stopice pod drugu dasku za dva klina njezina.
20 Isto tako za drugu stranu šatora, za sjevernu stranu, tamo neka dude dvadeset dasaka,
21 i četrdeset srebrnih stopica, dvije stopice pod svaku dasku;
22 Za stražnju stranu šatora, zapadnu stranu, napravi šest dasaka.
23 Napravi još i dvije daske za uglove šatora na stražnjoj strani.
24 Neka budu odozdol dvokrake i isto tako odozgor dvokrake do prvoga koluta. Tako neka budu napravljene obje. One neka budu za oba ugla.
25 Tako neka bude osam dasaka sa svojim srebrnim stopicama, u svemu šesnaest stopica, po dvije stopice ispod svake daske.
26 Dalje napravi prijevornice od drva akacije; pet za daske na jednoj strani šatora,
27 pet prijevornica za daske na drugoj strani šatora i pet prijevornica za daske na stražnjoj strani šatora prema zapadu.
28 Srednja prijevornica neka ide sredinom dasaka od jednoga kraja do drugoga.
29 Daske obloži zlatom, a kolutove, kroz koje se utaknu prijevornice, napravi od zlata, i prijevornice obloži zlatom.
30 Onda podigni šator po njegovom uzorku koji ti je bio pokazan na gori.
31 Napravi zavjesu otkanu od modrog, ljubičastog i grimiznog prediva i od prepredenog lana. Neka su na njoj vješto izvezeni kerubini.
32 Pričvrsti ju na četiri stupa od drva akacije što su obloženi zlatom i imaju kuke od zlata i stoje na četiri srebrne stopice.
33 Objesi zavjesu na kopče i unesi iza ove zavjese škrinju Svjedočanstva. Zavjesa neka vam služi kao pregrada između svetog mjesta i Nasvetijega Mjesta.
34 Stavi pomirilište na škrinju Svjedočanstva u Nasvetije Mjesto.
35 Stol postavi izvan zavjese, a svjetiljku sa stalkom naprema stolu na južnoj strani šatora; stol, naime, postavi na sjevernu stranu.
36 Napravi i za ulaz u šator zavjesu otkanu od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i od prepredenog lana, umjetnički izrađenu.
37 Za ovu zavjesu podigni pet stupova od drva akacije i obloži ih zlatom. Njihove kuke neka budu od zlata, i salij za njih pet stopica od mjedi.

27 Napravi žrtvenik od drva akacije, dugačak pet lakata i pet lakata širok—neka bude četvorinast—i tri lakta visok.
2 Stavi mu na četiri ugla rogove; njegovi rogovi neka čine s njim jednu cjelinu. A obloži sa mjedi.
3 I lonce mu za skupljanje pepela, lopatice, kotliće, vilice i kliješta; sve mu posuđe napravi od mjedi.
4 Onda mu napravi rešetku od mjedi kao mrežu i stavi na rešetku četiri koluta od mjedi na četiri njezina ugla.
5 Stavi ju ispod koluta žrtvenika odozdol tako da rešetka dopire sve do pola visine žrtvenika.
6 Napravi za žrtvenik motke od drva akacije i okuj ih u mjed.
7 Motke neka se utaknu u kolutove, a motke da budu s obje strane žrtveniku, kada se nosi.
8 Napravi ga od dasaka da je šupalj. Kako ti je pokazano na gori, neka ga naprave.
9 Napravi dvorište šatoru. Na južnoj strani neka budu zavjese za dvorište otkane od prepredenog lana, stotinu lakata duge za jednu stranu.
10 Uz to, dvadeset stupova sa dvadeset njihovih stopica od mjedi. Kuke stupova i njihovi kolutovi neka budu od srebra.
11 Isto tako napravi za sjevernu uzdužnu stranu zavjese stotinu lakata duge, uz to dvadeset stupova sa dvadeset njihovih stopica od mjedi. Kuke stupova i njihovi kolutovi neka budu od srebra.
12 Za širinu dvorišta na zapadnoj strani neka budu zavjese pedeset lakata dugačke; uz to deset stupova sa njihovim deset stopica.
13 Širina dvorišta na istočnoj strani neka bude pedeset lakata.
14 I to neka budu zavjese od petnaest lakata na jednoj strani, uz to tri stupa s tri njihove stopice.
15 Na drugoj strani isto tako zavjese od petnaest lakata, uz to tri stupa s tri njihove stopice.
16 Ulaz u dvorište neka ima zavjese dvadeset lakata duge, otkane od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i od prepredenog lana. Imat će četiri stupa sa četiri njihove stopice.
17 Svi stupovi dvorišta unaokolo neka imaju srebrne kolutove. I njihove kuke neka budu od srebra, njihove stopice od mjedi.
18 Dvorište neka bude stotinu lakata dugo, pedeset lakata široko i pet lakata visoko. Zavjese neka budu otkane od prepredenog lana, i stopice od mjedi.
19 Sve posuđe u šatoru, za svaku službu u njemu, i svi kolčići njegovi, kao i svi kolčići dvorišta neka budu od mjedi.

20 Zapovjedi Izraelovim sinovima da ti donesu čis-
toga ulja od stučenih maslina za svjetlo da bi svje-
tiljke mogle gorjeti neprestano.
21 U šatoru sastanka izvan zavjese što je pred
škrinjom Svjedočanstva, neka ga opremaju Aron i
njegovi sinovi, da gori od večeri do jutra pred Gos-
podinom. Ova uredba neka bude zauvijek kroz sve
naraštaje Izraelovih sinova.

28 Uzmi k sebi između Izraelovih sinova svoje-
ga brata Arona sa njegovim sinovima da mi
služi kao svećenik: Aron i Aronovi sinovi Nadab,
Abihu, Eleazar i Itamar.
2 Napravi svete haljine svojem bratu Aronu, njemu
u čast i za ukras.
3 Govori ti sa svim vještim obrtnicima, koje sam
obdario duhom mudrosti, neka naprave Aronu ha-
ljine da se može posvetiti i da mi služi kao sveće-
nik.
4 Neka naprave ovu odjeću: naprsnik, oplećak,
ogrtač, vještački vezena košulja, kapa i pojas.
Neka naprave svete haljine tvojem bratu Aronu sa
njegovim sinovima, da mi služi kao svećenik.
5 Neka prime za to zlata, modrog i ljubičastog i gri-
miznog prediva i prepredenog lana.
6 Neka naprave oplećak od zlata, modrog i ljubiča-
stog i grimiznog prediva i od prepredenog lana,
umjetnički vezen.
7 Neka ima dvije poramenice da se mogu oba nji-
hova kraja skupa svezati.
8 I vješto izrađen pojas oplećka koji je na njemu, da
se njim priveže, neka bude jednakog rada i od jed-
noga komada, izrađen od zlata, od modrog i ljubi-
častog i grimiznog prediva i od prepredenog lana.
9 Uzmi onda dva oniksa kamena i ureži u njih im-
ena Izraelovih sinova:
10 šest imena na jedan kamen i ostalih šest imena
na drugi kamen, po redu kojim su bili rođeni.
11 Sa vještom izradom rezbara u kamenu kao i
rezbarenje ukrasa, ureži u oba kamena imena
Izraelovih sinova. Kovanjem usadi ih u zlato.
12 I stavi onda oba kamena na poramenice
oplećka, kao kamene spomene na Izraelove si-
nove. Aron neka nosi pred Gospodinom njihova
imena na svojim ramenima za spomen.
13 Onda napravi kopče od zlata,
14 i dva lančića od čistoga zlata. Opleti ih i napravi
kao vrpce i pričvrsti te pletene lančiće za kopče.
15 Onda napravi naprsnik Božjih presuda umjet-
ničkim vezom izrađen. Napravi ga kao i oplećak od
zlata, od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i
od prepredenog lana.
16 Neka bude četvorinast, podvostručen, pedalj
dug i pedalj širok.
17 Umetni po njemu drago kamenje u četiri reda
unaokolo. U prvom redu neka bude karneol, topaz
i smaragd;
18 u drugom redu neka bude rubin, safir i dijamant;
19 u trećem redu neka bude hijacint, ahat i ametist;
20 u četvrtom redu neka bude krizolit, oniks kamen
i jaspis. Neka se kovanjem usade u zlato.
21 Broj kamenova neka bude dvanaest, toliko je
bilo imena Izraelovih sinova. Neka budu umjet-
nički urezani kao pečat, svaki providen imenom
jednoga od dvanaest plemena.
22 Pričvrsti onda na naprsnik kao vrpce pletene
lančiće od čistoga zlata.
23 Napravi za to na naprsniku dvije zlatne karike i
pričvrsti obje karike na oba kraja naprsnika.
24 Onda pričvrsti oba pletena zlatna lančića na
dvije karike na krajevima naprsnika.
25 Druga oba kraja od oba lančića pričvrsti na obje
kopče i ove stavi na poramenice oplećka sprijeda.
26 Napravi dvije druge zlatne karike i pričvrsti ih na
oba kraja naprsnika, na njegov unutrašnji rub što
je okrenut prema oplećku.
27 Napravi još dvije zlatne karike i pričvrsti ih na
obje naramenice oplećka, odozdol na prednjoj
strani, upravo na rubu povrh vještački izvezenog
pojasa oplećka.
28 Neka oni privežu naprsnik s njegovim kolu-
tićima za kolutiće oplećka vrpcom od modroga
grimiza, tako da naprsnik stoji povrh vještački iz-
vezenog pojasa oplećka i da se ne odvoji od
oplećka.
29 Neka tako nosi Aron imena Izraelovih sinova na
naprsniku Božjih presuda na svojem srcu kad god
ulazi u svetište na vječni spomen Gospodina.
30 U naprsnik Božjih presuda stavi Urim i Tumim
da počivaju na srcu Aronovu kad god stupi pred
Gospodina. Tako neka Aron neprestano nosi pred
Gospodinom na svojem srcu Božje presude za
Izraelove sinove.
31 Napravi ogrtač za oplećak sav modar.
32 Na sredini neka bude prorez za glavu, a rub
naokolo proreza neka obrubljen našivenom vrp-
com kao ovratnik na oklopu, tako da se ne podere.
33 Odozdol na rubu napravi mogranje od modrog
i ljubičastog i grimiznog prediva okolo ruba i među
njima unaokolo zlatne zvončiće;
34 tako da se oko ruba ogrtača redaju zlatno
zvonce pa mogranj, zlatno zvonce pa mogranj.
35 Aron neka ga nosi da u njemu obavlja svetu slu-
žbu, da se čuje zvonjenje kad god on ulazi u sve-
tište pred Gospodina i kad god izlazi; inače bi
morao umrijeti.
36 Onda napravi pločicu od čistoga zlata i na njoj
ureži, kako se urezuje pismo u pečat, ove riječi:
'Posvećeno Gospodinu'.
37 Pričvrsti ju za modru vrpcu da se može nositi na
kapi; neka stoji sprijeda na kapi.
38 I neka bude na čelu Aronovu da Aron uzme na
sebe zlodjela koja počine Izraelovi sinovi kod pri-
nosa svih svojih svetih darova. Neka bude nepre-
stano na njegovu čelu da ih tako učini milima pred
Gospodinom.
39 Napravi vještački vezenu košulju od preprede-
nog lana i napravi kapu od prepredenog lana i
napravi pojas vezom izrađen.
40 Za Aronove sinove napravi košulje i napravi im
pojasove i visoke kape u čast i za ukras.
41 Pa tim zaodjeni svojega brata Arona i njegove
sinove s njim. Pomaži ih, stavi ih u njihovu službu i
posveti ih da mi služe kao svećenici.
42 Napravi im gaće lanene da se pokrije njihova
golotinja, i neka dosežu od pojasa do stegna.
43 Aron i njegovi sinovi neka ih nose kad god ulaze
u šator sastanka ili prilaze žrtveniku da obave slu-
žbu u svetištu, da ne navuku krivnju na sebe i
umru! Ova uredba neka bude zauvijek njemu i
svim naraštajima poslije njega.

29 Ovako postupaj s njima, da mi ih posvetiš za
službu svećeničku: uzmi junca i dva ovna
bez mane;
2 beskvasni kruh i s uljem zamiješene beskvasne
kolače i uljem namazane beskvasne pogače, pr-
ire̵đene od bijeloga brašna.
3 Stavi ih u jednu košaricu i u košarici prinesi ih
ovamo, uz to junca i oba ovna.
4 I trebaš dovesti Arona i njegove sinove na ulaz u
šator sastanka i trebaš ih oprati u vodi.
5 Onda uzmi odjeću i stavi na Arona košulju,
ogrtač što pripada oplećku i oplećak s naprsnikom

i opaši ga vještački izvezenim pojasom oplećka.
6 Stavi mu kapu na glavu i na kapu pričvrsti svetu pločicu.
7 Uzmi onda ulje pomazanja, izlij mu ga na glavu i pomaži ga.
8 Nato dovedi njegove sinove i odjeni im košulje.
9 Opaši Arona i njegove sinove, pojasom i stavi im visoke kape na glave. Svećenstvo neka bude njihovo; to je trajna uredba. Postavi tako Arona i njegove sinove u njihovu službu.
10 Onda dovedi junca pred šator sastanka. Aron i njegovi sinovi neka polože ruke juncu na glavu.
11 Onda zakolji junca pred Gospodinom na ulazu u šator sastanka.
12 Uzmi nešto junčeve krvi i pomaži prstom rogove žrtvenika. Svu ostalu krv izlij na pokraj podnožja žrtvenika.
13 Uzmi sav loj što pokriva droba, tusti privjesak na jetrima i oba bubrega s lojem na njima, i spali ih na žrtveniku.
14 Ali meso od junca, njegovu kožu i njegovu izmetinu spali na vatri izvan tabora. To je žrtva za grijeh.
15 Uzmi jednoga ovna, a Aron i njegovi sinovi neka polože ruke na glavu ovnu.
16 Zakolji ovna, uzmi nešto njegove krvi i njom poškropiti uokolo žrtvenika.
17 Ovna rasijeci ovna na dijelove, operi mu droba i noge, i stavi ih uz ostale dijelove i uz njegovu glavu.
18 Spali cijeloga ovna na žrtveniku. To je žrtva paljenica Gospodinu, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris Gospodinu.
19 Uzmi također i drugoga ovna, a Aron i njegovi sinovi neka opet polože ruke na glavu ovna.
20 Onda zakolji ovna, uzmi nešto od njegove krvi i njom pomaži resicu desnoga uha Aronova, i resicu desnoga uha njegovih sinova, isto tako palac desne njihove ruke i njihov nožni palac, i njom poškropi žrtvenik unaokolo.
21 Uzmi nešto krvi što je na žrtveniku i ulja za pomazanje i poškropi tim Arona i njegove haljine, isto tako njegove sinove i haljine njegovih sinova, da se posvete on i njegove haljine i isto tako njegovi sinovi i haljine njegovih sinova.
22 Uzmi loj od ovna, tusti rep i loj što pokriva droba, privjesak na jetrima i oba bubrega s lojem na njima i desno stegno, jer je to ovan posvetni.
23 Dalje, jedan krušac, jedan kolač s uljem pečen i jednu pogaču iz košarice s beskvasnim kruhovima što stoji pred Gospodinom.
24 To sve stavi u ruke Aronu i njegovim sinovima i mahat će ih za žrtvu mahanja pred Gospodinom.
25 Uzmi im to opet iz ruku i zapali na žrtveniku kao žrtvu paljenicu da bude ugodan miris pred Gospodinom; to je žrtva ognjem spaljena Gospodinu.
26 Onda uzmi grudi ovna za Aronovo posvećenje mahat će ih za žrtvu mahanja pred Gospodinom; to će biti tvoj dio.
27 A grudi ovna posvetnoga što su bile prinesene mahanjem i stegno što se podizalo, to što se mahalo, te podizalo od ovna posvetnoga za Arona i njegove sinove proglasi posvećenim.
28 To neka od Izraelovih sinova dobivaju Aron i njegovi sinovi po vječnoj uredbi, jer je to žrtva podizanja, i kao žrtvu podizanja neka Izraelovi sinovi daju od svojih mirotvornih žrtava, kao svoju žrtvu podizanja Gospodinu.
29 Svete haljine Aronove moraju prijeći na njegove sinove nakon njega da se u njima pomazuju i u njima budu posvećeni.
30 Sedam dana neka ih nosi između njegovih sinova onaj koji umjesto njega bude svećenik kad ulazi u šator sastanka da služi u svetištu.
31 Uzmi ovna za posvećenje, skuhaj njegovo meso na svetom mjestu.
32 Meso ovna i kruh što je u košarici neka jedu Aron i njegovi sinovi na ulazu u šator sastanka.
33 To smiju jesti samo oni za koje se pribavila žrtva pomirenja, kad bi se u svoju službu postavljali i posvećivali, ali došljak ne smije od toga jesti, jer je sveto.
34 Ali ako nešto preostane do ujutro od mesa žrtve posvetne i od kruha, onda spali na vatri što je preostalo. Ne smije se ništa više od toga jesti, jer je sveto.
35 Postupaj s Aronom i njegovim sinovima točno onako kako sam ti zapovjedio. Posveta neka traje sedam dana.
36 Žrtvuj svaki dan junca kao žrtvu pomirenja za grijeh. Očisti žrtvenik od grijeha čineći na njemu obrede očišćenja, i pomaži ga da ga posvetiš.
37 Sedam dana obavljaj službu pomirenja na žrtveniku i posvećuj ga. Tako će žrtvenik postati najsvetije mjesto i sve što se dotakne žrtvenika postat će sveto.
38 A ovo prinosi na žrtveniku: dva janjeta od godine, dan na dan bez prekida.
39 Jedno janje žrtvuj ujutro, drugo uvečer.
40 S prvim janjetom desetinu efe bijeloga brašna zamiješena s četvrtinom hina ulja od stučenih maslina i žrtvu ljevanicu od četvrt hina vina.
41 Drugo janje žrtvuj uvečer. Postupaj pri tom kao ujutro sa žitnim prinosom i naljevnicom. Neka bude žrtva ognjem spaljena na ugodan miris Gospodinu.
42 To neka bude redovita žrtva paljenica kroz sve vaše naraštaje na ulazu u šator sastanka pred Gospodinom, gdje ću se ja sastajati i govoriti s tobom.
43 Ondje ću se objavljivati Izraelovim sinovima i slavom mojom posvetit će se.
44 Posvetit ću šator sastanka i žrtvenik. I posvetit ću Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici.
45 Prebivat ću među Izraelovim sinovima i bit ću njihov Bog.
46 Oni neka spoznaju da sam ja Gospodin, njihov Bog, koji ih je izveo iz egipatske zemlje da bih prebivao među njima, ja sam Gospodin njihov Bog!

30 Napravi i žrtvenik za paljenje miomirisa; napravi ga od drva akacije.
2 Neka bude jedan lakat dug i jedan lakat širok—bio je četvorinast—i dva lakta visok. Njegovi rogovi neka čine s njim jedan komad.
3 Obloži ga čistim zlatom, i ploču njegovu i stijene njegove unaokolo i rogove. Napravi mu zlatni vijenac unaokolo.
4 I napravi mu dva zlatna koluta ispod vijenca s obje strane i pričvrsti ih na obje njegove strane. Kroz njih neka se provuku motke da se može na njima nositi.
5 Motke napravi od drva akacije i obloži ih zlatom.
6 Postavi ga pred zavjesu što visi pred škrinjom Svjedočanstva, pred pomirilištem što je nad škrinjom Svjedočanstva, gdje ću se ja s tobom sastajati.
7 Aron neka onda na njemu pali miomirisni kâd, kad sprema svjetiljke, neka ga na njemu pali .
8 I kad Aron uvečer pali svjetiljke, neka ga pali. Neka to bude vaše kađenje redovito, pred Gospodinom, kroz sve vaše naraštaje.
9 Ne smijete na njemu prinositi ni nezakonita mi-

omirisnog kâda ni žrtve paljenice i prinosa. Ne
smijete ni žrtvu ljevanicu lijevati na njemu.
10 Aron neka jedanput u godini na rogovima nje-
govim izvrši očišćenje. Krvlju žrtve za grijeh što se
prinosi za očišćenje neka na njemu izvrši očišće-
nje jedanput u godini kroz sve vaše naraštaje. To
je najsvetije Gospodinu."
11 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
12 "Kada budeš pravio popis Izraelovih sinova za
njihovo brojenje, neka svaki dade Gospodinu
otkup za svoj život kad ih se broji i upisuje, da ih ne
snađe kakvo zlo kad ih se broji i upisuje.
13 Ovo je što treba dati svaki koji se kod brojenja
upisuje: pola šekela po šekelu svetišta (dvadeset
gera ima šekel), neka bude pola šekela kao prinos
Gospodinu.
14 Svaki, koji se mora podati popisu, od dvadeset
godina naviše, treba dati prinos Gospodinu.
15 Bogataš neka ne daje više, a siromah neka ne
daje manje od pola šekela, kad dajete prinos Go-
spodinu, i činite otkup za sebe samoga.
16 Upotrijebi novce otkupne, koje uzimaš od Izra-
elovih sinova, za službu u šatoru sastanka da
bude za Izraelove sinove na spomen milostiv pred
Gospodinom i za otkup za sebe samoga."
17 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
18 "Napravi i umivaonicu od mjedi i njezino
mjedeno podnožje za umivanje, postavi je između
šatora sastanka i žrtvenika i nalij u nju vode,
19 za Arona i njegove sinove u njoj peru svoje ruke
i noge.
20 Neka se peru vodom da ne umru kad ulaze u
šator sastanka ili kad prilaze k žrtveniku da služe i
da pale žrtvu ognjem spaljenu Gospodinu.
21 Oni onda neka peru svoje ruke i noge da ne
umru. Ova uredba neka bude zauvijek, za njega i
njegove potomke kroz sve njihove naraštaje."
22 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
23 "Uzmi također sebi najboljih mirisa, naime,
smirne najčistije pet stotina šekela, i pola toliko,
dvjesta pedeset šekela mirisavoga cimeta, onda
dvjesta pedeset šekela mirisave trstike,
24 i pet stotina šekela kasije—po šekelu svetišta—
uz to jedan hin maslinova ulja.
25 Od toga napravi sveto ulje za pomazanje, mi-
omirisnu pomast kakvu pravi pomastar. To neka
bude sveto ulje za pomazanje.
26 Pomaži njim šator sastanka i škrinju Svjedo-
čanstva;
27 stol i sav njegov pribor, svjetiljku sa stalkom i
njezin pribor i kadioni žrtvenik;
28 onda žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov
pribor i umivaonicu i njezino podnožje.
29 Tako ih posveti da budu najsvetiji i što god ih se
dotakne postat će sveto.
30 Pomaži njim i Arona i njegove sinove i posveti ih
meni, tako da mogu služiti kao svećenici.
31 I objavi Izraelovim sinovima, govoreći: 'to neka
je sveto ulje za pomazanje meni kroz sve vaše
naraštaje.
32 Na ni koje čovječje tijelo ne smije se izliti; ni
praviti nijedno drugo ulje po istom sastavu. Ono je
sveto, i bit će vama sveto.
33 Tko takvo ulje zamiješa ili nešto od toga dade
neovlaštenu, neka se iskorijeni iz svojega naro-
da.' "
34 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
"Uzmi sebi mirisa, naime, stakte, kadionih školjki,
galbana, mirisnih trava i čista miomirisna kâda,
sve u jednakim dijelovima,
35 Od toga napravi miomirisni kâd za kađenje,
smjesu kakvu pravi vješt pomastar, posoljen, čist,
i svet.
36 Jedan dio od toga istucaj posve sitno i stavi
nešto od toga pred škrinju Svjedočanstva u šator
sastanka gdje ću se s tom sastajati. To će vam biti
najsvetije.
37 Sličnoga miomirisnog kâda, kakav ćeš napra-
viti, ne smijete sebi praviti. To će vam biti sveto za
Gospodina.
38 Ako bi tko sebi napravio sličan, da ga miriše,
neka se iskorijeni iz svojega naroda."

31 Tada je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Evo, po imenu sam pozvao Bezaleela,
sina Urije, unuka Hurova, od plemena Judina,
3 i napunio sam ga duhom Božjim, u mudrosti,
uviđavnosti, razuma i svake vještine,
4 da osnuje i izradi umjetničke radove u zlatu, sre-
bru i mjedi,
5 da kleše i ukiva drago kamenje, da urezuje drvo,
i da izrađuje svakovrsne poslove.
6 Ja sam, doista, odredio mu i Aholiaba, sina Ahi-
samakova, od plemena Danova, i svima drugim
nadarenim zanatlijama udijelio sam mudrost da
mogu izraditi sve ono što sam ti zapovjedio:
7 šator sastanka, škrinju Svjedočanstva, pomirili-
šte što je na njemu, i sav namještaj šatora;
8 stol i njegov pribor, svjetiljku sa stalkom od čis-
toga zlata sa svim njezinim priborom i kadioni žr-
tvenik;
9 žrtvenik kao žrtvu paljenicu sa svim njegovim
priborom, umivaonicu i njezino podnožje;
10 sjajne haljine i sveta odjeća za svećenika Arona
i haljine njegovim sinovima za službu svećeničku;
11 ulje pomazanja i miomirisni kâd za svetište. Sve
neka naprave točno onako kako sam ti zapovje-
dio."
12 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
13 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Držite
moje Subotnje dane, jer one su znak zavjeta iz-
među mene i vas kroz sve vaše naraštaje, da vi
upoznate da sam ja, Gospodin, koji vas pos-
većuje.
14 Stoga ćete držati Subotnji dan, jer vam je on
svet. Tko god ga oskvrni neka se za sigurno kazni
smrću, jer tko obavlja bilo kakav posao na taj dan,
neka se iskorijeni iz svojega naroda.
15 Za šest dana neka se obavi sav posao, a sedmi
je Subotnji dan, odmor u čast Gospodinu. Tko bilo
što radi na Subotnji dan neka se kazni smrću.
16 Stoga neka Izraelovi sinovi drže Subotnji dan
kroz sve njihove naraštaje i svetkuju Subotnji dan
kao vječni zavjet.
17 Ona neka bude znak zavjeta između mene i
Izraelovih sinova zauvijek, jer je u šest dana stvo-
rio Gospodin nebesa i zemlju a sedmi je dan ot-
počinuo i osvježio se.' "
18 Kad je on bio dovršio svoj razgovor s Mojsijem
na Gori Sinaj, predao mu dvije ploče Svjedočan-
stva, kamene ploče Božjim prstom napisane.

32 Kad je vidio narod da Mojsije odugovlači si-
lazak s gore, skupio se narod kod Arona i
rekao mu: "Hajde, napravi nam boga koji će ići
pred nama, jer ne znamo što se dogodilo tomu
Mojsiju, čovjeku koji nas izveo iz egipatske zem-
lje."
2 Aron im odgovorio: "Poskidajte zlatne naušnice
koje nose na ušima vaše žene, vaši sinovi, i vaše
kćeri, i donesite ih meni."
3 Tako je sav narod poskidao svoje zlatne naušni-
ce što su ih nosili na ušima i donijeli ih Aronu.
4 On ih je uzeo od njih, prelio ih i napravio od njih

liveno tele. Onda su oni povikali: “Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz egipatske zemlje.”
5 Kad je to vidio Aron, napravio je žrtvenik pred njim, i proglasio Aron glasno: “Sutra je svečana gozba Gospodinu!”
6 Sutradan su rano ustali, žrtvovali žrtvu paljenicu i prinijeli žrtvu mirotvornu. Onda je narod posjedao da jede i pije, i onda se počeli zabavljati.
7 A Gospodin je rekao Mojsiju: “Idi, siđi dolje, jer tvoj narod što si ga izveo iz egipatske zemlje, čini zlo.
8 Brzo su zaokrenuli i zašli s puta što sam im ga zapovjedio. Napravili su sebi liveno tele, poklonili mu se, prinijeli mu žrtvu i povikali: ‘Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz egipatske zemlje.’ ”
9 Još je Gospodin rekao Mojsiju: “Promatrao sam taj narod, i vjeruj mi, to je narod tvrdovrat.
10 Sad me pusti da se raspali moja srdžba na njega i da ga uništim, a tebe ću učinim velikim narodom.”
11 Onda je Mojsije usrdno molio Gospodina, svojega Boga, pa rekao: “Zašto, Gospodine, da se raspaljuje tvoja srdžba na tvoj narod što si ga izveo iz egipatske zemlje snagom velikom i jakom rukom?
12 Zašto da mognu govoriti Egipćani: ‘Lukavo ih izveo da ih pomori u gorama i da ih izbriše s lica zemlje!’ Povrati se od svoje raspaljene srdžbe, i neka ti bude žao zbog zla što si ga namijenio svojem narodu.
13 Spomeni se Abrahama, Izaka i Izraela, svojih sluga, kojima si se sam sobom zakleo i obećao: ‘Umnožit ću potomstvo vaše kao zvijezde na nebu i svu tu zemlju, o kojoj sam govorio, dat ću vašim potomcima, i oni će ju zauvijek posjedovati.’ ”
14 Tako je Gospodin odustao od zla kojim se bio zaprijetio svojem narodu.
15 I Mojsije se vratio i sišao s gore s obje ploče zakona u svojoj ruci. Ploče su bile napisane na obje strane; na jednoj strani i na drugoj bile su napisane.
16 A ploče su bile od samoga Boga napravljene, i pismo je bilo pismo Božje na ploče urezano.
17 A kad je Jošua čuo veliku buku naroda dok su vikali, rekao je Mojsiju: “Bojna vika je u taboru!”
18 Ali on je odgovorio: “Nije to vika pobjedna, a nije ni onih koji plaču jer su pobijeđeni, nego čujem samo pjevanje.”
19 I tako je bilo, da čim se približio taboru, opazio je tele i ples. Onda se Mojsije raspalio gnjevom i bacio ploče iz ruke i razbio ih pod gorom.
20 Onda je uzeo tele koje su bili napravili, spalio ga vatrom i smrvio ga u prah, onda to prosuo po vodi i prisilio Izraelove sinove da to piju.
21 Mojsije je rekao Aronu: “Što ti je učinio ovaj narod da si na njega stavio tako veliki grijeh?”
22 Aron je odgovorio: “Nemoj se raspalivati, moj gospodaru, ta ti sam znaš kako je zao ovaj narod.
23 Zatražili su od mene: ‘Napravi nam boga koji će ići pred nama, jer ne znamo što bi tomu Mojsiju, čovjeku koji nas izveo iz egipatske zemlje.’
24 Ja sam im rekao: ‘Tko ima zlata, neka ga skine sa sebe.’ I dali su mi ga, i ja sam ga bacio u oganj i izašlo je ovo tele.”
25 Kad je Mojsije vidio da je narod bio tako razuzdan, jer mu je Aron bio popustio uzde na zloradost njihovih neprijatelja,
26 onda je stao Mojsije na ulaz tabora i povikao: “Tko je na strani Gospodina, ovamo k meni.” Onda su se skupili oko njega svi Levijevi sinovi.
27 Njima je rekao: “Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: ‘Svaki neka pripaše svoj mač uz svoje bedro, i neka ulazi i izlazi od vrata do vrata kroz sav tabor, i neka ubije tko svojega brata, tko svojega prijatelja i tko svojega susjeda.’ ”
28 Levijevi sinovi učinili su po zapovijedi Mojsijevoj. Poginulo je naroda toga dana oko tri tisuće ljudi.
29 Onda je rekao Mojsije: “Posvetite se danas Gospodinu, da vas može blagosloviti ovoga dana, jer se svaki borio protiv svojega sina i protiv svojega brata.”
30 I dogodilo se, drugi dan rekao je Mojsije narodu: “Teško ste sagriješili. Zato ću uzaći Gospodinu; pa može biti da izmolim oproštenje za vaše grijehe.”
31 Tako se vratio Mojsije natrag Gospodinu i rekao: “Ah, teško je sagriješio ovaj narod, napravivši sebi boga od zlata.
32 Ipak mu sada oprosti njegov grijeh, a ako nećeš, onda me radije izbriši iz knjige koju si napisao.”
33 Gospodin je rekao Mojsiju: “Tkogod je sagriješio protiv mene, izbrisat ću iz svoje knjige.
34 A sada idi i povedi narod k mjestu o kojem sam ti govorio. Evo, moj će anđeo ići pred tobom. Ali, kad dođe vrijeme pohoda kažnjavanja, pohodit ću ih kaznom za njihov grijeh.”
35 I Gospodin je udarao narod pomorom, zbog teleta koje je napravio Aron.

33 Tada je Gospodin je rekao Mojsiju: “Odlazi odavde, i idi, ti i narod što si ga izveo iz egipatske zemlje, u zemlju za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu kad sam rekao: ‘Dat ću ju tvojim potomcima.’
2 Poslat ću pred tobom anđela i protjerat ću Kanaance, Amorejce, Perizejce, Hivejce i Jebusejce.
3 Idi gore u zemlju u kojoj teče mlijeko i med. Ja osobno neću ići u tvojoj sredini da vas ne bih morao putom uništiti, jer vi ste narod tvrdovrat.”
4 I kad je narod čuo ovu zlu vijest, ožalostio se i nitko nije htio staviti na sebe svoj nakit.
5 Jer je Gospodin rekao Mojsiju: “Kaži Izraelovim sinovima: ‘Vi ste narod tvrdovrat. Kad bih samo jedan časak išao u vašoj sredini, morao bih vas uništiti. Skini zato svoj nakit sa sebe, onda ću vidjeti što mogu s tobom učiniti.’ ”
6 I poskidali su tako sa sebe Izraelovi sinovi nakit svoj počevši od Gore Horeb.
7 Mojsije je uzeo šator i razapeo ga izvan tabora u nekoj udaljenosti od tabora. Nazvao ga šator sastanka. I dogodilo se, ako je tko htio pitati Gospodina, pošao bi van k šatoru sastanka, što je stajao izvan tabora.
8 Kad god je Mojsije izlazio van k šatoru, ustajao bi sav narod. Svaki bi stajao na ulazu svojega šatora i gledao za Mojsijem dok ne bi stupio u šator.
9 I dogodilo se, kad bi Mojsije stupio u šator, spustio bi se dolje stup od oblaka i stajao bi na ulazu šatora dok je Gospodin govorio s Mojsijem.
10 I kad bi sav narod vidio stup od oblaka gdje stoji na ulazu šatora, svi bi ustali i svaki bi se bacio ničice na ulazu svojega šatora.
11 Tako je Gospodin govorio s Mojsijem licem u lice, kao što govori netko sa svojim prijateljem. Potom bi se ovaj vratio u tabor, a njegov sluga, Jošua, sin Nunov, nije se maknuo od šatora.
12 Tada je Mojsije rekao Gospodinu: “Evo, ti mi zapovjedaš: ‘Vodi taj narod,’ ali nisi mi objavio koga ćeš poslati sa mnom. A ipak si tvrdio: ‘Znam te po imenu i našao si milost u mojim očima.’
13 Pa ako sam zaista našao milost u tvojim očima, onda mi objavi svoje namjere da na tebi spoznam da sam našao milost u tvojim očima; ipak promisli da je ovo tvoj narod.”

14 A on je rekao: "Ja da osobno idem i da ti oduz-
mem svu brigu?"
15 Odgovorio mu on: "Ako nećeš osobno ići s
nama, onda nas radije ne vodi odavde.
16 Pa po čemu će se onda spoznati da smo ja i tvoj
narod našli milost u tvojim očima ako ne po tom da
ideš s nama i da smo mi, ja i tvoj narod, time odliko-
vani pred svima narodima koji su na zemlji?"
17 Tada je Gospodin je rekao Mojsiju: "I to ću
učiniti što si izrekao, jer ti si našao milost u mojim
očima i znam te po imenu."
18 On je rekao: "Molim, pokaži mi tvoju slavu."
19 Onda je on rekao: "Učinit ću da prođe sva moja
slava ispred tvojih očiju, i proglasit ću pred tobom
Ime moje. Bit ću milostiv, komu hoću biti milostiv, i
smilovat ću se, komu se hoću smilovati."
20 Ali je on rekao: "Mojega lica ne možeš vidjeti, jer
nitko me ne može vidjeti i ostati živ."
21 I rekao je Gospodin: "Evo mjesta kod mene,
ovdje možeš stati na pećinu.
22 Kad onda bude prolazila moja slava, stavit ću te
u šupljinu pećine i zaklonit ću te svojom rukom dok
ne prođem.
23 Onda ću odmaknuti svoju ruku, i ti ćeš mi vidjeti
leđa, ali moje lice se ne smije vidjeti."

34 Gospodin je zapovjedio Mojsiju: "Iskleši si
dvije kamene ploče, kao što su bile prve, da
napišem na ploče zapovijedi što su stajale na
prvim pločama koje si razbio.
2 Budi onda spreman za sutra, da rano izađeš na
Goru Sinaj i ondje na vrhu gore stupiš pred mene.
3 Nitko ne smije izići s tobom gore i pojaviti se na
cijeloj gori. Ni ovce ni goveda ne smiju pasti uz ovu
goru."
4 Tako je on isklesao sebi dvije ploče od kamena,
kao što su bile prve. Sutradan u rano jutro ustao je
Mojsije i izašao na Goru Sinaj, kako mu je zapo-
vjedio Gospodin, uzevši u ruke dvije kamene
ploče.
5 Onda je Gospodin sišao dolje u oblaku, stao on
ondje uz njega i prizvao Ime Gospodinovo.
6 Onda je prošao Gospodin ispred njega i oglasio
se: "Gospodin je milosrdan i milostiv Bog, strpljiv,
bogat milošću i vjernošću,
7 koji čuva vjernost tisućama, koji oprašta krivnju,
opačinu i grijeh, ali nikoga ne pušta bez kazne
nego zlodjela otaca pohodi na djeci i na unučadi,
na trećem i četvrtom koljenu."
8 Mojsije se prignuo brže sve do zemlje i poklonio
se.
9 Onda je rekao: "Ako sam našao milost u tvojim
očima, Gospodine, onda neka bi išao Gospodin u
našoj sredini. Ako je i tvrdovrat narod, oprosti nam
ipak naša zlodjela i naš grijeh i uzmi nas za svoju
baštinu!"
10 On je rekao: "Evo, ja sklapam zavjet. Pred cije-
lim tvojim narodom činit ću čudesa kakva se nisu
dogodila na cijeloj zemlji i ni u kojem narodu. Sav
narod među kojim živiš vidjet će djelovanje Gospo-
dinovo, jer je strahovito što ću učiniti na tebi.
11 Upamti dobro što ti danas zapovjedam! Evo,
protjeravam ispred tebe Amorejce, Kanaance,
Hitejce, Perizejce, Hivejce i Jebusejce.
12 Čuvaj se da ne zaključiš savez sa stanovnicima
zemlje u koju ćeš doći, da ti oni ne postanu zamka
u tvojoj sredini.
13 Nego ćete njihove žrtvenike porušiti, njihove
spomenike porazbijati i gajeve njihovih idola sas-
ječi.
14 Jer nijednomu drugom Bogu ne smijete se kla-
njati, jer Gospodin, čije je ime Ljubomoran, jest
Bog ljubomoran.
15 Ne pravite savez sa stanovnicima zemlje. In-
ače, kad budu oni činili preljub sa svojim bogovima
i žrtvovali svojim bogovima, pozvat će i vas, pa bi i
vi mogli jesti od njihove žrtve.
16 i ženiti svoje sinove njihovim kćerima, njihove
kćeri čineći preljub s bogovima, mogle i tvoje si-
nove zavesti činiti preljub s bogovima.
17 Ne smijete praviti sebi livena kipa Božjega.
18 Svetkujte svečanu Gozbu Beskvasnih
kruhova. Sedam dana jedite beskvasni kruh, kako
sam ti zapovjedio, u vrijeme mjeseca Abiba, jer u
mjesecu Abibu izašli ste iz Egipta.
19 Sve što otvori utrobu materinu, pripada meni:
svaki muški prvenac u tvojoj stoci, bilo govedo ili
ovca, ćeš posvetiti.
20 Ali magaričino prvenče otkupi janjetom; ako to
nećeš, onda mu slomi šiju. Svakoga prvorođenca
između svojih sinova ćeš otkupiti. Nitko ne smije
pred mene stupiti praznih ruku.
21 Šest dana radite a sedmi dan počivajte. I u vri-
jeme oranja i žetve počivajte.
22 Svetkujte Svečanu Gozbu Tjedana u vrijeme
prvina žetve pšenične i Svetkovinu Berbe na svr-
šetku godine.
23 Tri puta u godini neka se svako muško između
vas pokaže pred Bogom Gospodinom, Bogom
Izraelovim.
24 Jer ću protjerati narode ispred vas i vaše pokra-
jine raširit ću, i nitko neće poželjeti sebi vaše zem-
lje kad izađite da se tri puta u godini pokažete pred
Gospodinom, svojim Bogom.
25 Ne smijete prinositi krv od zaklanice moje žrtve
zajedno s kruhom kvasnim i od žrtve Svečanu
Gozbu Pashe neka ništa ne preostane do ujutro.
26 Najbolje od prvina svojega polja donesite u
kuću Gospodina, svojega Boga. Ne smijete kuhati
jareta u mlijeku njegove majke."
27 Potom je Gospodin rekao Mojsiju: "Napiši sebi
te zapovijedi, jer na temelju tih zapovijedi sklapam
zavjet s tobom i s Izraelom."
28 Četrdeset dana i četrdeset noći boravio je Mo-
jsije ondje kod Gospodina. Nije jeo ni kruha, niti je
pio vode. I Gospodin je napisao na ploče zapovi-
jedi zavjeta, Deset zapovijedi.
29 Kad je Mojsije silazio sa Gore Sinaj, s obje ploče
zakona u ruci, i kad je sišao s gore, onda nije znao
Mojsije da se svijetlilo njegovo lice od razgovora s
njim.
30 Kad su Aron i svi Izraelovi sinovi vidjeli Mojsija
i vidjeli su da se svijetlilo njegovo lice, bojali su se
pristupiti k njemu.
31 Onda ih je Mojsije pozvao k sebi. I došli su k
njemu Aron i svi glavari zajednice i Mojsije se ra-
zgovarao s njima.
32 I svi ostali Izraelovi sinovi pristupili i on im onda
dao kao zapovijed sve što mu je izrekao Gospodin
na Gori Sinaj.
33 Pošto je Mojsije bio prestao s njima govoriti,
stavio je pokrivalo na svoje lice.
34 I kad god je Mojsije stupio pred Gospodina da
govori s njim, skinuo bi pokrivalo dok nije opet
otišao i kad bi otišao, rekao bi Izraelovim sinovima
sve što mu je bilo zapovjeđeno.
35 Pritom su vidjeli Izraelovi sinovi lice Mojsijevo
kako se svijetlilo. Mojsije bi onda opet stavio pokri-
valo na svoje lice, dok opet nije otišao govoriti s
njim.

35 Nato je Mojsije skupio svu zajednicu Izrae-
lovih sinova i rekao im: "Ovo je zapovjedio
Gospodin da činite:

2 Šest dana smije se raditi, ali sedmi dan će vam biti sveti dan, Subotnji dan, dan počinka u čast Gospodinu. Tko god radi na taj dan, neka se kazni smrću.
3 U Subotnji dan ne smijete ložiti ognja ni u jednom od svojih boravišta."
4 Još je zapovjedio Mojsije cijeloj zajednici Izraelovih sinova, govoreći: "Ovo je zapovjedio Gospodin, govoreći:
5 'Skupite među sobom prinos za Gospodina. Tko god ima volju za dati, neka donese kao prinos za Gospodina zlato, srebro i mjed;
6 modro i ljubičasto i grimizno predivo, prepredeni lan, kostrijet;
7 ovnujske kože crveno obojene, jazavčeve kože i drva akacije;
8 ulje za svjetiljku i mirise za ulje pomazanja i za miomirisni kâd;
9 kamenje oniksovo i drago kamenje za okivanje na oplećak i naprsnik.
10 Svi koji su među vama vješti u umjetnosti, neka dođu i neka naprave sve što je zapovjedio Gospodin:
11 šator, zavjese njegove, pokrov njegov, njegove kuke, daske, prijevornice, stupove i njihove stopice;
12 Škrinju i motke njezine, pomirilište i zavjesu unutrašnju;
13 stol, njegove motke i sav njegov pribor i prikazne kruhove;
14 svjetiljku sa stalkom za rasvjetu, i njezin pribor, žižke i ulje za svjetiljku;
15 kadioni žrtvenik i njegove motke, ulje pomazanja i miomirisni kâd, zavjesu od vrata za ulaz u šator;
16 žrtvenik za žrtve paljenice i rešetku njegovu od mjedi, njegove motke i sav njegov pribor, umivaonicu i podnožje njezino;
17 zavjese za dvorište, njegove stupove i njihove stopice, zavjesu za ulaz u dvorište;
18 kolčiće za šator i kolčiće za dvorište s uzicama njihovim;
19 sjajne haljine za službu u svetištu, sveta odjeća za svećenika Arona i haljine njegovim sinovima za službu svećeničku."
20 Nato je otišla sva zajednica Izraelovih sinova od Mojsija.
21 Onda je došao svaki čije je srce bilo potaknuto, i svaki čiji je duh bio voljan, donio prinos Gospodinu za gradnju šatora sastanka, za svu službu u njemu i za svetu odjeću.
22 Došli su ljudi i žene, svi koji su imali volju za dati, i donijeli narukvice, naušnice, prstenje, ogrlice, zlatninu svake vrste. Svaki koji je obećao Gospodinu kakav dar u zlatu,
23 i svi koji su imali modrog i ljubičastog i grimiznog prediva, prepredenog lana, kostrijeti, ovnujskih koža crveno obojenih i jazavčevih koža, to su donijeli.
24 Tko god je htio dati kakav dar u srebru i mjedi prineo je dar Gospodinu, i svaki koji je imao drva akacije za uporabu kod gradnje, pridonio je.
25 Sve vješte žene prele su svojim rukama i donosile što su naprele: modro i ljubičasto i grimizno predivo i prepredeni lana.
26 I sve vješte žene koje su se osjećale potaknute na to svojom vještinom, prele su kostrijet.
27 Glavari su donijeli oniksovo kamenje i kamenje za ukivanje na oplećak i naprsnik.
28 Uz to mirise i ulje za svjetiljku, za ulje pomazanja i za miomirisni kâd.
29 Izraelovi sinovi donijeli su dragovoljno prinos Gospodinu, svi ljudi i žene koje ponuka njihovo srce da što prinesu za sve djelo koje je Gospodin bio zapovjedio preko Mojsija da se napravi.
30 Mojsije je rekao Izraelovim sinovima: "Evo, Gospodin je pozvao po imenu Bezaleela, sina Urije, unuka Hurova, od plemena Judina,
31 i napunio ga duhom Božjim, umjetničke mudrosti, sposobnosti, razuma i svake vrste radne vještine,
32 da napravi nacrte, da izvede radove u zlatu, srebru i mjedi,
33 da kleše i ukiva drago kamenje, da rezbari, i da izrađuje svakovrsne umjetničke radove.
34 A dao i dar, da pouči druge, njemu i Aholiabu, sinu Ahisamakovu, od plemena Danova.
35 Napunio ih duha umjetničkoga, da izvedu svakovrsne radove: od rezbara, izumilaca i tkalaca modrog i ljubičastog i od grimiznog prediva i prepredenog lana, i od vezioca, oni koji izvode radove svake vrste i pronalaze umjetnička djela.

36 Tako neka izvedu djelo Bezaleel i Oholiab i svi umjetnosti vješti ljudi kojima je Gospodin dao umjetničke mudrosti i sposobnosti tako da znaju izvesti sve za svetište potrebne radove točno onako kako je zapovjedio Gospodin."
2 Nato je Mojsije pozvao Bezaleela i Aholiaba i sve u umjetnosti vješte ljude kojima je Gospodin udijelio osjećaj za umjetnost, sve koje je na to gonilo njihovo srce da se prihvate posla i da ga izvedu.
3 I oni su primili od Mojsija sve prinose što su ih bili donijeli Izraelovi sinovi da se izvedu radovi za postavljanje svetišta. Ovi su mu i dalje donosili svako jutro dragovoljne prinose.
4 Onda su došli svi umjetnici koji su bili zaposleni na radovima za svetište, svaki od rada kojim su bili zaposleni,
5 i oni su rekli Mojsiju, govoreći: "Narod donosi puno više nego što treba za izvesti rad koji je Gospodin zapovjedio da se uradi."
6 Zato je Mojsije dao da se oglasi zapovijed u taboru: "Ni čovjek ni žena neka više ne donose prinosa za svetište." I narod je prestao donositi darove.
7 Jer je bilo svega dosta da se izvede sve djelo—zaista bilo je i previše.
8 Onda su svi nadareni između onih koji su radili na šatoru, napravili deset šatorskih zavjesa, otkanih od prepredenog lana, od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva, s umjetnički vezenim kerubinima, oni su ih napravili.
9 Svaka šatorska zavjesa bila je dvadeset i osam lakata duga i četiri lakta široka. Ista mjera bila je za sve zavjese.
10 I on je sastavio zajedno pet zavjesa jednu s drugom, i drugih pet je sastavio jednu s drugom.
11 Onda je napravio petlje od modrog prediva na rubu posljednje zavjese jednog sastavljenog komada, isto tako na rubu posljednje zavjese drugog sastavljenog komada.
12 Pedeset petlja pričvrstio je na jednoj zavjesi i pedeset na rubu zavjese što je pripadalo drugom sastavljenom komadu tako da su petlje stajale jedna prema drugoj.
13 Uz to je napravio je pedeset zlatnih kuka i kukama sastavio zavjese jednu s drugom, tako da je svetište tvorilo jednu cjelinu.
14 Napravio je zavjese od kostrijeti za pokrov nad šatorom; napravio je jedanaest zavjesa.
15 Svaka je zavjesa bila trideset lakata duga i četiri lakta široka. Ista je mjera bila za svih jedanaest zavjesa.
16 Sastavio je pet zavjesa napose u jedan komad

i isto tako šest drugih zavjesa napose.
17 Na rubu posljednje zavjese jednog sastavlje-
nog komada napravio je pedeset petlja i isto tako
pedeset petlja na rubu posljednje zavjese drugog
sastavljenog komada.
18 Uz to napravio je pedeset mjedenih kuka da
pokrov za šator sastave u jednu cjelinu.
19 Potom je napravio pokrov za šator, pokrivač od
ovnujskih koža crveno obojenih i povrh njega
pokrov od jazavčevih koža.
20 Za šator napravio je od drva akacije daske što
stoje uspravno.
21 Svaka je daska bila deset lakata duga, a lakat i
pol široka.
22 Svaka je daska imala po dva klina što su jedan
s drugim bili svezani. Tako je napravio sve daske
za šator.
23 I napravio je na daskama za šator: dvadeset
dasaka za južnu stranu.
24 Stavio je ispod dvadeset dasaka četrdeset sre-
brnih stopica, dvije stopice pod dasku za dva klina
njezina.
25 Isto tako napravio je za drugu stranu šatora, za
sjevernu stranu, dvadeset dasaka,
26 I njezinih četrdeset srebrnih stopica, dvije sto-
pice pod je dnu dasku i druge dvije pod drugu
dasku.
27 Za zapadnu stranu šatora, napravio je šest da-
saka.
28 Osim toga, napravio je još dvije daske za ug-
love šatora na stražnjoj strani.
29 One su bile odozdol dvokrake i isto tako
odozgor dvokrake do prvoga koluta. Tako je na-
pravio obje u dva ugla.
30 Bilo je tako osam dasaka sa svojim srebrnim
stopicama, u svemu šesnaest stopica, dvije
stopice pod svakom daskom.
31 I napravio je prijevornice od drva akacije, pet za
daske na jednoj strani šatora.
32 Pet prijevornica za daske na drugoj strani ša-
tora i pet prijevornica za daske na stražnjoj strani
šatora prema zapadu.
33 Napravio je srednju prijevornicu koja je išla kroz
daske od jednoga kraja do drugoga.
34 Daske je obložio zlatom, kolutove kroz koje bi
se utakle prijevornice, napravio je od zlata. I prije-
vornice obložio zlatom.
35 Napravio je zavjesu vezenu od modrog, ljubiča-
stog i grimiznog prediva i prepredena lana; izrađe-
na vješto vezenim kerubinima.
36 Napravio je za njega četiri stupa od drva akacije
i obložio ih zlatom. I njihove kuke bile su od zlata, i
salio je za njih četiri srebrne noge.
37 Za ulaz u šator napravio je zavjesu otkanu od
modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i prepre-
denog lana s umjetničkim vezovima,
38 i pet stupova njegovih i njihove kuke. Vrhove im
i pojase obložio zlatom; pet stopica bilo je od mjedi.

37 Bezaleel je napravio škrinju od drva akacije,
dva i pol lakta dugu, lakat i pol široku i lakat i
pol visoku.
2 Obložio ju iznutra i izvana čistim zlatom i
napravio joj zlatan porub unaokolo.
3 Uz to je salio četiri zlatna koluta za četiri noge,
dva koluta na jednoj strani i dva koluta na drugoj
strani.
4 Napravio je motke od drva akacije i zlatom ih
obložio.
5 Utaknuo motke a kolutove na stranama škrinje
tako da se škrinja mogla nositi.
6 Napravio je i pomirilište od čistoga zlata, dva i pol
lakta dugo i lakat i pol široko.
7 Napravio je dva znatna kerubina; izradio ih ko-
vanim radom tako da su činili jedan komad s oba
kraja pomirilišta:
8 jednoga kerubina na jednoj strani, drugoga keru-
bina na drugoj strani. Napravio je kerubina s pomi-
rilištem povezana u jednom komadu.
9 Kerubini su držali svoja krila prema gore raširena
i tako su ujedno svojim krilima pokrivali pomirilište.
Njihova su lica bila okrenuta jedno prema drugo-
mu, tako da su lica kerubina gledala na pomirilište.
10 Napravio je stol od drva akacije, dva lakta dug,
jedan lakat širok i lakat i pol visok.
11 Obložio ga čistim zlatom i napravio na njemu
zlatni vijenac unaokolo.
12 I proveo oko njega unaokolo za dlan širok okvir
i na tom okviru zlatni vijenac koji se isto tako vijao
unaokolo.
13 Salio je za njega četiri zlatna koluta i pričvrsti
kolutove na četiri strane, i to na četiri ugla uz četiri
njegove noge.
14 Tik uz okvir bili su kolutovi za motke da se stol
mogao nositi.
15 Motke je napravio od drva akacije i obložio ih
zlatom da se stol može nositi.
16 Napravio je od čistoga zlata pribor što je stajao
na stolu, njegovo posuđe, čaše, zdjele i vrčeve za
naljev.
1 Napravio je i svjetiljku sa stalkom od čistoga
zlata. Kovanim radom izradio je svjetiljku sa
stalkom. S njom zajedno bile su iz jednoga ko-
mada njezine čaše, jabučice i cvjetovi.
18 Šest grana je izlazilo iz svojih strana: tri grane s
jedne strane svjetiljke i tri grane s druge strane
svjetiljke.
19 Na jednoj grani su bile tri čašice, napravljene u
obliku cvjetnog badema, s ukrašenom jabučicom i
cvijetom i tri čašice, napravljene u obliku cvjetnog
badema, s ukrašenom jabučicom i cvijetom na
drugoj grani—tako je bilo na svih šest grana što su
izlazile iz svjetiljke.
20 Na samom stalku svjetiljke bile su četiri čašice,
napravljene u obliku badema, s ukrašenom jabuči-
com i cvijetom.
21 Bila je jabučica ispod prve dvije grane što su
izlazile iz nje, jabučica ispod druge dvije grane
svjetiljke, i jabučica ispod treće dvije grane svje-
tiljke prema šest grana koje su izlazile iz nje.
22 Njihove jabučice i grane bile su s njim iz jednoga
komada: sve kovani rad iz jedinoga komada, od
čistoga zlata.
23 I napravio je uz to sedam žižaka, njihove
usekače i njihove pepeljare od čistoga zlata.
24 Od jednoga talenta čistoga zlata napravio je, i
sav njezin pribor.
25 Napravio je kadioni žrtvenik od drva akacije,
jedan lakat dug, jedan lakat širok—bio je četvori-
nast—i dva lakta visok. Rogovi su mu bili jedan
komad s njim.
26 On ga obložio čistim zlatom, njegov vrh, nje-
gove strane unaokolo i njegove rogove. Oko njega
unaokolo proveo je zlatni vijenac.
27 Napravio je ispod vijenca na obje strane,
naime, na dvije suprotne strane, dva zlatna koluta
za motke da se o njima mogao nositi.
28 Motke je napravio od drva akacije i obložio ih
zlatom.
29 Pripravio je i sveto ulje pomazanja i čisti, mi-
omirisni kâd, prema izradi pomastara.

38 I sagradio je žrtvenik za žetve paljenice od
drva akacije, pet lakata dug i pet lakata ši-

rok—bio je četvorinast—i tri lakta visok.
2 Stavio mu rogove na četiri ugla. Rogovi su činili s
njim jednu cjelinu. Okovao ga u mjed.
3 Napravio je sav pribor za žrtvenik: lonce, lopati-
ce, kotliće, vilice i kliješta. Sav pribor napravio od
mjedi.
4 Napravio je za žrtvenik i rešetku od mjedi, ispod
izbočine njegove, odozdol sve do pola visine.
5 Salio je četiri koluta na četiri ugla mjedene
rešetke za provlačenje motke.
6 I napravio je motke od drva akacije i okovao ih u
mjed.
7 Utaknuo je motke u kolutove na stranama žrtve-
nika da se o njima mogao nositi. Napravio ga od
dasaka tako da je bio šupalj.
8 Napravio je mjedenu umivaonicu i njezino pod-
nožje mjedeno, od zrcala žena poslužiteljica koje
su služile na ulazu u šator sastanka.
9 Onda je postavio dvorište na njegovoj južnoj
strani; zavjese dvorišta bile su otkane od prepre-
denog lana, stotinu lakata duge.
10 Uz to dvadeset stupova sa dvadeset stopica od
mjedi. Kuke stupova, uz njihove karike, bile su od
srebra.
11 Na sjevernoj strani bile su zavjese stotinu laka-
ta duge, uz to dvadeset stupova sa dvadeset
stopica od mjedi. Kuke stupova i njihove karike bile
su od srebra.
12 Na zapadnoj strani bile su zavjese pedeset la-
kata duge, uz to deset stupova sa deset njihovih
stopica. Kuke stupova i njihove karike bile su od
srebra.
13 Na istočnoj strani, bile su zavjese pedeset laka-
ta.
14 Zavjese na jednoj strani bile su petnaest lakata,
s tri njihova stupa i s tri njihove stopice.
15 Na drugoj strani, s obje strane ulaza u dvorište,
bile su isto tako zavjese od petnaest lakata s tri
njihova stupa i s tri njihove stopice.
16 Sve zavjese dvorišta unaokolo bile su otkane
od prepredenog lana.
17 Stopice stupova bile su od mjedi, kuke stupova
i njihove karike od srebra, navlaka njihovih glava
također od srebra. Svi stupovi dvorišta imali su
srebrne karike.
18 Zavjesa ulaza u dvorište bila je otkana od mo-
drog i ljubičastog i grimiznog prediva i preprede-
nog lana, dvadeset lakata duga i pet lakata visoka
po širini; u skladu sa zavjesama dvorišta.
19 Četiri njihova stupa sa četiri svoje stopice bila
su od mjedi, njihove kuke od srebra, navlaka nji-
hovih glava i njihove karike isto tako od srebra.
20 Svi kolčići za šator i dvorište unaokolo bili su od
mjedi.
21 Ovo je popis stvari šatora, naime, šatora
Svjedočanstva, što su ih brojili i popisivali, po za-
povijedi Mojsijevoj, Leviti koji su bili u službi, pod
rukovodstvom Itamara, sina svećenika Arona.
22 Bezaleel, sin Urijin, unuk Hurov, od plemena
Judina, napravio je sve što je zapovjedio Gospo-
din Mojsiju.
23 I s njim Aholiab, sin Ahisamakov, od plemena
Danova, rezbar, snovač i vezilac u modrom i ljubi-
častom i grimiznom predivu i prepredenom lanu.
24 Svega darovanoga zlata potrošenoga na razne
radove za svetište, iznosilo je dvadeset i devet ta-
lenata i sedam stotina i trideset šekela po vrijed-
nosti šekela svetišta.
25 Sve srebro od onih koji su bili zajednice brojeni,
iznosilo je stotinu talenata i tisuću sedam stotina i
sedamdeset pet šekela po vrijednosti šekela
svetišta;
26 Po jedan beka za svakoga čovjeka (a to je,
polovica šekela po vrijednosti šekela svetišta) na
svakoga od svih onih koji su ušli u brojenje, od dva-
deset godina naviše, šest stotina i tri tisuće i pet
stotina i pedeset ljudi.
27 Stotinu talenata srebra potrošilo se na lijevanje
stopica za svetište i stopica za zavjese; stotinu ta-
lenata na stotinu stopica, na svaku stopicu jedan
talenat.
28 Onda od tisuću i sedam stotina i sedamdeset i
pet šekela napravio je on kuke za stupove, obložio
njihove glave i opremio ih karikama.
29 Mjedi darovane bilo je sedamdeset talenata i
dvije tisuće i četiri stotine šekela.
30 Od toga napravio je on stopice za vrata u šator
sastanka i mjedeni žrtvenik, njegovu mjedenu
rešetku i sav pribor žrtvenika.
31 Stopice u dvorištu unaokolo i stopice na ulazu u
dvorište i sve kolčiće dvorišta unaokolo.

39 Od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva
napravili su sjajne haljine za službu u sveti-
štu. I napravili su svetu odjeću Aronu, kako je
zapovjedio Gospodin Mojsiju.
2 Oplećak je napravio od zlata, modrog i ljubiča-
stog i grimiznog prediva i prepredenog lana.
3 Zlato su skovali u tanke pločice i razrezali ih u niti
da ih umjetničkim vezom izrade zajedno s modrim
i ljubičastim i grimiznim predivom i prepredenim
lanom.
4 Napravili su dvije naramenice koje su bile s njim
sastavljene na oba kraja.
5 Umjetnički vezena vrpca što je bila na njemu da
se njom priveže, bila je izrađena od jednoga ko-
mada s njim i jednakim radom, vezena od zlata,
modrog i ljubičastog, i grimiznog prediva i prepre-
denog lana, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
6 Uredili su dva oniksa kamena tako da su bila
ukovana u zlato, a urezali su u njih imena Izraelo-
vih sinova.
7 I stavio ih on na poramenice oplećka kao ka-
mene spomene na Izraelove sinove, kako je zapo-
vjedio Gospodin Mojsiju.
8 Naprsnik je napravio umjetnički vezen od zlata,
kao i djelo od oplećka, od modrog i ljubičastog i
grimiznog prediva i prepredenog lana.
9 Napravili su naprsnik četvorinast i podvostručen,
pedalj dug, pedalj širok kad je podvostručen.
10 A umetnuli su u njega četiri reda dragoga kame-
nja: u prvom redu karneol, topaz i smaragd,
11 u drugi red umetnuli su rubin, safir i dijamant,
12 u treći red umetnuli hijacint, ahat i ametist,
13 u četvrti red krizolit, oniks i jaspis. Oni su bili, pri
njihovu umetanju na njihovo mjesto, ukovani u
zlato.
14 Bilo je dvanaest kamenova, prema imenima
Izraelovih sinova. Njihova imena su bila urezana
kao pečat, svaki kamen imenom jednoga od dva-
naest plemena.
15 Pričvrstili su onda na naprsnik kao vrpce
pletene lančiće od čistoga zlata.
16 Napravili su i dvije kopče zlatne i dvije karike
zlatne i pričvrstili su obje karike na oba kraja napr-
snika.
17 Oba lančića zlatna pričvrstili su na dvije karike
na krajevima naprsniku.
18 Druga oba kraja od oba dva lančića pričvrstili su
na dvije kopče i ove na obje naramenice oplećka
sprijeda.
19 I napravili su dvije druge zlatne karike i pričvrstili
su ih na oba kraja naprsniku, na njegov unutrašnji
rub što je okrenut prema oplećku.

20 Napravili su još dvije zlatne karike i pričvrstili su ih na obje naramenice oplećka odozdol na prednjoj njegovoj strani, ondje gdje se pripinje, povrh vezene vrpce oplećka.
21 Modrom vrpcom privezali su naprsnik njegovim karikama za karike oplećka tako da je stajao naprsnik nad pojasom oplećka i nije se mogao pomicati od oplećka, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
22 Napravili su ogrtač za oplećak, sav modro izvezen.
23 Prorez za vrat na ogrtaču bio je u sredini sličan prorezu na oklopu. Oko proreza za vrat bio je rub, da se ne razdre.
24 Odozdol, na rubu ogrtača, stavili su mogranje od modrog i ljubičastog i grimiznog prediva i prepredena lana.
25 Od čistoga zlata napravili su zvončiće i stavili su zvončiće među mogranje unaokolo na rub ogrtača,
26 jedan zvončić dolazio je za jednim mogranjem, oko ruba ogrtača za vršenje svete službe kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju.
27 Napravili su vezene košulje a od prepredena lana, Aronu i njegovim sinovima:
28 Kapu od prepredena lana, visoke kape od prepredenog lana i gaće od prepredena lana,
29 i pojas od prepredena lana, modrog i ljubičastog i grimiznog prediva, vezen kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
30 Napravili su čeonu pločicu, svetu krunu od čistoga zlata, i urezali su na njoj kako se urezuje pismo u pečat: Svetost Gospodinu.
31 Privezali su na nju vrpcu modro vezenu, da se veže gore za kapu, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
32 Tako se svršio sav posao za šator sastanka. Izraelovi sinovi izvedu to posve onako, kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju.
33 I donijeli su Mojsiju šator, i sav njegov namještaj: njegove kuke, daske, prijevornice, stupove,
34 i pokrov ovnujskih koža crveno obojenih, pokrov od jazavčeve kože i zavjesu;
35 Škrinju Svjedočanstva i njezine motke i pomirilište;
36 stol sa svim njegovim priborom i prikazne kruhove;
37 čistu svjetiljku i njezine žižke u jedan red poredane, i sav njezin pribor i ulje za svjetiljku;
38 i zlatni žrtvenik i ulje pomazanja, miomirisni kȁd i zavjesu za ulaz u šator;
39 mjedeni žrtvenik s rešetkom, njegove motke i sav njegov pribor; umivaonicu s podnožjem;
40 zavjese dvorišta sa stupovima i stopicama njegovim, zavjesu za ulaz u dvorište s njezinim užetima i njezinim koljem i sav pribor za službu u šatoru, za šator sastanka;
41 i sjajne haljine za službu u svetištu, svetu odjeću za svećenika Arona i haljine njegovih sinova za službu svećeničku.
42 Po svemu kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju, izveli su sav taj posao Izraelovi sinovi.
43 Tada je Mojsije razgledao sve djelo, i vidio je da su ga izveli onako kako je zapovjedio Gospodin. I Mojsije ih blagoslovio.

40 Tada je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Na prvi dan prvoga mjeseca postavit ćeš šator, šator sastanka.
3 Postavi unutra škrinju Svjedočanstva i objesi zavjesu pred škrinju.
4 Unesi unutra i stol i položi na njega prikazne kruhove. Svjetiljku stavi unutra i postavi njezine žižke.
5 Zlatni kadioni žrtvenik namjesti pred škrinju Svjedočanstva i objesi zavjesu na ulaz u šator.
6 Onda ćeš podignuti žrtvenik za žrtve paljenice pred ulazom u šator sastanka,
7 I stavi umivaonicu između šatora sastanka i žrtvenika i nalij u nju vode.
8 Postavi onda dvorište unaokolo i stavi zavjesu na ulazu u dvorište.
9 Uzmi onda ulje pomazanja, pomaži šator i sve što se nalazi u njemu i posveti ga, i sav njegov pribor, da bude sveto.
10 Pomaži i žrtvenik za žrtve paljenice i sve njegovo posuđe i posveti tako žrtvenik, da žrtvenik bude najsvetiji.
11 I umivaonicu i podnožje njezino pomaži i posveti.
12 Zatim dovedi Arona i njegove sinove k ulazu u šator sastanka i operi ih vodom.
13 Odjeni Arona u svete haljine, pomaži ga i posveti ga da mi tako može služiti kao svećenik.
14 Njegove sinove onda privedi i odjeni im košulje
15 i pomaži ih, kako si im pomazao oca, da mi služe kao svećenici. Jer ovo pomazanje će im zaista biti za vječno svećenstvo, kroz sve njihove naraštaje."
16 Mojsije je učinio točno tako kako mu je zapovjedio Gospodin.
17 I dogodilo se, u prvom mjesecu druge godine, na prvi dan mjeseca, bio je šator podignut.
18 Mojsije je postavio šator, namjestio mu stopice i postavio na njih njihove daske, utaknuo njihove prijevornice i podigao njihove stupove.
19 I razapeo pokrov za šator, nad šatorom i stavio povrh njega gornji pokrov šatora, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
20 Nato je uzeo Svjedočanstvo i stavio ga u škrinju, utaknuo motke na škrinju i stavio pomirilište gore na škrinju.
21 I unio je škrinju u šator, objesio unutrašnju zavjesu za zaklon, i tako odijelio škrinju Svjedočanstva, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
22 Postavio je stol u šator sastanka, na sjevernu stranu šatora, izvan zavjese.
23 Na njega je poredao prikazne kruhove pred Gospodinom, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
24 Postavio je svjetiljku sa stalkom u šator sastanka naprema stolu na južnoj strani šatora.
25 I zapalio žižke pred Gospodinom, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
26 Postavio je zlatni žrtvenik u šator sastanka pred zavjesu.
27 I na njemu spalio miomirisni kȁd, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
28 Onda je objesio zavjesu na ulaz šatora.
29 Žrtvenik za žrtve paljenice postavio je pred ulaz u šator sastanka i prineo na njemu žrtvu paljenicu i prinos, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
30 On je postavio umivaonicu između šatora sastanka i žrtvenika i nalio u nju vode za pranje.
31 Prali su iz nje sebi ruke i noge Mojsije i Aron i njegovi sinovi.
32 Kad god bi ulazili u šator sastanka ili pristupali k žrtveniku, prali bi se, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
33 I napravio je dvorište oko šatora sastanka i oko žrtvenika i objesio zavjesu na ulaz u dvorište. Tako je Mojsije dovršio posao.
34 Onda je oblak pokrio šator sastanka, i šator se napunio slavom Gospodinovom.
35 Mojsije nije mogao ući u šator sastanka, jer se

bio na njega spustio oblak, i Gospodinova slava
napunila je šator.
36 Kad god se za cijeloga njihova putovanja oblak
podigao od šatora, zaputili bi se Izraelovi sinovi.
37 A kad se nije oblak podigao, oni se ne bi zaputili
sve do dana kad bi se opet podigao.
38 A oblak je Gospodinov bio danju nad šatorom,
a noću je bio nad njim pun ognjenom svjetlošću
pred očima svega Izraela na svemu njegovu pu-
tovanju.

Levitski Zakon

1 Gospodin je pozvao Mojsija i progovorio mu iz
šatora sastanka, govoreći:
2 “Govori Izraelovim sinovima i objavi im: ‘Kad bilo
tko od vas donese žrtvu Gospodinu neka prinese
žrtvu od stoke, onda prinesite žrtvu od stada gove-
da i od stada ovaca.
3 Ako je njegova žrtva kao žrtva paljenica od go-
veda, neka prinese muško bez mane životinju;
neka je donese dragovoljno pred ulaz u šator sa-
stanka pred Gospodina.
4 Onda neka položi ruku na glavu žrtvi paljenici. I
bit će milostivo primljeno i za njega pribavljeno
pomirenje.
5 Onda neka zakolje junca pred Gospodinom, a
svećenici, Aronovi sinovi, neka prinesu krv i, neka
krvlju poškrope unaokolo žrtvenik koji stoji na
ulazu u šator sastanka.
6 Neka odere žrtvu paljenicu i neka je rasiječe na
dijelove.
7 Sinovi svećenika Arona neka nalože oganj na
žrtveniku i neka stave drva na oganj.
8 Onda neka svećenici, Aronovi sinovi, polože ko-
made zajedno s glavom i lojem na drva što su
naslagana na ognju na žrtveniku,
9 a droba i noge neka operu u vodi, onda neka sve-
ćenik spali sve zajedno na žrtveniku kao žrtvu pa-
ljenicu, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris
Gospodinu.
10 Ako netko prinese kao žrtvu paljenicu sitnu
stoku, ovce ili koze, neka žrtvuje muško bez mane
životinju.
11 Neka je zakolje pred Gospodinom na sjevernoj
strani žrtvenika; a svećenici, Aronovi sinovi, neka
poškrope krvlju žrtvenik unaokolo.
12 Neka je rasiječe na dijelove i svećenik neka ih
položi zajedno s glavom i lojem na drva što su
naslagana na ognju i na žrtveniku,
13 a droba i noge neka opere. Nato neka svećenik
sve zajedno prinese i spali na žrtveniku. To je žrtva
paljenica, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris
Gospodinu.
14 Ako netko prinese Gospodinu kao žrtvu palje-
nicu ptice, neka prinese svoju žrtvu grlice ili golu-
biće.
15 Svećenik neka ju donese na žrtvenik, neka joj
zaokrene vratom i spali ju na žrtveniku, a krv neka
iscuri žrtveniku sa strane.
16 Neka joj ukloni gušu s perjem i baci je pokraj
žrtvenika na istočnu stranu na pepeljinjak.
17 Potom neka ju raspori duž krila, a da ju ne ras-
trgne, a svećenik neka ju spali na žrtveniku na
drvima što su naslagana na ognju, to je žrtva
paljenica, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris
Gospodinu.’

2 Ako netko prinosi žitni prinos Gospodinu neka
bude prinos bijelo brašno i neka ga polije uljem
i na to stavi miomirisni kâd.
2 Neka ga donese svećenicima, Aronovim si-
novima, a jedan od njih neka od toga uzme punu
šaku i ulje i sav miomirisni kâd. Svećenik neka
spali kâd na žrtveniku kao žrtvu ognjem spaljenu
na ugodan miris Gospodinu.
3 A ostali dio žitnog prinosa, to neka pripadne Aro-
nu i njegovim sinovima. To je najsvetija žrtva Go-
spodinu od žrtava ognjem spaljenih.
4 Ako prinosite žitni prinos, nešto u peći pečeno,
onda pripravi od bijeloga brašna beskvasne
pogače što su zamiješene uljem, ili beskvasne
mlince što su namazani uljem.
5 Ako ti je prinos nešto pečeno u tavi, neka je
pripravljeno od beskvasnoga bijeloga brašna, ul-
jem zamiješena.
6 Rastrgaj ga na komade i polij ih uljem; tako je to
žitni prinos.
7 Ako li ti je prinos priređen u kotliću neka je
pripravljen od bijelog brašna s uljem.
8 Onda donesi žitni prinos, što je tako priređena
Gospodinu, a predaj ga svećeniku da ga odnese
na žrtvenik.
9 Svećenik neka uzme od žitne žrtve mirisni dio
njegov i neka ga spali na žrtveniku; to je žrtva og-
njem spaljena na ugodan miris Gospodinu!
10 Što preostane od žitne žrtve, neka pripadne
Aronu i njegovim sinovima. To je najsvetije od žr-
tava ognjem spaljenih Gospodinu.
11 Ni jedna žitna žrtva što se prinosi Gospodinu ne
smije biti pripravljena s kvascem, jer ne smijete
kvasac ili med prinijeti Gospodinu kao žrtvu ogn-
jem spaljenu.
12 Kao žrtvu od prvina plodova možete ih prinijeti
Gospodinu, ali na žrtvenik se ne smiju spaliti na
ugodan miris.
13 Sve prinose od svoje žitne žrtve mora se osoliti.
Nikada ne smije sol zavjeta s tvojim Bogom uz-
manjkati kod tvojega prinosa. Kod svih svojih pri-
nosa, moraš prinijeti sol.
14 Ako hoćeš prinijeti Gospodinu prvinu plodova,
onda moraš popržene na ognju klasove od prvoga
ploda u vrtovima prinijeti kao prinos od prvina.
15 Polij ulje na njih i okadi ih. Tako je to žitna žrtva.
16 Onda neka svećenik spali kao žrtvu ognjem
spaljenu Gospodinu njegov mirisni dio: jedan dio
od prvoga ploda i od ulja i sav miomirisni kâd.

3 Kad hoće netko prinijeti kao žrtvu mirotvornu
goveda, neka žrtvuje mušku ili žensku život-
inju bez mane.
2 Neka položi ruku na glavu žrtvene životinje i za-
kolje ju pred ulazom u šator sastanka. Svećenici
Aronovi sinovi, neka izliju krv na žrtvenik unaoko-
lo.
3 Onda neka od žrtve mirotvorne prinese kao žrtvu
ognjem spaljenu Gospodinu loj što pokriva droba i
sav loj na drobima;
4 oba bubrega s lojem što je na slabinama i privje-
sak što je na jetrima; neka to izvadi s bubrezima.
5 Aronovi sinovi moraju to spaliti na žrtveniku nad

žrtvom paljenicom što leži na drvima na ognju, kao
žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodi-
nu.
6 Ako je njegov prinos žrtva mirotvorna Gospodinu
sitna stoka, muško ili žensko, neka prinese bez
mane.
7 Ako prinese ovcu kao žrtvu, neka je dovede pred
Gospodina.
8 Neka položi svoju ruku na glavu žrtvi i neka je
zakolje pred šatorom sastanka, a Aronovi sinovi
neka poškrope krv po žrtveniku unaokolo.
9 Onda neka od prinese žrtvu mirotvornu kao žrtvu
ognjem spaljenu Gospodinu, dijelove sala i sav
tusti rep sve do trtice neka ga odreže. Loj što
pokriva droba i sav loj na drobima;
10 oba bubrega loj što je na slabinama i privjesak
s lojem na jetrima; neka to izvadi s bubrezima.
11 Svećenik neka to spali na žrtveniku kao hranu,
žrtvu ognjem spaljenu Gospodinu.
12 Ako li je njegov prinos koza, neka je donese
pred Gospodina:
13 neka joj položi svoju ruku na glavu i neka ju za-
kolje pred šatorom sastanka, a Aronovi sinovi
neka poškrope krv unaokolo žrtvenika.
14 Potom neka od nje prinese kao žrtvu ognjem
spaljenu prinosnu Gospodinu loj što pokriva droba
i sav loj na drobima;
15 Oba bubrega s lojem što je na slabinama i
privjesak na jetrima; neka to izvadi s bubrezima.
16 Svećenik neka to spali na žrtveniku kao žrtvu
ognjem spaljenu na ugodan miris; sav loj pripada
Gospodinu.
17 Ovo neka je trajna uredba kroz sve vaše nara-
štaje u svim vašim prebivalištima: ne smijete jesti
ni loja ni krvi.' "

4 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Ako
netko nehotice sagriješi protiv koje god zapovijedi
Gospodinove i nešto učini što ne smije činiti:
3 ako pomazani svećenik učini grijeh po kojemu
krivnja pada i na narod, neka on žrtvuje Gospodinu
za grijeh koji je učinio, junca bez mane kao žrtvu za
grijeh.
4 Neka dovede junca na ulaz u šator sastanka
pred Gospodina, neka položi svoju ruku juncu na
glavu i zakolje junca pred Gospodinom.
5 Onda neka uzme pomazani svećenik nešto
junčeve krvi i unese ju u šator sastanka.
6 Svećenik neka umoči prst svoj u krv i neka s
nešto krvi poškropi sedam puta pred Gospodi-
nom, ispred zavjese svetišta.
7 Onda neka svećenik namaže nešto krvi na
rogove žrtvenika s miomirisnim kadom što stoji
pred Gospodinom u šatoru sastanka. Svu ostalu
krv junčevu neka izlije na podnožje žrtvenika za
žrtve paljenice što stoji na ulazu u šator sastanka.
8 Sav loj junca koji žrtvuje za grijeh, neka izvadi iz
njega: loj što pokriva droba i sav loj na drobima;
9 oba bubrega s lojem što je na slabinama i privje-
sak na jetrima; s bubrezima neka to izvadi,
10 onako kako se vadi iz junca za žrtvu mirotvornu.
Onda neka to spali svećenik na žrtveniku za žrtve
paljenice.
11 Ali junčevu kožu i sve njegovo meso s glavom i
nogama, njegova droba s izmetinom—
12 cijeloga junca neka iznese van pred tabor na
koje čisto mjesto, ondje gdje se istresa pepeo, i
neka ga spali na hrpi drva, na mjestu gdje se is-
tresa pepeo, neka se spali.
13 Ako bi sva zajednica Izraelovih sinova nehotice
sagriješila, a da ne bi bila toga svjesna, pa bi pres-
tupila koju god zapovijed Gospodinovu i tako
upala u krivnju zbog bilo čega što je zabranjeno;
14 kad se dozna za grijeh koji je učinila, onda neka
zajednica prinese jednoga junca kao žrtvu za gri-
jeh i dovede ga pred šator sastanka.
15 Starješine zajednice neka pred Gospodinom
polože juncu na glavu svoje ruke a jedan neka za-
kolje junca pred Gospodinom.
16 Potom neka posvećeni svećenik unese nešto
krvi junčeve u šator sastanka.
17 Svećenik neka umoči prst svoj u krv i neka s
nešto krvi sedam puta poškropi pred Gospodina,
prema zavjesi.
18 Onda neka svećenik namaže nešto krvi na
rogove žrtvenika što stoji pred Gospodinom u ša-
toru sastanka; a svu ostalu krv neka izlije na pod-
nožje žrtvenika za žrtve paljenice što stoji na ulazu
u šator sastanka.
19 Onda neka sav loj izvadi iz njega i spali na žrtve-
niku.
20 Neka onda čini s juncem onako kako je činio s
juncem kod žrtve za grijeh; tako neka čini s njim.
Kad im svećenik tako pribavi pomirenje, bit će im
oprošteno.
21 Ali junca neka iznese van pred tabor i neka ga
spali onako kako je spalio tek spomenutog junca.
To je žrtva za grijeh zajednice.
22 Kad glavar sagriješi i učini nešto nehotice i tako
prestupi koju god od zapovijedi Gospodina, svoje-
ga Boga, i tako padne u krivnju,
23 ili ako se dozna za njegov prijestup kojim je
skrivio, neka donese kao svoj prinos jarca bez
mane.
24 Neka položi svoju ruku jarcu na glavu i neka ga
zakolje ondje gdje se pred Gospodinom kolju živo-
tinje za žrtve paljenice. Tako je to žrtva za grijeh.
25 Svećenik neka uzme svojim prstom nešto krvi
žrtve za grijeh i neka pomaže na rogove žrtvenika
za žrtve paljenice, a ostalu krv neka izlije na pod-
nožje žrtvenika za žrtve paljenice.
26 Sav loj neka spali na žrtveniku kao loj žrtve mi-
rotvorne. Kad mu svećenik tako pribavi pomirenje
za njegov prijestup, bit će mu oprošteno.
27 Ako netko iz običnog naroda sagriješi i učini
nešto nehotice i tako prestupi koju god od zapovi-
jedi Gospodina, svojega Boga, i tako padne u
krivnju,
28 ili ako se dozna za njegov prijestup kojim je
skrivio, neka donese kao svoj prinos kozu bez
mane za učinjenu pogrešku.
29 Neka položi svoju ruku na glavu žrtvi za grijeh i
neka zakolje žrtvu za grijeh na mjestu određenom
za žrtvu paljenicu.
30 Svećenik neka uzme prstom nešto krvi i neka
pomaže na rogove žrtvenika za žrtve paljenice i
neka izlije ostalu krv na podnožje žrtvenika.
31 Sav loj neka izvadi, kako se vadi loj kod žrtve
mirotvorne; onda neka to svećenik spali na žrtve-
niku na ugodan miris Gospodinu. Kad mu sveće-
nik tako pribavi pomirenje, bit će mu oprošteno.
32 Ako prinosi ovcu kao žrtvu za grijeh, neka žr-
tvuje žensku, bez mane životinju.
33 Neka položi ruku na glavu žrtvi za grijeh i neka
je zakolje kao žrtvu za grijeh ondje gdje se kolje
žrtva paljenica.
34 Svećenik neka uzme prstom nešto krvi žrtve za
grijeh i neka namaže na rogove žrtvenika za žrtve
paljenice. Ostalu krv neka izlije na podnožje žrtve-
nika.
35 Sav loj neka izvadi kako se vadi loj ovce kod
žrtve mirotvorne. Svećenik neka to onda spali na
žrtveniku, prema Gospodinovim žrtvama ognjem

spaljenih. Kad mu svećenik tako pribavi pomirenje
za učinjeni prijestup, bit će mu oprošteno.

5 Ako netko sagriješi time da čuje poziv na svje-
dočenje i mogao bi biti svjedok, jer je sam vidio
ili je drukčije saznao, pa ipak ne prijavi, krivnju nosi
na sebi.
2 Ili ako se netko dotakne nečega nečista, strvine
nečiste zvijeri ili strvine nečiste kućne životinje, ili
strvine nečiste životinje što gmiže, a da toga nije
svjestan, nečist je i kriv je.
3 Ili ako se dotakne čovječje nečistoće, bilo kakve
vrste nečistoće kojom se može onečistiti, a da toga
nije svjestan, kriv je kad to shvati.
4 Ili ako se netko zaklinje nepromišljeno da će
učiniti dobro ili zlo, pa bilo koja god stvar za koju se
zaklinje nepromišljeno, a da toga nije svjestan,
kad to shvati, kriv je za svaku od tih riječi.
5 Neka bude, kad on bude kriv za bilo koju od tih
stvari, neka prizna da je sagriješio u toj stvari.
6 I neka onda dovede Gospodinu prinosnicu za
prijestup koji je učinio, žensko od sitne stoke, ovcu
ili kozu, kao žrtvu za grijeh. Svećenik neka mu tim
pribavi pomirenje za njegov prijestup.
7 Ako li ne bi bio u stanju prinijeti jedan komad sitne
stoke neka prinese Gospodinu za svoj prijestup
dvije grlice ili dva golubića, jedno kao žrtvu za gri-
jeh, drugo kao žrtvu paljenicu.
8 Neka donese to svećeniku, a on neka najprije
žrtvuje ono što je određeno za grijeh. Neka mu
zaokrene glavom kod šije tako da je posve ne
otrgne.
9 Neka onda poškropi krvlju od žrtve za grijeh
stranu žrtvenika, a ostala krv neka se iscijedi na
podnožje žrtvenika. To je žrtva za grijeh.
10 Drugo neka onako kako se pristoji prinese kao
žrtvu paljenicu. Kad mu tako svećenik pribavi po-
mirenje za prijestup koji je počinio, bit će mu opro-
šteno.
11 Ako li ne bi bio u stanju prinijeti dvije grlice ili dva
golubića, neka prinese svoj prinos za prijestup
svoj desetinu efe bijeloga brašna kao žrtvu za gri-
jeh. Neka na nju ne izlijeva ulja i ne stavlja mi-
omirisnog kâda, jer to je žrtva za grijeh.
12 Neka to donese svećeniku, a svećenik neka
uzme od toga punu šaku kao njezin mirisni dio i
neka spali na žrtveniku nad Gospodinovim žrtva-
ma ognjem spaljenih. Tako je to žrtva za grijeh.
13 Kad mu je tako svećenik pribavio pomirenje za
prijestup koji je u čemu god od ovoga učinio, bit će
mu oprošteno. Ostalo neka pripadne svećeniku
kao žitni prinos."
14 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
15 "Ako netko pronevjeri nešto i nepromišljeno
sagriješi zbog stvari što su posvećene Gospodinu,
neka prinese Gospodinu žrtvu za grijeh od sitne
stoke ovna bez mane, koji po tvojoj procjeni vrijedi
najmanje dva šekela srebra po vrijednosti šekela
svetišta; to je žrtva za prijestup.
16 Iznos za koji je oštetio svetište neka nadoknadi
i još peti dio iznosa priloži i preda svećeniku. Kad
mu je svećenik prinesenim ovnom na žrtvu za pri-
jestup pribavio pomirenje, bit će mu oprošteno.
17 Ako netko sagriješi i učini što zabranjuju zapo-
vijedi Gospodinove, ne znajući o tomu, kriv je i nosi
na sebi zlodjela.
18 I neka donese svećeniku od sitne stoke ovna
bez mane po procjeni tvojoj kao žrtvu za prijestup.
Kad mu onda svećenik zbog prijestupa koji je
počinio, a da nije znao, pribavi pomirenje, bit će mu
oprošteno.
19 To je žrtva za prijestup; on je zaista sagriješio
protiv Gospodina."

6 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Ako netko sagriješi i pronevjeri Gospodinu
nešto time da utaji svojem bližnjemu što mu je
izručeno u pohranu i povjereno, i tako krađom ili
pritiskom iskoristi i prevari svojega bližnjega;
3 ili nađe izgubljeno, pa utaji, ili se krivo zakune za
koju god stvar, kojom može čovjek sagriješiti;
4 onda neka bude, kad tako sagriješi i skrivi, neka
vrati ukradeno i nadoknadi ono što je nepošteno
prisvojio, ili što mu je bilo izručeno u pohranu i pov-
jereno, ili izgubljeno što je našao;
5 ili sve ono za što se krivo zakleo, i to neka vrati u
cijeloj svojoj vrijednosti i još neka pridoda peti dio
iznosa, neka to vrati vlasniku onaj dan kad prinosi
žrtvu za svoj prijestup.
6 Neka donese svećeniku iz svojega stada jedno-
ga ovna bez mane, po tvojoj procjeni, kao žrtvu za
prijestup Gospodinu.
7 Tako neka mu svećenik pribavi pomirenje pred
Gospodinom, i bit će mu sve ono oprošteno, pa
bilo kakav prijestup bio koji je počinio."
8 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
9 "Daj Aronu i njegovim sinovima ovu zapovijed:
'Ovo su uredbe za žrtvu paljenicu: ova žrtva
paljenica mora ostati na žrtveniku, gdje je bila za-
paljena, cijelu noć sve do jutra; i oganj na žrtveniku
mora tako gorjeti neprestano.
10 Svećenik neka odjene svoju lanenu haljinu i
navuče lanene gaće na svoje tijelo, i neka uzme
pepeo od žrtve paljenice koja je ognjem bila
spaljena, i neka ga istrese pokraj žrtvenika.
11 Onda neka svuče svoje haljine, neka odjene
druge haljine i neka iznese pepeo van pred tabor
na koje čisto mjesto.
12 Oganj na žrtveniku mora gorjeti neprestano i
nikad da se ne smije utrnuti. Svako jutro neka sve-
ćenik naloži drva na oganj, neka stavi na njega
žrtvu paljenicu i neka spali na njemu komade sala
od mirotvornih žrtava.
13 Oganj neka gori neprestano na žrtveniku; nika-
da se ne smije utrnuti.
14 Ovo je zakon za žitni prinos: Aronovi sinovi
neka ga prinesu na žrtvenik pred Gospodina.
15 On neka od toga uzme svoju punu šaku bijeloga
brašna i ulja od prinosa, i sav miomirisni kâd što je
na prinosu i neka to spali na žrtveniku na ugodan
miris, kao mirisni dio Gospodinu.
16 Što još preostane od njega, Aron i njegovi sinovi
neka to jedu. Neka se jede s beskvasnim kruhom
na svetom mjestu, u dvorištu šatora sastanka
neka to jedu.
17 Ne smije se peći s kvascem. Ja sam im to dao
kao njihov dio od mojih žrtava ognjem spaljenih.
To je najsvetije kao žrtva za grijeh i žrtva za prije-
stup.
18 Svi muški Aronovi potomci smiju to jesti. Ovo
neka bude vječna uredba u svim vašim naraštaji-
ma, za žrtve ognjem spaljene Gospodinu. Svaki
koji ih se dotakne bit će svet.' "
19 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
20 "Prinos koji Aron i sinovi njegovi moraju žrtvo-
vati Gospodinu na dan kada se jedan pomaže,
neka se sastoji u jednoj desetini efe bijeloga bra-
šna kao redovitom prinosu, jedna polovica od toga
ujutro, druga uvečer.
21 Na tavi neka se pripravi s uljem i prinese kad je
dobro umiješen. Prinesi pečenoga u komadima
kao prinos na ugodan miris Gospodinu.
22 Svećenik između njegovih sinova, koji je poma-
zan na njegovo mjesto, neka ga prinosi. To je

vječna uredba Gospodinu. Neka se posve spali.
23 Jer svaki prinos svećenikov neka se sav spali;
ne smije se od njega ništa pojesti."
24 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
25 "Govori Aronu i njegovim sinovima, ovako: 'Ovo
je zakon za žrtve za grijeh: na mjestu gdje se kolje
žrtva za grijeh, neka se kolje žrtva za grijeh pred
Gospodinom. To je najsvetije!
26 Samo svećenik, koji prinosi žrtvu za grijeh,
smije ju jesti. Neka se jede na svetom mjestu u
dvorištu šatora sastanka.
27 Svaki tko se dotakne njezina mesa, postaje
svet, i ako mu nešto krvi poškropi haljinu, operi na
svetom mjestu onaj dio što je poškropljen.
28 Zemljana posuda, u kojoj je bila kuhana, mora
se razbiti. Ako je kuhana u posudi mjedenoj, onda
se mora istrti i vodom isprati.
29 Samo muški pripadnici svećenstva smiju od
toga jesti. To je najsvetije!
30 Ali nijedna žrtva za grijeh, od koje se jedan dio
krvi unese u šator sastanka, da u svetom mjestu
pribavi pomirenje, ne smije se jesti, nego se mora
spaliti na vatri.

7 Ovo je zakon za žrtvu prijestupa. To je najsve-
tije!
2 Na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica, neka se
kolje i žrtva za prijestup, a krvlju njezinom mora se
poškropiti žrtvenik unaokolo.
3 Sav loj njezino neka se prinese: tusti rep s lojem
što pokriva droba,
4 oba bubrega s lojem njihovim što je na slabinama
i tusti privjesak na jetrima neka se izvadi s bub-
rezima.
5 Svećenik neka to onda spali na žrtveniku kao
žrtvu ognjem spaljenu Gospodinu. Tako je to žrtva
za prijestup.
6 Svi muški svećenici smiju to jesti. Neka se jede
na svetom mjestu. To je najsvetije.
7 Žrtva za prijestup je isto kao i žrtva za grijeh; za
obje je isti zakon: neka pripadne svećeniku koji je
njom pribavio pomirenje.
8 Svećeniku koji za nekoga prinosi žrtvu paljenicu,
neka pripadne koža životinje od žrtve paljenice
koju je prineo.
9 Onda svaki žitni prinos što je pečen u peći i sve
što se priredi u kotliću ili na tavi, neka pripadne
svećeniku koji to prinosi.
10 Ali svaki žitni prinos što se priredi s uljem ili je
suh, neka pripadne jednako svim Aronovim sinovi-
ma, jednomu kao i drugomu.
11 Ove uredbe vrijede za žrtvu mirotvornu što se
prinosi Gospodinu.
12 Ako je netko prinosi u zahvalu, onda će sa
žrtvom zahvalnom prinijeti još beskvasne kolače s
uljem zamiješene i beskvasne mlince uljem nama-
zane i bijelo brašno zamiješeno s uljem i priređeno
za kolače.
13 S kolačima od kvasnoga tijesta neka prinese
svoj prinos zajedno sa njegovom zahvalnom mi-
rotvornom žrtvom.
14 Od toga će prinijeti po jedan kolač kod svakoga
prinosa kao podizanje Gospodinu. To će pripasti
svećeniku koji poškropi krvlju od žrtve mirotvorne.
15 Meso zahvalne mirotvorne žrtve mora se
pojesti na dan kad se prinosi; ne smije se ništa od
toga ostaviti do idućeg jutra.
16 Ako li se prinosi žrtva zbog zavjeta ili od slo-
bodne volje, onda neka se pojede meso na dan
kad se prinosi žrtva. Ipak se smije što je od toga
preostalo, još sutradan jesti.
17 Ali što treći dan preostane od žrtvenog mesa,
mora se spaliti.
18 Jer ako bi se još treći dan jelo od mesa žrtve
mirotvorne, ne bi to bilo pravo. Onomu, koji ju je
prineo, ne bi se ubrojila, nego bi se smatrala
odvratnom, i svaki koji bi jeo od toga, nosio bi na
sebi krivnju.
19 I takvo meso što se dotaklo bilo čega nečistoga,
ne smije se jesti, nego se mora spaliti. A čisto meso
smije jesti tko god je čist.
20 A ona osoba koja jede od mesa od žrtve miro-
tvorne što pripada Gospodinu, dok je nečist, ta
osoba neka se iskorijeni iz svojega naroda!
21 Tko se dotaknuo bilo čega nečistoga: ili nečist
čovjeka, ili nečiste životinje, ili koje mu drago neči-
ste grozote, pa ipak jede meso žrtve mirotvorne
što je bila prinesena Gospodinu, taj neka se iskori-
jeni iz svojega naroda.' "
22 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
23 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Ne smi-
jete jesti nikakva loja od goveda, ovaca i koza.
24 Loj životinja što crknu, ili ih zvijer razdere, smije
se upotrijebiti u koju mu drago svrhu, ali ga ne smi-
jete jesti.
25 Jer svaki koji jede loj životinje što se prinosi
Gospodinu kao žrtva ognjem spaljena, onaj koji ju
jede neka se iskorijeni iz svoga naroda.
26 Isto tako ni u jednom svojem prebivalištu ne
smijete jesti krvi ni od ptica ni od životinja.
27 Tko jede bilo koju krv, neka se iskorijeni iz svo-
jega naroda!' "
28 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
29 "Objavi Izraelovim sinovima ovu zapovijed:
'Tko prinosi Gospodinu žrtvu mirotvornu, taj će
prinijeti Gospodinu dužni dio od svoje mirotvorne
žrtve.
30 On neka sam prinese žrtvu, ognjem spaljenu
Gospodinu. Neka prinese loj s grudima da se grudi
prinose mahanjem kao prinos mahanja pred Go-
spodinom.
31 Ali loj neka svećenik spali na žrtveniku, a grudi
će pripasti Aronu i njegovim sinovima.
32 I desno stegno neka se dade svećeniku kao
žrtvu podizanja od svojih mirotvornih žrtava.
33 Onomu između Aronovih sinova koji prinosi krv
i loj žrtve mirotvorne, kao dio će pripasti desno
stegno.
34 Jer grudi, prinos mahanja i stegno prinos podi-
zanja uzimam od Izraelovih sinova, dio od njihovih
mirotvornih žrtava i dajem ih svećeniku Aronu i
njegovim sinovima kao vječnu pristojbu od strane
Izraelovih sinova.' "
35 To je posvećeno za Arona i njegove sinove od
Gospodinovih žrtava ognjem spaljenih, na dan
kad ih je Mojsije postavio da služe Gospodinu kao
svećenici.
36 To je zapovjedio Gospodin da se preda njima
na dan kad ih je pomazao kao dar od strane Izra-
elovih sinova. To je vječita uredba kroz sve vaše
naraštaje.
37 To je zakon za žrtvu paljenicu, prinos, žrtvu za
grijeh i žrtvu za prijestup, žrtvu posvećenja i žrtvu
mirotvornu,
38 što je Gospodin zapovjedio Mojsiju na Gori Si-
naj kad je zapovjedio Izraelovim sinovima da u
Pustinji Sinaj svoje žrtvene prinose Gospodinu.

8 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Uzmi Arona i s njim njegove sinove, uz to
svetu odjeću i ulje pomazanja, junca kao žrtvu za
grijeh dva ovna i košaricu beskvasnih kruhova.
3 Onda skupi svu zajednicu na ulazu u šator sas-
tanka."

4 Mojsije je učinio kako mu je zapovjedio Gospodin i zajednica se skupila na ulazu u šator sastanka.
5 Onda je Mojsije rekao zajednici: “Ovo je sve zapovjedio Gospodin da se učini.”
6 I doveo je Mojsije Arona i njegove sinove i oprao ih vodom.
7 I odjenuo mu košulju, opasao ga pojasom, ogrnuo ga ogrtačem, stavio mu povrh njega oplećak, stegao mu pojas oplećka i tako ga pričvrstio na njemu.
8 Onda pričvrstio na istom naprsnik i stavio u naprsnik Urim i Tumim.
9 I stavio mu kapu na glavu i pričvrstio sprijeda na kapu zlatnu čeonu pločicu, svetu krunu, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
10 Onda je Mojsije uzeo ulje pomazanja, pomazao sveto Prebivalište i sve u njemu i tako ga posvetio.
11 Poškropio nešto sedam puta na žrtvenik i pomazao žrtvenik, i sav njegov pribor njegovu umivaonicu i njezino podnožje, da ih posveti.
12 On je izlio Aronu nešto ulja pomazanja na glavu i pomazao ga da ga tako posveti
13 Nato je doveo Mojsije Aronove sinove, odjenuo im košulje, opasao ih pojasom i stavio im visoke kape na glave, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
14 I doveo je junca kao žrtvu za grijeh i Aron i njegovi sinovi položili su svoje ruke na glavu juncu žrtve za grijeh,
15 i Mojsije ga zaklao. Onda je uzeo krvi svojim prstima, namazao je na rogove žrtvenika unaokolo, i očistio tako žrtvenik od grijeha. Ostalu krv izlio je na podnožje žrtvenika, i posvetio ga kad ga je očistio.
16 Onda je uzeo sav loj što je pokrivao droba i tusti privjesak na jetrima i oba bubrega s njihovim lojem i to je Mojsije spalio na žrtveniku.
17 Junca, kožu njegovu, meso njegovo i droba i izmetinu spalio izvan tabora, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
18 Onda je doveo ovna kao žrtvu paljenicu, i Aron i njegovi sinovi položili svoje ruke na glavu ovnu,
19 a Mojsije ga zaklao i poškropio krvlju žrtvenik unaokolo.
20 Rasjekao ovna na njegove dijelove i Mojsije je spalio glavu i komade i loj.
21 Droba i noge oprao vodom. Onda je spalio Mojsije cijelog ovna na žrtveniku. Tako je to bila žrtva paljenica, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris Gospodinu, kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju.
22 Nato je doveo drugoga ovna, ovna za posvećenje, i Aron i njegovi sinovi položili su svoje ruke na glavu ovnu.
23 i Mojsije ga zaklao, uzeo nešto krvi i namazao je na resicu desnoga uha Aronu i na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge.
24 Onda je Mojsije doveo Aronove sinove; namazao s nešto krvi na resicu njihova desnoga uha i na palac njihove desne ruke i na desni veliki nožni palac. A ostalom krvlju poškropio žrtvenik unaokolo.
25 Potom je uzeo loj, tusti rep i sav loj što pokriva droba i privjesak na jetrima i oba bubrega s njihovim lojem i desno stegno;
26 i iz košarice s beskvasnih kruhova što je stajala pred Gospodinom, jedan kolač beskvasni, jedan kolač s uljem priređen i jednu pogaču, i stavio ih uz komade loja i uz desno stegno.
27 Sve je to dao Aronu i njegovim sinovima u ruke i žrtvovao mahanjem kao prinos mahanja pred Gospodinom.
28 Onda ih je Mojsije uzeo njima iz ruku i spalio na žrtveniku nad žrtvom paljenicom. To su bile žrtve posvetnice na ugodan miris. To je bila žrtva ognjem spaljena Gospodinu.
29 Mojsije je uzeo grudi i žrtvovao ih podizanjem i mahanjem pred Gospodinom. One su Mojsijev dio od ovna za posvećenje, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
30 Nato je uzeo Mojsije nešto ulja pomazanja i krvi na žrtveniku i tim poškropio Arona i njegove haljine; isto tako njegove sinove i haljine njegovih sinova, i tako posvetio Arona i njegove haljine, isto tako i njegove sinove i haljine njegovih sinova.
31 Mojsije je rekao Aronu i njegovim sinovima: “Kuhajte meso na ulazu u šator sastanka i ondje ga jedite s kruhom što se nalazi u košarici za žrtvu posvećenja, kako sam zapovjedio, govoreći: ‘Aron i njegovi sinovi će ih jesti.’
32 Što preostane od mesa i kruha ognjem ćete spaliti.
33 I ne smijete sedam dana otići od ulaza šatora sastanka, sve do dana kad se navrši vrijeme vašega posvećenja, jer sedam dana će trajati vaše posvećenje.
34 Kako je on danas činio, tako je Gospodin zapovjedio činiti, da vam se pribavi pomirenje.
35 Morate sedam dana, po danu i po noći, ostati na ulazu u šator sastanka i vršiti uredbe Gospodinove tako da ne pomrete, jer takvu sam zapovijed dobio.”
36 Aron i njegovi sinovi učinili su sve što je zapovjedio Gospodin preko Mojsija.

9 I dogodilo se na osmi dan da je Mojsije pozvao Arona i njegove sinove i starješine Izraelove
2 i rekao Aronu: “Uzmi sebi junca kao žrtvu za grijehe i ovna kao žrtvu paljenicu, oba bez mane i prinesi ih pred Gospodinom.
3 A Izraelovim sinovima zapovjedi, govoreći: ‘Uzmite jarca kao žrtvu za grijehe i tele i ovcu, oboje od jedne godine i bez mane, kao žrtvu paljenicu.
4 I vola i ovna kao žrtvu mirotvornu da ih žrtvujete pred Gospodinom, uz to žitni prinos s uljem zamiješen, jer danas će vam se objaviti Gospodin.’ ”
5 Donijeli su onda to što je zapovjedio Mojsije pred šator sastanka i sva je zajednica došla u blizinu i stupila pred Gospodina.
6 Onda je rekao Mojsije: “Ovo vam je Gospodin zapovjedio činiti, i slava Gospodinova će vam se prikazati.”
7 I Mojsije je rekao Aronu: “Stupi na žrtvenik i prinesi svoju žrtvu za grijeh i svoju žrtvu paljenicu da pribaviš pomirenje sebi i svojem narodu, i prinesi prinos za narod da im pribaviš pomirenje, kako je zapovjedio Gospodin.”
8 I stupio Aron žrtveniku i zaklao tele što je bilo određeno za njega kao žrtva za grijeh.
9 Aronovi sinovi dodali mu krv, on je umočio prst svoj u krv i namazao na rogove žrtvenika. Ostalu krv izlio na podnožje žrtvenika.
10 Onda loj i bubrege i privjesak na jetrima od žrtve za grijeh spalio na žrtveniku, kako je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
11 A meso i kožu spalio izvan tabora.
12 Potom zaklao žrtvu paljenicu i Aronovi sinovi dodali su mu krv kojom je poškropio žrtvenik unaokolo.
13 Onda su mu dodali žrtvu paljenicu, rasječenu na komade, zajedno s glavom, i on to spalio na žrtveniku.
14 Oprao droba i noge i spalio ih na žrtveniku nad žrtvom paljenicom.

15 Onda je prineo prinos za narod. Uzeo jarca što
je određen za narod kao žrtva za grijeh, zaklao ga
kao prije i prineo ga kao žrtvu za grijeh.
16 I donio žrtvu paljenicu i prineo ju na propisan
način.
17 Nadalje je prineo žitni prinos, uzeo od njega
punu šaku i spalio na žrtveniku, pokraj jutarnje
žrtve paljenice.
18 I zaklao je vola i ovna kao žrtvu mirotvornu za
narod. Aronovi sinovi dodali su mu krv kojom
poškropi žrtvenik unaokolo.
19 A komade loja od vola, tusti rep od ovna i loj što
pokriva droba, bubrege i privjesak na jetrima,
20 ove komade loja položio na komade grudi,
onda spalio komade loja na žrtveniku.
21 A komade grudi i desno stegno žrtvovao Aron
podizanjem i mahanjem pred Gospodinom, kako
je zapovjedio Gospodin Mojsiju.
22 Onda je raširio Aron svoje ruke nad narod i bla-
goslovi ga. Pošto je bio prineo žrtvu za grijeh, žrtvu
paljenicu i žrtvu mirotvornu, sišao sa žrtvenika.
23 Nato su otišli Mojsije i Aron u šator sastanka.
Kad su izašli, blagoslovili su narod. Onda se ob-
javila svemu narodu slava Gospodinova.
24 I oganj je izašao od Gospodina i spalio na žrtve-
niku žrtvu paljenicu i komade loja. Kad je to vidio
sav narod, klicao je i popadao ničice na svoje lice.

10 A Aronovi sinovi Nadab i Abihu uzeli su svaki
svoju kadionicu, stavili su oganj u njih i tako
prinijeli Gospodinu zabranjeno kađenje, što im on
nije zapovjedio.
2 Ali oganj je izašao od Gospodina i spalio ih, i tako
su umrli pred Gospodinom.
3 Onda je Mojsije rekao Aronu: "Ovo je što je Go-
spodin navijestio, govoreći: 'Onima koji mi stoje
blizu ja moram biti držan svet; i pred svim narodom
sebe ću proslaviti .' " A Aron je šutio.
4 I Mojsije je dozvao Mišaela i Elisafana, Uzielove
sinove, strica Aronova i rekao im: "Dođite i odnes-
ite svoju braću ispred svetišta van izvan tabora!"
5 Oni su prišli i iznijeli ih o njihovim košuljama izvan
tabora, kako je zapovjedio Mojsije.
6 Mojsije je zapovjedio Aronu i njegovim sinovima
Eleazaru i Itamaru: "Ne smijete svoje vlasi neu-
ređeno spuštati i svoje haljine derati, da ne umrete
i Gospodin bi se razgnjevio na sav narod. A vaša
braća, sva kuća Izraelova, neka oplakuje požar
koji je zapalio Gospodin.
7 I ne smijete ostaviti ulaz u šator sastanka da ne
umrete, jer je na vas došlo Gospodinovo ulje po-
mazanja." I učinili su tako po zapovijedi Mojsijevoj.
8 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
9 "Vina i jakoga pića ne smijete piti, ni ti ni tvoji si-
novi, kad ulazite u šator sastanka! Inače biste
morali umrijeti. To neka je vječita uredba kroz sve
vaše naraštaje;
10 da biste mogli razlikovati između svetoga i nes-
vetoga, između čistoga i nečistoga.
11 I Izraelove sinove poučavaj u svim zakonima
što vam ih je objavio Gospodin preko Mojsija."
12 Onda je Mojsije govorio Aronu i njegovim sino-
vima Eleazaru i Itamaru, koji su još preostali: "Uz-
mite žitni prinos što je preostao od Gospodinovih
žrtava ognjem spaljenih i jedite ga bez kvasa
pokraj žrtvenika; jer je najsvetije.
13 Morate ga jesti na svetom mjestu jer je dio što
pripada tebi i tvojim sinovima od Gospodinovih žr-
tava ognjem spaljenih; jer takvu sam dobio zapovi-
jed.
14 Grudi od prinosa mahanja i stegno od prinosa
podizanja morate jesti na čistom mjestu, ti i s to-
bom tvoji sinovi i tvoje kćeri; jer to su dio što pripada
tebi i tvojim sinovima, što vam je predano od mi-
rotvornih žrtava Izraelovih sinova.
15 Stegno od prinosa podizanja i grudi od prinosa
mahanja neka donesu s lojem za žrtvu ognjem
spaljenu da se žrtvuju podizanjem i mahanjem
pred Gospodinom. Onda će to pripasti tebi i tvojim
sinovima s tobom kao vječna uredba, kako je za-
povjedio Gospodin."
16 Kada se Mojsije pomno propitao o jarcu žrtve za
grijeh, pronašlo se da je bio spaljen. A on se jako
razljutio na Eleazara i Itamara, Aronove sinove koji
su mu još bili ostali, i rekao:
17 "Zašto niste jeli žrtvu za grijeh na svetom
mjestu? Ona je najsvetija i Bog vam je dao da
oduzmete krivnju zajednice i pribavite im pomire-
nje pred Gospodinom.
18 Krv njezina nije bila unesena u unutrašnjost
svetišta, vi ste ju morali jesti na svetom mjestu,
kako sam bio zapovjedio."
19 Aron odgovorio Mojsiju: "Evo, oni su danas
prinijeli svoju žrtvu za grijeh i svoju žrtvu paljenicu
pred Gospodinom, pa ipak me to pogodilo. I da
sam danas jeo meso žrtve za grijeh, bi li to bilo po
volji Gospodinu?"
20 Kad je to čuo Mojsije, umirio se.

11 Nato je rekao Gospodin Mojsiju i Aronu, govo-
reći:
2 "Govorite Izraelovim sinovima, govoreći ovo:
'Od svih četveronožaca na zemlji smijete jesti ove
životinje:
3 sve što ima papke razdvojene, i to papke razdvo-
jene, i ujedno preživa među životinjama, to smijete
jesti.
4 Ali ne smijete jesti od preživača i od onih što
imaju papke razdvojene: devu, jer ona preživa, ali
nema papaka razdvojenih, nečista vam je.
5 Nadalje svisca, jer on preživa, ali nema papaka
posve razdvojenih, nečist vam je.
6 Onda zeca, jer on preživa, ali nema papaka razd-
vojenih, on vam je nečist.
7 Isto tako svinju; ona ima doduše papke razdvo-
jene, i to papke posve razdvojene, ali ne preživa,
ona vam je nečista.
8 Mesa njihova ne smijete jesti i strvine njihove ne
smijete se dotaknuti: to vam je nečisto.
9 Od svih u vodi životinja smijete jesti ove: sve ži-
votinje u vodi, u morima i rijekama što imaju peraje
i ljuske, smijete jesti.
10 A sve životinje u morima i rijekama što nemaju
peraja i ljusaka između svega što se giba u vodi, ili
bilo što živo što je u vodi između svih živih bića što
su u vodi, one su vam odvratne.
11 One će vam biti odvratne! Od mesa njihova ne
smijete ništa jesti, strvina njihova neka vam je
odvratna.
12 Sve što je u vodi što nema peraja i ljusaka, neka
su vam odvratne.
13 Između ptica neka vam budu odvratne ove: ne
smiju se jesti, nego su odvratne: orao, strvinar, jas-
trijeb,
14 tetrijeb, sve vrste sokola;
15 sve vrste gavrana;
16 noj, lastavica, galeb, sve vrste kobaca;
17 sova, gnjurac, ušara,
18 labud, pelikan, i plamenac,
19 roda, sve vrste čaplja, pupavac i šišmiš.
20 Svi krilati kukci što idu na četiri noge, neka su
vam odvratni.
21 Između svih krilatih kukaca što idu na četiri
noge, smijete jesti samo one što imaju nad svojim

nogama stegna, da mogu njima skakati po zemlji.
22 Od njih smijete jesti ove: sve vrste skakavaca selaca, sve vrste skakavaca proždrljivih, sve vrste skakavaca brzonogih i sve vrste cvrčaka i zrikavaca.
23 A sve druge male krilate životinje što imaju četiri noge neka su vam odvratne.
24 Po sljedećim životinjama vi ćete se onečistiti; tko se dotakne strvine njihove, nečist je do večeri.
25 I svaki, koji ponese komad strvine, mora oprati svoje haljine i nečist je do večeri.
26 Sve životinje što imaju papke razdvojene, ali ne posve razdvojene i ne preživaju, neka su vam nečiste, i tko ih se dotakne, nečist je.
27 I sve četveronožne životinje što idu na šapama između svih vrsta životinja, neka su vam nečiste, Tko se dotakne njihove strvine, nečist je do večeri.
28 Tko ponese njihovu strvinu, mora oprati svoje haljine i nečist je do večeri. One su vam nečiste.
29 Između malih životinja što puzu po zemlji, neka su vam nečiste ove: lasica, miš, sve vrste gušterica.
30 Rovka, kameleon, zidni macaklin, zelembač i daždevnjak.
31 Ove neka su vam nečiste između svih životinja što puzaju. Svaki koji ih dotakne kad su mrtve, nečist je do večeri.
32 Svaki predmet na koji padne bilo koja od njih kad je mrtva, nečist je. Bilo da je to drvena posuda, haljina, koža ili vreća, bio to bilo kakav predmet što se rabi, mora se umočiti u vodu. I bit će nečist do večeri; onda će opet biti čist.
33 Ako li jedna od njih padne u koju zemljanu posudu, onda je sve u njoj nečisto i morate ju razbiti.
34 Svako jelo što se jede i na koje dođe takva voda, nečisto je. Isto tako svako piće što se obično pije, u svakoj je takvoj posudi nečisto.
35 I sve na što padne takva strvina, nečisto je. Peć ili ognjište mora se porušiti; oni su nečisti i moraju vam biti nečisti.
36 Samo izvori, studenci i nakapnice ostaju čisti. A tko se dotakne strvine jedne takve životinje, nečist je.
37 Ako li strvina padne na sjemenje koje će se posijati, ono je čisto.
38 Ako li dođe voda na sjemenje, a onda padne strvina na njega, nečisto vam je.
39 Ako ugine koja od životinja što vam služe za jelo, onda je onaj koji se dotakne strvine nečist do večeri.
40 A tko pojede nešto od strvine, mora oprati svoje haljine i ostaje nečist do večeri, i tko prihvati takvu strvinu, mora oprati svoje haljine i ostane nečist do večeri.
41 Svi mali gmazovi što puzu po zemlji, odvratni su; ne smiju se jesti!
42 Sve što gmiže na trbuhu i sve što se miče na sve četiri i sve mnogonošce od svih malih životinja što pužu po zemlji, ne smijete jesti jer su odvratni.
43 Ne smijete se sami učiniti nečistim bilo kojim puzavcem što gmiže; i ne smijete se njima onečistiti, pa da budete zbog njih nečisti.
44 Jer ja sam Gospodin, vaš Bog, zato se iskažite kao sveti i budite sveti, jer sam ja svet! Nemojte se onečistiti bilo kojim puzavcem što puže po zemlji!
45 Jer ja sam Gospodin, koji sam vas izveo iz egipatske zemlje da budem vaš Bog. Stoga budite sveti, jer sam ja svet!"
46 To su zakoni o četveronošcima i pticama i svim živim bićima što se miču u vodi i o svim bićima što pužu po zemlji,
47 da se razlikuje i između nečistoga i čistoga i između životinja što se smiju jesti, i onih što se ne smiju jesti.' "

12 Tada je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Kad žena zatrudni i rodi dječaka, onda je ona sedam dana nečista; tako je dugo nečista kao u svoje dane nečistoće zbog svojega mjesečnog pranja.
3 Osmoga dana mora se obrezati dječakova prednja kožica.
4 Onda neka ostane kod kuće još trideset i tri dana preko vremena čišćenja svoje krvi. Ne smije ništa sveto dotaknuti ni u svetište stupiti dok ne prođu dani njezina čišćenja.
5 Ako li rodi djevojku, onda je nečista dva tjedna kao kod mjesečne nečistoće i neka ostane kod kuće šezdeset i šest dana preko vremena očišćenja krvi.
6 Kad onda prođu dani njezina čišćenja, neka donese, bilo za sina ili za kćer, na ulaz u šator sastanka, svećeniku jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu i golubića ili grlicu kao žrtvu za grijeh.
7 On će životinje prinijeti pred Gospodinom i njoj time pribaviti pomirenje. Tako će ona biti čista od tečenja svoje krvi. Ovo je zakon za rodilju kad rodi muško ili žensko dijete.
8 Ako li nije u stanju dati janje, onda neka uzme dvije grlice ili dva golubića, jedno kao žrtvu paljenicu, drugo kao žrtvu za grijeh. Tako neka joj svećenik pribavi pomirenje, i ona će biti čista.' "

13 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Ako kod nekoga izbije na koži oteklina ili osip ili svijetla pjega i tako izgleda kao rana gube, onda neka se on dovede k svećeniku Aronu ili k jednomu od njegovih sinova, svećenika.
3 Svećenik neka pogleda to mjesto na koži, i ako opazi da je dlaka na tom mjestu postala bijela i da je to mjesto dublje od ostale kože, onda je to guba. Kad to svećenik vidi, mora ga proglasiti nečistim.
4 Ali ako bijela pjega na njegovoj koži nije dublja od ostale kože na tijelu dotičnoga, i ako dlaka nije još postala bijela, onda će svećenik onoga koji ima boljeticu pritvoriti za sedam dana.
5 Ako ga onda svećenik sedmoga dana pregleda i opazi, da je to mjesto ostalo jednako u svojoj boji, jer se boljetica na koži nije dalje razišla, onda će svećenik koji ima boljeticu pritvoriti za daljnjih sedam dana.
6 Onda neka ga svećenik opet sedmoga dana pregleda, i ako nađe da je to mjesto postalo blijeđe i da se boljetica nije dalje razišla, onda će ga svećenik proglasiti čistim: to je samo osip; neka on opere svoje haljine i bit će čist.
7 Ako se dalje razišao osip po koži, pošto se dotični pokazao svećeniku za očišćenje, i on se po drugi put pokaže svećeniku.
8 I ako svećenik opazi da se osip dalje razišao, onda neka ga svećenik proglasi nečistim: to je guba.
9 Ako se pokaže na čovjeku mjesto što je kao gubavo, neka se on dovede k svećeniku.
10 Svećenik neka ga pregleda, i ako je doista oteklina na koži bijela, i da je tu dlaka postala bijela i da se na oteklini pokazala otvorena pjega,
11 onda je to zastarjela guba na njegovoj koži. Neka ga svećenik proglasi nečistim, a da ga ne pritvori jer je on nečist.
12 Ako guba izbije po cijeloj koži tako da guba pokrije čovjekovu kožu koji ima to bolest, od glave i sve do pete, kamo god bi svećenik mogao pogledati,

13 i svećenik pogleda i opazi da je guba pokrila
cijelo tijelo, onda neka proglasi dotičnoga čistim:
on je postao posve bijel, i po tom čist.
14 A čim se na njemu pokaže otvoreno meso, po-
staje nečist.
15 I kad svećenik vidi na njemu otvoreno meso,
neka ga proglasi nečistim. Otvoreno meso je
nečisto; to je guba.
16 Ako se otvoreno meso promijeni i on postane
opet bijel, onda neka ide k svećeniku.
17 Kad ga svećenik pregleda i nađe da je mjesto
postalo bijelo, onda neka ga svećenik proglasi čis-
tim: on je čist.
18 Ako se kod nekoga na koži napravi čir i opet
zacijeli,
19 ali onda na mjestu čira nastane bijela oteklina ili
bjelocrvenkasta pjega, onda neka se on pokaže
svećeniku.
20 Onda ako svećenik opazi da je ona dublja od
kože i da je dlaka na njoj postala bijela, onda će ga
svećenik proglasiti nečistim; to je guba što je izbila
u čiru.
21 Ako svećenik pregleda mjesto i nađe da nema
na njemu bijelih dlaka i da nije dublje od kože i da je
bljeđe postalo, onda će ga svećenik odijeliti za
sedam dana.
22 Ako se sve više širi na koži, onda će ga svećenik
proglasiti nečistim: to je guba.
23 Ako se pjega ograniči na isto mjesto i nije se
proširila dalje, onda je to samo ožiljak čira. Neka
ga svećenik proglasi čistim.
24 Ako tko ima na koži oteklinu, i meso što se
napravi u opeklini izgleda kao bjelocrvenkasta ili
bijela pjega,
25 i opazi svećenik kad je pregledava da je dlaka
na pjegi postala bijela i ona se pokazuje dublja od
kože, onda je to guba što je izbila u opeklini. Zato
će ga svećenik proglasiti nečistim; to je guba.
26 Ako svećenik, kad pregledava, ne nađe nika-
kve bijele dlake na pjegi i ova nije dublja od kože,
ali izgleda blijeda, onda će ga svećenik odijeliti za
sedam dana.
27 Neka ga svećenik pregleda sedmoga dana,
ako se pjega na koži raširila sve dalje, svećenik će
ga proglasiti nečistim; to je guba.
28 Ako svijetla pjega ostane na isto mjesto i ne širi
se dalje na koži i postala je bljeđa, onda je to samo
oteklina od opekline. Svećenik neka ga proglasi
čistim; jer je to ožiljak opekline.
29 Ako u muža ili u žene nastane osip na glavi ili na
bradi,
30 i svećenik neka pronađe oboljelo mjesto, koje
izgleda dublje od kože i da je na njemu tanka, zlat-
nožuta dlaka, neka ga svećenik proglasi nečistim;
to je krasta, guba na glavi ili na bradi.
31 Ako svećenik pregleda oboljelo mjesto i zaista
ne izgleda dublje od kože i na njemu ne bude crnih
dlaka, onda neka svećenik oboljeloga od kraste
odijeliti za sedam dana.
32 Sedmoga dana neka svećenik pregleda
oboljelo mjesto i ako nađe da se krasta nije dalje
razišla, da na njoj nije nastala zlatnožuta dlaka i da
krasta nije dublja od kože,
33 onda neka se dotični obrije, ali ne na krastavu
mjestu. I neka svećenik toga koji ima krastu još je-
danput odijeli za sedam dana.
34 Ako onda svećenik sedmoga dana pregleda
krastu i krasta se na koži nije dalje raširila i nije
dublja od kože, onda će ga svećenik proglasiti čis-
tim. On će onda oprati svoje haljine i bude čist.
35 Ako se krasta, pošto je bio proglašen čistim, sve
dalje širi po koži,
36 i ako nađe svećenik, kad ga pregledava, da se
krasta dalje raširila po koži, onda više ne treba sve-
ćenik tražiti zlatožutu dlaku: dotični je nečist.
37 Ako krasta ostane jednaka u svojemu izgledu i
na njoj opet izraste crna dlaka, onda je krasta isci-
jeljena. Dotični je čist, i neka ga svećenik proglasi
čistim.
38 Ako se pokažu u muža ili u žene na koži svijetle
pjege, posebne bijele svijetle pjege,
39 i ako opazi svećenik da su na koži blijede, svi-
jetle bijele, onda je to blag osip što je izbio na koži,
takav je čist.
40 Ako nekomu postane glava ćelava tako da je na
zatiljku ćelav, takav je čist.
41 Ako mu glava postane sprijeda ćelava tako da
mu je tjeme ćelavo, takav je isto tako čist.
42 Ako se pokaže na prednjoj ili stražnjoj ćeli bje-
locrvenkast osip, onda je to guba što je izbila spri-
jeda ili straga na ćeli njegovoj.
43 Ako nađe svećenik, kad pregledava, sprijeda ili
straga na ćeli njegovoj bjelocrvenkast osip što iz-
gleda kao guba na koži tijela,
44 onda je takav gubav, on je nečist. Neka ga sve-
ćenik proglasi nečistim, on ima bolest na glavi.
45 Gubavac, koji ima na sebi tu bolest, hodat će u
haljinama poderanim i kosa na glavi će mu biti ras-
pletena! On će pokrivati svoju bradu i vikati:
'Nečist! Nečist!'
46 On ostaje nečist dokle god ima tu bolest, a jer je
nečist, živjet će odijeljeno; on neka boravi izvan
tabora.
47 Pokaže li se na haljini mjesto gubom zaraženo,
bila haljina vunena ili lanena,
48 ili na tkanim ili pletenim lanenim ili vunenim plat-
nima ili na koži ili na kožnom predmetu,
49 ako je to zaraženo mjesto na haljini ili na koži, ili
na tkanom, ili na pletenom platnu, ili na kožnom
predmetu zelenkasto ili crvenkasto, onda je to
guba, i neka se pokaže svećeniku.
50 Neka svećenik pregleda to zaraženu stvar i
odijeli je za sedam dana.
51 Sedmoga dana neka svećenik opet pregleda
zarazu. Ako se onda osip dalje razišao na haljini, ili
na tkanom ili pletenom platnu, ili na koži ili na
kožnom predmetu, onda je taj osip zarazna guba,
takav je predmet nečist.
52 On onda neka spali haljinu ili tkano i pleteno
laneno ili vuneno platno, ili kožni predmet bilo koje
vrste, na kojemu se pokazao osip; to je zarazna
guba i mora se takav predmet spaliti.
53 Ako svećenik kod pregleda vidi da se osip nije
raširio na haljini, na tkanom ili pletenom platnu, ili
na kožnom predmetu bilo koje vrste,
54 onda neka zapovjedi svećenik da se pere ono
na čemu je osip. On neka se još jedanput odijeliti
za sedam dana.
55 Onda neka pregleda svećenik, pošto se opralo
dotično mjesto i izgled dotičnoga mjesta nije se
promijenio, onda je to, i makar se osip nije dalje
razišao, nečisto, i mora se spaliti, makar bilo za-
griženo mjesto na njegovoj stražnjoj ili prednjoj
strani.
56 Bude li izašlo iz pregleda svećenikova da je
dotično mjesto poblijedjelo nakon pranja, onda
neka se odreže od haljine ili od kože, ili od tkanog
ili pletenog platna.
57 Ako li se pokaže osip na haljini, ili tkanom ili ple-
tenom platnu, ili na kožnom predmetu bilo koje
vrste, onda je to guba što je nanovo izbila i mora se
to, što je zaraženo gubom, spaliti.
58 Haljina, ili tkano ili pleteno platno, ili kožni pred-
met bilo koje vrste, kad ih se opralo i s njih osip

iščeznuo, moraju se još jedanput oprati, tek su onda čisti.
59 To je zakon o gubi na haljini vunenoj ili lanenoj, ili na tkanom ili pletenom platnu, ili na kožnom predmetu bilo koje vrste, neka se proglase čistima ili nečistima."

14 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Ovo je zakon za gubavca za dan njegova očišćenja: neka se dovede pred svećenika.
3 I svećenik neka izađe van pred tabor, onda svećenik kod pregleda da je gubom pogođeno mjesto iscijeljeno,
4 neka zapovjedi svećenik da se, za onoga koji će se čistiti, prinesu dvije žive čiste ptice, cedrovine, grimiznog prediva i izopa.
5 Onda neka svećenik uputi da se jedna ptica zakolje nad zemljanom posudom sa svježom vodom.
6 Neka onda uzme drugu živu pticu i cedrovinu, grimizno predivo i izop i sve to neka umoči, i živu pticu, u krv ptice što je bila zaklana nad vodom svježom.
7 Onda neka poškropi onoga, koji će se proglasiti čistim sedam puta i tako neka ga očisti. Živu pticu neka pusti da poleti u slobodno polje.
8 Nato će onaj koji se daje čistiti oprati svoje haljine, ošišati svu svoju kosu i okupati se; tako postane čist. Onda smije ići u tabor, ali mora još sedam dana ostati izvan svojega šatora.
9 U sedmi dan još će jedanput ošišati svu svoju kosu, glavu, bradu i obrve; svu će kosu svoju ostrići, svoje haljine oprati i okupati se, i on će biti čist.
10 Onda u osmi dan neka on uzme dva muška janjeta bez mane i jednogodišnje žensko janje bez mane, i kao žitni prinos tri desetine efe bijeloga brašna, zamiješena s uljem i jedan log ulja.
11 Onda neka svećenik, koji izvršuje čišćenje, će onoga, koji se daje čistiti i one darove, postavi pred Gospodina na ulaz u šator sastanka.
12 Svećenik neka uzme jedno janje, neka ga prinese kao žrtvu za prijestup s logom ulja i neka oboje žrtvuje podizanjem i mahanjem pred Gospodinom.
13 Nato neka zakolje janje na mjestu gdje se kolje žrtva za grijeh i žrtva paljenica, na svetom mjestu, jer kao žrtva za grijeh pripada svećeniku i žrtva za prijestup: to je najsvetije.
14 Svećenik neka uzme nešto krvi žrtve sa prijestup, pa neka svećenik namaže onomu, koji se daje čistiti, na resicu desnoga uha, na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge.
15 I svećenik neka uzme log s uljem i neka nalije u lijevu svoju ruku.
16 Onda neka umoči desni svoj prst u ulje što mu je u lijevoj ruci i neka svojim prstom sedam puta poškropi nešto ulja pred Gospodinom.
17 A od ostalog ulja što mu je u ruci neka svećenik namaže onomu koji se daje čistiti na resicu desnoga uha, na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge, krvlju žrtve za prijestup.
18 Što još preostane od ulja u ruci svećeniku, to neka izlije na glavu onomu koji se daje čistiti da mu tako svećenik pribavi pomirenje pred Gospodinom.
19 Nato neka svećenik priredi žrtvu za grijeh i tim pribavi onomu, koji se daje čistiti, pomirenje zbog nečistoće njegove. Zatim neka zakolje žrtvu paljenicu.
20 I svećenik neka prinese žrtvu paljenicu s prinosom na žrtveniku. I kad mu je svećenik tako pribavio pomirenje, čist je.
21 Ali ako je siromašan i ne može priskrbiti, onda neka uzme jedno janje kao žrtvu za prijestup mahanjem i njemu se pribavi pomirenje, i nadalje jednu desetinu efe bijeloga brašna, zamiješena s uljem, za prinos i log ulja,
22 i dvije grlice ili dva golubića, što može priskrbiti, da bude jedno kao žrtva za grijeh, drugo kao žrtva paljenica.
23 To neka donese u osmi dan iza svojega očišćenja svećeniku na ulaz u šator sastanka pred Gospodinom.
24 Svećenik neka onda uzme janje žrtve za prijestup i log ulja. Oboje neka žrtvuje mahanjem kao žrtva mahanja pred Gospodinom.
25 Onda neka se zakolje janje žrtve za prijestup, a svećenik neka uzme nešto krvi žrtve za prijestup i namaže onomu koji se daje čistiti na resicu desnoga uha, na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge,
26 I neka nalije svećenik nešto ulja u svoju lijevu ruku.
27 Svećenik neka nešto ulja, što mu je u lijevoj ruci, poškropi svojim desnim prstom sedam puta pred Gospodinom.
28 Onda neka svećenik s nešto ulja u svojoj ruci namaže onomu koji se daje čistiti na resicu desnoga uha, na palac njegove desne ruke i na veliki palac njegove desne noge na mjestu gdje je već krv žrtve za prijestup.
29 A preostalo ulje u ruci svećenika, to neka izlije na glavu onomu koji se daje čistiti da mu tako pribavi pomirenje pred Gospodinom.
30 Onda, neka priredi jednu grlicu ili jednoga golubića što je mogao priskrbiti,
31 jedno kao žrtvu za grijeh, drugo kao žrtvu paljenicu, zajedno s prinosom. Tako će svećenik onomu koji se daje čistiti pribaviti pomirenje pred Gospodinom.
32 To je zakon za onoga koji je zaražen gubom i kod svojega čišćenja ne može priskrbiti što se traži."
33 Nato je Gospodin rekao Mojsiju i Aronu, govoreći:
34 "Kad dođete u zemlju Kanaan koju vam dajem u posjed i ja pustim pošast gube u koju kuću u zemlji koju posjedujete,
35 onda neka vlasnik kuće ode i javi to svećeniku ovako: 'Pokazuje se nešto na mojoj kući što izgleda kao guba.'
36 Onda neka zapovjedi svećenik da se isprazni kuća prije nego on stupi u nju razgledati štetno mjesto da se ne bi moralo sve što je u kući označiti kao nečisto. Tek će onda svećenik ući u kuću da je razgleda.
37 On neka pregleda bolest, i ako se ona pokazuje na zidovima kuće kao rupice zelene ili crvenkaste što su naoči zida dublje,
38 onda neka svećenik iziđe iz kuće pred kućna vrata i neka zatvori kuću za sedam dana.
39 Kad bi onda svećenik u sedmi dan došao natrag i opazio da se bolest raširila na zidovima kuće,
40 onda neka svećenik zapovjedi da se povadi kamenje na kojemu se pokazuje bolest i da se pobaca van izvan grada na koje nečisto mjesto.
41 Onda neka dade da se kuća svuda iznutra ostruže i ostrugani prah neka se prospe izvan grada na koje nečisto mjesto.
42 Nato neka uzme drugo kamenje i umetne namjesto izvađenoga kamenja. Onda neka se uzme druga žbuka i njom ožbuka kuća.

43 Ako se onda opet pokaže bolest i raširi se po kući, poslije otkako se kamenje izvadilo i kuća se ostrugala i ožbukala,
44 onda neka opet dođe svećenik i pregleda; i ako se pronađe da se zaraza raširila dalje po kući, onda je to zarazna guba; nečista je.
45 Neka se stoga poruši kuća sa svojim kamenjem, gredama i sa svom žbukom kućnom, i neka se iznese izvan grada na koje nečisto mjesto.
46 A tko uđe u kuću dok je zatvorena neka je nečist do večeri.
47 I onaj tko spava u kući, mora oprati svoje haljine, i tko jede u kući, mora oprati svoje haljine.
48 Ako svećenik uđe u kuću da pregleda i opazi da se bolest raširila po kući, pošto se kuća ožbukala, nije dalje razišla, onda će svećenik proglasiti kuću čistom, jer se iscijelila bolest.
49 Neka uzme, da bi očistio kuću, dvije ptice, cedrovinu, grimizno predivo i izop.
50 Onda neka zakolje jednu pticu nad zemljanom posudom sa svježom vodom,
51 i neka uzme cedrovinu, izop, grimizno predivo i živu pticu i neka ih umoči u krv zaklane ptice i u svježu vodu i neka tim sedam puta poškropi kuću.
52 Tako neka pribavi kući pomirenje krvlju ptice i svježom vodom, živom pticom, cedrovinom, hisopom i grimiznim predivom.
53 A živu pticu neka pred gradom pusti da poleti u slobodno polje, i tako neka pribavi kući pomirenje; onda je ona čista.
54 To je zakon za razne vrste gube i kraste,
55 i gube na haljinama i kućama,
56 otekline, osipe i svijetle pjege.
57 Oni neka se o tom pouče, kad je što čisto ili nečisto. To je zakon o gubi."

15 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Govori Izraelovim sinovima i reci im ovo: 'Ako netko trpi od izljeva iz svojega tijela, onda je izljev nečist.
3 I ovako neka se postupa s nečistoćom toga izljeva: ako njegovo tijelo pušta izljev ili zatvara tako da ništa ne teče, onda je nečistoća na njemu.
4 Svaka postelja koju rabi bolesnik, postaje nečista, i sve na što on sjedne, postaje nečisto.
5 Tko se dotakne njegove postelje, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.
6 I tko sjedne na predmet na kojemu je sjedio onaj koji ima izljev sjemena, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.
7 Nadalje, tko se dotakne tijela onoga koji ima izljev, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.
8 I ako onaj koji ima izljev dođe svojom pljuvačkom u dodir s čistim, to mora ovaj oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.
9 Nadalje, nečisto je svako sedlo na kojemu pri jahanju sjedi onaj koji ima izljev.
10 I tko dotakne nešto što je onaj imao pod sobom, postaje nečist do večeri. Tko ponese to, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.
11 Svaki koga se onaj koji ima izljev dotakne neopranim rukama, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.
12 Zemljana posuda koju dotakne onaj koji ima izljev mora se razbiti, i svaka posuda drvena mora se isprati vodom.
13 A kad se onaj koji boluje od izljeva, ozdravi od svoje bolesti, onda neka on tada, kad je ozdravio, broji sedam dana; onda neka opere svoje haljine i okupa se u svježoj vodi i tako će biti čist.
14 Na osmi dan neka za sebe uzme dvije grlice ili dva golubića, i neka dođe pred Gospodina na ulaz u šator sastanka i neka ih preda svećeniku.
15 Svećenik neka ih onda prinese, jedno kao žrtvu za grijeh, a drugo kao žrtvu paljenicu. Tako neka mu svećenik pribavi zbog izljeva pomirenje pred Gospodinom.
16 Ako komu čovjeku isteče sjeme, onda neka on okupa cijelo tijelo svoje, i bit će nečist do večeri.
17 Odjeća i stvar od kože na koju je došlo sjeme, mora se vodom oprati i nečista je do večeri.
18 Ako tko bude sa ženom tako da isteče sjeme, moraju se oboje okupati i nečisti su do večeri.
19 Ako ženska osoba ima izljev i to mjesečni izljev krvi, onda je na njoj nečistoća sedam dana; tko se je god dotakne, nečist je do večeri.
20 Sve na što ona legne u vrijeme svoje nečistoće, postaje nečisto, isto tako sve na čemu sjedi.
21 Tko se dotakne njezine postelje, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.
22 Tko se dotakne predmeta na kojemu je ona sjedila, mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.
23 I tko dotakne nešto na njezinoj postelji ili na predmetu na kojemu je ona sjedila, nečist je do večeri.
24 Ako li netko bude s njom, tako da nešto njezine nečistoće dođe na njega, onda je on sedam dana nečist i svaka postelja na kojoj leži nečista je.
25 Ako ženska osoba trpi stalno od izljeva krvi izvan pravilna vremena, ili ako ima izljev krvi preko pravilna vremena, onda se dani u kojima ima nečisti izljev smatraju kao dani njezina pravilna izljeva; ona je nečista.
26 Za svaku postelju, na kojoj leži u dane svojega izljeva, vrijedi isto pravilo kao za postelju u vrijeme njezina pravilna izljeva i svaki predmet na kojemu ona sjedi postaje nečist kao u vrijeme njezina pravilna izljeva.
27 Tako tko se dotakne tih stvari, postaje nečist, on mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do večeri.
28 Ako je ona ozdravila od njezina izljeva, onda neka broji još sedam dana; poslije toga će biti čista.
29 A na osmi dan neka uzme za sebe dvije grlice ili dva golubića i neka ih odnese svećeniku na ulaz u šator sastanka.
30 Svećenik neka onda prinese jedno kao žrtvu za grijeh, drugo kao žrtvu paljenicu. Tako neka joj svećenik pribavi, zbog njezina izljeva, pomirenje pred Gospodinom.
31 Tako ćete poučiti Izraelove sinove o njihovoj nečistoći da ne umru zbog svoje nečistoće, ako bi onečistili moj šator koji je u njihovoj sredini.
32 To je zakon za one koji su oboljeli od izljeva i koji izljevom sjemena postaju nečisti.
33 I za one što imaju pravilni izljev i za sve što imaju izljev, bilo muško ili žensko, i za onoga koji bude s nečistom.' "

16 Gospodin je govorio Mojsiju nakon smrti obojice Aronovih sinova, kad su prinosili nezakonitu vatru pred Gospodina, i umrli.
2 Gospodin je rekao Mojsiju: "Kaži svojem bratu Aronu da ne smije u svako doba ući u Sveto Mjesto iza zavjese, pred pomirilište odozgor na škrinji, inače mora umrijeti, jer ću se ja pojaviti u oblaku nad pomirilištem.
3 Aron smije ući u Sveto Mjesto, s juncem kao žrtvom za grijeh i s ovnom kao žrtvom paljenicom.
4 On mora nositi svetu lanenu košulju, lanene gaće moraju pokrivati golo tijelo, lanenim pojasom

mora biti opasan i lanenu kapu mora staviti na
glavu. To je sveta odjeća koju on mora odjenuti,
pošto se okupao.
5 Od zajednice Izraelovih sinova neka uzme sebi
dva jarca kao žrtvu za grijeh i jednoga ovna kao
žrtvu paljenicu.
6 Onda neka Aron prinese junca što je određen
kao žrtvu za grijeh i pribaviti sebi i svojoj kući
pomirenje.
7 Nato neka uzme oba jarca i stavi ih pred Gospo-
dina na ulaz u šator sastanka.
8 Aron neka baci ždrijeb na oba jarca, jedan ždrijeb
za Gospodina, drugi za Azazela.
9 Onda neka Aron donese jarca na kojega je pao
ždrijeb za Gospodina, i pripravi ga kao žrtvu za
grijeh.
10 A jarca, na kojega je pao ždrijeb za Azazela,
neka stavi živa pred Gospodina da na njemu vrši
pomirenje i da ga pošalje za Azazela u pustinju.
11 Aron neka donese junca što je određen za
njega kao žrtva za grijeh i tako sebi i svojoj kući
pribavi pomirenje, i da zakolje junca što je određen
za njega kao žrtva za grijeh.
12 Onda neka uzme kadionicu punu žeravice sa
žrtvenika pred Gospodinom i dvije pregršti pune
sitno istucanoga miomirisnog kâda i odnese iza
zavjese.
13 Neka stavi miomirisni kâd na oganj pred Go-
spodinom, da oblak od miomirisnog kâda zakloni
pomirilište na škrinji Svjedočanstva i da on ne
umre.
14 Neka uzme nešto junčeve krvi i neka poškropi
svojim prstom na istočnu stranu pomirilišta; ispred
pomirilišta neka poškropi sedam puta krvlju svojim
prstom.
15 Onda neka zakolje jarca što je određen za
narod kao žrtva za grijeh i neka odnese njegovu
krv iza zavjese i neka učini s krvlju isto onako kako
je učinio s krvlju junčevom, i neka poškropi pomir-
ilište i ispred pomirilišta.
16 I tako napraviti pomirenje za Sveto Mjesto zbog
nečistoća Izraelovih sinova, i zbog svih prijestupa,
za sve njihove grijehe. Isto tako neka učini i sa ša-
torom sastanka što se nalazi kod njih usred nji-
hovih nečistoća.
17 A nitko ne smije biti nazočan u šatoru sastanka
kad on uđe u njega izvršiti u Svetom Mjestu čin po-
mirenja, dok ne iziđe i ne pribavi pomirenje sebi i
svojoj kući i cijeloj Izraelovoj zajednici.
18 Potom neka iziđe van na žrtvenik što stoji pred
Gospodinom, pa neka izvrši i na njemu pomirenje
tako da uzme nešto junčeve krvi i jarčeve krvi i da
je unaokolo namaže na rogove žrtvenika.
19 Onda neka sedam puta poškropi žrtvenik svo-
jim prstom s krvlju i tako ga očisti i posveti ga od
nečistoća Izraelovih sinova.
20 Kad je tako svršio pomirenje svetišta i šatora
sastanka i žrtvenika, onda neka dovede živoga
jarca.
21 Aron neka položi svoje obje ruke na glavu
živomu jarcu i neka prizna nad njim sva zlodjela
Izraelovih sinova i sve prijestupe koje su počinili.
On neka ih položi na glavu jarcu i neka ga po čovje-
ku, koji stoji spreman, dade poslati u pustinju.
22 Tako neka jarac odnese sobom sva njihova
zlodjela u nenapućenu zemlju; neka u pustinji
pusti jarca.
23 Onda neka Aron uđe u šator sastanka i skine sa
sebe lanene haljine koje je odjenuo kad je ulazio u
Sveto Mjesto, i ondje neka ih ostavi.
24 On neka se vodom okupa na svetom mjestu,
odjene svoje haljine, opet iziđe i prinese žrtvu pa-
ljenicu za sebe i žrtvu paljenicu za narod i tim sebi
i narodu pribavi pomirenje.
25 A loj žrtve za grijeh neka spali na žrtveniku.
26 A čovjek, koji je odnio jarca van za Azazela,
mora oprati svoje haljine i okupati se, onda smije
opet doći u tabor.
27 Junca za žrtvu za grijeh i jarca za žrtvu za grijeh,
čija je krv bila unesena u Sveto Mjesto za izvršenje
pomirenja, neka se odnese van pred tabor i neka
se ognjem spali: njihove kože, njihovo meso i
drobinu sa izmetinom.
28 Tada onaj koji ih je spalio, mora oprati svoje ha-
ljine i okupati se, onda smije opet doći u tabor.
29 Ovo neka vam je vječita uredba: u sedmom
mjesecu, na desetog dana mjeseca, ponizite
svoje duše i ne obavljajte nikakva posla, ni domaći
vaše zemlje ni došljak koji boravi kod vas.
30 Jer toga dana pribavlja se za vas pomirenje da
vas se očisti, tako da budete očišćeni od svih svo-
jih grijeha pred Gospodinom.
31 Dan potpunoga odmora neka bude za vas i
ponizite svoje duše. To je vječita uredba.
32 A pomirenje neka izvrši svećenik koji je bio
pomazan i posvećen za vršenje službe svećeni-
čke mjesto svojega oca. I on neka odjene lanene
haljine, svetu odjeću;
33 onda neka on pribavi pomirenje za Sveto sve-
tište, i on neka pribavi pomirenje za šator sastanka
i za žrtvenik, i neka pribavi pomirenje za svećenike
i za sav narod zajednice.
34 Ovo neka je vječita uredba za tebe da pribaviš
Izraelovim sinovima jedanput u godini pomirenje
od svih njihovih grijeha.” I on je učinio kako je zapo-
vjedio Gospodin Mojsiju.

17 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 “Govori Aronu, njegovim sinovima i svim
Izraelovim sinovima i kaži ovako: ‘Ovo je što zapo-
vjeda Gospodin:
3 Svaki Izraelac, koji zakolje vola, ovcu ili kozu u
taboru ili izvan tabora,
4 a ne donese ih na ulaz u šator sastanka da ih
prinese Gospodinu kao prinos pred šatorom Gos-
podinovim, taj neka bude okrivljen za krv. On je
prolio krv; takav neka se iskorijeni iz svojega naro-
da.
5 Zato neka Izraelovi sinovi svoje životinje klanice,
što su ih do sada klali na slobodnu polju, dovedu k
svećeniku pred Gospodina na ulaz u šator sas-
tanka i prinesu ih kao žrtve mirotvorne Gospodinu.
6 Svećenik neka poškropi krvlju Gospodinov žr-
tvenik pred ulazom u šator sastanka i neka spali loj
na ugodan miris Gospodinu.
7 Oni neka više ne prinose svojih žrtava klanica
zlodusima, s kojima su do sada činili preljub. Ovo
neka im je vječita uredba kroz sve njihove narašta-
je.’
8 A ti im kaži: ‘Ako jedan Izraelac ili došljak koji
boravi kod njih, prinese žrtvu paljenicu ili žrtvu
klanicu,
9 a da je ne dovede na ulaz u šator sastanka da je
ondje žrtvuje Gospodinu, onda taj neka se iskori-
jeni iz svojega naroda.
10 Ako bilo koji Izraelac ili došljak koji boravi kod
njih, jede bilo koju krv, ja ću postupiti protiv takva
čovjeka, koji jede krv, i iskorijeniti ga iz njegova na-
roda.
11 Jer život tijela je u krvi. Ja sam vam dao da
danom na žrtveniku obavljate pomirenje za vaše
duše; krv, naime, pribavlja pomirenje, jer je život u
njoj.’
12 Zato sam rekao Izraelovim sinovima: ‘Nitko iz-

među vas ne smije jesti krvi, ni došljak koji boravi
kod vas ne smije okusiti krvi.'
13 Ako bilo tko od Izraelovih sinova, ili bilo koji
došljak koji boravi kod njih, kad ulovi divljač ili pticu
što se jede, neka iscijedi krv i zaspe je zemljom.
14 Jer život svakog živoga bića u njegovoj je krvi.
Zato sam rekao Izraelovim sinovima: 'Ne smijete
jesti krvi nijednog živoga bića, jer je život svakog
živoga bića u njegovoj krvi. Svaki koji je jede neka
se iskorijeni.'
15 Tko jede meso životinje koja je crkla, ili ju je
zvijer rastrgala, bio domaći vaš zemlje ili došljak,
mora oprati svoje haljine i okupati se i nečist je do
večeri: onda je opet čist.
16 Ako ne opere svojih haljina i ne okupa se, onda
snosi krivnju.' "

18 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Ja
sam Gospodin vaš Bog.
3 Ne smijete činiti što se čini u zemlji Egipat gdje
ste prebivali, i ne smijete činiti što se čini u zemlji
Kanaanaca, kamo ću vas voditi; ni po njihovim
uredbama ne smijete živjeti!
4 Nego vršite moje propise, živite i hodite po mojim
uredbama. Ja sam Gospodin, vaš Bog.
5 Stoga držite moje pravne propise i moje uredbe;
tko ih vrši imat će po njima život. Ja sam Gospodin.
6 Nitko od vas ne smije se približiti svojim
rođacima po krvi da otkrije njihovu golotinju. Ja
sam Gospodin.
7 Ne smiješ otkrivati golotinje svojega oca ni golo-
tinje svoje majke. Ona je tvoja majka; ne smiješ
otkrivati njezine golotinje!
8 Ne smiješ otkrivati golotinje žene svojega oca; to
je golotinja tvojega oca!
9 Ne smiješ otkrivati golotinje svoje sestre, kćeri
svojega oca ili kćeri svoje majke, bila rođena u kući
ili izvan kuće; ne smiješ otkrivati njihove golotinje!
10 Ne smiješ otkrivati golotinje kćeri svojega sina
ni golotinje kćeri svoje kćeri, jer njihova je golotinja
tvoja vlastita golotinja.
11 Ne smiješ otkrivati golotinje kćeri žene svojega
oca! Jer rođena je od tvojega oca—ona ti je ses-
tra—ne smiješ otkrivati njezine golotinje!
12 Ne smiješ otkrivati golotinje sestre svojega oca;
jer je to rodna krv tvojega oca.
13 Ne smiješ otkrivati golotinje sestre svoje majke;
jer je to rodna krv tvoje majke.
14 Ne smiješ otkrivati golotinje žene brata svojega
oca! K ženi njegovoj ne smiješ se približiti; ona je
tvoja strina.
15 Ne smiješ otkrivati golotinje svoje snahe—ona
je žena tvojega sina; ne smiješ otkrivati njezine
golotinje!
16 Ne smiješ otkrivati golotinje žene svojega
brata; to je golotinja tvojega brata!
17 Ne smiješ otkrivati golotinje žene i ujedno sa
kćeri njezinom! Kćeri njezina sina ili kćeri od njez-
ine kćeri ne smiješ uzeti da otkriješ njihovu golo-
tinju! To je krvna obitelj i bilo bi zlodjelo.
18 Ne smiješ uzimati ženinu sestru i time izazivati
ljubomoru, da otkriješ njezinu golotinju dok još
žena živi!
19 Ne smiješ se približiti ženi u vrijeme njezine ne-
čistoće da otkriješ njezinu golotinju!
20 Ne smiješ leći sa ženom svojega bližnjega;
njom bi se onečistio.
21 Ne dopuštaj da nijedan od tvojih potomaka
prođe kroz vatru Moleku za žrtvu, ni da psuje Ime
svojega Boga: Ja sam Gospodin.
22 Ne smiješ leći s muškarcem kao sa ženom! To
je opačina.
23 I sa životinjom ne smiješ leći da se pariš s njome
i tako sebe onečistiš. Žena se ne smije podati živ-
otinji da se pari s njome! To je opačina.
24 Nemojte se onečistiti nigdje ničim takvim! Jer
svim tim onečišćavali su se narodi koje ću ih pro-
tjerati kad vi dođete.
25 Jer je zemlja postala nečista, pohodit ću je zbog
njezinih zlodjela tako da će zemlja izbljuvati svoje
stanovnike.
26 Držite moje pravne propise i moje uredbe. Ne
činite ni jedne od tih opačina, ni domaći ni došljak
koji živi kod vas.
27 Jer sve te opačine činili su ljudi koji su prije vas
prebivali u zemlji i tako je postala zemlja nečista.
28 Onda vas zemlja neće izbljuvati što ste je učinili
nečistom, kako je izbljuvala narod koji je bio prije
vas.
29 Tko god čini bilo koju od tih opačina, ljudi koji
takvo što čine, neka se iskorijene i svojega naroda.
30 Tako eto držite moje uredbe; ne ravnajte se po
gadnim običajima što su se držali prije vas, pa da
se time onečistite. Ja sam Gospodin, vaš Bog!' "

19 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Govori cijeloj zajednici Izraelovih sinova i
kaži im ovo: 'Budite sveti, jer sam ja, Gospodin,
vaš Bog, svet.
3 Svaki neka poštuje svojega oca i svoju majku i
neka drži moje Subotnje dane! Ja sam Gospodin,
vaš Bog.
4 Ne smijete se obraćati k idolima i ne smijete činite
sebi livenih bogova! Ja sam Gospodin, vaš Bog.
5 Kad prinosite Gospodinu žrtvu mirotvornu, onda
je žrtvujte po svojoj slobodnoj volji.
6 Na dan kad je žrtvujete, ili dan kasnije neka se
pojede, a što preostane do trećega dana, neka se
ognjem spali.
7 Ako bi se ipak treći dan što od toga jelo, to bi bilo
gadno, i ne bi bilo primljeno.
8 Stoga tko god od toga jede, stavlja na sebe zlod-
jela, jer je oskvrnuo što je Gospodinu sveto; takav
neka se iskorijeni iz svoga naroda.
9 Kad spremate žetvu svoje zemlje, ne smijete
požeti polja sve do krajnjega ruba i ne smijete pa-
birčiti svoju žetvu.
10 I u vinogradu ne smijete pabirčiti i ne smijete
pobirati otpalih zrna vinograda, nego ih ostavite si-
romahu i došljaku! Ja sam Gospodin, vaš Bog.
11 Ne smijete krasti, ni nepošteno činiti, ni lagati
jedan drugomu!
12 Ne smijete se krivo zaklinjati mojim Imenom i ne
smijete oskvrnjivati tako Imena Božjega! Ja sam
Gospodin.
13 Ne smijete zakidati i ne smijete pljačkati svoje-
ga bližnjega! Ne smijete zadržavati kod sebe do
sutra plaće poslenika!
14 Ne smijete psovati gluhoga i pred slijepca ne
smijete stavljati na put ništa, nego se boj svojega
Boga. Ja sam Gospodin.
15 Ne smijete činiti nepravde kod presude! Ne
smijete ići na stranu siromaha, ni častiti odličnika,
nego sudite po pravdi svojem bližnjemu!
16 Ne smijete prosipati klevete među svojom
braćom i ne stavljati tim u opasnost život svojega
bližnjega! Ja sam Gospodin.
17 Ne smijete nositi u srcu mržnje protiv svojega
brata! Otvoreno uputite svojega bližnjega da zbog
njega ne navučete krivnju na sebe.
18 Ne smijete se osvećivati, ni mrziti koga iz svoje-
ga naroda, nego ljubite svojega bližnjega kao sa-
moga sebe! Ja sam Gospodin.

19 Držite moje uredbe! Živinčeta svojega ne smi-
jete puštati na živinče druge vrste! Ne smijete zasi-
javati svoja polja dvojakim sjemenom! Ne smijete
odijevati haljine od dvije vrste, lanene i vunene!
20 Ako bilo tko legne sa ženom koja kao suložnica
pripada drugomu mužu, a nije oslobođena ni otku-
pljena, neka se bičuju, ali da se ne usmrte, jer ona
nije oslobođena.
21 Neka on prinese na ulazu u šator sastanka
Gospodinu ovna kao žrtvu za prijestup.
22 Neka mu onda svećenik ovnujskom žrtvom za
prijestup pribavi pred Gospodinom pomirenje za
počinjeni grijeh. Tako će mu se oprostiti grijeh u
koji je počinio.
23 Kad dođete u zemlju i zasadite svakojakih
voćaka, smatrajte njihove prve plodove kao neob-
rezane. Neka vam budu kroz tri godine neobreza-
ni: oni neka se ne jedu!
24 U četvrtoj godini neka budu svi njihovi plodovi u
zahvalu posvećeni Gospodinu.
25 Tek u petoj godini smijete uživati njihove plo-
dove; to obilatiji bit će vam onda prihod. Ja sam
Gospodin, vaš Bog!
26 Ništa ne smijete jesti s krvlju! Ne smijete vračati
ni čarati!
27 Ne smijete šišati svoje kose na svojim sljepo-
očnicama; ne šišajte okrajke svoje brade.
28 Zbog mrtvaca ne smijete činiti ureze na svoje-
mu tijelu; ne smijete urezivati na sebi nikakvih
biljega. Ja sam Gospodin.
29 Ne smijete obeščastiti svoje kćeri puštajući je
za bludnicu da zemlja ne postane bludničko mje-
sto i napuni se pokvarenošću.
30 Moje Subotnje dane svetkujte i poštujte moje
svetište. Ja sam Gospodin.
31 Ne smijete se obraćati na zazivače duhova i
vračare; ne smijete ih pitati za savjet, da se njima
onečistite. Ja sam Gospodin, vaš Bog.
32 Ustanite pred sijedom glavom, poštujte pris-
utne starce, i bojte se svojega Boga. Ja sam Go-
spodin.
33 Ako došljak boravi u vašoj zemlji, ne smijete ga
ugnjetavati.
34 Neka došljak koji živi među vama bude kao i
domaći koji je rođen među vama; ljubite ga kao
same sebe, jer sami ste bili došljaci u zemlji egipat-
skoj. Ja sam Gospodin, vaš Bog.
35 Ne smijete činiti nepravde kod presude, kod
mjere za dužinu, mjere za težinu, ili obima.
36 Mjerila neka su vam pravedna, utezi pravedni,
efa pravedna i hin pravedni. Ja sam Gospodin, vaš
Bog, koji sam vas izveo iz egipatske zemlje.
37 Zato držite točno sve moje zakone i uredbe. Ja
sam Gospodin.' "

20 Onda je rekao Gospodin Mojsiju govoreći:
2 "Govori opet Izraelovim sinovima ovo:
'Ako Izraelac ili došljak koji živi u Izraelu, dade koje
svoje dijete Moleku, taj neka se smrću kazni; na-
rod neka ga kamenuje.
3 Ja ću se sam okrenuti protiv njega i iskorijenit ću
ga iz njegova naroda, jer je dao svoje dijete Moleku
i tako onečistio moje svetište i obeščastio sveto
Ime moje.
4 Ako bi narod zemlje bilo kako zatvorio svoje oči
pred čovjekom koji daje svoje potomke Moleku i
oni ga ne ubiju,
5 onda ću se ja sam okrenuti protiv takva čovjeka i
protiv cijele njegove obitelji; iskorijenit ću njega i
sve koji su se predali Moleku s njim počinili preljub.
6 Ako se netko obraća na zazivače duhova i
vračare i s njima služi krivoboštvu, onda ću se ja
sam okrenuti protiv takva čovjeka i iskorijeniti ga iz
njegova naroda.
7 Zato se posvetite i budite sveti, jer ja sam Gospo-
din, vaš Bog.
8 Držite točno moje uredbe! Ja sam Gospodin koji
vas posvećujem.
9 Svaki koji proklinje oca ili majku, neka se smrću
kazni. Jer je oca i majku proklinjao, neka njegova
krv bude na njemu.
10 Ako netko sagriješi sa ženom udanom, sa
ženom svojega bližnjega, neka se smrću kazni
preljubnik i preljubnica.
11 Čovjek koji legne sa ženom svojega oca, otkrio
je golotinju svojega oca, neka se oboje smrću ka-
zni. Neka njihova krv bude na njima.
12 Ako čovjek sagriješi sa svojom snahom, neka
se oboje smrću kazni. Oni su time počinili opačinu.
Neka njihova krv bude na njima.
13 Ako muškarac legne s drugim muškarcem kao
sa ženom, počinili su obojica opačinu; neka se
oboje smrću kazni. Neka njihova krv bude na
njima.
14 Ako čovjek oženi ženu i uz to još njezinu majku,
to je zlodjelo. Neka njega i nju obje spale, da se
učini kraj takvim zlodjelima među vama.
15 Ako se čovjek pari sa živinčetom, neka se sm-
rću kazni; živinče neka se ubije!
16 Ako se žena približi živinčetu da se pari s njim,
ubij ženu i živinče. Neka se zacijelo smrću kazne.
Neka njihova krv bude na njima.
17 Ako čovjek uzme za ženu svoju sestru od očeve
ili majčine strane, i ako je on vidio njezinu golotinju
i ona vidjela njegovu golotinju, to je zlodjelo. Neka
se usmrte pred očima svojega naroda! On je obe-
ščastio svoju sestru; neka svoju krivnju ispašta.
18 Ako čovjek legne sa ženskom osobom u vrije-
me njezine nemoći, i otkrije njezinu golotinju, on je
tako otkrio njezinu njezino mjesečno pranje. Neka
se oboje iskorijeni iz svojega naroda.
19 Ne smijete otkrivati golotinje sestre svojega oca
ili svoje majke, jer takav obeščašćuje svoj bliski
rod. Oni neka svoju krivnju ispaštaju.
20 Ako čovjek legne sa ženom svojega strica,
otkrio je golotinju svojega strica. Oni neka svoju
krivnju ispaštaju; umrijet će bez djece.
21 Ako čovjek uzme k sebi ženu svojega brata, to
je nečisto. Otkrio je golotinju svojega brata. Oni će
ostati bez djece.
22 Zato trebate držati sve moje pravne propise i
uredbe, i izvršujte ih, tako da vas ne izbljuje zemlja
u koju vas hoću dovesti da se u njoj smjestite.
23 Ne smijete ići po uredbama naroda koje ću pro-
tjerati ispred vas pri vašem dolasku, jer su činili sve
to, zato su mi omrznuli.
24 A ja sam vam rekao: vi ćete baštiniti njihovu ze-
mlju, vama ću dati u posjed zemlju u kojoj teče mli-
jeko i med. Ja sam Gospodin, vaš Bog, koji sam
vas odvojio od ostalih naroda.
25 Zato trebate razlikovati između životinja čistih i
nečistih, između ptica čistih i nečistih. Ne smijete
se onečistiti, tako da postanete odvratni, sa životi-
njama ili sa pticama ili bilo čim što puže po zemlji,
a što sam vam označio kao nečisto.
26 Budite mi sveti, jer sam ja Gospodin svet, i
odvojio sam vas od drugih naroda da budete moji.
27 Muž ili žena koji su zazivači duhova ili vračari,
neka se smrću kazne; neka ih kamenuju. Neka nji-
hova krv bude na njima.' "

21 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
"Govori svećenicima, Aronovim sinovima i
kaži im: 'Neka se nitko ne učini nečistim ni na ko-

jem mrtvacu u svojemu narodu,
2 osim na svojim bližim rođacima po krvi, na svojoj
majci, svojem ocu, svojem sinu, svojoj kćeri, svo-
jem bratu,
3 i svojoj sestri, ako ona još kao djevojka živi kod
njega i nema muža, smije se onečistiti.
4 Ali on se ne smije onečistiti, budući da je glavar u
svojem narodu, da bi se oskvrnuo.
5 Ne smiju šišati kose na svojoj glavi i svoje brade
ne smiju podstrizati i ne smiju praviti ureze na svo-
jemu tijelu.
6 Neka budu sveti svojem Bogu i neka ne oskvrn-
juju imena svojega Boga, jer prinose žrtve ognjem
spaljene Gospodinove, kruh svojega Boga; zato
neka budu sveti.
7 Neka ne uzimaju bludnicu ili oskvrnjenu za ženu;
i ne smiju se ženiti ženom rastavljenom od svojega
muža; jer je svećenik posvećen svojem Bogu.
8 Stoga ga poštujte, jer on prinosi hranu tvojega
Boga. Kao svet neka ti bude, jer sam svet ja, Go-
spodin, koji vas posvećujem.
9 Ako se kći bilo kojega svećenika onečisti svojim
bludom, i tim oskvrni svojega oca, neka se na vatri
spali.
10 A visoki svećenik, koji je među svojom braćom,
na čiju se glavu izlilo ulje pomazanja i koji je posve-
ćen i odjeven u svete haljine, neka ne otkriva svoju
glavu ni razdira svoje haljine;
11 neka se ne primakne nijednomu mrtvacu, pa i
na ocu i na majci neka se ne onečistiti.
12 Neka ne ostavlja svetišta, i svetište svojega
Boga neka ne oskvrnjuje, jer je na njemu posveće-
nje ulja pomazanja njegova Boga. Ja sam Gospo-
din.
13 Za ženu neka sebi uzima djevicu.
14 Udovicom ili rastavljenom ženom ili oskvrn-
jenom ili bludnicom, tima se ne smije ženiti; neka
uzme djevicu iz svojega naroda sebi za ženu.
15 Neka ne oskvrnjuje svojega potomstva među
svojim narodom, jer ja sam Gospodin posvećujem
ga.' "
16 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
17 "Govori Aronu ovako: 'Ako tko od tvojih budućih
potomaka ima na sebi kakvu tjelesnu manu, ne
smije pristupiti prinositi žrtvenu hranu svojega
Boga.
18 Jer tko ima na sebi kakvu tjelesnu manu neka
ne pristupi: ni slijep, ni hrom, ni sakat, nitko u koga
je jedan ud previše dug,
19 tko ima slomljenu nogu ili slomljenu ruku,
20 ili grbav ili sušičav, nitko koji ima nezdrave oči,
ni šugav, ni lišajav, ni uškopljenik.
21 Čovjek od potomaka svećenika Arona koji ima
manu, ne smije pristupiti, da prinese žrtvu ognjem
spaljenu Gospodinu. On ima manu, ne smije pri-
nositi hranu svojega Boga.
22 Ali smije jesti hranu svojega Boga, naime, od
najsvetijih i svetih darova;
23 ali neka ne prilazi zavjesi i pristupi žrtveniku, jer
ima manu. Inače bi oskvrnuo moja svetišta, jer ja
Gospodin, posvećujem ih.' "
24 Mojsije je rekao ovo Aronu i njegovim sinovima
i svim Izraelovim sinovima.

22 Tada je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Govori Aronu i njegovim sinovima da se
odvoje od svetih stvari Izraelovih sinova i da ne
obeščašćuju sveto Ime moje. Ja sam Gospodin.
3 Kaži im ovako: 'Ako ikad itko između svih poto-
maka vaših pristupi, u stanju nečistoće, k svetim
darovima koje Izraelovi sinovi posvećuju Gospo-
dinu, taj čovjek neka se ukloni ispred mene. Ja
sam Gospodin.
4 Tko između Aronovih potomaka trpi od gube ili
izljeva, ne smije jesti od svetih darova dok nije opet
čist. Tko se dotakne koga god koji se onečistio od
mrtva tijela, ili tko se oskvrnuo,
5 ili tko dotakne životinju što gmiže po zemlji, od
čega se on onečistio, ili čovjeka od koga navuče na
sebe bilo koju nečistoću,
6 tko se, dakle, dotakne takvog čega, ostaje nečist
do večeri i neka ne jede ništa od svetih prinosa dok
se nije okupao.
7 A kad zađe sunce, on je opet čist i tada smije jesti
od svetih prinosa, jer oni mu dolaze kao hrana.
8 Od životinje poginule ili rastrgane ne smije jesti.
On bi se tim onečistio. Ja sam Gospodin.
9 Stoga oni moraju držati moje uredbe, inače bi
sagriješili i morali umrijeti, ako su ga oskvrnuli po-
svećeno. Ja Gospodin posvećujem ih!
10 Onaj tko nije svećenik ne smije jesti od svetoga
prinosa; ni ukućanin ili nadničar ne smije jesti
nešto sveto.
11 Ako svećenik kupi roba za novce, onda taj smije
od toga jesti, i oni koji su rođeni u njegovoj kući
smiju jesti njegovu hranu.
12 Ako se kći svećenikova uda za koga izvana,
ona ne smije jesti od svetih prinosa.
13 Ali ako je kći svećenikova udovica ili rastavlje-
na, a nema djece, i vrati se opet u kuću svojega
oca, onda ona smije jesti hranu svojega oca kao u
svojoj mladosti, ali nitko izvana ne smije što od
toga jesti.
14 Ako netko jede sveto nehotice, onda će pov-
ratiti sveto svećeniku i dometnuti još peti dio vrijed-
nosti.
15 Oni ne smiju oskvrnuti svetih prinosa Izraelovih
sinova, koje ovi prinose Gospodinu.
16 Navukli bi na sebe kažnjiv prijestup, kad bi oni
jeli njihove svete prinose, jer ja Gospodin pos-
većujem ih.' "
17 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
18 "Govori Aronu i njegovim sinovima i svim Izra-
elovim sinovima i kaži ovako: 'Ako netko od Izra-
elove kuće ili od stranaca u Izraelu prinese svoj
prinos Gospodinu, zavjetovane ili dragovoljne pri-
nose kao žrtvu paljenicu,
19 onda za to neka se prinese dragovoljni prinos,
bez mane muško od goveda, ovaca i koza.
20 Ali životinju koja ima manu ne smijete prinositi,
jer vam to neće biti ugodno primljeno.
21 Ako tko god prinosi Gospodinu kao žrtvu miro-
tvornu govedo ili ovcu da izvrši zavjet ili kao drago-
voljni prinos da bude ugodan, ne smije imati
nikakve mane na sebi.
22 Životinje koje su slijepe ili imaju koji ud slomljen
ili ranu ili su gnojave, krastave ili lišajave, ne smi-
jete prinositi Gospodinu ni od toga na žrtvenik
staviti Gospodinu žrtvu ognjem spaljenu.
23 Junca ili ovcu s predugim ili prekratkim udom
smijete žrtvovati kao dragovoljni prinos, ali kao
žrtva zavjetna neće vam biti primljena.
24 Ne smijete prinositi Gospodinu što je stučeno,
zdrobljeno, istrgano ili isječeno; to ne smijete pri-
nositi u svojoj zemlji.
25 Ne smijete iz ruke došljaka, kao hranu svojega
Boga prinositi, jer njihova pokvarenost je u njima, i
mana je u njima. Neće biti ugodno primljeno od
vas.' "
26 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
27 "Junac ili ovca ili jare kad se omladi neka ostane
sedam dana kod svoje majke. Od osmoga dana i
dalje bit će ugodno primljeno kao žrtva ognjem
spaljena Gospodinu.

28 Govedo ili ovcu ne smijete klati zajedno s njihovim mladima i u isti dan.
29 Kad hoćete prinijeti Gospodinu žrtvu zahvalnu, onda ju prinosite dragovoljno.
30 Neka se još isti dan pojede; neka se ništa ne ostavi do drugoga jutra. Ja sam Gospodin.
31 Stoga držite brižno moje zapovijedi, i vršite ih! Ja sam Gospodin.
32 Ne smijete oskvrnuti mojega svetog Imena, a ja ću biti štovan među Izraelovim sinovima. Ja Gospodin koji vas posvećujem!
33 Koji sam vas izveo iz egipatske zemlje da budem vaš Bog. Ja sam Gospodin."

23 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Gozbe Gospodinove koje ćete proglasiti svetim sazivima, ovo su:
3 Šest dana neka se obavi sav posao, a sedmi dan je Subotnji dan, samo odmor, sveti saziv. Taj dan ne smijete obavljati nikakva posla; to je Subotnji dan Gospodinov u svim vašim boravištima.
4 Ovo su gozbe Gospodinove, sveti sazivi, koje ćete svetkovati u određeno vrijeme.
5 Četrnaesti dan prvoga mjeseca uvečer jest Pasha Gospodinova.
6 Petnaesti dan istoga mjeseca je Svečana gozba Beskvasnih kruhova u čast Gospodinu. Onda jedite sedam dana beskvasne kruhove.
7 Prvoga dana neka se održi sveti saziv. Neka se onda ne obavlja nikakav težački posao.
8 Sedam dana ćete prinositi Gospodinu žrtvu ognjem spaljenu. Sedmi dan opet je sveti saziv. Neka se onda ne obavlja nikakav težački posao.' "
9 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
10 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Kad dođete u zemlju koju vam hoću dati i ondje počnete žeti, onda donesite snop prvina od svoje žetve k svećeniku.
11 On neka onda žrtvuje snop podizanjem i mahanjem pred Gospodinom, da vas učini ugodno primljene. Na dan po Subotnjem danu neka svećenik žrtvuje mahanjem.
12 Taj dan, kad žrtvujete snop mahanjem, neka se žrtvuje Gospodinu jednogodišnje janje bez mane kao žrtvu paljenicu.
13 Uz to kao prinos dvije desetine bijeloga brašna, zamiješena s uljem, žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodinu, onda kao naljev još četvrt hina vina.
14 Kruha i zrnja pržena ili stučena ne smijete jesti dok niste prinijeli prinos svojem Bogu. To neka je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.
15 Od dana po Subotnjem danu, naime, od dana kad ste prinijeli snop podizanjem i mahanjem, brojite sedam punih tjedana.
16 Do dana što dolazi iza sedmog Subotnjeg dana brojite pedeset dana. Onda prinesite Gospodinu prinos od novoga žita.
17 Iz svojih prebivališta donesite sobom dva kruha za žrtvu podizanjem i mahanjem, što se sastoje od dvije desetine bijeloga brašna i pečena su s kvascem. To je prvina Gospodinu.
18 Uz te kruhove prinesite i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane, jednoga junca i dva ovna. To su kao žrtve paljenice Gospodinu, sa svojim žitnim prinosom i svojim naljevima kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodinu.
19 Onda prinesite jarca kao žrtvu za grijeh i dva jednogodišnja janjeta kao žrtvu mirotvornu.
20 Neka ih svećenik žrtvuje podizanjem i mahanjem pred Gospodinom, zajedno s kruhovima od prvina, s dva janjeta. To neka je sveto Gospodinu za svećenika.
21 U isti dan neka se sazove sveti saziv. Ne smijete obavljati nikakav težački posao. Ovo neka je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.
22 Kad počnete žeti u svojoj zemlji, onda ne smijete požeti polje sve do krajnjega ruba i ne pabirčite po žetvi. Ostavite oboje siromasima i došljacima. Ja sam Gospodin, vaš Bog.' "
23 Tada je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
24 "Objavi Izraelovim sinovima ovu uredbu: 'Prvi dan sedmoga mjeseca neka vam je dan odmora, dan spomena s trubljenjem rogova, sveti saziv.
25 Onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla, i prinijeti ćete žrtvu ognjem spaljenu Gospodinu.' "
26 Još je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
27 "A deseti dan istoga mjeseca sedmoga jest dan pomirenja. Neka bude za vas sveti saziv, ponizite svoje duše i prinesite žrtvu ognjem spaljenu Gospodinu.
28 Na taj dan ne smijete obavljati nikakva posla, jer to je dan pomirenja, koji će vam pribaviti pomirenje pred Gospodinom, vašim Bogom.
29 Zato neka se svaki, koji se ne ponizi na taj dan, iskorijeni iz svojega naroda.
30 Ako bilo tko obavlja na taj dan bilo kakav posao, ja ću tu osobu uništiti iz njegova naroda.
31 Nikakva posla ne smijete obavljati. Ovo neka je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.
32 Neka vam to bude Subotnji dan, dan potpunoga odmora, i ponizite svoje duše. Deveti dan mjeseca, uvečer, svekujte Subotnji dan držati svoj odmor od večeri do večeri."
33 Opet je rekao Gospodin Mojsiju, rekavši:
34 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Petnaesti dan istoga sedmog mjeseca jest Svečana gozba Sjenica u čast Gospodinu za sedam dana.
35 Na prvi dan jest sveti saziv; neka se ne obavlja nikakav težački posao.
36 Sedam dana ćete prinositi Gospodinu žrtvu ognjem spaljenu onda osmi dan održati sveti saziv i prinijeti Gospodinu žrtvu ognjem spaljenu. To je Svečanost završna; onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla.
37 To su Svečanosti Gospodinove, na koje ćete držati svete sastanke da prinosite Gospodinu, žrtve ognjem spaljene i žitni prinos, žrtvu klanicu i naljev, kako ih traži pojedini dan,
38 osim Subotnjih dana Gospodinovih i darova, svih vaših zavjetnih žrtava i dragovoljnih prinosa koje prinosite Gospodinu.
39 Ali petnaesti dan sedmoga mjeseca, kad skupljate prihod zemlje, svetkujte Svečanu Gozbu Gospodinovu sedam dana. Prvi dan neka bude Subotnji dan odmora i na osmi dan Subotnji dan odmora.
40 Na prvi dan ćete donijeti za sebe najljepših plodova, palmovih grana, i grana s gustolisnatih stabala i potočnih vrba i veselite se pred Gospodinom, svojim Bogom, sedam dana.
41 Svetkujte ovu Svečanu Gozbu svake godine sedam dana u čast Gospodinu. Ovo neka je vječita uredba kroz sve vaše naraštaje. U sedmom mjesecu ćete ga svetkovati;
42 Sedam dana ćete biti u sjenicama. Svaki domaći Izraelac neka boravi u sjenicama,
43 da vaši naraštaji spoznaju da sam ja učinio da Izraelovi sinovi borave u sjenicama kad sam ih iz-

veo iz egipatske zemlje, ja sam Gospodin, vaš Bog.' ”
44 Mojsije je tako objavio Izraelovim sinovima Svečanosti Gospodinove.

24 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 “Zapovjedi Izraelovim sinovima da ti donesu čista ulja iz stučenih maslina za svjetlo, da mogu svaki dan svjetiljke gorjeti.
3 Izvan zavjese Svjedočanstva u šatoru sastanka ima ga Aron spremati, da gori stalno od večeri do jutra pred Gospodinom. Ovo neka je vječita uredba kroz vaše naraštaje.
4 Da on na svjetiljci od zlata oprema žižke trajno pred Gospodinom.
5 Uzmi onda bijeloga brašna i ispeci od njega dvanaest kolača. Dvije desetine neka dođu na svaki kolač.
6 Postavi ih onda u dva reda, po šest u jedan red, na čistom stolu pred Gospodinom.
7 Svaki red neka okadi čistim miomirisnim kadom da bude mirisni dio kruhu za spomen, a žrtva ognjem spaljena Gospodinu.
8 Redovito svakoga Subotnjeg dana neka se tako postavljaju pred Gospodinom. Ovo veže Izraelove sinove kao vječni zavjet.
9 Oni neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima, koji ih moraju pojesti na svetom mjestu, jer to je njemu najsvetije od Gospodinovih žrtava ognjem spaljenih, po trajnoj uredbi.”
10 Jednoga dana umiješao se sin jedne Izraelke, čiji je otac bio Egipćanin, među Izraelove sinove i tako se posvadili sin Izraelke i neki Izraelac.
11 Pritom sin Izraelke pohulio i opsovao Ime Gospodinovo. Zato su ga doveli k Mojsiju. Majka mu se zvala Šelomita i bila je kći Dibrijeva od plemena Dana.
12 Onda su ga stavili u zatvor, dok im onaj ne presudi po riječi Gospodinovoj.
13 I rekao je Gospodin Mojsiju, govoreći:
14 “Izvedi psovača van pred tabor i svi koji su čuli neka stave svoje ruke na njegovu glavu i neka ga kamenuje sva zajednica.
15 A Izraelovim sinovima kaži: ‘Ako netko pohuli svojega Boga, neka se kazni za svoj grijeh.
16 Tko opsuje Ime Gospodinovo, neka se kazni smrću; sva zajednica neka ga kamenuje. Došljak i domaći neka se pogubi, ako opsuje Ime Gospodinovo.
17 Ako netko ubije čovjeka, neka se kazni smrću.
18 Tko ubije živinče, neka ga nadoknadi, živinče za živinče.
19 Ako netko nanese svojem bližnjemu tjelesnu štetu, neka mu se učini isto tako kako je on učinio:
20 rana za ranu, oko za oko, zub za zub. Ista šteta tjelesna koju je on nanio drugomu, neka se i njemu nanese.
21 Tko ubije živinče, neka ga nadoknadi; tko ubije čovjeka, neka bude pogubljen!
22 Neka bude isti zakon za došljaka kao za domaćega, jer ja sam Gospodin, vaš Bog.‘ ”
23 Onda je Mojsije govorio Izraelovim sinovima; i oni su izveli psovača van pred tabor i kamenovali ga. Učinili su Izraelovi sinovi tako kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju.

25 Gospodin je rekao Mojsiju na Gori Sinaj, govoreći:
2 “Objavi Izraelovim sinovima ovu zapovijed: ‘Kad dođete u zemlju koju vam hoću dati, onda neka zemlja ima odmor, to je Subotnji dan u čast Gospodinu.
3 Šest godina zasijavajte svoje polje, šest godina obrezujte svoj vinograd i skupljate ljetinu svojega polja.
4 Ali u sedmoj godini neka zemlja ima potpun odmor, to je Subotnji dan u čast Gospodinu. Onda ne smijete zasijavati svoja polja i gojiti svojega vinograda.
5 I prijašnje žetve što uzraste samo od sebe, ne smijete požeti i grožđa svojega neobrezana vinograda ne smijete pobrati. Neka bude za zemlju godina odmora.
6 Što urodi zemlja za svojega odmora, neka vam bude za hranu, tebi, tvojim slugama, sluškinjama, najamnicima i ukućanima što žive kod tebe.
7 I stoci tvojoj i zvjeradi u tvojoj zemlji neka bude sav urod za hranu.
8 Nabroji sedam takvih godina odmora dakle sedam puta sedam godina, tako da vrijeme od sedam godina odmora iznese četrdeset i devet godina.
9 Onda daj da glasno zatrubi truba u deseti dan sedmoga mjeseca! Na Dan pomirenja neka posvuda u zemlji odjeknu bučne trube.
10 Posvetite godinu pedesetu i proglasite slobodu za sve stanovnike u zemlji. To neka vam je jubilejska godina, u kojoj opet svaki dolazi u posjed svojega vlasništva i svojoj obitelji se vraća.
11 Svaka pedeseta godina neka vam je jubilejska godina. Onda ne smijete ni sijati, ni ono što uzraste samo od sebe požeti, ni grožđa pobrati u vinogradu neobrezanom.
12 Jer je to jubilejska godina, sveto vrijeme za vas! Samo ono što raste samo od sebe smijete pojesti iz polja.
13 U takvoj jubilejskoj godini neka svaki od vas opet dođe na svoje vlasništvo.
14 Ako prodate što svojem bližnjemu ili kupite što od svojega bližnjega, onda ne smijete zakidati jedan drugoga,
15 nego prema broju godina, od posljednje jubilejske godine, kupujte od svojega bližnjega i prema broju godina žetve neka ti on prodaje.
16 Ako bude više godina, trebate prema tomu više platiti, i ako manje bude godina, platit ćete prema tomu manje, jer on ti prodaje stanoviti broj žetava.
17 Nitko neka ne zakida drugoga, nego se bojte svojega Boga, jer ja sam Gospodin, vaš Bog.
18 Držite, dakle, moje zapovijedi i vjerno vršite moje pravne propise, pa ćete prebivati bez straha u svojoj zemlji.
19 Zemlja će davati svoj urod da mognete jesti do sitosti i u njoj prebivati bez straha.
20 Ako pitate: ‘Od čega ćemo živjeti u sedmoj godini kad ne sijemo i ne žanjemo?’
21 Onda znajte da u šestoj godini udijelit ću vam svoj blagoslov da vam urodi dosta za tri godine.
22 Makar tek u osmoj godini sijete, imat ćete još uvijek jesti od stare žetve. Do devete godine, do nove žetve, imat ćete jesti staro žito.
23 Zemljište i tlo ne smije se prodavati dovijeka, jer zemlja pripada meni, a vi ste samo došljaci i ukućani kod mene.
24 Morate u zemlji koju posjedujete dopustiti da se opet svuda otkupljuje zemljište.
25 Ako osiromaši tvoj brat i proda nešto od posjeda svojega, onda neka nastupi za njega najbliži njegov rođak kao otkupitelj i to opet otkupi, što je prodao njegov rođak.
26 Ako netko nema nikoga da ga otkupi, ali sam dođe do novaca za otkup,
27 onda neka odbije godine koje su protekle od prodaje, i preostatak povrati onomu komu je pro-

dao, da bi se vratio svojem vlasništvu.
28 Ako nije u mogućnosti otkupiti ga, onda ostaje
zemljište koje je prodao, u posjedu kupca do jubi-
lejske godine. A u jubilejskoj godini neka se povrati
tako da on opet dođe do svojega vlasništva.
29 Ako netko proda kuću u gradu zidom
ograđenom, onda neka ostane pravo otkupa do
svršetka godine u kojoj ju je prodao; godinu dana
neka ostane za njega pravo otkupa.
30 Ako otkup do svršetka pune godine nije učinjen,
onda neka kuća što stoji u gradu zidom
ograđenom ostane dovijeka kupcu i njegovim
potomcima; ne mora se povratiti u jubilejskoj godi-
ni.
31 A kuće u selima koje nisu ograđene zidom,
neka se uzmu kao dio posjeda zemlje. One se
mogu otkupiti i povratiti u jubilejskoj godini.
32 U levitskim gradovima imaju Leviti pravo kuće,
u gradovima koje pripadaju njima, uvijek otkupiti.
33 Ako jedan od Levita opet ne otkupi svoju pro-
danu kuću, onda mu se ona, ako je u gradu što je
njemu dodijeljen, opet povrati u jubilejskoj godini,
jer kuće u levitskim gradovima njihova su baština
među Izraelovim sinovima,
34 Ali pašnjaci njihovih gradova ne smije se proda-
vati jer pripadaju njima za sva vremena.
35 Ako je tko od tvoje braće zadužen kod tebe i ne
može platiti, onda ćeš mu pomoći kao da bi bio
došljak ili ukućanin, da može produžiti svoj život uz
tebe.
36 Ne smiješ uzeti od njega kamatu, nego se boj
svojega Boga i daj da tvoj brat živi uz tebe!
37 Ne smiješ mu davati svoj novac na kamatu, ni
ne posuđuj mu svoju hranu da tako zaradiš!
38 Ja sam Gospodin, vaš Bog, koji sam vas izveo
iz egipatske zemlje da vam dadem zemlju Kanaan
i da budem vaš Bog.
39 Ako je koji od tvoje braće zadužen kod tebe i tebi
se proda, ne daj da ti služi kao rob.
40 Kao nadničar, kao ukućanin neka bude kod
tebe, samo do jubilejske godine neka služi kod
tebe.
41 A onda neka te slobodno ostavi, on i njegova
djeca, i vrati se svojoj rodbini i opet doći u posjed
svojih očinskih dobara.
42 Jer oni su moje sluge što sam ih izveo iz Egipta;
oni se ne smiju prodati kao robovi.
43 Ne smiješ gospodariti nad njim nemilo, nego se
boj svojega Boga!
44 Ako trebate robova i ropkinja, smijete ih kupiti
od onih naroda što stoje oko vas.
45 I djecu ukućana što žive kod vas smijete kupiti,
i njihove potomke koji borave kod vas i rođeni su u
vašoj zemlji; ove smijete posjedovati kao vlasni-
štvo.
46 I možete ih ostaviti kao baštinu svojoj djeci iza
vas da ih posjeduju kao vlasništvo. Možete ih
stalno imati za robove, ali nad svojom braćom,
Izraelovim sinovima, ne smijete, jedan nad dru-
gim, gospodariti nemilo.
47 Ako došljak steče ili ukućanin uza te imanje, a
jedan od tvoje braće padne u dug kod njega pa se
proda za roba došljaku ili ukućaninu uza te, ili
potomku iz obitelji kojega došljaka,
48 onda, pošto je prodao, neka ostane za njega
pravo otkupa: jedan od njegove braće smije ga
otkupiti.
49 Stric njegov ili sin strica njegova, ili koji po krvi
bliži rođak njegov iz plemena njegova neka ga
otkupi, ili neka on sam toliko sastavi novaca da se
otkupi.
50 S onim koji ga je kupio neka proračuna vrijeme
od godine kad se prodao do jubilejske godine. Ci-
jena za koju se prodao neka se jednako razdijeli na
broj godina. Kao nadničaru neka se njemu računa
vrijeme službe.
51 Ako još ima mnogo godina do jubilejske godine,
neka za otkup svoj plati primjereni iznos od svote
za koju je bio kupljen.
52 Ako li preostaje samo malo godina do jubilejske
godine, neka onda prema tomu proračuna. Po go-
dinama njegove službe ravna se koliko treba platiti
za svoj otkup.
53 Kao jedan koji godinu za godinom radi za plaću,
neka on bude kod njega i ovaj ne smije pred tvojim
očevima gospodariti nad njim nemilo.
54 Ako se ovako ne otkup u tim godinama, onda u
jubilejskoj godini neka slobodno odu on i njegova
djeca.
55 Jer meni pripadaju Izraelovi sinovi kao sluge.
Moje su sluge oni koje sam izveo iz Egipta, ja Go-
spodin, vaš Bog.

26 Ne smijete praviti sebi idole postavljati kipo-
ve i kamene spomenike, ni podizati kamen-
ove sa slikarijama u svojoj zemlji, da im se klan-
jate. Jer ja, Gospodin, jesam vaš Bog.
2 Držite moje Subotnje dane i poštujte moje
svetište, jer ja sam Gospodin.
3 Ako budete živjeli po mojim zakonima i izvršavali
moje zapovijedi,
4 davat ću vam kiše u pravo vrijeme, zemlja će
davati svoju ljetinu i stabla u polju davat će svoje
plodove.
5 Vršidba će se kod vas odužiti do berbe, a berba
do sjetve. I kruh ćete svoj jesti do sitosti i prebivat
ćete bez straha u svojoj zemlji.
6 Učinit ću da vlada mir u zemlji tako da mognete
leći, a da vas nitko ne straši. Učinit ću da i divlje
zvjeradi nestane iz zemlje, i neće mač provaliti u
vašu zemlju.
7 Neprijatelje svoje tjerat ćete u bijeg i oni će pred
vama padati od mača.
8 Petorica vas nagonit će u bijeg stotinu i stotina
vas deset stotina; neprijatelji vaši padat će pred
vama od mača.
9 Okrenut ću se k vama, učinit ću vas mnogobro-
jnima, umnožit ću vas i svoj zavjet uzdržati s vama.
10 Staro žito ćete odležano jesti, i morat ćete is-
prazniti staro da napravite mjesto novomu.
11 Postavit ću svoje prebivalište među vama i
neću vas gledati poprijeko.
12 Hoditi ću među vama i biti vaš Bog, a vi ćete biti
moj narod.
13 Ja sam Gospodin, vaš Bog, koji sam vas izveo
iz egipatske zemlje da im duže ne služite kao ro-
bovi. Ja sam polomio palice vašega jarma i učinio
da hodite uspravno.
14 Ako me ne budete slušali i sve ove zapovijedi ne
budete ispunjavali,
15 nego prezrete moje zakone i pogazite moje
pravne propise ako da ne ispunjavate svih zapovi-
jedi mojih i kršite moj zavjet,
16 onda ću i ja prema tomu postupati s vama i
staviti na vas kušnje strahovite: sušicu i vrućicu,
koje će vam očni vid oduzeti i život vam oteti. Uza-
ludno ćete onda sijati svoje sjeme, jer će ga pojesti
vaši neprijatelji.
17 Okrenut ću svoje lice protiv vas tako da vas
potuku vaši neprijatelji. Vaši protivnici gospodarit
će nad vama i bježat ćete i kad vas nitko ne bude
progonio.
18 Ako me ni onda još ne budete slušali, kaznit ću
vas još sedam puta žešće za vaše grijehe.

19 Slomit ću vašu drsku oholost i nebesa nad
vama učiniti kao željezo i vašu zemlju kao mjed.
20 Onda ćete se mučiti uzalud. Zemlja vam neće
rađati svojega roda i stabla na polju neće vam da-
vati svojih plodova.
21 Ako mi se i onda još budete protivili i nećete
htjeti slušati, kaznit ću vas još sedam puta žešće
za vaše grijehe.
22 Zvjerad divlju poslat ću protiv vas da vam ugrabi
vašu djecu i podavi vašu stoku i umanji vaš broj
tako da opuste vaši putovi.
23 Ako vas još ni tim ne opametim, nego mi se još
uvijek budete protivili,
24 onda ću se i ja usprotiviti vama i kazniti vas se-
dam puta za vaše grijehe.
25 Pustit ću na vas mač koji će osvetiti za kršenje
mojega zavjeta. Ako se onda povučete u svoje
gradove, poslat ću među vas kugu, i bit ćete
predani u šake svojom neprijateljima.
26 Kad vam onda još ukinem potporu kruha, onda
će vam deset žena peći kruh u jednoj jedinoj peći,
davat će vam se kruh na mjeru i vi ćete ga jesti, ali
se nećete nasititi.
27 Ako me i poslije toga ne poslušate i stalno mi se
još budete protivili,
28 onda ću se i ja vama pun srdžbe oduprijeti i ka-
zniti vas za vaše grijehe sedam puta više.
29 Onda ćete morati jesti meso svojih sinova i svo-
jih kćeri.
30 Razorit ću vaše uzvisine i uništiti vaše žrtve-
nike, a vaša mrtva tijela pobacat ću na trupove
vaših idola; i zgadit ćete mi se.
31 Vaše ću gradove porušiti i vaša svetišta opus-
tošiti, i miris vaših žrtava neću više mirisati.
32 Poharat ću vašu zemlju tako da će se neprijate-
lji vaši, koji borave u njoj, preneraziti.
33 A vas ću raspršiti među narode i za vama mač
trgnuti, i vaša će zemlja i vaši gradovi postati
pustinja.
34 Onda će zemlja uživati svoje Subotnje dane,
kad bude ležala opustošena, a vi budete živjeli u
zemlji svojih neprijatelja. Zemlja će počivati i svoje
Subotnje dane uživati.
35 Cijelo vrijeme, kad bude ležala opustošena,
odmor će imati, odmor koji nije imala kad ste prebi-
vali u njoj.
36 A onima koji još preostanu, stavit ću strah u srca
u zemljama njihovih neprijatelja, tako da će ih tje-
rati u bijeg šuštanje lista kad se zaljulja. I bježat će
kako se bježi ispred mača i hrlit će iako ih nitko
neće progoniti.
37 Padat će jedan preko drugoga kao da su u bi-
jegu ispred mača kad nitko ne progoni. Neće imati
snage stajati pred svojim neprijateljima.
38 Izginut ćete među neznabošcima i zemlja vaših
neprijatelja prožderat će vas.
39 A oni između vas koji još preostanu, izginut će u
zemljama svojih neprijatelja u svojim zlodjelima. I
zbog svojih zlodjela otaca, koja su u njima, nestat
će.
40 Ako oni onda priznaju svoja zlodjela i svojih
zlodjela otaca, vjerolomstvo koje su počinili protiv
mene, i kako su mi se protivili,
41 i kako sam se ja protivio njima i doveo ih u ze-
mlju njihovih neprijatelja, jest, ako se onda prigne
tvrdo njihovo srce i oni se pokajali za svoje griješne
čine,
42 onda ću se ja sjetiti svojega zavjeta s Jakovom,
i svojega zavjeta s Izakom, i s Abrahamom i smilo-
vat ću se zemlji.
43 Ali prije mora biti zemlja od njih ostavljena i uži-
vati svoje Subotnje dane, da leži opustošena kad
oni odu. Oni se sami moraju pokajati za svoje gri-
ješne čine, jer su odbacili moje pravne propise i
prezreli moje zapovijedi.
44 Usprkos tomu neću ih zabaciti kad budu u ze-
mlji svojih neprijatelja, i neću ih prezreti tako da ih
posve uništim i svoj zavjet poništim s njima, jer ja
sam Gospodin, njihov Bog.
45 Za spasenje njihovo sjetit ću se svojega zavjeta
s praocima njihovim, koje sam izveo iz egipatske
zemlje pred očevima neznabožačkih naroda da
budem njihov Bog, ja, Gospodin.' "
46 To su pravni propisi, uredbe i zakoni koje je Go-
spodin napravio na Gori Sinaj između sebe i Izra-
elovih sinova.

27 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Objavi Izraelovim sinovima ove uredbe:
'Ako netko zavjetuje Gospodinu čovjeka po pro-
cjeni,
3 ako neka muška osoba u dobi od dvadeset do
šezdeset godina, onda neka je vaša procjena
pedeset srebrnih šekela po vrijednosti šekela
svetišta.
4 Za žensku osobu iznosi procjena trideset šekela.
5 Za osobu u dobi od pet do dvadeset godina iznosi
procjena muške osobe dvadeset šekela, a ženske
osobe deset šekela.
6 Kod djece u dobi od jednoga mjeseca do pet
godina iznosi procjena za dječaka pet srebrnih
šekela, a procjena za djevojku tri srebrna šekela.
7 Ako je nekomu šezdeset godina naviše, onda
neka iznositi procjena za muža petnaest šekela, a
za ženu deset šekela.
8 Tko je previše siromašan, pa ne može platiti
procjenu, toga neka dovedu pred svećenika da ga
procijeni. Neka ga svećenik procijeni po onom što
može dati zavjetnik.
9 Ako je živinče što se može žrtvovati Gospodinu,
onda sve što netko daje Gospodinu neka vrijedi
kao posvećeno.
10 On neka to ne nadomješta ni zamjenjuje, dobar
komad za loš, loš za dobar. Ako ipak živinče zami-
jeni drugim, onda će, jedno i drugo biti sveto.
11 Ako li je živinče nečisto, pa se ne može žrtvovati
Gospodinu, neka se to živinče donese pred sveće-
nika.
12 Neka ga svećenik ocijeni, je li dobro ili loše.
Kako ga ocijeni svećenik, tako neka ostane.
13 Ako ga hoće otkupiti, onda neka još pridometne
peti dio od procjene.
14 Ako netko svoju kuću posveti Gospodinu kao
sveti dar, neka je ocijeni svećenik je li dobra ili loša.
Kako je ocijeni svećenik, tako neka ostane.
15 Ako onaj koji je posvetio svoju kuću, hoće ju
opet otkupiti, neka još pridometne peti dio od
procjene, i onda je njegova.
16 Ako netko komad svojega baštinjenog posjeda
posveti Gospodinu, ravna se procjena po mjeri
usjeva. Jedan homer ječmena usjeva cijeni se pe-
deset srebrnih šekela.
17 Ako posveti polje svoje od jubilejske godine
dalje, neka vrijedi po punoj procjeni.
18 Ako zemljište svoje posveti tek poslije jubilejske
godine, onda neka svećenik proračuna novce
prema broju godina što ostaju još do jubilejske go-
dine. Neka se onda razmjerno odbije od pune
procjene.
19 Ako onaj koji je posvetio zemljište, hoće ga opet
otkupiti, neka još pridometne peti dio od procjene,
i onda je njegovo.
20 Ali ako neće otkupiti zemljišta, ili ako ga proda
zemljište drugomu, ne može se više otkupiti;

21 ali zemljište, kad u jubilejskoj godini oslobodi,
neka je sveto Gospodinu, kao komad zemlje; to
pripada svećeniku kao vlasništvo.
22 Ako netko posveti Gospodinu zemljište koje je
kupio, a ne pripada njegovu nasljednom posjedu,
23 onda neka mu svećenik proračuna cijenu sve
do jubilejske godine, i dotični neka tu cijenu isplati
u isti dan kao dar posvećen Gospodinu.
24 U jubilejskoj godini neka se komad zemlje povrati onomu od koga je kupljen i komu pripada kao
nasljedni posjed.
25 Svaka vaša procjena neka bude po šekelu svetišta: jedan šekel ima dvadeset gera.
26 Ali prvence od stoke koji već kao prvenci pripadaju Gospodinu ne smije nitko posvetiti; bilo
govedo ili ovca, to pripada Gospodinu.
27 Ali ako su od životinje nečiste, onda ih mora
dotični otkupiti po procjeni i dometnuti peti dio od
procjene. Ako li se ne otkupi, onda neka se proda
po procjeni.
28 Ništa od zakletoga što netko pod zakletvom
posveti Gospodinu od svega svojega posjeda, bio
čovjek, živinče ili nasljedni posjed, ne smije se ni
prodati ni otkupiti. Sve što je pod zakletvom posvećeno, Gospodinu je najsvetije.
29 Ljudi nad kojima je izrečena zakletva, koji bi
mogli pasti pod osudu, ne smiju se otkupiti, nego
se moraju pogubiti.
30 Sve desetine od zemlje, od usjeva poljskoga i
od plodova stabala — vlasništvo su Gospodinovo;
to je posvećeno Gospodinu.
31 Ako netko hoće otkupiti jedan dio svoje desetine, neka još pridometne peti dio svote.
32 Što se tiče desetine od goveda i ovaca, ili svega
što prolazi ispod štapa pastirskog, neka se deseti
komad posvećuje Gospodinu.
33 Pri tom neka se ne istražuje je li dobro ili loše, i
ne neka se ne zamijeni, ali ako netko ipak zamijeni,
onda neka jedno i drugo pripadne svetištu i neka
se ne otkupi.' "
34 To su zapovijedi koje je Gospodin zapovjedio
Mojsiju na Gori Sinaj za Izraelove sinove.

Brojevi

1 Prvi dan drugoga mjeseca, u drugoj godini po
izlasku iz egipatske zemlje, Gospodin je rekao
Mojsiju u Pustinji Sinaj u šatoru sastanka, govoreći:
2 "Izbrojite svu zajednicu Izraelovih sinova po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu
tako da izbrojite imena svih muškaraca, glavu po
glavu.
3 Od dvadeset godina naviše izbrojite ti i Aron sve
koji mogu ići na vojsku u Izraelu, po njihovim redovima.
4 S vama neka bude po jedan muž od svakoga plemena, svaki koji je vladar očeva doma.
5 Ovo su imena muževa koji neka vas pomažu: od
Rubena Elisur, sin Šedeurov;
6 od Simeona Šelumiel, sin Surišadajev;
7 od Jude Nahšon, sin Aminadabov;
8 od Isakara Netanel, sin Zuarov;
9 od Zebuluna Eliab, sin Helonov;
10 od Josipovih sinova: od Efraima Elišama, sin
Amihudov; od Manaseha Gamaliel, sin Pedahsurov;
11 od Benjamina Abidan, sin Gideonov;
12 od Dana Ahiezer, sin Amišadajev;
13 od Ašera Pagiel, sin Okranov;
14 od Gada Eliasaf, sin Deuelov;
15 od Naftalija Ahira, sin Enanov."
16 To su oni koji su bili izabrani iz zajednice, knezovi očinskih plemena, Izraelovih glavara tisuća.
17 Onda su Mojsije i Aron pozvali te ljude, koji su im
bili označeni po imenu,
18 i na prvi dan drugoga mjeseca skupili su oni svu
zajednicu na okup; i prozivali su njihovo rodoslovlje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom
domu, tako da su izbrojili imena, od dvadeset
godina naviše .
19 Kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju, tako ih je
on izbrojio u Pustinji Sinaj.
20 A sinovi Rubena, Izraelova najstarijeg sina, njihovo rodoslovlje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu, po broju imena od dvadeset
godina naviše koji su mogli ići na vojsku:
21 Od Rubenova plemena koji su bili izbrojeni:
četrdeset i šest tisuća i pet stotina.
22 Od Simeonova plemena, njihovo rodoslovlje po
njihovim obiteljima po njihovom očinskom domu,
po broju imena od dvadeset godina naviše koji su
mogli ići na vojsku.
23 Od Simeonova plemena koji su bili izbrojeni bilo
je: pedeset i devet tisuća i tri stotine.
24 Od Gadovih sinova, njihovo rodoslovlje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu, po
broju imena od dvadeset godina naviše koji su
mogli ići na vojsku.
25 Od Gadova plemena koji su bili izbrojeni bilo je:
četrdeset i pet tisuća šest stotina i pedeset.
26 Od Judinih sinova, njihovo rodoslovlje po njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu, po
broju imena od dvadeset godina naviše koji su
mogli ići na vojsku.
27 Od Judina plemena koji su bili izbrojeni bilo je:
sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina.
28 Od Isakarovih sinova, njihovo rodoslovlje po
njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu,
po broju imena od dvadeset godina naviše koji su
mogli ići na vojsku.
29 Od Isakarova plemena koji su bili izbrojeni bilo
je: pedeset i četiri tisuće i četiri stotine.
30 Od Zebulunovih sinova, njihovo rodoslovlje po
njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu,
po broju imena od dvadeset godina naviše koji su
mogli ići na vojsku.
31 Od Zebulunova plemena koji su bili izbrojeni
bilo je: pedeset i sedam tisuća i četiri stotine.
32 Od Josipovih sinova, Efraimovih sinova, njihovo rodoslovlje po njihovim obiteljima, po očinskom domu, po broju imena od dvadeset godina
naviše koji su mogli ići na vojsku.
33 Od Efraimova plemena koji su bili izbrojeni bilo
je: četrdeset tisuća i pet stotina.
34 Od Manasehovih sinova, njihovo rodoslovlje po
njihovim obiteljima, po njihovom očinskom domu,
po broju imena od dvadeset godina naviše koji su
mogli ići na vojsku.
35 Od Manasehova plemena koji su bili izbrojeni
bilo je: trideset i dvije tisuće i dvije stotine.

36 Od Benjaminovih sinova, njihovo rodoslovlje
po njihovim obiteljima po njihovom očinskom
domu, po broju imena od dvadeset godina naviše
koji su mogli ići na vojsku.
37 Od Benjaminova plemena koji su bili izbrojeni
bilo je: trideset i pet tisuća i četiri stotine.
38 Od Danovih sinova, njihovo rodoslovlje po njihovim obiteljima po njihovom očinskom domu, po
broju imena od dvadeset godina naviše koji su
mogli ići na vojsku.
39 Od Danova plemena koji su bili izbrojeni bilo je:
šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina.
40 Od Ašerovih sinova, njihovo rodoslovlje po njihovim obiteljima po njihovom očinskom domu, po
broju imena od dvadeset godina naviše koji su
mogli ići na vojsku
41 Od Ašerova plemena koji su bili izbrojeni bilo je:
četrdeset i jedna tisuća i pet stotina.
42 Od Naftalijevih sinova, njihovo rodoslovlje po
njihovim obiteljima po njihovom očinskom domu,
po broju imena od dvadeset godina naviše koji su
mogli ići na vojsku.
43 Od Naftalijeva plemena koji su bili izbrojeni bilo
je: pedeset i tri tisuće i četiri stotine.
44 To su oni koji su bili izbrojeni koje su izbrojili
Mojsije i Aron uz pomoć glavara Izraelovih, kojih je
bilo dvanaest, po jedan od očinskog doma.
45 Izbrojeni su bili svi Izraelovi sinovi od dvadeset
godina naviše, svi koji su mogli ići na vojsku u Izraelu.
46 Svih izbrojenih bilo je šest stotina i tri tisuće i pet
stotina i pedeset.
47 A Leviti nisu bili ubrojeni među njih po njihovim
očinskim domovima.
48 Gospodin je, naime, bio rekao Mojsiju:
49 "Plemena Levijeva ne smiješ brojiti; ni popisati
ih s ostalim Izraelovim sinovima.
50 Nego postavi Levite nad šatorom Svjedočanstva i nad svim njegovim posuđem i nad svim što
pripada njemu. Oni neka prenose šator i sve njegovo posuđe, neka mu služe i neka tabore oko
šatora!
51 Kad šator treba prenositi i za ići naprijed, neka
ga Leviti rastave, a kad šator stane i treba ga
postaviti, neka ga Leviti postave. Tko nije Levit, pa
se njemu približi, neka se pogubi!
52 Dok ostali Izraelovi sinovi tabore svaki u svojemu taboru, i svaki kod svoje zastave po svojim
četama;
53 a Leviti neka tabore oko šatora Svjedočanstva,
da ne padne srdžba na zajednicu Izraelovih sinova. Leviti moraju biti odgovorni za obavljanje
službe kod šatora Svjedočanstva."
54 A Izraelovi sinovi su učinili tako; po svemu
onomu što je Gospodin zapovjedio Mojsiju.

2 Nato je Gospodin rekao Mojsiju i Aronu, govoreći:
2 "Izraelovi sinovi neka taboruju svaki kod svoje
zastave, kod znakova svojega očinskog doma; oni
neka tabore u nekoj udaljenosti od šatora sastanka.
3 Na istočnoj strani, prema izlasku sunca, neka
taboruje zastava vojske Judine po njihovim
četama; a čelnik Judinih sinova neka bude
Nahšon, sin Aminadabov.
4 Njegova vojska brojila je sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina.
5 Do njega neka taboruje pleme Isakarovo; a čelnik Isakarovih sinova neka bude Netanel, sin
Zuarov;
6 Njegova vojska brojila je pedeset i četiri tisuće i
četiri stotine.
7 Onda neka ide pleme Zebulunovo; a čelnik Zebulunovih sinova neka bude Eliab, sin Helonov.
8 Njegova vojska brojila je pedeset i sedam tisuća
i četiri stotine.
9 Svi koji su bili izbrojeni po njihovim četama od
vojske Judine bilo je, stotinu osamdeset i šest tisuća i četiri stotine. Oni neka krenu prvi.
10 Na južnoj strani neka taboruje zastava vojske
Rubenove po njihovim četama; a čelnik Rubenovih sinova neka bude Elisur, sin Šedeurov.
11 Njegova vojska brojila je četrdeset i šest tisuća
i pet stotina.
12 Do njega neka taboruje pleme Simeonovo; a
čelnik Simeonovih sinova neka bude Šelumiel, sin
Surišadajev.
13 Njegova vojska brojila je pedeset i devet tisuća
i tri stotine.
14 Onda neka ide pleme Gadovo; a čelnik Gadovih sinova neka bude Eliasaf, sin Reuelov.
15 Njegova vojska brojila je četrdeset i pet tisuća i
šest stotina i pedeset.
16 Svih u taboru Rubenovu, izbrojenih ljudi bilo je:
stotinu i pedeset i jedna tisuća i četiri stotine i pedeset po njihovim četama. Oni neka pođu drugi.
17 Potom neka ide šator sastanka s taborom
Levita, usred ostalih tabora. Kako taboruju, tako
neka idu svaki na svojem mjestu i pod svojom zastavom.
18 Na zapadu neka taboruje zastava vojske
Efraimove po njihovim četama; a čelnik Efraimovih sinova neka bude Elišama, sin Amihudov;
19 Njegova vojska brojila je četrdeset tisuća i pet
stotina.
20 Do njega onda neka ide pleme Manasehovo; a
čelnik sinova Manasehovih Gamaliel, sin Pedahsurov.
21 Njegova vojska brojila je trideset i dvije tisuće i
dvije stotine.
22 Onda neka ide pleme Benjaminovo; a čelnik
Benjaminovih sinova neka bude Abidan, sin Gideonov.
23 Njegova vojska brojila je trideset i pet tisuća i
četiri stotine.
24 Svih izbrojenih ljudi po njihovim četama od vojske Efraimove, bilo je: stotinu i osam tisuća i stotinu po njihovim četama. Oni neka pođu treći.
25 Na sjeveru neka taboruje zastava od vojske
Danove po njihovim četama; a čelnik Danovih sinova neka bude Ahiezer, sin Amišadajev.
26 Njegova vojska brojila je šezdeset i dvije tisuće
i sedam stotina.
27 Do njega neka taboruje pleme Ašerovo; a čelnik Ašerovih sinova neka bude Pagiel, sin
Okranov.
28 Njegova vojska brojila je četrdeset i jedna tisuća i pet stotina.
29 Onda neka ide pleme Naftalijevo; a čelnik Naftalijevih sinova neka bude Ahira, sin Enanov;
30 Njegova vojska brojila je pedeset i tri tisuće i
četiri stotine.
31 Svih izbrojenih ljudi od vojske Danove bilo je:
jedna stotina pedeset i sedam tisuća i šest stotina.
Oni neka idu najposlije uza svoje zastave."
32 To su Izraelovi sinovi koji su bili izbrojeni po svojim očinskim domovima. Svi koji su bili izbrojeni u
taborima po njihovim četama vojske bilo je šest
stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset.
33 A Leviti nisu bili ubrojeni među Izraelove sinove, upravo kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju.
34 Tako su učinili Izraelovi sinovi po svemu kako je

Gospodin zapovjedio Mojsiju. Taborili su po svojim zastavama i tako su kretali, svaki po svojim obiteljima i svojem očinskom domu.

3 Ovo je potomstvo Aronovo i Mojsijevo iz vremena kad je Gospodin govorio s Mojsijem na Gori Sinaj.
2 Ovo su imena Aronovih sinova: Nadab, prvorođenac, Abihu, Eleazar i Itamar.
3 Tako su se zvali Aronovi sinovi, koji su bili pomazani i posvećeni za svećenike da obavljaju službu svećeničku.
4 Nadab i Abihu poginuli pred Gospodinom, kad su u Pustinji Sinaj pred Gospodinom prinijeli oganj nezakonit; oni nisu imali djece. Tako su Eleazar i Itamar obavljali službu svećeničku pod nadzorom svojega oca Arona.
5 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
6 "Privedi Levijevo pleme i postavi ga pred svećenika Arona da mu služe,
7 i da rade za njega i za svu zajednicu pred šatorom sastanka i da obavljaju posao oko šatora,
8 i da se brinu za sve posuđe u šatoru sastanka, i da obavljaju službu za Izraelove sinove i da obavljaju posao oko šatora.
9 Pa predaj Levite Aronu; njegovim sinovima; oni su darovani njemu između Izraelovih sinova.
10 A Arona i njegove sinove postavi da vrše službu svećeničku. Ako bi tko drugi pristupio služiti, neka se pogubi!"
11 Opet je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
12 "Evo uzeo sam Levite između Izraelovih sinova namjesto svih prvorođenih koji su prvi otvorili utrobu Izraelovih sinova. Stoga Leviti pripadaju meni.
13 Jer sve prvorođeno je moje. Na dan kad sam pobio sve prvorođeno u zemlji Egipat, posvetio sam sebi sve prvorođeno u Izraelu, od čovjeka do živinčeta. Oni meni pripadaju: Ja sam Gospodin."
14 Onda Gospodin progovorio Mojsiju u Pustinji Sinaj, govoreći:
15 "Izbroji Levijeve sinove po njihovim očinskim domovima, po njihovim obiteljima. Sve muške osobe od jednog mjeseca i više izbroji!"
16 Po zapovijedi Gospodinovoj Mojsije ih izbroji, kako mu je bilo zapovjeđeno.
17 Levijevi sinovi po imenima svojim bili su: Geršon, Kohat i Merari.
18 Geršonovi sinovi po svojim obiteljima zvali su se: Libni i Šimi.
19 Kohatovi sinovi po svojim obiteljima: Amram, Ishar, Hebron i Uziel.
20 Merarijevi sinovi po svojim obiteljima: Mahli i Muši. To su obitelji Levita po svojim očinskim domovima.
21 Od Geršona potječe obitelj Libnijevaca i obitelj Šimijevaca. To su rodovi Geršonovaca.
22 Svi oni koji su bili izbrojeni, prema broju njihovih muškaraca od jednog mjeseca pa na više, bilo je nabrojeno sedam tisuća i pet stotina.
23 Obitelji Geršonovaca taborovali su za šatorom prema zapadu.
24 A čelnik očinkog doma roda Geršonovaca bio je Eliasaf, sin Laelov.
25 Geršonovi sinovi su imali za posao brinuti se kod šatora sastanka za šator, krov šatora, gornji pokrivač njegov, zavjesu na ulazu u šator sastanka,
26 zavjesu za ulaz u dvorište i zavjese na ulazu u dvorište koje su oko šatora i oko žrtvenika i njegovu užad za svaku njegovu upotrebu.
27 Od Kohata potječe obitelj Amramovaca, obitelj Isakarovaca, obitelj Hebronovaca i obitelj Uzielovaca. To su sve obitelji Kohatovaca.
28 Broj svih muških od jednog mjeseca i više bio je osam tisuća i šest stotina, koji su služili oko svetišta.
29 Obitelji Kohatovih sinova taborovali su sa strane svetoga šatora prema Jugu.
30 A čelnik očinkog doma svih obitelji Kohatovaca bio je Elisafan, sin Uzielov.
31 Oni su se brinuli za škrinju, stol, svjetiljku, žrtvenik, pribor svetišta što se rabilo kod službe i zavjese i sav posao oko toga.
32 Vrhovni poglavar svih levitskih glavara bio je Eleazar, sin svećenika Arona; on je imao vrhovni nadzor nad onima koji su se morali brinuti za svetište.
33 Od Merarija potječe obitelj Mahlijevaca i obitelj Mušijevaca. To su rodovi Merarijevaca.
34 Broj svih njihovih izbrojenih muškaraca od jednog mjeseca i više bio je šest tisuća i dvije stotine.
35 A čelnik očinkog doma roda Merarijeva bio je Suriel, sin Abihajilov. Oni su taborovali na strani svetoga šatora prema sjeveru.
36 Merarijevi sinovi imali su za dužnost da čuvaju daske šatora, prijevornice njegove, stupove i stopice njegove, sve posude i sve što pripada njemu,
37 I stupove od dvorišta unaokolo i njihove stopice i kolčiće i užad njihovu.
38 Sprijeda na istočnoj strani šatora, pred šatorom sastanka prema sunčanom istoku taborovali su Mojsije i Aron i njegovi sinovi. Oni su imali službu oko svetišta, službu za Izraelove sinove. Ako se tko drugi približio, morao se kazniti smrću.
39 Svih Leviti koji su bili izbrojeni, koje su izbrojili po zapovijedi Gospodinovoj Mojsije i Aron po njihovim obiteljima, svih muških od jednog mjeseca pa na više bilo je dvadeset i dvije tisuće.
40 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Izbroji sve prvorođence muške među Izraelovim sinovima od jednog mjeseca i više i ustanovi broj njihovih imena.
41 Uzmi Levite za mene—ja sam Gospodin— namjesto svih prvorođenaca među Izraelovim sinovima, i stoku levitsku namjesto svih prvenaca od stoke Izraelovih sinova."
42 I Mojsije je izbrojio sve prvorođence među Izraelovim sinovima, kako mu je Gospodin zapovjedio.
43 I svih muških prvorođenaca, izbrojenih po broju njihovih imena od jednog mjeseca i više bilo je: dvadeset i dvije tisuće dvjesta i sedamdeset i tri.
44 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
45 "Uzmi Levite namjesto svih prvorođenaca među Izraelovim sinovima i stoku levitsku namjesto njihove stoke. Leviti pripadaju meni: ja sam Gospodin.
46 Za otkup dvjesta i sedamdeset i tri prvorođenca među Izraelovim sinovima, kojih ima više nego Levita,
47 uzmi pet šekela za svakoga pojedinog posebno. Uzmi šekel po vrijednosti šekela svetišta, šekel od dvadeset gera
48 I podaj novce Aronu i njegovim sinovima kao otkup za one kojih je bilo više nego otkupljenih od Levita."
49 Tako je Mojsije uzeo otkup od onih kojih je bilo više, i povrh onih koji su bili otkupljeni od Levita.
50 Od prvorođenaca Izraelovih sinova uzeo je novaca tisuću i tri stotine i šezdeset i pet šekela, po vrijednosti šekela svetišta.
51 Po zapovijedi Gospodinovoj dao je onda Mo-

jsije Aronu i njegovim sinovima otkup, kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju

4 Onda je Gospodin rekao Mojsiju i Aronu, govoreći:
2 "Napravite popis Kohatovih sinova od sinova Levita po obiteljima i po njihovom očinskom domu.
3 Od trideset godina naviše do pedeset godina sve koji su sposobni za posao u službi oko šatora sastanka.
4 A ovo je služba Kohatovih sinova u šatoru sastanka da se brinu za sve stvari što su najsvetije.
5 Kad se tabor sprema na put, neka prilaze Aron i njegovi sinovi, skidaju zavjesu što zastire ulaz i pokriju njim škrinju Svjedočanstva.
6 Onda neka po njoj prostru pokrivač od jazavčeve kože, ozgora razastru platno od modre tkanine i provuku mu motke.
7 Po stolu za prikazne kruhove neka prostru platno od modre tkanine i stave na njega njegovo posuđe, čaše, zdjele i vrčeve za naljev. A kruhovi prikazivanja neka budu uvijek na njemu.
8 Povrh toga razastru platno od grimiza, pokriju ga pokrivačem od jazavčeve kože i provuku mu motke.
9 Onda neka uzmu platno od modre tkanine i njim pokriju svjetiljku i žižke njezine, usekače, lopatice i sve posuđe za ulje kojima služe oko njega.
10 Potom ga sa svim njegovim priborom zaviju u pokrivač od jazavčeve kože i stavili ga na nosila.
11 I po zlatnom žrtveniku neka razastru platno od modre tkanine i pokriju ga pokrivačem od jazavčeve kože i provuku mu motke.
12 Onda neka uzmu i sav drugi pribor što se upotrebljava kod službe u svetištu, stavi ih u platno od modre tkanine i zaviju u pokrivač od jazavčeve kože i stavili ih na nosila.
13 I neka očiste žrtvenik od pepela, prostru preko njega platno od jubičaste tkanine.
14 Neka stave na njega sav njegov pribor, kojim služe na njemu: mašice, vilice, lopatice, kotliće i sav drugi pribor za žrtvenik. Pokriju ga onda pokrivačem od jazavčeve kože, pa mu provuku motke.
15 A kada Aron i njegovi sinovi pri polasku tabora svrše zamotavanje svetišta i sav sveti pribor, onda neka pristupe Kohatovi sinovi da ih nose; ali se ne smiju dotaknuti svetih predmeta da ne umru. To je dužnost Kohatovih sinova da ih vrše u šatoru sastanka.
16 A Eleazar, sin svećenika Arona, neka se brine za ulje za svjetiljku, za miomirisni kȃd, za dnevni žitni prinos, i za ulje pomazanja; ima se brinuti za sav šator i na sve što je u njemu, i sa svetištem i njegovi namještajem."
17 Onda je Gospodin rekao Mojsiju i Aronu, govoreći:
18 "Pazite da se ne iskorijeni pleme roda Kohatova između Levita.
19 Učinite za njih ovo da ostanu živi i ne pomru kad prilaze najsvetijim stvarima. Aron i njegovi sinovi neka dođu i odrede svakomu posebno što će koji raditi i što će nositi.
20 Sami neka ne ulaze unutra da pogledaju svete predmete, ni za samo čas; da ne bi morali umrijeti."
21 Dalje je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
22 "Izvrši popis Geršonovih sinova po obiteljima i po njihovom očinskom domu.
23 Od trideset godina naviše, sve do pedeset godina izbroji ih sve koji su za službu da mogu služiti u šatoru sastanka.
24 Ovo je služba rodbine Geršonove što će raditi i nositi:
25 Oni neka nose zavjese šatora, šator sastanka sa svojim pokrivačem, pokrivač od jazavčeve kože što je odozgor na njemu, zavjesu na ulazu u šator sastanka,
26 zavjese od dvorišta i zavjesu na ulazu u predvorje što je oko šatora i oko žrtvenika, i njegovu užad i sav pribor za njihovu službu i sve što je potrebno oko toga napraviti neka tako služe.
27 Sva služba Geršonovih sinova neka bude za sve što će nositi i što će raditi po zapovijedi Aronovoj i njegovih sinova. Dajte ih uputiti u sve što trebaju nositi.
28 To je služba rodbine Geršonovih sinova u šatoru sastanka. Njihova služba neka bude pod nadzorom Itamara, sina svećenika Arona.
29 Izvrši popis Merarijevih sinova po obiteljima i po njihovom očinskom domu.
30 Od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, izbroji ih i popiši sve koji ulaze u službu za obavljanje posla šatora sastanka.
31 Kod sve njihove službe u šatoru sastanka ovo im je dužnost nositi: daske šatora, prijevornice, stupove i stopice,
32 stupove oko dvorišta sa stopicama, kolčiće i užad s njihovim priborom i sve što treba za te stvari. Pokažite im predmete koje trebaju nositi, komad po komad.
33 To je služba rodbine Merarijevih sinova, sav posao što su dužni vršiti kod šatora sastanka pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona."
34 I izbrojili su Mojsije i Aron s glavarima zajednice Kohatove sinove po obiteljima i po njihovom očinskom domu.
35 od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, svi koji su bili za službu da služe u šatoru sastanka.
36 I bilo ih je izbrojenih po njihovim rodovima dvije tisuće i sedam stotina i pedeset.
37 To su oni koji su bili izbrojeni iz rodbine Kohatovaca, svi koji su bili u službi u šatoru sastanka, koje su Mojsije i Aron izbrojili, kako je Gospodin zapovjedio preko Mojsija.
38 I onih koji su bili izbrojeni od Sinova Geršonovih, po obiteljima i po njihovom očinskom domu,
39 od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, svi koji su bili za službu za obavljanje posla u šatoru sastanka.
40 Oni koji su bili izbrojeni po obiteljima i po njihovom očinskom domu, dvije tisuće i šest stotina i trideset.
41 To su oni koje su bili izbrojeni i popisani od obitelji Geršonovih sinova, svi koji bi mogli služiti u šatoru sastanka, koje su Mojsije i Aron izbrojili i popisali po zapovijedi Gospodinovoj.
42 Onih od rodova Merarijevih sinova, koji su bili izbrojeni po obiteljima i po njihovom očinskom domu,
43 od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, svi koji su bili za službu za obavljanje posla u šatoru sastanka.
44 Bilo je izbrojenih ljudi po njihovim obiteljima tri tisuće i dvjesta.
45 To su oni što su bili izbrojeni iz rodova Merarijevih sinova, koje su izbrojili Mojsije i Aron, kako je Gospodin zapovjedio preko Mojsija.
46 Svi oni koji su bili izbrojeni od Levita koje su izbrojili Mojsije i Aron s glavarima Izraelovim po njihovom obiteljima i po njihovom očinskom domu,
47 od trideset godina pa na više, sve do pedeset godina starosti, svi koji su bili došli da obavljaju službu i noseći teret posla u šatoru sastanka.
48 Bilo je ljudi izbrojenih osam tisuća i pet stotina i

osamdeset.
49 Kako je Gospodin zapovjedio bili su iz brojeni i
popisani po Mojsiju, bio je svaki određen za ono
što treba raditi i nositi. Tako su bili popisani kako je
Gospodin zapovjedio Mojsiju.

5 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Zapovjedi Izraelovim sinovima, neka udalje
iz tabora sve koji su zaraženi gubom, svatko tko
ima izljev ili tko bude onečišćen mrtvim tijelom.
3 Udaljite oboje muževe i žene i odvedite van pred
tabor da ne onečiste tabor u kojemu ja boravim
među njima."
4 Izraelovi sinovi su tako učinili i uklonili ih iz tabo-
ra. Kako je Gospodin bio zapovjedio Mojsiju, tako
su učinili Izraelovi sinovi.
5 Opet je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
6 "Govori Izraelovim sinovima: 'Kad muž ili žena
počini kakav god grijeh na štetu bližnjemu, i tako
sagriješi protiv Gospodina, i on osjeti krivnju,
7 onda neka prizna grijeh koji je počinio, neka na-
doknadi ono po punoj svojoj vrijednosti i neka
dade onomu protiv koga je sagriješio, dometnuvši
petinu svote.
8 Ali ako ovaj nije ostavio iza sebe bližega rođaka,
komu se može dati dužna svota, onda ta na-
knadna svota pripada Gospodinu u korist svećeni-
cima, osim ovna za pomirenje kojim se pribavi
krivcu oproštenje.
9 Svaki prinos svetih stvari Izraelovih sinova, koje
oni prinose svećeniku neka budu njemu.
10 Svakomu neka budu stvari koje je posvetio. Što
netko dade svećeniku, neka mu to bude.' "
11 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
12 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Ako ne-
koga žena pođe stranputicom i iznevjeri muža,
13 i netko legne s njom, ali to ostane skriveno pred
očima njezina muža, i to bude skriveno da se one-
čistila, gdje je ne vidi svjedok i ne može se zateći,
14 ako onda obuzme duh ljubomore muža, tako da
postane ljubomoran na svoju ženu koja se onečis-
tila, ili ako njega obuzme duh ljubomore, koji ga
čini ljubomornim na svoju ženu, a da ona nije sagri-
ješila,
15 onda neka muž dovede svoju ženu k svećeniku
i neka donese sobom, kao prinos za nju, desetinu
efe brašna ječmenoga, ali neka ga ne polije uljem
i neka ne stavi na njega miomirisnog kâda, jer je to
prinos za ljubomoru, spomen-prinos koji očituje
zlodjela.
16 Svećenik neka je povede i postavi pred Gospo-
dina.
17 Neka uzme svećenik posvećene vode u po-
sudu zemljanu. Uz to neka uzme svećenik malo
zemlje s poda u svetištu i uspe u vodu.
18 Onda svećenik neka postavi ženu pred Gospo-
dina, neka joj otkrije kosu na glavi i dade joj u ruku
žitni prinos za očitovanje. Ali vodu prokletstva i
gorkosti neka zadrži sam svećenik u ruci.
19 Onda neka svećenik zakune ženu ovako: "Ako
ni jedan muž nije legnuo s tobom, i ako se nisi
onečistila nevjernošću prema svojem mužu, onda
neka ti ne nanese nikakve štete ova voda prokle-
tstva i gorkosti.
20 Ali ako si postala nevjerna svojem mužu, ako si
sagriješila i upustila se s drugim, koji nije tvoj muž,
21 onda neka svećenik izbaci protiv žene strašna
prokletstva, i to neka svećenik zaprijeti ženi: neka
te Gospodin postavi za strašilo kletve i prokletstva
među tvojim narodom: "Gospodin neka učini da ti
se bedro osuši, i trbuh ti oteče!
22 Ova voda prokletstva neka prodre u tvoju
utrobu da ti trbuh oteče i bedro osuši!" Žena neka
odgovori: "Tako neka bude. Amen."
23 Svećenik neka onda ova prokletstva napiše na
list i neka ih opet spere u vodi gorkosti.
24 Ovu vodu prokletstva i gorkosti neka dade ženi
da pije, da prodre u nju voda prokletstva i bude joj
gorak jad.
25 Svećenik neka onda uzme iz ruke ženine prinos
za ljubomoru, neka prinese mahanjem pred Gos-
podinom i prinese ga k žrtveniku.
26 Punu pregršt neka uzme svećenik od prinosa
kao mirisni dio i neka to zapali na žrtveniku, a
potom neka dade ženi vodu da pije.
27 I kad joj je dao vodu da pije, i ako se ona nevjer-
nošću onečistila protiv svojega muža, onda će
voda prokletstva prodrijeti u nju i bit će joj gorak
jad. Trbuh će joj oteći, i bedro će joj se osušiti. Žena
će biti jedno strašilo prokletstva u svojem narodu.
28 Ali ako se žena nije onečistila i nedužna je, onda
joj neće ništa biti, onda će ona zatrudnjeti i postati
majka.
29 To je zakon o ljubomori, kad žena, dok je pod
vlašću muža, ode stranputicom i onečisti se.
30 ili dođe li na muža duh ljubomore, tako da on
bude ljubomoran na svoju ženu, onda neka
postavi ženu pred Gospodina i neka svećenik po-
stupa s njim točno prema ovim uredbama.
31 Onda je muž oslobođen od krivnje zlodjela, a
žena neka snosi svoju krivnju.' "

6 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govovoći:
2 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Položi
li netko, bio muž ili žena, nazirejski zavjet da se
posveti Gospodinu,
3 neka se suzdržava od vina i drugih opojnih pića.
Neka ne pije kiseline što je napravljena od grožđa
ni kiseline napravljene od nečega sličnog, ni samo
grožđe ne smije jesti, ni svježe ni osušeno.
4 Dokle god traje vrijeme njegova zavjeta Nazire-
jstva, neka ne jede ništa što dolazi od vinove loze,
od zrna do koma.
5 Dokle traje zavjet njegova Nazirejstva, neka
britva ne dolazi na njegovu glavu; dok se ne navrše
dani za koje se obvezao Gospodinu, ima vrijediti
kao Bogu posvećen, i neka pusti da mu slobodno
raste kosa na glavi.
6 Cijelo vrijeme, za koje se posvetio Gospodinu,
ne smije doći u dodir s mrtvim tijelom.
7 I ako mu umru otac, majka, brat ili sestra, ne
smije po njima navući na sebe nečistoću, jer je
posveta Boga njegova na njegovoj glavi.
8 Dokle god traje Nazirejstvo njegovo, posvećen je
Gospodinu.
9 Umre li netko posve nenadano uz njega, onda
neka izjavi da mu je posvećena glava nečista. Čim
opet postane čist, neka obrije svoju glavu; sedmi
dan neka je obrije.
10 Onda na osmi dan neka donese dvije grlice ili
dva golubića k svećeniku na ulaz u šator sastanka.
11 Svećenik neka prinese jedno kao žrtvu za gri-
jeh, drugo kao žrtvu paljenicu. Tako neka mu pri-
bavi pomirenje za grijeh koji je navukao na sebe uz
mrtvo tijelo. Ujedno neka iznova izjavi da mu je
glava posvećena.
12 Neka se posveti Gospodinu dokle traje njegov
zavjet Nazirejstva i neka prinese jednogodišnje
janje kao žrtvu za prijestup. A prijašnji dani ne
broje se, jer je morao svu posvetu očitovati kao
nečistu.
13 Ove su uredbe za Nazireja: kad se navrše dani
njegova Nazirejstva, neka ga dovedu na ulaz u
šator sastanka.

14 Neka prinese Gospodinu kao prinos jednogodišnje bez mane janje kao žrtvu paljenicu, jednogodišnje bez mane žensko janje kao žrtvu za grijeh i bez mane ovna za žrtvu mirotvornu,
15 košaricu beskvasnih kruhova, zamiješenih s uljem i beskvasnih uljem namazanih pogača s njihovim prinosom i s njihovim naljevima.
16 Svećenik neka ih prinese Gospodinu i prinese njegovu žrtvu za grijeh i žrtvu paljenicu.
17 I neka prinese ovna kao žrtvu mirotvornu Gospodinu, uz to košaricu beskvasnih kruhova. I neka svećenik prinese za njega prinos i naljev.
18 Onda neka Nazirej obrije, na ulazu u šator sastanka, svoju posvećenu glavu, i neka uzme kosu sa svoje posvećene glave i baci ju u oganj što gori pod žrtvom mirotvornom.
19 Nato neka uzme svećenik ovnovo kuhano pleće, beskvasni kolač i iz košarice i jednu beskvasnu pogaču, i neka to stavi na ruke Nazireju, pošto je ovaj sebi obrijao posvećenu kosu.
20 Onda neka to svećenik žrtvuje pred Gospodinom mahanjem, kao žrtvu mahanja. To je sveti prinos što pripada svećeniku, osim grudi mahanja i osim pleća podizanja. Potom Nazirej smije opet piti vina.'
21 To je zakon za Nazireja koji se zavjetovao o njegovu prinosu što će ga prinijeti Gospodinu za svoju posvetu, osim onoga što inače još sam hoće učiniti, po zavjetu koji je položio, mora postupati po zakon za njegovu posvetu."
22 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
23 "Govori Aronu i njegovim sinovima i kaži im: 'Ovako blagoslivljajte Izraelove sinove, govoreći im:
24 "Neka te blagoslovi Gospodin i neka te čuva.
25 Neka dade Gospodin, da njegovo lice sjaji nad tobom i neka ti bude milostiv.
26 Neka okrene Gospodin svoje lice k tebi i neka ti udijeli mir!" '
27 Ako tako stavili Izraelove sinove pod zaštitu mojega Imena, ja ću ih blagosloviti."

7 I dogodilo se, kad Mojsije bio dovršio i podigao sveti šator i bio ga pomazao i posvetio sa svim njegovim posuđem i žrtvenik sa svim njegovim priborom; tako ih je on pomazao i posvetio.
2 Onda su donijeli darove Izraelovi čelnici, glavari pojedinih očinskih domova, i koji su bili glavari plemena, oni koji su bili vodili popisivanje.
3 Doveli su kao prinos za Gospodina, šest pokrivenih kola i dvanaest volova. Na dva vladara došlo je po jedna kola i na svakoga po jedan vol, i doveli su ih pred šator.
4 Onda je Gospodin rekao Mojsiju ovo:
5 "Uzmi to od njih, za opravljanje radova na šatoru sastanka; onda to razdijeli Levitima, svakomu prema njegovoj službi."
6 I uzeo je Mojsije kola i volove i predao ih Levitima.
7 Dvoja kola i četiri vola predao je Geršonovim sinovima prema njihovoj službi.
8 Četvera kola i osam volova je predao Merarijevim sinovima prema njihovoj službi koju su trebali učiniti pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona.
9 Kohatovim sinovima nije dao ništa, jer im je posao bio opraviti svete stvari što su ih morali nositi na ramenu.
10 Onda su donijeli glavari darove za posvetu žrtvenika, kad je bio pomazan, i tako su stavili glavari svoje prinose pred žrtvenik.
11 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Svaki dan će jedan od glavara donijeti svoj prinos za posvetu žrtvenika."
12 Prvi dan donio je svoj prinos Nahšon, sin Aminadabov, od plemena Judina.
13 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje puno bijeloga brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
14 posudica, deset zlatnih šekela vrijedna, puna miomirisna kâda;
15 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;
16 jedan jarac kao žrtva za grijeh;
17 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos Nahšona, sina Aminadabova.
18 Drugi dan donio je svoj prinos Netanel, sin Zuarov, čelnik Isakara.
19 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po šekelu svetišta, oboje puno bijeloga brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
20 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna, puna miomirisna kâda;
21 jednog junca, jednog ovna, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;
22 jarca kao žrtvu za grijeh;
23 dva vola, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos Netanela, sina Zuarova.
24 Treći dan donio je svoj prinos čelnik Zebulunovih sinova, Eliab, sin Helonov.
25 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po šekelu svetišta, oboje puno bijeloga brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
26 jedna zlatna posudica, deset šekela vrijedna, puna kâda;
27 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;
28 jarac kao žrtvu za grijeh;
29 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos Eliaba, sina Helonova.
30 Četvrti dan donio je svoj prinos čelnik Rubenovih sinova, Elisur, sin Šedeurov.
31 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje puno bijeloga brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
32 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna, puna miomirisna kâda;
33 junac, ovan, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;
34 jedan jarac kao žrtvu za grijeh;
35 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodišnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos Elisura, sina Šedeurova.
36 Peti dan donio je svoj prinos čelnik Simeonovih sinova, Šelumiel, sin Surišadajev.
37 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stotinu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić sedamdeset šekela težak, po vrijednosti šekela svetišta, oboje puno bijeloga brašna umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
38 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna, puna miomirisna kâda;
39 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje kao žrtvu paljenicu;

40 jedan jarac kao žrtvu za grijeh;
41 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodi-
šnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos
Šelumiela, sina Surišadajeva.
42 Šesti dan donio je svoj prinos čelnik Gadovih
sinova, Eliasaf, sin Deuelov.
43 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stoti-
nu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić se-
damdeset šekela težak, po vrijednosti šekela
svetišta, oboje puno bijeloga brašna što je bilo
umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
44 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna,
puna miomirisna kȁda;
45 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje
kao žrtvu paljenicu;
46 jarac kao žrtvu za grijeh;
47 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodi-
šnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos
Eliasafa, sina Deuelova.
48 Sedmi dan donio je svoj prinos čelnik Efraimo-
vih sinova, Elišama, sin Amihudov.
49 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stoti-
nu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić se-
damdeset šekela težak, po vrijednosti šekela
svetišta, oboje puno bijeloga brašna što je bilo
umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
50 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna,
puna kada;
51 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje
kao žrtvu paljenicu;
52 jarac kao žrtvu za grijeh;
53 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodi-
šnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos
Elišame, sina Amihudova.
54 Osmi dan donio je svoj prinos čelnik Manase-
hovih sinova, Gamaliel, sin Pedahsurov.
55 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stoti-
nu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić se-
damdeset šekela težak, po vrijednosti šekela
svetišta, oboje puno bijeloga brašna što je bilo
umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
56 jedna zlatna posudica, deset šekela vrijedna,
puna miomirisnog kȁda;
57 junac, ovan, jednogodišnje janje kao žrtvu pa-
ljenicu;
58 jedan jarac kao žrtvu za grijeh;
59 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodi-
šnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos
Gamaliela, sina Pedahsurova.
60 Deveti dan donio je svoj prinos čelnik Benjami-
novih sinova, Abidan, sin Gideonov.
61 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stoti-
nu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić se-
damdeset šekela težak, po vrijednosti šekela
svetišta, oboje puno bijeloga brašna što je bilo
umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
62 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna,
puna miomirisnog kȁda;
63 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje
kao žrtvu paljenicu;
64 jarac kao žrtvu za grijeh;
65 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodi-
šnjih janjaca za žrtvu mirotvornu, To je bio prinos
Abidana, sina Gideonova.
66 Deseti dan donio je svoj prinos čelnik Danovih
sinova, Ahiezer, sin Amišadajev.
67 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stoti-
nu i trideset šekela teška, jedan srebrn kotlić se-
damdeset šekela težak, po vrijednosti šekelu
svetišta, oboje puno bijeloga brašna što je bilo
umiješeno s uljem prineseno kao žitni prinos;
68 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna,
puna miomirisnog kȁda;
69 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje
kao žrtvu paljenicu;
70 jedan jarac kao žrtvu za grijeh;
71 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodi-
šnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos
Ahiezera, sina Amišadajeva.
72 Jedanaesti dan donio je svoj prinos čelnik Aše-
rovih sinova, Pagiel, sin Okranov.
73 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stoti-
nu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić se-
damdeset šekela težak, po šekelu svetišta, oboje
puno bijeloga brašna što je bilo umiješeno s uljem
prineseno kao žitni prinos;
74 jedna zlatna posudica deset šekela vrijedna,
puna miomirisnog kȁda;
75 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje
kao žrtvu paljenicu;
76 jedan jarac kao žrtvu za grijeh;
77 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodi-
šnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos
Pagiela, sina Okranova.
78 Dvanaesti dan donio je svoj prinos čelnik Nafta-
lijevih sinova, Ahira, sin Enanov.
79 Njegov prinos bio je: jedna srebrna zdjela stoti-
nu i trideset šekela teška, jedan srebrni kotlić se-
damdeset šekela težak, po šekelu svetišta, oboje
puno bijeloga brašna što je bilo umiješeno s uljem
prineseno kao žitni prinos;
80 posudica deset zlatnih šekela vrijedna, puna
miomirisnog kȁda,
81 jedan junac, jedan ovan, jednogodišnje janje
kao žrtvu paljenicu;
82 jedan jarac kao žrtvu za grijeh;
83 dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet jednogodi-
šnjih janjaca za žrtvu mirotvornu. To je bio prinos
Ahire, sina Enanova.
84 To su bili prilozi glavara izraelskih za posvetu
žrtvenika, kad je bio pomazan: dvanaest zdjela
srebrnih, dvanaest kotlića srebrnih, dvanaest po-
sudica zlatnih;
85 svaka jedna srebrna zdjela stotinu i trideset
šekela teška, svaki kotlić sedamdeset šekela
težak. Sve srebro tih posuda iznosilo je dvije tisuće
i četiri stotine šekela po vrijednosti šekela svetišta.
86 Dvanaest posudica zlatnih punih kȁda, svaka
posudica deset šekela teška po vrijednosti šekela
svetišta. Sve zlato tih posudica iznosilo je stotinu i
dvadeset šekela.
87 Svih životinja za žrtvu paljenicu bilo je dvanaest
junaca, uz to dvanaest ovnova, dvanaest jednogo-
dišnjih janjaca s prinosom svojim, nadalje dvana-
est jaraca kao žrtvu za grijeh.
88 Ukupni broj životinja za žrtvu mirotvornu izno-
sio je dvadeset i četiri vola, šesnaest ovnova, šes-
naest jaraca i šesnaest janjaca. To su bili prilozi za
posvetu žrtvenika kad je bio pomazan.
89 Kad je Mojsije išao u šator sastanka da razgov-
ara s njim, čuo bi glas gdje mu govori s pomirilišta
što se nalazi na škrinji Svjedočanstva, s prostora
između dva kerubina. Tako je on razgovarao s
njim.

8 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 “Govori Aronu i kaži mu: ‘Kad uređuješ žižke,
onda neka napravi da sedam žižaka baca svjetlo
ispred svjetiljke!’ ”
3 Aron je učinio tako i okrenuo žižke da bacaju
svjetlo ispred svjetiljke, kako je Gospodin zapo-
vjedio Mojsiju,
4 A svjetiljka je bila izrađena od kovanog zlata. Od
svojega stabla sve do cvjetova bilo je sve kovani

rad. Mojsije je dao napraviti svjetiljku sa stalkom
po uzorku što mu ga je pokazao Gospodin.
5 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
6 “Uzmi Levite između Izraelovih sinova i očisti ih!
7 Ovako s njima postupi kod očišćenja: Poškropi ih
vodom očišćenja. Oni neka se obriju po svemu
svojemu tijelu, neka operu svoje haljine i očiste se.
8 Potom neka uzmu junca s njegovim žitnim prino-
som od bijeloga brašna što je umiješeno s uljem.
Za prinos zbog grijeha uzmi drugoga junca.
9 Onda ćeš dovesti Levite pred šator sastanka i
skupit ćeš svu zajednicu Izraelovih sinova.
10 Tako privedi Levite pred Gospodina, i Izraelovi
sinovi neka polože svoje ruke na Levite,
11 a Aron neka prinese Levite Gospodinu, kao pri-
nos mahanjem Izraelovih sinova, da mogu obav-
ljati službu Gospodinovu.
12 Onda neka Leviti polože svoje ruke na glave
juncima, i ti ćeš prinijeti jednoga za prinos zbog
grijeha, a drugoga kao žrtvu paljenicu Gospodinu,
i da tako pribaviš pomirenje Levitima.
13 I postavi Levite pred Arona i njegove sinove i
prinesi ih Gospodinu kao prinos mahanja.
14 I tako ćeš Levite odvojiti između Izraelovih sino-
va, da Leviti budu moji.
15 Tek sada smiju Leviti preuzeti službu u šatoru
sastanka. Ti ih moraš očistiti i prinijeti kao prinos
mahanja,
16 jer su posve darovani meni između Izraelovih
sinova. Uzimam ih sebi namjesto svih onih koji ot-
vore utrobu, prvorođenci svih Izraelovih sinova.
17 Jer meni pripadaju svi prvenci kod čovjeka i
stoke među Izraelovim sinovima. Onaj dan kad
sam pobio sve prvorođence u zemlji Egipat, po-
svetio sam ih sebi.
18 Uzimam Levite namjesto svih prvorođenaca
među Izraelovim sinovima.
19 I dajem na dar Aronu i njegovim sinovima Levite
između Izraelovih sinova da namjesto Izraelovih
sinova obavljaju službu u šatoru sastanka, oni
neka obavljaju pomirenje za Izraelove sinove, da
nikakav nesretani udar ne pogodi Izraelove si-
nove, kad se Izraelovi sinovi približe svetištu.”
20 Mojsije i Aron i sva zajednica Izraelovih sinova
učinili su tako s Levitima. Kako je Gospodin zapo-
vjedio Mojsiju za Levite, točno tako učinili su s
njima Izraelovi sinovi.
21 Leviti su se očistili od grijeha i oprali svoje
haljine. Aron ih prineo Gospodinu kao prinos ma-
hanja, i Aron im pribavio pomirenje kad ih je očis-
tio.
22 Potom su Leviti preuzeli svoju službu u šatoru
sastanka kao pomoćnici Aronovi i njegovih sinova.
Kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju za Levite,
tako su postupali s njima.
23 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
24 “Ovo je što vrijedi za Levite: Od dvadeset i pet
godina pa na više su oni koji smiju ući službu da
obavljaju posao u šatoru sastanka.
25 Kad navrše pedeset godina moraju prestati
obavljati posao i više da ne rade.
26 Oni smiju svojoj braći biti u pomoći kod vršenja
službe u šatoru sastanka, ali neka više ne obavlja-
ju redovitu službu. Tako postupaj s Levitima za nji-
hove dužne poslove.”

9 Nato je Gospodin rekao Mojsiju u Pustinji Sinaj
prvoga mjeseca druge godine po izlasku iz
egipatske zemlje, govoreći:
2 “Izraelovi sinovi neka slave Pashu u određeno
vrijeme.
3 Držite je četrnaesti dan ovoga mjeseca uvečer u
određeno vrijeme. Samo po svim propisima i ure-
dbama njezinim smijete je obdržavati.”
4 Tako je Mojsije zapovjedio Izraelovim sinovima
da slave Pashu.
5 I slavili su Pashu u prvom mjesecu četrnaesti dan
uvečer u Pustinji Sinaj. Točno onako kako je Go-
spodin zapovjedio Mojsiju, učinili su Izraelovi si-
novi.
6 A bili su neki ljudi koji su se onečistili o mrtvaca.
Tako oni nisu mogli slaviti Pashu onaj dan. Oni su
stoga stupili onaj dan pred Mojsija i Arona.
7 Ti ljudi su mu izjavili: “Mi smo postali nečisti od
mrtvaca. Zašto da nam nije slobodno prinijeti žrtvu
Gospodinu u određeno vrijeme sa Izraelovim si-
novima?”
8 Mojsije im odgovorio: “Čekajte da čujem što za-
povjeda Gospodin za vas.”
9 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
10 “Govori Izraelovim sinovima i kaži im: ‘Ako se
netko između vas ili vaših potomaka onečisti od
mrtvaca ili je na dalekom putovanju, neka ipak
slavi Pashu u čast Gospodinu.
11 Samo takvi je smiju obaviti u drugom mjesecu
četrnaesti dan uvečer. Oni će pritom jesti be-
skvasni kruh i gorko bilje.
12 Oni ne smiju od toga ništa ostaviti do ujutro i ne
smiju prelomiti nijedne kosti. Neka slave Pashu po
svim obredima što vrijede za nju.
13 Tko je čist i nije na putovanju, a propusti slaviti
Pashu, takav čovjek neka se iskorijeni iz svojega
naroda, jer on ne prinosi Gospodinu žrtve u
određeno vrijeme. Takav čovjek ima snositi svoju
krivnju.
14 Ako li boravi kod vas došljak i hoće slaviti Pashu
Gospodinovu, neka je obavi po obredima i ured-
bama što vrijede za Pashu. Neka vam bude ista
uredba za došljaka i za onoga koji se rodio u zem-
lji.’ ”
15 Na dan kad je bio podignut sveti šator, pokrio je
oblak šator i šator Svjedočanstva i bio je od uvečer
i do ujutro kao oganj nad šatorom.
16 Tako je ostao uvijek: danju ga je pokrivao oblak
a noću izgledao kao oganj.
17 I kad bi se oblak podigao iznad šatora, tek onda
bi polazili Izraelovi sinovi, i gdje bi se spustio oblak,
ondje bi se utaborili Izraelovi sinovi.
18 Tako bi Izraelovi sinovi polazili uvijek po zapo-
vijedi Gospodinovoj i utaborili se, također, po za-
povijedi Gospodinovoj. Dokle je god stajao oblak
nad svetim šatorom, ostajali bi utaboreni.
19 I kad je oblak dugo vremena ostao nad šato-
rom, držali bi se Izraelovi sinovi zapovijedi Gospo-
dinove i ne bi polazili.
20 Bilo je da je oblak ostao nad šatorom samo
malo dana. Na zapovijed Gospodinovu oni bi onda
postavljali tabor i na zapovijed bi Gospodinovu
opet polazili.
21 Bilo je također da je oblak ostao samo od
večera do jutra. Kad bi se onda oblak podigao
ujutro, oni bi polazili. Ili bi ostao dan i noć. Kad bi se
onda podigao oblak, polazili bi.
22 Ili kad bi ostao oblak dva dana, ili mjesec dana,
ili još duže vremena nad šatorom, onda bi i Izraelo-
vi sinovi ostali utaboreni i ne bi polazili. Tek kad bi
se podigao, polazili bi.
23 Po zapovijedi Gospodinovoj postavljali bi tabor,
po zapovijedi Gospodinovoj polazili bi. Držali su se
zapovijedi Gospodinovih koje su izašle od Gospo-
dina preko Mojsija.

10 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 “Napravi sebi dvije srebrne trube. Napravi

ih kovanim radom. One neka ti služe da sazivaš zajednicu i da znak daješ za polazak tabora.

3 Kad se na njih oboje zatrubi, neka se skupi sva zajednica ispred tebe na ulazu u šator sastanka.

4 Ali ako se zatrubi samo na jednu, neka se skupe kod tebe glavari tisućnici Izraelovih sinova.

5 Kad zatrubiš naprijed, onda neka se kreću tabori što leže prema istoku.

6 Kad zatrubiš naprijed po drugi put, onda neka se kreću tabori što leže prema jugu; neka se zatrubi bučno u znak da trebaju poći.

7 A kad se treba sazvati zajednica, onda trubite samo jednostavno, ne trubite bučno.

8 Samo Aronovi sinovi, svećenici, smiju trubiti na trube. Njihova je uporaba kod vas uredba što vječito vrijedi kroz sve vaše naraštaje.

9 Kad pođete na vojsku u svojoj zemlji protiv neprijatelja koji vas napada, onda trubite trubama na uzbunu. Onda će vas se sjetiti Gospodin, vaš Bog, i spasit će vas od vaših neprijatelja.

10 Trubite na trube i u dane svojega veselja, na određene Svečanosti i mjesece mlađake, kod svojih žrtava-paljenica i žrtava mirotvornih. Tako će vam to biti za spomen milostiv kod vašega Boga. Ja sam Gospodin, vaš Bog."

11 I dogodilo se u drugoj godini u drugom mjesecu, dvadesetoga u mjesecu, da se podigao oblak iznad šatora Svjedočanstva.

12 I krenuli su Izraelovi sinovi svojim redom iz Pustinje Sinaj, i oblak se spustio u pustinji Paran.

13 Bilo je to prvi put da su krenuli na zapovijed Gospodinovu što je bila izišla preko Mojsija.

14 Najprije je pošla zastava tabora Judinih sinova sa svojim četama. Na čelu njihove vojske stajao je Nahšon, sin Aminadabov.

15 Pred vojskom plemena Isakarovih sinova bio je Netanel, sin Zuarov.

16 Pred vojskom plemena Zebulunovih sinova bio je Eliab, sin Helonov.

17 Onda je šator bio rastavljen, krenuli su i Geršonovi sinovi i Merarijevi sinovi, koji su imali nositi šator.

18 I pošla je zastava tabora Rubenova sa svojim četama. Pred njihovom vojskom bio je Elisur, sin Šedeurov.

19 Nad vojskom plemena Simeonovih sinova bio je Šelumiel, sin Surišadajev.

20 Pred vojskom plemena Gadovih sinova bio je Eliasaf, sin Deuelov.

21 Onda su krenuli Kohatovi sinovi, koji su imali nositi stvari od Svetosti najveće, do njihova dolaska bio je šator već postavljen.

22 I pošla je zastava tabora Efraimovih sinova sa svojim četama. Nad njihovom vojskom bio je Elišama, sin Amihudov.

23 Nad vojskom plemena Manasehovih sinova bio je Gamaliel, sin Pedahsurov.

24 Nad vojskom plemena Benjaminovih sinova bio je Abidan, sin Gideonov.

25 Nato je pošla zastava tabora Danovih sinova sa svojim četama, kao posljednja za sve tabore. Nad njihovom vojskom bio je Ahiezer, sin Amišadajev.

26 Nad vojskom plemena Ašerovih sinova bio je Pagiel, sin Okranov.

27 Nad vojskom plemena Naftalijevih sinova bio je Ahira, sin Enanov.

28 To je bio red kojim su krenuli Izraelovi sinovi sa svojim četama.

29 Mojsije je rekao Hobabu, sinu Midjanca Reuela, tasta Mojsijeva: "Idemo sada u zemlju o kojoj nam je Gospodin obećao: 'Vama ću ju dati.' Hajde s nama, i učinit ćemo ti dobro, jer je Gospodin obećao Izraelu dobročinstvo."

30 A on mu rekao: "Ne mogu ići s vama, nego ću se vratiti u svoju zemlju i k svojoj rodbini."

31 Mojsije mu rekao: "Ne ostavljaj nas, jer kako ti znaš mjesta gdje možemo taboriti u pustinji, budi nam naše oči.

32 Ako pođeš s nama, sva dobročinstva koja će nam Gospodin učiniti, učinit će i tebi."

33 I tako su krenuli od gore Gospodinove tri dana hoda, a škrinja Gospodinova zavjeta išla je pred njima tri dana hoda da bi im našla mjesto za odmor.

34 Oblak Gospodinov lebdio je nad njima po danu kad su polazili iz tabora.

35 Kad god je polazila škrinja, govorio bi Mojsije: "Ustani, Gospodine, i neka se razaspu tvoji neprijatelji i neka pred Tobom pobjegnu tvoji protivnici."

36 A kad se zaustavila, govorio bi: "Zaustavi se, Gospodine, kod tisuća Izraelovih redova."

11 A kad se narod počeo glasno tužiti pred Gospodinom da mu je zlo, Gospodin je to čuo, planula je njegova srdžba. Tako se oganj što je izlazio od Gospodina, raspalio na njih i uništio jedan dio tabora.

2 Onda je zavapio narod Mojsiju, i kad se Mojsije pomolio Gospodinu, ugasio se oganj.

3 Nazvalo se to mjesto Tabera, jer se ondje raspalio oganj što je izlazio od Gospodina.

4 A skupljeni narod hlepio je za jelima, tako da su Izraelovi sinovi opet počeli jadikovati i govorili su: "Tko će nam dati mesa za jesti?

5 Sjećamo se riba što smo ih bezbrižno jeli u Egiptu badava, krastavaca i dinja, poriluka, crvenoga luka i češnjaka.

6 A sad nam je, da umremo; ovdje nema ničega osim mane pred našim očima."

7 Mana je bila kao sjeme korijandrovo i slična bdeliju.

8 Narod je išao okolo i skupljao ju, mlio ju na žrvnjima ili tucao u stupama, kuhao ju u loncima i pravio od nje kolače. Ukus joj je bio kao ukus kolača pripravljena s uljem.

9 Kad bi noću pala rosa na tabor, pala bi s njom i mana.

10 Kad je čuo Mojsije gdje narod jadikuje u svojim obiteljima, svaki na ulazu u svoj šator, srdžba Božja se žestoko raspalila zbog toga i Mojsiju je to bilo vrlo žao.

11 Onda se Mojsije potužio Gospodinu: "Zašto tako zlostavljaš svojega slugu i zašto do mene tako malo držiš da si stavio na mene teret brige za sav taj narod?

12 Zar sam ja sav taj narod nosio u krilu svojem i donio ga na svijet da možeš od mene tražiti: 'Nosi ga u naručju svojem kao što dojilja nosi dojenče,' u zemlju koju sam obećao njegovim očevima.

13 Odakle da uzmem meso da ga dadem svemu ovom narodu? Plaču preda mnom i vapiju, govoreći: 'Daj nam mesa za jesti.'

14 Ja sam ne mogu više nositi brigu za sav taj narod, jer to je odviše teško za mene.

15 Ako misliš tako dalje postupati sa mnom, onda me radije odmah ubij ako ti još što god vrijedim, da ne gledam duže svoju nesreću."

16 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Pozovi mi sedamdeset ljudi između čelnik Izraelovih, za koje znaš, da su zreli ljudi i sposobni za službu glavarsku. Dovedi ih k šatoru sastanka i ondje neka se postave s tobom.

17 Onda ću ja sići dolje i ondje govoriti s tobom. Uzet ću od Duha koji na tebi i staviti ga i na njih. Tako da oni s tobom nose teret naroda, da ga ti ne

nosiš sam.
18 Onda reci narodu: 'Posvetite se za sutra, jer
ćete dobiti mesa za jesti. Glasno ste jadikovali
pred Gospodinom i vapili, govoreći: 'Tko će nam
dati mesa da jedemo? U Egiptu imali smo dobro.'
Gospodin će vam, eto, dati mesa da jedete.
19 Nećete ga jesti samo jedan dan, ni dva, pet,
deset ili dvadeset dana,
20 nego cijeli mjesec dana, dokle vam na nos ne
udari i ne ogadi vam se, jer vi ste Gospodina, koji je
među vama, prezreli i pred njim jadikovali i tužili se:
'Da nismo ipak otišli iz Egipta.' "
21 Mojsije je rekao: "Šest stotina tisuća pješaka
ima naroda među kojim ja živim, a ti govoriš: 'Dat
ću im mesa da jedu cijeli mjesec dana.'
22 Može li im se poklati toliko ovaca i goveda da im
bude dosta? Mogu li im se pohvatati sve morske
ribe da im se tako pribavi hrane i da im bude
dosta?"
23 A Gospodin je rekao Mojsiju: "Zar je ruka Go-
spodinova prekratka? Sad ćeš vidjeti, hoće li se
moja riječ pred tobom ispuniti ili neće."
24 Nato je izašao Mojsije, priopćio narodu riječi
Gospodinove i pozvao između naroda sedamde-
set starijih ljudi i postavio ih okolo šatora.
25 Onda je sišao Gospodin u oblaku i govorio s
njim, uzeo je onda od duha koji je živio u njemu i
dao ga sedamdesetorici sijedih ljudi. Dogodilo se
da kad se duh spustio na njih, počeli su proroko-
vati; ali to im se poslije nije više dogodilo.
26 Ali dvojica su ostali u taboru: jednomu je bilo
ime Eldad, a drugomu je bilo ime Medad; i na njih
se spustio duh. Pripadali su, naime, zapisanima,
ali nisu bili izašli k šatoru, ali su prorokovali u tabo-
ru.
27 Jedan sluga je otrčao i javio Mojsiju: "Eldad i
Medad prorokuju u taboru."
28 A Jošua, sin Nunov, koji je od mladosti bio po-
moćnik Mojsijev je rekao: "Gospodaru, Mojsije,
zabrani im to."
29 A Mojsije mu rekao: "Što se ti brineš za mene?
O, kad bi samo sav Gospodinov narod bio sastav-
ljen od proroka! Kad bi Gospodin svima dao svoje-
ga duha!"
30 A Mojsije se vratio u tabor s Izraelovim starješi-
nama.
31 Onda se podigao vjetar od Gospodina koji je
nanio od mora prepelice i razasuo ih naokolo leteći
nad taborom, oko dan hoda na jednu stranu i dan
hoda na drugu stranu, sve naokolo tabora, i oko
dva lakta visoko na površini zemlje.
32 I narod je ustao te je toga cijeloga dana, i cijelu
noć, i cijeli sutrašnji dan hvatao prepelice. Tko je
malo nakupio, imao ih je deset homera. Prostrli su
ih okolo tabora da se suše.
33 Dok im je još meso bilo između zuba prije nego
se iskosalo, a srdžba se Gospodinova raspalila na
narod. Gospodin je udario narod veoma teškom
kaznom.
34 Zato se nazvalo to mjesto Kibrot Hataava, jer se
ondje pokopao narod zbog njihove pohlepe.
35 Od Kibrot Hataave pošao je narod dalje u Hase-
rot; i u Haserotu se utaborili.

12 Onda su Mirjam i Aron počeli govoriti protiv
Mojsija zbog žene Etiopljanke, kojom se bio
oženio; jer si je uzeo Etipljanku za ženu.
2 Oni su govorili: "Zar je Gospodin govorio samo
preko Mojsija? Zar nije govorio i s nama?" To je
čuo Gospodin.
3 A Mojsije je bio veoma skroman čovjek, na-
jskromniji čovjek na zemlji.
4 Odmah je Gospodin rekao Mojsiju, Aronu i Mir-
jam: "Pođite vi troje u šator sastanka." Oni su pošli,
5 Onda je Gospodin u stupu oblaka stao na ulazu
šatora i zovnuo Arona i Mirjamu. Kad su oboje
došli,
6 Onda je on rekao: "Čujte moje riječi. Kada je
među vama prorok, onda se ja, Gospodin objavlju-
jem njemu u viđenju i govorim s njim u snu.
7 A tako nije s mojim slugom Mojsijem; on je vjeran
u mojoj cijeloj kući.
8 S njim govorim licem u lice, i on smije gledati
neskrivenu podobu i pojavu Gospodina. Zašto se
onda niste bojali prekoriti mojega slugu Mojsija?"
9 Nato se raspalila srdžba Gospodinova na njih i
on je otišao.
10 I oblak se udaljio od šatora. A Mirjam je bila
najedanput od gube postala bijela kao snijeg. Kad
se Aron okrenuo k Mirjami, nađe da je gubava.
11 Onda je rekao Aron Mojsiju: "Ah, gospodaru, ne
stavljaj na nas grijeha što smo ga tako ludo počinili.
12 Nemoj da ona bude kao mrtvo dijete komu je
tijelo već napola gnjilo kad iziđe iz utrobe majčine."
13 I Mojsije se pomolio Gospodinu, govoreći:
"Molim O Bože, ozdravi ju, ja se molim."
14 Gospodin je rekao Mojsiju: "Da joj je njezin otac
pljunuo u lice, ne bi li se stidjela sedam dana?
Neka ona bude sedam dana izvan tabora, a poslije
neka se opet primi natrag."
15 I Mirjam je sedam dana bila odstranjena iz
tabora. A narod nije pošao dalje dok Mirjam nije
opet bila primljena.
16 Potom je pošao narod od Haserota i utaborio se
Pustinji Paran.

13 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Pošalji ljude da uhode zemlju Kanaan, koju
ću dati Izraelovim sinovima. Pošaljite od svakoga
očinskog plemena po jednoga, glavara između
njih."
3 I po zapovijedi Gospodinovoj poslao ih Mojsije iz
Pustinje Paran. Svi su bili glavari Izraelovih sino-
va.
4 Ovo su im imena: od plemena Rubenova Ša-
mua, sin Zakurov;
5 od plemena Simeonova Šafat, sin Horijev;
6 od plemena Judina Kaleb, sin Jefuneov;
7 od plemena Isakarova Igal, sin Josipov;
8 od plemena Efraimova Hošea, sin Nunov;
9 od plemena Benjaminova Palti, sin Rafuov;
10 od plemena Zebulunova Gadiel, sin Sodijev;
11 od plemena Josipova, od plemena Manase-
hova Gadi, sin Susijev;
12 od plemena Danova Amiel, sin Gemalijev;
13 od plemena Ašerova Setur, sin Mihaelov;
14 od plemena Naftalijeva Nahbi, sin Vofsijev;
15 od plemena Gadova Geuel, sin Makijev.
16 To su imena ljudi koje je poslao Mojsije da
uhode zemlju. Onda je dao Mojsije Hosei, sinu
Nunovu, ime Jošua.
17 Tako ih Mojsije poslao da uhode zemlju Ka-
naan, i rekao im: "Idite odavde preko Negeba, pa
se popnite na goru,
18 i pogledajte kakva je zemlja i je li narod što
prebiva u njoj jak ili slab, malen ili velik;
19 i kakva je zemlja u kojoj prebiva, je li plodna ili
neplodna; i kakva su mjesta u kojima prebiva, jesu
li u otvorenim taborima ili u tvrdim gradovima;
20 i kakva je zemlja, je li rodna ili mršava, raste li
drveće u njoj ili ne. Budite hrabri i donesite sobom
i nešto roda one zemlje." Bilo je onda upravo vrije-
me prvom grožđu.
21 Tako otišli i uhodili su zemlju od Pustinje Zin do

Rehoba na ulazu u Hamat.
22 Oni su se popeli preko Negeba i došli su do Hebrona, gdje su živjeli Ahiman, Šešaj i Talmaj, potomci Anakovi. Hebron je bio sazidan sedam godina prije Zoana u Egiptu.
23 Kad su stigli do u Dolinu Eškol, odrezali su ondje lozu s jednim grozdom koji su nosila po dvojica na motki, tako i nešto mogranja i smokava.
24 Ono se mjesto zvalo Dolina Eškol zbog grožđa koje su ondje bili odrezali Izraelovi sinovi.
25 Poslije četrdeset dana vratili se, pošto su bili uhodili zemlju.
26 Otišli su kući i došli k Mojsiju i Aronu i cijeloj zajednici Izraelovih sinova u Pustinju Paran, u Kadeš, predali su izvještaj njima i cijeloj zajednici i pokazali im plodove zemlje.
27 A pripovijedali su im ovo: "Otišli smo u zemlju u koju si nas poslao. Zaista, teče u njoj mlijeko i med. Evo, to su plodovi odande.
28 Ali narod što boravi u njoj jak je, i gradovi su utvrđeni i vrlo veliki. Vidjeli smo ondje i potomke Anakove.
29 Amalečani prebivaju u pokrajini Negebu; Hitejci, Jebusejci i Amorejci prebivaju u planini; Kanaanci prebivaju na moru i na obali Jordana.
30 Onda je Kaleb ušutkao narod protiv Mojsija, i povikao: "Svakako hajdemo gore i osvojimo je, jer ih možemo lako prevladati."
31 Ali ljudi, koji su bili s njim išli, izjave: "Nikako ne možemo ići protiv toga naroda, jer je jači od nas."
32 Onda su iznijeli pred Izraelove sinove neistinu o zemlji koju su bili uhodili, govoreći: "Zemlja, koju smo prošli i uhodili, jest zemlja koja ždere svoje stanovnike. Svi ljudi, koje smo ondje vidjeli, neobično su veliki.
33 Vidjeli smo ondje i divove, Anakove sinove od divovskoga roda. Činilo nam se da smo prema njima kao skakavci. A tako smo se morali i mi njima činiti."

14 Onda je sva zajednica podigla viku i graju; a narod je plakao onu noć.
2 Svi su Izraelovi sinovi mrmljali protiv Mojsija i Arona i sva se zajednica tužila pred njima: "Ah, da smo bili pomrli u zemlji Egipat! Ili Da smo samo mrtvi ovdje u pustinji.
3 Zašto nas je Gospodin doveo u tu zemlju da izginemo od mača? Zar da naše žene i djeca sitna postanu roblje drugima? Ne bi li bolje bilo za nas da se vratimo natrag u Egipat?"
4 I rekli su među sobom: "Mi ćemo izabrati sebi vođu i vratiti se natrag u Egipat."
5 Onda su Mojsije i Aron pali ničice pred svom skupljenom zajednicom Izraelovih sinova.
6 A Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov, bili su među onima koji su uhodili zemlju, razdrli su svoje haljine.
7 Zatim su govorili cijeloj zajednici Izraelovih sinova: "Zemlja koju smo prošli da je uhodimo, jest zemlja je zaista vrlo dobra.
8 Ako nam je Gospodin milostiv, on će nas dovesti u tu zemlju i dat će nam ju, zemlju u kojoj teče mlijeko i med.
9 Samo se ne bunite protiv Gospodina i ne bojte se stanovnika te zemlje, jer ćemo ih posve uništiti. Odstupila je od njih sjena njihova, a s nama je Gospodin. Ništa ih se ne bojte!"
10 Kad je sva zajednica namjeravala da ih kamenuje, pojavila se slava Gospodinova svim Izraelovim sinovima nad šatorom sastanka.
11 I Gospodin je rekao Mojsiju: "Dokle će me još taj narod prezirati, dokle mi neće vjerovati uza sva čudesna znamenja što sam ih učinio pred njim.
12 Udarit ću ga kugom i uzeti mu baštinu, a tebe ću učiniti narodom koji je veći i jači od ovoga."
13 Mojsije je rekao Gospodinu: "Ako čuju to Egipćani, između kojih si ti svojom moći doveo ovamo taj narod.
14 Pripovijedat će to stanovnicima ove zemlje. Oni su čuli da ti, Gospodine, prebivaš među ovim narodom, da mu se ti, Gospodine, licem u lice ukazuješ, i da oblak tvoj stoji nad njima, i da ti danju u stupu oblaka, a noću u stupu ognja ideš pred njima.
15 Ako sad taj narod pobiješ sve do jednoga, onda će narodi, koji su čuli o tebi lijepi glas, reći:
16 "Jer Gospodin nije mogao taj narod dovesti u zemlju koju im je zakletvom obećao, zato ih je pobio u pustinji.'
17 A sada ja molim, Gospodine, neka vlada tvoja velika strpljivost, kako si obećao:
18 "Gospodin je strpljiv i bogat milosrđem. On oprašta zlodjela i grijeh, ali posve ne otpušta kaznu, nego pohodi zlodjela otaca na djeci do u treće i četvrto koljeno.
19 Oprosti molim, ovomu narodu njegova zlodjela po svojim velikom milosrđu, kako si uvijek opraštao ovomu narodu od Egipta do ovamo."
20 Onda je Gospodin odgovorio: "Opraštam mu kako si zamolio.
21 Ali tako ja živ bio i tako sva zemlja bila puna slave Gospodinove;
22 svi oni ljudi koji su vidjeli moju slavu i sva znamenja čudesna što sam ih učinio u Egiptu i u pustinji, a ipak su me deset puta kušali i moj glas nisu poslušali,
23 oni neće nikada vidjeti zemlje što je zakletvom obećao sam njihovim očevima. Ne, ni jedan od svih onih koji su me prezreli neće ju vidjeti.
24 Samo svojega slugu Kaleba, koji je pokazao drugi duh i posve pristao je uza me, njega ću dovesti u zemlju u koju je već jedanput stupio, i posjedovat će je potomci njegovi.
25 Pustite samo da Amalečani i Kanaanci prebivaju u ravnici. Sutra se vratite i pođite u pustinju prema Crvenomu moru."
26 Onda je Gospodin rekao Mojsiju i Aronu, govoreći:
27 "Dokle će još trajati mrmljanje te zle zajednice protiv mene? Dobro sam čuo psovke Izraelovih sinova što izbacuju protiv mene.
28 Kaži im: 'Tako ja živ bio,' ovo je riječ Gospodinova, 'kako vi izgovoriste pred Mojim ušima, tako ću ja postupati s vama.
29 Ovdje u pustinji popadat će vaša mrtva tjelesa, svi vi koji ste bili izbrojeni, po vašemu cijelom broju od dvadesete godine i više, jer ste mrmljali protiv mene.
30 Nikada nećete ući u zemlju koju sam vam pod zakletvom obećao za postojbinu, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova,
31 A vašu sitnu djecu, za koju ste rekli da će postati roblje drugima, njih ću uvesti i oni će se veseliti zemlji koju ste vi pogrdili.
32 A vaša mrtva tjelesa raspast će se ovdje u pustinji.
33 Četrdeset godina vaši će se sinovi kao pastiri povlačiti po pustinji i tako će trpjeti zbog vaše nevjere dok se vaša tjelesa posve ne zatru u pustinji.
34 Po broju četrdeset dana, za koje uhodiste zemlju, jedan dan za jednu godinu uračunan, morat ćete četrdeset godina nositi svoje krivnje. Morat ćete osjetiti što znači kad ja uskratim svoju milost.

35 Ja, Gospodin, to govorim. Zaista, tako ću pos-
tupati s tom cijelom zlom zajednicom, koja se us-
tala protiv mene. Ovdje u pustinji bit će uništeni
ovdje će pomrijeti.' "
36 A ljudi, koje je poslao Mojsije da uhode zemlju,
i što su, nakon svoje povratka, pobunili svu zaje-
dnicu protiv njega kad su krivo izvijestili o zemlji;
37 ti ljudi koji su dali lažni izvještaj o zemlji, pomrli
su pred Gospodinom od nagle smrti.
38 Samo Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov,
ostali su na životu između onih ljudi koji su išli
uhoditi zemlju.
39 Onda je Mojsije priopćio ove prijetnje svim Izra-
elovim sinovima, narod se jako ražalostio.
40 Rano ujutro oni su ustali, da uzađu navrh gore,
jer su govorili: "Sada smo spremni uzići na ono
mjesto za koje nam je govorio Gospodin, jer smo
sagriješili."
41 A Mojsije je rekao: "Zašto hoćete prestupiti za-
povijed Gospodinovu? Neće vam uspjeti.
42 Ne uzlazite, da ne budete potučeni od svojih
neprijatelja, jer Gospodin nije među vama.
43 Jer Amalečani i Kanaanci stoje ondje pred
vama. Popadat ćete od mača; jer ste se pobunili
protiv Gospodina, neće Gospodin biti s vama."
44 Ali oni su u svojoj tvrdokornosti pošli navrh
gore. A škrinja Gospodinova zavjeta i Mojsije nisu
napustili tabor.
45 Onda su Amalečani i Kanaanci sišli , koji su pre-
bivali na onoj gori, potukli ih i potjerali do Horme.

15 I Gospodin je rekao Mojsiju, govoreći:
2 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Kad
dođete u zemlju, koju vam dajem za postojbinu,
3 i prinosite Gospodinu od goveda i ovaca žrtvu
ognjem spaljenu, žrtvu paljenicu ili mirotvornu, da
ispunite zavjete ili kao dragovoljan dar ili o svojim
Svetkovinama, da dignete u čast Gospodinu
ugodni žrtveni miris,
4 onda onaj koji donosi svoj prinos Gospodinu,
neka prinese desetinu efe bijelog brašna zami-
ješena s četvrtinom hina ulja;
5 a vina neka se pripravi za naljev kod žrtve palje-
nice i mirotvorne četvrtinu hina za svako janje.
6 A za ovna neka pripravi kao prinos dvije desetine
efe bijelog brašna zamiješena s trećinom hina ulja.
7 Vina za naljev neka prinese trećinu hina na ugo-
dan miris Gospodinu.
8 Kad pripremate junca kao žrtvu paljenicu ili za
žrtvu zaklanicu, da ispunite zavjet ili kao žrtvu mi-
rotvornu,
9 onda neka se prinese uz junca kao prinos tri de-
setine efe bijeloga brašna zamiješena s pola hina
ulja;
10 vina za naljevni prinos prinesite pola hina kao
žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodi-
nu.
11 Tako neka se drži kod svakoga vola ili ovna, kod
svakoga janjeta ili jareta.
12 Prema broju koji priređujete, postupite tako kod
svakog pojedinoga komada.
13 Svaki domorodac neka se toga drži kad prinosi
žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodi-
nu.
14 Ako je došljak putuje s vama, ili ako netko trajno
živi u vašoj sredini i hoće prirediti žrtvu ognjem
spaljenu na ugodan miris Gospodinu, onda neka
isto onako postupati kako vi činite.
15 Jednaka uredba vrijedi za zajednicu, za vas
kao i za došljaka koji je kod vas. Jedna uredba što
vječito vrijedi kroz sve vaše naraštaje. U stvarima
što se odnose na Gospodina, vrijedi za došljaka
isto kao za vas.
16 Jedan zakon i jednako pravo vrijede za vas kao
za došljaka što je kod vas."
17 Opet je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
18 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Kad
dođete u zemlju u koju ću vas ja odvesti,
19 onda prije nego upotrijebite žito one zemlje,
prinesite Gospodinu žrtvu podizanja.
20 Od svojega prvoga brašna darujte kolač kao
prinos podizanja; prinesite ga kao prinos podi-
zanja od gumna, tako ćete i ga prinijeti.
21 Dajte od svojega prvoga mljevena brašna Gos-
podinu prinos podizanja kroz sve vaše naraštaje.
22 Ako sagriješite nehotice i ne ispunite koju god
od ovih zapovijedi koje je Gospodin dao Mojsiju,
23 što god od onoga što vam je Gospodin preko
Mojsija zapovjedio, od dana kad je Gospodin
izdao zapovijedi, i poslije kroz sve vaše naraštaje,
24 onda neka bude: ako je prijestup nehotice uči-
njen, bez znanja zajednice, neka sva zajednica
prinese junca kao žrtvu paljenicu na ugodan miris
Gospodinu, zajedno s žitnim prinosom i njihovim
naljevom, po uredbi, uz to jarca kao žrtvu za grijeh.
25 Svećenik neka time pribavi pomirenje cijeloj
zajednici Izraelovih sinova. Tako će im se oprostiti,
jer je bilo nehotice učinjeno, neka prinesu žrtvu
ognjem spaljenu Gospodinu, uz to svoju žrtvu za
grijeh pred Gospodinom, zbog svoje nepažnje za
grijeh.
26 Tako će se onda oprostiti cijeloj zajednici Izra-
elovih sinova i došljacima koji su kod njih, jer ne-
promišljenost je na teret cijeloj zajednici.
27 Ako čovjek pojedinac sagriješi nehotice, onda
neka prinese jednogodišnju kozu kao žrtvu za gri-
jeh.
28 Neka svećenik onda onomu koji je nehotice
sagriješio protiv Gospodina, pribaviti pomirenje
izvršivši za njega obrede pomirenja; bit će mu
oprošteno.
29 Neka jedan te isti zakon vrijedi kod vas za do-
moroce između Izraelovih sinova i za došljaka koji
je među njima, za slučaj da netko nehotice sagri-
ješi.
30 Ali ako neka osoba sagriješi bilo što hotimice,
bio on domorodac ili došljak, taj huli na Gospodina,
i neka se iskorijeni iz svojega naroda.
31 Jer je prezreo riječ Gospodinovu i prestupio
njegovu zapovijed, neka se ta osoba iskorijeni.
Neka njegova krivnja padne na njega.' "
32 Kad su bili Izraelovi sinovi u pustinji, zatekli su
čovjeka, koji je skupljao drva na Subotnji dan.
33 Ljudi, koji su ga bili zatekli gdje skuplja drva,
doveli ga k Mojsiju i Aronu i cijeloj zajednici.
34 Stavili ga u zatvor, jer još nije bilo određeno o
tom što će se s njim činiti.
35 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Taj čovjek
neka se smrću kazni. Neka ga kamenuje sva za-
jednica izvan tabora."
36 I sva ga je zajednica izvela pred tabor i kameno-
vala ga na smrt, kako je Gospodin zapovjedio
Mojsiju.
37 Opet je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
38 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: neka
stave sebi rese na skutove svojih haljina, oni i nji-
hovi budući naraštaji, i na svaku resu neka stave
vrpcu od modrog prediva.
39 Ovo je svrha resama: da se sjetite kad ih vidite
svih zapovijedi Gospodinovih, da ih vršite i da se
ne zanosite za požudama svojih srdaca i očiju što
vas tako lako zavode na bludnost.
40 Tako da bi se spominjali svih mojih zapovijedi i
vršili ih i tako se posvetili svojem Bogu.

41 Ja sam Gospodin, vaš Bog, koji sam vas izveo iz egipatske zemlje da budem vaš Bog. Ja sam Gospodin, vaš Bog."

16 A Korah, sin Ishara, sin Kohata, sin Levijev, predobio za sebe potomke Rubenove Datana i Abirama, Eliabove sinove, i Ona, sina Peletova.
2 Oni su se pobunili protiv Mojsija s dvjesta i pedeset Izraelovih sinova, glavara zajednice, pozvanih članova narodne skupštine i uglednih muževa.
3 Oni su se skupili protiv Mojsija i Arona i kazali im: "Dosta neka vam je. Sva zajednica, svi skupa sveti su i Gospodin je među njima. Zašto se vi onda uzdižete iznad zajednice Gospodinove?"
4 Kad je to čuo Mojsije pao je ničice na svoje lice,
5 i rekao Korahu i cijeloj njegovoj družini, govoreći: "Sutra će Gospodin pokazati tko je njegov i tko je doista svet, da mu se približi koga onda on izabere, taj mu se smije približiti.
6 Učinite ovo: uzmite sebi kadionice, Korah i sva družina njegova.
7 Stavite sutra u njih ognja i stavite na njih kada pred Gospodinom. Koga onda izabere Gospodin, taj neka bude svet. Dosta neka vam je, sinovi Levijevi."
8 Korahu je rekao Mojsije: "Čujte ipak, sinovi Levijevi.
9 Zar vam nije dosta što vas je Bog Izraelov odvojio od Izraelove zajednice da vas privuče u svoju blizinu, pa da vršite službu kod šatora Gospodinova i obavljate i pred zajednicom svoju službu?
10 Tebe je sa svom tvojom braćom, Levijevim sinovima, privukao k sebi, sada tražite još i svećenstvo.
11 Zato se vi, ti i sva tvoja družina, skupljate protiv Gospodina, jer to je Aron, da mrmljate protiv njega."
12 Mojsije je pozvao Datana i Abirama, Eliabove sinove, ali su oni odgovorili: "Ne idemo gore.
13 Zar nije dosta što si nas doveo ovamo iz zemlje, u kojoj teče mlijeko i med, da nas poubijaš u pustinji? Hoćeš li se još sada i nametnuti za gospodara nad nama?
14 Zaista nisi nas doveo u zemlju u kojoj teče mlijeko i med i nisi nam dao njiva i vinograda u posjed. Hoćeš li, možda, ljudima ovdje oči iskopati? Nećemo doći!"
15 Onda se Mojsije jako rasrdio i rekao Gospodinu: "Ne primi njihov žrtveni dar. Nisam nikomu od njih oduzeo ni jednog magarca, niti sam komu od njih učinio što na žao."
16 I Mojsije je rekao Korahu: "Ti i sva tvoja družina, prikažite se sutra pred Gospodinom, ti, oni i Aron.
17 Svaki od vas neka uzme svoju kadionicu i stavi u nju kâd, i neka donese svaki svoju kadionicu pred Gospodina, dvjesta i pedeset kadionica; također ti i Aron, svaki svoju kadionicu."
18 I uzeo je svaki svoju kadionicu, stavio u njih oganj i stavio na njega kad, i postavili se na ulazu u šator sastanka, također Mojsije i Aron.
19 A Korah je skupio na ulazu u šator sastanka naprema njima svu zajednicu. Onda se pokazala cijeloj zajednici slava Gospodinova.
20 I Gospodin je rekao Mojsiju i Aronu, govoreći:
21 "Odvojite se od te zajednice da ih uništim u jedan čas."
22 Tada su oni pali na svoje lice i povikali: "O Bože, Bože životnog duha u svakom tijelu. Hoćeš li se razljutiti na svu zajednicu, kad je samo jedan sagriješio?"
23 Tada je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
24 "Govori zajednici ovako: 'Udaljite se od šatora Korahova, Datanova i Abiramova."
25 Nato se podigao Mojsije i otišao Datanu i Abiramu, a starješine Izraelove su išle za njim.
26 On je rekao zajednici, govoreći: "Udaljite se od šatora ovih zlotvora. Ne smijete se dotači ničega što je njihovo. Inače izginut ćete i vi zbog svih njihovih grijeha."
27 Onda se oni povukli iz okolice šatora Korahova, Datanova i Abiramova. A Datan i Abiram stupili su van i stali na ulazu svojih šatora sa svojim ženama, svojim sinovima i svojom malom djecom.
28 Onda je rekao Mojsije: "Po tom ćete spoznati da je Gospodin poslao mene da izvršim sva ta djela i da ja ne radim sam od sebe.
29 Ako ovi ovdje pomru, kako umiru svi ljudi, i ako ih snađe obična sudbina svih ljudi, onda Gospodin nije poslao mene.
30 Ali ako Gospodin izvrši nešto novo i zemlja otvori svoja usta i proždre ih sa svim što je njihovo, tako da siđu živi u podzemlje, onda ćete spoznati da su ovi ljudi hulili na Gospodina."
31 I dogodilo se, čim je Mojsije izgovorio te riječi, otvorila se zemlja pod njima,
32 i zemlja je otvorila svoja usta i progutala ih s njihovim domaćinstvom i sve ljude koji su bili uz Koraha sa svim njihovim imetkom.
33 Sa svim što su imali sišli su živi u podzemlje, i zemlja se zatvorila nad njima, i oni su nestali iz zajednice.
34 Svi Izraelovi sinovi koji su okolo stajali pobjegli su brže od njihova jauka, jer su govorili: "Da i nas još ne proguta zemlja!"
35 A oganj je izašao od Gospodina i spalio dvjesta i pedeset ljudi koji su trebali prinijeti kad.
36 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
37 "Kaži Eleazaru, sinu svećenika Arona, neka odnese kadionice sa zgarišta i oganj neka istrese u nekoj udaljenosti, jer su svete
38 Kadionice tih grješnika, koji su svoj život pokopali svojim grijehom, neka se raskuju na ploče i neka se njima obloži žrtvenik, jer su ih oni prinijeli pred Gospodina, zato su time postale svete. Neka budu kao znak Izraelovim sinovima."
39 Onda je svećenik Eleazar uzeo mjedene kadionice, one koje su ih bili prinijeli oni koji su izgorjeli, i bile su raskovane u široke ploče za obložiti žrtvenik.
40 One su imale biti Izraelovim sinovima opomena i znamen da ni jedan nepozvan, koji ne pripada potomstvu Aronovu, ne smije pristupiti pred Gospodina. Inače, dogodit će mu se kao Korahu i njegovoj družini, kako mu je Gospodin zaprijetio preko Mojsija.
41 Drugoga jutra mrmljala je sva zajednica Izraelovih sinova protiv Mojsija i Arona. Vikali su: "Pobili ste Gospodinov narod!"
42 Kad se onda stjecala zajednica protiv Mojsija i Arona, okrenuli se ovi prema šatoru sastanka. I gle, pokrio ga oblak i pokazala se slava Gospodinova.
43 Onda su Mojsije i Aron došli pred šator sastanka.
44 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
45 "Ukloni se iz te zajednice. Uništit ću ih u jedan čas." Onda su oni pali ničice na svoje lice,
46 I Mojsije je rekao Aronu: "Uzmi kadionicu, stavi u nju oganj sa žrtvenika, stavi na njega miomirisnog kâda i nosi ga brže k zajednici da im time pribaviš pomirenje, jer od Gospodina izlazi kazneni sud. Već je pomor počeo."
47 Onda je uzeo Aron kadionicu, kako mu je zapo-

vjedio Mojsije, i otrčao usred zajednice i zaista, pomor je već bio počeo među narodom. On je nato počeo kaditi i pribavio tako narodu pomirenje.
48 Ostao je stojeći među mrtvima i živima, dok nije prestao pomor.
49 Onih koji su pomrli od pomora, bilo je četrnaest tisuća i sedam stotina, osim onih koji su poginuli zbog Koraha.
50 Aron se vratio natrag k Mojsiju na ulaz u šator sastanka, jer je prestao pomor.

17 I Gospodin je rekao Mojsiju, govoreći:
2 "Govori sa Izraelovim sinovima, i uzmi od njih po jedan štap od svakoga očinskog doma, dakle dvanaest štapova od svih njihovih plemenskih glavara, pleme po pleme. Napiši ime svakoga na njegovu štapu.
3 Na štap Levijev napiši ime Aronovo. Neka bude jedan štap za svakog glavara očinskog doma.
4 Stavi ih onda u šator sastanka pred Svjedočanstvo gdje vam se objavljujem.
5 Onda će štap, onoga koga sebi izaberem, procvjetati. Tako ću od sebe otstraniti mrmljanje Izraelovih sinova kojega podižu protiv vas."
6 Kad je Mojsije to rekao Izraelovim sinovima, svaki mu je glavar dao štap, po očinskim domovima, svega dvanaest štapova. Među štapovima njihovim bio je i štap Aronov.
7 Mojsije stavi štapove pred Gospodina u šatoru Svjedočanstva.
8 I dogodilo se drugoga jutra kad je Mojsije stupio u šator svjedočanstva, i gle, bio je štap Aronov, od doma Levijeva, propupao, potjerao mladice, procvjetao i donio zrele bademe.
9 Onda je Mojsije iznio sve štapove iz svetišta k svim Izraelovim sinovima. Oni su ih razgledali i svaki je uzeo natrag svoj štap.
10 Gospodin je rekao Mojsiju: "Stavi štap Aronov opet pred Svjedočanstvo, da se čuva kao znak protiv buntovnika, da mogneš ukloniti njihovo mrmljanje ispred mene, da ne poginu."
11 Mojsije je učinio, kako mu je Gospodin zapovjedio, tako je učinio.
12 A Izraelovi sinovi su rekli Mojsiju, govoreći: "Doista mi ginemo, propadamo, svi skupa propadamo.
13 Tko se god približi k šatoru Gospodinovu, mora umrijeti. Zar ćemo svi pomrijeti?"

18 Onda je rekao Gospodin Aronu: "Ti i s tobom tvoji sinovi i tvoj očinski dom, vi nosite odgovornost za grijehe svetišta, vi i tvoji sinovi, odgovornost za grijehe službe svećeničke što vam je predana.
2 Ali i svoju braću, od Levijeva plemena, očinsko pleme, pusti da se priključe tebi i da ti pomognu, dok ti i s tobom tvoji sinovi, služite pred šatorom svjedočanstva.
3 Oni trebaju priskrbiti što treba za podvorbu tvoju i za uređenje svega šatora, ali ne smiju pristupiti k svetomu posuđu i k žrtveniku. Inače bi morali umrijeti oni i vi.
4 Oni neka budu tebi pridruženi i neka se brinu za šator sastanka i za svu službu oko šatora. Ni jedan došljak ne smije pristupiti k vama.
5 Samo vi smijete vršiti službu u svetištu i na žrtveniku da opet ne dođe kazneni sud gnjeva na Izraelove sinove.
6 Ja sam bio onaj, koji je uzeo vašu braću, Levite, između Izraelovih sinova. Vama su oni predani na dar od Gospodina, da obavljaju službu kod šatora sastanka.
7 Stoga ti i s tobom tvoji sinovi, ćete vršiti svećeničku službu u svemu oko žrtvenika i iza zavjese; tako obavljajte svoju službu. Dar je služba svećenička što sam vam je predao. Došljak koji pristupi, neka se smrću kazni."
8 Još je rekao Gospodin Aronu: "Ja sam onaj koji ti predaje ostatak svih mojih žrtava podizanjem meni žrtvovanih. Od svih svetih darova Izraelovih sinova darujem ih tebi kao dio, i tvojim sinovima, kao uredba zauvijek.
9 Od najsvetijih darova, koliko ne budu spaljeni, neka tebi pripadne ovo: svi njihovi darovi kod svih prinosa, žrtava za grijeh i žrtava za prijestup što mi ih prinose; to neka vam je najsvetije za tebe tvoje sinove.
10 Na najsvetijem mjestu ih jedite; sve muške osobe neka to jedu. Neka vam je to sveto.
11 I ovo još neka tebi pripadne: darovi od svih žrtava koje Izraelovi sinovi žrtvuju podizanjem i mahanjem. Dajem ih tebi i s tobom tvojim sinovima i kćerima, to je uredba zauvijek. Svaki u tvojoj obitelji, koji je čist, smije od toga jesti.
12 Najbolje od ulja, vina i žita, najbolje od onoga što daju Gospodinu, to dajem tebi.
13 Prvine od svih plodova što rastu u njihovoj zemlji i koje prinose Gospodinu, neka pripadnu tebi. Svaki od tvoje obitelji, koji je čist, smije od toga jesti.
14 Sve u Izraelu zavjetovano, neka je tvoje.
15 Sve prvorođeno, što prvo otvori utrobu od svih živih bića što se prinosi Gospodinu, od čovjeka i od stoke, neka je tvoje. Ipak, prvorođeno od čovjeka neka se zaista otkupi i prvenče od nečiste stoke neka se otkupi.
16 Neka ih se otkupi kad im bude mjesec dana, po procjeni od pet šekela srebra, po vrijednosti šekela svetišta, što iznosi dvadeset gera.
17 A prvence od goveda, ovaca i koza ne smiješ dati otkupiti; oni su sveti. Njihovom krvlju poškropi žrtvenik i loj njihov neka se spali kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodinu.
18 Njihovo meso neka pripadne tebi. Kao grudi mahanja i desno pleće, neka bude tebi.
19 Sve svete darove od žrtava podizanja, koje Izraelovi sinovi prinose Gospodinu, dajem tebi i s tobom tvojim sinovima i kćerima, to je uredba koja vječito vrijedi. To je za tebe i tvoje potomke s tobom vječit osoljen zavjet pred Gospodinom."
20 Još je rekao Gospodin Aronu: "U njihovoj zemlji nećeš imati baštine i dijela neće biti za tebe među njima. Ja sam tvoj dio i tvoja baština među Izraelovim sinovima.
21 Evo gle, Levijevim sinovima dajem kao baštinu sve desetine u Izraelu kao naknadu za obavljanje službe koju je vrše kod šatora sastanka.
22 Izraelovi sinovi ne smiju više pristupati k šatoru sastanka, jer bi inače navukli na sebe krivnju i umrli.
23 Samo Leviti smiju vršiti službu kod šatora sastanka i snositi odgovornost za svoja zlodjela. Ova uredba vrijedi za vas zauvijek kroz sve vaše naraštaje. Oni ne smiju imati baštinu među Izraelovim sinovima.
24 Jer dajem za baštinu Levitima desetinu što je prinose Gospodinu kao žrtvu podizanja. Zato sam odredio za njih da nemaju baštine među Izraelovim sinovima."
25 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
26 "Govori Levitima i Kaži im: "Kad primate desetinu od Izraelovih sinova što sam vam odredio od njih kao baštinu, onda ćete od toga dati žrtvu podizanja za Gospodina, desetinu od desetine.

27 Ta žrtva podizanja neka vam se uračuna kao
ostalim Izraelovim sinovima dar žita s gumna ili
preteka od tijeska.
28 Tako isto prinosite Gospodinu žrtvu podizanja
od svih svojih desetina, koje primate od Izraelovih
sinova, i od toga dati žrtvu podizanja za Gospodi-
na svećeniku Aronu.
29 Od svih darova što vam pripadnu, prinijeti ćete
žrtvu podizanja za Gospodina, i to uvijek najbolje
od toga njima posvećeni dio.'
30 Kaži im još: 'Kad dajete najbolje od toga, onda
neka se to Levitima uračunava, kao i ostalim Izra-
elovim sinovima, desetina prihoda od gumna i od
tijeska.
31 Smijete jesti na kojem god hoćete mjestu, vi i
obitelj vaša, jer to je vaša plaća za vašu službu kod
šatora sastanka.
32 Zbog toga ne snosite krivnju kad dajete najbolje
od toga i ne oskvrnjujete svetih darova Izraelovih
sinova i zato nećete umrijeti.' "

19 Nato je Gospodin rekao Mojsiju i Aronu, go-
voreći:
2 "Ovo je zakonska uredba koju je zapovjedio Go-
spodin, govoreći: 'Kaži Izraelovim sinovima neka ti
dovedu crvenu, bez mane junicu, koja nema mane
i na kojoj još nikad nije bio jaram.
3 Predajte ju svećeniku Eleazaru, da se onda iz-
vede van pred tabor i neka se zakolje pred njego-
vim očima.
4 Svećenik Eleazar neka uzme svojim prstom
nešto njezine krvi i neka poškropi s nešto njezine
krvi sedam puta prema prednjoj strani šatora sas-
tanka.
5 Nato, neka se spali junica pred njegovim očima:
njezina koža, njezino meso, njezina krv, droba s
izmetinom neka se spali.
6 Onda neka uzme svećenik cedrovine, izopa i
grimiza i neka to baci u oganj, u kojem se spaljuje
junica.
7 Nato neka svećenik opere svoje haljine i neka se
okupa. Onda smije opet doći u tabor, ali do večeri
ostaje svećenik još nečist.
8 Također onaj koji ju je spalio, neka opere svoje
haljine i okupa se, ali i on ostaje nečist do večeri.
9 Onda čovjek koji je čist neka pokupi pepeo ju-
nice, pa neka ga istrese izvan tabora na koje čisto
mjesto. Ondje neka se sačuva zajednici Izraelovih
sinova da se napravi voda očišćenja koja služi kao
sredstvo za oproštenje grijeha.
10 Onaj, koji je pokupio pepeo junice, mora oprati
svoje haljine i ostaje nečist do večeri. Ovaj zakon
neka vrijedi zauvijek za Izraelove sinove i došljake
koji su kod njih.
11 Tko se dotakne mrtva tijela čovječjega, neka je
nečist sedam dana.
12 On neka se očisti vodom očišćenja treći i na
sedmi dan, i onda je opet čist. Ali ako se neće očis-
titi na treći i na sedmi dan, onda neće biti čist.
13 Svaki, koji se dotakne mrtvoga tijela kojeg um-
rloga, i onda se ne očisti, taj oskvrnjuje Gospodi-
nov šator. Takav čovjek neka se iskorijeni iz
Izraela; jer nije bio poškropljen vodom očišćenja,
ostaje nečist. Nečistoća njegova ostaje dalje na
njemu."
14 Ovo je zakonska uredba: "Umre li netko u kojem
šatoru, onda svaki koji stupi u šator ili se nalazi u
šatoru, bude nečist sedam dana.
15 I svaka otvorena posuda, na kojoj nema pok-
lopca, bude nečista.
16 Svako tko se dotakne na polju mačem ubije-
noga čovjeka, ili inače umrloga ili kosti čovječje, ili
groba, nečist bude sedam dana.
17 Za jednoga koji je tako postao nečist, neka se
uzme nešto od pepela spaljene žrtve za grijeh i
neka se ulije na njega svježe vode u posudu.
18 Čist čovjek neka uzme izop, neka ga umoči u
vodu i neka njom poškropi šator, sve posuđe na
osobe koje ondje, i onoga tko se dotaknuo
mrtvačkih kostiju, ubijenoga, umrlog ili groba.
19 I to neka čisti čovjek poškropi nečistoga treći
dan i na sedmi dan; a na sedmi dan, a na sedmi
dan neka ovaj opere svoje haljine i neka se opere
u vodi; i on će onda navečer opet biti čist.
20 Ali ako netko bude nečist i ne očisti se, onda
neka se takav čovjek iskorijeni iz zajednice, jer on
je oskvrnuo svetište Gospodinovo, jer nije bio
poškropljen vodom očišćenja, on je nečist.
21 Neka im ovo bude trajni zakon. Također onaj
koji je poškropio vodom očišćenja, neka opere
svoje haljine. Tko se inače još dotakne vode oči-
šćenja, neka je nečist do večeri.
22 Sve čega se nečisti dotakne, nečisto je, i svaki
koji se toga dotakne , nečist je do večeri.' "

20 Sva izraelska zajednica je stigla u Pustinju
Zin prvoga mjeseca i narod se smjestio u
Kadešu. Ondje je umrla Mirjam i bila ondje poko-
pana.
2 Nato zajednica nije imala vode, pa se skupili pro-
tiv Mojsija i Arona.
3 Narod se prepirao s Mojsijem i vikao: "Ah, da smo
i mi izginuli kad je Gospodin poubijao našu braću!
4 Zašto ste doveli zajednicu Gospodinovu u ovu
pustinju gdje moramo izginuti sa svojom stokom?
5 Zašto ste nas izveli iz Egipta i doveli nas u ovaj
tužni kraj gdje ne rađa ni žito, ni smokva, ni grožđe,
ni mogranj, i gdje nema ni vode za piće?"
6 A Mojsije i Aron su izmaknuli ispred zajednice k
ulazu u šator sastanka i pali na svoje lice. I poka-
zala im se slava Gospodinova.
7 Onda je Gospodin rekao Mojsiju i Aronu, govore-
ći:
8 "Uzmi štap, ti i tvoj brat Aron skupite zajednicu!
Govorite kamenu pred njihovim očima, i on će vam
dati vodu. I Tako ćeš im pribaviti vodu iz kamena, i
tako napoji zajednicu i njihovu stoku."
9 Onda je uzeo Mojsije štap ispred Gospodina,
kako mu je zapovjedio.
10 Nato su skupili Mojsije i Aron zajednicu pred
kamenom, i on im rekao: "Poslušajte ipak, vi nep-
okornici. Možemo li vam mi iz ove hridi izvaditi
vodu?"
11 I kad je Mojsije podigao ruku i dvaput udario
svojim štapom po kamenu, isteklo je mnogo vode,
te se napojila zajednica i njihova stoka.
12 Tada je rekao Gospodin Mojsiju i Aronu, govo-
reći: "Jer se niste pouzdali u mene i niste me htjeli
proslaviti pred očima Izraelovih sinova, nećete do-
vesti ovu zajednicu u zemlju koju im dajem."
13 To je voda Meriba, gdje su se prepirali Izraelovi
sinovi s Gospodinom i gdje se On proslavio među
njima.
14 Iz Kadeša poslao je Mojsije poslanike k edom-
skom kralju: "Ovako govori tvoj bratski narod
Izrael. Ti znaš sve nevolje što su nas snašle.
15 Očevi naši su pošli u Egipat i mi smo dugo
proboravili u Egiptu. Egipćani su zlostavljali nas i
naše očeve.
16 Kad smo zavapili Gospodinu za pomoć, uslišao
naš Gospodinu molbu i poslao anđela koji nas iz-
veo iz Egipta. Mi se sada nalazimo u Kadešu,
gradu na granici tvojega područja.
17 Htjeli bismo proći kroz tvoju zemlju. Nećemo ići

preko polja i vinograda i nećemo piti vode iz studenaca. Hoćemo samo ići Kraljevskom Cestom ne skrećući nalijevo ni nadesno dok ne prođemo tvoje područje."
18 Ali su im Edomci otporučili: "Ne smijete prolaziti kroz moju zemlju, inače ćemo izići s mačem pred vas."
19 Izraelovi sinovi su im odgovorili: "Glavnom cestom ići ćemo. Napijemo li se ja i stoka moja tvoje vode, platit ću ti za to. Ja neću ništa više nego samo brzo proći."
20 A oni su odgovorili: "Ne smiješ prolaziti!" Ujedno su izašli Edomci pred njih s mnogo naroda i dobro naoružani.
21 Jer Edomci nisu htjeli dopustiti Izraelovim sinovima da prođu kroz njihovo područje, a Izraelovi sinovi se onda okrenuli na stranu od njih.
22 Onda su krenuli od Kadeša sva izraelska zajednica i stigli do Gore Hora.
23 I Gospodin je rekao Mojsiju i Aronu na Gori Horu što leži na granici edomske zemlje, govoreći
24 "Aron će se sada pridružiti k svojim precima, jer on neće ući u zemlju koju ću dati Izraelovim sinovima, jer ste se oprli zapovijedi mojoj na vodi Meribi.
25 Uzmi Arona i njegova sina Eleazara i dovedi ih na Goru Hor.
26 Svuci ondje Aronu njegove haljine i odjeni ih njegovu sinu Eleazaru; Aron će preminuti i ondje umrijeti."
27 Mojsije je učinio kako je zapovjedio Gospodin. Uzađu na goru Hor pred očima cijele zajednice.
28 Ondje je Mojsije svukao Aronu njegove haljine i odjenuo ih njegovu sinu Eleazaru. Nato je Aron ondje umro na vrhuncu gore, a Mojsije i Eleazar su sišli s gore.
29 Kad je saznala sva zajednica da je Aron umro, tugovao je sav dom Izraelov za Aronom trideset dana.

21 Kad su čuli Kanaanci koji su bili pod kraljem u Aradu i prebivali u južnoj zemlji da Izraelovi sinovi dolaze putom Atarimskim, navalili su na Izraelove sinove i neke su od njih zarobili.
2 Onda su Izraelovi sinovi učinili Gospodinu ovaj zavjet: "Ako nam taj narod dadeš u ruke, izvršit ćemo prokletstvo na njihovim mjestima."
3 I Gospodin je uslišao molbu Izraelaca i predao im Kanaance. Oni su zvršili na njima i njihovim mjestima prokletstvo i nazvali taj kraj Hormah.
4 Nato su krenuli od gore Hora prema Crvenom moru da zaobiđu edomsku zemlju, ali je narodu dodijalo putovanje.
5 Ljudi su mrmljali protiv Boga i protiv Mojsija i govorili: "Zašto ste nas izveli iz Egipta? Zar da pomremo u pustinji? Jer nema ovdje ni kruha ni vode, a to jadno jelo već nam se gadi."
6 Onda je Gospodin poslao među narod otrovne zmije, koje su ugrizale ljude, tako da je pomrlo jako mnogo Izraelaca.
7 Stoga je došao narod k Mojsiju i potužio se: "Sagriješili smo, jer smo govorili protiv Boga i protiv tebe. Pomoli se Gospodinu pa neka ukloni zmije od nas." I Mojsije se pomolio za narod.
8 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Napravi sebi lik zmije otrovne i pričvrsti je na motku. Tko bude ugrizen i pogleda u nju, ostat će na životu."
9 Tako je Mojsije napravio mjedenu zmiju i pričvrstio ju na motku. Ako je koga ugrizla zmija i on pogledao u mjedenu zmiju, ostao je na životu.
10 Nato su krenuli Izraelovi sinovi dalje i utaborili se kod Obota.
11 Od Obota su krenuli dalje i utaborili se kod Ije-Abarima, u pustinji koja leži istočno pred Moabom.
12 Odatle su krenuli dalje i utaborili se u Dolini Zared.
13 Odatle su krenuli dalje i utaborili se s onu stranu Arnona, na mjestu u pustinji, gdje on dolazi iz zemlje Amorejaca. Arnon je, naime, moapska granica između Moabaca i Amorejaca.
14 Zato se govori u knjizi ratova Gospodinovih: "Vaheb u Sufi i porječje uz Arnon,
15 potočje što dopire do Ara i naslanja se na moapsku granicu."
16 Odatle se zaputili u Beer. To je studenac na koji je mislio Gospodin kad je rekao Mojsiju: "Skupi narod, da mu dadem vode."
17 Onda su zapjevali Izraelovi sinovi ovu pjesmu: "Izviri, studenče, svi mu pjevajte:
18 Studence što su kopali knezovi, narodni prvaci žezlom, svojim štapovima." Iz pustinje su krenuli u Matanu,
19 iz Matane u Nahaliel, iz Nahaliela u Bamot,
20 a iz Bamota u dolinu koja je moapskoj zemlji do vrhunca Pisge, koji se diže nad pustinjom.
21 Nato su Izraelovi sinovi odaslali poslanike amorejskom kralju Sihonu s porukom, govoreći:
22 "Htjeli bismo proći kroz tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja i vinograda, niti ćemo piti vode iz studenaca. Ići ćemo samo kraljevskom cestom, dok ne prođemo tvoje područje"
23 Ali Sihon nije dopustio Izraelovim sinovima da prođu kroz njegovo područje. Nego je Sihon skupio sav svoj narod i izišao protiv Izraelaca u pustinju, i došao u Jahaz, i započeo boj protiv Izraelaca.
24 Ali su ga Izraelovi sinovi potukli oštricom mača i osvojili njegovu zemlju od Arnona do Jaboka, do područja Amonaca, jer je njihova granica bila utvrđena.
25 Izrael je zauzeo sve one gradove. Onda se Izraelovi sinovi utvrdili u svim gradovima Amorejaca i u Hešbonu i u svim njegovim mjestima.
26 Hešbon je bio glavni grad amorejskog kralja Sihona. Ovaj je bio ratovao s prijašnjim kraljem moapskim kraljem i zauzeo mu svu njegovu zemlju do Arnona.
27 Zato pjevaju pjesnici: "Dođite u Hešbon! Sihonov glavni grad neka se sagradi i utvrdi.
28 Jer je oganj planuo iz Hešbona, plamen iz grada Sihonova, i spalio moapske gradove, uništi uzvisine arnonske.
29 Teško tebi, Moabe. Izgubljen si, Kemošev narode. Od tvojih sinova napravio je bjegunce, od tvojih kćeri ropkinje Sihonu, amorejskom kralju.
30 Strijeljali smo na njih: uništen je Hešbon sve do Dibona. Onda smo ih potukli do Nofaha što leži kod Medebe."
31 Tako je Izrael boravio u zemlji Amorejaca.
32 Onda je Mojsije dao uhoditi Jazer. Kad su bili zauzeli mjesta oko njega, i protjerao Amorejce koji su ondje prebivali.
33 Nato su se okrenuli i otišli putom u Bašan. Onda je izašao pred njih bašanski kralj Og sa svim svojim narodom na boj kod Edreja.
34 A Gospodin je rekao Mojsiju: "Ne boj ga se, jer ga predajem u tvoje ruke sa svim njegovim narodom i njegovom zemljom. Učini s njim kako si učinio s amorejskim kraljem Sihonom, koji je stolovao u Hešbonu."
35 Tako su potukli njega, njegove sinove i sav njegov narod tako da nije ostao ni jedan koji bi mogao pobjeći, i osvojili su njegovu zemlju.

22 Izraelovi sinovi su krenuli dalje i utaborili se na moapskim poljanama s onu stranu Jor-

dana naprema Jerihonu.
2 Balak, sin Siporov, vidio je sve što su učinili Izra-
elovi sinovi Amorejcima.
3 Onda su se Moabci jako prestrašili toga naroda,
jer je bio tako mnogobrojan, prepali se Moabci
Izraelovih sinova.
4 Moabci su govorili starješinama midjanskim:
"Sada će ta množina proždrijeti sve oko nas, kao
što goveda popasu travu u polju." Balak, sin Sipo-
rov, bio je onda moapski kralj.
5 On je poslao poslanika k Balaamu, sinu Beoro-
vu, u Petor što leži na Eufratu, u zemlju njegove
braće, da ga pozovu i kažu mu: "Ovamo je izišao
narod iz Egipta i već je prekrio svu zemlju i utvrdio
se prema meni.
6 Nego dođi i prokuni mi taj narod, jer je jači od
mene. Možda ću ga onda moći poraziti i istjerati iz
zemlje, jer znam, koga ti blagosloviš, bit će bla-
goslovljen, a koga prokuneš, bit će proklet."
7 I zaputile se starješine moapske i midjanske
noseći u rukama darove za vrača, došli su k Ba-
laamu i rekli mu poruku Balakovu.
8 On im odgovorio: "Ostanite ovdje ovu noć, i
odgovorit ću vam kako će mi reći Gospodin." I os-
tali su glavari moapski kod Balaama.
9 Onda je rekao Bog Balaamu, govoreći: "Kakvi su
to ljudi kod tebe?"
10 Balaam je odgovorio Bogu: "Balak, sin Siporov,
moapski kralj, poručio mi:
11 'Ovdje je narod što je izišao iz Egipta i prekrio je
svu zemlju. Nego dođi i prokuni mi ga. Možda ću se
onda moći s njim pobiti i istjerati ga.' "
12 A Bog je rekao Balaamu: "Ne smiješ ići s njima,
i ne smiješ prokleti taj narod, jer je blagoslovljen."
13 Kad je Balaam ustao, rekao je glavarima Bala-
kovim: "Vratite se u svoju zemlju, jer mi Gospodin
nije dopustio da idem s vama."
14 I glavari moapski se zaputili i došli su Balaku i
rekli mu: "Balaam nije htio poći s nama."
15 Onda je opet poslao Balak glavare koji su bili
mnogobrojniji i ugledniji od onih.
16 Kad su ovi došli k Balaamu, rekli mu: "Ovako ti
govori Balak, sin Siporov: 'Nemoj ipak otezati,
nego dođi k meni;
17 doista dobro ću te počastiti, i sve ću učiniti što
zatražiš od mene. Stoga dođi i prokuni mi taj na-
rod.' "
18 A Balaam je rekao slugama Balakovim, govore-
ći: "Da mi dade Balak svoj dvor pun srebra i zlata,
ne bih smio prestupiti zapovijed Gospodina, svoje-
ga Boga, niti u malom niti u velikom.
19 Stoga ipak ostanite i vi ovdje ovu noć, vidjet ću
što će mi Gospodin ovaj put reći."
20 Onda se Bog javio Balaamu u noći i rekao mu:
"Ako su došli ti ljudi da te zovu, ustani i pođi s njima.
Ipak smiješ činiti samo ono što ću ti reći."
21 I Balaam je ustao ujutro, osedlao magaricu
svoju i pošao s glavarima moapskim.
22 Onda se raspalila srdžba Božja što je on pošao
i anđeo Gospodinov stao mu na put i suprotstavio
mu se kao protivnik. A on je jahao na svojoj
magarici, a pratila su ga njegova dva momka.
23 I kad je magarica vidjela anđela Gospodinova
gdje stoji na putu s golim mačem u ruci, skrenula je
magarica s puta i pošla u polje. Balaam je tukao
magaricu da je opet vrati na put.
24 Onda je anđeo Gospodinov stao u tjesnac
među vinogradima gdje je s obje strane bio zid.
25 A kad je magarica opazila anđela Gospodino-
va, pritisnula se uza zid, pa ozlijedila nogu Ba-
laamovu pritisnuvši ju o zid, a on ju je opet tukao.
26 Onda je anđeo Gospodinov otišao opet dalje i
stao na jednom uskom mjestu gdje se nije moglo
skrenuti ni nadesno ni nalijevo.
27 Kad je magarica opazila anđela Gospodinova,
legla je pod Balaamom na zemlju. Balaam se ra-
zljutio i počeo štapom tuči magaricu.
28 A Gospodin je otvorio usta magarici i ona je
rekla Balaamu: "Što sam ti učinila da me tučeš već
treći put?"
29 A Balaam je rekao magarici: "Ti mi se još rugaš.
Da imam u ruci mač sad bih te ubio."
30 A magarica odgovorila Balaamu: "Zar nisam
magarica, na kojoj si ikad jahao otkako sam tvoja?
Jesam li ti kad takvo što učinila?" On je odgovorio:
"Nisi."
31 Onda Gospodin otvori oči Balaamu tako da je
opazio anđela Gospodinova gdje stoji na putu s
golim mačem u ruci. I on je pognuo glavu i pao
ničice na svoje lice.
32 A anđeo Gospodinov ga upitao: "Zašto si tukao
svoju magaricu već tri puta? Ja sam eto, koji ti ne
dam naprijed, jer je taj put protiv moje volje.
33 Magarica me opazila i tri puta se uklonila ispred
mene. A da mi se ona nije uklonila, zaista bih te već
ubio, a nju bih ostavio na životu."
34 Balaam je odgovorio anđelu Gospodinovu:
"Sagriješio sam, jer nisam znao da mi ti stojiš na
putu. A ja ću se opet vratiti, ako tebi nije po volji."
35 A anđeo je Gospodinov je rekao Balaamu: "Idi s
tim ljudima dalje, ali samo ono govori što ti ja ka-
žem." Onda je Balaam otišao dalje s glavarima Ba-
lakovim.
36 A kad je Balak čuo da dolazi Balaam, izašao mu
u susret u grad Moab koji se nalazi na granici Ar-
nona, na samoj granici područja.
37 Balak je upitao Balaama: "Nisam li ponovno
slao k tebi i zvao te, pa zašto mi nisi došao? Zar te
doista ne mogu darivati?"
38 A Balaam je rekao Balaku: "Evo, došao sam k
tebi, ali imam li ja moć nešto progovoriti? Samo što
mi Bog stavi u usta, ono ću govoriti."
39 Balaam je otišao s Balakom dalje, i došli su u
Kirjat-Husot.
40 Ondje Balak žrtvova goveda i ovaca i razdijeli
od toga Balaamu i glavarima koji su bili s njim.
41 Iduće jutro uzeo je Balak Balaama sobom i od-
veo ga gore na Bamot-Baal, odakle je mogao vid-
jeti krajnji dio naroda.

23 Onda je rekao Balaam Balaku: "Napravi mi
ovdje sedam žrtvenika i pripravi mi ovdje
sedam junaca i sedam ovnova."
2 Balak je učinio kako je zahtijevao Balaam, i Balak
je žrtvovao s Balaamom na svakom žrtveniku po
jednoga junca i jednoga ovna.
3 Onda je rekao Balaam Balaku: "Stoj kod svoje
žrtve paljenice. Ja idem, pa možda mi se javi Go-
spodin, i što mi pokaže, reći ću ti" I on je otišao na
samotno mjesto.
4 I Bog je susreo Balaama, a on mu rekao: "Sedam
sam žrtvenika spremio i na svakom sam žrtveniku
prineo po jednoga junca i ovna."
5 Onda je Gospodin stavio riječi u usta Balaamu i
rekao: "Vrati se k Balaku i kaži mu."
6 I vrati se k njemu, a on je još stajao sa svim gla-
varima moapskim kod svoje žrtve paljenice.
7 Onda on izreče ovu riječ: "Iz Arama me doveo
ovamo Balak, moapski kralj, s gora istočnih: 'Dođi,
prokuni mi Jakova, dođi, izgrdi Izraela.'
8 Kako mogu proklinjati koga Bog ne proklinje?
Kako mogu poreći, koga Gospodin ne poreće?
9 S visoke hridi vidim ga, s visina ga gledam: Eno,
narod gdje samotan prebiva i ne računa se među

narode.
10 Tko može izbrojiti prah Jakovljev, ili izmjeriti samo četvrtinu Izraela. Daj umrijeti smrću pravednika, moj kraj neka bude kao njegov."
11 A Balak je povikao Balaamu: "Što mi to činiš? Dozvao sam te da prokuneš moje neprijatelje, a gle, ti ih upravo blagoslivljaš."
12 Rekao je on, govoreći: "Zar ne moram objaviti ono što mi Gospodin stavlja u usta?"
13 I Balak ga zamoli: "Dođi sa mnom na drugo mjesto odakle ga možeš posve vidjeti. Sada samo vidiš krajni dio i ne možeš ga svega vidjeti. Odande mi ga prokuni."
14 On ga poveo sobom na polje Zofin na vrh Pisge, postavio ondje sedam žrtvenika i žrtvovao na svakom po jednoga junca i ovna.
15 On je rekao Balaku: "Stoj tu kod svoje žrtve paljenice, dok ja susretnem Gospodina."
16 Nato je Gospodin rekao Balaamu i stavio mu riječi u usta, govoreći: "Vrati se k Balaku i ovako mu kaži."
17 Kad je došao k njemu, on je još stajao sa svim glavarima moapskim kod svoje žrtve paljenice. Balak ga upitao: "Što govori Gospodin?"
18 Onda on izreče ovu riječ: "Ustani, Balače, poslušaj, nagni mi svoje uho, sine Siporov.
19 Nije Bog kao čovjek da laže, nije kao sin čovječji da se kaje. Zar da on rekne i da ne učini? Zar da obeća i ne izvrši?
20 Eto, određen sam da blagoslovim; on je blagoslovio, i ja to ne mogu poreći.
21 Ne vide se zlodjela u Jakovu. Ne vidi se nevolja u Izraelu. Uz njega je Gospodin koji je njegov Bog, ori se kod njega slava kraljeva.
22 Bog, koji ga izveo iz Egipta, njemu je kao rog divljih volova.
23 Jest, kod Jakova nema vračanja, nema kod Izraela zaklinjanja. U pravo vrijeme javio se Jakovu i Izraelu što Bog hoće učiniti.
24 Eto, narod ustaje kao lavica, i kao lav se diže; i neće leći dok ne pojede plijen i ne popije krv pobijenih."
25 Onda je Balak povikao Balaamu: "Kad ga ne možeš prokleti, barem ga ne blagoslivljaj."
26 A Balaam je rekao Balaku, govoreći: "Nisam li ti rekao ovo: 'Sve što zapovjedi Gospodin, činit ću'?"
27 Nato je Balak rekao Balaamu: "Dođi, uzet ću te sobom na drugo mjesto, pa možda je htio Bog da mi ga odande prokuneš."
28 I uzeo je Balak sobom Balaama na vrhunac Peora što se diže nad pustinjom.
29 Ondje je Balaam rekao Balaku: "Napravi mi ovdje sedam žrtvenika i pripravi mi ovdje sedam junaca i sedam ovnova."
30 Balak je učinio kako je zatražio Balaam, i žrtvova na svakom žrtveniku po jednoga junca i ovna.

24 Kad je Balaam vidio da je Božja volja da blagoslivlja Izraela, nije htio više ići kao prije po objave, nego je okrenuo svoje lice prema pustinji.
2 I kad je pogledao Balaam i vidio kako se Izrael utaborio po svojim plemenima, došao je na njega duh Božji,
3 i izrekao je svoje proročanstvo ovako: "Govori Balaam, sin Beorov, govori čovjek komu se otvorile oči;
4 tako govori koji sluša šaptanje Božje, koji gleda lice Svemoćnoga, koji je zadubljen u sebe, ali je otvorena pogleda:
5 Kako su lijepi tvoji šatori, Jakove, i tvoji domovi, Izraele!
6 Kao doline potoka pružili se, kao vrtovi kraj rijeke, kao hrastovi od Gospodina zasađeni, kao cedri uz vodu.
7 Voda teče iz njegovih vedara, njegovo je sjeme obilno nakvašeno. Njegov se kralj podigao povrh Agaga, visoko raste njegovo kraljevstvo.
8 Bog, koji ga je izveo iz Egipta, njemu je rog kao u divljih volova. Poždere narode koji su mu neprijatelji, zdrobi njihove kosti, lomi njihova leđa.
9 Kao lav legne na počinak, i kao lavica; tko da se usudi njega podražiti? Blagoslovljen je onaj tko tebe blagoslivlja, a proklet je onaj tko tebe proklinje!"
10 Onda se razljutio Balak na Balaama. Pljesnuo rukama i povikao Balak Balaamu: "Dozvao sam te da prokuneš moje neprijatelje, a ti eto već si ih tri puta blagoslovio!
11 Sad samo brzo odlazi kući! Mislio sam te bogato darovati, a eto Gospodin ti nije dao dara."
12 A Balaam je odgovorio Balaku: "Nisam li tvojim poslanicima, koje poslao k meni, rekao:
13 'Da mi da Balak svoj dvor pun srebra i zlata, ne bih ipak mogao prestupiti zapovijedi Gospodinove i što god, dobro ili zlo, učiniti sam od sebe. Samo što mi Gospodin saopći, ono smijem reći.'
14 I jer se sada vraćam k svojem narodu, dođi da ti kažem što će taj narod najposlije učiniti tvojem narodu."
15 Onda je on izrekao ovu proročansku riječ: "Govori Balaam, sin Beorov, govori čovjek komu se otvorile oči.
16 Tako govori koji sluša šaptanje Božje, koji zna misli Svemoćnoga, koji gleda lice Svemoćnoga, koji je zadubljen u sebe, ali je otvorena pogleda:
17 Vidim ga ali ne sad, gledam ga, ali ne izbliza: zvijezda izlazi iz Jakova, žezlo se diže iz Izraela. Razbit će sljepoočice Moabove, i Setove sinove će sve uništiti.
18 Edoma će osvojiti, Seir, njegov neprijatelj bit će u njegovoj vlasti Izrael će rasti na snazi.
19 Iz Jakova će doći vladar, uništit će ostatak iz gradova."
20 I kad je vidio Amalečane, izrekao je ovu riječ: "Prvak među narodima bio je Amalek, a svršetak je njegov propast."
21 Kad je opazio Kenejce, izrekao je ovu riječ: "Tvrdo je tvoje mjesto gdje prebivaš, tvoje je gnijezdo savijeno na hridini.
22 Ali će biti Kain uništen. Kako još dugo, dok te Ašur odvede u ropstvo."
23 Onda je izrekao još jednu riječ: "Jao, tko će ostati živ, kad to učini Bog.
24 Iz Kitima dolaze lađe ovamo, pritišću Ašura, pritišću Ebera, ali će i sami propasti."
25 Onda se dignuo Balaam i vratio svojoj kući; i Balak je otišao svojim putom.

25 Kad su se Izraelovi sinovi bili smjestili u Šitimu, narod je počeo činiti blud s moapskim kćerima.
2 One su pozivale narod na žrtve svojim bogovima. Narod bi sudjelovao na njihovim žrtvenim gozbama i klanjao se njihovim bogovima.
3 Tako su Izraelovi sinovi prionuli uz Baal-Peora, a srdžba Gospodinova i se raspalila na Izraela.
4 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: "Uzmi sve koji su zaveli narod i objesi ih Gospodinu prema suncu, da se prestane Gospodin gnjeviti na Izraela."
5 Tako je Mojsije rekao sucima Izraelaca: "Svaki neka ubije one čiji su ljudi služili Baal-Peoru."
6 A onda je upravo došao jedan Izraelac i doveo k

svojoj braći jednu Midjanku na oči Mojsiju i cijeloj zajednici Izraelaca, koji su plakali na ulazu u šator sastanka.
7 Kad je to vidio Finehas, sin Eleazara, sina velikog svećenika Arona, ostavio je zajednicu, uzeo koplje u svoju ruku,
8 ušao za Izraelcem unutra u šator i probo kopljem oboje, Izraelca i ženu, a nju kroz trbuh. Onda prestao pomor među Izraelovim sinovima.
9 Broj onih koji su poginuli od pomora iznosio je dvadeset i četiri tisuće.
10 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
11 "Finehas, sin Eleazara, sina velikog svećenika Arona, odvratio je moju srdžbu od Izraelovih sinova time što je pun revnosti ustao među njima za moju čast. Zato ja u svojoj srdžbi nisam posve uništio Izraelove sinove.
12 Stoga mu kaži: 'Evo, ja mu dajem moj zavjet mira.
13 Neka bude njemu i njegovim potomcima poslije njega zavjet vječnoga svećenstva, zato što je pun revnosti ustao za svojega Boga i pribavio pomirenje Izraelovim sinovima.' "
14 Ime, dakle, ubijenomu Izraelcu koji je bio ubijen s Midjankom, bilo je Zimri, sin Saluov, koji je bio čelnik očinskog doma Simeonovaca.
15 A ubijena Midjanka zvala se Kozbi, kći Sura; ovaj je bio čelnik jedno g midjanskog domaćinstva.
16 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
17 "Izazovite Midjance i bijte ih;
18 jer su nas oni napadali prijevarama, koje su učinili u slučaju Peora i kćeri midjanskog vođe, Kozbi, njihove sestre, koja je bila ubijena onda kad je nastao pomor zbog Peora."

26 I dogodilo se poslije pomora, da je Gospodin rekao Mojsiju i Eleazaru, sinu svećenika Arona, govoreći:
2 "Obavite popis cijele zajednice Izraelovih sinova, od dvadeset godina naviše, pleme po pleme, sve koji su u Izraelu sposobni za vojnu službu!"
3 Onda su im progovoli Mojsije i svećenik Eleazar na Moapskim poljanama na Jordanu prema Jerihonu, govoreći.
4 "Izbrojite narod od dvadeset godina pa na više, kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju i Izraelovim sinovima koji su izašli iz egipatske zemlje."
5 Ruben je bio Izraelov prvorođenac. Rubenovi sinovi bili su od Henoka, obitelj Henokovaca; od Palua obitelj Paluovaca;
6 od Hezrona obitelj Hezronovaca i od Karmija obitelj Karmijevaca.
7 To je rod Rubenovaca. Broj njihovih izbrojenih ljudi bilo je: četrdeset i tri tisuće i sedam stotina i trideset.
8 Sin Paluov bio je Eliab,
9 I Eliabovi sinovi: Nemuel, Datan i Abiram. Ovaj Datan i Abiram jesu poslanici zajednice, koji su se podigli protiv Mojsija i Arona u buni Korahovoj, kad su se pobunili protiv Gospodina.
10 Zemlja je otvorila svoja usta i proždrla njih i Koraha, a buna se svršila kad je oganj spalio dvjesta i pedeset ljudi tako da su postali strahovit primjer.
11 A ipak Korahovi sinovi nisu poginuli.
12 Simeonovi sinovi po svojim obiteljima bili su ovi: od Nemuela obitelj Nemuelovaca; od Jamina obitelj Jaminovaca; od Jakina obitelj Jakinovaca;
13 od Zeraha obitelj Zerahovaca, i od Šaula obitelj Šaulovaca.
14 To su obitelji Simeonovaca, dvadeset i dvije tisuće i dvije stotine.
15 Gadovi sinovi po svojim obiteljima bili su od Sefona potječe obitelj Sefonovaca; od Hagija obitelj Hagijevaca; od Šunija obitelj Šunijevaca;
16 od Oznija obitelj Oznijevaca; od Arelija obitelj Arelijevaca;
17 od Aroda obitelj Arodovaca i od Erija obitelj Erijevaca.
18 To su obitelji Gadovih sinova prema onima koji su bili izbrojeni: četrdeset tisuća i pet stotina.
19 Judini sinovi bili su: Er i Onan. Er i Onan su umrli u zemlji Kanaanaca.
20 Judini sinovi po svojim obiteljima bili su od Šele potječe obitelj Šelinaca; od Peresa obitelj Peresovaca i od Zeraha obitelj Zerahovaca.
21 Peresovi sinovi bili su od Hezrona potječe obitelj Hezronovaca i od Hamula obitelj Hamulovaca.
22 To su Judine obitelji prema onima koji su bile izbrojene: sedamdeset i šest tisuća i pet stotina.
23 Isakarovi sinovi po svojim obiteljima bili su od Tole potječe obitelj Tolinaca; od Puve obitelj Puvinaca;
24 od Jašuba potječe obitelj Jašubovaca i od Šimrona obitelj Šimronovaca.
25 To su Isakarove obitelji prema onima koji su bili izbrojeni: šezdeset i četiri tisuće i tri stotine.
26 Zebulunovi sinovi po svojim rodovima bili su od Sereda potječe obitelj Seredovaca; od Elona obitelj Elonovaca i od Jahleela obitelj Jahleelovaca.
27 To su obitelji Zebulunovaca prema onima koji su bili izbrojeni: šezdeset tisuća i pet stotina.
28 Josipovi sinovi po svojim obiteljima bili su Manaseh i Efraim.
29 Manasehovi sinovi bili su: od Makira potječe obitelj Makirovaca. Makir je bio otac Gileadov; od Gileada potječe obitelj Gileadovaca.
30 Gileadovi sinovi bili su: od Jezera potječe obitelj Jezerovaca; od Heleka obitelj Helekovaca;
31 od Asriela obitelj Asrielovaca; od Šekema obitelj Šekemovaca;
32 od Šemida obitelj Šemidinaca i od Hefera obitelj Heferovaca.
33 A Selofhad, sin Heferov, nije imao sinova, nego samo kćeri; a imena Selofhadovih kćeri bila su; Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa.
34 To su Manasehove obitelji; i oni koji su bili izbrojeni bilo je: pedeset i dvije tisuće i sedam stotina.
35 Efraimovi sinovi po svojim obiteljima bili su: od Šutelaha potječe obitelj Šutelahovaca; od Bekera obitelj Bekerovaca i od Tahana obitelj Tahanovaca.
36 Šutelahovi sinovi bili su: od Erana potječe obitelj Eranovaca.
37 To su obitelji Efraimovih sinova obitelji po onima koji su bili izbrojeni: trideset i dvije tisuće i pet stotina. To su Josipovi sinovi po svojim obiteljima.
38 Benjaminovi sinovi po svojim obiteljima bili su: od Bele potječe obitelj Belinaca; od Ašbela obitelj Ašbelovaca; od Ahirama obitelj Ahiramovaca;
39 od Šufama obitelj Šufamovaca i od Hufama obitelj Hufamovaca.
40 Belini sinovi bili su: Ard i Naaman. Od Arda potječe obitelj Ardovaca; od Naamana obitelj Naamanovaca.
41 To su bili Benjaminovi sinovi po svojim obiteljima, od koji su bili izbrojeni: četrdeset i pet tisuća i šest stotina.
42 Ovo su bili Danovi sinovi po svojim obiteljima: od Šuhama potječe obitelj Šuhamovaca. To su Danovi sinovi po svojim obiteljima.

43 Sve obitelji Šuhamovaca koji su bili izbrojeni i
popisani: šezdeset i četiri tisuće i četiri stotine.
44 Ašerovi sinovi po svojim obiteljima bili su: od
Jimne potječe obitelj Jimninaca; od Jesuja obitelj
Jesujevaca i od Berija obitelj Berijevaca.
45 Od Berijevih sinova potječu: od Hebera obitelj
Heberovaca i od Malkiela obitelj Malkielovaca.
46 Ašerova kći zvala se Serah.
47 To su obitelji Ašerovih sinova koji su bili izbro-
jeni: pedeset i tri tisuće i četiri stotine.
48 Naftalijevi sinovi po svojim obiteljima bili su: od
Jahseela potječe obitelj Jahseelovaca; od Gunija
obitelj Gunijevaca;
49 od Jezera obitelj Jezerovaca i od Šilema obitelj
Šilemovaca.
50 To su obitelji Naftalijevih sinova po svojim obi-
teljima koji su bili izbrojeni: četrdeset i pet tisuća i
četiri stotine.
51 Ovo je broj popisanih Izraelovih sinova koji su
bili izbrojeni: šest stotina i jedna tisuća i sedam sto-
tina i trideset.
52 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
53 "Tima neka se podijeli zemlja u baštinu prema
broju imena.
54 Onima koji su mnogobrojni, podaj veću baštinu;
onima koji su malobrojni, podijeli manju baštinu.
Svakomu neka se dade njegova baština prema
broju njegovih izbrojenih.
55 Ipak neka se zemlja razdijeli ždrijebom. Po im-
enu svojih očinskih plemena neka je dobiju u pos-
jed.
56 Ždrijebom neka se baština razdijeli među one
koji su mnogobrojni i one koji su malobrojni."
57 A ovo su oni koji su bili izbrojeni i popisani od
Levita po svojim obiteljima: od Geršona potječe
obitelj Geršonovaca; od Kohata obitelj Kohato-
vaca i od Merarija obitelj Merarijevaca.
58 Ovo su obitelji Levijevaca: obitelj Libnijevaca,
obitelj Hebronovaca, obitelj Mahlijevaca, obitelj
Mušijevaca i obitelj Korahovaca. Kohatu se rodio
Amram.
59 Žena Amramova zvala se Jokebeda, kći Levi-
jeva, koja se Leviju rodila u Egiptu. Ona je rodila
Amramu Arona i Mojsija i njihovu sestru Mirjam.
60 Aronu su se rodili: Nadab, Abihu, Eleazar i Ita-
mar.
61 Nadab i Abihu su umrli kad su prinijeli nedop-
uštenu ognjenu žrtvu pred Gospodinom.
62 Broj njihovih izbrojenih iznosio je svega: dvade-
set i tri tisuće muškaraca od jednoga mjeseca i
više. Oni, naime, nisu bili brojeni s ostalim Izraelo-
vim sinovima, jer njima nije bila dana baština među
Izraelovim sinovima.
63 To su od Mojsija i svećenika Eleazara izbrojeni.
Ovi su izbrojili Izraelove sinove na moapskim po-
ljanama na Jordanu, prema Jerihonu.
64 Među njima nije bio više ni jedan od onih koji su
bili izbrojeni od Mojsija i svećenika Arona, kad su
ovi brojili Izraelove sinove u Pustinji Sinaj.
65 Jer Gospodin im je navijestio da će pomrijeti u
pustinji. Ni jedan od njih nije ostao osim Kaleba,
sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova.

27 Onda su došle kćeri Selofhada, sina Hefera,
sina Gileada, sina Makira, sina Manaseho-
va, iz roda Manasehova, koji je bio sin Josipov.
Kćeri su se zvale Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa.
2 I one su stupile pred Mojsija i svećenika Eleazara
i pred plemenske poglavare i svu zajednicu na
ulazu u šator sastanka, govoreći:
3 "Naš je otac umro u pustinji, ali nije bio u buni onih
koji su se digli protiv Gospodina, u buni Korahovoj,
nego je umro od svojega vlastitoga grijeha. On nije
imao sinova.
4 Zašto da sad izgine ime našega oca iz njegova
roda zbog toga što nije imao sina. Stoga daj nam
baštinu među braćom našega oca!"
5 Onda je Mojsije iznio njihov slučaj pred Gospo-
dina.
6 A Gospodin je rekao Mojsiju, govoreći:
7 "Kćeri Selofhadove su govorile pravo. Daj im bez
otezanja baštinu među braćom njihova oca, i pre-
nesi posjed njihova oca na njih!
8 A Izraelovim sinovima daj ovu uredbu: 'Ako
netko umre, a ne ostavi sina, onda prenesite nje-
govu baštinu na njegovu kćer.
9 Ako li nema kćeri, onda predajte njegovu baštinu
braći njegovoj.
10 Ako li nema ni braće, onda podajte njegovu
baštinu braći njegova oca.
11 Ako njegov otac nema braće, onda podajte nje-
govu baštinu najbližemu njegovu rođaku po krvi iz
njegova roda, da ga uzme u posjed.' " To neka
bude za Izraelove sinove kao zakon, kako je Go-
spodin zapovjedio Mojsiju.
12 Jednoga dana Gospodin je rekao Mojsiju:
"Uzađi na goru Abarim i pogledaj zemlju koju sam
dao Izraelovim sinovima!
13 Kad je pogledaš, bit ćeš i ti pridružen svojim
precima, kako je prije bio uzet k njima tvoj brat
Aron.
14 Jer u Pustinji Zin, kad se pobunila zajednica, vi
niste poslušali moje zapovijedi da me pred njiho-
vim očima proslavite čudom vode." (To je voda
Meriba u Kadešu u Pustinji Zin.)
15 I Mojsije je zamolio Gospodina, govoreći:
16 "Gospodin, Bog svega životnog daha u svakom
tijelu, neka bi postavio nad zajednicom čovjeka,
17 koji bi išao pred njima kad odlaze i kad dolaze,
koji će ih izvoditi i dovoditi, da zajednica Gospodi-
nova ne bude kao ovce koje nemaju pastira."
18 Gospodin je rekao Mojsiju: "Uzmi k sebi Jošuu,
sina Nunova, čovjeka u kojem je duh i stavi svoju
ruku na njega.
19 Predstavi ga svećeniku Eleazaru i cijeloj zajed-
nici i postavi ga pred njihovim očima u njegovu slu-
žbu.
20 Podaj mu jedan dio svojih službenih povlastica
da mu bude poslušna sva zajednica Izraelovih si-
nova.
21 On neka iziđe pred svećenika Eleazara, koji će
pred Gospodinom za njega tražiti odluke Urima.
Po njegovoj zapovijedi neka oni izlaze i po njego-
voj zapovijedi neka se vraćaju, obadvoje on i Izra-
elovi sinovi, sva zajednica."
22 Mojsije je učinio kako mu je Gospodin zapovje-
dio. Uzeo je Jošuu i predstavio ga svećeniku Elea-
zaru i pred svu zajednicu.
23 I stavio je svoje ruke na njega i postavio ga u
njegovu službu, upravo kako je Gospodin zapo-
vjedio preko Mojsija.

28 Onda je Gospodin rekao Mojsiju, govoreći:
2 "Zapovjedi Izraelovim sinovima i reci im:
'Prinosite mi točno u određeno vrijeme moje prino-
se, moje jelo žrtve ognjem spaljene meni na ugo-
dan miris.'
3 I reci im: 'Ovo je žrtva ognjem spaljena, koju ćete
prinositi Gospodinu: svaki dan dva jednogodišnja
janjeta bez mane kao redovitu žrtvu paljenicu,
4 jedno janje prinosite ujutro, a drugo janje pri-
nosite uvečer.
5 Uz to kao prinos desetinu efe bijeloga brašna
zamiješena s četvrtinom hina ulja od stučenih

maslina.
6 To je redovita žrtva paljenica, koja je bila već na Gori Sinaj određena, žrtva ognjem spaljena na ugodan miris Gospodinu.
7 Njezin naljev neka dođe na svako janje četvrt hina. Izlij naljev vina Gospodinu u svetištu kao prinos.
8 Drugo janje priredi uvečer. Prinesi ga s prinosom ujutro i sa svojim naljevom kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodinu.
9 U Subotnji dan neka se prinesu dva jednogodišnja, bez mane janjeta i dvije desetine s uljem zamiješena bijeloga brašna kao žitni prinos sa svojim naljevom.
10 To je Subotnja žrtva paljenica što se mora prinijeti na svaki Subotnji dan uz redovitu žrtvu paljenicu i svoj naljev.
11 Početkom mjeseca prinesite Gospodinu kao žrtvu paljenicu: dva mlada junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane.
12 Za svakoga junca tri desetine s uljem zamiješena bijeloga brašna kao žitni prinos, i za ovna dvije desetine s uljem zamiješena bijeloga brašna kao prinos.
13 I za svako janje desetinu s uljem zamiješena bijeloga brašna kao žitni prinos. To je žrtva paljenica puna mirisa ugodnoga, žrtva ognjem spaljena Gospodinu.
14 Njihovi naljevi neka budu: pola hina na svakoga junca, trećina hina na ovna i četvrt hina na janje. To je žrtva paljenica za svaki mjesec u godini, kroz sve mjesece u godini.
15 Osim toga, uz redovitu žrtvu paljenicu i njezin naljev neka se još prinese Gospodinu jedan jarac kao žrtva za grijeh.
16 Četrnaesti dan prvoga mjeseca jest Pasha u čast Gospodinu.
17 Petnaesti dan toga mjeseca jest svečana gozba. Sedam dana neka se jede beskvasni kruh.
18 Prvi dan neka vam bude sveti saziv. Onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla.
19 Prinesite Gospodinu žrtvu ognjem spaljenu kao žrtvu paljenicu, dva mlada junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca, koji ne smiju imati mane;
20 Uz to kao žitni prinos neka bude: bijelo brašno, s uljem umiješeno. Tri desetine prinijeti za junca i dvije desetine za ovna.
21 Neka bude po jedna desetina za svakoga od sedam janjaca;
22 uz to jedan jarac kao žrtva za grijeh da vam pribavi pomirenje.
23 Prinesite sve to uz jutarnju žrtvu paljenicu, koja je redovita žrtva paljenica.
24 Ove žrtve prinosite sedam dana, dan za danom kao jelo žrtve ognjem spaljene na ugodan miris Gospodinu. Neka se priredi uz redovitu žrtvu paljenicu i njezin naljev.
25 Sedmi dan održite sveti saziv. Onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla.
26 I na dan prvina, kad prinosite Gospodinu prinos od novoga žita, na Gozbu Tjedana, držat ćete sveti saziv. Onda ne obavljajte nikakva težačkog posla.
27 Kao žrtvu paljenicu na ugodan miris Gospodinu prinesite: dva mlada junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca.
28 Uz to kao njihov prinos bijelo brašno što je s uljem zamiješeno, tri desetine za svakoga junca, dvije desetine za ovna
29 i desetinu za svakoga od sedam janjaca,
30 onda jednoga jarca da vam pribavi pomirenje.
31 Pripazi da su bez mane. Prinesite sve to uz redovitu žrtvu paljenicu i njezin prinos, i uz njihove naljeve.

29 Držite i prvi dan sedmoga mjeseca sveti saziv. Onda ne smijete obavljati nikakva težačkog posla. To vam je dan trubljenja u trube.
2 Prinesite žrtvu paljenicu na ugodan miris Gospodinu: jednoga mladog junca, jednoga ovna, sedam jednogodišnjih janjaca bez mane;
3 Njihov žitni prinos bijelo brašno uljem umiješeno, tri desetine za junca, dvije desetine za ovna;
4 i jednu desetinu za svako od sedam janjaca;
5 onda jednoga jarca kao žrtvu za grijeh, da vam pribavi pomirenje.
6 Osim žrtve paljenice o mlađaku s njezinim prinosom i njihovim naljevima, po uredbi, kao žrtvu ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodinu.
7 I deseti dan toga sedmoga mjeseca, kod svetišta držite sveti saziv i ponizite svoje duše. Ne smijete obavljati nikakva posla.
8 Kao žrtvu paljenicu na ugodan miris Gospodinu, prinesite: jednoga mladog junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Pazi da su životinje bez mane.
9 Uz to kao njihov prinos bijelo brašno što je s uljem umiješeno, tri desetine za junca, dvije desetine za ovna,
10 i jednu desetinu za svako od sedam janjaca.
11 Onda jednoga jarca kao žrtvu za grijeh, osim žrtve pomirnice za grijeh i redovite žrtve paljenice, i njezinim prinosom i njezinim naljevima.
12 I petnaesti dan sedmoga mjeseca kod svetišta održite sveti saziv. Ne smijete onda obavljati nikakva težačkog posla, nego u čast Gospodinu držite gozbu od sedam dana.
13 Kao žrtvu paljenicu, ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodinu, prinesite: trinaest mladih junaca, dva ovna i četrnaest jednogodišnjih janjaca. Smiju biti samo bez mane.
14 Uz to kao njihov prinos bijelo brašno što je s uljem umiješeno, tri desetine za svakoga od trinaest junaca, dvije desetine za svakoga od ovnova.
15 I po jednu desetinu za svakoga od četrnaest janjaca.
16 Onda jednoga jarca kao žrtvu za grijeh uz redovitu žrtva paljenicu s njezinim prinosom i naljevom.
17 Drugi dan: dvanaest mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.
18 Uz to njihov prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, po uredbi.
19 Onda jednoga jarca kao žrtvu za grijeh, osim redovite žrtve paljenice s njezinim prinosom i potrebnim naljevima.
20 Treći dan: jedanaest mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.
21 Uz to njihov prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, po uredbi.
22 Onda jednoga jarca kao žrtvu za grijeh, osim redovite žrtve paljenice s prinosom i njezinim naljevom.
23 Četvrti dan: deset mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.
24 Uz to njihov prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, po uredbi.
25 Onda jarca jednoga kao žrtvu za grijeh, osim redovite žrtve paljenice s prinosom i njezinim naljevom.
26 Peti dan: devet mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.
27 Uz to njihov prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, prema uredbi.

28 Onda jednoga jarca kao žrtvu za grijeh, osim redovite žrtve paljenice s prinosom i njezinim naljevom.
29 Šesti dan: osam mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.
30 U to njihov prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, prema uredbi.
31 Onda jednoga jarca kao žrtvu za grijeh, osim redovite žrtve paljenice s prinosom i njezinim naljevom.
32 Sedmi dan: sedam mladih junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.
33 Uz to njihov prinos i njihove naljeve za junce, ovnove i janjce po njihovu broju, kako je propisano.
34 Onda jednoga jarca kao žrtvu za grijeh, osim redovite žrtve paljenice s prinosom i njezinim naljevom.
35 Osmi dan opet držite sveti saziv. Ne smijete onda obavljati nikakva težačkog posla.
36 Kao žrtvu paljenicu, ognjem spaljenu na ugodan miris Gospodinu, prinesite: jednoga mladog junca, jednoga ovna, sedam jednogodišnjih janjaca bez mane.
37 Uz to njihov prinos i njihove naljeve za junca, ovna i janjce po njihovu broju, kako je propisano.
38 Isto jednoga jarca kao žrtvu za grijeh, osim redovite žrtve paljenice s prinosom i njezinim naljevom.
39 To prinesite Gospodinu na svoje određene svečanosti, osim onoga što prinosite po zavjetima ili kao dragovoljne darove za žrtve paljenice, prinose, naljeve ili žrtve pomirnice.' "
40 I dao je Mojsije Izraelovim sinovima zapovijedi, posve kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju.

30 Onda je Mojsije rekao plemenskim glavarima Izraelovih sinova, govoreći: "Ovo zapovijeda Gospodin:
2 Ako koji čovjek učini zavjet ili se zakletvom obveže da će se od nečega suzdržati, onda neka ne prekrši svoje riječi, nego neka održi sve što je obećao.
3 Ako koja ženska osoba, koja neudata živi u kući svojega oca, učini zavjet Gospodinu ili se obveže da će se od nečega suzdržati,
4 a njezin otac čuje za njezin zavjet, ili kako se obvezala da će se od nečega suzdržati, i ako njezin otac šuti na to, onda će vrijediti svi njezini zavjeti, i svako suzdržanje na koje se obvezala, zakonito je.
5 Ali ako njezin otac čim za to čuje, zabrani joj to, onda svi njezini zavjeti i suzdržanja na koja se obvezala, ne vrijede, i Gospodin će joj oprostiti, jer joj je njezin otac to zabranio.
6 Ako se ona zaista uda, a ima još na sebi zavjet ili nepromišljeno obećanje na koje se obvezala,
7 a njezin muž čuje za to, pa joj ne rekne ništa kad čuje za to, onda vrijede njezini zavjeti i suzdržavanja, na koja se obvezala, zakoniti su.
8 Ako njezin muž, čim za to čuje, to joj zabrani, onda on time poništava zavjet što ju veže i nepromišljeno obećanje kojim se obvezala na neko suzdržanje, i Gospodin će joj oprostiti.
9 Zavjet udovice ili rastavljene žene, uopće svaka obveza što je uzme na sebe, obvezna je za nju.
10 Ako je koja ženska osoba, koja već živi u kući svojega muža, učinila zavjet ili se zakletvom obvezala na kakvo suzdržanje,
11 i njezin muž čuje za to i šuti i ne brani joj, onda vrijede svi zavjeti njezini i svako suzdržanje na koje se obvezala, zakonito je.
12 Ako li njezin muž čim čuje za to, proglasi to nevaljanim, onda joj ne vrijedi ništa od onoga što je obećala, bio to zavjet ili obveza za kakvo suzdržanje; jer je to njezin muž proglasio nevaljanim, Gospodin će joj oprostiti.
13 Svaki zavjet i svaku zakletvu što je obvezuje da umiri svoju dušu, može njezin muž proglasiti valjanim ili nevaljanim.
14 Ali ako njezin muž od dana do dana ništa joj ne kaže, onda on time čini valjanima sve njezine zavjete ili sve njezine obveze na kakvo suzdržanje. On ih je time učinio valjanima, jer nije ništa rekao kad je čuo za to.
15 Ako ih hoće poništiti, kad je o tom ranije čuo, onda on stavlja na sebe njezinu krivnju."
16 To su pravne uredbe koje je Gospodin dao Mojsiju da se uredi odnos između muža i žene, između oca i kćeri, koja još neudana živi u kući svojega oca.

31 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, gorereći:
2 "Izvrši osvetu za Izraelove sinove na Midjancima. Poslije toga ćeš se pridružiti svojim precima."
3 Onda je rekao Mojsije narodu, govoreći: "Naoružajte sebi ljude iz svoje sredine za vojnu protiv Midjanaca, da izvrše osvetu Gospodinovu na Midjancima.
4 Pošaljite na vojnu po tisuću ljudi od svih Izraelovih plemena."
5 I tako se podigli od svakoga plemena izraelskoga po tisuću ljudi, svega dvanaest tisuća ratnika.
6 Onda je Mojsije poslao na vojnu tisuću ljudi od svakoga plemena, a s njima je poslao i Finehasa, sina svećenika Eleazara sa svetim predmetima i trubama za davanje zapovijedi.
7 I krenuo u boj protiv Midjanaca, kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju, i pobili su sve muške osobe.
8 Među onima koje su pobili bili su i midjanski kraljevi: Evi, Rekem, Sur, Hur i Reba, pet midjanskih kraljeva. I Balaama, sina Beorova, ubili su mačem.
9 Onda su Izraelovi sinovi zarobili žene i djecu Midjanaca, zaplijenili su svu njihovu stoku, krupnu i sitnu, i sve njihovo imanje.
10 Ognjem su popalili sve gradove u kojima su prebivali, i sve njihove tabore.
11 Uzeli su sve roblje i sav plijen, obadvoje ljude i stoku,
12 Onda su doveli zarobljenike, plijen i pljačku k Mojsiju, svećeniku Eleazaru i zajednici Izraelovih sinova u tabor na Moapskim poljanama što leže na Jordanu kod Jerihona.
13 Mojsije, svećenik Eleazar i svi glavari zajednice izašli su im u susret pred tabor.
14 A Mojsije se razljutio na zapovjednike vojske, na čelovođe koji su bili nad tisućama i nad stotinama, koji su se vratili s bojnog pohoda.
15 Rekao im je Mojsije: "A zašto ste ostavili na životu sve žene?
16 Upravo one su bile koje su, na savjet Balaamov, zavele Izraelove sinove da otpadnu od Gospodina zbog Peora, te je došao pomor na zajednicu Gospodinovu.
17 Zato sada pobijte svu mušku djecu, a ubijte i sve žene koje su osobno spoznale muškarca.
18 A sve mlade djevojke, koje još nisu osobno spoznale muškarca, ostavite za sebe na životu.
19 Ostanite sedam dana izvan tabora, jer je svaki od vas druge ubio i dotaknuo se ubijenih, zato se morate treći i sedmi dan očistiti zajedno sa svojim zarobljenicima.
20 I sve haljine, sve kožne stvari, sve što je naprav-

ljeno od kozje dlake i sve posuđe drveno morate
očistiti.”
21 Svećenik Eleazar je rekao ratnicima koji su bili
pošli na vojnu: “Ovo je uredba zakonska koju je
Gospodin zapovjedio Mojsiju:
22 Zlato, srebro, mjed, željezo, kositar i olovo,
23 uopće sve što podnosi oganj, provucite kroz
vatru, i bit će čisto. Uz to, ipak mora se još očistiti
vodom očišćenja. A sve što ne podnosi oganj, pro-
vucite kroz vodu.
24 Operite onda sedmi dan svoje haljine, pa ćete
opet biti čisti i potom se smijete opet vratiti u tabor.”
25 Nato je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
26 “Izbrojite ratni plijen, ljude i stoku, ti i svećenik
Eleazar i plemenski poglavari zajednice,
27 i podijeli plijen na pola, između onih koji su išli na
vojnu, koji su ratovali, i svu ostalu zajednicu.
28 Onda uzmi od vojnika, koji su išli na vojnu, dio
za Gospodina, naime, po jednu glavu od pet stoti-
na ljudi, goveda, magaraca i ovaca.
29 Od njihove polovice uzmite to i dajte svećeniku
Eleazaru kao žrtvu podizanja za Gospodina.
30 A od polovice, koja dopadne Izraelovim si-
novima, uzmi po jednu glavu od pedeset ljudi, go-
veda, magaraca i ovaca, ukratko sve stoke i daj to
Levitima, koji se moraju brinuti za službu kod ša-
tora Gospodinova.”
31 Mojsije i svećenik Eleazar su učinili kako im je
zapovjedio Gospodin.
32 A ostalo je od plijena koji su ratnici zaplijenili bilo
je: šest stotina i sedamdeset i pet tisuća ovaca,
33 sedamdeset i dvije tisuće goveda,
34 i šezdeset i jedna tisuća magaraca.
35 Od ljudi, to jest od djevojaka koje još nisu
poznale muškarca, svega trideset i dvije tisuće
osoba.
36 Polovica od toga, što je dopala onima koji su bili
išli na vojnu, iznosila je tri stotine i trideset i sedam
tisuća i pet stotina ovaca;
37 I dio ovaca za Gospodina iznosio je šest stotina
i sedamdeset i pet glava.
38 Trideset i šest tisuća goveda i dio od toga za
Gospodina sedamdeset i dvije glave.
39 Trideset tisuća i pet stotina magaraca i dio od
toga za Gospodina šezdeset i jedna glava.
40 Napokon šesnaest tisuća ljudi i dio od toga za
Gospodina trideset i dvije osobe.
41 Mojsije je predao svećeniku Eleazaru dio
određen za žrtvu podizanja Gospodinu, kako je
Gospodin zapovjedio Mojsiju.
42 Od polovice plijena za Izraelove sinove, koju je
Mojsije odvojio za ratnike,
43 polovica koja dopala zajednici, iznosila je: tri
stotine i trideset i sedam tisuća i pet stotina ovaca;
44 trideset i šest tisuća goveda;
45 trideset tisuća i pet stotina magaraca,
46 i šesnaest tisuća ljudi.
47 Od te polovice za Izraelove sinove uzeo je Mo-
jsije po jednu glavu od pedeset ljudi i stoke i dao ih
Levitima, koji su se brinuli za službu kod šatora
Gospodinova, kako je Gospodin zapovjedio Mo-
jsiju.
48 Onda su pristupili k Mojsiju zapovjednici,
čelovođe koji su bili nad tisućama i nad stotinama,
49 i rekli su Mojsiju: “Sluge su tvoje prebrojile rat-
nike koji su bili pod našim vodstvom. Ni jednoga od
naših ljudi nema manje.
50 Zato prinosimo da se očistimo pred Gospodi-
nom, kao prinos Gospodinu, svaki što je tko zapli-
jenio zlatnine: kopča, narukvica, prstena,
naušnica i ogrlica.”
51 Mojsije i svećenik Eleazar uzeli su od njih zlato,
svakovrsnu umjetnički izrađenu zlatninu.
52 A bilo je svega zlata koje su kao žrtvu podizanja
prinijeli Gospodinu tisućnici i stotnici, šesnaest ti-
suća i sedam stotina i pedeset šekela.
53 A ratnici su naplijenili svaki pojedini za sebe.
54 Mojsije i svećenik Eleazar uzeli su zlato od tis-
ućnika i stotnika i unesli ga u šator sastanka da
bude ondje Izraelovim sinovima pred Gospodi-
nom kao mio spomen.

32 A Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi su imali
vrlo mnogo stoke; pa kad su vidjeli da je
jazerska zemlja i gileadska zemlja dobra za stoku,
2 otišli su Gadovi sinovi i Rubenovi i rekli su Moj-
siju, svećeniku Eleazaru i glavarima zajednice,
govoreći:
3 “Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale,
Sebam, Nebo i Beon,
4 zemlja, koju je Gospodin podložio izraelskoj za-
jednici, dobra je za stoku, a tvoje sluge imaju mno-
go stoke.”
5 Stoga su rekli: “Ako smo našli milost u tvojim
očima, neka se ta zemlja dade u baštinu tvojim slu-
gama, ne vodi nas preko Jordana.”
6 Mojsije je rekao Gadovim sinovima i Rubenovim
sinovima: “Hoće li vaša braća ići u boj, dok vi ovdje
sjedite?
7 Zašto sada obeshrabljujete srca Izraelovih si-
nova da ne idu u zemlju koju im je dao Gospodin?
8 Tako su već činili vaši očevi kad sam ih poslao iz
Kadeš-Barnee da ogledaju zemlju.
9 Otišli su gore do Doline Eškol, pogledali zemlju i
onda obeshrabrili srce Izraelovim sinovima, tako
da oni nisu htjeli ići u zemlju koju im je Gospodin
dao.
10 Onda se razgnjevio Gospodin, i zakleo se, go-
voreći:
11 ‘Ljudi koji u dobi od dvadeset godina naviše
izašli su iz Egipta, neće vidjeti zemlje koju sam
zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu, jer
me nisu posve poslušali.
12 Osim Kenizejca Kaleba, sina Jefuneova, i
Jošue, sina Nunova, jer su ovi posve poslušali
Gospodina.’
13 Tako se je razgnjevio Gospodin na Izraela da je
učinio da su se četrdeset godina potucali po
pustinji dok nije pomro sav onaj naraštaj koji je sa-
griješio Gospodinu.
14 I sada vi ste stupili na mjesto svojih otaca, rod
grješnika, da još više povećate žestoku srdžbu
Gospodinovu na Izraela.
15 Ako se odvratite od njega, on će ga još duže
ostaviti u pustinji, i vi ćete upropastiti sav taj
narod.”
16 Onda su pristupili k njemu i rekli: “Mi ćemo ovdje
napraviti samo torove za svoja stada i gradove za
svoje žene i svoju djecu,
17 a sami ćemo naoružani poći pred Izraelovim
sinovima dok ih ne dovedemo u njihova mjesta; a
naše žene i djeca neka ostanu u utvrđenim grado-
vima zbog stanovnika te zemlje.
18 Nećemo se prije vratiti svojim kućama dok Izra-
elovi sinovi ne prime svaki svoju baštinu.
19 Niti ćemo uzeti zajedno s njima baštinu s onu
stranu Jordana i dalje, jer nam je dopala baština
naša istočno od Jordana.”
20 Mojsije im rekao “Ako to učinite, da pođete
naoružani pred Gospodinom u boj,
21 i svi vaši vojnici pred Gospodinom prijeći Jor-
dan, dok ne otjera ispred sebe svoje neprijatelje,
22 a vi se tek onda vratite, kad bude zemlja uz po-
moć Gospodina pokorena, onda ćete vi biti bez

krivnje pred Gospodinom i Izraelom, i ta će vam zemlja pripasti kao baština pred Gospodinom.
23 Ako li ne učinite tako, onda ćete sagriješiti Gospodinu i znajte da će vas za vaš grijeh stići kazna.
24 Pa gradite sebi gradove za svoje žene i svoju djecu i torove za svoju stoku, ali i učinite što ste obećali."
25 Nato su odgovorili Mojsiju Gadovi i Rubenovi sinovi, govoreći: "Tvoje će sluge učiniti kako ti, gospodaru, zapovjedaš.
26 Naša djeca i naše žene, naša stoka i sve naše životinje ovdje će ostati u tvrdim gileadskim gradovima.
27 A tvoje sluge sve koji su za boj, prijeći će ondje pred Gospodinom u boj, kako si, gospodaru, zapovjedio."
28 Potom je Mojsije dao za njih zapovijed svećeniku Eleazaru i Jošui, sinu Nunovu i plemenskim glavarima Izraelovih sinova.
29 Rekao im Mojsije: "Ako pođu svi vojnici Gadovih i Rubenovih sinova s vama preko Jordana pred Gospodinom u boj, onda im dajte, kad vam bude zemlja podložena, gileadsku zemlju u baštinu.
30 Ako li ratnici ne pođu s vama prijeko, neka se nasele kod vas u zemlji Kanaanaca."
31 Onda su odgovorili Gadovi i Rubenovi sinovi: "Kako je Gospodin zapovjedio tvojim slugama, tako ćemo učiniti.
32 Mi ratnici prijeći ćemo pred Gospodinom u zemlju Kanaan da nam ostane naša baština preko Jordana."
33 Tako je dao Mojsije Gadovim i Rubenovim sinovima i polovici plemena Manaseha, sina Josipova, kraljevstvo amorejskog kralja Sihona i kraljevstvo bašanskog kralja Oga: zemlju i njezine gradove s njihovom okolicom, gradove po zemlji unaokolo.
34 I opet su sagradili Gadovi sinovi Dibon, Atarot, Aroer,
35 Atrot, Šofan, Jazer, Jogbohu,
36 Bet Nimru i Bet Haran gradove tvrde i torove za stoku.
37 Rubenovi sinovi opet su sagradili Hešbon, Eleale, Kirjatajim,
38 Nebo i Baal Meon s promijenjenim imenima i Šibmu, i dali su imena gradovima koje su opet sagradili.
39 Sinovi Makira, sina Manasehova, otišli su u Gilead, osvojili ga i protjerali Amorejce, koji su bili ondje.
40 Mojsije je onda dao Gilead Makiru, sinu Manasehovu, koji se ondje naselio.
41 Manasehov sin Jair isto tako otišao, osvojio njihova sela i nazvao ih "Havot Jair".
42 I Nobah otišao, zauzeo Kenat s njegovim selima i nazvao ga po svojem imenu "Nobah".

33 Ovo su postaje putovanja Izraelovih sinova kad su izašli iz egipatske zemlje po svojim redovima pod vodstvom Mojsijevim i Aronovim.
2 A Mojsije je popisao njihove postaje, kojima su, po zapovijedi Gospodinovoj, dalje putovali. Ovo su njihove postaje na putovanju njihovu:
3 Krenuli su iz Ramsesa prvoga mjeseca, petnaestoga dana prvoga mjeseca, na dan po Pashi izašli su Izraelovi sinovi pod moćnom rukom pred očima svih Egipćana.
4 Dok su Egipćani pokopavali svoje prvorođence, koje je Gospodin sve među njima pobio, jer je Gospodin izvršio kazneni sud na njihovim bogovima.
5 Onda su Izraelovi sinovi krenuli na put iz Ramsesa i utaborili se u Sukotu.
6 Pošli su na put iz Sukota i utaborili se u Etamu, koji je na kraju pustinje.
7 Pošli su na put od Etama i okrenuli prema Pi-Hahirotu, koji je naprema Baal Sefonu, i utaborili se blizu Migdola.
8 Pošli su na put iz Pi-Hahirota i prošli posred mora u pustinju i putovavši tri dana preko Pustinje Etam, utaborili se u Mari.
9 Pošli su na put iz Mare i došli su u Elim, u Elimu je bilo dvanaest studenaca i sedamdeset palma, i tu se utaborili.
10 Pošli su na put iz Elima i utaborili se kod Crvenoga mora.
11 Pošli su na put od Crvenoga mora i utaborili se u Pustinji Sin.
12 Putovali su iz Pustinje Sin i utaborili se u Dofki.
13 Krenuli su iz Dofke i utaborili se u Alušu.
14 Pošli su na put iz Aluša i utaborili se u Refidimu, gdje nije bilo pitke vode za narod.
15 Pošli su na put iz Refidima i utaborili se u Pustinji Sinaj.
16 Pošli su na put iz Pustinje Sinaj i utaborili se u Kibrot Hataavi.
17 Pošli su na put iz Kibrot Hataave i utaborili se u Haserotu.
18 Pošli su na put iz Haserota i utaborili se u Ritmi.
19 Pošli su na put iz Ritme i utaborili se u Rimon Peresu.
20 Pošli su na put iz Rimon Peresa i utaborili se u Libni.
21 Pošli su na put iz Libne i utaborili se u Resi.
22 Pošli su na put iz Rese i utaborili se u Kehelati.
23 Pošli su na put iz Kehelate i utaborili se na gori Šeferu.
24 Pošli su na put iz od gore Šefera i utaborili se u Haradi.
25 Pošli su na put iz Harade i utaborili se u Makhelotu.
26 Krenuli su iz Makhelota i utaborili se u Tahatu.
27 Pošli su na put iz Tahata i utaborili se u Terahu.
28 Krenuli su iz Teraha i utaborili se u Mitki.
29 Pošli su na put iz Mitke i utaborili se u Hašmoni.
30 Pošli su iz Hašmone i utaborili se u Moserotu.
31 Pošli su iz Moserota i utaborili se u Bene Jaakanu.
32 Krenuli su iz Bene Jaakana i utaborili se kod Hor Hagidgada.
33 Pošli su iz Hor Hagidgada i utaborili se u Jotbati.
34 Krenuli su na put iz Jotbate i utaborili se u Abroni.
35 Pošli su iz Abrone i utaborili se u Esion Geberu.
36 Pošli su iz Esion Gebera i utaborili se u Pustinji Zin, to jest u Kadešu.
37 Krenuli su iz Kadeša i utaborili se na gori Horu na granici edomske zemlje.
38 Onda Aron, visoki svećenik uzašao je na goru Hor po zapovijedi Gospodinovoj i ondje umro u četrdesetoj godini po izlasku Izraelovih sinova iz egipatske zemlje, prvi dan petoga mjeseca.
39 Aronu je bilo stotinu i dvadeset i tri godine kad je umro na gori Horu.
40 Kanaanac, kralj u Aradu, koji je prebivao u Negebu u zemlji Kanaanaca, čuo je za dolazak Izraelovih sinova.
41 Pošli su od gore Hora i utaborili se u Salmoni.
42 Pošli su iz Salmone i utaborili se u Punonu.
43 Pošli su iz Punona i utaborili se u Obotu.
44 Pošli su iz Obota i utaborili se u Ije-Abarimu na moapskoj granici.
45 Pošli su iz Ije-Abarima i utaborili se u Dibon Gadu.
46 Pošli su iz Dibon Gada i utaborili se u Almon

Diblatajimu.
47 Pošli su iz Almon Diblatajima i utaborili se u
gorama abarimskim pred Nebom.
48 Od gora abarimskih i utaborili se na Moapskim
poljanama na Jordanu naprema Jerihonu.
49 Njihov tabor protezao se na Jordanu od Bet
Jesimota do Abel-Šitima na Moapskim poljanama.
50 Onda je Gospodin rekao Mojsiju na Moapskim
poljanama naprema Jerihonu, govoreći:
51 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Kad prijeđete preko Jordana u zemlju Kanaan,
52 protjerajte ispred sebe sve stanovnike zemlje,
uništite sve njihove kamene kipove, sve njihove
livene kipove, i opustošite sve njihove uzvisine.
53 Uzmite zemlju od stanovnika sebi u posjed i
prebivajte u njoj, jer sam dao tu zemlju vama da ju
posjedujete.
54 Ždrijebom razdijelite zemlju kao baštinu po svojim plemenima. Plemenu koje je mnogobrojno, dajte veću baštinu, a onomu, koje je manje, dajte manju baštinu. Što komu dopadne ždrijebom, ono neka mu bude. Po svojim očinskim plemenima, razdijelite sebi baštinu.
55 Ako li ne protjerate ispred sebe stanovnike
zemlje, onda će oni, koje između njih ostavite, biti trnje vašim očima i bodljike vašim bokovima i pritiskivat će vas u zemlji u kojoj ćete prebivati.
56 I bit će, da što sam mislio učiniti njima, učinit ću
vama.' "

34 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
2 "Zapovjedi Izraelovim sinovima ovo: 'Kad dođete u zemlju Kanaan, neka vam to bude zemlja koja vam pripada kao baština: kanaanska zemlja sa svojim granicama.
3 Južna strana neka ide od Pustinje Zin uz edomsku granicu. Južna granica neka počinje u istoku na južnom kraju Slanoga mora.
4 Onda neka se granica savije južno od visine
Akrabima i neka prelazi prema Sinu, dok ne dođe na kraj južno od Kadeš-Barnea. Odatle neka teče dalje prema Hazar Adaru i neka ide do u Asmone.
5 Od Asmone neka se zavije granica k Egipatskomu potoku, dok ne dođe na kraj kod mora.
6 Zapadna granica neka vam bude Veliko more, to
neka vam je s te strane granica.
7 Sjeverna granica neka vam bude ovo: od Velikoga mora povucite sebi granicu do gore Hora.
8 Od gore Hora povucite sebi granicu do na put
prema Hamatu. Krajnja točka granici neka je Sedada.
9 Onda neka teče granica dalje do Zifrona i kraj
neka joj bude kod Hazar Enana. To neka vam je
sjeverna granica.
10 Prema istoku povucite sebi granicu od Hazar
Enana do Šefama.
11 Od Šefama neka ide granica dolje u Riblu, istočno od Aina. Onda neka ide granica još dalje dolje i neka doprije na gorski greben istočno od Jezera Kinereta.
12 Nato neka ide granica dolje k Jordanu, dok ne
dođe na Slano more. To neka su unaokolo granice
vašoj zemlji.' "
13 Onda je Mojsije zapovjedio Izraelovim sinovima : "To je zemlja koju ćete baštiniti ždrijebom i za koju je zapovjedio Gospodin da je dobije devet plemena i polovica plemena.
14 Jer pleme Rubenovih sinova po svojim
obiteljima i pleme Gadovih sinova po svojim rodovima i polovica plemena Manasehova primili su već svoju baštinu.
15 Ova dva plemena i polovica plemena primili su
svoju baštinu na drugoj strani Jordana, naprema
Jerihonu, na istoku prema izlasku sunca."
16 Dalje je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
17 "Ovo su imena ljudi koji neka vam u baštinu
razdijele zemlju: svećenik Eleazar i Jošua, sin
Nunov.
18 I uzmite po jednoga glavara iz svakoga plemena da dijeli zemlju.
19 Ovo su imena tih ljudi: od plemena Judina, Kaleb, sin Jefuneov;
20 od plemena Simeonovih sinova, Šemuel, sin
Amihudov;
21 od plemena Benjaminova Elidad, sin Kislonov;
22 vođa plemena Danovih sinova, Buki sin Joglijev;
23 od Josipovih sinova: vođa plemena Manasehovih sinova, Haniel, sin Efodov;
24 vođa plemena Efraimovih sinova, Kemuel, sin
Šiftanov;
25 vođa plemena Zebulunovih sinova, Elisafan,
sin Parnakov;
26 vođa plemena Isakarovih sinova Paltiel, sin
Azanov;
27 vođa plemena Ašerovih sinova Ahihud, sin
Šelomijev;
28 vođa plemena Naftalijevih sinova Pedahel, sin
Amihudov."
29 To su oni kojima je Gospodin zapovjedio da razdijele Izraelovim sinovima baštinu u zemlji Kanaanaca.

35 Onda je rekao Gospodin Mojsiju na Moapskim poljanama na Jordanu, naprema Jerihonu, govoreći:
2 "Zapovjedi Izraelovim sinovima neka dadu od
svoje baštine Levitima gradove za prebivanje. Također pašnjake oko tih gradova dajte Levitima.
3 Gradove neka imaju za prebivanje, a pašnjaci uz
njih neka im budu za tovarne životinje, za stada i
ostale životinje.
4 Pašnjake uz gradove ustupite Levitima neka se
protežu od gradskih zidina tisuću lakata unaokolo.
5 Odmjerite izvan grada na istočnoj strani dvije tisuće lakata, na južnoj strani dvije tisuće lakata, na zapadnoj strani dvije tisuće lakata i na sjevernoj strani dvije tisuće lakata, tako da sam grad leži u sredini. To neka budu njihovi pašnjaci uz gradove.
6 Gradove koje ćete dati Levitima odredite šest
slobodnih gradova za mjesto utočišta za onoga
koji je počinio ubojstvo; osim toga, ćete im dati još
četrdeset i dva grada.
7 Ukupni broj gradova koje ćete predati Levitima
neka bude četrdeset i osam gradova uz njihove
pašnjake.
8 Kod oduzimanja gradova iz posjeda Izraelovih
sinova uzmite od većih plemena više gradova, a
od manjih plemena manje gradova. Svako će
pleme prema svojoj baštini koju će dobiti, Levitima
dati od svojih gradova."
9 Onda je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
10 "Govori Izraelovim sinovima i kaži im: 'Kad
dođete preko Jordana u zemlju,
11 onda izaberite sebi gradove koji neka vam budu
gradovi za utočište. Ondje neka pobjegne ubojica
koji je nehotice ubio čovjeka.
12 Ovi gradovi neka vam budu za utočište od krvnoga osvetnika da ubojica ne bude ubijen prije nego stane na sud pred zajednicu.
13 Od gradova koje ćete ustupiti, neka bude šest
za utočište:

14 Tri grada odredite s onu stranu Jordana, a tri
grada u zemlji Kanaanaca koji neka budu gradovi
za utočište.
15 Izraelovim sinovima i došljacima i onima, koji su
među njima, neka tih šest gradova budu utočišta,
da može pobjeći ondje svaki koji je nehotice ubio
čovjeka.
16 Ako ga željeznim oruđem udari tako da nastupi
smrt, onda je ubojica. A krvnik neka se kazni smrću.
17 I ako kamenom iz ruke, od koga može čovjek
poginuti, udari koga, i ovaj umre od toga, ubojica
je. Kao krvnik mora biti kažnjen smrću.
18 Ili ako drvom iz ruke, od koga može čovjek poginuti, udari koga, i ovaj umre od toga, on je ubojica; a ubojica mora biti smrću kažnjen.
19 Krvni osvetnik neka osobno ubije ubojicu; kad
ga stigne smije ga ubiti.
20 Ako netko drugoga gurne iz mržnje ili se baci
čim na njega hotimice tako da taj umre,
21 ili ako ga iz neprijateljstva udari svojom rukom
tako da taj umre, onda se mora takav ubojica kazniti smrću, on je ubojica. Krvni osvetnik neka ubije
ubojicu kad ga stigne.
22 Ako li ga gurne slučajno, a ne iz neprijateljstva,
ili se čim baci na njega nehotice.
23 Ili kamenom, a da ga ne vidi, od koga čovjek
može poginuti, baci se na njega, i taj umre od toga,
makar mu ne bio neprijatelj i nije mu htio ništa zlo
nanijeti,
24 onda neka odluči zajednica između ubojice i
krvnoga osvetnika po ovim pravnim propisima.
25 Zajednica mora ubojicu staviti na sigurno od
krvnoga osvetnika. Zato će ga zajednica natrag
vratiti u grad-utočište, u koji je pobjegao. On mora
u njemu ostati do smrti velikoga svećenika, koji je
bio pomazan svetim uljem.
26 Ako ubojica ostavi područje grada-utočišta, u
koji je pobjegao,
27 i krvni ga osvetnik stigne izvan područja grada
utočišta u koji je pobjegao, i krvni osvetnik ubije
ubojicu, onda on nije kriv za krv.
28 Jer je onaj trebao ostati u svojem gradu-utočištu do smrti velikoga svećenika. Tek nakon
smrti velikoga svećenika smije se ubojica natrag
vratiti k svojoj baštini.
29 Ove pravne uredbe neka vrijede kod vas kroz
sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.
30 Ako netko ubije čovjeka, onda neka se ubojica
kazni smrću, samo na temelju iskaza više svjedoka; a svjedočanstvo jednoga jedinog svjedoka nije
dosta za smrtnu osudu.
31 Povrh toga ne smijete uzimati otkupa za život
ubojice koji zasluži smrt; neka se on sigurno kazni
smrću.
32 Također ne smijete uzimati otkupa za nekoga
koji je pobjegao u svoj grad-utočište da on već prije
smrti velikoga svećenika vrati se u zemlju i ondje
prebiva.
33 Ne smijete oskvrnjivati zemlju u kojoj prebivate,
jer krv oskvrnjuje zemlju, i zemlji se ne može pribaviti pomirenje za krv što je prolivena u njoj osim
krvlju onoga koji ju je prolio.
34 Stoga ne oskvrnjujte zemlje u kojoj prebivate,
jer i ja u njoj imam svoj stan, jer ja, Gospodin, prebivam među Izraelovim sinovima.' "

36 Onda su pristupili glavari obitelji sinova Gileada, sina Makira, sina Manasehova, od obitelji Josipovih sinova, pred Mojsija, starješine i
poglavare Izraelovih sinova,
2 i rekli su: "Gospodin je zapovjedio mojem gospodaru, Mojsiju da ždrijebom dade Izraelovim sinovima zemlju u baštinu. I mojem gospodaru je
bilo zapovjeđeno od Gospodina da dade baštinu
našega brata Selofhada njegovim kćerima.
3 Ako se sad one udaju za koga drugoga plemena
Izraelovih sinova, onda će se njihovo vlasništvo otkinuti od naše očinske baštine i dodat će se baštini
onoga plemena u koje se udaju; tako će se baština, što pripadne nama, okrnjiti.
4 Kad onda bude jubilejska godina Izraelovim sinovima, njihova će se baština sjediniti s baštinom
onoga plemena u koje se budu udale, ali od baštine našega očinskog plemena otkinut će se njihova baština."
5 Nato je Mojsije dao Izraelovim sinovima, po zapovijedi Gospodinovoj, ovu zapovijed: "Pleme
Josipovih sinova ima pravo.
6 Ovo je što Gospodin zapovjeda za kćeri Selofhadove: 'Neka se udaju za koga hoće, ali smiju se
udati samo u rodu svojega očinskog plemena.'
7 Da ne prijeđe baština Izraelovih sinova od jednoga plemena na drugo, jer svi Izraelovi sinovi
trebaju dobiti baštinu svojega očinskog plemena.
8 Zato se moraju sve djevojke kojima dopadne
baština u kojem plemenu izraelskom, udati za
koga iz roda svojega očinskog plemena, da Izraelovi sinovi zadrže očinsku baštinu.
9 Tako da ne prijeđe baština od jednoga plemena
na drugo, jer svako pleme Izraelovih sinova će
dobiti svoju baštinu."
10 Kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju, tako su
učinile kćeri Selofhadove.
11 Jer Mahla, Tirsa, Hogla, Milka i Noa, kćeri
Selofhadove, udale se za sinove svojih stričeva.
12 One su se udale u rodove sinova Manaseha,
sina Josipova. Tako je ostala njihova baština plemenu kojemu je pripadala obitelj njihova oca.
13 To su zapovijedi i pravni propisi koje Gospodin
dao preko Mojsija Izraelovim sinovima na Moapskim poljanama na Jordanu, naprema Jerihonu.

Ponovljen Zakon

1 Ovo su govori koje održao Mojsije pred cijelim
Izraelom s onu stranu Jordana, u pustinji, u
Arabi, naprema Sufu, između Parana, Tofela, La-
bana, Haserota i Dizahaba.
2 Ima jedanaest dana hoda od Horeba preko gore
Seira do Kadeš Barnea.
3 Dogodilo se prvog dana jedanaestoga mjeseca
u četrdesetoj godini da je govorio Mojsije Izraelo-
vim sinovima sve što mu je za njih zapovjedio Go-
spodin.
4 Pošto je porazio amorejskog kralja Sihona, koji
je prebivao u Hešbonu i bašanskog kralja Oga koji
je prebivao u Aštarotu i Edreju,
5 počeo je Mojsije, s onu stranu Jordana u moap-
skoj zemlji, razlagati zakon, govoreći:
6 “Gospodin, naš Bog, govorio nam je na Horebu,
govoreći: ‘Dosta ste dugo boravili na toj gori.
7 Podignite se i krenite na put u podgorje Amore-
jaca i svima njihovim susjednim mjestima u dolini,
na podgorju i u dolinama, na jugu i na morskoj
obali, u zemlju Kanaanaca i u Lebanon do velike
rijeke, do Eufrata.
8 Eto, ovu zemlju stavljam pred vas. Idite u nju i
zaposjednite zemlju za koju se Gospodin zakleo
vašim očevima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će
ju dati njima i njihovim potomcima poslije njih.’
9 Ja sam vam rekao u ono vrijeme, govoreći: ‘Ja se
sam ne mogu skrbiti za vas.’
10 Gospodin, vaš Bog, umnožio vas je da vas da-
nas ima tako mnogo kao nebeskih zvijezda.
11 Gospodin, Bog vaših otaca, neka vas umnoži
još tisuću puta više i neka vas blagoslovi, kako
vam je obećao.
12 Ali kako da posve sam nosim teret i breme koje
na mene stavljate, i vaše sporove?
13 Izaberite stoga iz svojih plemena mudre, raz-
borite i iskusne ljude da vam ih postavim za gla-
vare.’
14 A vi ste mi odgovorili: ‘Dobro je to što si nam
rekao učiniti.’
15 Tako sam uzeo glavare iz vaših plemena
mudre i iskusne ljude i postavio sam vam ih za gla-
vare: vođe tisućnike, vođe stotnike, vođe pedeset-
nike i vođe desetnike, i redare za vaša plemena.
16 Onda sam u ono vrijeme zapovjedio vašim
sucima, govoreći: ‘Saslušajte parnice između
svoje braće, i sudite pravedno između čovjeka i
njegova brata ili došljaka koji je s vama.
17 Ne budite pristrani na sudu; saslušajte i maloga
i velikoga. Ne bojte se nikoga, jer Božje mjesto za-
stupa sudac. Ako vam je koji pravni slučaj pre-
težak, iznesite ga meni da ga razvidim.’
18 Tako sam vam onda zapovjedio za sve što
trebate činiti.
19 Potom smo krenuli od Horeba i prošli svu onu
pustinju veliku i strašnu, koju ste vidjeli idući na
pogorje Amorejaca, kako nam je zapovjedio Gos-
podin, naš Bog. Onda smo došli do Kadeš-
Barnea.
20 Onda sam vam rekao: ‘Došli ste, eto, do
pogorja Amorejaca kojega nam hoće dati Gospo-
din, naš Bog.
21 Gle, Gospodin, vaš Bog, dao vam je tu zemlju.
Idite gore i zaposjednite ju, kako vam je zapovjedio
Gospodin, Bog vaših otaca. Ne bojte se i ne
strašite se.’
22 Onda ste svi pristupili k meni i rekli: ‘Poslat
ćemo pred sobom nekoliko ljudi da nam istraže ze-
mlju i da nam jave za put kojim ćemo ići, i za grado-
ve, u koje ćemo doći.
23 Jako mi se svidjelo što ste rekli; tako sam iza-
brao između vas dvanaest ljudi, iz svakoga ple-
mena po jednoga.
24 Oni su krenuli na put i otišli gore u pogorje, i stigli
su do Doline Eškol i izvidjeli zemlju.
25 Uzeli su sobom nešto od ploda one zemlje i
donijeli nam ga; i donijeli su ovaj izvještaj: Lijepa je
zemlja koju nam daje Gospodin, naš Bog.’
26 Ipak vi niste htjeli ići gore, nego ste se pobunili
protiv zapovijedi Gospodina, svojega Boga.
27 Prigovarali ste u svojim šatorima i govorili: ‘U
svojoj mržnji na nas odveo nas Gospodin iz egipat-
ske zemlje da nas preda u ruke Amorejaca, da nas
oni unište.
28 Kamo gore da idemo? Naša su braća obe-
shrabrila naša srca, govoreći: Narod je ondje veći
i brojniji od nas; gradovi su njihovi veliki i do neba
utvrđeni. Povrh toga vidjeli smo ondje i Anakove
sinove.’
29 A ja sam vam rekao: ‘Ne strašite se i ne bojte ih
se!
30 Gospodin, vaš Bog, koji ide pred vama, borit će
se za vas isto onako kako vam je učinio u Egiptu
pred vašim očima.
31 I u pustinji, gdje ste vidjeli kako vas je nosio
Gospodin, vaš Bog, kao što čovjek nosi svojega
sinčića, cijelim putom što ste ga prošli dok ste došli
do ovoga mjesta.’
32 Ali uza sve to niste imali pouzdanja u Gospodi-
na, svojega Boga,
33 koji je išao pred vama putom i tražio vam mjesto
za taborenje, noću u ognju, a danju u oblaku da ste
mogli vidjeti put kojim ste trebali ići.
34 Kad je Gospodin čuo vaše govorenje, razgnje-
vio se i zakleo, govoreći:
35 Doista ni jedan od ljudi ovoga zla naraštaja
neće vidjeti dobre zemlje, koju sam pod prisegom,
obećao dati vašim očevima,
36 osim Kaleba, sina Jefuneova; on će ju vidjeti i
njemu i njegovim sinovima dat ću zemlju po kojoj je
išao, jer je vjerno slijedio Gospodina.’
37 Zbog vas se i na mene razljutio Gospodin, go-
voreći: Ni ti nećeš onamo ući.
38 Ipak Jošua, sin Nunov, koji te služi, ići će
onamo. Njega ohrabri, jer će on učiniti da Izraelovi
sinovi baštine zemlju.
39 Povrh toga, vaša djeca, za koju ste rekli da će
postati unesrećeni, i vaši sinovi koji danas ne
znaju razlikovati između dobra i zla, doći će ondje.
Njima ću ju dati i oni će ju uzeti u posjed.
40 A vi se vratite i idite u pustinju k Crvenomu moru.
41 Onda ste mi odgovorili, rekavši: Sagriješili smo
Gospodinu; ići ćemo i borit ćemo se kako nam je
zapovjedio Gospodin, naš Bog. Pa ste se opasali
svaki svojim bojnim oružjem i htjeli ste u svojoj
zaslijepljenosti poći na pogorje.
42 A Gospodin mi je rekao: Kaži ih: Ne idite gore i
ne bijte se s njima, jer ja nisam među vama; inače,
porazit će vas vaši neprijatelji.
43 Ja sam vam govorio, ali niste poslušali, nego
ste se oprijeli zapovijedi Gospodinovoj i pošli ste u
svojoj drskosti gore na pogorje.
44 A Amorejci, koji prebivaju na onom pogorju,
izašli su protiv vas i rastjerali vas kao roj pčela i

tjerali su vas od Seira pa do Horme.
45 Kad ste se vratili, plakali ste pred Gospodinom,
ali Gospodin nije poslušao vaš glas, niti je prignuo
svoje uho k vama.
46 Tako ste ostali u Kadešu dugo vremena, ono-
liko koliko ste već stajali.

2 Onda smo skrenuli i putovali u pustinju k Crve-
nom moru, kako mi je Gospodin zapovjedio.
Mnogo dana smo putovali okolo gore Seira.
2 Onda mi je rekao Gospodin, govoreći:
3 Dosta ste već dugo obilazili tu goru, okrenite se
sada na sjever!
4 A narodu zapovjedi ovako: Upravo sad ćete
proći kroz područje svoje braće, Ezavovih poto-
maka, koji prebivaju u Seiru. Oni će vas se bojati.
Stoga se vi dobro pazite,
5 da ne zametnete boj s njima, jer vam neću ništa
dati od njihove zemlje, ni jedne jedine stope, jer
sam dao goru Seir Ezavu u vlasništvo.
6 Kupujte od njih hranu za novce da imate što jesti;
i pitku vodu kupujte od njih za novce da imate piti.
7 Jer vas je Gospodin, vaš Bog, blagoslivljao u
svemu poslu što ste poduzimali. On poznaje vaše
muke na putovanju kroz tu veliku pustinju. Tih
četrdeset godina kako je s vama Gospodin, vaš
Bog, i ništa vam nije nedostajalo.'
8 I kad smo prošli svoju braću, Ezavove sinove,
putom koji vodi u Arabu pokraj Elata i Esion Ge-
bera, onda smo okrenuli putom prema Moapskoj
pustinji.
9 Onda mi zapovjedio Gospodin: 'Ne napadaj na
Moabce i ne započinji boj s njima, jer ti neću dati od
njihove zemlje ništa u posjed, jer sam dao podru-
čje Ar u posjed Lotovim sinovima.
10 Prije su prebivali ondje Emimci, moćan i mno-
gobrojan narod, visoka rasta kao Anakovi sinovi.
11 Oni su pripadali Refaimcima kao Anakovi si-
novi, ali Moabci su ih zvali Emimci.
12 U Seiru prebivali su prije Horijci, a Ezavovi si-
novi su ih protjerali i uništili i naselili se na njihovo
mjesto, kao što je Izrael učinio sa zemljom koju im
je dao Gospodin u posjed.
13 A sada se dignite i prijeđite preko potoka
Zereda. Tako smo prošli preko Doline Zered.
14 Vrijeme našega putovanja od Kadeš Barnea do
našega prijelaza preko Doline Zereda potrajao je
trideset i osam godina. Sav naraštaj ljudi sposob-
nih za vojsku bio je međutim izumro u taboru, kako
im se zakleo Gospodin.
15 Jer doista ruka je Gospodinova bila protiv njih
da ih uništi između tabora dok ih nestane.
16 I tako je bilo kad su svi ti ljudi sposobni za boj
pomrli su u narodu,
17 da mi je rekao Gospodin, govoreći,
18 Eto ovoga dana ćete proći kod Ara granicu
Moaba.
19 A kad dođete u blizinu Amonaca, ne napadajte
ih i ne započinjite boja s njima, jer od zemlje
Amonaca ne dajem vam ništa u posjed, jer sam ju
dao u posjed Lotovim sinovima.
20 I za nju se misli da je zemlja Divova; nekad su u
njoj prebivali divovi, kojima su Amonci dali ime
Zamzumejci.
21 Bio je to velik, mnogobrojan narod, visoka rasta
narod kao Anakovi sinovi. Ali ih je Gospodin uniš-
tio pred njima, pa su oni zauzeli njihovu zemlju i
naselili se na njihovo mjesto.
22 Tako je učinio i sa Ezavovim sinovima, koji pre-
bivaju u Seiru, kad je pred njima iskorijenio Hori-
jce, zauzeli su oni njihovu zemlju i ostali su ondje i
do danas žive na njihovim mjestima.
23 Također Hivejce, koji su do Gaze prebivali u
dvorcima, iskorijenili su Kaftorimci, koji su došli is
Kaftora i naselili se na njihovo mjesto.
24 Dignite se i prijeđite preko potoka Arnona, Gle,
dajem vam u ruke Amorejca Sihona, hešbon-
skoga kralja, i njegovu zemlju. Počnite ju osvajati i
izazovite ih na boj!
25 Od danas šaljem strah i trepet pred vama kod
svih naroda pod cijelim nebom. Čim samo čuju za
vas, zadrhtat će i vas će se prepasti.
26 I šaljem poslanike iz pustinje k Sihonu, hešbon-
skom kralju, s mirnom ponudom:
27 Htio bih proći kroz tvoju zemlju, ali ću uvijek
ostati na putu, neću skretati ni nadesno ni nalijevo.
28 Hranu mi prodaj za novce, i pitku vodu daj mi za
novce. Pusti me ja hoću samo proći.
29 To su mi dopustili i Ezavovi sinovi, koji prebivaju
u Seiru, i Moabci, koji prebivaju u Aru. Moj je cilj
prijeći preko Jordana u zemlju, koju nam hoće dati
Gospodin, naš Bog.
30 Ali Sihon, kralj hešbonski, nije nam htio do-
pustiti prolaz, jer Gospodin, tvoj Bog, bio je učinio
te je otvrdnuo njegov duh i njegovo je srce postalo
uporno, da ga preda u tvoje ruke, kako je i danas.
31 Onda mi je rekao Gospodin: 'Eto, počeo sam ti
već predavati Sihona i njegovu zemlju. Nastoj da
njegovu zemlju uzmeš u posjed.
32 Tada je Sihon s cijelim svojim narodom izišao u
Jahas protiv nas u boj.
33 I dao ga Gospodin, naš Bog, u naše ruke; i tako
smo ga pobili, njega, njegove sinove i sav njegov
narod.
34 Ujedno smo osvojili sve njegove gradove i iz-
vršili smo prokletstva na svakom gradu, na muže-
vima, ženama i djeci. Nismo pustili da nam itko
pobjegne.
35 Zadržali smo za sebe samo stoku i plijen iz gra-
dova koje smo osvojili.
36 Od Aroera na obali Arnona i od grada u dolini,
pa sve do Gileada, nije bilo tvrda mjesta koje ne bi
mogli osvojiti. Sve nam to dao u naše ruke Gospo-
din, naš Bog.
37 Ipak zemlju Amonaca, cijelo područje na strani
od Jaboka s gradovima u pogorju, nisi dotakao,
posve kako je zapovjedio Gospodin, naš Bog.

3 Nato smo pošli putom u Bašan. Onda Og, ba-
šanski kralj, s cijelim svojim narodom izašao
protiv nas, na boj s nama kod Edreja.
2 A Gospodin mi je rekao: 'Ne boj se ga, jer ga
dajem s svim njegovim narodom i sa njegovom
zemljom u tvoje ruke. Učini s njim upravo onako
kako si učinio sa Sihonom kraljem amorejskim, u
Hešbonu.
3 Tako nam je dao Gospodin, naš Bog, u ruke i
Oga, bašanskog kralja, sa svim njegovim naro-
dom i tukli smo ga dok je nestalo svih živih.
4 Onda smo osvojili i sve njegove gradove, i nije
bilo grada koji im nismo uzeli. Šezdeset gradova i
sva pokrajina Argob pripadali su kraljevstvu Oga u
Bašanu.
5 Bili su to sve utvrđeni gradovi s visokim zidi-
nama, vratima i prijevornicama, osim vrlo mnogih
otvorenih mjesta.
6 Potpuno smo ih uništili kako smo bili učinili Si-
honu, kralju u Hešbonu, i iskorijenili smo u svakom
gradu muževe, žene i djecu.
7 A svu stoku i plijen iz gradova uzeli smo za sebe.
8 Tako smo onda uzeli zemlju iz ruku dvojice
amorejskih kraljeva, koja je s onu stranu Jordana
od potoka Arnona do gore Hermona,
9 Sidonci zovu Hermon Sirion, Amorejci ga zovu

Senir;
10 sve gradove u ravnici, sav Gilead i sav Bašan
do Salke i Edreja, ukratko, gradove što pripadaju
kraljevstvu Oga u Bašanu.
11 Bašanski kralj Og bio je posljednji ostatak Re-
faima , divova. Njegov krevet bio je odar od
željeza. On stoji još u gradu Amonaca u Rabahu.
Njegova dužina je devet običnih lakata, a širina mu
četiri lakta.
12 Tu smo zemlju onda osvojili, od Aroera na rijeci
Arnonu sam ju dao s polovicom gore gileadske i
njezinim gradovima Rubenovcima i Gadovcima.
13 Ostali dio Gileada i sav Bašan, kraljevstvo
Ogovo, svu pokrajinu Argob predao sam polovici
plemena Manasehova. Sav taj kraj bašanski zove
se zemlja divova.
14 Jair, sin Manasehov, zauzeo svu pokrajinu Ar-
gob do područja Gešurejaca i Maakateja i nazvao
taj dio Bašana po svojemu imenu sela Jairova i
tako se zovu do današnjega dana.
15 Makiru sam dao Gilead.
16 Plemenu Rubenovu i Gadovu dao sam zemlju
od Gileada do Arnona, sredina rijeke je granica, pa
do Jaboka, granice Amonaca.
17 Dalje Arabu s Jordanom kao granicom, od Kin-
ereta do istočne strane mora, uz poljanu Slanoga
mora, na podnožju obronaka Pisge na istoku.
18 Onda sam vam dao ovu zapovijed 'Gospodin,
vaš Bog, dao vam je tu zemlju u posjed. A vi svi
vojnici, pođite naoružani ondje pred svojom
braćom, Izraelovim sinovima.
19 Samo vaše žene i vaša djeca i vaša stoka—
znam da imate mnogo stoke—neka ostanu u
vašim gradovima što sam vam ih dao,
20 dok Gospodin nije dao vašoj braći, isto tako kao
vama, pa da i oni prime zemlju u posjed, zemlju
koju vam daje Gospodin, vaš Bog, s onu stranu
Jordana. Onda se smijete, svaki od vas, vratiti k
svojemu posjedu što sam vam ga dao.'
21 A Jošui dao sam onda ovu zapovijed 'Svojim
očima vidio si sve što je Gospodin, vaš Bog, učinio
onoj dvojici kraljeva. Isto tako učinit će Gospodin
sa svima kraljevstvima u koja ćeš prijeći.
22 Ne bojte ih se, jer Gospodin, vaš Bog, sam će se
boriti za vas.'
23 Onda sam se pomolio Gospodinu, govoreći:
24 'O, Gospodine Bože, ti si već do sada svojem
sluzi pokazao svoju moć i jaku svoju ruku, jer gdje
je u nebu i na zemlji Bog, koji pravi takva čudesa i
junačka djela kao ti.
25 Daj mi da i ja prijeđem ondje i da vidim lijepu
zemlju, s onu stranu Jordana, to sjajno gorje i
Lebanon.'
26 Ali Gospodin se srdio na mene zbog vas i nije
me uslišao. A Gospodin mi je rekao: 'Dosta je toga,
ne govori mi više o tom!
27 Popni se navrh Pisge i podigni svoje oči na za-
pad i na sjever, na jug i na istok i pogledaj je svojim
vlastitim očima, jer nećeš nikada prijeći preko Jor-
dana.'
28 A zapovjedio Jošui, ohrabri ga i ojačaj, jer on će
na čelu naroda prijeći ondje u zemlju koju vidiš i
njima ju razdijeliti.
29 Tako smo ostali u dolini prema Bet Peoru.

4 A sada, Izraele, poslušaj zakone i pravne pro-
pise koje vas učim da držite da biste sretno
živjeli i ušli u posjed zemlje koju vam hoće dati Go-
spodin, Bog vaših otaca.
2 Ništa ne dodajte zapovijedima što vam ih dajem,
niti oduzmite išta od njih, nego izvršujte zapovijedi
Gospodina, svojega Boga, koje vam zapovjedam.
3 Svojim očima ste vidjeli što je učinio Gospodin
zbog Baal-Peora. Svakoga koji se priključio Baal-
Peoru, dao je Gospodin, tvoj Bog, iskorijeniti iz
tvoje sredine.
4 A vi, koji se čvrsto držite Gospodina, svojega
Boga, svi ste danas još na životu.
5 Vidite, učim vas zakone i pravne propise kako mi
ih je zapovjedio Gospodin, moj Bog, da po njima
radite u zemlji u koju ulazite da je uzmete u posjed.
6 Držite i izvršujte ih, jer to će vas, u očima nezna-
božačkih naroda, učiniti mudrima i razumnima i
kad oni čuju sve te zakone, reći će: 'Zaista, taj veliki
narod je mudar i razuman narod.'
7 Jer gdje je tako velik narod kojemu je Bog tako
blizu kao što je nama Gospodin, naš Bog, kad ga
god zazovemo.
8 I gdje je tako velik narod koji bi imao tako prave-
dne zakone i pravne propise kako je sav ovaj za-
kon što vam ga danas predlažem.
9 Samo čuvajte se i dobro pazite da ne zaboravite
što ste svojim očima vidjeli i da vam to ne iščezne
iz srca dokle ste god živi. Objavite to svojoj djeci i
djeci svoje djece.
10 Nemojte zaboraviti onaj dan kad ste stajali na
Horebu pred Gospodinom, svojim Bogom, kad mi
je zapovjedio Gospodin: 'Skupi mi narod, hoću im
objaviti svoje zapovijedi da se nauče bojati mene
dok su živi na zemlji, i da to nauče i svoju djecu.'
11 Onda ste pristupili i stali pod gorom. A gora je
ognjem gorjela do samoga neba, opkoljena tmi-
nom, oblakom i mrakom.
12 Gospodin vam onda progovorio ispred ognja.
Zvuk riječi ste čuli, ali lika niste mogli vidjeti, samo
ste glas čuli.
13 On vam je objavio svoj zavjet koji vam zapo-
vjeda da vršite—Deset zapovijedi, i ispisao ih na
dvije kamene ploče.
14 Meni je onda zapovjedio Gospodin, da vas
naučim zakone i pravne propise koje ćete obdrža-
vati u zemlji u koju prelazite da je uzmete u posjed.
15 Pazite dobro na sebe, za život vam je! Onda kad
vam je Gospodin na Horebu govorio iz sredine
ognja, niste vidjeli nikakva lika.
16 Zato ne radite naopako i ne pravite sebi nikada
rezbaren kip u obliku kakve god slike, bila ta slika
muškoga ili ženskoga bića,
17 bila ta slika četveronožne životinje na zemlji ili
slika kakve ptice krilate, koja leti ispod neba,
18 bila ta slika kakve životinje što gmiže na zemlji,
ili slika kakve ribe što živi u vodi pod zemljom.
19 I pripazi da kad podigneš svoje oči k nebu i vidiš
sunce, mjesec i zvijezde, svu vojsku nebesku, ne
daj se zavesti da padneš pred njima i da im se pok-
loniš, jer ih Gospodin, tvoj Bog, dao svima drugim
narodima pod cijelim nebom kao baštinu.
20 A vas je uzeo Gospodin i izveo vas iz ognjene
peći, iz Egipta, da budete narod njegove svojine,
kako je to danas.
21 Povrh toga Gospodin se na mene rasrdio zbog
vas i zakleo se da ja neću prijeći preko Jordana i da
ja neću ući u lijepu i dobru zemlju koju Gospodin,
tvoj Bog, daje tebi u baštinu.
22 I ja ću umrijeti u ovoj zemlji i neću prijeći preko
Jordana; ali vi ćete prijeći i u tu lijepu zemlju uzeti ju
posjed.
23 Zato se čuvajte da ne zaboravite zavjeta Go-
spodina, svojega Boga, koji je on napravio s vama
i da ne pravite sebi rezbarena kipa u obliku bilo
čega što ti je zabranio Gospodin, tvoj Bog.
24 Jer je Gospodin, tvoj Bog, oganj koji spaljuje i
Bog koji je ljubomoran.
25 Kad dobijete djecu i djece djecu i uživite se u

zemlji i onda sagriješite praveći rezbaren kip u ko-
jem god obliku i učinite što je neugodno u očima
Gospodina, vašega Boga, tako da ga rasrdite,
26 ja danas zovem nebo i zemlju za svjedoke pro-
tiv vas, da ćete brzo iščeznuti iz zemlje u koju idete
preko Jordana da je uzmete u posjed. Nećete
dugo vremena živjeti u njoj, nego ćete biti posve
uništeni.
27 Gospodin će vas onda raspršiti među narode.
Ostat će vas samo malen broj među narodima u
koje će vas odvesti Gospodin.
28 Ondje ćete služiti bogovima koje napravi ruka
čovječja od drva i kamena, koji niti vide, niti čuju,
niti jedu, niti dišu.
29 Odande ćete tražiti Gospodina, svojega Boga,
pa ćete ga i naći ako ga budete žudili svim svojim
srcem i svom svojom dušom.
30 Kada budete u nevolji i sve vas to snađe u
budućim danima, vi ćete se vratiti Gospodinu, svo-
jem Bogu, i bit ćete mu poslušni.
31 Jer Gospodin, vaš Bog, milosrdan je Bog, on
vas neće ostaviti i neće vas upropastiti i neće
zaboraviti zavjeta s vašim očevima, za kojima se
zakleo.
32 Upitajte jednom prijašnja vremena što su pro-
tekla prije vas, od dana kad je Bog stvorio čovjeka
na zemlji, i istražio od jednoga kraja neba do dru-
goga je li se ikad što dogodilo tako veliko, ili je li se
ikad čulo što takvo?
33 Je li ikad čuo koji narod glas Božji gdje govori iz
ognja, kako si ga ti čuo, a ipak si ostao na životu?
34 Ili, je li ikad Bog pokušao doći, te uzeti sebi
narod iz sredine koga drugog naroda takvim kušn-
jama, znacima i čudesima, ratom i jakom mišicom
i rukom podignutom, velikim strahovitim djelima,
kao što je učinio sve to za vas Gospodin, vaš Bog,
u Egiptu pred vašim očima?
35 Vi ste to smjeli doživjeti da znate da je Gospodin
pravi Bog i da nema drugoga osim njega.
36 Dao vam je da čujete s neba njegov glas, da bi
vas poučio, i na zemlji dao vam je da vidite njegov
veliki oganj, i iz ognja čuli ste njegove riječi.
37 On pošto je ljubio vaše očeve, stoga je izabrao
njihove potomke koji dolaze poslije njih i izveo vas
iz Egipta sa svojom prisutnošću i velikom silom,
38 otjerao je ispred vas narode, veće i jače od vas,
da vas uvede u njihovu zemlju i da vam ju preda u
posjed kao baštinu, kako je to danas.
39 Stoga spoznajte danas i uzmite to k srcu da je
Gospodin pravi Bog, gore u nebu i dolje na zemlji,
drugoga nema.
40 Stoga držite njegove zakone i njegove zapovi-
jedi koje vam danas dajem, da bude dobro vama i
vašoj djeci nakon vas i da dugo boravite u zemlji
koju vam Gospodin, Vaš Bog, daje zauvijek."
41 Onda je Mojsije odijelio tri grada u jordanskoj
istočnoj zemlji,
42 da bi ubojica mogao ondje pobjeći koji nehotice
ubije drugoga, a da nije prije bio njegov neprijatelj.
Tko bi pobjegao u jedan od ovih gradova ostao bi
na životu:
43 Bezer u pustinji na visoravni u području za Ru-
benovce, Ramot u Gileadu za Gileadovce i Golan
u Bašanu za Manasehovce.
44 Ovo je zakon koji je dao Mojsije Izraelovim sino-
vima.
45 Ovo su zapovijedi, zakoni i pravni propisi koje je
Mojsije objavio Izraelovim sinovima za njihova
izlaska iz Egipta,
46 na ovoj strani Jordana, u dolini prema Bet
Peoru, u zemlji amorejskog kralja Sihona, koji je
živio u Hešbonu, koga su pobijedili Mojsije i Izra-
elovi sinovi za svojega izlaska iz Egipta.
47 I njegovu zemlju zauzeli i zemlju bašanskog
kralja Oga, dvojice amorejskih kraljeva koji su bili s
ove strane Jordana,
48 od Aroera na obali Arnona do gore Siona, to jest
Hermona,
49 sa svom ravnicom s onu stranu Jordana prema
istoku do mora u Arabi na podnožju obronaka
Pisge.

5 Mojsije je sazvao sav Izrael i rekao im: Čuj, Iz-
raele, zakone i pravne propise što vam ih da-
nas objavljujem! Naučite ih i nastojte da ih držite!
2 Gospodin, naš Bog, napravio je s nama zavjet na
Horebu.
3 S našim očevima nije napravio Gospodin taj za-
vjet nego s nama koji smo danas još svi ovdje na
životu.
4 Licem u lice govorio je Gospodin na gori s vama
iz ognja.
5 Ja sam onda stajao između Gospodina i vas da
vam objavim riječ Gospodinovu, jer vi ste se
strašili od ognja i niste uzašli na goru. Riječi su gla-
sile:
6 'Ja sam Gospodin, vaš Bog, koji te vas je izveo iz
egipatske zemlje, iz kuće ropstva.
7 Ne smijete imati drugih bogova uz mene!
8 Ne smijete praviti sebi rezbarena kipa, niti kakve
slike od onoga što je gore na nebu ili dolje na zemlji
ili u vodi pod zemljom!
9 Ne smijete padati ničice pred njima i ne klanjati
se njima, jer ja, Gospodin, vaš Bog, jesam Bog lju-
bomoran, pohađam kaznom zlodjela otaca na
djeci, do trećeg i četvrtog koljena onih koji me
mrze,
10 A milosrđe iskazujem tisućama, onima koji me
ljube i drže moje zapovijedi.
11 Ne uzimajte uzalud Imena Gospodina, svojega
Boga, jer Gospodin neće pustiti bez kazne onoga
koji uzima njegovo Ime uzalud.
12 Obdržavajte Subotnji dan, držite ga svetim
kako vam je zapovjedio Gospodin, vaš Bog!
13 Šest dana radite i obavljajte sve svoje poslove!
14 Ali sedmi dan jest dan odmora u čast Gospodi-
nu, vašemu Bogu. Onda ne smijete obavljati
nikakva posla, ni vi ni vaš sin ili vaša kći, ni vaš
sluga ni vaša sluškinja, ni vaš vol, ni vaš magarac,
ni sva vaša stoka, ni došljak koji boravi kod vas
unutar tvojih vrata, da bi se tvoj sluga i tvoja
sluškinja mogli odmoriti kao i ti!
15 Pomišljajte na to da ste i vi sami bili robovi u
zemlji Egipat, i da te je Gospodin, tvoj Bog, izveo
odande jakom mišicom i rukom podignutom. Zato
ti Gospodin, tvoj Bog, zapovjeda da svetkujete
Subotnje dane.
16 Poštujte svojega oca i svoju majku, kako ti je
zapovjedio Gospodin, tvoj Bog, da dugo živite i da
ti bude dobro u zemlji koju će vam dati Gospodin,
vaš Bog.
17 Ne smijete ubiti!
18 Ne smijete činiti preljuba!
19 Ne smijete krasti!
20 Ne smijete svjedočiti lažno protiv svojega bliž-
njega!
21 Ne smijete poželjeti žene svojega bližnjega! Ne
smijete poželjeti kuće svojega bližnjega, ni nje-
gove njive, njegova sluge, njegove sluškinje, nje-
gova vola, njegova magarca, ni igdje išta što
pripada tvojem bližnjemu!'
22 Te riječi je izgovorio Gospodin svoj vašoj zajed-
nici na gori iz sredine ognja, oblaka i mraka velikim
glasom, i ništa više nije dodao. On ih je onda

napisao na dvije kamene ploče i dao ih meni.
23 Kad ste vi čuli glas iz tmine, a gora je ognjem
gorjela, onda ste pristupili k meni, svi vaši plemen-
ski glavari i vaše starješine,
24 I rekli ste: 'Zaista, Gospodin, naš Bog, pokazao
nam svoju slavu i veličinu, i čuli smo njegov glas iz
ognja. Danas smo doživjeli da Bog može govoriti s
čovjekom, i čovjek da ostane na životu.
25 A sada, zašto bismo umrli? Jer će nas spaliti taj
oganj veliki. Ako budemo još dalje slušali glas Go-
spodina, svojega Boga, pomrijet ćemo.
26 Jer gdje je čovječje biće koje je kao mi čulo glas
Boga živoga kako govori iz ognja, a ostalo na živ-
otu?
27 Pristupi ti i slušaj što će reći Gospodin, naš Bog!
Onda nam kaži sve što ti rekne Gospodin, naš
Bog, i mi ćemo to slušati i činiti.'
28 Kad je Gospodin čuo vaše riječi, koje glasno
rekli ste meni, rekao mi Gospodin: 'Čuo sam riječi
koje je taj narod tebi glasno rekao. Imaju pravo u
svemu što govore.
29 O kad bi im bilo srce uvijek takvo da me se uvijek
boje i drže sve moje zapovijedi, onda bi bilo uvijek
dobro njima i njihovoj djeci.
30 Idi i kaži im: "Vratite se u svoje šatore!"
31 A ti ostani ovdje pokraj mene i ja ću ti govoriti
sve zapovijedi, zakone i pravne propise, koje ćeš
dati njima da ih nauče, da ih obdržavaju i da po
njima rade u zemlji, koju ću im dati u posjed.'
32 Gledajte dakle, da činite tako kako vam je zapo-
vjedio Gospodin, vaš Bog! Ne smijete odstupati od
toga ni nadesno ni nalijevo!
33 Idite točno putom što vam ga je pokazao Go-
spodin, vaš Bog, da ostanete na životu i da vam
bude dobro i da dugo prebivate u zemlji, koju ćete
dobiti u posjed.

6 Sada ovo su zapovijedi, zakoni i pravni propisi,
za koje je Gospodin, vaš Bog, zapovjedio da
vas ih naučim, da bi ih obdržavali i po njima živjeli
u zemlji u koju idete da ju zaposjednete,
2 da bi se bojali Gospodina, svojega Boga, da bi
držali njegove zakone i zapovijedi koje vam zapo-
vjedam, vi i vaša djeca i vaša unučad, sve dane
vašega života, da bi vam se život produžio.
3 Stoga poslušaj ih, o Izraele, i brižno ih obdržavaj,
da bi ti bilo dobro i da bi se veoma umnožio, kao što
ti je Gospodin, Bog tvojih otaca, obećao— 'zemlju
u kojoj teče mlijeko i med.'
4 Čuj, Izraele! Gospodin je tvoj Bog, Gospodin
jedini!
5 Zato ljubi Gospodina, svojega Boga, svim svojim
srcem, svom svojom dušom i svom svojom sna-
gom!
6 Ove zapovijedi, koje ti danas dajem, neka ti budu
u srce upisane.
7 Napominji ih svojoj djeci! Govori o njima, ili kad
boraviš kod kuće ili si na putu, ili kad liježeš ili kad
ustaješ.
8 Priveži ih sebi kao znak na svoju ruku, i nosi ih
kao spomen na čelu.
9 Napiši ih na dovratnike svoje kuće i na svoja
vrata.
10 A dolazi vrijeme kad će te Gospodin, tvoj Bog,
uvesti u zemlju za koju se zakleo tvojim očevima,
Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će ti je dati, u zemlju
s velikim i lijepim gradovima, koje nisi zidao,
11 s kućama punim svakoga dobra, koje nisi
punio, sa iskopanim studencima, koje nisi kopao, s
vinogradima i maslinicima, koje nisi sadio. Kad se
najedeš do sitosti,
12 onda se dobro čuvaj da ne zaboraviš Gospo-
dina, koji te izveo iz egipatske zemlje, iz kuće rop-
stva.
13 Boj se Gospodina, svojega Boga, služi mu i
zaklinji se samo njegovim imenom!
14 Ne smiješ ići za drugim bogovima, za bogovima
neznabožaca, koji su oko tebe.
15 Jer Gospodin, tvoj Bog, Bog je ljubomoran
prema tebi; inače bi se mogao Gospodin, tvoj Bog,
razgnjeviti na tebe, pa te iskorijeniti sa zemlje.
16 Ne smiješ kušati Gospodina, svojega Boga,
kako si ga kušao u Masi.
17 Brižno drži zapovijedi, Gospodina, svojega
Boga, njegove zakone i pravne propise koje ti je
dao.
18 Čini što je dobro i pravedno u očima Gospodi-
novim da ti bude dobro i da mogneš ući u lijepu
zemlju, za koju se Gospodin zakleo tvojim oče-
vima, da ju zaposjedneš,
19 kada sve tvoje neprijatelje otjera ispred tebe,
kako je obećao Gospodin.
20 Ako te poslije upita tvoj sin što trebaju značiti
zapovijedi, zakoni i pravni propisi što vam ih je dao
Gospodin, tvoj Bog,
21 onda je odgovorio svojem sinu: 'Bili smo robovi
faraonovi u Egiptu, ali nas je izveo Gospodin iz
Egipta jakom rukom.
22 Gospodin je pred našim očima učinio velika i
strahovita znamenja i čudesa protiv Egipta,
faraona i svega njegova domaćinstva.
23 Onda nas je izveo odande da bi nas doveo
ovamo i dao nam zemlju za koju se bio zakleo
našim očevima.
24 Onda nam je zapovjedio Gospodin da vršimo
sve ove zakone i da se bojimo Gospodina, svojega
Boga, da nam uvijek bude dobro i da nas održi na
životu, kao što je danas.
25 Onda će nam biti pravednost, ako brižno
držimo sve ove zapovijedi pred Gospodinom, svo-
jim Bogom, kako nam je zapovjedio.'

7 Kad vas Gospodin, vaš Bog, dovede u zemlju
u koju idete da je uzmete u posjed, i kad otjer-
ate ispred tebe mnoge narode: Hitejce, Girgaše-
jce, Amorejce, Kanaance, Perizejce i Jebusejce,
sedam naroda koji su brojniji i jači od tebe.
2 Kad ih Gospodin, vaš Bog, preda vama, vi ih
potucite i potpuno ih uništite. Ne smijete sklapati s
njima savez i ne štedjeti ih.
3 Niti stupajte u ženidbu s njima: svoje kćeri ne
dajite za ženu komu od njihovih sinova, niti koju od
njihovih kćeri ne uzimajte za ženu svojem sinu.
4 Jer bi mogli odvratiti vašega sina od mene, tako
da služi drugim bogovima; onda bi Gospodin
planuo na vas da vas uništi.
5 Nego ovako s njima postupite: njihove žrtvenike
porušite, njihove kamene spomenike porazbijajte,
njihova sveta stabla sasijecite i njihove izrezane
bogove vatrom spalite.
6 Jer vi ste narod koji je posvećen Gospodinu, svo-
jem Bogu; vas je izabrao Gospodin, vaš Bog, iz-
među svih naroda na zemlji da budete narod koji
pripada samo njemu.
7 Ne zato što bi vas bilo više nego drugih naroda,
obratio se Gospodin na vas i izabrao vas, jer vi ste
najmanji od svih naroda,
8 Nego što vas Gospodin ljubi i drži zakletvu kojom
se zakleo vašim očevima. Zato vas je Gospodin
izveo jakom rukom i izbavio vas iz kuće ropstva, iz
ruke faraona, egipatskog kralja.
9 I tako znajte da je Gospodin, vaš Bog, pravi Bog,
vjerni Bog, koji drži zavjet i milost iskazuje do u ti-
suću koljena onima koji ga ljube i drže njegove za-

povijedi.
10 A onima koji ga mrze, uzvraća izravno da ih
uništi. Ne odgađa onima koji ga mrze, nego
izravno plaća njima samima.
11 Zato držite zapovijedi, zakone i pravne propise
koje vam danas zapovjedam da ih vršite.
12 Onda će se dogoditi da ako ove pravne propise
saslušate i točno uzdržite, i Gospodin, vaš Bog,
držat će s vama zavjet i milost, za što se zakleo
vašim očevima.
13 On će vas ljubiti, blagoslovit će vas i umnožit će
vas, blagoslovit će plod vaše utrobe, urod vaše
zemlje, vaše žito, vaše vino i vaše ulje, plod vaših
goveda i prirast vaše stoke u zemlji za koju se za-
kleo Gospodin vašim očevima da će vam ju dati.
14 Bit ćete blagoslovljeni mimo svih narode. Neće
biti kod vas ni neplodna ni neplodne, ni među
vašom stokom.
15 Gospodin će ukloniti od vas sve bolesti i neće
pustiti da dođe na vas ni jedno od ljutih zala egipat-
skih koja poznajete, nego će ih pustiti na sve vaše
neprijatelje.
16 Uništite sve narode koje vam je izručio Gospo-
din, vaš Bog! Nemojte imati milosrđa s njima i ne
služite njihovim bogovima, jer bi to za vas bila
zamka.
17 Ali ako sami u sebi pomislite: 'Ti su narodi bro-
jniji od nas, kako ih možemo protjerati?'
18 Ne bojte ih se, nego pomislite na ono što je Gos-
podin, vaš Bog, učinio faraonu i svemu Egiptu:
19 na velike kušnje koje su vidjele vaše oči, na
znamenja i čudesa, na ruku jaku i mišicu podig-
nutu, čim vas izveo Gospodin, vaš Bog. Tako će
učiniti Gospodin, vaš Bog, sa svim narodima kojih
bi se bojali.
20 I stršljene će poslati Gospodin, vaš Bog, na njih
dok ne poginu svi koji bi preostali i sakrili se od vas.
21 Ne bojte ih se, jer je u vašoj sredini Gospodin,
vaš Bog, moćni i strašni Bog!
22 A Gospodin, vaš Bog, sve malo po malo pro-
tjerat će te narode ispred vas; nećeš ih moći
odjedanput uništiti, inače bi se tebi odviše um-
nožile divlje životinje.
23 Ali Gospodin, vaš Bog, predat će ih vama i
udarit će ih strahom poraza dok ih sve ne uništi.
24 I njihove kraljeve predat će u vaše ruke i vi ćete
zatrti njihova imena pod nebom. Nitko se neće
moći održati pred vama dokle ih ne uništite.
25 Rezbarene kipove njihovih bogova spalite. Ne
smijete se polakomiti na srebro i zlato što je na
njima i ne uzimaj te ga za sebe, da time ne budete
zavedeni, jer je to odvratno Gospodinu, vašemu
Bogu.
26 Ne smijete unositi takvu gnusobu u svoju kuću
da ne budete proklet kao i on! Neka ti se to gadi i
neka te hvata groza od toga, jer je to prokleto.

8 Sve zapovijedi koje vam danas dajem obdrža-
vajte točno, da ostanete na životu, da se um-
nožite i dobijete u posjed zemlju koju je Gospodin
pod zakletvom obećao vašim očevima!
2 Pomišljajte na sav put kojim vas je vodio Gospo-
din, vaš Bog, četrdeset godina po pustinji da vas
ponizi, da vas iskuša, da spozna što vam je u srcu,
hoćete li držati njegove zapovijedi ili nećete.
3 Ponizio vas je i glađu vas morio, ali vas je onda
hranio manom, koju niste poznavali ni vi ni vaši
očevi, da vam pokaže da čovjek ne živi o samom
kruhu, jer čovjek živi o svemu što izlazi iz usta Go-
spodinovih.
4 Haljine vaše nisu se poderale na vama, i vaše
noge nisu otekle za tih četrdeset godina.
5 Zato spoznajte u svojem srcu da vas je Gospo-
din, vaš Bog, odgajao kao što netko odgaja svoje
dijete!
6 Držite zapovijedi Gospodina, svojega Boga, i
hodite njegovim putovima i bojte se njega!
7 Jer Gospodin, vaš Bog, vodi vas u lijepu zemlju,
u zemlju potoka, izvora i jezera što izviru u ravnici
i u gori.
8 U zemlju pšenice i ječma, loze, smokava i
mogranja, u zemlju maslina i meda.
9 U zemlju, u kojoj nećete sirotinjski jesti svojega
kruha, jer nećete podnositi nikakve oskudice, u
zemlju gdje kamenje ima željeza i gdje ćete iz brda
njezinih kopati mjed.
10 Kad se najedete do sitosti, onda zahvalite Gos-
podinu, svojem Bogu, za lijepu zemlju koju vam je
dao.
11 Čuvajte se da ne zaboravite Gospodina, svoje-
ga Boga, i da ne prestupite njegovih zapovijedi,
pravnih propisa i zakona koje vam danas daje;
12 kad se do sitosti najedete, lijepe kuće sagradite
i u njima se smjestite;
13 kad se vaša goveda i vaše ovce naplode, kad
vam se namnoži srebro i zlato, i sve vaše imanje i
blago kad se umnoži,
14 kad se uznese vaše srce, i zaboravite Gospo-
dina, svojega Boga, koji vas je izveo iz egipatske
zemlje, iz kuće ropstva;
15 koji vas je vodio preko velike i strašne pustinje
gdje su zmije otrovne i štipavci, preko suhih kra-
jeva gdje nema vode; koji vam je izveo vodu iz hri-
dine tvrde kao kremen;
16 koji vas je manom hranio u pustinji, koju nisu
poznavali vaši očevi, da bi vas tako ponizavao i
kušao, pa da bi vam na kraju mogao iskazati do-
bro.
17 Ne smijete pomišljati u sebi: 'Moja snaga i moja
jaka ruka pribavila mi je to bogatstvo.
18 Spomenite se Gospodina, svojega Boga, jer on
je taj koji ti je dao snagu da si pribavite bogatstvo,
da tako ispuni svoj zavjet za koji se zakleo vašim
očevima, kao što je to danas.
19 Ako li zaboravite Gospodina, svojega Boga, i
pođete za drugim bogovima i njima budete služili i
klanjali se, onda vas svečano uvjeravam danas:
zacijelo ćete propasti.
20 Kao narodi koje je Gospodin uništavao ispred
vas, tako ćete onda i vi propasti, jer niste poslušali
glasa Gospodina, svojega Boga.

9 Čuj, Izraele! Sada ćete prijeći preko Jordana
da oduzmete zemlju narodima koji su veći i
jači od vas i gradove velike i do neba utvrđene,
2 narod silan i visok, potomke Anakove, koje znaš
i za koje si čuo: 'Tko može odoljeti potomcima Ana-
kovim?'
3 Stoga sada znaj: Gospodin, vaš Bog, ići će sam
pred vama kao oganj koji spaljuje. On će ih uništiti,
srušiti i pred vama, tako da ih mognete protjerati i
uništiti, kako vam je obećao Gospodin.
4 Ne mislite u svojem srcu, kad ih Gospodin, vaš
Bog, otjera ispred vas, govoreći: 'Zbog moje pra-
vednosti doveo me Gospodin da primim u posjed
tu zemlju,' jer je Gospodin otjerao te narode ispred
vas zbog njihova zločinstva.
5 Nije to zbog vaše pravednosti i poštenja vašega
srca da primite u posjed njihovu zemlju, nego je
protjerao Gospodin, vaš Bog, te narode ispred vas
zbog njihova zločinstva i da bi ispunio obećanje,
za koje se Gospodin zakleo vašim očevima, Abra-
hamu, Izaku i Jakovu.
6 Stoga zazumijte, da vam Gospodin, vaš Bog, ne

daje u posjed tu lijepu i dobru zemlju zbog vaše
pravednosti, jer vi ste tvrdovrat narod.
7 Pomišljajte na to i ne zaboravljajte kako ste
razgnjevili Gospodina, svojega Boga, u pustinji.
Od dana kad ste izašli iz egipatske zemlje do svo-
jega dolaska na ovo mjesto, opirali ste se Gospo-
dinu.
8 Osobito na Horebu razgnjevili ste Gospodina i
Gospodin je tako planuo na vas da vas je htio un-
ištiti.
9 Bio sam uzašao na goru da primim kamene
ploče, ploče zavjeta koji je s vama napravio Go-
spodin. Četrdeset dana i četrdeset noći ostao sam
na gori ne jedući kruha i ne pijući vode.
10 Onda mi je Gospodin dao dvije kamene ploče,
ispisane Božjim prstom, na kojima su bile sve za-
povijedi koje vam je Gospodin priopćio na gori iz
ognja na dan sastanka vašega.
11 I dogodilo se da mi Gospodin, poslije četrdeset
dana i četrdeset noći, dao dvije kamene ploče,
ploče zavjeta.
12 Onda mi je rekao Gospodin: 'Ustani! Siđi
odavde požuri dolje, jer tvoj narod, koji si izveo iz
Egipta, zlo su postupili. Oni su brzo sišli s puta za
koji sam im zapovjedio, i već su si napravili liveni
kip.'
13 Nadalje mi je rekao Gospodin, govoreći: 'Po-
gledao sam taj narod i doista, to je narod tvrdovrat.
14 Pusti me da ih uništim i ime njihovo zatrem pod
nebom! A od tebe ću učiniti narod jači i brojniji nego
što je taj.'
15 Onda sam sišao sam s gore i vratio se, a dvije
ploče zavjeta bile su mi u rukama. Gora je još uvi-
jek ognjem gorjela.
16 Onda sam vidio, zaista, da ste bili sagriješili pro-
tiv Gospodina, svojega Boga, i bili ste sebi
napravili saliveno tele. Tako ste brzo sišli s puta za
koji vam je zapovjedio Gospodin.
17 Ja sam prihvatio one dvije ploče, bacio sam ih iz
svojih ruku i razbio ih pred vašim očima.
18 Onda sam pao kao prvi put pred Gospodina
ničice, četrdeset dana i četrdeset noći kruha ne
jedući i vode ne pijući zbog svih grijeha vaših što
ste ih bili počinili, kad ste učinili što je bilo mrsko
Gospodinu i koje ga je moralo razgnjeviti.
19 Jer sam se bojao gnjeva i jarosti kojom se Go-
spodin raspalio na vas, tako da vas je htio uništiti.
A Gospodin me uslišao i ovaj put.
20 I na Arona bio se Gospodin jako razgnjevio tako
da je htio i njega uništiti. Pomolio sam se onda i za
Arona.
21 Onda sam uzeo vaš grijeh, tele što ste ga bili
napravili, spalio ga, razbio ga na komade i zdrobio
ga u prah, i prah njegov bacio sam u potok koji teče
s gore.
22 I u Taberi i Masi i Kibrot Hataavi razgnjevili ste
Gospodina.
23 Kad vas je poslao Gospodin iz Kadeš Barnea i
zapovjedio: 'Pođite gore i uzmite u posjed zemlju,
koju sam vam dao,' onda ste se oprijeli zapovijedi
Gospodina, svojega Boga, niste mu povjerovali i
niste poslušali njegova glasa.
24 Nepokorni ste bili Gospodinu otkada vas
poznajem.
25 I kad sam četrdeset dana i četrdeset noći pred
Gospodinom na tlu prostrt ležao, jer je Gospodin
zaprijetio da će vas uništiti.
26 Stoga sam se ovako pomolio Gospodinu: 'Sve-
moćni Gospodine, ne uništavaj ipak svojega naro-
da, svoje baštine koju si izbavio velikom svojom
moći i izveo jakom rukom iz Egipta.
27 Spomeni se svojih sluga Abrahama, Izaka i
Jakova, i ne gledaj na tvrdokornost toga naroda,
na njegovo zločinstvo i na njegov grijeh.
28 Neka se ne mogne reći u zemlji iz koje si nas
izveo: "Jer ih Gospodin nije mogao uvesti u zemlju
koju im je obećao, i jer ih je mrzio, zato ih izveo da
ih pomori u pustinji."
29 Oni su ipak tvoj narod i tvoja baština, koju si
izveo svojom velikom snagom i svojom is-
pruženom rukom.'

10 U ono vrijeme mi je Gospodin zapovjedio:
'Iskleši sebi dvije kamene ploče kao što su
bile one prve, i uzađi k meni na goru i napravi sebi
drvenu škrinju.
2 Napisat ću na te ploče riječi koje su bile na prvim
pločama što si ih razbio i stavi ih onda u škrinju.'
3 Tako sam napravio škrinju od drva akacije, iskle-
sao sam dvije kamene ploče, kao što su bile prve,
i uzašao sam na goru s dvjema pločama.
4 Onda je On napisao na ploče jednakim pismom
kao i prije, Deset zapovijedi, koje vam je Gospodin
priopćio na gori iz ognja na dan vašega sastanka,
i Gospodin mi ih je predao.
5 I sišao sam opet s gore i stavio sam ploče u
škrinju što sam ju bio napravio; i evo ih kako mi je
zapovjedio Gospodin.
6 A Izraelovi sinovi su krenuli, od izvora u području
Jaakanovih sinova u Moseru. Ondje je mjesto gdje
je umro Aron i ondje bio pokopan, a mjesto njega
postao je svećenik njegov sin Eleazar.
7 Odatle su otišli u Gudgodu, iz Gudgode u Jot-
batu, pokrajinu obilnu vodom.
8 U ono vrijeme odvojio je Gospodin Levijevo
pleme da nosi škrinju Gospodinova zavjeta, da
služi pred Gospodinom i da blagoslivlja u njegovo
Ime kako to jest do danas.
9 Zato Levi nije dobio dijela ni baštine kao njegova
braća. Gospodin je njegova baština kako mu je
obećao Gospodin, vaš Bog.
10 A ja sam ostao, kao i prije, na gori četrdeset
dana i četrdeset noći. I uslišao me Gospodin i ovaj
put; nije vas Gospodin uništio.
11 Onda mi zapovjedio Gospodin: 'Ustani i idi pred
narodom dalje da dođu u posjed zemlje za koju
sam se zakleo njihovim očevima da ću im je dati.'
12 A sada, Izraele, što traži od vas Gospodin, vaš
Bog? Samo to da se bojite Gospodina, svojega
Boga, da hodite po svim njegovim putovima, da ga
ljubite i služite Gospodinu, svojem Bogu, svim svo-
jim srcem i svom svojom dušom,
13 i da držite zapovijedi i zakone Gospodinove,
koje vam danas dajem da vam bude dobro.
14 Eto doista, Gospodinu, vašemu Bogu, pri-
padaju nebo i najviša nebesa, zemlja i sve što je na
njoj.
15 Pa ipak Gospodin se, u svojoj ljubavi, okrenuo
k vašim očevima i izabrao vas, njihove potomke,
između svih naroda, kako je danas.
16 Zato obrežite svoje srce i ne budite više tvr-
dovrati.
17 Jer Gospodin, vaš Bog, jest najviši Bog i najviši
Gospodin, veliki, silni, strašni Bog, koji ne gleda na
osobu, nije pristran i ne da se podmititi.
18 Koji pomaže do pravice siročadi i udovici, ljubi
došljaka i daje mu hranu i odjeću.
19 Stoga ljubite i vi došljaka, jer ste i sami bili došl-
jaci u zemlji Egipat.
20 Bojte se Gospodina, svojega Boga, njemu slu-
žite, njega se držite, njegovim se imenom samo
zaklinji.
21 On je vaša slava, on je vaš Bog koji je na vama
učinio ona velika i čudesna djela koja ste vidjeli

svojim očima.
22 Vaši očevi su otišli dolje u Egipat sedamdeset osoba, a sada vas Gospodin, vaš Bog, umnožio kao zvijezde na nebu.

11 Zato ljubite Gospodina, svojega Boga, i uvijek izvršujte, njegove zakone, njegove pravne propise i njegove zapovijedi.
2 Znajte da se ne govorim vašoj djeci, jer oni nisu proživjeli i na sebi i iskusili karanje Gospodina, vašega Boga, njegovu veličinu, njegovu jaku mišicu, njegovu podignutu ruku;
3 njegova čudesna znamenja i njegova djela koja je učinio u Egiptu: na faraonu, egipatskom kralju, i na cijeloj njegovoj zemlji;
4 što je učinio egipatskoj vojsci, njihovim konjima i bojnim kolima; kako je učinio da ih voda Crvenoga mora potopila kad su vas tjerali, i tako ih Gospodin uništio do današnjega dana;
5 onda što vam je učinio u pustinji, dok niste došli do ovoga mjesta;
6 što je učinio s Datanom i Abiramom, sinovima Eliaba, Rubenova potomka, kad je zemlja otvorila svoja usta, i usred svega Izraela proždrla njih i njihove obitelji i njihove šatore i sve što su imali.
7 Vi ste svojim očima vidjeli sva ta velika djela koja je učinio Gospodin.
8 Zato držite sve zapovijedi koje vam danas zapovjedam, da budete jaki i da uzmete u posjed zemlju u koju idete da ju osvojite;
9 i da dugo živite u zemlji za koju se zakleo Gospodin da će ju dati vašim očevima, njima i njihovim potomcima, ‘zemlju u kojoj teče mlijeko i med.’
10 Jer zemlja u koju idete da ju zaposjednete, nije kao egipatska zemlja, iz koje ste izašli. Ova se morala, čim si bio sjeme posijao, natapati nogostupnim spravama za vrt i za povrće.
11 Ali zemlja u koju idete da je zaposjednete, zemlja je u kojoj su brda i doline, a natapa ju kiša nebeska,
12 zemlja za koju se brine Gospodin, vaš Bog, na koju su stalno uperene oči Gospodina, vašega Boga, od početka do svršetka godine.
13 I bit će, ako budete pažljivo slušali moje zapovijedi, koje vam danas dajem, i budete ljubili Gospodina, svojega Boga, te mu služili svim svojim srcem i svom svojom dušom,
14 onda ću davati kišu vašoj zemlji u pravo vrijeme, ranu kišu i kasnu kišu, da mognete skupiti svoje žito, svoje vino i svoje ulje.
15 I za vašu stoku dat ću travu na vaš poljima, i moći ćete jesti do sitosti.
16 A čuvajte se da se ne zavara vaše srce, da se odmetnete i služite drugim bogovima i klanjate im se!
17 Inače, raspalit će se na vas srdžba Gospodinova: zatvorit će nebesa, neće više pasti kiša, zemlja neće više dati roda svojega i vi ćete brzo iščeznuti iz ove lijepe zemlje koju vam daje Gospodin.
18 Stoga utisnite ove moje zapovijedi u svoje srce i u svoju dušu, privežite ih kao znak na svoje ruke i nosite ih kao spomen među svojim očima.
19 Učite ih svojoj djeci i govorite o njima kad ste kod kuće ili na putu, ili kad liježete ili kad ustajete.
20 Napišite ih na dovratnike svoje kuće i na svoja vrata,
21 Da vi i vaša djeca u zemlji za koju se zakleo Gospodin vašim očevima da će im ju dati, da bi tako dugo živjeli koliko dugo budu stajala nebesa nad zemljom.
22 Jer ako budete držali sav zakon ovaj što vam ga dajem da nas, i budete ljubili Gospodina, svojega Boga, hodili svim njegovim putovima i njega se držali,
23 onda će otjerati Gospodin sve te narode ispred vas, i pobijedit ćete narode, veće i jače od vas.
24 Svako mjesto, na koje stupi stopalo vaše noge, bit će vaše: od pustinje Lebanona, od rijeke, Rijeke Eufrata do Zapadnoga mora dosezat će vaše područje .
25 Nitko se neće održati pred vama. Strah i trepet pred vama raširit će Gospodin, vaš Bog preko sve zemlje, na koju stupite, kako sam vam obećao.
26 Eto, iznosim danas pred vas blagoslov i prokletstvo:
27 blagoslov, ako budete slušali zapovijedi Gospodina, svojega Boga što vam ih danas dajem,
28 a prokletstvo, ako ne budete slušali zapovijedi Gospodina, svojega Boga, i ako skrenete s puta koji vam danas pokazujem i potrčite za bogovima koje ne poznajete.
29 I kad vas uvede Gospodin, vaš Bog, u zemlju u koju idete da ju zaposjedne, onda izrecite blagoslov na gori Gerizimu, a prokletstvo na gori Ebalom.
30 One su s onu stranu Jordana uz Zapadnni put, u zemlji Kanaanaca koji prebivaju u ravnici prema Gilgalu kod terebinte Morejeve.
31 Tako sad prijeđite Jordan da zaposjednete zemlju koju vam daje Gospodin, vaš Bog, vi ćete ju zaposjednuti i prebivati u njoj.
32 I držite točno sve zakone i pravne propise što vam ih danas dajem.

12 To su zakoni i pravni propisi koje uvijek, dok ste god živi na zemlji, pazite da ih točno držite u zemlji koju vam je dao u posjed Gospodin, Bog vaših otaca.
2 Srušite iz temelja sva mjesta u kojima su narodi, koje ćete pobijediti, štovali svoje bogove, na visokim brdima, na brežuljcima, pod svakim zelenim stablom.
3 Porušite njihove žrtvenike, porazbijajte njihove kamene stupove, popalite njihove drvene likove, raskomadajte kipove njihovih bogova i uništite njihova imena iz tih mjesta.
4 Nemojte tako iskazivati klanjanje Gospodinu, svojem Bogu.
5 Potražite mjesto koje izabere Gospodin, vaš Bog, između vaših plemena, da ondje pripravi prebivalište svojemu Imenu; ondje idite.
6 Ondje donosite i žrtve paljenice, i svoje zaklanice, svoje desetine, podizanje svojih ruku, svoje zavjete, svoje dragovoljne prinose i prvine goveda i svojih ovaca.
7 Ondje jedite žrtvu sa svojim obiteljima pred Gospodinom, svojim Bogom, i veselite se sa svim onim što ste priskrbili svojim rukama, i čim vas je blagoslovio Gospodin, vaš Bog.
8 Ne činite ubuduće više po svojoj volji kako sada ovdje još činite,
9 jer još niste došli do mirnoga posjeda baštine koju vam hoće dati Gospodin, vaš Bog.
10 Ali vi ćete prijeći preko Jordana i naseliti se u zemlju koju vam daje u baštinu Gospodin, vaš Bog. On će vas smiriti od svih vaših neprijatelja unaokolo, tako da prebivate bez straha.
11 Onda na mjesto koje izabere Gospodin, vaš Bog, da u njemu smjesti svoje Ime, donosite sve što vam zapovjedam: svoje žrtve paljenice i svoje zaklanice, svoje desetine, podizanje svojih ruku, sve svoje zavjetne žrtve, koje ste obećali Gospodinu.
12 Veselite se pred Gospodinom, svojim Bogom,

sa svojim sinovima, svojim kćerima, svojim slu-
gama i svojim sluškinjama, zajedno s Levitom, koji
prebiva u vašim mjestima, jer on nema dijela i baš-
tine s vama.
13 Čuvajte se da ne prinosite svojih žrtava
paljenica na kojem god mjestu koje vidite,
14 nego na mjestu koje izabere Gospodin u vašim
plemenima prinosite svoje žrtve paljenice, i ondje
učinite sve to što vam zapovjedam.
15 Ipak smijete po volji klati i jesti meso u svim svo-
jim mjestima, koliko te blagoslovi Gospodin, vaš
Bog. Čisti i nečisti smije ga jesti kao gazelu i jelena.
16 Samo krvi ne smijete jesti; izlijte ju na zemlju
kao vodu.
17 Desetine svojega žita, vina i ulja ne smijete jesti
u svojim mjestima; također ni prvina goveda i svo-
jih ovaca, ni svojih zavjetnih žrtava što ste ih
obećali, ni svojih dragovoljnih prinosa, ni podi-
zanja svojih ruku.
18 Jedite ih samo pred Gospodinom, svojim Bo-
gom, na mjestu koje izabere sebi Gospodin, vaš
Bog, sa svojim sinovima, svojim kćerima, svojim
slugama i svojim sluškinjama, zajedno s Levitima,
koji stanuju u vašim mjestima: veselite se pred
Gospodinom, svojim Bogom, sa svim onim što ste
priskrbili svojim rukama.
19 Čuvajte se da ne zapustite Levita dok ste god
živi u svojoj zemlji.
20 Kad raširi Gospodin, vaš Bog, vaše područje,
kako vam je obećao, i mislite: ‘Rado bih jeo mesa,’
jer vam srce traži jesti mesa, smijete jesti mesa
gdje god vam je volja.
21 Ako je daleko od vas mjesto koje je Gospodin,
vaš Bog, izabrao da ondje pripravi prebivalište
svojemu Imenu, smijete zaklati od goveda i svojih
ovaca koje vam je dao Gospodin, kako sam vam
već zapovjedio, i jesti u svojim mjestima, kako vam
je volja.
22 Upravo onako kako se smije jesti meso gazele
i jelena, smiješ to jesti; nečisti i čisti mogu to jesti.
23 Samo toga se sigurno držite da ne jedete krvi,
jer u krvi je život. Život ne smijete jesti zajedno s
mesom.
24 Ne jedite je, nego ju izlij te na zemlju kao vodu.
25 Ne jedite ju, da bude dobro vama i vašoj djeci,
ako činite što je ugodno Gospodinu.
26 Samo svete darove koje imate i svoje zavjetne
žrtve uzmite i dođite s njima na mjesto koje izabere
Gospodin.
27 Kod svojih žrtava paljenica donesite meso i krv
zajedno na žrtvenik Gospodina, svojega Boga.
Kod žrtava zaklanica mora se izliti krv na žrtvenik
Gospodina, vašega Boga; a meso smijete jesti.
28 Držite točno sve zapovijedi koje vam dajem, da
bude uvijek dobro vama i vašim potomcima, jer
čineći ono što je dobro i pravedno pred Gospodi-
nom, svojim Bogom.
29 Kad Gospodin, vaš Bog, iskorijeni ispred vas
narode u čiju zemlju idete da je zaposjednete, i kad
zaposjednete njihovo područje i smjestite se u nji-
hovoj zemlji,
30 čuvaj se da ne padnete u zamku pa da pođete
za njima, pošto budu uništeni ispred vas. Ne
obraćaj te se na njihove bogove i ne govorite:
‘Kako su ti narodi štovali svoje bogove, tako ću i ja
činiti.’
31 Ne činite tako Gospodinu, svojem Bogu, jer sve
što je Gospodinu odurnost koju on mrzi, čine oni u
čast svojim bogovima. Dapače, svoje sinove i
svoje kćeri spaljuju svojim bogovima.
32 Držite točno sve što vam zapovjedam! Ništa k
tomu ne dodavajte, ništa od toga ne oduzimajte.

13 Ako ustane među vama koji prorok ili sanjar
i navijesti vam koji znak ili čudo,
2 pa se zaista dogodi taj znak ili čudo što vam ga je
navijestio, govoreći: ‘Hajde da štujemo druge bo-
gove, koje do sada nismo poznavali, i njima da slu-
žimo,’
3 ne slušaj što ti govori taj prorok ili sanjar, jer Go-
spodin, vaš Bog, kuša vas da spozna ljubite li Go-
spodina, svojega Boga, svim svojim srcem i svom
svojom dušom.
4 Samo Gospodinu, svojem Bogu, služite i njega
se bojte; njegove zapovijedi držite, njegov glas
slušajte, njemu služite i njega se držite.
5 A onaj prorok ili onaj sanjar neka se pogubi, jer je
poticao na otpad od Gospodina, vašega Boga, koji
vas izveo iz egipatske zemlje i izbavi te iz kuće rop-
stva. On vas je htio odvratiti od puta, za kojega vam
je Gospodin, vaš Bog, zapovjedio da idete. Tako
ćete iskorijeniti zlo iz svoje sredine.
6 Ako tvoj brat, sin tvoje majke, ili tvoj sin, ili tvoja
kći, ili tvoja mila žena, ili tvoj prijatelj koga ljubiš kao
samoga sebe, hoće da te tajno zamami: ‘Hajde da
služimo drugim bogovima,’ koji su vama i vašim
očevima nepoznati,
7 bogovima naroda oko tebe, u tvoj blizini ili daleko
od tebe, od jednoga kraja zemlje do drugoga.
8 ne pristaj s njim, niti ga slušaj; ni tvoje oko neka
ga ne žali, ni ne štedi ga; ne taji njegove krivnje,
9 nego ga ubij; tvoja ruka neka se prva podigao na
njega da ga ubiješ, pa onda ruka svega naroda.
10 Kamenuj ga do smrti, jer te je pokušao odvratiti
od Gospodina, tvojega Boga, koji te izveo iz egi-
patske zemlje, iz kuće ropstva.
11 Sav Izrael neka to čuje i neka se boji da nitko
više ne počini takvo zlo među vama.
12 Ako u kojem od svojih gradova što vam ga Go-
spodin, vaš Bog, daje za prebivalište, govoreći:
13 ‘Neki nevaljali ljudi iz vaše sredine izašli su i za-
veli stanovnike svojega grada na otpad, govoreći:
Hajde da služimo drugim bogovima, kojih ne po-
znajete,’
14 onda dobro istražite, raspitajte i izvidite. I bude
li zaista stvar istinita, i u vašoj se sredini učinila
takva odurnost,
15 pobijte oštricom mača stanovnike toga grada.
Potpuno ih uništite sve što je u njemu, također i
njegovu stoku, oštricom mača.
16 Sav plijen iz njega iznesite nasred trga i pot-
puno spalite grad i sav plijen kao žrtvu paljenicu
Gospodinu, svojem Bogu. Neka ostane zauvijek
ruševina; neće se opet sazidati.
17 Ništa od prokletih stvari neka ne ostane u
vašem posjedu, da se Gospodin povrati od žestine
svojega gnjeva i udijeli vam milost, kako se zakleo
vašim očevima, umnoži vas u svojoj dobroti,
18 ako budete slušali glas Gospodina, svojega
Boga, i držali njegove zapovijedi koje vam danas
dajem, i činite što je drago Gospodinu, vašemu
Bogu.

14 Vi ste djeca Gospodina, Boga svojega. Ne
smijete zbog mrtvaca sebi praviti ureze i
sprijeda na glavi brijati se.
2 Jer ti si narod koji je svet Gospodinu, svojem
Bogu. Tebe je izabrao Gospodin da mu pripadaš
kao njegov vlastiti cijenjeni narod između svih na-
roda na zemlji.
3 Ne smijete jesti ništa gnusno.
4 Ovo su životinje koje smijete jesti: vol, ovca,
koza,
5 jelen, gazela, srndać, kozorog, antilopa, bivol i
divokoza.

6 Sve životinje koje imaju papke razdvojene, i to
oboje papke posve razdvojene, i koje ujedno
preživaju, smijete jesti.
7 Samo od preživača ne smijete jesti ili od onih koje
imaju papke razdvojene, a to su: deva, zec i kunić;
oni doduše preživaju, ali nemaju razdvojenih pa-
paka; neka su vam nečiste.
8 I svinja neka vam je nečista: ona ima razdvojene
papke, ali ne preživa; ona neka vam je nečista.
Mesa njihova ne smijete jesti i strvine njihove ne
smijete se doticati.
9 Od svih životinja koje žive u vodi smijete jesti ove:
sve koje imaju peraje i ljuske, smijete jesti.
10 A sve što nemaju peraja i ljusaka, ne smijete
jesti; neka su vam nečiste.
11 Sve čiste ptice smijete jesti.
12 Od ovih ne smijete jesti: orla, strvinara, jast-
reba,
13 tetrijeba, sokola, svih vrsta kobaca,
14 svih vrsta gavrana,
15 noja, lastavice, galeba i raznih vrsta kobaca,
16 sove, ušare, labuda,
17 pelikana, bijelog strvinara, gnjurca,
18 rode, svih vrsta čaplja, pupavca i šišmiša.
19 I sve male krilate životinje neka su vam nečiste
i ne smiju se jesti.
20 Sve čiste ptice smijete jesti.
21 Nikakve uginule životinje ne smijete jesti. Doš-
ljaku, koji boravi u tvojim mjestima, smiješ ju dati da
bi je jeo ili ju prodati strancu, ali ti si narod koji je
svet Gospodinu, svojem Bogu. Jareta ne smiješ
kuhati u mlijeku njegove majke.
22 Odvajaj svake godine desetinu od svega svoje-
ga uroda usjeva što vam izraste na njivi.
23 Jedi pred Gospodinom, svojim Bogom, na
mjestu koje on izabere sebi da ondje prebiva nje-
govo Ime, desetinu svojega žita, vina i ulja i prvine
svojih goveda i ovaca da se naučiš uvijek bojati
Gospodina, svojega Boga.
24 Ako li je put za tebe predug, tako da ne možeš
odnijeti, jer je od tebe predaleko udaljeno mjesto
koje izabrao Gospodin za prebivalište svojem
Imenu, kad te blagoslovi Gospodin, tvoj Bog,
25 onda zamijeni za novac, uzmi novac sobom i idi
u mjesto koje izabrao sebi Gospodin, tvoj Bog.
26 Kupi za novac svega što želiš: goveda, ovaca,
vina, jakih pića i svega što ti srce zaželi. I jedi ondje
pred Gospodinom, svojim Bogom, te se veseli sa
svojom obitelji.
27 Pri tom ne zaboravi na Levita, koji boravi u tvo-
jim mjestima, jer on nema s tobom dijela ni baštine.
28 Svake treće godine odvoji svu desetinu od svo-
jih dohodaka one godine i ostavi ju u svojemu
mjestu!
29 Onda mogu doći: Levit koji s tobom nema dijela
ni baštine, došljak, sirota i udovica, koji žive u tvo-
jim mjestima, i najesti se do sitosti—da be te bla-
goslovio Gospodin, tvoj Bog, u svim poslovima
koje obavljaš.

15 Na kraju svake sedme godine dat ćeš oprost
dugova.
2 Oprost neka bude na ovako: svaki neka oprosti
dužniku koji je dao svojem bližnjemu; neka ne utje-
ruje od svojega bližnjega ni od svojega brata, jer se
zove oprost Gospodinov.
3 Od došljaka smiješ uzimati, ali što je od tvojega
bližnjega, oprosti mu.
4 Doduše ne bi trebalo biti siromaha kod tebe, jer te
Gospodin obilno blagoslivlja u zemlji koju ti Gos-
podin, tvoj Bog, daje da je zaposjedneš kao bašti-
nu,
5 samo ako slušaš glas Gospodina, svojega Boga,
i držiš točno sve zapovijedi koje ti danas zapovje-
dam.
6 Jer će te blagosloviti Gospodin, tvoj Bog, kako ti
je obećao; moći ćeš mnogim narodima davati no-
vac u zajam, a ti sam nećeš morati uzimati u zajam,
i vladat ćeš mnogim narodima, a nad tobom neće
nitko vladati.
7 Ako se nalazi kod tebe koji siromah, koji god i
između tvoje braće u kojem tvojem mjestu u zemlji
koju ti daje Gospodin, tvoj Bog, onda ne budi tvrda
srca i nemoj zatvarati svoje ruke pred siromahom,
svojim bratom.
8 Otvori mu rado svoju ruku i posudi mu drage volje
koliko god mu treba i što god mu je potrebno.
9 Čuvaj se da se ne porodi u tvojem srcu opaka
misao, govoreći: Blizu je sedma godina, godina
oprostna, i da zlo ne gledaš na siromaha svojega
brata, pa da mu ne daš ništa. Ako on protiv tebe
zazove Gospodina, na tebi je grijeh.
10 Podaj mu rado i ne budi zlovoljan u svojem srcu
kad mu daješ, jer će te za taj čin blagosloviti Go-
spodin, tvoj Bog, u svakom poslu i u tvojem poth-
vatu.
11 Jer bit će uvijek siromaha u zemlji, zato ti zapo-
vjedam, govoreći: 'Otvori rado svoju ruku svojem
potrebitu i siromašnu bratu u svojoj zemlji.'
12 Ako ti se proda koji brat, Hebrejac ili Hebrejka,
neka ti služi šest godina, a sedme godine otpusti
ga od sebe slobodna.
13 Kad ga otpustiš slobodna, ne otpuštaj ga
praznih ruku.
14 Bogato ga daruj darovima od svoje stoke, svo-
jega gumna i iz svojega tijeska; sa čime te je bla-
goslovio Gospodin, tvoj Bog, od toga mu podaj.
15 Pomisli na to da si i ti jednom bio rob u zemlji
Egipat, i da te je izbavio Gospodin, tvoj Bog; zato ti
danas dajem ovu zapovijed.
16 Ako li ti rekne: 'Neću te ostaviti, jer te ljubi i rado
je u tvojoj kući,' i jer mu je bilo dobro kod tebe,
17 onda uzmi šilo i probuši mu njim uho na vratima,
i neka ti onda bude rob dovijeka. Isto tako učini
svojoj sluškinji.
18 A neka ti ne bude teško kad ga otpuštaš, jer on
ti je svojom službom od šest godina prištedio dvo-
jaku najamnikovu plaću. Gospodin će te onda za
to blagosloviti u svemu što radiš.
19 Svako muško prvenče među svojim govedima
i ovcama posveti Gospodinu, svojem Bogu! Ne
radi s prvencem svojih goveda i ne striži prvenca
svojih ovaca.
20 Pred Gospodinom, svojim Bogom, jedi ih ti i
tvoje domaćinstvo svake godine na mjestu koje
sebi izabrao Gospodin, tvoj Bog.
21 Ako li je na njima koja mana, ako su hromi ili
slijepi, ili imaju koju god zlu manu, ne smiješ ih žr-
tvovati Gospodinu, svojem Bogu.
22 A u svojemu mjestu smiješ ih jesti; smiju ih jesti
nečisti i čisti, kao meso gazele i jelena.
23 Samo krvi njihove ne smiješ jesti. Izlij je na zem-
lju kao vodu."

16 Obdržavaj na mjesec abib i svetkuj Pashu u
čast Gospodinu, svojem Bogu, jer u mjese-
cu abibu noću izveo te je Gospodin, tvoj Bog, iz
Egipta.
2 Zato žrtvuj Pashu u čast Gospodinu, svojem
Bogu, ovce i goveda na mjestu koje izabere Go-
spodin za prebivalište svojem Imenu.
3 Ne smiješ jesti s njom ništa kvasno; nego sedam
dana jedi s njom beskvasne kruhove, koji je kruh
nevolje, jer si u nagloj hitnji izišao iz egipatske

zemlje, da bi se sjećao, dok si god živ, dana svo-
jega izlaska iz egipatske zemlje.
4 Sedam dana ne smije se naći kod tebe nikakav
kvasac u cijelom tvojem području. Od mesa koje
žrtvuješ uvečer prvoga dana, ne smije preostati
ništa do jutra.
5 Ne smiješ žrtvovati Pashu u bilo kojem od svojih
mjesta koja ti je dao Gospodin, tvoj Bog,
6 nego samo na mjestu koje izabere Gospodin,
tvoj Bog, za prebivalište svojem Imenu. Ondje ćeš
žrtvovati Pashu navečer o sunčanom zalasku, u
vrijeme kad si izišao iz Egipta.
7 Peci i jedi ga na mjestu koje izabere sebi Gospo-
din, tvoj Bog, a drugoga jutra možeš se povratiti
kući.
8 Šest dana jedi beskvasni kruh, a sedmi dan neka
bude sveti saziv u čast Gospodinu, tvojem Bogu.
Onda ne smiješ obavljati nikakva posla.
9 Nabroji sebi sedam tjedana; počni brojiti sedam
tjedana od dana kad se stavi srp na žito,
10 Onda drži Gozbu Tjedana u čast Gospodinu,
svojem Bogu, s dragovoljnim darovima koje
daruje tvoja ruka koliko god može, kako te blago-
slovi Gospodin, tvoj Bog.
11 Veseli se na mjestu koje izabere Gospodin, tvoj
Bog, kao prebivalište svojem Imenu, pred Gospo-
dinom, svojim Bogom: ti, tvoj sin i tvoja kći, tvoj
sluga i tvoja sluškinja, Levit, koji živi u tvojim mjes-
tima, i došljak, i udovica i sirota, koji stanuju kod
tebe.
12 Trebaš pomisliti na to da si i ti bio rob u Egiptu,
i zato brižno obdržavaj sve ove zakone.
13 Sedam dana svetkuj Svečanu Gozbu Sjenica,
kad skupiš prihod svojega gumna i svojega tijeska.
14 Veseli se na ovu Svetkovinu: ti, tvoj sin i tvoja
kći, tvoj sluga i tvoja sluškinja, Levit i došljak, udo-
vica i sirota, koji borave unutar tvojih vrata.
15 Sedam dana svetkuj Svečanu Gozbu u čast
Gospodinu, svojem Bogu, na mjestu koje izabere
Gospodin, jer Gospodin, tvoj Bog, blagoslovit će te
kod cijele tvoje žetve i kod svih tvojih poslova, da
budeš veseo.
16 Tri puta u godini neka se prikažu svi tvoji muški
pred Gospodinom, tvojim Bogom, na mjestu, koje
on sebi izabere: na dan Gozbe Beskvasnih kruho-
va, na dan svetkovine gozbe Tjedana i na dan
Gozbe Sjenica. Nitko neka se ne prikaže pred
Gospodinom praznih ruku.
17 Svaki neka donese ono što po svojoj mo-
gućnosti može dati, kako te je blagoslovio Gospo-
din, tvoj Bog.
18 Postavi sebi suce i glavare u svim mjestima
koja ti je dao Gospodin, tvoj Bog, prema svojim
plemenima neka oni sude narodu pravedno.
19 Ne smiješ iskrivljavati pravice; ne smiješ biti
pristran i ne smiješ primati mita, jer mito zaslje-
pljuje oči mudrima i preokreće riječi pravednima.
20 Slijedi samo ono što je pravedno da bi dugo
živio i zaposjeo zemlju koju ti je daje Gospodin, tvoj
Bog.
21 Ne smiješ saditi sebi nikakva stabla kao drveni
lik, u blizini žrtvenika Gospodina, svojega Boga.
22 Ne smiješ postavljati sebi idolskih stupova, koje
mrzi Gospodin, tvoj Bog.

17 Ne smiješ žrtvovati Gospodinu, svojem Bogu,
vola ni ovce što ima na sebi bilo kakvu manu
ili nakazu, jer je to odvratno Gospodinu, tvojem
Bogu.
2 Ako se nađe među vama, u kojem od mjesta tvo-
jih, koja ti je dao Gospodin, tvoj Bog, čovjek ili žena
koji čine što je mrsko Gospodinu, tvojem Bogu,
prestupaju njegov zavjet,
3 idu i služe idolima i klanjaju se njima ili suncu,
mjesecu, ili svoj vojsci nebeskoj što sam zabranio,
4 i tebi se to javi, i ti to čuješ, onda preslušaj i dobro
raspitaj, pa ako bude istina i zaista se učinila takva
odurnost u Izraelu,
5 onda izvedi na gradska vrata toga čovjeka ili tu
ženu koji su učinili takvo zlo, i kamenuj toga čovje-
ka ili ženu na smrt.
6 Na svjedočanstvo dva ili tri svjedok neka se
pogubi onaj koji je na smrt optužen! Na svjedočan-
stvo jednoga svjedoka ne smije se pogubiti.
7 Svjedoci neka najprije dignu ruku protiv njega da
ga ubiju, a poslije toga neka ruke ostalog naroda.
Tako ćeš ukloniti zlu osobu iz svoje sredine.
8 Ako ti bude odviše težak koji pravni slučaj za
suditi, između stepena ubojstva, između jedne
presude i druge, ili između jedne kazne i druge,
pitanje nesporazuma unutar tvojih vrata, onda us-
tani i idi na mjesto koje sebi izabere Gospodin, tvoj
Bog.
9 Obrati se svećenicima, Levitima i sucu, koji bude
tamo u ono vrijeme, i upitaj njih i oni neka ti objave
zakonsku presudu.
10 Učini točno po presudi koju ti izreknu na mjestu
koje izabere Gospodin. Pobrini se da izvršiš točno
sve po onomu što ti zapovjede.
11 Učini po riječi zakona i zapovijedima što ti ga
dadu i po presudi koju ti izreknu. Ne smiješ
odstupati od onoga što ti kažu, ni nalijevo ni
nadesno.
12 Ako li bi se čovjek drsko odupro i ne bi poslušao
svećenika koji ondje obavlja službu Gospodinu,
tvojem Bogu, ili suca, neka se taj čovjek usmrti.
Tako ćeš ukloniti zlu osobu iz Izraela.
13 Sav narod neka to čuje i neka se boji i da više ne
radi nepokorno.
14 Kad dođeš u zemlju koju ti daje Gospodin, tvoj
Bog, i kad je zaposjedneš i naseliš se u njoj i kažeš:
'Hoću postaviti kralja nad sobom kao svi narodi
oko mene,'
15 onda postavi nad sobom za kralja samo onoga
koga izabere Gospodin, tvoj Bog. Samo jednoga
između svoje braće smiješ postaviti nad sobom za
kralja. Došljaka, koji nije tvoj brat, ne smiješ
postaviti nad sobom.
16 Ali neka ne drži mnogo konja i neka ne šalje
ljude u Egipat da sebi nabavi mnogo konja, jer vas
je Gospodin opomenuo: 'Ne idite više nikada tim
putom!'
17 I neka nema mnogo žena, da ne otpadne njego-
vo srce; i neka ne nakupi sebi mnogo srebra i zlata.
18 Također, kad sjedne na kraljevsko prijestolje,
neka sebi na svitak dade prepisati ovaj zakon iz
knjige koja je kod svećenika iz Levijeva plemena.
19 Neka ga ima uvijek kod sebe i neka ga čita svaki
dan, dok je god živ, da bi se naučio bojati Gospodi-
na, svojega Boga, i pažljivo držati sve riječi toga
zakona i te uredbe.
20 Neka se oholo ne podigne iznad svoje braće i
neka ne odstupi ni nalijevo ni nadesno od zapovi-
jedi, da on i njegovi sinovi dugo vladaju nad Izra-
elom.

18 Levitski svećenici i svo Levijevo pleme neka
nemaju dijela ni baštine u Izraelu! Neka žive
od žrtava Gospodinovih i od onoga što pripada
njemu!
2 Neka ne imaju baštine među svojom braćom:
Gospodin je baština njihova, kako im je obećao.
3 Ovo je pravo koje neka imaju svećenici prema
narodu, to jest onomu koji prinosi govedo ili ovcu

kao žrtvu: neka se dade svećeniku pleće, oba lica
i želudac.
4 Nadalje ćeš mu dati prvine svojega žita, vina i ulja
i prvine od striženja svojih ovaca.
5 Jer njega je izabrao Gospodin, tvoj Bog, između
svih tvojih plemena, da on i njegovi sinovi uvijek
obavljaju svetu službu u Ime Gospodinovo.
6 Ako se zaputi koji Levit iz kojega god od tvojih
mjesta u svemu Izraelu gdje boravi, i dođe sa svom
željom svojega srca na mjesto koje je izabrao Gospodin,
7 onda smije obavljati službu u Ime Gospodina,
svojega Boga, kao sva njegova braća Leviti, koji
ondje stoje u službi Gospodinovoj.
8 Neka on onda jede jednak dio kao i on, osim onoga
što dobije od prodaje svojih očinskih dobara.
9 Kad dođeš u zemlju koju će ti dati Gospodin, tvoj
Bog, ne uči se činiti odurnosti onih naroda.
10 Neka se ne nađe kod tebe nitko koji bi pustio da
njegov sin ili njegova kći idu kroz oganj, nitko koji bi
vračao, ili koji bi gatao, ni koji bi čarao ili bajao,
11 nitko koji bi gonio duhove, nitko koji bi pitao
duha mrtvaca ili duha vračkoga ili se obraćao na
mrtve!
12 Jer je odurnost Gospodinu tko god se tim bavi.
Zbog tih odurnosti protjerat će ih ispred tebe Gospodin,
tvoj Bog.
13 A ti budi besprijekoran pred Gospodinom, svojim
Bogom.
14 Jer ti narodi što ćeš ih protjerati iz njihova posjeda,
slušaju gatare i vračare, ali tebi Gospodin,
tvoj Bog, takvo što ne dopušta.
15 Proroka iz sredine tvoje, između tvoje braće,
kao što sam ja, podignut će ti Gospodin, tvoj Bog;
njega slušajte.
16 Upravo za to na dan sastanka na Horebu molio
si Gospodina, svojega Boga, kad si tražio: 'Ne
mogu više duže slušati glas Gospodina, svojega
Boga ni više gledati taj silni oganj, da ne moram
umrijeti.'
17 Onda mi je rekao Gospodin: 'Pravo je što su
rekli.
18 Podignut ću im proroka između njihove braće,
kao što si ti. Svoje riječi stavit ću u njegova usta da
im govori sve što mu zapovjedim.
19 A tko ne posluša moje riječi što će ih govoriti u
Ime moje, toga ću ja sam pozvati za to na odgovornost.
20 A prorok koji se usudi govoriti što u Ime moje što
mu nisam zapovjedio govoriti, i koji govori u ime
drugih bogova, takav prorok neka se pogubi'
21 Ako li pomisliš: 'Kako ću znati koju riječ nije
Gospodin rekao?'—
22 Kad se ono, što prorok govori u Ime moje, ne
dogodi i ne ispuni, to je riječ koju nije rekao Gospodin.
Drsko ju je izgovorio prorok, i ništa ga se ne
boj.

19 Kad Gospodin, tvoj Bog, iskorijeni narode
čiju zemlju daje tebi Gospodin, tvoj Bog, i
kad se nakon njihova progona naseliš u njihovim
gradovima i kućama,
2 onda odvoji sebi tri grada u zemlji koju ti Gospodin,
tvoj Bog, daje da ju zaposjedneš.
3 Napravi dobro put ondje i razdijeli područje svoje
zemlje koju ti u posjed daje Gospodin, tvoj Bog, na
tri dijela. Svaki ubojica neka mogne pobjeći ondje.
4 Ova uredba neka vrijedi za ubojicu koji pobjegne
ondje da ostane živ: Tko ubije drugoga nehotice, a
da mu već prije nije bio neprijatelj,
5 kao kad bi otišao u šumu s drugim da siječe drva,
i ruka bi njegova zamahnula sjekirom da posiječe
drvo, a sjekira bi spala s držalice i pogodila drugoga
tako da umre, onda neka uteče u koji od tih
gradova da ostane živ.
6 Inače, krvni osvetnik u srdžbi svojoj potjera ubojicu
i stigne ga, jer je put odviše dalek, i ubije ga,
premda nije skrivio smrt, jer mu prije nije bio neprijatelj.
7 Zato ti zapovjedam ovako: 'Odvoji sebi tri grada.'
8 Kad Gospodin, tvoj Bog, raširi tvoje područje,
kao što se zakleo tvojim očevima, i dao ti svu zemlju
koju je obećao tvojim očevima,
9 ako budeš sav taj zakon, kojega ti danas dajem,
držao točno i ljubio Gospodina, svojega Boga, i
uvijek hodio njegovim putovima, onda dodaj ovim
gradovima još tri druga,
10 da se u tvojoj zemlji, koju ti u posjed daje Gospodin,
tvoj Bog, ne prolijeva nedužna krv i da ne padne
na tebe krivnja krvi.
11 Ali ako netko mrzi drugoga i vreba ga, napadne
ga i ubije, i onda uteče u koji od tih gradova,
12 onda starješine grada neka ga odatle izvedu i
predaju ruci krvnoga osvetnika tako da umre.
13 Neka ga oko tvoje ne sažaljuje, nego ukloni
nedužno prolivenu krv s Izraela, pa da ti bude dobro.
14 Ne smiješ pomicati međe svojega susjeda, koju
su povukli stari na tvojem posjedu što ćeš ga dobiti
u zemlji koju ti je dao Gospodin, tvoj Bog, da ju zaposjedneš.
15 Jedan svjedok neka ne ustaje ni protiv koga,
kad se radi o kakvu zločinu ili prijestupu ili o kojoj
god krivnji koju netko počini. Samo na izjavu dvojice
ili trojice svjedoka neka padne odluka.
16 Ako ustane lažni svjedok protiv nekoga, da ga
optuži za neku krivnju,
17 onda neka stanu oba čovjeka koji imaju tu
raspravu pred Gospodina u nazočnosti svećenika
i sudaca, koji budu u to vrijeme.
18 Suci neka istraže slučaj točno. Nađe li se da je
svjedok bio lažni svjedok i da je dao lažljive izjave
protiv svojega brata,
19 onda učinite mu onako kako je on mislio učiniti
svojem bratu. Tako ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine!
20 Ostali neka to čuju i neka se boje i neka više
nikada ne počine takvu opačinu u tvojoj sredini.
21 Neka se oko tvoje ne sažaljuje: život za život,
oko za oko, zub za zub, ruka za ruku i noga za
nogu!

20 Kad pođeš u boj protiv svojih neprijatelja i
opaziš konje i kola i narod brojniji od sebe,
nemoj ih se bojati, jer je s tobom Gospodin, tvoj
Bog, koji te izveo iz egipatske zemlje.
2 Kad ulazite u bitku, neka pristupi svećenik i neka
progovori narodu,
3 i neka im rekne: 'Slušaj, Izraele! Vi sad polazite u
boj protiv svojih neprijatelja. Neka ne dršće vaše
srce, i ne bojte se njih.
4 Jer Gospodin, vaš Bog, ide s vama u boj protiv
vaših neprijatelja i pomoći će vam da pobijedite.
5 A vođe neka kažu narodu: 'Tko je sagradio novu
kuću a nije je još posvetio, neka ide i neka se vrati
kući, da ne padne u boju i drugi je ne posveti.
6 Tko je zasadio vinograd, a još ga nije pobrao,
neka ide i neka se vrati kući, da ne padne u boju i
drugi ga ne pobere.
7 Tko je zaručio ženu i još je nije odveo, neka ide i
neka se vrati kući, da ne padne u boju i drugi je ne
odvede.'
8 Nadalje neka vođe kažu narodu ovo: 'Tko je
strašljiv i malodušan, neka ide i neka se vrati kući

da još ne prestraši i svoju braću, kako je sam pre-
strašen.'
9 Kad vođe svrše svoj govor narodu, onda neka
postave glavare na čelo narodu.
10 Kad se približiš kojemu gradu da ga opsjedneš,
najprije mu ponudi mir.
11 Prihvati li mir i preda li se tebi, onda sve pučan-
stvo što se nađe u njemu potpada pod danak i ro-
biju.
12 Ako li neće zaključiti mir s tobom, nego se odluči
za boj s tobom, onda ga opsjedni.
13 Kad ti ga preda u ruke Gospodin, tvoj Bog, onda
pobij sve muško u njemu oštricom mača!
14 Ali žene i djecu i stoku i sve što se inače nalazi
u gradu, sav plijen, uzmi za sebe. Možeš slobodno
raspolagati plijenom svojih neprijatelja što ti ga je
dao Gospodin, tvoj Bog.
15 Tako čini sa svim gradovima koji su daleko od
tebe i ne pripadaju gradovima ovih naroda.
16 Ali u gradovima ovih naroda koje ti Gospodin,
tvoj Bog, daje u posjed, ne smiješ nikoga ostaviti
na životu.
17 Neumoljivo izvrši na njima prokletstvo: na Hite-
jcima, Amorejcima, Kanaancima, Perizejcima,
Hivejcima i Jebusejcima, kako ti je zapovjedio
Gospodin, tvoj Bog,
18 Da vas ne nauče činiti sve te gnusobe koje oni
čine u čast svojim bogovima, i da tako ne sagri-
ješite protiv Gospodina, svojega Boga.
19 Ako ćeš trebati koji grad dugo vremena opsje-
dati da ga zauzmeš, ne uništavaj njegovih stabala,
da ih siječeš sjekirom! Nego jedi njihove plodove,
a njih same ne sijeci, jer poljska stabla nisu ljudi, da
bi ih ti morao opsjedati.
20 Samo stabla za koja znaš da im se plod ne jede,
smiješ srušiti i posjeći, da protiv grada, koji se bije
s tobom, sagradiš opsadne opkope, dokle ne pa-
dne.

21 Ako se u zemlji koju ti daje u posjed Gspodin,
tvoj Bog, nađe ubijen čovjek gdje leži na
polju, a ne zna se tko ga je ubio,
2 onda neka izađu starješine tvoje i suci tvoji i neka
izmjere udaljenost do mjesta koja leže okolo ubije-
noga.
3 Starješine grada koji leži najbliže ubijenomu
neka uzmu junicu na kojoj se još nije radilo, i koja
još nije vukla u jarmu;
4 i starješine toga grada neka odvedu junicu na
potok što teče uvijek, na mjesto na kojemu se još
nije nikada oralo ni sijalo, i ondje neka junici otvore
vrat tako da krv isteče u potok.
5 Onda neka pristupe svećenici, Levijevi sinovi, jer
njih izabrao Gospodin, tvoj Bog, da obavljaju slu-
žbu njegovu i da u Ime Gospodinovo blagoslivljaju.
Njihova presuda odlučuje svaki spor i svaku štetu.
6 Sve starješine toga grada, koji stanuju najbliže
ubijenomu, neka operu svoje ruke nad junicom
kojoj je bio otvoren vrat u potok.
7 Glasno neka posvjedoče: 'Naše ruke nisu prolile
ove krvi, i oči naše nisu vidjele ništa.
8 Očisti svoj narod Izraela, koji si otkupio, Gospo-
dine, i ne daj da bude nedužno prolivena krv u tvo-
jem narodu Izraelu.' Tako će biti oslobođeni krivnje
krvi.
9 Tako ćeš ukloniti krivnju nedužno prolivene krvi
iz svoje sredine kad učiniš što je ugodno Gospodi-
nu.
10 Kad odeš u rat protiv svojih neprijatelja, i Go-
spodin, tvoj Bog, preda ih u tvoje ruke i ti od njih
ugrabiš zarobljenike,
11 i među zarobljenicima opaziš lijepu ženu i ti bi ju
htio rado imati za ženu,
12 odvedi ju svojoj kući, ona neka onda ošiša svoju
glavu i obreže svoje nokte,
13 i neka skine svoje haljine u kojima je zarobljena,
i neka stoji u tvojoj kući. Poslije, kad je cijeli mjesec
dana žalila za svojim ocem i za svojom majkom,
možeš poći k njoj i oženiti se njome, i ona ti onda
pripada kao žena.
14 Ali ako ti više ne bi bila po volji, možeš ju ot-
pustiti, ali ju ne smiješ prodati za novce ili s njom
strogo postupati, jer si ju imao za ženu.
15 Ako netko ima dvije žene, jednu koju više ljubi,
i drugu koju manje ljubi, pa ako su mu one,
ljubljena i manje ljubljena, rodile sinove, a prvoro-
đenac bi bio od manje ljubljene,
16 onda, kad hoće razdijeliti svoje imanje među
svoje sinove, ne smije dati pravo prvorođenja sinu
ljubljene i zapostaviti prvorođenca manje ljub-
ljene.
17 Nego mora prvorođenca manje ljubljene žene
priznati kao takva i dati mu dva dijela od svega što
ima, jer je on prvenac snage njegove, pripada mu
pravo prvorođenja.
18 Ako netko ima sina razuzdana i nepokorna, koji
ne sluša svojega oca i svoju majku, pa i onda kad
ga pokara, ne sluša,
19 onda neka ga uzmu njegov otac i njegova ma-
jka i neka ga dovedu starješinama njegova grada,
na vrata njegova prebivališta,
20 i neka kažu starješinama njegova grada: 'Ovaj
naš sin je razuzdan i nepokoran; neće nas slušati;
izjelica je i pijanica.'
21 Onda svi ljudi njegova grada neka ga na smrt
kamenuju. Tako ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine; i
sav Izrael neka to čuje i neka se boji.
22 Tko počini takav zločin da zasluži smrt, te bude
pogubljen i objesiš ga na drvo,
23 neka ne ostane truplo njegovo preko noći na
stablu. Isti još dan moraš ga pokopati, jer je od
Boga proklet onaj tko je obješen. Ne oskvrni zem-
lje koju ti Gospodin, tvoj Bog, daje u baštinu.

22 Ako vidiš da je zalutalo govedo tvojega bra-
ta ili njegova ovca, ne smiješ im uskratiti
svoju pomoć, nego ih odvedi natrag svojem bratu.
2 Ako li tvoj brat nije u tvojoj blizini, ili ti je nepoznat,
odvedi ih svojoj kući. Neka ostanu kod tebe dok ih
ne potraži tvoj brat, pa mu ih onda vrati.
3 Isto tako učini s njegovim magarcem, tako učini s
njegovom haljinom i sa svakom izgubljenom stvari
što je izgubi tvoj brat, a ti je nađeš. Ne smiješ pustiti
da leži.
4 Ako vidiš da su magarac tvojega brata ili njegovo
govedo pali na putu, ne smiješ im uskratiti svoju
pomoć, nego mu pomozi podignuti ih.
5 Žena ne smije nositi ništa od muške odjeće i
muški neka se ne odijeva u ženske haljine, jer tko
takvo što čini, odurnost je Gospodinu, tvojem
Bogu.
6 Nađeš li vani na stablu ili na tlu gnijezdo ptičje s
mladima ili s jajima, dok majka leži na mladima ili
na jajima, onda ne hvataj majke s mladima.
7 Pusti majku u svakom slučaju neka leti, a mlade
si uzmi, da ti bude dobro i da si produžiš život.
8 Ako gradiš novu kuću, napravi na svojemu krovu
ogradu da ne navučeš na svoju kuću krivnje krvi,
ako bi tko pao s nje.
9 Ne sadi u svoj vinograd dvojaka sjemena, inače,
sav urod bude nečist i sad koji posadiš i urod
vinogradski.
10 Ne ori volom i magarcem zajedno.
11 Ne odijeva haljine tkane od dvije vrste, od vune

i lana zajedno.
12 Napravi sebi rese na četiri kraja ogrtača kojim se ogrčeš.
13 Ako netko uzme ženu i s njom živi, ali mu onda omrzne,
14 i optuži je zbog ružnih stvari i razglasi loš glas o njoj, govoreći: 'Kad sam uzeo tu ženu i njoj se približio, nisam našao u nje djevičanstva,'
15 onda otac i majka mlade žene neka uzmu znakove djevičanstva mlade žene i donesu ih pred starješine grada na vrata.
16 Otac mlade žene neka rekne starješinama: 'Svoju kćer dao sam ovomu čovjeku za ženu, ali ju on zamrzio.
17 Sad je optužuje zbog ružnih stvari, tvrdeći: nisam našao u tvoje kćeri djevičanstva, ali evo znaka djevičanstva moje kćeri!' Onda neka razastru plahtu pred starješinama gradskim.
18 Onda starješine toga grada neka uzmu muža i kazne ga.
19 Osim toga neka ga kazne kaznom od stotinu srebrnih šekela i neka ih dadu ocu mlade žene, jer je iznio loš glas o djevojci Izraelki. Mora je zadržati kao ženu i ne smije je pustiti dok je živ.
20 Ali ako bude istinita optužba da se nije našao znak djevičanstva kod mlade žene,
21 onda neka se izvede mlada žena pred vrata kuće njezina oca i ljudi njezina grada neka ju na smrt kamenuju, jer je počinila sramotu u Izraelu: blud je tjerala u kući svojega oca. Tako ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine.
22 Ako se tko uhvati gdje leži sa ženom udanom, neka umru oboje, čovjek koji je ležao sa ženom i žena. Tako ćeš ukloniti zlo u Izraelu.
23 Ako se netko sastane u gradu s djevojkom koja je s jednim zaručena, i legne s njom,
24 izvedite ih oboje pred gradska vrata i kamenujte ih na smrt: djevojku jer nije u gradu vikala za pomoć i čovjeka jer je oskvrnuo zaručnicu svojega bližnjega. Tako ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine.
25 Ako netko nađe zaručenu djevojku vani u polju, pa je siluje ležeći s njom, neka umre samo čovjek, koji je ležao s njom.
26 Djevojci neka se ne učini ništa, jer djevojka nije učinila grijeh koji zaslužuje smrt. Slučaj je sličan, kao kad netko skoči na drugoga i ubije ga.
27 Jer ju je našao vani na polju, mogla je vikati zaručena djevojka, a nikoga nije bilo tu tko bi joj pomogao.
28 Ako netko nađe nezaručenu djevojku, uhvati je, legne s njom i zateknu ih,
29 onda čovjek koji je legnuo s njom, ima ocu djevojčinu platiti pedeset srebrnih šekela. Mora je uzeti za ženu jer ju je oskvrnuo, i ne smije ju otpustiti dok je živ.
30 Nitko se ne smije oženiti ženom svojega oca i podignuti pokrivalo postelje svojega oca.

23 Nitko koji je utučen ili uškopljen, ne smije biti primljen u zajednicu Gospodinovu.
2 Ni jedan rođen od nezakonita braka ne smije se primiti u zajednicu Gospodinovu. Ni u desetom koljenu ne smije se primiti u zajednicu Gospodinovu.
3 Ni jedan Amonac i ni jedan Moabac ne smije se primiti u zajednicu Gospodinovu. Ni njihovo deseto koljeno ne smije se nikad primiti u zajednicu Gospodinovu,
4 Jer nisu izašli pred vas s jelom i pilom na izlasku vašem iz Egipta, i jer su protiv vas potkupili Balaama, sina Beorova, iz Petora u Mezopotamiji, da te prokune.
5 Ipak Gospodin, tvoj Bog, nije htio poslušati Balaama, nego ti Gospodin, tvoj Bog, okrenuo prokletstvo u blagoslov, jer te ljubio Gospodin, tvoj Bog.
6 Ne teži nikad, dok si živ, za njihovim mirom i njihovim napretkom, u sve dane dovijeka.
7 Ne mrzi Edomca, jer ti je po krvi rod. Ne mrzi ni Egipćanina, jer si bio u njegovoj zemlji gost.
8 Potomci koji im se rode, smiju se primiti u trećem koljenu u zajednicu Gospodinovu.
9 Kad pođeš u tabor protiv svojih neprijatelja, čuvaj se od svake zle stvari.
10 Ako je netko uza te koji je postao nečist od noćnoga izljeva, neka iziđe iz tabora! On ne smije opet natrag doći u tabor.
11 Kad padne večer, neka se opere, i kad sunce zađe, neka se vrati u tabor.
12 Izvan tabora imaj mjesto gdje ćeš izlaziti.
13 U odjeći svojoj imaj lopaticu i njom, kad moraš izići, iskopaj jamu i poslije zagrni nečist svoju.
14 Jer Gospodin, tvoj Bog, ide posred tvojega tabora, da te štiti i da ti preda tvoje neprijatelje. Zato neka je tabor tvoj svet, da ne nađe kod tebe ništa nečisto i da se ne odvrati od tebe.
15 Roba, koji uteče k tebi od svojega gospodara, ne smiješ izdati njegovu gospodaru.
16 Neka ostane kod tebe na mjestu koje izabere sebi u jednom od tvojih gradova, gdje mu se svidi, i ne smiješ ga mučiti.
17 Neka ne bude bludnice među kćerima Izraelovim i neka ne bude bludnika među Izraelovim sinovima.
18 Ne nosi bludničine plaće ni pasjih novaca u dom Gospodina, svojega Boga, za bilo koji zavjet, jer je oboje odurnost Gospodinu, tvojem Bogu.
19 Od svojega brata ne smiješ uzimati kamatu, niti za novce, niti za hranu, niti za igdje išta što se posuđuje na kamate.
20 Od stranaca smiješ tražiti kamate, ali od svojega brata ne smiješ uzimati kamate da te Gospodin, tvoj Bog, blagoslovi u svim tvojim djelima u zemlji u koju ideš da je primiš u posjed.
21 Kad učiniš zavjet Gospodinu, svojem Bogu, ne oklijevaj ispuniti ga, jer će ga strogo tražiti od tebe Gospodin, tvoj Bog; bio bi ti grijeh.
22 Ali ako propustiš učiniti zavjet, onda ti nije grijeh.
23 Što obećaju tvoja usta, to drži točno, jer si dragovoljno zavjetovao Gospodinu, svojem Bogu što si izrekao svojim ustima.
24 Ako dođeš u vinograd koga od svoje braće, možeš jesti grožđa po volji, dok se nasitiš, ali ništa ne stavljaj u svoju posudu.
25 Ako dođeš u žito svojega bližnjega, smiješ trgati klasje rukom, ali ne smiješ stavljati srp na žito svojega bližnjega.

24 Kad tko uzme ženu i oženi se s njom, i ona mu se potom više ne sviđa, jer na njoj nađe nešto ružno, neka joj napiše otpusno pismo, dade joj ga u ruke i otpusti ju iz svoje kuće.
2 Kad ona ode iz njegove kuće i uda se za drugoga,
3 pa ako i ovaj drugi muž omrzne na nju, napiše joj otpusno pismo, dade joj ga u ruke i otpusti ju iz svoje kuće, ili ako umre ovaj drugi muž, koji se njom oženio,
4 onda se prvi njezin muž, koji ju je otpustio, ne smije opet s njom oženiti, pošto je postala nečista, jer to je odurnost pred Gospodinom, i ti ne smiješ opteretiti zemlju krivnjom, koju ti Gospodin, tvoj Bog, daje u baštinu.
5 Ako se netko skoro oženio, ne treba ići u vojsku.

Neka mu se ne nameću nikakve obveze i godinu dana neka je slobodan za svoju kuću i neka razveseljuje svoju ženu koju je doveo.
6 Ne smije se uzimati u zalog ručni mlin ili gornji mlinski kamen, jer tim se uzima život u zalog.
7 Ako se tko nađe da je ukrao od koga između svoje braće, kojeg Izraelca, i s njim kao s robom postupao ili ga prodao, taj kradljivac neka se usmrti! Tako ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine.
8 Kod bolesti gube radi točno i pažljivo po svim uputama koje vam daju levitski svećenici. Radite točno onako kako sam vam zapovjedio!
9 Pomisli na ono što je Gospodin, tvoj Bog, učinio Mirjami na putu kad ste izašli iz Egipta.
10 Ako dadeš svojem bližnjemu što u zajam, ne idi u njegovu kuću da mu uzmeš zalog.
11 Stoj vani, a onaj komu si dao zajam, neka ti iznese zalog.
12 Ako je siromah, ne spavaj sa zalogom njegovim.
13 Vrati mu zalog čim zapadne sunce, da može leći spavati u svojem ogrtaču i da te blagoslivlja. To će ti se uračunati u zaslugu pred Gospodinom, tvojim Bogom.
14 Ne smiješ zakidati uboga i siromašna nadničara, bilo da je on jedan od tvoje braće ili jedan od stranaca koji su u tvojoj zemlji, u tvojim mjestima.
15 Isti dan podaj mu plaću njegovu. Sunce neka ne zađe nad njom, jer je siromašan i uzdiše za njom. Inače zavapit će protiv tebe Gospodinu, i ti bi tako sagriješio.
16 Očevi neka se ne usmrćuju zbog djece i djeca zbog otaca. Svaki neka bude usmrćen za svoj vlastiti grijeh.
17 Ne smiješ iskrivljavati pravice došljaku ili siroti i ne smiješ uzimati u zalog haljine udovici.
18 Pomisli na to da si bio rob u Egiptu i da te odande oslobodio Gospodin, tvoj Bog. Zato ti zapovjedam da tako činiš.
19 Kad žanješ na polju svoju ljetinu i zaboraviš koji snop na polju, ne vraćaj se da ga uzmeš. Neka pripadne došljaku, siroti i udovici, da te blagoslovi Gospodin, tvoj Bog, u svakom poslu tvojih ruku.
20 Kad treseš svoje masline, ne pretražuj još grane iza sebe; to neka dopadne došljaku, siroti i udovici!
21 Kad bereš svoj vinograd, ne pabirči nakon branja. Neka to pripadne došljaku siročetu i udovici.
22 Pomisli na to da si i ti bio rob u zemlji Egipat. Zato ti zapovjedam da tako činiš.

25 Ako dođu ljudi koji su među sobom u raspravi pred sud, neka im se sudi. Nedužna neka oslobode, a krivca neka osude.
2 Ako je krivac zaslužio batine, onda neka sudac zapovjedi da legne i da mu pred njim dadu toliko udaraca koliko odgovara njegovoj krivnji.
3 Četrdeset udaraca smije narediti da mu se dade, ali ne više, da se ne ponizi pred tobom tvoj brat, kad bi mu se preko toga udarilo još više udaraca.
4 Ne smiješ zavezati usta volu kad vrše žito!
5 Ako braća stanuju skupa i jedan od njih umre, a ne ostavi sina iza sebe, onda neka se žena umrloga ne uda vani za stranca. Mužev brat neka ode k njoj, neka ju uzme za ženu i izvrši na njoj dužnost muževa brata.
6 Prvorođenac, koga ona rodi, neka nosi ime brata umrloga da ne izumre njegovo ime u Izraelu.
7 Ako li onaj čovjek neće uzeti žene svojega brata, onda neka žena njegova brata ode na gradska vrata pred starješine i neka rekne: ‘Brat mojega muža neće da sačuva ime svojem bratu u Izraelu i neće učiniti dužnost brata mojega muža.’
8 Starješine njegova grada neka ga onda dozovu i povuku na odgovor. Prikaže li se on i dade li izjavu: ‘Neću ju uzeti za ženu.’
9 Onda neka pristupi k njemu žena njegova brata, pred starješinama neka mu izuje obuću s nogu, neka mu pljune u lice i glasno povikne: ‘Tako neka bude čovjeku, koji neće da zida kuće svojega brata!’
10 Kuća njegova neka se u Izraelu zove samo još ‘kuća bosoga.’
11 Ako se potuku ljudi i žena jednoga dotrči da otme svojega muža iz ruku onoga koji ga tuče, i pružila svoju ruku i uhvatila ga za sram,
12 onda joj odsijeci ruku; tvoje oko neka ne ima milosrđa.
13 Ne smiješ nositi u svojoj torbi dvojaki uteg, teži i lakši.
14 Ne smiješ imati u svojoj kući dvojaku mjeru, veću i manju.
15 Ne smiješ imati u svojoj kući dvojaki uteg neka ti je puna i prava mjera, da dugo živiš u zemlji koju ti daje Gospodin, tvoj Bog.
16 Jer svaki koji čini tako i svaki koji čini nepošteno odvratno je Gospodinu, tvojem Bogu.
17 Pomisli na to što su ti učinili Amalečani na putu kad ste išli iz Egipta.
18 Na putu su te napali, jer si bio umoran i iznemogao, pobili kod tvoje zadnje grupe sve koji su od umora zastali za tobom, bez straha od Boga.
19 Kad te jednom Gospodin, tvoj Bog, smiri od svih neprijatelja tvojih unaokolo u zemlji, koju ti daje Gospodin, tvoj Bog, u posjed i baštinu, onda izbriši pod nebom ono što spominje na Amaleka! Ne zaboravi to!

26 Kad dođeš u zemlju koju ti daje Gospodin, tvoj Bog, u baštinu i primiš je u posjed i naseliš se u njoj,
2 Onda uzmi dio od prvina svih poljskih plodova što si ih požeo od zemlje koju ti daje Gospodin, tvoj Bog, stavi ih u košaru i idi na mjesto, koje izabere Gospodin, tvoj Bog, da ondje prebiva njegovo Ime.
3 Ondje dođi k svećeniku koji u to vrijeme bude u službi, i kaži mu: ‘Zahvaljujem danas Gospodinu, tvojem Bogu, da sam došao u zemlju za koju se Gospodin zakleo našim očevima da će im je dati.’
4 Nato neka uzme svećenik košaru iz tvoje ruke i stavi ju pred žrtvenik Gospodina, tvojega Boga.
5 Onda izgovori i kaži pred Gospodinom, svojim Bogom: ‘Moj otac bio je Sirijac, koji je lutao naokolo, s malo ljudi otišao je u Egipat i ondje se smjestio. Ondje je postao veliki narod, jak i mnogobrojan.
6 Ali kad su Egipćani zlo postupali s nama, tlačili nas i stavljali na nas teške poslove,
7 mi smo zavapili Gospodinu, Bogu svojih otaca. I Gospodin je čuo naš glas i pogledao na našu nevolju, na naš trud i na našu muku:
8 Gospodin nas izveo jakom mišicom i rukom podignutom, velikom srahovitošću, znacima i čudesima.
9 Doveo nas na ovo mjesto i dao nam ovu zemlju, zemlju u kojoj teče mlijeko i med.
10 I sada evo, donosim prvine od plodova zemlje koju si mi dao, Gospodine!’ Onda stavi košaru pred Gospodina, svojega Boga, i pokloni se Gospodinu, svojem Bogu.
11 Veseli se svakim dobrom koji je dao Gospodin, tvoj Bog, tebi i tvojoj kući, ti i Levit i došljak koji je kod tebe.

12 Kad u trećoj godini, u godini desetine, odijeliš
svu desetinu od svojih dohodaka i predaš je
Levitu, došljaku, siroti i udovici da od toga u tvojem
prebivalištu jedu i nasite se,
13 onda moli pred Gospodinom, svojim Bogom:
'Iznio sam iz svoje kuće što je posvećeno i dao sam
Levitu, došljaku, siroti i udovici točno po zapovije-
dima koje si mi ti dao. Nijedne tvoje zapovijedi ja
nisam prestupio i nisam zaboravio.
14 Nisam jeo od toga u svojoj žalosti i ništa nisam
uzeo od toga kad sam bio nečist. Ništa od toga
nisam darovao za mrtvaca. Poslušao sam Gospo-
dina, svojega Boga, i učinio sam kako si zapovje-
dio.
15 Pogledaj iz svojega svetoga prebivališta s
neba, i blagoslovi svoj narod Izraela i zemlju koju si
nam dao, kako si se zakleo našim očevima, zemlju
u kojoj teče mlijeko i med.'
16 Danas ti zapovjeda Gospodin, tvoj Bog, da dr-
žiš ove zakone i pravne propise. Točno ih izvršuj
svim svojim srcem i svom svojom dušom!
17 Danas si se dogovorio s Gospodinom da će on
biti tvoj Bog, a ti da ćeš ići njegovim putovima i
držati njegove zakone, njegove zapovijedi i nje-
gove pravne propise i slušati njegov glas.
18 I Gospodin se danas dogovorio s tobom da ćeš
biti njegov osobit narod, kako ti je obećao i da ćeš
izvršavati sve njegove zapovijedi.
19 On će te nad sve narode koje je stvorio, podig-
nuti hvalom, čašću i slavom. A ti budi sveti narod
Gospodinu, svojem Bogu, kako je zapovjedio."

27 Onda je Mojsije sa starješinama Izraelovim
zapovjedio narodu, govoreći: "Izvršujte sve
zapovijedi koje vam danas dajem!
2 Kad prijeđete preko Jordana u zemlju koju ti daje
Gospodin, tvoj Bog, podigni sebi veliko kamenje,
namaži ga vapnom,
3 I napiši na njemu, čim prijeđeš prijeko, sve riječi
toga zakona, da uđe u zemlju koju ti daje Gospo-
din, tvoj Bog, u zemlju u kojoj teče mlijeko i med,
kako ti je obećao Gospodin, Bog tvojih otaca.
4 Kada, dakle, prijeđete preko Jordana, postavi to
kamenje za koje sam vam danas dao uputu, na
gori Ebalu, i namažite ga vapnom!
5 Napravi ondje i žrtvenik u čast Gospodinu, svo-
jem Bogu, žrtvenik od kamenja koje nisi klesao
željezom.
6 Od neklesana kamenja podigni žrtvenik Gospo-
dinu, svojem Bogu! Onda na njemu prinesi Gospo-
dinu, svojem Bogu, žrtve paljenice.
7 Žrtvuj mirotvorne žrtve i drži ondje žrtvenu
gozbu, i veseli se pred Gospodinom, svojim Bo-
gom.
8 Napiši na to kamenje razgovijetno i pomno sve
riječi toga zakona!"
9 Mojsije i levitski svećenici govorili su svemu Izra-
elu, govoreći: "Šuti, Izraele, i slušaj! Danas si po-
stao narod Gospodina, svojega Boga.
10 Slušaj, glas Gospodina, svojega Boga, i drži
njegove zapovijedi i propise, koje ti danas dajem!"
11 Isti dan zapovjedio Mojsije narodu, rekavši:
12 "Čim prijeđete preko Jordana, neka stanu jedni
na gori Gerizimu da blagoslivljaju narod, naime:
Simeon, Levi, Juda, Isakar, Josip i Benjamin.
13 Drugi neka stanu na gori Ebalu da proklinju,
naime: Ruben, Gad, Ašer, Zebulun, Dan i Naftali.
14 Leviti neka počnu, i jakim glasom neka progov-
ore svima Izraelcima:
15 'Proklet bio tko napravi kip rezbaren ili liven,
odurnost Gospodinu, djelo ruke umjetničke, i
postavi ga potajno!' I sav narod neka odgovori:
'Amen!'
16 'Proklet bio tko prezire svojega oca ili svoju
majku!' I sav narod neka odgovori: 'Amen!'
17 'Proklet bio tko pomakne među svojega bližnje-
ga!' I sav narod neka odgovori: 'Amen!'
18 'Proklet bio tko zavede slijepca s puta!' I sav
narod neka odgovori: 'Amen!'
19 'Proklet bio tko iskrivi pravicu došljaku, siroti i
udovici!' I sav narod neka odgovori: 'Amen!'
20 'Proklet bio tko sagriješi sa ženom svojega oca,
jer pogrdi ženidbenu postelju svojega oca!' I sav
narod neka odgovori: 'Amen!'
21 'Proklet bio tko sagriješi s kojim živinčetom!' I
sav narod neka odgovori: 'Amen!'
22 'Proklet bio tko sagriješi sa svojom sestrom,
kćerju svojega oca ili svoje majke!' I sav narod
neka odgovori: 'Amen!'
23 'Proklet bio tko sagriješi sa punicom svojom!' I
sav narod neka odgovori: 'Amen!'
24 'Proklet bio tko ubije svojega bližnjega iz
potaje!' I sav narod neka odgovori: 'Amen!'
25 Proklet bio tko primi kakav dar da prolije krv
nedužnu!' I sav narod neka odgovori: 'Amen!'
26 'Proklet bio tko ne drži zapovijedi ovoga zakona
i ne izvršuje ih!' I sav narod neka odgovori: 'Amen!'

28 Ako budeš vjerno slušao Gospodina, svo-
jega Boga, i ako budeš izvršavao njegove
zapovijedi, koje ti danas dajem, uzvisit će te Gos-
podin, tvoj Bog, iznad svih naroda na zemlji.
2 Svi ovi blagoslovi doći će na tebe i stignut će te,
ako budeš slušao Gospodina, svojega Boga.
3 Blagoslovljen ćeš biti u gradu i blagoslovljen u
polju.
4 Blagoslovljen će biti plod tvojega tijela, plod tvoje
njive, plod tvoje stoke, mlado tvojih goveda i tvojih
ovaca.
5 Blagoslovljena će biti tvoja žetvena košara i tvoje
naćve.
6 Blagoslovljen ćeš biti kada dolaziš i blagoslov-
ljen kada odlaziš.
7 Gospodin će poraziti pred tobom tvoje neprijate-
lje, koji se podignu protiv tebe. Jednim putom će
oni doći protiv tebe, a na sedam putova će bježati
pred tobom.
8 Gospodin će ti dati blagoslov u tvojim žitnicama
i u svakom poslu tvojih ruku. On će te blagosloviti u
zemlji koju ti daje Gospodin, tvoj Bog.
9 Gospodin će te učiniti svojim svetim narodom,
kako ti se zakleo, ako izvršuješ zapovijedi Gospo-
dina, svojega Boga, i ideš njegovim putovima.
10 Svi narodi u zemlji vidjet će da se s pravom
zoveš narodom Gospodinovim, i bojat će se tebe.
11 Gospodin će te obasuti dobrima, plodom tvo-
jega tijela, stoke i njive u zemlji, za koju se zakleo
Gospodin tvojim očevima da će ti je dati.
12 Gospodin će otvoriti svoju bogatu riznicu,
nebesa, da tvojoj zemlji u pravo vrijeme dade kišu
i da blagoslovi svaki posao tvojih ruku. Onda ćeš
davati u zajam mnogim narodima, a sam da nećeš
uzimati u zajam.
13 Gospodin će te učiniti glavom a ne repom. Ti
ćeš biti samo gore a nikada dolje, ako slušaš zapo-
vijedi Gospodina, svojega Boga, koje ti danas da-
jem, i točno ih izvršuješ.
14 Od svega što ti zapovjedam danas, ne odstupaj
ni nadesno ni nalijevo, pristajući za drugim bogovi-
ma i služeći njima!
15 Ali ako ne slušaš Gospodina, svojega Boga, i
točno ne držiš sve njegove zapovijedi i zakone,
koje ti danas dajem, onda će doći na tebe sva ova
prokletstva i stignut će te:

16 Proklet ćeš biti u gradu, proklet u polju.
17 Prokleta će biti tvoja žetvena košara i tvoje
naćve.
18 Proklet će biti plod tvojega tijela, plod tvoje
njive, mlado tvojih goveda i tvojih ovaca.
19 Proklet ćeš biti kada dolaziš i proklet kada
odlaziš.
20 Gospodin će poslati na tebe prokletstvo,
zabunu i strah u svim pothvatima koje poduzmeš,
dok za kratko vrijeme posve ne propadneš zbog
svoji zlih djela, po kojima si otpao od mene.
21 Gospodin će na tebe donijeti kugu dok te posve
ne iskorijeni iz zemlje u koju ideš da je zaposjed-
neš.
22 Gospodin će te udariti sušicom, groznicom,
upalom, žegom, sušom, snijeti i metljikom. Ova će
te zla progoniti dok ne propadneš.
23 I nebesa nad tvojom glavom postat će mjed, a
zemlja pod tvojim nogama željezo.
24 Gospodin će kišu u tvojoj zemlji pretvoriti u prah
i pepeo. Oni će padati s neba na tebe dok ne budeš
uništen.
25 Gospodin će te poraziti pred tvojim neprijatelji-
ma. Jednim ćeš putom izići protiv njih, a na sedam
ćeš putova bježati pred njima. Svim kraljevstvima
na zemlji bit ćeš jedno strašilo.
26 Mrtvaci tvoji bit će hrana svim pticama nebe-
skim i životinjama divljim, i nitko ih neće prestrašiti.
27 Gospodin će te udariti prištem egipatskim, čire-
vima, svrabom i krastom, od čega nećeš više moći
ozdraviti.
28 Gospodin će te udariti bjesnilom, sljepoćom i
pometnjom duha.
29 U jasno podne pipat ćeš okolo kao što pipa sli-
jepac u mraku. U svojim pothvatima nećeš imati
sreće. Uvijek će te tlačiti i pljačkati, a nitko ti neće
pomoći.
30 Oženit ćeš se, a drugi će biti s tvojom ženom.
Sazidat ćeš kuću, a nećeš živjeti u njoj. Posadit
ćeš vinograd, a nećeš uživati njegova ploda.
31 Tvoga vola klat će na tvoje oči, a ti ga nećeš
jesti. Tvoga magarca otet će ti pred očima i neće ti
ga više vratiti. Tvoje ovce dat će se tvojim neprija-
teljima, i nitko ti neće pomoći.
32 Tvoji sinovi i tvoje kćeri past će kao plijen
stranom narodu. Tvoje oči morat će to gledati i
kapat će neprestano za njima, ali ti ćeš biti
nemoćan.
33 Plod tvoje zemlje i sav prihod muke tvoje izjest
će narod koji ne poznaješ. Tlačit će te neprestano
i zlostavljati uvijek.
34 Poludjet ćeš od onoga što ćeš gledati svojim
očima.
35 Gospodin će te udariti zlim prištevima na kolje-
nima i na golijenima, tako da neće na tebi ostati
ništa zdravo od stopala do tjemena.
36 Gospodin će tebe i kralja, koga ćeš postaviti
nad sobom, odvesti u narod koji nisi poznavao ni ti
ni tvoji očevi. Ondje ćeš služiti drugim bogovima
od drva i kamena.
37 Postat ćeš predmet zgražanja, rugla i podsmi-
jeha svim narodima u koje te odvede Gospodin.
38 Mnogo ćeš sjeme iznijeti u polje, a samo ćeš
malo od toga požeti jer će ga izjesti skakavci.
39 Vinograde ćeš saditi i obrađivati, ali vina nećeš
piti i u klijet spremati, jer će izjesti crvi.
40 Imat ćeš maslina u svem području svojem, ali
se nećeš moći mazati uljem, jer će opasti masline
tvoje.
41 Imat ćeš sinova i kćeri, ali neće pripadati tebi, jer
će otići u ropstvo.
42 Sve tvoje drveće i urod tvoje zemlje uništit će
buba.
43 Došljak, koji prebiva kod tebe, uzdizat će se
nada te sve više, a ti ćeš padati sve niže.
44 On će ti davati u zajam; a ti njemu ne ćeš moći
uzajmiti. On će postati glava, a ti rep.
45 Sva ova prokletstva doći će na tebe, progonit će
te i stizat će te dok ne budeš uništen, ako ne budeš
slušao Gospodina, svojega Boga, i ne budeš
držao njegovih zapovijedi i zakona, koje ti je dao.
46 Ona će biti tebi i tvojim potomcima kao znak i
čudo zauvijek.
47 Kad nisi htio radosno i rado služiti Gospodinu,
svojem Bogu, uza sve obilje,
48 služit ćeš svojom neprijateljima, koje protiv tebe
pošalje Gospodin, u gladi i žeđi, u golotinji i svakoj
oskudici. On će ti staviti željezni jaram na vrat dok
te ne uništi.
49 Gospodin će iz daleke daljine, s kraja svijeta,
dovesti protiv tebe narod koji leti kao orao, narod
čiji jezik ne razumiješ.
50 Narod tvrdoga pogleda, koji ne štedi starca i s
mladićem nema smilovanja.
51 On će jesti podmladak tvoje stoke i prihod tvo-
jega polja dok ne budeš uništen. On ti neće ništa
ostaviti od žita, vina i ulja, od podmladka goveda i
ovaca dok te ne upropasti.
52 On će te opkoliti u svim tvojim gradovima, dok
po cijeloj tvojoj zemlji ne popadaju zidovi tvoji vi-
soki i tvrdi u koje se uzdaješ. On će te opkoliti u
svim tvojim gradovima, po cijeloj zemlji, koju ti je
dao Gospodin, tvoj Bog.
53 Onda ćeš u nevolji i tjeskobi u koju će te staviti
tvoj neprijatelj, jesti plod svojega vlastitog tijela,
meso svojih sinova i kćeri, koje ti je dao Gospodin,
tvoj Bog.
54 I najmekši i najnježniji čovjek kod tebe bit će pun
zlovolje prema svojem bratu, prema svojoj
ljubljenoj ženi i svojoj djeci koja mu još ostanu.
55 Nikomu od njih neće dati mesa svoje djece što
će ga jesti, jer neće imati ništa drugo u nevolji i tje-
skobi, u koju će te staviti tvoj neprijatelj u svim tvo-
jim gradovima.
56 I najmekša i najnježnija žena kod tebe, koja se
ne bi usudila staviti svoju nogu na golu zemlju, jer
je bila odviše nježna i mekušna, bit će zlovoljna
prema svojemu ljubljenom mužu, prema svojem
sinu i svojoj kćeri;
57 zbog posteljice što dolazi iz njezine utrobe, ili
zbog djece kojoj daje život, jer u svakoj oskudici
ona će ih potajno jesti od nevolje i tjeskobe, u koju
će te staviti tvoj neprijatelj u tvojim gradovima.
58 Ako se ne budeš točno držao zapovijedi ovoga
zakona, koje su zapisane u ovoj knjizi, i ako se ne
budeš bojao uzvišenoga i časnoga imena, Gospo-
dina, svojega Boga,
59 poslat će Gospodin tebi i tvojim potomcima iz-
vanredne kušnje, teška i dugotrajna zla, ljute i
duge bolesti.
60 Sva egipatska zla kojih se bojiš, pustit će na
tebe, i ona će se prilijepiti za tebe.
61 Uz to će Gospodin pustiti na tebe još sve bolesti
i kušnje, koje nisu zapisane u ovoj zakonskoj knji-
zi, dok ne budeš uništen.
62 Ostat će vas samo malo, makar vas prije bilo
kao nebeskih zvijezda, ako ne budeš slušao Go-
spodina, svojega Boga.
63 Kako vam se Gospodin radovao čineći vam
dobro i množeći vas, tako će vam se sad Gospodin
radovati da vas uništava i iskorijenjuje. Bit ćeš
iskorijenjen iz zemlje u koju ideš da ju zaposjed-
neš.
64 Gospodin će te razasuti po svim narodima, s

jednoga kraja zemlje do drugoga. Ondje ćeš služiti drugim bogovima, koji su bili nepoznati tebi i tvojim očevima, bogovima od drva i kamena.
65 Među ovim narodima nećeš uživati mira. Tvoja noga neće imati počivališta. Ondje će ti Gospodin utisnuti u srce tjeskobu, u oči težnju za zavičajem, a u dušu tugu.
66 Svoj život vidjet ćeš da visi o koncu. Drhtat ćeš danju i noću i nećeš se osjećati nikada siguran za svoj život.
67 Ujutro ćeš govoriti: 'O, da je već večer,' a uvečer ćeš govoriti: 'O, da je već jutro,' zbog tjeskobe u srcu što ćeš je imati, i zbog svega onoga što ćeš morati svojim očima gledati.
68 Onda će te Gospodin vratiti u Egipat na lađama, putom za koji sam ti rekao: 'Nećeš ga više nikada vidjeti!' Ondje će vas prodavati vašim neprijateljima za robove i ropkinje, ali nitko vas neće htjeti kupiti."

29 To su riječi zavjeta, koje Mojsije, po zapovijedi Gospodinovoj, napravio sa Izraelovim sinovima u moapskoj zemlji, osim zavjeta koji je s njima učinio na Horebu.
2 Mojsije je sazvao sav Izrael i rekao im: "Vidjeli ste sve što je učinio Gospodin pred vašim očima u zemlji Egipat faraonu, svim njegovim slugama i cijeloj njegovoj zemlji:
3 velike kušnje, koje su vidjele vaše oči, ona velika znamenja i čudesa.
4 Ali vam nije dao Gospodin do danas razuma da spoznate, ni očiju da vidite, ni ušiju da čujete.
5 Vodio sam vas četrdeset godina po pustinji. Haljine na vašem tijelu nisu se raspale i vaša obuća nije se izderala na vašim nogama.
6 Kruha niste jeli i vina i jakoga pića niste pili. Tako ste imali spoznati da sam ja Gospodin, vaš Bog.
7 Kad ste došli na ovo mjesto, izašao je Sihon, kralj hešbonski, i Og, bašanski kralj, pred nas u boj, ali smo ih pobili.
8 Osvojili smo njihovu zemlju i dali smo ju u baštinu Rubenovcima, Gadovcima i polovici plemena Manasehova.
9 Zato držite i izvršujte zapovijedi ovoga zavjeta, da bi imali uspjeh u svemu što poduzimate!
10 Vi svi stojite danas pred Gospodinom, svojim Bogom: vaši plemenski glavari, vaši suci, vaše starješine i vaši upravitelji, svi Izraelovi ljudi,
11 vaša djeca, vaše žene, i došljak koji je kod vas u taboru, i onaj koji vam siječe drva, i onaj, koji vam nosi vodu,
12 da stupite u zavjet s Gospodinom, svojim Bogom, i na zakletvom potvrđeni ugovor, koji je zaključio danas s vama Gospodin, vaš Bog.
13 Tako on danas hoće da vas postavi za svoj narod i da bude vaš Bog, kako vam je obećao i kako se zakleo vašim očevima, Abrahamu, Izaku i Jakovu.
14 Ali ne sklapam samo s vama ja ovaj zavjet i ovaj zakletvom potvrđeni ugovor,
15 nego s onima koji danas stoje ovdje s nama pred Gospodinom, Bogom našim, i s onima koji nisu danas ovdje nazočni s nama.
16 A vi se još sjećate: kako smo prebivali u zemlji Egipat i kako smo išli posred naroda kroz koje ste prošli.
17 Vidjeli ste njihove gadne idole od drva i kamena, od srebra i zlata koje imaju.
18 Neka ne bude među vama čovjeka, ni žene, ni obitelji, ni plemena, koji bi se danas odvratili od Gospodina, našega Boga. Neka ne bude među vama korijena na kojem bi rastao otrov i pelin.
19 Nitko, koji čuje riječi ove zakletve, neka ne obeća sebi blagoslova i neka ne pomisli: 'Bit će mi dobro, iako budem slijedio svoju vlastitu volju.' Tako bi se uništilo natopljeno zajedno s osušenim.
20 Takvomu neće Gospodin nikada oprostiti, nego će se, onda brzo raspaliti srdžba i jarost Gospodinova protiv njega. Sva prokletstva, koja su zapisana u ovoj knjizi, srušit će se na njega, i Gospodin će izbrisati njegovo ime pod nebom.
21 Gospodin će ga odvojiti na propast iz svih Izraelovih plemena, po svim prokletstvima zavjeta što su zapisana u ovoj knjizi zakona.
22 Budući naraštaji, vaša djeca što nastanu iza vas, i došljak koji dođe iz daleke zemlje, reći će, kad vidi zla i bolesti u ovoj zemlji kojima će ih udariti Gospodin;
23 Sve njezino tlo jest mjesto sumporno, slano, opaljeno. Na njemu se ne može sijati i ništa ne niče na njemu. Tu ne raste nikakva biljka. Tu je opustošenje kao ono Sodome i Gomore, Adme i Seboima, koje je Gospodin srušio u svojem gnjevu i u svojoj jarosti.
24 Jest, svi će narodi pitati: 'Zašto je Gospodin učinio tako toj zemlji? Zašto ta strahovita srdžba i jarost?'
25 Onda će se odgovoriti, jer su prekršili zavjet Gospodina, Boga svojih otaca koji je on napravio s njima kad ih izveo iz egipatske zemlje,
26 i otišli su služiti drugim bogovima i klanjati im se, bogovima koji su im bili nepoznati i koje im on nije bio odredio.
27 Zato se raspalila srdžba Gospodinova na tu zemlju tako da pusti na nju sva prokletstva koja su zapisana u ovoj knjizi.
28 Zato ih je Gospodin u srdžbi i jarosti i u silnom ogorčenju odstranio iz njihove zemlje i izbacio ih u drugu zemlju, kako je danas.
29 Tajne su stvari u Gospodina, našega Boga. Objavljene stvari za nas su i djecu našu dovijeka, da izvršujemo sve zapovijedi ovoga zakona.

30 Kad sve to, blagoslov i prokletstvo, što sam iznio pred vas, dođe na vas, onda uzmite to sebi k srcu među svim narodima u koje vas je prognao Gospodin, vaš Bog!
2 Obratite se sa svojom djecom iz svega srca i iz sve duše Gospodinu, svojem Bogu, i poslušajte ga u svemu što vam danas zapovjedam.
3 Onda će Gospodin, vaš Bog, promijeniti vašu sudbinu, smilovat će vam se i opet će vas skupiti između svih naroda, među koje vas je razasuo Gospodin, vaš Bog.
4 Kad bi vas prognao i do na kraj neba, Gospodin, vaš Bog, opet će vas skupiti i odande vas uzeti natrag.
5 Gospodin, vaš Bog, dovest će vas u zemlju koju su bili zaposjeli vaši očevi. Opet ćete ju posjedovati; učinit će vas sretnijim i brojnijim nego što su bili vaši očevi.
6 Gospodin, vaš Bog, obrezat će onda srce vama i vašim potomcima da ljubite Gospodina, svojega Boga, iz svega srca i iz sve duše, da biste mogli živjeti.
7 Sva ona prokletstva srušit će onda Gospodin, vaš Bog, na vaše neprijatelje i protivnike koji su vas progonili.
8 Onda ćete opet slušati Gospodina i izvršavati sve njegove zapovijedi, koje vam danas dajem.
9 Gospodin, vaš Bog, dat će vam izobilje dobara u svemu što poduzmete u blagoslovu djece, u plodu stoke i u prihodima zemlje, jer će se Gospodin, kako se radovao vašim očevima, na vaše spase-

nje, opet radovati vama zbog toga.
10 Kad slušate Gospodina, svojega Boga, izvršujete njegove zapovijedi i zakone koji su zapisani u ovoj knjizi zakona, i zbog toga što se iz svega srca i iz sve duše opet vraćate Gospodinu, svojem Bogu.
11 Zakon, koji vam danas dajem, nije za vas pretežak i nije nedostižan.
12 Nije na nebu da bi morao reći: ‘Tko će nam se popeti na nebo da nam ga donese i objavi da bi ga mogli izvršavati?’
13 I nije preko mora, da bi mogao reći: ‘Tko će nam otići preko mora da nam ga donese i objavi, da bi ga mogli izvršavati?’
14 Ne, zakon vam je posve blizu. U vaša usta i u vaše srce stavljen je tako da bi ga mogli izvršavati.
15 Gle, danas stavljam pred vas život i sreću, smrt i nesreću.
16 Što vam zapovjedam danas jest: da ljubite Gospodina, svojega Boga, da idete njegovim putovima i da držite njegove zapovijedi, zakone i pravne propise. Onda ćete ostati na životu i umnožiti se i Gospodin, vaš Bog, blagoslovit će vas u zemlji u koju idete da ju zaposjednete.
17 Ako li se odvrati vaše srce i ne budete slušali i budete se dali zavesti da se klanjate drugim bogovima i njima služite,
18 onda vas već danas uvjeravam, da ćete propasti. Onda nećete dugo živjeti u zemlji u koju idete preko Jordana da je zaposjednete.
19 Zazivam danas nebo i zemlju protiv vas za svjedoke: Život i smrt, blagoslov i prokletstvo stavio sam pred tebe. Zato izaberite život da ostanete na životu, vi i vaši potomci.
20 Ljubite Gospodina, svojega Boga, slušajte ga i budite mu vjerno odani, jer o tom ovisi vaš život i dužina vaših dana, koje možete provesti u zemlji za koju se zakleo Gospodin vašim očevima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će im ju dati.”

31 Mojsije je otišao i održao ovaj govor svemu Izraelu:
2 Rekao im: “Meni ima sada stotinu i dvadeset godina i ne mogu više odlaziti i dolaziti. A Gospodin mi je rekao: ‘Ne smiješ prijeći preko toga Jordana.’
3 Gospodin, vaš Bog, ići će pred vama prijeko. On će rastjerati te narode ispred vas tako da mognete stupiti na njihovo mjesto. I Jošua će ići pred vama prijeko, kako je odredio Gospodin.
4 Gospodin će učiniti s njima kako je učinio s kraljevima amorejskim Sihonom i Ogom i sa njihovom zemljom, koje je uništio.
5 Kad ih Gospodin preda u vašu vlast, onda im učinite posve po zapovijedi koju sam vam dao!
6 Budite snažni i hrabri! Ne bojte se i nemojte ih se bojati, jer Gospodin, vaš Bog, ide sam s vama. On vas neće ostaviti ni napustiti.”
7 Onda je Mojsije dozvao Jošuu i rekao mu u nazočnosti svega Izraela: “Budi snažan i hrabar, jer ćeš ti ući s ovim narodom u zemlju za koju se zakleo Gospodin njihovim očevima da će im ju dati. Ti ćeš ju razdijeliti među njih u baštinu.
8 Gospodin će sam ići pred tobom. On je s tobom, i on te neće ostaviti ni napustiti; ništa se ne boj i ne straši!”
9 Mojsije je napisao ovaj zakon i predao ga svećenicima, Levijevim sinovima, koji nose škrinju Gospodinova zavjeta, i svima Izraelovim starješinama.
10 Mojsije im je dao ovu zapovijed, govoreći: “Svake sedme godine, u oprosnoj godini, na dan Gozbe Sjenica,
11 kad dođe sav Izrael i stane pred Gospodina, tvojega Boga, na mjesto koje je sebi izabrao, pročitajte glasno ovaj zakon pred svim Izraelom.
12 I skupite narod, ljude, žene i djecu i došljaka koji je kod vas u vašim mjestima, da ga čuju i da se boje Gospodina, vašega Boga, i točno izvršuju sve uredbe ovoga zakona!
13 I djeca njihova, koja ga još nisu upoznala, neka ga čuju i neka se nauče bojati Gospodina, vašega Boga, dok živite u zemlji u koju idete preko Jordana da je zaposjednete.”
14 Nato je Gospodin rekao Mojsiju: “Eto, tvoji dani približuju se smrti. Dozovi Jošuu i stupite u šator sastanka da mu dadem svoje zapovijedi!” Mojsije i Jošua otišli su i stupili u šator sastanka.
15 Nato je Gospodin govorio u šatoru u stupu od oblaka, a stup od oblaka stajao je na ulazu u šator.
16 Onda je Gospodin rekao Mojsiju: “Eto, ti ćeš sada počinuti k svojim precima. Onda će se ovaj narod podignuti i činit će u svojoj sredini preljub s drugim bogovima zemlje u koju ide. On će me ostaviti i prekršit će moj zavjet koji sam ugovorio s njim.
17 Taj dan raspalit će se srdžba moja protiv njega. Ostavit ću ih i sakrit ću svoje lice od njih tako da budu uništeni. Stignut će ih mnoga zla i tjeskobe. Onda će reći: ‘Ove su me muke stigle samo zato jer moj Bog ne prebiva više u mojoj sredini.’
18 A Ja ću onda sasvim sakriti svoje lice zbog svega toga zla koje su počinili, u taj dan su se obratili drugim bogovima.
19 Napišite sad sebi ovu pjesmu! Neka ju nauče Izraelovi sinovi! Stavi im je u usta, da mi ta pjesma bude kao svjedok protiv Izraelovih sinova.
20 Odvest ću ih u zemlju za koju sam se zakleo njihovim očevima, u kojoj teče mlijeko i med, ali kada budu jeli i nasitili se i ugojili se, onda će se obratiti k drugim bogovima i njima će služiti, a mene će odbaciti i prekršit će moj zavjet.
21 Kada ih onda stignu mnoga zla i tjeskobe, onda će ta pjesma, koja će nezaboravno dalje živjeti u ustima njihovih potomaka, svjedočiti protiv njih, da sam ja znao njihove misli kojima se danas bave, prije nego sam ih uveo u zemlju koju sam im pod zakletvom obećao.”
22 Stoga je Mojsije taj dan napisao tu pjesmu i naučio Izraelove sinove pjesmi.
23 A Jošui, sinu Nunovu, zapovjedio: “Budi snažan i hrabar, jer ćeš ti uvesti Izraelove sinove u zemlju za koju sam im se zakleo; ja ću biti s tobom!”
24 Kad je napisao Mojsije riječi ovoga zakona u knjigu sve do kraja,
25 zapovjedio je Mojsije Levitima koji su nosili škrinju Gospodinova zavjeta, govoreći:
26 “Uzmite ovu knjigu zakona i stavite ju pokraj škrinje Gospodinova zavjeta, svojega Boga, da bude ondje kao svjedok protiv vas.
27 Jer poznajem vašu nepokornost i vaš tvrdi vrat. Eto, dok još živim među vama, nepokorni ste Gospodinu, a koliko još više bit će tako po mojoj smrti.
28 Skupite k meni sve starješine svojih plemena i upravitelje svoje da im glasno izgovorim te riječi i da pozovem nebo i zemlju, kao svjedoke, protiv njih.
29 Jer znam da ćete po smrti mojoj posve naopako raditi i skrenuti s puta koji sam vam pokazao. Zato će vas snaći nesreća u buduće vrijeme, jer ćete činiti što je zlo pred Gospodinom, jer ga potičete na srdžbu djelom svojih ruku.”
30 Nato je Mojsije izgovorio svoj Izraelovoj zajednici riječi ove pjesme do kraja:

32 "Slušajte, nebesa, sad ću govoriti, o zemljo čuj riječi mojih usta!
2 Kao kiša neka se spusti moj nauk, kao rosa neka pada riječ moja, kao sitna kiša na mladu travu, kao krupna kiša na odraslu travu.
3 Glasno ću javljati slavu Gospodinovu: čast dajte našem Bogu!
4 Hridina je, savršeno je njegovo djelo. Svi su njegovi putovi pravica, Bog je vjeran, bez krivnje, pravedan i istinit.
5 Ali su grdno sagriješili protiv njega nevaljali njegovi sinovi: rod zao i opak.
6 Tako li vraćate Gospodinu, narode ludi i bezumni! Nije li on tvoj Otac, koji te otkupio, tvoj Stvoritelj, koji te napravio i utvrdio?
7 Spomeni se nekadašnjih dana; pomisli na godine kroz sve vaše naraštaje! Pitaj svojega oca; on će ti reći, svoje starce; oni će ti pripovijediti.
8 Kada je Svevišnji dijelio narodima posjede, kada je dijelio čovječje sinove, onda je postavio granice narodima po broju Izraelovih sinova.
9 Jer je dio Gospodinov njegov narod, Jakov je njemu odmjerena baština.
10 Nađe ga u zemlji pustari, u pustinji, gdje buči samoća. Ogradio ga, štitio, čuvao ga kao zjenicu svojega oka.
11 Kao što se orao, koji stražari nad svojim gnijezdom, uzdiže iznad svojih ptića, rasprostire krila, uzima ih i nosi svojim jakim krilima.
12 Tako ga je vodio Gospodin jedini, i nije bilo s njim stranoga boga.
13 Vodio ga je na visine zemlje, i jeo je poljske plodove. Davao mu je da siše med iz kamena, ulje iz tvrda kremena.
14 Maslo krava, mlijeko ovaca, pretilinu janjaca i ovnova, od bašanskh volova i jaraca, i srce od najslađe pšenice, i pio krv od grožđa i vino s iskrama.
15 Ali se Ješurun ugojio, pa se počeo ritati; utovio se, udebljao i zasalio, pa odbacio Boga, koji ga je stvorio, i prezreo Hrid svojega spasenja.
16 I razdražili su ga drugim bogovima, odurnostima su ga razgnjevili.
17 Prinosili su žrtve zlim duhovima, koji nisu bogovi, bogovima koje nisu znali, posve novima koji su tek nastali, koje nisu častili vaši očevi.
18 A na Hrid, koja ti život dade, nisi više mislio, zaboravio si Boga koji te u svijet stavio.
19 Kad je to vidio Gospodin, odbacio ih, pun gnjeva zbog takvih sinova i kćeri.
20 Ovo je njegova riječ: 'Sakrit ću im svoje lice i vidjet ću kakav će im biti konac; oni su rod posve pokvaren, sinovi u kojima nema vjere.
21 Razdražili su me svojim ispraznim idolima, razgnjevili su me svojim vjetrovitim idolima. I ja ću njih razdražiti narodom nepoštenim, razljutit ću ih ludim narodom.
22 Jer se rasplamtio oganj mojega gnjeva, bukti do u dubinu bezdana, ždere zemlju i plod njezin, pali temelje brdima.
23 Zgrnut ću na njih zla, strijele svoje pobacat ću na njih.
24 Glad će ih satirati, groznica i ljuta kuga proždirati, i poslat ću na njih zube zvjeradi i otrov zmija što plaze u prahu.
25 Onda će ih ubijati mač izvana, a po kućama strah, i momka i djevojku, dijete nejako i sijeda čovjeka.
26 Rekao bih: Posve ću ih razbiti, spomen ću im uništiti među ljudima,
27 da se ne bih bojao ruga neprijateljeva, da se ne bi tlačitelji njihovi ponijeli i rekli: 'Ruka je naša nadvladala, nije Gospodin učinio sve ovo.'
28 Jer su narod bez razboritosti, nema u njih razuma.
29 Kad bi bili mudri, razumjeli bi ovo i mislili bi na svoj svršetak.
30 Kako bi jedan mogao goniti tisuću, a dvojica natjerati u bijeg deset tisuća, da ih nije prodala Hrid njihova i da ih nije predao Gospodin.
31 Jer hrid njihova nije kao naša Hrid; neprijatelji naši tomu su svjedoci.
32 Jer je njihov trs od čokota sodomskoga, od gomorskih poljana. Grožđe je njihovo grožđe puno otrova, njihove su jagode gorke kao žuč,
33 Njihovo je vino zmajeva slina, grozan otrov zmije otrovnice.
34 Nije li to kod mene pohranjeno, zapečaćeno u mojoj riznici?
35 Moja je osveta i plaća u vrijeme kad im popuzne noga, jer je blizu dan njihove propasti, ide brzo ono što će ih snaći.
36 Onda će Gospodin pribaviti pravicu svojem narodu i pokazat će smilovanje svojim slugama, jer vidi da je snaga usahnula, da više nema slobodnjaka i robova.
37 I pitat će: 'Gdje su im sad njihovi bogovi, gdje je njihova hrid, kojoj su se utjecali?'
38 Oni koji su jeli loj njihovih žrtava, oni koji su pili vino njihovih naljeva: neka sad ustanu, neka vam pomognu, neka vam budu zaklon!
39 Ipak vidite da sam ja, i samo ja, i da nema Boga osim mene! Ja sam koji ubija i opet oživljava; ja sam koji rane zadaje i opet iscjeljuje. Ima li tko da bi se mogao oteti mojoj ruci?
40 Jer podižem k nebu svoju ruku i zaklinjem se: Tako da sam doista živ dovijeka:
41 kad naoštrim svoj sjajni mač i u svoju ruku uzmem suđenje, učinit ću osvetu na svojim tlačiteljima, vratit ću onima koji me mrze.
42 Napojit ću krvlju svoje strijele, moj mač žderat će meso, krv ubijenih i zarobljenih, dugokosu glavu neprijatelja.
43 Slavite, vi narodi, njegov narod, jer osvećuje krv svojih sluga, osvećuje se svojim tlačiteljima, čini okajanje za zemlju, svoj narod!"
44 Tako je Mojsije došao s Jošuom, sinom Nunovim i glasno izgovorio u uši narodu sve riječi ove pjesme.
45 Kad je Mojsije do kraja izgovorio sve ove riječi svemu Izraelu,
46 rekao im: "Privijte k srcu sve riječi koje danas svjedočim među vama! Stavite ih na srce svojoj djeci da izvršuju točno sve zapovijedi ovoga zakona.
47 Jer to nisu za vas prazne riječi, nego vaš život! Izvršavanjem ovih zapovijedi dugo ćete prebivati u zemlji u koju idete preko Jordana da je zaposjednete."
48 Isti dan opet je rekao Gospodin Mojsiju, govoreći:
49 "Uzađi na gorje Abarim, na goru Nebo, koja je u moapskoj zemlji prema Jerihonu, i pogledaj zemlju Kanaan, koju dajem Izraelovim sinovima u posjed!
50 Onda umri na gori na koju uzađeš, i pridruži se svojim precima, kao što je umro tvoj brat Aron na gori Horu i pridružio se svojima precima.
51 Vi ste učinili krivo protiv mene među Izraelovim sinovima kod vode Meribe u Kadešu, u Pustinji Zin, i jer me među Izraelovim sinovima niste htjeli pokazati kao svetoga.
52 Zato ćeš samo pred sobom vidjeti tu zemlju. Nećeš ući u zemlju koju dajem Izraelovim sinovima."

33 Ovo je blagoslov koji je pred svoju smrt podijelio Izraelovim sinovima Mojsije, Božji čovjek.
2 On je rekao: "Sa Sinaja došao je Gospodin, u svjetlu se ukazao sa Seira narodu, zasjao s gore Paran, došao usred deset tisuća svetih anđela, iz desnice njegove razbuktio se plamen.
3 Još on ljubi svoj narod. Svi njegovi pobožni u njegovoj su ruci. Okupili se uz tvoje noge, primili su tvoje zapovijedi.
4 Zakon što nam ga zapovjedio Mojsije.
5 Onda je postao dio baštine tvoje zajednica Jakovljeva, i on je postao kralj u Ješurunu kad su se skupljali narodni glavari i okupljala se plemena Izraelova.
6 Pa neka živi Ruben, neka ne izumre nikada, ali njegovih ljudi neka bude malo!"
7 A ovo je rekao za Judu: "Gospodine, čuj molitvu Judinu, dovedi ga k njegovu narodu! Njegove su se ruke borile za njega. Budi mu obrana protiv njegovih tlačitelja!"
8 O Leviju je rekao: "Tvoj Tumim i tvoj Urim u čovjeka su koji se posvetio tebi. Njega si iskušao kod Mase, s njim se prepirao kod vode Meribe,
9 s njim koji je rekao o svojem ocu i majci: Ne poznajem onoga, koji nije gledao na svoju braću i nije više znao za svoje sinove. Oni su izvršavali zapovijed tvoju, držali se tvojega zavjeta.
10 Tvoje zakone uče oni Jakova, tvoje pravne propise Izraela. Prinose ti miomirisni kȁd, žrtve paljenice na tvojem žrtveniku.
11 Blagoslovi, Gospodine, njegovu snagu! Neka ti mio bude rad njegovih ruku! Slomi leđa njegovim neprijateljima i onima koji njega mrze, da više nikada ne ustanu!"
12 O Benjaminu je rekao: "Ljubimac je Gospodinov, skriven kod njega boravi. On ga štiti uvijek. Smije boraviti među plećima njegovim."
13 O Josipu je rekao: "Zemlja njegova neka je blagoslovljena od Gospodina rosom blagom neba i mora što počiva u dubini.
14 Blagom koje izmami sunce, blagom što dolazi od mjeseca,
15 blagom prastarih gora, blagom vječnih brežuljaka,
16 blagom zemlje i obilja njezina! Milost onoga koji stoji u grmu, neka dođe na glavu Josipovu, na tjeme izabranika između njegove braće!
17 Kao prvenac vol sja on u jakosti; njegovi rogovi, rogovi su bivola; njima nabada narode sve do na kraj zemlje. To su deset tisuća Efraimova, to su tisuće Manasehove."
18 O Zebulunu je rekao: "Veseli se, Zebulune, svojim vožnjama, ti Isakare, svojim šatorima!
19 Narode će zvati na goru, ondje će prinositi pobjedne žrtve; uživat će bogatstvo mora i skriveno blago obale."
20 O Gadu je rekao: "Hvala onomu koji je dao Gadu širok prostor. Kao lav leži on tu i trga rame i tjeme.
21 Izabrao sebi prvinu, jer ondje leži pripravljen dio vođi. S narodnim glavarima hita on ovamo, izvršuje pravedni sud Gospodinov, njegove pravne propise u zavjetu s Izraelom."
22 O Danu je rekao: "Dan je lavić koji iskače iz Bašana."
23 O Naftaliju je rekao: "Naftali je nasićen srećom, pun je blagoslova Gospodinova, posjeduje more i južne krajeve."
24 O Ašeru je rekao: "Više od drugih sinova Ašer je blagoslovljen, ima prednost pred svojom braćom; svoju nogu zamače u ulje.
25 Zasuni su tvoji od željeza i mjedi; tvoja snaga neka traje s danima tvojim!"
26 "Nitko nije kao Bog Ješurunov: po nebesima se vozi tebi u pomoć, na oblacima pun je veličanstva.
27 Gore pomaže vječni Bog, dolje vječne ruke; on goni neprijatelja pred tobom, zapovjeda: 'Uništi!'
28 Prebiva Izrael na sigurnom, odvojen je izvor Jakovljev, u zemlji je punoj žita i vina, i s njegovih nebesa pada rosa.
29 Sretan si ti, Izraele! Tko je kao ti, ti narod pobjeditelj u Gospodinu. On je štit tvojega spasenja, mač tvoje pobjede. Tvoji neprijatelji moraju se prignuti pred tobom, po njihovim uzvisinama ti stupaš pobjedonosan."

34 Mojsije je uzašao iz Moapskih poljana na Nebo, na vrh Pisge, koji je nasuprot Jerihonu. Gospodin mu pokazao svu zemlju Gilead do Dana,
2 sav Naftali i pokrajinu Efraimovu i Manasehovu, svu pokrajinu Judinu do Zapadnoga mora,
3 Negeb i nizinu jordansku, ravnicu Palmova grada Jerihona do Zoara.
4 Onda mu rekao Gospodin: "Ovo je zemlja za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu: 'Tvojim potomcima dat ću je.' Dao sam ti da je vidiš svojim očima, ali u nju nećeš ući!"
5 I umro je Mojsije, sluga Gospodinov, ondje u moapskoj zemlji, po zapovijedi Gospodinovoj.
6 On ga pokopao u dolini, u moapskoj zemlji, prema Bet-Peoru. Nitko ne zna za njegov grob do današnjega dana.
7 Bilo je Mojsiju stotinu i dvadeset godina kad je umro. Njegovo oko nije još bilo oslabilo, i njegova životna snaga nije bila slomljena.
8 Izraelovi sinovi oplakivali su Mojsija trideset dana na Moapskim poljanama; potom su prošli plačni dani žalosti za Mojsijem.
9 Jošua, sin Nunov, bio je napunjen duhom mudrosti, jer je Mojsije bio položio na njega svoje ruke. Izraelovi sinovi slušali su ga i činili ono što je Gospodin zapovjedio Mojsiju.
10 Otada nije ustao više prorok u Izraelu kao Mojsije, kojega bi Gospodin poznavao licem u lice.
11 Sa svim znacima i čudesima što mu ih je, kao svojem poslaniku, dao da čini u Egiptu na faraonu, na svim njegovim slugama i na cijeloj njegovoj zemlji,
12 i sa svim dokazima silne moći i svim velikim, strahovitim djelima, koja je učinio Mojsije pred očima svega Izraela.

Jošua

1 Poslije smrti Mojsija, sluge Gospodinova, govorio je ondje Gospodin Jošui, sinu Nunovu, sluzi Mojsijevu, govoreći:
2 "Moj sluga Mojsije je mrtav; zato sad ustani, pođi ondje preko Jordana, ti i sav taj narod, u zemlju koju dajem njima, Izraelovim sinovima.
3 Svako mjesto na koje stupi vaša noga, dajem vam, kako sam obećao Mojsiju.
4 Od pustinje i ondje od Lebanona do velike rijeke Eufrata, sva zemlja Hitejaca, do Velikoga mora na zapadu, bit će vaše područje.
5 Nitko se neće moći održati pred tobom sve dane tvojega života. Kako sam bio s Mojsijem, tako ću biti i s tobom. Neću te ostaviti ni napustiti.
6 Budi jak i pun hrabrosti, jer ti ćeš tomu narodu dati u baštinu zemlju za koju sam se zakleo njihovim očevima da ću im ju dati.
7 Samo budi snažan i vrlo hrabar, da brižno držiš sve po zakonu koji ti je zapovjedio moj sluga Mojsije. Ne odstupaj od njega ni nadesno ni nalijevo da bi mogao uspjeti u svemu što poduzmeš.
8 Imaj uvijek ovu knjigu zakona u svojim ustima i razmišljaj o njoj dan i noć, da brižno držiš sve što je u njoj napisano, jer onda ćeš imati sreću i uspjeh u svim svojim pothvatima.
9 Nisam li ti zapovjedio? Budi jak i hrabar, ne boj se i ne strahuj, jer Gospodin, tvoj Bog, s tobom je u svemu gdje god ideš."
10 Onda je Jošua zapovjedio upraviteljima naroda, govoreći:
11 "Prođite kroz tabor i dajte narodu ovu zapovijed: 'Spremite sebi brašnjenice, jer za tri dana poći ćete ondje preko Jordana i počet ćete osvajati zemlju koju vam Gospodin, vaš Bog, daje u baštinu.' "
12 A Rubenovcima, Gadovcima i polovici plemena Manasehova rekao je Jošua:
13 "Sjećajte se zapovijedi što vam je dao Mojsije, sluga Gospodinov, kad je rekao: 'Gospodin, vaš Bog, dovest će vas k cilju i dati vam tu zemlju.'
14 Vaše žene, vaša djeca i vaša stada neka ostanu u zemlji koju vam je odredio Mojsije na istočnoj strani Jordana. A vi, i to svi za rat sposobni ljudi, morate naoružani prijeći na čelu svoje braće i pomoći im,
15 dok vas i vašu braću Gospodin ne dovede do mjesta da se odmorite, i ne uzmu i oni u posjed zemlju koju im daje Gospodin, vaš Bog. Onda ćete se vi vratiti u svoju vlastitu zemlju, koju vam je odredio Mojsije, sluga Gospodinov, u istočnoj jordanskoj pokrajini, pa ćete je posjedovati."
16 Onda su oni odgovorili Jošui: "Sve što nam zapovjediš, činit ćemo, i kamo nas god pošalješ, ići ćemo.
17 Upravo onako kako smo slušali Mojsija, slušat ćemo i tebe. Samo neka Gospodin, tvoj Bog, bude s tobom kao što je bio s Mojsijem!
18 Svaki, koji se protivi tvojim zapovijedima i ne sluša tvoje zapovijedi, koje nam daješ, neka se kazni smrću! Samo budi jak i hrabar!"

2 Nato je poslao Jošua, sin Nunov, potajno iz Šitima dva čovjeka kao uhode s nalogom: "Idite, izvidite zemlju, osobito Jerihon!" Oni su otišli i došli su u kuću jedne bludnice koja se zvala Rahaba, da ondje prenoće.
2 I kad se javilo kralju u Jerihonu: "Pripazi, noćas su došli ovamo neki ljudi između Izraelovih sinova uhoditi zemlju."
3 Poslao je kralj u Jerihonu k Rahabi i poručio: "Izvedi van ljude koji su došli k tebi i ušli u tvoju kuću, jer su došli uhoditi svu zemlju!"
4 Ali žena je uzela oba čovjeka i sakrila ih, pa onda rekla: "Istina, ljudi su došli k meni, ali ja nisam znala odakle su bili.
5 Kad su se gradska vrata u mrak zatvarala, ljudi su otišli, i ja ne znam kamo su otišli. Idite brzo za njima, jer ih još možete stići."
6 A ona ih je bila izvela na krov i sakrila pod lanene stabljike koje je bila razastrla na krovu.
7 I ljudi su pohitjeli za njima, prema Jordanu, do brodova, i vrata se gradska zatvorila kad su ljudi, koji su išli za njima, bili vani.
8 Još prije nego su oni zaspali, uzašla je ona k njima na krov
9 i rekla ljudima: "Znam da vam je Gospodin dao zemlju, da je nas spopao strah pred vama, i da svi stanovnici zemlje dršću pred vama.
10 Jer smo čuli da je Gospodin osušio vodu Crvenoga mora pred vama kad ste izlazili iz Egipta, i što ste učinili od dva amorejska kralja koji su s onu stranu Jordana, od Sihona i Oga, koje ste pobili.
11 Kad smo to čuli, klonula su naša srca, i nitko više nema srčanosti pred vama, jer Gospodin, vaš Bog, Bog je gore na nebu i dolje na zemlji.
12 A sada mi se zakunite Gospodinom; jer kako sam ja vama učinila dobro, tako i vi učinite dobro kući mojega oca i dajte mi siguran znak:
13 da ćete ostaviti na životu mojega oca, moju majku, moju braću i moje sestre i sve njihove i da ćete nas izbaviti od smrti."
14 Ljudi su joj obećali: "Mi jamčimo za vas svojim životom ako ne izdate našu stvar, i kad nam Gospodin dade zemlju, učinit ćemo ti ljubav i vjernost."
15 Onda ih ona spustila kroz prozor na užetu, jer je kuća njezina bila prizidana uz gradski zid, ona je stanovala na gradskom zidu.
16 Ona im je još rekla: "Idite u goru da ne naiđe na vas potjera, i ondje se krijte tri dana, dok se ne vrati potjera; onda možete ići svojim putom."
17 A ljudi su joj rekli: "Mi ćemo ovako ispuniti tu zakletvu kojom si nas zaklela:
18 kad dođemo u zemlju, priveži ovu crvenu vrpcu na prozor kroz koji si nas spustila, i skupi kod sebe, u kući, svojega oca, svoju majku i svoju braću i svu svoju rodbinu.
19 Tko onda iziđe na cestu kroz vrata tvoje kuće, sam je odgovoran za svoj život, a mi nismo krivi, ali tko bude s tobom u kući, za njegov život mi smo odgovorni ako ga se tko rukom dotakne.
20 Ali ako ti izdaš našu stvar, onda smo slobodni od zakletve kojom si nas zaklela."
21 A ona je odgovorila: "Kako ste rekli, tako neka bude!" Onda ih je pustila van, oni su otišli, a ona je na prozor privezala crvenu vrpcu.
22 Onda se oni zaputili i stigli u goru, gdje su ostali tri dana dok se nije vratila potjera. Tražila ih je potjera po svim putovima, ali ih nije našla.
23 Tako se zaputila kući ona dva čovjeka, sišli su s gore, prošli su prijeko i došli k Jošui, sinu Nunovu i pripovjedili mu sve što im se dogodilo.
24 Oni su rekli Jošui: "Gospodin je svu zemlju dao u naše ruke, jer su svim stanovnicima klonula srca i boje nas se."

3 Tada je Jošua ustao rano ujutro, i krenuli su iz Šitima i došli su na Jordan, on i svi Izraelovi sinovi. Noćili su ondje prije nego su krenuli prijeko.
2 I bilo je tako da su poslije tri dana prošli časnici kroz tabor,
3 i dali su narodu zapovijed, govoreći: "Kad vidite škrinju zavjeta Gospodina, svojega Boga, i svećenike od Levijeva plemena, koji ga nose, dignite se i vi sa svojega mjesta i pođite za njom!
4 Ali neka bude razmak od dvije tisuće lakata između vas i nje. Ne smijete joj se približiti, da znadete put kojim vam treba ići, jer još niste nikada išli tim putom."
5 I Jošua je zapovjedio narodu: "Posvetite se, jer će sutra Gospodin učiniti čudesa među vama."
6 Tada je Jošua rekao svećenicima, govoreći: "Dignite Zavjetnu škrinju i idite prijeko pred narodom!" Tako su oni digli Zavjetnu škrinju i pošli pred narodom.
7 A Gospodin je rekao Jošui: "Danas ću početi da te činim velikim u očima svega Izraela, neka znade da ću biti s tobom kako sam bio s Mojsijem.
8 Ti sad zapovjedi svećenicima, koji nose Zavjetnu škrinju, govoreći im: 'Kad dođete na kraj vode na Jordanu, stanite mirni u Jordanu!' "
9 Tako je Jošua rekao Izraelovim sinovima: "Pristupite ovamo i čujte riječ Gospodina, svojega Boga!"
10 Dalje je rekao Jošua: "Po ovom ćete spoznati da je živi Bog u našoj sredini i da će odagnati ispred vas Kanaance, Hitejce, Hivejce, Perizejce, Girgašejce, Amorejce i Jebusejce.
11 Evo, škrinja zavjeta Gospodina sve zemlje poći će pred vama preko Jordana.
12 Zato sad izaberite dvanaest ljudi iz Izraelovih plemena, iz svakoga plemena po jednoga!
13 Čim svećenici koji nose škrinju Boga, Gospodina sve zemlje, stave svoje stope u vodu Jordana, iščeznut će voda Jordana. A voda što pritječe odozgor, zaustavit će se kao nasip."
14 I bilo je, kad se podigao narod iz svojega tabora da prijeđe preko Jordana, sa svećenicima koji su nosili Zavjetnu škrinju pred narodom.
15 I kad su nositelji škrinje došli na Jordan i svećenici koji su nosili škrinju zagazili u vodu na kraju (jer se Jordan bio prelio preko svih svojih obala, za cijelo vrijeme žetve),
16 onda se zaustavila voda što je pritjecala odozgor i digla se gore kao nasip, u velikoj udaljenosti od grada Adama, koji leži kod Sartana. A voda što je tekla k moru pustinje, Slanomu moru, oteče sasvim i tako je narod prelazio ondje prema Jerihonu.
17 A svećenici koji su nosili Zavjetnu škrinju stajali su na suhom usred Jordana, a sav Izrael je prelazio po tvrdom tlu, sve dok sav narod nije potpuno prešao preko Jordana.

4 I dogodilo se, kad je sav narod potpuno prešao preko Jordana, Gospodin je rekao Jošui, govoreći:
2 "Izaberite sebi između naroda dvanaest ljudi, od svakoga plemena po jednoga čovjeka,
3 i zapovjedite ovako: 'Uzmite odande, iz sredine Jordana, s mjesta gdje su stajale noge svećenika dvanaest kamenova, ponesite ih sobom i stavite ih u taborište gdje ćete noćas prenoćiti!' "
4 Onda je pozvao Jošua dvanaest ljudi koje je odredio između Izraelovih sinova, iz svakoga plemena po jednoga čovjeka,
5 i Jošua im rekao: "Pređite ondje pred škrinjom Gospodina, svojega Boga, u sredinu Jordana, i uzmite svaki sebi po jedan kamen na rame, prema broju Izraelovih plemena,
6 da to bude za spomen među vama. Ako vas vaša djeca u budućnosti upitaju govoreći: 'Što vam znače ovi kamenovi?'
7 Onda ćete im odgovoriti da je voda Jordana prestala teći pred škrinjom Gospodinova zavjeta, kad je prelazila preko Jordana, voda Jordana je prestala teći. A ovi kamenovi neka budu Izraelovim sinovima vječni spomen."
8 Izraelovi sinovi su učinili tako upravo kako im je zapovjedio Jošua. Uzeli su dvanaest kamenova iz sredine Jordana, kako je Gospodin rekao Jošui, prema broju Izraelovih plemena, donijeli su ih sobom u taborište i ondje ih stavili.
9 A dvanaest drugih kamenova postavio je Jošua usred Jordana, na mjesto gdje su bile stajale noge svećenika koji su nosili Zavjetnu škrinju. Oni se još nalaze ondje do današnjega dana.
10 A svećenici, koji su nosili škrinju, bili su ostali stojeći usred Jordana, dok se nije svršilo sve što je Gospodin zapovjedio Jošui da objavi narodu što je Mojsije zapovjedio Jošui; a narod je brzo prešao prijeko.
11 Tada se dogodilo da kad je sav narod bio potpuno prešao prijeko, prešla je i Gospodinova škrinja i svećenici pred očima svega naroda.
12 Rubenovci i Gadovci i polovica plemena Manasehova prošli su prijeko naoružani na čelu Izraelovih sinova, kako im je zapovjedio Mojsije.
13 Oko četrdeset tisuća naoružanih ljudi pošli su pred Gospodinom u boj na poljanu kod Jerihona.
14 Taj dan Gospodin je uzvisio Jošuu pred očima svega Izraela, tako da su imali strahopoštovanje pred njim za sve dane njegova života, kao što su bili imali strahopoštovanje pred Mojsijem.
15 Onda je rekao Gospodin Jošui, govoreći:
16 "Zapovjedi svećenicima, koji nose škrinju zavjeta, neka izađu iz Jordana!"
17 I zapovjedio je Jošua svećenicima: "Izađite iz Jordana!"
18 I dogodilo se, kad su izašli svećenici koji su nosili škrinju Gospodinova zavjeta iz sredine Jordana. Jedva su dotaknule stope svećenika suhu zemlju, vratila se voda Jordana opet na svoje mjesto i prešla kao prije posvuda preko obala.
19 Narod je izašao iz Jordana deseti dan prvoga mjeseca i utaborio se u Gilgalu na istočnoj granici Jerihona.
20 A onih dvanaest kamenova što su ih bili uzeli sobom iz Jordana, postavio je Jošua u Gilgalu.
21 Tada je rekao Izraelovim sinovima, govoreći: "Kad vaša djeca poslije upitaju svoje očeve: 'Što znače ovi kamenovi?'
22 Onda poučite svoju djecu, govoreći: 'Izrael je ovdje prešao po suhom preko Jordana,'
23 jer Gospodin, vaš Bog, osušio je vodu Jordana zbog vas dok niste prošli, kako je učinio Gospodin, vaš Bog, s Crvenim morem, koje je osušio ispred nas dok nismo prošli,
24 da bi svi narodi zemlje mogli spoznati da je ruka Gospodinova jaka, i vi se imate uvijek bojati Gospodina, svojega Boga."

5 Tako je bilo, kad su svi kraljevi Amorejaca, koji su s onu stranu Jordana na zapadu i svi kraljevi Kanaanaca na moru, čuli da je Gospodin osušio vodu Jordana ispred Izraelovih sinova, dok nisu prošli, klonulo im posve srce i izgubili su svu srčanost pred Izraelovim sinovima.
2 U ono vrijeme rekao je Gospodin Jošui: "Napravi kamene noževe i obreži po drugi put Izraelove si-

nove!"
3 I napravio je sebi Jošua kamene noževe i obre-
zao Izraelove sinove kod brežuljka prednjih
kožica.
4 A uzrok zašto ih obrezao Jošua, bio je ovaj: svi
ljudi koji su bili izašli iz Egipta, muškarci i svi ratnici,
bili su iza svojega izlaska iz Egipta pomrli na putu
u pustinji.
5 Jer svi ljudi koji su izašli bili su obrezani, ali svi
ljudi koji su se rodili putujući kroz pustinju, po
izlasku iz Egipta, nisu bili obrezani.
6 Jer četrdeset godina išli su Izraelovi sinovi po
pustinji dok nisu pomrli svi ratnici koji su izašli iz
Egipta, jer nisu poslušali zapovijedi Gospodi-
novih, kojima se zakleo Gospodin da im neće dati
vidjeti zemlju koju je nama htio dati, kako je Gospo-
din pod zakletvom obećao njihovim očevima, ze-
mlju u kojoj teče mlijeko i med.
7 Tako je Jošua obrezao njihove sinove, koje je
postavio na njihovo mjesto, jer su bili još neobre-
zani, pošto na putu nisu bili obrezani.
8 Kad je sav narod bio obrezan, ostali su ondje,
gdje su bili u taboru, sve dok nisu ozdravili.
9 Onda je rekao Gospodin Jošui: "Danas sam
skinuo s vas sramotu egipatsku." Zato se zove to
mjesto Gilgal do današnjega dana.
10 Tako su Izraelovi sinovi taborili u Gilgalu,
svetkovali su Pashu četrnaesti dan toga mjeseca
uvečer na poljani kod Jerihona.
11 I jeli su na dan po Pashi od plodova zemlje,
beskvasan kruh i prženo žito, upravo na taj dan.
12 A idućega dana prestala je mana, jer sad su
mogli jesti od plodova zemlje. Kako Izraelovi sinovi
nisu više imali mane, hranili su se u onoj godini plo-
dovima kanaanske zemlje.
13 I dogodilo se kad se Jošua našao jedanput pred
Jerihonom, podigao je oči i pogledao, a to stoji pre-
ma njemu čovjek s golim mačem u svojoj ruci.
Jošua je pristupio k njemu i upitao ga: "Jesi li ti s
nama ili s našim neprijateljima?"
14 On je odgovorio: "Nisam, nego sam zapovjed-
nik vojske Gospodinove, a upravo sam došao." A
Jošua je pao na zemlju na svoje lice, poklonio se i
upitao ga: "Što ima moj Gospodar reći svojem
sluzi?"
15 A zapovjednik vojske Gospodinove rekao je
Jošui: "Izuj svoju obuću sa svojih nogu, jer je sveto
mjesto na kojemu stojiš." I tako je učinio Jošua.

6 Jerihon je imao zatvorena vrata i ostao je zat-
voren zbog Izraelovih sinova; nitko nije mogao
izići van ni ući unutra.
2 Onda je rekao Gospodin Jošui: "Evo, dajem ti u
ruke Jerihon, njegova kralja i ratne junake.
3 Vi ćete svi obići oko grada, vi svi ratnici; obiđite
okolo grada jedanput! Tako činite šest dana!
4 A sedam svećenika neka nose sedam truba od
ovnujskih rogova pred škrinjom! A sedmi dan
obiđite oko grada sedam puta, i svećenici neka pri-
tom trube u trube!
5 Onda će se dogoditi, da kad zatrube u ovnujski
rog dugim glasom, neka sav narod, čim čujete glas
trube, podigne iza glasa veliku viku; onda će se
gradski zidovi srušiti na tlo. Narod neka onda
uzađe, svaki s mjesta gdje stoji ravno naprijed!"
6 Jošua, sin Nunov, pozvao je svećenike i rekao
im: "Dignite Zavjetnu škrinju, a sedam svećenika
neka nosi sedam truba od ovnujskih rogova pred
Gospodinovom škrinjom!"
7 A narodu je rekao: "Idite i koračajte oko grada, i to
ratnici neka idu pred Gospodinovom škrinjom!"
8 I kad je Jošua bio to izgovorio narodu, pošlo je
sedam svećenika noseći pred Gospodinom se-
dam truba od ovnujskih rogova zatrubili su u trube,
dok je škrinja Gospodinova zavjeta išla za njima.
9 Ratnici su krenuli pred svećenicima koji su trubili
u trube, a zaleđe je pošlo za škrinjom, dok su sve-
ćenici stalno trubili u trube.
10 Onda je Jošua rekao narodu, govoreći: "Vi ne
smijete podići viku i nemojte da vam se čuje glas, i
nijedna riječ ne smije izići iz vaših usta dok vam ja
ne reknem: 'Vičite!' Onda podignite viku!"
11 Tako je pustio da Gospodinova škrinja obiđe
oko grada jedanput. Onda su otišli u tabor i ostali
su preko noći u taboru.
12 Rano ujutro ustao je Jošua, a svećenici su poni-
jeli Gospodinovu škrinju.
13 Onda su sedam svećenika noseći sedam truba
od ovnujskih rogova pred Gospodinovom škrin-
jom išli i stalno trubili u trube. Ratnici su išli pred
njima, a zaleđe je pošlo za Gospodinovom škrin-
jom, dok su svećenici stalno trubili u trube.
14 I drugi dan su obišli jedanput oko grada i vratili
se onda natrag u tabor. Tako su učinili šest dana.
15 A dogodilo se sedmi dan da su rano ustali, kad
je zora osvanula, i obišli su oko grada isto onako
sedam puta. Samo taj dan su obišli oko grada se-
dam puta.
16 A sedmoga puta bilo je tako da kad su svećenici
zatrubili u trube, povikao je Jošua narodu: "Podig-
nite viku, jer Gospodin vam predaje grad!
17 A grad sa svim što je u njemu neka propadne po
Gospodinu i bude uništeno. Samo bludnica Ra-
haba će ostati na životu sa svima koji su kod nje u
kući, jer je sakrila uhode koje smo bili poslali.
18 Ali vi se, u svakom slučaju, čuvajte zakletoga,
da ne biste po tome postali prokleti kad bi prisvojili
što sebi od zakletoga i time na tabor Izraelov na-
vukli zakletvu i spustili ga u nesreću.
19 A sve srebro i zlato, sve mjedeno i željezno
posuđe neka se posveti Gospodinu i neka dođe u
riznicu Gospodinovu!"
20 Tako je narod podigao viku kad su svećenici
zatrubili u trube. I dogodilo se da kad je narod za-
čuo glas truba i podigao viku iz svega glasa, da su
se srušili zidovi na tlo. Onda je narod uzašao u
grad, svaki je išao s mjesta gdje je stajao ravno
naprijed, i zauzeli su grad.
21 Onda su oštricom mača uništili sve što se nala-
zilo u gradu, oboje muževe i žene, mlade i stare,
goveda, ovce i magarce.
22 A Jošua je rekao onoj dvojici ljudi, koji su bili
uhodili zemlju: "Idite u kuću bludnice i izvedite
odande ženu i sve što ima, kao što ste joj se zak-
leli!"
23 I mladi ljudi, koji su bili uhode, otišli su i izveli
Rahabu, njezina oca, njezinu majku, njezinu braću
i sve što je imala. Tako su izveli sve njezine rođake
i pustili ih izvan tabora izraelskoga.
24 A grad i sve što je bilo u njemu spalili su ognjem;
samo su srebro i zlato, mjedeno i željezno posuđe
stavili u riznicu Gospodinova doma.
25 A bludnicu Rahabu Jošua je ostavio na životu,
s njezinim očevim domom i sa svim što je imala.
Tako je ostala među Izraelovim sinovima do da-
našnjega dana, jer je bila sakrila glasnike koje je
Jošua poslao uhoditi Jerihon.
26 Tada ih je Jošua zakleo, govoreći: "Proklet
neka je pred Gospodinom čovjek koji hoće opet
sagraditi grad Jerihon! Svojim prvorođencem
neka mu postavi temelj i svojim najmlađim sinom
neka mu stavi vrata!"
27 Tako je Gospodin bio s Jošuom, da se njegovo
ime razglasilo po cijeloj zemlji.

7 Ali su Izraelovi sinovi počinili prijestup, jer su
sebi prisvojili ono što je zakleto, jer je Akan,
sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od ple-
mena Judina, uzeo sebi nešto od zakletoga. Zato
se raspalila srdžba Gospodinova protiv Izraelovih
sinova.
2 Nato je Jošua poslao neke ljude iz Jerihona u Aj
kod Bet-Avena, istočno od Betela, i rekao im, go-
voreći: "Idite gore i uhodite zemlju!" Ljudi su otišli
gore i uhodili su Aj.
3 Kad su se vratili k Jošui, rekli su mu: "Ne treba ići
gore sav narod, samo dvije tisuće do tri tisuće ljudi
neka idu da osvoje Aj. Ne muči onamo sav narod,
jer je njih samo malo."
4 Tako je otišlo onamo naroda jedno tri tisuće ljudi,
ali su ih ljudi iz Aja natjerali u bijeg.
5 I ljudi iz Aja poubijali su ih oko trideset i šest ljudi,
progonili su ih od gradskih vrata do u Šebarima i
potukli ih na obronku brijega; zbog toga je klonulo
srce naroda i postalo kao voda.
6 Tada je Jošua razderao svoje haljine, bacio se
pred Gospodinovom škrinjom ničice na svoje lice
sve do navečer, on s Izraelovim starješinama, i
posuli su prah na svoju glavu.
7 Onda se pomolio Jošua: "Ah, Gospodine, Bože
moj, zašto si preveo ovaj narod preko Jordana da
nas predaš u ruke Amorejcima da nas unište? O,
da smo radije ostali s onu stranu Jordana.
8 Ah, Gospodine što da kažem kad je Izrael okrene
leđa pred svojim neprijateljima.
9 Kanaanci i svi stanovnici zemlje to će čuti; oni će
nas opkoliti, navaliti na nas i iskorijenit će ime naše
sa zemlje. Što ćeš onda učiniti od svojega velikog
Imena?"
10 Onda je Gospodin rekao Jošui: "Ustani! Što
tako ležiš na svojem licu?
11 Izrael je sagriješio; prestupili su moju zabranu
koju sam im dao. Prisvojili su sebi što je zakleto,
počinili su krađu, posakrivali su i stavili među svoje
stvari.
12 Zato ne mogu više Izraelovi sinovi izdržati pred
svojom neprijateljima, nego moraju okrenuti leđa
pred svojim neprijateljima, jer su time postali os-
uđeni na propast. Ja neću više biti među vama,
ako ne uništite iz svoje sredine ono što je zakleto.
13 Ustani, posveti narod i objavi: 'Posvetite se za
sutra, jer ovako govori Gospodin, Bog Izraelov:
Zakleti predmeti postoje u tvojoj sredini, Izraele! Ti
ne možeš izdržati pred svojim neprijateljima dok
ne ukloniš iz svoje sredine zakletve predmete.
14 Zato ćete sutra rano pristupiti po svojim ple-
menima. I neka bude da pleme koje označi Gospo-
din, pristupi po svojim rodovima, i rod koji označi
Gospodin neka pristupi po svojim obiteljima, i
obitelj koju označi Gospodin, neka pristupi iz nje
čovjek za čovjekom.
15 Onda neka bude da onaj tko se nađe s predme-
tom zakletve neka se ognjem spali, on sa svim što
posjeduje, jer je prestupio zapovijed Gospodino-
vu, i jer je počinio sramotu u Izraelu!"
16 Tako je Jošua sutradan rano dao da pristupe
Izraelovi sinovi po svojim plemenima, i bilo je
označeno pleme Judino.
17 Potom je dao da pristupi rod Judin, i bila je
označena obitelj Zerahova. Nato je dao da pristupi
obitelj Zerahova čovjek za čovjekom, i bio je
označen Zabdi.
18 Potom je dao da pristupi njegovo domaćinstvo
čovjek za čovjekom, i bio je označen Akan, sin
Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od pleme-
na Judina.
19 Nato je Jošua rekao Akanu: "Moj sine, daj Gos-
podinu, Bogu Izraelovu slavu, pokaj mu se i priznaj
meni što si učinio i ne krij mi ništa!"
20 Akan je odgovorio Jošui: "Jest, ja sam sagri-
ješio Gospodinu, Bogu Izraelovu, i učinio sam ovo:
21 Kad sam vidio među plijenom lijepu babilonsku
haljinu, dvjesta šekela srebra i zlatnu šipku, pede-
set šekela tešku, ja sam se polakomio i uzeo. To je
zakopano u zemlji usred mojega šatora, sa sre-
brom odozdol."
22 Jošua je poslao poslanike ondje, i oni su otrčali
u šator, i zaista bile su stvari zakopane u šatoru i
odozdol srebro.
23 Uzeli su to iz sredine šatora, donijeli Jošui i svim
Izraelovim sinovima i stavili pred Gospodina.
24 Onda je Jošua, i sav Izrael, uzeo Akana, sina
Zerahova, i srebro, haljinu i zlatnu šipku, njegove
sinove, njegove kćeri, njegova goveda, njegove
magarce, njegove ovce, njegov šator i sve što je
posjedovao, i izveli ih u Dolinu Akor.
25 I Jošua je rekao: "Zašto si nas unesrećio? Go-
spodin će tebe danas unesrećiti." Onda su ga ka-
menovali svi Izraelovi sinovi i ognjem ih spalili
nakon kamenovanja.
26 Podigli su nad njim veliku hrpu kamenja što je
tamo još do danas. Tako se Gospodin povratio od
žestine svojega gnjeva. Zato se zove ono mjesto
Dolina Akor, do današnjega dana.

8 Tada je Gospodin rekao Jošui: "Ne boj se i
nemoj se smesti! Ustani i uzmi sobom sav na-
rod koji je za boj, pa ustani i idi na Aj! Evo, predajem
ti u ruke ajskoga kralja s njegovim narodom, njego-
vim gradom i njegovom zemljom.
2 Učini s Ajem i kraljem njegovim kako si učinio s
Jerihonom i njegovim kraljem! Ipak plijen i stoku
smijete uzeti za sebe. Namjesti zasjedu gradu iza
tebe!"
3 Tako je ustao Jošua sa svim ljudima za boj da idu
na Aj; i izabrao je Jošua trideset tisuća hrabrih ju-
naka, i poslao ih noću.
4 I zapovjedio im, govoreći: "Pazite, vi se imate
namjestiti u zasjedu iza grada. Ne smijete se
odviše udaljivati od grada i budite svi spremni!
5 Onda ću se ja sa svim ljudima koji su kod mene
primaknuti gradu, i ako oni onda kao prvi put izađu
protiv nas, mi ćemo bježati pred njima.
6 Jer će oni izaći za nama tako daleko dok ih odvo-
jimo od grada, jer oni će misliti: 'Bježe pred nama
kao prvi put.' A mi ćemo još dalje bježati pred
njima.
7 Onda vi ustanite iz zasjede i zauzmite grad, jer će
vam ga Gospodin, vaš Bog, dati u ruke.
8 Kad zauzmete grad, zapalite ga, i učinite po za-
povijedi Gospodinovoj! Pazite, to vam je moja za-
povijed!"
9 Nato ih je Jošua otpustio, i oni su otišli i smjestili
se u zasjedu, i stajali su između Betela i Aja, za-
padno od Aja; a Jošua je prenoćio onu noć među
ljudima.
10 Onda sutradan rano obišao je Jošua ljude i
pošao s Izraelovim starješinama na čelu ratnika
protiv Aja.
11 Svi ljudi za boj koji su bili kod njega, počeli se
primicati i došli do pred grad. Utaborili se sjeverno
od Aja. A ležala je dolina između njih i Aja.
12 Tako je on uzeo oko pet tisuća ljudi i namjestio
ih u zasjedu između Betela i Aja, zapadno od
grada.
13 A kad su namjestili narod, sva vojska koja je bila
gradu sa sjevera, i njihovo zaleđe što je bilo sa za-
pada gradu, Jošua je onu noć pošao posred do-
line.

14 A kad je to vidio Ajski kralj, da su ljudi grada, uranili i pošli protiv Izraela u boj, on i sav njegov narod su izašli na dogovoreno mjesto kod pustinje. A on nije znao da mu je bila namještena zasjeda iza grada.
15 A Jošua i svi Izraelovi sinovi su učinili tako kao da bi bili od njih potučeni, i nagnuli bježati prema pustinji.
16 Tako je bio sazvan sav narod koji je bio u Aju da ih tjera. I dok su tako tjerali Jošuu, sve su se više odvajali od grada.
17 Nije ostao nitko u Aju i Betelu da nije pošao u potjeru za Izraelovim sinovima, a grad su stavili otvoren dok su tjerali Izraelove sinove.
18 Onda je rekao Gospodin Jošui: "Digni koplje što ti je u ruci protiv Aja, jer ti ga dajem u ruke." I Jošua je podigao koplje što mu je bilo u ruci, protiv Aja.
19 Tada se zasjeda brzo podignula sa svojega mjesta i potrčala čim je Jošua bio podigao ruku, i ušla u grad, zauzela ga i odmah zapalila grad.
20 I kad su se Ajani obazreli, vidjeli su kako se dim iz grada diže prema nebu. Nisu imali kamo bježati ni ovamo ni onamo, jer se okrenula protiv progonitelja vojska, koja je bježala prema pustinji.
21 A kad su vidjeli Jošua i sav Izrael da je zasjeda zauzela grad i da se diže dim iz grada, okrenuli se i udarili na Ajane.
22 Onda su drugi iz grada izašli pred njih, tako da su se našli među Izraelovim sinovima, jer jedni su došli s jedne strane, a drugi s druge strane. Potukli su ih tako da ni jedan nije ostao živ niti pobjegao.
23 A kralja ajskoga uhvatili su živa i doveli ga Jošui.
24 I dogodilo se, kad su Izraelovi sinovi pobili sve Ajane na slobodnom polju u pustinji kamo su ih bili progonili, i kad su svi pali od mača i svi do posljednjeg čovjeka bili uništeni, da su se okrenuli svi Izraelovi sinovi protiv Aja i pobili ga oštricom mača.
25 I bilo je da je broj svih koji su pali onaj dan, ljudi i žena, iznosio dvanaest tisuća, sve samih Ajana.
26 Jošua nije spustio svoju ruku koju je bio podigao s kopljem dokle nije pobio sve ajske stanovnike.
27 Samo stoku i plijen toga grada uzeli su Izraelovi sinovi sebi, po riječi Gospodinovoj, koju je on bio dao Jošui.
28 Tako je Jošua dao spaliti Aj i učinio ga zauvijek ruševinom, pustinjom do današnjega dana.
29 A kralja ajskoga dao je objesiti na drvo do večeri. A čim je zapalo sunce zapovjedio je Jošua da skinu s drveta njegovo truplo, i da ga onda bace na ulaz u grad, i da podignu nad njim veliku hrpu kamenja, koja je još ondje do današnjega dana.
30 Onda Jošua napravio žrtvenik Gospodinu, Bogu Izraelovu, na gori Ebalu,
31 kako je zapovjedio Mojsije, sluga Gospodinov, Izraelovim sinovima, kako je propisano u knjizi Mojsijeva zakona: žrtvenik od neklesana kamenja, na koje nije bilo došlo željezno oruđe. I prinijeli su na njemu žrtve paljenice Gospodinu i žrtvovali žrtve mirotvorne.
32 I ondje, pred očima Izraelovih sinova, napisao je na kamenju prijepis Mojsijeva zakona koji je on napisao.
33 Tada su, sav Izrael sa svojim starješinama, poglavarima i sucima, stali s obje strane škrinje prema levitskim svećenicima, koji su nosili škrinju Gospodinova zavjeta, došljaci i domaći, jedna polovica na gori Gerizimu, druga polovica na gori Ebalu, kako je nekada zapovjedio Mojsije, sluga Gospodinov, da blagoslovi Izraelov narod.
34 A poslije on je pročitao sve riječi zakona, blagoslove i prokletstva, sve kako je zapisano u knjizi zakona.
35 Nije bilo nijedne riječi od svega što je zapovjedio Mojsije koje nije pročitao Jošua pred svom Izraelovom zajednicom, i pred ženama, djecom i došljacima koji su živjeli među njima.

9 A dogodilo se da kad su to čuli svi kraljevi koji su prebivali s ove strane Jordana na brdima i u nizinama i na svim obalama Velikoga mora sve do Lebanona: Hitejci, Amorejci, Kanaanci, Perizejci, Hivejci i Jebusejci,
2 skupili se da se složno bore protiv Jošue i Izraelaca.
3 A stanovnici Gibeona kad su čuli kako je Jošua učinio s Jerihonom i Ajem,
4 dali se prijevarom na posao, išli su i pretvarali se kao da su poslanici. Uzeli su stare vreće za svoje magarce i stare, poderane i pokrpane vinske mješine.
5 Obuli su na svoje noge staru pokrpanu obuću i iznošene haljine i ponijeli sobom na put kruh osušen i pljesnjiv.
6 I otišli su k Jošui, u tabor u Gilgal, i rekli njemu i Izraelovom narodu: "Došli smo iz daleke zemlje, zato sada zaključite s nama ugovor."
7 Onda su Izraelovi ljudi izjavili Hivejcima: "Može biti da prebivate među nama; kako da onda zaključimo ugovor s vama?"
8 Oni su govorili Jošui: "Mi smo tvoje sluge." Kad ih je Jošua upitao: "Tko ste i odakle dolazite?"
9 Odgovorili mu: "Iz zemlje vrlo daleke došle su tvoje sluge zbog slave Gospodina, tvojega Boga, jer smo čuli glas o njemu i sve što je učinio u Egiptu;
10 i sve što je učinio dvojici kraljeva amorejskih s onu stranu Jordana, Sihonu, hešbonskom kralju, i Ogu, bašanskom kralju u Aštarotu.
11 Onda su nam rekle starješine naše i svi stanovnici zemlje: 'Uzmite sebi hrane za put, idite im u susret i recite im: 'Mi smo vaše sluge, zaključite ugovor s nama!'
12 Ovo je naš kruh, bio je još vruć kad smo ga od kuće uzeli sobom za put, u dan kad smo izašli da dođemo k vama. Sad vidite da je osušen i pljesnjiv.
13 I ovo su vinske mješine koje su bile nove kad ih smo ih napunili. A sad vidite, poderane su. I ovo su naše haljine i naša obuća, zbog dalekog puta sasvim su poderane."
14 Onda su Izraelovi ljudi uzeli nešto od njihove hrane, ali nisu potražili odluke Gospodinove.
15 A Jošua je učinio s njima mir i zaključio s njima ugovor, da će ih ostaviti na životu. I zakleli su im se poglavari zajednice.
16 I dogodilo se nakon tri dana zaključenja ugovora s njima, spoznali su da su iz blizine i da prebivaju u njihovoj blizini.
17 Tada se podigli Izraelovi sinovi i treći dan došli su u njihove gradove. A njihovi gradovi se zvali Gibeon, Kefirah, Beerot i Kirjat-Jearim.
18 A Izraelovi sinovi nisu im učinili ništa na žao, jer su im se poglavari zajednice zakleli Gospodinom, Bogom Izraelovim. Zato je sva zajednica mrmljala protiv poglavara.
19 Tada su svi poglavari govorili cijeloj zajednici: "Mi smo im se zakleli Gospodinom, Bogom Izraelovim, zato im ne smijemo ništa učiniti.
20 Ovako ćemo postupati s njima: darovat ćemo im život da ne dođe gnjev na nas zbog zakletve kojom smo im se zakleli."
21 I poglavari su im izjavili: "Neka ostanu na životu, ali neka sijeku drva i nose vodu za svu zajednicu kako su im obećali poglavari.
22 Tada ih je Jošua dao dozvati i rekao im: "Zašto

ste nas prevarili, govoreći: 'Vrlo daleko prebivamo
od vas, kad eto prebivate među nama?'
23 Zato sada da ste prokleti i da ste dovijeka robovi, da siječete drva i nosite vodu za kuću mojega
Boga!"
24 Oni su odgovorili Jošui i rekli mu: "Zato što je tvojim slugama bilo javljeno da je Gospodin, vaš Bog, zapovjedio svojem sluzi Mojsiju da vam je dao svu zemlju i da iskorijeni sve stanovnike zemlje ispred vas. Stoga smo se jako bojali za svoj život od vas i to smo učinili.
25 A sada smo eto u tvojoj ruci, pa čini s nama kako ti se učini dobro i pravo."
26 Tako je učinio s njima na spomenuti način i sačuvao ih od Izraelovih sinova tako da ih nisu pobili.
27 I toga dana im je odredio Jošua da sijeku drva i nose vodu za zajednicu i za Gospodinov žrtvenik do današnjega dana na mjestu koje bi izabrao Gospodin.

10 Nato se dogodilo, kad je Adoni-Zedek, jeruzalemski kralj, saznao kako je Jošua osvojio Aj i potpuno ga uništio, i kako je učinio s Jerihonom i njegovim kraljem, tako je učinio i s Ajem i njegovim kraljem, i da su stanovnici Gibeona zaključili mir s Izraelom i ostali među njima;
2 da su se vrlo bojali, jer je Gibeon bio velik grad, kao kakav kraljevski grad, i bio je veći od Aja, a svi su njegovi ljudi bili hrabri.
3 Zato je poručio Adoni-Zedek, jeruzalemski kralj, Hohamu, hebronskom kralju, Piramu, jarmutskom kralju, Jafiji, lakiškom kralju, i Debiru, eglonskom kralju:
4 "Dođite k meni i pomozite mi da porazimo Gibeon, jer je napravio mir s Jošuom i sa Izraelovim sinovima!"
5 Stoga pet amorejskih kraljeva, jeruzalemski kralj, hebronski kralj, jarmutski kralj, lakiški kralj, eglonski kralj, skupili se i pošli gore sa svim svojim vojskama, i utaborili se ispred Gibeona i napali ga.
6 A Gibeonci su poslali k Jošui u tabor u Gilgal i poručili: "Ne diži svojih ruku sa svojih sluga! Dođi brzo k nama, spasi nas i pomozi nam, jer su se ujedinili protiv nas svi amorejski kraljevi koji prebivaju u gorama."
7 Onda se Jošua spustio iz Gilgala, on i s njim sav ratni narod, i svi silni junaci.
8 A Gospodin je rekao Jošui: "Ne boj ih se, jer ih dajem u tvoje ruke. Ni jedan od njih se neće održati pred tobom."
9 Stoga je Jošua udario na njih iznenada, hodali su svu noć od Gilgala.
10 Tako ih je smeo Gospodin pred Izraelom da su ih ovi ljuto pobili kod Gibeona, i tjerali ih putom prema Bet-Horonu i udarali ih sve do Azeke i Makede.
11 I dogodilo se kad su na bijegu pred Izraelom bili niz vrlet bethoronsku, bacao je Gospodin na njih veliku tuču s neba sve do Azeke, tako da su bili potučeni. Više je bilo onih koji su poginuli od kamene tuče nego onih koje je pobio mač Izraelovih sinova.
12 Onda je rekao Jošua Gospodinu, na dan kad je Gospodin predao Amorejce Izraelovim sinovima, i povikao pred Izraelovim sinovima, govoreći: "Stani, sunce, iznad Gibeona i mjeseče u Dolini ajalonskoj!"
13 I zaustavilo se sunce i zaustavio se mjesec, dok se nije narod osvetio svojim neprijateljima. Ne stoji li to napisano u knjizi Jašer? Tako je stajalo sunce nasred neba i skoro sav dan nije htjelo zaći.
14 Takva dana nije bilo ni prije ni poslije da je Gospodin poslušao glas čovjeka, jer se Gospodin borio za Izrael.
15 Nato se vratio Jošua sa svim Izraelom u tabor u Gilgal.
16 A onih pet kraljeva su pobjegli i sakrili se u špilji kod Makede.
17 I to je bilo javljeno Jošui, govoreći: "Pet kraljeva je nađeno skrivenih u špilji kod Makede."
18 A Jošua je rekao: "Dovucite veliko kamenje pred ulaz špilje i postavite ljude pred nju da ju čuvaju!
19 A vi drugi ne stojte, nego progonite svoje neprijatelje i napadajte njihove redove! Ne dajte im da uteknu u svoje gradove, jer vam ih je dao u ruke Gospodin, vaš Bog."
20 Tada se dogodilo, dok ih je Jošua i Izraelovi sinovi, u vrlo velikom boju, pobili do kraja, samo su se neki mogli spasiti i pobjeći u tvrde gradove.
21 I sav se narod vratio u miru k Jošui u tabor u Makedu, a da nitko nije maknuo svojim jezikom protiv Izraelovih sinova.
22 Tada je Jošua rekao: "Otvorite ulaz u špilju i izvedite mi iz špilje onih pet kraljeva!"
23 Učinili su tako i izveli mu iz špilje onih pet kraljeva: jeruzalemskoga kralja, hebronskoga kralja, jarmutskoga kralja, lakiškoga kralja i eglonskoga kralja.
24 A kad su izveli te kraljeve k Jošui, sazvao Jošua sve Izraelove ljude i rekao vođama vojnika koji su bili krenuli s njim: "Pristupite i stavite nogu na šiju tim kraljevima!" Oni su pristupili i stavili im svoju nogu na šiju.
25 Onda im rekao Jošua: "Ne bojte se i ne strašite se! Budite jaki i hrabri jer će tako Gospodin učiniti svim vašim neprijateljima s kojima ćete se boriti."
26 Nato ih je dao Jošua posjeći i poubijati i na pet stabala objesiti. Visjeli su na stablima do večeri.
27 A o zapadu sunčanom zapovjedio je Jošua, te su ih skinuli sa stabla i bacili u špilju, u koju su se bili sakrili, i stavili veliko kamenje na ulaz u špilju, koje je ostalo ondje do današnjega dana.
28 Na taj dan Jošua je osvojio Makedu, udario na grad zajedno s njegovim kraljem, oštricom mača. Potpuno ih je uništio, sve stanovništvo koje je bilo u njemu, i nije pustio nijednoga da pobjegne. S makedskim kraljem učinio je isto onako kako je učinio s jerihonskim kraljem.
29 Onda je Jošua otišao sa svim Izraelom od Makede dalje u Libnu; i oni su vojevali protiv Libne.
30 Gospodin je i nju zajedno s njezinim kraljem predao u ruke Izraela; oni ga udarili, i sav narod koji je bio u njemu oštricom mača. Nije ostavio ni jednoga, nego je učinio s njezinim kraljem isto onako kako je učinio s jerihonskim kraljem.
31 Onda je Jošua otišao sa svim Izraelom od Libne dalje u Lakiš, utaborili se pred njim i oni su vojevali protiv njega.
32 I Gospodin predao Lakiš u ruke Izraela. On ga osvojio drugi dan, udario njega i sav narod koji je bio u njemu oštricom mača, isto onako kako je učinio s Libnom.
33 Onda je došao Horam, gezerski kralj, da pomogne Lakišu, a Jošua je udario na njega i njegove ljude dok ni jedan nije ostao živ.
34 Potom je pošao Jošua sa svim Izraelom od Lakiša dalje u Eglon, utaborili se pred njim i vojevali protiv njega.
35 Još isti dan osvojili su ga i udarili ga oštricom mača. Sve koji su bili u njemu uništio onoga dana, isto onako kako je učinio s Lakišom.
36 Onda se podigao Jošua sa svim Izraelom od

Eglona u Hebron, i vojevali protiv njega,
37 I osvojili su ga i udarili ga oštricom mača za-
jedno s njegovim kraljem, sa svim njegovim
gradovima i sav narod koji je bio u njemu. Nije os-
tavio ni nijednoga, po svemu kako je učinio s
Eglonom, nego ga potpuno uništio i sve koji su bili
u njemu.
38 Potom se okrenuo Jošua sa svim Izraelom
prema Debiru, i vojevali su protiv njega.
39 Osvojio ga s njegovim kraljem i sa svim
njegovim gradovima. Udarili su ih oštricom mača i
uništili sav narod koji je bio u njemu. Nije ostavio ni
nijednoga. Kako je učinio s Hebronom, tako je
učinio i s Debirom i njegovim kraljem, isto onako
kako je učinio i s Libnom i njezinim kraljem
40 Tako je Jošua zauzeo svu zemlju, gore, južni
kraj, nizine i brežuljke sa svim njihovim kraljevima.
Nije ostavio ni nijednoga, nego je potpuno uništio
sve što je disalo, kako je zapovjedio Gospodin,
Bog Izraelov.
41 Jošua ih pobio od Kadeš-Barnea do Gaze, nad-
alje svu zemlju gošensku do Gibeona.
42 Sve one kraljeve i njihovu zemlju uzeo je Jošua
u isto vrijeme, jer se za Izrael borio Gospodin, Bog
Izraelov.
43 Potom se vratio Jošua sa svim Izraelom u tabor
u Gilgal.

11 I dogodilo se, kad je to čuo Jabin, hasorski
kralj, poslao je poruku k Jobabu, madonskom
kralju, i šimronskom kralju i akšafskom kralju,
2 i kraljevima na sjeveru u gorama, u ravnici južno
od Kinereta, u nizini i na dorskoj visini na zapadu,
3 Kanaancima na istoku i zapadu, Amorejcima,
Hitejcima, Perizejcima i Jebusejcima u gorama i
Hivejcima pod Hermonom u zemlji Mispa.
4 Tako su oni izašli sa svim svojim vojskama. Bio je
to ratni narod, i mnogobrojan kao pijesak na mor-
skoj obali, s vrlo mnogim konjima i bojnim kolima.
5 Kad su se ti svi kraljevi sastali, došli su i utaborili
se na vodi Meromu da se bore s Izraelom.
6 A Gospodin je rekao Jošui: "Ne boj ih se, jer sutra
u ovo doba sve ću ih pobijene staviti pred Izraela.
Njihove konje ohromi i njihova bojna kola ognjem
spali!"
7 Onda je Jošua sa svim svojim ratnicima pošao
protiv njih na vodi Meromu, i oni su ih napali.
8 I Gospodin ih je dao u ruke Izraelu koji ih je po-
razio i potjerao do Velikoga Sidona i do Misrefot
Majima i do u dolinu Mispe na istoku; potukao ih
dok više nije preostao ni jedan.
9 Jošua im onda učinio kako mu je Gospodin zapo-
vjedio: njihove konje osakatio i njihova bojna kola
ognjem spalio.
10 Onda se vratio Jošua i zauzeo Hazor i dao nje-
gova kralja smaknuti mačem. Hazor je bio prije
glavni grad svima onim kraljevstvima.
11 Pobili su sav narod koji je bio u njemu oštricom
mača i potpuno ih uništili. Ništa živo nije ostalo.
Onda je Hazor dao spaliti ognjem.
12 Tako je sve one kraljevske gradove sa svim nji-
hovim kraljevima Jošua pobio oštricom. Potpuno
ih uništio kako je zapovjedio Mojsije, sluga Božji.
13 Ali nijedan grad koji je stajao na svojim visina-
ma Izrael nije spalio, osim Hazora kojega je Jošua
spalio.
14 Sav plijen iz onih gradova i stoku uzeli su Izra-
elovi sinovi za sebe. A sve ljude su udarili oštricom
mača, dok ih posve nisu uništili; nisu ostavili
nikoga disati.
15 Kako je Gospodin zapovjedio svojemu sluzi
Mojsiju, tako je Mojsije zapovjedio Jošui, i tako je
učinio Jošua. Ništa nije izostavio od svega što je
Gospodin zapovjedio Mojsiju.
16 Tako je zauzeo Jošua svu tu zemlju, gore, sav
južni kraj, svu zemlju gošensku, nizine, jordansku
ravnicu, Izraelove gore i njihovu nizinu,
17 od golih gora što se dižu prema Seiru, do Baal-
Gada u lebanonskoj ravnici pod gorom Hermo-
nom. Sve njihove kraljeve zarobio i dao ih pogubiti.
18 Dugo vremena ratovao je Jošua sa svim onim
kraljevima.
19 Nije bilo grada koji bi se mirno predao Izraelo-
vim sinovima, osim Hivejaca, koji su stanovali u
Gibeonu. Sve druge su osvojili u boju.
20 Jer je od Gospodina bilo tako određeno da im se
otvrdne srce, te da pođu u boj protiv Izraela, tako
da bi ih mogao potpuno uništiti, i da ne prime smi-
lovanje, kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju.
21 Onda je izašao Jošua i uništio Anakovce u go-
rama, u Hebronu, Debiru i Anabu i na svim jude-
jskim gorama i na svim Izraelovim gorama; Jošua
ih je potpuno uništio zajedno s njihovim gradovi-
ma.
22 Nijedan Anakovac nije ostao više u zemlji Izra-
elovih sinova; samo ih je nešto ostalo u Gazi, Gatu
i Ašdodu.
23 Tako je zauzeo Jošua svu zemlju, upravo ona-
ko kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju; i Jošua ju
dao Izraelu u baštinu, po njihovim redovima, i po
njihovim plemenima. Onda je zemlja počinula od
rata.

12 Ovo su kraljevi zemlje koje su pobijedili Izra-
elovi sinovi, i čiju su zemlju osvojili: s onu
stranu Jordana na istoku od rijeke Arnona do gore
Hermona i svu ravnicu istočno od Jordana:
2 Sihon, kralj amorejski, koji je stolovao u Hešbonu
i vladao nad polovicom Gileada, od Aroera, koji
leži na obali Rijeke Arnona, od sredine te rijeke,
sve do rijeke Jaboka, koji je granica Amonaca,
3 i istočne strane Jordanske doline do mora Kiner-
eta i sve do Mora Arabe (Slanoga mora), put
prema Bets-Ješimotu i južno uz podnožje obro-
naka Pisge.
4 Oga bašanskog kralja i njegovo područje, koji je
bio od ostataka Refaima i prebivao u Aštarotu i
Edreji.
5 Vladao je gorom Hermonom, Salkom i cijelim
Bašanom do granice Girgašejaca i Maakatejaca i
polovicom Gileada i sve do granice Sihona,
hešbonskoga kralja.
6 Tada su ih Mojsije, sluga Gospodinov, i Izraelovi
sinovi porazili. Mojsije, sluga Gospodinov, dao je
to u posjed Rubenovcima, Gadovcima i polovici
plemena Manasehova.
7 A ovo su kraljevi zemlje koje su Jošua i Izraelovi
sinovi pobijedili u jordanskoj zapadnoj zemlji, od
Baal-Gada u Lebanonskoj dolini do golih gora što
se dižu prema Seiru, i njihovu zemlju dao je Jošua
u posjed Izraelovim plemenima po njihovim di-
jelovima.
8 U gorskoj zemlji, u nizinama, u jordanskoj
ravnici, na obroncima, u pustinji i u južnom kraju,
zemlju Hitejaca, Amorejaca, Kanaanaca, Perize-
jaca, Hivejaca i Jebusejaca:
9 Jedan jerihonski kralj, jedan ajski kralj kod
Betela;
10 Jedan jeruzalemski kralj; jedan hebronski kralj;
11 jedan jarmutski kralj; jedan lakiški kralj;
12 jedan eglonski kralj; jedan gezerski kralj;
13 jedan debirski kralj; jedan gederski kralj;
14 jedan hormski kralj; jedan aradski kralj;
15 jedan libnaski kralj; jedan adulamski kralj;

16 jedan makedski kralj; jedan betelski kralj;
17 jedan tapuahski kralj; jedan heferski kralj;
18 jedan afečki kralj; jedan šaronski kralj;
19 jedan madonski kralj; jedan hasorski kralj;
20 jedan šimron-meronski kralj; jedan akšafski kralj;
21 jedan tanaački kralj; jedan megidski kralj;
22 jedan kedeški kralj; jedan jokneamski kralj na Karmelu;
23 jedan dorinski kralj na visinama dorinskim; jedan kralj naroda u Gilgali;
24 jedan kralj tirzahski, svega trideset i jedan kralj.

13 Kad je Jošua i odmakao u svojim godinama, je rekao mu Gospodin: "Ti si star i vremešan, a velik dio zemlje ostao je još neosvojen.
2 Ovo je zemlja koja je još ostala: sve pokrajine Filistejaca i sva zemlja Gešurejaca;
3 od Šihora koji je istočno od Egipta, sve do ekronske granice na sjeveru, što pripada Kanaancima; pet kneževina filistejskih, naime, u Gazejci, Ašdodejci, Aškelonci, Gitejci i Ekronci, dalje Avimci;
4 na jugu, sva zemlja Kanaanaca i Mearah što pripada Sidoncima sve do Afeke, do amorejske granice;
5 onda zemlja Gebalijana i sav Lebanon u istočnom dijelu, od Baal-Gada na podnožju Hermona do ulaza u Hamat.
6 Sve stanovnike Lebanona do Misrefota, sve Sidonce–njih ću ja sam otjerati ispred Izraelovih sinova. Samo razdijeli to Izraelu ždrijebom u baštinu kako sam ti zapovjedio.
7 Stoga sad razdijeli tu zemlju u baštinu među devet plemena i polovicu plemena Manasehova!"
8 S drugom polovicom plemena primili su Rubenovci i Gadovci svoj dio što im ga je Mojsije odredio, istočno preko Jordana, kako im ga je dao Mojsije, sluga Gospodinov:
9 od Aroera koji leži na obali Rijeke Arnona i grad koji je u sredini doline, i svu ravnicu Medebe sve do Dibona;
10 i sve gradove amorejskog kralja Sihona, koji je vladao u Hešbonu, do granice Amonaca;
11 i Gilead i pokrajinu Gešurejaca i Maakatejaca, i svu goru Hermon i sav Bašan sve do Salke;
12 sve kraljevstvo Oga u Bašanu, koji je vladao u Aštarotu i Edreju, Og je bio još preostao od ostataka divova, koje je Mojsije pobijedio i protjerao iz njihova posjeda.
13 Ali Gešurejce i Maakatejce nisu protjerali Izraelovi sinovi, i tako su ostali Gešurejci i Maakatejci među Izraelom do današnjega dana.
14 Samo plemenu Levijevu nije dao baštine: ognjene žrtve Gospodina, Boga Izraelova, jesu njegova baština, kako mu je obećao.
15 Mojsije je dao plemenu Rubenovih sinova dijelove po njihovim rodovima.
16 Oni su dobili područje od Aroera i od grada u sredini doline i svu ravnicu kod Medebe:
17 Hešbon sa svim svojim gradovima koja leže na ravnici, Dibon, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon,
18 Jahaz, Kedemot, Mefaat,
19 Kirjatajim, Sibmu, Zeret-Šahara na gori u dolini,
20 Bet-Peor, obronke Pisge i Bet-Ješimot
21 sve druge gradove na ravnici i sve kraljevstvo amorejskog kralja Sihona, koji je vladao u Hešbonu; kojega je Mojsije pobijedio zajedno s midjanskim poglavarima, Evijem Rekemom, Surom, Hurom i Rebom, Sihonovim poglavarima, koji su prebivali u zemlji.
22 I vračara Balaama, sina Beorova, ubili su Izraelovi sinovi mačem, pošto su bili poubijali druge mačem.
23 Granica Rubenovih sinova bila je Jordan s obalom. To je bila baština Rubenovih sinova po njihovim rodovima: gradovi sa svojim selima.
24 Onda je dao Mojsije plemenu Gadovu, Gadovim sinovima, dijelove po njihovim rodovima.
25 Oni su dobili ovo područje: Jazer i sve gradove gileadske, polovicu zemlje Amonaca do Aroera, ispred Rabe,
26 i od Hešbona do Ramah-Mispe i Betonima i od Mahanaima do debirske pokrajine;
27 i u dolini: Bet-Haram, Bet-Nimra, Sukot i Safon, ostatak kraljevstva Sihona, hešbonskoga kralja; Jordan sa svojom obalom sve do kraja Kineretskoga mora, istočno na drugoj strani Jordana.
28 To je baština Gadovih sinova po njihovim rodovima, gradovi sa svojim selima.
29 Onda je dao Mojsije polovici plemena Manasehova dijelove, i to polovica plemena Manasehovih sinova dobilo je po svojim rodovima.
30 Njihovo područje se proteže od Mahanaima, sav Bašan, sve kraljevstvo Oga, bašanskog kralja, i svi Jairovi gradovi što su u Bašanu, šezdeset gradova.
31 A polovicu Gileada i Aštarot i Edrej, glavne gradove kraljevstva Oga u Bašanu, dobili su sinovi Makira, sina Manasehova, i to polovica Makirovih sinova po njihovim rodovima.
32 To je što je razdijelio kao baštinu Mojsije na Moapskim poljanama, s onu stranu Jordana, istočno od Jerihona.
33 A plemenu Levijevu nije dao Mojsije baštine. Gospodin, Bog Izraelov, jest njihova baština, kako im je obećao.

14 Ovo su područja što su baštinili Izraelovi sinovi u zemlji Kanaanaca, što su im svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i plemenski poglavari Izraelovih sinova, razdijelili kao baštinu.
2 Njihovu baštinu razdijelili su ždrijebom, kako je Gospodin odredio preko Mojsija za devet plemena i polovicu plemena.
3 Mojsije je odredio baštinu dvama plemenima i polovici plemena, s onu stranu Jordana, a Levitima nije bio dao baštine među njima.
4 Jer Josipovih sinova bila su dva plemena: Manaseh i Efraim. A Levitima nisu dali dijela u zemlji, nego samo gradove za prebivanje i njihove pašnjake za njihovu stoku i za njihov imetak.
5 Kako je Gospodin zapovjedio Mojsiju, tako su učinili Izraelovi sinovi i razdijelili zemlju.
6 Onda su pristupili Judini sinovi k Jošui u Gilgalu. Kaleb, sin Jefuneov, Kenizejac, i rekao mu: "Ti znaš što je odredio Gospodin Mojsiju, Božjemu čovjeku, za mene i za tebe u Kadeš-Barneu.
7 Bilo mi je četrdeset godina kad me poslao Mojsije, sluga Gospodinov, iz Kadeš-Barnea, da uhodim zemlju, i donio sam mu izvještaj, kako sam mislio u svojemu srcu.
8 A moji sudruzi, koji su išli sa mnom, ustrašili su srce narodu, ali ja sam posve bio na strani Gospodina, svojega Boga.
9 I zakleo se Mojsije onaj dan: 'Zemlja, na koju je stupila tvoja noga, neka pripadne tebi i tvojim sinovima kao baština u vječna vremena, jer si posve stupio na stranu Gospodina, mojega Boga.'
10 I Gospodin me, kako vidiš, po svojemu obećanju sačuvao u životu punih četrdeset i pet godina od vremena kad je Gospodin rekao Mojsiju onu riječ dok je Izrael išao po pustinji; i sada, evo me, danas imam osamdeset i pet godina.
11 Danas sam još krepak kao onda kad me je

Mojsije poslao. Moja snaga danas još je kao moja
snaga onda kad se trebalo boriti i dolaziti i odlaziti.
12 Zato daj mi sada tu gorovitu zemlju, za koju je
onda govorio Gospodin, jer ti si sam onda čuo da
su ondje Anakovci i veliki utvrđeni gradovi. Možda
je Gospodin sa mnom, i ja ću ih moći protjerati,
kako je to obećao Gospodin."
13 Onda ga blagoslovio Jošua, i on je dao Kalebu,
sinu Jefuneovu, Hebron kao baštinu.
14 Zato pripada Hebron Kalebu, sinu Jefuneovu,
Kenizejcu, kao baština sve do današnjega dana,
jer se on svom svojom dušom držao Gospodina,
Boga Izraelova.
15 Hebron se prije zvao grad Kirjat-Arba, jer Arba
je bio najveći čovjek među Anakovcima. Onda je
zemlja počinula od rata.

15 Ovo je onda bio dio za pleme Judinih sinova
po njihovim rodovima: Granica Edoma, južno
od Pustinje Zin na granici krajnjeg juga.
2 A njihova južna granica počinje od Slanoga
mora, od zaljeva koji je okrenut prema jugu.
3 Onda ide na južnu stranu uspona Akrabima,
prolazi uz Zin, uzlazi na južnoj strani Kadeš-
Barnea, prolazi dalje uz Hezron, diže se onda na
Adar, okreće se prema Karkai.
4 Potom ide prema Azmoni i produžuje do egipat-
skog potoka, dok granica ne završi na moru. To
neka vam bude južna granica!
5 Istočna je granica Slano more do ušća Jordana.
Sjeverna granica počinje na sjevernom kraju mora
kod ušća Jordana.
6 Onda se diže granica u Bet-Hoglu, teče sjeverno
uz Bet-Arabu, onda ide gore na kamen Bohana,
sina Rubenova.
7 Potom se diže granica od doline Akora prema
Debiru, okreće se na sjever prema Gilgalu, koji leži
naprema usponu Adumimu što se nalazi južno od
potoka. Onda se granica pruža vodi En-Šemeša i
ide dalje do studenca Rogela.
8 Nato se granica diže preko doline sina Hinomova
južno od sljemena Jebusejaca, to jest Jeruzal-
ema. Potom se granica penje k vrhuncu gore, koja
je pred dolinom Hinom na zapadu, na sjevernom
kraju ravnice Refaima.
9 Od vrhunca gore savija se onda granica k izvoru
vode Neftoah, ide dalje prema gradovima gore
Efrona i odvija se k Baali, to jest Kirjat-Jearimu.
10 Od Baale okreće se granica na zapad prema
gori Seiru, na sjevernu stranu od gore Jearima, to
jest Kesalona, spušta se u Bet-Šemeš i ide k
Timni.
11 Dalje ide granica k sjevernom obronku Ekrona,
potom se proteže do Šikrone, ide prema gori Baali
i teče dalje do Jabneela; i granica se završi na
moru.
12 Zapadna je granica Veliko more s obalom. To je
granica plemena Judinih sinova unaokolo po nji-
hovim rodovima.
13 A Kalebu, sinu Jefuneovu, dao je dio među
Judinim sinovima, kako je zapovjedio Gospodin
Jošui, naime, grad Kirjat-Arbu, koji je Hebron.
(Arba je bio Anakov otac).
14 Kaleb je protjerao odatle tri Anakova sina,
Šešaja, Ahimana i Talmaja, Anakove sinove.
15 Odatle je otišao protiv stanovnika Debira; Debir
se prije zvao Kirjat-Sefer.
16 Onda je rekao Kaleb: "Tko svlada i osvoji Kirjat-
Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu."
17 I osvojio ga Otniel, sin Kenazov, koji je bio brat
Kalebov. I dao mu svoju kćer Aksu za ženu.
18 A kad je polazila, nagovorila je svojega oca i
izmolila od njega komad obradive zemlje. Ona se
spustila s magarca i Kaleb je upitao: "A što ti želiš?"
19 Ona je odgovorila: "Daj mi blagoslov, jer si mi
dao južnu zemlju, pa daj mi i vodene izvore." Onda
joj je dao izvore u visini i izvore u nizini.
20 To je baština plemena Judinih sinova po njiho-
vim rodovima.
21 Krajnji južni gradovi plemena Judinih sinova
prema edomskoj granici bili su: Kabseel, Eder,
Jagur,
22 Kina, Dimona, Adada,
23 Kadeš, Hazor, Jitnan,
24 Zif, Telem, Bealot,
25 Hazor, Hadada, Kirjat-Hezron, to jest Hazor,
26 Amam, Šema, Molada,
27 Hazar-Gada, Hešmon, Bet-Pelet,
28 Hazar-Šual, Beer-Šeba, Bizjotja,
29 Baala, Ijim, Esem,
30 Eltolad, Kesil, Hormah,
31 Siklag, Madmana, Sansana,
32 Lebaot, Šilhim, Ain i Rimon: svega dvadeset i
devet gradova sa svojim selima.
33 U nizini: Eštaol, Zorah, Ašna,
34 Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam,
35 Jarmut, Adulam, Sokoh, Azeka,
36 Šaraim, Aditaim, Gederah i Gederotaim: četr-
naest gradova sa svojim selima.
37 Zenan, Hadaša, Migdal-Gad,
38 Dilean, Mispa, Jokteel,
39 Lakiš, Bozkat, Eglon,
40 Kabon, Lahmas, Kitliš,
41 Gederot, Bet-Dagon, Naama, Makeda: šesna-
est gradova sa svojim selima.
42 Libna, Eter, Ašan,
43 Jeftah, Ašna, Nesib,
44 Keila, Akzib i Mareša: devet gradova sa svojim
selima.
45 Ekron sa svojim gradovima i selima;
46 od Ekrona do mora sve što je kod Ašdoda i nje-
govih sela;
47 Ašdod sa svojim gradovima i selima, Gaza sa
svojim gradovima i selima do potoka egipatskoga;
granica je Veliko more.
48 U gori: Šamir, Jatir, Sokoh,
49 Dana, Kirjat-Sana, to jest Debir,
50 Anab, Eštemoh, Anim,
51 Gošen, Holon i Gilo: jedanaest gradova sa svo-
jim selima.
52 Arab, Dumah, Ešean,
53 Janum, Bet-Tapuah, Afeka,
54 Humta, Kirjat-Arba, to jest Hebron, i Sior: devet
gradova sa svojim selima.
55 Maon, Karmel, Zif, Jutah,
56 Jezreel, Jokdeam, Zanoah,
57 Kain, Gibea i Tamna: deset gradova sa svojim
selima.
58 Halhul, Bet-Zur, Gedor,
59 Maarat. Bet-Anot Eltekon: šest gradova sa svo-
jim selima.
60 Kirjat-Baal, to jest Kirjat-Jearim, Rabah: dva
grada sa svojim selima.
61 U pustinji: Bet-Araba, Midin, Sekaka,
62 Nibšam, Slani grad, i En-Gedi: šest gradova sa
svojim selima.
63 A Jebusejce, koji su prebivali u Jeruzalemu,
nisu mogli protjerati Judini sinovi. Tako su ostali
Jebusejci sa Judinim sinovima u Jeruzalemu do
današnjega dana.

16 Josipovi sinovi dobili su ždrijebom svoj pos-
jed od Jordana kod Jerihona, istočno od jeri-
honskih voda, nadalje pustinju, koja se diže od

Jerihona na Betelsku goru.
2 Onda ide granica od Betela u Luz i pruža se
prema granici Arkijaca do Atarota,
3 potom se spušta na zapad do granice Jafleteja
do granice donjega Bet-Horona i do Gezera, i
njezin kraj završava na moru.
4 I Josipovi sinovi, Manaseh i Efraim, primili su
svoju baštinu.
5 Granica Efraimovih sinova po njihovim rodovima
bila je ova: granica njihove baštine ide na istoku od
Atarot-Adara do gornjega Bet-Horona.
6 Odatle teče granica prema moru, sjeverno od
Mikmetata. Potom se savija granica k istoku u
Taanat-Šilo i prolazi s istoka do Janoaha.
7 Onda od Janoaha silazi u Atarot i Naarat, do-
takne se Jerihona i svrši na Jordanu.
8 Od Tapuaha ide granica prema zapadu do po-
toka Kane i svrši na moru. To je baština plemena
Efraimovih sinova po njihovim rodovima.
9 K tomu dolaze efraimski gradovi, koji su bili odvo-
jeni usred baštine Manasehovih sinova, svi gra-
dovi sa svojim selima.
10 A nisu protjerali Kanaance koji su prebivali u
Gezeru. Tako su ostali Kanaanci među Efraimo-
vim sinovima do današnjega dana, a bili su dužni
davati danak.

17 I dopao je dio plemenu Manasehovu, jer on
je bio prvorođenac Josipov. Makiru, prvo-
rođencu Manasehovu, ocu Gileadovu, dopadne
Gilead i Bašan, jer je bio junak.
2 I ostati Manasehovi sinovi dobili su svoj dio po
svojim rodovima: Abiezerovi sinovi, Helekovi si-
novi, Asrielovi sinovi, Šekemovi sinovi, Heferovi
sinovi i Šemidini sinovi. To su muški potomci Man-
aseha, sina Josipova, po svojim rodovima.
3 A Selofhad, sin Hefera, sina Gileada, sina
Makira, sina Manasehova, nije imao sinova, nego
samo kćeri. Ovo su im imena: Mahla, Noa, Hogla i
Tirsa.
4 I one pristupe pred svećenika Eleazara i pred
Jošuu, sina Nunova, i pred poglavare, govoreći:
“Gospodin je zapovjedio Mojsiju da nam dade
našu baštinu među našom braćom.” I dao im je on
po zapovijedi Gospodinovoj baštinu među braćom
njihova oca.
5 Tako je dopalo Manasehu deset dijelova, osim
gileadske zemlje i Bašana, koji su s onu stranu Jor-
dana,
6 jer su kćeri Manasehove dobile baštinu među
njegovim sinovima, a zemlja gileadska pripadne
drugim Manasehovim sinovima.
7 Manasehovo područje bilo je od Ašera u Mik-
metat, koji leži istočno od Šekema. Potom ide
granica na jug k stanovnicima En-Tapuaha.
8 Pokrajina Tapuah pripadala je Manasehu, a sam
Tapuah na Manasehovoj granici pripadao je Efra-
imovim sinovima.
9 Onda silazi granica k potoku Kani, južno od po-
toka. Ovi gradovi među Manasehovim gradovima
pripadali su Efraimu. Granica Manasehova bila je
sjeverno od potoka i svršavala na moru.
10 Što leži prema jugu, pripadalo je Efraimu, a što
leži prema sjeveru, Manasehu, a granica im je
more; na sjeveru granica s Ašerom, a na istoku s
Isakarom.
11 U Isakaru i Ašeru pripadaju Manasehu: Bet-
Šean sa svojim selima, Ibleam sa svojim selima,
stanovnici u Doru sa svojim selima, stanovnici u
En-Doru sa svojim selima, stanovnici u Taanaku
sa svojim selima, stanovnici u Megidu sa svojim
selima: tri gorska područja.
12 A Manasehovi sinovi nisu mogli osvojiti ovih
gradova, i pošlo je za rukom Kanaancima da ost-
anu u toj pokrajini.
13 Ali kad su ojačali Izraelovi sinovi, nametnuli su
danak na Kanaance, ali ih nisu potpuno protjerali.
14 A Josipovi sinovi upitaju Jošuu, govoreći:
“Zašto si mi dao samo jedan ždrijeb i jedan dio za
baštinu kad sam ipak narod mnogobrojan, i jer me
je do sada blagoslivljao Gospodin?”
15 Jošua im odgovorio: “Kad si narod mnogobro-
jan, onda pođi u šumu i ondje iskrči sebi zemlje u
pokrajini Perizejaca i Refaimaca, ako ti je pretije-
sna Efraimova gora.”
16 Josipovi sinovi su odgovorili: “Nije nam dosta ta
gora, jer svi Kanaanci, koji prebivaju dolje u
ravnici, imaju željezna bojna kola, i oni, koji preb-
ivaju u Bet-Šeanu i njegovim selima, i oni, koji su u
Jezreelskoj ravnici.”
17 Jošua je rekao kući Josipovoj, Efraimovoj i Ma-
nasehovoj, govoreći: “Mnogobrojan si narod i
imaš veliku moć, zato nećeš dobiti samo jedan
ždrijeb,
18 nego će ti pripasti gorsko područje. Ako je
šuma, iskrči je, pa će onda svi obronci biti tvoji, jer
ćeš protjerati Kanaance, ako i imaju željezna bo-
jna kola, ako su i jaki.”

18 Tada se skupila sva zajednica Izrae lovih
sinova u Šilo, i ondje su namjestili šator sas-
tanka. A zemlja je bila pred njima pokorena.
2 Ali među Izraelovim sinovima još je ostalo se-
dam plemena kojima još nije bila dana njihova
baština.
3 Onda je rekao Jošua Izraelovim sinovima:
“Dokle ćete još tako oklijevati da ne pođete za-
posjesti zemlju koju vam je dao Gospodin, Bog
vaših otaca?
4 Izaberite sebi tri čovjeka iz svakoga plemena, a
ja ću ih poslati da se podignu i prođu zemlju, te je
popišu za uredbu baštine i neka se vrate k meni.
5 I neka ju razdijele među sobom na sedam di-
jelova. Juda neka ostane u svojem području na
jugu, a kuća Josipova neka ostane u svojem pod-
ručju na sjeveru.
6 A vi popišite zemlju na sedam dijelova i donesite
mi ovamo! Onda ću za vas baciti ždrijeb, ovdje
pred Gospodinom, Bogom vašim.
7 A Leviti nemaju dijela među vama, jer je svećen-
stvo Gospodinovo njihova baština. A Gad i Ruben
i polovica plemena Manasehova dobili su već
svoju baštinu u jordanskoj istočnoj zemlji, koju im
je dao Mojsije, sluga Gospodinov.”
8 Onda se digli ljudi i otišli. Kad su odlazili da pop-
išu zemlju, dao im je Jošua ovu zapovijed “Idite,
prođite zemlju, popišite ju i dođite opet k meni, a ja
ću onda ovdje u Šilu pred Gospodinom baciti ždri-
jeb za vas.”
9 Ljudi se digli, prošli zemlju, popisali su u knjigu
grad za gradom u sedam dijelova i vratili se k Jošui
u tabor u Šilo.
10 Onda je Jošua pred Gospodinom u Šilu bacio
ždrijeb za njih. Tako je ondje podijelio Jošua ze-
mlju među Izraelove sinove po njihovim odjelima.
11 I izašao je ždrijeb za pleme Benjaminovih sino-
va po njihovim rodovima, i to pokrajina koja im
dopala ždrijebom, bila je među Judinim sinovima i
Josipovim sinovima.
12 Njihova sjeverna granica počinje na Jordanu.
Onda se diže granica do na gorsko sljeme sjev-
erno od Jerihona, penje se dalje na goru prema
zapadu i svršava u Pustinji Bet-Avena.
13 Odatle ide granica u Luzu, na gorsko sljeme

južno od Luze, to jest Betel. Onda se spušta granica u Atarot-Adar na putu južno od donjega Bet-Horona.
14 Dalje se proteže granica i zavija se na svojoj istočnoj strani na jug od gore koja leži južno od Bet-Horona, a svršava kod Kirjat-Baala, to jest Kirjat-Jearima, grada Judinih sinova. To je bila zapadna strana.
15 Južna strana počinje na gradskoj granici Kirjat-Jearima. Onda ide granica prema zapadu dalje k vrelu vode Neftoahu.
16 Nato se spušta granica do na kraj gore, koja leži istočno od doline Hinomovih sinova i sjeverno od ravnice Refaim, spušta se po dolini Hinomovoj južno od gorskog sljemena Jebusejaca i teče dalje k izvoru Rogelu.
17 Potom se proteže prema sjeveru, ide u En-Šemeš i teče u Gelilot, koji je naprema usponu Adumimu i silazi do kamena Bohana, Rubenova sina.
18 Onda ide na gorsko sljeme sjeverno prema Arabi i spušta se u Arabu.
19 Granica prolazi sjeverno od gorskog sljemena Bet-Hogle. Granica svršava na sjevernom hrtu Slanoga mora, na južnom kraju Jordana. To je bila južna granica.
20 Jordan je granica na istočnoj strani. To je bila baština Benjaminovih sinova po njihovim rodovima unaokolo po njihovim rodovima.
21 A gradovi plemena Benjaminovih sinova po njihovim rodovima bili su: Jerihon, Bet-Hogla, Emek-Kesis,
22 Bet-Araba, Zemaraim, Betel,
23 Avim, Parah, Ofrah,
24 Kefar Haamona, Ofni, Gaba, dvanaest gradova sa svojim selima.
25 Gibeon, Ramah, Beerot,
26 Mispa, Kefirah, Mosah,
27 Rekem, Jirpeel, Taralah,
28 Selah, Elef, Jebus, to jest Jeruzalem, Gibeat, Kirjat, četrnaest gradova sa svojim selima. To je baština Benjaminovih sinova po njihovim rodovima.

19 Drugi ždrijeb pao je za Simeona,za pleme Simeonovih sinova po njihovim rodovima. Njihova baština bila je usred baštine Judinih sinova.
2 Oni su dobili kao baštinu Beer-Šebu, Šebu, Moladu,
3 Hazar-Šual, Balu, Esem,
4 Eltolad, Betul, Hormah,
5 Siklag, Bet-Markabot, Hazar-Susu,
6 Bet-Lebaot, Šaruhen, trinaest gradova sa svojim selima
7 Ain, Rimon, Eter, Ašan, četiri grada sa svojim selima.
8 Nadalje sva sela koja su oko tih gradova, do Baalat-Beera, Ramah na jugu. To je baština plemena Simeonovih sinova po njihovim rodovima.
9 Baština Simeonovih sinova bila je od dijela Judinih sinova odijeljena, jer je dio Judinih sinova bio za nju prevelik. Zato su dobili Simeonovi sinovi svoju baštinu usred njihova posjeda.
10 Treći ždrijeb pao je za Zebulunove sinove po njihovim rodovima. Granica njihove baštine bila je sve se do Sarida.
11 Prema zapadu dizala se njihova granica u Marale, dotiče se Dabešeta i ide na potok koji je pred Jokneamom.
12 Od Sarida okrene se na istok, na izlazak sunčani pokrajini Kislot-Tabora, ide dalje u Daberat, penje se u Jafiju.
13 Odatle teče na istok prema izlasku sunčanom u Git-Hefer, Ita-Kasin i izlazi kod Rimona, i dalje do Neahe.
14 Onda se okreće granica na sjever oko Hanatona i svršava u dolini Jeftah-Elu.
15 S Katatom, Nahalalom, Šimronom, Jidalom i Betlehemom bilo je dvanaest gradova sa svojim selima.
16 To je baština Zebulunovih sinova po njihovim rodovima: to su gradovi s njihovim selima.
17 Za Isakara je pao četvrti ždrijeb, za Isakarove sinove po njihovim rodovima.
18 Njihovo je područje bilo: Jezreel, Kesulot, Šunem;
19 Hafraim, Šion, Anaharat;
20 Rabit, Kišion, Abes;
21 Remet, En-Ganim, En-Hada i Bet-Pases.
22 Granica se dotiče Tabora, Šahasime i Bet-Šemeša i svršava na Jordanu: šesnaest gradova sa svojim selima.
23 To je baština plemena Isakarovih sinova po njihovim rodovima: gradovi sa svojim selima.
24 Peti ždrijeb pao je za pleme Ašerovih sinova po njihovim rodovima.
25 Njihovo je područje bilo: Helkat, Hali, Beten, Akšaf;
26 Alamelek, Amad i Mišal i dotiče se Karmela na moru i Šihor-Libnat.
27 Onda se okreće granica prema istoku sunčanom u Bet-Dagon, dotiče se Zebuluna i doline Jeftah-Ela na sjeveru, Bet-Emeka i Neiela i ide prema sjeveru u Kabul,
28 Ebron, Rehob, Hamon i Kanu do velikoga Sidona.
29 Onda se savija granica na Ramahi i do tvrdoga grada Tira. Nato se okreće granica u Hosu i svršavala na moru do područja Mehaleb, Akziba.
30 Uma, Afek i Rehob: dvadeset i dva grada sa svojim selima.
31 To je baština plemena Ašerovih sinova po njihovim rodovima: gradovi sa svojim selima.
32 Šesti ždrijeb je pao za Naftalijeve sinove, za Naftalijeve sinove po njihovim rodovima.
33 Njihova granica išla je od Helefa, od hrasta kod Saananima, od Adami-Nekeba i Jabneela do Lakuma i svršavala na Jordanu.
34 Onda se okreće granica prema zapadu u Aznot-Tabor i odatle ide dalje u Hukoku, dotiče se Zebuluna na jugu, ide na zapadu na Ašer i na istoku na Jordan u Judi.
35 Tvrdi gradovi bili su: Sidim, Ser, Hamat, Rakat, Kineret;
36 Adama, Ramah, Hazor;
37 Kedeš, Edrei, En-Hazor;
38 Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat i Bet-Šemeš, devetnaest gradova sa svojim selima.
39 To je baština plemena Naftalijevih sinova po njihovim rodovima: gradovi sa svojim selima.
40 Sedmi ždrijeb pao je za pleme Danovih sinova po njihovim rodovima.
41 Područje njihove baštine bilo je: Zorah, Eštaol, Ir-Šemeš,
42 Šaalabin, Ajalon, Jetla;
43 Elon, Timnah, Ekron;
44 Eltekeh, Gibeton, Baalat;
45 Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimon;
46 Me-Jarkon i Rakon s obalom kod Jope.
47 A područje Danovih sinova bilo je za njih pretijesno. Zato su izašli Danovi sinovi i udarili na Lešem, osvojili ga, pobili ga oštricom mača, uzeli su ga u posjed i naselili se u njemu. Lešem su nazvali Dan po imenu svojega oca Dana.

48 To je baština plemena Danovih sinova po njiho-
vim rodovima: to su gradovi sa svojim selima.
49 Kad su razdijelili zemlju po granicama njezinim,
dali su Izraelovi sinovi Jošui, sinu Nunovu, baštinu
u svojoj sredini.
50 Po zapovijedi Gospodinovoj dali su mu grad
koji je zatražio: Timnat-Serah na gori Efraimovoj.
On je utvrdio grad i naselio se u njemu.
51 To su baštine koje je svećenik Eleazar i Jošua,
sin Nunov, i plemenski poglavari izraelskih ple-
mena razdijelili ždrijebom u Šilu pred Gospodinom
na ulazu u šator sastanka. Tako su dovršili
razdiobu zemlje.

20 Gospodin je govorio Jošui, rekavši:
2 "Priopći Izraelovim sinovima, govoreći:
'Odredite sebi gradove utočišta, za koje sam vam
dao zapovijed preko Mojsija,
3 da ondje mogne pobjeći ubojica ako je koga ne-
hotice i nenamjerno ubio. Neka vam budu utočišta
od krvnoga osvetnika!
4 A kad pobjegne u koji od tih gradova, i stane pred
gradskim vratima i iznese svoju stvar starješinama
onoga grada, neka ga prime k sebi u grad i odrede
mu mjesto gdje može kod njih boraviti.
5 Onda ako ga progoni krvni osvetnik, ne smiju
izručiti ubojicu u njegove ruke, jer je nehotice ubio
svojega bližnjega i nije mu prije bio neprijatelj.
6 Neka ostane u onom gradu dok ne stane pred
zajednicu na sud, do smrti velikoga svećenika, koji
bude onih dana. Onda se ubojica smije opet vratiti
u svoj grad i svojoj kući, u grad iz kojega je pob-
jegao.' "
7 Tako su odredili Kedeš u Galileji na Naftalijevim
gorama, Šekem na Efraimovim gorama, Kirjat-
Arba, to jest Hebron, na Judinim gorama.
8 A s onu stranu Jordana, istočno od Jerihona,
odredili su Bezer u pustinji na ravnici Rubenova
plemena, Ramot u Gileadu Gadova plemena i
Golan u Bašanu Manasehova plemena.
9 To su bili gradovi određeni za sve Izraelove si-
nove i za došljaka koji je boravio među njima, da
ondje može pobjeći svaki koji je drugoga nehotice
ubio, da ga ne bi ubio krvni osvetnik prije nego
stane pred zajednicu.

21 Nato su se obratili glavari levitskih obitelji
svećeniku Eleazaru i Jošui, sinu Nunovu, i
plemenskim poglavarima Izraelovih sinova,
2 i progovorili im u Šilu u zemlji Kanaanaca, govo-
reći: "Gospodin je zapovjedio preko Mojsija da
nam se dadu gradovi za prebivanje i njihovi paš-
njaci za našu stoku."
3 Onda su dali Izraelovi sinovi Levitima od svoje
baštine, po zapovijedi Gospodinovoj, ove gradove
s njihovim pašnjacima:
4 Ždrijebom što je pao za rodove Kohatovaca do-
bili su između Levita sinovi svećenika Arona, tri-
naest gradova od plemena Judina, od plemena
Simeonova i od plemena Benjaminova.
5 Ostali Kohatovi sinovi dobili su ždrijebom deset
gradova od roda Efraimova plemena, Danova ple-
mena i od polovice Manasehova plemena.
6 Geršonovi sinovi dobili su ždrijebom trinaest
gradova od roda Isakarova plemena, od Ašerova
plemena, od Naftalijeva plemena i od polovice Ma-
nasehova plemena u Bašanu.
7 Merarijevi sinovi po svojim rodovima dobili su
dvanaest gradova od Rubenova plemena, od
Gadova plemena i od Zebulunova plemena.
8 Izraelovi sinovi su predali ždrijebom Levitima te
gradove s njihovim pašnjacima, kako je to bio za-
povjedio Gospodin preko Mojsija.
9 Od plemena Judinih sinova i od plemena Sime-
onovih sinova dali su ove gradove, koji se zovu po
imenu:
10 koji su bili za Aronove sinove, jedan iz roda Ko-
hatovaca između Levijevih sinova; na njih je pao
prvi ždrijeb.
11 Oni su im dali grad Kirjat-Arba, oca Anakova, to
jest Hebron, na gori Judinoj s njegovim pašnjaci-
ma unaokolo.
12 A polje toga grada sa njegovim selima dali su u
baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu.
13 Tako su dali sinovima svećenika Arona
Hebron, grad za utočište ubojicama, s njegovim
pašnjacima, Libna s njezinim pašnjacima;
14 Jatir s njegovim pašnjacima, Eštemoh s
njegovim pašnjacima;
15 Holon s njegovim pašnjacima, Debir s njegovim
pašnjacima;
16 Ain s njegovim pašnjacima, Jultah s njezinim
pašnjacima, Bet-Šemeš s njegovim pašnjacima:
devet gradova od ona oba plemena.
17 Od plemena Benjaminova: Gibeon s njegovim
pašnjacima, Geba s njezinim pašnjacima;
18 Anatot s njegovim pašnjacima, Almon s
njegovim pašnjacima: četiri grada.
19 Aronovi sinovi, svećenici, prema tomu dobili su
svega trinaest gradova s njihovim pašnjacima.
20 Gradovi koji su pripali ždrijebom rodovima Ko-
hatovih sinova, Levita koji su još preostali od Ko-
hatovih sinova, pripali su plemenu Efraimovu.
21 Dali su im Šekem, grad-utočište ubojicama, s
njegovim pašnjacima na gori Efraimovoj, Gezer s
njegovim pašnjacima,
22 Kibsaim s njegovim pašnjacima, Bet-Horon s
njegovim pašnjacima: četiri grada.
23 Od plemena Danova Eltekeh s njegovim paš-
njacima, Gibeton s njegovim pašnjacima;
24 Ajalon s njegovim pašnjacima, Gat-Rimon s
njegovim pašnjacima: četiri grada.
25 Od polovice plemena Manasehova Tanak s
njegovim pašnjacima i Gat-Rimon s njegovim paš-
njacima: dva grada.
26 Tako su dobilli rodovi ostalih Kohatovih sinova
svega deset gradova s njihovim pašnjacima.
27 Geršonovi sinovi između roda Levita dobili su
od polovice Manasehova plemena: Golan, grad za
utočište ubojicama, u Bašanu, s njegovim pašnja-
cima i Aštarot s njegovim pašnjacima: dva grada.
28 Od Isakarova plemena: Kišon s njegovim paš-
njacima, Daberat s njegovim pašnjacima;
29 Jarmut s njegovim pašnjacima i En-Ganim s
njegovim pašnjacima: četiri grada.
30 Od plemena Ašerova: Mašal s njegovim paš-
njacima, Abdon s njegovim pašnjacima,
31 Helkat s njegovim pašnjacima i Rehob s njego-
vim pašnjacima: četiri grada.
32 Od plemena Naftalijeva: Kedeš, grad-utočište
ubojicama, u Galileji, s njegovim pašnjacima,
Hamot-Dor s njegovim pašnjacima i Kartan s nje-
govim pašnjacima: tri grada.
33 Rodovi Geršonovih sinova dobili su, prema
tomu, svega trinaest gradova s njihovim pašn-
jacima.
34 Rodovi Merarijevih sinova, preostalih još
Levita, dobili su od plemena Zebulunova:
Jokneam s njegovim pašnjacima, Kartah s njez-
inim pašnjacima;
35 Dimnah s njezinim pašnjacima, Nahalal s nje-
govim pašnjacima: četiri grada.
36 Od plemena Rubenova Bezer s njegovim paš-
njacima, Jahas s njezinim pašnjacima;

37 Kedemot s njegovim pašnjacima i Mefaat s njegovim pašnjacima: četiri grada.
38 Od plemena Gadova: Ramot, grad-utočište ubojicama, u Gileadu, s njegovim pašnjacima, Mahanaim s njegovim pašnjacima;
39 Hešbon s njegovim pašnjacima i Jazer s njegovim pašnjacima: svega četiri grada.
40 Rodovi Merarijevih sinova, koje su još preostali od roda levitskih, dobili su ždrijebom prema tomu svega dvanaest gradova.
41 Ukupni broj levitskih gradova usred baštine Izraelovih sinova bio je četrdeset i osam gradova s njihovim pašnjacima.
42 Ovi gradovi imali su svaki svoje pašnjake unaokolo: tako je bilo kod svih ovih gradova.
43 Tako je dao Gospodin Izraelovim sinovima svu zemlju za koju se bio zakleo njihovim očevima da će im je dati. Oni su ju uzeli u posjed i naselili se u njoj.
44 Gospodin im je pribavio mir unaokolo, posve onako kako se bio zakleo njihovim očevima. Nitko se nije održao pred njima od svih njihovih neprijatelja: sve neprijatelje njihove predao im Gospodin u ruke.
45 Od svih obećanja, koja je Gospodin bio dao kući Izraelovoj, nije ostalo nijedno neispunjeno; sve se ispunilo.

22 Onda je sazvao Jošua Rubenovce, Gadovce i polovicu plemena Manasehova,
2 I rekao im: "Vi ste ispunili sve što vam je zapovjedio Mojsije, sluga Gospodinov, i poslušali ste me u svemu što sam vam zapovjedio.
3 Niste ostavili svoje braće kroz dugo vrijeme do danas, nego ste vjerno držali zapovijed Gospodina, svojega Boga.
4 I kad je Gospodin, vaš Bog, pribavio mir vašoj braći, kako im je obećao, to se sad vratite natrag kući, u zemlju u kojoj je vaša baština, koju vam je Mojsije, sluga Gospodinov, odredio s onu stranu Jordana.
5 Samo pazite da vršite revno zakone i zapovijedi što vam ih je dao Mojsije, sluga Gospodinov: da ljubite Gospodina, svojega Boga, da hodite svim njegovim putovima, da držite njegove zapovijedi, da pristajete uz njega i da mu služite svim svojim srcem i svom svojom dušom!"
6 I blagoslovio ih Jošua i otpustio ih, i nato se oni vratili natrag kući.
7 Jednoj polovici plemena Manasehova bilo je Mojsije odredio posjed u Bašanu, drugoj polovici bio je Jošua dao posjed kod njihove braće u zapadnoj jordanskoj zemlji. Osim toga Jošua, kad ih je otpustio kući i blagoslovio ih,
8 i rekao im, govoreći: "Vratite se natrag kući s velikim blagom i mnogom stokom, sa srebrom, zlatom, broncom, željezom i vrlo mnogom odjećom! Porazdijelite to što ste zaplijenili od svojih neprijatelja sa svojom braćom."
9 Tako se Rubenovi sinovi vratili kući, Gadovi sinovi i polovica plemena Manasehova i otišli su od Izraelovih sinova iz Šila u zemlji Kanaanaca, da se zapute u zemlju gileadsku, u zemlju svoje baštine, koju su bili zaposjeli, kako je zapovjedio Gospodin preko Mojsija.
10 Kad su došli u krajeve na Jordanu što su još u zemlji Kanaanaca, napravili su Rubenovi sinovi, Gadovi sinovi i polovica plemena Manasehova ondje na Jordanu žrtvenik, žrtvenik koji se nadaleko vidio.
11 Onda su dočuli Izraelovi sinovi gdje se govori: "Eno, Rubenovi sinovi, Gadovi sinovi i polovica plemena Manasehova naprave žrtvenik prema zemlji Kanaanaca, u krajevima na Jordanu, s onu stranu zemlje Izraelovih sinova."
12 Čim su to čuli Izraelovi sinovi, skupila se sva zajednica Izraelovih sinova u Šilo da idu u boj protiv njih.
13 Izraelovi sinovi su poslali k Rubenovim sinovima, Gadovim sinovima i k polovici plemena Manasehova u zemlju gileadsku Finehasa, sina svećenika Eleazara,
14 i s njim deset poglavara, po jednoga čelnika od svake plemenske obitelji Izraelove; svaki je od njih bio čelnik plemenskih obitelji Izraelovih.
15 Kad su došli k Rubenovim sinovima, Gadovim sinovima i polovici plemena Manasehova u zemlju gileadsku, rekli su im:
16 "Sva zajednica Gospodinova pita: 'Kakva je to nevjernost koju činite protiv Boga Izraelova? Vi ste se tim što ste podigli žrtvenik okrenuli danas od Gospodina, vi ste se s tim pobunili danas protiv Gospodina.
17 Zar nam nije dosta zločin od Peora, od kojega se do danas još ne očistismo, zbog njega je pala kazna na zajednicu Gospodinovu?
18 I vi, zar se hoćete danas pobuniti protiv Gospodina? Onda će doći ovo: ako se danas pobunite protiv Gospodina, on će sutra pustiti svoj gnjev na svu Izraelovu zajednicu.
19 Ali ako vam se, čini nečista zemlja vaše baštine, onda prijeđite u zemlju baštine Gospodinove gdje je prebivalište Gospodinovo, i naselite se među nama, ali se ne bunite protiv Gospodina i ne bunite se protiv nas, gradeći sebi mimo žrtvenika Gospodinova, našega Boga, još drugi žrtvenik.
20 Nije li pala kazna na svu Izraelovu zajednicu kad je Akan, sin Zerahov, prisvojio zakleto? On nije bio jedini koji je morao svoja zlodjela svojim životom platiti.' "
21 Onda su odgovorili Rubenovi sinovi, Gadovi sinovi i polovica plemena Manasehova plemenskim poglavarima Izraelovim, govoreći:
22 "Svemoćni Bog, Gospodin, jest Svemoćni, Bog Gospodin, on zna, i Izrael neka zna: Ako je to bila pobuna ili nevjernost protiv Gospodina, onda neka nas ne pomogne danas!
23 Ako smo sagradili sebi žrtvenik da otpadnemo od Gospodina, ili ako je to bilo zato da na njemu žrtvujemo žrtve paljenice i prinose, ili da prinosimo na njemu mirotvorne žrtve, onda neka nas Gospodin sam povuče na račun.
24 Ne, mi smo to učinili samo iz brige i skrbi. Pomislili smo, naime: 'U budućnosti reći će vaši sinovi našim sinovima: Što vi imate s Gospodinom, Bogom Izraelovim?
25 Gospodin je, eto, postavio Jordan kao među između nas i vas, Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi. Vi nemate dijela u Gospodina, pa će vaša djeca djecu našu tako daleko dovesti da više ne štuju Gospodina.'
26 Zato smo rekli: Pripremimo se sagraditi žrtvenik, ne za žrtve paljenice i žrtve zaklanice,
27 nego da on bude između nas i vas i naših potomaka svjedočanstvo da hoćemo služiti Gospodinu pred njim svojim žrtvama paljenicama, svojim žrtvama zaklanicama i svojim žrtvama mirotvornim. Tako neće moći u budućnosti vaši sinovi govoriti našim sinovima: Vi nemate dijela u Gospodinu.
28 Nadalje, smo rekli: Ako bi kada rekli tako nama i potomcima našim, onda ćemo im odgovoriti: 'Pogledajte sliku žrtvenika Gospodinova što su nam ga podigli naši očevi, ne za žrtve paljenice i žrtve

zaklanice, nego za svjedočanstvo nama i vama.'
29 Daleko neka je od nas da se dižemo protiv Gospodina i da otpadamo danas od Gospodina radeći žrtvenik za žrtve paljenice, za prinose i za žrtve zaklanice mimo žrtvenika Gospodina, našega Boga, koji je pred njegovim šatorom!"
30 I kad su čuli svećenik Finehas i poglavari zajednice i poglavari izraelskih plemena, koji su bili s njim, riječi što im ih rekli Rubenovi sinovi, Gadovi sinovi i Manasehovi sinovi, bili su zadovoljni.
31 Svećenik Finehas, sin Eleazarov, odgovorio Rubenovim sinovima, Gadovim sinovima i Manasehovim sinovima: "Danas spoznajemo da je Gospodin u našoj sredini, jer vi s tim niste počinili nevjernosti protiv Gospodina. Tako ste sačuvali Izraelove sinove od Gospodinove kazne."
32 Potom se vratili svećenik Finehas, sin Eleazarov, i poglavari od Rubenovih sinova i Gadovih sinova iz zemlje gileadske u zemlju Kanaan k Izraelovim sinovima i donijeli su im odgovor.
33 Odgovor se dopao Izraelovim sinovima, hvalili su Boga i nisu više mislili na to da idu u boj protiv njih, da opustoše zemlju u kojoj su prebivali Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi.
34 Rubenovi sinovi i Gadovi sinovi dali su žrtveniku ime "Jer je svjedok je među nama da je Gospodin Bog."

23 I dogodilo se nakon dugo vremena Gospodin je bio dao Izraelu mir pred svim njegovim neprijateljima unaokolo, a Jošua je bio star i vremešan.
2 Sazvao Jošua sav Izrael, starješine, poglavare, suce i službenike i rekao im: "Ja sam star i vremešan.
3 Vi ste vidjeli sve što je učinio Gospodin, vaš Bog, svim tim narodima zbog vas, jer Gospodin, vaš Bog, borio se za vas.
4 Vidite, odredio sam vam ždrijebom te narode, koji su još ostali, u baštinu za vaša plemena počevši od Jordana; isto tako sve neznabožačke narode koje sam iskorijenio, i Veliko more na zapadu.
5 Gospodin, vaš Bog, sam će ih goniti ispred vas i protjerati ih zbog vas da mognete zaposjesti njihovu zemlju, kako vam je obećao Gospodin, vaš Bog.
6 Budite zato postojani da brižno držite sve što stoji napisano u knjizi Mojsijeva zakona, a da ne odstupate od njega ni nadesno ni nalijevo.
7 Ne smijete se pomiješati s tim narodima koji su još preostali, ne zazivajte ime njihovih bogova, ne zaklinjite se njima, ne služite im i ne klanjajte se njima,
8 nego se držite Gospodina, svojega Boga, kako ste činili do danas.
9 Gospodin je zbog vas protjerao velike i moćne narode, i nitko se nije mogao održati pred vama do danas.
10 Jedan između vas tjerao je tisuću u bijeg, jer Gospodin, vaš Bog, borio se za vas, kako vam je obećao.
11 Pa zato na sebe brižno pazite, na to da ljubite Gospodina, svojega Boga!
12 Jer ako budete radili drukčije i pristali za ostatkom tih naroda, koji su još preostali kod vas, i s njima se sprijateljili i pomiješali i oni s vama,
13 onda znajte da Gospodin, vaš Bog, neće više izgoniti tih naroda ispred vas. Oni će vam dapače postati zamka i mreža, bič vašim bokovima i trnje vašim očima, dok ne budete istisnuti iz te lijepe zemlje koju vam je dao Gospodin, vaš Bog.
14 Evo, ja idem sada na put, na koji mora da ide sav svijet. Zato spoznajte svim svojim srcem i svom svojom dušom, da od svih obećanja koja vam je dao Gospodin, vaš Bog, nije ostalo nijedno neispunjeno.
15 A kako vam se ispunilo svako obećanje, koje vam je dao Gospodin, vaš Bog, tako će ispuniti Gospodin na vama i svaku prijetnju, dok vas ne istisne iz te lijepe zemlje koju vam je dao Gospodin, vaš Bog.
16 Ako prestupite dužnosti zavjeta prema Gospodinu, svojem Bogu, što vam ih je zapovjedio, i pođete služiti drugim bogovima i njima se klanjati, raspalit će se srdžba Gospodinova na vas, i brzo ćete iščeznuti iz lijepe zemlje koju vam je dao."

24 Potom je skupio Jošua sva Izraelova plemena u Šekem i sazvao Izraelove starješine, njegove poglavare, suce i službenike; i oni su se bili postavili pred Bogom.
2 Jošua je rekao svemu narodu: "Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: 'U staro doba prebivali su vaši praoci s onu stranu rijeke Tare, otac Abrahamov i Nahorov, i štovali su druge bogove.
3 Onda sam uzeo vašega oca Abrahama iz zemlje s onu stranu rijeke i vodio sam ga po cijeloj zemlji Kanaanaca, dao sam mu mnogobrojne potomke i darovao mu Izaka.
4 Izaku sam dao Jakova i Ezava, i Ezavu sam odredio goru Seir za posjed, a Jakov i njegovi sinovi pošli su u Egipat.
5 Onda sam poslao Mojsija i Arona i udario Egipat s tim što sam učinio u njemu. Potom sam vas izveo.
6 Izveo sam vaše očeve iz Egipta, i došli ste na more. A Egipćani su progonili vaše očeve bojnim kolima i konjanicima do Crvenoga mora.
7 Onda su zavapili Gospodinu, i on je postavio gustu tamu između vas i Egipćana i naveo na njih more koje ih je prekrilo. Svojim očima vidjeli ste što sam učinio Egiptu. Onda ste ostali dugo vremena u pustinji.
8 Nato sam vas doveo u zemlju Amorejaca koji su prebivali s onu stranu Jordana. Kad su se oni pobili s vama, dao sam ih u vaše ruke. Uzeli ste njihovu zemlju, i ja sam ih iskorijenio ispred vas.
9 Onda se podigao moapski kralj Balak, sin Siporov, i vojevao je protiv Izraela. On je zvao Balaama, sina Beorova, da vas prokune.
10 Ali ja nisam htio poslušati Balaama. On vas je, dapače, morao blagosloviti, i tako sam vas izbavio iz njegove ruke.
11 Vi ste onda prošli preko Jordana i došli u Jerihon. Ovdje su vojevali protiv vas građani iz Jerihona, Amorejci, Perizejci, Kanaanci, Hitejci, Girgašejci, Hivejci i Jebusejci, ali sam ih dao u vaše ruke.
12 Poslao sam pred vama stršljene. Oni su njih, dva kralja amorejska, prognali ispred vas, ne sa tvojim mačem i tvojim lûkom.
13 Dao sam vam zemlju za koju se niste trudili i gradove koje niste gradili i u kojima se trebate samo smjestiti, i vinograde i maslinike koje niste sadili dobili ste na uživanje.'
14 Zato se sada bojte Gospodina i služite mu iskreno i vjerno! Uklonite bogove kojima su služili vaši očevi s onu stranu rijeke i u Egiptu, i služite Gospodinu!
15 Ako li vam nije po volji služiti Gospodinu, onda se odlučite danas komu ćete služiti: bogovima kojima su služili vaši očevi s onu stranu Rijeke, ili bogovima Amorejaca u čijoj zemlji prebivate. A ja i

moja kuća služit ćemo Gospodinu.”

16 Onda je rekao narod, govoreći: “Daleko neka je od nas da ostavimo Gospodina i da služimo drugim bogovima.

17 Jer Gospodin, naš Bog, koji je izveo nas i naše očeve iz Egipta, iz kuće ropstva. On je učinio pred našim očima ona velika čudesa i čuvao nas na cijelom putu kojim smo išli, i među svim narodima kroz koje smo prolazili.

18 Gospodin je protjerao ispred nas sve narode, i Amorejce koji su prebivali u zemlji. I mi ćemo služiti Gospodinu, jer on je naš Bog.”

19 Jošua je rekao narodu: “Nećete moći služiti Gospodinu, jer on je svet Bog, on je ljubomoran Bog, on vam neće opraštati vaših prijestupa i grijeha.

20 Ako budete ostavili Gospodina i služili drugim bogovima, on će se okrenuti od vas, zlo će vam nanijeti i uništiti vas, pošto vam je činio dobro.”

21 A narod je odgovorio Jošui: “Ne, mi ćemo služiti Gospodinu.”

22 Jošua je rekao narodu: “Sami ste sebi svjedoci da ste izabrali sebi Gospodina da mu služite.” Oni su rekli: “Svjedoci smo.”

23 “Onda sad uklonite tuđe bogove koji su među vama, i priklonite svoje srce Gospodinu, Bogu Izraelovu!”

24 Onda je narod obećao Jošui: “Gospodinu, svojem Bogu, služit ćemo i njegov ćemo glas slušati.”

25 Tako je učinio Jošua toga dana zavjet s narodom i dao je zakon i uredbu u Šekemu.

26 On je unio taj događaj u knjigu Božjega zakona, uzeo je veliki kamen i postavio ga ondje pod hrast što je bio u svetištu Gospodinovu.

27 Onda je rekao Jošua svemu narodu: “Evo, ovaj kamen neka nam bude svjedok, jer je čuo riječi koje je Gospodin govorio nama. Zato neka vam je svjedok da ne zatajite svojega Boga!”

28 Potom je Jošua raspustio narod, svakoga na svoju baštinu.

29 I dogodilo se iza ovih događaja umro je Jošua, sin Nunov, sluga Gospodinov, u dobi od stotinu i deset godina.

30 Pokopali su ga u području njegove baštine u Timnat-Serahu u gori Efraimovoj, sjeverno od gore Gaaša.

31 Izrael je služio Gospodinu za života Jošue i starješina koje su još dugo poživjele iza Jošue, i koje su znale sva djela koja je Gospodin učinio Izraelu.

32 Kosti Josipove, što su ih Izraelovi sinovi bili sobom donijeli iz Egipta, pokopali su u Šekemu, na zemljištu koje je kupio Jakov od sinova Hamora, oca Šekemova, za stotinu srebrnjaka, a bilo je dano Josipovim sinovima u baštinu.

33 I Eleazar, sin Aronov, umro je, i pokopali su ga u brdu koje je pripadalo njegovom sinu Finehasu, koje mu je bilo dano na Efraimovoj gori.

Suci

1 I dogodilo se po smrti Jošuinoj, upitali su Izraelovi sinovi Gospodina, govoreći: “Tko će od nas ići prvi u boj protiv Kanaanaca?”

2 Gospodin je rekao: “Juda neka uziđe, eto, dajem zemlju u njegove ruke.”

3 Onda je Juda rekao Simeonu svojem bratu: “Hajde sa mnom na moj određeni dio; borit ćemo se protiv Kanaanaca, a potom ću onda ja ići s tobom na tvoj određeni dio.” I pošao je Simeon s njim.

4 I digli se Judini sinovi na put, i Gospodin je dao Kanaance i Perizejce u njihove ruke. Pobili su ih kod Bezeka; deset tisuća ljudi.

5 U Bezeku su našli Adoni-Bezeka, udarili su na njega i pobili Kanaance i Perizejce,

6 Onda je Adoni-Bezek bježao, nagnuli su oni za njim, uhvatili ga i odsjekli mu palce na rukama i na nogama.

7 Onda je rekao Adoni-Bezek: “Sedamdeset kraljeva, kojima su bili odsječeni palci na rukama i na nogama, kupilo je mrvice pod mojim stolom. Kako sam činio, tako mi je platio Bog.” Odveli su ga onda u Jeruzalem, gdje je umro.

8 Nato su Judini sinovi udarili na Jeruzalem, zauzeli ga, pobili ga oštricom mača i ognjem zapalili grad.

9 Potom su izašli Judini sinovi da se bore s Kanaancima, koji su prebivali u gori, u južnoj zemlji i u nizini.

10 Onda su krenuli Judini sinovi protiv Kanaanaca u Hebronu—Hebron se prije zvao Kirjat-Arba—i pobili Šešaja, Ahimana i Talmaja.

11 Odatle su otišli na Debirane. Debir se prije zvao Kirjat-Sefer.

12 Onda je rekao Kaleb: “Tko svlada i osvoji Kirjat-Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu.”

13 I osvojio ga Otniel, sin Kenaza, mlađega brata Kalebova. I dao mu svoju kćer Aksu za ženu.

14 Kad je ona polazila, nagovorila je svojega oca i izmolila od njega zemlju. Ona se spustila s magarca, i kad ju upitao Kaleb: “A što ti želiš?”

15 Ona mu odgovorila: “Daj mi blagoslov, jer si me udao u južnu zemlju, pa daj mi i vodene izvore!” Onda joj je Kaleb dao izvore u visini i izvore u nizini.

16 Sinovi Kenejca, tasta Mojsijeva, izašli su iz Palmova grada sa Judinim sinovima u pustinju, koja je na jugu od Arada, i naselili se ondje među narodom.

17 Onda je izišao Juda sa svojim bratom Simeonom napali su Kanaance koji su prebivali u Sefatu, i potpuno ih uništili. Otada se grad nazvao Hormah.

18 Onda je Juda osvojio Gazu s njezinim područjem, Aškelon s njegovim područjem i Ekron s njegovim područjem.

19 Gospodin je bio s Judom tako da je mogao zaposjesti goru, ali stanovnike u ravnici nije mogao protjerati, jer su imali željezna bojna kola.

20 Hebron su dali, kako je zapovjedio Mojsije, Kalebu, i on je protjerao odatle tri Anakova sina.

21 Ali Jebusejce, koji su stanovali u Jeruzalemu, nisu mogli protjerati Benjaminovi sinovi. Tako su ostali Jebusejci u Jeruzalemu pod Benjaminovim sinovima do danas.

22 I kuća Josipova je izišla, i to na Betel, i Gospodin je bio s njima.

23 Kuća Josipova je dala uhoditi Betel, a grad se prije zvao Luza.

24 Kad su straže vidjele čovjeka gdje izlazi iz grada, rekli su mu: “Hajde, pokaži nam gdje se

može ući u grad, a mi ćemo ti za to učiniti milost.”
25 Kad im je on bio pokazao kako se moglo provaliti u grad, pobili su oni grad oštricom mača. A onoga čovjeka i svu njegovu obitelj pustili otići.
26 Čovjek je otišao u zemlju Hitejaca, sagradio ondje grad i nazvao ga Luz, i tako se zove još i danas.
27 Manaseh nije osvojio Bet-Šeana i njegovih sela ni Taanaka i njegovih sela. Nije potjerao ni stanovnika iz Dora i njegovih sela, ni stanovnika Jibleama i njegovih sela, ni stanovnika Megida i njegovih sela. Tako su Kanaanci ostali i živjeli u toj zemlji.
28 I dogodilo se, čim su ojačali Izraelovi sinovi, nametnuli su Kanaancima danak, ali ih nisu mogli sve protjerati iz njihova posjeda.
29 Ni Efraim nije protjerao Kanaance koji su prebivali u Gezeru. Tako su ostali Kanaanci među njima u Gezeru.
30 Zebulun nije mogao protjerati stanovnike iz Kitrona i Nahalola. Tako su ostali Kanaanci među njima, ali im je bio nametnut danak.
31 Ašer nije mogao protjerati stanovnike iz Aka, Sidona, Ahlaba, Akziba, Helbe, Afeka i Rehoba.
32 Tako su Ašerovci prebivali među Kanaancima, koji su ostali u okolici jer ih se nije izagnalo.
33 Naftali nije mogao protjerati stanovnike iz Bet-Šemeša i Bet-Anata. Tako je prebivao među Kanaancima, koji su ostali u okolici, ali stanovnici iz Bet-Šemeša i Bet-Anata, ali im je bio nametnut danak.
34 Amorejci su potisnuli Danove sinove u goru i nisu im dali sići u ravnicu.
35 Tako su ostali Amorejci u Har-Heresu, u Ajalonu i Šaalbim, ali kad se povećala moć Josipove kuće, bio im je nametnut danak.
36 Područje Amorejaca protezalo se od Akrabimske gore, od Sela i dalje gore.

2 Onda je došao Anđeo Gospodinov od Gilgala u Bokim i rekao: “Ja sam vas izveo iz Egipta i doveo u zemlju za koju sam se zakleo vašim očevima. Obećao sam: ‘Neću prekinuti svojega zavjeta s vama dovijeka.
2 A vi ne smijete sklapati savez sa stanovnicima te zemlje, nego morate porušiti njihove žrtvenike.’ Ali vi niste poslušali moje zapovijedi: zašto ste to učinili?
3 Zato i ja kažem: neću ih odagnati ispred vas, nego će vam oni biti protivnici, i idoli njihovi bit će vam zamka.”
4 I dogodilo se, da kad je to izgovorio Anđeo Gospodinov svim Izraelovim sinovima, počeo je narod glasno plakati.
5 Zato nazovu ono mjesto Bokim. Oni su prinijeli ondje žrtvu Gospodinu.
6 Kad je bio Jošua otpustio narod, razišli se Izraelovi sinovi, svaki na svoju baštinu, da zaposjednu zemlju.
7 I narod je služio Gospodinu za života Jošue i svih starješina koje su nadživjele Jošuu i vidjeli su još sva velika djela Gospodinova, koja je učinio Izraelu.
8 Jošua, sin Nunov, sluga Gospodinov, umro je u dobi od stotinu i deset godina.
9 Pokopali su ga u području njegove baštine u Timnat-Heresu u gori Efraimovoj, sjeverno od gore Gaaš.
10 Kad se onda i sav ovaj naraštaj pribrao k svojim očevima, i nastao je drugi naraštaj iza njih, koji nije poznavao Gospodina ni djela koja je učinio Izraelu.
11 Onda su Izraelovi sinovi činili zlo pred Gospodinom, i služili su Baalima.
12 A ostavili su Gospodina, Boga svojih otaca, koji ih je izveo iz Egipta. Potrčali su za drugim bogovima, bogovima neznabožaca unaokolo, poklonili se njima i tako razgnjevili Gospodina.
13 Oni su otpali od Gospodina i počeli služiti Baalu i aštartama.
14 I raspalila se srdžba Gospodinova protiv Izraelovih sinova, i on ih predao u ruke razbojnicima koji su ih oplijenili. On je pustio da padnu u ruke svojih neprijatelja unaokolo, tako da se više nisu mogli održati pred svojim neprijateljima.
15 Svaki put, kad bi pošli na vojsku, bila je ruka Gospodinova protiv njih na njihovu nesreću, kako je unaprijed rekao Gospodin i kako im se bio zakleo Gospodin. I njihova nevolja bila je velika.
16 Onda im je Gospodin podizao suce, koji su ih izbavljali iz ruku njihovih neprijatelja.
17 Ali ni svojih sudaca nisu slušali, nego su tjerali s drugim bogovima idolopoklonstvo i klanjali im se. Brzo su zašli s puta kojim su hodali njihovi očevi, koji su slijedili zapovijedi Gospodinove, ali oni nisu činili tako.
18 Kad im je Gospodin podizao suce, onda je Gospodin bio sa sucem i izbavljao ih iz ruku njihovih neprijatelja dok je živio sudac, jer bi Gospodina ganule njihove tužbe na njihove mučitelje i tlačitelje.
19 I dogodilo se, čim bi umro sudac, potjerali bi oni ponovno još gore nego njihovi očevi, trčali bi za drugim bogovima, služili im i klanjali im se. Nisu se ostavljali svojih djela ni svojih zlih putova.
20 Onda se raspalila srdžba Gospodinova protiv Izraela i on je rekao: “Jer je taj narod prestupio moj zavjet, na koji sam obvezao njihove očeve, i jer ne slijedi mojih zapovijedi,
21 tako i ja neću više nijednoga neprijatelja goniti ispred njih između naroda koje ostavio Jošua kad je umro.
22 Po njima stavit ću na kušnju Izrael, hoće li se držati puta Gospodinova i hoditi po njemu, kako su činili njihovi očevi, ili neće.”
23 Mjesto da odmah progna one narode, Gospodin ih ostavio i nije ih predao u ruke Jošui.

3 A ovo su narodi koje je ostavio Gospodin da po njima kuša Izrael sve one koji još nisu iskusili ratova k Kanaanu.
2 To je bilo tako da su naraštaji Izraelovih sinova morali naučiti vojništvo; barem oni koji to još nisu znali od prije.
3 Po imenu pet je filistejskih poglavara, svi Kananci, Sidonci i Hivejci, koji su prebivali na Lebanonu, od gore Baal-Hermona do onamo gdje se ide u Hamat.
4 Oni su ostali zato da se po njima Izrael stavi na kušnju i da se vidi hoće li slijediti zapovijedi Gospodinove, na koje je obvezao njihove očeve preko Mojsija.
5 Tako su prebivali Izraelovi sinovi među Kanaancima, Hitejcima, Amorejcima, Perizejcima, Hivejcima i Jebusejcima.
6 Oni su uzimali sebi njihove kćeri za žene, davali svoje vlastite kćeri njihovim sinovima i služili njihovim bogovima.
7 Tako su Izraelovi sinovi opet činili zlo pred Gospodinom, i zaboravili su Gospodina, svojega Boga, pa su služili baalima i aštartama.
8 Zato se raspalila srdžba Gospodinova protiv Izraela i dao ih u ruke Kušan-Rišataimu, kralju sjeverne Mezopotamije. Osam godina morali su Izraelovi sinovi služiti Kušan Rišataimu.

9 Kad su Izraelovi sinovi zavapili Gospodinu, podigao je Gospodin Izraelovim sinovima izbavitelja, da ih izbavi, Otniela, sina Kenaza, mlađega brata Kalebova.
10 Na njega je došao Duh Gospodinov, i on je sudio u Izraelu. On je izišao u rat, i Gospodin mu je predao u ruke Kušana Rišataima, kralja sjeverne Mesopotamije; njegova je ruka nadjačala Kušan Rišataima.
11 Tako je bila zemlja mirna četrdeset godina, dok nije umro Otniel, sin Kenazov.
12 Kad su Izraelovi sinovi opet činili zlo pred Gospodinom, učinio je Gospodin moapskog kralja, Eglona, jačim od Izraelovih sinova, jer su činili zlo pred Gospodinom.
13 Onda se on ujedinio s Amoncima i Amalečanima, izišao i pobijedio Izraelove sinove i zauzeli su Palmov grad.
14 Nato su Izraelovi sinovi služili Eglonu, moapskom kralju, osamnaest godina.
15 A kad su Izraelovi sinovi zavapili Gospodinu, Gospodin im je podigao izbavitelja, Ehuda, sina Gere iz plemena Benjaminova, čovjeka koji je bio ljevak. Izraelovi sinovi su poslali po njemu danak Eglonu, moapskom kralju.
16 Ehud je napravio sebi bodež dvorezac od lakta u dužinu, pričvrstio ga pod svoju haljinu sa svoje desne strane.
17 I tako predao danak Eglonu, moapskom kralju; Eglon je bio čovjek vrlo debeo.
18 Kad je bio gotov s predajom danka, otpustio ljude koji su bili nosili danak.
19 Vratio se opet sam pokraj idolskih kipova u blizini Gilgala i rekao "Imam, kralju, neku tajnu da ti kažem." Ovaj zapovjedio šutnju, i onda se udaljili svi koji su bili kod njega.
20 Ehud je pristupio k njemu, a on je sjedio sam u svojoj hladovitoj gornjoj sobi, i Ehud je rekao: "Riječ Božju imam ti reći!" On je ustao sa svojega prijestolja.
21 Onda je Ehud, svojom lijevom rukom, trgnuo bodež sa svoje desne bedrice i zatjerao mu ga u trbuh.
22 Tako je držak odmah prodro za oštricom, i salo se sklopilo oko oštrice, jer nije opet izvukao bodeža iz trbuha; pritom su crijeva izišla odande.
23 Onda je Ehud izašao van u trijem, zatvorio za sobom vrata gornje sobe i zaključao.
24 Kad se bio udaljio, došle su sluge da pogledaju. Kako su našle vrata gornje sobe zaključana, pomislile su: "Bit će da obavlja svoju potrebu u hladovitoj klijeti."
25 I tako su čekali veoma dugo, jer on nije otvarao vrata gornje sobe. Naposljetku uzeli su ključ i otvorili, a tu je ležao njihov gospodar na podu mrtav.
26 A Ehud, dok su oni čekali, bio je već izmaknuo, i preko idolskih kipova prošao, i u Seir pobjegao.
27 Čim se vratio, zatrubio je u trubu na gori Efraimovoj, i sinovi su Izraelovi sišli s njim s gore, a on im je stajao na čelu.
28 Na njegov poziv: "Hajdete za mnom, jer Gospodin vam predaje u ruke neprijatelje vaše, Moabce", sišli su oni za njim, zatvorili Moabcima gazove Jordana i nisu dali nikomu prijeko.
29 Pobili su onda Moabaca oko deset tisuća ljudi, sve jakih i hrabrih ljudi, i nitko nije izmaknuo.
30 Tako se onda morao Moab pokoriti vlasti Izraelovoj. I zemlja je bila mirna osamdeset godina.
31 Poslije njega ustao je Šamgar, sin Anatov. On je pobio šest stotina Filistejaca volujskim ostanom; i on je oslobodio Izrael.

4 Poslije smrti Ehudove, Izraelovi sinovi su opet činili zlo pred Gospodinom.
2 Tako ih predao Gospodin u ruke Jabinu, kanaanskom kralju, koji je vladao u Hazoru. Njegov vojskovođa bio je Sisera, koji je boravio u Harošetu neznabožačkom.
3 Onda su zavapili Izraelovi sinovi Gospodinu za pomoć, jer Jabin je imao devet stotina željeznih bojnih kola i dvadeset godina jako je tlačio Izraelove sinove.
4 U ono je vrijeme Debora, proročica, žena Lapidotova, sudila Izraelu.
5 Ona je stanovala pod Deborinom palmom između Rame i Betela na gori Efraimovoj. Izraelovi sinovi su dolazili gore k njoj na sud.
6 Onda je ona je dala dozvati Baraka, sina Abinoamova, iz Kadeša Naftalijeva i rekla mu: "Gospodin, Bog Izraelov, zapovjeda ti: 'Idi, uzađi na goru Tabor i uzmi sobom deset tisuća ljudi između Naftalijevih sinova i Zebulunovih sinova!
7 I protiv tebe ću dovesti na potok Kišon Siseru, vojskovođu Jabinova, i njegova bojna kola i njegovo ljudstvo i predat ću ga tebi u ruke."
8 A Barak joj rekao: "Ako ćeš ti ići sa mnom, ići ću i ja, ako li nećeš ići sa mnom, neću ići ni ja."
9 Ona je odgovorila: "Sigurno ću ja ići s tobom, ali onda nećeš imati slave na vojni što je poduzimaš, nego će Gospodin dati ženi u ruku Siseru." Nato se Debora podigla i otišla s Barakom u Kedeš.
10 Onda Barak dozvao Zebuluna i Naftalija u Kadeš, i deset tisuća ljudi pošlo je gore pod njegovim vodstvom, i Debora je išla s njim.
11 A Kenejac Heber bio se odvojio od Kaina, jednoga od sinova Hobaba, tasta Mojsijeva. On je razapeo svoj šator kod hrasta saanaimskoga pokraj Kadeša.
12 Kad su javili Siseri da je izišao Barak, sin Abinoamov, na goru Tabor.
13 Skupio Sisera sva svoja bojna kola, devet stotina željeznih bojnih kola, i svu svoju vojsku, koja je bila pod njim, od Harošeta neznabožačka do potoka Kišona.
14 Onda je rekla Debora Baraku: "Ustani, jer je ovo dan u koji će ti Gospodin dati u ruke Siseru. Sam Gospodin ići će pred tobom." Nato Barak sišao s gore Tabora, i deset tisuća ljudi za njim.
15 Gospodin je smeo Siseru i sva njegova bojna kola i svu njegovu vojsku oštricom mača pred Barakom. Sisera je skočio s kola i pješice pobjegao.
16 Barak je progonio kola i vojsku do Harošeta Hagojima, i sva vojska Siserina je pala od oštrice mača; nije ostao ni jedan.
17 Sisera je pobjegao pješice do šatora Jaele, žene Kenejca Ebera, jer je među Jabinom, kraljem hasorskim, i rodbinom Kenejca Ebera, vladao mir.
18 Jaela je izašla u susret Siseri i rekla mu: "Svrati se, gospodaru, svrati se k meni, ne boj se!" I on se svratio k njoj u šator, i ona ga pokrila pokrivačem.
19 On je zamolio: "Daj mi malo vode da se napijem, jer sam žedan." Ona otvorila mijeh mlijeka, dala mu da se napije i opet ga pokrila.
20 Nato joj on rekao: "Stani na ulaz šatora! Ako tko dođe i upita te: 'Ima li tko tu?' ti odgovori: 'Nema!' "
21 Ali Jaela, žena Heberova, prihvatila kolac šatora, uzela čekić, pristupila k njemu polako i zatjerala mu kolac kroz sljepoočice tako da je prošao u zemlju. On je bio, naime, od umora tvrdo zaspao, i tako umro.
22 Kad je Barak, koji je progonio Siseru, mimo prolazio, Jaela mu izašla u susret i rekla mu: "Dođi, pokazat ću ti čovjeka koga tražiš." Kad je on ušao,

Sisera je tu ležao mrtav, i kolac mu zaboden u sljepoočice.
23 Tako je Bog ponizio u onaj dan Jabina, kanaanskog kralja, pred Izraelovim sinovima.
24 I ruka Izraelovih sinova bila je sve teža Jabinu, kanaanskom kralju, sve dok nisu uništili Jabina, kanaanskog kralja.

5 U onaj dan pjevali su Debora i Barak, sin Abinoamov, sljedeću pjesmu:
2 "Poglavari su vodili u Izraelu, dragovoljno se ponudio narod u boj, slavite stoga Gospodina!
3 Kraljevi, čujte! Poglavari, poslušajte! Ja hoću Gospodinu, ja hoću pjevati pjesmu, hoću posvetiti Gospodinu, Bogu Izraelovu, svoju pjesmu.
4 Kad si silazio sa Seira, Gospodine, kad si išao iz edomskog polja, zemlja se tresla, nebesa su lijevala, oblaci su tekli vodom;
5 brda se njihala pred Gospodinom, Sinaj pred Gospodinom, Bogom Izraelovim.
6 U dane Šamgara, sina Anatova, u vrijeme Jaelino putovi su ležali pusti. I tko je išao stazama, vukao se stranputicama.
7 Nije bilo vođe u Izraelu, čovjek se osjećao zapušten, dok ja, Debora, nisam ustala, nisam ustala kao majka u Izraelu.
8 Jer se tražilo nove bogove, pokucao onda na vrata rat, ali se nije vidio štit ni koplje među četrdeset tisuća u Izraelu.
9 Hvala moja ide poglavarima Izraelovim i narodu koji se dragovoljno ponudio u boj. Slavite stoga Gospodina!
10 Govorite, vi koji jašete na bijelim magarcima, koji sjedite na jastucima, i hodite po putovima.
11 Glasnije i od povika pastira na pojilištima, slavite pravednu pobjedu Gospodina, sjajno djelo njegove moći u Izraelu! Onda će sići na vrata Gospodinova naroda.
12 Ustani, ustani, Debora! Ustani, ustani, zapjevaj hvalospjev! Digni se, Barače! Vodi ih u ropstvo, sine Abinoamov!
13 Ostaci junaka, izađite van! Narode Gospodinov, junacima tako bogat, silazi k meni!
14 Od Efraima silazi se u dolinu k tebi, Benjamine, s tvojim konjanicima; poglavari izlaze iz Makira.
15 Iz Zebuluna vođe sa žezlom, s Deborom su se ujedinili poglavari Isakarovi, i Naftali s Barakom, za njim se juriša u dolinu. Dugo se svjetuju u krajevima Rubenovim.
16 Što sjediš među torovima i slušaš kako bleje stada? Dugo se svjetuju u krajevima Rubenovim,
17 Gilead s onu stranu Jordana počiva, i zašto boravi Dan još daleko kod lađa? Na obali mora sjedi tiho Ašer, prebiva mirno u svojim zaljevima.
18 Zebulun je narod koji žrtvuje svoj život do smrti i Naftali na visokim bojnim poljanama.
19 I pridolaze kraljevi u boj, kraljevi kanaanski dolaze u bitku kod Taanaka na vodama Megida, ali ni mrve srebra nisu dobili.
20 S nebesa se bore zajedno zvijezde, vojuju protiv Sisere sa svojih staza.
21 Kišon odnosi neprijatelje, Kišon, potok bitaka. Moja dušo idi snažno naprijed!
22 Već toptaju konjska kopita, jer njihovi junaci tjeraju, tjeraju ondje.
23 'Proklinjite Meroz!' Viče gromko Anđeo Gospodinov: 'Proklinjite njegove stanovnike, jer nisu došli u pomoć Gospodinu, Gospodinu u pomoć kao junaci.'
24 Najviše od svih žena neka je slavljena Jaela, žena Ebera, Kenejca; najviše od svih žena u šatoru neka je ona visoko čašćena.
25 On zaiska vode, ona mu pruži mlijeka; u gospodskoj čaši pruži mu vrhnje.
26 Ali njezina ruka maši se za kolac šatorski, desnica njezina za čekić kovački: i udari Siseru, smožđi mu glavu, smrska mu je i probije sljepoočice.
27 Među noge njezine savio se, pao, leži, savija se uz njezine noge, pao opet natrag, i gdje je pao, mrtav je ostao.
28 Kroz prozor motri i jadikuje majka Siserina, kroz rešetku: 'Što se tako dugo ne vraćaju njegova kola? Što se tako polako miču kotači njegovih kola?'
29 Odgovara joj najmudrija od njezinih dvorkinja, a i sama sebi ona odgovara:
30 'Zacijelo su plijen zaplijenili i sada ga oni dijele: po jednu djevojku, po dvije djevojke na svakoga; pa plijen: šarena tkanina Siseri, i plijen: šareno vezena haljina, šareno platno, odjeća, dva rupca oko mojega vrata, plijen.'
31 Tako neka propadaju, Gospodine, svi tvoji neprijatelji! A oni koji te ljube, oni su kao sunce kad izlazi u svojem sjaju." I onda je zemlja bila mirna četrdeset godina.

6 Kad su Izraelovi sinovi opet činili zlo pred očima Gospodina, dao je ih Gospodin u ruke Midjancima za sedam godina.
2 Teška je bila ruka Midjanaca nad Izraelom. Izraelovi sinovi su bježali ispred Midjanaca u gorske jame, špilje i utvrde.
3 I bilo je tako, da kad bi Izraelovi sinovi posijali, dolazili bi Midjanci Amalečani i sinovi Istoka, pa i oni udarili na njih.
4 Oni bi se utaborili protiv njih i požnjeli bi ljetinu zemlje sve do Gaze. I nisu ostavljali hrane za Izraelove sinove, ni ovce ni vola ni magarca.
5 Jer su dolazili sa svojim stadima i sa svojim šatorima. Dolazili su kao jata skakavaca, i nije bilo broja njima ni njihovim devama. Dolazili su u zemlju da ju opustoše.
6 Tako je Izrael bio od Midjanaca jako potlačen, i zavapili su Izraelovi sinovi Gospodinu.
7 I dogodilo se, kad su zavapili Izraelovi sinovi Gospodinu za pomoć protiv Midjanaca,
8 poslao je Gospodin Izraelovim sinovima proroka koji im navijestio: "Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: 'Ja sam vas izveo iz Egipta i izveo sam vas iz kuće ropstva.
9 Ja sam vas izbavio iz ruku Egipćana i svih vaših tlačitelja. Ja sam ih ispred vas odagnao i dao sam vam njihovu zemlju.
10 Ja sam vam zapovjedio: 'Ja sam Gospodin, vaš Bog; ne smijete štovati bogova Amorejaca, u čijoj zemlji prebivate!' Ali vi niste poslušali moj glas.' "
11 Onda je došao Anđeo Gospodinov i sjeo pod hrast kod Ofre, koji je bio Abiezreja Joaša, a njegov sin Gideon mlatio je pšenicu na tijesku, da je osigura od Midjanaca.
12 Njemu se prikazao Anđeo Gospodinov i rekao mu: "Gospodin je s tobom, hrabri junače!"
13 Gideon mu odgovorio: "Molim, moj gospodaru! Ako je Gospodin s nama, zašto nas je snašlo sve ovo? Gdje su sva njegova čudesa što su nam ih pripovijedali naši očevi kad su govorili: 'Nije li nas Gospodin izveo iz Egipta?' A sada nas je ostavio Gospodin i predao u ruke Midjancima."
14 Gospodin se okrenuo k njemu i rekao: "Idi u toj svojoj snazi i izbavi Izraela iz ruku Midjanaca! Ne šaljem li te Ja?"
15 A on mu rekao: "Oprosti, Gospodine moj, kako ću izbaviti Izraela? Eto, moj je rod najmanji u ple-

menu Manasehovu, a ja sam posljednji u svojoj obitelji."
16 A Gospodin mu rekao: "Zaista ja ću biti s tobom, pobit ćeš Midjance kao jednoga čovjeka."
17 Onda mu on rekao: "Ako sam našao milost u tvojim očima, daj mi znak da si to ti koji govoriš sa mnom.
18 Pa ne idi odavde dok se ja ne vratim k tebi i donesem ti svoj dar i stavim pred tebe." On je odgovorio: "Čekat ću dok se vratiš."
19 Onda otišao Gideon i pripremio jare, jednu efu brašna za beskvasne kruhove. Meso stavio u košaricu, juhu stavio u lonac, donio mu pod hrast i postavio pred njega.
20 Onda mu Anđeo Božji rekao: "Uzmi to meso i te beskvasne kruhove, stavi ih na onaj kamen i juhu izlij na to!" On je učinio tako.
21 A Anđeo Gospodinov pružio kraj štapa koji je bio u njegovoj ruci, i dotaknuo se mesa i beskvasnih kruhova; i podigao se oganj iz stijene i spalio meso i beskvasne kruhove. A Anđeo je Gospodinov iščeznuo ispred njegovih očiju.
22 Onda je vidio Gideon da je to bio Anđeo Gospodinov, pa je rekao: "Jao, Gospodine Bože! Vidio sam Anđela Gospodinova licem u lice!"
23 A Gospodin mu rekao: "Mir neka je s tobom; ne boj se, nećeš umrijeti."
24 Gideon je napravio ondje žrtvenik Gospodinu i nazvao ga "Gospodin je mir". Do današnjega dana stoji on još u Ofri, koja pripada Abiezrejima.
25 I dogodilo se one noći zapovjedio mu Gospodin: "Uzmi junca svojega oca, i drugoga junca od sedam godina, sruši žrtvenik Baalov koji ima tvoj otac, i sasijeci drveni kip koji je pokraj njega!
26 I podigni žrtvenik Gospodinu, svojem Bogu, gore na onom kamenu po pravom redu i uzmi drugoga junca i žrtvuj ga kao žrtvu paljenicu drvima onoga kipa što ćeš ga sasjeći!"
27 Onda je uzeo Gideon deset ljudi između svojih sluga i učinio kako mu je zapovjedio Gospodin. A jer se bojao svoje obitelji i ljudi onoga grada, da to izvede danju, zato je učinio noću.
28 Kada su ljudi onoga grada sutradan rano ustali, a to srušen žrtvenik Baalov i drveni kip pokraj njega sasječen. A drugi junac bio je žrtvovan kao žrtva paljenica na novopodignutom žrtveniku.
29 Pa su pitali jedan drugoga: "Tko je to učinio?" Kad su tražili i raspitivali, rekli su im: "Gideon, sin Joašov, to je učinio."
30 Onda su rekli ljudi onoga grada Joašu: "Izvedi svojega sina, on mora umrijeti, jer je srušio žrtvenik Baalov i sasjekao gaj pokraj njega."
31 A Joaš je odgovorio svima koji su stajali kod njega: "Hoćete li vi braniti Baala? Hoćete li ga vi spasiti? Neka onaj koji će ga braniti bude do sutra pogubljen! Ako je on bog, neka se sam brani od onoga koji mu je srušio žrtvenik!"
32 Zato su mu onoga dana dali ime Jerubaal, to jest "Baal neka se bori protiv njega, jer mu je srušio žrtvenik."
33 Onda su se svi Midjanci i Amalečani, uz sinove Istoka, sastali i prešavši preko Jordana u Jezreelskoj dolini utaborili.
34 Duh Gospodinov je došao na Gideona, a on zatrubio u trubu, i Abiezreji se skupili iza njega.
35 Poslao on glasnike po svemu plemenu Manasehovu, pa se i oni skupili oko njega. Poslao glasnike i plemenu Ašerovu, Zebulunovu i Naftalijevu, i ovi su im izašli u susret.
36 I Gideon je upravio Bogu molitvu: "Ako ćeš ti zaista izbaviti mojom rukom Izraela, kako si obećao,
37 evo, ja ću staviti ovčje runo na gumno; pa ako rosa bude samo na runu, a po cijeloj zemlji suho, onda ću znati, da ćeš mojom rukom izbaviti Izraela, kako si obećao."
38 I tako se dogodilo. Kad je sutradan rano ustao i runo iscijedio, istisnu rosu iz runa, cijelu zdjelu punu vode.
39 Onda je Gideon rekao Bogu: "Ne naljuti se na mene, ako progovorim još jednom. Daj mi da još samo ovaj put učinim pokus s runom. Neka bude samo runo suho, a po cijeloj zemlji neka bude rosa."
40 I Bog je učinio tako onu noć. Samo je runo ostalo suho, a po cijeloj zemlji bila je rosa.

7 Onda je Jerubaal uranio, to jest Gideon, i sav narod koji jer bio s njim i utaborili se kod izvora Harod, tako da je tabor Midjanaca bio sjeverno od njih na podnožju brežuljka Moreh u ravnici.
2 Onda je rekao Gospodin Gideonu: "vojska koju imaš uza se odviše je mnogobrojna, a da bih dao Midjance u njezine ruke. Inače bi se Izrael mogao hvaliti protiv mene, govoreći: 'Vlastitom snagom spasio sam se.'
3 Zato je oglasio ljudima: 'Tko se boji i koga je strah, neka se vrati i neka odstupi od gore Gileada!' " I vratili se od redova dvadeset i dvije tisuće ljudi, a deset tisuća ljudi je ostalo.
4 A Gospodin je rekao Gideonu: "Ljudi ima još previše. Povedi ih na vodu i ondje ću ih iskušati. Za koga ti reknem: 'Ovaj ide s tobom,' taj neka ide s tobom! A za koga ti reknem: 'Ovaj ne ide s tobom,' taj neka ne ide s tobom!"
5 Pošto je ljude bio priveo na vodu, rekao je Gospodin Gideonu: "Svakoga koji lapće vodu jezikom, kao što lapću psi, toga stavi na stranu; tako i svakoga, koji klekne na koljena da pije."
6 Onda je bio broj onih koji su laptali vodu rukom k ustima, tri stotine ljudi; a svi ostali ljudi kleknuli su na koljena da piju vodu.
7 I rekao je Gospodin Gideonu: "S tri stotine ljudi koji su laptali vodu izbavit ću vas i predat ću ti u ruke Midjance, a svi drugi neka se vrate svaki svojoj kući!"
8 Pošto su ljudi uzeli sebi opskrbu i njihove trube, onda je otpustio sve Izraelove sinove, svakoga k svojem šatoru, a zadržao samo one tri stotine ljudi. A tabor Midjanaca bio je pod njim u ravnici.
9 I dogodilo se one iste noći da je Gospodin rekao: "Ustani, i siđi protiv tabora, jer ti ga ja dajem u ruke.
10 Ako se bojiš sam sići, siđi u tabor sa svojim slugom Purom,
11 i prisluškuj što govore, i onda ćeš dobiti hrabrost da siđeš i napadneš tabor." Onda je on sišao sa svojim slugom Purom u blizinu taborskih predstraža.
12 Midjanci i Amalečani i svi sinovi Istoka bili su se utaborili u ravnici tako mnogobrojni kao skakavci. Devama njihovim nije bilo broja, bilo ih je kao pijeska na morskoj obali.
13 Kad je došao Gideon ondje, upravo je jedan pripovijedao drugomu ovaj san: "Slušaj, imao sam jedan san. Kotrljao se pečen kruh ječmeni u tabor midjanski i došao do jednog šatora. Pogodio ga tako da je pao i preokrenuo se prema gore, i tako je šator ležao."
14 Onda je rekao drugi, govoreći: "To nije ništa drugo nego mač Izraela Gideona, sina Joaševa, Bog mu u ruke predaje Midjance i sav njihov tabor."
15 Kad je Gideon čuo pripovijest sna i njegovo tumačenje, bacio se ničice. Onda se vratio u izrael-

ski tabor i povikao: “Ustajte, jer Gospodin predaje
tabor Midjanaca u vaše ruke.”
16 Potom je razdijelio tri stotine ljudi u tri grupe i
dao je svima u ruke trube i prazne vrčeve, a u
vrčevima su bile luči.
17 On im zapovjedio: “Gledajte na mene i činite
isto tako, i kad dođem na kraj tabora, onda činite
ono što ja činim!
18 Čim ja sa svima koji su uza me zatrubim u trubu,
zatrubite i vi u trube oko svega tabora i vičite: ‘Za
Gospodina i za Gideona!’ ”
19 I kad je bio došao Gideon sa stotinu ljudi, koji su
bili uz njega, na kraj tabora u početak srednje
noćne straže—tek su bili postavili straže—onda
su zatrubili oni u trube i razlupali su vrčeve u svojim
rukama.
20 U isto vrijeme su zatrubili u trube tri grupe i raz-
lupali su vrčeve. U lijevoj ruci držali su luči, u
desnoj trube da trube, i vikali su: “Mač za Gospodi-
na i za Gideona!”
21 Svaki je pritom stajao na mjestu, gdje je bio,
okolo tabora. Onda se smeo sav tabor. Vikali su i
nagnuli bježati.
22 Dok su oni trubili u tri stotine truba, upravio
Gospodin mač jednoga protiv drugoga, i to po
svemu taboru, te je pobjegla vojska do Bet-Šite
prema Serari, do na obalu Abel-Mehole kod
Tabata.
23 A Izraelovi sinovi iz plemena Naftalijeva,
Ašerova i iz svega plemena Manasehova ustali su
i dali se u potjeru za Midjancima.
24 I poslao je Gideon glasnike po svoj gori
Efraimovoj sa zapoviješću: “Siđite pred Midjance,
zauzmite i odrežite im vodu što natapa do Bet-
Bare, naime, Jordana!” Svi Efraimovci se podigli,
zauzeli i odrezali im vodu što je natapala do Bet-
Bare, naime, Jordana.
25 I uhvatili su oba vladara midjanska Oreba i
Zeba. Oreba su ubili na Orebovoj stijeni, a Zeba
smaknuli kod Zebova tijeska. Onda su potjerali
Midjance i donijeli glavu Orebovu i Zebovu Gide-
onu s onu stranu Jordana.

8 Onda ga upitaju Efraimovci: “Zašto si nam to
učinio, te nas nisi pozvao kad si pošao u boj
protiv Midjancima?” Tako su mu žestoko prigov-
arali.
2 On im rekao: “Pa što sam ja sada učinio da se
usporedim s vama? Nije li Efraimovo pabirčenje
grožđa bolje od Abiezerove berbe?
3 Vama je u ruke dao Bog poglavare midjanske
Oreba i Zeba. Pa što sam ja učinio bolje od vas?”
Na takve riječi utišala se njihova srdžba na njega.
4 Kad je Gideon bio došao na Jordan i prešao
preko njega s tri stotine ljudi koji su bili s njim, a bili
su umorni od proganjanja.
5 Onda je on zamolio ljude iz Sukota: “Dajte,
molim, kruha ljudima koji idu za mnom, jer su
umorni, a ja gonim kraljeve midjanske—Zebaha i
Salmuna.”
6 A poglavari iz Sukota su odgovorili: “A imaš li
ruke Zebahove i Salmunine već u svojoj ruci, da bi
dali kruha tvojoj vojsci.”
7 Gideon je odgovorio: “Zato ću ja vama, kad mi
Gospodin preda u ruke Zebaha i Salmuna, onda
pomlatiti vaša tjelesa trnjem i dračem iz pustinje.”
8 Onda je odande otišao u Penuel i zamolio ih isto
onako. A ljudi iz Penuela dali su mu isti odgovor
kao i ljudi iz Sukota.
9 Onda je zaprijetio i ljudima iz Penuela, govoreći:
“Kad se zdravo vratim, porušit ću ovu kulu.”
10 A Zebah i Salmuna bili su u Karkoru sa svojom
vojskom, oko petnaest tisuća ljudi. To su bili svi
ostaci od sve vojske sinova Istoka; stotinu i dvade-
set tisuća teško naoružanih ljudi bilo je palo.
11 Onda je Gideon otišao dalje putom koji su bili
uzeli ljudi koji su bili u šatorima istočno od Nobaha
i Jogbohe, i napao vojsku, tabor se bio osjećao sig-
urnim.
12 Zebah i Salmuna su pobjegli, a on nagnuo za
njima i uhvatio oba midjanska kralja Zebaha Sal-
muna, i sav im tabor uništio.
13 Nato se vratio Gideon, sin Joašov, iz boja s vi-
sine Heresa.
14 On je uhvatio nekog mladića, koji je pripadao
ljudima iz Sukota, i počeo ga ispitivati. On mu pop-
isao imena poglavara i starješina u Sukotu, se-
damdeset i sedam ljudi.
15 Kad je došao k ljudima u Sukotu, rekao je: “Evo,
ovdje su Zebah i Salmuna, zbog kojih ste mi se
narugali riječima: ‘Imaš li ruke Zebahove i Sal-
munine već u svojoj ruci da bi dali kruha tvojim
umornim ljudima?’ ”
16 Onda je on uzeo starješine grada, i trnja iz pusti-
nje i drača i s tim kaznio ljude iz Sukota.
17 A kulu u Penuelu dao je srušiti i ljude u gradu
pobiti.
18 I on je rekao Zebahu i Salmuni: “Kakvi su bili
ljudi koje ste pobili na Taboru?” Oni su odgovorili
“Takvi kao ti, svaki je izgledao kao kraljevski sin.”
19 On je rekao: “To su bila moja braća, sinovi moje
majke. Tako bio živ Gospodin: da ste ih ostavili na
životu, ne bih vas pogubio.”
20 Nato je zapovjedio Jeteru, svojem prvo-
rođencu: “Ustani i pogubi ih!” Ali dječak nije izvu-
kao svoj mač, jer se bojao, bio je još dječak.
21 Onda su zamolili Zebah i Salmuna: “Ustani ti i
pogubi nas, jer kakav je čovjek, onakva mu je
snaga. Gideon se podigao i pogubio Zebaha i Sal-
muna. A mjesečiće što su ih o vratu nosile njihove
deve, uzeo je sebi.
22 Potom su zamolili Izraelovi sinovi Gideona:
“Budi naš kralj, ti, tvoj sin i tvoj unuk, jer ti si nas
izbavio iz ruku Midjanaca.”
23 A Gideon im rekao: “Ja ne mogu biti vaš kralj. I
moj sin ne smije vladati nad vama, jer Gospodin je
vaš kralj.”
24 Onda im rekao Gideon: “Imam jednu molbu za
vas: Da mi svaki od vas dade naušnice što ste za-
plijenili!” Pobijeđeni su bili nosili zlatne naušnice,
jer su bili Išmaelovci.
25 Oni su odgovorili: “Dat ćemo ti ih rado.” I razas-
trli su ogrtač, i svaki je bacao na njega svoje zapli-
jenjene prstenove.
26 Težina zlatnih naušnica koje je izmolio, iznosila
je tisuću i sedam stotina šekela zlata, osim
mjesečića, naušnica i grimiznih haljina što su ih bili
nosili midjanski kraljevi, i osim lančića što su bili
oko vrata njihovih deva.
27 Gideon je dao napraviti od toga efod i postavio
ga u Ofri, svojemu rodnom gradu, ali svi Izraelovi
sinovi su počeli činiti ondje preljub za njim. Tako da
je to bilo Gideonu i njegovoj kući zamka.
28 Midjanci su bili od Izraelaca tako poniženi da
više nisu dizali svoje glave, i zemlja je bila mirna
četrdeset godina, dokle je živio Gideon.
29 Onda je Jerubaal, sin Joašov, otišao i stanovao
u svojoj kući.
30 Gideon je imao sedamdeset tjelesnih sinova,
jer je imao mnogo žena.
31 I njegova suložnica u Šekemu rodila mu sina
komu je nadjenuo ime Abimelek.
32 Gideon, sin Joašov, umro je u visokoj starosti.
Pokopali su ga u grobu njegova oca Joaša u Ofri

Abiezreja.
33 Kad je umro Gideon, opet su Izraelovi sinovi počeli činiti preljub s Baalima i postavili sebi Baal-Berita za boga.
34 Tako Izraelovi sinovi nisu više pomišljali na Gospodina, svojega Boga, koji ih je izbavio iz ruku svih njihovih neprijatelja unaokolo.
35 I nisu iskazivali zahvalnosti kući Jerubaala Gideona za sva dobročinstva koja je on bio učinio Izraelu.

9 Abimelek, sin Jerubaalov, otišao je u Šekem k braći svoje majke i predložio njima i svemu rodu obitelji svoje majke, govoreći:
2 "Upitajte jedanput otvoreno sve građane u Šekemu: što je bolje za vas, da nad vama vlada sedamdeset ljudi, svi Jerubaalovi sinovi, ili da nad vama vlada jedan čovjek? Pomislite na to da sam ja vaše tijelo i vaša kost."
3 Tu izjavu njegovu rekla su braća njegove majke pred svima građanima u Šekemu, i njihova srca privinula se Abimeleku, jer su oni sebi govorili: "Naš je brat."
4 I dali su mu sedamdeset šekela srebra iz hrama Baal-Beritova. Ovim je Abimelek sebi unajmio drske ljude i pustolove, koji su pošli za njim.
5 Onda je pošao u kuću svojega oca u Ofru i pobio svoju braću, Jerubaalove sinove, sedamdeset ljudi na jednom kamenu. Samo je ostao Jotam, najmlađi sin Jerubaalov, jer se bio sakrio.
6 Nato su se skupili svi građani u Šekemu i svi stanovnici Bet-Milo, otišli su i postavili Abimeleka kraljem kod hrasta koji stoji u Šekemu.
7 Kad su to javili Jotamu, otišao je on, stao na vrh gore Gerizima i povika im u sav glas: "Čujte me, građani u Šekemu, tako da vas Bog čuje!
8 Jedanput pošla stabla da pomažu sebi kralja. Rekli su maslini: 'Budi naš kralj!'
9 A maslina im je rekla: 'Zar da ostavim svoju pretilinu, koju na meni slave bogovi i ljudi, pa da idem vladati nad stablima?'
10 Onda su rekla stabla smokvi: 'Dođi, budi naš kralj!'
11 A smokva im je rekla: 'Zar da ostavim svoju sladost i svoj krasni plod, pa da idem vladati nad stablima?'
12 I rekla su stabla vinovoj lozi: 'Dođi, budi naš kralj!'
13 A vinova loza im je rekla: 'Zar da ostavim svoje vino, koje veseli Boga i ljude, pa da vladam nad stablima?'
14 I rekla su sva stabla trnu: 'Dođi, budi naš kralj!'
15 A trn je odgovorio stablima: 'Ako uistinu hoćete mene pomazati sebi za kralja, onda dođite i sklonite se u moju sjenu, ako li nećete, onda neka iziđe oganj iz trna i spali lebanonske cedre!'
16 A sada, ako ste vjerno i pošteno radili kad ste učinili Abimeleka kraljem, i ako ste dobro učinili Jerubaalu i njegovoj kući i nagradili mu ono što je učinio—
17 jer vi, za koje se moj otac borio i svoj život izložio i koje je izbavio iz ruku Midjanaca;
18 a vi ste danas ustali na kuću mojega oca i pobili ste njegove sinove, sedamdeset ljudi na jednom kamenu i nad građanima u Šekemu učinili ste kraljem Abimeleka, sina njegove sluškinje, zato što je vaš brat.
19 Ako ste dakle danas vjerno i pošteno radili prema Jerubaalu i njegovoj kući, onda se veselite s Abimelekom, a on neka se veseli s vama!
20 Ako li niste, neka iziđe oganj od Abimeleka i spali građane u Šekemu i Bet-Milu, i neka iziđe oganj od građana u Šekemu i Bet-Milu i spali Abimeleka!"
21 Onda je Jotam pobjegao i sklonio se, otišao u Beru i ondje je ostao bojeći se svojega brata Abimeleka.
22 I vladao je Abimelek Izraelom tri godine.
23 I poslao Bog razdor među Abimeleka i građane u Šekemu, tako da su građani u Šekemu loše postupali s Abimelekom.
24 Tako se imao osvetiti zločin učinjen na sedamdeset Jerubaalovih sinova i krv njihova doći na njihova brata Abimeleka, koji ih je ubio, i na građane u Šekemu, koji su mu pomogli da ubije svoju braću.
25 I građani u Šekemu postavili mu zasjede po gorskim vrhovima, pa su plijenili svakoga koji je prolazio mimo njih onim putom. Javili su to Abimeleku.
26 Gaal, sin Obedov, bio je, naime, došao sa svojom braćom, i oni su se bili nastanili u Šekemu. A građani se u Šekemu pouzdali u njega.
27 Kad su bili izašli u polje i u svojim vinogradima imali berbu i gnječili grožđe, priredili su veselje, otišli su u hram svojega boga, jeli su i pili, i psovali su Abimeleka.
28 Onda je Gaal, sin Obedov, povikao: "Tko je Abimelek i tko smo mi Šekemljani da mu moramo služiti. Nije li on sin Jerubaalov, a Zebul njegov upravitelj? Budite radije podložni ljudima Hamora, oca Šekemova! Zašto da njemu budemo podložni?
29 O kad bih ja imao u svojoj ruci taj narod, protjerao bih Abimeleka." On je rekao Abimeleku: "Pojačaj svoju vojsku i iziđi!"
30 A kad je Zebul, gradski upravitelj, čuo izjave Gaala, sina Obedova, vrlo se razljutio.
31 On je poslao tajno glasnike k Abimeleku i poručio mu: "Evo, Gaal, sin Obedov, došao sa svojom braćom u Šekem, i oni sad bune grad protiv tebe.
32 Zato ustani noću sa svojim ljudima i napravi zasjedu u polju.
33 I bit će rano ujutro, kad sunce ograne, dignut ćeš se i udariti na grad. A kad on onda svojim ljudima iziđe protiv tebe, učini s njim kako ti želiš!"
34 Onda je ustao Abimelek noću sa svima svojim ljudima, i oni su zasjeli oko Šekema u četiri grupe.
35 Kad je Gaal, sin Obedov, izišao pred gradska vrata i stao, ispao je Abimelek sa svojim ljudima iz zasjede.
36 Gaal je opazio ljude i rekao Zebulu: "Eno, dolaze ljudi svrh gore!" A Zebul mu rekao: "Od gorske sjene čine ti se ljudi."
37 Ali Gaal je potvrdio još jedanput: "Eno, ljudi silaze s visa, a druga grupa dolazi od Terebint hrasta."
38 Onda mu doviknuo Zebul: "Gdje su ti sada velika usta? Ti si bio onaj koji se rugao: 'Tko je Abimelek da mu moramo biti podložni?' Pa to su ljudi, koje si prezreo. Izađi sada i bori se s njima!"
39 I izišao je Gaal pred Šekemljanima i pobio se s Abimelekom.
40 Ali ga Abimelek natjerao u bijeg, i on je pobjegao pred njim, i mnogi njegovi ljudi pali su mrtvi prije nego što su i došli do vrata.
41 Dok je Abimelek ostao u Arumi, istjerao Zebul Gaala i njegovu braću, tako da nisu mogli duže ostati u Šekemu.
42 Kad sutradan izašli su ljudi u polje i javili to Abimeleku.
43 Tako je on uzeo svoju vojsku, podijelio ju u tri grupe i stao u zasjedu u polju. Kad bi vidio gdje ljudi

izlaze iz grada, nasrnuo bi na njih i pobio ih.
44 Onda je Abimelek pojurio sa svojom grupom i
postavio se kod gradskih vrata, a druge dvije
grupe udarile na sve one koji su bili u polju, i tako ih
pobili.
45 Onda je Abimelek cijeli dan udarao na grad,
zauzeo je grad, poubijao stanovnike, razorio grad
i posuo sol po njemu.
46 A kad su to čuli svi stanovnici šekemske kule,
otišli su u utvrdu hrama boga Berita.
47 Čim su javili Abimeleku da su se ondje skupili
svi stanovnici šekemske kule.
48 Onda je izišao Abimelek sa svim svojim ljudima
na goru Salmon. Ondje prihvatio Abimelek za
sjekiru, odsjekao granu od stabla, podigao je i
stavio na svoje rame. A svojim ljudima zapovjedio:
"Što vidite da ja učinim, to brzo činite kao sam ja
činio!"
49 Onda su i svi ljudi, čovjek za čovjekom, odsjekli
granu za sebe, pošli onda za Abimelekom, stavili
su grane na tvrđavu i zapalili su tako s njima i
tvrđavu, tako da su poginuli svi stanovnici kule
šekemske, oko tisuću ljudi i žena.
50 Potom je otišao Abimelek na Tebes, opkolio
Tebes i osvojio ga.
51 Usred grada bila je tvrda kula, u koju su bili pob-
jegli svi ljudi i žene, i svi stanovnici grada zatvorili
za sobom vrata i popeli se na krov kule.
52 Abimelek je došao sve do kule i htio udariti na
nju. On se posve primaknuo k vratima kule da ih
zapali.
53 A neka žena bacila gornji mlinski kamen na
glavu Abimeleku i razbila mu lubanju.
54 On brzo zovnuo njegova nositelja oružja, i za-
povjedio mu: "Izvadi svoj mač i ubij me! Inače će se
reći za mene: 'Žena ga je ubila.' " I probo ga njegov
momak, i on je umro.
55 A kad su vidjeli Izraelovi sinovi da je mrtav Abi-
melek, vratili se svi k svojoj kući.
56 Tako je Bog platio Abimeleku za zločin koji je
počinio na svojem ocu ubivši sedamdeset svoje
braće.
57 Isto tako je dao Bog da svi zločini ljudi u Šekemu
padnu natrag na njihovu glavu. Tako se ispunila na
njima kletva Jotama, sina Jerubaalova.

10 Poslije Abimeleka ustao je da izbavi Izraela
Tola, sin Puahe, unuk Dodov, iz plemena
Isakarova, a boravio je u Šamiru na gori Efraimo-
voj.
2 On je bio sudac Izraelu dvadeset i tri godine; on
je umro i bio je pokopan u Šamiru.
3 Poslije njega ustao je Jair iz Gileada i bio je sudac
Izraelu dvadeset i dvije godine.
4 On je imao trideset sinova, koji su jahali na tride-
setero magaradi i imali trideset gradova, koji se
zovu do današnjega dana Sela Jairova, koja leže u
zemlji Gileadu.
5 Kad je umro Jair, pokopali su ga u Kamonu
6 Izraelovi sinovi činili su opet zlo pred Gospodi-
nom, i služili su Baalima i aštartama, sirijskim bo-
govima, sidonskim bogovima, moapskim
bogovima, amoskim bogovima i filistejskim bo-
govima; a Gospodina su napustili i nisu mu služili.
7 Onda se raspalila srdžba Gospodinova na Izra-
ela, i dao ih u ruke Filistejcima i u ruke Amoncima.
8 Od one godine oni su mučili i gazili Izraelove si-
nove osamnaest godina—sve Izraelove sinove s
onu stranu Jordana u zemlji amorejskoj, u Gilea-
du.
9 Onda su Amonci prošli preko Jordana da se biju
i s Judom, Benjaminom i kućom Efraimovom, tako
da su Izraelovi sinovi bili u velikoj nevolji.
10 I zavapili su Izraelovi sinovi Gospodinu i
priznali: "Sagriješili smo tebi, jer smo ostavili svo-
jega Boga i služili Baalima."
11 A Gospodin je rekao Izraelovim sinovima: "Nisu
li vas pritiskivali Egipćani, Amorejci, Amonci, Fil-
istejci,
12 Sidonci, Amalečani i Midjanci, ali kad ste za-
vapili k meni, ja sam vas izbavljao iz njihove ruke.
13 A vi ste ostavili mene i služili drugim bogovima.
Zato vas više neću izbavljati.
14 Idite i vičite k onim bogovima koje ste izabrali
sebi, neka vas oni izbave u vašoj nevolji!"
15 Onda su Izraelovi sinovi priznali Gospodinu:
"Sagriješili smo, čini s nama što ti je drago, samo
nas izbavi još ovaj put."
16 Tako su oni odbacili tuđe bogove iz svoje sred-
ine i počeli su opet služiti Gospodinu. I on više nije
mogao trpjeti Izraelove nevolje.
17 Onda se podigli Amonci i u Gileadu se utaborili.
A Izraelovi sinovi skupili se i utaborili kod Mispe,
18 A narod, gileadski poglavari, rekli su jedan dru-
gomu: "Tko će početi boj protiv Amonaca? On
neka bude poglavar svim stanovnicima Gileada!"

11 Jeftah iz Gileada bio je jak junak, a bio je sin
jedne bludnice. Gilead je bio otac Jeftahov.
2 Kad je Gileadova žena rodila njemu sinove, pa
kad su odrasli sinovi te žene, otjerali su Jeftaha i
rekli su mu: "Ne možeš biti baštinik u obitelji našoj,
jer si sin tuđe žene."
3 Onda Jeftah pobjegao od svoje braće i naselio se
u zemlji Tobu. Ondje se okupilo oko Jeftaha ljudi
bez imovine i pošli su s njim plijeniti.
4 A dogodilo se poslije nekoga vremena da je
Amonov narod zaratio protiv Izraela.
5 Amonci su pošli u boj protiv Izraela, a starješine
gileadske su otišle da dovedu Jeftaha iz zemlje
Toba.
6 I tako su oni zamolili Jeftaha: "Dođi i budi nam
čelovođa, da bi mogli vojevati protiv Amonaca."
7 A Jeftah je odgovorio starješinama gileadskim:
"Niste li me mrzili i otjerali iz kuće mojega oca, pa
zašto sad dolazite k meni kad ste u nevolji?"
8 Starješine gileadske su odgovorile Jeftahu:
"Zato smo sad opet došli k tebi: "Ako pođeš s nama
i budeš vojevao protiv Amonaca, bit ćeš poglavar
nama, svim gileadskim građanima."
9 Onda je upitao Jeftah starješine gileadske: "Ako
me odvedete natrag kući da se bijem protiv
Amonaca, i ako mi ih preda Gospodin, hoću li vam
onda biti poglavar?"
10 Starješine gileadske su odgovorile Jeftahu:
"Gospodin je svjedok po čuvenju među nama da
ćemo tako činiti kako si zahtijevao."
11 Tako je otišao Jeftah sa starješinama gile-
adskim. Narod ga je postavio svojim poglavarom i
vođom. Jeftah je prineo sve svoje želje Gospodinu
u Mispi.
12 Potom je Jeftah poslao glasnike amonskom
kralju i poručio: "Što hoćeš ti od mene, te ideš pro-
tiv mene da vojuješ protiv moje zemlje."
13 Amonski kralj je odgovorio Jeftahovim glasnici-
ma: "Izrael je uzeo moju zemlju kad je došao iz
Egipta, od Arnona do Jaboka i do Jordana, daj mi
je sad natrag s mirom!"
14 Ali Jeftah je poslao opet glasnike amonskom
kralju,
15 i poručio mu: "Ovako kaže Jeftah: 'Izrael nije
uzeo Moapske zemlje ni zemlje Amonaca.
16 Pošto su Izraelovi sinovi izašli iz Egipta i puto-
vali preko pustinje do Crvenoga mora i onda došli

u Kadeš.

17 Onda je poslao Izrael glasnike edomskom kralju s molbom: 'Htio bih proći kroz tvoju zemlju,' ali edomski kralj nije poslušao. I moapskom kralju su poslali, ali ni on nije htio čuti. Tako su ostali Izraelovi sinovi u Kadešu.

18 Onda se zaputili preko pustinje, zaobišli edomsku zemlju i moapsku zemlju i došli su u zemlju istočno od moapske zemlje.

19 Nato su poslali Izraelovi sinovi glasnike Sihonu, amorejskom kralju, hešbonskom kralju, i poručio mu Izrael: 'Htjeli bismo proći kroz tvoju zemlju do svojega određenog mjesta.'

20 Ali Sihon nije povjerovao prolazu Izraelovih sinova kroz njegovo područje. Nego je Sihon skupio sav svoj narod, utaborili se u Jahasu, i on se borio protiv Izraela.

21 Ali Gospodin, Bog Izraelov, dao je Sihona sa svom njegovom vojskom u ruke Izraelovim sinovima, koji su ih pobijedili. Tako je Izrael zauzeo svu zemlju Amorejaca, koji su prebivali u onoj zemlji,

22 Oni su osvojili svu amorejsku zemlju od Arnona do Jaboka, i od pustinje do Jordana.

23 A sada, kada je Gospodin, Bog Izraelov, protjerao Amorejce zbog svojega naroda Izraela, hoćeš ti da ju posjeduješ.

24 Zar ne posjeduješ sve što ti je bog tvoj Kemoš dao u posjed? Tako dakle, što god je Gospodin, naš Bog uzeo u posjed ispred nas, mi ćemo to posjedovati.

25 Ili si ti po čemu jači od moapskog kralja Balaka, sina Siporova. Je li se on ikad borio s Izraelom? Je li on ikad ratovao s njima?

26 Dok je Izrael boravio u Hešbonu i u njegovim selima, u Aroeru i u njegovim selima i u svim gradovima koji leže na Arnonu, tri stotine godina, zašto ih niste u to vrijeme natrag osvojili?

27 Stoga ja ti nisam učinio ništa na žao, nego ti meni činiš krivo kad ratuješ protiv mene. Gospodin, sudac, danas će suditi između Izraelovih sinova i Amonova naroda."

28 Ali amonski kralj nije poslušao riječi što mu ih poručio Jeftaha.

29 Onda je sišao Duh Gospodinov na Jeftaha, i on je prošao kroz Gilead i Manaseh. Nato je pošao u Mispu u Gileadu, i od Mispe u Gileadu podigao se protiv Amonaca.

30 A Jeftah je učinio Gospodinu ovaj zavjet: "Ako zaista predaš Amonov narod u moje ruke,

31 onda neka onaj koji mi s vrata moje kuće došao u susret, ako se vratim kući pobjedonosan nad Amoncima, pripasti Gospodinu, i ja ću ga prinijeti kao žrtvu paljenicu."

32 I tako je pošao Jeftah protiv Amonaca da se bije s njima, i Gospodin mu ih posve predao u ruke.

33 On ih silno porazio od Aroera do u okolicu Minita, dvadeset gradova, i do Abel-Keramima. Tako su bili Amonci poniženi pred Izraelovim sinovima.

34 A kad se vraćao Jeftah svojoj kući u Mispu, izišla mu u susret njegova kći s bubnjevima i plesom. Ona mu je bila jedino dijete; osim nje nije imao ni sina ni kćeri.

35 I dogodilo se, kad ju je opazio, razderao je svoje haljine i povikao: "Jao, kćeri moja, ti me duboko snizuješ! Jest, ti si, koja me u nesreću baca, jer ja sam učinio zavjet Gospodinu i ne mogu ga poreći."

36 Ona mu je rekla: "Oče moj, kad si učinio zavjet Gospodinu, izvrši na meni što si zavjetovao, jer ti je dao Gospodin da se osvetiš svojom neprijateljima, Amonovim sinovima."

37 Onda je zamolila svojega oca: "Neka bi mi se dopustilo ovo: daj mi još dva mjeseca vremena! Htjela bih otići, na gore se popeti i sa svojim prijateljicama svoje djevičanstvo oplakati."

38 On joj odgovorio: "Idi!" I pustio ju na dva mjeseca. I ona otišla sa svojim prijateljicama, i po gorama je oplakivala svoje djevičanstvo.

39 A poslije dva mjeseca vratila se k svojem ocu, i on je izvršio na njoj svoj zavjet, koji je učinio. Ona još nije bila spoznala čovjeka; otada je običaj u Izraelu,

40 da svake godine izlaze kćeri Izraelove oplakivati za kćerju Jeftaha iz Gileada, četiri dana u godini.

12 I podigli se ljudi od plemena Efraimova, prošli su prema Zafonu i upitali Jeftaha: "Zašto si izišao u boj protiv Amonaca, a nas nisi pozvao ići s tobom. Sad ćemo ti zapaliti tvoju kuću nad glavom."

2 Jeftah im rekao: "Ja i moj narod imali smo tešku bitku sa Amonovim sinovima. Ja sam vas pozvao, ali me vi niste izbavili iz njihovih ruku.

3 Kad sam vidio da mi vi nećete pomoći, stavio sam glavu u torbu i pošao protiv Amonaca, i Gospodin mi ih je dao u ruke. Pa zašto danas dolazite protiv mene da me napadnete?"

4 Onda Jeftah podigao sve ljude od Gileada i udario na Efraimovce. I Gileadovci su porazili Efraimovce. Ovi su, naime, bili rekli: "Vi Gileadovci ste bjegunci Efraimovi usred Efraima, usred Manaseha."

5 Gilead je zauzeo jordanske gazove prije nego su došli Efraimovci. I kad bi koji bjegunac Efraimovac zamolio: "Pustite me prijeći", upitali bi ga ljudi od Gileada: "Jesi li Efraimovac?" Ako bi odgovorio: "Nisam",

6 onda bi mu zapovjedili: "Hajde kaži Šibolet!" Kad bi rekao "Šibolet", jer ne bi pravo izgovorio, uhvatili bi ga i zaklali bi ga na jordanskim gazovima. Tako je poginulo onda četrdeset i dvije tisuće ljudi iz Efraima.

7 Jeftah je sudio Izraelu šest godina. Onda je umro Jeftah iz Gileada i bio je pokopan u jednom gradu Gileadovu.

8 Poslije njega sudio je u Izraelu Ibsan iz Betlehema.

9 On je imao trideset sinova i trideset kćeri. Kćeri je poudao iz kuće, a trideset kćeri doveo svojim sinovima izvana. On je sudio Izraelu sedam godina.

10 Kad je umro Ibsan, bio je pokopan u Betlehemu.

11 Poslije njega sudio je u Izraelu Elon iz Zebuluna. Deset godina sudio je on u Izraelu.

12 Kad je umro Elon iz Zebuluna, bi pokopan u Ajalonu u zemlji Zebuluna.

13 Poslije njega sudio je u Izraelu Abdon, sin Hilelov iz Piratona.

14 On je imao četrdeset sinova i trideset unuka, koji su jahali sedamdesetero magaradi. Sudio je Izraelu osam godina.

15 Onda je Abdon, sin Hilelov iz Piratona, bio umro i bio je pokopan u Piratonu u zemlji Efraimu na gori Amalečana.

13 Izraelovi sinovi su opet činili zlo pred Gospodinom, i Gospodin ih dao u ruke Filistejcima za četrdeset godina.

2 A živio je onda jedan čovjek iz Zorahe od roda Danovih sinova po imenu Manoah. Njegova žena je bila nerotkinja i nije imala djece.

3 Onda se javio toj ženi Anđeo Gospodinov i rekao joj: "Eto, ti si nerotkinja i još nisi rodila, ali ćeš zatrudnjeti i rodit ćeš sina.

4 Zato sada pripazi na sebe! Ne smiješ piti ni vina
ni jakoga pića i ne smiješ jesti ništa nečisto!
5 Kad zatrudniš i rodiš sina, onda britva ne smije
doći na njegovu glavu, jer već od majčine utrobe
dječak mora biti Nazirej Božji. On će kao prvak iz-
bavljati Izraela iz ruku Filistejaca."
6 Žena je otišla i javila svojem mužu: "Božji čovjek
je došao k meni. Izgledao je kao Anđeo Božji, pun
dostojanstva. Ja ga nisam upitala odakle je, niti mi
je on rekao svoje ime.
7 On mi je rekao: 'Eto, zatrudnjet ćeš i rodit ćeš
sina. Od sada ne pij niti vina niti jakoga pića i ne jedi
ništa nečisto, jer od majčine utrobe pa do dana
smrti svoje dječak će biti Nazirej Božji.' "
8 Onda je Manoah izrekao ovu molitvu Gospodinu:
"Molim te, Gospodine, Božji čovjek, koga si po-
slao, neka još jedanput dođe k nama i neka nam
očituje što ćemo činiti s dječakom koji će se roditi."
9 I Bog je uslišao Manoahinu molitvu. Anđeo Božji
je došao još jedanput k ženi kad je bila u polju, jer
njezin muž Manoah nije bio kod nje.
10 Otrčala je žena brže i javila to svojem mužu, i
ispripovjedila mu: "Eto, javio mi se opet onaj čo-
vjek koji mi je onda došao."
11 Manoah je ustao i pošao za svojom ženom. Kad
je došao k čovjeku, upitao ga: "Jesi li ti čovjek koji
je govorio s mojom ženom?" On je odgovorio: "Je-
sam."
12 A Manoah je upitao: "Ako se tvoje riječi ispune,
koji su onda propisi za dječaka i kakav će mu biti
posao?"
13 Anđeo Gospodinov je rekao Manouhi: "Žena
neka se čuva od svega što sam joj rekao!
14 Ne smije ništa uživati što dolazi od vinove loze,
ni vina, ni opojnih pića ne smije piti i ništa nečisto
jesti. Sve što sam joj zapovjedio, neka drži!"
15 Onda je rekao Manoah Anđelu Gospodinovu:
"Rado bismo te pozvali i pred tebe iznijeli jare."
16 A Anđeo Gospodinov je rekao Manouhi: "Da
me i pozoveš, neću ipak ništa jesti od tvojega jela,
ali ako hoćeš pripremiti žrtvu paljenicu, prinesi je
Gospodinu!" Manoah nije znao, da je to bio Anđeo
Gospodinov.
17 Onda je upitao Manoah Anđela Gospodinova:
"Kako ti je ime, da bismo ti mogli zahvaliti ako bi se
ispunilo tvoje obećanje?"
18 A Anđeo Gospodinov mu rekao: "Što pitaš za
Ime moje? Vidiš, ono je predivno."
19 Nato je Manoah uzeo jare za prinos i žrtvovao
Gospodinu na hridi. Onda se dogodilo čudo, a
Manoah i njegova žena su to gledali:
20 dok se plamen podizao sa žrtvenika k nebu,
podigao se Anđeo Gospodinov u plamenu žrtveni-
ka. Kad su to vidjeli Manoah i njegova žena, pali su
ničice na zemlju na svoje lice.
21 I Anđeo se Gospodinov nije više javio mužu ii
njegovoj ženi. I spoznao je Manoah da je to bio
Anđeo Gospodinov.
22 I rekao Manoah svojoj ženi: "Mi moramo sig-
urno umrijeti jer smo vidjeli Boga."
23 A njegova žena odgovorila mu: "Kad bi htio Bog
da nas usmrti, ne bi primio od nas žrtve paljenice ni
prinosa i ne bi nam dao da sve to vidimo i da takvo
što čujemo."
24 Kad je žena rodila sina, nadjenula mu ime Sam-
son. Dječak je odrastao, i Gospodin ga je blagoslo-
vio.
25 Duh Gospodinov počeo je djelovati u njemu u
Mahaneh-Danu između Zorah i Eštaola.

14 Kad je Samson sišao u Tamnahu, upoznao je
u Tamnahi jednu ženu Filistejku.
2 Kad se vratio kući, pripovijedao je svojem ocu i
svojoj majci: "Upoznao sam u Tamnahi jednu ženu
Filistejku; oženite me njom."
3 A njegov otac i njegova majka su mu odgovorili:
"Zar nema žene među kćerima tvoje braće i u
svemu našem narodu da se ideš ženiti kod neob-
rezanih Filistejaca?" A Samson je izjavio svojem
ocu: "Njom me oženi, jer mi se ona jako sviđa."
4 Njegov otac i njegova majka nisu znali da je to od
Gospodina, jer je ovaj tražio svađu s Filistejcima.
Onda su vladali Filistejci nad Izraelom.
5 Tako je sišao Samson sa svojim ocem i svojom
majkom u Tamnahu. Kad su došli do timnahskih
vinograda, napao ga iznenada mladi rićući lav.
6 I Duh Gospodinov je došao na njega, i on napola
rastrgao lava, kako se napola trga jare, a nije imao
ništa u ruci. A svojem ocu i svojoj majci nije pripo-
vjedio što je učinio.
7 Onda je otišao dolje i govorio sa ženom, i ona je
Samsonu jako omiljela.
8 Kad je, iza nekog vremena, opet došao da ju
odvede, i kad se svratio da vidi mrtvoga lava,
našao se u truplu lava roj pčela i med.
9 On ga izvadio u svoje ruke i jeo ga je idući dalje.
Kad je došao k svojem ocu i svojoj majci, dao im je
jesti, a nije im rekao da je iz trupla lavova izvadio
med.
10 Tako je sišao njegov otac k ženi. A Samson je
priredio ondje gozbu, jer tako bi činili mladi ljudi.
11 Kad su ga oni vidjeli, dali su mu trideset svadbe-
nih prijatelja da budu s njim.
12 Ovima je rekao Samson: "Ja ću vam zadati za-
gonetku. Ako mi je odgonetnete za sedam dana
gozbe, dat ću vam trideset košulja i trideset sveča-
nih haljina.
13 A ako mi je ne odgonetnete, vi ćete dati meni
trideset košulja i trideset svečanih haljina." Oni ga
pozovu: "Zadaj nam svoju zagonetku, da čujemo!"
14 On im rekao: "Od onoga koji jede iziđe nešto za
jesti, i od jakoga iziđe nešto slatko." Nisu mogli
odgonetnuti zagonetku tri dana.
15 I dogodilo se da su sedmoga dana rekli Sam-
sonovoj ženi: "Nagovori svojega muža da nam ri-
ješi zagonetku. Inače, spalit ćemo tebe i kuću
tvojega oca. Jeste li nas zato pozvali da nas osiro-
mašite, nije li tako?"
16 I zaplakala je žena Samsonova pred njim i
rekla: "Ti mene samo mrziš i ne ljubiš me. Ti mi nisi
rekao rješenje zagonetke što si je zadao sinovima
mojega naroda." On joj rekao: "Pa ni svojem ocu ni
svojoj majci nisam objasnio, a tebi da ju kažem?"
17 Kad je ona tako pred njim plakala za sedam
dana, dok je trajala svečanost, rekao joj sedmi
dan. Toliko je bila navalila na njega. I ona je izdala
rješenje zagonetke svojoj braći.
18 Onda su rekli ljudi grada sedmi dan, prije nego
zađe sunce: "Što je slađe od meda i što je jače od
lava?" On im odgovorio: "Da niste orali na mojoj
junici, ne biste nikada pogodili moje zagonetke."
19 Onda je došao na njega Duh Gospodinov. On je
sišao u Aškelon pobio ondje trideset ljudi između
njih, uzeo im njihovu odjeću i dao svečane haljine
onima koji su bili odgonetnuli zagonetku. Bio je
vrlo rasrđen i otišao kući svojega oca.
20 A žena Samsonova udala se za jednoga od nje-
govih svadbenih prijatelja, koji su mu bili prid-
ruženi.

15 Poslije nekoga vremena, u dane ječmene
žetve, htjedne Samson pohoditi svoju ženu,
donio jare i zamolio: "Htio bih ući k svojoj ženi u
ložnicu". Ali mu nije dopustio njezin otac ući.

2 Njezin otac je odgovorio: "Mislio sam da ti ona nije po volji, pa sam je dao jednomu od tvojih svadbenih prijatelja. Nije li njezina mlađa sestra još ljepša od nje? Uzmi je namjesto one."
3 Samson im odgovorio: "Ovaj put nisam Filistejcima odgovoran ako im učinim neko zlo."
4 I otišao Samson, uhvatio tri stotine lisica, uzeo zublje, okrenu rep prema repu i stavio po jednu zublju među dva repa.
5 Onda zapalio zublje, pustio ih u žita Filistejaca i tako zapalio snopove, biljke, vinograde i masline.
6 Kad su upitali Filistejci: "Tko je to učinio?" Odgovorili su: "Samson, zet Timnaćaninov, jer mu je uzeo njegovu ženu i dao jednomu od njegovih svadbenih prijatelja." Onda su otišli Filistejci i spalili nju i njezina oca.
7 A Samson im rekao: "Jer ste to učinili, neću mirovati dok vam se ne osvetim."
8 I udario je sve one koje je stigao teškim udarcima od listova do bedara. Potom otišao i nastanio se u špilji Etama.
9 Onda su izašli Filistejci, utaborili se u Judi i raširili se kod Lehija.
10 Kad su Judejci upitali: "Zašto ste izašli k nama?", odgovorili su: "Izašli smo da uhvatimo Samsona i da mu učinimo kako je on učinio nama."
11 Onda su izašle tri tisuće ljudi od Jude k špilji Etama i upitali Samsona: "Ne znaš li da su Filistejci naši gospodari? Što si nam to učinio?" On im rekao: "Kako su oni učinili meni, tako sam ja učinio njima."
12 Oni su mu rekli: "Došli smo da te uhvatimo i da te predamo Filistejcima." Samson ih zamolio: "Zakunite mi se da me nećete pogubiti!"
13 Oni su mu odgovorili: "Nećemo, nego ćemo te samo uhvatiti i njima predati, sigurno nećemo te pogubiti." Nato su ga svezali sa dva nova užeta i izveli ga iz špilje.
14 Kad je on došao u Lehu i Filistejci su istrčali pred njega vičući od radosti, onda je došao na njega Duh Gospodinov, i užad na njegovim rukama su postala kao laneni konci, koje je spalio oganj, i spale sveze s njegovih ruku.
15 On je našao sirovu magareću čeljust, pružio svoju ruku, prihvatio je i pobio s njom tisuću ljudi.
16 Onda je rekao Samson: "Čeljusti magarećom pobio sam na hrpe i hrpe, čeljusti magarećom pobio sam tisuću ljudi."
17 A kad je s tim govorom bio gotov, bacio je čeljust iz ruke, i nazvao ono mjesto Ramot Lehi.
18 Onda je postao jako žedan, zavapio Gospodinu i pomolio se: "Ti si dao da tvoj sluga dobije ovu veliku pobjedu. A sada moram umrijeti od žeđi i pasti u ruke neobrezanima."
19 Onda je Bog otvorio jednu kotlinu, kakvih je naći kod Lehija, i potekla je iz nje voda i napio se odatle; povratio mu se životni duh, i opet oživio. Zato je nazvao onaj izvor En Hakore, koji je još u Lehiju do današnjega dana.
20 On je sudio u Izraelu za vremena filistejske vladavine dvadeset godina.

16 Tako je jedanput Samson došao u Gazu, vidio ondje jednu bludnicu i svratio se k njoj.
2 I stanovnicima u Gazi se javilo: "Samson je došao ovamo." Oni se strčali i vrebali su ga cijelu noć na gradskim vratima, a držali su se cijelu noć mirno. Govorili su: "Dok svane dan, ubit ćemo ga."
3 Ali je Samson ležao samo do ponoći, onda u ponoć je ustao, uhvatio krila gradskih vrata zajedno s oba dovratnika, otrgnuo ih zajedno s prijevornicom, stavio ih na svoja ramena i odnio ih navrh gore naprema Hebronu.
4 Poslije toga on je zamilovao djevojku u dolini Soreku, čije je ime bilo Delila.
5 Došli su k njoj poglavari filistejski i rekli joj: "Nagovaraj ga i iskušaj gdje stoji njegova velika snaga, i kako bismo ga mogli svladati i svezati da ga učinimo malenim! Mi ćemo ti onda dati svaki po tisuću i stotinu srebrnih šekela."
6 I Delila je počela nagovarati Samsona: "Hajde kaži mi, u čemu je tvoja velika snaga i čim bi se moralo tebe svezati, da te se svlada."
7 Samson joj odgovorio: "Da me se sveže sa sedam lūkovih tetiva, još neosušenih, onda bih postao slab i bio bih kao svaki drugi čovjek."
8 I donijeli su joj poglavari filistejski sedam lūkovih tetiva, još neosušenih, i ona ga njima svezala.
9 A sjedili su ljudi u njezinoj sobi u zasjedi. I ona mu povikala: "Eto Filistejaca na tebe, Samsone!" A on je istrgao lūkove tetive, kao što se trga konac od kudjelje kad se primakne ognju. I nije se doznalo za njegovu snagu.
10 Onda je rekla Delila Samsonu: "Eto, prevario si me i slagao si mi. Kaži mi sad čim te se može svezati!"
11 On joj rekao: "Da me se sveže novim užadima što se još nisu rabila u poslu, postao bih slab i bio bih kao drugi čovjek."
12 I Delila je uzela novu užad i svezala ga njima, pa mu rekla: "Eto Filistejaca na tebe, Samsone!" A sjedili su ljudi u sobi u zasjedi. A on ih istrgao sa svojih ruku kao konac.
13 A Delila je rekla Samsonu: "Do sada si me varao i lagao mi, ali kaži mi čim te se može svezati?" On joj odgovorio: "Da otkaš sedam pramenova moje kose na tkalačkom stanu i da ih pričvrstiš klinom na vratilo stana, onda bih postao slab i bio bih kao svaki drugi čovjek."
14 Kad je ona zabila kolčić, povikala mu: "Eto Filistejaca na tebe, Samsone!" Onda se on probudio od sna i istrgao kolac, osnovu i vratilo.
15 Opet mu ona rekla: "Kako možeš tvrditi da si mi dobar, kad tvoje srce nije kod mene? Već si me tri puta prevario i nisi mi rekao u čemu je tvoja velika snaga."
16 I dogodilo se, kad mu je svaki dan dodijavala svojim riječima i tako ga mučila da mu je život bio ogorčio,
17 otvorio joj cijelo svoje srce i rekao joj: "Nikad nije britva došla na moju glavu, jer sam od utrobe majčine Nazirej Božji. Da mi se obrije glava, ostavila bi me moja snaga i postao slab i bio bih kao svaki drugi čovjek.
18 Onda je vidjela Delila da joj je otvorio cijelo svoje srce. Ona je dala pozvati filistejske poglavare i rekla im: "Dođite još jedanput, jer mi je otvorio cijelo svoje srce." Poglavari filistejski su došli k njoj i donijeli su sobom novce.
19 Onda ga ona uspavala na svojim koljenima i dozvala čovjeka, te mu dala obrijati sedam vlasi na njegovoj glavi. Tako ga ona učinila slabim, i ostavila ga njegova snaga.
20 I ona je povikala: "Eto Filistejaca na tebe, Samsone", probudio se on od sna i pomislio: "Oslobodit ću se kao uvijek kada se stresem." On, naime, nije znao, da je Gospodin odstupio od njega.
21 Onda su ga uhvatili Filistejci, iskopali mu oči, odveli ga u Gazu, okovali ga u mjedene verige, i morao je u tamnici mlin okretati.
22 A kosa na njegovoj glavi opet je pomalo rasla, otkako je bila obrijana.
23 I poglavari filistejski skupili se da prinesu veliku žrtvu svojem bogu Dagonu i da svetkuju veselu

svetkovinu, jer su rekli: “Naš je bog predao u naše
ruke neprijatelja Samsona.”
24 Kad su ga vidjeli, hvalili su ljudi svojega boga,
jer su rekli: “Naš je bog predao u naše ruke nepri-
jatelja, koji je zatirao našu zemlju i pobio mnoge od
nas.”
25 I kad se razigralo njihovo srce, povikali su: “Zo-
vite Samsona da nas zabavlja plesom!” I doveli su
Samsona iz tamnice, i on ih je zabavljao plesom.
Bili su ga namjestili među stupove.
26 A Samson je rekao dječaku koji ga je držao za
ruku: “Pusti me i pomozi mi da opipam stupove na
kojima stoji hram, da se mogu na njih nasloniti.”
27 Hram je bio pun ljudi i žena. Ondje su bili svi
filistejski poglavari, a na krovu je bilo oko tri tisuće
ljudi i žena koji su gledali Samsona kako pleše
28 Onda je Samson upravio Gospodinu ovu molit-
vu: “O Gospodine Bože, ja ti se molim sjeti me se,
i daj mi samo još ovaj put snagu, o Bože, da se
osvetim Filistejcima za moja oba oka.”
29 Onda je Samson uhvatio oba srednja stupa, na
kojima je stajao hram, i podupro se na njih, na
jedan svojom desnom rukom, a na drugi svojom
lijevom rukom.
30 Onda je rekao Samson: “Hoću, eto, umrijeti s
Filistejcima.” I upro se sa svom silom, i srušio se
hram na poglavare i na sve ljude koji su bili u
njemu. Tako je broj mrtvih, koje je on pobio
umirući, bio je veći od broja onih koje je pobio za
svojega života.
31 Njegova braća i sva njegova obitelj došli su,
uzeli ga, ponijeli ga i pokopali ga između Zorahe i
Eštaola u grobu njegova oca Manoahe. On je su-
dio u Izraelu dvadeset godina.

17 Na gori Efraimovoj prebivao je jedan čovjek
po imenu Mikah.
2 On je rekao svojoj majci: “Tisuću i stotinu sre-
brnih šekela, koji su ti bili ukradeni, i zbog kojih si
izustila kletvu, i to, dapače, na moje uši, evo, to je
srebro kod mene, ja sam ga uzeo.” Njegova majka
je odgovorila: “Gospodin neka te blagoslovi, moj
sine.”
3 Kad je on vratio tisuću i stotinu srebrnih šekela
svojoj majci, rekla je njegova majka: “Dajem to sre-
bro kao posvetni dar iz svoje ruke Gospodinu za
svojega sina, da se napravi od njega kip rezbaren
i liven. Zato ti ga dajem natrag.”
4 Kad on opet dao srebro svojoj majci, uzela je nje-
gova majka dvjesta srebrnih šekela i dala ih zla-
taru, koji od toga napravio rezbaren i liven kip. Bio
je postavljen u kući Mikahovoj.
5 Mikah je imao svetište, napravio efod i kućne
idole i posvetio jednoga od svojih sinova, koji mu je
onda služio kao svećenik.
6 U ono vrijeme nije bilo kralja u Izraelu. Svaki je
činio što mu je bilo drago.
7 Živio je onda jedan mladi čovjek iz Betlehema u
Judi, iz plemena Judina. On je bio Levit i boravio je
ondje kao došljak.
8 Čovjek je otišao iz grada Betlehema u Judi, da se
nastani gdje god može naći mjesto. Tako na svoje-
mu putu došao je u goru Efraimovu do kuće Mika-
hove.
9 Mikah ga upitao: “Odakle dolaziš?” On mu
odgovorio: “Ja sam Levit iz Betlehema u Judi i na
putu sam da se gdje god nastanim.”
10 Mikah ga zamolio: “Ostani kod mene i budi mi
otac i svećenik. Ja ću ti davati deset srebrnih
šekela na godinu, svu odjeću i svu hranu.” Levit je
na to pristao.
11 Otada je stanovao Levit kod njega, i mladi čo-
vjek bio mu je kao jedan od njegovih sinova.
12 Mikah je namjestio Levita, i mladi čovjek je po-
stao njegov svećenik i stanovao je u Mikahovoj
kući,
13 Mikah je pomislio: “Sada znam da će me Go-
spodin blagosloviti, jer imam Levita za svećenika.”

18 U ono vrijeme nije bilo kralja u Izraelu. Onda
je pleme Danovo tražilo sebi ba-štinski po-
sjed gdje bi se naselilo, jer mu dotada nije bila još
dopala baština među Izraelovim plemenima.
2 Zato su poslali Danovi sinovi iz svojega plemena
pet ljudi, ljude osobito valjane, iz graničnoga po-
dručja, iz Zorahe i Eštaola, da uhode i upoznaju
zemlju. Oni su im rekli: “Idite i uhodite zemlju!” I oni
su došli u goru Efraimovu, do kuće Mikahove, gdje
su prenoćili.
3 Kad su bili kod kuće Mikahove i poznali glas mla-
doga Levita, svratili se ondje i upitali ga: “Tko te
doveo ovamo? Što radiš tu? Što zaslužuješ
ovdje?”
4 On im odgovorio: “Tako i tako učinio je Mikah sa
mnom. On me nagovorio, i ja sam postao njegov
svećenik.”
5 Oni su mu rekli: “Pa upitaj Boga da znamo hoće
li nam biti sretan put na koji smo pošli!”
6 Nato im svećenik dao odluku: “Idite s mirom;
Bogu je po volji put kojim idete.”
7 Tako je pošlo dalje tih pet ljudi, došli su u Laiš i
vidjeli su da ljudi, koji su ondje prebivali, žive po
običaju Sidonaca bezbrižno, tiho i mirno. Ni jedan
nije zametao svađe, i moglo se nesmetano uživati
svoj posjed. Bili su daleko od Sidonaca i s ostalim
svijetom nisu imali nikakvih odnosa.
8 Pa kad se vratili k svojoj braći u Zorah i Eštaol,
upitala su ih njihova braća: “Što nam imate
javiti?”
9 Oni su odgovorili: “Ustajte, idimo na njih, jer smo
vidjeli zemlju koja je zaista vrlo dobra. Hoćete li biti
još neodlučni? Ne oklijevajte, zaputite se ondje i
zemlju zaposjednite!
10 Kada dođete ondje, naći ćete narod bezbrižan,
zemlju vrlo prostranu—Bog je daje u vaše ruke—i
mjesto kojemu ne manjka ničega što ima na ze-
mlji.”
11 Onda se podiglo odande šest stotina ljudi na-
oružanih iz plemena Danova od Zorahe i Eštaola.
12 Oni se na svojemu putu utaborili kod Kirjat-
Jearima u Judi. Zato se zove ono mjesto Mahaneh
Dan do današnjega dana. Leži zapadno od Kirjat-
Jearima.
13 Odatle su krenuli dalje u Efraimovu goru i došli
su do kuće Mikahove.
14 Petorica ljudi, koji su bili izašli da uhode zemlju
Laiš, obratili se svojoj braći ovim riječima: “A znate
li da se u ovim kućama nalaze efod, terafe i kip rez-
baren i liven? Sada gledajte što ćete činiti!”
15 I oni se svratili onamo, ušli su u kuću mladoga
Levita, u kuću Mikahovu i pozdravili ga.
16 Šest stotina naoružanih Danovih sinova je os-
talo pred vratima.
17 Petorica ljudi, koji su bili izašli da uhode zemlju
i ovamo došli, ušli su gore i uzeli rezbareni kip,
efod, kućne idole i liveni kip, dok je svećenik ostao
kod šest stotina naoružanih ljudi pred vratima.
18 Kad su oni bili ušli u kuću Mikahovu i uzeli rez-
bareni kip, efod, kućne idole i liveni kip, upitao ih
svećenik: “Što radite tu?”
19 Oni su mu odgovorili: “Tiho, stavi ruku na usta,
pođi s nama i budi naš otac i svećenik! Je li bolje za
te, da budeš svećenik za kuću samo jednoga čo-
vjeka ili svećenik za jedno pleme i rod u Izraelu?”

20 Obradovan time, uzeo je svećenik efod, terafe
i rezbareni kip i pridružio se ljudima.
21 Oni se podigli i otišli su dalje, a djecu, stado i
blago postavili naprijed.
22 Kad su se bili udaljili od kuće Mikahove, ljudi koji
su stanovali u kućama kod kuće Mikahove, skupili
su se i krenuli su u potjeru za Danovim sinovima.
23 Kad su dozivali Danove sinove, okrenuli se ovi
i upitali Mikahu: “Što ti je, te si skupio te ljude?”
24 On je odgovorio: “Mojega boga što sam ga na-
pravio, uzeli ste mi zajedno sa svećenikom i otišli
ste što mi je još ostalo? Kako me možete još pitati:
‘što ti je?’ ”
25 A sinovi Danovi su mu odgovorili: “Ne viči dalje
za nama! Inače mogli bi se gnjevni ljudi na vas
okrenuti, i mogli biste izginuti ti i tvoji.”
26 I sinovi Danovi otišli su dalje. A Mikah videći, da
su oni jači od njega, vratio se i otišao svojoj kući.
27 A oni odveli sobom djelo Mikahovo i svećenika
koji je bio kod njega, i došli su u Laiš, gdje su preb-
ivali tihi i mirni ljudi, pobili ih oštricom mača i spalili
grad ognjem.
28 A nitko mu nije došao u pomoć, jer je ležao da-
leko od Sidona i nije imao nikakvih odnosa s os-
talim svijetom. Ležao je, naime, u dolini kod
Bet-Rehoba. Kad su poslije opet sazidali grad,
naselili se ondje.
29 I nazvali grad Dan po imenu svojega pradjeda
Dana, koji je bio sin Izraelov. A prije se grad zvao
Laiš.
30 I sinovi Danovi namjestili sebi onaj rezbareni
kip, i Jonatan, sin Geršoma, sina Manasehova, i
njegovi sinovi bili su svećenici kod plemena
Danova sve do vremena kad je zemlja bila
odvedena u ropstvo.
31 I bio im je namješten onaj rezbareni kip koji je
bio napravio Mikah za sve vrijeme dokle je Božji
dom bio Šilu.

19 Dogodilo se u ono vrijeme, kad još nije bilo
kralja u Izraelu, boravio je jedan Levit na
kraju gore Efraimove kao došljak. On je sebi uzeo
djevojku iz Betlehema u Judi za suložnicu.
2 Suložnica njegova bila mu je nevjerna, pa otišla
od njega natrag u svoju očinsku kuću u Betlehem u
Judi, i bila je ondje već četiri mjeseca.
3 Kad je ustao njezin muž otišao je za njom da je
nagovori neka se vrati. On je imao sobom momka
svojega i dva magarca. Kad ga ona uvela u kuću
svojega oca i kad ga pogledao djevojčin otac, iza-
šao mu veselo u susret.
4 Jer ga je njegov tast, djevojčin otac, zadržavao,
ostao je tri dana kod njega. Zajedno su jeli i pili, i
ondje su noćili.
5 I dogodilo se četvrti dan, kad su bili rano ustali, i
on htio ići, rekao je otac djevojčin svojemu zetu:
“Okrijepi se još zalogajem kruha, pa onda možete
putovati.”
6 Sjeli su oni, i obojica su zajedno jeli i pili. Onda je
zamolio otac djevojčina muža: “Hajde budi zado-
voljan, pa još jedanput prenoći i budi veseo.”
7 A kad je čovjek ustao da ide, navalio je na njega
njegov tast, da još jedanput prenoći.
8 Kad se petoga dana podigao rano ujutro da ide,
zamolio je opet djevojčin otac: “Ali okrijepi se na-
jprije i čekajte dok se dan nagne na zapad!” I tako
su jeli obojica zajedno.
9 Kad je onda čovjek ustao da ide zajedno sa svo-
jom suložnicom i sa svojim slugom, rekao mu
njegov tast, otac djevojčin: “Eto, dan se nagnuo na
zapad i sad će večer. Prenoćite ovdje! Eto, dan je
na zalasku, prenoći ovdje i budi veseo! Sutra mo-
žete onda uraniti na put i možeš se vratiti kući.”
10 Ali čovjek nije htio još jedanput prenoćiti, nego
je ustao, otišao i došao je do u blizinu Jebusa, a to
je Jeruzalem. Imao je sobom dva osedlana magar-
ca, i njegova suložnica bila je s njim.
11 Kad su bili kod Jebusa, a dan se bio već jako
nagnuo, rekao je sluga svojem gospodaru:
“Hajde, svratimo se u taj jebusejski grad i
prenoćimo u njemu.”
12 A njegov gospodar mu rekao: “Nećemo se
svraćati u tuđi grad, koji ne pripada Izraelovim si-
novima, nego ćemo ići dalje do Gibee.”
13 Još je rekao svojem sluzi: “Hajde brže da sti-
gnemo u koje od tih mjesta i da prenoćimo u Gibei
ili u Rami.”
14 Tako su otišli dalje svojim putom. Sunce im
zađe kad su bili u blizini Gibee, koja je Benjami-
nova.
15 Ovamo se svratili da prenoće u Gibei. Kad je bio
unutra i sjeo na gradskom trgu, nije bilo nikoga, koji
bi ih primio u svoju kuću da prenoće.
16 Onda se uvečer vraćao jedan starac sa svojega
posla u polju. Čovjek je bio iz gore Efraimove i bo-
ravio kao došljak u Gibei, dok su stanovnici mjesta
bili Benjaminovi sinovi.
17 I on je podigao oči i opazio na gradskom trgu
putnika. Kad ga upitao starac: “Kamo ideš i odakle
dolaziš?”
18 On mu odgovorio: “Mi smo na putu od Betlehe-
ma u Judi u nutrinu gore Efraimove. Odande sam
ja. Putovao sam u Betlehem u Judi, a sada idem u
Gospodinov dom, ali nitko me ne prima u svoju
kuću,
19 iako imamo slame i hrane za svoje magarce i
kruha i vina za sebe, za tvoju sluškinju i za momka
koji pripada nama, tvojim slugama; imamo svega
dosta.”
20 Onda je rekao starac: “Neka ti je mir! Ali sve-
jedno moja briga će biti, ako ti što bude manjkalo;
ali nikako ne smiješ prenoćiti na trgu.”
21 Uveo ga onda u svoju kuću i dao hranu magar-
cima. I kad su sebi oprali noge, jeli su i pili.
22 Tako dok su se oni veselili, najedanput neki ljudi
iz grada, zločinci, opkolili kuću, počeli su lupati na
vrata i zatražili od starca, gospodara kuće: “Izvedi
čovjeka koji ti se svratio, da se tjelesno upoznamo
s njim.”
23 Čovjek, gospodar kuće, izašao je k njima van i
rekao im: “Ali nemojte, moja braćo! Ne činite zla!
Kad je čovjek ušao u moju kuću, ne smijete učiniti
takvu sramotu.
24 Izvest ću vam svoju kćer, djevojku, i suložnicu
njegovu. Njima možete silu nanijeti i činiti s njima
što vam je volja! Ali na tom čovjeku ne smijete
počiniti takvu sramotu.”
25 A kad ga ljudi nisu htjeli poslušati, uzeo je čo-
vjek svoju suložnicu i izveo je k njima na ulicu. Oni
su ju zlostavljali i cijelu noć do zore činili su s njom
svoje nevaljaštine, pa ju tek u zoru pustili.
26 U zoru došla je žena i pala pred kućnim vratima
čovjeka kod koga je stanovao njezin gospodar, i
ostala tu ležeći dok se nije svanulo.
27 Njezin je gospodar ujutro ustao, otvorio kućna
vrata te izišao da nastavi put, kad je opazio ženu,
svoju suložnicu, kako leži na kućnim vratima s ru-
kama na pragu.
28 On joj rekao: “Ustani, poći ćemo!” Ali nije dobio
odgovora. Onda ju stavio na magarca, i čovjek je
ustao i otišao u svoje mjesto.
29 Kad je došao kući, uzeo je nož, prihvatio svoju
suložnicu, isjekao ju dio po dio na dvanaest ko-
mada i razaslao ih u sve krajeve Izraelove.

30 Svaki, koji je to vidio, povikao je: “Takvo što od izlaska Izraelovih sinova iz Egipta do danas nije se još nikada dogodilo i nikada se nije doživjelo. Promislite o tom, stvorite odluku i radite!”

20 Onda su izašli svi Izraelovi sinovi i skupila se zajednica od Dana do Beer-Šebe, i zemlja Gilead, kao jedan čovjek pred Gospodinom u Mispi.
2 A poglavari svega naroda, svih Izraelovih plemena, našli su se u skupštini naroda Božjega, četiri stotine tisuća ljudi pješaka, naoružanih mačevima.
3 Benjaminovi sinovi doznali da su Izraelovi sinovi otišli u Mispu, a Izraelovi sinovi su upitali: “Recite, kako se dogodilo to zlo!”
4 Onda je odgovorio Levit, muž žene koja je bila ubijena, govoreći: “Došao sam sa suložnicom u Gibeu u Benjaminu, da prenoćim.
5 Građani u Gibei su ustali na me i noću opkolili kuću u kojoj sam se nalazio. Htjeli su me ubiti, a suložnicu su moju zlostavili tako da je umrla.
6 Onda sam uzeo suložnicu svoju, isjekao sam ju na komade i razaslao ih u sve krajeve baštine Izraelove, jer su počinili groznu sramotu u Izraelu.
7 I sada, vi Izraelovi sinovi svi skupa, stvorite savjet i djelo!”
8 Onda se podigao sav narod kao jedan čovjek i povikao: “Ni jedan od nas ne smije ići k svojem šatoru, i ni jedan od nas ne smije se vraćati svojoj kući!”
9 Eto, s Gibeahom učinimo ovako: “Neka ždrijeb govori protiv njega!
10 Uzet ćemo iz svih Izraelovih plemena po deset ljudi od stotine, i po stotinu od tisuće, i po tisuću od deset tisuća, da donesu hranu vojsci. Kad se oni vrate, učinit ćemo Gibei u Benjaminu onako kako je zaslužila sramota koju je počinila u Izraelu.”
11 Sav je Izrael utvrdio kao jedan čovjek da zajedno istupi protiv toga grada.
12 Onda su poslala plemena Izraelova ljude u sve rodove u Benjaminu s porukom: “Kakva se to sramota učinila među vama?
13 Sada predajte te ljude, zločince koji su u Gibei, da ih pogubimo i uklonimo to zlo iz Izraela!” Ali sinovi Benjaminovi nisu pristali na zahtjev svoje braće, Izraelovih sinova.
14 Nego su se skupili sinovi Benjaminovi iz gradova u Gibei, da pođu u rat protiv Izraelovih sinova.
15 Kad se onoga dana prebrojilo Benjaminove sinove, bilo je iz gradova dvadeset i šest tisuća ljudi jako naoružanih, osim stanovnika u Gibei, kojih je bilo po broju sedam stotina odabranih ljudi.
16 Među svim ovim ljudima bilo je sedam stotina odabranih ljudi, koji su bili ljevaci. Svaki od njih znao je kamenjem gađati iz praćke u dlaku ne promašujući.
17 Kad se prebrojilo Izraelove sinove, bilo ih je, osim Benjaminovih sinova, četiri stotine tisuća ljudi jako naoružanih, samih hrabrih vojnika.
18 Nato se podigli i otišli su u Betel i upitali Boga. Izraelovi sinovi pitali su: “Tko će između nas izići najprije u boj protiv Benjaminovih sinova?” Gospodin je odgovorio: “Juda najprije.”
19 Sutradan podigli se Izraelovi sinovi i utaborili se pred Gibeom.
20 Onda su izašli Izraelovi sinovi u boj protiv Benjaminovih sinova, i izraelska vojska svrstala se pred Gibeom protiv njih.
21 A sinovi Benjaminovi izašli iz Gibee i toga dana porušili na tlo dvadeset i dvije tisuće ljudi između Izraelaca.
22 Ali vojnici izraelski nisu izgubili hrabrost. Oni se još jedanput svrstaju na mjestu gdje su to bili učinili prvoga dana.
23 Kad su, naime, Izraelovi sinovi bili otišli, plakali su sve do navečer pred Gospodinom i upitali su Gospodina: “Moramo li još jedanput izići u boj protiv svoje braće, Benjaminovih sinova?” Gospodin im je odgovorio: “Izađite protiv njih!”
24 Tako su izašli Izraelovi sinovi drugi dan opet protiv Benjaminovih sinova.
25 Onda su provalili sinovi Benjaminovi drugi dan iz Gibee i porušili na tlo još osamnaest tisuća ljudi između Izraelovih sinova, sve samih jako naoružanih ljudi.
26 Onda se svi Izraelovi sinovi podigli na put, sav narod, i došli su u Betel. Plakali su i ostali ondje pred Gospodinom, postili su preko dana do večeri i prinijeli Gospodinu žrtve paljenice i žrtve mirotvorne.
27 Nato su upitali Izraelovi sinovi Gospodina. Ondje se, naime, u ono vrijeme nalazila škrinja Božjega zavjeta,
28 a Finehas, sin Eleazarov, unuk Aronov, vršio je u one dane službu pred njim. Oni su pitali: “Moramo li još jedanput izići u boj protiv svoje braće, Benjaminovih sinova, ili ćemo odustati od toga?” Gospodin je odgovorio: “Izađite, jer ću ih sutra predati vama u ruke.”
29 Onda su namjestili Izraelovi sinovi oko Gibee ljude u zasjedu.
30 Treći dan onda su izašli Izraelovi sinovi protiv Benjaminovih sinova i svrstali se kao prije pred Gibeom.
31 Benjaminovi sinovi su izašli pred vojsku, dali su se odmamiti od grada i počeli su kao prije ubijati narod na putovima, od kojih jedan vodi u Betel, drugi preko polja u Gibei, i poubijaju oko trideset ljudi od Izraelovih sinova.
32 I mislili su sinovi Benjaminovi: “Potučeni su od nas kao prvi put.” Ali Izraelovi sinovi bili su među sobom ugovorili: “Mi ćemo bježati da ih odmamimo od grada na putove.”
33 Zato su svi Izraelovi sinovi ostavili svoja mjesta i namjestili se kod Baal-Tamara, a u zasjedi skriveni Izraelovi sinovi provalili iz svojih mjesta zapadno od Gibee.
34 Onda je došlo protiv Gibee deset tisuća ljudi, iz svega Izraela izabranih ljudi. Razvio se težak boj, a oni nisu slutili da će ih zlo snaći.
35 Gospodin je dao, naime, da Izraelovi sinovi potuku Benjaminove sinove. Izraelovi sinovi pogubili su onaj dan dvadeset i pet tisuća i stotinu ljudi od Benjaminovih sinova, sve samih jako naoružanih vojnika.
36 I vidjeli su sinovi Benjaminovi da su potučeni. Izraelovi sinovi bili su se povukli ispred Benjaminovih sinova, jer su se oslonili na zasjedu, koju su bili namjestili protiv Gibee.
37 Zasjeda je onda najedanput navalila protiv Gibee. I uspjelo je zasjedi provaliti i sav grad pobiti oštricom mača.
38 Među Izraelovim sinovima i zasjedom bilo je dogovoreno da za znak zapale vatru da se digne stup dima u gradu.
39 I kada su Izraelovi sinovi u boju uzmicali, a sinovi Benjaminovi već počeli ubijati neke između Izraelovih sinova, poubili su ih oko trideset ljudi, a u vjeri da su ih pobijedili kao u prvom boju.
40 Onda se počelo u gradu dizati znak vatre, stup dima. Benjaminovi sinovi se obazreli i vidjeli su kako se oganj iz cijeloga grada diže do neba.
41 I Izraelovi sinovi vratili se natrag, a Benjami-

nove sinove uhvatio strah, jer su vidjeli da ih je zlo
snašlo.
42 Bježali su pred Izraelovim sinovima prema pu-
stinji, ali ih nije minuo boj. Oni iz drugih gradova
ubijali su ih među sobom.
43 Oni su opkolili Benjaminove sinove, gonili ih i
poubijali ih, na istok do u blizinu Gibee.
44 I palo je Benjaminovih sinova osamnaest tisuća
ljudi, samih junaka.
45 Oni su okrenuli u bijeg, prema pustinji k hridini
Rimonu, ali ih oni još na putovima poubili pet tisuća
ljudi, i gonili ih do Gidoma i pobili još dvije tisuće
ljudi.
46 I tako je svega poginulo onaj dan Benjaminovih
sinova dvadeset i pet tisuća ljudi jako naoružanih,
sve samih junaka.
47 Bilo je šest stotina ljudi kojima je uspjelo pobjeći
u pustinju k hridini Rimonu. Ostali su kod hridine
Rimona četiri mjeseca.
48 A Izraelovi sinovi vratili se k Benjaminovim si-
novima i isjekli oštricom mača i ljude i stoku, sve
što se našlo u gradovima, i sve gradove na koje su
naišli popalili ognjem.

21 Izraelovi sinovi bili su se zakleli u Mispi: "Ni
jedan od nas neće dati svoju kćer za ženu
sinu Benjaminovu."
2 Kad je onda narod bio otišao u Betel i ondje do
večeri boravio kod svetišta, podigli svoj glas i
počeli su glasno plakati,
3 govoreći: "Zašto se, Gospodine, Bože Izraelov,
moralo ovo dogoditi u Izraelu, da danas nestane
jednoga cijelog plemena iz Izraela?"
4 Sutradan rano napravili su ondje žrtvenik i prini-
jeli su žrtve paljenice i žrtve mirotvorne.
5 Onda su upitali Izraelovi sinovi: "Tko od svih Izra-
elovih plemena nije došao na skupštinu Gospodi-
nu?" Bili su se, naime, svečanom zakletvom
zaprijetili svakomu, koji ne bi došao u Mispu Gos-
podinu: "Neka se kazni smrću!"
6 A sad se Izraelovim sinovima sažalilo na njihovo
bratsko pleme Benjaminovo, i jadikovali su:
"Jedno se, eto, pleme iskorijeni iz Izraela.
7 Kako da pomognemo onima koji su preostali da
bi imali žene, kad smo se zakleli Gospodinu, da im
ne damo svojih kćeri za žene?"
8 I kad su pitali nije li tko iz Izraelovih plemena
došao u Mispu Gospodinu, opazilo se da nije bio
nitko došao iz Jabeša u Gileadu u tabor na skupšti-
nu.
9 Prebrojili su narod i pokazalo se da nije bilo ondje
nijednoga od onih koji su boravili u Jabešu u Gilea-
du.
10 Onda je poslala zajednica onamo dvanaest ti-
suća od najhrabrijih ljudi i zapovjedila im: "Idite i
pobijte stanovnike u Jabešu u Gileadu mačem, i
žene i djecu!"
11 Imate pritom ovako postupati: "Poubijte sve
muško i sve žensko što je spoznalo, ležalo sa
čovjekom!"
12 Našli su onda među stanovnicima Jabeša u
Gileadu četiri stotine djevojaka, koje nisu bile
poznale čovjeka, i doveli ih u tabor u Šilo u zemlji
Kanaanaca.
13 Onda je poslala sva zajednica i poručila Ben-
jaminovim sinovima, koji su bili kod hridine Ri-
mona, i ponudila im slobodno područje.
14 Nato se vratili sinovi Benjaminovi natrag. Dali
su im djevojke koje su ostavili na životu između
žena iz Jabeša u Gileadu, ali ih nije bilo dosta za
njih.
15 Jer je narodu bilo žao Benjaminovih sinova što
je Gospodin smanjio pleme Izraelovo.
16 Upitale su starješine zajednice: "Kako ćemo
pomoći ovima koji su preostali da bi imali žene,
otkako su nestale žene iz plemena Benjaminova?"
17 Rekli su: "Preostalim Benjaminovim sinovima
ostaje još samo posjed, ali ne smije pleme iščez-
nuti iz Izraela.
18 Mi im ipak ne možemo dati žena između svojih
kćeri, jer su se zakleli Izraelovi sinovi: "Neka je
proklet tko je dao ženu Benjaminovim sinovima."
19 Potom su rekli: "Eto, svake je godine Svečana
gozba Gospodinova u Šilu, koji leži sjeverno od
Betela, istočno od puta što vodi od Betela u
Šekem, i južno od Lebone."
20 Stoga su savjetovali Benjaminovim sinovima:
"Idite i posakrivajte se u vinogradima!
21 I čim vidite da djevojke iz Šila izlaze, plesati,
skočite iz vinograda i otmite svaki sebi ženu iz-
među djevojaka iz Šila! Onda se vratite natrag u
zemlju Benjamin.
22 Ako li dođu njihovi očevi i njihova braća da pod-
ignu tužbu kod nas, onda ćemo im reći: 'Darujte
nam ih, jer u ratu nismo dobili žene za svakoga.
Ako im ih ne dadete, griješite,' "
23 Benjaminovi sinovi su izvršili zapovijed. Doveli
su sebi potrebni broj žena od djevojaka plesačica,
koje su oteli, vratili se natrag u svoj baštinski po-
sjed, sazidali opet gradove i naselili se u njima.
24 I Izraelovi sinovi vratili se odande u ono vrijeme
kući svaki svojemu plemenu i svojem rodu. Svaki
je otišao odande na svoj baštinski posjed.
25 U ono vrijeme još nije bilo kralja u Izraelu. Svaki
je činio kako mu se činilo da je pravo svakomu u
njegovim očima.

Ruta

1 I dogodilo se u vrijeme kad su još vladali suci, nastala je glad u zemlji. Onda se odselio iz Betlehema u Judi jedan čovjek sa svojom ženom i sa svoja dva sina. Mislio se nastaniti u Moapskoj zemlji.
2 Taj se čovjek zvao Elimelek, žena se njegova zvala Noema, dva njegova sina zvala su se Mahlon i Kilion. Oni su bili Efraćani iz Betlehema u Judi. Kad su bili došli u moapsku zemlju i ondje se nastanili.
3 Onda je umro Elimelek, muž Noemin, a ona je ostala sa svoja dva sina.
4 Oni se oženili Moabkama: jedna se zvala Orpah, druga Ruta. Oni su boravili ondje jedno deset godina.
5 Onda su umrla i oba sina, Mahlon i Kilion. Tako iza smrti svojih sinova i svojega muža je ostala žena sama.
6 Onda se ona podigla sa svojim snahama da se vrati natrag iz Moapske zemlje. Bila je, naime, doznala u Moapskoj zemlji, da je Gospodin pohodio svoj narod i opet mu dao kruha.
7 I tako je ona, sa svoje dvije snahe ostavila mjesto gdje je stanovala do sada; i one su pošle putom, da se natrag vrate u zemlju Judinu,
8 Stoga je rekla Noema svojim dvjema snahama: "Idite, vratite se natrag, svaka u kuću svoje majke! Neka vam Gospodin naplati ljubav, koju ste iskazale umrlima i meni!
9 Neka vam Gospodin dade da nađete mir, svaka u kući svojega muža!" Onda ih poljubila, a one su počele glasno plakati.
10 One su joj rekle: "Ne, mi ćemo tebe pratiti kući k tvojem narodu."
11 A Noema je rekla: "Vratite se, drage kćeri, zašto biste išle sa mnom? Imali još sinova u mojoj utrobi koji bi vam mogli biti muževi?
12 Vratite se, drage kćeri, idite kući! Ja sam odviše stara za muža. Pa i kad bih mislila da imam još nade, i kad bih još noćas imala muža, pa i sinove rodila,
13 zar biste čekale na njih dok odrastu? Zar biste zbog njih ostale neudate? Ne, drage kćeri, meni je u tom gore negoli vama, da se ruka Gospodinova podigla protiv mene."
14 One su počele nanovo plakati. Orpah se onda oprostila od svoje svekrve, a Ruta je ostala kod nje.
15 Ali Noema je zamolila: "Eto, jetrva se tvoja povratila k svojem narodu i svojim bogovima, pa se vrati i ti i slijedi svoju jetrvu."
16 A Ruta je odgovorila: "Ne sili me tako da te ostavim i da te ne slijedim dalje. Kamo ti ideš, ondje idem i ja, i gdje ti ostaneš, ondje ostajem i ja; tvoj narod je moj narod, i tvoj Bog je moj Bog.
17 Gdje ti umreš, umrijet ću i ja, i ondje hoću biti i ja pokopana, Gospodin neka učini sa mnom što hoće. Samo me smrt može rastaviti od tebe."
18 I kad je Noema vidjela da je tvrdo naumila ići s njom, prestala ju odvraćati.
19 Tako su obje išle dalje dok nisu došle u Betlehem. Kad su došle u Betlehem, sav se grad uzbunio zbog njih. Žene su pitale: "Nije li to Noema?"
20 Ona im je odgovarala: "Ne zovite me Noema, zovite me Mara, jer je Svemoćni pustio na mene veliku gorkost.
21 Bogata sam otišla, praznih ruku vraća me Gospodin. Što me zovete Noema kad Gospodin protiv mene istupio i Svemoćni tugu na mene navalio?"
22 Tako se Noema vratila iz Moapske zemlje u pratnji Moabke Rute, svoje snahe, koja je htjela s njom ići. Došli su u Betlehem upravo početkom ječmene žetve.

2 Noema je imala rođaka po mužu, čovjeka vrlo bogata iz roda Elimelekova, po imenu Boaza.
2 I jednoga je dana Moabka Ruta rekla Noemi: "Rado bih izišla u polje, i ako mi se dopusti, pabirčila bih klasje." Ona je odgovorila: "Idi, draga kćeri!"
3 I ona otišla, i pabirčila je u polju za žeteocima. Dogodilo se, te je došla na njivu Boazovu, koji je bio od roda Elimelekova.
4 Upravo je došao Boaz iz Betlehema i pozdravio žeteoce: "Gospodin s vama!" Oni su odgovorili: "Gospodin te blagoslivljao!"
5 Onda je upitao Boaz slugu koji je nadzirao žeteoce: "Čija je ovo djevojka?"
6 Odgovorio je sluga, koji je nadzirao žeteoce, govoreći: "To je Moabka, djevojka koja je s Noemom došla iz Moapske zemlje.
7 Molila je: 'Rado bih pabirčila i kupila klasje između snopova za žeteocima.' I došla je i od ranoga jutra do sada bila je na nogama, i jedva da je samo malo otpočinula."
8 Onda je Boaz rekao Ruti: "Slušaj, kćeri moja, nemoj ići na njivu koga drugoga pabirčiti, i ne odlazi odavde, nego se drži mojih djevojaka!
9 Pazi na kojoj njivi one žanju, pa idi za njima! Ja sam slugama zapovjedio da te ne diraju. Kad ožedniš, idi k posudama i pij što su sluge donijele!"
10 Onda je ona pala ničice, poklonila se sve do zemlje i rekla mu: "Kako to da si tako milostiv prema meni i da si mi tako prijazan, makar sam strankinja."
11 Rekao joj Boaz, govoreći: "Čuo sam ja sve što si učinila svojoj svekrvi iza smrti svojega muža. Oca, majku i zavičaj si ostavila, pa si došla k narodu koji prije nisi znala.
12 Gospodin neka ti plati za tvoje djelo! Potpuna plaća neka ti bude od Gospodina, Boga Izraelova, kad si došla, da se pod krila njegova skloniš!"
13 Ona je odgovorila: "Našla sam milost u tvojim očima, gospodaru, jer si me utješio i prijazno progovorio svojoj sluškinji, ako i nisam kao jedna od tvojih sluškinja."
14 Kad je bilo vrijeme jesti, rekao joj Boaz: "Dođi i jedi kruha s nama i umoči zalogaj svoj u ocat!" I ona je sjela pokraj žetelaca, i on je stavio pred nju toliko prženih zrna da se mogla nasititi i još joj preteklo.
15 Kad je onda ustala da pabirči dalje, zapovjedio je Boaz svojim slugama: "Ona smije pabirčiti i među snopovima, i nemojte ju pri tom smetati!
16 Nego još od svojih rukoveti navlaš ispuštajte i ostavljajte joj neka kupi; ne korite je!"
17 Tako je ona pabirčila na njivi sve do večeri, i kad je onda izmlatila što je bila napabirčila, bilo je gotovo efa ječma.
18 Ona je to uzela na sebe i otišla u grad. Kad je njezina svekrva vidjela koliko je napabirčila, i kad ona još izvadila i dala joj što joj je preteklo pošto se nasitila.
19 I njezina svekrva joj rekla: "Gdje si to pabirčila

danas? Gdje si bila na poslu? Neka je blagoslovljen koji ti je bio tako dobar!" I ona je pripovjedila svojoj svekrvi kod koga je radila danas, i rekla: "Čovjek, kod koga sam danas radila zove se Boaz."
20 Noema je rekla svojoj snahi: "Neka je blagoslovljen od Gospodina on koji svoje dobrote ne uskraćuje ni živima ni mrtvima" I rekla joj Noema: "Taj nam je čovjek u rodu, jedan od onih koji su nam dužni otkup."
21 I Moabka Ruta pripovijedala je dalje: "Još mi je rekao: 'Drži se mojih ljudi dok ne budu gotovi s mojom cijelom žetvom.' "
22 Noema je rekla svojoj snahi Ruti: "Dobro, draga kćeri, idi s njegovim djevojkama! Onda te na drugoj njivi ne mogu dirati."
23 I tako se ona kod pabirčenja držala Boazovih djevojaka, dok se nije dovršila žetva ječma i žetva pšenice. Onda je živjela u kući kod svekrve svoje.

3 Jednoga dana joj je rekla njezina svekrva Noema: "Draga kćeri, ne treba li da ti potražim gdje bi ti moglo biti dobro?
2 Evo, Boaz, rođak naš, sa čijim si djevojkama bila zajedno, vijat će ove noći ječam na gumnu.
3 Umij se i namaži, odjeni na se svoje najbolje pa idi na gumno! Pripazi na to da te on ne vidi dok ne jede i ne napije se!
4 Kad onda on legne spavati, pazi gdje će leći, pa idi ondje, digni pokrivač s njegovih nogu i lezi ondje; i on će ti već reći što ćeš činiti."
5 Ona joj odgovorila: "Što god mi rekneš, učinit ću."
6 I tako je ona otišla na gumno i učinila sve onako kako joj je bila rekla njezina svekrva.
7 Kad je Boaz jeo i pio i dobre volje bio, legnuo da spava iza stoga žita; ona je došla polako, podignula pokrivač s njegovih nogu i legla ondje.
8 Oko ponoći trgnuo se čovjek, okrenuo i vidio ženu gdje leži kod njegovih nogu.
9 Kad je upitao: "Tko si?", odgovorila je ona: "Ruta, tvoja sluškinja. Raširi skut svoje haljine na svoju sluškinju, jer ti si rođak koji duguje otkup."
10 Onda je on rekao: "Gospodin neka te blagoslovi, kćeri moja! Ljubav koju mi sad pokazuješ ljepša je od one prve, jer nisi trčala za mladim ljudima, ni siromašnim ni bogatim.
11 I zato, kćeri moja, budi bez brige! Što god zatražiš, učinit ću ti, jer zna svaki u gradu da si čestita žena.
12 A svakako je istina da ja dugujem otkup, ali ima još jedan drugi koji ima dužnost otkupa i bliži ti je rođak od mene.
13 Ostani ovu noć ovdje, a ujutro htjedne li on ispuniti svoju dužnost otkupa prema tebi, dobro, neka to učini! A nije htio ispuniti svoju dužnost otkupa prema tebi, ja ću se zauzeti za te, tako mi živoga Gospodina! Sad spavaj mirno do jutra!"
14 I kako je do jutra spavala kod njegovih nogu, ustala je dok još nije mogao čovjek čovjeka raspoznati. Onda je on rekao: "Ne smije se znati da je žena došla na gumno."
15 Onda ju pozvao: "Daj ogrtač koji imaš na sebi, i drži ga!" Ona ga pridržala, a on je izmjerio šest mjerica ječma i nasuo joj, i onda otišao u grad.
16 Kad je ona došla k svojoj svekrvi, upitala ju ova: "Što si postigla, draga kćeri?" Ona joj pripovjedila točno kako je s njom postupao čovjek.
17 A ona je rekla: "Ovih šest mjerica ječma darovao mi, jer mi je rekao: 'Ne smiješ praznih ruku doći svojoj svekrvi.' "
18 Onda ova je rekla: "Čekaj sad mirno, draga kćeri, dok doznaš kako će stvar izići, jer čovjek se neće prije smiriti dok ne svrši stvar još danas."

4 Boaz je uto bio otišao na gradska vrata i ondje sjeo. I kad je prolazio onaj rođak, koji je dugovao otkup, a o kojemu je Boaz govorio, pozvao ga: "Hodi ovamo i sjedni ovdje!" On je došao i sjeo.
2 I doveo Boaz deset ljudi između gradskih starješina i zamolio ih: "Sjednite ovdje!" I oni su sjeli.
3 Onda je rekao čovjeku, koji je imao dužnost otkupa: "Noema koja se vratila iz Moapske zemlje prodaje njivu što je bila našega rođaka Elimeleka.
4 Mislio sam da ti predložim da ju kupiš pred ovima što sjede ovdje, i pred narodnim starješinama! Ako je hoćeš otkupiti, učini to, ako nećeš, kaži mi da znam, jer osim tebe nema nikoga koji ima pravo otkupa, jer ja dolazim tek poslije tebe." Onaj je odgovorio: "Ja ću je otkupiti."
5 Onda je Boaz rekao: "Ako kupiš od Noeme njivu, s tim dobivaš i Moabku Rutu, ženu pokojnoga, da tako podigneš ime pokojniku na njegovoj baštini ."
6 Onda je rekao rođak koji je imao dužnost otkupa: "Onda je ja ne mogu otkupiti za sebe, jer bih oštetio svoju vlastitu baštinu. Otkupi je ti za sebe—što bi trebalo da ja otkupim, jer ja ju neću otkupiti."
7 A bio je od starine ovaj običaj u Izraelu kod otkupljenja i zamjene: da sva stvar bude pravomoćna, izuo bi jedan svoju obuću i dao drugomu. To je bila potvrda u Izraelu.
8 Stoga kad je onaj rođak koji je imao dužnost otkupa, bio rekao Boazu: "Kupi to za sebe!", izuo svoju obuću.
9 Onda je rekao Boaz starješinama i svima nazočnima: "Vi ste sad svjedoci da sam od Noeme kupio sve što je bilo Elimelekovo i što je bilo Kilionovo i Mahlonovo.
10 Uz to sam dobio za ženu Moabku Rutu, ženu Mahlonovu, da podignem ime pokojnomu na njegovoj baštini , da ne bi izginulo ime pokojnomu iz kruga njegove braće i s vrata njegova zavičajnoga mjesta. Tomu ste vi danas svjedoci."
11 Svi na vratima nazočni i starješine su izjavili: "Mi to svjedočimo. Neka Gospodin ženu, koja ulazi u tvoju kuću, učini kao Rahelu i Leu, koje su obje sazidale kuću Izraelovu! Neka ti izvršuješ moć u Efrati i neka sebi načiniš ime u Betlehemu!
12 Neka kuća tvoja bude kao kuća Peresa, koga je rodila Tamara Judi, po potomstvu koje neka ti dade Gospodin od te mlade žene!"
13 Potom je uzeo Boaz Rutu sebi, i ona je postala njegova žena. Kad je on otišao k njoj, Gospodin je blagoslovio i ona je zatrudnjela i rodila sina.
14 Onda su rekle žene Noemi: "Neka je blagoslovljen Gospodin koji ti nije danas uskratio zaštitnika; i neka njegovo Ime bude slavno u Izraelu!
15 Neka bude utjeha tvojemu srcu i tvoj skrbnik u starosti, jer ga rodila tvoja snaha koja te ljubi, ona koja ti više vrijedi nego sedam sinova."
16 Noema je uzela dijete, stavila ga na svoje krilo, i bila je njegova odgojiteljica.
17 Susjede su mu dale ime, kad su rekle: "Rodio se Noemi sin, i nazvali su ga Obed. On je otac Davidova oca Jeseja.
18 Ovo je rodoslovlje Peresovo: "Peresu se rodio Hezron;
19 Hezronu se rodio Ram, Ramu se rodio Aminadab;
20 Aminadabu se rodio Nahšon, Nahšonu se rodio Salmon;
21 Salmonu se rodio Boaz, Boazu se rodio Obed;
22 Obedu se rodio Jesej, Jeseju se rodio David.

Prva Knjiga Samuelova

1 U Ramataim Sofimu živio jedan čovjek iz Efra-
imove gore po imenu Elkana, sin Jerohama,
sina Elihua, sina Tohua, sina Zufova, Efraimljanin.
2 Imao je dvije žene. Jedna se zvala Ana, druga
Penina. Penina je imala djece, a Ana je bila bez
djece.
3 Taj je čovjek išao svake godine iz svojega grada
da se u Šilu pokloni Gospodinu vojska i da mu žr-
tvuje. Oba sina Elijeva, Hofni i Finehas, bili su
ondje Gospodinovi svećenici.
4 Kad god bi Elkana prineo žrtvu, morao je svojoj
ženi Penini, sa svima njezinim sinovima i kćerima,
dati više žrtvenih dijelova.
5 A Ani bi dao dvostruki dio, jer je više ljubio Anu,
iako joj je Gospodin zatvorio utrobu.
6 Uz to ju žalostila njezina suparnica i dražila ju, jer
joj Gospodin nije bio udijelio djece.
7 Tako je išlo iz godine u godinu, kad god je išla u
Gospodinov dom, ona bi ju tako jako žalostila, da
je plakala i ništa nije jela.
8 Onda njezin muž Elkana nastojao ju utješiti:
"Ana, zašto plačeš? Zašto ništa ne jedeš? Zašto si
tako turobna? Nisam li ti ja vredniji nego desetoro
djece?"
9 Kad se opet jedanput držala žrtvena gozba u Šilu
i pilo se, ustala je Ana. Upravo je sjedio svećenik
Eli na stolici na pragu Gospodinova svetišta.
10 I s tugom u srcu molila se ona gorko plačući
Gospodinu,
11 Onda se zavjetovala i rekla: "Gospodine vo-
jska, ako pogledaš na muku svoje sluškinje i
spomeneš me se i ne zaboraviš svoje sluškinje,
nego daruješ svojoj sluškinji sina, onda ću ga ja,
dok je god živ, posvetiti Gospodinu, i britva neće
doći na njegovu glavu."
12 Dok se ona tako dugo molila pred Gospodinom,
promatrao je Eli njezina usta.
13 A Ana je govorila tiho u sebi; samo su se micale
njezine usne, a glas joj se nije mogao čuti. Stoga je
Eli pomislio da je pijana.
14 Eli ju upitao: "Dokle ćeš biti pijana? Gledaj, da
se opet otrijezniš!"
15 Odgovorila je Ana rekavši: "Ah ne, moj gospo-
daru, ja sam nesretna žena. Vina i opojna pića
nisam pila, nego sam izlila svoju dušu pred Gospo-
dinom.
16 Nemoj držati svoju sluškinju za nevaljalu ženu!
Samo od velike brige i tuge tako sam se molila."
17 Onda joj odgovorio Eli rekavši: "Idi s mirom, i
Bog Izraelov ispunit će tvoju molbu koju si mu up-
ravila."
18 Ona je rekla: "Neka nađe tvoja sluškinja milost
u tvojim očima!" Onda je otišla žena svojim putom
i jela je i nije više bila žalosna.
19 Kad su sutradan rano obavili svoj poklon pred
Gospodinom, vratili se natrag svojoj kući u Ramu.
Elkana je spoznao svoju ženu Anu, i Gospodin se
nje spomenuo.
20 I dogodilo se, kad je prošla jedna godina, Ana,
koja je bila zatrudnjela, rodila je sina i nadjenula
mu ime Samuel, govoreći: "Jer sam ga isprosila od
Gospodina."
21 Kad je njezin muž Elkana sa svojom cijelom
obitelji opet pošao prinijeti Gospodinu godišnju
žrtvu i ono što je zavjetovao.
22 Ana nije pošla, nego je rekla svojem mužu:
"Kad odbijem dječaka od prsiju, onda ću ga
odvesti da se pokaže pred Gospodinom i da osta-
ne ondje dovijeka."
23 Njezin muž Elkana rekao joj: "Čini kako ti se čini
dobro, pa ostani dok ga ne odbiješ od prsiju. Neka
Gospodin ispuni svoju riječ!" Tako je ostala žena, i
dojila je svojega sina dok ga nije odbila od prsiju.
24 Čim ga bila odbila, povela ga sobom uzevši tro-
godišnje govedo, efu brašna i mijeh vina, i tako ga
uvela u svetište Gospodinovo u Šilu. Dječak je bio
onda još veoma mlad.
25 Onda su zaklali govedo, i dječaka doveli k Eliju.
26 A on je rekao: "Oprosti, gospodaru, tako živ bio,
moj gospodaru! Ja sam ona žena koja je stajala
ovdje kod tebe da se pomoli Gospodinu.
27 Molila sam se za ovoga dječaka, i uslišao mi
Gospodin molbu koju sam mu upravila.
28 Stoga ga predajem Gospodinu. Dok je god živ,
neka je posvećen Gospodinu!" Onda se ona ondje
poklonila Gospodinu.

2 A na je izrekla ovu molitvu: "Veseli se moje srce
u Gospodinu, odviše je velika sreća moja u
Gospodinu. Sad mogu svoja usta otvoriti pred svo-
jom neprijateljima, jer se smijem veseliti zbog tvoje
pomoći.
2 Nitko nije tako svet kao Gospodin, jer nema ni-
jednoga osim tebe, niti ima Hridi kao naš Bog!
3 Ne govorite toliko oholih riječi. U vašim ustima
neka zamre svaka drska riječ, jer Gospodin je Bog
sveznajući, i on mjeri sva ljudska djela.
4 Slomit će se lük jakih, a slabi će se ogrnuti sna-
gom.
5 Moraju siti u najam ići za kruh, a tko je gladovao,
ima sad previše. Sedmero djece imat će koja je
bila neplodna, a koja je imala djece, uzdisat će od
boli.
6 Gospodin je, koji ubija i opet oživljava, koji vodi u
carstvo mrtvih i opet izvodi.
7 Gospodin osiromaši i obogati, ponizi i uzvisi.
8 Iz praha podigao sla boga i iz bunjišta izvlači ubo-
goga, postavlja ih uz poglavare, određuje im ča-
sna mjesta, jer su Gospodinovi stupovi svijeta, na
njih je on postavio svijet.
9 Korake svojih pobožnih on dobro čuva, a opaki
poginu u mraku, jer svojom snagom ne dolazi čo-
vjek do pobjede.
10 Gospodin će satrti onoga tko mu se protivi, s
neba će zagrmjeti gromom. Krajevima zemlje su-
dit će Gospodin, svojem kralju dat će snagu, uz-
visit će moć svojemu Pomazaniku."
11 Onda se Elkana vratio natrag u Ramu svojoj
kući. A dječak je služio Gospodinu pod nadzorom
svećenika Elija.
12 Elijevi sinovi su bili nevaljali i nisu marili ni za
Gospodina.
13 Nisu marili za zakonske propise svećenika
prema narodu. Kad god je tko prinosio žrtvu,
došao bi sluga svećenikov dok se kuhalo meso, s
trokrakom vilicom u ruci.
14 Onda bi zabadao njom u kotao ili lonac, u tavu ili
zdjelu. Sve što bi se nabolo na vilicu, uzimao je
svećenik za sebe. Tako su činili svim Izraelcima,
koji su dolazili u Šilo.
15 Pa i prije nego bi se zapalio loj, pojavio bi se
sluga svećenikov i rekao bi čovjeku koji je prinosio
žrtvu: "Daj ovamo mesa da ispečem svećeniku!
On od tebe neće imati meso kuhano nego sirovo."

16 A ako bi mu čovjek odgovorio: "Ali prije se mora
zapaliti loj, onda možeš uzeti sebi što ti je volja", on
bi odgovorio: "Ne, nego daj odmah, inače uzet ću
silom!"
17 Tako je bio grijeh tih mladih ljudi veoma težak
pred Gospodinom, jer ti ljudi nisu marili za žrtvu
Gospodinovu.
18 Dječak Samuel, ogrnut lanenim oplećkom,
služio je pred Gospodinom.
19 Njegova majka načinila mu mali ogrtač i donijela mu ga, i tako je činila svake godine kad bi dolazila sa svojim mužem da prinese godišnju žrtvu.
20 Onda bi Eli blagoslovio Elkanu i njegovu ženu
riječima: "Neka ti Gospodin daruje djece od te
žene namjesto ovoga koga je Gospodin odabrao
sebi!" Nato bi se vratili kući.
21 I Gospodin je pohodio Anu, i ona je zatrudnjela
i rodila još tri sina i dvije kćeri. A mladi je Samuel
rastao u svetištu Gospodinovu.
22 Eli je bio veoma star, ali je čuo što su sve činili
njegovi sinovi svemu Izraelu, i da su se provodili sa
ženama koje su služile na ulazu u šator sastanka.
23 Onda im je on rekao: "Zašto to radite da čujem
od svih ljudi ovdje sramote vaše?
24 Nemojte, sinovi moji, nije dobro što čujem i da
Gospodinov narod navodite na grijeh!
25 Kad čovjek sagriješi čovjeku, onda odlučuje
Bog kao sudac nad njim, ali ako sagriješi čovjek
protiv Gospodina, tko može onda istupiti kao sudac za njega?" Ali oni nisu poslušali riječ svojega
oca, jer je Gospodin bio odlučio da ih ubije.
26 A mladi Samuel rastao je i bio je u milosti kod
Gospodina i kod ljudi.
27 Jednoga dana došao je Božji čovjek k Eliju i
rekao mu: "Ovako govori Gospodin: 'Zar se nisam
objavio obitelji tvojega oca kad je još služila u
Egiptu u kući faraonovoj?
28 Zar ju nisam izabrao između svih Izraelovih plemena sebi za svećenike, koji bi imali uzlaziti k
mojem žrtveniku, kad paliti i oplećak u svetištu mojem nositi. Ja sam predao kući tvojega oca sve
ognjene žrtve Izraelovih sinova.
29 Zašto gazite moje žrtve i prinose što sam ih
zapovjedio u mojem prebivalištu? Zašto častiš
svoje sinove više nego mene, da se gojite najboljim komadima svih žrtvenih prinosa mojega
naroda Izraela?'
30 Zato kaže Gospodin, Bog Izraelov: 'Rekao
sam, doista, da kuća tvoja i kuća tvojega oca
moraju uvijek vršiti službu u mojem svetištu,' ali
sada, govori Gospodin: 'Neka je to daleko od
mene, jer tko mene časti, toga častim ja, a tko
mene prezire, taj će pasti u sramotu.
31 Eto, dolazi vrijeme kad ću odsjeći tvoju ruku i
ruku kuće tvojega oca, tako da neće više biti starca
u tvojoj kući.
32 Onda ćeš u strahu gledati na svakoga koji čini
dobro Izraelu. Nikada više neće biti starca u tvojoj
kući.
33 Ali ako nekoga ne uklonim iz službe na mojem
žrtveniku, to će biti samo zato, da usahnu njegove
oči i da se žalosti njegovo srce. Svi će potomci
tvoje kuće umrijeti u najboljim godinama.
34 Ovo neka je znak što će doći na oba sina tvoja,
na Hofnija i Finehasa: u jedan dan umrijet će obojica.
35 A ja ću podignuti sebi svećenika vjerna koji će
raditi po mojoj želji i volji. Njemu ću sazidati tvrdu
kuću da uvijek hodi preda mnom kao moj pomazanik.
36 Tko onda još ostane od tvoje kuće, doći će i
bacit će se ničice pred njim da isprosi koji novčić ili
komad kruha, i reći će: Primi me u kakvu
svećeničku službu da imam komad kruha!' "

3 Mladi Samuel vršio je službu Gospdinovu pod
nadzorom Elijevim. U ono vrijeme bila je objava riječi Gospodinove nešto rijetko; viđenja nisu
bila česta.
2 I dogodilo se u ono vrijeme, da dok je Eli spavao
u svojoj sobi, a oči su mu bile oslabile tako da više
nije mogao vidjeti.
3 Ali svjetiljka Božja nije se bila još ugasila u
svetištu Gospodinovu, gdje je bila Božja škrinja, i
dok je Samuel legnuo spavati,
4 Gospodin je zovnuo Samuela, a on je odgovorio:
"Evo me",
5 On je otrčao Eliju i rekao: "Evo me ti si me zvao."
On je odgovorio: "Ja te nisam zvao, idi i spavaj!" I
on je otišao spavati.
6 A Gospodin je opet zovnuo Samuela. Samuel je
ustao, otišao k Eliju i rekao: "Evo me, ti si me zvao."
On je odgovorio: "Ja te nisam zvao, moj sine, idi
opet i spavaj!"
7 Samuel, naime, nije još poznavao Gospodina;
još mu se nije bio objavio Gospodin.
8 I zovnuo Gospodin Samuela po treći put. On je
ustao, otišao k Eliju i rekao: "Evo me! Ti si me
zvao." Sad je spoznao Eli da je Gospodin zvao
dječaka.
9 Zato je rekao Eli Samuelu: "Idi i spavaj, ako te
zovne, odgovori: "Govori, Gospodine, tvoj sluga
sluša!" Samuel je otišao i zaspao na svojem
mjestu.
10 I Gospodin je došao, stao i zovnuo ga kao prije:
"Samuele, Samuele!" Samuel je odgovorio: "Govori, tvoj sluga sluša!"
11 I rekao je Gospodin Samuelu: "Hoću učiniti
nešto u Izraelu, da će zujati oba uha svakomu tko
čuje.
12 Onda ću učiniti Eliju sve što sam zaprijetio njegovoj kući, od početka do svršetka.
13 Ja sam mu dao javiti da sam osudio njegovu
kuću zauvijek za njegova zlodjela. On je znao da
su njegovi sinovi razuzdani, pa ipak ih nije kaznio.
14 Zato sam se zakleo kući Elijevoj: "Nikad se zlodjela kuće Elijeve neće očistiti žrtvama ili prinosima."
15 Samuel je spavao do jutra, onda otvorio vrata
Gospodinova svetišta. Samuel se bojao priopćiti
Eliju viđenje.
16 Zato je Eli pozvao Samuela k sebi i rekao:
"Samuele, moj sine!" On je odgovorio: "Evo me!"
17 On je rekao: "Što ti je rekao Gospodin? Nemoj
zatajiti od mene! Neka ti Bog učini ovo i još više ako
zatajiš od mene nešto što ti je rekao!"
18 I Samuel mu pripovjedio svu objavu i ništa nije
zatajio od njega. On je rekao: "Gospodin je, neka
čini što mu je volja!"
19 Samuel je rastao i Gospodin je bio s njim i nije
pustio da ijedna njegova riječ ostane neispunjena.
20 Sav je Izrael od Dana do Beer-Šebe spoznao
da je Samuel zaista bio prorok Gospodinov.
21 Gospodin se objavljivao i nadalje u Šilu, jer se
Gospodin javljao Samuelu u Šilu riječju Gospodinovom.

4 I vrijedila je riječ Samuelova u svemu Izraelu.
Onda su izašli Izraelovi sinovi u boj protiv Filistejaca i utaborili se kod Eben-Ezera, a Filistejci
su imali svoj tabor kod Afeka.
2 Filistejci se postavili protiv Izraela. Boj se
produžio i napokon su razbili Filistejci Izraela. Ovih
je poginulo na bojnom polju oko četiri tisuće ljudi.

3 Kad se vojska vratila u tabor, upitali su Izraelove
starješine: "Zašto je dopustio Gospodin da nas Fil-
istejci danas poraze? Hajdemo donijeti škrinju Go-
spodinova zavjeta k sebi iz Šila. Kad dođe u našu
sredinu, on će nas izbaviti iz ruku naših nepri-
jatelja."
4 Tako je narod poslao u Šilo, i donijeli su odande
škrinju zavjeta Gospodina vojska, koji vlada nad
kerubinima. Oba sina Elijeva, Hofni i Finehas, pra-
tila su škrinju Božjega zavjeta.
5 Kad je stigla škrinja Gospodinova zavjeta u ta-
bor, podigao sav Izrael takvu radosnu viku da je
zatutnjila zemlja.
6 Filistejci su čuli glasno radovanje, govoreći: "Što
znači ta glasna vika vesela u taboru izraelskom?"
Saznali su da je došla Gospodinova škrinja u ta-
bor.
7 Onda je Filistejce obuzeo strah jer su govorili:
"Bog je došao u tabor!" I povikali su: "Jao nama,
takvo što nije bilo do sada.
8 "Jao nama, tko će nas izbaviti iz ruke toga moć-
noga božanstva? To je isti Bog koji je udarao
Egipćane svakojakim mukama u pustinji.
9 Dignite se i pokažite se kao jaki ljudi, o Filistejci!
Inače morat ćete služiti Hebrejima, kao što su oni
služili vama! Budite ljudi i borite se!"
10 I borili se Filistejci, i Izraelci su bili potučeni.
Pobjegli su svaki u svoju postojbinu. Poraz je bio
vrlo težak. Od Izraelaca palo je trideset tisuća ljudi
pješaka.
11 I škrinja Božji je oteta, i oba sina Elijeva, Hofni i
Finehas su poginuli.
12 Jedan je čovjek iz Benjamina pobjegao s boj-
noga polja i došao još isti dan u Šilo razdrtih haljina
i prašinom na glavi.
13 I kad je došao, sjedio je Eli pun iščekivanja na
stolici pokraj vrata, jer je njegovo srce bilo u strahu
za Božju škrinju. Kad je taj čovjek došao i gradu
donio glasove, počela je vika svega grada.
14 Eli čuvši tu glasnu viku upitao: "Što znači ta
vreva?" Čovjek brže dotrčao i javio Eliju.
15 Eliju je bilo devedeset i osam godina, i oči su
njegove bile oslijepile tako da više nije mogao
ništa vidjeti.
16 Čovjek je rekao Eliju: "Dolazim s bojnoga polja,
i danas sam pobjegao iz boja." On je upitao: "Kako
je bilo, moj sine?"
17 Rekao je Glasnik, govoreći: "Pobjegli su
Izraelci pred Filistejcima. Vojska je teško po-
ražena i tvoja oba sina Hofni i Finehas su poginuli,
a Božja škrinja je oteta."
18 Kad je spomenuo Božju škrinju, pao je on sa
stolice pokraj vrata nauznak, slomio vrat i umro, jer
je bio star i težak čovjek. Četrdeset godina bio je
sudac Izraelu.
19 Njegova snaha, žena Finehasova, bila je
trudna i pred porođajem. Kad je dočula glas da je
Božja škrinja oteta i da joj je umro svekar i muž,
pala na tlo i porodila se, jer su joj najedanput došli
bolovi.
20 Kad je umirala, rekle su žene koje su stajale uz
nju: "Budi utješena, rodila si sina." Ali ona nije
odgovorila ništa i nije marila za to.
21 Dječaku su nadjenuli ime Ikabod, govoreći:
"Otišla je slava od Izraela!" jer je oteta Božja škrinja
i mojega svekra i muža više nema.
22 Ona je rekla: "Otišla je slava od Izraela, jer je
oteta Božja škrinja."

5 Kad su Filistejci bili oteli Božju škrinju odnijeli
su ju iz Eben-Ezera u Ašdod.
2 Onda su Filistejci uzeli Božju škrinju, donijeli ju u
hram Dagonov i postavili ju uz Dagona.
3 A kad su stanovnici Ašdoda sutradan ustali,
ležao je Dagon svojim licem na tlu pred Gospodi-
novom škrinjom. Oni su uzeli Dagona i postavili ga
opet na njegovo mjesto.
4 Kad su sutradan ustali, ležao je Dagon opet svo-
jim licem na tlu pred Gospodinovom škrinjom.
Glava Dagonova i obje njegove ruke ležale su
odsječene na pragu; samo je ostalo Dagonovo tru-
plo.
5 Zato svećenici Dagonovi i svi koji vrše službu u
hramu Dagonovu ne staju na prag Dagonov u Aš-
dodu do današnjega dana.
6 A ruka Gospodinova je otežala stanovnicima
Ašdoda i natjerala ih u strah kad ih je udarila
kužnim čirevima, Ašdot i sve njegovo područje.
7 I kad su stanovnici Ašdoda vidjeli što je, rekli su:
"Škrinja Boga Izraelova ne smije ostati kod nas jer
je teška njegova ruka na nama i na bogu našemu
Dagonu."
8 Zato su poslali i skupili k sebi sve poglavare fili-
stejske i upitaju: "Što ćemo činiti sa škrinjom Boga
Izraelova?" Oni su odgovorili: "Neka se prenese
škrinja Boga Izraelova prijeko u Gat!" I prenijeli su
ondje škrinju Boga Izraelova.
9 A kad su ju prenijeli, pustio je Gospodin na grad
vrlo veliku muku i udario stanovnike grada, velike i
male, tako da su na njima izašli kužni čirevi .
10 I poslali su Božju škrinju u Ekron. Kad je došla
Božja škrinja u Ekron, povikali su stanovnici Ek-
rona: "Donijeli su k nama škrinju Boga Izraelova da
pomori nas i sav narod!"
11 Zato su poslali, te skupili sve poglavare filistej-
ske i zamolili: "Otpravite škrinju Boga Izraelova,
neka se vrati na mjesto kamo pripada! Inače
mogao bi pomoriti nas i naš narod." Bio je smrtni
strah nad cijelim gradom, jer je na njemu bila teška
ruka Božja.
12 Ljudi, koji nisu pomrli, bili su udareni kužnim či-
revima i jauk se u gradu dizao do neba.

6 Gospodinova škrinja bila je u zemlji Filistejaca
sedam mjeseci.
2 Nato su Filistejci pozvali svećenike i vračare i
upitali ih: "Što ćemo činiti sa Gospodinovom škrin-
jom? Recite nam kako ćemo ju poslati natrag na
mjesto gdje pripada?"
3 Oni su odgovorili: "Ako hoćete škrinju Boga Izra-
elova poslati natrag, ne smijete ju poslati praznu,
nego mu podajte pomirni dar. Onda ćete ozdraviti
i doznat ćete zašto se njegova ruka ne odmiče od
vas."
4 Oni su upitali: "Kakav pomirni dar da mu dad-
emo?" A oni su odgovorili: "Prema broju filistejskih
poglavara: pet zlatnih čireva i pet zlatnih miševa,
jer je zlo jednako stiglo sve vas i vaše poglavare.
5 Napravite, dakle, slike svojih čireva i svojih
miševa što su opustošili zemlju, i dajte čast Bogu
Izraelovu. Možda će onda olakšati svoju ruku nad
vama i nad vašim bogom i nad vašom zemljom.
6 Zašto da budete tvrdoga srca kao što su bili tvr-
doga srca Egipćani i faraon? Zar ne, pošto ih se
darivalo, moralo ih se pustiti da mogu otići?
7 Stoga sada napravite jedna nova kola i pribavite
dvije krave dojilice na koje još nije došao jaram!
Upregnite krave u kola a njihovu telad ostavite u
staji!
8 Onda uzmite Gospodinovu škrinju, stavite ju na
kola, a zlatne stvari, koje ćete mu dati kao pomirni
dar, stavite u kutiju pokraj nje, pa ju onda pustite
neka ide!
9 I gledajte: ako pođe putom svojoj kući u Bet-Še-

meš, onda je on učinio nama ovo veliko zlo; ako li
ne pođe tako, onda ćemo znati da nas nije dohva-
tila njegova ruka nego nam se sve dogodilo sluča-
jno."
10 Ljudi su tako učinili. Uzeli su dvije krave dojilice
i upregnuli ih u kola, a telad njihovu ostavili u staji.
11 Gospodinovu škrinju stavili su na kola i kutiju sa
zlatnim mišima sa slikama svojih čireva.
12 A krave su pošle pravo cestom u Bet-Šemeš.
Ostale su, svejednako mučući, na istom putu, i
nisu skretale ni nadesno ni nalijevo. Poglavari fil-
istejski išli su za njima sve do područja Bet-Še-
meša.
13 Stanovnici Bet-Šemeša upravo su želi pšenicu
na dnu doline. Kad su podigli oči i opazili škrinju,
razveselili se vidjevši ju.
14 Kola su došla do polja Jošue iz Bet-Šemeša i
ondje stala; a tu je stajao velik kamen. I iscijepali su
drvena kola i prinijeli su krave Gospodinu kao žrtvu
paljenicu.
15 A Leviti su uzeli Gospodinovu škrinju i kutiju
pokraj nje, u kojem su bile zlatne stvari, i stavili ju
na veliki kamen. Ljudi iz Bet-Šemeša prinijeli su
žrtve paljenice i zaklali Gospodinu onaj dan žrtvu
zaklanicu.
16 A vidjevši to pet poglavara filistejskih, vratili se
u Ekron isti dan.
17 Ovo su zlatni čirevi, koje su dali Filistejci Gospo-
dinu kao pomirni dar: jedna za Ašdot, jedna za
Gazu, jedna za Aškelon, jedna za Gat, jedna za
Ekron.
18 Uz to zlatni miševi prema broju svih filistejskih
mjesta od pet poglavara, i utvrđenih gradova i ne-
ograđenih sela. Veliki kamen, na koji su stavili Go-
spodinovu škrinju, stoji do današnjega dana na
polju Jošue iz Bet-Šemeša.
19 Onda je On udario stanovnike Bet-Šemeša, jer
su bili pogledali u Gospodinovu škrinju. Pobio je
pedeset tisuća i sedamdeset ljudi iz naroda, i.
Narod je tugovao nad tim što je Gospodin udario
narod s tako velikim uništenjem.
20 I ljudi iz Bet-Šemeša pitali su: "Tko može služiti
pred Gospodinom, svetim Bogom? Komu od nas
otići?"
21 Oni su stoga poslali poslanike stanovnicima
Kirjat-Jearima i poručili: "Filistejci su donijeli na-
trag Gospodinovu škrinju. Dođite i odnesite ju k
sebi!"

7 Onda su došli stanovnici Kirjat-Jearima, uzeli
su Gospodinovu škrinju i odnijeli ju u kuću Ab-
inadabovu na brijegu. Njegova sina Eleazara
odredili su za čuvara Gospodinove škrinje.
2 Od dana kad je škrinja bila u Kirjat-Jearimu,
prošlo je dugo vremena, dvadeset godina. Sva se
kuća Izraelova opet obratila puna tuge Gospodi-
nu.
3 A Samuel je rekao cijeloj kući Izraelovoj: "Ako se
hoćete svim svojim srcem vratiti Gospodinu, onda
uklonite neznabožačke idole i drvene kipove iz
svoje sredine, upravite svoje srce Gospodinu i slu-
žite jedino njemu, i on će vas on izbaviti iz ruku Fil-
istejaca"
4 I Izraelovi sinovi su odbacili Baale i drvene kipo-
ve, i služili su jedino Gospodinu.
5 Potom je Samuel zapovjedio: "Skupite sav Izrael
u Mispu! Pomolit ću se za vas Gospodinu."
6 I skupili se tako u Mispu, crpili su vodu, prolijevali
je pred Gospodinom, postili su onaj dan i priznali
su ondje: "Sagriješili smo Gospodinu." A Samuel
je sudio Izraelovim sinovima u Mispi.
7 Kad su Filistejci doznali da su se Izraelovi sinovi
skupili u Mispi, izašli su poglavari filistejski protiv
Izraela. Kad su to čuli Izraelovi sinovi, bojali su se
Filistejaca.
8 Izraelovi sinovi zamolili su Samuela: "Nemoj pr-
estati vapiti za nas Gospodinu, našem Bogu, da
nas izbavi iz ruke Filistejaca."
9 Samuel je uzeo jedno janje odojče i prineo ga
Gospodinu kao žrtvu paljenicu. Pritom se molio
Samuel glasno Gospodinu za Izraela, i Gospodin
ga uslišao.
10 Dok je, naime, Samuel upravo prinosio žrtvu
paljenicu, izašli su Filistejci protiv Izraela u boj, ali
je Gospodin zagrmio strahovitom grmljavinom u
isto vrijeme na Filistejce, i tako ih smeo da su
podlegli Izraelcima.
11 Izraelovi ljudi su izašli iz Mispe, potjerali Filiste-
jce tukući ih do pod Bet-Kar.
12 Samuel je uzeo onda kamen, stavio ga između
Mispe i Šena i nazvao ga Eben-Ezer, jer je rekao:
"Do ovdje nas je Gospodin pomogao."
13 Tako su bili Filistejci poraženi, i otada nisu više
došli u područje Izraelovo, jer dok je Samuel živio,
bila je ruka Gospodinova protiv Filistejaca.
14 Gradovi koje su Filistejci oduzeli Izraelcima,
opet se povratili Izraelu, od Ekrona do Gata. I zem-
ljišta što su im pripadala istrgnuo je Izrael iz ruku
Filistejaca. Isto tako vladao je mir među Izraelom i
Amorejcima.
15 Samuel je bio sudac Izraelu cijeloga svojeg živ-
ota.
16 Svake godine išao je okolo, obišao bi Betel,
Gilgalu i Mispu i u svima tim mjestima sudio bi Izra-
elu.
17 Onda bi se vratio u Ramu, jer ondje je imao
svoju kuću i ondje je sudio Izraelu, i ondje je pod-
ignuo žrtvenik Gospodinu.

8 I dogodilo se, kad je Samuel bio ostario, po-
stavio je svoje sinove za suce nad Izraelom.
2 Njegovu prvorođencu bilo je ime Joel, a njegov
drugi sin Abija; oni su bili suci u Beer-Šebi.
3 Ali njegovi sinovi nisu išli njegovim putovima,
nego su gledali za dobitkom, primali su poklone i
izvrtali pravdu.
4 Onda se skupile sve starješine Izraelove, došle
su Samuelu u Ramu,
5 i rekle mu: "Eto, ti si ostario, a tvoji sinovi ne idu
tvojim putovima. Postavi dakle kralja nad nama,
da nas upravlja, kako je to kod svih naroda!"
6 A Samuelu nije bio po volji njihov zahtjev: "Po-
stavi kralja nad nama, da nas upravlja!" I Samuel
se onda pomolio Gospodinu.
7 I Gospodin je rekao Samuelu: "Poslušaj zahtjev
naroda u svemu što traži od tebe! Nisu oni odbacili
tebe nego mene, da ne budem duže kralj nad
njima.
8 Oni čine s tobom posve onako kako su činili sa
mnom od vremena kad sam ih izveo iz Egipta do
ovoga dana: ostavili su mene i služili drugim bogo-
vima.
9 Poslušaj samo zahtjev njihov, ali ih ozbiljno
opomeni i kaži im unaprijed prava kralja koji će vla-
dati nad njima!"
10 Samuel je priopćio narodu, koji je tražio od
njega kralja, sve riječi Gospodinove.
11 On je rekao: "Ova prava tražit će kralj koji će
vladati nad vama: vaše sinove uzimat će da mu
služe kod njegovih kola i konja, i oni će trčati pred
njegovim kolima.
12 Postavit će nadstojnike nad tisućom i nadsto-
jnike nad pedeset. Oni će mu morati njive orati,
ljetinu žeti i praviti ratne sprave i što mu treba za

njegova bojna kola.
13 Kćeri će vaše uzimati da prave mirisne masti,
da kuhaju i kruh peku.
14 Najbolje vaše njive, vinograde i maslinike uzi-
mat će i svojim slugama razdavati.
15 Od vaših zasijanih polja i vinograda podizat će
desetinu i svoje dvoranike i činovnike plaćati.
16 Vaše sluge i sluškinje, vaša najbolja goveda i
vaše magarce uzimat će i upotrijebiti ih za svoje
poslove.
17 Od vaših ovaca uzimat će desetinu, i vi sami bit
ćete njegove sluge.
18 Ako vi onda dignete viku na kralja koga ste sebi
izabrali, onda vas na onaj dan neće uslišati Go-
spodin."
19 Ali narod nije htio poslušati riječi Samuelovih,
nego je povikao: "Ne, nego kralj neka vlada nad
nama!
20 Hoćemo biti kao svi drugi narodi: naš kralj neka
nam sudi, neka ide pred nama i neka vodi naše
ratove!"
21 Samuel je saslušao sve što je tražio narod i
iznio pred Gospodina.
22 A Gospodin je rekao Samuelu: "Popusti njihovu
zahtjevu i postavi im kralja!" Onda je Samuel rekao
Izraelcima: "Idite svaki u svoj grad!"

9 Onda je živio jedan čovjek od plemena Benja-
minova po imenu Kiš, sin Abiela, sina Serora,
sina Bekorata, sina Afiahe, Benjaminovac, čovjek
imućan.
2 On je imao sina po imenu Saula, mlada i lijepa. Ni
jedan između Izraelovih sinova nije bio ljepši od
njega. Od ramena gore nadvisivao je sve druge.
3 Kad je jednoć Kišu, ocu Saulovu, bilo nestalo
magarica, rekao je Kiš svojem sinu Saulu: "Uzmi
sobom jednoga momka i zaputi se tražiti magar-
ice!"
4 Tako je prošao goru Efraimovu i prošao zemlju
Šališu, ali ih nije našao. I prošli su zemlju Šaalim,
ali zaludu. Onda su otišli kroz područje Benjamino-
vo, ali ih nisu našli.
5 Kad su došli u zemlju Zuf, rekao je Saul momku
koji je bio s njim: "Hajde, vratimo se, inače će se
moj otac brinuti za nas umjesto za magarice."
6 On mu rekao: "Ovdje u ovom gradu živi Božji
čovjek, i on je veoma ugledan i što god kaže, sig-
urno se tako dogodi. Hajde idemo odmah ondje,
pa možda će nas uputiti u stvari zbog koje smo na
putu."
7 Saul je rekao svojem momku: "Što ćemo, ako
pođemo ondje, ponijeti tomu čovjeku? Nestalo
nam je kruha u torbama i nemamo dara da ga dad-
emo Božjemu čovjeku. Što imamo drugo?"
8 A momak je opet rekao Saulu: "Evo, imam još
četvrt šekela srebra. To ću dati Božjemu čovjeku
da nas uputi u našoj stvari."
9 Prije bi se reklo u Izraelu, kad bi se išlo pitati
Boga: "Hajde idemo k vidiocu!" jer koji se sada
zovu proroci, u staro su se vrijeme zvali vidioci.
10 Saul je rekao svojem momku: "Tvoj je prijedlog
dobar; hajde idemo!" I pošli su u grad gdje je stano-
vao Božji čovjek.
11 Kad su išli uzbrdo prema gradu, susreli su
djevojke koje su izlazile zahvatati vodu. Upitali su
ih: "Je li ovdje vidjelac?"
12 One su im odgovorile: "Jest, ovdje pred tobom,
ali požuri se, danas je došao u grad, jer danas
narod drži žrtvenu svečanost na gori.
13 Kad dođete u grad, upravo ćete ga još zateći
prije nego pođe na goru na žrtvenu gozbu, jer
narod ne počinje žrtvenu gozbu prije nego on
dođe. Tek kad on blagoslovi gozbu, jedu uzvanici.
Hajdete sada gore, jer sada ga još možete zateći."
14 Tako su otišli gore u grad. Upravo kad su htjeli
ući u grad, došao im u susret Samuel polazeći na
goru.
15 A Gospodin je bio, dan prije nego je Saul došao,
objavio Samuelu, govoreći:
16 "Sutra u ovo doba poslat ću ti čovjeka iz zemlje
Benjaminove, i njega ćeš pomazati za vladara nad
mojim narodom Izraelom! On će izbaviti moj narod
iz ruku Filistejaca, jer hoću biti milostiv svojemu
narodu, jer je njegov vapaj za pomoć prodro do
mene.
17 Kad je Samuel pogledao Saula, objavio mu Go-
spodin: "To je čovjek za koga sam ti rekao da će
vladati nad mojim narodom."
18 I Saul je pristupio k Samuelu na vratima i upitao:
"Kaži mi, molim te, gdje je kuća vidiočeva?"
19 Samuel je odgovorio Saulu: "Ja sam vidjelac,
pa hajde sa mnom na goru, jer ćeš danas jesti sa
mnom, a sutra ću te rano otpustiti, i onda ću te upu-
titi o svemu što ti je na srcu.
20 Za magarice, koje su ti nestale prije tri dana, ne
brini se, jer su se našle. Komu će uostalom to sve
biti što traži Izrael? Zar ne tebi i cijeloj tvojoj kući?"
21 Rekao je Saul, govoreći: "Ja sam samo Benja-
minovac, iz najmanjega plemena Izraelova, i moj
rod najmanji je između svih rodova Benjaminova
plemena. Što mi govoriš tako?"
22 A Samuel je uzeo Saula i njegova momka, od-
veo ih u dvoranu i posadio ih u pročelje među uzv-
anicima, kojih je bilo oko trideset ljudi.
23 Samuel je onda rekao kuharu: "Donesi komad
što sam ti ga dao, a rekao sam ti da ga staviš na
stranu!"
24 Onda je uzeo kuhar pleće i koje je bilo na njemu
i stavio ga pred Saula. A Samuel je rekao: "To je
bilo ostavljeno, stavi pred sebe i jedi, jer je to saču-
vano za ovaj čas za tebe još kad sam rekao: po-
zvao sam u goste." Tako Saul jeo onaj dan sa
Samuelom.
25 Kad su sišli s gore u grad, razgovarao je još sa
Saulom na krovu.
26 Oni su ustali rano, kad je već svanulo, pozove
Samuel Saula na krov kuće pa mu rekao: "Ustani,
pratit ću te." Onda je ustao Saul, i obojica, on i
Samuel, su izašli.
27 Kad su došli na kraj grada, Samuel je rekao
Saulu: "Kaži momku da ide daleko pred nama!" I
momak je otišao naprijed. "A ti stani malo da ti
mogu objaviti riječ Božju."

10 Onda je Samuel uzeo uljanicu i izlio mu je na
glavu, poljubio ga i rekao: "Gospodin te po-
mazao za vladara nad svojom baštinom.
2 Kad sada odeš od mene, naći ćeš u Selzahu kod
groba Rahelina na međi Benjaminovoj dva čovje-
ka koji će ti reći: 'Magarice što si ih išao tražiti,
našle su se. Tvoj otac ne misli više na magarice,
nego se zabrinuo za vas i kaže: 'Što ću činiti zbog
svojega sina?'
3 Kad onda odeš dalje odatle i dođeš do velikog
hrasta Tabora, ondje će te sresti tri čovjeka koji idu
k svetištu u Betel: jedan nosi tri jareta, drugi tri
kruha, a treći mješinu vina.
4 Oni će te pozdraviti i dva kruha ponuditi; primi to
od njih.
5 Kad onda stigneš u Brdo Božje (Elohim), gdje je
filistejska posada, ondje ćeš na ulasku, kad uđeš u
grad, sresti povorku proroka koja silazi s uzvišice.
Pred njima se razliježu harfe, bubnjevi, frule i citre;
i oni će u prorokovati.

6 Onda će Duh Gospodinov doći na tebe, i ti ćeš s
njima prorokovati i pretvoriti se u drugoga čovjeka.
7 Kad se ovi znakovi ispune na tebi, onda čini što
tvoja snaga može učiniti; jer je Bog s tobom.
8 Onda siđi prije mene u Gilgal, a ja ću doći k tebi,
da prinesem žrtve paljenice i zakoljem žrtve miro-
tvorne. Čekaj sedam dana, dok dođem k tebi i pri-
općim ti što ćeš činiti!"
9 I bilo je kad je on okrenuo leđa da ode od Samu-
ela, preokrenuo mu Bog njegovo srce i svi se oni
znakovi dogodili još isti dan.
10 Kada je došao ondje u Gibeu, susrela ga grupa
proroka, i došao na njega Duh Božji tako da je on
među njima prorokovao.
11 I kad su svi vidjeli, koji su ga poznavali od prije,
kako je prorokovao među prorocima, pitali su ljudi
jedan drugoga: "Što se to dogodilo sa Kiševim si-
nom? Je li i Saul među prorocima?"
12 Onda je odande rekao jedan čovjek, govoreći:
"A tko li im je otac?" Tako je nastala prispodoba:
"Je li i Saul među prorocima?"
13 A kad je dovršio njegovo prorokovanje, on je
pošao na goru.
14 Upitao je stric Saulov njega i njegova momka:
"Kamo ste išli?" On je odgovorio: "Da tražimo ma-
garice. Kad smo vidjeli da ih nigdje nema, otišli
smo k Samuelu."
15 Saulov stric ga zamolio: "Pripovijedi mi što vam
je rekao Samuel!"
16 Saul je rekao svojem stricu: "Rekao nam je da
su se našle magarice." A što mu je Samuel rekao o
kraljevskoj časti, nije mu rekao.
17 Onda je Samuel bio sazvao narod Gospodinu u
Mispu,
18 i on je rekao Izraelovim sinovima: "Ovako go-
vori Gospodin, Bog Izraelov: 'Ja sam izveo Izraela
iz Egipta i izbavio vas iz ruku Egipćana i svih
kraljevstava koja su vas tlačila.'
19 A vi sada odbacujete svojega Boga, koji vas je
izbavljao od svih nevolja i tjeskoba, kad zahti-
jevate od njega: 'Postavi kralja nad nama!' Sada
dakle stanite pred Gospodinom po svojim pleme-
nima i rodovima!"
20 Kad je Samuel priveo sva plemena Izraelova,
pao je ždrijeb na pleme Benjaminovo.
21 Potom je priveo pleme Benjaminovo po rodo-
vima njegovim, i pao je ždrijeb na obitelj Matrijevu.
Onda je pao na Saula, sina Kišova. A kad su ga
tražili, nisu ga mogli naći.
22 Stoga su još upitali Gospodina: "Je li on uopće
došao ovamo?" Gospodin je rekao: "Jest, sakrio
se za prtljagom."
23 Otrčali su i doveli ga odande. Kad je stao usred
naroda, bio je viši od svih drugih od ramena i dalje.
24 Samuel je rekao svemu narodu: "Vidite koga je
izabrao Gospodin, njemu nitko nije jednak u
svemu narodu!" Onda je narod počeo klicati i povi-
kao: "Živio kralj!"
25 I Samuel je rekao narodu prava kraljevska,
napisao ih u knjigu i stavio je pred Gospodina.
Potom je Saul raspustio sav narod, svakoga k svo-
joj kući.
26 I Saul se vratio k svojoj kući u Gibeu, a grupa
onih kojima je Bog taknuo srce otpratila ga.
27 A neki nevaljali ljudi su govorili: "Što nam taj
može pomoći?" Oni su ga prezirali i nisu mu doni-
jeli nikakva dara. A on se držao mirno.

11 Amonac Nahaš izišao je i opkolio Jabeš u Gi-
leadu. I ljudi iz Jabeša poručili Nahašu: "Zak-
ljuči ugovor s nama, pa ćemo se tebi pokoriti!"
2 A Amonac Nahaš odgovorio im: "Zaključit ću s
vama ugovor pod uvjetom da vam svakomu isko-
pam desno oko i s tim učinim sramotu Izraelu."
3 Starješine iz Jabeša su mu odgovorile: "Dopusti
nam rok od sedam dana da pošaljemo poslanike u
sve krajeve Izraelove. Ako nam nitko ne dođe u
pomoć, predat ćemo se tebi."
4 Kad su poslanici došli u Gibeu, gdje je stanovao
Saul, i rekli su narodu kako stoje stvari, i udario sav
narod u glasno plakanje.
5 Saul je upravo dolazio s polja sa stokom, pa upi-
tao. "Što je ljudima te plaču?" Rekli su mu stanje
stanovnika u Jabešu.
6 Onda je došao Duh Božji na Saula, kad je čuo tu
vijest, i on se vrlo razgnjevio.
7 I uzeo je on dva vola, raskomadao ih, i razaslao
komade po poslanicima u sve krajeve Izraelove i
poručio: "Tko ne pođe za Saulom i Samuelom,
ovako će upravo biti s govedima njegovim!" Silan
strah spopao je narod tako da je izašao jedn-
odušno.
8 Kad ih on izbrojio kod Bezeka, bilo je tri stotine
tisuća Izraelovih sinova i trideset tisuća Judinih
ljudi.
9 Poslanicima, koji su bili došli, reklo se: "Javite
stanovnicima Jabeša u Gileadu: Sutra, kad bude
sunce najviše stajalo, doći će vam pomoć!" Kad se
vratili poslanici i stanovnicima u Jabešu to javili, a
oni se razveselili.
10 I stanovnici u Jabešu poručili: "Sutra ćemo doći
k vama, i onda možete od nas činiti što vam je
drago."
11 Sutradan razdijelio je Saul četu u tri bojne sku-
pine. One su prodrle u tabor o jutarnjoj straži, i tukli
su Amonce dok je dan postao vruć. Što je pre-
ostalo raspršilo se, tako da nisu od njih ostali ni
dvojica zajedno.
12 Onda je rekao narod Samuelu: "Tko je rekao:
'Saul neće biti kralj nad nama?' Daj nam te ljude da
ih pogubimo!"
13 Ali Saul je rekao: "Danas se neće pogubiti nitko,
jer je danas Gospodin dao pobjedu Izraelu."
14 Samuel je rekao narodu: "Dođite, pođimo u Gil-
gal i ondje potvrdimo kraljevstvo!"
15 I sav je narod otišao u Gilgalu, i ondje su pred
Gospodinom u Gilgalu postavili Saula za kralja.
Ondje su prinijeli mirotvorne žrtve pred Gospodi-
nom, i ondje se Saul sa svim Izraelovim ljudima
naveliko veselio.

12 I Samuel je rekao svemu Izraelu: "Eto, u sve-
mu što ste mi predložili, ispunio sam vaš za-
htjev i postavio sam kralja nad vama.
2 Sada će kralj ići pred vama. Ja sam ostario i osi-
jedio, evo, moji sinovi su među vama. Ja sam
hodao pred vama od moje mladosti sve do danas.
3 Evo me, svjedočite protiv mene pred Gospodi-
nom i njegovim pomazanikom! Komu sam oduzeo
njegova vola, komu sam odveo njegova magarca,
koga sam tlačio, komu sam silu nanio, od koga
sam primio mito i jedno oko stisnuo naprema
njemu, ja ću vam to natrag vratiti."
4 A oni su rekli: "Nisi nas tlačio, nisi nam sile nano-
sio i nisi ni od koga što uzeo."
5 Onda im je on rekao: "Gospodin neka mi je svje-
dok pred vama, i neka je svjedok danas njegov
pomazanik, da niste našli nikakvo nepravedno
dobro u mojem posjedu." Oni su odgovorili: "On je
svjedok."
6 Onda je Samuel rekao narodu: "Gospodin je, koji
je postavio Mojsija, Arona i vaše očeve izveo iz
Egipta.
7 Zato sada pristupite da vam pred Gospodinom

predočim sva dobročinstva koja je iskazao Gospodin vama i vašim očevima.
8 Kad je Jakov bio došao u Egipat i vaši očevi kad su vapili Gospodinu za pomoć, onda je Gospodin poslao Mojsija i Arona. Oni su izveli vaše očeve iz Egipta i naselili ih u ovoj zemlji.
9 Ali su zaboravili Gospodina, svojega Boga. I on ih je dao u ruke Siseri, hasorskom vojskovođi, u ruke Filistejcima i u ruke moapskom kralju, kad su zavojevali na njih.
10 A kad su zavapili Gospodinu za pomoć i priznali: ‘Sagriješili smo što smo ostavili Gospodina i služili Baalima i drvenim kipovima, ali sada, izbavi nas iz ruku naših neprijatelja, pa ćemo ti služiti.’
11 Onda je poslao Gospodin Jerubaala, Bedana, Jeftahu i Samuela i oteo vas iz ruku vaših neprijatelja unaokolo, tako da ste mogli živjeti u sigurnosti.
12 A kad ste vidjeli da amonski kralj Nahaš je izišao protiv vas, rekli ste mi: “Ne, nego kralj neka vlada nad nama! A ipak je vaš kralj Gospodin, vaš Bog.
13 I sada, eto kralja koga ste izabrali, koga ste htjeli! Evo, Gospodin vam je postavio kralja.
14 Neka biste se bojali Gospodina i njemu služili, slušali njegov glas i ne protivili se zapovijedi Gospodinovoj! Neka biste se i vi i kralj koji vlada nad vama pokoravali Gospodinu, svojem Bogu!
15 Ako ne budete slušali glas Gospodinov i budete se protivili zapovijedi Gospodinovoj, ruka će Gospodinova biti protiv vas, kao što je bila protiv vaših otaca.
16 A sada pazite i vidite koliko će čudo učiniti Gospodin pred vašim očima!
17 Nije li sada žetva pšenična? Ja ću prizvati Gospodina da bi poslao gromove i kišu, da bi mogli spoznati i vidjeti koliko je u očima Gospodinovim bilo zlo što ste ga počinili kad ste zahtijevali sebi kralja.”
18 Kad je Samuel zavapio Gospodinu, poslao Gospodin još isti dan gromove i kišu. Sav narod obuzeo je velik strah pred Gospodinom i Samuelom.
19 I sav narod zamolio Samuela: “Zagovaraj svoje sluge kod Gospodina, svojega Boga, da ne pomremo, jer smo dodali svim svojim grijesima još zlo kad smo zahtijevali sebi kralja.”
20 Samuel je rekao narodu: “Ne bojte se! Učinili ste doduše sve to zlo, ali sad barem ne odstupajte više od Gospodina, nego služite Gospodinu svim svojim srcem!
21 Ne otpadajte opet nakon mene ništavim idolima, koji ne mogu pomoći ni izbaviti, jer su ništavila!
22 Jer onda neće Gospodin odbiti svojega naroda zbog svojega velikog Imena, jer Gospodinu je bila volja da vas učini svojim narodom.
23 A daleko neka je od mene da sagriješim protiv Gospodina prestavši zagovarati vas, nego ću vas upućivati na put dobar i pravi.
24 Samo se bojte Gospodina i služite mu iskreno svim svojim srcem, jer vidite kakve je velike stvari učinio za vas.
25 Ako li ipak zlo učinite, i vi ćete i vaš kralj propasti.”

13 Saul je kraljevao jednu godinu otkada je postao kralj, i kad je dvije godine vladao nad Izraelom,
2 Saul je izabrao sebi tri tisuće ljudi između Izraelovih sinova: dvije tisuće su ostali kod Saula u Mikmašu i u gori Betelskoj, a jedna je tisuća bila pod Jonatanom kod Gibee u Benjaminu. Ostali je narod raspustio, svakoga svojem šatoru.
3 Jonatan je napao filistejski tabor koji je bio u Gebi, a Filistejci su čuli za to. Onda je Saul dao po cijeloj zemlji trubiti u trube i oglasiti: “Hebrejci neka čuju!”
4 Sav je Izrael dočuo vijest: “Saul je napao filistejski tabor i da je stoga sav Izrael omrznuo Filistejcima.” Onda je narod bi pozvan da ide k Saulu u Gilgal.
5 A Filistejci su se skupili da vojuju protiv Izraela: trideset tisuća bojnih kola i šest tisuća konjanika, a pješaka nebrojeno kao pijeska na morskoj obali. Oni su izašli i utaborili se kod Mikmaša istočno od Bet-Avena.
6 Kad su Izraelovi ljudi vidjeli da su pali u loš položaj, da je narod tvrdo pritisnut i da su u nevolji, ljudi su se sakrili u špilje, u guštare, među kamenje, u jame i čatrnje.
7 Bježali su i preko gazova Jordana u zemlju Gad i Gilead. Saul je boravio još uvijek u Gilgalu, a narod je, brže-bolje, pošao ondje k njemu.
8 On je počekao sedam dana do roka koji je odredio Samuel, ali Samuel nije došao u Gilgalu; a narod se počeo razilaziti od njega.
9 Nato je rekao Saul: “Donesite mi žrtvu paljenicu i žrtve mirotvorne!” I prineo je žrtvu paljenicu.
10 Jedva je prineo žrtvu paljenicu, kad se pojavio Samuel, a Saul mu je izišao u susret da ga pozdravi.
11 A Samuel je upitao: “Što si učinio?” Saul je odgovorio: “Jer sam vidio da se ljudi razilaze od mene, a ti nisi došao u određeno vrijeme, i Filistejci se skupili u Mikmašu,
12 onda sam rekao: ‘Sad će Filistejci izići protiv mene u Gilgal, a ja još nisam umilostivio Gospodina.’ Tako sam se usudio i prinijeti žrtvu paljenicu.”
13 A Samuel je rekao Saulu: “Ludo si radio što nisi držao zapovijedi Gospodina, svojega Boga, koju ti je dao. Onda bi Gospodin potvrdio kraljevstvo tvoje dovijeka.
14 A ovako kraljevstvo tvoje neće se održati. Gospodin je potražio sebi čovjeka po svojem srcu. Njega je Gospodin odredio za vladara nad svojim narodom, jer nisi držao što ti je zapovjedio Gospodin.”
15 Onda se podigao Samuel i otišao je iz Gilgala u Gibeu u Benjaminu. Saul je izbrojio ljude koji su još bili kod njega: otprilike šest stotina ljudi.
16 Saul je sa svojim sinom Jonatanom i s ljudima koji su bili uz njih boravio u Gibei u Benjaminu, a Filistejci su se bili utaborili u Mikmašu.
17 Onda je izišla iz tabora filistejskoga vojska što plijeni, u tri odjeljka: jedan je odjeljak udario putom od Ofre u zemlju Šual;
18 drugi odjeljak ide putom u Bet-Horon, treći udario putom k međi, koja preko Doline seboimske gleda u pustinju.
19 Onda nije bilo kovača u cijeloj zemlji izraelskoj, jer su Filistejci mislili: “Inače bi mogli Hebrejci sebi praviti mačeve i koplja.”
20 Zato su morali svi Izraelci silaziti k Filistejcima ako bi tko htio dati sebi poklepati raonik, motiku, sjekiru ili ostan za volove.
21 A cijena je bila dvije trećine šekela za raonike i za motike, i za sjekire i za oštrenje ostana.
22 Zato, kad je buknuo rat, nije bilo ni mača ni koplja u ruci cijele vojske koja je bila sa Saulom i Jonatanom. Samo ih je bilo u Saula i u njegova sina Jonatana.
23 Jedna straža filistejska bila je izišla prema klancu kod Mikmaša.

14 Jednoga dana rekao Jonatan, sin Saulov,
svojem nositelju oružja: “Hajde idemo do fi-
listejske straže koja je na onoj strani!” A svojem ocu
nije ništa rekao.
2 Saul je sjedio na drugom kraju Gibee pod
mogranjevim stablom što stoji kod Migrona. Naro-
da je bilo s njim oko šest stotina ljudi.
3 Ahija, sin Ahituba, brata Ikaboda, unuk Fine-
hasa, praunuk Elija, Gospodinov svećenik u Šilu,
nosio je svećenički oplećak. A narod nije znao da
je otišao Jonatan.
4 Usred klanca, preko kojega je Jonatan morao
prijeći da dođe k filistejskoj straži, bile su dvije
strme hridine, jedna s ove strane, druga s one stra-
ne. Jedna se zvala Boses, a druga Seneh.
5 Jedna hridina dizala se na sjevernoj strani, nasu-
prot Mikmašu, a druga na jugu nasuprot Gibei.
6 Jonatan je rekao svojem nositelju oružja: “Haj-
demo otići do straže tih neobrezanih ondje! Može
biti da nas pomogne Gospodin, jer za Gospodina
nema zapreke da pomogne do pobjede, s mnogo
ili malo ljudi.”
7 Njegov nositelj oružja, odgovorio mu: “Čini što ti
je god u srcu, ja sam spreman za sve što hoćeš.”
8 Jonatan je rekao: “Dobro, poći ćemo tim ljudima
ondje i pokazat ćemo im se.
9 Ako nam viknu: ‘Čekajte dokle dođemo k vama,’
ostat ćemo na mjestu gdje smo, i nećemo ići k
njima.
10 Ako li nam kažu: ‘Dođite k nama,’ onda ćemo
otići gore, jer nam ih onda predao Gospodin u
ruke; to će nam biti znak.”
11 Kad se obojica pokazali straži filistejskoj, naru-
gali mu se Filistejci: “Evo, izlaze Hebrejci iz rupa, u
koje su se sakrili!”
12 I stražari su povikali Jonatanu i njegovom
nositelju oružja: “Dođite k nama, nešto ćemo vam
reći.” A Jonatan je rekao svojem nositelju oružja:
“Hajde za mnom, jer ih predao Gospodin u ruke
Izraelu!”
13 Jonatan je puzao na rukama i nogama i za njim
njegov nositelj oružja. Onda su oni padali pred Jo-
natanom, i ubijao ih za njim njegov nositelj oružja.
14 Taj prvi pokolj koji su počinili Jonatan i njegov
nositelj oružja imao je otprilike dvadeset ljudi na
prostoru od oko pola rala zemlje.
15 Strah je nastao u taboru, na slobodnom polju i
među svom vojskom. I straža i vojska što plijeni,
prepali se. Uz to se potresla zemlja, i bio je jedan
veliki potres.
16 I kad su uhodili Saulovi stražari, koji su se nala-
zili u Gibei u Benjaminu, opazili su oni da se
mnoštvo uskomešalo na sve strane.
17 Saul je zapovjedio ljudima koji su bili s njim:
“Pregledajte i vidite tko je otišao od nas! Kad su
pregledali, pokazalo se da nema Jonatana i njego-
va nositelja oružja.
18 I Saul je rekao Ahiju: “Daj donijeti Božju škrinju!”
A Božja škrinja bila je onda među Izraelovim sino-
vima.
19 Dok je Saul govorio sa svećenikom, zabuna u
taboru filistejskom bila je sve jača. Zato Saul za-
molio svećenika: “Pusti to!”
20 Saul i svi ljudi koji su bili s njim podigli su bojnu
viku. Kad su stigli na bojno polje, našli su mač jed-
noga okrenut protiv drugoga. Bila je zabuna vrlo
velika.
21 Hebrejci, koji su se odavno držali s Filistejcima
i s njima išli na vojsku, pobunili se i priključili Izrael-
cima pod Saulom i Jonatanom.
22 I svi Izraelci koji su se bili sakrili u gori Efraimo-
voj, kad su čuli da bježe Filistejci, i oni nagnuli za
njima u boj.
23 Tako je onaj dan dao Gospodin pobjedu Izra-
elu, a boj se prenio na Bet-Aven.
24 Izraelovi ljudi su se bili onaj dan vrlo umorili,
izreče Saul nad vojskom ovo prokletstvo: “Proklet
neka je čovjek koji prije večeri uzme hranu, dok se
ne osvetim svojom neprijateljima!” I zato nitko od
ljudi nije okusio ništa.
25 I došla je sva vojska u jednu šumu, gdje je bilo
meda na slobodnom polju.
26 Kad je vojska došla k saću što je bilo puno
meda, nitko ipak nije prineo ruke k svojim ustima,
jer su se ljudi bojali prokletstva.
27 Samo Jonatan nije čuo kako je njegov otac
izrekao prokletstvo nad narodom, i on je pružio
vršak štapa koji je držao u ruci, zamočio ga u
medeno saće i primaknuo svoju ruku svojim us-
tima; i zasjale mu se opet oči.
28 A jedan od vojnika okrenuo se k njemu i rekao:
“Otac je tvoj izrekao prokletstvo nad narodom:
‘Proklet neka je čovjek, koji danas uzme hranu!’ ”
Ljudi su, naime, bili iznemogli.
29 Jonatan je rekao: “Moj otac svaljuje zemlju u
nesreću. Eto vidite kako mi se zasjale oči jer sam
okusio malo toga meda.
30 A da su ljudi jeli od plijena zadobivena od svojih
neprijatelja, kako bi onda bio velik poraz Filiste-
jaca.”
31 Tako su onaj dan pobili Filistejce od Mikmaša
do Ajalona, pa su ljudi bili vrlo izmoreni.
32 I ljudi su navalili na plijen, uzeli su ovaca, volova
i teladi, poklali ih na zemlji, pa počeli jesti i s krvlju.
33 Kad su javili Saulu: “Ljudi griješe protiv Boga,
jer jedu s krvlju,” rekao je on: “Činite zlo; dovaljajte
mi, dok je još dan, veliki kamen!”
34 Onda je zapovjedio Saul: “Raziđite se među
ljude i recite im: Svaki neka donese k meni svojega
vola ili svoju ovcu i neka zakolje ovdje! Onda
možete jesti, a da ne griješite protiv Gospodina
jedući s krvlju.” Svaki od ljudi donio je komad stoke
što mu je bio pri ruci, još one noći i ondje zaklao.
35 I Saul je podigao žrtvenik Gospodinu. To je bio
prvi žrtvenik koji je on podigao Gospodinu.
36 Onda je Saul zapovjedio: “Gonit ćemo Filistejce
noćas i plijenit ćemo među njima dok ne svane, i
nijednoga od njih nećemo ostaviti!” Oni su odgovo-
rili: “Čini što god misliš da je dobro!” Ali svećenik je
rekao: “Najprije da upitamo Boga!”
37 I upitao Saul Boga: “Imam li goniti Filistejce, i
hoćeš li ih dati u ruku Izraelu?” Ali mu nije dao od-
govora u onaj dan.
38 Onda je Saul zapovjedio: “Pristupite ovamo, vi
svi poglavari naroda, i istražite brižno tko je danas
počinio taj grijeh!
39 Jer tako mi živoga Gospodina, koji je dao pobje-
du Izraelu, i ako je kriv moj sin Jonatan, on će um-
rijeti!” Ali nitko mu iz naroda nije odgovorio.
40 I on je zapovjedio svima Izraelcima: “Vi budite
na jednoj strani, ja i moj sin Jonatan bit ćemo na
drugoj strani.” Narod je odgovorio: “Čini što nađeš
za dobro!”
41 Stoga se Saul pomolio Gospodinu: “Bože Izra-
elov, daj presudi pravo!” I bili su izabrani Jonatan i
Saul, a narod je izišao slobodan.
42 Sad je zapovjedio Saul: “Bacite ždrijeb između
mene i mojega sina Jonatana!” I bio je izabran Jo-
natan.
43 Saul je zapovjedio Jonatanu: “Kaži mi što si
učinio!” Jonatan mu je priznao: “Vrškom štapa, što
sam ga imao u svojoj ruci, okusio sam samo malo
meda. Spreman sam umrijeti.”
44 Saul je rekao: “Bog neka mi učini što hoće, ako

ti nećeš umrijeti, Jonatane!"

45 Ali vojska je izjavila Saulu: "Što? Jonatan, koji je izvojevao ovu veliku pobjedu u Izraelu, mora umrijeti? To ne smije biti! Tako mi živoga Gospodina, ni jedna dlaka s njegove glave neće pasti na zemlju, jer je s pomoću Božjom izvojevao on današnju pobjedu." Tako je vojska izbavila Jonatana od smrti.

46 Saul je odustao od potjere za Filistejcima i otišao, a Filistejci se vratili natrag u svoju zemlju.

47 Otkako je Saul bio postigao kraljevsko dostojanstvo nad Izraelom, ratovao je naokolo protiv svih svojih neprijatelja: protiv Moaba, protiv Amonaca, protiv Edoma, protiv kraljeva od Sobe i protiv Filistejaca. Kamo se god okrenuo, nadvladavao je.

48 Dokazao je hrabrost, pobio je Amalečane i izbavio je Izraela iz ruku onih koji su ga plijenili.

49 Saulovi sinovi bili su: Jonatan, Jišui i Malki-Šua. Njegove dvije kćeri zvale su se: starija Meraba, mlađa Mikala.

50 Žena Saulova zvala se Ahinoama i bila je kći Ahimaasova. Njegovu vojskovođi bilo je ime Abner, sin Nera, strica Saulova.

51 Kiš je bio otac Saulov, i Ner, otac Abnerov, bili su sinovi Abielovi.

52 Svega vijeka Saulova bilo je teških bojeva protiv Filistejaca. Stoga kad je vidio Saul koga god hrabra i valjana čovjeka, uzimao bi ga u svoju službu.

15 Jednoga dana Samuel je rekao Saulu: "Gospodin me poslao da te pomažem za kralja nad njegovim narodom Izraelom. Slušaj dakle zapovijed Gospodinovu!

2 Ovako govori Gospodin vojska: "Kaznit ću što je počinio Amalek Izraelovim sinovima kad im je stao na put, kad su ono išli iz Egipta.

3 Zato idi i udari Amaleka, i potpuno uništi sve što pripada njemu! Ne štedi ga, nego pobij čovjeka i ženu, dijete i dojenče, govedo i ovcu, devu i magarca!"

4 Onda Saul skupio narod i izbrojio ih u Telaimu: dvjesta tisuća pješaka i deset tisuća ljudi Judejaca.

5 Potom je pošao Saul protiv glavnoga grada Amalečana i namjestio zasjedu u dolini potoka.

6 A Kenejcima poručio Saul: "Ustanite! Povucite se brže iz područja Amalečana da vas ne uništim s njima, jer vi ste se prijateljski ponijeli prema svim Izraelovim sinovima kad su išli iz Egipta." I povukli se Kinejci iz područja Amalečana.

7 Saul je pobio Amalečane od Havile do Šura, koji leži istočno od Egipta.

8 I uhvatio Agaga, kralja Amalečana živoga, i potpuno uništio sav narod oštricom mača.

9 A Saul i narod sačuvao ipak Agaga i najbolje životinje između ovaca i goveda, ugojene životinje i janjce, uopće sve valjano, a sve što je bilo slabo i bezvrijedno potpuno su uništili.

10 I došla je riječ Gospodinova Samuelu, govoreći:

11 "Žalim što sam Saula postavio kraljem, jer se on odvratio od mene i nije izvršio mojih zapovijedi." To je ražalostilo Samuela i on je vapio Gospodinu svu noć.

12 Kad je Samuel sutradan rano htio poći Saulu u susret, javili su Samuelu: "Saul je pošao u Karmel i ondje je sebi podigao spomenik, onda se vratio i otišao dalje u Gilgal.

13 Kad je Samuel došao k Saulu, rekao mu Saul: "Neka si blagoslovljen od Gospodina! Izvršio sam zapovijed Gospodinovu."

14 Samuel je rekao: "Kakva je to bleka ovaca i koza što mi prodire u uši, i kakva je to rika goveda koju čujem?"

15 Saul je odgovorio: "Od Amalečana, oni su ih dognali, jer narod sačuvao najbolje životinje od ovaca i goveda, da ih žrtvuje Gospodinu, tvojem Bogu, ostalo smo pobili."

16 Samuel je rekao Saulu: "Prestani! Reći ću ti što mi je rekao Gospodin noćas." On mu rekao: "Govori!"

17 Samuel je rekao: "Nisi li bio postao glava Izraelovim plemenima, premda si bio malen u svojim očima? Jer Gospodin te pomazao za kralja nad Izraelom.

18 I Gospodin te poslao i zapovjedio ti: 'Idi i izvrši prokletstvo na zlikovcima, Amalečanima, i vojuj na njih, dok ih ne uništiš!'

19 Zašto nisi poslušao zapovijedi Gospodinove, nego si se bacio na plijen i učinio što je neugodno bilo u očima Gospodinovim."

20 Saul je rekao Samuelu: "Poslušao sam zapovijed Gospodinovu i išao sam putom na koji me poslao Gospodin, doveo sam Agaga, kralja Amalečana; potpuno sam uništio Amalečane.

21 Ali je narod uzeo od plijena ovce i volove, najbolje od prokletih stvari, da to žrtvuje Gospodinu, tvojem Bogu, u Gilgalu."

22 A Samuel je rekao: "Zar su ugodnije Gospodinu žrtve paljenice i zaklanice od poslušnosti prema Gospodinovim zapovijedima? Eto, poslušnost je bolja od žrtve, pokornost bolja od ovnujske pretiline.

23 Jer neposlušnost je tako zla kao grijeh vračanja, nepokornost tako zla kao idolopoklonstvo, jer si prezreo zapovijed Gospodinovu, odbacuje on tebe kao kralja."

24 Saul je rekao Samuelu: "Sagriješio sam što sam prestupio zapovijed Gospodinovu i tvoje upute. Bojao sam se, naroda i popustio sam njegovu zahtjevu.

25 A sada oprosti mi moj grijeh i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodinu!"

26 Ali je Samuel rekao Saulu: "Ja se ne vraćam s tobom; jer si prezreo zapovijed Gospodinovu, tebe je Gospodin odbacio kao kralja nad Izraelom."

27 Kad se Samuel okrenuo da ide, uhvatio ga on za skut njegova ogrtača, i on se otrgnuo.

28 Samuel mu rekao: "Gospodin je danas oduzeo od tebe kraljevstvo Izraelovo i dao ga drugomu, koji je bolji od tebe.

29 I Snaga Izraelova se ne kaje, jer on nije čovjek da se može kajati."

30 On je odgovorio: "Ako sam i sagriješio, učini mi ipak čast pred starješinama mojega naroda i pred Izraelom i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodinu, tvojem Bogu!"

31 I vratio se Samuel i otišao za Saulom, i poklonio se Saul Gospodinu.

32 Onda je zapovjedio Samuel: "Dovedite mi Agaga, kralja Amalečana!" Pažljivo je došao k njemu Agag, i rekao: "Tako je dakle otišla gorčina smrti."

33 Ali je Samuel rekao: "Kako je tvoj mač oteo ženama djecu tako neka bude i tvoja majka bez djece među ženama!" I Samuel je isjekao Agaga na komade pred Gospodinom u Gilgalu.

34 Potom je otišao Samuel u Ramu, a Saul otišao svojoj kući u Gibeu Saulovu.

35 Samuel više nije vidio Saula do svoje smrti, jer je Samuel žalio Saula, što je Gospodin požalio da je učinio Saula kraljem nad Izraelom.

16 Jednoga dana Gospodin je rekao Samuelu: "Dokle ćeš još žaliti za Saulom kad sam ga ja odbacio da kraljuje nad Izraelom! Napuni uljem svoj rog i hajde na put! Šaljem te k Jeseju iz Betlehema, jer sam između njegovih sinova izabrao sebi kralja."
2 Samuel je odgovorio: "Kako da idem; ako to čuje Saul, ubit će me!" A Gospodin je zapovjedio: "Uzmi sobom tele i kaži: 'Dolazim prinijeti žrtvu Gospodinu!'
3 Pozovi na žrtvu Jeseja, a ja ću ti onda pokazati što ćeš činiti. Pomazat ćeš onoga koga ti označim!"
4 Samuel je učinio kako mu je zapovjedio Gospodin. Kad je došao u Betlehem, izašli su mu—bojeći se—u susret starješine mjesta i upitali: "Znači li tvoj dolazak dobro?"
5 On je odgovorio: "Jest, dolazim da prinesem Gospodinu žrtvu. Posvetite se i nađite se sa mnom kod žrtve!" I Jeseja i njegove sinove dao je da se posvete i pozvao ih na žrtvu.
6 Kad su došli i kad je on pogledao Eliaba, pomislio je: "Jamačno stoji ovdje pred Gospodinom njegov pomazanik."
7 Ali Gospodin je rekao Samuelu: "Ne gledaj na njegovu vanjštinu i na njegov visoki rast, jer sam ga odbacio. Gospodin ne gleda kao što čovjek gleda; jer čovjek gleda na vanjštinu, a Gospodin gleda na srce."
8 I dozvao Jesej Abinadaba i doveo ga pred Samuela. A on je rekao: "Ni njega nije izabrao Gospodin."
9 I doveo Jesej Šamaha. A on je rekao: "Ni njega nije izabrao Gospodin."
10 Tako je doveo Jesej pred Samuela sedam svojih sinova, ali Samuel je izjavio Jeseju: "Ove nije izabrao Gospodin."
11 Tada je Samuel rekao Jeseju: "Jesu li svi mladi ljudi ovdje?" On je odgovorio: "Ostao je još najmlađi; on čuva ovce." Samuel je rekao Jeseju: "Pošalji i dovedi ga, jer nećemo prije sjedati za stol dok on ne dođe."
12 I poslao, te ga doveo. A on je bio rumen, imao je lijepe oči i krasni stas. I Gospodin je rekao: "Ustani i pomaži ga, jer to je on!"
13 Samuel je uzeo rog s uljem i pomazao ga usred njegove braće. Od toga dana i dalje je dolazio Duh Gospodinov na Davida. A Samuel je ustao i vratio se kući u Ramu.
14 Duh Gospodinov je odstupio od Saula, a počeo ga mučiti zao duh od Gospodina.
15 I sluge Saulove rekle su mu: "Eto, muči te zao duh od Boga.
16 Neka sada naš gospodar samo progovori riječ, tvoje sluge stoje ti na službu da potraže čovjeka, koji zna svirati na harfu. Kad zao duh od Gospodina dođe na tebe, on će zasvirati na žice i tebi će biti bolje."
17 Saul je rekao svojim slugama: "Potražite mi nekoga koji zna lijepo svirati na žice, pa mi ga dovedite!"
18 Jedan od slugu je rekao: "Poznam ovdje jednoga sina Jesejeva u Betlehemu, koji umije lijepo svirati na harfu. On je hrabar junak, prokušan ratnik, uz to mudro govori i lijepe je vanjštine, i Gospodin je s njim."
19 Onda je Saul poslao glasnike k Jeseju i poručio mu: "Pošalji mi svojega sina Davida, koji je pastir!"
20 A Jesej natovario na magarca kruha, mješinu vina i jedno jare i poslao Saulu po svojem sinu Davidu.
21 Tako je došao David k Saulu i stupio u njegovu službu. On ga je vrlo cijenio, te ga postavio da mu nosi oružje.
22 Saul poslao k Jeseju i poručio: "Pusti da David ostane kod mene u službi, jer mi je vrlo po volji."
23 I kad god bi zao duh od Gospodina napao Saula, David bi uzeo harfu i svirao bi na nju. Saulu bi onda bilo lakše i bolje, i zao bi duh otišao od njega.

17 Filistejci su skupili svoju vojsku za boj, i tako su se skupili kod Soka u Judi. Utaborili se između Soka i Azeke kod Efez-Damima.
2 Saul i Izraelovi ljudi se skupili, utaborili se u dolini Elah i svrstali se u bojne redove za boj protiv Filistejaca.
3 Filistejci se postavili na brdu s onu stranu, a Izraelci na brdu s ovu stranu, tako da je dolina stajala među njima.
4 Onda je izašao prvoborac iz filistejskih redova, po imenu Golijat iz Gata, koji je bio visok šest lakata i jedan pedalj.
5 On je nosio na glavi kalpak od mjedi, i bio je na njemu oklop ljuskav, koji je bio težak pet tisuća šekela mjedi.
6 Na nogama je imao željezne nogavice i željezno koplje na ramenima.
7 Držalo njegova koplja bilo je kao vratilo, a šiljak njegova koplja težio je šest stotina šekela željeza; a njegov štitonoša koračao je pred njim.
8 I on se postavio i doviknuo redovima Izraelaca i rekao im: "Što ste izašli spremni za boj? Nisam li ja Filistejac, a vi sluge Saulove? Izaberite jednoga između sebe, pa neka iziđe k meni!
9 Ako se može boriti sa mnom i ako me pogubi, mi ćemo biti podložni vama. Ako li ja njega nadjačam i pogubim ga, onda ćete vi biti nama podanici i služit ćete nam!"
10 Filistejac se rugao dalje: "Danas sam osramotio Izraelovu vojsku; dajte mi čovjeka da se bijemo!":
11 Kad Saul i svi Izraelovi sinovi su čuli taj govor Filistejca, zadrhtali su i vrlo su se prestrašili.
12 David je bio sin onoga Efraćanina iz Betlehema u Judi, komu je bilo ime Jesej i imao osam sinova. U vrijeme Saulovo bio je čovjek star; bio je ušao među najstarije ljude.
13 Tri najstarija sina Jesejeva bila su otišla sa Saulom u rat. Njegova tri sina, koja su bila otišla na vojsku zvala su se: nastariji Eliab, drugi Abinadab, treći Šamah.
14 David je bio najmlađi, a ona tri najstarija su otišli za Saulom.
15 David bi otišao češće od Saula kući da u Betlehemu čuva ovce svojega oca.
16 A Filistejac bi izlazio jutrom i večerom i postavljao bi se ondje kroz četrdeset dana.
17 Jednoga dana rekao je Jesej svojem sinu Davidu: "Uzmi za svoju braću efu ovoga prženog žita i ovih deset kruhova i odnesi ih brže svojoj braći u tabor!
18 A ovih deset sireva odnesi tisućniku! Vidi svoju braću kako su i donesi od njih znak!
19 Saul i oni i svi Izraelovi ljudi nalaze se u dolini Elah u ratu protiv Filistejaca."
20 Sutradan rano predao je David stado jednomu čuvaru, uzeo stvari i otišao na put kako mu je zapovjedio Jesej. Kad je došao do ograde bojnih kola, upravo je izlazila vojska u bojnom redu i podizala bojnu viku.
21 Izraelci i Filistejci smjestili se za boj, red prema redu,
22 David je predao svoje stvari čuvaru prtljage, otrčao k bojnom redu i pozdravio svoju braću.

23 Dok je govorio s njima, izašao iz reda filiste-
jskoga onaj prvoborac, Filistejac Golijat, tako se
zvao, iz Gata, i počeo govoriti isto onako kao i prije
tako da ga je čuo David.
24 Svi Izraelovi ljudi, koji su vidjeli toga čovjeka,
pobjegli su pred njim i vrlo se prestrašili.
25 Jedan Izraelac je rekao: "Jeste li vidjeli čovjeka
koji tu izlazi? On izlazi samo da sramoti Izraele.
Tko ga pogubi, učinit će ga kralj vrlo bogatim, dat
će mu svoju kćer i kuću njegova oca osloboditi od
poreza u Izraelu."
26 David je upitao ljude koji su stajali uz njega: "Što
dobiva čovjek koji pogubi toga Filistejca i skine
sramotu s Izraela, jer tko je taj Filistejac neobreza-
ni, da sramoti vojsku Boga živoga?"
27 Ljudi su mu opetovali isto: "Tako će se nagraditi
onoga koji ga pogubi."
28 A kad je čuo njegov najstariji brat Eliab, kako je
govorio s tim ljudima, razljutio se Eliab na Davida i
otreso se na njega: "Što si, zapravo, došao ovamo
i komu si ostavio ono malo ovaca u pustinji?
Poznam ja tvoju drskost i tvoju zloću tvojega srca;
došao si samo da gledaš boj."
29 David je rekao: "Pa što sam učinio, samo sam
upitao?"
30 I okrenuo se od njega drugomu i upitao isto, a
ljudi su mu odgovorili kao prije.
31 Kad se čulo što je govorio David, javili su to
Saulu, i on ga dozvao k sebi.
32 David je rekao Saulu: "Neka nitko ne gubi
srčanosti zbog njega! Sluga će tvoj izići i borit će se
s tim Filistejcem."
33 Saul je rekao Davidu: "Ne možeš ti ići na toga
Filistejca i s njim se boriti, jer ti si još dječak, a on je
ratnik od mladosti."
34 David je rekao Saulu: "Sluga je tvoj čuvao ovce
svojem ocu, pa kad bi došao lav ili medvjed i sebi
odnio ovcu iz stada,
35 potrčao bih ja za njim, udario bih ga i oteo bih mu
je iz ralja, i a ako bi podigao na mene, uhvatio bih
ga za grivu i ubio bih ga.
36 Tvoj sluga je ubio lava i medvjeda, i taj neobre-
zan Filistejac bit će kao jedan od njih, jer je os-
ramotio vojsku Boga živoga."
37 David je još rekao: "Gospodin koji me je izbavio
iz pandža lava i medvjeda, izbavit će me i iz ruku
toga Filistejca." Onda je Saul rekao Davidu: "Idi,
Gospodin neka bude s tobom!"
38 Saul je dao onda staviti na Davida svoje oružje,
stavio mu na glavu željeznu kacigu i stavio oklop
na njega.
39 David je pripasao njegov mač preko svoje bo-
jne oprave i pokušao hodati, jer ih nije isprobao.
David je rekao Saulu: "Ne mogu ići u tom, jer nisam
na to navikao," i skinuo David sve sa sebe.
40 I on je uzeo štap u svoj u ruku i potražio sebi u
potoku i izabrao pet glatkih kamenčića, stavio ih u
pastirsku torbu, koju je koristio kao torbu za
praćku. Onda je uzeo svoju praćku i približio se
Filistejcu.
41 Filistejac je išao sve bliže k Davidu i njegov je
štitonoša koračao pred njim.
42 Kad je Filistejac pogledao i vidio Davida, samo
mu se podsmjehnuo, jer je bio još tako mlad, ru-
men i krasna lica.
43 Filistejac je doviknuo Davidu: "Zar sam pseto
da ideš na mene sa štapom?" I prokleo Filistejac
Davida svojim bogovima.
44 I Filistejac je rekao Davidu: "Hodi ovamo k meni
da dadem tvoje meso pticama nebeskim i životin-
jama zemaljskim!"
45 A David je rekao Filistejcu: "Ti ideš na mene s
mačem, s kopljem i sa sulicom. A ja idem na tebe u
Ime Gospodina vojska, Boga vojske Izraelove,
koju si ti pogrdio.
46 Danas će te Gospodin dati u moju ruku. Ubit ću
te i glavu ti odsjeći, i trupla vojske filistejske još
danas ću dati pticama nebeskim i životinjama ze-
maljskim, da spozna sav svijet da ima Bog u Izraelu.
47 Znat će sve ovo mnoštvo da Gospodin ne daje
pobjede mačem i kopljem, jer je rat Gospodinov, i
on će vas dati u naše ruke."
48 Kad se Filistejac pomaknuo i sve se bliže Davi-
du primicao, David je brže potrčao prema vojsci u
susret Filistejcu.
49 Pritom se mašio u svoju torbu, izvadio ka-
menčić, zavitlao ga iz praćke i pogodio Filistejca u
čelo, tako da se kamenčić zabio u čelo, i on je pao
na svoje lice.
50 Tako je pobijedio David Filistejca praćkom i
kamenom i pogubio Filistejca, a da nije imao David
mača u ruci.
51 David je pritrčao, stao pokraj Filistejca, uzeo
njegov mač, izvukao ga iz korica i pogubio ga
odsjekavši mu njim glavu. Kad su vidjeli Filistejci,
da im je najjači mrtav, pobjegli su.
52 Onda se podigli ljudi od Izraela udarili u bojnu
viku, i ljudi od Jude potjerali su Filistejce do doline
i do pred vrata Ekrona. Pobijeni Filistejci pokrili su
put od Šaraima do Gata i Ekrona.
53 Kad se onda vratili Izraelovi sinovi od tjeranja
Filistejaca, oplijenili su njihov tabor.
54 David je uzeo glavu Filistejčevu i odnio ju u Je-
ruzalem, a njegovo oružje stavio u svoj šator.
55 Kad je vidio Saul kako je David izašao pred Fil-
istejca, upitao je svojega vojskovođu Abnera: "Čiji
je sin taj mladić, Abnere?" Abner je odgovorio:
"Tako živ ti bio, kralju, ne znam."
56 Kralj je rekao: "Upitaj, čiji je sin taj mladi čovjek!"
57 Kad se vratio David, pobijedivši Filistejca, uzeo
ga Abner i doveo pred Saula, a u ruci je još imao
glavu Filistejčevu.
58 Saul ga upitao: "Čiji si ti sin, mladi čovječe?"
David je odgovorio: "Sin tvojega sluge Jeseja iz
Betlehema."

18 Kad je svršio svoj razgovor sa Sau lom, prih-
vatio je Jonatan Davida duboko u srce, i Jo-
natan ga zavoljeo kao samoga sebe.
2 Saul ga uzeo taj dan k sebi i nije mu više dao da
se vrati u svoju očinsku kuću.
3 Jonatan je učinio zavjet s Davidom, jer ga je lju-
bio kao samoga sebe.
4 Jonatan skinuo sa sebe ogrtač koji je nosio i dao
ga Davidu, uz to svoju odoru sa svojim mačem,
svojim lūkom i svojim pojasom.
5 I David je išao kamo god bi ga slao Saul, i imao je
uspjeha, i zato ga postavio Saul na čelo svojim
ratnicima. Bio je voljen od svega naroda, pa i od
Saulovih dvorana.
6 Kad se David, ubivši Filistejca vraćao, izašle su
žene kod ulaska iz svih Izraelovih gradova pjeva-
jući i plešući u susret kralju Saulu s bubnjevima,
klicanjem i cimbalima.
7 Pritom su žene plešući pjevale: "Saul je pobio
svoju tisuću, a David svojih deset tisuća."
8 Saul se stoga vrlo razgnjevio, jer mu ta pjesma
nije bila nikako po volji. On je rekao: "Davidu daju
deset tisuća, a meni samo tisuću; još mu samo
treba kraljevsko dostojanstvo."
9 Od onoga dana i dalje gledao je Saul Davida
poprijeko.
10 Idućega dana napao Saula zao duh od Boga,
tako da je mahnitao u svojem dvoru. David je svi-

rao na harfu kao svaki dan; a Saul je imao u ruci sulicu.
11 Onda je Saul bacio sulicu, a mislio je: “Pribit ću Davida uza zid.” Ali joj se David dvaput izmaknuo.
12 Saul se bojao Davida, jer je Gospodin bio s njim, a od Saula je bio odstupio.
13 Zato ga Saul udaljio iz svoje blizine i učinio ga tisućnikom; i on je izlazio na čelu svojih ljudi.
14 Kod svih svojih pothvata imao je David uspjeh, jer je Gospodin bio s njim.
15 Kad je Saul vidio da on ima mnogo uspjeha, povećao se još više njegov strah od njega.
16 Ali sav Izrael i Juda ljubio je Davida, jer je on pred njima odlazio i dolazio.
17 Saul je rekao Davidu: “Evo, svoju najstariju kćer Merabu dat ću ti za ženu, ali se ti moraš iskazati kao junak i voditi ratove Gospodinove.” Saul je, naime, mislio: “Ja sam neću staviti ruku na njega, nego Filistejci neka stave ruku na njega!”
18 David je rekao Saulu: “Tko sam ja i što je moj rod, obitelj mojega oca u Izraelu, da budem zet kraljev?”
19 A kad je došlo vrijeme kad bi se trebala Saulova kći Meraba dati Davidu, dali su ju Adrielu iz Mehole za ženu.
20 Saulova kći Mikala ljubila je Davida. Kad su to javili Saulu, bilo mu je pravo.
21 Saul je, naime, mislio: “Dat ću mu je, ali će mu ona biti propast, i ruka Filistejaca doći će na njega!” Saul je rekao Davidu: “S drugom mi sada možeš biti zet.”
22 I Saul je zapovjedio svojim dvoranima: “Govorite Davidu povjerljivo i recite mu: “Eto, omilio si kralju, i svi njegovi dvorani vole te, pa sada možeš biti kraljev zet.”
23 Kad su Saulovi dvorani tako govorili Davidu, rekao je David: “Mislite li vi da je tako lako biti kraljev zet, s obzirom da sam siromah i malen čovjek”
24 Kad su Saulovi dvorani njemu javili, govoreći: “Tako i tako rekao je David.”
25 Onda je rekao Saul: “Priopćite Davidu: ‘Kralj ne želi nikakva drugoga ženidbena dara nego samo stotinu prednjih filistejskih kožica, da se tako osveti kraljevim neprijateljima.’ ” Tako je mislio Saul, da rukom Filistejaca ukloni Davida s puta.
26 Tako kad su njegovi dvorani priopćili te riječi Davidu, David je bio sporazuman da tako postane kraljev zet. A vrijeme još nije isteklo.
27 Ustao je David otišao sa svojim ljudima i pobio dvjesta Filistejaca. David je donio njihove prednje kožice i prebrojio ih pred kraljem, da postane zet kraljev. Onda mu Saul dao svoju kćer Mikalu za ženu.
28 Saul je jasno vidio da je Gospodin s Davidom, i da ga je Saulova kći Mikala ljubila.
29 A Saul se bojao Davida sve više; tako je postao Saul neprijatelj Davidov dovijeka.
30 Kad bi poglavari filistejski izašli u boj, imao je David, kad god bi izišao, više uspjeha negoli sve druge Saulove vojskovođe, tako da je njegovo ime postalo slavno.

19 Saul je govorio svojem sinu Jonatanu i svim svojim dvoranima o tomu da on hoće ubiti Davida. A Jonatan, Sin Saulov, vrlo je volio Davida.
2 Tako je to Jonatan javio Davidu i rekao: “Moj otac Saul kani te ubiti. Zato se čuvaj i sutra rano povuci se u skrovište i sakrij se!
3 Ja ću izići i u polju, gdje ti budeš, stajat ću uz svojega oca, govorit ću o tebi sa svojim ocem, pa što doznam, javit ću ti.”
4 A Jonatan je govorio pred svojim ocem Saulom samo dobro o Davidu. On mu rekao: “Kralj neka ne sagriješi zbog svojega sluge Davida, jer on tebi nije ništa skrivio, dapače djela su njegova vrlo dobra za tebe.
5 On je svoj život stavio u opasnost i Filistejca ubio, i tako je dao svemu Izraelu veliku pobjedu. Ti si to vidio i radovao si se. Zašto, dakle, da sagriješiš zbog nedužne krvi i Davida ubiješ ni za što?
6 Saul je poslušao Jonatana i zakleo se: “Tako mi živoga Gospodina, on neće poginuti!”
7 I Jonatan je dozvao Davida, i rekao mu Jonatan sve ovo. Onda je doveo Jonatan Davida k Saulu i on je ostao pred njim kao i prije.
8 Kad je rat ponovno buknuo, David je izašao na polje, pobio se s Filistejcima i jako ih porazio, tako da su pobjegli pred njim.
9 Jednoga dana opet je napao Saula zao duh od Gospodina. Sjedio je u svojem dvoru i imao sulicu u ruci, a David je svirao na harfu.
10 I Saul htjedne Davida svojom sulicom pribiti uza zid, ali se on izmaknuo Saulu, te je sulica udarila u zid. I David je pobjegao i sklonio se te noći.
11 One noći poslao Saul ljude Davidovoj kući da ga čuvaju i drugog jutra ubiju, ali Mikala, žena Davidova, javila mu to i rekla: “Ako se još noćaš ne skloniš na sigurno mjesto, sutra ćeš biti mrtav.”
12 I Mikala je spustila Davida kroz prozor. On je otišao, pobjegao i izmaknuo.
13 Mikala je uzela kip, stavila ga u postelju, prekrila mu glavu pleterom od kozje dlake i pokrila ga pokrivačem.
14 Kad je Saul poslao ljude da uhvate Davida, ona je rekla: “Bolestan je.”
15 Ali je Saul poslao ljude natrag, da vide Davida i zapovjedio: “Donesite mi ga u postelji da ga ubijem!”
16 Kad su došli poslani, a to kip u postelji, oko glave mu pleter od kozje dlake.
17 I Saul je rekao Mikali: “Zašto si me tako prevarila i pustila mojega neprijatelja da pobjegne, te ga tako sklonila na sigurno mjesto?” Mikala je odgovorila Saulu: “On mi je zaprijetio: ‘Pusti me ili ću te ubiti!’ ”
18 Otkako se David bio bijegom sklonio, otišao Samuelu u Ramu i pripovjedio mu sve što mu je učinio Saul. Onda otišao sa Samuelom i stanovali su u proročkoj kući.
19 Kad se javilo Saulu, govoreći: “Eno, David je u proročkoj kući u Rami.”
20 Onda je Saul poslao ljude, da uhvate Davida. Kad su oni opaziali skup proroka i njima na čelu Samuela u proročkom zanosu, došao je Duh Božji i na Saulove poslanike, te su i oni počeli prorokovati.
21 Kad su to javili Saulu, poslao on druge poslanike, ali i oni su počeli prorokovati. I Saul poslao po treći put poslanike, ali i oni su počeli prorokovati.
22 Onda je pošao on sam u Ramu. Kad je došao do velikog studenca kod Soka, upitao i rekao: “Gdje su Samuel i David? Neki mu odgovorili: “Eno ih Najotu u Rami.”
23 Tako on pošao prema Najotu u Rami, ali i na njega je došao Duh Božji tako da je išao dalje u prorokujući, dok nije stigao k proročkoj kući u Rami.
24 I on skinuo gornju odjeću sa sebe i prorokovao je pred Samuelom. Sav dan i svu noć ležao je tu gol. Zato se govori: “Je li i Saul među prorocima?”

20 A David je pobjegao iz Najota u Rami i otišao i rekao Jonatanu: “Što sam počinio

čemu su moja zlodjela i moj prekršaj protiv tvojega
oca da me hoće ubiti?”
2 On mu rekao: “Sačuvaj Bože! Ti nećeš umrijeti.
Eto, moj otac ne čini ništa, ni malo ni veliko, a da
meni to ne kaže. Zašto bi mi to moj otac tajio? Neće
to biti.”
3 Ali mu David opet rekao: “Tvoj otac zna vrlo do-
bro da me ti voliš, i zato je rekao: ‘To ne treba do-
znati Jonatan da se ne ožalosti.’ Ali tako mi živoga
Gospodina i tebe, između mene i smrti samo je
jedan korak.”
4 Jonatan je odgovorio Davidu: “Što god zaželiš, ja
ću ti učiniti.”
5 I David je predložio Jonatanu ovo: “Znaš, sutra je
mjesec mlađak, i da moram sjediti s kraljem za sto-
lom, ali pusti me da idem: sakrit ću se u polju do
treće večeri.
6 Opazi li tvoj otac da me nema, ti mu kaži: ‘David
me je zamolio da može otići u svoj očinski grad
Betlehem, jer ondje je godišnja žrtva za svu njego-
vu obitelj.’
7 Ako kaže: ‘Dobro,’ onda je miran tvoj sluga. Ako
li se razgnjevi, onda znaj da je nesreća u njemu
zaključena stvar.
8 Iskaži milost svojem sluzi kad si vjeru Gospodi-
novu uhvatio sa svojim slugom, ako je kakva kri-
vnja na meni, ubij me ti, ali me ne izručuj svojem
ocu!”
9 A Jonatan je odgovorio: “Daleko od toga! Ako
doznam da je moj otac naumio na tebe svaliti nes-
reću, ja ću to tebi bez sumnje javiti.”
10 David je rekao Jonatanu: “Tko će mi javiti ako ti
je tvoj otac odgovorio što zlo za mene?”
11 A Jonatan je rekao Davidu: “Hajde, izađimo u
polje!” Tako su obojica bila izišla u polje.
12 Onda je Jonatan rekao Davidu: “Gospodine,
Bože Izraelov neka je svjedok! Kad sutra u ovo
doba ili preksutra saznam od svojega oca da je do-
bro po Davida, i ako onda ne pošaljem k tebi i ne
javim ti,
13 neka Gospodin za to kazni Jonatana! Ako li moj
otac bude naumio da ti učini zlo, ja ću i to javiti i
otpustit ću te da možeš otići ćeš s mirom. Gospo-
din neka bude s tobom, kako je bio s mojim ocem.
14 Ako ja onda još budem živ, iskaži mi milosrđe
Gospodinovo da ne umrem;
15 ne uskrati nikada mojoj kući svoju naklonost, ni
onda kad Gospodin iskorijeni sve neprijatelje
Davidove sa zemlje.
16 Neka onda ima Jonatan savez s kućom Davi-
dovom, a Gospodin neka se osveti neprijateljima
Davidovim!”
17 Onda se zakleo Jonatan još jedanput Davidu
svojom ljubavlju k njemu, jer mu je on bio odan
srdačnom ljubavi.
18 Potom je rekao Jonatan: “Sutra je mjesec
mlađak; i opazit će se da tebe nema, jer tvoje će
mjesto ostati prazno.
19 A kad budeš ondje tri dana, onda pođi na
mjesto, gdje si se sakrio na dan onoga događaja, i
sjedi ondje kod kamena Ezel!
20 Ja ću odapeti tri strijele u njegovu blizinu kao da
gađam u cilj.
21 Onda ću poslati momka i reći mu: ‘Idi, traži stri-
jele,’ ako onda viknem momku: ‘Strijele leže za
tobom ovamo bliže, donesi ih!’ Onda dođi, jer nisi u
opasnosti, i nema ništa, tako mi živoga Gospodi-
na!
22 Ali ako viknem momku: ‘Strijele leže pred to-
bom ondje dalje,’onda idi, jer te šalje Gospodin.
23 Za ovo što smo mi, ja i ti, ugovorili među sobom,
Gospodin je svjedok između mene i tebe zauvijek.”
24 Nato se David sakrio u polju. Kad je došao
mjesec mlađak, sjeo je kralj za gozbu.
25 Kralj je sjeo na svoje obično mjesto, na mjesto
uza zid. Jonatan je bio uzeo suprotno mjesto, Ab-
ner je sjedio uz Saula, a Davidovo mjesto ostalo je
prazno.
26 Saul nije rekao ništa onaj dan, jer je mislio:
“Nešto mu se dogodilo, nije čist, jer se nije dao
očistiti.
27 A kad drugi dan iza mjeseca mlađaka ostalo je
opet prazno Davidovo mjesto, upitao je Saul svo-
jega sina Jonatana: “Zašto sin Jesejev nije došao
na objed ni jučer ni danas?”
28 Jonatan je odgovorio Saulu: “David je od mene
izmolio sebi dopust u Betlehem.”
29 Rekao je: ‘Pusti me, jer imamo obiteljsku žrtvu
u gradu jer me pozvao moj brat. Ako mi, eto, hoćeš
iskazati dobru uslugu, pusti me otići i posjetiti svoju
braću! Zato nije došao na kraljev objed.”
30 Onda se Saul razgnjevio na Jonatana i rekao
mu: “Ti izrode bludnice nepokorne žene! Znam da
letiš za sinom Jesejevim na porugu i sramotu svoju
i svoje majke.
31 Jer dokle živi na zemlji sin Jesejev, nećeš se
utvrditi ni ti ni kraljevstvo tvoje. Odmah pošalji
ondje i dovedi ga k meni, jer je on dijete smrti!”
32 A Jonatan je odgovorio svojem ocu Saulu:
“Zašto on treba umrijeti? Što je skrivio?”
33 Onda je Saul zavitlao koplje na njega da ga pro-
bode. I upoznao je Jonatan da je njegov otac nau-
mio ubiti Davida.
34 Sav srdit Jonatan je ustao od stola. Drugi dan
mjeseca mlađaka nije on jeo ništa, jer je tugovao
za Davidom kad ga je njegov otac izgrdio.
35 Ujutro je izašao Jonatan u polje, kako je ugovo-
rio s Davidom, i pratio ga je jedan mladi sluga.
36 On je rekao svojem sluzi: “Trči i nađi strijele koje
ispuštam!” Dok je mladić trčao, ispustio on strijele
preko njega.
37 Kad je mladić došao na mjesto, gdje su ležale
strijele, koje je odapeo Jonatan, viknuo je Jonatan
za momkom: “Strijele leže pred tobom ondje
dalje!”
38 Još je viknuo Jonatan za momkom: “Brže, po-
hiti i ne stoj!” Sluga Jonatanov je podigao strijele i
donio ih svojem gospodaru.
39 Sluga nije znao ništa, samo su Jonatan i David
znali što je.
40 Jonatan je predao svoje oružje sluzi koji je bio s
njim i rekao mu: “Idi, odnesi to u grad!”
41 Kad je sluga otišao, podigao se David iz
skrovišta, bacio se ničice na zemlju na lice i poklo-
nio se tri puta. Potom se poljubili, i plakali su privi-
jeni jedan uz drugoga; osobito je David plakao vrlo
gorko.
42 Onda je Jonatan rekao Davidu: “Idi u miru! Što
smo obojica prisegli u Ime Gospodinovo, za to je
Gospodin svjedok između mene i tebe, između
mojih i tvojih potomaka zauvijek!” Nato je ustao
David i otišao, a Jonatan se vratio u grad.

21 David se zaputio u Nobu k svećeniku Ahime-
leku. Ahimelek je došao Davidu radosno u
susret i upitao ga: “Zašto dolaziš sam i nikoga
nema s tobom?”
2 David je odgovorio svećeniku Ahimeleku: “Kralj
mi je zapovjedio i rekao mi: ‘Nitko ne smije ništa o
tomu znati zašto te šaljem i što sam ti zapovjedio.’
Zato sam upravio ljude u to i to mjesto.
3 Stoga, što imaš upravo pri ruci? Daj mi pet kruho-
va ili drugo što se nađe!
4 A svećenik je odgovorio Davidu: “Nemam pri ruci

običnoga kruha, tu je samo sveti kruh, ako su se ljudi suzdržali od žena?”

5 David je odgovorio svećeniku i rekao: “Sigurno, su nam žene bile uskraćene tri dana otkako sam pošao. Tijela ljudi su sveta i kad je običan pothvat, koliko su više posvećeni danas na tijelu u ovom pothvatu.”

6 Onda mu je dao svećenik sveti kruh, jer nije bilo tu drugoga kruha osim kruhova prikazivanja koji su bili uzeti ispred Gospodina da se zamijeni svježim kruhom na dan kad se oni uzmu.

7 A onda je bio ondje jedan od Saulovih slugu, zadržao se u svetištu pred Gospodinom, Edomac po imenu Doeg, nadglednik Saulovih pastira.

8 David je upitao Ahimeleka: “Imaš li tu kakvo koplje ili mač? Jer nisam mogao uzeti sobom ni svojega mača ni svojega oružja, jer je kraljeva zapovijed bila vrlo hitna.”

9 Svećenik je odgovorio: “Mač Filistejca Golijata, koga si ubio u dolini Elah, leži uvijen u platno, iza efoda. Ako ga hoćeš uzeti, uzmi ga, jer drugoga nema ovdje.” David je rekao: “Njemu slična nema; daj mi ga!”

10 I David se podigao i pobjegao onaj dan od Saula i pošao gatskom kralju Akišu.

11 A dvorani Akišovi rekli su mu: “Nije li to David, kralj zemlje? To je onaj o kojem su plešući pjevali: ‘Saul je pogubio svoju tisuću, a David svojih deset tisuća.’ ”

12 David se zamislio na ove riječi i vrlo se pobojao Akiša, kralja gatskoga.

13 Zato je pred njima promijenio svoje ponašanje i pravio se među njima kao smušenjak, šarao je po vratima i puštao je slinu niz svoju bradu.

14 Onda je rekao Akiš svojim dvoranima: “Eto vidite da je čovjek lud, zašto ste mi ga doveli?

15 Zar nemam dosta ludih, te ste mi doveli njega da luduje preda mnom? Zar taj da dođe u moju kuću?

22 Tako je David otišao odande i sklonio se u špilju Adulam. Kad su to saznala njegova braća i njegova obitelj, došli su ondje k njemu.

2 I okupili se oko njega svi koji su bili potlačeni, zaduženi i nezadovoljni, i on im postao poglavar. Jedno četiri stotine ljudi se njemu pridružilo.

3 Odatle je otišao David u Mispu u moapskoj zemlji i zamolio moapskog kralja: “Ne bi li smjeli moj otac i moja majka ostati kod vas dok ne saznam što će Bog učiniti sa mnom?”

4 Tako ih ostavio kod moapskog kralja. Oni su ostali kod njega dokle je David bio u gorskoj tvrđavi.

5 A kad je prorok Gad rekao Davidu: “Nemoj ostati u gorskoj tvrđavi! Ustani i idi u Judinu zemlju!” Podigao se David i otišao u Heretsku šumu.

6 Kad je dočuo Saul da su se pojavili David i ljudi koji su bili s njim. Saul je upravo sjedio u Gibei pod stablom tamarisk na uzvisini, s kopljem u ruci, a sve njegove sluge stajale su oko njega.

7 Onda je rekao Saul svojim slugama koji su bili oko njega: “Čujte, sinovi Benjaminovi! Hoće li vam svima sin Jesejev darovati njive i vinograde, hoće li vas sve učiniti tisućnicima i stotnicima?

8 Vi ste se svi urotili protiv mene i nitko mi nije javio, kad se moj sin složio sa sinom Jesejevim. Nitko od vas nije se sažalio na mene i rekao mi kad je moj sin pobunio mojega slugu protiv mene, kako je to sada.”

9 Onda Edomac Doeg, koji je stajao s dvoranima Saulovim, uzeo riječ i rekao: “Vidio sam gdje je sin Jesejev došao k Ahimeleku u Nobu, sinu Ahitubovu.

10 Ovaj je upitao Gospodina za njega, dao mu hrane i mač Filistejca Golijata.”

11 Onda je kralj dao dozvati svećenika Ahimeleka, sina Ahitubova, i cijelu kuću njegova oca, svećenike, koji su bili u Nobu. I oni su svi došli kralju.

12 Rekao je Saul: “Čuj, sine Ahitubov!” a on je odgovorio: “Evo me, gospodaru!”

13 Saul ga upitao: “Zašto ste se urotili protiv mene, ti i sin Jesejev? Dao si mu kruha i mač i pitao si Boga za njega tako da je on kao neprijatelj mogao izići protiv mene, kako je on to sada.”

14 Ahimelek je rekao kralju: “Tko je između svih tvojih sluga tako pouzdan kao David? Zet kraljev, čelovođa tvoje tjelesne straže, poštovan u tvojoj kući.

15 Zar sam onoga dana prvi put pitao Boga za njega? Nipošto! Neka ipak kralj ne podmeće ništa svojem sluzi i cijeloj kući njegova oca, jer tvoj sluga nije znao od svega toga ništa.”

16 A kralj je rekao: “Ti moraš umrijeti, Ahimelek, ti i cijela kuća tvojega oca!”

17 I kralj je zapovjedio slugama, koji su stajali oko njega: “Hajde, pogubite Gospodinove svećenike, jer su i oni pomogli Davidu i nisu mi javili, premda su znali da je on bio u bijegu.” Ali su kraljeve sluge oklijevale podići ruku, da pogube Gospodinove svećenike.

18 Onda je kralj zapovjedio Doegu: “Hajde, pogubi ti svećenike!” I Edomac Doeg pristupio i pogubio svećenike. Osamdeset i pet ljudi koji su nosili laneni oplećak, pobio je on onoga dana.

19 Svećenički grad u Nobu pobio je on oštricom mača, ljude i žene, djecu i dojenčad, goveda, magarce i ovce oštricom mača.

20 Samo jedan jedini sin Ahimeleka, sina Ahitubova, po imenu Abiatar, spasio se i pobjegao k Davidu.

21 Abiatar je javio Davidu: “Saul je dao poubijati Gospodinove svećenike.”

22 Onda je David rekao Abiataru: “Znao sam onda, kad je Edomac Doeg bio ondje, da će on to izdati Saulu. Ja sam kriv za sve ljudske živote kuće tvojega oca.

23 Ostani kod mene! Ne boj se, jer tko traži moj život, tražit će i tvoj, a kod mene ti ćeš biti siguran.”

23 Javili su Davidu, govoreći: “Filistejci opsjedaju Keilu i haraju gumna.”

2 Stoga je David upitao Gospodina: “Trebam li ići i udariti na te Filistejce?” Gospodin je rekao Davidu: “Idi, pobij Filistejce i izbavi Keilu!”

3 A Davidovi ljudi su mu rekli: “Evo, nas je ovdje u Judi već velik strah, pa kako da još idemo u Keilu protiv filistejske vojske?”

4 David je upitao Gospodina još jedanput, i Gospodin mu je rekao: “Ustani i idi u Keilu, jer ću predati Filistejce u tvoju ruku!”

5 Nato je krenuo David sa svojim ljudima u Keilu, udario na Filistejce, zadao im teški udarac i otjerao im stoku. Tako je David izbavio stanovnike u Keili.

6 Kad je Abiatar, sin Ahimelekov, pobjegao k Davidu u Keilu, bio je sobom donio oplećak.

7 Kad su javili Saulu, da je David otišao u Keilu, pomislio je Saul: “Bog mi ga je izručio u ruke, jer se sam zatvorio otišavši u grad, koji ima vrata i prijevornice.”

8 Stoga je Saul podigao sav narod na vojsku, da ide na Keilu i zatvorio Davida i njegove ljude.

9 Kad je David doznao da mu Saul snuje zlo, zamolio je svećenika Abiatara: “Donesi ovamo oplećak!”

10 Onda je rekao David: “Gospodine, Bože Izra-

elov! Doznao je tvoj sluga da Saul namjerava poći u Keilu, uništiti grad zbog mene.
11 Hoće li me stanovnici Keile izručiti njemu? Hoće li doći Saul, kako je čuo tvoj sluga, Gospodine, Bože Izraelov, objavi to svojem sluzi!" Gospodin je rekao: "Doći će."
12 David je upitao dalje: "Hoće li stanovnici Keile mene i moje ljude izručiti Saulu?" Gospodin je rekao: "Oni će vas izručiti."
13 Onda se David podigao sa svojim ljudima, oko šest stotina ljudi, ostavili Keilu i otišli su kamo su god mogli ići. Onda su javili Saulu da je David izmaknuo iz Keile, i on je prestao dalje ići.
14 David se zadržavao u pustinji na gorskim visinama, osobito je boravio na gori u Pustinji Zifu. Saul ga je to cijelo vrijeme tražio, ali nije dao Bog da on padne u njegove ruke.
15 Znao je David da je Saul bio izišao da traži njegov život. David se nalazio u šumi u Pustinji Zifu.
16 Onda se podigao sin Saulov, Jonatan, otišao k Davidu u šumu i ohrabrio ga u Bogu.
17 I on mu rekao: "Ne boj se, jer te neće pogoditi ruka mojega oca Saula, nego ćeš ti postati kralj nad Izraelom, a ja ću biti drugi za tobom. I moj otac Saul zna to."
18 Onda su utvrdili obojica savez pred Gospodinom. David je ostao u šumi, a Jonatan se vratio kući.
Jednoga dana došli su Zifejci k Saulu u Gibeu i
19 javili: "David se krije kod nas na gorskim visinama po šumi, na brdu Hakili, koje leži južno od Ješimona.
20 Stoga pođi kralju, kad ti bude volja i naše će onda biti da ga predamo u ruke kralju."
21 Saul je rekao: "Gospodin neka vas blagoslovi što ste me požalili.
22 Idite sada, pripazite još točnije i brižno istražite mjesto njegova boravka, i tko ga je ondje vidio; rekli su mi da je vrlo lukav.
23 Istražite točno sva skrovišta u kojima se krije, onda mi se sigurno vratite! Ja ću onda poći s vama, i ako još bude u zemlji, tražit ću ga po svim tisućama Judinim."
24 Onda su ustali i otišli u Zif prije Saula. David se onda nalazio sa svojim ljudima u Pustinji Maonu, u ravnici južno od Ješimona.
25 I Saul je izašao sa svojim ljudima da ga traži. Čim su to javili Davidu, otišao je u Selu što leži u Pustinji Maonu. Kad je to saznao Saul, otišao za Davidom u Pustinju Maon.
26 Saul je išao jednom stranom planine, David sa svojim ljudima drugom stranom. David je htio uteći Saulu, a Saul je sa svojim ljudima bio upravo spreman opkoliti Davida i njegove ljude i pohvatati ih.
27 Onda je stigao glasnik Saulu i javio: "Dođi brže! Filistejci su navalili na zemlju."
28 Nato je Saul odustao od proganjanja Davida i otišao protiv Filistejaca. Zato se nazvalo ono mjesto Hrid razlaza.
29 Onda je David otišao odande i nastanio se u utvrdama En-Geda.

24 Dogodilo se, kad se Saul bio vratio od proganjanja Filistejaca, javili su mu: "David je sada u Pustinji En Gedi."
2 Onda je uzeo Saul tri tisuće ljudi izabranih iz svega Izraela i krenuo da traži Davida i njegove ljude istočno od Hridina divokoza.
3 Kad je putom došao k ovčjim torovima, bila je ondje špilja. Saul je ušao u nju da obavi svoju potrebu, a David i njegovi su bili u dnu te špilje.
4 Davidovi ljudi su mu rekli: "Eto, ovo je dan za koji ti je rekao Gospodin: 'Evo, predat ću ti u ruke tvojega neprijatelja da učiniš s njim što ti je volja!' " David je ustao, te neprimjetno odsjekao skut od Saulova ogrtača.
5 Ali je poslije Davida zapekla savjest zato što je odsjekao skut Saulu.
6 I rekao je svojim ljudima: "Gospodin neka me sačuva da takvo što učinim svojem gospodaru, pomazaniku Gospodinovu, i da podignem svoju ruku na njega, jer on je pomazanik Gospodinov."
7 I ukorio je David svoje ljude i nije im dopustio da ustanu na Saula. Kad je Saul bio ostavio špilju i pošao dalje svojim putom.
8 Onda je ustao i David, izašao iz špilje i povikao za Saulom: "Gospodaru i moj kralju!" Kad se okrenuo Saul, bacio se David licem na zemlju i poklonio mu se.
9 Onda je viknuo David Saulu: "Zašto slušaš što ti vele ljudi koji govore: 'David snuje tvoju propast'?
10 Evo, na današnji dan vidio si vlastitim očima da te je Gospodin danas u špilji bio predao u moje ruke. Nagovarali su me da te ubijem, ali sam te sačuvao i rekao: "Neću dignuti svoje ruke na svojega gospodara, jer on je pomazanik Gospodinov.
11 A evo, oče moj, vidi skut od svojega ogrtača u mojoj ruci! Po tom što sam odsjekao samo skut od tvojega ogrtača, a tebe nisam ubio, možeš jasno spoznati da ne mislim na zloću i izdaju i da se ne ogriješujem o tebe, premda mi ti hoćeš oduzeti život.
12 Gospodin neka bude sudac između mene i tebe, Gospodin neka me osveti od tebe—ali ruka se moja neće podignuti na tebe.
13 Već stara prispodoba govori: 'Samo od bezbožnika izlazi bezbožnost.' Ali moja ruka neće biti protiv tebe.
14 Za kim to izlazi Izraelov kralj? Koga goniš? Mrtva psa. Buhu jednu.
15 Pa neka bude Gospodin sudac i neka presudi između mene i tebe! On neka pogleda za pravednikom, neka vodi stvar i neka mi pribavi pravo protiv tebe!"
16 Kad je David izgovorio sve riječi Saulu, povikao je Saul: "To je tvoj glas, moj sine Davide!" I Saul je počeo glasno plakati.
17 On je rekao Davidu: "Ti si bolji od mene, jer ti meni iskazuješ dobro, a ja sam tebi činio zlo.
18 Danas si mi, eto, pokazao koliko si mi dobra iskazao: nisi me ubio, premda me Gospodin dao tebi u ruke.
19 Tko bi, stigavši svojega neprijatelja, pustio ga da ide mirno svojim putom? Gospodin neka ti iskaže dobro za ovo što si mi danas učinio!
20 Sad znam sigurno da ćeš biti kralj i da će po tebi postojati Izraelovo kraljevstvo.
21 Zato mi se sada zakuni Gospodinom da nećeš iskorijeniti mojih potomaka iza moje smrti i da nećeš mojega imena uništiti iz moje očinske kuće!"
22 David se zakleo Saulu. Onda se Saul vratio kući, a David je otišao sa svojim ljudima na gorsku visinu.

25 Uto je umro Samuel; a sav Izrael se skupio i održao mu tugovanje, i pokopali su ga kod njegove kuće u Rami. A David je ustao i sišao u pustinju Paran.
2 U Maonu živio je čovjek koji je svoje imanje imao u Karmelu, a čovjek je bio vrlo bogat. On je posjedovao tri tisuće ovaca i tisuću koza. On je upravo bio u Karmelu zaposlen striženjem ovaca.
3 Čovjek se zvao Nabal, a njegova žena Abigaila.

Žena je bila mudra i vrlo lijepa, a čovjek surov i
opak, pravi Kalebovac.
4 Kad je David u pustinji doznao da Nabal striže
svoje ovce,
5 poslao je ondje deset ljudi. David je dao ljudima
ovu zapovijed: “Idite u Karmel, pođite k Nabalu, i
pozdravite ga u moje ime.
6 I uz pozdrav recite: ‘Mir tebi, mir tvojoj kući i mir
svemu što posjeduješ.
7 Čuo sam, eto, da imaš striženje ovaca. Pastiri su
se tvoji zadržavali među nama i nismo im nikada
ništa učinili na žao. Nikada im nije ništa nestalo
dokle su god bili u Karmelu.
8 Pitaj samo svoje sluge, oni ti to mogu potvrditi.
Zato budi dobar ovim ljudima, jer odlazimo u
svečan dan; pa daj svojim slugama i svojem sinu
Davidu što ti dođe do ruke.’ ”
9 Kad su došli Davidovi ljudi, rekli su Nabalu sve to
u ime Davidovo, i onda su čekali.
10 A Nabal je odgovorio Davidovim ljudima: “Tko
je David i tko je sin Jesejev? Danas ima previše
sluga što bježe od svojih gospodara.
11 Zar da uzmem svoj kruh, svoju vodu i svoju
stoku što sam je zaklao za svoje strigače i da to
dadem ljudima za koje ni ne znam odakle su
došli?”
12 Tako se Davidovi ljudi zaputili natrag i vratili se
kući; došli su k Davidu, i javili mu sav slučaj.
13 Odmah je zapovjedio David svojim ljudima:
“Svaki neka pripaše svoj mač!” Tako je svaki pri-
pasao svoj mač i David je pripasao svoj mač. Onda
su izašli pod vodstvom Davidovim, jedno četiri sto-
tine ljudi; dvjesta su ostali kod prtljage.
14 Međutim jedan od sluga je javio ženi Nabalovoj,
Abigaili: “Upravo je David iz pustinje poslao glas-
nike da pozdrave našega gospodara, a on ih
otjerao.
15 A ti su nam ljudi bili vrlo dobri, i nikada nam nisu
ništa na žao učinili. Nikada nam nije ništa nestalo
dokle smo god išli u njihovoj blizini, kad smo bili na
polju.
16 Bili su kao zid oko nas danju i noću, dokle smo
god čuvali ovce u njihovoj blizini.
17 Pa promisli i vidi što ćeš učiniti, jer je gotovo zlo
našem gospodaru i cijeloj njegovoj kući. On je sam
odviše opak da bi se moglo s njim govoriti.”
18 Abigaila brže je uzela dvjesta kruhova, dvije
mješine vina, pet spremljenih ovaca, pet mjerica
pržena žita, stotinu osušenih grozdova i dvjesta
gruda suhih smokava, i natovarila sve to na ma-
garce.
19 Ona je rekla svojim slugama, a da nije ništa
rekla svojemu mužu Nabalu: “Hajdete naprijed; ja
ću odmah doći za vama.”
20 Kad je ispod gore jahala na magarcu, došao joj
upravo u susret David sa svojim ljudima, i susrela
se s njima.
21 A David je mislio: “Uzalud sam tomu čovjeku
čuvao u pustinji sav njegov posjed. Nikada mu
ništa nije nestalo od svega njegova imanja. A sad
mi on vraća zlo za dobro.
22 To i to neka Bog učini Davidovim neprijateljima
ako mu, od svega što ima, ostavim do zore išta mu-
ško!”
23 Kad je Abigaila opazila Davida, sišla je brže s
magarca, bacila se pred Davida ničice na svoje
lice i duboko mu se poklonila.
24 Onda mu pala k nogama i povikala: “Uzimam na
sebe tu krivnju zlodjela, moj gospodaru! Daj,
molim, da pred tobom govori tvoja sluškinja, i po-
slušaj riječi svoje sluškinje!
25 Moj gospodaru, ne gledaj ništa na toga opakog
čovjeka, Nabala, jer što govori njegovo ime, to je
on: luđak se zove, i on je pun ludosti. Ja, tvoja
sluškinja, nisam vidjela ljude koje si poslao, moj
gospodaru.
26 Zato sada, moj gospodaru, tako mi živoga Go-
spodina i tebe samoga: Gospodin te je od toga
sačuvao, da ideš na krv i da samovoljno pribaviš
sebi pravdu. Neka kao Nabalu bude onima koji su
tebi neprijatelji i protiv tebe, moj gospodaru, zlo
misle!
27 A ovaj dar što ti ga je tvoja sluškinja sobom doni-
jela, moj gospodaru, određen je za ljude koji te,
moj gospodaru, prate na tvojim putovima.
28 Oprosti svojoj sluškinji njezin prijestup! Gospo-
din će tebi, moj gospodaru, utemeljiti kuću što ima
opstanak, jer ti, moj gospodaru, vojuješ Gospodi-
nove bojeve. Pa neka se na tebi ne nađe nikakva
nepravda, dokle god živiš.
29 Ako se tko digne da te progoni i da traži tvoj
život, to neka tvoj život, moj gospodaru, netaknut
bude sačuvan u svežnju života kod Gospodina,
tvojega Boga, a život tvojih neprijatelja neka on
baci kao iz praćke.
30 Kad onda Gospodin tebi, mojem gospodaru,
dade svako dobro koje je obećao, i postavi te vla-
darom nad Izraelom,
31 da neće tebi, moj gospodaru, spoticanja ni
grižnje savjesti da si prolio krv ni za što i da si
samovoljno sebi, moj gospodaru, pribavio pravdu.
Kad onda Gospodin tebi, moj gospodaru, udijeli
sreću, onda se spomeni i svoje sluškinje!”
32 David je rekao Abigaili: “Neka je blagoslovljen
Gospodin, Bog Izraelov, koji te sada poslao meni u
susret!
33 Neka je blagoslovljena tvoja mudrost i neka si
blagoslovljena ti sama, koja me odvratila sada od
toga da ne idem na krv i da samovoljno ne pribavim
sebi pravdu!
34 Jer tako mi živoga Gospodina, Boga Izraelova,
koji me je sačuvao od toga, da ti učinim zlo. Da mi
nisi brže izišla u susret, ne bi ostalo Nabalu do zore
ništa muško!”
35 Nato je primio David iz njezine ruke što mu je
bila sobom donijela i rekao joj: “Vrati se u miru nat-
rag kući! Eto, poslušao sam te i pogledao sam na
tebe.”
36 Kad se Abigaila vratila kući k Nabalu, imao je on
upravo gozbu u svojoj kući, pravu kraljevsku
gozbu. Nabal je bio u najboljem raspoloženju i vrlo
pijan. Zato mu ona nije ništa pripovjedila do jutra.
37 A ujutro, kad se Nabal bio otrijeznio, priopćila
mu njegova žena što se dogodilo, njemu obamrlo
srce u tijelu, i on je postao kao kamen.
38 I tako poslije deset dana udario je Gospodin
Nabala, te je umro.
39 Kad je čuo David da je Nabal mrtav, povikao je:
“Neka je blagoslovljen Gospodin, koji je osvetio
pogrdu nanesenu meni od Nabala i mene, svojega
slugu, zadržao od zla! Gospodin je pustio da zloća
Nabalova padne natrag na njega samoga,” Jed-
noga dana poslao je David i poručio Abigaili da će
ju uzeti za ženu.
40 Ljudi Davidovi su došli k Abigaili u Karmel i rekli
su joj: “David nas šalje k tebi; on bi te htio uzeti za
ženu.”
41 Onda je ona ustala, poklonila se licem do zem-
lje i rekla: “Tvoja sluškinja je spremna rado biti
tvoja ropkinja i prati noge slugama svojega gospo-
dara.”
42 Potom je Abigaila brže ustala i sjela na magar-
ca, i pratilo ju je pet njezinih djevojaka. Tako je ona
pošla za Davidovim glasnicima i postala mu žena.

43 Iz Jezreela doveo je sebi David Ahinoamu, i
tako su obje postale njegove žene.
44 Saul je bio međutim svoju kćer Mikalu, ženu
Davidovu, dao Paltiju, sinu Laišovu iz Galima.

26 Zifejci su došli k Saulu u Gibei i javili: "David
se krije u brdu Hakili na kraju pustinje."
2 Onda se Saul zaputio i sišao u Pustinju Zif s tri
tisuće izabranih Izraelaca da traži Davida u
Pustinji Zif.
3 Saul se utaborio u brdu Hakili, koje leži na kraju
pustinje na putu. David je ostao u pustinji, i opazio
da Saul ide za njim u pustinju.
4 Zato je David poslao uhode i doznao da je zaista
Saul već tu.
5 Onda se podigao David i stigao na mjesto gdje se
utaborio Saul. David je mogao vidjeti mjesto na
kojem je ležao Saul sa svojim vojskovođom Abn-
erom, sinom Nerovim. I Saul je ležao usred tabora,
a vojska je taborila naokolo oko njega.
6 Onda se obratio David Hitejcu Ahimeleku i
Abišaju, sinu Serujinu, bratu Joabovu, i upitao:
"Tko će sići sa mnom k Saulu u tabor?" Abišaj je
odgovorio: "Ja ću sići s tobom."
7 Tako se David i Abišaj došuljali noću k ljudima.
Saul je ležao i spavao u grabi bojnih kola, sa za-
bodenim kopljem u zemlju pokraj glave. Abner i
vojska ležali su naokolo oko njega.
8 Abišaj je rekao Davidu "Danas ti je dao Bog tvo-
jega neprijatelja u ruke. Zato, dopusti da ga sada
pribodem njegovim kopljem za zemlju jednim jed-
inim udarcem, i neće mi trebati drugi."
9 A David je rekao Abišaju: "Ne ubijaj ga, jer tko bi
bio podigao ruku na pomazanika Gospodinova i
ostao nekažnjen?"
10 "Tako mi živoga Gospodina", nastavio je David,
"ili će ga Gospodin ubiti, ili će doći njegov dan kad
mora umrijeti, ili će izići u rat i poginuti.
11 Ali neka me sačuva Gospodin od toga da
dignem ruku na pomazanika Gospodinova. Uzmi
sada koplje pokraj njegove glave i pehar za vodu i
onda idemo!"
12 I uzeo je David koplje i čašu za vodu pokraj
Saulove glave, i udalje se, a da nitko nije to vidio ili
opazio, i nitko se nije probudio, dapače svi su spa-
vali, jer je bio došao na njih dubok, od Gospodina
poslan, san.
13 David otišao onda na drugu stranu i stao u nekoj
udaljenosti navrh brda, tako da je među njima bio
velik prostor.
14 I povikao David vojsci i Abneru, sinu Nerovu,
govoreći: "Što se ne odazivaš, Abnere?" Odgovo-
rio je Abner rekavši: "Tko si ti da uznemiruješ
kralja?"
15 David je rekao Abneru: "Ti si ipak junak i nitko ti
nije u Izraelu jednak. Zašto ne paziš na svojega
gospodara, kralja? Netko se ušuljao da ubije
kralja, tvojega gospodara.
16 Nije ti na čast što si učinio. Tako mi živoga Go-
spodina, zaslužili ste smrt, jer niste pazili na svoje-
ga gospodara, pomazanika Gospodinova. Eto,
gledaj, gdje je kraljevo koplje i čaša za vodu pokraj
njegove glave!"
17 Tada je Saul poznao Davidov glas i povikao: "Je
li to tvoj glas, moj sine Davide?" David je rekao:
"Jest, moj gospodaru, kralju!"
18 On je nastavio: "Zašto progoni moj gospodar
svojega slugu? Što sam učinio i koja je krivnja u
mojoj ruci?
19 Kad bi ipak moj gospodar i moj kralj sad poslu-
šao riječi svojega sluge: Ako te Gospodin huška
na mene, pa neka dobije žrtvu; ako li su ljudi, neka
su prokleti pred Gospodinom, jer me sad izgone
da mi ne bude dijela na posjedu Gospodinovu, a
govore: Idi, služi drugim bogovima!
20 Ne, moja krv neka padne na zemlju daleko od
lica Gospodinova, jer Izraelov kralj ide u lov za jed-
nom buhom, kao kad se na gorama lovi jarebica."
21 Saul je rekao: "Krivo sam činio. Vrati se natrag,
moj sine Davide, jer ti neću više nikada zlo činiti, jer
moj život bio je danas dragocjen u tvojim očima.
Eto, ludo sam radio i teško sam sagriješio."
22 Odgovorio je David rekavši: "Ovdje je koplje
kraljevo, neka dođe ovamo koji od sluga i neka ga
uzme!
23 Gospodin plaća svakomu njegovu pravednost i
vjernost. Gospodin te je danas predao u moje
ruke, ali ja nisam htio staviti svoju ruku na Gospo-
dinova pomazanika.
24 Evo, kako je danas bio tvoj život dragocjen u
mojim očima, tako neka bude moj život dragocjen
u očima Gospodinovim, i neka me izbavi iz svake
nevolje!"
25 Onda je povikao Saul Davidu: "Da si blagoslov-
ljen, moj sine Davide! Ti ćeš to izvesti i imati usp-
jeh." Nato je David otišao svojim putom, a Saul se
vratio natrag u svoje mjesto.

27 David je rekao u sebi: "Jednoga dana ipak
će me ruka Saulova smaknuti. Ne preostaje
mi ništa bolje nego da pobjegnem u zemlju Filiste-
jaca. Onda će Saul odustati od toga da me još dalje
traži u svem području Izraelovu, i tako ću izmak-
nuti njegovoj ruci."
2 Tako se podigao David i otišao sa šest stotina
ljudi, koje je imao uza se, k Akišu, sinu Maokovu,
gatskomu kralju.
3 David se nastanio kod Akiša u Gatu, on i njegovi
ljudi, svaki sa svojom obitelji, David sa svoje obje
žene, Ahinoamom od Jezreela i Abigailom, ženom
Nabalovom, iz Karmela.
4 Kad su javili Saulu, da je David pobjegao u Gat,
nije ga dalje progonio.
5 A David je rekao Akišu: "Ako sam našao milost u
tvojim očima, neka mi se dade za boravište jedan
grad u zemlji da mogu ondje stanovati. Zašto da
tvoj sluga stanuje kod tebe u kraljevskom gradu?"
6 I dao mu Akiš onoga dana Siklag. Zato Siklag
pripada Judinim kraljevima do današnjega dana.
7 I David je ostao u zemlji Filistejaca jednu godinu
i četiri mjeseca.
8 David je sada izlazio sa svojim ljudima. Oni su
udarali na Gešurejce, Girzejce i Amalečane, jer su
to bili od starine stanovnici zemlje do Šura i Egipta.
9 Kad god bi David udario na zemlju, ne bi ostavio
na životu ni ljude ni žene, uzeo bi ovce, goveda,
magarce, deve i odjeću, vratio bi se i došao opet k
Akišu.
10 Ako bi Akiš onda pitao: "Gdje ste ovaj put
udarili?" David bi odgovorio: "U južnoj Judinoj
zemlji" ili "U južnoj kraju Jerahmeel" ili "U južnoj
kraju Kenejskom."
11 Ljude i žene nije David ostavljao na životu zato
da ih ne mora dovesti u Gat, jer je mislio: "Neka se
ne iskazuju protiv nas, 'Tako i tako uradio je David.'
Tako je postupao David za sve vrijeme koje je pro-
veo u zemlji Filistejaca.
12 Akiš se pouzdavao u Davida, jer je mislio: "Om-
razio se sa svojim narodom u Izraelu, zato će mi
biti sluga dovijeka."

28 U ono se vrijeme skupili Filistejci svoju vo-
jsku da udare na Izraela. Akiš je rekao Da-
vidu: "Znaj da ćeš ići sa mnom na vojsku, ti i tvoji

ljudi."
2 David je odgovorio Akišu: "Dobro, sad ćeš vidjeti
što može učiniti tvoj sluga." Akiš je odgovorio Davidu: "Dobro, postavljam te dovijeka svojim čuvarom."
3 Samuel je bio umro, sav je Izrael održao tugovanje za njim i pokopali su ga u njegovu gradu Rami. A Saul je bio protjerao iz zemlje zazivače duhova i vračare,
4 I kad se Filistejci skupili, izašli su i kod Šunama se utaborili, skupio je i Saul svega Izraela, i oni se utaborili na Gilboi.
5 Kad je Saul opazio tabor Filistejaca, pao je u tjeskobu i jako se prestrašio.
6 Zato je upitao Saul Gospodina, ali mu Gospodin nije dao odgovora, ni u snu, ni po Urimu, ni preko proroka.
7 I Saul je zapovjedio svojim slugama: "Tražite mi ženu koja zaziva duhove da idem k njoj i upitam ju." Njegove sluge odgovorile mu: "Evo, u End-Doru ima žena koja može zazivati duhove."
8 I Saul se učinio nepoznatim, odjenuo druge haljine i zaputio se praćen dvojicom ljudi. Kad su po noći došli k onoj ženi, on je rekao: "Vračaj mi zazivajući duhove i daj dozovi mi onoga za koga ti reknem!"
9 Žena mu odgovorila: "Pa ti znaš što je učinio Saul; kako je iskorijenio u zemlji zazivače duhova i vračare. Zašto mi postavljaš zamku da me ubiješ?"
10 Ali joj se Saul zakleo Gospodinom: "Tako mi živoga Gospodina, neće te u ovom slučaju stići nikakva kazna!"
11 Onda ga upitala žena: "Koga da ti dozovem?" On je odgovorio: "Dozovi mi Samuela!"
12 A kad je žena vidjela Samuela, povikala je iza glasa i rekla: "Zašto si me prevario? Pa ti si Saul."
13 Kralj joj rekao: "Ne boj se, pa što vidiš?" Žena je odgovorila Saulu: "Nadljudsko biće vidjela sam gdje izlazi iz zemlje."
14 On je upitao: "Kako izgleda?" Ona je odgovorila: "Star čovjek izlazi zaogrnut ogrtačem!" Iz toga je zaključio Saul da je to Samuel, prignuo lice k zemlji i pao se ničice.
15 A Samuel je upitao Saula: Zašto si pomutio moj mir i zazvao me?" Saul je rekao: "U velikoj sam muci; Filistejci stoje u ratu protiv mene, a Bog se odvratio od mene i ne odgovara mi više ni preko proroka ni u snu. Zato sam pozvao tebe, javi mi što da činim!"
16 Samuel je odgovorio: "Što pitaš mene kad se Gospodin odvratio od tebe i postao tvoj neprijatelj.
17 Gospodin ti je samo učinio što je unaprijed rekao preko mene. Gospodin trga iz tvoje ruke kraljevstvo i daje ga tvojemu bližnjemu, Davidu.
18 Jer nisi poslušao zapovijedi Gospodinove i nisi izvršio njegova žestoka gnjeva na Amaleku, zato ti je danas Gospodin to učinio.
19 I Izraela predaje Gospodin s tobom u ruke Filistejcima. Sutra ćeš sa svojim sinovima biti kod mene. I Izraelovu vojsku predat će Gospodin u ruke Filistejcima."
20 Onda je Saul odjedanput pao na zemlju koliko je dug, toliko se prestrašio Samuelovih riječi. I onako nije više imao snage jer cijeli dan i cijelu noć nije ništa jeo.
21 Kad je žena pristupila k Saulu i vidjela ga toliko izvan sebe, rekla mu: "Eto, sluškinja te tvoja poslušala i u opasnost stavila svoj život i poslušala zapovijed koju si mi dao.
22 A sada i ti poslušaj svoju sluškinju, i dat ću ti malo kruha, pojedi ga da se okrijepiš i da mogneš poći svojim putom!"
23 A on nije htio i rekao: "Ne mogu ništa jesti." A kad su sa ženom navalile na njega i njegove sluge, poslušao ih, ustao sa zemlje i sjeo na jastuk.
24 Žena je imala u kući ugojeno tele. Brzo ga zaklala i onda uzela brašna, umijesila ga i ispekla pogaču.
25 To je postavila pred Saula i njegove sluge i oni su jeli. Pošto su jeli, digli su se i otišli iste noći.

29 Filistejci su skupili svu svoju vojsku u Afek, a Izraelci se utaborili kod izvora što leži u Jezreelu.
2 I kako su poglavari filistejski išli sa svojim stotinama i tisućama, a i David je išao najposlije uz Akiša sa svojim ljudima.
3 Onda su rekli filistejski poglavari: "Što rade ovdje ti Hebrejci?" A Akiš je rekao filistejskim poglavarima: "Pa to je David, sluga Saula, kralja izraelskoga, koji je kod mene toliko dana, ili godina i nisam našao na njemu nikakva zla otkako je prešao k meni do danas.
4 Ali se poglavari filistejski rasrdili na njega i zatražili od njega: "Pošalji natrag toga čovjeka, da se može vratiti na mjesto što si mu ga odredio i neka ne ide s nama u rat, da nas ne izda u boju! Čime bi mogao bolje opet omiljeti svojem gospodaru negoli glavama ovih ljudi"
5 Nije li to onaj David, komu se u čast pjevalo plešući: "Saul je pogubio svoju tisuću, a David svojih deset tisuća."
6 I dozvao Akiš Davida i rekao mu: "Tako mi živoga Gospodina, ti si pošten. Meni bi bilo drago kad bi ti sa mnom izišao i ušao u boj. Ja nisam našao na tebi do danas ništa nepravedno, otkako si prešao k meni, ali nisi po volji poglavarima.
7 Pa se, eto, vrati i idi s mirom kući, i ne čini ništa što nije po volji filistejskim poglavarima!"
8 David je upitao Akiša: "Ali što sam učinio i što si našao na svojem sluzi, otkako sam stupio u tvoju službu, do današnjega dana, da ne idem i da se ne bijem protiv svojega neprijatelja gospodara, kralja."
9 Onda je Akiš odgovorio Davidu, govoreći: "Znam da si mi mio kao anđeo Božji, ali poglavari filistejski izjavljuju: 'Neka on ne ide s nama u boj!'
10 Pa tako ustani sutra rano sa slugama svojega gospodara, koji su došli s tobom! Ustanite rano, čim svane, pa idite!"
11 I tako je David ustao sutradan rano sa svojim ljudima da se vrati u zemlju filistejsku. A Filistejci su otišli prema gradu Jezreelu.

30 Kad je David sa svojim ljudima došao treći dan u Siklag, bili su Amalečani upali u južnu zemlju i u Siklag, i bili su opljačkali Siklag i ognjem ga spalili.
2 Žene i sve što je bilo ondje, mlado i staro, bili su zarobili, a da nikoga nisu ubili, nego su ih odveli sobom kad su odlazili.
3 Kad je David sa svojim ljudima došao u grad, bio je grad pretvoren u pepeo, i njegove žene, sinovi i kćeri bili su zarobljeni i odvučeni.
4 David i njegovi ljudi počeli su plakati u sav glas, dok već nisu mogli plakati.
5 I obje žene Davidove, Ahinoama iz Jezreela i Abigaila, žena Nabalova iz Karmela, bile su zarobljene i odvučene.
6 David je bio na velikoj muci, jer su ljudi govorili da će ga kamenovati, budući da je sav narod bio vrlo ogorčen zbog sinova i kćeri. Ali se David ohrabrio u Gospodinu, svojem Bogu.

7 Onda je David rekao svećeniku Abiataru, sinu
Ahimelekovu: "Donesi mi oplećak!" Abiatar je do-
nio oplećak Davidu.
8 Onda je upitao David Gospodina: "Trebam li poći
u potjeru za tom razbojničkom četom i hoću li je
stignuti" On mu odgovorio: "Pođi u potjeru i sigurno
ćeš ih stignuti i ljude osloboditi!"
9 I podigao se David sa šest stotina ljudi, koje je
imao kod sebe, i došli su do rijeke Besora, gdje su
neki, koji su zaostali, zaustavili.
10 David je sa četiri stotine ljudi pošao dalje, a
dvjesta ljudi posustalih je ostalo, te nisu mogli pri-
jeći preko rijeke Besora.
11 Tada su u polju našli jednoga Egipćanina,
Doveli ga k Davidu, dali su mu kruha za jesti i vode
za piti.
12 I dali su mu komad smokvenjače i dva suha gro-
zda. On je to pojeo i došao opet k sebi, jer tri dana
i tri noći nije bio ništa jeo i ništa pio.
13 Onda mu David rekao: "Čiji si ti i odakle si?" On
je odgovorio: "Ja sam mladić iz Egipta, sluga jed-
noga Amalečanina. Moj me gospodar ostavio, jer
sam se razboljeo prije tri dana.
14 Napali smo južnu keretejsku zemlju i na Judinu,
isto tako na južnu Kalebovu zemlju, i Siklag smo
spalili ognjem."
15 David ga upitao: "Hoćeš li me odvesti k toj vo-
jski?" On je odgovorio: "Zakuni mi se Bogom da me
nećeš ni ubiti ni mojem gospodaru izručiti, i ja ću te
odvesti k toj vojsci."
16 I kad ga je odveo, bili su se oni raširili po cijeloj
pokrajini. Jeli su, pili i svetkovali zbog svojega ve-
likog plijena koji su bili donijeli iz filistejske zemlje i
iz Judine zemlje.
17 David ih je tukao od popodne do navečer
idućega dana, tako da nitko od njih nije pobjegao,
osim četiri stotine sluga koji su pojahali deve i po-
bjegli.
18 Tako je David spasio sve koje su bili ugrabili
Amalečani; i obje svoje žene izbavio je David.
19 Ništa im se nije izgubilo, ni veliko ni malo, ni
sinovi ni kćeri, i ništa od plijena što su bili uzeli
sobom; David je sve natrag uzeo.
20 David je dobio sve ovce i goveda. Gonili su ih
pred drugim stadom i govorili: "To je plijen Davi-
dov!"
21 Kad se vratio David k onima dvjesta ljudi, koji su
bili sustali, te nisu mogli dalje ići s Davidom, i koje
je bio ostavio na rijeci Besoru, izašli su oni u susret
Davidu i njegovim ljudima. David je pristupio k lju-
dima i pozdravio ih.
22 Onda su progovorili svi zli i nevaljali ljudi između
onih koji su bili s Davidom, govoreći: "Jer nisu išli s
nama, ne damo im ništa od plijena koji smo uzeli,
osim svakomu njegovu ženu i njegovu djecu, da to
mogu uzeti sobom i otići!"
23 Ali je David rekao: "Ne činite tako, moja braćo,
s onim što nam je dao Gospodin! On nas je saču-
vao i dao nam u ruke vojsku koja je bila napala na
nas.
24 Tko će vas u tomu poslušati? Nego, kakav je dio
onomu koji je išao u boj, takav neka je dio i onomu
koji je ostao kod prtljage; neka se jednako podijeli!"
25 Tako je ostalo od onoga dana unaprijed. On je
učinio to zakonom i uredbom u Izraelu do da-
našnjega dana.
26 Kad se David vratio u Siklag, poslao od plijena
Judinim starješinama, koji su mu bili prijatelji, i
poručio im: "Evo vam dar od plijena Gospodinovih
neprijatelja!"
27 Onima u Betelu, i onima u Ramotu u južnoj zem-
lji i onima u Jeteru;
28 i onima u Aroeru, i onima u Sifmotu i onima u
Eštemoi;
29 i onima u Rahalu, i onima u jerahmeelskim gra-
dovima, i onima u kenijskim gradovima,
30 i onima u Hormi, i onima u Kor-Ašanu, i onima i
u Ataku,
31 i onima u Hebronu i svima mjestima, u koja je
dolazio David sa svojim ljudima.

31 Nato je bilo došlo do bitke među Izraela i Fili-
stejaca. Izraelovi ljudi su bili nagnuli u bijeg
pred Filistejcima i ležali na gori Gilboi ranjeni na
smrt.
2 Onda su Filistejci nagnuli za Saulom i njegovim
sinovima. A Filistejci su pogubili Jonatana, Ab-
inadaba, Malkišua, Saulove sinove.
3 I za Saula postao je boj vrlo težak, pogodile su ga
strijele, i on je bi teško ranjen.
4 Onda je Saul zapovjedio svojem nositelju oružja:
"Izvadi svoj mač i probodi me da ne dođu ti nezna-
bošci, probodu me i narugaju mi se!" Ali njegov
nositelj oružja nećkao se, jer se vrlo bojao. Stoga
je Saul sam uzeo mač i bacio se na njega.
5 Kad je njegov nositelj oružja vidio da je Saul mr-
tav, bacio se i on na svoj mač i umro s njim.
6 Tako je poginuo Saul, tri njegova sina, njegov
nositelj oružja i svi njegovi ljudi zajedno, onoga
dana.
7 Kad su Izraelovi ljudi s onu stranu doline i Jor-
dana, doznali da su Izraelovi ljudi pobjegli i da su
mrtvi Saul i njegovi sinovi, ostavili su svoje
gradove i pobjegli. A Filistejci su došli i smjestili se
u njima.
8 Kad su sutradan došli Filistejci da opljačkaju po-
bijene, našli su Saula i tri njegova sina poginuta na
gori Gilboi.
9 Oni su mu odsjekli glavu i skinuli oružje s njega.
Onda su poslali u filistejsku zemlju na sve strane
da jave hramovima svojih idola i narodu vijest o
pobjedi.
10 Njegovo oružje stavili su u hram aštarte, a nje-
govo tijelo objesili na zid Bet-Šana.
11 Kad su stanovnici Jabeša u Gileadu saznali što
su Filistejci učinili Saulu,
12 podigli se svi ljudi naoružani i išli su svu noć,
skinuli su Saulovo tijelo i tjelesa njegovih sinova sa
zida bet-šanskoga i donijeli ih u Jabeš i ondje ih
spalili.
13 Onda su uzeli njihove kosti i pokopali ih pod sta-
blom tamarisk u Jabešu, i postili su sedam dana.

Druga Knjiga Samuelova

1 I dogodilo se iza smrti Saulove da se David
bio vratio pobijedivši Amalečane i dva dana
proboravio u Siklagu,
2 došao je trećega dana iz Saulova tabora čovjek
razdrtih haljina i glave posute prahom. Došavši k
Davidu bacio se smjerno na zemlju.
3 David ga upitao: “Odakle dolaziš?” On mu
odgovorio: “Pobjegao sam iz izraelskoga tabora.”
4 David ga upitao dalje: “Što se dogodilo? Pripovi-
jedi mi!” On je izvješćavao: “vojska je pobjegla iz
bitke. Mnogi su od ljudi pali i izginuli, i Saul i njegov
sin Jonatan mrtvi su.”
5 Nato je upitao David mladoga čovjeka koji mu
donio taj glas: “Kako znaš da su Saul i njegov sin
Jonatan mrtvi?”
6 Mladi čovjek koji mu donio glas, odgovorio je:
“Slučajno sam došao na goru Gilbou i vidio sam
Saula gdje se naslonio na svoje koplje, a bojna
kola i konjanici približavali su se k njemu.
7 Kad se on okrenuo i opazio je mene, zovnuo me.
Ja sam odgovorio: ‘Evo me!’
8 On me onda upitao: ‘Tko si?’ i ja sam mu odgov-
orio: ‘Amalečanin sam.’
9 Onda mi zapovjedio: ‘Pristupi k meni i usmrti me,
jer su me obuzele muke, a još je sasvim duša u
meni.’
10 I pristupio sam k njemu i usmrtio ga, jer sam
znao da neće ostati živ nakon pada. Onda sam
uzeo kraljevski znak s njegove glave i grivnu s nje-
gove ruke, i evo ih donosim svojem gospodaru.’ ”
11 Onda je David zgrabio svoje haljine i razderao
ih; isto tako su učinili svi ljudi koji su bili s njim.
12 Ridali su i plakali i postili sve do večeri za Sau-
lom i njegovim sinom Jonatanom, za narodom Go-
spodinovim i kućom Izraelovom što su poginuli od
mača.
13 Onda je David upitao mladoga čovjeka koji mu
koji mu donio glas: “Odakle si?” On je odgovorio:
“Ja sam sin jednoga došljaka Amalečanina.”
14 A David mu rekao: “Kako te nije bilo strah podići
svoju ruku i ubiti pomazanika Gospodinova?”
15 I dozvao je David jednoga između svojih vo-
jnika i zapovjedio: “Idi, pogubi ga!” I on mu zadao
smrtni udarac.
16 A David mu doviknuo: “Krv tvoja neka dođe na
tvoju glavu, jer tvoja vlastita usta svjedočila su pro-
tiv tebe kad si rekao: ‘Ja sam usmrtio pomazanika
Gospodinova.’ ”
17 David je zapjevao za Saulom i njegovim sinom
Jonatanom ovu pjesmu tužaljku.
18 On je zapovjedio neka Judini sinovi nauče ovu
pjesmu o lūku; eto, napisana je u knjizi Pravedni-
ka:
19 “Na tvojim visinama, Izraele, najbolji leže mrtvi!
Kako su pali junaci?
20 Šutite o tom u Gatu! Ne pronosite tu vijest uli-
cama Aškelona: inače se raduju kćeri filistejske,
inače glasno kliču kćeri neobrezanih.
21 O gore Gilboe: neka ne pada rosa ni kiša na vas,
niti na polja puna ploda prvoga; jer ondje leže šti-
tovi junaka! Štit Saulov, kao da ne bi bio nikada
pomazan uljem.
22 Natopljen krvlju pobijenih, mašću junaka. Nika-
da se nije vraćala natrag strijela Jonatanova; nika-
da nije dolazio kući mač Saulov bez uspjeha.
23 Jest, Saul i Jonatan, mili i dragi: kao u životu,
tako se i u smrti nisu rastavili; brži su bili od orlova,
jači od lavova.
24 Kćeri Izraelove, plačite za Saulom koji vas je
lijepo odijevao u grimiz, zlatnim nakitom kitio vam
haljine.
25 Kako su pali junaci u vrevi boja! Na tvojim visi-
nama leži Jonatan mrtav.
26 Žao mi je tebe, brate moj, Jonatane! Kako si mi
bio drag; draža mi je bila ljubav tvoja od ljubavi
ženske.
27 Kako su pali junaci, i razbijeno je oružje ubojito!”

2 Nato je David upitao Gospodina: “Trebam li
otići u koji Judin grad?” Gospodin mu odgovo-
rio: “Idi!” David je upitao dalje: “Kamo da odem?”
On mu odgovorio: “U Hebron.”
2 I David je otišao onamo s obje svoje žene, Ahi-
noamom iz Jezreela i Abigailom, ženom Nabalo-
vom, iz Karmela.
3 I ljude vojnike koji su bili s njim pustio da idu s
njim, svakoga s obitelji svojom. Oni se nastanili u
gradovima Hebrona.
4 Onda su došli Judejci i pomazali ondje Davida za
kralja nad kućom Judinom. Onda su ljudi iz Jude
javili Davidu, govoreći: “Ljudi od Jabeša u Gileadu
pokopali su Saula.”
5 Onda je David poslao poslanike k ljudima od
Jabeša u Gileadu i poručio im: “Da ste blagoslov-
ljeni od Gospodina što Saulu, svojem gospodaru,
iskazali ste tu ljubav i pokopali ste ga!
6 Pa neka Gospodin iskaže i vama ljubav i vjer-
nost! A i ja ću vam učiniti dobru uslugu što ste to
učinili.
7 A sada budite srčani i pokažite se kao hrabri ljudi,
jer Saul, vaš gospodar, doduše je mrtav, ali zato je
pleme Judino pomazalo mene za svojega kralja.”
8 Abner, sin Nerov, vojskovođa Saulov, uzeo
Išbošeta, sina Saulova, i odveo ga u Mahanaim,
9 i postavio ga kraljem nad Gileadom, Ašurom,
Jezreelom, Efraimom, Benjaminom i svim Izra-
elom.
10 Išbošet, sin Saulov, imao je četrdeset godina
kad je postao kralj nad Izraelom, a vladao je samo
dvije godine. Uz Davida pristajalo je samo pleme
Judino.
11 David je bio kralj u Hebronu, nad plemenom
Judinim, sedam godina i šest mjeseci.
12 Iz Mahanaima je izašao Abner, sin Nerov, s lju-
dima Išbošeta, sina Saulova, u Gibeon.
13 Joab, sin Serujin, i Davidovi ljudi su izašli i kod
jezera u Gibeonu se sreli. Jedni se utaborili s ove
strane jezera, drugi s one strane.
14 Onda je doviknuo Abner Joabu: “Neka se
momci poigraju boja pred nama!” Joab je odgovo-
rio: “Neka se pokažu!”
15 Postavili se i stupili jedni prema drugima na
broj; dvanaest od Benjamina, od strane Išbošeta,
sina Saulova, i dvanaest od Davidovih ljudi.
16 Svaki je uhvatio drugoga za glavu i pritisnuo
protivniku mač u bok. Tako su popadali svi za-
jedno. Zato se nazvalo ono mjesto “Polje neprija-
telja”. Ono leži kod Gibeona.
17 I zametnuo se onoga dana veoma žestok boj.
Ljudi Davidovi potukli Abnera i Izraelove ljude.
18 Bila su ondje i tri sina Serujina, Joab, Abišaj i
Asahel. Asahel je bio brzonog kao srna u polju.
19 I kad je Asahel potjerao Abnera, a da nije
skrenuo desno ili lijevo od Abnera,

20 obazreo se Abner i upitao: "Jesi li Asahel?" On
je odgovorio: "Ja sam."
21 Onda ga Abner zamolio: "Skreni desno ili lijevo,
uhvati jednoga od tih mladih ljudi i uzmi sebi
odoru!" Ali Asahel nije htio odstupiti od njega.
22 I Abner je opet pozvao Asahela: "Odstupi od
mene, zašto da te sastavim sa zemljom? Kako bih
još mogao doći na oči tvojem bratu Joabu?"
23 Ali on nije htio odstupiti od njega. Onda mu Ab-
ner utisnuo koplje u slabine, tako da je koplje izišlo
kroz leđa van, i on je ondje pao i umro na mjestu.
Svi su se, koji su došli na to mjesto, gdje je pao i
poginuo Asahel, zaustavili ondje.
24 Samo Joab i Abišaj potjerali su Abnera. Upravo
je zašlo sunce kad su stigli do brežuljka Ame što
leži prema Giji na putu u Pustinju Gibeon.
25 Ovdje su se skupili Benjaminovi sinovi kod Ab-
nera, svrstali se u jednu četu i stali navrh jednoga
brda.
26 A Abner je doviknuo Joabu: "Zar da mač vječno
proždire? Ne vidiš li da će svršetak biti strašan?
Zašto ne zapovjediš ljudima da se okane svoje
braće?"
27 Joab je odgovorio: "Tako mi živoga Boga, da ti
nisi govorio, ljudi bi se još jutros bili povukli od pro-
ganjanja svoje braće."
28 Joab je zatrubio u trubu, odmah se zaustavili svi
ljudi i prestali dalje tjerati Izraelce i prekinuli boj.
29 Abner i njegovi ljudi išli su preko jordanske
ravnice cijelu onu noć, prešli preko Jordana, prošli
sav Bet-Horon i došli su u Mahanaim.
30 Kad je Joab bio odustao od proganjanja Abnera
i svu četu skupio, nije bilo od Davidovih ljudi devet-
naest momaka, uz to Asahel.
31 A Davidovi su ljudi, od Benjaminovih sinova i
ostalih Abnerovih ljudi pobili tri stotine i šezdeset
ljudi.
32 Asahela su uzeli sobom i pokopali ga u grobu
njegova oca u Betlehemu. Joab i njegovi ljudi išli
su svu noć, i kad je osvanuo dan, bili su u Hebronu.

3 Ali rat između kuće Saulove i kuće Davdove
potrajao je još duže. David je postajao sve
moćniji, kuća Saulova sve slabija.
2 U Hebronu se rodili Davidu ovi sinovi: njegov
prvorođenac bio je Amnon, od Ahinoame iz Jez-
reela;
3 Njegov drugi bio je Kileab, od Abigaile, žene
Nabalove iz Karmela; treći je bio Absalom, sin
Maake, kćeri kralja Talmaja od Gešura;
4 četvrti Adonija, sin Hagitin; peti Šefatija, sin Abi-
talin;
5 šesti Jitream od Egle, žene Davidove. Oni su se
rodili Davidu u Hebronu.
6 Dok je bio rat između kuće Saulove i kuće Davi-
dove, držao se Abner vjerno uz kuću Saulovu.
7 A Saul je bio imao suložnicu, koja se zvala Ris-
pah, kći Ajina. Jednoga dana upitao Išbošet Abn-
era: "Zašto se miješaš sa suložnicom mojega
oca?"
8 Abner se vrlo razgnjevio na upit Išbošetov i povi-
kao: "Jesam li ja pasja glava judejska? Do danas
činio sam samo dobro kući Saula, tvojega oca, i
braći njegovoj i prijateljima njegovim. Brinuo sam
se za to da ne padneš u ruke Davidove, a danas
me prekoravaš zbog jedne žene.
9 Neka Bog učini Abneru zlo i doda drugo ako ne
ostvarim ono za što se Gospodin zakleo Davidu,
10 da će istrgnuti kraljevstvo kuće Saulove i prijes-
tolje Davidovo podignuti nad Izraelom i Judom od
Dana do Beer-Šebe."
11 A on se nije usudio ništa odgovoriti Abneru, jer
ga se veoma bojao.
12 Tada je Abner poslao poslanike k Davidu i
poručio: "Čija je zemlja?" I rekao: "Učini, eto, savez
sa mnom, i moja će ruka biti s tobom, i ja ću privesti
k tebi svega Izraela."
13 A David je odgovorio: "Dobro, ja ću utvrditi
savez s tobom, ali samo jedno tražim od tebe: 'Ne
smiješ mi stupiti pred oči, osim ako mi dovedeš so-
bom Mikalu, kćer Saulovu, kad dođeš da mi se
predstaviš!' "
14 Ujedno je poslao David poslanike k Išbošetu,
sinu Saulovu, i poručio: "Daj mi natrag moju ženu
Mikalu, koju sam dobio za stotinu filistejskih pred-
njih kožica."
15 Išbošet je poslao i dao ju uzeti od njezina muža
Paltiela, sina Laišova.
16 Njezin muž išao je s njom i pratio ju plačući do
Bahurima, ali mu je rekao Abner: "Gledaj da se
vratiš!" I on se vratio.
17 Abner se porazgovorio i sa starješinama izrael-
skim i rekao: "Već odavna htjeli ste imati Davida za
kralja nad vama.
18 Sada izvedite to, jer Gospodin je to izrekao
Davidu: 'Rukom mojega sluge Davida izbavit ću
svoj narod Izraela iz ruku Filistejaca i svih njegovih
neprijatelja.' "
19 Tako je isto govorio Abner sa Benjaminovim
sinovima. Onda se Abner zaputio da i Davidu u
Hebronu priopći sve što su bili zaključili Izrael i sav
Benjamin.
20 I došao je Abner s dvadeset ljudi k Davidu u
Hebron. David je priredio gozbu za Abnera i za
ljude koji su bili s njim.
21 Pritom je obećao Abner Davidu: "Ustat ću i poći
i sav ću Izraelov narod okupiti oko svojega gospo-
dara, kralja, da zaključe ugovor s tobom da možeš
biti svuda kralj, kako si to želio." Nato je David ot-
pustio Abnera da ide s mirom.
22 Onda su se upravo vraćali iz boja Davidovi ljudi
i Joab i nosili su sobom bogat plijen. Abner nije više
bio kod Davida u Hebronu, jer ga je već otpustio
otići s mirom.
23 Kad Joab i sva vojska koja ga je pratila stigli,
javili su Joabu: "Abner, sin Nerov, došao je kralju,
i on ga otpustio da opet ode s mirom."
24 Joab je pošao kralju i rekao: "Što si učinio? Ab-
ner je bio kod tebe, pa zašto si ga pustio otići s
mirom?
25 Pa ti poznaš Abnera, sina Nerova. On je samo
došao da te prevari, da vidi kamo polaziš i ne po-
laziš i da dozna sve što radiš."
26 Kad je Joab bio otišao od Davida, poslao je
glasnike za Abnerom, koji su ga vratili od studenca
Sire. David nije ništa znao o tom.
27 I kad se vratio Abner u Hebron, uzeo ga Joab na
stranu pod vrata, da hoće govoriti s njim nasamo,
i tu ga ubo u slabine tako da je umro, zbog krvi svo-
jega brata Asahela.
28 Kad je to David poslije saznao, povikao je: "Ja i
kraljevstvo moje nedužni smo pred Gospodinom
zauvijek za krv Abnera, sina Nerova.
29 Neka padne na glavu Joabovu i na svu njegovu
očinsku kuću; neka kuća Joabova ne bude nikada
bez ljudi što imaju izljev sjemena i gubu, nikada
bez ljudi koji se podupiru na štake, koji padaju od
mača i nemaju kruha!
30 A Joab i njegov brat Abišaj ubili su Abnera što je
on pogubio njihova brata Asahela kod Gibeona u
boju."
31 David je zapovjedio Joabu i svemu narodu koji
je bio s njim: "Razderite svoje haljine, odjenite
odjeću žalosti i tugujte za Abnerom!" Kralj David

išao je za nosilima.
32 Kad su Abnera pokopali u Hebronu, udario kralj na grobu Abnerovu u glasan plač; i sav je narod plakao.
33 Kralj sastavio pjesmu tužaljku za Abnerom i zapjevao: “Kako umire bezumnik, tako morade umrijeti Abner:
34 Tvoje ruke nisu bile svezane i tvoje noge nisu bile u okovima; pao si, kao što se pada od nevaljalih ljudi.” I sav je narod zaplakao za njim još više.
35 Kad je onda došao sav narod da nagovore Davida da jede, dok je još bio dan, zakleo se David: “Bog neka mi učini ovo i ono ako okusim kruha ili što drugo prije zalaska sunca!”
36 A sav je narod to čuo i po volji to mu je bilo; kao uopće sve što je činio kralj, bilo je po volji svemu narodu.
37 U onaj dan upoznao je sav narod i sav Izrael da umorstvo Abnera, sina Nerova, nije bilo izišlo od kralja.
38 Kralj je rekao svojim slugama: “Ne znate li da je danas pao vladar i velikan u Izraelu?
39 Ja sam i danas još odviše slab, premda sam pomazan za kralja. Ovi ljudi, Serujini sinovi, jači su od mene. Neka Gospodin plati onomu koji čini zlo prema zloći njegovoj!”

4 Kad je sin Saulov doznao da je Abner poginuo u Hebronu, klonula mu srčanost i sav se Izrael smeo.
2 A imao je sin Saulov dvojicu čelovođa nad četama. Jedan se zvao Baana, drugi Rekab. Bili su sinovi Benjaminovca Rimona iz Beerota, jer se Beerot se ubrajao k Benjaminu.
3 A stanovnici Beerota su pobjegli u Gitaim i stoje ondje kao došljaci do današnjega dana.
4 Jonatan, sin Saulov imao je sina, koji je na obje noge bio hrom. Bilo mu je pet godina kad je stigao glas o Saulu i Jonatanu iz Jezreela. Onda ga je bila uzela njegova dojilja i pobjegla. U brzini bijega je pala i on je tako postao hrom. Ime mu je bilo Mefibošet.
5 Sinovi Rimona iz Beerota, Rekab i Baana, podigli se i pošli za podnevne žege u kuću Išbošetovu, kad je otpočivao o podne.
6 Prodrli su u nutrinu kuće, kao da su htjeli uzeti pšenice, i proboli ga u slabine. Nato se udaljilio Rekab i njegov brat Baana.
7 Kad su bili došli u kuću, ležao je on na svojoj postelji u spavaonici. Oni su ga ubili, odsjekli mu glavu, uzeli glavu, pa su išli cijelu onu noć niz Jordansku ravnicu.
8 I donijeli su glavu Išbošetovu k Davidu u Hebron i rekli su kralju: “Evo glave Išbošeta, sina Saulova, neprijatelja tvojega, koji ti je radio o glavi! Tako je danas Gospodin osvetio mojega gospodara, kralja, od Saula i njegova potomka.”
9 David je odgovorio Rekabu i njegovu bratu Baani, sinovima Rimona iz Beerota, i rekao im: “Tako mi živoga Gospodina, koji je izbavio moj život iz svake tjeskobe,
10 da sam onoga koji mi donese glas: ‘Saul je mrtav,’ i koji je mislio da je sretan glasnik, dao uhvatiti i ubiti ga u Siklagu, a ipak sam mu morao platiti za njegovu vijest.
11 I kad su opaki ljudi ubili čovjeka nedužna u njegovoj kući na njegovoj postelji, da ja onda ne tražim od vas njegovu krv i da vas ne iskorijenim sa zemlje?”
12 I David je dao zapovijed vojnicima, i oni su ih pogubili, odsjekli im ruke i noge i objesili ih kod jezera u Hebronu. A Išbošetovu glavu su uzeli i pokopali ju u Abnerovu grobu u Hebronu.

5 Onda su došla sva izraelska plemena k Davidu u Hebron, govoreći: “Evo, mi smo od tvojega mesa i od tvoje krvi.
2 Već prije, kad je još Saul bio naš kralj, ti si bio onaj koji je u boj odvodio i opet kući dovodio Izraela. Tebi je obećao Gospodin: ‘Ti ćeš pastiriti moj narod Izraela, i ti ćeš biti vladar nad Izraelom!’ ”
3 Kad su se tako bile našle kod kralja u Hebronu sve starješine, utvrdio je kralj David savez s njima u Hebronu pred Gospodinom. I oni su pomazali Davida za kralja nad Izraelom.
4 Trideset godina bilo je Davidu kad je postao kralj, i četrdeset godina bio je kralj.
5 U Hebronu vladao je sedam godina i šest mjeseci nad Judom, a u Jeruzalemu je vladao trideset i tri godine nad svim Izraelom i Judom.
6 Jednoga dana otišao kralj sa svojim vojnicima u Jeruzalem protiv Jebusejaca, koji su živjeli u onoj zemlji. Oni su rekli Davidu: “Nećeš ući ovamo, nego će te protjerati slijepi i hromi.” Tim su htjeli reći: “David neće ući ovamo.”
7 Ipak je David osvojio tvrđavu Sion, to je kasniji Davidov grad.
8 Onda je rekao David: “Tko pobije Jebusejce i dopre do vodovoda i uzme slijepe i hrome, koji mrze Davidov život, dobit će nagradu.” Zato se govori: “Slijep i hrom ne smije doći u kuću.”
9 David se nastanio u tvrđavi i nazvao ju: Davidov grad; i posagradio David unaokolo od Mila i unutra.
10 Sve je više rasla moć Davidova, jer je Gospodin, Bog vojska, bio s njim.
11 Hiram, kralj Tira, poslao je k Davidu poslanike s cedrovim drvima, s drvodjeljama i kamenarima da grade dvor Davidu.
12 David je spoznao da ga je Gospodin potvrdio kao kralja nad Izraelom i da je podigao ugled njegovoj vladavini zbog svojega naroda Izraela.
13 David je uzeo sebi još daljnje suložnice i žene iz Jeruzalema, otkako se bio preselio ondje iz Hebrona. Tako mu se rodilo još više sinova i kćeri.
14 Ovo su imena onih koji su mu se rodili u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon,
15 Ibhar, Elišua, Nefeg, Jafija,
16 Elišama, Eliada i Elifelet.
17 A kad su čuli Filistejci da su pomazali Davida za kralja nad Izraelom, izašli su svi Filistejci, da uhvate Davida. A David je to čuo, pa otišao u tvrđavu.
18 Filistejci su došli i raširili se u Refaimskoj dolini.
19 David je upitao Gospodina: “Hoću li izići protiv Filistejaca, i hoćeš li ih dati u moje ruke?” Gospodin je odgovorio Davidu: “Izađi, jer ću dati Filistejce u tvoje ruke.”
20 Onda je došao David u Baal-Perasim i ondje ih je David pobio; i rekao: “Gospodin je prodro preda mnom kroz moje neprijatelje, kao što voda prodire nasip.” Zato se nazvalo ono mjesto Baal-Perasim.
21 Idolske kipove, koje su ondje ostavili, odnijeli su David i njegovi ljudi.
22 Onda su još jednom došli Filistejci i raširili se po Refaimskoj dolini.
23 I David je upitao Gospodina i On je odgovorio: “Ne izlazi, nego ih zaobiđi, pa udari na njih ispred dudovih stabala!
24 I bit će, da čim čuješ da zašušti po vrhovima dudovih stabala, onda se hitro spremi, jer onda ide pred tobom Gospodin da pobije filistejski tabor!”
25 David je učinio tako kako mu je Gospodin zapovjedio, i pobio Filistejce od Gebe do u blizinu Gezera.

6 Jednoga dana skupio je David opet izabrane u Izraelu, trideset tisuća ljudi.
2 Onda se podigao David i otišao sa svim ljudima, koji su bili s njim, od Baale u Judi, da odatle prenesu Božju škrinju, koja nosi ime: "Ime Gospodina vojska, koji prebiva među kerubinima".
3 Stavili su Božju škrinju na nova kola i povezli ju iz kuće Abinadabove, koja je bila na brdu. Uza i Ahio, Abinadabovi sinovi, vodili su nova kola.
4 Tako su odvezli Božju škrinju iz kuće Abinadabove, koja je bila na brdu. Ahio je išao pred škrinjom.
5 Onda su David i sva kuća Izraelova plesali puni revnosti pred Gospodinom, i pjevali su pjesme uz pratnju citara, harfa, bubnjeva, zvončića i cimbala.
6 Kad su došli do gumna Nakonova, prihvatio je Uza za Božju škrinju i pridržao ju čvrsto, jer su volovi potegnuli na stranu.
7 Onda se raspalila srdžba Gospodinova na Uzu, i udario ga Bog ondje zbog njegove pogreške; i umro je ondje uz Božju škrinju.
8 David se vrlo ožalostio što je Gospodin ubio Uzu; i nazvalo ono mjesto Perez Uza do današnjega dana.
9 Jer se David u onaj dan prestrašio Gospodina i pomislio: "Kako će doći k meni Gospodinova škrinja?"
10 Nije dao David odvesti Gospodinovu škrinju u Davidov grad, nego ju sklonio David u kuću Obed-Edoma iz Gata.
11 Tako je ostala Gospodinova škrinja tri mjeseca u kući Obed-Edoma iz Gata. Gospodin je blagoslovio Obed-Edoma i svu njegovu kuću.
12 Kad su javili kralju Davidu: "Gospodin je blagoslovio kuću Obed-Edomovu i sav njegov posjed zbog Božje škrinje", otišao David i pun radosti prenio Božju škrinju iz kuće Obed-Edomove u Davidov grad.
13 Kad su nositelji Gospodinove škrinje bili učinili šest koraka, žrtvovao je on volove i tovnu telad.
14 Sam je David pun revnosti plesao pred Gospodinom, i bio je David ogrnut samo lanenim oplećkom.
15 Tako je David, sa svom kućom Izraelovom, uznio Gospodinovu škrinju kličući i trubeći u trube.
16 Kad je Gospodinova škrinja ulazila u Davidov grad, gledala je Mikala, kći Saulova, kroz prozor i vidjela kralja Davida gdje skače i pleše pred Gospodinom; prezrela ga u svojem srcu.
17 Onda su unesli škrinju Gospodinovu stavili ju na svoje mjesto u šatoru, koji je David podigao za njega, i David je prineo pred Gospodinom žrtve paljenice i žrtve mirotvorne.
18 Kad je prineo David žrtve paljenice i žrtve mirotvorne, blagoslovio je narod u Ime Gospodina vojska.
19 On je dao razdijeliti među sav narod, svemu mnoštvu Izraelaca, ljudima i ženama, svakom pojedincu po jedan kruh, komad mesa i kolač od grožđa. Onda otišao sav narod kući.
20 Kad se vratio David da pozdravi svoju obitelj, došao je Davidu u susret Mikala, kći Saulova, i rekao: "Kako se danas časno ponio Izraelov kralj kad se otkrio pred sluškinjama svojih sluga, kao što čine nitkovi!"
21 A David je rekao Mikali: "Pred Gospodinom, koji me je izabrao pred ocem tvojim i cijelom njegovom kućom i odredio me vladarom nad narodom Gospodinovim, nad Izraelom, jest, pred Gospodinom hoću plesati.
22 Pa makar se ja morao još više poniziti i još manji biti u svojim očima, ali kod sluškinja, o kojima govoriš, kod njih ću se još časniji pokazati."
23 A Mikala, kći Saulova, nije imala poroda sve do svoje smrti.

7 I dogodilo se, kad se kralj uselio u svoj dvor i Gospodin mu pribavio mir od svih njegovih neprijatelja unaokolo ,
2 rekao je kralj proroku Natanu: "Evo, ja stojim u dvoru od cedra, a Božja škrinja stoji pod šatorskim pokrovom."
3 Natan je odgovorio kralju: "Izvedi sve što ti je u srcu, jer je Gospodin s tobom."
4 Ali još u istoj noći došla je riječ Gospodinova Natanu:
5 "Idi i kaži mojem sluzi Davidu: 'Ovako govori Gospodin: hoćeš li mi ti graditi kuću, da u njoj stanujem?
6 A ja nisam nikada stanovao u kući odonda, kad sam izveo Izraelove sinove iz Egipta, do današnjega dana, nego sam putovao sam okolo i stanovao u šatoru.
7 Jesam li, dok sam među svima Izraelovim sinovima okolo hodio, komu od sudaca Izraelovih zapovjedio, da pastire moj narod Izraela, ikada jednu riječ rekao: 'Zašto mi niste sagradili kuću od cedra?'
8 Zato kaži sada mojem sluzi Davidu: 'Ovako govori Gospodin vojska: Ja sam te uzeo s paše od stada ovaca da budeš vladar mojem narodu Izraelu.
9 Bio sam s tobom kod svega što si poduzimao, i uništio sam ispred tebe sve tvoje neprijatelje, i pribavio ti veliko ime, kako ga samo imaju najveći na zemlji.
10 Ja ću odrediti mjesto svojem narodu Izraelu i ondje ga postaviti, da mirno prebiva na svojem mjestu i da se više ne uznemiruje; ni silnici ga više neće mučiti kao prije.
11 Od onoga vremena, kad sam postavio suce nad svojim narodom Izraelom i pribavio sam ti mir pred tvojim neprijateljima. Gospodin ti javlja da će ti on sagraditi kuću.
12 Kad se navrše tvoji dani i počineš kod svojih otaca, odredit ću tvojega tjelesnog sina tvojim nasljednikom i utvrdit ću njegovo kraljevstvo.
13 On će sagraditi dom mojem Imenu, i ja ću učvrstiti njegovo kraljevsko prijestolje za sva vremena.
14 Ja ću mu biti otac, on neka mi bude sin! Počini li zlodjela, kaznit ću ga prutom ljudskim i udarcima kako ih zadaju ljudi.
15 Ali naklonost moja neće se nikada odvratiti od njega, kako sam je odvratio od Saula, koga sam uklonio od tebe.
16 Kuća tvoja i kraljevstvo tvoje stajat će pred tobom dovijeka. Tvoje će prijestolje stajati tvrdo dovijeka!' "
17 Po svim ovim riječima i po svoj ovoj objavi Natan je govorio s Davidu.
18 Onda otišao kralj David, pao pred Gospodinom i pomolio se: "Tko sam ja, Gospodine Bože? Što je moja kuća, da si me doveo do ovdje?
19 I nije ti to još bilo dosta, Gospodine Bože, i ti si kući svojega sluge dao obećanje za daleka vremena. Ti si postupao sa mnom kao s velikim čovjekom, Gospodine Bože!
20 Što će ti još David reći! Ta ti znaš svojega slugu, Gospodine Bože!
21 Zbog svoje riječi i po svojem srcu učinio si sve ovo veliko i svojem sluzi dao objavu.
22 Zato si tako velik, Gospodine i Bože, i nitko ti nije jednak, i osim tebe nema Boga po svemu što smo čuli.

23 Gdje je narod na zemlji kao tvoj narod Izrael, zbog koga je Bog došao da ga iskupi sebi za narod, da mu steče ime, da za vas izvede velika i čudesna djela, da ispred tvojega naroda, što si ga izbavio iz Egipta, protjerao narode i njihove bogove?
24 Ti si sebi odredio svoj narod Izraela za sva vremena kao narod i ti si, Gospodine, postao njihov Bog.
25 Pa daj Gospodine, Bože, da se obećanje što si ga dao svojem sluzi i njegovoj kući ispuni za sva vremena, i učini što si obećao.
26 Onda će biti tvoje Ime uzveličano zauvijek, i govorit će se: ‘Gospodin vojska jest Bog Izraelov,’ i kuća tvojega sluge Davida stajat će pred tobom.
27 Jer ti, Gospodin vojska, Bog Izraelov, objavio si svojem sluzi: ‘Sagradit ću ti kuću.’ Zato se tvoj sluga usudio tebi upraviti ovu molitvu.
28 Tako, Gospodine Bože, ti si Bog, i riječi su tvoje istina, jer si svojem sluzi učinio ovo sjajno obećanje.
29 Budi zato voljan i blagoslovi kuću svojega sluge da postoji pred tobom zauvijek. Ti si, Gospodine Bože, to obećao, i neka tvojim blagoslovom bude blagoslovljena kuća tvojega sluge dovijeka.”

8 I dogodilo se poslije toga, pobijedio je David Filistejce, podjarmio ih i učinio tako kraj prevlasti Filistejaca na obali.
2 I Moabce je pobio i izmjerio ih uzicom povaljavši ih na zemlju. Dvije uzice izmjerio za one koji su bili određeni za smrt, a jednu punu uzicu za one koji su imali ostati na životu. Tako su postali Moabci Davidu podložni i morali su plaćati danak.
3 David je pobijedio i Hadadezera, sina Rehobova, sobskoga kralja, kad se spremio opet uspostaviti svoju vlast na rijeci Eufrat.
4 Njemu je David zarobio tisuću bojnih kola, sedam stotina konjanika i dvadeset tisuća pješaka. Sve konje bojnih kola dao je David ohromiti; osim što je ostavio samo toliko za stotinu bojnih kola.
5 Kad su Sirijci od Damaska došli u pomoć Hadadezeru, sobskom kralju, pobio je David dvadeset i dvije tisuće Sirijaca.
6 Potom je namjestio David namjesnike u Damasku u Siriji, i Sirijci su postali podložni Davidu i obvezani na danak. Tako je pomagao Bog Davidu u svemu što bi poduzimao.
7 David je zaplijenio zlatne štitove što su ih imale sluge Hadadezerove, i donio ih u Jeruzalem.
8 U Betahu Berotaju, gradovima Hadadezerovim, kralj David je zaplijenio veoma mnogo mjedi.
9 Kad je Tou, hamatski kralj, doznao, da je David pobio svu Hadadezerovu vojsku,
10 poslao je Tou svojega sina Jorama kralju Davidu da ga pozdravi i zaželi mu sreću što se borio protiv Hadadezera i pobijedio ga. Hadadezer je bio, naime, ratni protivnik Touov. Joram je donio sobom predmeta od srebra, zlata i mjedi.
11 I to je posvetio kralj David Gospodinu zajedno sa srebrom i zlatom koje je odredio za posvetu od svih naroda koje je podjarmio:
12 od Sirijaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca, Amalečana i od plijena Hadadezera, sina Rehobova, sobskoga kralja.
13 Kad se David vratio, stekao je sebi novu slavu pobivši Sirijce—osamnaest tisuća ljudi u Slanoj dolini.
14 Onda je namjestio u Edomu posadu, i to postavio posadu u cijelom Edomu, i sav Edom bio je podložan Davidu. Tako je pomagao Gospodin Davidu u svemu što bi poduzimao.
15 Tako je David kraljevao nad svim Izraelom, čineći sud i pravdu svemu svojem narodu.
16 Vrhovni zapovjednik vojske bio je Joab, sin Serujin, a ljetopisac je bio Jošafat, sin Ahiludov.
17 Svećenici su bili Sadok, sin Ahitubov, i Ahimelek, sin Abiatarov; pisar je bio Seraja.
18 Vrhovni zapovjednik nad Keretejcima i Peletejcima bio je Benaja, sin Jehojadov. Davidovi sinovi bili su namjesnici.

9 Jednoga dana upitao David: “Živi li još tko koji je ostao od Saulove kuće da bi mu iskazao milosrđe zbog Jonatana.”
2 A bio je u Saulovoj kući sluga po imenu Siba. Tako su ga dozvali k Davidu i kralj ga upitao: “Jesi li ti Siba?” On je odgovorio: “Jesam, tebi na službu.”
3 Kralj je upitao: “Zar nitko više ne živi od kuće Saulove komu bi mogao iskazati Božje milosrđe.” Siba je odgovorio kralju: “Živi još sin Jonatanov, koji je hrom na obje noge.”
4 A kralj je upitao: “Gdje je?”, Siba je odgovorio kralju: “On je u kući Makira, Amielova sina, u Lo-Debaru.”
5 Onda je poslao kralj David i dao ga dovesti iz kuće Makira, sina Amielova, iz Lo-Debara.
6 I kad je Mefibošet, sin Jonatanov, unuk Saulov, došao k Davidu, pao je ničice na svoje lice i poklonio se. David mu je rekao: “Mefibošete!” On je odgovorio: “Evo tvojega sluge!”
7 A David mu je rekao: “Ne boj se, jer ću ti ja zbog tvojega oca Jonatana iskazati milost i natrag ću ti dati sve imanje tvojega djeda Saula. Ti ćeš sam dovijeka jesti za mojim stolom.”
8 Onda se on poklonio i rekao: “Što je tvoj sluga da se tako brineš za mrtva psa kao što sam ja?”
9 Nato je dao kralj da dođe sluga Saulov Siba i zapovjedio mu: “Sve što pripada Saulu i cijeloj njegovoj kući predajem sinu tvojega gospodara.
10 Ti ćeš mu, sa svojim sinovima i slugama, obrađivati polje i unositi žetvu, da sin tvojega gospodara mogne živjeti. Mefibošet, sin tvojega gospodara, uvijek će jesti za mojim stolom.” Siba je imao petnaest sinova i dvadeset slugu.
11 Tada je Siba obećao kralju: “Kako gospodar kralj zapovjeda svojem sluzi točno će tako učiniti tvoj sluga. A za Mefibošeta rekao je kralj: “On može jesti za mojim stolom kao jedan od kraljevih sinova.”
12 Mefibošet je imao sina po imenu Mika. Svi koji su stanovali u kući Sibinoj bili su na službu Mefibošetu.
13 Mefibošet je boravio u Jeruzalemu, jer je uvijek jeo za kraljevim stolom. A bio je hrom na obje noge.

10 Poslije toga umro je kralj Amonova naroda. Njegov sin Hanun uzašao je mjesto njega na prijestolje.
2 David je mislio: “Imat ću prijateljske odnose s Hanunom, sinom Nahašovim, jer je i njegov otac stajao sa mnom u dobrom odnosu.” I poslao je David i dao mu preko svojih poslanika izreći svoju sućut zbog njegova oca. I Davidovi poslanici su došli u zemlju Amonaca.
3 Onda su rekli poglavari Amonaca Hanunu, svojem gospodaru: “Misliš li da David časti tvojega oca kad ti šalje poslanike, da te utješe? Dapače, šalje David svoje poslanike k tebi samo zato da promotri grad, da ga uhodi i onda da ga razori.”
4 Onda je dao Hanun poslanike Davidove uhvatiti, obrijati im pola brade i odsjeći im haljine po pola sve do bokova, i tako ih otpremio.
5 Kad su to javili Davidu, poslao im u susret glas-

nike, jer su ljudi bili teško pogrđeni. Kralj im
poručio: “Ostanite u Jerihonu dok vam opet nar-
aste brada; onda dođite kući!”
6 Kad su Amonci uvidjeli da su se omrazili s Davi-
dom, poslali su Amonci i unajmili Sirijce od Bet-
Rehoba i Sirijce od Sobe, dvadeset tisuća
pješaka, od kralja od Maake tisuću ljudi i dvanaest
tisuća ljudi od stanovnika od Iš-Toba.
7 Čim je to čuo David, poslao je Joaba sa svom
vojskom samih junaka.
8 Amonci su izašli i postavili se u bojni red pred
vratima, a Sirijci od Sobe i Rehoba i ljudi od Iš-
Toba i Maake stajali su za sebe u polju.
9 Kad je Joab vidio da mu prijeti napad sprijeda i
straga, izabrao je sebi odabrane Izraelce i namje-
stio se prema Sirijcima.
10 Ostatak vojske predao svojem bratu Abišaju, i
ovaj se namjestio prema Amonovu narodu.
11 Joab je rekao: “Ako Sirijci budu jači od mene,
moraš mi doći u pomoć. Ako li Amonci budu jači od
tebe, ja ću tebi doći u pomoć.
12 Samo budi hrabar, i budimo jaki za svoj narod i
za gradove svojega Boga. Gospodin neka učini
što mu se čini dobro!”
13 Tako je Joab, s četama kojima je zapovjedao,
izašao da udari na Sirijce, oni su pobjegli ispred
njega.
14 A čim su Amonci vidjeli da su Sirijci nagnuli u
bijeg, pobjegli su i oni ispred Abišaja i povukli se u
grad. Nato je Joab otišao od Amonaca i otišao u
Jeruzalem.
15 Kad su vidjeli Sirijci da su ih navladali Izraelci,
skupili se opet.
16 Hadadezer, dapače, dao je podići Sirijce s onu
stranu Rijeke, i oni su otišli u Helam. A Šobak,
Hadadezerov vojskovođa, išao je pred njima.
17 Kad su to javili Davidu, podigao je on sav Izrael,
prešao preko Jordana i otišao u Helam. A Sirijci se
namjestili protiv Davida i pobili se s njim.
18 Ali Sirijci su morali nagnuti u bijeg ispred Izrae-
laca. David je uništio od Sirijaca sedam stotina
boraca bojnih kola i četrdeset tisuća konjanika. I
njihova vojskovođu Šobaka ondje pogubio.
19 Kad su vidjeli svi kraljevi, koji su bili podložni
Hadadezeru, da su ih Izraelci razbili, zaključili su
mir s Izraelom i pokorili mu se. A Sirijci su se čuvali
da ubuduće još pomažu Amoncima.

11 Dogodilo se u proljeće iduće godine, u vrijeme
kad obično kraljevi idu na boj, da je David po-
slao Joaba s njegovim ljudima i s cijelim Izraelom;
i oni su opustošili zemlju Amonaca i opkolili Ra-
bah. A David je bio ostao u Jeruzalemu.
2 Dogodilo se jednu večer da se David podigao sa
svoje postelje i prošetao po krovu kraljevskog
dvora. A s krova vidio je ženu gdje se kupa, a žena
je bila vrlo lijepa.
3 Onda je kralj poslao propitati se za ženu. Neki su
mu rekli: “To je Batšeba, kći Eliamova, žena Hite-
jca Urije.”
4 Nato je poslao David poslanike i dao ju dovesti.
Kad je došla k njemu, on je legnuo s njom. Pošto se
bila očistila od svoje nečistoće vratila se u svoju
kuću.
5 I žena je zatrudnjele, pa poslala i poručila Dav-
idu: “Trudna sam.”
6 Onda je isporučio David Joabu zapovijed:
“Pošalji mi Hitejca Uriju!” Joab je poslao Uriju k
Davidu.
7 Kad je Urija došao k njemu, upitao ga David kako
je Joab i kako je vojska i kako ide rat.
8 Onda je rekao David Uriji: “Idi sada u svoju kuću
i operi sebi noge!” I kad je Urija ostavio kraljev dvor,
iznijeli su za njim kraljevsko jelo.
9 Ali je Urija legnuo na vratima kraljevskog dvora
kod sluga svojega gospodara, i nije otišao u svoju
kuću.
10 Kad su to javili Davidu, govoreći: “Urija nije
otišao u svoju kuću.” Onda je upitao David Uriju:
“Nisi li došao s puta? Zašto nisi otišao u svoju
kuću?”
11 Urija je odgovorio Davidu: “Škrinja i Izrael i Juda
prebivaju u šatorima, i moj gospodar Joab i sluge
mojega gospodara taboruju na slobodnu polju, pa
da onda idem ja u svoju kuću, da jedem i pijem i
spavam kod svoje žene? Tako ti bio živ i tako bila
živa tvoja duša, neću to učiniti!”
12 Onda je rekao David Uriji: “Ostani još i danas
ovdje, a sutra te otpuštam.” Tako je ostao Urija još
onaj i sutrašnji dan u Jeruzalemu.
13 Kad je na poziv Davidov kod njega jeo i pio, ovaj
ga opojio. A uvečer je otišao, legnuo na svoju po-
stelju kod sluga svojega gospodara da spava i nije
otišao u svoju kuću.
14 Idućega jutra napisao je David pismo Joabu i
poslao ga po Uriji.
15 U pismu je pisao: “Postavite Uriju sprijeda, gdje
je najžešći boj, onda se povucite od njega da bude
pogođen i padne!”
16 I Joab je, kod opsjedanja grada, namjestio Uriju
na mjesto gdje je znao da su bili hrabri ljudi.
17 Kad su onda građani izašli i na Joaba navalili,
pali su neki od vojske, od Davidovih ljudi, i Hitejac
Urija je našao smrt.
18 Onda je Joab poslao k Davidu i javio mu sve što
je bilo u boju.
19 On je dao glasniku zapovijed “Kad pripovjediš
kralju sve što je bilo u boju,
20 razgnjevit će se kralj i upitat će te: ‘Zašto ste se
u boju tako blizu primakli gradu? Zar niste znali da
se strijelja sa zida?
21 Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije
li žena bacila na njega sa zida gornji mlinski ka-
men, tako da je umro u Tebesu? Zašto ste išli tako
blizu zida?” Onda ti samo kaži: ‘Pao je i tvoj sluga,
Hitejac Urija.’ ”
22 Glasnik je otišao i došavši, javio Davidu sve što
mu je zapovjedio Joab.
23 Glasnik je javio kralju: “Ljudi su bili jači od nas i
izašli su protiv nas na slobodno polje, pa smo ih
morali uzbiti do gradskih vrata.
24 Onda su strijelci počeli strijeljati na tvoje sluge,
i pritom nekoliko kraljevih sluga je palo i tvoj sluga,
Hitejac Urija, našao je smrt.
25 David je odgovorio glasniku: “Javi Joabu ovo:
‘Ne uzimaj to k srcu, jer mač proždire sad ovoga,
sad onoga. Bori se samo hrabro protiv grada i ra-
zori ga!’ Tako ga ohrabrio!”
26 Kad je žena Urijina doznala da je pao njezin
muž Urija, žalila je za svojim mužem.
27 Čim je prošlo vrijeme žalovanja, dao ju David
dovesti u svoju kuću. Ona mu je postala žena i
rodila mu sina, ali se Gospodinu nije svidjelo što je
učinio David.

12 Onda je poslao Gospodin Natana k Davidu.
Kad je on došao k njemu, rekao mu: “U jed-
nom gradu živjela su dva čovjeka. Jedan je bio
bogat, drugi siromah.
2 Bogati je imao vrlo mnogo ovaca i goveda.
3 Siromah nije imao ništa osim jednu jedinu malu
ovčicu, koju je bio sebi kupio i hranio ju. Odrasla je
uz njega i uz njegovu djecu. Jela je od njegova za-
logaja i pila je iz njegove čaše, spavala je na njego-

vim prsima i bila mu je kao kći.
4 Kad je jednoga dana došao netko u posjet
bogatomu čovjeku, njemu je bilo žao uzeti između
svojih ovaca i goveda, da pripravi gozbu gostu koji
ga je posjetio; nego je uzeo ovcu siromašnoga čo-
vjeka i pripravio gostu koji se bio svratio k njemu."
5 David se vrlo razgnjevio na toga čovjeka i rekao
Natanu: "Tako mi živoga Gospodina, zaslužio je
smrt taj čovjek koji je to učinio!
6 Ovcu će četverostruko naknaditi, jer je tako radio
i nije bio milosrdan!"
7 Natan je odgovorio Davidu: "Ti si taj čovjek!
'Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: 'Ja sam te
pomazao za kralja nad Izraelom, i ja sam te izbavio
iz ruke Saulove.
8 Dao sam ti kuću tvojega gospodara i žene tvo-
jega gospodara na tvoje krilo. Predao sam ti kuću
Izraelovu i Judinu. I ako bi to bilo malo, dao bih ti još
više.
9 Zašto si prezreo zapovijed Gospodinovu i učinio
to što mu nije bilo po volji? Hitejca Uriju ubio si
mačem i njegovu ženu uzeo sebi za ženu, i njega si
dao ubiti mačem Amonaca.
10 Zato sada se neće nikada odmaknuti mač od
tvoje kuće, jer si prezreo mene i uzeo ženu Hitejca
Urije sebi za ženu.'
11 Ovako govori Gospodin: 'Evo, ja ću dati da po
tvojoj vlastitoj kući dođe zlo na tebe. Uzet ću ti tvoje
žene pred tvojim očima i dat ću ih drugomu. On će,
na vidiku sunca, ondje zlo činiti sa ženama tvojim.
12 Ti si doduše činio tajno, ali ću ja ovu prijetnju
izvesti pred očima svega Izraela i po bijelom danu.'
"
13 Onda je rekao David Natanu: "Sagriješio sam
Gospodinu." Natan je odgovorio Davidu: "I Gospo-
din je tebi oprostio tvoj grijeh; nećeš umrijeti.
14 Ali, jer si tim djelom bio povodom spoticanja
Gospodinovim neprijateljima, umrijet će sin koji ti
se rodio."
15 Potom se Natan vratio u svoju kuću. A Gospo-
din je udario bolešću dijete koje je bila rodila Davi-
du žena Urijina.
16 Onda je David usrdno molio za dječaka, mnogo
je postio, vraćao se kući i noću bi spavao na zemlji.
17 Starješine na dvoru dolazile bi k njemu, nagov-
arajući ga da ustane sa zemlje, ali on nije htio i nije
s njima ništa jeo.
18 I dogodilo se sedmoga dana dijete je umrlo.
Davidovi dvorani su mu se bojali javiti za smrt dje-
teta. Mislili su: "Dok je dijete još bilo na životu, nije
nas slušao kad smo htjeli s njim govoriti. Kako mu
možemo sada javiti da je dijete mrtvo? On bi
mogao učiniti zlo."
19 Kad je David vidio da njegove sluge šapću
među sobom, dosjetio se David da je dijete umrlo.
Zato je upitao David svoje sluge: "Je li dijete
mrtvo?" Oni su mu odgovorili: "Mrtvo je."
20 I David je ustao je sa zemlje, umio se i namazao,
promijenio haljine i otišao u Gospodinov dom da
se pokloni. Kad se bio vratio u svoju kuću, zamolio
da mu donesu jesti; i on je jeo.
21 Njegove sluge upitale su ga: "Kakvo je to pos-
tupanje i ponašanje? Kad je dijete još živjelo, pos-
tio si zbog njega i plakao a sad, kad je dijete umrlo,
ustaješ i opet jedeš."
22 On je odgovorio "Kad je dijete još živjelo, postio
sam zbog njega i plakao jer sam mislio: 'Tko zna,
može mi se smilovati Gospodin da dijete ostane na
životu!'
23 Sad je mrtvo i zašto bih sad još postio? Mogu li
ga opet povratiti, i ja ću otići k njemu, a ono se ne
vraća k meni."
24 David je tješio svoju ženu Batšebu, išao je k njoj
i ležao s njom. Ona mu rodila sina i on ga nazvao
Salomon. Gospodin ga zamilovao,
25 i dao ga preko proroka Natana zbog Gospodina
nazvati Jedidija.
26 Joab je udario na Rabah amonskoga naroda i
osvojio kraljevski grad.
27 Nato poslao Joab poslanike k Davidu i javio mu:
"Udario sam na Rabah i zauzeo sam grad s vo-
dovodom.
28 Podigni sad ostali dio ratnika, opkoli grad i za-
uzmi ga, da ja ne zauzmem grad, i da se ne pro-
zove mojim imenom."
29 I podigao David sve ljude, otišao na Rabah,
udario na njega i osvojio ga.
30 Uzeo krunu njihovu kralju s glave. Imala je vri-
jednost od jednog talenta zlata i dragoga kamenja
i pristajala je glavi Davidovoj. On je odnio iz grada
vrlo obilat plijen.
31 Narod koji je stanovao u njemu dao izvesti,
staviti ga na pile, na željezne brane i na željezne
sjekire, i da radi na pećima gdje se peku opeke.
Tako je učinio sa svim ostalim gradovima
Amonaca. Onda se vratio David sa svim ljudstvom
u Jeruzalem.

13 Poslije toga Absalom, sin Davidov, imao je
lijepu sestru po imenu Tamaru, a Amnon sin
Davidov, zavolio ju.
2 Toliko je tugovao Amnon da se razbolio zbog
svoje sestre Tamare. Kako je ona bila djevojka, to
se Amnonu činilo nemoguće da se s njom može
ikako družiti.
3 A imao je Amnon prijatelja po imenu Jonadaba,
sina Šimea, brata Davidova. Jonadab je bio vrlo
domišljat čovjek.
4 On ga je upitao: "Zašto izgledaš svako jutro tako
jadno, kraljev sine? Nećeš li mi to povjeriti?" Am-
non mu odgovorio: "Ljubim Tamaru, sestru svoje-
ga brata Absaloma."
5 Jonadab mu rekao: "Lezi u svoju postelju i pravi
se bolestan. Kad onda dođe tvoj otac da te posjeti,
zamoli ga: 'Daj ipak neka dođe moja sestra Ta-
mara i neka mi dade što jesti! Kad bi ona pred
mojim očima pripravila jelo, da ja to mogu vidjeti,
uzeo bih rado jelo iz njezine ruke.' "
6 Amnon je legnuo u svoju postelju i učinio se bo-
lestan. Kad je došao kralj da ga posjeti, zamolio
Amnon kralja: "Daj, ipak, neka dođe moja sestra
Tamara i pred mojim očima neka ispeče koji kolač,
da ih mogu jesti iz njezine ruke!"
7 David je poslao k Tamarinoj kući i poručio: "Dođi
u stan svojega brata Amnona i pripravi mu jelo!"
8 Tamara je otišla u stan svojega brata Amnona.
Dok je on ležao u postelji, uzela ona brašna, zam-
ijesila ga, pripravila ga pred njegovim očima i is-
pekla kolače.
9 Onda uzela tavicu i stavila pred njega, ali Amnon
nije htio jesti. Onda je rekao Amnon: "Neka svi
izađu van!" I oni se svi udaljili ispred njega.
10 Onda je rekao Amnon Tamari "Donesi to jelo u
sobu da jedem iz tvoje ruke!" Tamara je uzela
kolače, koje je bila pripravila, i donijela ih svojem
bratu Amnonu u sobu.
11 A kad mu je pružila, on ju uhvatio i rekao joj:
"Hodi, lezi uza me, draga sestro!"
12 Ona mu je odgovorila: "Ali ne, brate moj, ne
obeščašćuj me, jer takvo što ne smije se činiti u
Izraelu. Ne čini takve sramote!
13 Kamo bih ja sa sramotom svojom? Ti bi bio u
Izraelu kao nepošten čovjek, ali ipak govori jedan-
put s kraljem! On me neće tebi uskratiti."

14 Ali je on nije htio poslušati, nego ju svladao i silovao.
15 Potom ju Amnon jako omrznuo, te mržnja, koju je osjećao prema njoj, bila je veća od ljubavi, koju je prije imao prema njoj. I viknuo joj Amnon: "Ustani i odlazi!"
16 Ona mu odgovorila: "To je veće zlo koje mi sada činiš kad me tjeraš, negoli što si mi prije učinio." Ali ju on nije htio poslušati.
17 Onda je on pozvao momka koji ga je služio i rekao mu: "Evo, izvedi ovu van i zaključaj za njom vrata!"
18 Ona je imala na sebi šarenu haljinu, jer tako su se od davnine odijevale kraljevske kćeri dok su bile neudane. Sluga je izveo van i zaključao za njom vrata.
19 A Tamara se posula po glavi pepelom, razdrla šarenu haljinu koju je imala na sebi, stavila ruku na glavu i otišla odatle jaučući.
20 Njezin brat Absalom rekao joj: "Je li tvoj brat Amnon bio kod tebe? Onda, draga sestro, budi tiha, jer on ti je brat. Ne uzimaj to k srcu!" I tako je ostala Tamara neudana u kući svojega brata Absaloma.
21 Kad je kralj David doznao sav taj slučaj, vrlo se razgnjevio.
22 A Absalom nije više progovorio s Amnonom nijedne riječi, ni u zlu ni u dobru, jer je Absalom zamrzio Amnona što mu je bio obeščastio sestru Tamaru.
23 I dogodilo se poslije dvije godine, kad je Absalom imao striženje ovaca u Baal-Hazoru, koji leži kod Efraima, pozvao Absalom sve kraljeve sinove.
24 I otišao Absalom kralju i rekao: "Evo, tvoj sluga ima striženje ovaca. A kralj će i njegovi ljudi poći sa svojim slugom."
25 Kralj je rekao Absalomu: "Nemoj, moj sine, ne smijemo svi skupa doći, jer ćemo ti biti na teret." Premda je navaljivao na njega, nije htio poći, nego ga otpustio.
26 Absalom je zamolio: "Kad ti eto nećeš, a onda neka, molim, ide s nama barem moj brat Amnon!" Kralj ga je upitao: "Zašto da on ide s tobom?"
27 Ali kad je Absalom navalio na njega, poslao je on Amnona i s njim sve kraljevske sinove.
28 I Absalom je zapovjedio svojim slugama: "Pazite sad, kad se srce Amnonu razveseli od vina i ja vam viknem: 'Posijecite Amnona,' i onda ga ubijte! Ne bojte se, ja sam koji vam je to zapovjedio. Budite srčani i pokažite se kao hrabri junaci!"
29 Sluge Absalomove su učinile s Amnonom tako kako im je zapovjedio Absalom. Onda su skočili svi kraljevski sinovi, pojahali svaki svoju mazgu i pobjegli.
30 I dogodilo se, dok su još na putu, da je već bio dopro glas do Davida da je Absalom pobio sve kraljevske sinove, da nije ostao od njih ni jedan na životu.
31 Kralj je ustao, razderao svoje haljine i bacio se na zemlju. I sve njegove sluge stajale su oko njega s razdrtim haljinama.
32 Odgovorio je Jonadab, sin Šimea, brata Davidova, govoreći: "Moj gospodar neka ne govori da su pobili sve kraljeve mlade sinove! Samo je Amnon mrtav, jer je zlo leglo na lice Absalomovo od onoga dana kad je Amnon bio obeščastio svoju sestru Tamaru.
33 Sada neka moj gospodar i kralj ne uzima to k srcu i neka ne govori da su svi kraljevi sinovi mrtvi, samo je Amnon poginuo.
34 A Absalom je pobjegao." Kad je momak na straži podigao oči, opazio je mnoge ljude na putu u Horonaim gdje silaze niz brijeg,
35 Jonadab je rekao kralju: "Vidiš li, kraljevi sinovi dolaze, kako je rekao tvoj sluga, tako je."
36 Jedva je izgovorio, pojavili se kraljevi sinovi i udarili u glasan plač. I kralj i sve njegove sluge počeli su glasno i jako plakati.
37 A Absalom je bio pobjegao i otišao k Talmaju, sinu Amihudovu, gešurskom kralju. David je tugovao za svojim sinom svaki dan.
38 Pošto je Absalom bio pobjegao i u došao Gešur, ostao je ondje tri godine.
39 Kralj David prestao se srditi zbog Absaloma, jer se bio pomirio s tim, da je umro Amnon.

14 Tako je Joab, sin Serujin, opazio da se kraljevo srce opet okrenulo k Absalomu.
2 Poslao Joab u Tekou i odande doveo lukavu ženu, i rekao joj: "Učini se kao da bi bila u žalosti, odjeni žalobne haljine i nemoj se namazati uljem, nego se ponašaj kao žena koja odavna žali za mrtvim!
3 Idi tako kralju i govori mu ovako!" I Joab je stavio riječi u njezina usta.
4 Žena Tekoanka otišla je kralju, bacila se na zemlju ničice na svoje lice, poklonila mu se i zamolila: "Pomozi, kralju!"
5 Kad je kralj upitao: "Što želiš?", odgovorila je ona: "Ah, udovica sam, umro mi je muž.
6 Tvoja sluškinja imala je dva sina. Posvadili su se u polju i nije bilo nikoga da ih razvadi, te jedan udario na drugoga i ubio ga.
7 Sada se digla sva obitelj na tvoju sluškinju i zahtijeva: 'Daj bratoubojicu da ga pogubimo za njegov života brata koga je ubio, i da tako uklonimo baštinika!' Tako hoće da ugase iskru koja mi je ostala, i mojem mužu da ne ostane ni imena ni potomstva na zemlji."
8 Onda je kralj rekao ženi: "Idi svojoj kući i ja ću narediti za te."
9 A žena Tekoanka odgovorila je kralju: "Na meni, moj gospodaru i kralju, i na mojoj obitelji leži krivnja zlodjela. Kralja i njegovo prijestolje ne pogađa odgovornost."
10 Nato je odgovorio kralj: "Tko nešto hoće od tebe, dovedi ga k meni i neće te se više dotaknuti!"
11 Ona je nastavila: "Neka se zakune kralj pred Gospodinom, svojim Bogom, da krvni osvetnik neće zlo počiniti i da neće ubiti mojega sina!" On je obećao: "Tako mi živoga Gospodina, tvojem sinu neće ni jedna dlaka pasti s glave."
12 Onda je rekla žena: "Smije li tvoja sluškinja još jednu riječ upraviti gospodaru kralju?" On je rekao: "Govori!"
13 Onda je rekla žena: "Zašto snuješ i protiv Božjega naroda? Kad je kralj tako govori, onda kao da je kriv što ne pušta da se natrag vrati njegov prognani sin.
14 Jer mi moramo, doduše, umrijeti i bit ćemo kao voda što se prolije na zemlju i više se ne može skupiti, ali Bog ne grabi dušu, nego ozbiljno pomišlja na to da prognanik ne ostane prognan od njega.
15 Razlog, zbog kojega sam došla reći ovo gospodaru kralju, bio je taj što su me prestrašili ljudi. Zato je pomislila tvoja sluškinja: "Moram ipak jedanput govoriti s kraljem, možda kralj ispuni molbu svoje sluškinje.
16 Jer će kralj poslušati mene i izbaviti svoju sluškinju iz ruke čovjeka koji hoće mene i mojega sina ukloniti iz baštinstva Božjega.'
17 Zato je pomislila tvoja sluškinja: 'Riječ mojega gospodara i kralja bit će mi na umirenje, jer je moj

gospodar i kralj kao anđeo Božji, te sluša dobro i
zlo. Gospodin, tvoj Bog, neka bude s tobom!' "
18 Nato je odgovorio kralj ženi, govoreći: "Nemoj
tajiti od mene što ću te pitati!" Žena je rekla: "Moj
gospodar i kralj neka samo govori!"
19 Onda je upitao kralj: "Da nije ruka Joabova u igri
kod ove stvari?" Odgovorila je žena rekavši: "Tako
živ bio, moj gospodaru i kralju, ne može se ni nade-
sno ni nalijevo od svega što je rekao moj gospodar
i kralj! Jest, tvoj sluga Joab zapovjedio mi je i
sluškinji tvojoj stavio u usta sve ove riječi.
20 Da stvari dade drugo lice, sluga je tvoj Joab tako
učinio, ali je moj gospodar tako mudar kao anđeo
Božji, koji zna sve što se događa na zemlji."
21 Potom je kralj rekao Joabu: "Pa eto, ispunja-
vam tvoju molbu. Stoga idi i dovedi mladoga
čovjeka, Absaloma!"
22 Joab se bacio licem na zemlju, poklonio se i
čestitao kralju. Onda je rekao Joab: "Danas je vidio
tvoj sluga da kod tebe, moj gospodaru i kralju, sto-
jim u milosti, jer je kralj ispunio molbu svojega
sluge."
23 Joab se podigao, otišao u Gešur i doveo natrag
u Jeruzalem Absaloma.
24 A kralj je rekao: "Neka ide u svoju kuću i neka mi
ne dolazi na oči!" I povukao se Absalom u svoj stan
i nije se više nikada pojavio pred kraljem.
25 U svem Izraelu nije bilo čovjeka koga su zbog
njegove ljepote toliko hvalili kao Absaloma. Od
pete do tjemena nije bilo na njemu mane.
26 Kad bi sebi dao šišati glavu—a dao ju je šišati
poslije svake godine, postala bi mu odviše teška—
njegova kosa na glavi, kad ju je dao šišati, vagala
je dvjesta šekela po kraljevskoj težini.
27 Absalomu su se tri sina i jedna kći po imenu
Tamara. Ona je bila vrlo lijepa žena.
28 Absalom je proboravio dvije godine u Jeruzale-
mu, a da nije vidio kraljeva lica.
29 Onda je Absalom poslao po Joaba da ga poša-
lje kralju, ali on nije htio poći k njemu. Kad je poslao
po drugi put, nije htio opet doći.
30 Absalom je zapovjedio svojim slugama: "Znate,
Joab ima njivu pokraj moje i na njoj je ječam; idite
i zapalite ju!" I zapalili su sluge Absalomove onu
njivu.
31 Sada se podigao Joab, otišao k Absalomu u
kuću i upitao ga: "Zašto su tvoje sluge zapalile
moju njivu?"
32 Absalom je odgovorio Joabu: "Eto, slao sam k
tebi i poručio ti: 'Hodi ovamo, htio bih te poslati kra-
lju da upitaš zašto sam se vratio iz Gešura? Bilo bi
za me bolje da sam još ondje.' A sada bih htio
stupiti pred kralja. Ako ima kakva krivnja zlodjela
na meni, neka me pogubi!"
33 Tako je Joab otišao kralju i pripovjedio mu što je
i kako je. Kad je dao dozvati Absaloma, on je došao
kralju, bacio se pred kraljem na svoje lice ničice na
zemlju, i kralj je poljubio Absaloma.

15 Poslije toga Absalom je sebi nabavio bojnih
kola i konja, uz to pedeset ljudi koji su trčali
pred njim.
2 Rano ujutro stajao bi Absalom na putu kraj vrata.
Svakoga, koji je imao parnicu i htio poći kralju na
sud, Absalom bi dozvao k sebi i upitao: "Iz kojega
si grada?" Kad bi onaj odgovorio: "Sluga je tvoj iz
toga i toga Izraelova plemena."
3 Onda bi mu rekao Absalom: "Eto, tvoja je stvar
dobra i pravedna, ali te nema tko saslušati kod
kralja."
4 Absalom bi još rekao: "Kad bi se mene postavilo
za suca u zemlji, svaki koji ima parnicu ili kakav
pravni posao, mogao bi doći k meni i ja bih mu već
pribavio njegovo pravo."
5 I kad bi mu tko pristupio da mu se pokloni, on bi
pružio svoju ruku, te bi ga privukao k sebi i poljubio
ga.
6 Tako je činio Absalom sa svim Izraelovim si-
novima koji su dolazili kralju da im sudi. S tim je
Absalom primamljivao srca Izraelovih ljudi.
7 Dogodilo se nakon četrdeset godina, Absalom je
rekao kralju: "Htio bih otići i u Hebronu izvršiti svoj
zavjet što sam ga učinio Gospodinu."
8 Jer kad sam boravio u Gešuru u Siriji, učinio je
tvoj sluga ovaj zavjet: "Ako dade Gospodin, te se
vratim u Jeruzalem, prinijet ću Gospodinu žrtvu."
9 Kralj mu odgovorio: "Idi s mirom!" I Absalom se
zaputio i otišao u Hebron.
10 Poslao je tajne glasnike svim Izraelovim ple-
menima i poruči : "Čim čujete trube da zatrube,
povičite: "Absalom je kralj u Hebronu!"
11 S Absalomom otišlo je dvjesta ljudi iz Jeruzal-
ema, koji su bili pozvani i bezazleno pošli, a da nisu
ništa slutili.
12 Absalom je dao dovesti na prinošenje žrtava i
Gilonjanca Ahitofela, savjetnika Davidova, iz nje-
gova grada Gilaha. Tako je buna dobila na jakosti,
i sve više ljudi priključivalo se Absalomu.
13 Onda je stigao k Davidu glasnik i javio: "Srca
Izraelaca pristali su za Absalomom."
14 Nato je David zapovjedio svim svojim slugama,
koji su bili kod njega u Jeruzalemu: "Ustajte!
Bježimo, jer inače nećemo pobjeći od Absaloma.
Brže se spremite na put! Inače, pohitjet će on i
dostignut će nas, stavit će na nas zlo i udarit će
grad oštricom mača."
15 Kraljeve sluge su odgovorile kralju: "Sve up-
ravo tako kako želi gospodar i kralj i mi smo tvoje
pokorne sluge."
16 Tako je otišao kralj i sav dvor za njim. Samo
deset žena suložnica ostavio kralj da čuvaju kuću.
17 Kralj je otišao i svi ljudi za njim i zaustavili se kod
posljednje kuće.
18 Sve njegove sluge prošlo su mimo njega. Svi
Keretejci i Peletejci, svi Gitejci, šest stotina ljudi,
koji su bili pošli za njim iz Gata, prošli su mimo
njega.
19 Itaju Gitejcu rekao je kralj: "Zašto ćeš i ti ići s
nama? Vrati se i ostani kod kralja, pa ti si došljak i
sam si prognan iz svoje domovine.
20 Jučer si došao, i danas da te uzimam da se
potucaš s nama, a da ne znaš kamo ja idem. Vrati
se i odvedi natrag svoju braću! Istina i milosrđe
neka budu s tobom!"
21 Ali Itaj je odgovorio kralju: "Tako mi živoga Go-
spodina, i tebe samoga moj gospodaru i kralju!
Ondje gdje bude moj gospodar i kralj, bilo na smrt
ili na život, bit će i tvoj sluga!"
22 Onda je rekao David Itaju: "Idi prijeko!" I tako je
prošao Itaj Gitejac sa svima svojim ljudima i sa
svom pratnjom koja je bila s njim.
23 Sve je pučanstvo plakalo iza glasa kad su prola-
zili svi ljudi. Nato je prešao kralj preko potoka Kid-
rona, a i sav je narod pošao u pravcu prema
pustinji.
24 I Sadok je bio kod njega sa svim Levitima koji su
nosili škrinju Božjega zavjeta. Oni su spustili Božju
škrinju, i Abiatar je žrtvovao, dok je sav narod bio
završio izlazak iz grada.
25 Potom je rekao kralj Sadoku: "Nosi Božju
škrinju natrag u grad! Ako nađem milost u očima
Gospodinovim, on će me dovesti natrag i dat će mi
da opet vidim njega i njegov stan.
26 Ako li rekne ovo: 'Nisi mi po volji,' evo me, neka

učini sa mnom što mu se čini dobro!”

27 Onda je još rekao kralj svećeniku Sadoku: “Ti uviđaš to, vrati se mirno u grad i s vama oba sina vaša: tvoj sin Ahimaas i Jonatan, sin Abiatarov!

28 Evo, ja ću čekati na gazovima pustinje dok ne dođe vaš glasnik i donese mi vijest.”

29 Onda su Sadok i Abiatar odnijeli Božju škrinju natrag u Jeruzalem i ostali ondje.

30 A David se penjao uz Maslinsku goru, plačući i pokrivene glave išao je gore i hodao je bos. I svi ljudi, koji su bili s njim, bili su svaki pokrili svoju glavu. Neprestano plačući penjali se gore.

31 Kad su javili Davidu da je Ahitofel među buntovnicima kod Absaloma, povikao je David: “O Gospodine, obezumi savjet Ahitofelov!”

32 Kad je David došao na vrh gore, gdje je bio običaj častiti Boga, susreo ga iznenada Arkijanin Hušaj razdrte haljine i glave posute prahom.

33 David mu rekao: “Ako pođeš sa mnom, samo si mi na teret.

34 Ali ako se vratiš u grad i rekneš Absalomu: ‘Sluga sam tvoj, kralju; kako sam prije bio sluga tvojem ocu, tako sam sada sluga tebi;’—onda možeš razbiti savjet Ahitofelov.

35 I svećenici Sadok i Abiatar bit će ondje s tobom. Sve što čuješ iz kraljevskog dvora, priopći svećenicima Sadoku i Abiataru.

36 Oni imaju ondje kod sebe svoja oba sina, Ahimaasa, sina Sadokova i Jonatana, sina Abiatarova. Po njima mi javljajte sve što dočujete.”

37 I tako je otišao Davidov prijatelj Hušaj u grad, kad je Absalom upravo ušao u Jeruzalem.

16 David je upravo vrh prekoračio kad mu došao mu u susret Siba, momak Mefibošetov, s dva osedlana magarca. Oni su nosili dvjesta kruhova, stotinu suhih grozdova, stotinu voćnjača i mijeh vina.

2 Kralj je upitao Sibu: “Što ćeš s tim?” Siba je odgovorio: “Magarci su za obitelj kraljevu da jaše, kruhovi i voće da jedu momci, a vino da piju oni koji se umore u pustinji,”

3 Kralj je upitao: “Gdje je sin tvojega gospodara?” Siba je odgovorio kralju “On je ostao u Jeruzalemu, jer je mislio: ‘Danas će mi kuća Izraelova vratiti kraljevstvo mojega oca.’ ”

4 Onda je kralj rekao Sibi: “Tvoje neka bude sve što posjeduje Mefibošet!” Siba je odgovorio: “Bacam se ničice, jer sam našao milost u tvojim očima, gospodaru kralju!”

5 Kad je kralj David bio stigao u Bahurim, izašao je odande čovjek od roda kuće Saulove, po imenu Šimej, sin Gerin. On se približavao ružno psujući.

6 Pritom se bacao kamenjem na Davida i na sluge kralja Davida, na narod i ratnike s desne i s lijeve strane.

7 Ovako Šimej je psovao: “Odlazi, odlazi, ti krvopijo, ti ništarijo!

8 Sad donosi Gospodin na tebe krv kuće Saulove, na čije mjesto si sebe učinio kraljem. Gospodin predaje kraljevstvo tvojem sinu Absalomu. Ti si, eto, pao u nesreću jer si krvopija.”

9 Onda je rekao Abišaj, sin Serujin, kralju: “Zašto da psuje ovaj mrtvi pas mojega gospodara i kralja? Pusti me da mu skinem glavu!”

10 Ali kralj je rekao: “Što ja imam s vama, Serujini sinovi? Kad on tako psuje i Gospodin ga nadahnuo: ‘Psuj Davida!,’ tko smije onda pitati: ‘Zašto tako činiš?’ ”

11 Onda je rekao David Abišaju i svim svojim slugama: “Kad moj tjelesni sin traži tvoj život, a kako neće ovaj sin Benjaminov? Pustite ga neka psuje, jer mu je to udahnuo Gospodin.

12 Možda pogleda Gospodin na moju nevolju i dao mi Gospodin sreću za psovku što me bije danas.”

13 I tako je David sa svojim ljudima išao dalje. A Šimej je išao pokraj gore naprema njemu i neprestano ga psovao, bacao se kamenjem na njega i zasipao ga prašinom.

14 Napokon je došao kralj sa svim narodom, koji ga je pratio, do cilja umoran; ondje su se odmorili.

15 Međutim Absalom je bio sa svim Izraelovim sinovima stigao u Jeruzalem; Ahitofel ga je pratio.

16 Kad Arkijanin Hušaj, prijatelj Davidov, došao je k Absalomu, povikao je Hušaj Absalomu: “Živio kralj! Živio kralj!”

17 Absalom je odgovorio Hušaju: “Je li to tvoja vjernost prema tvojemu prijatelju? Zašto nisi otišao s svojim prijateljem?”

18 A Hušaj je odgovorio Absalomu: “Ne, nego koga su izabrali Gospodin i narod i svi Izraelovi sinovi, njegov sam ja, i kod njega ću ostati.

19 Povrh toga, komu da služim? Zar ne njegovom sinu? Kako sam služio tvojem ocu, tako ću služiti i tebi.”

20 Onda je Absalom rekao Ahitofelu: “Dajte mi svoj savjet što da činimo”,

21 Odgovorio je Ahitofel Absalomu: “Uđi k suložnicama svojega oca, koje je ostavio da čuvaju kuću! Kad čuje sav Izrael, da si se posve posvadio sa svojim ocem, ohrabrit će se svi tvoji sljedbenici.”

22 I tako razapnuo Absalom šator na krovu, i Absalom je ušao pred očima svega Izraela k suložnicama svojega oca.

23 Savjet, naime, što bi ga dao Ahitofel vrijedio je onda toliko kao da bi tko upitao Boga. Toliko je vrijedio svaki savjet Ahitofelov i u Davida i u Absaloma.

17 Nato je predložio Ahitofel Absalomu: “Hoću izabrati sebi dvanaest tisuća ljudi, da još ove noći idem u potjeru za Davidom.

2 Ja ću ga stići, jer je posve izmoren, i prepast ću ga. Sva će vojska, koja je s njim, pobjeći i ja mogu ubiti kralja samoga.

3 Onda ću dovesti svu vojsku k tebi. Kad se svi ratnici, kao što želiš, povrate, zavladat će mir u svemu narodu.”

4 Taj je savjet bio po volji Absalomu i svima Izraelovim starješinama.

5 Ipak je zapovjedio Absalom: “Neka se još dozove Arkijanin Hušaj, da čujemo što će on reći.”

6 Kad je došao Hušaj k Absalomu, priopćio mu Absalom: “Tako je svjetovao Ahitofel, imamo li izvesti njegov prijedlog? Ako ne, govori ti!”

7 A Hušaj je odgovorio Absalomu: “Savjet Ahitofelov nije ovaj put dobar.”

8 I Hušaj je nastavio: “Ti znaš da su junaci tvoj otac i njegovi ljudi, puni ljute srčanosti kao medvjedica u polju kad joj otmu medvjediće. Uz to je tvoj otac bojnik koji s ljudima ne drži noćnoga sna.

9 On se sada sigurno sakrio u kakvu jamu ili gdje drugdje. Pa ako odmah u početku neki padnu, ljudi to čuju, reći će: ‘Pristaše Absalomove su poražene.’

10 Onda će i najhrabriji, koji imaju srce kao lav, izgubiti srčanost, jer sav Izrael zna da je tvoj otac junak i da su hrabri ljudi njegovi pratioci.

11 Zato ja svjetujem da skupiš k sebi sav Izraelov narod od Dana do Beer-Šebe, da ih bude kao pijeska na moru, pa ti glavom s njima pođi u boj!

12 Kad ga onda zatečemo na mjestu gdje se upravo nalazi, mi ćemo napasti na njega, kao što rosa pada na zemlju, i od njega i svih ljudi, koji su s

njim, neće ostati ni jedan.
13 Povuče li se u koji grad, sav će Izrael opasati
užadima taj grad, pa ćemo ga svući u dolinu da se
više ni kamenčić ne nađe ondje."
14 Onda su izjavili Absalom i svi Izraelovi sinovi:
"Savjet Arkijanina Hušaja bolji je nego savjet Ahi-
tofelov." Gospodin je, naime, bio tako odredio da je
dobar savjet Ahitofelov bio odbačen, jer je Gospo-
din htio navući zlo na Absaloma.
15 Hušaj je javio svećenicima Sadoku i Abiataru:
"Tako i tako svjetovao Ahitofel Absalomu i starješi-
ne izraelske, a ja sam svjetovao tako i tako.
16 Sad pošaljite brže Davidu ovaj glas: 'Ne noćuj
više kod gazova u pustinji, nego prijeđi prijeko! In-
ače će dostići pogibija kralja i sve ljude koji su s
njim.' "
17 Jonatan i Ahimaas stajali su spremni kod stu-
denca Rogela. Jedna sluškinja došla je ondje i
donijela im vijest. Oni su onda imali odnijeti glas
kralju Davidu, jer se nisu smjeli pokazati ni ući u
grad.
18 Ali ih je vidio jedan dječak i javio to Absalomu.
Onda su oni obojica brže pribjegli u kuću jednoga
čovjeka u Bahurimu. On je imao studenac u svoje-
mu dvorištu, u koji se oni spustili.
19 Žena je uzela pokrivač i razastrla ga povrh stu-
denca. Povrh toga razasula stučenoga zrnja, tako
da se nije moglo ništa opaziti.
20 Kad su ljudi Absalomovi došli k ženi u kuću,
upitali su ju: "Gdje su Ahimaas i Jonatan?" Žena im
je odgovorila: "Otišli su k vodi." I oni su tražili, a nisu
našli ništa i vratili se natrag u Jeruzalem.
21 Čim su bili otišli, izašli su oni iz studenca, otišli
su i javili kralju Davidu. Rekli su Davidu: "Ustanite!
Prijeđite brže preko vode, jer je tako i tako
svjetovao Ahitofel protiv vas."
22 Odmah je ustao David sa svim ljudima koji su
bili s njim, i prešao je preko Jordana. Kad je jutro
osvanulo, bili su svi do posljednjeg čovjeka prošli
preko Jordana.
23 Kad je vidio Ahitofel da se nije učinilo kako je on
svjetovao, osedlao je magarca i zaputio se kući u
svoj grad. Pošto je zapovjedio za svoju kuću,
objesio se i tako je on umro. Bio je pokopan u grobu
svojega oca.
24 David je već bio stigao u Mahanaim kad je Ab-
salom sa svim Izraelovim sinovima, koji su bili s
njim, prešao preko Jordana.
25 Na mjesto Joabovo bio je Absalom postavio
Amasu za vrhovnog zapovjednika nad vojskom.
Amasa je bio sin nekoga Izraelca, komu je bilo ime
Jitra. Ovaj je bio imao odnose s Abigailom, kćerju
Nahašovom, sestrom Seruje, majke Joabove.
26 Izraelovi sinovi, pod Absalomom, utaborili se u
zemlji Gileadu.
27 Kad je David došao u Mahanaim, onda Sobi, sin
Nahašov iz amonskoga grada Rabahe, i Makir, sin
Amielov iz Lo-Debara, i Gileadovac Barzilaj iz
Rogelima,
28 donijeli su mu postelja, lonaca, zemljanih po-
suda, pšenice, ječma, brašna, prekrupe, boba,
leće, prženih zrna,
29 meda, mlijeka, ovaca i kravljega sira. Oni su to
ponudili Davidu i njegovim ljudima da jedu, jer su
mislili: "Ljudi su u pustinji ogladnjeli, umorili se i
ožednjeli."

18 David je prebroji ljude, koji su bili s njim i po-
stavio im vođe nad tisućom i nad stotinom.
2 Trećinu vojske postavio je pod zapovijed Jo-
abovu, trećinu pod Abišaja, sina Serujina i brata
Joabova, i trećinu pod Itaja Gitejca. Kralj je rekao
ljudima: "I ja ću ići s vama",
3 A ljudi su odgovorili: "Ti ne smiješ ići, jer kad mi
bježimo, neće mariti za nas. Kad bi i nas pola palo,
ne bi marili za nas. A ti si sam kao nas deset tisuća.
I bolje je da nam ti pomažeš iz grada."
4 Kralj im rekao: "Što vam se čini da je dobro, učinit
ću." Nato je kralj stao kod vrata i sva je vojska izla-
zila po stotinu i po tisuću.
5 A Joabu, Abišaju i Itaju zapovjedio je kralj. "Ču-
vajte mi mladoga Absaloma!" Sva je vojska bila
svjedok kako je kralj zapovjedio svim vođama za
Absaloma.
6 Tako je izašla vojska u polje protiv Izraela, i u
šumi Efraimovoj zametnula se bitka.
7 Ondje su Izraelovi sinovi bili potučeni od Davi-
dovih ljudi i pretrpjeli su u onaj dan težak poraz
izgubivši dvadeset tisuća ljudi.
8 Boj se raširio po svoj tamošnjoj okolici. Šuma je
više proždrla ljudi nego što u onaj dan pobio mač.
9 Slučajno je došao Absalom Davidovim ljudima
na oči. Absalom je jahao na mazgi. Kad je mazga
naišla pod granje velikog hrasta, ostao je on gla-
vom viseći o hrastu i ledbio je između neba i zemlje
dok je mazga otrčala ispod njega.
10 Nato neki čovjek je to vidio i javio Joabu: "Vidio
sam Absaloma gdje visi o hrastu."
11 Joab je rekao čovjeku koji mu je bio donio tu
vijest: "Pa kad si ga vidio, zašto ga nisi odmah
srušio na tlo? Bio bih ti rado dao deset srebrnjaka
i jedan pojas."
12 A čovjek je odgovorio Joabu: "I kad bi mi se iz-
brojilo tisuću srebrnjaka, ne bih dignuo svoje ruke
na kraljeva sina, jer smo čuli na svoje uši kako je
kralj zapovjedio tebi, Abišaju i Itaju: 'Čuvajte mi
mladoga Absaloma!'
13 Da sam napao na njega, ne bi se mogao od
kralja sakriti, a ti bi se držao po strani."
14 Joab je rekao: "Neću ja dangubiti s tobom." Pa
uzeo tri koplja u ruku i zabo ih u prsa Absalomu, koji
je još živ visio o hrastu.
15 Pristupili su deset Joabovih nositelja oružja, i
ubili Absaloma.
16 Nato je dao Joab zatrubiti u trubu, i ljudi su pre-
stali goniti Izraelove sinove, jer je Joab bio ljudima
zapovjedio da stanu.
17 I uzeli su Absaloma, bacili ga u šumi u veliku
jamu i nabacali na njega vrlo veliku hrpu kamenja.
A sav Izrael je pobjegao svaki u svoj šator.
18 Absalom je bio sebi podigao spomenik za svo-
jega života u Kraljevoj dolini, jer je mislio: "Nemam
sina koji bi mogao držati u spomenu moje ime."
Tako je bio nazvao onaj spomenik svojim imenom.
Zove se do današnjega dana "Absalomov
spomenik".
19 Ahimaas, sin Sadokov, je rekao: "Otrčat ću i
odnijet ću kralju glas da mu je Gospodin udijelio
pobjedu nad njegovim neprijateljima.
20 A Joab mu rekao: "Nemoj danas biti glasnik, na
koji drugi dan možeš biti glasnik, ali danas ne smi-
ješ biti, jer je mrtav sin kraljev."
21 Joab je zapovjedio Kušitu: "Idi, javi kralju što si
vidio!" Kušit se bacio pred Joaba ničice i otrčao.
22 A Ahimaas, sin Sadokov, još jedanput je rekao
Joabu: "Neka bude što hoće! Ja ću ipak trčati za
Kušitom!" Joab je rekao: "Pa što ćeš trčati, moj
sine, kad nećeš dobiti nagrade."
23 On je odgovorio: "Neka bude što hoće, trčat ću!"
Onda mu rekao: "Pa trči!" Ahimaas je krenuo ravni-
com Jordana i pretekao Kušita.
24 David je upravo sjedio među dvojim vratima.
Stražar je bio uzašao na krov iznad zidnih vrata, i
kad je podigao svoje oči i pogledao, vidio jednoga

čovjeka gdje trči sam.
25 Stražar je povikao i javio kralju. Kralj je rekao:
“Kad je sam, onda nosi dobar glas.” I onaj je brzo
došao i približio se.
26 Stražar je vidio još drugoga čovjeka gdje trči. I
povikao stražar vrataru: “Vidim još jednoga čovje-
ka, gdje trči sam.” Kralj je rekao: “I on nosi dobar
glas.”
27 Stražar je povikao dalje: “Prvi trči, koliko vidim,
upravo kao Ahimaas, sin Sadokov.” Kralj je
odgovorio: “To je dobar čovjek; taj dolazi s dobrim
glasom.”
28 Onda je Ahimaas povikao kralju: “Pobjeda!”,
onda se bacio se pred kraljem licem sve do zemlje
i rekao: “Neka je blagoslovljen Gospodin, tvoj Bog,
koji je predao ljude koji su podigli svoju ruku na
mojega gospodara, kralja!”
29 Kralj je upitao: “Je li dobro mladom Absalomu?”
Ahimaas je odgovorio “Vidio sam veliku vrevu kad
je kraljev sluga Joab poslao tvojega slugu, ali ne
znam što je bilo.”
30 Kralj je rekao: “Ukloni se i stani ondje!” On se
uklonio i stao.
31 Onda je stigao Kušit i progovorio: “Moj gospo-
dar i kralj neka dopusti da mu se javi dobra vijest:
“Gospodin ti je danas udijelio pobjedu nad svima
koji su se pobunili protiv tebe.”
32 A kralj je upitao Kušita; “Je li dobro mladom
Absalomu?” Kušit je odgovorio: “Kao mladi čovjek
tako neka prođu neprijatelji mojega gospodara,
kralja, i svi koji ustaju na tebe u zloj namjeri!”
33 Kralj je zadrhtao i otišao plačući u gornju sobu
nad vratima. Idući je jadikovao: “Moj sine Ab-
salome! Moj sine! Moj sine Absalome! Ah, da sam
ja umro mjesto tebe! O Absalome, moj sine, moj
sine!”

19 Javili su Joabu da kralj plače i jadikuje za
Absalomom.
2 Tako se pobjeda onoga dana okrenula u žalost
za sav narod. Jer je narod saznao u onaj dan da
kralj tuguje za svojim sinom.
3 Zato je narod ušao u grad kradom, kao što se
sakriva vojska koja se stidi, jer je pobjegla iz bitke.
4 Kralj je pokrio svoje lice. “Moj sine Absalome,”
jadikovao je iza glasa, “moj sine Absalome, moj
sine!”
5 Onda je došao Joab kralju u kuću i rekao: “Izgrdio
si danas sve svoje sluge, a one su danas spasile
život tebi, tvojim sinovima i kćerima, tvojim žena-
ma i suložnicama.
6 Iskazao si ljubav onima koji te mrze, a mržnju
onima koji te ljube, jer pokazuješ, eto, danas da
tebi ništa nisu vojskovođe i ljudi. Jest, sada znam
da bi ti bilo pravo kad bi Absalom još bio živ, a mi
drugi svi kad bismo danas poginuli.
7 Ali ustani sada, izađi van i progovori prijazno svo-
jim ljudima, jer zaklinjem ti se Gospodinom: “Ako
ne izađeš, neće ni jedan ostati kod tebe ovu noć.
To će biti gore za tebe negoli sva zla što su te
snalazila od tvoje mladosti do sada.”
8 Onda je kralj ustao i sjeo na vratima. Kad su javili
vojsci, govoreći: “Evo, sjedi kralj na vratima,” došli
su svi ljudi pred kralja. A Izraelci su pobjegli, svaki
u svoj šator.
9 I sav se narod počeo svađati. Po svim Izraelovim
plemenima govorilo se: “Kralj nas je oslobodio iz
ruku naših neprijatelja i izbavio nas iz ruku filistej-
skih, a ipak je morao bježati iz zemlje pred Absalo-
mom.
10 A Absalom, koga smo bili pomazali za kralja,
poginuo je u boju. Zašto još oklijevate, te ne dove-
dete kralja natrag?”
11 Nato je kralj David poslao k svećenicima
Sadoku i Abiataru i poručio im: “Upitajte starješine
Judine i recite: ‘Zašto vi da budete posljednji koji će
kralja natrag dovesti u njegovu kuću? Jer ono što
se govorilo po svemu Izraelu, bilo je, naime, došlo
do kralja i u njegovu kuću.
12 Vi ste moja braća, vi ste od mojega mesa i kosti.
Zašto da budete posljednji koji će natrag dovesti
kralja?’
13 Recite Amasi: ‘Ti si ipak od mojega mesa i kosti.
Tako i tako neka mi učini Bog ako mi ne budeš
vrhovni vojskovođa dok si živ na mjesto Joaba!’ ”
14 Tako je pridobio srca svih ljudi od Judina roda,
tako da jednodušno zamolio kralja: “Vrati se sa
svim svojim ljudima!”
15 I tako se kralj vratio i stigao na Jordan. Judejci
su bili došli u Gilgal kralju u susret, da prevedu
kralja preko Jordana.
16 I Benjaminovac Šimej, sin Gerin, iz Bahurima,
bio je pohitio dolje s Judejcima kralju Davidu u sus-
ret.
17 I s njim tisuću ljudi iz Benjaminova roda. I Siba,
upravitelj kuće Saulove, bio je došao kralju na Jor-
dan s petnaest svojih sinova i dvadeset svojih
sluga.
18 Kad se prevezla lađa da prevede kraljevsku
obitelj i da mu stoji na službu, bacio se Šimej, sin
Gerin, pred kraljem ničice, kad je ovaj htio prijeći
preko Jordana.
19 Onda je rekao kralju: “Neka mi moj gospodar ne
upiše u krivnju i neka se više ne spominje zlodjela
koju je počinio tvoj sluga u onaj dan, kad je moj
gospodar, kralj, izlazio iz Jeruzalema i neka mi
kralj ne pamti to!
20 Jer tvoj sluga zna da je sagriješio; ali, kako vidiš,
danas sam prvi iz sve kuće Josipove došao u sus-
ret svojemu gospodaru, kralju.”
21 Onda je odgovorio Abišaj, sin Serujin, govoreći:
“Šimej neka umre, jer je psovao pomazanika Go-
spodinova!”
22 A David je rekao: “Što ja imam s vama, Serujini
sinovi, da mi danas budete protivnici? Zar da
pogine danas tko u Izraelu kad znam, da sam da-
nas opet kralj nad Izraelom?”
23 Onda je kralj rekao Šimeju: “Nećeš poginuti!” I
zakleo mu se kralj.
24 I Mefibošet, unuk Saulov, došao je kralju u sus-
ret. On nije njegovao svojih nogu, nije svoje brade
uređivao, niti je svoje haljine prao od onoga dana
kad je bio otišao kralj, sve do dana kad se opet vra-
tio zdrav.
25 I kad je on došao u Jeruzalem kralju u susret,
upitao ga kralj: “Mefibošete, zašto nisi pošao sa
mnom?”
26 On je odgovorio: “Moj gospodaru i kralju! Pre-
vario me moj sluga, jer tvoj sluga bio je sebi
poduzeo da dade osedlati magarca, da odjaše
ondje i pođe s kraljem, jer je tvoj sluga hrom.
27 Ali on je oklevetao tvojega slugu kod mojega
gospodara, kralja, ali je moj gospodar, kralj, kao
anđeo Božji; zato čini što ti se čini dobro!
28 Premda sva kuća mojega oca nije imala ništa
drugo očekivati od mojega gospodara i kralja nego
smrt, ipak si ti uzeo svojega slugu među svoje pri-
jatelje za stolom. Pa kakvo imam još pravo i kakav
zahtjev kod kralja?”
29 Kralj mu odgovorio: “Čemu tolike riječi o tomu?
Rekao sam: ‘Ti i Siba podijelite imanje!’
30 A Mefibošet je rekao kralju: “Radije neka uzme
sve kad se moj gospodar i kralj vratio kući čitav i
zdrav!”

31 I Barzilaj od Gileada bio je došao iz Rogelima i
pošao s kraljem na Jordan da ga prati preko Jor-
dana.
32 Barzilaj je bio vrlo star, čovjek od osamdeset
godina. On je bio kralja hranio za njegova boravka
u Mahanaimu, jer je bio vrlo imućan.
33 I kralj je rekao Barzilaju: "Hajde prijeko sa
mnom, ja ću se brinuti za tvoje uzdržavanje dok si
u Jeruzalemu.
34 Ali Barzilaj je odgovorio kralju: "Kako ću dugo
još živjeti da idem s kraljem u Jeruzalem?
35 Ima mi sada osamdeset godina. Pa mogu li još
razlikovati dobro i zlo? Ima li tvoj sluga još okusa za
ono što jede i pije? Mogu li još slušati glas pjevača
i pjevačica? Zašto bih, tvoj sluga, pao još na teret
svojemu gospodaru i kralju?
36 Samo komadićak htio bi tvoj sluga proći s kra-
ljem preko Jordana. Zašto će mi kralj odmah tako
naplatiti?
37 Pusti ipak da se tvoj sluga vrati kući, umrijeti u
svojem rodnom gradu kod groba svojega oca i
svoje majke! Ali evo, tu je tvoj sluga Kimham; on
neka ide s mojim gospodarom, kraljem, pa učini
njemu što držiš za dobro!"
38 Kralj je odgovorio: "Neka ide sa mnom Kimham,
ja ću mu učiniti što bude tebi drago i tebi ću ispuniti
svaku želju."
39 Potom je prešao sav narod preko Jordana. I
kralj je prešao prijeko i onda poljubio Barzilaja i
rastao se s njim, pa se vratio u svoje mjesto.
40 Kralj je otišao dalje u Gilgal, i Kimham ga je pra-
tio. Sva vojska Judina i polovica Izraelovih ratnika
bila je dopratila kralja.
41 I došli su svi Izraelovi sinovi kralju i upitali kralja:
"Zašto su te odvela naša braća, Judejci, i preveli
preko Jordana kralja s njegovom obitelji i svom
Davidovom družinom?"
42 Svi Judejci su odgovorili Izraelovim sinovima:
"Kralj je ipak u srodstvu s nama, zašto se tako srd-
ite zbog toga? Jesmo li možda živjeli o trošku kra-
ljevu? Pa je li bio ugrabljen od nas?"
43 Ali Izraelovi sinovi su odgovorili Judejcima: "Mi
imamo deset dijelova na kralju, i mi smo prema
vama prvorođenci. Zašto ste nas zapostavili? Nije
li, najprije, na našoj strani izrečena želja da natrag
dovedemo svojega kralja?" Ali odgovor Judejaca
bio je još žešći negoli govor Izraelaca.

20 Slučajno je bio ondje opak čovjek po imenu
Šeba, sin Bikrijev, Benjaminovac. On je za-
trubio u trubu i povikao: "Mi nemamo dijela s Davi-
dom, niti imamo nasljedstva sa sinom Jesejevim.
Svaki neka se vrati u svoj šator, Izraelovi sinovi!"
2 Nato su svi Izraelci otpali od Davida i priključili se
Šebi, sinu Bikrijevu. A Judejci su otpratili svojega
kralja od Jordana u Jeruzalem.
3 Kad je David bio došao u svoj dvor u Jeruzalem,
dao je deset suložnica, koje je bio ostavio da ču-
vaju kuću, odvesti u posebnu kuću, i brinuo se za
njihovo uzdržavanje, ali nije više općio s njima.
Tako su živjele do svoje smrti zatvorene kao udov-
ice iza života muža.
4 Potom je zapovjedio kralj Amasi: "Sazovi mi
Judejce za tri dana, i ti isto tako budi ovdje!"
5 I Amasa otišao da sazove Judejce. A kad je za-
ostao preko vremena što mu ga je bio odredio.
6 I David je rekao Abišaju: "Sad će nam Šeba, sin
Bikrijev, biti opasniji od Absaloma. Uzmi ti ljude
svojega gospodara i progoni ga! Inače, dobit će
tvrde gradove i zadat će nam puno jada."
7 Joabovi ljudi su izašli pod njegovim vodstvom, uz
to Keretejci i Peletejci, i svi ratnici junaci. Ostavili
Jeruzalem, da gone Šebu, sina Bikrijeva.
8 Kad su došli na veliki kamen kod Gibeona, sus-
reo ih Amasa. Joab je bio odjeven u haljinu dobed-
ricu. Na njoj je visio bodež, koji je u koricama bio
svezan uz bedro. Kad je pošao naprijed, bodež mu
ispao na tlo.
9 Onda Joab upitao Amasu: "Jesi li zdravo, dragi
brate?" I prihvatio Joab desnom rukom Amasu za
bradu da ga poljubi.
10 A Amasa nije opazio mač u ruci Joabovoj. Tako
mu ga je on mogao zabosti u slabine, tako da su se
njegova crijeva prosula na zemlju. On je umro, a
da nije trebao još drugi mu ubod zabosti. Potom su
Joab i njegov brat Abišaj otišli su dalje u potjeru za
Šebom, sinom Bikrijevim.
11 Jedan od Joabovih ljudi morao je ostati kod
Amase i viknuti: "Tko se drži uz Joaba i tko je za
Davida, neka ide za Joabom!"
12 Amasa, sav obliven krvlju, ležao je nasred puta.
Kad je onaj čovjek vidio da se svi ljudi zaustavljaju,
odvukao je Amasu s puta u polje i stavio na njega
haljinu, jer svaki koji je prolazio motrio bi ga i zaus-
tavio bi se.
13 Čim ga je bio uklonio s puta, priključili se svi
Joabu, da tjeraju Šebu, sina Bikrijeva.
14 A on je prošao sva plemena Izraelova do u
Abelu Bet-Maaku, ali su ga svi gradovi prezreli, pa
i progonili.
15 Svi Joabovi ljudi došli su i opkolili ga u Abeli Bet-
Maaki, iskopali opkop oko grada tako da su stajali
pred gradskim zidom i potkopavali zid da ga sruše.
16 Onda je viknula jedna mudra žena iz grada:
"Čujte, čujte! Recite Joabu neka dođe ovamo!
Htjela bih s njim govoriti."
17 Kad je on došao u njezinu blizinu, upitala je
žena: "Jesi li ti Joab?" On je odgovorio: "Jesam."
Ona mu je rekla: "Poslušaj riječi svoje sluškinje!"
On je odgovorio: "Čujem."
18 Ona je rekla: "Od starine se govori ovako: 'Pita-
jte samo u Abeli' i doći ćete do cilja.
19 Mi smo najmirniji i najvjerniji grad u Izraelu. A ti
hoćeš razoriti majku gradova u Izraelu. Zašto
hoćeš upropastiti vlasništvo Gospodinovo?"
20 Odgovorio je Joab rekavši:: "Daleko je to od
mene da uništim i razorim.
21 Ne radi se o tom, nego jedan čovjek iz gore
Efraimovce po imenu Šeba, sin Bikrijev, pobunio
se protiv kralja, protiv Davida. Dajte samo njega i ja
odlazim od grada." Žena je odgovorila Joabu:
"Njegova glava bacit će ti se odmah preko zida!"
22 I puna lukavosti nagovorila je žena sve ljude i
oni su odsjekli glavu Šebi, sinu Bikrijevu, i bacili ju
Joabu. I on je zatrubio u trubu, i oni se razišli od
grada, svaki u svoj šator. Joab se vratio kralju u
Jeruzalem.
23 Joab je bio na čelu sve izraelske vojske.
Benaja, sin Jehojadov je zapovjednik Keretejcima
i Peletejcima.
24 Adoram je bio nadzornik prihoda; Jošafat, sin
Ahiludov je bio pečatnik.
25 Ševa je bio državni pisar. Sadok i Abiatar su bili
svećenici.
26 I Jairanin Ira je bio je glavni savjetnik kod Davi-
da.

21 Jedanput, u Davidovim danima, tri godine
vladala je glad, iz godine u godinu. I David je
upitao Gospodina. "Na Saulu i njegovoj kući leži
krvna krivnja," odgovorio je Gospodin, "jer je pogu-
bio Gibeonce."
2 Onda je kralj dozvao Gibeonce i rekao im.
Gibeonci, naime, ne pripadaju Izraelovim si-

novima nego ostacima Amorejaca. Premda su im se Izraelovi sinovi bili obvezali zakletvom, tražio je Saul u svojoj revnosti za Izraelove sinove i Judejce da ih uništi.
3 Stoga je David upitao Gibeonce: “Što da vam učinim i čime da vas namirim da biste blagoslovili Gospodinovu baštinu!”
4 Gibeonci su mu odgovorili: “Ne tražimo ni srebra ni zlata od Saula i njegove kuće. Niti nam je do toga da se itko pogubi u Izraelu.” On ih upitao: “Pa što hoćete, ja ću vam učiniti.”
5 Oni su odgovorili kralju: “Čovjek, koji nas je zatirao i smišljao da nas iskorijeni, da nas ne bude nigdje u Izraelovu području,
6 od njegovih sinova neka nam se dade sedam ljudi, a mi ćemo ih pred Gospodinom u Gibei Saulovoj na gori Gospodinovoj objesiti.” Kralj je rekao: “Dat ću vam ih.”
7 Ali Mefibošeta, sina Jonatana, sina Saulova, kralj je sačuvao zbog zakletve položene pred Gospodinom, koja je bila među njima, Davidom i Jonatanom, Saulovim sinom.
8 I uzeo je kralj oba sina koje je rodila Saulu Rispah, kći Ajina, Armonija i Mefibošeta, i pet sinova koje Mikala, kći Saulova rodila Adrielu, sinu Meholaja Barzilaja.
9 Ove je dao u ruke Gibeoncima, a oni ih objesili na gori pred Gospodinom. Tako su sedmorica poginuli u isto vrijeme. U prvim danima žetve, u početku ječmene žetve, umrli su.
10 Onda je uzela Rispah, kći Ajina, crnu haljinu i sebi ju prostrla po hridi kao postelju, od početka žetve dok ne padne kiša s neba na mrtva tjelesa. Tako je spriječila da po danu slijeću nebeske ptice, a po noći poljske zvijeri.
11 I javili su Davidu što je učinila suložnica Saulova Rispah, kći Ajina.
12 Onda je dao David donijeti kosti Saulove i njegova sina Jonatana kod građana grada Jabeša u Gileadu. Ovi su ih bili potajno uzeli iz Bet-Šana, gdje su ih objesili Filistejci, kad su Filistejci potukli Saula na Gilboi.
13 Odande je dao on donijeti kosti Saula i njegova sina Jonatana, i k tomu priložili kosti obješenih
14 i pokopali su kosti Saula i njegova sina Jonatana u grobu njegova oca Kiša u Seli, u Benjaminovoj zemlji. Pošto su učinili sve kako im je zapovjedio kralj, smilovao se Bog zemlji.
15 I nastao opet rat između Filistejaca i Izraelaca. David je otišao sa svojim ljudima i borio se s Filistejcima; a David pritom sustao.
16 Onda ga je mogao uhvatiti Iši-Benob, koji je bio od roda divova. U koplju njegovu bilo je tri stotine šekela mjedi, i bio je opasan novim mačem kad je htio ubiti Davida.
17 Ali mu je došao Abišaj, sin Serujin, i ubio Filistejca. Onda su ga zakleli Davidovi ljudi: “Ne smiješ više izlaziti s nama u boj da ne ugasiš Izraelovu svjetiljku!”
18 Potom je opet nastao rat Gobu s Filistejcima. Onda je Hušejac Sibekaj ubio Safa, koji je od roda divova.
19 Kad onda opet kod Gobe nastao rat s Filistejcima, ubio je Elhanan, sin Jaare-Oregima iz Betlehema, Golijata Gitejca, komu je koplje bilo kao vratilo.
20 I opet nastao rat kod Gata. Tu je bio jedan čovjek gorostas, koji je imao šest prsta na rukama i šest prsta na nogama, svega dvadeset i četiri. I on je bio od roda divova.
21 Kad je on pogrdio Izraelove sinove, ubio ga Jonatan, sin Šimea, brata Davidova.
22 Ta su četvorica vukla lozu od roda divova u Gatu, i pali od ruke Davidove i njegovih ljudi.

22 David je sastavio, u vrijeme kad ga je Gospodin izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz ruke Saulove u slavu Gospodinu, ovu pjesmu.
2 On je pjevao: “Gospodin, je moja Hridina, moja utvrda, moj Izbavitelj!
3 Bog je moja Hridina, u njega se uzdajem. Štit moj, rog mojega spasenja, moja utvrda, moje utočište! Moj Spasitelj, koji me je spasio od nasilja.
4 Zazvat ću Gospodina koji je hvale dostojan; tako ću biti izbavljen od svojih neprijatelja.
5 Kad me okruže pobjesnjeli valovi smrti, poplave zla drže u tjeskobi,
6 okovi pakla okruže me, zamke smrti suprotstavili mi se.
7 U svojoj nevolji povikao sam Gospodinu, zavapio sam svojem Bogu: i On je iz svojega doma razabrao moj glas, do njegovih ušiju došao je moj vapaj.
8 Onda se najedanput uznemirila zemlja i zadrhtala, utvrde se nebesa uzdrmale, njihale su se, jer je On bio pun gnjeva.
9 Iz nosa je njegova sukljao dim, iz njegovih usta buktio oganj što proždire, požar je plamsao od toga.
10 On je savio nebesa i sišao, dok su mu noge počivale na tamnu oblaku.
11 Na kerubinima je sjedio i vozio se i dohujao na krilima vjetrova.
12 Tamu je razvukao oko sebe, kao voda težak, mračan oblak postao mu šator.
13 U svjetlosti što je sjala pred njim plamtjele su ognjene glavnje.
14 Gospodin je pustio da gromovi zagrme na nebu, Svevišnji pustio da se zaori njegov glas.
15 Strijele odapeo on i raspršio ih, munje izbacio i pomeo ih.
16 Pokazale se morske dubine, otkrili se temelji svijeta pred prijetnjom i gnjevom Božjim, pred dahtanjem njegove srdžbe.
17 S visine stigao je i uhvatio me, iz silnih voda izvukao me.
18 Istrgnuo me od mojih jakih neprijatelja, od mojih protivnika koji su od mene bili jači.
19 Napali me u dan kad sam bio u nevolji, ali mi je Gospodin bio zaštitnik.
20 Izveo me na čistinu, oslobodio me, jer mi je bio milostiv i naklonjen.
21 Tako mi je Gospodin naplatio po mojoj pravednosti moje djelo, tako mi nagradio čistoću mojih ruku.
22 Jer sam se držao Gospodinovih putova, nikad nisam učinio krivo svojem Bogu.
23 Pred očima sam imao sve njegove pravne propise, nikad nisam odbacio njegova zakona.
24 Bez prijekora hodao sam pred njim, čuvao sam se od svojih zlodjela.
25 Zato mi nagradio Gospodin moju vjernost po mojoj pravednosti, koja mu je poznata, moju čistoću.
26 Dobar si dobromu, vjeran si vjernomu.
27 S čistim postupaš čisto, samo se zločestu protiviš.
28 Pomažeš nevoljnu narodu, snizuješ pogled oholu.
29 Ti si moj svjetionik, Gospodine, moj Bog, koji mi rasvjetljuje tamu.
30 Tvojom snagom razbijam neprijateljske vojne redove; preko zidina skačem sa svojim Bogom.

31 Bog—savršen je njegov put; istinita je riječ Gospodinova. On je štit svima koji se uzdaju u njega.
32 Jer tko je Bog osim Gospodina? Tko je Hridina, ako ne naš Bog?
33 Bog, koji me paše snagom, čini neopasnim put moj.
34 Čini moje noge brzima kao u jelena, postavio me visoko na kamenit greben.
35 Ruku moju upravlja u boju, mišice moje zapinju lūk od mjedi.
36 Svoju pomoć dao si mi kao štit; učinila me velikim tvoja dobrota.
37 Mojemu koraku dao si raširen prostor, nikad mi koljena nisu klecala.
38 Tako sam mogao tjerati svojega neprijatelja, mogao sam ga dostignuti i nisam se povratio prije dok nije pao uništen.
39 Pograbio sam ga, udario sam ga, te nije više ustao; među noge pao mi je.
40 Snagom si me naoružao za boj; koji se stavili protiv mene, srušio si ih na koljena pred mene.
41 Moje neprijatelje natjerao si preda mnom u bijeg; tako sam uništio svoje neprijatelje.
42 Vikali su za pomoć, ali nije bilo pomoćnika, Vikali su Gospodinu, ali ih on nije čuo.
43 Kao zemaljski prah satro sam ih, potukao ih, zgazio ih kao blato na ulici.
44 Izveo si me čitava iz borbe za moj narod. Za poglavara neznabošcima postavio si me; narod, koga nikada nisam vidio, postao mi podanik.
45 Sinovi iz tuđe zemlje iskazuju mi štovanje, na riječ su mi poslušni.
46 Padaju ničice sinovi iz tuđe zemlje,ドršćući izlaze iz svojih gradova.
47 Živ je Gospodin! U sav glas neka je slavljena moja Hridina! Visoko hvaljen neka je Bog, Hridina mojega spasenja!
48 Bog, koji me pomogao za osvetu, narode mi pod noge natjerao,
49 koji me izbavi od mojih neprijatelja! Ti si me uzvisio iznad mojih protivnika, oslobodio me od samovoljna čovjeka.
50 Zato ću te slaviti pred svim svijetom, ti moj Gospodine! Pjevat ću tvojem Imenu,
51 Koje daje sreću i spasenje svojem kralju, milost dijeli svojemu pomazaniku: Davidu i njegovu rodu u vječna vremena!"

23 Ovo su Davidove posljednje riječi. Ovo govori David, sin Jeseja, ovo govori čovjek koji je bio uzvišen visoko; pomazanik Boga Jakovljeva, koji je pjevao Izraelove pjesme:
2 "Duh Gospodinov preko mene govori, i na mojem je jeziku bila njegova riječ.
3 Bog Izraelov je rekao, hridina Izraelova govorila me: 'Onaj tko vlada ljudima mora biti pravedan, koji vlada u Božjem strahu.
4 Taj će biti kao jutarnje svjetlo, kad sunce ograne, a nikakav oblak ne muti ranu svjetlost. U sjaju sunčanu, iza kiše, mlada trava niče iz zemlje.
5 Tako stoji, zaista, moja kuća prema Bogu: vječni zavjet napravio je on sa mnom, uređen u svemu i dobro čuvan. Svaku moju želju i svaku moju čežnju on pušta, da zaista uspije.
6 Kao iščupano trnje svi su zlikovci: nitko ih se zato ne dotiče.
7 Tko se namjeri na njih, prihvati za željezo i koplje, i praskajući planu oni u žeravici."
8 Ovo su imena Davidovih junaka: Takmonac Jošeb Bašebet, čelovođa trojici. On zavitla svoje koplje i ubije odjedanput osam stotina.
9 Za njim dolazi između tri junaka Ahoahej Eleazar, sin Dodov. On je bio s Davidom u Pas-Dammimu, kad su se ondje skupili Filistejci na boj, a Izraelovi sinovi se povukli .
10 On je ostao i tukao Filistejce dokle mu se ruka nije umorila i ruka mu se nije ukočila na maču. Tako je dao Gospodin u onaj dan sjajnu pobjedu. Ljudi se vratili i pošli za njim, ali samo zato da pokupe plijen.
11 Za njim dolazi Hararanin Šamah, sin Ageov. Jednoć su se skupili Filistejci u Lehiju. Ondje je bio komad zemlje s lećom. Onda su ljudi pobjegli od Filistejaca.
12 A on je stao nasred polja, obranio ga i pobio Filistejce. Tako je dao Gospodin veliku pobjedu.
13 Jedanput su sišli ta tri najodličnija, između tridesetorice, u vrijeme žetve k Davidu u špilju Adulam, kad je vojska Filistejaca taborila u Refaimovoj dolini.
14 David je bio upravo u tvrđavi. A u Betlehemu je onda bila filistejska straža.
15 I kad je David zaželio: "Tko bi mi donio vode da pijem iz studenca na vratima Betlehema?"
16 Onda su ona tri junaka prodrla kroz tabor Filistejaca, zahvatili vode iz studenca na vratima Betlehema i donijeli su Davidu, ali je on nije htio piti, nego ju prolio Gospodinu u čast.
17 I rekao on: "Ne daj mi, Gospodine, da takvo što učinim! Pa to je krv ljudi koji prodru uz opasnost života!" Zato nije htio piti. To su učinila ova tri junaka.
18 Abišaj, brat Joabov, sin Serujin, bio je čelovođa tridesetorici. On je zavitlao svoje koplje na tri stotine i pobio ih. Bio je ugledan kod trojice
19 Jer se odlikovao među tridesetericom, postao im čelovođa, ali trojice nije dostigao.
20 Benaja, sin Jehojadov, iz Kabseela, bio je hrabar čovjek, velik na djelima. On je pogubio dva moapska junaka. Jednog snježnog dana on je sišao i ubio lava u jami.
21 On je ubio i jednoga Egipćanina gorostasne veličine. Premda je Egipćanin imao u ruci koplje, on je izašao na njega sa štapom, istrgao Egipćaninu koplje iz ruke i ubi ga njegovim vlastitim kopljem.
22 To je učinio Benaja, sin Jehojadov. Kod trojice junaka imao je visok ugled.
23 Bio je slavniji od tridesetorice, ali one trojice nije dostigao. David ga postavio na čelo tjelesnoj straži.
24 Među tridesetoricom bili su Joabov brat Asahel, Elhanan iz Betlehema, sin Dodov;
25 Šamah iz Haroda, Elika iz Haroda;
26 Heles iz Paltija, Ira, sin Ikešov iz Tekoe;
27 Abiezer iz Anatota, Mebunaj iz Huše;
28 Salmon iz Ahoha, Maharaj iz Netofe;
29 Heled, sin Baanin, iz Netofe, Itaj, sin Ribajev, iz Gibee u plemenu Benjaminovu;
30 Benaja iz Piratona, Hidaj iz potoka Gaaša;
31 Abi-Albon iz Arbe, Azmavet iz Barhumeje;
32 Eliaba iz Šaalbona, Jašenovi sinovi, Jonatan;
33 Šamah iz Harara, Ahiam, sin Šararov iz Harara;
34 Elifelet, sin Ahasbaja, sin jednog Maakejca Eliam, sin Ahitofela iz Gilona;
35 Hesraj iz Karmela, Arbejanin Paaraj;
36 Igaal, sin Natana iz Sobe, Bani iz Gada;
37 Selek iz Amona, Maharaj iz Beerota nositelj oružja Joaba sina Serujina;
38 Ira, Itranin, Gareb, Itranin;
39 Urija, Hitejac: svega trideset i sedam.

24 Gospodinova srdžba se raspalila još jedanput protiv Izraelaca, i on je potaknuo Davi-

da protiv njih da zapovjedi: “Hajde, izbroji Izraela i
Judu!”
2 Onda je Kralj zapovjedio svojem vojskovođi
Joabu: “Prođi po svim Izraelovim plemenima od
Dana do Beer-Šebe i izbroji narod, da znam broj
naroda!”
3 A Joab je odgovorio kralju: “Gospodin, tvoj Bog,
dodat će k narodu, koliko ga je sad, još stotinu puta
toliko, i moj gospodar i kralj to će još sam doživjeti.
Zašto moj gospodar i kralj takvo što hoće?”
4 Ali kraljeva zapovijed je primorala Joaba i voj-
skovođe, i tako su Joab i vojskovođe otišli od kralja
da prebroje Izraelov narod.
5 Prošli su preko Jordana i počeli kod Aroera,
desno od grada, koji leži u dolini potoka, u pravcu
prema Gadu i Jazeru.
6 Onda su otišli u Gilead i do u zemlju Hitejaca prema
Kadešu. Potom su došli u Dan i okrenuli u Sidon.
7 Onda su stigli u tvrdi grad Tir i u sve gradove
Hivejaca i Kanaanaca. Potom su otišli u južnu ze-
mlju Judinu, u Beer-Šebu,
8 Tako su obišli svu zemlju i vratili se u Jeruzalem
poslije devet mjeseci i dvadeset dana.
9 Joab je dao kralju broj popisana naroda, i bilo je
od Izraela osam stotina tisuća ljudi sposobnih za
oružje i opasanih mačem, a ljudi od Jude pet
stotina tisuća.
10 A pošto je David prebrojio narod, zapekla ga
savjest. I David se pomolio Gospodinu: “Teško
sam sagriješio što sam to učinio, ali, Gospodine,
oduzmi svojem sluzi krivnju njegovih zlodjela, jer
sam bio posve zaslijepljen!”
11 Kad je David ujutro ustao, došla je riječ Gospo-
dinova proroku Gadu, vidiocu Davidovu, govoreći:
12 “Idi i kaži Davidu: ‘Ovako govori Gospodin: troje
ti predlažem; izaberi jedno od toga da ti učinim!’ ”
13 Gad je pošao k Davidu i navijestio mu i rekao:
“Hoćeš li da dođe na tvoju zemlju sedam godina
gladi, ili da bježiš tri mjeseca pred svojim neprijate-
ljima i oni da te gone, ili da bude tri dana kuga u
tvojoj zemlji? Sad promisli i gledaj što ću odgovoriti
onomu koji me poslao!”
14 David je odgovorio Gadu: “U velikoj sam muci.
Mi ćemo radije pasti u ruke Gospodinove, jer je
njegovo milosrđe veliko, a u ruke ljudima neka ne
zapadnem.”
15 Tako je pustio Gospodin kugu na Izraela od
jutra do određenoga vremena. Pomrije naroda od
Dana do Beer-Šebe sedamdeset tisuća ljudi.
16 Već je pružio anđeo svoju ruku na Jeruzalem da
ga uništi, onda se sažalilo Gospodinu zbog zla i
zapovjedio anđelu koji je ubijao narod: “Dosta je,
povuci natrag svoju ruku!” Anđeo Gospodinov bio
je upravo došao do gumna Jebusejca Araune.
17 Kad je vidio David, kakvo je zlo učinio anđeo u
narodu, pomolio se Gospodinu ovako: “Ah, sagri-
ješio sam, zlo sam učinio, a ove ovce što su one
učinile, pa okreni svoju ruku na mene i na moju
obitelj.”
18 Još istoga dana pojavio se Gad kod Davida i
rekao mu: “Idi i podigni Gospodinu žrtvenik na
gumnu Jebusejca Araune!”
19 David je otišao na Gadovu riječ, kako mu je bio
zapovjedio Gospodin.
20 Kad je Arauna pogledao i vidio kralja gdje mu
dolazi sa svojom pratnjom, izašao je Arauna i pok-
lonio se kralju licem do zemlje.
21 Arauna je upitao: “Zašto dolazi moj gospodar,
kralj, svojem sluzi.” David je rekao: “Da kupim od
tebe to gumno. Hoću da podignem Gospodinu žr-
tvenik, da se kuga ukloni od naroda.”
22 Arauna je odgovorio Davidu: “Moj gospodar,
kralj, neka je uzme i neka žrtvuje što mu je volja!
Evo, ovdje su volovi za žrtvu i kola i jarmovi volujski
za drva.
23 Sve to, o kralju, daruje Arauna kralju.” I Arauna
je rekao kralju: “Gospodin, tvoj Bog, neka ti bude
milostiv.”
24 A kralj je rekao Arauni: “Ne, nego ja ću je samo
kupiti od tebe. Neću prinositi Gospodinu, svojem
Bogu, žrtve paljenice koje me ništa ne koštaju.” I
tako je David kupio gumno i volove za pedeset sre-
brnih šekela.
25 David je ondje podignuo Gospodinu žrtvenik i
prineo paljenice i mirotvorne žrtve. Onda se Go-
spodin smilovao zemlji, i prestala je kuga u Izraelu.

Prva Knjiga Kraljeva

1 Kralj David je bio ostario i postao vremešan.
Premda su ga pokrivali, nije se mogao ugrijati.
2 Stoga su mu svjetovale njegove sluge: “Neka se
potraži za gospodara kralja mlada djevojka, koja bi
kralja dvorila i bila mu na ruku kao skrbnica. Kad
bude ona na tvojemu krilu, ugrijat će se već gospo-
dar kralj.”
3 I potražili su lijepu djevojku po cijeloj zemlji izra-
elskoj i našli su Abišagu iz Šunama, te je doveli
kralju.
4 Djevojka je bila vrlo lijepa, i ona je njegovala
kralja i služila mu, ali ju kralj nije spoznao.
5 Adonija, sin Hagitin, pomislio je u svojoj preuzet-
nosti: “Ja sam budući kralj!” Zato nabavi sebi bo-
jnih kola i konjanika i pedeset ljudi koji su trčali pred
njim.
6 Njegov otac nikad mu se u svojemu životu nije
usprotivio i nije ga upitao: “Zašto činiš takvo što?”
Uz to je imao vrlo lijepu vanjštinu i bio je od rođenja
prvi iza Absaloma.
7 On je stupio u dogovore s Joabom, sinom Seru-
jinim, i sa svećenikom Abiatarom, i obojica su se
priključili i pomogli Adoniji.
8 Ali svećenik Sadok i Benaja, sin Jehojadov, pro-
rok Natan i Šimej i Rei nisu pristali za Adonijom.
9 I kad je Adonija zaklao ovaca, volova, tovne te-
ladi na kamenu Zoheledu kod izvora Rogela, po-
zvao svu svoju braću, kraljeve sinove, i sve ljude iz
Judeje, koji su bili u kraljevskoj službi.
10 Ali nije pozvao proroka Natana, ni Benaja, ni
Davidovih junaka, ni svojega brata Salomona.
11 Onda je rekao Natan Batšebi, Salomonovoj
majci, govoreći: “Jesi li čula da Adonija, sin Hagi-
tin, postaje kralj a da David, gospodar naš, ne zna
ništa o tomu?
12 A sada daj da ti savjet dadem kako možeš sebi
i svojem sinu Salomonu spasiti život!
13 Hajde, idi odmah kralju Davidu i kaži mu: ‘Moj
gospodaru i kralju, nisi li se ipak zakleo svojoj
sluškinji, govoreći: “Moj sin Salomon će biti kralj
poslije mene i on će sjediti na mojem prijestolju.”
Pa zašto onda Adonija postaje kralj?’

14 Onda dok ti ondje budeš govorila s kraljem, doći ću ja za tobom i potvrdit ću tvoje riječi."
15 Tako je pošla Batšeba kralju u sobu. A kralj je bio vrlo star, i Abišaga Šunamka ga dvorila.
16 Kad se Batšeba poklonila pred kraljem i bacila ničice, upitao ju kralj: "Što želiš?"
17 Ona mu je odgovorila: "Moj gospodaru, ti si se zakleo svojoj sluškinji Gospodinom, svojim Bogom: 'Tvoj sin Salomon bit će kraljevati poslije mene, i on će sjediti na mojem prijestolju.'
18 A, evo, Adonija postaje kralj, a da ti, moj gospodaru i kralju, ne znaš za to.
19 Dao je naklati volova, tovne teladi i mnogo ovaca i pozvao je sve kraljeve sinove i svećenika Abiatara i vojskovođu Joaba, a tvojega slugu Salomona nije pozvao.
20 U tebe, moj gospodaru i kralju, uprte su sada oči svega Izraela. Javi im, tko će kao nasljednik sjesti na prijestolje mojega gospodara i kralja!
21 Inače, doći će tako daleko da ćemo ja i moj sin Salomon biti tu kao zločinci, čim moj gospodar i kralj počine kod svojih otaca."
22 Dok je ona još govorila s kraljem, došao je prorok Natan.
23 Javili su kralju: "Prorok Natan je ovdje." On je stupio pred kralja i bacio se pred kraljem ničice na svoje lice.
24 I Natan je rekao: "Moj gospodaru i kralju, jesi li ti zapovjedio: 'Adonija će biti kralj poslije mene, on će sjediti na mojem prijestolju?'
25 On je danas otišao i dao je naklati volova, tovne teladi i mnogo ovaca. Pozvao je sve kraljeve sinove i vojskovođe i svećenika Abiatara. I eno jedu i piju kod njega i viču: živio kralj Adonija!
26 A mene, tvojega sluge, ni svećenika Sadoka, ni Benaju, sina Jehojadova, ni tvojega sluge Salomona nije pozvao.
27 Ako je to bilo naređeno od mojega gospodara i kralja, to nisi dao obavijestiti svojega slugu tko će kao nasljednik sjediti na prijestolju mojega gospodara i kralja."
28 Nato je odgovorio kralj David, govoreći: "Zovnite mi Batšebu!" Ona se pojavila pred kraljem i stupila pred kralja.
29 I kralj se zakleo i rekao: "Tako mi živoga Gospodina, koji me izbavio iz svake nevolje!
30 Ja sam ti se zakleo Gospodinom, Bogom Izraelovim: 'Tvoj sin Salomon bit će kralj poslije mene, i on će mjesto mene sjediti na mojem prijestolju; još ću to danas izvesti."
31 Onda se Batšeba poklonila kralju licem do zemlje, i rekla: "Vječno neka živi moj gospodar, kralj David!"
32 I kralj David je rekao: "Zovnite mi svećenika Sadoka i proroka Natana i Benaju, sina Jehojadova!" Tako se oni pojavili pred kraljem.
33 A kralj im rekao: "Uzmite sobom sluge svojega gospodara, dajte posaditi mojega sina Salomona na moju mazgu i odvedite ga do Gihona!
34 Ondje neka ga svećenik Sadok i prorok Natan pomažu za kralja nad Izraelom; zatrubiti u trubu i vičite: živio kralj Salomon!
35 Onda uzađite za njim ovamo, i on neka dođe i sjedne na moje prijestolje, jer on će biti kralj mjesto mene. Jer ja sam njega odredio za vladara nad Izraelom i Judom."
36 Benaja, sin Jehojadov, je dogovorio kralju: "Tako neka bude! Tako je volja Gospodina, mojega Boga gospodara i kralja.
37 Kako je bio Gospodin s mojim gospodarom i kraljem, tako neka bude i sa Salomonom i neka uzvisi njegovo prijestolje još više nego prijestolje Davida, mojega gospodara i kralja!"
38 I sišli su svećenik Sadok i prorok Natan i Benaja, sin Jehojadov, s Keretejcima i Peletejcima, dali su Salomona posaditi na mazgu kralja Davida i odveli ga do Gihona.
39 Svećenik Sadok, koji je bio uzeo sobom rog s uljem iz šatora pomazao je Salomona. Zatrubili su u trubu i sav narod je povikao: "Živio kralj Salomon!"
40 Onda je pošao sav narod gore za njim. Ljudi su svirali u frule i klicali su tako glasno da se sva zemlja razlijegala od njihove vike.
41 To su čuli Adonija i svi uzvanici koji su bili kod njega, upravo kad su svršili gozbu. Kad je Joab začuo glas trube, upitao je: "Zašto ta velika vika u gradu?"
42 Dok je on još govorio, došao je Jonatan, sin svećenika Abiatara. Adonija je rekao: "Uđi, ti si čovjek hrabar i nosiš dobru vijest!"
43 A Jonatan je odgovorio Adoniji rekavši: "Ne! Naš gospodar, kralj David, postavio je Salomona za kralja.
44 Kralj je s njim poslao svećenika Sadoka i proroka Natana i Benaju, sina Jehojadova, i Keretejce i Peletejce, oni su ga dali posaditi na kraljevu mazgu.
45 I svećenik Sadok i prorok Natan pomazali su ga na Gihonu za kralja. Odatle uz glasno klicanje su otišli gore i sav je grad uzavreo. To je vika što ste čuli.
46 I Salomon sjedi na kraljevskom prijestolje.
47 I došle su kraljeve sluge blagosloviti našega gospodara, kralja Davida, govoreći: 'Tvoj Bog neka učini ime Salomonovo još slavnijim od tvojega imena i njegova prijestolja još uzvišenijim od tvojega prijestolja!' Onda se sam kralj poklonio na svojoj postelji.
48 I uz to je ovako kliknuo: 'Blagoslovljen neka je Gospodin, Bog Izraelov, koji je dao danas da mogu vidjeti svojim očima kako jedan sjedi na mojem prijestolju!' "
49 Onda su se prepali svi uzvanici koji su bili kod Adonije, ustali su, i svaki je otišao svojim putom.
50 I Adonija se pobojao Salomona; zato se ustao, otišao i uhvatio se za rogove žrtvenika.
51 Javili su Salomonu: "Adonija se pobojao kralja Salomona i eno se uhvatio za rogove žrtvenika i moli: 'Kralj Salomon mora mi se najprije zakleti da neće svojega sluge mačem pogubiti.' "
52 Salomon je rekao: "Ako se pokaže kao pošten čovjek, neće mu dlaka pasti na zemlju; ali ako se vidi da čini zlo, poginut će."
53 Nato je kralj Salomon poslao i dao ga odvesti od žrtvenika. Kad je došao i bacio se ničice pred kraljem Salomonom, rekao mu Salomon: "Idi u svoju kuću!"

2 Kad se približilo vrijeme Davidu umrijeti, dao je on svojem sinu Salomonu ovu zapovijed:
2 "Ja idem kamo ide sve što je zemaljsko, stoga budi jak i pokaži se kao čovjek!
3 Drži zakon Gospodina, svojega Boga, idi njegovim putovima i obdržavaj njegove zakone, zapovijedi, propise i uredbe, kako to stoji napisano u Mojsijevu zakonu, da bi imao uspjeh u svemu što činiš i poduzimaš.
4 Onda će dati Gospodin da se ispuni njegovo obećanje koje je dao meni, kad je rekao: 'Ako tvoji sinovi budu pazili na svoje djelovanje i vjerno hodili preda mnom svim svojim srcem i svom svojom dušom, onda će uvijek jedan od tvojih sjediti na Izraelovu prijestolju.'

5 Nadalje, znaš sam što mi je učinio Joab, sin Serujin: što je učinio obojici Izraelovih vojskovođa, Abneru, sinu Nerovu, i Amasi, sinu Jeterovu, kad ih je ubio i u miru počinio krvoprolića, kakva se u ratu događaju, i krvlju što se smije proliti samo u ratu, natopio pojas oko svojih bokova i obuću na svojim nogama.
6 Stoga radi po svojoj mudrosti i nemoj dati da se njegova sijeda glava spusti s mirom u grob.
7 A sinovima Barzilaja od Gileada iskaži ljubav: neka budu među onima koji jedu za tvojim stolom, jer su oni došli meni isto tako u susret kad sam morao bježati pred tvojim bratom Absalomom.
8 Nadalje ćeš još nešto obračunati sa Šimejem, sinom Benjaminovca Gere iz Bahurima. On je na mene izbacio najružnije psovke kad sam bježao u Mahanaim, ali mi je onda došao u susret na Jordan i ja sam mu se zakleo Gospodinom: 'Neću te ubiti mačem!'
9 Ali ga ti sad nemoj pustiti nekažnjena! Ti si mudar čovjek i znaš kako trebaš postupiti, da dadeš opraviti njegovu sijedu glavu s krvlju u grob."
10 Potom je David počinuo kod svojih otaca i bio pokopan u Davidovu gradu.
11 Vladao je David nad Izraelom četrdeset godina. U Hebronu je vladao sedam godina, a u Jeruzalemu trideset i tri godine.
12 I Salomon je sjeo na prijestolje svojega oca Davida, i njegova se vlast utvrđivala sve više i više.
13 Adonija, sin Hagitin, je pošao k Batšebi, Salomonovoj majci. Kad je ona upitala: "Dolaziš li s mirom?", on je odgovorio: "S mirom"
14 I nastavio: "Imam nešto govoriti s tobom." Ona je rekla: "Govori!"
15 Nato je on rekao: "Znaš sama da je kraljevstvo pripadalo meni, i da je očekivao sav Izrael da ja budem kralj, ali je izašlo drukčije, i kraljevstvo dopalo mojem bratu, jer ga je bio Gospodin njemu odredio.
16 Sad ja tebe molim samo za jedno, nemoj me odbiti!" Ona mu je rekla: "Govori!"
17 On je rekao: "Govori kralju Salomonu—tebe on neće odbiti—neka mi da za ženu Abišagu Šunamku!"
18 A Batšeba je rekla: "Dobro, ja ću govoriti kralju za te."
19 Nato je pošla Batšeba kralju Salomonu da mu govori o Adoniji. Kralj je ustao, pošao joj u susret, poklon se pred njom i sjeo na svoje prijestolje. Za kraljicu majku dao je namjestiti stolicu, i ona zauzela mjesto njemu s desne strane.
20 Onda je ona rekla: "Imam malu molbu na tebe i nemoj me odbiti." Kralj joj rekao: "Zatraži samo, draga majko, neću te odbiti."
21 Ona je rekla: "Neka bi se dala Abišaga Šunamka tvojem bratu Adoniji za ženu."
22 A kralj Salomon je odgovorio svojoj majci, govoreći: "Zašto prosiš samo Abišagu Šunamku za Adoniju? Pa zatraži za njega odmah i kraljevstvo! Ta on je moj stariji brat i na njegovoj strani stoje svećenik Abiatar i Joab, sin Serujin."
23 Nato se zakle kralj Salomon Gospodinom: "Neka me kazni Bog kako hoće, ako Adonija nije izrekao riječ protiv svojega života!
24 I tako mi živoga Gospodina koji me je postavio, posadio me na prijestolje mojega oca Davida i utemeljio mi kuću, kako je obećao, još će danas poginuti Adonija!"
25 Potom je zapovjedio kralj Salomon Benaji, sinu Jehojadovu; i on mu zadao smrtni udarac i on je umro.
26 Svećeniku Abiataru zapovjedio je kralj: "Idi u Anatot na svoj posjed! Premda si zaslužio smrt, neću te sad pogubiti, jer si ovamo nosio škrinju Gospodina Boga pred mojim ocem Davidom i sve si podnosio što je morao trpjeti moj otac."
27 Tako je Salomon skinuo Abiatara, te više nije bio Gospodinov svećenik. Tim se imalo ispuniti Gospodinovo proročanstvo koje je bio izrekao u Šilu protiv kuće Elijeve.
28 Onda je došla vijest o tom i do Joaba. Kako se Joab bio priključio Adoniji, premda za Absalomom nije bio pristao, pobjegao je Joab u Gospodinov šator i uhvatio se za rogove žrtvenika.
29 Kad su javili kralju Salomonu: "Joab je pobjegao u Gospodinov šator i stoji na žrtveniku", poslao je Salomon Benaju, sina Jehojadova, i zapovjedio: "Idi i pogubi ga!"
30 Benaja je otišao u Gospodinov šator i rekao mu: "Ovako govori kralj: "Izađi!" A on je odgovorio: "Neću, ovdje hoću umrijeti!" I Benaja je javio kralju: "Tako mi je rekao Joab i tako mi je odgovorio."
31 Onda mu zapovjedio kralj: "Čini kako je rekao; pogubi ga i pokopaj ga da se tako skine s mene i s kuće mojega oca krv koju je prolio Joab bez razloga!
32 Neka Gospodin pusti da njegova krv padne natrag na njegovu glavu, jer je mačem ubio dva čovjeka, koji su bili pošteniji i bolji od njega, a da za to nije znao moj otac David: Abnera, sina Nerova, Izraelova vojskovođu, i Amasu, sina Jeterova, Judina vojskovođu.
33 Zato neka njihova krv padne natrag na Joabovu glavu i na glavu njegova potomstva za sva vremena. A Davidu i njegovu potomstvu, njegovoj kući i njegovu prijestolju, neka bude mir zauvijek od Gospodina!"
34 I otišao Benaja, sin Jehojadov, i zadao mu smrtni udarac. Bio je pokopan na svom posjedu u pustinji.
35 Mjesto njega postavio je kralj Benaju, sina Jehojadova, na čelo vojske, a svećenika Sadoka postavio kralj na mjesto Abiatarovo.
36 Nato je dao kralj pozvati Šimeja i rekao mu: "Sagradi sebi kuću u Jeruzalemu, stanuj ovdje i ne smiješ nikamo odande odlaziti.
37 Čim izađeš i prijeđeš potok Kidron, upamti dobro, odmah ćeš poginuti, i onda će tvoja krv pasti na tvoju glavu."
38 Šimej je odgovorio kralju: "Dobro, kako je moj gospodar kralj zapovjedio, tako će činiti tvoj sluga." Tako je živio Šimej dugo vremena u Jeruzalemu.
39 Ali poslije tri godine pobjegli su Šimeju dva roba k Akišu, sinu Maakinu, kralju gatskomu. Kad su javili Šimeju: "Tvoji su robovi u Gatu!"
40 A Šimej je ustao, osedlao svojega magarca i otišao u Gat k Akišu da dovede svoje robove. Šimej je otišao i doveo svoje robove iz Gata.
41 Onda su javili Salomonu da je Šimej bio otišao iz Jeruzalema u Gat i da se opet vratio.
42 Kralj je dao dozvati Šimeja i rekao mu: "Nisam li te dao zakleti Gospodinom i nisam li ti jasno rekao: 'Čim izađeš i kamo god odeš, upamti dobro, odmah ćeš poginuti!' Onda si mi rekao: 'Dobro, razumio sam.'
43 Zašto onda nisi držao zakletve Gospodinom zaprisegnute i zapovijedi koju sam ti dao?"
44 Dalje je kralj rekao Šimeju: "Ti znaš sve zlo, ti se sjećaš onoga što si učinio mojem ocu Davidu, pa neka Gospodin dade da tvoja zloća natrag padne na tvoju glavu!
45 A kralj Salomon neka je blagoslovljen i prijestolje Davidovo neka čvrsto stoji dovijeka!"

46 Nato je kralj zapovjedio Benaji, sinu Jeho-
jadovu. On je izašao i zadao mu udarac i on je
umro. Tako se utvrđivalo kraljevstvo u Salo-
monovoj ruci.

3 Salomon se sprijateljio s faraonom, egipatskim
kraljem, i oženio se njegovom kćerju. Doveo
je u Davidov grad, dok nije dovršio svoj dvor i Go-
spodinov dom i zid oko Jeruzalema.
2 Narod je onda još prinosio žrtve na uzvisinama,
jer dotada još nije bio sazidan dom Imenu Gospo-
dinovu.
3 Salomon je, doduše, ljubio Gospodina, držeći
propise i zakone svojega oca Davida, ali bi i on još
žrtvovao i kadio na uzvisinama.
4 Tako je otišao kralj u Gibeon da ondje žrtvuje jer
to je bila najuglednija uzvisina. Tisuću žrtava
paljenica prineo je Salomon ondje na žrtveniku.
5 Onda je Gospodin govorio Salomonu u Gibeonu
noću u snu i rekao Bog: “Zatraži što da ti dadem!”
6 Salomon je odgovorio: “Ti si svojemu sluzi Da-
vidu, mojem ocu, iskazivao veliku naklonost, jer je
on hodio pred tobom u vjernosti i pravednosti i
iskrenim srcem, i ti si mu sačuvao tu veliku naklon-
ost i darovao si mu sina koji sada sjedi na njegovu
prijestolju.
7 Sada, Gospodine, Bože moj, ti si učinio svojega
slugu kraljem na mjesto mojega oca Davida. A ja
sam mlad čovjek koji ne zna ni odlaziti ni dolaziti.
8 Tvoj sluga stoji usred tvojega naroda koji si iza-
brao i koji je tako mnogobrojan da se od množine
ne može izbrojiti ni procijeniti.
9 Daj svojem sluzi srce razumno da može vladati
tvojim narodom i da zna razlikovati između dobra i
zla, jer tko bi mogao vladati ovim tvojim mnogobro-
jnim narodom?”
10 Puno se svidjelo Bogu to što je zamolio Salo-
mon.
11 Bog mu odgovorio: “Jer si to zamolio i nisi molio
za sebe duga života, niti blaga, niti smrti svojih ne-
prijatelja, nego si sebi zaprosio mudrost u pravom
djelovanju,
12 eto, udovoljio sam tvojoj molbi; gle, dat ću ti
mudro i razumno srce tako da tebi jednaka nije bilo
prije tebe, niti će biti tebi jednaka poslije tebe.
13 Ali dat ću ti i to što nisi prosio, i bogatstvo i slavu,
tako da tebi jednaka ne bude među kraljevima dok
si živ.
14 Ako budeš išao mojim putovima držeći moje
zakone i zapovijedi, kako je išao tvoj otac David,
dat ću ti i dug život.”
15 Kad se Salomon probudio vidio da je to bio san.
Potom se vratio natrag u Jeruzalem, stupio pred
škrinju Gospodinova zavjeta, prineo žrtve paljeni-
ce i pripravio žrtve mirotvorne i pripremio svečanu
gozbu za sve svoje sluge.
16 U ono vrijeme došle su dvije bludnice kralju i
stupile pred njega.
17 Jedna je žena rekla: “S oproštenjem, moj go-
spodaru! Ja i ova tu žena stojimo u istoj kući, i ja
sam se rodila kod nje u kući.
18 Tri dana poslije mojega porođaja rodila i ova
žena. Bile smo same; ni jedan došljak nije bio s
nama u kući, osim samo nas dvije u kući.
19 I dijete ovoj ženi je umrlo u noći, jer je ona bila
legla na njega.
20 I ona je ustala usred noći, i uzela je, dok je
spavala tvoja sluškinja, moje dijete s moje strane i
stavio ga na svoja prsa. A svoje mrtvo dijete stavila
na moja prsa.
21 Kad sam ujutro ustala da podojim svoje dijete, a
ono mrtvo. Kad se razdanilo, razgledala sam bolje,
a to nije bilo moje dijete što sam ga bila rodila.”
22 A druga žena je povikala: “Nije tako, nego je
moje dijete ovo živo, a tvoje je to mrtvo.” Ona je
tvrdila: “Nije tako, nego je tvoje dijete mrtvo, a moje
je dijete evo živo.” Tako su se prepirale pred kra-
ljem.
23 Onda je kralj rekao: “Jedna tvrdi: ‘Ovo je tu moje
dijete, živo, a tvoje je dijete mrtvo’; druga tvrdi: ‘Nije
tako, nego je tvoje dijete mrtvo, a moje je dijete
živo.’ ”
24 I kralj je zapovjedio: “Donesite mi mač!” Donijeli
su mač pred kralja.
25 Kralj je zapovjedio: “Razdijelite živo dijete na
dvoje i dajte jednu polovicu ovoj, drugu polovicu
onoj!”
26 Onda je povikala kralju žena kojoj je pripadalo
živo dijete—jer ljubav prema njezinu djetetu jako
se u njoj uzbudila: “Ah, moj gospodaru, podajte
njoj živo dijete i ne ubijajte ga!” A druga povikala:
“Neka ne bude ni meni ni tebi, samo ga rasijecite!”
27 Onda je odgovorio kralj rekavši: “Podajte onoj
prvoj živo dijete i ne ubijajte ga; ona mu je majka.”
28 Sav je Izrael čuo presudu koju je kralj izrekao. I
poštivali su kralja, jer se vidjelo da je u njemu bila
Božja mudrost u izricanju pravde.

4 Kralj Salomon bio je kralj nad svim Izraelom.
2 Ovo su bili njegovi vrhovni činovnici: sveće-
nik je bio Azarija, sin Sadokov,
3 državni pisari bili su Elihoref i Ahija, Šišini sinovi,
pečatnik je bio Jošafat, sin Ahiludov;
4 Vrhovni vojskovođa bio je Benaja, sin Jeho-
jadov. Svećenici su bili Sadok i Abiatar.
5 Nad pristavima bio je postavljen Azarija, sin Na-
tanov. Zabud, sin Natanov, bio je svećenik i kraljev
prijatelj.
6 Upravitelj dvora je bio Ahišar, a Adoniram, sin
Abdin, vodio je nadzor nad poslenicima.
7 Salomon je imao dvanaest namjesnika nad svim
Izraelom. Oni su opskrbljivali kralja i sav dvor. Po
mjesec dana u godini imao je svaki podmirivati
izdržavanje.
8 Ovo su njihova imena: sin Hurov u gori Efraimo-
voj;
9 Ben-Deker u Makasu i Šaalbimu, Bet-Šemešu,
Elonu i Bet-Hananu;
10 Ben-Hesed u Arubotu; njemu je određen Soho
i sve Heferovo područje;
11 Ben-Abinadab u svim dorskim pokrajinama; on
je imao Salomonovu kćer Tafatu za ženu;
12 Baana, sin Ahiludov, u Taanaku, Megidu i
svemu Bet-Šeanu što leži kod Saretana pod Jez-
reelom, od Bet-Šeana do Abel-Mehole i do preko
Jokneama;
13 sin Ben-Geber u Ramotu u Gileadu: njemu su
bila predana šatorska sela Jaira, Manasehova
sina, u Gileadu; njemu je bio podređen kraj Argob
što leži u Bašanu, šezdeset velikih gradova sa zi-
dovima i željeznim prijevornicama;
14 Ahinadab, sin Idov, u Mahanaimu;
15 Ahimaas u Naftaliju; i on je bio uzeo Salo-
monovu kćer, Basematu, za ženu.
16 Baana, sin Hušajev, u Ašeru i Alotu;
17 Jošafat, sin Paruahov, u Isakaru;
18 Šimej, sin Elin, u Benjaminu;
19 Geber, sin Urijin u Gileadu, u zemlji Sihona,
amorejskog kralja, i Oga, bašanskog kralja. Bio je
to jedan namjesnik, koji je bio postavljen nad zem-
ljom.
20 Jude i Izraela bilo je mnogo kao pijeska na
moru. Jelo se i pilo se i bilo se dobre volje.
21 Salomon je bio vladar nad svima kraljevstvima

od Rijeke do filistejske zemlje i do egipatske međe.
Donosila su mu danak i bila su podložna Salo-
monu dokle je živio.
22 Za hranu trebalo je Salomonu na dan do tri-
deset kora bijeloga brašna i šezdeset kora obič-
noga brašna,
23 deset ugojenih volova, dvadeset volova s paše
i stotinu ovaca, osim jelena, srna, divokoza i ugo-
jenih ptica.
24 Jer se njegova moć protezala preko svega po-
dručja s onu stranu Rijeke, od Tafse do Gaze, i
preko svih kraljeva s onu stranu Rijeke, i on je imao
mir sa svim susjedima unaokolo.
25 Tako su živjeli Juda i Izrael u sigurnosti, svaki
pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od
Dana do Beer-Šebe, dokle je živio Salomon.
26 Salomon je imao četrdeset tisuća konja za
svoja bojna kola i dvanaest tisuća konja za ja-
hanje.
27 Spomenuti namjesnici hranili su svaki po jedan
mjesec kralja Salomona i sve koji su imali pristup k
stolu kralja Salomona. Nije ništa manjkalo od nji-
hove opskrbe.
28 I ječam i slamu za konje i za tegleću marvu do-
nosili su na mjesto gdje bi se on upravo zadržao,
svaki kako bi ga zapalo.
29 Bog je dao Salomonu mudrost i vrlo veliki ra-
zum, isto tako blagog duha jednako pijesku na
obali morskoj.
30 Mudrost Salomonova bila je veća od mudrosti
svih sinova Istoka i od sve mudrosti Egipta.
31 Bio je mudriji od svih ljudi, od Etana, Ezrahijca,
od Hemana, Kalkola i Darde, Maholovih sinova.
Kod svih naroda unaokolo bio je glasovit.
32 On je sastavio tri tisuće mudrih izreka, a njego-
vih pjesama bilo je tisuću i pet.
33 Pjevao je priče o stablu, o cedru na Lebanonu
do izopa što raste na zidu. Sastavio je priče o stoci,
o pticama, o životinjama što gmižu, i o ribama.
34 Iz svih naroda dolazili su ljudi da čuju Salo-
monovu mudrost, od svih krajeva na zemlji došli
su, kad su čuli za njegovu mudrost.

5 Hiram, kralj Tira, poslao je svoje sluge k Salo-
monu kad je bio čuo, da su ga kao nasljednika
njegova oca pomazali za kralja. Hiram je, naime,
bio uvijek s Davidom u najboljem odnosu.
2 Nato je Salomon poručio Hiramu:
3 "Ti znaš da moj otac David nije stigao sagraditi
dom Imenu Gospodina, svojega Boga, zbog ra-
tova koji su ga zaokupili od svuda dok mu Gospo-
din nije položio neprijatelje pod njegove noge.
4 Ali sad mi je dao Gospodin, moj Bog, mir od
svuda, i nemam više protivnika ni opasnosti.
5 Zato namjeravam sagraditi dom Imenu Gospodi-
na, svojega Boga. Tako je Gospodin mojem ocu
Davidu obećao i rekao: 'Tvoj sin, koga ću posaditi
mjesto tebe na tvoje prijestolje, će sagraditi dom
mojem Imenu.'
6 Zato zapovjedi neka mi nasijeku cedara na
Lebanonu! Moji će ljudi zajedno raditi s tvojim lju-
dima. Plaću za tvoje ljude dat ću ti kako odrediš, jer
ti znaš da u nas nema nikoga koji umije sječi drva
kao Sidonci."
7 Kad je Hiram primio vijest Salomonovu, jako se
obradovao i povikao: "Neka je blagoslovljen danas
Gospodin, koji je dao Davidu mudra sina kao vla-
dara nad ovim velikim narodom!"
8 Onda poslao Hiram Salomonu ovaj odgovor:
"Uzeo sam do znanja što si mi poručio. Ispunit ću
sve tvoje želje glede stabla cedrova i čempresova.
9 Moji će ih ljudi snijeti s Lebanona k moru. Onda
ću ih dati na moru povezati u splavi i dovesti ih na
mjesto za koje mi odrediš, i ondje ih razvezati, i
onda ih daj odnijeti! Tako ćeš ispuniti moju molbu i
dati hranu mojem domaćinstvu."
10 Tako je davao Hiram Salomonu cedrova i čem-
presova drva koliko je želio.
11 Salomon je za to davao Hiramu dvadeset tisuća
kora pšenice za hranu njegovim ljudima i dvadeset
kora ulja od stučenih maslina. Toliko je davao
Salomon Hiramu svake godine.
12 Jer Gospodin je dao mudrost Salomonu, kako
mu je bio obećao, zato je došlo do prijateljstva iz-
među Hirama i Salomona tako da su među sobom
zaključili savez.
13 Nato je odredio kralj Salomon poslenike iz
svega Izraela. Broj ovih poslenika iznosio je tride-
set tisuća ljudi.
14 Slao ih je naizmjence u Lebanon, svaki mjesec
po deset tisuća ljudi. Jedan mjesec bili su na Leba-
nonu, a dva mjeseca kod kuće. Adoniram je bio
nad svim radnicima.
15 Salomon je u gorama imao sedamdeset tisuća
nositelja tereta i osamdeset tisuća kameno-
rezaca.
16 Pokraj toga Salomonovih nadstojnika, koji su
vodili rad, tri tisuće i tri stotine, koji su nadzirali ljude
zaposlene tim poslom.
17 Kralj je zapovjedio da se izlomi veliko, teško
birano kamenje, da ga klešu i da se postavi za
temelj domu.
18 Salomonovi i Hiramovi graditelji i Gibljani,
pripravljali su drvo i kamenje za gradnju doma.

6 I dogodilo se četiri stotine i osamdesete godine
po izlasku Izraelovih sinova iz egipatske zem-
lje, četvrte godine Salomonova vladanja nad Izra-
elom, mjeseca Ziva — to je drugi mjesec — počeo je
graditi Gospodinu dom.
2 Dom koji je Salomon zidao Gospodinu bio je
šezdeset lakata dug, dvadeset lakata širok i tride-
set lakata visok.
3 Trijem pred glavnim prostorom doma bio je
dvadeset lakata dug, prema širini doma, a deset
lakata širok pred domom.
4 Prozori, koje je dao napraviti na domu, imali su
guste rešetke.
5 Nadalje, je dao napraviti uz zid doma, i unaokolo
uz zidove doma, oko glavnoga prostora i nutrašn-
jega prostora, hodnike, koje unaokolo podigao u
katove.
6 Donji kat bio je pet lakata širok, srednji je bio šest
lakata širok, a treći je bio sedam lakata širok. Bio je
dao napraviti zasjeke na kući izvana unaokolo da
ne mora zahvatiti u zidove doma.
7 Uzelo se, kod gradnje doma, samo kamenje koje
je bilo kod lomljenja posve izrađeno, tako da se
nije čuo ni čekić ni dlijeto ili drugo željezno oruđe,
dok se podizao dom.
8 Ulaz u donji kat bio je na desnoj strani doma. Na
zavojnim stubama se uzlazilo gore na srednji kat,
iz srednjega na treći.
9 Kad je tako bio dovršio gradnju doma, obložio
dom gredama i cedrovim daskama.
10 Hodnike je napravio oko cijeloga doma pet la-
kata visoke i svezao ih s domom cedrovim gre-
dama.
11 Onda je došla riječ Gospodinova Salomonu,
govoreći:
12 "Glede toga doma koji gradiš: ako ideš po mo-
jim propisima i držiš moje zakone i izvršavaš sve
moje zapovijedi i po njima urediš svoj život, ispunit
ću na tebi svoje obećanje što sam ga dao tvojem

ocu Davidu.

13 Boravit ću među Izraelovim sinovima i neću nikada ostaviti svojega naroda Izraela.”

14 Tako je Salomon dovršio gradnju doma.

15 On je iznutra obložio zidove doma, od poda do stropa, cedrovim daskama, a pod doma pokrio čempresovim daskama.

16 Isto tako je obložio dvadeset lakata na stražnjoj strani doma cedrovim daskama od poda do pokrova. Tako ga napravio unutra kao nutrašnje svetište, za Najsvetije Mjesto.

17 Sprijeda svetište doma imalo je četrdeset lakata u dužinu.

18 Unutra je bio dom obložen cedrovim drvom, a na njemu izrezane jabuke i razvijeni cvjetovi. Sve je bilo od cedrova drva, tako da se ne vidi kamen.

19 Unutra u domu napravio je unutrašnje svetište da ondje smjesti škrinju Gospodinova zavjeta.

20 Unutrašnje svetište bilo je dvadeset lakata dugo, dvadeset lakata široko i dvadeset lakata visoko. On ga je dao obložiti čistim zlatom; isto tako njim je obložio žrtvenik od cedrova drva.

21 Nadalje obložio je Salomon dom unutra čistim zlatom i zategnuo zlatne lance pred unutrašnjim svetištem, koje je isto tako obložio zlatom.

22 Sav je dom obložio zlatom, potpuno svu zgradu. I sav žrtvenik, koji je pripadao unutrašnjemu svetištu, obložio zlatom.

23 Unutra u stražnjem prostoru napravio je dva kerubina od maslinova drva, svaki je bio deset lakata visok.

24 Pet lakata imala su krila jednoga kerubina i pet lakata krila drugoga kerubina, tako da je deset lakata bilo od kraja jednoga krila do kraja drugoga krila.

25 Deset lakata imao je i drugi kerubin. Oba kerubina imala su isto obličje.

26 Visina jednoga kerubina imala je deset lakata, isto tako imao je drugi kerubin.

27 Kerubine je smjestio u unutrašnjosti doma, i kerubini su držali krila svoja tako raširena da je krilo jednoga doticalo jedan zid, a krilo drugoga kerubina dopiralo do drugoga zida. U sredini doma sastajala su se njihova krila jedno u drugo.

28 I kerubine obložio zlatom.

29 Sve zidove doma unaokolo oba unutrašnje i vanjsko svetište, ukrasio izrezanim kerubinima, palmama i razvijenim cvjetovima.

30 I na pod doma oba unutrašnjega i vanjskoga svetišta obložio zlatom.

31 Za ulaz u unutrašnje svetište napravio je dvokrilna vrata od maslinova drva; pragovi s dovratnicima bili su jedna petina zida.

32 Na oba dvokrilna vrata od maslinova drva, izrezao je kerubine, palme i razvijene cvjetove, i obložio ih zlatom; kerubine i palme obložio zlatom.

33 Isto tako i za ulaz u svetište napravio je dovratnike od maslinova drva jednu četvrtinu zida.

34 I dvoja dvokrilna vrata od čempresova drva. Na dvije se strane otvaralo jedno krilo, i na dvije se strane otvaralo drugo krilo.

35 Onda je urezao na njima kerubine, palme i razvijene cvjetove i zlatom ih obložio—posve po mjeri.

36 Unutrašnje predvorje dao je okružiti sa tri reda klesana kamena i jednoga reda cedrovih greda.

37 Četvrte godine mjeseca Ziva bio je postavljen temelj Gospodinovu domu.

38 I jedanaeste godine mjeseca Bula—to je osmi mjesec—bio je dom dovršen sa svim svojim dijelovima i sa svim što mu pripada. Gradio ga je sedam godina .

7 Salomon je svoju vlastitu kuću gradio trinaest godina; i tako ju dovršio.

2 Kuću Lebanonska Šuma gradio je stotinu lakata dugu, pedeset lakata široku i trideset lakata visoku, na četiri reda cedrovih stupova, i na stupovima su ležale cedrove grede.

3 Od cedrova drva bio je i pokrov na gredama što su bile na četrdeset i pet stupova, po petnaest u jednom redu.

4 Grede su imale tri reda, i po tri prozora stajala su jedan prema drugomu.

5 Sva vrata s dovratnicima bila su četverokutna, i po tri prozora stajala su jedan prema drugomu.

6 Onda je podigao trijem od stupova pedeset lakata dug i trideset lakata širok. Jedan trijem sa stupovima i krovom bio je sprijeda.

7 Nadalje je sagradio trijem za prijestolje, gdje je sudio, sudski trijem bio je obložen cedrovim drvom od poda do stropa.

8 Napokon njegov dvor, u kojem je stanovao, u drugom dvorištu unutar trijema, bila je na isti način građen. I za faraonovu kćer, kojom se bio Salomon oženio, sagradio je kuću jednaku onomu trijemu.

9 Sve ove građevine bile su sagrađene od teškoga kamenja, klesanoga po mjeri, iznutra i izvana pilom završeno, od temelja do krova i izvana do velikog predvorja.

10 Temelji su bili od birana velikoga kamenja, od deset lakata i od osam lakata.

11 Na tom je ležalo teško, po mjeri klesano kamenje i cedrove grede.

12 Tri reda klesana kamenja i jedan red cedrovih brvana okruživali su unaokolo veliko predvorje, isto tako unutrašnje predvorje u Gospodinovu domu i trijem dvora.

13 Nato je poslao kralj Salomon i dao dovesti Hirama iz Tira.

14 On je bio sin jedne udovice iz plemena Naftalijeva; njegov je otac bio veliki kovač u Tiru. On je bio je veoma razuman i vješt u svakojakom radu od mjedi. On je došao kralju Salomonu i izradio mu sve radove.

15 Tako je salio oba stupa od mjedi. Visina jednomu stupu bila je osamnaest lakata; konac od dvanaest lakata obuhvatao je jedan i drugi stup.

16 Napravio uz to dva od mjedi salivena oglavlja da se stavi odozgor na stupove. Visina je jednoga oglavlja pet lakata, visina drugoga oglavlja isto tako pet lakata.

17 Na oglavlja stupova napravio je pletenice isprepletene i vrpce kao lance, jedno na prvo oglavlje i drugo na drugo oglavlje.

18 Onda je napravio mogranje, u dva reda unaokolo na jednoj pletenici, da pokrivaju oglavlje stupova. Tako je napravio i na drugom oglavlju.

19 Oglavlja na stupovima u trijemu bila su napravljena kao ljiljani od četiri lakta.

20 Na oglavljima, na oba stupa, bili su odozgor i prema sredini pod pletenicama mogranji, kojih je bilo dvjesta u dva reda unaokolo na jednom i na drugom oglavlju.

21 Stupove je podigao na ulazu u trijem doma. Jedan je postavio na desnu stranu i nazvao ga Jakin; drugi je postavio na lijevu stranu i nazvao ga Boaz.

22 Navrh stupova namjestio je izrađeno ljiljanovo cvijeće. Tako se dovršili stupovi.

23 Onda je salio more od mjedi. Ono je imalo deset lakata od jednoga kraja do drugoga i bilo je okruglo unaokolo i pet lakata visoko. Trebalo je trideset lakata vrpce da ga se unaokolo obuhvati .

24 Ispod njegova kraja, koji ima deset lakata, op-

tječu more nakiti kao cvjetne čaške. U dva reda
optječu ga nakiti kao cvjetne čaške što su s njim
salivene.
25 Stajalo je na dvanaest volova, od kojih su tri bila
okrenuti na sjever, tri na zapad, tri na jug i tri na
istok. Na njima je stajalo more. Njihove stražnje
strane bile su sve okrenute unutra.
26 Bilo je kao podlanica debelo, i njegov kraj bio je
kao kraj u čaše, kao ljiljanov cvijet. Primalo je dvije
tisuće bata.
27 Napravio i deset podnožja od mjedi. Svako je
podnožje bilo je četiri lakta dugo, četiri lakta široko
i tri lakta visoko.
28 Podnožja su bila izrađena ovako: imala su
oplate, i oplate su bile umetnute u okvire.
29 Na oplatama u okvirima, bili su prikazani lavovi,
volovi i kerubini, isto tako na okvirima iznad i ispod
lavova i volova visjeli su vijenci.
30 Svako je podnožje imalo četiri kotača od mjedi,
kojima su osovine bile isto tako od mjedi. Na četiri
noge bila su kao ramena i pod svakom umivaoni-
com bila su ta ramena salivena i vijencima ob-
ložena.
31 Dubina umivaonice od vrha do dna nad
stupcem, bila je lakat, i u vrhu je bila okrugla kao i
stupac, koji je bio od lakat i pol, i po vrhu joj je bilo
rezbareno, a oplata joj je bila četverokutna, a ne
okrugla.
32 Četiri kotača bila su pod tom oplatom, a osovine
kotača izlazile su na podnožju, i svaki je kotač bio
visok lakat i pol.
33 Kotači su bili izrađeni kao kolski kotači Njihove
osovine, glavčine, naplatci i paoci, sve je bilo liv-
eno.
34 Četiri ramena bila su na četiri ugla u svakoga
podnožja, iz podnožja su izlazila njegova ramena.
35 Odozgor u podnožja bilo je visine pol lakta, koja
je bila svuda okrugla, i odozgor na podnožju bile su
njegove strane i oplate što su izlazile iz njega.
36 Po njegovim stranama i po njegovim oplatama
izrezao je kerubine, lavove i palme, jedno do dru-
goga uz vijence unaokolo.
37 Na taj način napravio je deset podnožja; sva su
bila jednako salivena, iste mjere i istoga oblika.
38 Uz to napravio je deset umivaonica od mjedi.
Svaka umivaonica uzimala je četrdeset bata, i
svaka umivaonica imala je četiri lakta. Na svako od
deset podnožja došla je po jedna umivaonica.
39 Namjestio je pet podnožja na sjevernoj strani
doma. More je namjestio na južnoj strani doma, na
jugoistoku.
40 Nadalje, napravio je Hiram lonce, lopate i kot-
liće. Tako Hiram dovršio sve radove koje je morao
izraditi kralju Salomonu za Gospodinov dom:
41 dva stupa i dva oglavlja okrugla odozgor na oba
stupa, dvije pletenice da pokrivaju ona dva oglav-
lja okrugla odozgor na stupovima;
42 četiri stotine mogranja za obje pletenice, dva
reda mogranja za svaku pletenicu, da pokrivaju
dva oglavlja okrugla odozgor na stupovima;
43 uz to deset podnožja i deset umivaonica na
podnožjima;
44 jedno more i dvanaest volova pod morem;
45 lonce, lopate i kotliće. Sve posuđe, koje je
napravio Hiram kralju Salomonu za dom, bilo je od
sjajne mjedi.
46 Dao ih kralj saliti u kalupima o gline u jordanskoj
ravnici, u zemlji između Sukota i Sartana.
47 Salomon nije izmjerio sve posuđe, i to nije
mogao zbog velike brojnosti, i težina mjedi nije bila
utvrđena.
48 Onda je dao Salomon napraviti sve posuđe što
se rabilo u Gospodinovu domu: zlatni žrtvenik,
zlatni stol za prikazne kruhove;
49 svjetiljke, pet na desnoj i pet na lijevoj strani,
pred unutrašnjim svetištem od čistoga zlata, i
zlatne cvjetove, žižke i usekače;
50 vrčeve, noževe, škropionice, mašice i kadion-
ice od čistoga zlata. I čepovi na dvokrilnim vratima
u unutrašnji prostor, u Najsvetijem Mjestu, i na
dvokrilnim vratima doma u glavni prostor bili su od
zlata.
51 Kad su bili dovršeni svi radovi, koje je kralj Salo-
mon dao izraditi za dom, dao je Salomon unijeti i
posvetne darove svojega oca Davida. Srebro i
zlato i posuđe stavio je u riznicu Gospodinova
doma.

8 Onda je Salomon skupio Izraelove starješine
i sve poglavare plemenske, poglavare rodova
Izraelovih sinova, kod kralja Salomona u Jeruzale-
mu da se prenese škrinja Gospodinova zavjeta iz
Davidova grada, a to je Sion.
2 I tako su se skupili pred kraljem Salomonom svi
Izraelovi ljudi na svetkovinu u mjesecu Etanimu, a
to je sedmi mjesec.
3 Kad su došle sve Izraelove starješine, podigli su
svećenici škrinju.
4 I prenijeli su Gospodinovu škrinju, šator Svjedo-
čanstva i sve sveto posuđe koje je bilo u šatoru.
5 Pritom je kralj Salomon žrtvovao i s njim sva Izra-
elova zajednica koja se našla kod njega pred
škrinjom, toliko ovaca i goveda da ih se zbog nji-
hova mnoštva nije moglo izbrojiti niti proračunati.
6 Onda su svećenici unijeli škrinju Gospodinova
zavjeta na njegovo mjesto u unutrašnjem svetištu
doma, u Najsvetijem Mjestu pod krila kerubina.
7 Kerubini su držali raširena krila nad mjestom
gdje je stajala škrinja. Tako su kerubini pokrili
škrinju i njegove motke.
8 Motke su bile tako duge da su se krajevi motaka
vidjeli sa svetoga mjesta pred unutrašnjim sveti-
štem, ali se dalje nisu vidjeli. One su tamo do da-
našnjega dana.
9 U škrinji su bile samo dvije kamene ploče, koje je
bio u nju stavio Mojsije na Horebu, kad je Gospo-
din napravio savez sa Izraelovim sinovima, pošto
su izašli iz egipatske zemlje.
10 A kad bi svećenici trebali napustili sveto mjesto,
oblak bi napunio Gospodinov dom.
11 Svećenici nisu mogli zbog oblaka pristupiti da
vrše svoju službu, jer be slava Gospodinova napu-
nila Gospodinov dom.
12 Onda je rekao Salomon: “Gospodin je rekao da
će boraviti u tamnom oblaku.
13 I ja sam ti sagradio uzvišeni dom, mjesto da u
njemu prebivaš dovijeka.”
14 Onda se okrenuo kralj i blagoslovio svu Izraelo-
vu zajednicu, a sva je zajednica Izraelovih sinova
stajala.
15 Onda je on rekao: “Blagoslovljen neka je Go-
spodin, Bog Izraelov, koji je, eto, zaista ispunio
obećanje koje je svojim ustima dao mojem ocu Da-
vidu, kad je rekao:
16 ‘Od vremena kad sam bio izveo iz Egipta svoj
narod Izraela, nisam izabrao nijednoga grada iz-
među svih Izraelovih plemena da se ondje sagradi
dom da u njemu može boraviti Ime moje, ali zato
sam izabrao Davida da vlada nad mojim narodom
Izraelom.’
17 I naumio je moj otac David sagraditi dom Imenu
Gospodina, Boga Izraelova.
18 Ali je Gospodin rekao mojem ocu Davidu: ‘Da
kaniš sagraditi dom mojem Imenu, dobro činiš što

si to naumio.
19 Ali nećeš ti sagraditi toga doma nego tvoj sin,
koji će ti se roditi, on će sagraditi dom mojem Im-
enu.'
20 I, eto, Gospodin je ispunio obećanje koje je dao:
ja sam stupio na mjesto svojega oca Davida i sjeo
sam na Izraelovo prijestolje, kako je Gospodin
obećao, i sagradio sam dom Imenu Gospodina,
Boga Izraelova.
21 Ja sam u njemu pripravio mjesto za škrinju, u
kojoj je Gospodinov zavjet koji je napravio s našim
očevima kad ih je izveo iz egipatske zemlje."
22 Potom je stupio Salomon pred cijelom Izraelo-
vom zajednicom pred Gospodinov žrtvenik, raširio
svoje ruke prema nebu
23 i pomolio se: "Gospodine, Bože Izraelov! Ni
jedan bog, gore na nebu, i dolje na zemlji, nije tebi
jednak, ti koji drži svoj savez i milost sa svojim slu-
gama, koji hodaju pred tobom svim svojim srcem.
24 Ti si svojem sluzi, mojem ocu Davidu, ispunio
što si mu bio obećao. Što si obrekao svojim ustima,
to si ispunio djelom, kako dokazuje ovaj dan.
25 A sada, Gospodine, Bože Izraelov, održi svo-
jem sluzi, mojem ocu Davidu, i obećanje koje si mu
dao kad si rekao: 'Koliko je do mene, neće ti nikada
nestati čovjeka koji bi sjedio na Izraelovu prijes-
tolju. Samo moraju tvoji potomci držati svoje pon-
ašanje i tako urediti da hodaju preda mnom kao što
si ti hodio preda mnom.'
26 Sada molim o Bože Izraelov, daj da se obistini
tvoje obećanje koje si dao svojem sluzi, mojem
ocu Davidu!
27 A hoće li doista Bog stanovati na zemlji? Eto,
nebo i naviša nebesa ne mogu te obuhvatiti—ko-
liko manje ovaj dom koji sam sagradio!
28 A obazri se na molitvu svojega sluge i na njegov
vapaj, Gospodine, Bože moj, čuj zaziv i molitvu
koju danas upravlja tebi tvoj sluga!
29 Daj da tvoje oči budu otvorene nad ovim do-
mom dan i noć, nad mjestom za koje si obećao:
'Ime moje ondje će stanovati,' da bi ti čuo molitvu
koju upravlja tebi tvoj sluga za ovo mjesto.
30 Neka bi čuo molitvu koju će na ovom mjestu
obavljati tvoj sluga! Čuj vapaj svojega sluge i svo-
jega naroda Izraela, kad god se mole na ovom
mjestu! Uslišaj je na mjestu gdje sjediš na prijesto-
lju, u nebu, uslišaj je i oprosti!
31 Ako netko sagriješi protiv svojega bližnjega i
njemu se odredi zakletva, kojom će se zakleti, i on
se pokaže sa zakletvom pred tvojim žrtvenikom u
ovoj kući,
32 onda ti čuj to u nebu i zahvati i pribavi pravo
svojim slugama: Krivca osudi obraćajući njegova
djela na njegovu glavu, a nedužna oslobodi postu-
pajući s njim po njegovoj pravednosti!
33 Ako tvoj narod Izrael bude potučen od neprija-
telja, jer sam sagriješio protiv tebe, ali se opet
obrati k tebi i slavi tvoje Ime i u ovoj se kući moli i
vapije k tebi,
34 onda ti čuj to u nebu, oprosti grijehe svojemu
puku Izraelu i dovedi ih natrag u zemlju koju si dao
njihovim očevima!
35 Ako se zatvorilo nebesa tako da ne pada kiša,
jer su sagriješili protiv tebe, i oni se mole na ovom
mjestu i slave tvoje Ime i obrate se od svojih grije-
ha, jer si ih ponizio,
36 onda ti čuj to u nebu, oprosti grijehe svojim slu-
gama i svojemu narodu Izraelu, upravi ih na pravi
put kojim da idu, i pusti kišu na svoju zemlju, koju si
dao svojem narodu u baštinu!
37 Ako nastane glad u zemlji, ako budu kuga,
suša, snijet, skakavci i gusjenice, ako je neprijatelj
pritisne u kojem od njezinih mjesta, ako je pohodi
kakvo god zlo ili bolest;
38 svaku molitvu, svaki vapaj što onda koji god
izgovori u svemu tvojem narodu Izraelu, ako svaki
osjeća bol u svojem srcu i raširi ruke prema ovoj
kući,
39 onda ti si to čuo u nebu, na mjestu, gdje sjediš
na prijestolju, i oprosti i zahvati i podaj svakomu po
svemu njegovu životu, jer ti poznaš njegovo srce,
jer ti jedini prozireš srce sve čovječje djece,
40 da te se uvijek boje, dokle god žive u zemlji koju
si dao našim očevima!
41 Ali i stranca koji ne pripada tvojemu narodu
Izraelu, nego iz daleke zemlje dolazi zbog tvojega
Imena
42 jer se čuje za tvoje Ime veliko, za tvoju jaku ruku
i za tvoju podignutu mišicu—kad on dođe i pomoli
se u ovom domu,
43 onda ga ti čuj u nebu, na mjestu gdje sjediš na
prijestolju, i učini sve za što te zaziva stranac, da
svi narodi na zemlji upoznaju tvoje Ime, da te štuju
kao tvoj narod Izrael i da doznaju da je ovaj dom
koji sam ti sagradio, nazvan po tvojem Imenu!
44 Ako tvoj narod bude izašao na vojnu protiv svo-
jih neprijatelja putom kojim ga pošalješ i pomoli se
Gospodinu prema gradu koji si izabrao, prema
domu koji sam sagradio tvojem Imenu,
45 onda ti čuj u nebu njegovu molitvu i njegov vapaj
i podaj mu pobjedu!
46 Ako su sagriješili protiv tebe—jer nema čovjeka
koji ne griješi—i ti se rasrdiš na njih i predaš ih ne-
prijatelju tako da ih njihovi tlačitelji zarobe i odvedu
u neprijateljsku zemlju, daleko ili blizu,
47 i ako oni onda dođu k sebi u zemlji gdje su zar-
obljeni, i obrate se i zavape k tebi u zemlji svojih
tlačitelja i priznaju: 'Sagriješili smo i zlo smo učinili,
bezbožni smo bili.'
48 Ako se onda svim svojim srcem i svom svojom
dušom obrate k tebi u zemlji svojih neprijatelja, koji
su ih odveli, i pomole se tebi, prema zemlji, koju si
dao njihovim očevima, prema gradu koji si izabrao,
i prema domu koji sam sagradio tvojem Imenu,
49 onda ti uslišaj njihovu molitvu i vapaj u nebu, na
mjestu, gdje sjediš na prijestolju, i pribavi im pra-
vicu!
50 I oprosti svojem narodu što je sagriješio protiv
tebe, i sve prijestupe koliko su skrivili protiv tebe, i
daj da nađu milost kod svojih tlačitelja, da im se
smiluju!
51 Jer on je tvoj narod i tvoja svojina, koju si izveo
iz Egipta, ispred talionice željeza.
52 Neka budu tvoje oči otvorene na molbu tvojega
sluge i na molbu tvojega naroda Izraela, da ih us-
lišaš u svemu za što te zazovu!
53 Jer si ih ti odvojio sebi za svojinu iz svih naroda
na zemlji, kako si obećao preko svojega sluge
Mojsija kad si izveo naše očeve iz Egipta, ti veliki
Gospodine!"
54 Kad je bio Salomon posve dovršio ovu prošnju
i molitvu Gospodinu, ustao je s mjesta pred Go-
spodinovim žrtvenikom, gdje je bio klečao s ru-
kama raširenim prema nebu.
55 Stupio je onda naprijed i blagoslovio svu
Izraelovu zajednicu velikim glasom, govoreći:
56 "Blagoslovljen neka je Gospodin, koji je svoje-
mu narodu Izraelu pribavio mir posve onako kako
je obećao. Nije ostalo neispunjeno ni jedno jedino
od svih sjajnih obećanja koja je dao preko svojega
sluge Mojsija.
57 Gospodin, naš Bog, neka bude s nama, kako je
bio s našim očevima! Neka nas ne ostavi i ne od-
bije,

58 Da se naša srca obrate k njemu i mi hodimo
svim njegovim putovima i držimo njegove zapovi-
jedi, zakone i pravne propise, na koje je obvezao
naše očeve.
59 I ove moje riječi što sam ih u molitvi upravio
Gospodinu, neka budu nazočne Gospodinu,
našem Bogu, dan i noć, da pribavi pravicu svojem
sluzi i svojem narodu Izraelu u svako doba,
60 da svi narodi na zemlji dođu do spoznanja da je
Gospodin Bog i nitko drugi.
61 Zato vaše srce neka bude odano Gospodinu,
našem Bogu, da hodite njegovu po zakonu i držite
njegove zapovijedi, kao danas!”
62 Onda je prineo kralj i sav Izrael s njim žrtve za-
klanice Gospodinu.
63 Kao žrtvu mirotvornu, koju je dao Salomon za-
klati za Gospodina, žrtvovao je on: dvadeset i dvije
tisuće volova i stotinu i dvadeset tisuća ovaca.
Tako su kralj i svi Izraelovi sinovi posvetili Gospo-
dinov dom.
64 U onaj dan posvetio je kralj srednji dio predvorja
pred Gospodinovim domom, jer ondje je prineo
žrtve paljenice, prinose i pretilinu od mirotvornih
žrtava. Mjedeni žrtvenik, koji je stajao pred Gospo-
dinom, bio je premalen da obuhvati žrtve paljen-
ice, prinose i pretilinu mirotvornih žrtava.
65 Tako je onda Salomon proslavio svetkovinu, i s
njim sav Izrael, skup velik od ulaska u Hamat do
Potoka egipatskoga, pred Gospodinom, Bogom
našim, sedam dana i još jedanput sedam dana
dakle—četrnaest dana.
66 Osmi dan otpustio je ljude. Oni se rastali od
kralja i otišli su k svojim šatorima, veseli i dobre
volje zbog svega dobra koje je Gospodin bio iska-
zao svojemu sluzi Davidu i svojemu narodu Izra-
elu.

9 I dogodilo se u vrijeme kad je bio Salomon do-
vršio gradnju Gospodinova doma i kraljevskog
dvora i sve druge naume, koje je Salomon želio
izvesti,
2 javio se Gospodin Salomonu po drugi put, kao
što mu se bio javio u Gibeonu.
3 I rekao mu Gospodin: “Uslišao sam tvoju molitvu
i tvoj vapaj što si mi ga upravio. Posvetio sam taj
dom što si mi ga sagradio. Zato će Ime moje ondje
uvijek stanovati, i moje oči i moje srce ondje će
uvijek boraviti.
4 Ako budeš hodio preda mnom onako kako je išao
tvoj otac David, u iskrenosti srca i u pravednosti,
tako da činiš sve što sam ti zapovjedio, i držiš moj
zakon i pravne propise,
5 onda ću zauvijek utvrditi prijestolje tvojega kra-
ljevstva nad Izraelom, kako sam obećao tvojem
ocu Davidu, kad sam rekao: ‘Nikada ti neće nestati
čovjeka na Izraelovu prijestolju.’
6 Ali ako se vi, vi i vaši sinovi, odvratite od mene i ne
uzdržite mojih zapovijedi i uredaba, na koje sam
vas obvezao, nego odete i služite drugim bogovi-
ma i klanjate im se,
7 onda ću odstraniti Izraela iz zemlje koju sam im
dao, i dom što sam ga posvetio svojem Imenu,
odbacit ću od svojega lica, i Izrael će postati pris-
podoba i ruglo svim narodima.
8 I ovaj će dom postati jedna ruševina. I kad upi-
taju: ‘Zašto je takvo što Gospodin učinio ovoj zem-
lji i ovomu domu?’
9 Odgovorit će se: ‘Oni su ostavili Gospodina, svo-
jega Boga, koji je njihove očeve izveo iz Egipta, i
okrenuli se k drugim bogovima, njima se klanjali i
služili im. Zato je Gospodin pustio na njih svu tu
nesreću.’ ”
10 Kad je prošlo dvadeset godina, u kojima je
Salomon sagradio obje zgrade, Gospodinov dom
i kraljevski dvor.
11 Hiram, kralj Tira, podupirao je Salomona prema
potrebi drvom cedrovim i čempresovim i zlatom—
onda je dao kralj Salomon Hiramu dvadeset gra-
dova u zemlji Galileji.
12 Ali kad je došao Hiram iz Tira da vidi gradove što
mu ih bio ustupio Salomon, nije mu se svidjelo,
13 i rekao: “Kakvi su to gradovi koje si mi dao,
brate?” Zato se zove ta zemlja sve do današnjega
dana Kabul.
14 Hiram je bio poslao kralju stotinu i dvadeset
talenata zlata.
15 Ovo je razlog s radnom snagom koju je bio di-
gao kralj Salomon da sagradi Gospodinov dom i
svoj vlastiti dvor, Milo i zidove Jeruzalema i Hazor,
Megido i Gezer.
16 Faraon, egipatski kralj, bio je izišao, osvojio
Gezer i spalio ga ognjem, Kanaance, koji su stano-
vali u gradu, pobio i dao ga kao miraz svojoj kćeri,
ženi Salomonovoj.
17 I Salomon je opet sagradio opet Gezer i donji
Bet-Horon,
18 Baalat, Tadmor u pustinji—u zemlji,
19 sve gradove za spremišta, koja je imao Salo-
mon, i gradove za bojna kola i gradove za jahalište
i sve građevine, koje je Salomon htio podignuti u
Jeruzalemu, na Lebanonu i u svem području svoje
vlasti.
20 Sve što je još bilo ostalo od Amorejaca, Hite-
jaca, Perizejaca, Hivejaca i Jebusejaca, koji nisu
bili od Izraelovih sinova.
21 Njihove potomke, koji su iza njih još bili ostali u
zemlji, jer ih nisu mogli Izraelovi sinovi iskorijeniti,
njih je Salomon natjerao da plaćaju danak i da
robuju do današnjega dana.
22 Od Izraelovih sinova nije učinio Salomon nije-
dnoga robom, nego su oni postali njegovi ratnici i
činovnici, njegove više i niže vođe, njegovi zapo-
vjednici nad bojnim kolima i nad konjanicima.
23 Glavnih nadstojnika nad gradnjama Salo-
monovim, bilo je pet stotina i pedeset. Oni su
nadzirali ljude koji su bili radovima zaposleni.
24 Kći faraonova iz Davidova grada bila ušla u
svoju kuću, koju je Salomon bio sagradio za nju.
Onda je on sagradio Milo.
25 Tri puta u godini prinosio bi Salomon žrtve
paljenice i žrtve mirotvorne na žrtveniku koji je
podigao Gospodinu, i palio je küd na žrtveniku, koji
je stajao pred Gospodinom. Tako je dovršio hram.
26 I lađe je napravio kralj Salomon u Esion-Ge-
beru, koji je kod Elata na obali Crvenoga mora u
Edomu.
27 Hiram je poslao na tim lađama svoje ljude,
mornare, koji su vješti moru, zajedno s ljudima
Salomonovim.
28 Oni se odvezli u Ofir, uzeli su odande zlata četiri
stotine i dvadeset talenata i donijeli su kralju Salo-
monu.

10 Kad je kraljica od Sabe čula o Salomonovoj
slavi, koju je bio stekao po Imenu Gospodi-
novu, došla ona da ga iskuša zagonetkama.
2 Došla je u Jeruzalem s veoma velikom pratnjom.
Deve su nosile vrlo mnogo mirisa i zlata, i dragoga
kamenja. Kad je bila došla k Salomonu, iznijela mu
je sve što joj je bilo na srcu.
3 A Salomon joj je odgovorio na sva njezina
pitanja. Ništa nije bilo što bi ostalo kralju skriveno
da joj ne bi mogao objasniti.
4 I kad je kraljica od Sabe vidjela svu Salomonovu

mudrost i dvor, koji je bio sagradio,
5 i jela na njegovu stolu, kako su njegovi dostojan-
stvenici tu sjedili i njegove sluge dvorile, nadalje
njihova odjeća i njegove peharnike i žrtve paljeni-
ce što bi ih on u domu prinosio Gospodinu, ona se
onda nije više mogla suzdržati.
6 Onda je rekla kralju: "Istina je bila što sam čula u
svojoj zemlji o tebi i o tvojoj mudrosti.
7 Nisam htjela vjerovati što se govorilo dok ne
dođem i vidim svojim očima. I zaista, ni pola mi nije
kazano. Tvoja mudrost i tvoje vrline nadvisuju glas
što sam ga slušala.
8 Sretni su tvoji ljudi, sretne su tvoje sluge što uvi-
jek stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost!
9 Blagoslovljen neka je Gospodin, tvoj Bog, koji te
je zavolio tako da te je posadio na Izraelovo prije-
stolje, jer Gospodin ljubi Izraela uvijek, postavio te
kraljem da sudiš i dijeliš pravicu."
10 Potom je kralju darova stotinu i dvadeset tale-
nata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragoga kamenja.
Nikada više nije došlo toliko mirisa koliko kraljica
od Sabe darovala kralju Salomonu.
11 I lađe Hiramove, koje su donosile zlato iz Ofira,
donijeli su iz Ofira vrlo mnogo drva sandalovine i
dragoga kamenja.
12 I kralj je dao napraviti iz drva sandalovine
sjedala za Gospodinov dom i za kraljevski dvor i
citare i harfe za pjevače. Toliko drva sandalovine
nikada se više nije donijelo niti ga se vidjelo do da-
našnjega dana.
13 A kralj Salomon je darovao kraljici od Sabe sve
što joj se svidjelo i što je zatražila, osim onoga što
joj dao drage volje i darežljivošću jednoga kralja
Salomona. Potom se ona digla i otišla natrag u
svoju zemlju sa svojim slugama.
14 Zlata što je dohodilo Salomonu u jednoj godini
bilo je šest stotina i šezdeset i šest talenata,
15 osim onoga što je dohodilo od veletrgovaca i od
poreza malih trgovaca. Uz to su donosili Salo-
monu zlato i srebro svi arapski kraljevi i zemaljski
upravitelji.
16 I dao je kralj Salomon napraviti dvjesta velikih
štitova od kovana zlata; šest stotina šekela zlata
utrošeno je u svaki štit.
17 I tri stotine manjih štitova od kovana zlata; tri
mine zlata utrošeno je u svaki štit. Kralj ih dao
smjestiti u kuću Lebanonska Šuma.
18 Nadalje je kralj dao napraviti veliko prijestolje
od bjelokosti i obložiti ga čistim zlatom.
19 Prijestolje je imalo šest stepenica, a gornji dio
odostraga na prijestolju bio je okrugao. Nasloni su
bili s obje strane sjedala, i pokraj naslona bila su
dva lava.
20 Dvanaest lavova stajalo je s obje strane na šest
stepenica. Takvo što nije bio još nikada naprav-
ljeno za koje bilo kraljevstvo.
21 Sve posuđe za piće kralja Salomona bile su od
zlata, i sve posuđe u kući Lebanonska Šuma bilo je
od čistoga zlata. Ništa nije bilo od srebra, koje u
vrijeme Salomonovo nije imalo nikakve cijene.
22 Kralj je imao taršiške lađe na moru kod Hiram-
ovih lađa. Svake tri godine jedanput dolazile su
lađe taršiške kući, natovarene zlatom, srebrom,
bjelokosti, majmunima i paunovima.
23 Tako je nadvisio kralj Salomon sve kraljeve na
zemlji bogatstvom i mudrošću.
24 I sav je svijet želio vidjeti Salomona, da čuje nje-
govu mudrost, koju mu je bio udijelio Bog.
25 Pritom bi svaki sobom donio dar, srebrne i
zlatne posude, haljine, oružje, mirise, konje i
mazge, svake godine.
26 Salomon je sebi nakupio i mnogobrojna bojna
kola i konjanike, i imao je tisuću i četiri stotine bo-
jnih kola i dvanaest tisuća konjanika. Njih je
rasporedio po kolskim gradovima i u okolici kralja u
Jeruzalemu.
27 Kralj je učinio da je bilo u Jeruzalemu tako
mnogo srebra kao kamenja, a cedara tako mnogo
kao dudova što rastu u nizini.
28 Uvoz konja kojih je imao Salomon, bio je iz
Egipta i Kue. Kraljevi trgovci su ih dovodili ih iz Kue
za plaću.
29 Tako su jedna bojna kola kod izvoza iz Egipta
koštala po šest stotina šekela srebra, a konj po sto-
tinu i pedeset. Isto tako preko njih dobivali su ih svi
hitejski i sirijski kraljevi.

11 Kralj Salomon je ljubio, uz faraonovu kćer,
mnoge žene strankinje: Moabke, Amonke,
Edomke, Sidonke i Hitejke,
2 od naroda, za koje je bio Gospodin zapovjedio
Izraelovim sinovima: "Ne upuštajte se s njima i oni
ne smiju općiti s vama. Inače oni će posve sigurno
zanijeti vaša srca za svojim bogovima." Za njih je
prionuo Salomon ljubeći ih.
3 A imao je sedam stotina žena kraljica i tri stotine
suložnica. I njegove žene su ga zavele.
4 Kad je Salomon bio ostario, njegove žene zani-
jele su mu srce za drugim bogovima. Njegovo srce
nije više potpuno pripadalo Gospodinu, njegovu
Bogu, kao srce njegova oca Davida.
5 I Salomon je štovao aštartu, božicu Sidonaca, i
Milkomu, grozotu Amonaca.
6 Salomon je činio zlo pred Gospodinom, i nije
hodio za Gospodinom do kraja kao njegov otac
David.
7 Onda je Salomon sagradio žrtvenu uzvisinu za
Kemoša, odurnost Moabaca, na gori, istočno od
Jeruzalema, i isto tako za Moleka, grozotu
Amonaca.
8 Isto je učinio za sve svoje žene strankinje, koje su
prinosile svojim bogovima kâd i žrtve zaklanice.
9 I Gospodin se razgnjevio na Salomona, jer je on
odvratio svoje srce od Gospodina, Boga Izraelo-
va, koji mu se bio javio dva puta
10 i bio mu je zapovjedio da ne štuje drugih bo-
gova, ali on nije držao što mu je bio Gospodin za-
povjedio.
11 Zato je dao Gospodin reći Salomonu: "Jer si to
učinio, i nisi držao moj savez i uredbe, koje sam ti
zapovjedio, zato ću otrgnuti od tebe kraljevstvo i
dati ga tvojemu sluzi.
12 Ali neću to još učiniti za tvojega života zbog tvo-
jega oca Davida; ja ću ga otrgnuti iz ruku tvojega
sina.
13 Ipak neću od njega otrgnuti svega kraljevstva.
Jedno ću pleme dati tvojem sinu zbog Davida,
mojega sluge, i zbog Jeruzalema što sam ga iza-
brao."
14 I dao je Gospodin podići Salomonu protivnika u
Edomu Hadada—iz kraljevska roda u Edomu.
15 Jer kada je David tukao Edomca, i vojskovođa
Joab otišao da pokopa pobijene, i sve za oružje
sposobne muškarce u Edomu dao poubijati,
16 (jer je Joab proboravio ondje šest mjeseci sa
svim Izraelom, dok nije uklonio sve za oružje
sposobne muškarce u Edomu),
17 da je pobjegao Hadad s nekoliko Edomaca, koji
su bili sluge njegovom ocu, i otišao u Egipat. Ha-
dad je bio onda još malen dječak.
18 Otišli su iz Midjana i došli su u Paran. Iz Parana
su uzeli sobom ljude i došli su u Egipat k faraonu,
egipatskom kralju; on mu dao kuću i odredio mu
hranu, i dao mu zemlje.

19 Hadad je našao veliku milost u faraona, tako da
mu je dao sestru svoje žene Tafnese za ženu.
20 Sestra Tafnesina rodila mu njegova sina Genu-
bata. Tafnesa mu dala u dvoru faraonovu prvi
odgoj. Tako je ostao Genubat u faraonovom dvoru
među faraonovom djecom.
21 A kad je Hadad u Egiptu dočuo da je David
počinuo kod svojih otaca, i da je mrtav vojskovođa
Joab, zamolio je Hadad faraona: "Pusti me da
idem u svoju zemlju!"
22 Faraon ga upitao: "A nedostaje li ti što kod
mene, te hoćeš da ideš u svoju zemlju?" On je
odgovorio: "Ništa! Ali me pusti da idem!"
23 Onda mu podigao Bog kao protivnika Rezona,
sina Eliadova, koji je bio pobjegao iz okolice svoje-
ga gospodara Hadadezera, sobskoga kralja.
24 Ovaj je skupio ljude oko sebe i postao im čelo-
vođa, onda kad David počinio krvoprolića među
njima. Oni su otišli onda u Damask, ostali su ondje,
i vladali u Damasku.
25 On je bio protivnik Izraelov dokle je god živio
Salomon. Osim zla koje je spremio Hadad, mrzio
je i on Izraela, dokle je god bio kralj nad Sirijom.
26 I Jeroboam, sin Nebatov, Efraimej iz Serede—
njegova se majka zvala Serua i bila je udovica—
činovnik Salomonov, pobunio se protiv kralja.
27 Uzrok zašto se podigao na kralja bio je ovaj:
Salomon je sagradio Milo i poravnao jamu u gradu
Davida, svojega oca.
28 Ovaj Jeroboam bio je valjan i hrabar čovjek, i
kad je vidio Salomon da se mladi čovjek pokazao
marljiv u poslu, postavio ga nadzornikom nad svim
poslovima Josipove kuće.
29 Tada se dogodilo da je Jeroboam otišao iz Jeru-
zalema i na putu susreo ga prorok Ahija iz Šila sa
novim ogrtačem na sebi; a njih dvoje su bili sami u
polju.
30 Onda je uzeo Ahija novi ogrtač koji je imao na
sebi, razderao ga na dvanaest komada.
31 On je rekao Jeroboamu. "Uzmi sebi deset ko-
mada, jer ovako govori Gospodin, Bog Izraelov:
'Evo, istrgnut ću iz ruke Salomonove kraljevstvo i
tebi ću dati deset plemena.
32 Samo će jedno pleme on zadržati zbog mojega
sluge Davida i zbog Jeruzalema, grada, koji sam
izabrao između svih Izraelovih plemena.
33 Jer su ostavili mene i poklonili se aštarti, božici
Sidonaca, Kemošu, bogu Moabaca, i Milkomu,
bogu Amonaca. Nisu hodili mojim putovima, nisu
činili što je meni po volji, i nisu držali mojih propisa
i zapovijedi, kako je to činio njegov otac David.
34 Ali neću mu oduzeti svega kraljevstva, nego ću
ga ostaviti neka vlada dokle je god živ zbog mo-
jega sluge Davida, koga sam izabrao i koji je držao
moje zapovijedi i zakon.
35 Ali ću njegovu sinu uzeti kraljevstvo i tebi ga
dati, naime, deset plemena.
36 Jedno jedino pleme njegovu sinu ću dati, da
bude svjetiljka mojem sluzi Davidu uvijek preda
mnom u Jeruzalemu, gradu koji sam izabrao sebi,
da u njemu prebiva Ime moje.
37 A tebe ću uzeti: ti ćeš vladati nad svim što ti duša
želi i bit ćeš kralj nad Izraelom.
38 Ako poslušaš u svemu što ti zapovjedim i pođeš
mojim putovima i učiniš što je meni po volji držeći
moj zakon i zapovijedi, kako je to činio moj sluga
David, bit ću ja s tobom i sagradit ću ti kuću tako
tvrdo kako sam sagradio Davidu, i dat ću ti Izraela.
39 Zato ću ponižavati Davidove potomke, ali ne za
sva vremena.' "
40 Jer je Salomon tražio da ubije Jeroboama,
podigao se Jeroboam i pobjegao u Egipat k
Šišaku, egipatskom kralju, i ostao je u Egiptu do
Salomonove smrti.
41 Ostala djela Salomonova i sve što je učinio, i
njegova mudrost, to je zapisano u knjizi Salo-
monove povijesti.
42 Salomon je vladao u Jeruzalemu nad svim Izra-
elom četrdeset godina.
43 Onda je Salomon počinuo kod svojih otaca.
Pokopali su ga u gradu Davida, njegova oca.
Mjesto njega kraljevao je njegov sin Roboam.

12 Roboam je otišao u Šekem, jer se u Šekemu
bio skupio sav Izrael da ga postavi kraljem.
2 O tom je Jeroboam, sin Nebatov, primio vijest.
On je, naime, još bio u Egiptu, kamo je bio morao
pobjeći od kralja Salomona; Jeroboam se bio na-
stanio u Egiptu.
3 I poslali su ondje i dali su ga pozvati. Tako su
došli Jeroboam i sva Izraelova zajednica i javili su
Roboamu, govoreći:
4 "Tvoj je otac stavio na nas težak jaram. Olakšaj
nam sada ti tvrdu službu svojega oca i teški jaram
koji nam je stavio, i mi ćemo ti biti podložni!"
5 On im odgovorio "Idite i za tri dana dođite opet k
meni!" I narod se udaljio.
6 I kralj Roboam posvjetovao se sa starim ljudima
koji su služili njegovu ocu Salomonu dok je bio živ,
i upitao: "Što mi svjetujete da odgovorim tim lju-
dima?"
7 Oni mu odgovorili: "Ako danas udovoljiš narodu,
njima se prilagodiš, poslušaš ih i prijateljski im
odgovoriš, oni će ti biti dovijeka podložni."
8 Ali se on nije osvrnuo na savjet što su mu ga dali
starci, nego se posvjetovao s mladim ljudima koji
su bili odrasli s njim i koji su ga morali slijediti,
9 On ih je upitao: "Što mi svjetujete da odgovorim
tim ljudima, koji zahtijevaju od mene: 'Olakšaj
jaram koji je stavio na nas tvoj otac?' "
10 Mladi ljudi koji su bili odrasli s njim odgovorili mu
ovo: "Ovako ćeš odgovoriti tim ljudima, koji su ti
rekli: 'Tvoj je otac stavio na nas težak jaram,
olakšaj ti naš jaram!' ovako ćeš im odgovoriti: 'Moj
je mali prst deblji od bedara mojega oca!
11 Eto, otac vam je moj stavio težak jaram. Ja ću
vaš jaram učiniti još težim. Otac vas je moj šibao
bičevima, a ja ću vas krotiti bodljikavim biče-
vima.' "
12 Kad su Jeroboam i sav narod došli opet treći
dan k Roboamu, kako im je zapovjedio kralj, govo-
reći: "Dođite opet k meni za tri dana!"
13 Onda je kralj oštro odgovorio narodu i nije se
osvrnuo na savjet što su mu ga bili dali starci.
14 Kako su ga savjetovali mladi ljudi, odgovorio
im: "Moj vam je otac stavio težak jaram. Ja ću vaš
jaram učiniti još težim. Otac vas je moj šibao biče-
vima. Ja ću vas krotiti štipavcima."
15 Tako kralj nije uslišao naroda, jer je Gospodin
tako uredio da ispuni svoje obećanje koje je Go-
spodin preko Ahije od Šila bio dao Jeroboamu,
sinu Nebatovu.
16 Kad je vidio sav Izrael da ih kralj nije htio uslišati,
narod je odgovorio kralju ovo: "Kakav dio mi
imamo s Davidom? Mi nemamo baštine sa sinom
Jesejevim. Kući Izraelovih sinova! Sad gledaj
svoju kuću, Davide!" Tako je Izrael otišao kući.
17 Roboam je vladao samo još nad Izraelovim si-
novima koji su stanovali u Judinim gradovima.
18 Kad je kralj Roboam poslao Adorama, nadzor-
nika nad rabotnim poslovima, sav ga Izrael zasuo
kamenjem i ubio. Kralj Roboam mogao je upravo
još skočiti na svoja kola i pobjeći u Jeruzalem.
19 Tako je otpao Izrael od kuće Davidove do dana-

šnjega dana.
20 I dogodilo se, kad je čuo sav Izrael da se vratio
Jeroboam, poslali su i dali ga dovesti na skupštinu
i postavili ga kraljem nad svim Izraelom. Uz kuću
Davidovu nije pristao nitko, osim jedino pleme Ju-
dino.
21 Čim je Roboam došao u Jeruzalem, podigao je
svu Judinu kuću i pleme Benjaminovo, stotinu i
osamdeset tisuća odabranih ratnika, da zarate sa
Izraelovom kućom, da natrag dobiju kraljevstvo za
Roboama, sina Salomonova.
22 Onda je došla riječ Božja Šemaji, Božjemu čo-
vjeku, govoreći:
23 "Javi Roboamu, sinu Salomonovu, Judinu kra-
lju, i svoj Judinoj i Benjaminovoj kući i ostalom nar-
odu:
24 Ovako govori Gospodin: 'Ne izlazite i ne bijte se
sa svojom braćom, Izraelovim sinovima! Svaki
neka svaki se vrati u svojoj kući, jer sam ja zapovje-
dio da tako bude.' " Oni su poslušali zapovijed
Gospodinovu, i vratili se kući, po zapovijedi Gos-
podinovoj.
25 Jeroboam je utvrdio Šekem u Efraimovo gori i
naselio se u njemu. Isto je odatle otišao i utvrdio
Penuel.
26 Jeroboam je mislio u sebi: "Kraljevstvo će se
opet povratiti kući Davidovoj.
27 Jer ovaj narod ide gore da u Gospodinovu
domu u Jeruzalemu prinosi žrtve, te će se srce
ovoga naroda opet okrenuti Roboamu, Judinu kra-
lju, kao svojem gospodaru. Mene će ubiti i opet se
povratiti k Roboamu, Judinu kralju."
28 Kad je kralj razmislio, dao napraviti dva zlatna
teleta i rekao narodu: "Vi ste dosta dugo išli gore u
Jeruzalem. A evo, Izraele, ovdje je tvoj bog, koji te
je izveo iz egipatske zemlje."
29 Jedno je namjestio u Betelu, drugo je dao odni-
jeti na Dan.
30 To je postalo povod grijehu, jer je narod išao k
jednomu sve do Dana.
31 Također je podigao svetišta na uzvisinama i
postavio za svećenike proste ljude, koji nisu pripa-
dali Levitima.
32 Nadalje je Jeroboam uveo osmoga mjeseca,
petnaestoga dana u mjesecu, svečanu gozbu koja
je odgovarala svetkovini u Judi. On je sam uzašao
na žrtvenik. Isto tako učinio u Betelu da žrtvuje te-
ladima koje je bio dao napraviti. I postavio u Betelu
svećenike svetišta na uzvisinama, koje je bio
napravio.
33 Petnaestoga dana osmoga mjeseca, dakle
mjeseca koji je on sam sebi bio izabrao da uvede
svetkovinu za Izraelovu djecu, uzašao na žrtvenik,
koji je bio podigao u Betelu, i pristupio žrtveniku
kaditi.

13 A gle, javio se u Betelu, po zapovijedi Gospo-
dinovoj, Božji čovjek iz Judine zemlje, a Je-
roboam je upravo stajao na žrtveniku, da žrtvuje.
2 Onda se onaj, po zapovijedi Gospodinovoj,
okrenuo prema žrtveniku i viknuo: "Žrtveniče,
žrtveniče, ovako govori Gospodin: 'Sin će se
jedanput roditi kući Davidovoj. Josija je njegovo
ime. On će na tebi klati svećenike uzvisina, koji žr-
tvuju na tebi. Ljudske će se kosti spaliti na tebi.' "
3 U isto doba navijestio on znak i rekao: "Znak da je
Gospodin govorio je ovo: evo, žrtvenik će se ras-
pasti i prosut će se pepeo što je na njemu! "
4 Tako se dogodilo da kad je kralj čuo prijetnju koju
je Božji čovjek izrekao protiv žrtvenika u Betelu,
pružio je Jeroboam svoju ruku sa žrtvenika i zapo-
vjedio: "Držite ga!" Ali njegova se ruka, koju je bio
pružio protiv njega, tako ukočila da ju nije mogao
opet povući natrag.
5 A žrtvenik se raspao i prosuo se pepeo sa žrtve-
nika. To je bio znak koji je navijestio Božji čovjek po
zapovijedi Gospodinovoj.
6 Kralj je rekao Božjemu čovjeku, govoreći: "Za-
zovi ipak, Gospodina, svojega Boga, na blagost i
pomoli se za mene da mogu opet natrag povući
svoju ruku!" Onda je ublažio Božji čovjek Gospodi-
na i kralj je opet mogao povući ruku natrag, i bila je
kao prije.
7 Nato je rekao kralj Božjemu čovjeku "Dođi sa
mnom kući i okrijepi se, i dat ću ti dar."
8 Ali je Božji čovjek odgovorio kralju: "Kad bi mi dao
i polovicu svojega kraljevstva, ne bih išao s tobom,
ne bih jeo ni pio na ovom mjestu.
9 Jer tako mi je zapovjedila riječ Gospodinova: "Ne
smiješ ni jesti ni piti, ni vratiti se putom kojim si
došao."
10 Tako je on krenuo drugim putom i nije se vratio
putom kojim je bio došao u Betel.
11 Nato je stanovao u Betelu jedan stari prorok.
Njegovi sinovi došli su i pripovjedili mu sve što je
učinio Božji čovjek onaj dan u Betelu. Oni su bili
ispripovjedili svojem ocu i riječi koje je on bio
izrekao kralju.
12 Upitao ih njihov otac: "Kojim je putom otišao?"
Njegovi sinovi su mu pokazali put kojim je bio
krenuo Božji čovjek, koji je bio došao iz Judine
zemlje.
13 Nato je on zapovjedio svojim sinovima: "Osed-
lajte mi magarca!" Kad su oni osedlali magarca,
uzjahao ga on
14 i pojahao za Božjim čovjekom. Našao ga gdje
sjedi pod terebintom i upitao ga: "Jesi li ti Božji čo-
vjek koji je došao iz Judine zemlje?" On je odgovo-
rio: "Jesam."
15 Onda ga zamolio: "Hodi sa mnom kući i pojedi
što god."
16 On je odgovorio: "Ne smijem se vratiti s tobom
i s tobom ići. Ne smijem ni jesti ni piti s tobom u
ovom mjestu.
17 Jer je meni riječ Gospodinova zapovjedila: "Ne
smiješ ondje ni jesti ni piti, niti se vratiti putom kojim
si došao."
18 Ali onaj mu odgovorio: "I ja sam prorok kao ti.
Anđeo mi je Gospodinovoj zapovjedio: "Dovedi ga
sobom kući da jede i pije." Tako mu je slagao.
19 Tako se on vratio se s njim, i jeo je i pio u njego-
voj kući.
20 A dok su sjedili za stolom, došla je riječ Gospo-
dinova proroku, koji ga je bio doveo natrag.
21 On je povikao Božjemu čovjeku, koji je bio
došao iz Judine zemlje: "Ovako govori Gospodin:
'Jer nisi poslušao zapovijed Gospodinovu i nisi
držao zapovijed koju ti je dao Gospodin, tvoj Bog,
22 nego si se vratio i jeo i pio na mjestu za koje ti je
rekao: "Ne smiješ ni jesti ni piti," zato neće tvoje
tijelo doći u grob tvojih otaca!' "
23 I pošto je bio jeo kruh i pio, dao je onaj proroku
osedlati magarca, kojega je bio doveo natrag.
24 Tako je on odjahao; lav ga susreo na putu i us-
mrtio ga. Njegovo tijelo ležalo je ispruženo na
putu, magarac je stajao uz njega, i lav je ostao sto-
jeći uz tijelo.
25 I kad su ljudi, koji su prolazili, vidjeli tijelo is-
pruženo na putu i lava gdje stoji uz tijelo, otišli su i
pripovjedili to u gradu gdje je stanovao stari pro-
rok.
26 Čim je to čuo prorok, koji ga je bio vratio s puta,
rekao je: "To je Božji čovjek koji nije poslušao za-
povijedi Gospodinove. Zato ga Gospodin predao

lavu, koji ga rastrgao i usmrtio po riječi Gospodi-
novoj, koju mu je bio rekao."
27 Nato je progovorio svojim sinovima: "Osedlajte
mi magarca!" I tako mu ga oni osamarili.
28 On je onda odjahao i našao njegovo tijelo ispru-
ženo na putu i magarca i lava gdje stoje uz tijelo.
Lav nije bio tijelo proždrao ni magarca rastrgao.
29 Prorok je podigao tijelo Božjega čovjeka, stavio
ga na magarca i odnio ga natrag u grad. Stari pro-
rok je došao u grad, da održi tugovanje i pokopa
ga.
30 Položio je on tijelo u svoj vlastiti grob i održao
mu tugovanje: "Ah, brate moj!"
31 Kad ga je bio pokopao, rekao je svojim sinovi-
ma: "Kad umrem, pokopajte me u istom grobu u
kojem je pokopan Božji čovjek! Uz njegove kosti
stavite i moje kosti!
32 Jer će se zacijelo ispuniti riječ koju je po zapov-
ijedi Gospodinovoj izgovorio protiv žrtvenika u
Betelu i protiv svih hramova i uzvisina u gradovima
Samarije."
33 I poslije ovoga događaja nije se Jeroboam vra-
tio sa svojega zla puta, nego je nastavio po volji
postavljati sve proste ljude za svećenike uzvisina.
Tko je želio, onomu je davao punomoć i postavljao
ga za svećenika uzvisina.
34 Zbog takva postupanja sagriješila je Jero-
boama kuća, porušila se i iskorijenila sa zemlje.

14 U ono vrijeme razboljeo se Abija, sin Jerobo-
amov.
2 Onda je zamolio Jeroboam svoju ženu: "Idi, pre-
odjeni se da se ne opazi da si Jeroboamova žena,
pa idi u Šilo! Ondje prebiva prorok Ahija, koji mi je
jedanput prorokovao da ću biti kralj nad ovim naro-
dom.
3 Uzmi sobom deset kruhova i kolača i vrč meda i
potraži ga! On će ti reći što će biti s dječakom."
4 Žena Jeroboamova je učinila tako. Ona se zapu-
tila u Šilo i došla u kuću Ahijinu. A Ahija nije mogao
više vidjeti, jer su njegove oči bile oslijepile od star-
osti.
5 Uto je bio Gospodin rekao Ahiji: "Eto dolazi Jero-
boamova žena da te pita za svojega sina jer je
bolestan. Tako i tako ćeš joj reći!" Jer će biti, kad
uđe preodjevena, da će se pretvoriti kao da je neka
druga.
6 I tako je bilo, Ahija je razabrao šuštanje njezinih
koračaja, kad je ušla na vrata, on je rekao: "Uđi,
Jeroboamova ženo! Zašto se pretvaraš da si netko
drugi? Meni je za tebe dana loša vijest.
7 Idi, kaži Jeroboamu: 'Ovako govori Gospodin,
Bog Izraelov: Podigao sam te između naroda i
postavio te vladarom nad svojim narodom Izrae-
lom.
8 Otrgnuo sam kraljevstvo od kuće Davidove i dao
ga tebi. A ti nisi bio kao moj sluga David, koji je
držao moje zapovijedi, slušao me svim svojim
srcem i činio samo ono što je pravedno u mojim
očima.
9 Ne, ti si radio gore od svih svojih prethodnika, jer
si dao sebi napraviti druge bogove, i to livene
kipove da bi me dražio; a mene si bacio za svoja
leđa.
10 Zato ću ja pustiti nesreću na Jeroboamovu
kuću i iz Jeroboamove sve obitelji uništit ću sve
muško, doraslo i nedoraslo u Izraelu. Ja ću po-
mesti kuću Jeroboamovu kao što se mete smeće,
dok ga više ništa ne ostane.
11 Tko umre u gradu od obitelji Jeroboamove,
prožderat će ga psi, i tko umre u polju, izjest će ga
nebeske ptice—jer Gospodin je to izrekao.
12 A ti se sada vrati kući! Kad tvoje noge stupe u
grad, dječak će umrijeti.
13 Sav će Izrael držati tugovanje za njim i pokopat
će ga, jer će on jedini iz obitelji Jeroboamove doći
u grob, jer se na njemu našlo nešto što se na kući
Jeroboamovoj svidjelo Gospodinu, Bogu Izraelo-
vu.
14 povrh toga, Gospodin će podignuti sebi kralja
nad Izraelom, koji će u onaj dan iskorijeniti kuću
Jeroboamovu. Ovo je dan. Što? Čak i sada.
15 Udarit će Gospodin Izraela, da će se zaljuljati,
kao što se ljulja trska na vodi. Iščupat će Izraela iz
ove lijepe zemlje koju je dao njihovim očevima, i
razasut će ih s onu stranu Rijeke, jer su napravili
sebi drvene kipove i tako razdražile na gnjev Gos-
podina.
16 Napustit će Izraela zbog grijeha koje je počinio
Jeroboam i na koje je naveo Izraela da sagriješi."
17 Onda se Jeroboamova Žena zaputila kući i
došla u Tirsu. Kad je prekoračila kućni prag, bio je
dječak već mrtav.
18 Pokopali su ga i sav Izrael održao tugovanje za
njim, kako je to unaprijed rekao Gospodin preko
svojega sluge, proroka Ahije,
19 Ostala djela Jeroboamova, njegovih ratova i
njegove vladavine; nije li to zapisano u knjizi ljeto-
pisa Izraelovih kraljeva?
20 Kraljevao je Jeroboam dvadeset i dvije godine.
Tako je on počinuo kod svojih otaca. Onda je
njegov sin Nadab kraljevao mjesto njega.
21 Kralj nad Judom bio je Roboam, sin Salo-
monov. Bilo je Roboamu četrdeset i jedna godina
kad je postao kralj, i vladao je sedamnaest godina
u Jeruzalemu, u gradu koji je bio izabrao Gospodin
između svih Izraelovih plemena da ondje nastani
svoje Ime. Njegova se majka zvala Naama i bila je
Amonka.
22 I Juda je činio zlo pred Gospodinom. Oni su
izazivali grijesima što su ih činili njegovu srdžbu
više nego njihovi očevi svim onim što su činili.
23 Jer su i oni sebi podigli uzvisine, stupove i dr-
vene kipove na svakom visokom brežuljku i pod
svakim zelenim stablom.
24 Dapače, bilo je posvećenih bludnica u zemlji.
Tako su naslijedili sve grozote neznabožaca, koje
je bio Gospodin istjerao ispred Izraelovih sinova.
25 U petoj godini Roboamova kraljevanja izašao je
kralj Šišak od Egipta protiv Jeruzalema.
26 I on ugrabio blago iz Gospodinova doma i iz
kraljevskog dvora, i sve je on uzeo. Ugrabio i sve
zlatne štitove koje je bio dao napraviti Salomon.
27 Na njihovo mjesto dao je kralj Roboam napraviti
mjedene štitove i povjerio ih pažnji starješina nad
stražama, koji su stražili na ulazu u kraljevski dvor.
28 Kad god bi kralj išao u Gospodinov dom, nosili
su ih tjelesni stražari, a poslije su ih opet stavljali u
stražarnicu.
29 Ostala djela Roboamova i sve što je učinio; nije
li to zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?
30 Bio je rat između Roboama i Jeroboama ne-
prestano.
31 Kad je Roboam bio počinuo kod svojih otaca,
bio je pokopan kod svojih otaca u Davidovu gradu.
Njegova se majka zvala Naama i bila je Amonka.
Abiam njegov sin kraljevao namjesto njega.

15 U osamnaestoj godini kraljevanja Jeroboa-
ma, sina Nebatova, postao je Abiam kralj nad
Judom.
2 On je vladao tri godine u Jeruzalemu. Njegova se
majka zvala Maaka i bila je unuka Abišalomova.
3 On je činio sve grijehe svojega oca koje je ovaj

bio činio pred njim, i njegovo srce nije bilo cijelo
odano Gospodinu, njegovu Bogu, kao srce njego-
va djeda Davida.
4 Ipak mu je Gospodin, njegov Bog, zbog Davida
dao svjetiljku u Jeruzalemu, kad je nakon njega
podigao njegova sina u Jeruzalemu i utvrdio Jeru-
zalem,
5 Jer je David bio činio što je bilo pravo u očima
Gospodina, i za svega svojega života nije bio
odstupio od onoga što mu je zapovjedio, osim ono-
ga što je učinio Hitejcu Uriju.
6 Između Roboama i Jeroboama bio je rat dok je
god onaj živio.
7 Ostala djela Abiamova i sve što je učinio; nije li to
zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva? I iz-
među Abiama i Jeroboama bio je rat.
8 Kad je Abiam bio počinuo kod svojih otaca, poko-
pali su ga u Davidovu gradu. Namjesto njega kra-
ljevao je njegov sin Asa.
9 U dvadesetoj godini kraljevanja Jeroboamova
nad Izraelom, kraljevao je Asa nad Judom.
10 On je vladao četrdeset i jednu godinu u Jeruza-
lemu. Njegova se majka zvala Maaka i bila je kći
Abišalomova.
11 Asa je činio što je bilo pravo u očima Gospodi-
na, kao njegov djed David.
12 On je protjerao bludnice iz zemlje i uklonio sve
idolske kipove što su ih bili napravili njegovi očevi.
13 I svoju baku Maaku svrgnuo s njezina mjesta
kao kraljicu, jer je bila podigla idolski kip Ašere.
Asa je sasjekao njezin odurni kip i spalio ga u Kid-
ronskoj dolini.
14 Ali uzvisine nisu bile srušene, ipak Asa je ostao
svega svojega života vjerno odan Gospodinu.
15 I dao je u Gospodinov dom unijeti sve posvetne
darove svojega oca i svoje vlastite darove, srebro,
zlato i posuđe.
16 Između Ase i Baaše, Izraelova kralja, bio je rat
dok su god živjeli.
17 Baaša, Izraelov kralj, izašao je protiv Jude i
utvrdio Ramu da ne da nikomu otići k Asi, Judinu
kralju, ni od njega doći.
18 Ali Asa je uzeo sve srebro i zlato što je bilo još
ostalo u riznicama Gospodinova doma, i blago
kraljevskog dvora i predao ga svojim slugama.
Tako ih poslao kralj Asa k Ben-Hadadu, sinu Tab-
rimonovu, unuku Hezjonovu, sirijskomu kralju, koji
je imao svoje sjedište u Damasku, i poručio:
19 “Savez postoji između mene i tebe, između
mojega i tvojega oca. Evo šaljem ti srebro i zlato
kao dar. Pa razriješi svoj savez s Baašom, Izraelo-
vim kraljem, pa da mora otići od mene!”
20 Ben-Hadad je poslušao kralja Asu i poslao
svoje vojskovođe protiv Izraelovih gradova. Dao je
poharati Ijon, Dan, Abel Bet-Maaku i sav Kineret
zajedno sa svom zemljom Naftalijevom.
21 Kad je Baaša to čuo, prestao je utvrđivati Ramu
i vratio se u Tirsu.
22 I kralj Asa je podigao sve Judejce bez iznimke.
Oni su morali odnijeti kamenje i grede, koje je bio
Baaša upotrebljavao za utvrđivanje Rame. S tim je
dao kralj Asa utvrditi Benjaminovu Gebu i Mispu.
23 Sva ostala Asina djela, sve njegove pobjede i
njegova djela i gradovi, koje je utvrdio; nije li to
zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva? U svo-
joj starosti bolovao je od nogu.
24 Kad je Asa bio počinuo kod svojih otaca, poko-
pali su ga kod njegovih otaca u gradu njegova
djeda Davida. Namjesto njega kraljevao je njegov
sin Jošafat.
25 Nadab, sin Jeroboamov, postao je Izraelov kralj
u drugoj godini kraljevanja Asina nad Judom, i vla-
dao je dvije godine nad Izraelom.
26 On je činio zlo pred Gospodinom i hodio je
tragom svojega oca i u njegovu grijehu na koji je
bio naveo Izraela.
27 Protiv njega zasnovao je urotu Baaša, sin Ahi-
jin, od kuće Isakarove, i ubio ga Baaša kod Gibe-
tona koji je pripadao Filistejcima, kad su Nadab i
sav Izrael opsjedali Gibeton.
28 Ubio ga Baaša u trećoj godini Asina kraljevanja
nad Judom i kraljevao je namjesto njega.
29 Čim je on bio postao kralj, iskorijenio je svu
Jeroboamovu kuću i nije ostavio na životu nijedne
duše od obitelji Jeroboamove, dok je nije uništio.
Tako je unaprijed rekao Gospodin preko svojega
sluge Ahije iz Šila.
30 Zbog grijeha koje je bio počinio Jeroboam i na
koje je bio naveo Izraela, i zbog gnjeva na koji je bio
razdražio Gospodina, Boga Izraelova.
31 Ostala djela Nadabova i sve što je učinio; nije li
to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?
32 Između Ase i Izraelova kralja Baaše bio je rat
dokle su god živjeli.
33 U trećoj godini kraljevanja Asina nad Judom
postao je Baaša, sin Ahijin, kralj svega Izraela i vla-
dao je u Tirsi dvadeset i četiri godine.
34 On je činio zlo pred Gospodinom, i hodio je
tragom Jeroboamovim i u njegovu grijehu na koji je
bio naveo Izraela.

16 Onda je došla riječ Gospodinova Jehuu, sinu
Hananijevu, protiv Baaša, govoreći:
2 “Iz praha sam te podigao i postavio vladarom nad
mojim narodom Izraelom. A ti si išao putom Jero-
boamovim i naveo si moj narod Izraela na grijeh,
tako da su me svojim grijesima dražili na gnjev.
3 Zato ću zatrti Baaša i njegovu kuću i s tvojom
kućom postupati kao s kućom Jeroboama, sina
Nebatova,
4 Tko od obitelji Baašine umre u gradu, toga će psi
prožderati, i tko od njegove obitelji umre u polju,
toga će izjesti nebeske ptice!”
5 Ostala djela Baašina pobjede i sve što je učinio;
nije li to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih
kraljeva?
6 Kad je Baaša bio počinuo kod svojih otaca, poko-
pali su ga u Tirsi. Namjesto njega kraljevao je nje-
gov sin Ela.
7 A protiv Baaša i njegove kuće došla je riječ Go-
spodinova preko proroka Jehua, sina Hananijeva,
izišla samo zbog svega zla kojim je sagriješio pro-
tiv Gospodina i dražio ga na gnjev svim svojim dje-
lima, tako da je imao dijeliti sudbinu kuće
Jeroboamove, nego i zbog toga što je on nju isko-
rijenio.
8 U dvadeset šestoj godini kraljevanja Asina nad
Judom postao je Ela, sin Baašin, Izraelov kralj. On
je vladao u Tirsi dvije godine.
9 Protiv njega podigao je bunu Zimri, jedan od nje-
govih časnika, zapovjednik jedne polovice bojnih
kola. Dok je on pio u Tirsi u kući Arse, koji je uprav-
ljao dvorom u Tirsi,
10 provalio je Zimri, ubio ga u dvadeset sedmoj
godini kraljevanja Asina nad Judom i postao je
umjesto njega kralj.
11 I dogodilo se, čim je on postao kralj i zasjeo na
prijestolje, pobio je svu kuću Baašinu. Nije ostavio
ni jednoga koji je bio muškoga roda, ni rođake ni
prijatelje.
12 Tako je Zimri zatro svu kuću Baašinu, kako je to
bio Gospodin unaprijed rekao preko proroka Je-
hua protiv Baaša,
13 zbog svih grijeha što su ih bili počinili Baaša i

njegov sin Ela, i na koje su bili naveli Izraela kad su
dražili na gnjev Gospodina, Boga Izraelova, svo-
jim idolopoklonstvom.
14 Ostala djela Elina i sve što je učinio; nije li to
zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?
15 U dvadeset sedmoj godini kraljevanja Asina
nad Judom, kraljevao je Zimri sedam dana u Tirsi.
Vojska je upravo opsjedala Gibeton što je pripa-
dao Filistejcima.
16 I kad su ljudi u taboru saznali da je Zimri kod
jedne pobune ubio kralja, podigao se sav Izrael u
onaj dan u taboru za Izraelova kralja Omrija, zapo-
vjednika vojske.
17 Nato je otišao Omri i s njim sav Izrael od Gibe-
tona i opsjeo Tirsu.
18 Kad je vidio Zimri da je grad već izgubljen, povu-
kao se u tvrđavu kraljevskog dvora i zapalio nad
sobom kraljevski dvor i tako je umro,
19 zbog svojih grijeha koje je počinio kad je činio
zlo pred Gospodinom, kad je išao putom Jerobo-
amovim i u njegovu grijehu koji je bio počinio, i tako
naveo Izraela na grijeh.
20 Ostala djela Zimrijeva i buna što je podigao za-
pisana su u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva.
21 Onda se razdijelio Izraelov narod u dvije
stranke. Jedna polovica naroda držala se s Tibni-
jem, sinom Ginatovim, da ga postavi kraljem, a
druga polovica pristajala je za Omrijem.
22 Ipak ljudi koji su slijedili Omrija bili su jači od onih
koji su slijedili Tibnija, sina Ginatova, i kad je umro
Tibni, kraljevao je Omri.
23 U trideset prvoj godini kraljevanja Asina nad
Judom postao je Omri Izraelov kralj i kraljevao
dvanaest godina, šest godina je kraljevao u Tirsi.
24 Onda je kupio od Šemera samarijsku goru za
dva talenta srebra, utvrdio goru i nazvao grad, koji
je ondje sagradio Samarija, po imenu Šemera,
vlasnika gore.
25 Omri je činio zlo pred Gospodinom, pa i gore je
činio od svih svojih prethodnika.
26 On je išao posve tragom Jeroboama, sina
Nebatova, i zbog grijeha na koje je onaj bio naveo
Izraela, tako da su svojim idolopoklonstvom dražili
na gnjev Gospodina, Boga Izraelova.
27 Ostala djela Omrijeva, koja je činio i njegove
pobjede, koje je izvojevao; nije li to zapisano u knji-
zi ljetopisa Izraelovih kraljeva?
28 Kad je Omri bio počinuo kod svojih otaca, poko-
pali su ga u Samariji. Umjesto njega kraljevao je
njegov sin Ahab.
29 U trideset osmoj godini kraljevanja Asina nad
Judom postao je Ahab, sin Omrijev, Izraelov kralj,
i Ahab, sin Omrijev, kraljevao je nad Izraelom u
Samariji dvadeset i dvije godine.
30 I Ahab, sin Omrijev, činio je zlo pred Gospodi-
nom, više od svih svojih prethodnika.
31 Pritom bilo je još najmanje da je hodio u gr-
ijesima Jeroboama, sina Nebatova. On je povrh
toga uzeo za ženu Jezebelu, kćer Etbaala, kralja
sidonskoga, otišao u službu Baalovu i klanjao mu
se.
32 On je podigao Baalu žrtvenik u hramu Baalovu
koji je bio sagradio u Samariji.
33 Također Ahab je dao podići kip aštartin. Ahab je
počinio još više opačina i dražio je na oganj Go-
spodina, Boga Izraelova, više od svih Izraelovih
kraljeva, koji su bili vladali prije njega.
34 Za njegova vremena Hiel iz Betela sazidao je
opet Jerihon. Utemeljio ga na Abiramu, svojem
prvorođencu; na Segubu, svojem mezimcu ,
stavio mu vrata, po riječi Gospodinovoj koju je
izrekao preko Jošue, sina Nunova.

17 Jednoga dana je rekao Ahabu Tišbišćanin
Ilija, jedan od žitelja u Gileadu: “Tako mi
živoga Gospodina, Boga Izraelova, u čijoj službi
stojim: Idućih godina neće pasti ni rosa ni kiša,
osim da ja to sam zapovjedim!”
2 Potom mu došla riječ Gospodinova:
3 “Idi odavde, okreni na istok i sakrij se na potoku
Keritu, koji teče istočno od Jordana!
4 Iz potoka ćeš piti, a gavranima sam zapovjedio
da te ondje hrane.”
5 On je poslušao Gospodina, otišao ondje, nasta-
nio se na potoku Keritu, koji teče istočno od Jor-
dana
6 Gavrani su mu ujutro donosili kruha i mesa i isto
tako uvečer, a vodu je pio iz potoka.
7 Iza nekog vremena presahnuo je potok, jer nije
pala kiša na zemlji.
8 Onda mu je došla riječ Gospodinova, govoreći:
9 “Hajde, idi u Sarfatu što je kod Sidona, i ostani
ondje! Zapovjedio sam ondje jednoj udovici da te
hrani.”
10 Tako se on zaputio u Sarfatu. Kad je došao na
gradska vrata, a to jedna udovica kupila drva. On
je dozvao i zamolio: “Donesi mi malo vode u po-
sudi da se napijem!”
11 Kad je ona pošla da donese, viknuo on za njom:
“Donesi mi i malo kruha!”
12 Ona je odgovorila: “Tako mi živoga Gospodina,
tvojega Boga, nemam ništa pečeno, nego samo
još pregršt brašna u posudi i malo ulja u vrču. Up-
ravo kupim drvaca da odem i pripravim sebi i svo-
jem sinu, pa kad to pojedemo, onda ćemo
umrijeti.”
13 A Ilija joj rekao: “Ne brini se, samo idi i učini kako
si rekla; ali prije napravi meni od toga jedan kolačić
i donesi mi ga; onda možeš i sebi pripraviti jedan i
svojem sinu.
14 Jer ovako govori Gospodin, Bog Izraelov:
‘Brašna u posudi neće nestati i vrč s uljem neće se
isprazniti do onoga dana, kad Gospodin opet po-
šalje kišu na zemlju.’ ”
15 Ona je otišla i učinila kako je bio rekao Ilija, i
imali su jesti dugo vremena, ona, on i njezina kuća.
16 Brašna u posudi nije ponestalo, i vrč s uljem nije
se ispraznio, kako je to bio unaprijed rekao Gospo-
din preko Ilije.
17 Poslije toga dogodilo se da se razbolio sin žene
kojoj je pripadala kuća. Kako je bolest njegova
tako okrenula na gore, da je izdahnuo svoju dušu.
18 Onda je ona rekla Iliji: “Što ja imam s tobom,
čovječe Božji? Ti si samo došao k meni da u pamet
dozoveš moje grehote i da mi umoriš sina?”
19 On joj je odgovorio: “Daj mi svojega sina!”, uzeo
ga onda iz njezina naručja, odnio ga u gornju sobu,
gdje je stanovao, i položio ga na svoju postelju.
20 Onda se pomolio Gospodinu ovako: “Gospodi-
ne, Bože moj, hoćeš li zaista tako ucviliti udovicu,
kod koje sam gost, da joj umoriš sina?”
21 Nato se pružio triput nad dječakom i pomolio se
glasno Gospodinu: “Gospodine, Bože moj, daj
ipak da se život dječakov opet vrati u njega!”
22 I Gospodin je uslišao vapaj Ilijin. Život dječakov
vratio se opet u njega, i oživio.
23 I Ilija je uzeo dječaka, donio ga iz gornje sobe u
kuću i predao ga njegovoj majci i rekao: “Evo, tvoj
sin opet živi!”
24 Onda je žena rekla Iliji: “Sada znam da si Božji
čovjek i da je riječ Gospodinova u tvojim ustima
istina.”

18 Dogodilo se poslije mnogo dana, došla je
riječ Gospodinova Iliji, govoreći: “Idi, stupi

pred Ahaba, jer hoću poslati kišu na zemlju!"
2 Ilija je otišao da se pokaže pred Ahabom. A bila je
glad u Samariji i bivala sve jača,
3 Ahab je dozvao upravitelja dvora Abdiju. Abdija
je bio vjeran štovatelj Gospodina.
4 Kad je htjela Jezebela iskorijeniti proroke Go-
spodinove, uzeo je Abdija stotinu proroka i sakrio
ih po pedeset u jednu špilju i hranio ih jelom i
pićem.
5 Ahab je zapovjedio Abdiji: "Potraži sve izvore i
potoke po zemlji; možda nađemo još trave da bi
mogli održati na životu konje i mazge i da ne mo-
ramo pustiti da ugine ijedna životinja."
6 I podijelili su se po zemlji da ju prođu. Ahab je
sam otišao jednim pravcem, a Abdija je sam
otišao drugim pravcem.
7 Dok je Abdija bio na putu, došao mu u susret Ilija.
Kad je on prepoznao ovoga, bacio se ničice na
svoje lice i upitao: "Jesi li to ti, moj gospodaru,
Ilija?"
8 On mu odgovorio: "Ja sam, idi i kaži svojem go-
spodaru: "Evo Ilije!"
9 Ali onaj je odgovorio: "Što sam počinio da svoje-
ga slugu predaješ u ruke Ahabu da me pogubi?
10 Tako mi živoga Gospodina, tvojega Boga,
nema naroda ni kraljevstva gdje te moj gospodar
ne bi dao tražiti. Kad mu se reklo: 'Nema ga,' onda
on zakle kraljevstvo ili narod da te nisu našli.
11 Sad ti tražiš: 'Idi, kaži svojem gospodaru: "Evo
Ilije!" '
12 Kad ja sad odem od tebe, tko zna kamo će tebe,
međutim, odnijeti Duh Gospodinov. Dođem li ja
onda k Ahabu da mu javim, a on te ne nađe, ubit će
me. A tvoj sluga štuje Gospodina od svoje mlado-
sti.
13 Pa nije li poznato mojem gospodaru što sam
učinio kad ono Jezebela dade ubijati proroke Gos-
podinove. Kako sam sakrio stotinu Gospodinovih
proroka, po pedeset u jednoj špilji, i hranio ih jelom
i pićem.
14 A sad ti tražiš: 'Idi, kaži svojem gospodaru: Evo
Ilije! On će me ubiti!' "
15 Ali je Ilija rekao: "Tako mi živoga Gospodina
vojska, u čijoj sam službi, još danas ću mu se poka-
zati!"
16 I tako je Abdija otišao pred Ahaba i javio mu; i
Ahab se zaputio da se sastane s Ilijom.
17 Kad je opazio Ahab Iliju, povikao mu Ahab:
"Jesi li ti onaj što donosiš nesreću na Izraela?"
18 On je odgovorio: "Nisam ja donio nesreću na
Izraela nego ti i tvoja obitelj, jer ste ostavili zapovi-
jedi Gospodinove, i ti si pristao za Baalima.
19 A sada pošalji i daj skupiti k meni svega Izraela
na gori Karmelu i četiri stotine i pedeset Baalovih
proroka i četiri stotine aštartinih proroka, koji jedu
za stolom Jezebelinim!"
20 I rasposlao Ahab svim Izraelovim sinovima i
dao skupiti proroke na gori Karmelu.
21 Ondje je stupio Ilija pred sav narod i rekao:
"Kako ćete još dugo hramati na obje strane? Ako je
Gospodin pravi Bog, onda se držite uz njega! A je
li to Baal, onda idite za njim!" Ali narod nije dao
nikakva odgovora.
22 Onda je Ilija rekao narodu: "Jedini sam ja još
ostao Gospodinov prorok, a Baalovih proroka ima
četiri stotine i pedeset.
23 Neka nam se dadu dva junca! Oni neka sebi
izaberu jednoga junca, neka ga raskomadaju i
stave na drva, ali ognja da ne zapale! Ja ću
pripremiti drugoga junca i staviti ga na drva, a da
ne zapalim ognja.
24 Onda prizovite ime svojega boga, a ja ću priz-
vati Ime Gospodinovo. Bog koji odgovori ognjem,
pravi je Bog." I odgovorio je sav narod, govoreći:
"Tako je pravo!"
25 Nato je Ilija rekao Baalovim prorocima: "Izaber-
ite si jednoga od junaca i najprije ga pripremite, jer
vas ima mnogo. Onda prizovite ime svojega boga;
ali ognja ne palite!"
26 Oni su uzeli junca kojega im je dao, pripremili su
ga i prizivali su od jutra do podne ime Baalovo
vičući: "Baale, uslišaj nas!" Ali nije dolazio nikakav
glas i nikakav odgovor. Pritom su plesali oko žrtve-
nika koji su bili podigli.
27 Kad je bilo u podne, narugao se Ilija, govoreći:
"Vičite glasnije, jer je on bog, pa možda razmišlja ili
je zaposlen ili je na putu, a možda i spava i mora se
probuditi."
28 Onda su vikali iza glasa i parali se, kako je u njih
običaj, mačevima i kopljima dok ih nije oblila krv.
29 Kad je prošlo podne, pali su u bjesnilo, dokle
dođe vrijeme da se prinese žrtva, ali nije došao
nikakav glas, nikakav odgovor, nikakvo uslišanje.
30 A sada pozvao Ilija sav narod: "Pristupite
ovamo k meni!" Sav narod je pristupio k njemu. On
je podigao opet porušen Gospodinov žrtvenik.
31 Prema broju plemena Jakovljevih sinova, komu
je bila došla riječ Gospodinova: "Izrael bit će tvoje
ime", uzeo Ilija dvanaest kamenova.
32 Od toga kamenja napravio žrtvenik u Ime Gos-
podinovo i oko žrtvenika iskopao jarak, dosta velik,
da uzme dvije mjere žita.
33 Onda je naslagao drva, raskomadao junca i
stavio ga na žrtvenik.
34 Onda je rekao: "Napunite četiri vrča vode i izlijte
je na žrtvu paljenicu i na drva!" On je rekao: "Uči-
nite to još jedanput!" Učinili su još jedanput. Nato je
zapovjedio: "Učinite to po treći put!" I učinili su po
treći put.
35 Tako da je potekla voda oko žrtvenika, pa i jarak
se napunio vodom.
36 I dogodilo se, kad je onda došlo vrijeme da se
prinese žrtva, pristupio Ilija i pomolio se: "Gospodi-
ne, Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, danas ob-
javi da si ti Bog Izraelov i ja tvoj sluga, i da sam ja
sve ovo učinio po tvojoj zapovijedi!
37 Uslišaj me, Gospodine, uslišaj me i daj da up-
ozna ovaj narod da si ti, Gospodine, pravi Bog i da
si obratio njihova srca!"
38 Onda je pao oganj Gospodinov i spalio žrtvu
paljenicu i drva, kamenje i zemlju i popio vodu u
jarku.
39 Kad su to vidjeli svi ljudi, bacili se ničice na svoje
lice i povikali: "Gospodin je pravi Bog, Gospodin je
pravi Bog!"
40 A Ilija im zapovjedio: "Pohvatajte te proroke
Baalove! Ne dajte da i jedan od njih pobjegne!" Oni
ih pohvatati i Ilija ih odveo na potok Kišon i ondje ih
smaknuo.
41 Potom je rekao Ilija Ahabu: "Idi gore, jedi i pij, jer
čujem već hujanje kiše."
42 Ahab je otišao gore jesti i piti, a Ilija se popeo
navrh Karmela, prignuo se k zemlji i sakrio svoje
lice među koljena.
43 i rekao svojem sluzi: "Idi gore i pogledaj prema
moru!" On otišao gore, pogledao i javio: "Ništa se
ne vidi." On je odgovorio: "Idi još sedam puta!"
44 Kad je bilo sedmi put, on je javio: "Eno, diže se
od mora oblačić, malen kao ruka čovječja." I on je
zapovjedio: "Idi, kaži Ahabu: 'Upregni i silazi, da te
ne uhvati kiša!' "
45 Dogodilo u najkraće vrijeme zamračilo se nebo
od vjetra i oblaka, i pala je jaka kiša. Onda se Ahab
odvezao u Jezreel.

46 A nad Iliju je došla ruka Gospodinova, opasao
svoja bedra i otrčao pred Ahabom do u blizinu Jez-
reela.

19 Ahab je pripovjedio Jezebeli sve što je Ilija
učinio i kako je mačem poubijao sve proroke.
2 Onda je poslala Jezebela glasnika k Iliji i zaprijeti:
"Neka meni bogovi učine što hoće, ako ja sutra u
ovo doba ne učinim s tobom isto onako kako si ti s
njima!"
3 On se prestrašio ustao i otišao odatle da se zak-
loni na sigurnu mjestu. Kad je došao u Beer-Šebu
u Judinoj zemlji, ostavio je ondje svojega slugu.
4 Sam je otišao dan hoda daleko u pustinju i sjeo
onda pod jednu smreku. Imao je još samo želju da
umre i molio se: "Dosta je toga; uzmi, Gospodine,
moj život jer nisam bolji od svojih otaca."
5 Potom je legnuo i zaspao pod smrekom. Naje-
danput taknuo ga anđeo Gospodinov i rekao mu:
"Ustani i jedi!"
6 Kad je pogledao, opazio je pokraj glave prženi
kolač i vrč vode. Tako je jeo napio se i legnuo opet
spavati.
7 Ali anđeo je došao još jedanput, taknuo ga i
rekao: "Ustani i jedi, jer ti je dalek put."
8 Ustao je, jeo i napio se i putovao, okrijepljen ovim
jelom, četrdeset dana i četrdeset noći sve do gore
Božje Horeba.
9 Ondje je potražio špilju i prenoćio u njoj. Onda mu
došla riječ Gospodinova, i on mu rekao: "Što radiš
ovdje, Ilija?"
10 On je odgovorio: "Pun sam revnosti za stvar
Gospodina, Boga vojska, jer su Izraelovi sinovi os-
tavili tvoj zavjet, tvoje žrtvenike su porušili i tvoje
proroke mačem pobili, samo sam ja ostao, ali i moj
život traže."
11 On je odgovorio: "Izađi i stani na gori pred Go-
spodina!" Onda je prošao Gospodin pokraj njega.
Pred Gospodinom je hodio silan, žestok vihor, koji
je brda razdirao i hridine potresao, ali Gospodin
nije bio u vihoru.
12 Iza vihora došao je potres, došao oganj, ali Go-
spodin nije bio u ognju. Iza ognja došlo je tiho,
blago lahorenje.
13 Kad je to čuo Ilija, pokrio je svoje lice svojim
ogrtačem, stupio van i stao na ulazu u špilju. Onda
mu progovorio glas što je pitao: "Što radiš ovdje,
Ilija?"
14 On je odgovorio: "Pun sam revnosti za stvar
Gospodina, Boga vojska, jer su Izraelovi sinovi
ostavili tvoj zavjet, tvoje žrtvenike porušili i tvoje
proroke mačem pobili. Jedini sam ja ostao, ali i
meni rade o glavi."
15 Nato mu zapovjedio Gospodin: "Idi, vrati se is-
tim putom u Pustinju Damaska, i kad dođeš ondje,
pomaži Hazaela za kralja Sirije!
16 Jehuu, unuka Nimšijeva, pomaži za kralja nad
Izraelom! A Elišeja, sina Šafatova, iz Abel-Me-
hole, pomaži za proroka mjesto sebe!
17 Tko onda pobjegne maču Hazaelovu, njega će
pogubiti Jehu, i tko pobjegne maču Jehuovu,
njega će pogubiti Elišej.
18 Ali ja ću ostaviti u Izraelu sedam tisuća: sve, koji
nisu previli svoja koljena pred Baalom, i sve koji ga
svojim ustima nisu poljubili."
19 Otišao je odande i naišao je na Elišeja, sina Ša-
fatova, kad je upravo orao. Dvanaest jarmova
imao je pred sobom, sam je bio kod dvanaestoga,
Ilija je prošao pokraj njega i bacio svoj ogrtač na
njega.
20 Onda je on zaustavio volove, potrčao za Ilijom i
rekao: "Daj mi da se još oprostim od oca i majke;
onda ću poći za tobom." On mu odgovorio "Idi
samo kući, jer ja nemam više ništa učiniti na tebi."
21 A Elišej se okrenuo od njega, uzeo jaram volova
i zaklao ih. Drvima od pluga je skuhao meso i dao
ga ljudima jesti. Onda je ustao, otišao za Ilijom i
postao mu sluga.

20 Nato je Ben-Hadad, kralj Sirije, skupio svu
svoju vojsku. Trideset i dva kralja su mu se
priključili s konjima i kolima. On je otišao, opkolio
Samariju i udario na nju.
2 I on poslao poslanike u grad k Ahabu, Izraelovu
kralju, i poručio mu: "Ovako govori Ben-Hadad:
3 'Tvoje srebro i zlato pripada meni, i tvoje najljep-
še žene i djeca moji su.' "
4 Odgovorio mu Izraelov kralj, govoreći: "Kako
zapovjedaš, moj gospodaru i kralju! Tvoj sam ja sa
svim što imam."
5 Nato su došli poslanici još jedanput, govoreći:
"Ovako govori Ben-Hadad: 'Poručio sam ti: Svoje
srebro i zlato, svoje žene i svoju djecu ćeš mi
izručiti.
6 A sutra ću u ovo doba poslati k tebi svoje sluge,
da pretraže tvoju kuću i kuće tvojih sluga. Oni će
sve što se nađe kod tebe dragocjeno, sobom uzeti
i ovamo donijeti.' "
7 A Izraelov kralj je dozvao sve zemaljske star-
ješine i rekao: "Iz toga biste mogli jasno spoznati,
kako on misli zlo, jer šalje k meni da odnese moje
žene i djecu, moje srebro i zlato, premda ga nisam
odbio."
8 Starješine i sav narod odgovorili mu: "To ti ne
smiješ dopustiti, na to ne smiješ pristati."
9 I on je odgovorio poslanicima Ben-Hadadovim:
"Javite mojem gospodaru, kralju: 'Sve što si prije
tražio od svojega sluge, učinit ću, ali ovo zadnje što
tražiš ne mogu ispuniti.' " Poslanici su otišli i odni-
jeli su mu odgovor.
10 A Ben-Hadad mu poručio: "Neka mi bogovi
učine što hoće ako bude dosta praha od Samarije
da svim ratnicima što idu za mnom dopadne po
jedna pregršt."
11 Odgovorio mu Izraelov kralj, govoreći: "Recite
mu samo: 'Tko se još opasuje, neka se ne isprsuje
kao onaj koji se već raspasuje!' "
12 I dogodilo se da kad je on čuo taj odgovor—bio
je upravo s kraljevima pod šatorima i pio—zapo-
vjedio je svojim slugama: "Dignite se!", i oni su
udarili na grad.
13 Onda je pristupio jedan prorok k Ahabu,
Izraelovu kralju, i rekao: "Ovako govori Gospodin:
'Vidiš to sve silno mnoštvo? Ja ću ga danas dati
tebi u ruke da spoznaš da sam ja Gospodin.' "
14 Ahab je upitao: "Preko koga?" On je odgovorio:
"Ovako govori Gospodin: 'Preko mladih zemalj-
skih čelovođa.' " On je upitao dalje: "Tko će zamet-
nuti boj?" "Ti sam", odgovorio je onaj.
15 I tako je prebrojio ljude vođe zemaljske, i bilo ih
je dvjesta i trideset i dva. Onda prebrojio sav ratni
narod, sve Izraelove sinove— bilo ih je sedam tis-
uća.
16 Izašli su u podne, dok je pod šatorima bio Ben-
Hadad s trideset i dva kralja, koji su mu bili
saveznici.
17 Najprije su izašli zemaljski mladi vođe. Kad
Ben-Hadad poslao ljude, javili su mu oni: "Izlaze
ljudi iz Samarije."
18 On je zapovjedio: "Ako dolaze zbog mira, poh-
vatajte ih žive! Ako li su izašli na boj, pohvatajte ih
isto tako!"
19 Međutim, bili su izašli iz grada mladi vođe ze-
maljski i vojska koja je išla za njima.

20 Svaki je ubio s kojim se sukobio, a Sirijci su pobjegli. Izraelovi sinovi su nagrnuli za njima. Ben-Hadad, kralj Sirije, pobjegao je na konju s nekoliko konjanika.
21 Tada je i Izraelov kralj izašao, napao na konje i bojna kola i zadao Sirijcima težak poraz.
22 Jednoga dana došao je prorok Izraelovu kralju i rekao mu: "Hajde, naoružaj se iznova, i gledaj kako da se spremiš, jer će do godine kralj Sirije opet izići na tebe."
23 Sluge kralja Sirije svjetovali su mu, govoreći: "Njihov je bog gorski bog, zato su nas pobijedili, ali ako se pobijemo s njima u ravnici, pobijedit ćemo ih.
24 Učini dakle ovako: "Otpusti te kraljeve s njihovih mjesta i postavi namjesnike mjesto njih!
25 Onda skupi vojsku, kakva je bila ona koja ti je izginula, i konje i bojna kola kao prije! Onda ćemo se pobiti s njima u ravnici i zacijelo ćemo ih pobijediti." On je pristao na njihov savjet i učini tako.
26 Kad je prošla godina, Ben-Hadad je prebrojio Sirijce i pošao u Afek da vojuje protiv Izraela.
27 I Izraelovi sinovi su se prebrojili, hranom se opskrbili i izašli su pred njih. Kao dva mala stada koza utaborili su se Izraelovi sinovi prema njima, a Sirijci su prekrili zemlju.
28 Ali Božji čovjek je pristupio i rekao Izraelovu kralju: "Ovako govori Gospodin: Jer Sirijci govore da je Gospodin gorski Bog, a nije poljski Bog, zato ću ti dati u ruke sve to silno mnoštvo, da spoznate da sam ja Gospodin."
29 Sedam dana stajali su jedni prema drugima. Sedmoga dana došlo je do bitke. Izraelovi sinovi su poubijali Sirijce—stotinu tisuća pješaka u jedan jedini dan.
30 Ostatak je pobjegao u grad Afek. Onda se srušio gradski zid na dvadeset i sedam tisuća ljudi, koji su bili ostali. I Ben-Hadad na bijegu bio je stigao u grad i bježao je iz jedne sobe u drugu.
31 Njegove sluge rekle su mu: "Evo, čuli smo često da su kraljevi Izraelove kuće velikodušni kraljevi. Pa ćemo žalobne haljine staviti oko svojih bedara i vrpce oko svojih glava i izići pred Izraelova kralja; možda ti daruje život."
32 Tako su oni odjenuli žalobne haljine oko svojih bedara, i vrpce oko svojih glava, otišli su Izraelovu kralju, govoreći: "Tvoj sluga Ben-Hadad moli te: 'Ostavi me na životu!' " On je odgovorio: "Je li još živ? On je moj brat."
33 Ljudi su uzeli to kao dobar znak. I da ga odmah uhvate za riječ, rekli su: "Ben-Hadad je tvoj brat?" On je odgovorio: "Idite, dovedite ga!" Kad je Ben-Hadad izašao k njemu, on ga posadio uza se na bojna kola.
34 A onaj mu rekao: "Gradove koje je moj otac oduzeo tvojem ocu, vratit ću ti. I smiješ sebi u Damasku podignuti trgovačke kuće, kako je učinio moj otac u Samariji," On je odgovorio: "Na temelju ovoga ugovora otpustit ću te." I zaključio s njim ugovor i pustio ga na slobodu.
35 Jedan između proročkih učenika po zapovijedi Gospodinovoj zatražio od svojega druga: "Hajde rani me!" Ali ga ovaj nije htio raniti
36 A on mu rekao: "Jer nisi poslušao zapovijed Gospodinovu, lav će te ubiti i to čim odeš od mene." I kad je otišao od njega, napao ga lav i ubio.
37 Potom je našao onaj drugoga čovjeka i zatražio od njega: "Hajde rani me!" Čovjek ga jednim udarcem ranio.
38 I prorok otišao i stao na put kamo će proći kralj, a vrpcom iznad očiju učinio da se ne prepozna.
39 Kad je prolazio kralj, viknuo on glasno kralja: "Tvoj sluga bio je izišao u boj, a usred boja pristupio jedan čovjek i doveo mi jednog zarobljenika i zatražio: 'Čuvaj ovoga čovjeka ako ti ga nestane, bit će tvoj život za njega, ili ćeš platiti talenat srebra.'
40 I dok je tvoj sluga ovamo i ondje bio zaposlen, njega je nestalo." Kralj Izraelov mu rekao: "Pravo ti je, sam si se osudio."
41 Onda on brže strgnuo vrpcu sa svojih očiju, i Izraelov kralj je prepoznao u njemu jednoga od proroka.
42 A on mu rekao: "Ovako govori Gospodin: 'Jer si pustio iz ruku čovjeka koga sam posvetio smrti, jamčiš svojim životom za njega i tvoj narod za njegov narod.' "
43 Kralj Izraelov je otišao zlovoljan i došao kući u Samariju ljutit.

21 I dogodilo se, nakon toga: Jezreelac Nabot imao je vinograd u Jezreelu blizu do dvora Ahaba, samarijskog kralja.
2 I Ahab predložio Nabotu: "Daj mi svoj vinograd! Htio bih ga upotrijebiti kao vrt za zelje, jer je blizu do moje kuće. Dat ću ti za njega bolji vinograd. Ako li voliš, dat ću ti u novcu što vrijedi."
3 A Nabot je odgovorio Ahabu: "Sačuvaj Bože da ti odstupim baštinu svojih otaca!"
4 Tako se Ahab vrati u svoj dvor ljutit i zlovoljan zbog toga što mu je Jezreelac Nabot odgovorio: "Ne mogu ti odstupiti baštinu svojih otaca." On se bacio na svoju postelju, okrenuo svoje lice i nije uzeo nikakva jela.
5 Kad je njegova žena Jezebela došla k njemu i upitala ga: "Zašto si tako zlovoljan i nećeš ništa jesti?"
6 Onda joj on je odgovorio: "Razgovarao sam s Jezreelcem Nabotom i predložio mu: 'Daj mi vinograd svoj za novce, ili ako voliš, dat ću ti drugi vinograd za taj.' A on mi rekao: 'Ne dam ti svojega vinograda.' "
7 Onda mu je rekla njegova žena Jezebela: "Sad jedanput pokaži da si Izraelov kralj! Ustani, jedi i budi dobre volje, a ja ću ti već pribaviti vinograd Jezreelca Nabota."
8 I napisala ona pod imenom Ahabovim pismo, zapečatila ga njegovim pečatom i poslala pismo starješinama i poglavarima koji su stanovali s Nabotom u istom gradu.
9 U pismu je napisala ovo; "Oglasite post i postavite Nabota na časno mjesto među narodom.
10 Postavite dva nevaljala čovjeka prema njemu, i neka oni svjedoče protiv njega, govoreći: 'Hulio si na Boga i na kralja.' Onda ga izvedite van i kamenujte ga da pogine!'"
11 Ljudi grada, starješine i poglavari koji su stanovali u njegovu gradu, učinili kako im je bila Jezebela naredila u pismu što im ga je poslala.
12 Oni su oglasili post i postavili Nabota na časno mjesto među narodom.
13 I došli su dva nevaljala čovjeka i sjednu prema njemu. Ovi nevaljali ljudi iznesu pred narodom protiv Nabota ovo svjedočanstvo: "Nabot je hulio na Boga i na kralja." Potom ga izveli van pred grad i kamenovali ga, te je poginuo.
14 Javili su Jezebeli: "Nabot je kamenovan i mrtav je."
15 I dogodilo se, kad je čula Jezebela da je Nabot kamenovan i poginuo, Jezebela je rekla Ahabu: "Ustani i uzmi u posjed vinograd Jezreelca Nabota, kojega ti on nije htio dati za novce, jer Nabot nije više živ, on je mrtav."

16 I kad je čuo Ahab da je Nabot mrtav, ustao je i otišao u vinograd Jezreelca Nabota, da ga uzme u posjed.
17 Onda je došla riječ Gospodinova k Iliji, Tišbićaninu:
18 "Ustani, idi k Ahabu, Izraelovu kralju, koji sjedi u Samariji! Upravo je u Nebatovu vinogradu; otišao je ondje da ga uzme u posjed.
19 Ovako ćeš mu reći: 'Ovako govori Gospodin: Počinio si umorstvo, hoćeš li još postati i krvnički razbojnik? Kaži mu dalje ovo: Ovako govori Gospodin: Na mjestu, na kojem su psi lizali krv Nebatovu, lizat će psi i tvoju krv! ' "
20 Ahab je upitao Iliju: "Jesi li me našao, neprijatelju moj?" On je odgovorio: "Jesam, jer si se dao na to da činiš zlo pred Gospodinom.
21 Evo, pustit ću nesreću na te i tebe ukloniti, i od kuće Ahabovo sve iskorijeniti što je muško, nedoraslo i doraslo u Izraelu.
22 Učinit ću s kućom tvojom kao s kućom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s kućom Baaše, sina Ahijina, jer si uzbudio moju srdžbu i Izraela naveo na grijeh.
23 Također nad Jezebelom govori Gospodin ovako: 'Psi će proždirati Jezebelu na jezreelskom polju.'
24 Tko od Ahabova roda umre u gradu, toga će psi proždirati, a tko umre vani u polju, toga će izjesti nebeske ptice!"
25 Nikada nije bilo čovjeka, koji bi se tako kao Ahab bio dao na to, da čini zlo pred Gospodinom, jer ga je na to navodila njegova žena Jezebela.
26 On se vladao gadno i bio posve preziranja vrijedan, stoga što je štovao idole, upravo onako kako su to činili Amorejci, koje je Gospodin bio protjerao ispred Izraelovih sinova.
27 Kad je Ahab čuo te riječi, razderao je svoje haljine, stavio pokorničku odjeću oko gologa tijela i postio je. On je, dapače, spavao u pokorničkoj odjeći i zabrinut povlačio se okolo.
28 Onda je došla riječ Gospodinova Iliji, Tišbićaninu, ovako govoreći:
29 "Vidiš li kako se Ahab ponizuje preda mnom? Pa stoga neću pustiti onu nesreću za njegova života. Tek za njegova sina pustit ću ono zlo na njegovu kuću."

22 Prošle su tri godine bez rata između Sirije i Izraela.
2 I dogodilo se treće godine, došao Jošafat, Judin kralj, Izraelovu kralju.
3 Kralj Izraelov bio je rekao svojim slugama: "Znate da Ramot Gilead pripada nama, a mi ovdje sjedimo besposleni, umjesto da ga otmemo kralju Sirije."
4 I kad on Jošafata upitao: "Hoćeš li poći sa mnom u boj protiv Ramot Gileada?", odgovorio je Jošafat Izraelovu kralju: "Što ti hoćeš, hoću i ja; moja vojska tvoja je vojska, moji konji tvoji su konji."
5 A Jošafat je dao Izraelovu kralju ovaj savjet: "Upitaj prije ipak Gospodina!"
6 I tako Izraelov kralj dao je skupiti proroke, otprilike četiri stotine ljudi, i upitao ih: "Hoću li poći u rat na Ramot Gilead, ili da odustanem?" Oni su odgovorili: "Pođi, jer će ga Gospodin dati u ruke kralju!"
7 A Jošafat je upitao: "Ima li ovdje još koji prorok Gospodinov da ga upitamo?"
8 Kralj Izraelov je rekao Jošafatu: "Ima još jedan preko koga bismo mogli upitati Gospodina, ali ja ga ne mogu podnositi, jer mi nikada ne proriče dobro nego samo zlo—to je Mikaja, sin Imlin." A Jošafat je rekao: "Neka kralj ne govori tako."
9 I Izraelov kralj dozvao jednoga dvoranina i zapovjedio mu: "Brže dovedi Mikaju, sina Imlina!"
10 Uto su sjedili Izraelov kralj i Jošafat, Judin kralj, svaki na svojem prijestolju u kraljevskim haljinama na trgu kod samarijskih vrata, i svi su proroci pred njima prorokovali.
11 Zedekija, sin Kenaanaha, napravio sebi željezne rogove i vikao: "Ovako govori Gospodin: 'Tako ćeš pobosti Sirijce dok ih ne uništiš!' "
12 Svi drugi proroci prorokovali su isto tako: "Pođi samo na Ramot Gilead, i uspjet ćeš. Gospodin će ga dati u ruke kralju."
13 Poslanik, koji je bio otišao da dovede Mikaju, rekao mu: "Pazi dobro, proroci su kralju jednoglasno obećali sreću. Pa i ti, kao svaki od njih prorokuj i sreću navješćuj!"
14 Mikaja je odgovorio: "Tako mi živoga Gospodina, samo što mi nadahne Gospodin, to ću navijestiti."
15 Kad je došao kralju, upitao ga kralj: "Mikaja, hoćemo li poći u rat na Ramot Gilead, ili da odustanemo?" On mu odgovorio: "Pođi, i uspjet ćeš. Gospodin će ga dati kralju u ruke!"
16 A kralj mu rekao: "Koliko ću te puta zaklinjati, da mi samo čistu istinu navijestiš u Ime Gospodinovo?"
17 Onda je on rekao "Vidim sav Izraelov narod razasut po brdima kao ovce, koje nemaju pastira. Gospodin je rekao: 'Oni nemaju gospodara; zato neka se svaki vrati kući u miru!' "
18 Onda je rekao Izraelov kralj Jošafatu: "Nisam li ti rekao, on mi ne prorokuje sreću, nego samo zlo?"
19 A Mikaja je nastavio: "Zato čuj riječ Gospodinovu: Vidio sam Gospodina gdje sjedi na svojem prijestolju, a sva nebeska vojska stoji mu s desne i s lijeve strane.
20 Gospodin je upitao: 'Tko će zaluditi Ahaba da pođe na vojsku i da padne pred Ramotom Gileadom?' Jedan je rekao ovo, drugi ono.
21 Napokon je izašao jedan duh, stao pred Gospodina i rekao: 'Ja ću ga zaluditi.' Gospodin ga upitao: 'Kako?'
22 Odgovorio je: 'Poći ću ondje i postat ću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Onda je on rekao: 'Možeš ga zaluditi; tebi će to poći za rukom. Idi, učini tako!'
23 Stoga, eto, Gospodin je stavio lažljiva duha u usta svim tvojim prorocima, jer je Gospodin odlučio zlo za tebe."
24 Onda je pristupio Zedekija, sin Kenaanaha, i udario Mikaja po obrazu i rekao: "Kako je otišao Duh Gospodinov od mene da govori s tobom?"
25 Mikaja je odgovorio: "Doznat ćeš to u onaj dan kad budeš morao bježati iz jedne sobe u drugu da se sakriješ."
26 Potom je zapovjedio Izraelov kralj: "Uhvati Mikaju, odvedi ga gradskom zapovjedniku Amonu i kraljevu sinu Joašu,
27 i javio: 'Ovako zapovjeda kralj: Bacite toga čovjeka u tamnicu i držite ga samo na vodi i kruhu dok se ne vratim čitav i zdrav!' "
28 Mikaja je odgovorio: "Ako se ti zaista vratiš čitav i zdrav, onda Gospodin nije govorio preko mene." Još je rekao: "Čujte to, svi narodi!"
29 I tako su izašli Izraelov kralj i Jošafat, Judin kralj, protiv Ramota Gileada.
30 A Izraelov kralj rekao je Jošafatu: "Ja ću se preodjenuti i tako poći u boj. Ti samo zadrži svoje haljine!" Tako se preodjenuo Izraelov kralj i pošao u boj.

31 A kralj Sirije bio je zapovjedio zapovjednicima,
kojih je bilo trideset i dvojica nad njegovim bojnim
kolima: “Ne borite se ni s kim, bio malen ili velik,
nego samo s Izraelovim kraljem!”
32 I kad su zapovjednici bojnih kola opazili Jošafa-
ta, pomislili su: “To može samo biti Izraelov kralj”,
i srušili se na njega, a Jošafat je povikao.
33 Čim su zapovjednici bojnih kola vidjeli, da to nije
Izraelov kralj, odstupili su od njega.
34 A jedan momak onako nasumce odapeo svoj
lūk i pogodio Izraelova kralja gdje se kopča oklop.
Onda je ovaj zapovjedio svojemu vozaču “Okreni i
izvedi me iz boja, jer sam ranjen!”
35 Ali je boj onoga dana bio sve žešći, i tako je
morao kralj izdržati uspravno stojeći u kolima na-
prema Sirijcima. Uvečer on je umro. Krv iz rane
bila se izlila u bojna kola.
36 O sunčanom zapadu odjeknuo je glas kroz ta-
bor: “Svaki neka se vrati u svoj grad i k svojoj kući,
jer je kralj mrtav.”
37 Nakon dolaska u Samariju pokopali su kralja u
Samariji.
38 Kad su prali bojna kola na samarijskom jezeru,
psi su lizali njegovu krv, i bludnice su se kupale u
njoj, kako je to bio navijestio Gospodin.
39 Ostala djela Ahabova i sve što je učinio i gradnja
dvora od bjelokosti i utvrđenje svih gradova; nije li
to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?
40 Kad je Ahab počinuo kod svojih otaca, umjesto
njega kraljevao je njegov sin Ahazija.
41 Jošafat, sin Asin, kraljevao je nad Judom u
četvrtoj godini kraljevanja Ahabova nad Izraelom.
42 Imao je Jošafat trideset i pet godina kad je po-
stao kralj, i vladao je u Jeruzalemu dvadeset i pet
godina. Njegova majka zvala se Azuba i bila je kći
Šilhijeva.
43 On je posve išao putom svojega oca Ase i nije
odstupao od njega i činio je što je bilo pravo u
očima Gospodina. Samo uzvisine nisu bile
srušene. Još uvijek prinosio je narod žrtve zaklan-
ice i kadio kād na uzvisinama.
44 S Izraelovim kraljem živio je Jošafat u miru.
45 Ostala djela Jošafatova, pobjede koje je izvo-
jevao i ratovi koje je vodio; nije li to zapisano u knjizi
ljetopisa Judinih kraljeva?
46 I ostatak pokvarenih bludnica, koje su bile pre-
ostale iz vremena njegova oca, on je iskorijenio iz
zemlje.
47 U Edomu nije bilo onda kralja nego samo
kraljev namjesnik.
48 Jošafat je dao sagraditi taršiške lađe da idu u
Ofir po zlato, ali nisu stigli ondje, jer su se lađe raz-
bile u Esion-Geberu.
49 Onda je Ahazija, sin Ahabov, predložio Joša-
fatu “Moji ljudi mogli bi s tvojima ići na lađe.” Ali
Jošafat nije na to pristao.
50 Kad je Jošafat bio počinuo kod svojih otaca,
pokopali su ga kod njegovih otaca u gradu njegova
djeda Davida. Umjesto njega kraljevao je njegov
sin Joram.
51 Ahazija, sin Ahabov, postao je u Samariji Izra-
elov kralj u sedamnaestoj godini kraljevanja Joša-
fatova Judina kralja, i kraljevao je dvije godine nad
Izraelom.
52 Činio je zlo pred Gospodinom, i išao putovima
svojega oca i svoje majke i putom Jeroboama,
sina Nebatova, koji je bio Izraela naveo na grijeh.
53 On je služio Baalu i klanjao mu se. S tim je
razgnjevio Gospodina, Boga Izraelova, posve
kako je to bio činio njegov otac.

Druga Knjiga Kraljeva

1 Poslije Ahabove smrti Moab se pobunio
protiv Izraela.
2 Nato je Ahazija u Samariji pao kroz rešetku pro-
zoru svoje gornje sobe i ozlijedio se, pa je poslao
poslanike i rekao im: “Idite, pitajte Baal-Zebuba,
ekronskog boga, hoću li ozdraviti od ove ozljede!”
3 Ali anđeo Gospodinov zapovjedio je Iliji, Tiš-
bićaninu: “Ustani, izađi u susret poslanicima sa-
marijskog kralja i kaži im: ‘Zar nema Boga u
Izraelu, te idete Baal-Zebubu, bogu u Ekronu, da
ga pitate?’
4 Stoga ovako govori Gospodin: ‘S postelje, na
koju si se popeo, nećeš više sići, jer moraš umri-
jeti.’ I otišao Ilija svojim putom.
5 I kad se poslanici vratili k onomu, upitao ih on:
“Zašto ste se već vratili!”
6 Oni mu odgovorili: “Jedan čovjek došao nam u
susret i rekao nam: ‘Idite vratite se kralju, koji vas je
poslao, i javite mu: “Ovako govori Gospodin: ‘Zar
nema Boga u Izraelu, te šalješ k Baal-Zebubu,
bogu u Ekronu, da ga pitaš? Zato nećeš više sići s
postelje na koju si se popeo, jer moraš umrijeti.’ ”
7 On ih upitao: “Kako izgleda taj čovjek koji vam je
došao u susret i to vam rekao?”
8 Oni mu odgovorili: “Bio je čovjek, koji je nosio
dlakavu haljinu i oko bedara kožnat pojas.” Onda
je od povikao: “To je Ilija, Tišbićanin!”
9 Potom je poslao k njemu pedesetnika s njego-
vom pedesetoricom. Kad je on došao k njemu, on
je upravo sjedio na vrhuncu gore. On ga pozvao:
“Čovječe Božji, kralj zapovjeda: ‘Siđi dolje!’ ”
10 Odgovorio je Ilija pedesetniku, govoreći: “Ako
sam Božji čovjek, neka padne oganj s neba i
proždre tebe i tvoju pedesetoricu!” I pao je oganj s
neba i prožderao njega i njegovu pedesetoricu.
11 Onda je opet poslao k njemu drugoga pedeset-
nika s njegovom pedesetoricom. Ovaj mu zapo-
vjedio: “Čovječe Božji, ovako zapovjeda kralj: ‘Siđi
brže!’ ”
12 Odgovorio im Ilija rekavši: “Ako sam Božji čo-
vjek, neka padne oganj s neba i proždre tebe i tvoju
pedesetoricu!” I pao je oganj Božji s neba i
prožderao njega i njegovu pedesetoricu.
13 Opet je poslao još trećega pedesetnika s njego-
vom pedesetoricom. Kad je ovaj treći pedesetnik
došao, pao pred Iliju na koljena i zamolio za milost
i rekao: “Čovječe Božji, sačuvaj ipak moj život i
život ove pedesetorice tvojih slugu!
14 Eto, oganj je pao s neba i prožderao oba prijaš-
nja pedesetnika s njihovom pedesetoricom. Sada
neka bude barem moj život dragocjen u tvojim
očima !”
15 Onda je rekao anđeo Gospodinov Iliji: “Idi samo
s njim i ne boj ga se!” I tako je on ustao i otišao s njim
kralju.
16 I rekao mu onda: “Ovako govori Gospodin: ‘Jer
si poslao poslanike Baal-Zebubu, bogu u Ekronu,
da ga pitaju, kao da nema Boga u Izraelu, da bi ga

pitao, nećeš više sići s postelje na koju si se popeo,
nego ćeš umrijeti!"
17 I umro je po riječi Gospodinovoj, koju je bio na-
vijestio Ilija. Umjesto njega kraljevao je Joram u
drugoj godini kraljevanja Jorama, sina Jošafa-
tova, nad Judom, jer on nije bio ostavio sina.
18 Ostala djela, koja je učinio Ahazija, nisu li za-
pisana u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?

2 A dogodilo se prije nego je Gospodin uzeo Iliju
u vihoru na nebo, napustio je Ilija s Elišejem
Gilgal.
2 Ilija je zamolio Elišeja: "Ostani ovdje, jer Gospo-
din šalje mene u Betel." A Elišej je odgovorio:
"Tako mi živoga Gospodina i tebe samoga, ja te ne
ostavljam!" I tako su sišli u Betel.
3 Proročki učenici, koji su živjeli u Betelu, došli su
k Elišeju i upitali ga: "Znaš li da će Gospodin danas
tvojega gospodara od tebe uzeti k sebi?" On je
odgovorio "Jest, znam, šutite!"
4 I još jedanput zamolio ga Ilija: "Elišej, ostani ipak
ovdje! Gospodin šalje mene u Jerihon." A on je
odgovorio: "Tako mi živoga Gospodina i tebe
samoga, ja te ne ostavljam!" I tako su došli u Jeri-
hon.
5 Proročki učenici, koji su živjeli u Jerihonu, pris-
tupili su k Elišeju i upitali ga: "Znaš li da će Gospo-
din danas tvojega gospodara od tebe uzeti k
sebi?" On je odgovorio: "Jest, znam, šutite!"
6 Opet ga zamolio Ilija "Ostani ipak ovdje, jer je
Gospodin poslao mene na Jordan." A on je
odgovorio: "Tako mi živoga Gospodina i tebe
samoga, ja te ne ostavljam!" I tako su nastavili svoj
put obojica zajedno.
7 Pedeset proročkih učenika išlo je za njima, ali su
ostali po strani na nekoj udaljenosti, dok su oni
obojica stajali kod Jordana.
8 Ilija je uzeo svoj ogrtač, smotao ga i udario njim
po vodi, i ona se razdijelila na obje strane, te su
obojica prešli prijeko po suhom.
9 Kad su bili prijeko, Ilija je rekao Elišeju: "Moli
samo, ako ti imam još što učiniti, prije nego budem
uznesen ispred tebe!" Elišej je odgovorio: "Neka bi
dvije trećine tvojega duha prešle na mene!"
10 Onaj je rekao: "Tražiš veliku stvar. Ako me vidiš
kad budem uznesen ispred tebe, bit će ti tako, in-
ače ne."
11 Dok su išli dalje razgovarajući, došla su
odjedanput ognjena kola s ognjenim konjima i
rastavili ih obojicu; i Ilija se odvezao u vihoru put
neba.
12 Kad je to vidio Elišej, glasno je povikao: "Oče
moj, oče moj! Kola Izraelova i njegovi konjanici!"
Kad ga više nije vidio, uzeo je svoje haljine i
razderao ih na dvoje.
13 Podigao je ogrtač, koji je bio spao s Ilije, vratio
se i stupio na obalu Jordana.
14 On je uzeo ogrtač, koji je bio spao s Ilije, udario
njim po vodi i povikao: "Gdje je sad Gospodin, Bog
Ilijin?" I kad je on udario po vodi, razdijelila se ona
na obje strane, i prešao je Elišej prijeko.
15 Kad su proročki učenici iz Jerihona vidjeli to s
druge strane, povikali su: "Duh Ilijin je počinuo na
Elišeju!" Oni mu izašli u susret, bacili se pred njim
na zemlju ničice.
16 Onda su mu rekli: "Tvojih sluga ima ovdje pede-
set junaka. Neka oni idu i traže tvojega gospodara!
Možda ga je odveo Duh Gospodinov i sklonio ga
na kakvo brdo ili u koju dolinu." A on je odgovorio:
"Ne šaljite ih!"
17 A kad su stalno navaljivali na njega, rekao je:
"Pošaljite ih samo!" I poslali su pedeset ljudi. Oni
su ga tražili tri dana, ali ga nisu našli.
18 Kad se vratili k njemu—on je bio još u Jeri-
honu—rekao im: "Nisam li vam rekao da ne idete?"
19 Onda su stanovnici grada rekli Elišeju: "Pogle-
daj položaj grada doduše dobar je, kako vidiš, gos-
podaru, ali je voda loša i zemlja neplodna."
20 On je rekao: "Donesite mi novu zdjelu i stavite
soli u nju!" Oni su mu donijeli sol.
21 Onda je on izašao na izvor, bacio u njega sol i
rekao: "Ovako govori Gospodin: 'Ozdravljam ovu
vodu; od sada neće ona više uzrokovati ni smrti ni
pobacivanja.' "
22 Tako je postala voda zdrava do današnjega
dana po riječi koju je bio rekao Elišej.
23 Onda je otišao u Betel; i kako je išao putom,
izašla su mala djeca iz grada, rugala mu se i vikala:
"Hodi, ćelo! Hodi, ćelo!"
24 On se obazreo, i kad ih je vidio, prokleo ih u Ime
Gospodinovo. Onda su izašle dvije medvjedice iz
šume i rastrgale četrdeset i dvoje djece između
njih.
25 Onda je otišao na Karmel i odatle se vratio u
Samariju.

3 Nato je Joram, sin Ahabov, kraljevao je nad
Izraelom u Samariji u osamnaestoj godini kra-
ljevanja Jošafatova nad Judom. On je vladao dva-
naest godina.
2 Činio je zlo pred Gospodinom, ako i ne u onoj
mjeri kao njegov otac i njegova majka. On nije uk-
lonio Baalove stupove koje je bio podigao njegov
otac.
3 Ali je ostao tvrdo u grijesima Nebatova sina Jero-
boama, na koje je bio naveo Izraela, i nije odstupio
od njih.
4 Meša, moapski kralj, bavio se stočarstvom. On je
imao kao danak davati Izraelovu kralju stotinu tisu-
ća janjaca i vunu od stotinu tisuća ovnova.
5 Ali čim je bio umro Ahab, pobunio se moapski
kralj protiv Izraelova kralja.
6 Onda jednoga dana izašao je kralj Joram iz Sa-
marije i prebrojio sav izraelski narod.
7 Ujedno poslao Jošafatu, Judinu kralju, ovu vijest:
"Moapski kralj pobunio se protiv mene. Nećeš li
poći sa mnom na vojsku protiv Moabaca?" On je
odgovorio "Jest, poći ću; ja ti stojim posve na slu-
žbu. Moj narod je tvoj narod, moji konji su tvoji
konji."
8 Upitao je dalje: "Kojim putom da krenemo?" On je
odgovorio: "Putom preko Edomske pustinje."
9 I tako je izašao Izraelov kralj s Judinim kraljem i s
edomskim kraljem. Kad su bili prevalili sedam
dana hoda, nestalo je vode za vojsku i za stoku
koja je išla s njima.
10 Onda je povikao Izraelov kralj: "Jao, Gospodin
je dozvao nas tri kralja ovamo da nas preda u ruke
Moabcima!"
11 Jošafat je upitao: "Ima li tu koji Gospodinov pro-
rok, preko koga bismo mogli upitati Gospodina?" I
odgovorio je jedan od ljudi Izraelova kralja, govo-
reći: "Ovdje je Elišej, sin Šafatov, koji je Iliji vodom
polijevao ruke."
12 Jošafat je rekao: "U njemu je riječ Gospodino-
va." Tako Izraelov kralj i Jošafat i edomski kralj su
otišli k njemu.
13 Elišej je rekao Izraelovu kralju: "Što ja imam s
tobom? Obrati se prorocima svojega oca i proroci-
ma svoje majke!" A Izraelov kralj je rekao: "Ipak ne,
jer je Gospodin dozvao ovamo ova tri kralja da ih
preda u ruke Moabcima?"
14 Elišej je odgovorio: "Tako mi živoga Gospodina
vojska, u čijoj sam službi: Kad ne bih gledao na

Jošafata, Judina kralja, tebe ne bih ni pogledao.
15 Dovedite mi sada jednog svirača harfe!" Kad je svirač udarao u žice, došla je ruka Gospodinova na njega.
16 I on je rekao: "Ovako govori Gospodin: 'Iskopajte u ovoj dolini jamu uz jamu!'
17 Jer ovako govori Gospodin: 'Nećete osjetiti vjetra i nećete vidjeti kiše. Ipak će se ova dolina napuniti vodom tako da mognete piti vi s vašom stokom i vašom tovarnom marvom.'
18 Ipak to nije još dosta Gospodinu, jer on će vam i Moabce predati u ruke.
19 Sve tvrde gradove i sve izabrane gradove ćete osvojiti, sva ćete plodna stabla posjeći, sve ćete izvore zatrpati i svaku ćete dobru njivu kamenjem poništiti."
20 I zaista, ujutro u doba kad se prinosi žrtva, došla je odjednom voda od Edoma, tako da je bila poplavljena sva okolica.
21 Kad su Moabci dočuli da su izašli kraljevi da navale na njih, sazvali su sve za oružje sposobne ljude, i na međi se namjestili.
22 Onda rano ujutro, kad je ogranulo sunce nad onom vodom, učinilo se pred Moabcima voda crvena kao krv.
23 Oni su povikali: "To je krv! Sigurno su se kraljevi pobili i jedan drugoga pogubili; pa sada na plijen, Moabci!"
24 A kad su došli do izraelskoga tabora, podigli se Izraelovi sinovi i natjerali Moabce u bijeg, pritisnuli ih i zadali Moabcima još daljnje poraze.
25 Gradove su razorili i na svaku dobru njivu bacili svaki po kamen, dok nije bila sva zasuta. Sve izvore su zatrpali i sva plodna stabla posjekli. Napokon je ostao još samo grad na hridini Kir-Hareset; i njega su opkolili i praćari su počeli na njega pucati.
26 A kad je vidio moapski kralj da više nije dorastao boju, uzeo je sedam stotina teško naoružanih ratnika i pokušao prodrijeti kod edomskog kralja, ali nije uspio.
27 Onda je uzeo svojega prvorođenog sina, koji je trebao nakon njega postati kralj, i prineo ga kao žrtvu paljenicu na zidu. To se silno ogadilo Izraelovim sinovima. Oni su otišli od njega i vratili se u svoju zemlju.

4 Jedna između žena proročkih učenika, zamolila je Elišeja: "Moj muž, tvoj sluga, je umro, a znaš da je tvoj sluga bio štovatelj Gospodina. Sad dolazi vjerovnik i uzet će mi moja oba sina za robove."
2 Elišej je upitao: "Što da ti učinim? Kaži mi što imaš u kući!" Ona je odgovorila: "Tvoja sluškinja nema ništa u kući do posudicu ulja.":
3 Onda joj je on rekao: "Idi, zatraži posuda od svih svojih susjeda, praznih posuda, i to ne samo nekoliko!
4 Onda idi kući, zaključaj za sobom vrata i za svojom obojicom sinova i nalijevaj u sve te posude! Kad je pun jedan, stavi ga na stranu!"
5 I ona je otišla od njega, zaključala vrata za sobom i za svojim sinovima; oni su joj dodavali posude, a ona je nalijevala.
6 I dogodilo se, kad su bile posude pune, rekla je ona svojem sinu: "Daj mi još jednu posudu!" On joj odgovorio: "Nema više nijedne!" Onda je prestalo teći ulje.
7 Ona je otišla i rekla Božjemu čovjeku. On je rekao: "Idi, prodaj ulje i plati svoje vjerovnike! Od onoga što preostane, možeš živjeti sa svojim sinovima."
8 Dogodilo se jednoga dana da je prolazio Elišej pokraj Šunama. Ondje je živjela ugledna žena koja mu ponudila jelo, i kad god bi onuda prolazio, navraćao se k njoj na jelo.
9 Ona je rekla svojem mužu: "Eto, znam, da je to svet Božji čovjek, koji redovito prolazi pokraj nas.
10 Hajde, da mu napravimo malu gornju sobu na zidu, pa da mu namjestimo postelju, stol, stolicu i svjetiljku. Kad nam onda dođe, može se tu skloniti."
11 I kad je jednoga dana opet došao ondje, ušao u gornju sobu i zaspao ondje.
12 Potom je zapovjedio svojemu sluzi Gehaziju: "Pozovi našu Šunamku!" On je pozvao, i ona je stupila pred njega.
13 I on je rekao onomu: "Kaži joj sad: 'Ti si se za nas toliko brinula. Što hoćeš da ti učinim? Imaš li što da progovorimo za tebe kralju ili vojskovođi?' " Ona je odgovorila: "Ja živim među svojim narodom."
14 On je rekao: Što bi joj se moglo učiniti?" Gehazija je odgovorio: "Eto nažalost nema sina, a muž joj je star."
15 Potom je on rekao: "Pozovi ju!" On ju dozvao, i ona je stala na vratima.
16 I on joj rekao: "Do godine u ovo doba milovat ćeš sina." A ona je odgovorila: "Nemoj, moj gospodaru, Božji čovječe, varati svoje sluškinje!"
17 I zaista zatrudnjela je žena i rodila sina druge godine u to doba, kako joj je bio obećao Elišej.
18 Kad je dječak bio odrastao, izašao je on jednoga dana svojem ocu kod žetelaca.
19 Onda se potužio svojem ocu: "Ah, glava, moja glava!" On je rekao sluzi: "Nosi ga kući k njegovoj majci!"
20 On ga uzeo i odnio ga k njegovoj majci. Do podne još je sjedio na njezinu krilu, onda je umro.
21 Onda je ona otišla gore, položila ga na postelju Božjega čovjeka, zaključala za njim i izašla.
22 Potom je pozvala svojega muža i zamolila ga: "Pošalji mi jednoga slugu i jednu magaricu! Hoću brzo k Božjemu čovjeku i opet natrag."
23 A on je upitao: "Zašto danas hoćeš ići k njemu? Niti je mlađak ni Subotnji dan." Ona je odgovorila: "Dobro je!"
24 Potom je dao osedlati magaricu i rekao svojem sluzi: "Goni samo neprestano i nemoj mi zastajati nigdje, osim kad ti kažem!"
25 Tako je otišao i došao k Božjemu čovjeku na Karmel. A kad je Božji čovjek opazio izdaleka, rekao je svojemu sluzi Gehaziju: "Gle, to je naša Šunamka!
26 Trči pred nju i pitaj ju: 'Je li sve dobro s tobom? Jesu li zdravo i tvoj muž i dječak?' " Ona je odgovorila: "Zdravo smo."
27 Ali kad je došla k Božjemu čovjeku na goru, ogrlila mu noge. Gehazija pristupio i htio je odmaknuti, ali je Božji čovjek rekao: "Pusti ju, jer je duboko rastužena; a Gospodin krije od mene i nije mi javio."
28 Ona se počela tužiti: "Jesam li svojega gospodara molila za sina? Nisam li rekla: 'Ne varaj me?' "
29 Onda je on zapovjedio Gehaziju: "Opaši svoja bedra, uzmi moj štap u ruku, pa idi! Ako susretneš koga, ne pozdravljaj ga, i ako te tko pozdravi, ne zahvaljuj mu! Stavi štap moj na lice dječaku!"
30 A majka dječakova je povikala: "Tako mi živoga Gospodina i tebe samoga, ne puštam te!" I on se podignuo i pošao s njom.
31 Gehazija je bio međutim otišao naprijed i stavio štap na lice dječaku, ali nije bilo ni glasa ni znaka

života. On je stoga otišao natrag njemu u susret i
javio mu, da se nije probudio dječak.
32 Kad je Elišej došao u kuću, našao je dječaka
gdje leži mrtav na njegovoj postelji.
33 On se povukao natrag, zaključao vrata za so-
bom i za dječakom i pomolio se Gospodinu.
34 Potom se popeo na postelju i legnuo na dječa-
ka. Stavio svoja usta na njegova usta, svoje oči na
njegove oči i svoje ruke na njegove ruke. I dok je on
bio tako ispružen po njemu, ugrijalo se dječakovo
tijelo.
35 Potom se on povukao natrag i pošao po kući
jednom ondje i ovdje, popeo se opet na postelju i
pružio se još jedanput po njoj. Onda je dječak kih-
nuo sedam puta, i dječak je otvorio svoje oči.
36 I pozvao je on Gehazija; zapovjedio mu:
"Dovedi našu Šunamku!" On ju pozvao, i kad je
ona došla k njemu, rekao je on: "Uzmi svojega
sina!"
37 Ona je pristupila, pala mu pred noge i poklonila
se do zemlje, onda je uzela svojega sina i izašla.
38 Elišej je došao opet u Gilgal, kad je upravo bila
glad u zemlji. I dok su proročki učenici sjedili pred
njim, zapovjedio je on svojem sluzi: "Pristavi veliki
kuhinjski lonac i skuhaj jelo za proročke učenike!"
39 Onda je otišao jedan u polje da nabere zele-
nine. Našao je ondje divlju povijušu i istrgnuo s nje
divljih ugoraka, napunio sav svoj ogrtač. Onda
došao kući i sasjekao ih za jelo u kuhinjski lonac, ali
nije znao što su.
40 A kad su usuli jelo ljudima, i oni počeli jesti, po-
vikali su iza glasa: "Smrt je u loncu, Božji čovječe!"
I nisu mogli dalje jesti.
41 A on je rekao: "Donesite ovamo brašna!" Bacio
to u lonac i rekao: "Uspij ljudima, neka jedu!" I nije
više bilo ništa škodljivo u loncu.
42 Jednoga dana došao netko iz Baal-Šališe i do-
nio Božjemu čovjeku u svojoj torbi kruhove od
prvina, dvanaest ječmenih kruhova i istučene
klasove. On je zapovjedio: "Podaj ljudima neka
jedu!"
43 A sluga je odgovorio: "Kako mogu to postaviti
pred stotinu ljudi?" A on je rekao: "Podaj ljudima
neka jedu, jer tako govori Gospodin. Jest ćete i još
će od toga preostati."
44 Onda im on to postavio. Oni su jeli i još im je
preostalo, kako je bio Gospodin obećao.

5 Naaman, vojskovođa sirijskog kralja, bio je čo-
vjek koji je kod svojega gospodara mnogo vri-
jedio i bio vrlo ugledan, jer je preko njega Gospodin
podijelio Sirijcima pobjedu. Ali taj čovjek, veliki ju-
nak, bio je gubav.
2 A bili su Sirijci u jednom boju zarobili i odveli iz
izraelske zemlje mladu djevojku. Ona je postala
sluškinja kod Naamanove žene.
3 Ona je rekla svojoj gospodarici: "Kad bi se ipak
moj gospodar obratio proroku u Samariji, on bi ga
zacijelo ozdravio od njegove gube."
4 Onda je otišao Naaman i javio to svojemu gospo-
daru: "Tako i tako rekla je djevojka iz izraelske
zemlje."
5 Sirijski kralj je rekao "Dobro, idi ondje, a ja ću po
tebi poslati pismo Izraelovu kralju." Tako se on
zaputio, uzeo sobom deset talenata srebra, šest
tisuća šekela zlata i desetore svečane haljine.
6 I predao Izraelovu kralju pismo s ovim sadrža-
jem: "Istodobno s ovim pismom šaljem k tebi svo-
jega slugu Naamana da ga ozdraviš od njegove
gube."
7 Kad je Izraelov kralj bio pročitao pismo, razderao
je svoje haljine i povikao: "Zar sam ja Bog, koji
može ubiti i život povratiti, te ovaj šalje k meni da
oslobodim čovjeka od njegove gube? Tu vidite
jasno da on traži svađu sa mnom."
8 I dogodilo se kad je saznao Elišej, Božji čovjek,
da je Izraelov kralj razderao svoje haljine, poslao
je kralju i poručio ovo: "Zašto si razderao svoje
haljine? Neka dođe sada k meni da spozna da ima
prorok u Izraelu!"
9 Tako je došao Naaman s konjima i kolima i stao
pred Elišejevim kućnim vratima.
10 Elišej mu poručio preko jednoga glasnika: "Idi,
okupaj se sedam puta u Jordanu, pa ćeš opet po-
stati zdrav i čist!"
11 Naaman se na to ozlovoljio, pošao i primijetio:
"Mislio sam, da će on sam izići, pred mene stupiti,
Ime Gospodina, svojega Boga, zazvati, svoju ruku
prema svetištu uzdignuti i tako gubu oduzeti.
12 Nisu li Abana i Parpar, rijeke u Damasku, bolje
od svih voda u Izraelu? Ne bih li postao čist i kad
bih se okupao u njima?" I on se okrenuo i otišao
odatle pun gnjeva.
13 Ali njegove sluge su pristupile k njemu i rekle
mu: "Štovani oče, da je prorok tražio od tebe što
teško, ti bi sigurno učinio. Koliko više kad on samo
traži od tebe: 'Okupaj se, pa ćeš postati čist!' "
14 Onda je on sišao k Jordanu i zaronio u njega
sedam puta po zapovijedi Božjega čovjeka. I nje-
govo tijelo je postalo tako čisto kao tijelo maloga
djeteta.
15 Onda se vratio k Božjemu čovjeku sa svom svo-
jom pratnjom. Kad je došao, stupio je pred njega i
rekao: "Sad znam da na cijeloj zemlji nema Boga
nego samo u Izraelu. Pa uzmi dar od svojega
sluge!"
16 Ali je on rekao: "Tako mi živoga Gospodina, u
čijoj sam službi, ne uzimam ništa." I premda je na-
valjivao na njega, on nije htio uzeti.
17 Napokon je Naaman zamolio: "Kad, eto, nećeš,
a ono neka se meni, tvojemu sluzi, dade ove zem-
lje koliko mogu ponijeti dvije mazge, jer tvoj sluga
neće više prinositi žrtava paljenica i zaklanica ni-
jednomu drugom bogu osim Gospodinu.
18 Ali Gospodin neka oprosti ovo tvojemu sluzi:
kad moj kraljevski gospodar uđe u hram Rimonov
da se ondje pokloni, i pritom se nasloni na moju
ruku, onda neka bih se i ja smio pokloniti u hramu
Rimonovu kad se on pokloni u hramu Rimonovu.
Neka bi to Gospodin oprostio tvojemu sluzi!"
19 Onda mu je on rekao: "Idi u miru!" Tako je on
otišao od njega jedan komad puta.
20 Ali je Gehazija pomislio, sluga Božjega čovjeka
Elišeja: "Gospodar je moj jeftino otpremio toga
Sirijca Naamana i nije ništa uzeo od onoga što je
donio sobom. Tako mi živoga Gospodina, potrčat
ću za njim i uzet ću što od njega."
21 I tako je Gehazija otrčao za Naamanom. Kad je
opazio Naaman gdje trči za njim, nagnuo se s kola
k njemu i upitao: "Treba li što?"
22 On je odgovorio: "Jest, moj gospodar šalje me
da ti reknem: "Upravo sada došli su k meni dva
mladića iz gore Efraimove, proročki učenici. Daj mi
za njih talenat srebra i dvoje svečane haljine!"
23 Naaman je rekao: "Ugodi mi i uzmi dva talenta!"
I natjerao ga i svezao dva talenta u dvije kese, uz to
dvoje svečane haljine. On ih predao dvojici sluga,
i oni su to nosili pred njim.
24 Kad je on došao na brdo, uzeo im to, ostavio u
kući i otpustio ljude, koji su onda otišli svojim pu-
tom.
25 Onda je ušao on i stao pred svojega gospodara.
Elišej ga upitao: "Odakle dolaziš, Gehazije?" On je
odgovorio: "Tvoj sluga nije bio izašao."

26 Ali mu je onaj rekao: "Nisam li bio u duhu ondje
kad se netko iz svojih kola nagnuo k tebi? Nisi li ti
uzeo novce da sebi nabaviš haljine, maslinike, vi-
nograde, ovce i goveda, sluge i sluškinje?
27 I zato guba Naamanova neka prione vječno za
tebe i za tvoje potomke!" I onaj otišao ispred njega,
bijel od gube kao snijeg.

6 Jednoga dana rekli su proročki učenici Elišeju:
"Eto vidi, prostor koji mi ovdje zauzimamo kod
tebe, odviše nam je tijesan!
2 Mi ćemo poći na Jordan, ondje ćemo svaki uzeti
po gredu i ovdje ćemo sebi napraviti kuću." On je
odgovorio: "Idite samo!"
3 A jedan je zamolio: "Budi tako dobar i pođi sa
svojim slugama!" On je odgovorio: "Dobro, idem s
vama.
4 I tako je pošao s njima. Kad su došli na Jordan,
počeli su sjeći drva.
5 Kad je jedan tesao gredu, pala mu željezna
sjekira u vodu. On je povikao i rekao: "Jao, gospo-
daru! Još mi je ona posuđena."
6 A Božji čovjek je upitao: "Gdje je pala?" Onaj mu
pokazao mjesto. I on je sebi odrezao komad drva,
bacio ga ondje i učinio da ispliva sjekira.
7 Onda je on rekao: "Izvadi je van!" I čovjek je
pružio svoju ruku, te ju uzeo.
8 Kad je sirijski kralj ratovao protiv Izraela, učinio je
sa svojim slugama ovaj dogovor: "Na tom i na tom
mjestu ćete se utaboriti!"
9 A Božji čovjek je poslao Izraelovu kralju i poručio
mu: "Čuvaj se da ne prolaziš onim mjestom, jer su
ondje Sirijci u zasjedi."
10 Onda je Izraelov kralj poslao na ono mjesto što
mu ga je bio označio Božji čovjek. Svaki put, kad bi
ga opomenuo, bio je na oprezu. Tako se to češće
događalo.
11 Zbog toga se zabrinuo sirijski kralj. On je po-
zvao svoje sluge i upitao ih: "Biste li mi mogli reći
tko od nas drži s Izraelovim kraljem?"
12 Jedan od njegovih sluga je odgovorio: "Nije
tako, moj gospodaru i kralju, nego Elišej, prorok u
Izraelu, priopćuje Izraelovu kralju, čak i riječi koje
govoriš u svojoj spavaonici."
13 Onda je zapovjedio: "Idite, pogledajte gdje on
prebiva, da pošaljem ondje da ga uhvate!" Javili su
mu, govoreći: "Zaista on je u Dotanu."
14 I poslao je onamo konje i bojna kola i jaku vo-
jsku. Oni su došli noću i opkolili grad.
15 A kad se ujutro dignuo sluga Božjega čovjeka i
izašao van, stajala je oko grada vojska s konjima i
kolima. Njegov ga sluga upitao: "Jao, gospodaru
što da učinimo?"
16 A on je rekao: "Ne boj se, jer onih koji su na
našoj strani, ima više negoli onih koji su na njihovoj
strani."
17 I pomolio se Elišej: "Gospodine, otvori mu oči
da vidi!" I Gospodin je otvorio oči sluzi i vidio kako
je bila gora oko Elišeja puna ognjenih konja i kola.
18 I kad neprijatelji Sirijci pošli protiv njega, pomo-
lio se Elišej Gospodinu: "Udari te ljude sljepoćom!"
I udario ih sljepoćom, kako je to bio zamolio Elišej.
19 Nato se okrenuo Elišej k njima: "To nije pravi
put, i to nije pravi grad. Hodite za mnom! Ja ću vas
odvesti k čovjeku koga tražite." I odveo ih u Sa-
mariju.
20 Kad su bili došli u Samariju, pomolio se Elišej:
"Otvori im sad oči da vide!" Gospodin im otvorio
tada oči, i vidjeli su najedanput da su usred Sama-
rije.
21 Kad ih opazio Izraelov kralj, upitao je Elišeja:
"Oče moj, hoću li ih dati sasjeći?"
22 A on je rekao: "Ne! Zar ćeš sasjeći one koje nisi
zarobio svojim mačem i lukom? Iznesi im jela i
pića, neka jedu i piju! Onda neka idu kući svojem
gospodaru!"
23 On im onda pripremio veliku gozbu, i oni su jeli
i pili. Onda ih otpustio i oni se vratili natrag svojem
gospodaru. Od toga vremena nije više upadala
sirijska vojska u izraelsku zemlju.
24 Kasnije skupio je Ben-Hadad, sirijski kralj, svu
svoju vojsku, izišao pred Samariju i opkolio ju.
25 Nastala je strahovita glad u Samariji. Oni su ju
opsjedali tako dugo dok nije bila glava magareća
za osamdeset šekela srebra, a četvrt kaba nečisti
golubinje za pet šekela srebra.
26 Kad je jednom Izraelov kralj išao po zidu, pov-
ikala mu jedna žena: "Pomozi mi, moj gospodaru i
kralju!"
27 On je rekao: "Ako ti ne pomogne Gospodin,
kako ću ti ja pomoći? Možda kojim darom s gumna
ili iz tijeska!"
28 Onda ju kralj upitao: "Što te muči?" Ona je
odgovorila: "Ova tu žena mi je rekla: 'Daj ovamo
svoje dijete da ga danas pojedemo, a moje dijete
ćemo onda sutra pojesti.'
29 Tako smo skuhale moje dijete i pojele ga. A kad
sam joj idućega dana rekla: 'Daj ovamo svoje di-
jete da ga pojedemo,' onda je ona sakrila svoje di-
jete.' "
30 A dogodilo se, kad je čuo kralj ženine riječi,
razderao je svoje haljine, jer je išao po zidu, narod
je vidio da on na golu tijelu nosi pokorničku odjeću.
31 I on je povikao: "Neka me kazni Bog kako hoće
ako glava Elišejeva, sina Šafatova, ostane još da-
nas na njemu!"
32 Elišej je bio u svojoj kući, dok su starješine
sjedile kod njega. Onda je kralj poslao naprijed
jednoga čovjeka. A prije nego je poslanik stigao k
njemu, rekao je Elišej starješinama: "Eto, on šalje
toga krvnika da mi odsiječe glavu! Pazite! Čim
dođe poslanik, zaključajte vrata i njemu se odu-
prite na vratima! Ne čuje li se već za njim topot
nogu njegova gospodara?"
33 Dok je još govorio s njima, stupio je već i kralj
pred njega i rekao: "Kad Gospodin nanosi takvo
zlo, kako ću se još uzdati u Gospodina."

7 A Elišej navijestio: "Čujte riječ Gospodinovu!
Ovako govori Gospodin: 'Sutra će u ovo doba
na vratima Samarije biti jedna mjera bijeloga bra-
šna za šekel, a dvije mjere ječmenoga brašna za
šekel.' "
2 Dvorski činovnik, na čiju se ruku naslanjao kralj,
je odgovorio Božjemu čovjeku: "I kad bi Gospodin
načinio okna na nebu, kako bi se moglo takvo što
dogoditi?" A on je odgovorio: "Vidjet ćeš svojim
očima, ali ga nećeš jesti."
3 A bila su izvan gradskih vrata četiri gubavca, i oni
su rekli jedan drugomu: "Što ćemo ovdje stajati
dok umremo?
4 Ako odemo u grad, gdje je glad, umrijet ćemo
ondje, a ostanemo li ovdje, umrijet ćemo ovdje.
Zato hajdemo otići u tabor Sirijaca! Ako nas ostave
u životu, ostat ćemo u životu; ako nas pogube, pa
umrijet ćemo."
5 Oni se u sumrak podigli i zaputili u tabor Sirijaca.
Došli su do sirijskog kraja tabora, ali nije bilo nigdje
nikoga.
6 Gospodin je, naime, bio učinio da se u taboru
Sirijaca čuje štropotanje bojnih kola i konja i buka
velike vojske, tako da je govorio jedan drugomu:
"Sigurno je Izraelov kralj protiv nas najmio hitejske
kraljeve i egipatske kraljeve da udare na nas."

7 Zato su se u sumrak bili podigli i pobjegli. Svoje
šatore, svoje konje i magarce, sav tabor, kako je
bio, bili su ostavili i pobjegli da spase svoj život.
8 Kad su oni gubavci bili došli na drugi kraj tabora,
ušli su u jedan šator, najeli se i napili se, uzeli su
sobom ondje srebro, zlato i haljine i otišli da to
sakriju. Onda se vratili natrag i ušli u drugi šator, i
ovaj su oplijenili i otišli opet da to sakriju.
9 Onda su rekli među sobom "Ne smijemo činiti
tako. Današnji je dan, dan radosne vijesti. Ako
šutimo i do sutra rano čekamo, bit ćemo krivi. Zato
hajde idemo to javiti kraljevskom dvoru!"
10 Tako se podigli, dozvali gradske vratare i rekli
su im: "Došli smo u tabor Sirijaca, ali ondje nije bilo
nikoga vidjeti ni čuti, samo povezani konji i
magarci, i šatori, kako su bili prije."
11 Gradski vratari su to glasno povikali, i javili oni-
ma u kraljevskom dvoru.
12 Kralj se podigao još u noći i rekao svojim sluga-
ma: "Reći ću vam što hoće Sirijci učiniti s nama.
Oni znaju da gladujemo, zato su ostavili tabor da
se sakriju u slobodnu polju; a misle: 'Kad izađu iz
grada, pohvatat ćemo ih žive i provalit ćemo u
grad.' "
13 Odgovorio je jedan od njegovih sluga, govoreći:
"Neka se ipak uzme pet konja, koji su još preos-
tali—to je sve što je ostalo u svemu mnoštvu Izra-
elovu, a druge su izjeli—pa da ih pošaljemo i
izvidimo!"
14 Stoga su oni uzeli dvoja bojna kola s konjima, i
kralj ih poslao za sirijskom vojskom i zapovjedio:
"Idite izvidjeti!"
15 Oni su otišli za njima do Jordana. Sav je put bio
pokriven haljinama i oružjem što su ih bili pobacali
Sirijci na svojemu bijegu. Onda se vratili poslanici
i javili kralju.
16 I narod je izašao i oplijenio sirijski tabor. Jedna
mjera bijeloga brašna bila je za šekel i dvije mjere
ječmenoga brašna za šekel, kako je bio unaprijed
rekao Gospodin.
17 Kralj je bio postavio na vrata onoga dvorskog
činovnika na čiju se ruku naslanjao. Pritom ga
narod zgazio na vratima. On je umro, kako je bio
unaprijed rekao Božji čovjek, kad je bio kralj došao
k njemu.
18 Kad je Božji čovjek rekao kralju: "Dvije mjere
ječmenoga brašna bit će sutra u ovo doba na vra-
tima Samarije za šekel, a jedna mjera bijeloga bra-
šna također za šekel."
19 Onda je dvorski činovnik odgovorio Božjem
čovjeku: "I kad bi Gospodin načinio okna na nebu,
kako bi se moglo takvo što dogoditi?" A onaj mu je
bio odgovorio: "Vidjet ćeš svojim očima, ali ga
nećeš jesti."
20 I tako se dogodilo: narod ga izgazio na vratima,
te je umro.

8 Elišej je bio svjetovao ženi čijega je sina povra-
tio u život: "Ustani sa svojom obitelji, idi i skloni
se negdje u tuđini, jer je Gospodin pustio glad, koja
će doći na zemlju za sedam godina."
2 Žena je ustala i učinila kako joj je bio rekao Božji
čovjek. Otišla je sa svojom obitelji i ostala je sedam
godina u zemlji Filistejaca.
3 I dogodilo se, kad je prošlo sedam godina, vratila
se žena iz filistejske zemlje i otišao kralju da ga
moli za svoju kuću i za svoje njive.
4 Kralj je upravo govorio s Gehazijem, slugom
Božjega čovjeka, i zamolio ga da mu pripovijeda
sva čudesna djela koja je bio učinio Elišej.
5 I kad je on pripovijedao kralju kako je onaj oživio
mrtva, došla je žena kojoj je bio oživio sina, da moli
kralja za svoju kuću i za svoju obitelj. Onda je rekao
Gehazi: "Moj gospodaru i kralju, ovo je žena i ovo
je njezin sin koga je oživio Elišej."
6 Onda je kralj upitao ženu i ona mu sve
pripovjedila. Nato joj kralj dao jednoga činovnika,
komu je zapovjedio "Gledaj da ona dobije natrag
sve što je njezino, i sav prihod od njiva od dana kad
je ostavila zemlju, do danas!"
7 Jednoga dana došao Elišej u Damask, kad se
upravo bio razbolio Ben-Hadad, sirijski kralj. Javili
su mu da je Božji čovjek došao ondje.
8 Onda je zapovjedio kralj Hazaelu "Uzmi sobom
darove, idi u susret Božjemu čovjeku i pitaj preko
njega Gospodina hoću li ozdraviti od ove bolesti!"
9 Hazael mu otišao u susret i uzeo je sobom daro-
ve, svakojakih dragocjenosti iz Damaska, natova-
renih na četrdeset deva. Kad došao ondje, stupio
je pred njega i rekao: "Tvoj sin Ben-Hadad, sirijski
kralj, šalje me k tebi i pita hoće li ozdraviti od ove
bolesti."
10 Elišej mu odgovorio: "Idi, kaži mu: 'Ozdravit
ćeš.' Ali mi je Gospodin pokazao da će zaista um-
rijeti."
11 Pritom se Božji čovjek nepomično zagledao
preda se, pao u tešku zabunu i zaplakao.
12 Kad je Hazael upitao: "Zašto plače moj gospo-
dar?", odgovorio je on: "Jer znam da ćeš ti mnogo
zla nanijeti Izraelovim sinovima. Njihove tvrde
gradove palit ćeš ognjem, njihove ćeš mladiće ubi-
jati mačem, njihovu ćeš djecu satirati i njihove
trudne žene parati."
13 Hazael je odgovorio: "Što je tvoj sluga, pas, da
učini tako velike stvari?" Elišej je rekao: "Gospodin
mi je pokazao tebe kao sirijskog kralja."
14 Potom je otišao od Eliševa. Kad je došao k svo-
jemu gospodaru, upitao ga ovaj: "Što ti je rekao
Elišej?" On je odgovorio: "Rekao mi da ćeš ozdra-
viti."
15 A idućega dana uzeo on pokrivač, zamočio ga
u vodu, prostro mu ga po licu, tako da je umro. I
Hazael je postao kralj mjesto njega.
16 U petoj godini kraljevanja Jorama, sina Ahabo-
va, nad Izraelom, kad je Jošafat bio još Judin kralj,
postao je Joram, sin Jošafatov, Judin kralj.
17 Imao je trideset i dvije godine kad je postao
kralj, i vladao je osam godina u Jeruzalemu.
18 I hodio je putovima Izraelovih kraljeva, kako je
bila činila kuća Ahabova, jer je on imao kćer
Ahabovu za ženu. Tako je činio zlo pred Gospodi-
nom.
19 Ipak Gospodin nije htio zatrti Jude zbog svoje-
ga sluge Davida, jer mu je bio obećao, da će njemu
i njegovim sinovima, uvijek davati svjetiljku.
20 Pod njegovim vladanjem pobunili se Edomci
protiv Jude i postavili sebi vlastitoga kralja.
21 Joram je otišao u Seir sa svim svojim bojnim
kolima. Kad je navalio jedne noći, razbio Edomce
koji su ga bili opkolili, zajedno sa zapovjednicima
bojnih kola, a njihova vojska je pobjegla svojim k
šatorima.
22 Ali Edomci su ostali neovisni od Jude do dan-
ašnjega dana. Onda u isto vrijeme pobunila se i
Libna.
23 Ostala djela Joramova i sve što je učinio; nije li
to zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?
24 Kad je Joram bio počinuo kod svojih otaca, bio
je pokopan kod svojih otaca u Davidovu gradu.
Mjesto njega kraljevao je njegov sin Ahazija.
25 U dvanaestoj godini kraljevanja Jorama, sina
Ahabova, nad Izraelom, kraljevao je Ahazija, sin
Jorama, Judina kralja.
26 Ahazija je imao dvadeset i dvije godine kad je

postao kralj. Vladao je godinu dana u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Atalija i bila je unuka Omrija, Izraelova kralja.
27 On je hodio putom kuće Ahabove i činio je zlo pred Gospodinom, kao i kuća Ahabova, jer je bio postao zet kući Ahabovoj.
28 On je pošao s Joramom, sinom Ahabovim, u Ramot Gilead na vojnu protiv Hazaela, sirijskog kralja; a Sirijci su ranili Jorama.
29 Onda se vratio natrag kralj Joram da se u Jezreelu liječi od rana koje su mu ih bili zadali Sirijci kod Rame, kad je ratovao protiv Hazaela, sirijskog kralja. Ahazija, sin Joramov, Judin kralj, došao da posjeti Jorama u Jezreelu, sina Ahabova, jer je ovaj ležao bolestan.

9 Prorok Elišej je dozvao k sebi jednoga između proročkih učenika i zapovjedio mu: “Opaši sebi bedra, uzmi sobom ovu uljanicu, pa idi u Ramot Gilead!
2 Kad dođeš ondje, raspitaj se ondje za Jehua, sina Jošafata, sina Nimšijeva! Idi ondje, izvedi ga između njegovih prijatelja i uvedi ga u najtajniju sobu!
3 Uzmi onda uljanicu, izlij mu je na glavu i kaži: ‘Ovako govori Gospodin: “Pomazujem te ovim za kralja nad Izraelom.’ ” Onda otvori vrata i odmah bježi!”
4 A mladi čovjek, sluga prorokov, otišao je u Ramot Gilead.
5 Kad je ondje došao, upravo su sjedili skupa zapovjednici vojske. On je rekao: “Imam zapovijed za tebe, zapovjedniče!” Jehu je upitao: “Za koga između svih nas?” On je odgovorio: “Za tebe, zapovjedniče!”
6 Onda se on podigao i ušao u kuću. I onaj mu izlio ulje na glavu i rekao mu: “Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: ‘Pomazujem te za kralja nad narodom Gospodinovim, nad Izraelom.
7 Ti ćeš iskorijeniti kuću Ahaba, svojega gospodara. Tako se hoću osvetiti na Jezebeli krv svojih sluga, proroka i krv svih Gospodinovih sluga.
8 Sva će kuća Ahabova izginuti. Od rođaka Ahabovih iskorijenit ću sve što je muškoga roda, dorasle i nedorasle u Izraelu.
9 Učinit ću s kućom Ahabovom kao s kućom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s kućom Baaše, sina Ahijina.
10 Jezebelu će prožderati psi u jezreelskom polju i nitko ju neće pokopati.’ ” Potom je otvorio vrata i pobjegao.
11 Kad je Jehu izašao k slugama svojega gospodara, upitali su ga oni: “Je li dobro? Zašto je došao taj smetenjak k tebi?” On im odgovorio: “Znate čovjeka i njegovu riječ.”
12 A oni su povikali: “To su izgovori; daj nam sada odgovor!” On je rekao: “Tako i tako govorio mi je, naime: ‘Ovako govori Gospodin: Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom.’ ”
13 Odmah su uzeli svi svoje ogrtače, stavili mu ih pred noge na gole stepenice, zatrubili su u trube i povikali: “Jehu je kralj!”
14 Tako se pobunio Jehu, sin Jošafata, sina Nimšijeva, protiv Jorama. Joram je bio branio Ramot Gilead sa svim Izraelom protiv Hazaela, sirijskog kralja.
15 Onda se bio vratio kralj Joram da se liječi u Jezreelu od rana što su mu ih bili zadali Sirijci u njegovu boju protiv Hazaela, sirijskog kralja. A Jehu je rekao: “Ako vam je pravo, neka nitko ne ostavlja grada potajno da javi u Jezreel!”
16 Onda je Jehu sjeo na kola i odvezao se u Jezreel, jer je ondje ležao Joram bolestan, i Ahazija, Judin kralj, bio je ondje došao posjetiti Jorama.
17 I kad je stražar, koji je stajao na kuli u Jezreelu, opazio četu Jehua gdje dolazi, javio je: “Vidim četu gdje dolazi.” Joram je zapovjedio: “Uzmi konjanika, pošalji ga u susret njima, neka upitaju, dolaze li u mirnoj namjeri!”
18 I konjanik odjahao u susret njima i rekao: “Kralj pita: dolazite li u mirnoj namjeri.” A Jehu mu rekao: “Što imaš ti s tim dolazim li s mirom? Okreni se i hajde za mnom!” Onda je javio stražar: “Glasnik je stigao k njima, ali se ne vraća.”
19 I poslao drugoga konjanika. Kad je došao k njima rekao je: “Kralj pita: dolazite li u mirnoj namjeri?” A Jehu je odgovorio: “Što imaš ti s tim dolazim li s mirom? Okreni se i hajde za mnom!”
20 Stražar je javio: “Glasnik je stigao k njima, ali se više ne vraća. Vožnja je kao vožnja Jehua, unuka Nimšijeva, jer vozi ovamo kao pomaman.”
21 I zapovjedio je Joram: “Upregni.” I upregnuli u njegova kola, i Joram, Izraelov kralj, i Ahazija, Judin kralj, izvezli su se van, svaki na svojim kolima. Oni se odvezli u susret Jehui i sastali se s njim na njivi Jezreelca Nabota.
22 I kad je Joram opazio Jehua, upitao ga: “Dolaziš li u mirnoj namjeri, Jehu?” On je rekao: “Kako da dolazim u mirnoj namjeri, kad još uvijek traju idolopoklonstva tvoje majke Jezebele i mnoga čaranja njezina!”
23 Onda se okrenuo Joram i pobjegao, govoreći Ahaziji: “Izdaja, Ahazija!”
24 Ali Jehu nategnuo lük i ustrijelio Jorama među pleća, tako da mu strijela prošla kroz srce, te je pao u svojim kolima.
25 Onda je Jehu zapovjedio svojem zapovjedniku Bidkaru: “Uzmi i baci ga na njivu Jezreelca Nabota! Spomeni se kako smo nas dvojica jahali za njegovim ocem Ahabom, a Gospodin izrekao protiv njega ovo:
26 ‘Zaista, kako sam jučer vidio krv Nebatovu i krv njegovih sinova,’ govori Gospodin, ‘tako ću ti sigurno platiti na ovoj njivi,’ govori Gospodin. ‘Uzmi ga sad i baci na tu njivu, kako je unaprijed rekao Gospodin!’ ”
27 Kad je to vidio Ahazija, Judin kralj, pobjegao prema Bet Haganu, ali ga potjerao Jehu i povikao: “Ubijte i njega!” I ranili su ga u kolima na brdu Guru kod Ibleama. Onda je on pobjegao u Megido, i ondje umro.
28 Njegove sluge odvezle su ga u kolima u Jeruzalem i pokopale su ga kod njegovih otaca u njegovoj grobnici u Davidovu gradu.
29 U jedanaestoj godini kraljevanja Jorama, sina Ahabova, Ahazija je postao kralj nad Judom.
30 Kad je Jehu došao u Jezreel, čula je to Jezebela, namazala sebi oči, nakitila svoju glavu, i gledala je van s prozora.
31 Kad je Jehu ulazio na vrata, povikala je ona: “Je li dobro prošao Zimri, ubojica svojega gospodara?”
32 Jehu je pogledao na prozor i upitao: “Tko je sa mnom, tko?” Onda su pogledali u njega dva ili tri dvoranina.
33 Njima je on doviknuo: “Bacite ju dolje!” I bacili su ju. Njezina krv je poškropila zid i konje i oni ju izgazili.
34 Kad je on onda bio ušao i jeo i pio, zapovjedio je: “Vidite onu prokletnicu i pokopajte ju, jer je kraljeva kći!”
35 Kad su otišli da ju pokopaju, našli su od nje samo još lubanju, noge i ruke.
36 Došli su natrag i javili su mu, a on je rekao:

"Tako glasi riječ Gospodinova, koju je rekao preko
svojega sluge Ilije, Tišbićanina: 'U polju jezreel-
skom prožderat će psi Jezebelino meso.
37 Truplo Jezebelino bit će kao gnoj u jezreelskom
polju, tako da se više ne može reći: "To je Jez-
ebela!' '"

10 A Ahab je u Samariji imao sedamdeset sino-
va. Jehu je uputio pismo u Samariju gradskim
poglavarima, starješinama i odgojiteljima kralje-
vića iz obitelji Ahabove, govoreći:
2 "Čim je ovo pismo dođe vama koji ste postavljeni
nad kraljevićima iz obitelji svojega gospodara i nad
kolima i konjima, nad tvrđavama i oružjem,
3 izaberite sebi najboljega i najvaljanijega kralje-
vića iz obitelji svojega gospodara, postavite ga na
prijestolje njegova oca i borite se za kuću svojega
gospodara!"
4 Ali se oni vrlo prestrašili, govoreći: "Kad mu dva
kralja nisu mogli odoljeti, kako ćemo mi moći?"
5 I predstojnik dvora, gradski poglavar, starješine
i odgojitelji su poslali k Jehuu ovu vijest: "Mi smo
tvoje sluge i činit ćemo sve što nam zapovjediš.
Nećemo nikoga postavljati kraljem. Čini što je do-
bro u tvojim očima!"
6 A on im uputio drugo pismo s ovim sadržajem:
"Kad se držite sa mnom i hoćete mi biti poslušni,
uzmite glave kraljevića iz obitelji svojega gospo-
dara i dođite s tim k meni sutra u ovo doba u Jez-
reel!" Kraljevići, njih sedamdeset, bili su kod
najodličnijih u gradu, koji su ih odgajali.
7 Čim je došlo njima to pismo, uzeli su kraljeviće i
poklali ih svih sedamdeset. Njihove glave su stavili
u košare i poslali mu ih u Jezreel.
8 Kad je došao glasnik javio mu, govoreći: "Donijeli
su glave kraljevića, zapovjedio je on: "Složite ih do
sutra na vratima u dvije hrpe!"
9 Idućega jutra izašao je on, stupio pred sav narod
i rekao: "Vi ste bez krivnje. Znate, da sam ja bio taj
koji sam se pobunio protiv svojega gospodara i
ubio ga, ali tko je pobio sve ove?
10 Sada znate da nije ostala neispunjena nijedna
prijetnja Gospodinova, koju je izrekao Gospodin
nad Ahabovom kućom. Gospodin je samo izveo
što je navijestio preko svojega sluge Ilije."
11 Potom je Jehu dao pobiti sve koji su još bili ostali
u Jezreelu od Ahabove kuće, sve njezine velikaše,
pouzdanike i svećenike. Nije dozvolio da ostane
od njih ni jedan jedini.
12 Onda se podigao Jehu i upao dalje u Samariju.
Kad je na putu bio kod pastirske kolibe,
13 Jehu je naišao na rođake Ahazije, Judina kralja,
i upitao: "Tko ste vi?" Oni su odgovorili: "Mi smo
rođaci Ahazijini i došli smo da posjetimo kraljeviće
i sinove kraljice majke."
14 On je zapovjedio: "Pohvatajte ih žive!" Poh-
vatali su ih žive i poklali ih, četrdeset i dvojicu na
jami kod pastirske kolibe; i nisu od njih ostavili ni
jednoga jedinog.
15 Kad je odatle pošao dalje, sastao se s Jonad-
abom, sinom Rekabovim, koji mu je izašao u sus-
ret. On ga pozdravio i upitao ga: "Je li ti srce iskreno
kako je moje prema tebi" Jonadab je odgovorio:
"Jest!" Jehu je rekao: "Ako jest daj mi svoju ruku!"
On mu je dao ruku, i on ga uzeo sebi na bojna kola.
16 I rekao: "Hajde sa mnom i veseli se revnosti
mojoj za Gospodina!" I odvezli ga na njegovim
kolima.
17 Kad je došao u Samariju, dao je poubijati sve
koji su bili još ostali u Samariji od obitelji Ahabove,
dok je svu nije iskorijenio po riječi koju je bio Go-
spodin rekao Iliji.
18 Potom je Jehu skupio sav narod i rekao im:
"Ahab je odviše malo štovanja iskazao Baalu, a
Jehu će mu služiti revnije.
19 Zato dozovite mi sve proroke Baalove, sve nje-
gove sluge i njegove svećenike! Nijedan ne smije
izostati, jer veliku žrtvenu svečanost hoću prirediti
u čast Baalu. Tko izostane, neće duže ostati na
životu!" Jehu je radio lukavo tako da uništi što-
vatelje Baalove.
20 Onda je zapovjedio Jehu: "Oglasite na čast
Baalu svečanu skupštinu!" I oglasili su ju.
21 Po svemu Izraelu Jehu je poslao, te su došli svi
štovatelji Baalovi, i nije izostao ni jedan da ne bi
došao. Kad su bili ušli u Baalov hram, bio je Baalov
hram pun od jednoga kraja do drugoga.
22 Onda je zapovjedio upravitelju riznice da iz-
nese haljine svim Baalovim štovateljima. I iznijeli
su im haljine.
23 Zatim je ušao Jehu s Jonadabom, sinom Rek-
abovim, u Baalov hram i rekao Baalovim štovate-
ljima: "Pripazite dobro na to da ovdje među vama
ne bude koji štovatelj Gospodinov, nego samo što-
vatelji Baalovi!"
24 I oni su došli prirediti žrtve zaklanice i paljenice.
A Jehu je bio vani namjestio osamdeset ljudi i
rekao: "Tko pusti da pobjegne jedan od ovih ljudi
što vam ih predajem u ruke, platit će za to život za
život."
25 Poslije kad je bilo gotovo s prinosom žrtve
paljenice, zapovjedio je Jehu vojnicima i tjelesnim
stražarima: "Ustanite, i pobijte ih! Nijedan ne smije
pobjeći!" I pobili su ih mačem vojnici i tjelesni
stražari, pobacali ih van, provalili u unutrašnjost
Baalova hrama,
26 izbacili su kipove iz Baalova hrama i spalili ih.
27 Onda su razrušili Baalove kamene stupove,
srušili Baalov hram i od njega su napravili zahode
što postoje do današnjega dana.
28 Tako je Jehu iskorijenio službu Baalovu iz Izra-
ela.
29 Ali od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koji
je ovaj bio naveo Izraela, nije odstupio ni Jehu,
naime, od zlatnih teladi što su bili u Betelu i Danu.
30 Gospodin je rekao Jehui: "Zato što si revno iz-
vršio što mi je po volji, i jer si učinio s kućom Aha-
bom sve što mi je bilo u srcu, zato će tvoji potomci,
do u četvrto koljeno, sjediti na Izraelovu prijes-
tolju."
31 Ipak se nije trudio Jehu da svim svojim srcem
hodi po zakonu Gospodina, Boga Izraelova. On
nije odstupio od grijeha Jeroboamova, na koji je
ovaj bio naveo Izraela.
32 U ono vrijeme počeo je Gospodin oduzimati
dijelove zemlje od Izraela, jer ga Hazael pobio po
svim izraelskim međama:
33 Istočno od Jordana, svu zemlju Gilead, naime,
Gad, Ruben i Manaseh. Od Aroera što leži na Ar-
nonu, i Gilead i Bašan.
34 Ostala djela Jehuova, sve što je učinio i sve nje-
gove pobjede—nije li to zapisano u knjizi ljetopisa
Izraelovih kraljeva?
35 Kad je Jehu bio počinuo kod svojih otaca, poko-
pali su ga u Samariji. Njegov sin Joahaz je kralje-
vao mjesto njega.
36 Vladao je Jehu u Samariji nad Izraelom dvade-
set i osam godina.

11 Kad je Atalija, majka Ahazijina, doznala, da je
njezin sin mrtav, odlučila je pobiti svu kraljev-
sku obitelj.
2 Ali Jošeba, kći kralja Jorama, sestra Ahazijina,
uzela je Joaša, sina Ahazijina, ukrala ga između

kraljevića koji su imali biti pobijeni, i donijela ga s njegovom dojkinjom u ložnicu. Tako su ga sakrili od Atalije, tako nije bio pogubljen.
3 On je ostao šest godina skriven kod nje u Gospodinovu domu, a Atalija je vladala u zemlji.
4 U sedmoj godini dao je Jehojada poslati po stotnike, tjelesne stražare i vojnike i uvesti ih k sebi u Gospodinov dom. Onda se dogovorio s njima, i zakleo ih u Gospodinovu domu. Nato im pokazao kraljeva sina.
5 I dao im je ovu zapovijed "Vi ćete ovako učiniti: trećina vas, koji odlazite na Subotnji dan i preuzimate stražu u kraljevskom dvoru,
6 i druga trećina na vratima Sur i posljednja trećina na vratima iza vojnika, koji ste imali stražu kod dvora.
7 Oba druga dijela od vas, ukratko svi koji dolaze na Subotnji dan i drže stražu u Gospodinovu domu za kralja.
8 Vi se imate svi okupiti oko kralja, svaki s oružjem u ruci. Tko god dođe u blizinu neka se pogubi! Tako ćete pratiti kralja kada dolazi i kada odlazi."
9 Stotnici su učinili točno tako kako im je zapovjedio svećenik Jehojada. Svaki je uzeo svoje ljude, one koji odlaze na Subotnji dan, i one koji dolaze na Subotnji dan k svećeniku Jehojadi.
10 Svećenik je dao stotnicima koplja i štitove, koji su bili pripadali kralju Davidu i koji su se nalazili u Gospodinovu domu.
11 Tako su se bili unaokolo namjestili ljudi, svaki s oružjem u ruci, od južne strane doma do sjeverne strane doma između žrtvenika i doma, gdje je bio kralj.
12 Izveo je on sina kraljeva i stavio na njega zlatni vijenac i Svjedočanstvo. Tako ga postavili kraljem, pomazali ga i pljeskajući rukama povikali: "Živio kralj!"
13 Kad je Atalija čula viku pratnju i naroda, došao k narodu u Gospodinov dom.
14 Ondje je vidio kralja gdje po običaju stoji na prijestolju i uz kralja stotnike i vojnike, a sav se narod radovao i trubio u trube. Onda je Atalija razderala svoje haljine i povikala: "Izdaja, izdaja!"
15 A svećenik Jehojada je zapovjedio stotnicima, zapovjednicima vojske: "Izvedite je između redova iz doma! Tko pođe za njom, toga pogubite mačem!" Svećenik je, naime, bio zapovjedio neka se ona ne pogubi u Gospodinovu domu.
16 Načinili su joj mjesto, i kad je došla na put što je bio određen za konje na ulazu u kraljevski dvor, ondje su ju ubili.
17 Nato je Jehojada zaključio savez između Gospodina, kralja i naroda da će, narod biti Gospodinov, također između kralja i naroda.
18 Sav narod je otišao u Baalov hram i razorio ga. Njegove žrtvenike i kipove posve razrušili i ubili Baalova svećenika Matana pred žrtvenicima. Potom je svećenik namjestio stražu kod Gospodinova doma.
19 I pustio da krenu stotnici, tjelesne straže, vojnici i sav narod. Izveli su kralja iz Gospodinova doma i pošli kroz vojnička vrata u kraljevski dvor. Onda je on ondje sjeo na kraljevsko prijestolje.
20 Sav narod u zemlji radovao se, i grad je ostao miran. A Ataliju su bili ubili mačem kod kraljevskog dvora.
21 Jošu je bilo sedam godina kad se uspeo na prijestolje.

12 U Jehuovoj sedmoj godini postao je Joaš kralj i vladao je četrdeset godina u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Sibija, iz Beer-Šebe.
2 Joaš je činio što je bilo pravo u očima Gospodina, dokle ga je svjetovao svećenik Jehojada.
3 Ali uzvisine žrtvene nisu bile srušene. Narod je još uvijek prinosio na uzvisinama žrtve zaklanice i kadio miomirisni kâd.
4 Joaš je zapovjedio svećenicima: "Sav novac što se kao posvećeni dar donosi u Gospodinov dom, naime, novac što se odredio procjenom, porez po dužnosti, nadalje sav novac što se donosi u dom od svoje volje,
5 to neka svećenici uzimaju za sebe, svaki od svojega znanca! Oni s tim neka dadu popraviti sve što je trošno na domu, gdje god se nađe kakva šteta!"
6 Ali u dvadeset trećoj godini kraljevanja Joašova nisu još bili svećenici popravili što je bilo trošno na domu.
7 Tako je kralj Joaš pozvao svećenika Jehojadu i druge svećenike i upitao ih: "Zašto još niste popravili što je trošno na domu? Od sada ne smijete više uzimati novaca od svojih znanaca, nego ih morate upotrijebiti za popravak doma."
8 Svećenici su pristali na to da više ne uzimaju novaca od naroda, ali i da ne popravljaju što je trošno na domu.
9 Onda svećenik Jehojada uzeo jednu škrinju, prorezao prorez na poklopcu i stavio ju uz žrtvenik desno od ulaza u Gospodinov dom. Ondje su morali svećenici, koji su stražili na pragu, ubacivati sve novce što su se donosili u Gospodinov dom.
10 Kad bi vidjeli da ima mnogo novaca u škrinji, morao je za to određeni kraljevski činovnik doći s velikim svećenikom, i novce što su se našli u Gospodinovu domu prebrojiti i svezati.
11 Prebrojene novce morali su uručiti onima koji su upravljali poslom i brinuli se za Gospodinov dom. Ovi bi isplaćivali drvodjelje i poslenike koji su bili zaposleni na Gospodinovu domu:
12 i zidare i kamenare, i da se dobavlja drvo i klesano kamenje, te se tako popravi što je bilo trošno na Gospodinovu domu, ukratko da se dobavi sve što je trebalo da se popravi dom.
13 Ali novcima što su se donosili u Gospodinov dom nisu pravili srebrnih čaša, noževa, kotlića ili truba, niti ikakvih zlatnih i srebrnih posuda za Gospodinov dom.
14 Nego su ih davali radnicima da za njih poprave Gospodinov dom.
15 Pritom nisu tražili računa od ljudi kojima bi predavali novce da izdaju poslenicima, jer su radili vjerno i točno.
16 A novci od žrtava za prijestup i grijeh nisu se davali za dom, nego su pripadali svećenicima.
17 Onda je izašao Hazael, kralj Sirije, opkolio Gat i osvojio ga. Tako se Hazael okrenuo da pođe i protiv Jeruzalema.
18 A Joaš, Judin kralj, uzeo sve posvećene darove koje su bili prinijeli njegovi preci, Judini kraljevi Jošafat, Joram i Ahazija, pa i svoje vlastite, uz to sve zlato što se našlo u riznicama Gospodinova doma i kraljevskog dvora i poslao Hazaelu, kralju sirijskomu. Tako je on odustao od vojne protiv Jeruzalema.
19 Ostala djela Joašova i sve što je učinio; nije li to zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?
20 A napokon podigli se protiv njega njegov dvorani, skovali su urotu protiv njega i ubili Joaša u tvrđavi Milu, kamo se silazi u Silu.
21 Jozakar, naime, sin Šimatov, i Jozabad, sin Šomerov, njegovi dvorani, bili su njegove ubojice. Poslije njegove smrti pokopali su ga kod njegovih otaca u Davidovu gradu. Njegov sin Amazija je kraljevao mjesto njega.

13 U godini dvadeset trećoj kraljevanja Joaša,
sina Ahazijina, nad Judom, postao je Joa-
haz, sin Jehuov, u Samariji Izraelov kralj za se-
damnaest godina.
2 On je činio zlo pred Gospodinom, i hodio je posve
za istim grijesima na koje je bio naveo Izraela Jero-
boam, sin Nebatov; on nije odstupio od njih.
3 Onda se raspalila srdžba Gospodinova protiv
Izraela. Dao ih za sve ono vrijeme u ruke Hazaelu,
sirijskomu kralju, i u ruke Ben-Hadadu, sinu Haza-
elovu.
4 Tako se Joahaz htio pomiriti s Gospodinom, i
uslišao ga Gospodin, jer je vidio Izraelovu nevolju
kojom ih muči sirijski kralj.
5 Gospodin je poslao Izraelu izbavitelja, tako da se
mogao osloboditi od sirijske ruke, i da su Izraelovi
sinovi mogli opet stanovati u svojim šatorima kao
prije.
6 Ipak oni nisu odstupili od grijeha kuće Jeroboam-
ove, na koje je on bio naveo Izraela, nego su hodili
u njima. Također i aštarta je ostala u Samariji.
7 I tako je Gospodin ostavio Joahazu ratnika samo
pedeset konjanika, deset kola i deset tisuća ljudi.
Sirijski kralj bio ih je uništio i kao kod vršidbe i u
prah ih pogazio.
8 Ostala djela Joahazova, sva njegova djela i pob-
jede; nije li to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih
kraljeva?
9 Kad je Joahaz bio počinuo kod svojih otaca,
pokopali su ga u Samariji. Njegov sin Joaš je kra-
ljevao mjesto njega.
10 U godini trideset sedmoj kraljevanja Joašova
nad Judom postao je Joaš, sin Joahazov, u Sa-
mariji Izraelov kralj za šesnaest godina.
11 On je činio zlo pred Gospodinom i nije odstupio
od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je
ovaj bio naveo Izraela, nego je hodio u njima.
12 Ostala djela Joašova, sva njegova djela i pob-
jede, i kako je ratovao s Amazijom, Judinim kra-
ljem; nije li to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih
kraljeva?
13 Kad je Joaš bio počinuo kod svojih otaca i Jero-
boam se uspeo na njegovo prijestolje, bio je Joaš
pokopan u Samariji kod Izraelovih kraljeva.
14 Kad je Elišej bolovao od bolesti od koje je trebao
umrijeti, došao je k njemu Joaš, Izraelov kralj, za-
plakao pred njim i povikao: “Oče moj, oče moj!
Kola Izraelova i njegovi konjanici!”
15 Elišej mu rekao: “Donesi lūk i strijele!” On je
donio sebi lūk i strijele.
16 Onda je rekao Izraelovu kralju: “Stavi svoju
ruku na lūk!” On je stavio svoju ruku na lūk, a Elišej
je stavio svoje ruke na kraljeve ruke,
17 i rekao: “Otvori prozor na istok!” Kad ga je otvo-
rio, rekao mu Elišej: “Pusti strijelu!” I on je pustio
strijelu, a Elišej je rekao: “To je strijela pobjedna od
Gospodina, strijela protiv Sirije. Ti ćeš Sirijce kod
Afeka pobiti i uništiti!”
18 Onda nastavio: “Uzmi strijele!” On ih uzeo.
Onda je rekao Izraelovu kralju: “Udri u zemlju!” On
je udario tri puta, pa stao.
19 Ali se rasrdio na njega Božji čovjek i rekao: “Ti bi
imao udariti pet puta ili šest puta, onda bi pobio i
uništio Sirijce. A ovako ćeš Sirijce samo tri puta
pobijediti.”
20 Potom je umro Elišej, i pokopali su ga. A obično
bi moapska vojska, početkom godine, navaljivala
na zemlju.
21 Kad jedanput upravo su htjeli pokopati nekoga
čovjeka i opazili su jednu takvu četu, bacili čovjeka
u Elišejev grob i otišli su odatle, ali kad se čovjek
dotaknuo Elišejevih kostiju, došao je u njega život
i on je ustao na svoje noge.
22 Hazael, sirijski kralj, mučio je Izraelove sinove
dokle je živio Joahaz.
23 Ali im Gospodin iskazao milost, smilovao im se
i pogledao opet na njih zbog svojega zavjeta s
Abrahamom, Izakom i Jakovom. On ih nije htio
uništio i nije ih odbacio od svojega lica do sada.
24 Onda je Hazael, sirijski kralj, umro i njegov sin
Ben-Hadad postao kralj umjesto njega.
25 Joaš, sin Joahazov, oduzeo opet je Ben-Ha-
dadu, sinu Hazaelovu, gradove koje je ovaj bio u
boju oteo njegovu ocu Joahazu. Joaš ga potukao
tri puta i tako opet dobi natrag izraelske gradove.

14 U drugoj godini kraljevanja Joaša, sina Joa-
hazova, nad Izraelom postao je Amazija, sin
Joašov, Judin kralj.
2 Bilo mu je dvadeset i pet godina kad je postao
kralj, i vladao je dvadeset i devet godina u Jeruzal-
emu. Njegova majka zvala se Joadana, iz Jeruzal-
ema.
3 On je činio što je bilo pravo u očima Gospodina,
iako ne kao njegov djed David, ali posve onako,
kako je bio činio njegov otac Joaš.
4 Uzvisine nisu bile dakako srušene, nego je narod
još uvijek prinosio žrtve zaklanice i kadio kȁd na
uzvisinama.
5 Čim je on imao čvrsto u rukama kraljevsku vlast,
dao je poubijati svoje dvorane koji su bili ubili nje-
gova kraljevskog oca.
6 Sinove tih ubojica nije dao ipak ubiti po zapovi-
jedi Gospodinovoj što stoji u knjizi Mojsijeva za-
kona, gdje zapovjeda Gospodin: “Očevi neka se
ne pogube zbog svoje djece, niti djeca zbog svojih
otaca, nego svaki neka se pogubi samo zbog svo-
jega vlastitoga prekršaja.
7 On je pobio deset tisuća Edomaca u Slanoj do-
lini, uzeo Selu napadom i dao gradu ime Jokteel,
kojega ima do danas.
8 Onda poslao Amazija poslanike k Joašu, sinu
Joahazovu, unuku Jehuovu, Izraelovu kralju, s
pozivom: “Dođi, da se ogledamo u boju!”
9 A Joaš, Izraelov kralj, dao je Amaziji, Judinu kra-
lju, odgovoriti: “Trn na Lebanonu poslao jedanput
k cedru na Lebanonu i poručio mu: “Daj svoju kćer
mojem sinu za ženu! Ali zvijer na Lebanonu
pretrčala preko trna i zgazila ga.
10 Jer si pobio Edomce, postao si obijestan. Veseli
se svojoj slavi i ostani kod kuće! Zašto izazivaš zlo,
da padneš ti i Juda s tobom?”
11 Jer nije htio Amazija poslušati, podigao se
Joaš, Izraelov kralj, i ogledaju se on i Judin kralj
Amazija kod Bet-Šemeša Judina.
12 Judejci budu potučeni od Izraelaca i pobjegnu
svi k svojoj kući.
13 A Amaziju, Judina kralja, sina Joašova, unuka
Ahazijina, uhvati Joaš, Izraelov kralj, kod Bet-Še-
meša i odveo ga u Jeruzalem. Onda sruši zid jeru-
zalemski od vrata Efraimovih do vrata na uglu u
prostoru od četiri stotine lakata.
14 Uzeo sve zlato i srebro i sve posuđe što se nađe
u Gospodinovu domu i u riznicama kraljevskog
dvora, uz to taoce, pa se vratio u Samariju.
15 Ostala djela Joašova, njegova djela i pobjede, i
kako je ratovao s kraljem Judinim Amazijom; nije li
to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?
16 Kad je Joaš bio počinuo kod svojih otaca, poko-
pali su ga u Samariji kod Izraelovih kraljeva.
Njegov sin Jeroboam je kraljevao mjesto njega.
17 Amazija, sin Joašov, Judin kralj, živio je iza
smrti Joaša, sina Joahazova, Izraelova kralja, još
petnaest godina.

18 Ostala djela Amazijina; nije li to zapisano u knji-
zi ljetopisa Judinih kraljeva?
19 Skovali su u Jeruzalemu urotu protiv njega. Kad
je pobjegao u Lakiš, poslali su za njim ljude u Lakiš
i dali su ga ondje ubiti.
20 Prenijeli su ga na konjima i pokopali su ga u
Jeruzalemu u Davidovu gradu kod njegovih otaca.
21 Potom je sav Judin narod uzeo Azariju, komu je
tek bilo šesnaest godina, i postavio ga kraljem
mjesto njegova oca Amazije.
22 On je utvrdio Elat koji je bio povratio Judi, pošto
je kralj bio počinuo kod svojih otaca.
23 U petnaestoj godini kraljevanja Amazije, sina
Joašova, nad Judom kraljevao je u Samariji Jero-
boam, sin Joaša, Izraelova kralja, za četrdeset i
jednu godinu.
24 On je činio zlo pred Gospodinom, i nije odstupio
ni od jednoga grijeha Nebatova sina Jeroboama,
na koje je ovaj bio naveo Izraela.
25 On opet natrag dobi područje Izraelovo od
ulaza u Hamat do mora pustinje po obećanju koje
je bio dao Gospodin, Bog Izraelov, preko svojega
sluge, proroka Jone, sina Amitajeva, iz Gat-Hef-
era.
26 Jer je bio Gospodin vidio veoma Izraelovu
gorku nevolju: bili su propali odrasli i neodrasli i po-
moćnika nije više bilo Izraelu.
27 Ali Gospodin nije bio sebi poduzeo da zatre ime
Izraelovo pod nebom. Zato mu pomogao sada
preko Jeroboama, sina Joašova.
28 Ostala djela Jeroboamova, sva njegova djela i
njegove pobjede, kako je ratovao i povratio Dam-
ask i Hamat od Jude Izraelu, nije li to je zapisano u
knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?
29 Kad je Jeroboam bio počinuo kod svojih otaca,
Izraelovih kraljeva, postao je njegov sin Zaharija
kralj mjesto njega.

15 U dvadeset sedmoj godini Jeroboamova kra-
ljevanja nad Izraelom postao je Azarija, sin
Amazijin, Judin kralj.
2 Bilo mu je šesnaest godina kad je postao kralj, i
vladao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu.
Njegova majka zvala se Jekolija, iz Jeruzalema.
3 On je činio ono što je bilo pravo u očima Gospo-
dina, točno onako kako je bio činio njegov otac
Amazija.
4 Samo uzvisine nisu bile srušene. Narod je još
uvijek prinosio žrtve zaklanice i kadio miomirisni
kâd na uzvisinama.
5 A Gospodin pohodi kralja teško: on posta gubav
do dana smrti svoje i stanovao je odvojen u svojoj
kući. Jotam, sin kraljev, upravljao je kućom i vla-
dao nad narodom u zemlji.
6 Ostala djela Azarijina i sva njegova djela; nije li to
zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?
7 Kad je Azarija bio počinuo kod svojih otaca,
pokopali su ga kod njegovih otaca u Davidovu
gradu. Njegov sin Jotam je kraljevao mjesto njega.
8 U trideset osmoj godini kraljevanja Azarijina nad
Judom postao je Zaharija, sin Jeroboamov, u Sa-
mariji Izraelov kralj za šest mjeseci.
9 On je činio zlo pred Gospodinom, kako su bili
činili njegovi očevi, i nije odstupio od grijeha Neba-
tova sina Jeroboama, na koje je ovaj bio naveo
Izraela.
10 Onda Šalum, sin Jabešov, skovao urotu protiv
njega, ubio ga pred narodom i je kraljevao mjesto
njega.
11 Ostala djela Zaharijina; nije li to zapisano u knji-
zi ljetopisa Izraelovih kraljeva?
12 Tako se ispuni obećanje Gospodinovo koje je
bio dao Jehuu: "Do u četvrto koljeno sjedit će tvoji
potomci na Izraelovu prijestolju." I tako se dogodi.
13 Šalum, sin Jabešov, kraljevao je u trideset de-
vetoj godini kraljevanja Azarijina nad Judom, i vla-
dao je mjesec dana u Samariji.
14 Onda se podigao Menahem, sin Gadijev, iz
Tirse protiv njega, provali u Samariju, potukao
Šaluma, sina Jabešova, u Samariji, pogubi ga i
kraljevao mjesto njega.
15 Ostala djela Šalumova i urota koju je podigao;
nije li to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kralje-
va?
16 Onda raskopao Menahem grad Tipsu i sve što
je bilo u njoj, i okolicu njezinu počevši od Tirse, jer
mu nisu otvorili, zato ih je pobio i dao tijelo rasparati
svim trudnim ženama.
17 U trideset devetoj godini kraljevanja Azarijina
nad Judom postao je Menahem, sin Gadijev, u
Samariji Izraelov kralj za deset godina,
18 On je činio zlo pred Gospodinom, i nije odstupio
od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je
ovaj bio za života navodio Izraela.
19 Onda je došao Pul, asirski kralj, u zemlju i Me-
nahem dao je Pulu tisuću talenata srebra da mu
ovaj pomogne i vlast utvrdi u njegovoj ruci.
20 Menahem nametnuo te novce Izraelovim sino-
vima, naime, svim imućnim ljudima kao porez, da
ih dade kralju asirskomu; pedeset šekela srebra
dođe na svakoga. Nato otišao opet asirski kralj i
nije ostao duže u zemlji.
21 Ostala djela Menahemova i sva njegova djela;
nije li to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kralje-
va?
22 Kad je Menahem bio počinuo kod svojih otaca,
postao je njegov sin Pekahja kralj mjesto njega.
23 U pedesetoj godini kraljevanja Azarijina nad
Judom postao je Pekahja, sin Menahemov, u Sa-
mariji Izraelov kralj za dvije godine.
24 On je činio zlo pred Gospodinom, i nije odstupio
od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je
ovaj bio naveo Izraela.
25 Njegov tjelesni stražar Pekah, sin Remalijin,
skovao protiv njega urotu i ubi ga u Samariji u kuli
kraljevskog dvora s Argobom i s Arjeom. Pedeset
Gileadovaca bilo mu je pritom u pomoći. Pošto ga
je bio ubio, kraljevao je mjesto njega.
26 Ostala djela Pekahje i sva njegova djela; nije li
to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?
27 U pedeset drugoj godini kraljevanja Azarijina
nad Judom postao je Pekah, sin Remalijin, u Sa-
mariji Izraelov kralj za dvadeset godina.
28 On je činio zlo pred Gospodinom, i nije odstupio
od grijeha Nebatova sina Jeroboama, na koje je
ovaj bio naveo Izraela.
29 U vrijeme Pekaha, Izraelova kralja, došao
Tiglat-Pileser, asirski kralj, i osvojio Ijon, Abel-Bet-
Maaku, Janoah, Kedeš, Hazor, Gilead i Galileju,
svu zemlju Naftalijevu, i odveo zarobljeni narod u
Asiriju.
30 Hošea, sin Elin, skovao urotu protiv Pekaha,
sina Remalijina, ubi ga i kraljevao je mjesto njega
u dvadesetoj godini Jotama, sina Azarijina.
31 Ostala djela Pekahova i sva njegova djela; nije
li to zapisano u knjizi ljetopisa Izraelovih kraljeva?
32 U drugoj godini kraljevanja Pekaha, sina Re-
malijina, nad Izraelom postao je Jotam, sin Uzijin,
Judin kralj.
33 Bilo mu je dvadeset i pet godina, kad je postao
kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu.
Njegova majka zvala se Jeruša i bila je kći
Sadokova.
34 On je činio što je bilo pravo u očima Gospodina:

činio je posve onako kako je činio njegov otac
Azarija.
35 Samo uzvisine nisu bile srušene. Narod je još
uvijek prinosio žrtve zaklanice i kadio kād na uzvi-
sinama. On je napravio gornja vrata na Gospodi-
novu domu.
36 Ostala djela Jotamova i sva njegova djela; nije
li to zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?
37 U ono vrijeme poslao Gospodin Resina, siri-
jskog kralja, i Pekaha, sina Remalijina, protiv
Jude.
38 Kad je Jotam bio počinuo kod svojih otaca,
pokopali su ga kod njegovih otaca u gradu njegova
djeda Davida. Njegov sin Ahaz je kraljevao mjesto
njega.

16 U sedamnaestoj godini Pekaha, sina Rema-
lijina, postao je Ahaz, sin Jotamov, Judin kralj.
2 Dvadeset godina bilo je Ahazu, kad je postao
kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu.
On nije činio što je bilo pravo u očima Gospodina,
Boga njegova, kao njegov djed David.
3 Nego je hodio putom Izraelovih kraljeva. Da-
pače, svojega sina pusti da ide kroz oganj po gad-
nom običaju neznabožaca, koje je Gospodin bio
odagnao ispred Izraelovih sinova.
4 On je prinosio žrtve zaklanice i kadio miomirisni
kād na uzvisinama i brežuljcima i pod svakim ze-
lenim stablom.
5 Onda su izašli u boj protiv Jeruzalema Resin, siri-
jski kralj, i Pekah, sin Remalijin, Izraelov kralj. Oni
su opkolili Ahaza, ali nisu imali nikakva uspjeha u
boju.
6 Onda Resin, sirijski kralj, povratio Sirijcima Elat i
prognao Judejce iz Elata. Tako su došli Sirijci u
Elat i ostali su ondje do današnjega dana.
7 Ahaz poslao poslanike k Tiglat-Pileseru, kralju
asirskom, i poručio mu: “Tvoj sam sluga i sin. Dođi,
izbavi me iz ruku sirijskog kralja i Izraelova kralja,
koji su me napali!”
8 Ujedno uzeo Ahaz srebro i zlato što se nađe u
Gospodinovu domu i u riznicama kraljevskog
dvora, i poslao na dar kralju asirskomu.
9 I posluša ga asirski kralj. Tako je pošao asirski
kralj protiv Damaska, osvojio ga i odveo stanovni-
ke u ropstvo u Kir. A Resina je dao pogubiti.
10 Kad otišao kralj Ahaz u Damask da se sastane
s Tiglat-Pileserom, asirskim kraljem, i kad opazio
žrtvenik, koji je bio u Damasku, poslao kralj Ahaz
svećeniku Uriji nacrt žrtvenika i izgled sve njegove
građe.
11 Svećenik Urija je dao sagraditi žrtvenik. Točno
po zapovijedi koju je bio poslao Ahaz iz Damaska,
izradi ga svećenik Urija, prije nego se još vratio
kralj Ahaz iz Damaska.
12 Kad kralj došao kući iz Damaska, razgledao
žrtvenik. Onda je kralj prišao žrtveniku i prineo
žrtvu na njemu.
13 Tako on spali svoju žrtvu paljenicu i svoj prinos,
izlije svoj naljev i poškropi žrtvenik krvlju svojih mi-
rotvornih žrtava.
14 A mjedeni žrtvenik, koji je bio pred Gospodi-
nom, dao je ukloniti s mjesta pred domom između
novoga žrtvenika i Gospodinova doma i namjestiti
ga na sjevernoj strani novoga žrtvenika.
15 Kralj Ahaz dao je svećeniku Uriji ovu zapovijed
“Spaljuj na velikom žrtveniku jutarnju žrtvu palje-
nicu i večernji prinos i žrtvu paljenicu kraljevu i
njegov prinos i žrtvu paljenicu svega naroda u
zemlji s njihovim prinosom i njihovim naljevima! A
o mjedenom žrtveniku još ću promisliti.”
16 Svećenik Urija je učinio točno onako kako mu je
zapovjedio kralj Ahaz.
17 I oplate s podnožja dao skinuti kralj Ahaz i uzeti
s njih umivaonice. I more je dao skinuti s volova
mjedenih, koji su ga nosili, i staviti ga na kameni
pod.
18 I prekriveni subotnji hodnik koji su napravili uz
dom, i vanjski prilaz za kralja dao zbog asirskog
kralja ukloniti od Gospodinova doma.
19 Ostala djela Ahazova i što je poduzimao; nije li
to zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?
20 Kad je Ahaz bio otpočinuo kod svojih otaca,
pokopali su ga kod njegovih otaca u Davidovu
gradu. Njegov sin Ezekija je kraljevao mjesto
njega.

17 U dvanaestoj godini Ahazova kraljevanja nad
Judom postao je Hošea, sin Elin, u Samariji
kralj nad Izraelom za devet godina.
2 On je činio zlo pred Gospodinom, iako ne u onoj
mjeri kao kraljevi Izraelovi, koji su bili prije njega.
3 Protiv njega je izašao Salmanasar, asirski kralj.
Hošea mu se pokorio, te mu je plaćao danak.
4 Ali kad je asirski kralj vidio da je Hošea bio
nevjeran—on je, naime, bio poslao poslanike k
Sou, egipatskom kralju i nije platio danka kralju
asirskomu kao svake godine—onda ga asirski
kralj dao uhvatiti i u tamnicu baciti.
5 I podigao se asirski kralj protiv cijele zemlje,
došao pred Samariju, i opsjedao ju tri godine.
6 U devetoj godini Hošeine vladavine osvojio asir-
ski kralj Samariju, odveo Izraelove sinove u rop-
stvo u Asiriju i naseli ih u Helahu i na Haboru, rijeci
u Gozanu, i u medijskim gradovima.
7 To se dogodi, jer su Izraelovi sinovi sagriješili
protiv Gospodina, svojega Boga, koji ih je bio izveo
iz Egipta, iz vlasti faraona, egipatskog kralja, i jer
su štovali tuđe bogove.
8 Živjeli su po običajima neznabožaca, koje je bio
Gospodin odagnao ispred Izraelaca, i po običa-
jima Izraelovih kraljeva, koji su ih bili uveli,
9 Izraelovi sinovi su počinili protiv Gospodina, svo-
jega Boga, stvari što nisu bile prave: podigli su sebi
žrtvene uzvisine po svim svojim mjestima od kule
stražarske do utvrđenoga grada.
10 Na svakom visokom brežuljku i pod svakim ze-
lenim stablom postavili su drvene kipove.
11 Žrtvovali su ondje na uzvisinama kao
neznabošci, koje je bio Gospodin odagnao ispred
njih, i činili su zle stvari, čime su dražili Gospodina
na mržnju.
12 Služili su idolima, za koje im je bio rekao Gospo-
din: “To ne smijete činiti!”
13 Gospodin je dao opominjati Izraela i Judu preko
svih svojih proroka, preko svih vidjelaca i govorio:
“Vratite se sa svojega zla puta i držite moje zapovi-
jedi i propise točno po zakonu što sam ga zapovje-
dio vašim očevima, i po onomu što sam vam
zapovjedio preko svojih sluga, proroka!”
14 Ali nisu poslušali, nego su se pokazali tvrdovrati
kao njihovi očevi, koji se nisu pouzdavali u Gospo-
dina, svojega Boga.
15 Oni su prezreli zakon njegov i zavjete njegove
koje je bio učinio s njihovim očevima, i opomene
njegove, koje je upravio njima, trčali su za ništavim
idolima, tako da su sami pali u ništavnost, i za ne-
znabošcima, koji su stanovali oko njih, premda im
je Gospodin bio zabranio da ne čine kao oni.
16 Oni ostavili su sve zapovijedi Gospodina, svo-
jega Boga, napravili sebi livene kipove, dva teleta,
napravili drvene kipove, klanjali su se svoj
nebeskoj vojsci i služili su Baalu.
17 Puštali su da njihovi sinovi i kćeri idu kroz oganj,

davali se na vračanje i gatanje i prodavali se zlu
pred Gospodinom, i tako ga dražili na gnjev.
18 Onda se Gospodin razgnjevi vrlo na Izraela i
odbaci ga od svojega lica. Ništa nije preostalo
osim jedino pleme Judino.
19 Ali i Juda nije držao zapovijedi Gospodina, svo-
jega Boga, nego je živio po običajima koje su bili
uveli u Izraelu.
20 I tako Gospodin odbacio sav rod Izraelaca,
ponizi ih i dao ih u ruke pljačkašima, dok ih ne od-
baci od svojega lica.
21 Kad je on odcijepio Izraela od kuće Davidove, i
oni postavili kraljem Jeroboama, sina Nebatova,
odbio Jeroboam Izraelove sinove od Gospodina i
naveo ih na grijeh težak.
22 Izraelovi sinovi su hodili u svim grijesima, koje
je bio počinio Jeroboam i nisu odstupili od njih.
23 Dok Gospodin ne odbaci Izraele od svojega
lica, kako se prijetio preko svih svojih sluga, pro-
roka, i Izraela odveo iz zemlje u Asiriju, u ropstvo
što traje do današnjega dana.
24 Asirski kralj doveo ljude iz Babilona, iz Kute, iz
Ave, iz Hamata iz Sefarvajima i naseli ih mjesto
Izraelaca u gradovima Samarije. Oni su zaposjeli
Samariju i nastanili se u njezinim gradovima.
25 U prvo vrijeme, kad su stanovali ondje i Gospo-
dina nisu štovali, poslao Gospodin lavove među
njih, koji su ih poharali.
26 Javili su kralju asirskomu, govoreći: "Narodi što
si ih odveo i naselio u gradovima Samarije, ne
poznaju zakonitog štovanja Boga one zemlje.
Zato ovaj poslao na njih lavove koji ih ubijaju, jer ne
poznaju zahtjeva Boga one zemlje."
27 Asirski kralj je zapovjedio: "Dovedite ondje jed-
noga od svećenika što ste ih odande odveli! Taj
neka ondje ode, ondje se naseli i neka ih uputi u
zahtjeve Boga one zemlje!"
28 I tako došao natrag jedan od svećenika koji su
ih bili odveli iz Samarije, nastani se u Betelu, i učio
ih je, kako bi imali štovati Gospodina.
29 Ali svaki narod napravi sebi svojega vlastitog
boga i namjesti ga u hramove uzvisina što su ih bili
podigli Samarijanci, svaki narod u gradovima gdje
se nastanio.
30 Ljudi iz Babilona napravili su sebi Sukot-
Benota, oni iz Kute Nergala, oni iz Hamata Ašimu,
31 Oni iz Ave napravili su sebi Nibhaza i Tartaka,
oni iz Sefarvajima spaljivali su svoju djecu u čast
Adrameleku i Anameleku, sefarvajimskim bogo-
vima.
32 Uz to su štovali i Gospodina i postavili su sebi iz
svoje sredine ljude za svećenike uzvisina, koji su
žrtvovali za njih u hramovima uzvisina.
33 Štovali su, dakle, Gospodina i služili ujedno
svojim bogovima po običaju onih naroda iz kojih su
ih bili odveli.
34 Do današnjega dana rade po svojim prijašnjim
običajima. Ne štuju Gospodina i ne rade po svojim
propisima i pravilima, i po zakonu i zapovijedi koju
je Gospodin dao sinovima Jakova, koga je nazvao
Izraelom,
35 s kojima Gospodin učini zavjet i kojima je bio
ovako zapovjedio: "Ne smijete štovati drugih bo-
gova niti im se klanjati, služiti im i žrtve im prinositi,
36 nego Gospodina, koji vas je izveo iz Egipta si-
lom velikom i rukom podignutom, njega ćete što-
vati, njemu se klanjati i njemu žrtvovati.
37 Propise i pravila, zakone i zapovijedi što vam ih
je napisao, imate uvijek točno ispunjavati. Druge
bogove ne smijete štovati.
38 Zavjet koji je učinio s vama, ne smijete zabo-
raviti, niti druge bogove štovati.
39 Nego ćete štovati samo Gospodina, svojega
Boga. Onda će vas on izbaviti iz ruke svih vaših
neprijatelja."
40 Ali oni nisu to poslušali, nego su činili po svojem
prijašnjem običaju.
41 Tako su štovali ovi narodi Gospodina, a služili
su ujedno i svojim idolima. I djeca njihova, i djeca
djece njihove, čine do današnjega dana tako kako
su činili njihovi očevi.

18 Dogodilo se u trećoj godini kraljevanja Hošee,
sina Elina, nad Izraelom kraljevao je Ezekija,
sin Ahaza Judina kralja.
2 Bilo mu je dvadeset i pet godina, kad je postao
kralj, i vladao je dvadeset i devet godina u Jeruzal-
emu. Njegova majka zvala se Abija i bila je kći Za-
harijina.
3 On je činio što je bilo pravo u očima Gospodina,
posve onako, kako je bio činio njegov djed David.
4 On je uklonio uzvisine, srušio kipove, isjekao dr-
vene kipove i razbio mjedenu zmiju, koju je bio
napravio Mojsije; do njegova vremena bili su joj,
naime, Izraelovi sinovi prinosili kâd, a zvali su ju
Nehuštan.
5 On se pouzdavao u Gospodina, Boga Izraelova.
Između svih Judinih kraljeva nije mu bilo jednaka
ni među njegovim nasljednicima ni među njegovim
prethodnicima.
6 On je čvrsto prionuo samo uz Gospodina i držao
njegove zapovijedi, koje je Gospodin bio dao Mo-
jsiju.
7 Tako je i Gospodin bio s njim. U svemu što bi
poduzeo, imao je uspjeh. On je otpao od asirskog
kralja i otkazao mu posluh.
8 Filistejce je pobio do Gaze s njezinim područjem,
od kule stražarske do utvrđenoga grada.
9 I dogodilo se u četvrtoj godini kraljevanja Ezeki-
jina, to jest u sedmoj godini kraljevanja Hošee,
sina Elina, nad Izraelom, podigao se Salmanasar,
asirski kralj, protiv Samarije i opkolio ju.
10 Nakon tri godine osvojio ju. U šestoj godini kra-
ljevanja Ezekijina, to jest u devetoj godini kraljeva-
nja Hošee nad Izraelom, bila je zauzeta Samarija.
11 Asirski kralj odveo Izraelove sinove zarobljene
u Asiriju i naseli ih u Halahu i na Haboru, rijeci u
Gozanu, i u medijskim gradovima,
12 jer nisu slušali glasa Gospodina, svojega Boga,
i bili su prestupili zavjet s njim, sve što im je zapo-
vjedio Mojsije, sluga Gospodinov. Nisu pazili na to
i nisu radili po tom.
13 U četrnaestoj godini kraljevanja Ezekijina podi-
gao se Senaherib, asirski kralj, protiv svih
utvrđenih Judinih gradova i osvojio ih.
14 I Judin kralj Ezekija poslao kralju asirskomu u
Lakiš i poručio mu: "Pogriješio sam, idi opet od
mene! Sve što na mene nametneš, nosit ću." Onda
je asirski kralj nametnuo na Judina kralja Ezekiju
tri stotine talenata srebra i trideset talenata zlata.
15 I Ezekija je dao sve srebro što se našlo u Go-
spodinovu domu i u riznicama kraljevskog dvora.
16 Onda je Ezekija dao s vratnica na Gospodinovu
domu i s dovratnika otkovati zlatnu navlaku, koju je
Ezekija, Judin kralj, bio dao navući, i dao ju kralju
asirskomu.
17 Tada je poslao asirski kralj iz Lakiša kralju
Ezekiji u Jeruzalem Tartana, Rabsarisa i Rab-
šaka, s velikom vojskom protiv Jaruzalema. Oni se
podigli i došli su pred Jeruzalem. Kad su bili stigli,
razmjestili su se kod vodovoda gornjeg jezera na
cesti u Valjarevo polje.
18 Kad su zatražili kralja, predstojnik dvora Elija-
kim, sin Hilkijin, pošao je van k njima s državnim

pisarom Šebnom i pečatnikom Joahom, sinom
Asafovim.
19 Tada im je rekao Rabšaka: "Javite Ezekiji:
'Ovako govori veliki kralj, asirski kralj: Kakva je to
uzdanica, u koju se uzdaješ?
20 Misliš li da su prazne riječi već savjet i snaga za
rat? Na koga se oslanjaš da si se pobunio protiv
mene?
21 Ti se očito oslanjaš samo na štap od slomljene
trske, na Egipat, koja se svakomu, koji se nasloni
na nju zabije u ruku, pa je probije. Takav je faraon,
egipatski kralj, svima koji se uzdaju u njega.
22 Ako li mi odvraćate: 'U Gospodina, svojega
Boga, mi se uzdajemo. Nije li to onaj čije je uzvisine
i žrtvenike uklonio Ezekija kad je zapovjedio Judi i
Jeruzalemu: 'Samo pred ovim žrtvenikom ovdje u
Jeruzalemu ćete se klanjati?' "
23 Hajde, okladi se s mojim gospodarom, asirskim
kraljem! Dat ću ti dvije tisuće konja, ako mogneš
dobaviti konjanike za njih.
24 Kako ćeš odoljeti jednom jedinom stotniku iz-
među najmanjih sluga mojega gospodara? Zato
se ti uzdaješ u Egipat—zbog bojnih kola i kon-
janika.
25 Jesam li ja bez volje Gospodina došao protiv
ovoga mjesta da ga uništim? Gospodin mi je
rekao: 'Idi protiv te zemlje i satri ju!' "
26 Onda Elijakim, sin Hilkijin, Šebna, i Joaha kažu
Rabšaku: "Govori svojim slugama aramejskim
jezikom, jer mi razumijemo; ne govori s nama jude-
jski pred ušima ljudi koji stoje na zidu!"
27 A Rabšaka im rekao: "Je li me moj gospodar
poslao k tvojemu gospodaru i k tebi da reknemo
ovo, a ne upravo onim ljudima koji ondje sjede na
zidu, koji će s vama jesti svoju vlastitu nečist i piti
svoju mokraću?"
28 Onda je Rabšaka stao i povikao judejski u sav
glas i rekao: "Čujte vijest velikoga kralja, asirskog
kralja!"
29 Ovako govori kralj: "Ne dajte se zaluditi od
Ezekije, jer vas on ne može izbaviti iz moje ruke.
30 I nemojte da vas nagovori Ezekija da se pouz-
date u Gospodina, ako rekne: 'Gospodin će nas
sigurno izbaviti; on neće dati ovaj grad u ruke kralju
asirskomu.' "
31 "Ne slušajte Ezekije, jer ovako govori asirski
kralj: 'Učinite mir sa mnom i predajte mi se! Onda
će svaki od vas jesti sa svojega trsa i sa svoje
smokve, i svaki će piti iz svojega studenca,
32 dokle ne dođem i odvedem vas u zemlju, koja je
kao vaša, u zemlju punu žita i vina, u zemlju punu
kruha i vinograda, u zemlju punu maslina i meda.
Vi ćete ostati u životu i nećete umrijeti. Zato ne
slušajte Ezekije! On vas samo vara, kad govori:
'Gospodin će vas izbaviti!'
33 Jesu li bogovi drugih naroda izbavili svoju zem-
lju iz ruke asirskog kralja?
34 Gdje su bogovi hamatski i arpadski? Gdje su
bogovi sefarvajimski, henski i ivski? Jesu li možda
oni izbavili Samariju iz mojih ruku?
35 Koji su između svih bogova ovih naroda izbavili
svoju zemlju iz moje ruke, da bi sad Gospodin iz-
bavio Jeruzalem iz moje ruke?' "
36 Ali je narod šutio i nije mu odgovorio ništa, jer je
kralj bio izdao zapovijed: "Ne odgovarajte mu!"
37 Nato predstojnik dvora Elijakim, sin Hilkijin,
državni pisar Šebna i pečatnik Joaha, sin Asafov,
došli su k Ezekiji razdrvši haljine i javili mu što je
rekao Rabšaka.

19 Kad je to čuo kralj Ezekija, razderao je svoje
haljine, odjenuo pokorničku odjeću i otišao u
Gospodinov dom.
2 Predstojnika dvora Elijakima, državnog pisara
Šebnu i starješine svećenstva poslao, isto tako
odjevene u pokorničku odjeću, k proroku Izaiji,
sinu Amosovu.
3 Oni su mu rekli: "Ovako kaže Ezekija: 'Dan nevo-
lje, kazne i pogrde današnji je dan, jer su prispjela
djeca do porođaja, a nema snage da se rode.
4 Možda čuje Gospodin, tvoj Bog, sve riječi Rab-
šaka, koga je njegov gospodar, asirski kralj, po-
slao ovamo da se naruga Bogu živomu, te ga kazni
zbog riječi koje je čuo Gospodin, tvoj Bog. Pomolio
se stoga za ostatak koji se još nalazi!' "
5 I sluge kralja Ezekije došle su k Izaiji.
6 Izaija im rekao: "Javite ovo svojem gospodaru.
'Ovako govori Gospodin: Ne boj se od riječi što si ih
čuo kad su mi se narugale sluge asirskog kralja!
7 Evo, ja ću mu udahnuti namisao da se vrati u
svoju zemlju kad čuje jednu vijest. A u njegovoj ću
zemlji učiniti da pogine od mača.' "
8 Na povratku našao je Rabšaka asirskog kralja
gdje opsjeda Libnu. On je, naime, bio čuo da je
ovaj otišao od Lakiša.
9 I kad je kralju došlo do ušiju za Tirhaka, kralja
etiopskoga: "Evo izišao je u boj protiv tebe." Po-
slao opet poslanike k Ezekiji i zapovjedio:
10 "Odnesite ovu vijest Ezekiji, Judinu kralju:
'Nemoj da te zavara tvoj Bog, u koga se uzdaješ
misleći, da neće Jeruzalem pasti u ruke kralju asir-
skomu!
11 Gledaj, sam si čuo što su učinili kraljevi asirski
svim zemljama uništivši ih sasvim; a ti da se iz-
baviš?
12 Jesu li, možda, bogovi naroda izbavili one koje
su satrli moji očevi: Gozance, Harance, Resefce i
Edence u Telasaru?
13 Gdje je hamatski kralj, arpadski kralj, kralj
grada Sefarvajima, pa onaj od Hene i Ive?' "
14 Ezekija je primio pismo od poslanika. Kad ga
pročitao, otišao je u Gospodinov dom i razvio ga
ondje pred Gospodinom.
15 Onda se pomolio Ezekija pred Gospodinom
ovako: "Gospodine, Bože Izraelov, ti koji imaš pri-
jestolje nad kerubinima. Ti si jedini Bog nad svima
kraljevstvima na zemlji. Ti si onaj, koji je stvorio
nebo i zemlju.
16 Prigni, Gospodine, svoje uho i čuj! Otvori, Gos-
podine, svoje oči i vidi! Pripazi na riječi što mi ih
ovdje šalje Senaherib, da se naruga živomu Bogu!
17 Istina je doduše, Gospodine, da su asirski kra-
ljevi opustošili narode i njihove zemlje,
18 i njihove bogove pobacali u oganj, ali to i nisu bili
bogovi, nego djelo ruke čovječje, drvo i kamen, i
zato ih se moglo uništiti.
19 A sad, Gospodine, Bože naš, izbavi nas iz nje-
gove ruke, da spoznaju sva kraljevstva na zemlji
da si ti, Gospodine, jedini Bog!"
20 I poslao je Izaija, sin Amosov, Ezekiji ovu vijest:
"Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: 'Molitvu,
koju si mi upravio zbog Senaheriba, asirskog
kralja, uslišao sam.'
21 "Ovu riječ je Gospodin izrekao za njega: 'Smije
ti se, ruga ti se djevojka, kći Siona; za tobom maše
glavom kći Jeruzalema.
22 Koga si pogrdio i pohulio, protiv koga si glas
podigao i bacio gore oholi pogled? Protiv Sveca
Izraelova!
23 Pogrdio si preko svojih poslanika Gospodina i
ovako si rekao: "Mnoštvom bojnih kola svojih
popeo sam se na visoke gore, na vrhunac Leba-
nona. Srušio sam visoke cedre, najljepše čemp-
rese. Prodro sam sve do najvišeg vrhunca, u

njegove najbogatije šume.
24 Studence sam iskopao i pio tuđu vodu; isušio
sam svojim stopama sve potoke obrane.
25 Zar nisi još čuo? Kako ja to odavno spremio, od
iskona sam to zasnovao, a sad puštam da se to
dogodi, da pretvoriš tvrde gradove u puste ruše-
vine.
26 Nemoćni su zadrhtali njihovi stanovnici i smeli
se, postali su kao trava u polju i kao zelena travica,
kao trava na krovu, kao zrno što se osuši prije nego
dozrije.
27 Znam tvoje ustajanje i sjedenje, dobro poznam
tvoje hodanje i tvoje dolaženje, i kako sada bjesniš
na mene.
28 Jer bjesniš na mene, i tvoja obijest došla je do
mojih ušiju, zato ću svoju brnjicu staviti na tvoje
nozdrve i svoju uzdu u tvoju gubicu, pa te tjerati
natrag putom kojim si došao.
29 A ovo neka ti bude znak: ove će se godine jesti
što samo od sebe naraste, i druge godine što opet
samo od sebe naraste, a treće godine sijte i žan-
jite, sadite vinograde i uživajte njihove plodove!
30 Što god onda preostane od Judine kuće,
potjerat će opet žile odozdol i donijeti plod odo-
zgor.
31 Jer će iz Jeruzalema izići ostatak vojske što se
spasila, iz gore Siona. Revnost Gospodina vojska
to će proizvesti.
32 Zato ovako govori Gospodin za asirskog kralja:
Neće provaliti u ovaj grad i neće baciti ovamo stri-
jelu. Neće se primaći k njemu sa štitom, niti će isko-
pati opkop oko njega.
33 Vratit će se putom, kojim je došao. Neće prov-
aliti u ovaj grad! Tako glasi riječ Gospodinova.
34 Branit ću ovaj grad i spasit ću ga zbog sebe i
zbog svojega sluge Davida.' "
35 I dogodilo se jedne noći, izašao je anđeo Go-
spodinov i pobio u asirskom taboru stotinu i osam-
deset i pet tisuća ljudi. Kad su ustali ujutro, našli su
ih sve kao mrtva trupla.
36 Odmah se podigao Senaherib, asirski kralj, i
otišao kući, i ostao u Ninivi.
37 I dogodilo se, kad se on jedanput, dok se klan-
jao u hramu svojega boga Nisroka, ubili su ga ma-
čem njegovi sinovi Adramelek i Sareser; onda su
pobjegli u zemlju Ararat. Njegov sin Esar-Hadon je
kraljevao mjesto njega.

20 U ono vrijeme razboljeo se Ezekija na smrt.
Prorok Izaija, sin Amosov, došao k njemu i
rekao mu: "Ovako govori Gospodin: 'Uredi svoju
kuću, jer ćeš umrijeti i nećeš više ozdraviti!' "
2 Onda je on okrenuo svoje lice k zidu i upravio
Gospodinu ovu molitvu:
3 "Ah, Gospodine, spomeni se ipak da sam hodio
pred tobom u vjernosti i s odanim srcem i da sam
činio što je tebi ugodno!" I udario Ezekija u glasan
plač.
4 A Izaija nije još ostavio srednje predvorje, došla
mu riječ Gospodinova, govoreći:
5 "Vratio se i javio Ezekiji, vladaru mojega naroda:
'Ovako govori Gospodin, Bog Davida, tvojega
djeda: Čuo sam tvoju molitvu i vidio tvoje suze. I
eto, ozdravit ću te opet već preksutra ići ćeš u Go-
spodinov dom.
6 Dodat ću tvojemu vijeku petnaest godina. I iz-
bavit ću tebe i ovaj grad iz ruku asirskog kralja i
branit ću ovaj grad zbog sebe i zbog svojega sluge
Davida.' "
7 Potom je zapovjedio Izaija: "Donesite grudu
smokava!" Donijeli su ju i stavili na oteklinu, i on je
ozdravio.
8 Ezekija je bio upitao Izaiju: "Koji je znak za to da
će me Gospodin ozdraviti i da ću preksutra moći
otići u Gospodinov dom?"
9 Izaija je odgovorio: "Ovo neka ti bude znak od
Gospodina da će Gospodin ispuniti svoje obeća-
nje koje je dao: hoćeš li da ode sjena za deset stup-
njeva naprijed ili za deset stupnjeva natrag?"
10 Ezekija je odgovorio: "Lako je sjeni otići napri-
jed za deset stupnjeva. Ne, sjena neka se vrati za
deset stupnjeva natrag!"
11 I prorok Izaija je zavapio Gospodinu, i on je dao
sjenu po stupnjevima, koju je već bio spustio na
stepenicama Ahazovim, vratiti natrag za deset
stupnjeva.
12 U ono vrijeme babilonski kralj Merodak Bala-
dan, sin Baladanov, poslao Ezekiji pismo s
darovima. On je, naime, bio čuo, da je Ezekija bo-
lestan.
13 Ezekija se obradovao tomu i pokazao im sva
svoja skladišta, srebro i zlato, mirise i skupocjeno
ulje, svu svoju oružarnicu i sve što se nalazilo u
riznicama. Nije ostalo ništa u njegovom dvoru i u
svemu području njegova gospodstva da im nije
Ezekija pokazao.
14 I došao prorok Izaija kralju Ezekiji i upitao ga:
"Što su htjeli ti ljudi i odakle su došli k tebi?" Ezekija
je odgovorio: "Iz daleke zemlje su došli, iz Ba-
bilona."
15 Onaj je upitao dalje: "Što su vidjeli na tvojom
dvoru" Ezekija je rekao: "Vidjeli su sve što ima na
mojem dvoru. Nije ostalo ništa u mojim riznicama
što im nisam pokazao."
16 Izaija je rekao Ezekiji: "Čuj riječ Gospodinovu:
17 'Doći će vrijeme kad će se odnijeti u Babilon sve
što se nalazi u tvojem dvoru sve što su skupljali
tvoji očevi do današnjega dana. Ništa neće pre-
ostati—tako govori Gospodin.
18 I od tvojih vlastitih sinova, što će ti se još roditi,
uzet će neke da vrše sobarske službe na dvoru
babilonskog kralja.' "
19 Ezekija je odgovorio Izaiji: "Riječ Gospodinova,
koju si mi navijestio, prava je", i pridoda: "Neka bi
ipak, dok ja živim, vladao mir i sigurnost!"
20 Ostala djela Ezekijina, sve njegove pobjede, i
kako je sagradio jezero i vodovod i doveo vodu u
grad; nije li to zapisano u knjizi ljetopisa Judinih
kraljeva?
21 Kad je bio Ezekija počinuo kod svojih otaca,
postao je njegov sin Manaseh kralj mjesto njega.

21 Dvanaest godina bilo je Manasehu kad je po-
stao kralj, i vladao je pedeset i pet godina u
Jeruzalemu. Njegova majka zvala se Hefsiba.
2 On je činio zlo pred očima Gospodinovim kad je
naslijedio gnusobe naroda koje je Gospodin bio
protjerao ispred Izraelovih sinova.
3 Uzvisine, koje je bio srušio njegov otac Ezekija,
podigao on opet, podigao žrtvenike Baalu, dao je
postaviti kip aštarte, kako je bio učinio izraelski
kralj Ahab, klanjao se svoj zvjezdanoj nebeskoj
vojsci i njoj je služio.
4 I u Gospodinovu domu, o kojem je bio objavio
Gospodin: "U Jeruzalemu dat ću da prebiva Ime
moje", sagradio žrtvenike.
5 Svoj zvjezdanoj vojsci nebeskoj podigao žrtve-
nike u oba predvorja Gospodinova doma.
6 Svojega vlastitog sina pustio da ide kroz oganj,
vračao je i gatao je, i namjestio zazivače duhova i
vračare. Tako je činio mnogo zlo pred Gospodi-
nom, i dražio ga tako na gnjev.
7 Dapače i rezbareni kip aštarte, koji je bio dao na-
praviti, postavio je u domu, za koji je bio Gospodin

obećao Davidu i njegovu sinu Salomonu: “Ovaj
dom i Jeruzalem, koji sam izabrao između svih
Izraelovih plemena, učinit ću zauvijek stanom svo-
jega Imena.
8 Neću više dati da se noge Izraelove maknu iz
zemlje koju sam dao njihovim očevima, ako samo
budu pazili na to da vjerno čine onako kako sam im
zapovjedio, i to točno po zakonu što im ga je zapo-
vjedio moj sluga Mojsije.”
9 Ali oni nisu poslušali, i Manaseh ih zaveo na to da
čine još gore negoli narodi koje je bio uništio Go-
spodin ispred Izraelovih sinova.
10 Ovako je govorio Gospodin preko svojih sluga,
proroka:
11 “Jer je Manaseh, Judin kralj, činio te gnusobe i
još gore to činio negoli su prije njega činili Amore-
jci, i jer je on i Judu zaveo svojim idolopoklon-
stvom,
12 zato govori Gospodin, Bog Izraelov: ‘Zaista, ja
ću pustiti da dođe nesreća na Jeruzalem i na Judu,
tako da će svima, koji to čuju, zujati oba uha.
13 Nategnut ću nad Jeruzalemom uže samarijsko
i mjerilo kuće Ahabove i izbrisat ću Jeruzalem
kako se briše zdjela, pa se onda preokrene.
14 Ostatak svoje baštine odbacit ću i dat ću je u
ruke njihovim neprijateljima . Svim svojim neprija-
teljima postat će grabež i plijen,
15 jer su činili zlo pred mojim očima, i gnjev su moj
izazivali od dana kad su ostavili njihovi očevi Egi-
pat, do današnjega dana.”
16 I veoma mnogo nedužne krvi prolio Manaseh,
tako da napuni njom Jeruzalem od jednoga kraja
do drugoga. Osim toga time je sagriješio što je
zaveo Judu da čini zlo pred Gospodinom.
17 Ostala djela Manasehova, sva njegova djela i
grijesi koje počini; nije li to zapisano u knjizi ljetopi-
sa Judinih kraljeva?
18 Kad je Manaseh bio počinuo kod svojih otaca,
bio je pokopan u vrtu svojega dvora, u vrtu Uzinu.
Njegov sin Amon je kraljevao mjesto njega.
19 Dvadeset i dvije godine imao je Amon kad je
postao kralj, i vladao je dvije godine u Jeruzalemu.
Njegova majka zvala se Mešulemet i bila je kći Ha-
rusova iz Jotbe.
20 On je činio zlo pred Gospodinom, kako je bio
činio njegov otac Manaseh.
21 Hodio je posve putom kojim je bio išao njegov
otac, služio je idolima kojima je bio služio njegov
otac, i klanjao se njima.
22 On je ostavio Gospodina, Boga svojih otaca, i
nije hodio Gospodinovim putom.
23 Jednoga su se dana pobunile protiv Amona nje-
gove sluge i ubile kralja u njegovom dvoru.
24 A narod je pobio sve koji su se bili pobunili protiv
kralja Amona. Njegova sina Josiju podigao je
narod za kralja na njegovo mjesto.
25 Ostala djela Amonova i njegova djela; nije li to
zapisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?
26 Pokopali su ga u njegovoj grobnici u vrtu Uzinu,
i njegov sin Josija je kraljevao mjesto njega.

22 Josija je imao osam godina, kad postao kralj.
Vladao je trideset i jednu godinu u Jeruzale-
mu. Njegova majka zvala se Jedida i bila je kći
Adajina iz Boskata.
2 Činio je ono što je bilo pravo u očima Gospodina,
i hodio je posve putom svojega djeda Davida. Nije
odstupio od toga ni nalijevo ni nadesno.
3 I dogodilo se u osamnaestoj godini kraljevanja
Josijina poslao je kralj pisara Šafana, sina Azali-
jina, sina Mešulamova, u Gospodinov dom s ovom
zapovijedi:
4 “Idi gore k velikom svećeniku Hilkiji! Neka
pripravi novce što su bili doneseni u Gospodinov
dom, i koje su vratari od naroda nakupili!
5 Neka ih uruči vođama, koji su postavljeni kao
nadglednici kod Gospodinova doma! Ovi neka is-
plate poslenike koji su zaposleni oko Gospodino-
va doma, da se popravi što je trošno na domu:
6 drvodjelje, graditelje i zidare i da se kupuje drvo
i kamen lomljenjak za popravak doma.
7 Ali da im se ne traže računi od novaca što im se
dadu, jer oni rade vjerno i točno.”
8 Onda je rekao veliki svećenik Hilkija pisara
Šafana: “Našao sam knjigu zakona u Gospodi-
novu domu.” Hilkija predao knjigu pisaru Šafanu i
on ju pročitao.
9 Onda je pisar otišao Šafanu kralju i podnio kralju
ovaj izvještaj: “Tvoje sluge su nakupile novce što
su se našli u domu i uručili ih vođama, namješte-
nim kod Gospodinova doma.”
10 Ujedno je javio pisar Šafan kralju: “Svećenik
Hilkija dao mi knjigu.” I Šafan ju pročitao kralju.
11 Kad je kralj čuo sadržaj knjige zakona,
razderao je svoje haljine.
12 Onda je kralj dao sljedeću zapovijed svećeniku
Hilkiji, Ahikamu, sinu Šafanovu, Akboru, sinu
Mikinu, pisaru Šafanu i Asaji sluzi kraljevu:
13 “Idite, upitajte Gospodina za mene, za narod i
za svega Judu o sadržaju nađene knjige, jer je
velika srdžba Gospodinova, koja se raspalila pro-
tiv nas zato što naši očevi nisu slušali propise ove
knjige, da čine sve ono što u njoj stoji napisano!”
14 I tako je otišao svećenik Hilkija s Ahikamom,
Akborom, Šafanom i Asajom k proročici Huldi, ženi
Šaluma, sina Tikvina, sina Harhasova, koja je sta-
novala u drugoj četvrti u Jeruzalemu, i upitali ju.
15 Ona im je dala ovaj odgovor: “Ovako govori
Gospodin, Bog Izraelov: ‘Recite čovjeku koji vas
poslao k meni:
16 Ovako govori Gospodin: ‘Pustit ću zlo na ovo
mjesto i na stanovnike njegove, sav sadržaj ove
knjige, koju je pročitao Judin kralj.’
17 Zato, jer su me ostavili i prinosili kâd drugim
bogovima, da me draže svim djelima svojih ruku,
moj će se gnjev raspaliti protiv ovoga mjesta i neće
se ugasiti.’
18 A Judinu kralju, koji vas poslao da upitate Go-
spodina, javite ovo: ‘Ovako govori Gospodin, Bog
Izraelov, za sve riječi koje si čuo:
19 ‘Jer je tvoje srce bilo ponizno i ti si se prignuo
pred Gospodinom kad si čuo što sam zaprijetio
ovomu mjestu i njegovim stanovnicima, da će, biti
predmet užasa i prokletstva, i jer si razderao svoje
haljine i plakao preda mnom, zato sam i ja uslišao
tebe,” govori Gospodin.’
20 Zato ćeš, kad te priberem k tvojim očevima, u
miru biti stavljen u svoj grob. Tvoje oči neće gledati
svu tu nesreću, koju ću pustiti na ovo mjesto.’ ” I
rekli su tako kralju.

23 Tada je kralj poslao glasnike da se kod njega
skupe sve Judine i jeruzalemske starješine.
2 Kralj je otišao u Gospodinov dom i s njim svi ljudi
iz Judine zemlje i svi stanovnici Jeruzalema, i sve-
ćenici i proroci, sav narod, veliko i malo. Ondje im
je pročitao sav sadržaj zavjetne knjige, koja je bila
nađena u Gospodinovu domu.
3 Potom je kralj stupio na svoje sjedište i učinio
zavjet pred Gospodinom da će oni ići za Gospodi-
nom i držati njegove zapovijedi, njegove uredbe i
njegove zakone, svim svojim srcem i svom svojom
dušom, da tako udovolje propisima ovoga zavjeta
što su bili napisani u ovoj knjizi. I sav je narod

pristao na zavjet.
4 Onda je zapovjedio kralj velikom svećeniku
Hilkiji i svećenicima drugoga reda i vratarima da
iznesu iz Gospodinova doma sve posuđe što je
bilo načinjeno za Baala i aštartu i svu zvjezdanu
nebesku vojsku. On ga dao spaliti izvan Jeruzal-
ema na zemljištima na Kidronu i pepeo njegov
odnijeti u Betel.
5 I uklonio idolske svećenike, koje su bili postavili
Judini kraljevi i koji su kadili na uzvisinama u
Judinim gradovima i u okolici Jeruzalema, tako i
one koji su kadili Baalu, suncu i mjesecu, životi-
njskim slikama i svoj vojsci nebeskoj,
6 I kip aštartu dao iznijeti iz Gospodinova doma
van pred Jeruzalem u Kidronsku dolinu i spaliti je u
Kidronskoj dolini, u prah je satrti i njezin baciti prah
u grobove prostoga naroda.
7 I stanove bludnica u Gospodinovu domu, u ko-
jima su žene tkale haljine za aštartu, dao porušiti.
8 Nadalje, dao je dovesti iz Judinih gradova sve
svećenike, dao oskvrnuti uzvisine, gdje su bili sve-
ćenici kadili, od Gebe do Beer-Šebe. Dalje dao je
porušiti uzvisine, koje su bile na ulazu pred vratima
gradskog zapovjednika Jošue s lijeve strane, kad
se dođe na gradska vrata.
9 Ali svećenici onih uzvisina nisu smjeli uzaći na
Gospodinov žrtvenik u Jeruzalemu, nego samo
jesti beskvasne kruhove među svojom braćom u
službi.
10 I Tofet u dolini Hinomovih sinova proglasio
nečistim, da više nitko ne bi dao svojem sinu ići
kroz oganj u čast Moleku.
11 Onda je dao ukloniti konje koje su bili postavili
Judini kraljevi u čast suncu na ulazu u Gospodinov
dom kod sobe sobara Natan-Meleka, i spalio ogn-
jem sunčana kola.
12 Žrtvenike na krovu gornje Ahazove sobe, koje
su bili podigli Judini kraljevi, i žrtvenike, koje je
sazidao Manaseh u oba predvorja Gospodinova
doma, dao je kralj razrušiti, ukloniti i ruševine baciti
u kidronsku dolinu.
13 Uzvisine istočno od Jeruzalema, južno od Gore
spoticanja, dao je kralj oskvrnuti. Salomon, Izra-
elov kralj, bio ih je dao podići aštarti, grozoti sidon-
skoj, Kemošu, grozoti moapskoj i Milkomu, grozoti
Amonaca.
14 On je dao razbiti stupove, sasjeći drvene kipove
i mjesto njihovo napuniti ljudskim kostima.
15 I žrtvenik u Betelu, uzvisinu, koju je bio podigao
Jeroboam, sin Nebatov, koji naveo na grijeh
Izraela, i taj žrtvenik, tu uzvisinu dao je srušiti. On
je dao uzvisine popaliti, u prah satrti i drveni kip
aštarte spaliti.
16 Kad se obazreo Josija i ondje na gori vidio
grobove, poslao onamo i dao iz grobova uzeti ko-
sti, na žrtveniku spaliti i tako ga oskvrnuti po riječi
Gospodinovoj, koju je bio izrekao Božji čovjek, koji
je unaprijed rekao ove stvari.
17 Kad je on upitao: “Kakav je ono grobni spome-
nik kojega vidim ondje?” Odgovorili su mu građani:
“Ono je grob Božjega čovjeka, koji došao iz Jude i
unaprijed je rekao one stvari što si ih sad učinio na
žrtveniku u Betelu.”
18 On je zapovjedio: “Pustite ga da počiva! Nitko
neka mu ne dira kosti!” I tako su njegove kosti os-
tavili netaknute s kostima onoga proroka, koji je
došao iz Samarije.
19 I sve hramove uzvisina u gradovima Samarije
koje su bili podigli Izraelovi kraljevi, da draže Go-
spodina, uklonio je Josija i učinio s njim posve
onako, kako je učinio u Betelu.
20 A sve svećenike uzvisina, koji su bili onuda, dao
je poklati na žrtvenicima i spaliti na njima ljudske
kosti. Onda se vratio u Jeruzalem.
21 Onda je zapovjedio kralj svemu narodu: “Svet-
kujte u čast Gospodinu, svojem Bogu, Svetkovinu
Pashe onako kako stoji napisano u ovoj zavjetnoj
knjizi!”
22 Jer takva Svečana gozba Pashe nije bila više
svetkovana od dana sudaca koji su sudili Izraelu, i
za sve vrijeme Izraelovih i Judinih kraljeva.
23 Tek u osamnaestoj godini kralja Josije svetko-
vala se ova Svečana gozba Pashe u čast Gospo-
dinu u Jeruzalemu.
24 I zazivače duhova i vračare, terafime i idole,
uopće sve gnusobe idolske, koji su se vidjeli u Ju-
dinoj zemlji i u Jeruzalemu, uništi Josija, da izvrši
propise zakona koji su bili napisani u knjizi koju je
bio našao svećenik Hilkija u Gospodinovu domu,
25 Nije bilo prije njega takvoga kralja, koji bi se bio
obratio Gospodinu tako svim svojim srcem, svom
svojom dušom i svom snagom, posve po Mojsi-
jevu zakonu. I poslije njega nije bilo njemu jed-
naka.
26 Ipak nije odustao Gospodin od svojega silnog i
žestokog gnjeva, kojim se raspalio protiv Jude
zbog svih izazova kojim ga je dražio Manaseh.
27 I Gospodin je rekao: “Odbacit ću i Judu od svo-
jega lica, kao što sam odbacio Izraela, i grad ću
ovaj odbaciti, koji sam bio izabrao, Jeruzalem, i
dom za koji sam rekao: ‘Moje će Ime biti ondje.’ ”
28 Ostala djela Josijina i sve što je poduzeo; nije li
to napisano u knjizi ljetopisa Judinih kraljeva?
29 U ono vrijeme izašao je faraon Neko, egipatski
kralj, na asirskog kralja k rijeci Eufratu. Kralj Josija
je izašao pred njega. A on ga smrtno ranio kod
Megida, čim ga je bio opazio.
30 Onda su ga njegove sluge odvezle mrtva iz
Megida u Jeruzalem, gdje su ga pokopale u njego-
voj grobnici. A narod zemlje uzeo je Joahaza, sina
Josijina, dao ga pomazati i postavili ga kraljem
namjesto njegova oca.
31 Joahaz je imao dvadeset i tri godine kad je po-
stao kralj, i vladao je tri mjeseca u Jeruzalemu.
Njegova majka zvala se Hamutala i bila je kći Jer-
emijina iz Libne.
32 On je činio zlo pred Gospodinom, posve kako
su činili njegovi očevi.
33 Faraon Neko dao ga zatvoriti u Ribli u zemlji
Hamatu, da ne bude duže kralj u Jeruzalemu, i
nametnuli zemlji danak od stotinu talenata srebra
i jedan talenat zlata.
34 Onda je faraon Neko postavio kraljem Elija-
kima, sina Josijina, na mjesto njegova oca Josije i
promijenio mu ime u Jojakim. A Joahaza uzeo
sobom. Tako je došao ovaj u Egipat i ondje umro.
35 Jojakim je dao srebro i zlato faraonu. A morao je
zemlji nametnuti porez, da mogne dati novce po
zahtjevu faraonovu. Kako je svaki bio procijenjen,
utjerivao je od naroda zemlje srebro i zlato, da
preda faraonu Neku.
36 Jojakimu je bilo dvadeset i pet godina, kad je
postao kralj i vladao je jedanaest godina u Jeruzal-
emu. Njegova majka zvala se Zebida i bila je kći
Pedajina iz Rume.
37 On je činio zlo pred Gospodinom, posve onako
kako su bili činili njegovi očevi.

24 Za njegova vremena došao je Nebukadne-
zar, babilonski kralj. Jojakim mu je postao
podložan za tri godine, potom je opet otpao od
njega.
2 Gospodin je poslao protiv njega kaldejske
pljačkaške grupe, sirijske, moapske i grupe

Amonaca. Poslao ih protiv Jude da ga unište po
prijetnji Gospodinovoj, koju je bio dao objaviti
preko svojih sluga, proroka.
3 Samo po zapovijedi Gospodinovoj pao je to na
Judu, da ga odbaci od svojega lica zbog grijeha
Manasehovih, zbog svega onoga što je taj bio
učinio.
4 I nedužnu krv koju je bio prolio, i što je Jeruzalem
upravo napunio nedužnom krvi, to mu nije htio
Gospodin oprostiti.
5 Ostala djela Jojakimova i sve što je poduzimao,
nije li to napisano u knjizi ljetopisa Judinih kralje-
va?
6 Kad je Jojakim bio počinuo kod svojih otaca,
namjesto njega kraljevao je njegov sin Jojakin.
7 Egipatski kralj nije više izašao iz svoje zemlje, jer
je bio babilonski kralj osvojio sve što je pripadalo
egipatskom kralju, od egipatskoga potoka do
Eufrata.
8 Jojakin je imao osamnaest godina kad je postao
kralj, i vladao je tri mjeseca u Jeruzalemu. Njegova
majka zvala se Nehušta i bila je kći Elnatanova iz
Jeruzalema.
9 On je činio zlo pred Gospodinom, posve kako je
bio činio njegov otac.
10 U ono vrijeme došle su vojskovođe Nebukad-
nezara, babilonskog kralja, protiv Jeruzalema, i
grad je bio opkoljen.
11 Nebukadnezar, babilonski kralj, došao je protiv
grada, dok su ga opsjedale njegove vojskovođe,
12 Onda je izašao Jojakin, Judin kralj, babilon-
skom kralju. On sa svojom majkom, sa svojim
dvorskim činovnicima, sa svojim poglavarima i
dvoranima. Babilonski kralj gaj zarobio u osmoj
godini svojega kraljevanja.
13 On je dao sve blago Gospodinova doma i blago
kraljevskog dvora odnijeti odatle i sve zlatno po-
suđe porazbijati koje je bio dao napraviti Salomon,
kralj izraelski, u Gospodinovu domu po zapovijedi
Gospodinovoj.
14 Zarobio i odveo sav Jeruzalem, sve vođe i sve
valjane ratnike, deset tisuća zarobljenika, uz to
sve kovače i bravare. Samo je još preostao siro-
mašni narod zemlje.
15 Zarobio i u Babilon odveo i Jojakina, tako isto
kraljevu majku, kraljeve žene, njegove dvorane i
zemaljske poglavare odveo u ropstvo iz Jeruza-
lema u Babilon.
16 Sve valjane ratnike, na broj sedam tisuća, i ko-
vače i bravare, tisuću ljudi, sve valjane ljude
sposobne za boj. Njih je odveo babilonski kralj u
Babilon u ropstvo.
17 Mataniju, njegova strica, postavio je babilonski
kralj kraljem na njegovo mjesto i dao mu ime Zede-
kija.
18 Zedekija je imao dvadeset i jednu godinu kad je
postao kralj. Vladao je jedanaest godina u Jeruzal-
emu. Njegova majka zvala se Hamutala i bila je kći
Jeremijina iz Libne.
19 On je činio zlo pred Gospodinom, posve kako je
činio Jojakim.
20 Jer zbog gnjeva Gospodinova došao s Jeruzal-
emom i Judom tako daleko da ih odbacio od svoje-
ga lica. Onda se Zedekija pobunio protiv
babilonskog kralja.

Razorenje Jeruzalema

25 Dogodilo se u devetoj godini njegova vla-
danja, u desetom mjesecu, desetoga dana
u mjesecu, pošao je Nebukadnezar, babilonski
kralj, sa svojom cijelom vojskom protiv Jeruzale-
ma, opkoli ga i sagradili su opkope oko njega.
2 Grad je ostao opkoljen do jedanaeste godine
kraljevanja Zedekijina.
3 Devetoga dana u mjesecu bila je glad u gradu i
postala tako teška da narod zemlje nije više imao
što jesti.
4 Onda je bio zid gradski provaljen, i svi su vojnici
noću pobjegli na vrata između dva zida uz kraljev
vrt, a Kaldejci su držali grad opkoljen. A kralj je
okrenuo prema jordanskoj ravnici .
5 Ali je kaldejske vojska potjerala kralja i stigla ga u
jerihonskom polju, pošto ga je bila ostavila sva nje-
gova vojska i razbježala se.
6 Uhvatili su kralja i doveli ga babilonskom kralju u
Riblu. On mu je izrekao presudu.
7 Zedekijine sinove su poklali na njegove oči, Ze-
dekiju je on oslijepio, stavio ga u mjedene verige i
tako su ga odvesti u Babilon.
8 Sedmoga dana petoga mjeseca, to jest u devet-
naestoj godini kraljevanja Nebukadnezara, ba-
bilonskog kralja, došao u Jeruzalem
Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, sluga
babilonskog kralja.
9 On je popalio Gospodinov dom i kraljevski dvor i
sve kuće u Jeruzalemu, sve znamenitije zgrade
dao je spaliti.
10 Zidove je rušila kaldejska vojska koja je stajala
pod zapovjednikom tjelesne straže.
11 Onda Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne
straže, odveo u Babilon ostatak naroda koji je još
bio preostao u gradu, tako su isto prebjegli koji su
bili prebjegli babilonskom kralju, i ostatak obrtnika.
12 Od malih ljudi u zemlji ostavio je zapovjednik
tjelesne straže jedan dio kao vinogradare i poljod-
jelce.
13 Mjedene stupove u Gospodinovu domu, pod-
nožja i mjedeno more u Gospodinovu domu razbili
su Kaldejci i njihov mjed uzeli sobom u Babilon.
14 I lonce, lopate, noževe, vrčeve, sve mjedeno
posuđe, kojim se obavljala služba, su uzeli sobom.
15 I pepeljare i škropionice, koje su bile ili posve od
zlata ili posve od srebra, uzeo sebi zapovjednik tje-
lesne straže.
16 Oba stupa, jedno more i podnožja, koja je Salo-
mon bio dao napraviti za Gospodinov dom, mjedi
svega toga posuđa nije bilo mjere.
17 Jedan stup bio je visok osamnaest lakata.
Odozgor na njemu bilo je oglavlje mjedeno. Oglav-
lje je bilo visoko tri lakta. Pletenice s mogranjima
ovijale se oko oglavlja, sve od mjedi. Isto tako bio je
i drugi stup s pletenicom.
18 Zapovjednik tjelesne straže uzeo sobom ve-
likoga svećenika Seraju i drugog svećenika Se-
faniju i tri vratara.
19 Dalje uzeo iz grada jednoga dvoranina, koji je
bio nad vojnicima, i pet ljudi iz bliže kraljeve oko-
lice, koji su se našli u gradu, onda pisara vojnog
zapovjednika, koji je popisivao narod u zemlji za
vojnu službu, i šezdeset ljudi iz naroda zemlje, koji
su se našli u gradu.
20 Ove je uzeo Nebuzaradan, zapovjednik tje-
lesne straže, i odveo ih u Riblu babilonskom kralju.
21 A babilonski kralj dao ih pogubiti u Ribli u zemlji
Hamatu. Tako je on odveo Judu iz njegove vlastite
zemlje.
22 Nad narodom, koji je bio ostao u Judinoj zemlji,
i koji je ostavio Nebukadnezar, babilonski kralj,
postavio on Gedaliju, sina Ahikamova, unuka Ša-
fanova.
23 I kad su čuli vojni zapovjednici i njihovi ljudi da je
babilonski kralj postavio Gedaliju, došli su sa svo-
jim ljudima Gedaliji u Mispu: Išmael, sin Netanijin,
Johanan, sin Kareahov, Seraja, sin Tanhumetov

iz Netofe, i Jaazanija, sin Maakatov.
24 Gedalija se zakleo njima i njihovim ljudima i rekao im: “Ne bojte se Kaldejaca; ostanite u zemlji i budite podložni babilonskom kralju, i onda će vam biti dobro!”
25 I dogodilo se u sedmom mjesecu da je došao Išmael, sin Netanijin, unuk Elišamin, iz kraljevskoga roda, i s njim deset ljudi, udarili su i ubili Gedaliju s Judejcima i Kaldejcima, koji su bili s njim u Mispi.
26 Onda se podigao sav narod, malo i veliko, s vojnim zapovjednicima i otišao u Egipat, jer su se bojali Kaldejaca.
27 Dogodilo se u trideset sedmoj godini, otkako se odveo Jojakin, Judin kralj, u dvanaestom mjesecu, dvadeset sedmoga dana u mjesecu, Evil-Merodak, babilonski kralj, u godini svojega nastupa vlade pomilovao je Jojakina, Judina kralja, i izvadio ga iz tamnice.
28 On se porazgovorio prijateljski s njim i namjestio mu prijestolje više prijestolja drugih kraljeva, koji su se našli kod njega u Babilonu.
29 Smio je skinuti sa sebe tamničke haljine i uvijek kod njega jesti, dok je živio.
30 Njegovo uzdržavanje, koje je bilo trajno, davalo mu se od kralja iz dana u dan, sve dane njegova života.

Prva Knjiga Ljetopisa

1 Adam, Set, Enoš,
2 Kenan, Mahalalel, Jared,
3 Henok, Metuselah, Lamek,
4 Noa, Šem, Ham i Jafet.
5 Jafetovi sinovi bili su: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešek i Tiras.
6 Gomerovi sinovi bili su: Aškenaz, Rifat i Togarma.
7 Javanovi sinovi bili su: Eliša i Taršiš, Kitim i Dodanim.
8 Hamovi sinovi bili su: Kuš, Mizraim, Put i Kanaan.
9 Kušovi sinovi bili su: Saba, Havila, Sabta, Raama i Sabteka. Raamini sinovi bili su: Šeba i Dedan.
10 Kušu se rodio Nimrod; on je bio prvi vladar na zemlji.
11 Mizraimu se rodio: Anamim, Lehabim, Naftuhim,
12 Patrusim, Kasluhim, od kojih su potekli Filistejci i Kaftorimci.
13 Kanaanu se rodio: Sidon, njegov prvorođenac, i Het;
14 Jebusejci, Amorejci i Girgašejci;
15 Hivejci, Arkejci i Sinejci;
16 Arvadejci, Semarejci i Hamatejci.
17 Šemovi sinovi bili su: Elam, Ašur, Arfaksad, Lud, Aram, Us, Hul, Geter i Mešek.
18 Arfaksadu se rodio Šelah, a Šelahu se rodio Eber.
19 Eberu su se rodili dva sina: jedan se zvao Peleg, jer se u njegovo vrijeme razdijelilo čovječanstvo; a njegovu bratu bilo je ime Joktan.
20 Joktanu se rodili Almodad, Šelef, Hasarmavet i Jerah,
21 Hadoram, Uzal, i Dikla,
22 Ebal, Abimael i Šeba,
23 Ofir, Havila i Jobab. Svi ovi su Joktanovi sinovi.
24 Šem, Arfaksad, Sale,
25 Eber, Peleg, Reu,
26 Serug, Nahor, Terah,
27 Abram, to jest Abraham.
28 Abrahamovi sinovi bili su: Izak i Išmael.
29 Ovo je njihovo potomstvo: prvorođenac Išmaelov bio je Nabajot, Kedar, Adbeel, Mibsam,
30 Mišma, Duma, Masa, Hadad, Tema,
31 Jetur, Nafiš i Kedma. To su Išmaelovi sinovi.
32 Sinovi Keture, Abrahamove suložnice: ona je rodila Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha. Jokšanovi sinovi su bili: Šeba i Dedan.
33 Midjanovi sinovi bili su: Efa, Efer, Henok, Abida i Eldaa. To su svi potomci Keturini.
34 Abrahamu se rodio Izak. Izakovi sinovi bili su: Ezav i Izrael.
35 Ezavovi sinovi bili su: Elifaz, Reuel, Jeuš, Jalam i Korah.
36 Elifazovi sinovi bili su: Teman, Omar, Sefi, Gatan, Kenaz, Timna i Amalek.
37 Reuelovi sinovi bili su: Nahat, Zerah, Šamah i Mizah.
38 Seirovi sinovi bili su: Lotan, Šobal, Sibeon, Ana, Dišon, Ezer i Dišan.
39 Lotanovi sinovi bili su: Hori i Homam; Lotanova sestra bila je Timna.
40 Šobalovi sinovi bili su: Alian, Manahat, Ebal, Šefi i Onam. Zibeonovi sinovi bili su: Aja i Ana.
41 Sin Anin jest Dišon. Dišonovi sinovi bili su: Hamram, Ešban, Jitran i Keran.
42 Ezerovi sinovi bili su: Bilhan, Zaavan i Jakan. Dišanovi sinovi bili su: Uz i Aran.
43 Slijede kraljevi koji su vladali u edomskoj zemlji prije nego je zavladao kralj Izraelaca: Bela, sin Beorov; njegovu stolnu gradu bilo je ime Dinhaba.
44 Kad je umro Bela, kraljevao je namjesto njega Jobab, sin Zerahov iz Bosre.
45 Kad je umro Jobab, kraljevao je namjesto njega Hušam iz zemlje Temanićana.
46 Kad je umro Hušam, kraljevao je namjesto njega Hadad, sin Bedadov, koji je pobio Midjance na Moapskoj visoravni; njegovu stolnu gradu bilo je ime Avit.
47 Kad je umro Hadad, kraljevao je namjesto njega Samla iz Masreke.
48 Kad je umro Samla, kraljevao je namjesto njega Saul iz Rehobota na Rijeci.
49 Kad je umro Saul, kraljevao je namjesto njega Baal-Hanan, sin Akborov.
50 Kad je umro Baal-Hanan, kraljevao je namjesto njega Hadad; njegovu stolnu gradu bilo je Pai; njegova žena Mehetabela. Ona je bila kći Matrede, kćeri Mezahabove.
51 Kad je umro Hadad, bili su čelovođe u Edomu: čelnik Tamna, čelnik Alva, čelnik Jetet,
52 čelnik Oholibama, čelnik Ela, čelnik Pinon,
53 čelnik Kenaz, čelnik Teman, čelnik Mibsar,
54 čelnik Magdiel i čelnik Hiram. To su čelnici Edoma.

2 Ovo su Izraelovi sinovi: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isakar, Zebulun,
2 Dan, Josip, Benjamin, Naftali, Gad i Ašer.

3 Judini sinovi bili su: Er, Onan i Šelah. Ova trojica su mu se rodila od kćeri Šuine, Kanaanke, ali Er, prvorođenac Judin, bio je nevaljao pred Gospodinom, te ga ubio.
4 Njegova snaha Tamara rodila mu Peresa i Zeraha. Bilo je svega pet Judinih sinova.
5 Peresovi sinovi bili su: Hezron i Hamul.
6 Zerahovi sinovi bili su: Zimri, Etan, Heman, Kalkol i Dara—svega pet.
7 Sin Karmijev jest: Akar, koji Izraela baci u nesreću kad je sagriješio ukravši proklete stvari.
8 Sin Etanov jest Azarija.
9 Hezronovi sinovi koji su mu se rodili, bili su: Jerahmeel, Ram i Kelubaj.
10 Ramu se rodio Aminadab, a Aminadabu se rodio Nahšon, čelnik Judinih sinova.
11 Nahšonu se rodio Salmon, a Salmonu se rodio Boaz.
12 Boazu se rodio Obed, a Obedu se rodio Jesej.
13 Jeseju se rodio njegov prvorođenac Eliab, drugoga sina Abinadaba, trećega Šimeu,
14 četvrtoga Netanela, petoga Radaja,
15 šestoga Osema, i sedmoga Davida.
16 Njihove sestre bile su Seruja i Abigaila. Serujini sinovi bili su: Abišaj, Joab i Asahel, trojica.
17 Abigaila je rodila Amasu; otac Amasin bio je Išmaelac Jeter.
18 Kaleb, sin Hezronov, s Azubom, svojom ženom, i s Jeriotom rodili se sinovi; ovo su njihovi sinovi: Ješer, Šobab i Ardon.
19 Kad je umro Azuba, Kaleb uzeo za ženu Efratu koja mu je rodila Hura.
20 Huru se rodio Uri, a Uriu se rodio Bezaleel.
21 Potom je imao Hezron odnose s kćerju Makira, oca Gileadova. On se njom oženio, kad mu je bilo šezdeset godina, i ona mu je rodila Seguba.
22 Segubu se rodio Jair, koji je imao dvadeset i tri grada u zemlji Gileadu.
23 Gešurejci i Sirijci oduzeli su im Jairova šatorska sela, Kenat i njegova mjesta, šezdeset gradova. To su sve sinovi Makira, oca Gileadova.
24 Poslije smrti Hezronove u Kaleb Efrati, Hezronova žena bila je Abija, koja mu je rodila Ašura, oca Tekoina.
25 Sinovi Jerahmeela, prvorođenca Hezronova, bili su: prvorođenac Ram, pa Buna, Oren, Osem i Ahija.
26 Jerahmeel je imao još drugu ženu po imenu Atara, koja je bila Onamova majka.
27 Sinovi Rama, prvorođenca Jerahmeelova, bili su: Maas, Jamin i Eker.
28 Onamovi sinovi bili su: Šamaj i Jada; Šamajevi sinovi Nadab i Abišur.
29 Abišurova Žena zvala se Abihaila, koja mu je rodila Ahbana i Molida.
30 Nadabovi sinovi bili su: Seled i Apaim. Seled je umro bez djece.
31 Apaimov sin bio je Iši, od Išea Šešan, od Šešana Ahlaj.
32 Sinovi Jade, brata Šamajeva, bili su: Jeter i Jonatan; Jeter je umro bez djece.
33 Jonatanovi sinovi bili su: Pelet i Ziza. To su Jerahmeelovi sinovi.
34 Šešan nije imao sinova nego samo kćeri. A Šešan je imao egipatskoga roba po imenu Jarhu.
35 Šešan je dao svojem robu Jarhi svoju kćer za ženu, i ona mu je rodila Ataja.
36 Ataju se rodio Natan, i Natanu se rodio Zabad;
37 Zabadu se rodio Eflal, Eflalu se rodio Obed.
38 Obedu se rodio Jehua, i Jehui se rodio Azarija;
39 Azariji se rodio Heles, Helesu se rodio Eleasa;
40 Eleasu se rodio Sismaj, i Sismaju se rodio Šalum;
41 Šalumu se rodio Jekamja, i Jekamji se rodio Elišam.
42 Potomci Kaleba, brata Jerahmeelova, bili su njegov prvorođenac Meša, to jest otac Zifov, i sinovi Mareše, Hebronova oca.
43 Hebronovi sinovi bili su: Korah, Tapuah, Rekem i Šema.
44 Šemi se rodio Raham, otac Jorkoamov, i Rekemu se rodio Šamaj.
45 Sin Šamajev bio je Maon, i Maon bio je otac Bet-Surov.
46 Kalebova suložnica Efa je rodila Harana, Mozu i Gazeza; Haranu se rodio Gazez.
47 Johdajevi sinovi bili su: Regem, Jotam, Gešan, Pelet, Efa i Šaaf.
48 Kalebova suložnica Maaka je rodila Šebera i Tirhanu.
49 Ona je rodila Šaafa, oca Madmanina, Ševu, oca Makbenina, i oca Gibee; a Kalebova kći bila je Aksa.
50 Ovo su potomci Kalebovi: sinovi Hura, prvorođenca Efratina, Šobal, otac Kirjat-Jearima,
51 Salma, otac Betlehema, i Haref, otac Bet-Gadera.
52 Šobal, otac Kirjat-Jearima, imao je potomke: Haroeha i polovicu roda Manuhotejaca,
53 Rodovi Kirjat-Jearima bi su: Jitrejci, Putejci, Šumatejci i Mišratejci. Od ovih potječu Zoratatejci i Eštaolatejci.
54 Salmini sinovi bili su: Betlehem i Netofatitejci, Atrot-Bet-Joab i polovica Manuhotejaca, i Zoratejci,
55 Rodovi pismoznanaca što prebivaju u Jabezu, bili su Tiratitejci, Šimeatitejci i Sukatitejci. To su Kinejci, koji su potekli od Hamata, oca doma Rekabova.

3 Ovo su bili Davidovi sinovi, koji mu se bili rodili u Hebronu: prvorođenac Amnon od Ahinoame iz Jezreela, drugi Daniel od Abigaile iz Karmela;
2 treći Absalom, sin Maake, kćeri kralja Talmaja od Gešura, četvrti Adonija, sin Hagitin;
3 peti Šefatija od Abitale, šesti Itream od njegove žene Egle.
4 Šest mu se rodilo u Hebronu. Ovdje je vladao sedam godina i šest mjeseci, a u Jeruzalemu je vladao trideset i tri godine.
5 U Jeruzalemu su mu se rodili ovi: Šimea, Šobab, Natan i Salomon, četiri od Batšebe, kćeri Amielove;
6 nadalje Ibhar, Elišama, Elifelet,
7 Nogah, Nefeg i Jafija,
8 Elišama, Eliada, Elifelet—u svemu devet.
9 To su svi Davidovi sinovi, osim sinova od njegovih suložnica. Tamara je bila njihova sestra.
10 Salomonov sin bio je Roboam; njegov je sin bio Abija, njegov sin Asa, njegov sin Jošafat;
11 njegov sin Joram, njegov sin Ahazija, njegov sin Joaš;
12 njegov sin Amazija, njegov sin Azarija, njegov sin Jotam;
13 njegov sin Ahaz, njegov sin Ezekija, njegov sin Manaseh;
14 njegov sin Amon, njegov sin Josija.
15 Josijini sinovi bili su: prvorođenac Johanan, drugi Jojakim, treći Zedekija, četvrti Šalum.
16 Jojakimovi sinovi bili su: njegov sin Jehonija, i njegov sin Zedekija.
17 Sinovi zasužnjenoga Jekonije bili su: njegov Asir, njegov sin Šealtiel;
18 Malkiram, Pedaja, Šenasar, Jekamja, Hošama i Nedabija.

19 Pedajini sinovi bili: su Zerubabel i Šimej. Zeru-
babelovi sinovi bili su: Mešulam i Hananija; Šelo-
mita bila je sestra njihova;
20 nadalje Hašuba, Ohel, Berekija, Hasadja,
Jušab-Hesed—njih pet.
21 Hananijini sinovi bili su: Pelatja i Ješaja; Re-
fajini sinovi, Arnanovi sinovi, Obadijini sinovi, Še-
kanijini sinovi.
22 Šekanijin sin jest Šemaja, Šemajini sinovi bili
su: Hatuš, Jigal, Barijah, Nearja i Šafat—njih šest.
23 Nearjini sinovi bili su: Elioenaj, Ezekija i Azri-
kam—njih trojica.
24 Elioenajevi sinovi bili su: Hodavja, Elijašib,
Pelaja, Akub, Johanan, Delaja i Anani—njih sed-
morica.

4 Judini sinovi bili su: Peres, Hezron, Karmi, Hur
i Šobal.
2 Raji, sinu Šobalovu rodio se Jahat, a Jahatu se
rodili Ahumaja i Lahada. To su soratski rodovi.
3 Ovo su od oca Etama: Jezreel, Išma i Idbaš.
Sestra se njihova zvala Haslelponija;
4 Penuel je bio otac Gedoru, i Ezer otac Hušin. To
su sinovi Hura, prvorođenca Efrate, oca Betle-
hema.
5 Ašur, otac Tekoe, imao je dvije žene, Helahu i
Naarahu.
6 Naaraha mu je rodila Ahuzama, Hefera, Te-
menija i Ahaštara; to su Naarahini sinovi.
7 Halahini sinovi bili su: Zeret, Zohar i Etnan.
8 Kosu se rodio: Anub i Zobeb i rodovi Aharhela,
sina Harumova;
9 Jabez je bio ugledniji od svoje braće. Njegova
majka nadjenula mu ime Jabez, govoreći: "Rodila
sam ga s bolom."
10 Jabez je prizvao Boga Izraelova, govoreći: "O,
da bi me doista blagoslovio, i raširio moje pod-
ručje, da bi tvoja ruka bila sa mnom, i da bi me
sačuvao od zla, tako da nestane bol." I Bog mu je
dao što je tražio.
11 Kelubovu, bratu Šuhinu, se rodio Mehir, koji je
bio otac Eštonov.
12 Eštonu se rodio: Bet-Raf, Paseah i Tehina, otac
grada Ir-Nahaša. To su bili Rekini ljudi.
13 Kenazovi sinovi bili su: Otniel i Seraja, sin Otn-
ielov jest Hatat,
14 i Meonotaj komu se rodio: Ofri, Seraji se rodio
Joab, otac Ge-Harašim, (Dolina obrtnika) jer su bili
obrtnici.
15 Kalebovi sinovi, sina Jefuneova, bili su: Iru, Ela
i Naam, sin Elin Kenaz.
16 Jehalelelovi sinovi bili su: Zif, Zifa, Tirja i Asrael.
17 Ezrini sinovi bili su: Jeter, Mered, Efer i Jalon; a
žena Meredova, Egipćanka, je rodila Mirjamu,
Šamaja i Išbaha, oca Eštemoina.
18 Njegova druga žena, Judejka, rodila je Jereda,
oca Gedora, Hebera, oca Sokova, i Jekutiela, oca
Zanoahova. To su sinovi Bitje, kćeri faraonove,
koju je Mered uzeo za ženu.
19 Sinovi žene Hodije, sestre Nahama, bili su
očevi Keilaha, Garmeja, i Eštemeja, Maakateja.
20 Šimonovi sinovi bili su: Amnon, Ben-Hananov
sin Rina i Tilon. Išijevi sinovi bili su: Zohet i sin Zo-
hetov.
21 Sinove Šele, sina Judina, bili su: Er, otac Lekin,
i Laada, otac Marešin, i obitelji platnarskih obrtnika
kuće Ašbeine;
22 nadalje Jokim i ljudi od Kozebe i Joaš i Saraf,
koji su postali gospodari Moaba i onda se povratili
u Jašubi-Lahemu, ali to su stare povijesti.
23 Oni su bili lončari i stanovali su u Netaimu i
Gederah; ondje su boravili kod kralja u njegovoj
službi.
24 Simeonovi sinovi bili su: Nemuel, Jamin, Jarib,
Zerah i Šaul,
25 Njegov sin Šalum, njegov sin Mibsam, njegov
sin Mišma.
26 Mišmini sinovi bili su: njegov sin Hamuel, i
njegov sin Zakur, i njegov sin Šimej.
27 Šimej je imao šesnaest sinova i šest kćeri. A
njegova braća nisu imala mnogo djece. Svi njihovi
rodovi nisu se množili toliko koliko Judini sinovi.
28 Svoja naselja imali su u Beer-Šebi, Moladi,
Hazar-Šualu,
29 u Bilhi, Esemu, Toladu,
30 u Betuelu, Hormi, Siklagu,
31 u Bet-Markabotu, Hazar-Susimu, Bet-Biraju i
Šaarajimu. To su njihovi gradovi do vremena kralja
Davida.
32 Njihova sela bila su: Etam, Ain, Rimon, Token i
Ašan: pet mjesta,
33 nadalje sva njihova sela, koja su bila u okolici
spomenutih mjesta, sve do Baala. To su bila nji-
hova naselja; a imali su svoj vlastiti rodopis:
34 Mešobad, Jamlek, Amazijin sin Joša;
35 Joel, Jehu, sin Jošibje, sina Seraje, sina
Asielova;
36 Elioenaj, Jaakoba, Ješohaja, Asaja, Adiel, Jes-
imiel, Benaja;
37 i Ziza, sin Šifija, sina Alona, sina Jedaje, sina
Šimrijeva, sina Šemajina.
38 Ovi, po imenu navedeni, bili su poglavari u svo-
jim rodovima. Njihove obitelji bile su se jako rašir-
ile.
39 Oni su otišli do ulaza u Gedor, do na istok do-
line, da traže pašu stoci svojoj.
40 I našli su dobru i obilatu pašu. Zemlja je pružala
na sve strane dosta prostora i mirnu, bezbrižnu si-
gurnost, jer koji su prije prebivali ondje, bili su
Hamovi potomci.
41 U vrijeme Ezekije, Judina kralja, došli su po
imenu gore zapisani, uništili njihove šatore i Me-
unejce, koji su ondje živjeli, i potpuno ih uništili, kao
što je do današnjega dana. Naselili su se mjesto
njih, jer je ondje bilo pašnjaka za njihovu stoku.
42 Jedan dio njih, Simeonovih sinova, pet stotina
ljudi otišli su u goru Seir. Vodili su ih Pelatija,
Nearja, Refaja i Uziel, Išijevi sinovi.
43 Oni su pobili posljednje ostatke Amalečana i
naselili se ondje do današnjega dana.

5 Rubenovi sinovi, prvorođenca Izraelova, jer je
on bio prvorođenac, ali, jer je on bio oskvrnuo
postelju svojega oca, prešlo je pravo njegova pr-
vorođenja na Josipove sinove, Izraelova sina,
tako da u rodoslovlju nije upisan kao prvorođenac.
2 Jer je Juda imao prvenstvo među svojom
braćom: od njega je bio uzet jedan za vladara, a
pravo prvorođenja došlo je na Josipa.
3 Rubenovi sinovi, prvorođenca Izraelova, bili su:
Henok, Palu, Hezron i Karmi.
4 Joelovi sinovi bili su: njegov sin Šemaja, njegov
sin Gog, njegov sin Šimej,
5 njegov sin Mikah, njegov sin Reaja, njegov sin
Baal,
6 njegov sin Beera, koga odveo u ropstvo asirski
kralj Tiglat-Pileser; on je bio čelnik Rubenovaca.
7 Njegova braća po svojim rodovima, kad su se
unosila u rodopis, bili su prvi Jeiel, Zaharija,
8 Bela, sin Azaza, sina Šeme, sina Joelova. On je
stanovao u Aroeru i do Neba i Baal-Meona.
9 Na istok nastanio se do ulaza u pustinju što se
proteže od Eufrata, jer su imali u Gileadu mnogo
stoke.

10 U vrijeme Saulovo zaratili se s Hagrijcima Kad
su ovi bili od njih pobijeni, naselili se u njihovim
šatorima po svem istočnom kraju Gileada.
11 Gadovi sinovi stanovali su naprema njima u
Bašanu do Salke:
12 Joel, poglavar, Šafan, drugi, Janaj i Šafat u
Bašanu.
13 Njihova braća po svojim rodovima bili su: Mi-
hael. Mešulam, Šeba, Joraj, Jakan, Zija i Eber: njih
sedmorica.
14 To su bili sinovi Abihaila, sina Hurija, sina Ja-
roaha, sina Gileada, sina Mihaela, sina Ješišaja,
sina Jahdoa, sina Buzova,
15 Ahi, sin Abdiela, sina Gunija, bio je poglavar
njihovim obiteljima.
16 Stanovali su u Gileadu, u Bašanu i u njihovim
selima i na svim pašnjacima Šarona do njihovih
međa.
17 Oni su svi bili uneseni u rodovnike za vremena
Jotama, Judina kralja, i za vremena Jeroboama,
Izraelova kralja.
18 Rubenovi i Gadovi sinovi, i polovica plemena
Manasehova bili su hrabri ljudi, koji su nosili štit i
mač, zatezali lük i bili vješti boju, četrdeset i četiri
tisuće i sedam stotina i šezdeset sposobnih za
ratnu službu.
19 Oni su ratovali protiv Hagrijaca i s Eturejaca,
Nafišejaca i Nodabejaca.
20 Oni su našli pomoć u boju protiv njih, i Hagrijci
sa svojim saveznicima pali su u njihove ruke. U
boju, naime, bili su zavapili Gospodinu, i on ih us-
lišao, jer su se pouzdali u njega.
21 Zaplijenili su njihovu stoku: pedeset tisuća
deva, dvjesta i pedeset tisuća ovaca i dvije tisuće
magaraca i stotinu tisuća ljudi;
22 jer su mnogi pali pogođeni, jer je to bio rat od
Boga odobren. I oni se naselili na njihovu mjestu
sve do odvođenja u progonstvo.
23 Pripadnici polovice plemena Manasehova
stanovali su u zemlji od Bašana do Baal-Hermona
i do Senira i gore Hermona. Njihov broj bio je velik.
24 Ovo su bili poglavari njihovih obitelji: Efer, Jiši,
Eliel, Azriel, Jeremija, Hodavja i Jahdiel, hrabri ju-
naci, slavni ljudi, glavari u svojim obiteljima.
25 Ali su bili nevjerni Bogu svojih otaca i činili su
idolsku službu naroda one zemlje, koje je Bog bio
uništio ispred njih.
26 Onda je Bog Izraelov pobudio jarost asirskoga
kralja Pula i asirskoga kralja Tiglat-Pilesera. On je
odveo u progonstvo Rubenovce, Gadovce i polo-
vicu plemena Manasehova i doveo ih u Halahu,
Habor, Haru i na rijeku Gozan do današnjega
dana.

6 Levijevi sinovi bili su: Geršon, Kohat i
Merari.
2 Kohatovi sinovi bili su: Amram, Ishar, Hebron i
Uziel.
3 Amramovi sinovi bili su: Aron, Mojsije i Mirjama.
Aronovi sinovi bili su: Nadab, Abihu, Eleazar i Ita-
mar.
4 Eleazaru se rodio: Finehas, Finehasu se rodio
Abišua;
5 Abišuu se rodio Buki, Bukiu se rodio Uzi;
6 Uziu se rodio Zerahija, Zerahiji se rodio Merajot;
7 Merajotu se rodio Amarija, Amariju se rodio
Ahitub;
8 Ahitubu se rodio Sadok, Sadoku se rodio Ahi-
maas;
9 Ahimaasu se rodio Azarija, Azariji se rodio Jo-
hanan;
10 Johananu se rodio Azarija. Ovaj je vršio sveće-
ničku službu u domu koji je sagradio Salomon u
Jeruzalemu;
11 I Azariji se rodio Amarija, Amariju se rodio
Ahituba;
12 Ahitubu se rodio Sadok, Sadoku se rodio Ša-
lum;
13 Šalumu se rodio Hilkija, Hilkiji se rodio Azarija;
14 Azariji se rodio Seraja, Seraji se rodio Josadak.
15 Josadak je otišao kad je Gospodin odveo u pro-
gonstvo Judu i Jeruzalem rukom Nebukadn-
ezarovom.
16 Levijevi sinovi bili su: Geršon, Kohat i Merari.
17 Ovo su imena Geršonovih sinova: Libni i Šimej.
18 Kohatovi sinovi bili su: Amram, Ishar, Hebron i
Uziel.
19 Merarijevi sinovi bili su: Mahli i Muši. Ovo su
levitske obitelji po svojim rodovima;
20 Od Geršona: Libni, njegov sin, njegov sin Ja-
hat, njegov sin Zima,
21 Njegov sin Joah, njegov sin Ido, njegov sin Ze-
rah, njegov sin Jeatraj.
22 Kohatovi sinovi bili su: Aminadab, njegov sin,
njegov sin Korah, njegov sin Asir,
23 njegov sin Elkana, njegov sin Ebjasaf, njegov
sin Asir,
24 njegov sin Tahat, njegov sin Uriel, njegov sin
Uzijah, njegov sin Šaul.
25 Elkanini sinovi bili su: Amasa i Ahimot.
26 Elkana, njegov sin Zofaj, njegov sin Nahat,
27 njegov sin Eliab, njegov sin Jeroham, njegov
sin Elkana.
28 Samuelovi sinovi bili su: prvorođenac Joel i
drugi Abija.
29 Merarijevi sinovi bili su: Mahli, njegov sin Libni,
njegov sin Šimej, njegov sin Uza,
30 njegov sin Šimea, njegov sin Hagija, njegov sin
Asaja.
31 Ovo su oni koje je postavio David za pjevanje u
Gospodinovu domu, otkako se ondje smjestila
škrinja.
32 Oni su vršili službu pred šatorom Svjedočan-
stva kao pjevači, dok nije bio Salomon sagradio
Gospodinov dom u Jeruzalemu. Po svojim slu-
žbenim propisima oni su vršili svoju službu.
33 Ovo su koji su vršili službu i njihovi sinovi; od
Kohatovih sinova: Heman, pjevač u domu, sin
Joela, sina Samuela,
34 sina Elkane, sina Jerohama, sina Eliela, sin
Toaha,
35 sina Zufa, sina Elkane, sina Mahata, sina
Amasa,
36 sina Elkane, sina Joela, sina Azarije, sina Se-
fanije,
37 sina Tahata, sina Asira, sina Abjasafa, sina
Koraha,
38 sina Ishara, sina Kohata, sina Levija, sina Izra-
elova.
39 Njegov brat bio je Asaf, koji je vršio službu s
njegove desne strane, Asaf, sina Berekija, sina
Šimee,
40 sina Mihaela, sina Baaseja, sina Malkije,
41 sina Etnija, sina Zerahe, sina Adaje,
42 sina Etana, sina Zime, sina Šimeja,
43 sina Jahata, sina Geršoma, sina Levijeva.
44 Merarijevi sinovi, njihova braća, stajali su s li-
jeve strane: Etan, sin Kišija, sina Abdija, sina
Maluka,
45 sina Hašabje, sina Amazije, sina Hilkije,
46 sina Amazija, sina Bania, sina Šamera,
47 sina Mahlija, sina Mušia, sina Merarija, sina
Levijeva,
48 Njihovi sudruzi, Leviti, bili su određeni za svu

službu u šatoru Božjega doma.
49 A Aron i njegovi sinovi vršili su službu na žrtveniku za žrtve paljenice i na kadionom žrtveniku, svu službu u Najsvetijem Mjestu i službu pomirenja za Izraela točno po propisima, koje je bio dao Mojsije, sluga Božji.
50 Ovo su Aronovi potomci: Eleazar, njegov sin, njegov sin Finehas, njegov sin Abišua,
51 njegov sin Buki, njegov sin Uzi, njegov sin Zerahija,
52 njegov sin Merajot, njegov sin Amarija, njegov sin Ahitub,
53 njegov sin Sadok, njegov sin Ahimaas.
54 Ovo su im boravišta po njihovim mjestima u području njihovu: Aronovi, obitelj Kohatovaca—na njih je pao ždrijeb—
55 dobili su Hebron u Judinoj zemlji i njegove pašnjake unaokolo.
56 Međe grada i njegova sela dali su Kalebu Jefuneovu.
57 Nadalje dali su Aronovim sinovima gradove—utočišta Hebron i Libnu i njezine pašnjake, Jatir i Eštemou i njegove pašnjake,
58 Hilen i njegove pašnjake, Debir i njegove pašnjake,
59 Ašan i njegove pašnjake i Bet-Šemeš i njegove pašnjake.
60 Nadalje od plemena Benjaminova Gebu i njegove pašnjake, Alemet i njegove pašnjake i Anatot i njegove pašnjake. Ukupni broj njihovih gradova iznosio je trinaest po njihovim rodovima.
61 Kohatove obitelji, koje su bile još preostale od roda toga plemena, dobili su ždrijebom od polovice plemena Manasehova deset gradova.
62 Geršonovi sinovi su dobili po svojim rodovima od plemena Isakar, Ašer, Naftali i Manaseh u Bašanu trinaest gradova.
63 Merarijevi sinovi su dobili ždrijebom po svojim rodovima od plemena Ruben, Gad i Zebulun dvanaest gradova.
64 Tako su dali Izraelovi sinovi Levitima te gradove i njihove pašnjake.
65 Ždrijebom su ustupili od plemena Judejaca, Simeonovaca i Benjaminovaca te po imenu označene gradove.
66 Ostatku od roda Kohatovaca bili su ustupljeni gradovi njihova područja od plemena Efraimova.
67 Njima su dali gradove—utočišta Šekem i njegove pašnjake u gori Efraimovoj, Gezer i njegove pašnjake,
68 Jokmeam i njegove pašnjake, Bet-Horon i njegove pašnjake,
69 Ajalon i njegove pašnjake, Gat-Rimon i njegove pašnjake.
70 Od polovice plemena Manasehova Aner i njegove pašnjake, Balaam i njegove pašnjake—za obitelji preostalih Kohatovaca.
71 Geršonovi sinovi dobili su od roda polovice plemena Manasehova Golan i Bašan i njegove pašnjake i Aštarot i njegove pašnjake.
72 Od plemena Isakarova Kedeš i njegove pašnjake, Daberat i njegove pašnjake,
73 Ramot i njegove pašnjake i Anem i njegove pašnjake.
74 Od plemena Ašerova Mašal i njegove pašnjake, Abdon i njegove pašnjake,
75 Hukok i njegove pašnjake, Rehob i njegove pašnjake.
76 Od plemena Naftalijeva Kedeš u Galileji i njegove pašnjake, Hamon i njegove pašnjake, Kirjatajim i njegove pašnjake.
77 Merarijevi sinovi što su još preostali dobili su od plemena Zebulunova Rimon i njegove pašnjake, Tabor i njegove pašnjake.
78 Nadalje s onu stranu Jordana naprema Jerihonu u istočnoj zemlji jordanskoj od plemena Rubenova: Bezer u pustinji i njegove pašnjake, Jahasu i njezine pašnjake,
79 Kedemot i njegove pašnjake, Mefaat i njegove pašnjake.
80 Od plemena Gadova Ramot u Gileadu i njegove pašnjake, Mahanaim i njegove pašnjake
81 Hešbon i njegove pašnjake, Jazer i njegove pašnjake.

7 Isakarovi sinovi bili su: Tola, Puah, Jašub i Šimron—njih četvorica.
2 Tolini sinovi bili su: Uzi, Refaja, Jeriel, Jahmaj, Jibsam i Samuel, glavari svojih obitelji od Tole, hrabri ljudi po svojim rodovima. U vrijeme Davidovo bilo ih je na broju dvadeset i dvije tisuće i šest stotina.
3 Potomci Uzijevi bili su Izrahija, od Izrahije potječu Mihael, Obadija, Joel i Jišija, svega ih pet glavara.
4 Njima su pripadali po njihovim rodovima, po njihovim obiteljima za boj spremna vojska: trideset i šest tisuća ljudi. Oni su, naime, imali mnogo žena i djece.
5 Njihova braća u svim Isakarovim rodovima bili su hrabri junaci. Bilo ih svega na broj osamdeset i sedam tisuća.
6 Benjaminovi sinovi bili su: Bela, Beker i Jediael—njih trojica.
7 Belini sinovi bili su: Esbon, Uzi, Uziel, Jerimot i Iri, pet obiteljskih glavara, hrabri junaci. Bilo ih je na broj dvadeset i dvije tisuće i trideset i četiri.
8 Bekerovi sinovi bili su: Zemira, Joaš, Eliezer, Elioenaj, Omri, Jerimot, Abija, Anatot i Alemet: svi su to Bekerovi sinovi.
9 Rodoslovlje zapisanih po svojim rodovima, po obiteljskim glavarima, po hrabrim junacima bilo ih je dvadeset tisuća i dvjesta.
10 Sin Jediaelov jest Bilhan; a Bilhanovi sinovi bili su: Jeuš, Benjamin, Ehud, Kenaanah, Zetan, Taršiš i Ahišahar.
11 Sve su to Jediaelovi sinovi po obiteljskim glavarima, hrabri junaci: sedamdeset tisuća i dvjesta sposobnih za ratnu službu.
12 Šupim i Hupim jesu Irovi sinovi: Hušim sin Aherov.
13 Naftalijevi sinovi bili su: Jahaziel, Guni, Jezer i Šalum, potomci Belini.
14 Manasehovi potomci: Asriel, kojega mu žena rodila; njegova suložnica Sirijka je rodila Makira, oca Gileadova.
15 Makir je oženio svoje sinove Hupima i Šupima. Njegovoj sestri bilo je ime Maaka. Drugom je bilo je ime Selofhad. Selofhad je imao kćeri.
16 Maaka, žena Makirova, je rodila sina i nazvala ga Pereš. Bratu njegovu bilo je ime Šareš. Njegovi su sinovi su bili: Ulam i Rakem.
17 Sin Ulamov jest Bedan. To su sinovi Gileada, sina Makira, sina Manasehova;
18 njegova sestra Hamoleketa je rodila Išhoda, Abiezera i Mahlahu.
19 A Šemidini sinovi bili su: Ahian, Šekem, Likhi i Aniam.
20 Efraimovi potomci bili su: Šutelah, njegov sin Bared, njegov sin Tahat, njegov sin Elada, njegov sin Tahat,
21 Njegov sin Zabad, njegov sin Šutelah, Ezer i Elad. Ljudi iz Gata, domoroci zemlje, ubili su ih, jer su bili izašli da im otmu stoku.

22 Njihov otac Efraim tugovao je dugo za njima, i
došli su njegova braća da ga tješe.
23 Onda je ušao k svojoj ženi i ona je zatrudnjela i
rodila sina. On ga nazvao Berija, jer se to dogodilo
u nesreći njegove kuće.
24 Njegova kći bila je Šeera. Ona je sagradio Donji
i Gornji Bet-Horon i Uzme-Šeeru.
25 Njegov sin bio je Refah, i Rešef, njegov sin Te-
lah, njegov sin Tahan,
26 njegov sin Laadan, njegov sin Amihud, njegov
sin Elišama,
27 njegov sin Nun, njegov sin Jošua.
28 Njihov nasljedni posjed i njihova prebivališta bili
su: Betel i njegova sela, na istok Naaran, na zapad
Gezer i njegova sela, Šekem i njegova sela do
Gaze i sela njezinih.
29 U rukama Manasehovaca bili su: Bet-Šean i
njegova sela, Taanak i njegova sela, Megido i nje-
gova sela, Dor i njegova sela. Ovdje su stanovali
sinovi Josipa, sina Izraelova.
30 Ašerovi sinovi bili su: Jimna, Jišva, Jišvi, Berija
i Serah, njihova sestra.
31 Berijini sinovi bili su: Heber i Malkiel. Ovaj je
otac Birzajitov.
32 Heberu se rodili sinovi: Jaflet, Šomer, Hotam i
sestra njihova Šua.
33 Jafletovi sinovi bili su: Pasak, Bimhal i Ašvat; to
su Jafletovi sinovi.
34 Šomerovi sinovi bili su: Ahi, Rohga, Huba i
Aram.
35 Sinovi njegova brata Helema bili su: Zofah,
Jimna, Šeleš i Amal.
36 Zofahovi sinovi bili su: Suah, Harnefer, Šual,
Beri i Jimra,
37 Bezer, Hod, Šama, Šilša, Jitran i Bera.
38 Jeterovi sinovi bili su: Jefune, Pispa i Ara.
39 Ulini sinovi bili su: Arah, Haniel i Risja.
40 Svi su ovi Ašerovi sinovi, glavari kuća svojih
otaca, izabrani jaki ljudi, hrabri junaci, glavari. Bilo
ih je za vojsku na broj dvadeset i šest tisuća ljudi.

8 Benjaminu se rodio prvorođenac Bela, drugi
Ašbel, treći Ahrah,
2 četvrti Noha i peti Rafa.
3 Belini sinovi bili su: Adar, Gera, Abihud,
4 Abišua, Naaman, Ahoah,
5 Gera, Šefufan i Huram.
6 Ovo su Ehudovi sinovi, koji su bili glavari u obite-
ljima, koji su živjeli u Gebi, i oni su ih preselili u
Manahat:
7 Naaman, Ahija i Gera; ovaj je koji ih preselio, i
njemu su se rodili: Uzu i Ahihud.
8 Šaharaimu se rode sinovi u moapskoj zemlji,
otkako je bio otpustio svoje žene Hušimu i Baru.
9 I to sa svojom ženom Hodešom rodili se sinovi:
Jobaba, Sibija, Meša, Malkama,
10 Jeusa, Sakju i Mirmu. To su njegovi sinovi, gla-
vari u obiteljima.
11 S Hušimom se bio rodio: Abituba i Elpaala.
12 Elpaalovi sinovi bili su: Eber, Mišam i Šamed.
On je sagradio Ono i Lod i njegova sela.
13 Berija i Šema jesu glavari obiteljski stanovnika
u Ajalonu. Oni su istjerali gatske stanovnike.
14 Ahio, Šašak, Jerimot,
15 Zebadija, Arad, Eder,
16 Mihael, Ispah i Joha, bili su Berijini sinovi.
17 Zebadija, Mešulam, Hizki, Heber,
18 Jišmeraj, Jizlia i Jobab, bili su Elpaalovi sinovi.
19 Jakim, Zikri, Zabdi,
20 Elijenaj, Ziletaj, Eliel,
21 Adaja, Beraja i Šimrat, bili su Šimejevi sinovi.
22 Jišpan, Eber, Eliel,
23 Abdon, Zikri, Hanan,
24 Hananija, Elam, Antotija,
25 Jifdeja i Penuel, bili su Šašakovi sinovi.
26 Šamšeraj, Šeharja, Atalija,
27 Jaarešja, Elija i Zikri, bili su Jerohamovi sinovi.
28 To su glavari obitelji svojih otaca po svojim ro-
dovima, kao glavari. Stanovali su u Jeruzalemu.
29 U Gibeonu stanovali su otac Gibeona—njego-
va žena zvala se Maaka.
30 Njegov prvorođeni sin Abdon, pa Zur, Kiš, Baal,
Nadab,
31 Gedor, Ahio i Zaker
32 i Miklot, komu se rodio Šimea. I ovi su stanovali
kod svoje braće u Jeruzalemu, naprema svojoj
braći.
33 Neru se rodio Kiša, Kišu se rodio Saul, Saulu se
rodio Jonatan, Malki-Šua, Abinadaba i Eš-Baala.
34 Sin Jonatanov jest Merib-Baal; Merib-Baalu se
rodio Mika.
35 Mikini sinovi bili su: Piton, Melek, Tarea i Ahaz.
36 Ahazu se rodio Jehoad, Jehoadu se rodio Ale-
meta, Azmaveta i Zimrija. Zimriju se rodio Moza,
37 Mozu se rodio Bineu, njegov sin jest Rafa,
njegov sin Eleasa, njegov sin Asel.
38 Asel je imao šest sinova. Oni su se zvali Azri-
kam, Bokru, Išmael, Šearja, Obadija i Hanan; sve
su to Aselovi sinovi.
39 Sinovi njegova brata Ešeka jesu: njegov prvo-
rođenac Ulam, drugi Jehuš i treći Elifelet.
40 Ulamovi sinovi bili su hrabri junaci, koji su mogli
natezati lūk. I imali su mnogo sinova i unuka, stoti-
nu i pedeset. Svi su ovi Benjaminovi sinovi.

9 Svi su Izraelovi sinovi bili zapisani u rodoslov
lje. Zapisani su u knjizi o Izraelovom kraljevi-
ma. Judejci su bili odvedeni u progonstvo u Babi-
lon zbog svojih bezakonja.
2 Prvi stanovnici, koji su onda živjeli na vlastitom
posjedu u svojim gradovima, bili su Izraelovi sve-
ćenici, Leviti i netineji.
3 U Jeruzalemu su stanovali od Judinih sinova, od
Benjaminovih sinova, od Efraimovih sinova i od
Manasehovih sinova:
4 Utaj, sin Amihuda, sina Omrija, sina Imrija, sina
Banija, od potomaka Peresa, Judina sina.
5 Nadalje od Šilonita prvorođenac Asaja i njegovi
sinovi.
6 Od Zerahovih sinova: Jeuel i njihova braća: šest
stotina i devedeset.
7 Od Benjaminovih sinova: Salu, sin Mešulama,
sina Hodavje, sina Hasenuina;
8 Nadalje Ibneja, sin Jerohamov, i Ela, sin Uzije,
sina Mikrijeva, i Mešulam, sin Šefatije, sina Re-
uela, sina Ibnijina,
9 I njihova braća po svojim rodovima: devet stotina
i pedeset i šest. Svi ovi ljudi bili su obiteljski glavari
u svojim obiteljima.
10 Od svećenika: Jedaja, Jehojarib, Jakin;
11 Azarija, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sado-
ka, sina Merajota, sina Ahituba, glavara u Božje-
mu domu;
12 nadalje Adaja, sin Jerohama, sina Pašhura,
sina Malkijina, i Masaj, sin Adiela, sina Jahzere,
sina Mešulama, sina Mešilemita, sina Imerova,
13 i njihova braća, glavari svojih obitelji: tisuća i
sedam stotina i šezdeset ljudi, ljudi sposobnih u
službi kod Božjega doma.
14 Od Levita: Šemaja, sin Hašuba, sina Azrikama,
sina Hašabjina, od Merarijevih sinova;
15 Bakbakar, Heres, Galal, Matanija, sin Mike,
sina Zikrija, sina Asafova;
16 Obadija, sin Šemaje, sina Galala, sina Jedutu-

nova, i Berekija, sin Ase, sina Elkanina, koji je sta-
novao u Netofatskim selima.
17 Nadalje vratari: Šalum, Akub, Talmon, Ahiman
i njihova braća; Šalum je bio glavar
18 On je do sada bio na vratima kraljevskim prema
istoku. To su vratari u taboru Levita.
19 Šalum, sin Korea, sina Abjasafa, sina Kora-
hova, i njegova braća iz njegove obitelji, Kora-
hovci, vrše službu u šatoru kao čuvari pragova.
Već njihovi očevi bili su u taboru Gospodinovu ču-
vari ulaza.
20 Finehas, sin Eleazarov, bio je od prije glavar
njihov—Gospodin neka je s njim!
21 Zaharija, sin Mešelemjin, bio je vratar kod ša-
tora Svjedočanstva.
22 Svih ovih koji su bili izabrani za vratare na
pragovima bilo je dvjesta i dvanaest. U njihovim
selima bili su uneseni u rodopis, David i vidjelac
Samuel postavili ih u njihovu službu.
23 Oni su sa svojim sinovima kao straža stajali na
vratima u Gospodinovu domu, u šatoru.
24 Prema četiri vjetra stajali su vratari, prema is-
toku, zapadu, sjeveru i jugu.
25 Od vremena do vremena morala su njihova
braća iz njihovih sela doći s vremena na vrijeme da
im pomognu.
26 Jer četiri prva vratara—to su bili Leviti—bila su
uvijek u službi. Oni su imali nadzor nad dvoranama
i riznicama Božjega doma.
27 Preko noći stajali su u okolici Božjega doma, jer
na njima je bila straža i morali su otvarati svako
jutro.
28 Neki od njih bili su nad službenim posuđem: oni
su ga na broj unosili i na broj iznosili.
29 Drugi od njih bili su postavljeni nad drugim
stvarima i nad svim posvećenim predmetima: nad
brašnom, vinom, uljem, miomirisnim kadom i miri-
sima.
30 Neki sinovi svećenički priređivali su pomast od
tih mirisa.
31 Matitja, jedan od Levita, prvorođenac Koraheja
Šaluma, bio je nad stvarima što se peku na tavi.
32 Između Kohatovaca, njihove braće, bili su neki
nad prikaznim kruhom, pa bi ga priređivali za svaki
Subotnji dan.
33 To su pjevači, obiteljski glavari Levita, koji su
samo u dvoranama bili slobodni od službe, jer su
inače dan i noć bili zaposleni.
34 To su obiteljski glavari Levita, glavari po svojim
rodovima. Oni su stanovali u Jeruzalemu.
35 U Gibeonu stanovali su: Jehiel, otac Gibe-
onov—njegova žena zvala se Maaka.
36 Njegov prvorođeni sin Abdon, pa Sur, Kiš, Baal,
Ner, Nadab,
37 Gedor, Ahio, Zaharija i Miklot.
38 Miklotu se rodio Šimeam. I oni su stanovali kod
svoje braće u Jeruzalemu, naprema svojoj braći.
39 Neru se rodio Kiš, Kišu se rodio Saul, Saulu se
rodio Jonatan, Malki-Šua, Abinadab i Eš-Baal.
40 Sin Jonatanov jest Merib-Baal. Merib-Baalu se
rodio Mika.
41 Mikini sinovi bili su: Piton, Melek, Tahrea i Ahaz.
42 Ahazu se rodio: Jar, Jaru se rodio Alemet, Az-
mavet i Zimri, Zimriju se rodio Moz,
43 Mozu se rodio Bineu. Njegov sin je Refaj,
njegov sin Eleasa, njegov sin Asel.
44 Asel je imao šest sinova, kojima su bila ova
imena: Azrikam, Bokru, Išmael, Šearja, Obadija i
Hanan. To su Aselovi sinovi.

10 Između Izraelaca i Filistejaca došlo je do boja.
A Izraelovi ljudi su pobjegli ispred Filistejaca
i padali mrtvi na gori Gilboi.
2 Filistejci su natisnuli za Saulom i njegovim sino-
vima. Pritom su Filistejci pogubili Jonatana, Ab-
inadaba, Malki- Šuu, Saulove sinove.
3 I za Saula postao boj veoma težak. Napokon ga
stigli strijelci, i on je pao ranjen od strijelaca.
4 Onda je zapovjedio Saul svojem nositelju oružja:
"Izvadi svoj mač i probodi me, da ne dođu ti nezna-
bošci i narugaju mi se!" Ali njegov nositelj oružja,
nije to htio, jer se jako bojao. I tako je Saul sam
uzeo mač i bacio se na njega.
5 Kad je njegov nositelj oružja, vidio gdje je umro
Saul, bacio se i on na svoj mač i umro.
6 Tako je Saul poginuo sa svoja tri sina, i sva je
njegova kuća poginula zajedno.
7 A kad su Izraelovi ljudi, koji su stanovali u ravnici,
vidjeli su gdje su pobjegli oni i gdje su Saul i njegovi
sinovi poginuli, ostavili su svoje gradove i nagnuli u
bijeg. I došli su Filistejci i naselili se u njima.
8 Dogodilo se sutradan, kad su došli Filistejci da
opljačkaju pobijene, našli su Saula i tri njegova
sina gdje leže na gori Gilboi.
9 Oplijenili su ga i uzeli su sobom njegovu glavu i
njegovo oružje. Onda su poslali po zemlji Filiste-
jaca unaokolo da jave svojim idolima i narodu
vijest o pobjedi.
10 Njegovo oružje stavili su u hram svojega boga,
a glavu mu objesili na Dagonovu hramu.
11 A kad su čuli svi stanovnici Jabeša u Gileadu
sve što su Filistejci učinili od Saula,
12 podigli se svi naoružani i uzeli su Saulovo tijelo
i tjelesa njegovih sinova. Donijeli su ih u Jabeš, po-
kopali su kosti njihove pod terebintom u Jabešu, i
postili su sedam dana.
13 Tako je poginuo Saul zbog prijestupa koja je bio
počinio protiv Gospodina, jer nije držao zapovijedi
Gospodinove i jer je bio pitao duh mrtvaca da do-
bije obavijest.
14 Ali nije upitao Gospodina. Zato ga Gospodin
ubio i prenio njegovo kraljevstvo na Davida, Jese-
jeva sina.

11 Svi Izraelovi sinovi skupili se kod Davida u
Hebronu, govoreći: "Evo, mi smo od tvojega
mesa i od tvoje krvi.
2 Već prije, kad je još Saul bio kralj, ti si bio onaj,
koji je u boj odvodio i opet kući dovodio Izraela.
Tebi je obećao Gospodin, tvoj Bog: 'Ti ćeš pasti
moj narod Izraela, i ti ćeš biti vladar nad mojim na-
rodom Izraelom.' "
3 Kad su se tako našle kod kralja u Hebronu sve
starješine Izraelaca, zaključio David s njima u
Hebronu pred Gospodinom savez. Onda su
pomazali Davida za kralja nad Izraelom po zapovi-
jedi Gospodinovoj, koji je bio izišao preko Samu-
ela.
4 Jednoga dana otišao David sa svim Izraelom u
Jeruzalem, to jest Jebus, gdje su bili Jebusejci, koji
su živjeli u onoj zemlji.
5 Stanovnici u Jebusu rekli su Davidu: "Nećeš ući
ovamo." Ipak je David osvojio tvrđavu Sion, to je
kasniji Davidov grad.
6 Onda je rekao David: "Tko prvi nadvlada Jebuse-
jce, bit će vrhovni zapovjednik vojske." Joab, sin
Serujin, uzašao je prvi i postao vrhovni zapovje-
dnik.
7 Tada se David nastanio u tvrđavi. Zato su ga naz-
vali Davidovim gradom.
8 On je sazidao grad unaokolo od Mila do obzida.
Joab je popravio ostali grad.
9 Sve je više rasla moć Davidova, jer je Gospodin
vojska bio s njim.

10 Ovo su čelovođe Davidovih junaka, koji su se vjerno držali s njim za njegova kraljevanja nad Izraelom i pomogli mu da bude kralj Izraelu po obećanju Gospodinovu.
11 Ovo je popis junaka Davidovih: Jašobam, sin Hakmonijev, čelovođa trojici. On je zavitlao svoje koplje na tri stotine i pobio ih odjedanput.
12 Za njim je dolazio između ta tri junaka Ahošanin Eleazar, sin Dodov.
13 On je bio s Davidom u Pas-Damimu. Ondje se skupili Filistejci na boj, a ondje je bio komad zemlje s ječmom. Tako su ljudi pobjegli od Filistejaca.
14 Ali su oni stali usred polja, obranili ga i pobili Filistejce. Tako ih je Gospodin spasio velikom pobjedom.
15 Jedanput su trojica između tridesetorice otišli dolje do hridi, k Davidu u špilju Adulam, kad je vojska Filistejaca taborila u dolini Refaimovoj.
16 David je bio upravo u tvrđavi, a u Betlehemu je onda bila filistejska straža.
17 I kad je David zaželio: "Tko bi mi donio vode da pijem iz studenca na vratima Betlehema?"
18 Onda su ona tri junaka prodrli kroz tabor Filistejaca, zahvatili vode iz studenca na vratima Betlehema i donijeli su ju Davidu, ali on ju nije htio piti, nego ju prolio Gospodinu u čast,
19 govoreći: "Ne daj mi, Gospodine, da takvo što učinim! Zar da pijem krv tih ljudi, koji su prodrli ondje uz opasnost svojih života? Jer su ju donijeli ne mareći za svoj život." Zato je nije htio piti. To su učinili ta tri junaka.
20 Abišaj, brat Joabov, bio je čelovođa tridesetorici. On je zavitlao svoje koplje na tri stotine i pobio ih. Bio je ugledan kod trojice.
21 Jer se odlikovao među tridesetoricom, posta im čelovođa, ali one trojice nije dostignuo.
22 Benaja, sin Jehojadov, hrabar čovjek, velik na djelima, iz Kabseela. On je pogubio oba Ariela iz Moaba. Također ubio dolje kod jednog studenca lava kad je bio pao snijeg.
23 On je ubio i nekoga Egipćanina, gorostasa visoka pet lakata. Premda je Egipćanin imao u ruci koplje debelo kao vratilo, on je izašao na njega sa štapom, istrgnuo Egipćaninu koplje iz ruke i ubio ga njegovim vlastitim kopljem.
24 To je učinio Benaja, sin Jehojadov. Kod trojice junaka imao je visok ugled.
25 Bio je slavniji od tridesetorice, ali one trojice nije dostignuo. David ga stavio na čelo tjelesnoj straži.
26 Hrabri junaci bili su Joabov brat Asahel, Elhanan iz Betlehema, sin Dodov,
27 Šamot iz Harora, Heles iz Pelona,
28 Ira, sin Ikešov iz Tekoe, Abiezer iz Anatota,
29 Sibekaj iz Hušata, Ilaj iz Ahoha,
30 Maharaj iz Netofe, Heled iz Netofe, sin Baanin,
31 Itaj, sin Ribajev, iz Gibee u plemenu Benjaminovu, Benaja iz Piratona,
32 Huraj iz potoka Gaaša, Abiel iz Arbe,
33 Azmavet iz Baharuma, Eliaba iz Šaalbona,
34 Hašemovi sinovi iz Gizona, Jonatan, sin Šagehov, iz Harara,
35 Ahiam, sin Sakarov, iz Harara, Elifal, sin Urov,
36 Hefer iz Mekera, Ahija iz Pelona,
37 Hesro iz Karmela, Naaraj sin Ezbajev,
38 Joel, brat Natanov, Mibhar, sin Hagrijev,
39 Selek, Amonac, Nahraj iz Berota, nositelj oružja Joaba sina Serujina,
40 Ira, Itranin, Gareb, Itranin,
41 Urija, Hitejac, Zabad, sin Ahlajev,
42 Adina, sin Šizin, iz plemena Rubenova, glavar Rubenovaca, i s njim trideset ljudi,
43. Hanan, sin Maakin, i Jošafat iz Mitne,
44 Uzija iz Aštarota, Šama i Jeiel, sinovi Hotama iz Aroera,
45 Jediael, sin Šimrijev, i njegov brat Joha, Tizejac,
46 Eliel, Mahavejin, Jeribaj i Jošavja, Elnaamovi sinovi, i Itma, Moabac,
47 Eliel, Obed i Jaasiel iz Mezobaja.

12 Ovi došli su k Davidu u Siklag kad je još bježao ispred Saula, sina Kišova. I oni su pripadali junacima koji su pomagali u boju,
2 naoružani lûkom, uvježbani desnicom i ljevicom bacati kamenje iz praćke i iz luka odapinjati strijele. Od plemena Benjaminova, između braće Saulove, bili su ovi:
3 glavar Ahiezer i Joaš, sinovi Šemaje iz Gibee, Jeziel i Pelet, Azmavetovi sinovi, Beraka i Jehu iz Anatota,
4 Išmaja iz Gibeona, junak među tridesetoricom i čelovođa tridesetorice, Jeremija, Jahaziel, Johanan i Jozabad iz Gederahe,
5 Eluzaj, Jerimot, Bealja, Šemarja i Šefatija iz Harufa,
6 Elkana, Jišija, Azarel, Joezer, Jašobam iz Koraha,
7 Joela i Zebadija, Jerohamovi sinovi iz Gedora.
8 I od plemena Gadova prešli su k Davidu u tvrđavu u pustinji uvježbani ljudi, hrabri junaci, naoružani štitom i kopljem, kojima je lice bilo kao lavovsko, i brzi kao srne po gorama:
9 prvak je bio Ezer, drugi Obadija, treći Eliab,
10 četvrti Mišmana, peti Jeremija,
11 šesti Ataj, sedmi Eliel,
12 osmi Johanan, deveti Elzabad,
13 deseti Jeremija, jedanaesti Makbanaj.
14 Ovi su došli od Gadovih sinova, a bili su veoma hrabri junaci. Najmanji bi se suprotstavio stotini, najhrabriji s tisuću.
15 Ovi su bili koji su u prvom mjesecu prošli preko Jordana kad se razlio preko svih svojih obala, i natjerali u bijeg sve stanovnike u nizinama na istok i na zapad.
16 Došli su jedanput i neki Benjaminovi i Judini sinovi k Davidu u tvrđavu.
17 David je izašao pred njih i rekao im , govoreći: "Ako dolazite k meni u mirnoj namjeri da mi pomognete, ja ću se pošteno združiti s vama. Ako li dolazite da me izdate mojim neprijateljima, premda na rukama mojim nema nepravde, neka vidi Bog naših otaca i neka sudi!"
18 Onda je došao duh na prvaka tridesetorice, na Amasaja. On je povikao: "Tvoji su, Davide, i s tobom, sine Jesejev! Mir, mir tebi, i mir onima, koji ti pomažu, jer tebi pomaže tvoj Bog." Tako ih primio David i postavio ih čelnicima nad bojnim četama.
19 I Manasehovi sinovi su prešli k Davidu kad je s Filistejcima išao u boj protiv Saula, ali im nije pomogao, jer filistejski poglavari vratili ga pošto su se bili posvjetovali, govorili su među sobom: "On bi na račun naših glava mogao prebjeći k Saulu, svojem gospodaru."
20 Kad se vraćao u Siklag, prešli su k njemu od plemena Manasehova: Adnah, Jozabad, Jediael, Mihael, Jozabad, Elihu i Ziletaj, tisućnici u plemenu Manasehovu.
21 Oni su pomagali Davidu protiv razbojničkih četa, jer su svi bili hrabri ljudi, te su postali vođe u vojsci.
22 Iz dan u dan dolazili su tako ljudi k Davidu, da stupe u njegovu službu, dok nije postala velika vojska kao vojska Božja.
23 Ovo je broj naoružane vojske za ratnu službu

koji su došli k Davidu u Hebron, da prenesu kra-
ljevstvo Saulovo na njega po zapovijedi Gospodi-
novoj:
24 od Judinih sinova, koji su nosili štit i koplje, bilo
je šest tisuća i osam stotina naoružanih za službu
ratnu;
25 od Simeonovih sinova sedam tisuća i stotinu
hrabrih ratnika;
26 od Levijevih sinova četiri tisuće i šest stotina.
27 S Jehojadom, vladarom Aronovih sinova, pod
kojim je stajalo tri tisuće i sedam stotina ljudi,
28 sa Sadokom, mladim junakom, čija je obitelj
stavila dvadeset i dva vladara;
29 od Benjaminovih sinova, braće Saulove, tri tis-
uće ljudi, jer dotada većina ih se držalo uz kuću
Saulovu;
30 od Efraimovih sinova dvadeset tisuća i osam
stotina hrabrih, u svojim obiteljima veoma ugled-
nih ljudi;
31 od polovice plemena Manasehova osamnaest
tisuća, koji su bili po imenu određeni doći i postaviti
Davida kraljem;
32 od Isakarovih sinova, koji su razumijevali prilike
vremena, tako da su znali što treba činiti Izrael, dvj-
esta stotnika i pod njihovim zapovjedništvom sva
njihova braća;
33 od Zebulunovih sinova pedeset tisuća sposob-
nih za rat, potpuno za rat naoružanih ljudi, da po-
mognu vjerno;
34 od plemena Naftalijeva tisuća glavara i s njima
trideset i sedam tisuća ljudi sa štitom i kopljem;
35 od plemena Danova dvadeset i osam tisuća i
šest stotina za boj naoružanih ljudi;
36 od plemena Ašerova četrdeset tisuća za rat
sposobnih, za boj spremnih ljudi;
37 od onih s onu stranu Jordana: od plemena Ru-
benova, Gadova i od polovice plemena Manase-
hova stotinu i dvadeset tisuća ljudi s potpunim
ratnim oružjem.
38 Svi ovi junaci došli su, u redove uređeni, jedn-
odušni u Hebron, da postavili Davida kraljem nad
svim Izraelom. I ostali svi Izraelovi sinovi bili su
složni da Davida postave kraljem.
39 Oni su ostali ondje kod Davida tri dana, i jeli su
i pili, jer su se bila njihova braća pobrinula za njih.
40 I njihova braća sve od Isakara, Zebuluna i Naf-
talija donijeli su na magarcima, devama, maz-
gama i volovima živežnih namirnica: brašna,
smokava, suhoga grožđa, vina, ulja, volova i
ovaca u izobilju, jer je bila radost u Izraelu.

13 Onda se posvjetovao David s tisućnicima i sa
stotnicima i sa svim čelnicima.
2 Nato je rekao David svemu Izraelovu narodu:
“Ako je vama pravo i ako je volja Gospodina, naše-
ga Boga, onda ćemo poslati k svojoj ostaloj braći
po svim Izraelovim krajevima i k svećenicima i
Levitima u gradovima, gdje su njihovi pašnjaci, da
se nađu kod nas,
3 pa da donesemo k sebi škrinju svojega Boga, jer
se za vladanja Saulova nismo brinuli za nju.”
4 Onda se sva zajednica s time suglasila da se to
učini, jer je taj prijedlog bio po volji svemu narodu.
5 I tako David skupio sav Izraelov narod od Šihora
na putu u Egipat do glavnog puta u Hamat, da do-
nesu Božju škrinju iz Kirjat-Jearima.
6 Potom otišao David sa svim Izraelom u Baalu, to
jest Kirjat-Jearim što pripada Judi, da odatle pre-
nesu Božju škrinju, koja nosi ime: “Gospodin, koji
vlada nad kerubinima”.
7 Stavili su Božju škrinju na nova kola i povezli ju iz
kuće Abinadabove. Uza i Ahio vodili su kola.
8 David i svi Izraelovi sinovi plesali su puni revnosti
pred Bogom, i pjevali su pjesme uz pratnju citara,
harfa, bubnjeva, zvončića i cimbala.
9 Kad su došli do gumna Kidonova, pružio je Uza
svoju ruku da pridrži škrinju, jer su volovi povukli na
stranu.
10 Onda se raspalila srdžba Gospodinova na Uzu
i udario ga ondje, jer se bio rukom dotaknuo
škrinje. On je umro ondje pred Bogom.
11 David se vrlo ožalostio što je Gospodin ubi Uzu.
Zato se nazvalo ono mjesto Perez Uza do današn-
jega dana.
12 David se u onaj dan pobojao Boga i pomislio:
“Kako mogu donijeti k sebi Božju škrinju?
13 David nije dao dovesti škrinju k sebi u Davidov
grad, nego ju sklonio u kuću Obed-Edoma iz Gite-
jca.
14 I tako je ostala Božja škrinja tri mjeseca u kući
Obed-Edoma kod njegove obitelji. Gospodin je
blagoslovio kuću Obed-Edoma i sve njegovo im-
anje.

14 Nato je Hiram, kralj Tira, poslao Davidu po-
slanike s cedrovim drvima, s kamenarima i
drvodjeljama, da mu grade dvor.
2 David je spoznao da ga je Gospodin potvrdio kao
kralja nad Izraelom, jer njegovo kraljevstvo bilo se
podiglo do visokog ugleda zbog njegova naroda
Izraela.
3 David je uzeo sebi u Jeruzalemu još žena, i Da-
vidu se rodilo još više sinova i kćeri.
4 Ovo su imena sinova koji su mu se rodili u Jeru-
zalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon,
5 Ibhar, Elišua, Elpelet,
6 Nogah, Nefeg, Jafija,
7 Elišama, Beelijada i Elifelet.
8 Kad su čuli Filistejci da je David bio pomazan za
kralja nad svim Izraelom, izašli su svi Filistejci da
uhvate Davida. Čim je to David dočuo izašao je
pred njih.
9 Filistejci su došli i raširili se u Refaimskoj ravnici.
10 David je upitao Boga, govoreći: “Hoću li izići
protiv Filistejaca? Hoćeš li ih dati u moje ruke?”
Gospodin mu odgovorio: “Izađi! Dat ću ih u tvoje
ruke!”
11 Kad su oni otišli u Baal-Perasim, David ih ondje.
David je povikao: “Bog prodro mojom rukom kroz
moje neprijatelje kao što prodire voda.” Zato se
nazvalo ono mjesto Baal-Perasim.
12 Idole, koje su ondje ostavili, David dao je spaliti.
13 Onda Filistejci još jednom su došli i raširili se po
ravnici.
14 Zato je upitao opet David Boga, i Bog mu
odgovorio: “Ne idi za njima, nego ih zaobiđi, pa
udari na njih od dudovih stabala!
15 Čim čuješ da zašušti po vrhovima dudovih sta-
bala, onda izađi i napadni, jer onda ide pred tobom
Bog da pobije filistejski tabor!”
16 David je učinio tako, kako mu je zapovjedio
Bog. Oni su pobili filistejsku vojsku od Gibeona do
Gezera.
17 I raširila se slava Davidova po svim zemljama,
i Gospodin je zadao strah od njega svim narodima.

15 Potom je David dao sebi sagraditi kuće u Da-
vidovu gradu, pripremio je mjesto za Božju
škrinju i razapeo joj šator.
2 Onda je zapovjedio David da nitko ne smije nositi
Božju škrinju osim Levita, jer je njih izabrao Go-
spodin da nose Božju škrinju i da mu služe uvijek.
3 I dozvao David sve Izraelove sinove u Jeruzalem
da prenesu Gospodinovu škrinju na mjesto koje joj

je bio spremio.
4 I tako skupi David Aronove sinove i Levite:
5 od Kohatovih sinova glavara Joela i stotinu i
dvadeset njegove braće;
6 od Merarijevih sinova glavara Asaju i dvjesta i
dvadeset njegove braće:
7 od Geršonovih sinova glavara Joela i stotinu i
trideset njegove braće;
8 od Elisafanovih sinova glavara Šemaju i dvjesta
njegove braće;
9 od Hebronovih sinova glavara Eliela i osamdeset
njegove braće;
10 od Uzielovih sinova glavara Aminadaba i stoti-
nu i dvanaest njegove braće.
11 I David je dozvao svećenike Sadoka i Abiatara
i Levite Uriela, Asaju, Joela, Šemaju, Eliela i Ami-
nadaba.
12 Onda im rekao: “Vi ste obiteljski glavari Levita.
Posvetite sebe i svoju braću, da možete donijeti
škrinju Gospodina, Boga Izraelova, na mjesto,
koje sam mu spremio.
13 Jer prijašnji put niste bili nazočni, zato nas je
udario Gospodin, naš Bog, jer nismo imali dužno
štovanje prema njemu.”
14 Onda su se posvetili svećenici i Leviti, da done-
su škrinju Gospodina, Boga Izraelova,
15 Onda su ponijeli Leviti Božju škrinju, kako je
zapovjedio Mojsije po zapovijedi Gospodinovoj,
motkama na svojim ramenima.
16 Potom je zapovjedio David levitskim glavarima
da postave svoju braću za pjevače, s njihovim
glazbalima, harfama, citrama i cimbalima, da usk-
liknu visokim radosnim glasom .
17 I postavili su Leviti sina Joelova, Hemana, i od
njegove braće Asafa, sina Berekijina, i od njihove
braće, Merarijevih sinova, Etana, sina Kušajina,
18 s njima njihove sudruge, drugoga reda Zaha-
riju, sina, Jaaziela, Šemiramota, Jehiela, Unija,
Eliaba, Benaju, Maaseju, Matitju, Elifeleha,
Mikneju, Obed-Edoma i Jehiela, vratare.
19 Pjevači Heman, Asaf i Etan imali su glasno
udarati u mjedena cimbala,
20 Zaharija, Aziel, Šemiramot, Jehiel, Uni, Eliab,
Maaseja i Benaja u harfe s visokim zvucima,
21 Matitja, Elifeleha, Mikneja, Obed-Edoma, Je-
hiela i Azazju u citare duboko, da vode pjevanje.
22 Konanija je bio glavar Levita, koji su nosili
škrinju, i on je vodio prenošenje, jer se u to razumio.
23 Berekija i Elkana išli su kao vratari pred škrin-
jom.
24 Svećenici Šebanija, Jošafat, Netanel, Amasaj,
Zaharija, Benaja i Eliezer trubili su u trube pred
Božjom škrinjom. Onda su dolazili Obed-Edom i
Jehija kao vratari kod škrinje.
25 I tako je pošao David s Izraelovim starješinama
i tisućnicima da s velikim veseljem i prenijeli su
škrinju Gospodinova zavjeta iz kuće Obed-Edo-
move.
26 I Bog je bio milostiv Levitima, nositeljima škrinje
Gospodinova zavjeta. Zato su oni žrtvovali sedam
volova i sedam ovnova.
27 David je pritom bio ogrnut ogrtačem od prepre-
dena lana, tako i svi Leviti koji su nosili škrinju, i
pjevači i Konanija, glavar prijenosa i pjevač. David
je imao još na sebi laneni oplećak.
28 Tako je sav Izrael nosio škrinju Gospodinova
zavjeta kličući i trubeći u trube i u rogove i udarajući
u cimbala, harfe i citare.
29 Tako je ušla škrinja Gospodinova zavjeta u
Davidov grad. Mikala, kći Saulova, gledala je s
prozora van. Kad je vidjela kralja Davida gdje
skače i pleše, prezrela ga u svojem srcu.

16 I tako su bili unijeli Božju škrinju i namjestili ju
u šatoru kojega je bio David podigao za
njega, prinijeli su pred Bogom žrtve paljenice i
žrtve mirotvorne.
2 Kad je prenio David žrtve paljenice i žrtve miro-
tvorne, blagoslovio je narod u Ime Gospodina.
3 Onda je razdijelio svim Izraelcima, ljudima i že-
nama, svakomu po jedan kruh, po komad mesa i
kolač od grožđa.
4 Potom je postavio neke Levite da služe kod Go-
spodinove škrinje. Oni su morali prinositi Gospodi-
nu, Bogu Izraelovu, hvalu, čast i slavu:
5 Asaf kao glavar i Zaharija kao drugi u redu za
njim, onda Jeiel, Šemiramot, Jehiel, Matitja, Eliab,
Benaja, Obed-Edom i Jeiel sa svojim glazbalima,
harfama i citrama, Asaf je imao udarati u cimbale;
6 Svećenici Benaja i Jahaziel redovito su trubili u
trube pred škrinjom Božjega zavjeta.
7 Na taj dan David je prvi put dao Asafu i njegovoj
braći, psalam hvale Gospodinu:
8 “Hvalite Gospodina! Zazivajte njegovo Ime; jav-
ljajte narodima njegova djela!
9 Pjevajte mu psalme; svirajte mu; navješćujte sva
njegova čudesa!
10 Hvalite se njegovim svetim imenom! Neka se
veseli srce onih, koji traže Gospodina!
11 Tražite Gospodina i njegovu slavu; tražite uvi-
jek njegovo lice!
12 Spominjite se njegovih čudesa, koja je učinio,
znakova njegovih, presuda njegovih usta!
13 O sjeme Izraela, njegova sluge, sinovi Jakova
njegova odabranika!
14 On, Gospodin, nama je Bog; u sav svijet idu
presude njegove.
15 Svojega zavjeta on se vječno sjeća, riječi, koju
je dao za tisuću naraštaja,
16 Zavjeta koji je napravio s Abrahamom, i svoje
zakletve Izaku.
17 To je postavio Jakovu za zakon, za vječni zavjet
Izraelu,
18 ovako govoreći: ‘Kanaan ću dati tebi kao vaše
baštinsko uže!’
19 Onda ste još bili brojem maleni, bilo vas samo
malo i došljaci u njemu.
20 Još ste išli od naroda do naroda, od jednoga
kraljevstva do drugoga.
21 Ali on nije dao, da im se naudi. Zbog njih uputio
kraljeve, govoreći:
22 ‘Ne dirajte u moje pomazanike, mojim proro-
cima ne učinite ništa na žao!’
23 Pjevajte tako Gospodinu, sve zemlje! Iz dana u
dana navješćujete njegovo spasenje!
24 Navješćujte narodima njegovu slavu, svakomu
puku njegova čudesa!
25 Jer je velik Gospodin i veoma dostojan hvale,
strahovit iznad svih bogova.
26 Jer su svi bogovi u narodima idoli, a Gospodin je
stvorio nebesa.
27 Slava je i veličanstvo pred njim, sila i radost u
svetištu njegovu.
28 I dajte Gospodinu, plemena naroda, dajte Go-
spodinu slavu i čast!
29 Dajte Gospodinu slavu prema Imenu njegovu;
prinosite darove, dolazite pred njegovo lice; poklo-
nite se Gospodinu u svetomu nakitu!
30 Neka strepi pred njim sav svijet! Čvrsto stoji
svijet, nikada se ne poljulja!
31 Nebesa se vesele, zemlja se raduje. Navijestite
narodima: ‘Gospodin kraljuje!’
32 More buči i što je u njemu, polje se raduje i što je
na njemu.
33 I onda će se veseliti šumska stabla pred Gos-

podinom, jer On dolazi suditi zemlju.
34 Hvalite Gospodina jer je dobar, jer njegova mi-
lost traje zauvijek.
35 Ovako govorite: 'Spasi nas, o Bože naše spa-
senje! Iskupi nas, spasi nas od naroda! Da bi mogli
slaviti tvoje sveto Ime, da se smijemo hvaliti sla-
vom tvojom.'
36 Neka je hvaljen Gospodin, Bog Izraelov, od vi-
jeka do vijeka! I sav narod reče: 'Amen!' I 'Hvala
neka je Gospodinu!' "
37 Onda je ostavio ondje pred škrinjom Gospodi-
nova zavjeta Asafa i njegovu braću da služe pred
škrinjom bez prestanka onako kako to bude svaki
dan zahtijevao.
38 Obed-Edoma i šezdeset i osam njegove braće
i Obed-Edoma, sina Jedutunova, i Hosu postavio
je vratarima.
39 Svećenika Sadoka i njegovu braću, svećenike,
namjestio je za stan Gospodinov na uzvisini u
Gibeonu.
40 Oni su imali Gospodinu redovito ujutro i uvečer
prinositi žrtve paljenice na žrtveniku za žrtve palje-
nice, točno onako kako stoji napisano u knjizi za-
kona Gospodinova koji je dao Izraelu.
41 S njima su bili Heman i Jedutun uz ostale koji su
bili izabrani i poimence označeni da prinose Gos-
podinu hvalospjev: "Vječno traje njegova milost."
42 Oni, Heman i Jedutun, čuvali su trube i cimbala
za glazbenike i glazbala za Božje pjesme. Jedutu-
novi sinovi su vršili vratarsku službu.
43 Potom se razišli vratili kući; a David otišao
pozdraviti svoj dom.

17 Dogodilo se kad se David bio uselio u svoj dvor,
rekao je David proroku Natanu: "Evo, ja sto-
jim u kući od cedra, a škrinja Gospodinova zavjeta
stoji pod šatorskim krovom."
2 Natan je odgovorio Davidu: "Izvedi sve što ti je u
srcu, jer je Gospodin s tobom."
3 Ali još u istoj noći došla je riječ Gospodinova
Natanu:
4 "Idi, kaži mojem sluzi Davidu: 'Ovako govori Go-
spodin: Nećeš mi ti graditi kuću da u njoj prebi-
vam.'
5 Je ja nisam nikada stanovao u kući odonda,
otkada sam izveo Izraelove sinove do današnjega
dana. Dapače ja sam putovao od jednoga šatora i
boravišta do drugoga.
6 Jesam li, dok sam sa svim Izraelom hodio okolo,
komu od sudaca Izraelovih, zapovjedio, da pasu
moj narod Izraela, ikada jednu riječ rekao: 'Zašto
mi niste sagradili kuću od cedra?'
7 Zato kaži sada mojem sluzi Davidu: 'Ovako go-
vori Gospodin vojska: Ja sam te uzeo s paše iz
stada, da budeš vladar mojem narodu Izraelu.
8 Bio sam s tobom kod svega što si poduzimao, i
uništio sam ispred tebe sve tvoje neprijatelje. Ja ću
ti steći ime kakvo imaju samo najveći na zemlji.
9 Ja ću odrediti mjesto svojem narodu Izraelu i
ondje ga posaditi da mirno prebiva na svom mjestu
i da se više ne uznemiruje. Silnici ga neće više mu-
čiti kao prije.
10 Od onoga vremena, kad sam postavio suce
nad svojim narodom Izraelom, ponizit ću sve tvoje
neprijatelje, i javljam ti da će ti Gospodin sagraditi
kuću.
11 Kad se jedanput navrše tvoji dani i ti počineš
kod svojih otaca, odredit ću potomstvo tvoje, jed-
noga od tvojih sinova tvojim nasljednikom i njemu
ću utvrditi njegovo kraljevstvo.
12 On će mi onda sagraditi kuću, i ja ću učvrstiti
njegovo prijestolje za sva vremena.
13 Ja ću mu biti otac, a on neka mi bude sin! Nikada
mu neću uskratiti svoju naklonost, kako sam je us-
kratio njegovu prethodniku.
14 Zauvijek ću ga postaviti nad svojom kućom i
svojim kraljevstvom, i njegovo prijestolje će tvrdo
stajati zauvijek.' "
15 Natan je svim ovim riječima i po svoj ovoj objavi
bio govorio Davidu.
16 Onda je otišao kralj David, pao pred Gospodi-
nom i pomolio se: "Tko sam ja, Gospodine, o Bože
moj? Što je moja kuća da si me doveo do ovdje?
17 I to je još bilo premalo pred tobom, o Bože! Ti si
dapače kući svojega sluge dao obećanja za
daleka vremena. Ti si postupao sa mnom kao s
velikim čovjekom, Gospodine, Bože moj!
18 Što će ti još reći David o slavi kojom si obasuo
svojega slugu? Ta ti znaš svojega slugu.
19 Gospodine, zbog svojega sluge i po svojem
srcu učinio si sve ovo veliko i objavio si sve ovo
sjajno.
20 Gospodine, tebi nitko nije jednak! Osim tebe
nema Boga po svemu što smo čuli svojim ušima.
21 Gdje je narod na zemlji kao tvoj Izraelov narod,
zbog kojega je Bog došao da ga iskupi sebi za
narod, da pribavi tebi ime velikim i čudesnim djeli-
ma i da ispred tvojega naroda, što si ga izbavio iz
Egipta, protjerao druge narode.
22 Ti si sebi odredio svoj narod Izraela za sva vre-
mena kao narod, i ti si, Gospodine, postao njihov
Bog!
23 Pa daj, Gospodine, da se obećanje što si ga dao
svojem sluzi i njegovoj kući ispuni za sva vremena,
i učini što si obrekao!
24 Neka bude utvrđeno da tvoje ime bude uz-
veličano zauvijek, govoreći: 'Gospodin vojska jest
Bog Izraelov, jest Bog u Izraelu, i kuća tvojega
sluge Davida stajat će pred tobom.'
25 Jer ti si, Bože moj, objavio svojem sluzi da ćeš
mu sagraditi kuću. Zato se tvoj sluga usudio tebi
upraviti ovu molitvu.
26 Tako, Gospodine, ti si Bog, jer si svojem sluzi
učinio ovo sjajno obećanje.
27 Budi sada voljan i blagoslovi kuću svojega
sluge da stoji pred tobom zauvijek, jer što ti blago-
sloviš, Gospodine, blagoslovljeno je zauvijek!"

18 Dogodilo se poslije toga pobijedio je David
Filistejce i podjarmio ih, te i Gat i kćeri njego-
ve uzeo iz filistejskih ruku.
2 Nadalje pobio Moabce. Tako su postali Moabci
Davidu podložni i morali su plaćati danak.
3 David je pobijedio i Hadadezera, sobskoga
kralja, koja leži u pravcu prema Hamatu, kad se
ovaj spremio da utvrdi svoju vlast na Eufratu.
4 Od njega je David uzeo tisuću bojnih kola, sedam
tisuća konjanika i dvadeset tisuća pješaka. Sve
konje dao je David ohromiti, ostavio samo toliko
koliko je bilo potrebno za stotinu bojnih kola.
5 Kad su Sirijci od Damaska došli u pomoć sob-
skom kralju Hadadezeru, pobio David dvadeset i
dvije tisuće Sirijaca.
6 Potom je David namjestio namjesnika u Siriji od
Damaska, i Sirijci su postali podložni Davidu i ob-
vezani na danak. Tako je pomagao Gospodin Da-
vidu u svemu što bi poduzimao.
7 David je zaplijenio zlatne štitove što su ih imale
sluge Hadadezerove, i donio ih u Jeruzalem.
8 U Tibhatu i Kunu, Hadadezerovim gradovima,
zaplijenio je David vrlo mnogo mjedi, od čega je
Salomon dao napraviti mjedeno more, stupove i
mjedeno posuđe.
9 Kad je Tou, hamatski kralj, doznao da je David

pobio svu vojsku kralja sobskoga, Hadadezera
10 poslao on svojega sina Adorama kralju Davidu da ga pozdravi i sreću mu zaželi što se borio protiv Hadadezera i pobijedio ga. A Hadadezer je bio ratni protivnik Touov. On je donio sobom svakojakih predmeta od srebra, zlata i mjedi.
11 I to je David kralj posvetio Gospodinu zajedno sa srebrom i zlatom što je uzeo od svih naroda, od Edomaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca i Amalečana.
12 Abišaj, sin Serujin, pobio osamnaest tisuća Edomaca u Slanoj dolini.
13 On je namjestio u Edomu namjesnike, i sav Edom bio je podložan Davidu. Tako je pomagao Gospodin Davidu u svemu što bi poduzimao.
14 I David je vladao nad svim Izraelom i davao svemu svojem narodu pravdu i pravicu.
15 Vrhovni zapovjednik vojske bio je Joab, sin Serujin; Jošafat, sin Ahiludov bio je pečatnik.
16 svećenici su bili Sadok, sin Ahitubov, i Abimelek, sin Abiatarov. Šavša je bio državni pisar.
17 Zapovjednik nad Keretejcima i Peletejcima bio je Benaja, sin Jehojadov. Davidovi sinovi su bili prvi iza kralja.

19 Poslije toga umro je Nahaš, amonski kralj. Njegov sin je uzašao namjesto njega na prijestolje.
2 David je pomislio: "Imat ću prijateljske odnose s Hanunom, sinom Nahašovim, jer je i njegov otac stajao sa mnom u dobrom dogovoru." I tako poslao David poslanike i dao mu izreći svoju sućut zbog njegova oca. Kad su Davidovi poslanici su došli Hanunu u zemlju Amonaca, da mu izreknu sućut.
3 Glavari Amonaca rekli su Hanunu: "Misliš li da David hoće počastiti tvojega oca kad ti šalje poslanike da te utješe? Dapače njegovi poslanici došli su k tebi samo zato da razgledaju zemlju, da je uhode i onda opustoše."
4 Onda je dao Hanun Davidove poslanike uhvatiti, obrijati ih i odsjeći im haljine dopola sve do bokova, i tako ih otpremio.
5 Kad su to javili Davidu, poslao im u susret glasnike, jer su ljudi bili teško pogrđeni. Kralj im poruči: "Ostanite u Jerihonu dok vam opet naraste brada; onda dođite kući!"
6 Kad su Amonci uvidjeli da su se omrazili s Davidom, poslali su Hanun i Amonci tisuću talenata srebra da unajme bojna kola i konjanike od Sirijaca u Mezopotamiji i od Sirijaca u Maaki i Sobi.
7 Oni su unajmili trideset i dvije tisuće bojnih kola, uz to kralja od Maake s njegovom vojskom. Ovi su došli i utaborili se pred Medebom. I Amonci skupili se iz svojih gradova i izašli u boj.
8 Čim to dočuo David, poslao je Joaba sa svom vojskom, samih hrabrih ratnika.
9 Amonci su izašli i postavili se pred gradom u bojni red. Kraljevi, koji su bili došli, uzeli su mjesto za se u polju.
10 Kad je vidio Joab da mu prijeti napadaj sprijeda i straga, izabrao sebi najodabranije Izraelove sinove i namjestio se prema Sirijcima.
11 Ostatak vojske predao svojem bratu Abišaju da se namjeste prema Amonovim sinovima.
12 On je rekao: "Ako Sirijci budu jači od mene, moraš mi doći u pomoć. Ako li Amonci budu jači od tebe, ja ću doći tebi u pomoć.
13 Samo budi hrabar! Borimo se za svoj narod i za gradove svojega Boga. Gospodin neka učini što mu se čini dobro!"
14 I kad Joab s četama, kojima je zapovjedao, izašao da udari na Sirijce, a oni su pobjegli ispred njega.
15 Čim su Amonci vidjeli da su Sirijci nagnuli u bijeg, dali su se i oni u bijeg ispred njegova brata Abišaja i povukli se u grad. Nato se Joab vratio kući u Jeruzalem.
16 Kad su vidjeli Sirijci da su ih Izraelovi sinovi potukli, poslali su poslanike, te su doveli Sirijce preko rijeke, Šofak, vojskovođa Hadadezerov, imao je vrhovno zapovjedništvo.
17 Kada su to javili Davidu, podigao on sve Izraelce, prešao preko Jordana, pošao je protiv njih i svrstao se prema njima. I kad se David bio postavio prema Sirijcima za boj, i pobili su se oni s njim.
18 Ali Sirijci su morali nagnuti u bijeg ispred Izraelaca. David je uništio Sirijcima sedam tisuća boraca bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka, i vojskovođu Šofaka pogubio.
19 Kad su vidjeli podanici Hadadezerovi da su ih razbili Izraelovi sinovi, zaključili su mir s Davidom i pokorili mu se. A Sirijci su se čuvali da ubuduće više ne pomažu Amonovim sinovima.

20 Dogodilo se iduće godine u vrijeme kad kraljevi obično idu u rat, poveo Joab vojsku u boj i opustošio zemlju Amonaca. Onda otišao i opkoli Rabu, a David je ostao u Jeruzalemu. Kad je Joab bio osvojio i razorio Rabu.
2 Onda je uzeo David njihovu kralju krunu s glave, koja je imala prema procjeni vrijednost od jednog talenta na zlatu i na dragom kamenju što je bilo u njoj, i pristajala je Davidovoj glavi. On je odnio iz grada vrlo bogat plijen.
3 Narod koji je stanovao u njemu, dao je odvesti, staviti ga na pile, na željezne brane i sjekire. Tako isto je učinio David sa svim ostalim gradovima Amonaca. Onda se vratio David sa svom vojskom u Jeruzalem.
4 Potom je u Gezeru opet došlo do boja s Filistejcima. Pritom Hušanin Sibekaj ubio Sipaja, koji je pripadao rodu divova. Tako su bili oni pokoreni.
5 Kad je onda opet došlo do boja s Filistejcima, ubio je Elhanan, sin Jairov, Lahmija, brata Golijata iz Gitejca, čije je koplje bilo kao vratilo.
6 Opet je došlo do boja kod Gata, a tu je bio jedan čovjek gorostas, koji je imao šest prsta na rukama i šest prsta na nogama, svega dvadeset i četiri. I on je pripadao rodu divova.
7 Kad je on pogrdio Izraelove sinove, ubio ga Jonatan, sin Šimea, brata Davidova.
8 To su bili potomci divova u Gatu i pali su od Davidove ruke i njegovih slugu.

21 Sotona je ustao protiv Izraela i navratio Davida, da broji Izraelove sinove.
2 I tako je zapovjedio David Joabu i vojskovođama: "Idite, izbrojte Izraelove sinove od Beer-Šebe do Dana, pa mi javite da znam njihov broj!"
3 Ali Joab je rekao: "Gospodin neka bi dao da tvoj narod, koliko ga je sada, bude još stotinu puta toliki. A oni su svi, moj gospodaru i kralju, tebi podložni, mojem gospodaru. Zašto moj gospodar takvo što hoće? Zašto da se okrivi Izrael takvim grijehom?"
4 Ali je kraljeva zapovijed primorala Joaba. I tako se Joab podignuo na put i obišao sav Izrael i opet se vratio u Jeruzalem.
5 Onda je Joab priopćio Davidu broj popisanoga naroda. I bilo je svega Izraelova naroda milijun i stotinu tisuća teško naoružanih ljudi , a naroda Judina četiri stotine i sedamdeset tisuća ljudi teško naoružanih.

6 Plemena Levijeva i Benjaminova nije bio s njima izbrojio, jer je Joabu bila mrska kraljeva zapovijed.
7 Kako ta stvar nije bila mila Bogu, zato je udario Izraela.
8 David se doduše bio pomolio Bogu: “Teško sam sagriješio što sam to učinio, ali oduzmi svojem sluzi krivnju njegovih zlodjela, jer sam bio posve zaslijepljen!”
9 A Gospodin je zapovjedio Gadu, vidiocu Davidovu:
10 “Idi i kaži Davidu: ‘Ovako govori Gospodin: Troje ti predlažem; izaberi si jedno od toga, da ti učinim!’ ”
11 Gad je pošao k Davidu i navijestio mu: “Ovako govori Gospodin: ‘Biraj sebi,
12 ili tri godine gladi ili tri mjeseca bijega pred svojim neprijateljima, a pritom da te stigne mač tvojih neprijatelja, ili tri dana mač Gospodinov, kuga u zemlji, a pritom da anđeo Gospodinov ubija po svim Izraelovim krajevima. Sad promisli što ću odgovoriti onomu koji me poslao!’ ”
13 David je odgovorio Gadu: “U velikoj sam muci . Radije ću pasti u ruke Gospodinove, jer je njegovo milosrđe veliko, a u ruke ljudima ne bih htio pasti.”
14 Tako je pustio Gospodin kugu na Izraela, te je pomrlo Izraelaca sedamdeset tisuća ljudi.
15 I Bog je poslao anđela u Jeruzalem da ga uništi. Kad je on ubijao u njemu, pogledao je Gospodin na njega, i sažalilo mu se zbog zla. Zato je zapovjedio anđelu koji je ubijao: “Dosta je sada, povuci natrag svoju ruku!” Anđeo Gospodinov je upravo stajao kod gumna Jebusejca Ornana.
16 Kad je David podigao svoje oči, vidio anđela Gospodinova gdje stoji između zemlje i neba, u ruci mu goli mač, ispružen protiv Jeruzalema. Onda su pali David i starješine ničice na svoje lice, odjeveni u kostrijet.
17 I David se pomolio Bogu: “Ja sam koji je zapovjedio brojenje naroda. Ja sam, koji je sagriješio i zlo učinio. A ove ovce što su one učinile? Pa okreni, Gospodine, Bože moj, svoju ruku na mene i na obitelj moju, ali ne na svoj narod ovim pomorom!”
18 Onda je zapovjedio anđeo Gospodinov Gadu da rekne Davidu neka bi David izišao gore podići žrtvenik Gospodinu na gumnu Jebusejca Ornana.
19 David je izašao na zapovijed Gadovu, koju mu je ovaj bio upravio u Ime Gospodinovo.
20 I Ornan, kad se okrenuo, vidio anđela pa se sakrili on i njegova četiri sina. Ornan je upravo vršio pšenicu.
21 Onda je David pošao k Ornanu. Kad je Ornan pogledao i vidio kralja, izašao je s gumna i poklonio se pred Davidom licem do zemlje.
22 David je rekao Ornanu: “Daj mi to gumno da podignem na njemu žrtvenik Gospodinu! Za novce koliko vrijedi daj mi ga; da se pomor ukloni od naroda!”
23 Ornan je odgovorio Davidu: “Uzmi ga sebi! Moj gospodar i kralj neka čini što mu je drago! Evo, dajem ti i volove za žrtve paljenice i sve vršeće sprave za drva i pšenicu za prinos; sve ti to darujem.”
24 A kralj David je rekao Ornanu: “Ne, ja ću to samo kupiti za novce koliko vrijedi, jer neću to što je tvoje prinositi Gospodinu ni prinositi žrtve paljenice koje me ništa ne koštaju.”
25 I David je dao Ornanu za ono mjesto šest stotina šekela zlata.
26 David podigao ondje žrtvenik Gospodinu i prineo žrtve paljenice i žrtve mirotvorne. Kad je prizvao Gospodina, odgovorio mu On ognjem koji je spustio s neba na žrtvenik za žrtve paljenice.
27 A anđelu je zapovjedio Gospodin, da zatakne opet svoj mač u korice.
28 Kad je onda David vidio da ga je Gospodin uslišao na gumnu Jebusejca Ornana, prineo je ondje žrtve.
29 Gospodinov šator koji je bio Mojsije napravio u pustinji i žrtvenik za žrtve paljenice bili su u ono vrijeme na uzvisini u Gibeonu.
30 A David se nije usudi više ići ondje k njemu, da časti Boga, jer se bio prestrašio mača anđela Gospodinova.

22 Nato je David rekao: “Ovo ovdje ne bude kuća Boga, Gospodina, i ovo je žrtvenik za žrtve paljenice Izraela.”
2 Potom je David zapovjedio da se skupe stranci u zemlji Izraelovoj, i odredio kamenare koji će klesati kamen za gradnju Božjega doma.
3 I David je pripravio mnogo željeza za čavle za krila vrata i za sastavke, tako isto mjedi toliko da se nije moglo mjeriti.
4 Isto tako cedrovih drva bez broja, jer su Sidonci i Tirci dovozili Davidu mnogo cedrova drva.
5 David je u sebi mislio: “Moj sin Salomon mlad je i nježan, a dom koji treba podignuti Gospodinu mora biti vrlo velik za slavu i čast po svim zemljama. Zato ću mu već sada pripraviti što treba.” I tako je pripravio David, još prije svoje smrti, veliku množinu građe.
6 Nato je dozvao svojega sina Salomona i zapovjedio mu da sagradi dom Gospodinu, Bogu Izraelovu.
7 David je rekao Salomonu: “Moj sine, ja sam bio naumio sagraditi dom Imenu Gospodina, svojega Boga.
8 Ali mi je došla riječ Gospodinova: ‘Mnogo si krvi prolio i velike si ratove vodio. Ne smiješ ti sagraditi dom mojem Imenu, jer si mnogo krvi prolio na zemlju preda mnom.
9 Ali eto, sin ti se rodio, i on će biti čovjek mira, i ja ću mu pribaviti mir od svih njegovih neprijatelja unaokolo. Ta njegovo je ime Salomon. Mir i pokoj dat ću Izraelu u njegove dane.
10 On će sagraditi dom mojem Imenu. On će mi biti sin, a ja ću mu biti otac. Njegovo kraljevsko prijestolje utvrdit ću zauvijek nad Izraelom.’
11 I sada, moj sine, neka bude Gospodin s tobom, da ti uspije sagraditi dom Gospodina, tvojega Boga, kako ti je obećao!
12 I neka ti Gospodin, kad te postavi nad Izraelom, dade razum i mudrost da držiš zakon Gospodina, svojega Boga!
13 Onda će ti to uspjeti ako brižno uzdržiš zakone i pravne propise koje je Gospodin zapovjedio Izraelovim sinovima preko Mojsija. Budi snažan i hrabar, ne boj se i ne straši se!
14 Evo, u svoj nevolji svojoj pripravio sam za Gospodinov dom stotinu tisuća talenata zlata i milijun talenata srebra, uz to mjedi i željeza što se ne može izmjeriti, toliko ga ima. I za drvo i kamen pobrinuo sam se, a ti ćeš pridodati još više.
15 A imaš mnogo i poslenika, kamenara, zidara i drvodjelja, onda ljudi bez broja vještih svakomu poslu.
16 U zlatu, srebru, mjedi i željezu, bez broja. Prihvati se posla! Gospodin neka je s tobom!”
17 Onda je David zapovjedio svim Izraelovim glavarima da pomažu njegovu sinu Salomonu:
18 “Nije li bio s vama Gospodin, vaš Bog, i nije li vam dao mir odasvuda? On je dao u moje ruke prijašnje stanovnike ove zemlje. Sad je zemlja

pokorena Gospodinu i njegovu narodu.
19 Pa upravite sad srce i pamet na to da vjerno
služite Gospodinu, svojem Bogu! Pođite na posao
i sagradite svetište, Gospodina, Boga, da se
mogne unijeti Gospodinova škrinja i sveto Božje
posuđe u dom, koji će se sagraditi Imenu Gospodi-
novu!"

23 Kad je David bio star i sit života, postavio je
svojega sina Salomona kraljem nad Izra-
elom.
2 I skupio sve glavare Izraelove i svećenike i Lev-
ite.
3 Leviti su bili izbrojeni od trideset godina naviše,
bilo je muškaraca na broj trideset i osam tisuća
ljudi.
4 David je odredio: "Od ovih imaju dvadeset i četiri
tisuće služiti u Gospodinovu domu. Šest tisuća bit
će upravitelji i suci,
5 četiri tisuće vratari, i četiri tisuće hvalit će Gospo-
dina uz glazbala koja sam dao napraviti za davati
slavu."
6 Onda ih David razdijelio u redove po Levijevim
sinovima Geršonu, Kohatu i Merariju.
7 Geršonovim sinovima pripadali su Ladan i Šimej.
8 Ladanovi sinovi bili su: prvi Jehiel onda Zetam i
Joel, skupa tri.
9 Šimejevi sinovi bili su: Šelomit, Haziel i Haran,
skupa tri. To su bili obiteljski glavari Ladanovaca.
10 Daljnji Šimejevi sinovi bili su: Jahat, Zina, Jeuš
i Berija. To su bili Šimejevi sinovi, svega četiri.
11 Jahat je bio prvi, Zina drugi. Jeuš i Berija nisu
imali mnogo djece. Zato su tvorili samo jednu
otačku kuću.
12 Kohatovi sinovi bili su: Amram, Ishar, Hebron i
Uziel, skupa četiri.
13 Amramovi sinovi bili su: Aron i Mojsije. Aron bi
odvojen i sa svojim sinovima dovijeka posvećen
za najsvetije stvari, da vječno pred Gospodinom
prinose miomirisni kâd, da mu služe i da u njegovo
Ime blagoslivljaju.
14 A Mojsije je bio Božji čovjek; njegovi sinovi bili
su ubrojeni u Levijevo pleme.
15 Mojsijevi sinovi bili su: Geršom i Eliezer.
16 Geršonov sin bio je Šebuel, prvi.
17 Eliezerov sin bio je Rehabja, prvi. Drugih sinova
nije imao Eliezer, ali su se Rehabjini sinovi veoma
umnožili.
18 Isharov sin bio je Šelomit, prvi.
19 Hebronovi sinovi bili su: Jerija, prvi, Amarija
drugi, Jahaziel treći, Jekamam četvrti.
20 Uzielovi sinovi bili su: Mika, glavar, Ješija drugi.
21 Merarijevi sinovi bili su: Mahli i Muši. Mahlijevi
sinovi bili su: Eleazar i Kiš.
22 Eleazar je umro, a nije ostavio iza sebe sinova;
imao je samo kćeri.
23 Mušijevi sinovi bili su: Mahli, Eder i Jerimot,
skupa tri.
24 To su bili, po svojim rodovima poredani, Leviti,
obiteljski glavari, koji su bili izbrojeni po broju im-
ena s glave na glavu, koji su bili zaposleni kod slu-
žbe u Gospodinovu domu, od dvadeset godina
naviše.
25 Jer je David pomislio: "Gospodin, Bog Izraelov,
dao je mir svojem narodu. Sad će zauvijek stano-
vati u Jeruzalemu."
26 Pa tako i Leviti nisu više trebali nositi sveti šator
i sve za njegovu službu potrebno posuđe.
27 Jer po posljednjim zapovijedima Davidovim bili
su Leviti izbrojeni od dvadeset godina naviše.
28 Njihova uredovna dužnost bila je sad u tom da
pomažu Aronovim potomcima kod službe u Go-
spodinovu domu kao nadzornici nad predvorjima i
dvoranama i da drže u čistoći sve svete stvari i da
rade oko službe u Božjemu domu.
29 Osim toga imali su brigu oko kruhova prika-
zivanja i oko brašna za prinose i oko beskvasnih
kolača, oko tavica i oko svega što se peče, i oko
svakoga utega i mjere.
30 I morali su svako jutro pristupiti da obave
molitve hvale i zahvale u čast Gospodinu, i tako
uvečer.
31 I morali su služiti kad se god prinose žrtve
paljenice Gospodinu, na Subotnje dane, mjesece
mlađake i svetkovine, u broju po svojoj uredbi, uvi-
jek pred Gospodinom.
32 Tako su imali službu obavljati u šatoru sastanka
i službu u svetom mjestu i službu da pomognu Ar-
onovim sinovima, svojom braćom, kod njihova
posla u Gospodinovu domu.

24 Ovo su redovi Aronovih sinova. Aronovi si-
novi bili su: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.
2 Nadab i Abihu su umrli prije svojega oca, a nisu
ostavili iza sebe sinova. Zato su imali svećeničku
službu samo Eleazar i Itamar.
3 I David ih razdijelio: Sadoka od Eleazarovih sino-
va i Ahimeleka od Itamarovih sinova po njihovu
redu u njihovoj službi.
4 A jer se našlo da su Eleazarovi sinovi imali više
obiteljskih glavara, negoli Itamarovi sinovi, zato su
ih razdijelili tako da je na Eleazarove sinove očin-
ske kuće došlo šesnaest, a na Itamarove sinove
osam obiteljskih glavara.
5 A razdijelili su ih ždrijebom, i jedne i druge, jer je
bilo glavara svetinje i glavara Božjih, i među Elea-
zarovim sinovima i među Itamarovim sinovima.
6 Šemaja, sin Netanelov, pisar među Levitima,
popisao ih u nazočnosti kralja i glavara i svećenika
Sadoka i Ahimeleka, sina Abiatarova, i obiteljskih
glavara svećenika i Levita. Po jedna obitelj bila je
izabrana za Eleazara i po jedna za Itamara.
7 Prvi ždrijeb je pao na Jehojariba, drugi na Jedaja,
8 treći na Harima, četvrti na Seorima,
9 peti na Malkiju, šesti na Mijamina,
10 sedmi na Hakosa, osmi na Abiju,
11 deveti na Ješuu, deseti na Šekaniju,
12 jedanaesti na Elijašiba, dvanaesti na Jakima.
13 trinaesti na Hupu, četrnaesti na Ješebaba,
14 petnaesti na Bilgu, šesnaesti na Imera,
15 sedamnaesti na Hezira, osamnaesti na
Hapisesa,
16 devetnaesti na Petahju, dvadeseti na Ezekiela,
17 dvadeset prvi na Jakina, dvadeset drugi na
Gamula,
18 dvadeset treći na Delaju, dvadeset četvrti na
Maazju.
19 To je bio njihov red za njihovu službu, kojim bi
ulazili u Gospodinov dom po uredbi izdanoj od nji-
hova oca Arona, kako mu je zapovjedio Gospodin,
Bog Izraelov.
20 A ostali Levijevi sinovi, od Amramovih sinova:
Šubael i od Šubaelovih sinova Jehdeja.
21 Od Rehabjinih sinova prvi Jišija.
22 Od Isharovaca Šelomot; od Šelomotovih sino-
va Jahat.
23 Hebronovi sinovi bili su: Jerija, drugi Amarija,
treći Jahaziel, četvrti Jekaman.
24 Uzielovi sinovi bili su: Mika, od Mikinih sinova
Šamir.
25 Brat Mikin bio je Jišija; od Jišijinih sinova Zaha-
rija.
26 Merarijevi sinovi bili su: Mahli i Muši, potomci
njegova sina Jaazije.

27 Merarijevi sinovi od njegova sina Jaazije bili su:
Šoham, Zakur i Ibri.
28 Od Mahlija Eleazar. Ovaj nije imao sinova,
29 Od Kiša, sin Kišov, Jerahmeel.
30 Mušijevi sinovi bili su: Mahli, Eder i Jerimot. To
su bili Levijevi sinovi po svojim rodovima.
31 I oni su bacili ždrijeb kao njihova braća, Aronovi
sinovi, u nazočnosti kralja Davida, Sadoka i
Ahimeleka i obiteljskih glavara svećenika i Levita,
i to obiteljski glavari kao i njihova mlađa braća.

25 Nadalje, odvojio je David u društvu sa zapovjednicima vojske od Asafovih sinova, Hemanovih sinova i Jedutunovih sinova one koji će
se baviti svetom glazbom uz citare, harfe i cimbala. Popis onih kojima je bila povjerena ova
služba, ovo je:
2 Od Asafovih sinova: Zakur, Josip, Netanija i
Asarela, Asafovi sinovi, da pomažu Asafu, komu je
po zapovijedi kraljevoj bila povjerena sveta
glazba.
3 Od Jedutuna: Jedutunovi sinovi Gedalija, Zeri,
Ješaja, Šimej, Hašabja i Matitja, skupa šest, da
pomažu svojega oca Jedutuna, koji je prorokovao
uz citare, hvalio slavio Gospodina.
4 Od Hemana: Hemanovi sinovi bili su: Bukija,
Matanija, Uziel, Šebuel, Jerimot, Hananija, Hanani, Eliata, Gidalti, Romamti-Ezer, Jošbekaša,
Maloti, Hotir, Mahaziot.
5 Svi ovi bili su sinovi Hemana, vidioca kraljeva u
božanskim stvarima. Da uzvisi njegovu moć, Bog
je bio dao Hemanu četrnaest sinova i tri kćeri.
6 Ovi su svi bili po kraljevoj uredbi zaposleni
službom u Božjemu domu, da pomažu svojim
očevima Asafu, Jedutunu i Hemanu kod pjevanja
u Gospodinovu domu uz cimbala, harfe i citare.
7 Bilo ih je na broj dvjesta i osamdeset i osam
skupa s njihovom braćom, koji su bili u pjesmama
Gospodinovim dobro izvježbani i vješti.
8 I bacili su ždrijeb, da odrede red u službi, mlađi
kao i stariji, učitelji skupa s učenicima.
9 Pao je od Asafa prvi ždrijeb na Josipa, drugi na
Gedaliju s braćom i njegovim sinovima, skupa
dvanaest;
10 treći na Zakura s njegovom sinovima i braćom,
skupa dvanaest;
11 četvrti na Jizrija s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
12 peti na Netaniju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
13 šesti na Bukiju s njegovom sinovima i njegovom
braćom, skupa dvanaest;
14 sedmi na Ješarelu s njegovom sinovima i
njegovom braćom, skupa dvanaest;
15 osmi na Ješaju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
16 deveti na Mataniju s njegovom sinovima i
njegovom braćom, skupa dvanaest;
17 deseti na Šimeju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
18 jedanaesti na Azarela s njegovom sinovima i
njegovom braćom, skupa dvanaest;
19 dvanaesti na Hašabju s njegovom sinovima i
njegovom braćom, skupa dvanaest;
20 trinaesti na Šubaela s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
21 četrnaesti na Matitju s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
22 petnaesti na Jerimota s njegovom sinovima i
njegovom braćom, skupa dvanaest;
23 šesnaesti na Hananiju s njegovom sinovima i
njegovom braćom, skupa dvanaest;
24 sedamnaesti na Jošbekaša s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
25 osamnaesti na Hananija s njegovom sinovima
i njegovom braćom, skupa dvanaest;
26 devetnaesti na Malotija s njegovom sinovima i
njegovom braćom, skupa dvanaest;
27 dvadeseti na Elijatu s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
28 dvadeset prvi na Hotira s njegovom sinovima i
njegovom braćom, skupa dvanaest;
29 dvadeset drugi na Gidaltija s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
30 dvadeset treći na Mahaziota s njegovom sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest;
31 dvadeset četvrti na Romamti-Ezera sa sinovima i njegovom braćom, skupa dvanaest.

26 Redovi vratara od Korahovih sinova bili su:
Mešelemja, sin Korahov, između Asafovih
sinova.
2 Mešelemjini sinovi bili su: Zaharija, prvorođenac, Jediael drugi, Zebadija treći, Jatniel četvrti,
3 Elam peti, Johanan šesti, Elijehonaj sedmi.
4 Obed-Edomovi sinovi bili su: Šemaja, prvorođenac, Jozabad drugi, Joah treći, Sakar četvrti, Netanel peti,
5 Amiel šesti, Isakar sedmi, Peuletaj osmi. Tako
ga je bio blagoslovio Bog.
6 I njegovu sinu Šemaji bili se rodili sinovi, koji su
postali obiteljski glavari, jer su bili sposobni ljudi.
7 Šemajini sinovi bili su: Otni, Rafael, Obed, Elzabad i njegova braća, vrlo sposobni ljudi, Elihu i
Semakija.
8 Ovi svi su bili Obed-Edomovi sinovi, oni i njihovi
sinovi i braća bili su sposobni ljudi, marljivi za službu; šezdeset i dva od Obed-Edoma.
9 I Mešelemja je imao sinova i braće, sposobnih
ljudi; skupa osamnaest.
10 Hosini sinovi koji su pripadali Merarijevih sinova, bili su Šimri, glavar — premda nije bio prvorođenac, bio ga je njegov otac postavio za glavara —
11 Hilkija drugi, Tebalija treći, Zaharija četvrti. Svih
sinova i braće Hosine bilo je trinaest.
12 Ovim redovima vratara, i to obiteljskim
glavarima, dopali su isto tako kao njihovoj braći
službeni poslovi u službi Gospodinova doma.
13 I po obiteljima, za mlađe kao i za starije, bacili su
ždrijeb za pojedina vrata.
14 Pao je ždrijeb za istočnu stranu na Šelemju. I za
njegova sina Zahariju, mudroga savjetnika, bacili
su ždrijeb, i njegov ždrijeb je pao na sjevernu
stranu,
15 za Obed-Edoma na južnu stranu i za njegove
sinove na riznicu.
16 Za Šupima i Hosu na zapadnu stranu kod vrata
Šaleket na cesti što se penje gore, jedna straža uz
drugu.
17 Na istočnoj strani bilo je šest Levita, na sjevernoj strani svaki dan četiri, na južnoj strani svaki dan
četiri, kod riznice po dva.
18 Kod prigradnje na zapadnoj strani četiri za
cestu, i dvije za prigradnju.
19 To su bili redovi vratara među Korahovim sinovima i Merarijevim sinovima.
20 Njihovi braća, Leviti, imali su nadzor nad blagom Božjega doma i nad blagom od svetih darova.
21 Potomci Ladanovi, to jest potomci Geršonovih
sinova, koji potječu od Ladana, obiteljski glavari
Ladana, sina Geršonova Jehieli.
22 Potomci Jehielovi, Zetam i njegov brat Joel,
imali su odgovornost nad blagom u Gospodinovu
domu.

23 Od Amramovih sinova, Isharovih sinova,
Hebronovih sinova i Uzielovih sinova,
24 Šubael, sin Geršoma, sina Mojsijeva, vrhovni
nadzornik nad blagom.
25 Braća po Eliezeru bili su sin Rehabja, njegov sin
Izaija, njegov sin Joram, njegov sin Zikri, njegov
sin Šelomit.
26 Ovaj Šelomit i njegova braća vodili su nadzor
nad svim blagom od svetih darova što su ih bili
posvetili kralj David i obiteljski glavari i tisućnici i
stotnici i vojskovođe.
27 Oni su ih bili posvetili od ratnoga plijena za opre-
mati Gospodinov dom.
28 I sve što su bili posvetili vidjelac Samuel i Saul,
sin Kišov, i Abner, sin Nerov, i Joab, sin Serujin, i
sve drugo posvećeno stajalo je pod nadzorom
Šelomita i njegove braće.
29 Od Isharovih sinova bili su Konanija i njegovi
sinovi namješteni kao upravitelji i suci za vanjske
poslove u Izraelu.
30 Od Hebronovih sinova Hašabja i njegova
braća, sposobni ljudi, tisuću i sedam stotina na
broj, bili su postavljeni nad upravom Izraela za-
padno od Jordana za—sve poslove Gospodinove
i za službu kraljevu.
31 Hebronovim sinovima pripadao je Jerija, glavar
rodovima i obiteljima Hebronovih sinova. U četr-
desetoj godini vladanja Davidova potražili su ih i
našlo se među njima u Jazeru u Gileadu sposob-
nih ljudi.
32 Njegovu braću, sposobne ljude, dvije tisuće i
sedam stotina obiteljskih glavara, postavio kralj
David nad Rubenovim i Gadovim sinovima i polo-
vicom plemena Manasehova, za sve poslove
Božje i kraljeve.

27 Ovo je popis izraelskih obiteljskih glavara i
tisućnika i stotnika i činovnika, koji su služili
kralju u svim poslovima vojnih odjeljenja, koji su
dolazili i odlazili od mjeseca do mjeseca, svakoga
mjeseca u godini. Svaki je odjel brojio dvadeset i
četiri tisuće ljudi.
2 Nad prvim odjelom, u prvom mjesecu bio je
Jašobam, sin Zabdielov. U njegovu odjelu bilo je
dvadeset i četiri tisuće ljudi.
3 On je pripadao potomcima Peresovim i bio je
vrhovni vojskovođa nad svim zapovjednicima za
prvi mjesec.
4 Nad odjelom drugoga mjeseca bio je Dodaj,
Ahošanin, i to nad svojim odjelom i nad odjelom
vladara Miklota. U njegovu odjelu bilo je dvadeset
i četiri tisuće ljudi.
5 Treći zapovjednik vojske za treći mjesec bio je
glavar Benaja, sin svećenika Jehojade. U njegovu
odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.
6 Ovaj Benaja bio je junak među tridesetoricom i
nad tridesetoricom. Na čelu njegova odjela stajao
je njegov sin Amizabad.
7 Četvrti zapovjednik, za četvrti mjesec, bio je Jo-
abov brat Asahel i za njim njegov sin Zebadija U
njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.
8 Peti zapovjednik, za peti mjesec, bio je glavar
Šamhut, Izrahejin. U njegovu odjelu bilo je dvade-
set i četiri tisuće ljudi.
9 Šesti zapovjednik, za šesti mjesec, bio je Ira, sin
Ikešov, iz Tekoe. U njegovu odjelu bilo je dvadeset
i četiri tisuće ljudi.
10 Sedmi zapovjednik, za sedmi mjesec, bio je
Heles, Pelonjanin, od Efraimovih sinova. U njego-
vu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.
11 Osmi zapovjednik, za osmi mjesec, bio je
Hušatejac Sibekaj, od Zarhijevaca. U njegovu
odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.
12 Deveti zapovjednik, za deveti mjesec, bio je
Abiezer iz Anatota, od Benjaminovih sinova. U nje-
govu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.
13 Deseti zapovjednik, za deseti mjesec, bio je
Maharaj iz Netofe, od Zarhijevaca. U njegovu
odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.
14 Jedanaest zapovjednika, za jedanaesti
mjesec, bio je Benaja iz Piratona, od Efraimovih
sinova. U njegovu odjelu bilo je dvadeset i četiri
tisuće ljudi.
15 Dvanaesti zapovjednik, za dvanaesti mjesec,
bio je Heldaj iz Netofe, od Otnielovih sinova. U nje-
govu odjelu bilo je dvadeset i četiri tisuće ljudi.
16 Glavari Izraelovih plemena bili su kod Ruben-
ovih sinova poglavar Eliezer, sin Zikrijev; kod
Simeonovih sinova Šefatija, sin Maakin;
17 kod Levijevih sinova Hašabja, sin Kemuelov;
kod Aronovih sinova Sadok;
18 kod Judinih sinova Elihu, brat Davidov; kod
Isakarovih sinova Omri, sin Mihaelov;
19 kod Zebulunovih sinova Išmaja, sin Obadijin;
kod Naftalijevih sinova Jerimot sin Azrielov;
20 kod Efraimovih sinova Hošea, sin Azazjin; kod
polovice plemena Manasehova Joel, sin Pedajin;
21 kod polovice plemena Manasehova u Gileadu
Ido, sin Zaharijin; kod Benjaminovih sinova
Jaasiel, sin Abnerov;
22 kod Danovih sinova Azarel, sin Jerohamov. To
su bili poglavari Izraelovih plemena.
23 David nije dao brojiti one koji su bili ispod
dvadeset godina, jer je bio Gospodin obećao da će
umnožiti Izraela kao zvijezde na nebesima.
24 Joab, sin Serujin, bio je počeo popis naroda, ali
ga nije dovršio jer je bio došao na Izraela gnjev
Božji. Zato taj broj nije bio unesen u knjigu povijesti
kralja Davida.
25 Nad kraljevim blagom vodio je nadzor Az-
mavet, sin Adielov, a nad posjedima po zemlji, po
gradovima, selima i kulama Jonatan, sin Uzijin.
26 Nad ratarima, koji su obrađivali zemlju, vodio je
nadzor Ezri, sin Kelubov;
27 nad vinogradima Šimej, iz Rame, nad pravljen-
jem vina Zabdi, Šifmejac;
28 nad maslinicima i smokvama u nizini Hanan,
Gederanin; nad posudama za ulje Joaš;
29 nad govedima što su pasla u šaronskoj ravnici,
Šitraj, Šaronjanin; nad govedima u dolinama Ša-
fat, sin Adlajev;
30 nad devama Obil, Išmaelac; nad magarcima
Jehdeja, Meronoćanin;
31 nad ovcama Jaziz, Hagerejin. Svi ovi bili su
upravitelji imetka koji je posjedovao kralj David.
32 Jonatan, stric Davidov, mudar i vješt čovjek, bio
je savjetnik. Jehiel, sin Hakmonijev, bio je odgo-
jitelj kraljevih sinova.
33 Ahitofel je bio kraljevski savjetnik, i Hušaj, Arki-
janin, kraljev prijatelj.
34 Poslije Ahitofela bio je Jehojada, sin Benajin, i
Abiatar. Joab je bio kraljev vojskovođa.

28 David je skupi u Jeruzalemu sve odličn Izra-
elove sinove, naime, plemenske glavare,
glavare redova koji su stajali u kraljevoj službi, ti-
sućnike i stotnike, upravitelje svega imanja i blaga
kraljeva i njegovih sinova i dvorane, junake i sve
ljude valjane ratnike.
2 Onda se podigao kralj sa svojega sjedala i rekao:
“Čujte me, moja braćo i moj narode! Ja sam bio
sam naumio sagraditi dom za škrinju Gospodino-
va zavjeta i za podnožje nogama našega Boga. Ja
sam učinio i pripravio za gradnju.

3 Ali mi je Bog rekao: 'Nećeš ti graditi kuće mojem
Imenu, jer si ratnik i krv si prolijevao.'
4 Mene je Gospodin, Bog Izraelov, bio izabrao iz
cijele kuće mojega oca da budem kralj nad Izra-
elom dovijeka, jer Judu izabrao za vladara i u ple-
menu Judinu kuću mojega oca, i nađe za dobro, da
između sinova mojega oca učini mene kraljem nad
svim Izraelom.
5 A između svih mojih sinova—jer Gospodin mi je
dao mnogo sinova—izabrao mojega sina Salo-
mona da zasjedne na prijestolje kraljevstva Gos-
podinova nad Izraelom.
6 On mi je rekao: 'Tvoj sin Salomon sagradit će
moju kuću i moje trijemove, jer sam njega izabrao
sebi za sina, njemu ću biti otac.
7 Zauvijek ću podignuti njegovo kraljevstvo, ako
ovako, kako je to danas, bude postojan u tom, da
izvršuje moje zapovijedi i zakone.'
8 I sada opominjem vas pred očima svega Izraela,
pred zajednicom Gospodinovom i pred ušima na-
šega Boga: držite brižno sve zapovijedi Gospodi-
na, svojega Boga, da ostanete u posjedu ove
lijepe zemlje i da je ostavite u baštinu svojim po-
tomcima za sva vremena!
9 A ti, moj sine Salomone, drži se s Bogom svojega
oca i služi mu cijelim srcem i dragovoljnom dušom,
jer Gospodin ispituje sva srca i zna svaku pomisao
i želju! Ako ga budeš tražio, on će dati da ga nađeš.
Ako li ga ostaviš, odbacit će te zauvijek.
10 Pa vidi sada da te je Gospodin izabrao da mu
sagradiš kuću za Svetinju—pođi odvažno na
posao!"
11 Potom je David predao svojem sinu Salomonu
sliku trijema i njegovih prostorija, riznica, gornjih
soba i unutrašnjih prostorija i prostora za pomirilište;
12 tako isto sliku svega što je smislio: sliku trije-
mova u Gospodinovu domu i soba unaokolo, sliku
riznica Božjega doma i riznica za posvećene daro-
ve;
13 nadalje, za redove svećeničke i levitske i za
poslužne poslove u Gospodinovu domu i za sve
posuđe za službu u Gospodinovu domu.
14 Zlata mu predao toliko koliko je trebalo za svaku
pojedinu posudu u službi Božjoj, tako isto srebra
za sve srebrno posuđe;
15 nadalje, koliko mu je trebalo novaca za svje-
tiljke zlatne i za njihove svjetiljke zlatne, po
određenoj težini njihovoj; isto tako koliko mu je
trebalo srebra za razne srebrne svjetiljke i svje-
tiljke prema njihovoj težini i potrebi;
16 nadalje, koliko mu je trebalo zlata za stolove
prikaznih kruhova, za svaki pojedini stol, i srebro
za srebrne stolove;
17 čistoga zlata za vilice, škropionice i kotliće, za
razne zlatne vrčeve, po njihovoj vrijednosti, i za
razne srebrne vrčeve, po njihovoj težini;
18 nadalje, čistoga zlata za kadioni žrtvenik, po
težini. I sliku kola mu preda, naime, kola zlatnih ke-
rubina, koji raširenim krilima prekrivaju škrinju Go-
spodinova zavjeta.
19 "O svemu tomu," rekao je David, "o svim rado-
vima za izvedbu te građevne osnove poučio me je
Gospodin pismom iz svoje ruke."
20 Onda je rekao David svojem sinu Salomonu:
"Budi snažan i hrabar, ne boj se i ne straši se, jer
Gospodin Bog, moj Bog, bit će s tobom. On te neće
ostaviti ni napustiti dok se ne dovrše svi radovi za
službu u Gospodinovu domu.
21 Već su spremni svećenički redovi i levitski za
svu službu u Božjemu domu. Imaš uza se za svaki
posao ljude voljne i vješte svakoj službi. I glavari i
sav narod stoje ti uvijek na službi."

29 Nadalje kralj David je rekao svemu zboru:
"Moj sin Salomon, koga je sam Bog izabrao,
još je mlad i nježan, a djelo je veliko, jer nije za čo-
vjeka određen ovaj dom nego za Gospodina Boga.
2 I ja svom svojom snagom pripravio sam za dom
svojega Boga zlata za zlatne posude, srebra za
srebrne, mjedi za mjedene, željeza za željezne i
drva za drvene, kamena oniksova i crnosjajna i
šarolika kamenja za okvire i drugoga dragoga ka-
menja svake vrste i mramora izobilje.
3 I još iz ljubavi prema domu mojega Boga, povrh
toga ono što imam u vlastitom posjedu zlata i sre-
bra dat ću, osim svega toga što sam već pripravio
za sveti dom mojega Boga:
4 tri tisuće zlatnih talenata od ofirskoga zlata i se-
dam tisuća talenata čistoga srebra, da se tim ob-
lože zidovi prostorija doma,
5 i za zlatno i srebrno posuđe svake vrste i za sve
radove umjetničkih ruku. Ima li još tko danas spre-
man koji dar darovati za Gospodina?"
6 Onda su darovali dragovoljno obiteljski glavari,
glavari Izraelovih plemena, tisućnici i stotnici i či-
novnici u službi kraljevoj.
7 Oni su dali za gradnju Božjega doma pet tisuća
talenata zlata, deset tisuća drahmi, deset tisuća
talenata srebra, osamnaest tisuća talenata mjedi i
stotinu tisuća talenata željeza.
8 Tko je imao dragoga kamenja, predao ga za
blago Gospodinova doma Geršonovcu Jehielu.
9 Narod se radovao dragovoljnim darovima, jer su
pobožnim srcem dragovoljno prinosili Gospodinu
svoje darove. I kralj David veoma se radovao.
10 I blagoslovio je David Gospodina pred svom
zajednicom. David je molio: "Blagoslovljen neka
si, Gospodine, Bože oca Izraela, od vijeka do vi-
jeka!
11 Tvoja je, Gospodine, veličina, moć, slava, hvala
i veličanstvo, jer tvoje je sve na nebu i na zemlji.
Tvoje je kraljevstvo, gospodstvo, i ti se uzdižeš
kao Gospodin nada sve.
12 Bogatstvo i čast dolaze od tebe, i ti si vladar nad
svim. U tvojoj je ruci snaga i moć i u tvojoj je vlasti
da učiniš velikim i moćnim koga god hoćeš.
13 I zahvaljujemo ti, Bože naš, i častimo tvoje
slavno Ime.
14 A tko sam ja i što je moj narod da smo mogli u
takvoj množini prinijeti svojih darova? Ne, od tebe
dolazi sve i iz tvoje ruke darovali smo tebi.
15 Ta mi smo samo došljaci i gosti pred tobom kao
svi naši očevi: kao sjena dani su našega života na
zemlji i bez nadanja.
16 Gospodine, Bože naš, sve ovo blago koje smo
pripravili da ti sagradim dom za tvoje sveto Ime,
dolazi iz tvoje ruke, i sve je to tvoje.
17 Ali ja znam, Bože moj, da ti ispituješ srca i da
voliš iskrenost. I tako ja sam sve ovo darovao
iskrenim srcem i s radošću vidio sam kako ti je ovaj
tvoj narod darivao darove.
18 Gospodine, Bože naših otaca Abrahama, Izaka
i Izraela, uzdrži uvijek u srcu svojega naroda takvo
mišljenje i takvu volju i upravljaj njihovo srce k sebi!
19 Podaj mojem sinu Salomonu poslušno srce da
drži tvoje zapovijedi, tvoje uredbe i zakone i da čini
sve to i sagradi sjajni dom, koji sam pripravio!"
20 Onda je David rekao cijeloj zajednici: "Bla-
goslovite Gospodina, svojega Boga!" I sav je zbor
blagoslivljao Gospodina, Boga svojih otaca. Oni
su se poklonili i bacili se ničice pred Gospodinom i
pred kraljem.
21 Zaklali su Gospodinu žrtve i drugo jutro prinijeli
su Gospodinu žrtve paljenice: tisuću junaca, tisu-
ću ovnova, tisuću janjaca s njihovim naljevima,

osim toga žrtava zaklanica mnogo za sav Izraelov
narod.
22 Jeli su i pili su onaj dan pred Gospodinom u
velikoj radosti. Onda su postavili Salomona, sina
Davidova, po drugi put kraljem i pomazali su njega
Gospodinu za vladara, a Sadoka za svećenika.
23 Tako je sjedio Salomon kao kralj na prijestolju
Gospodinovu, na mjesto svojega oca Davida, i
imao je sreću, i sav ga je Izrael slušao.
24 Svi glavari i junaci i svi sinovi kralja Davida pod-
ložili se kralju Salomonu.
25 Gospodin je dao te je Salomon došao do veoma
visoka ugleda kod svega Izraela i udijeli mu tako
sjajno kraljevanje kako to nije bio imao prije njega
ni jedan kralj nad Izraelom.
26 David, sin Jesejev, bio je vladao nad svim Izra-
elom.
27 A vremena za koje je bio kralj nad Izraelom bilo
je četrdeset godina. U Hebronu je vladao sedam
godina, u Jeruzalemu trideset i tri godine.
28 On je umro u visokoj starosti, bogat danima živ-
ota, imovinom i čašću. Njegov sin Salomon je kra-
ljevao namjesto njega.
29 Djela kralja Davida, prijašnja i posljednja, za-
pisana su u povijesti vidioca Samuela i u povijesti
proroka Natana i u povijesti vidioca Gada,
30 sa svim njegovim kraljevanjem, njegovim pob-
jedama i događajima što su prošli preko njega i
Izraela i preko svih drugih zemaljskih kraljevsta-
va.

Druga knjiga Ljetopisa

1 Kad se Salomon, sin Davidov, bio učvrstio u
svojoj vlasti, Gospodin, njegov Bog, bio je s
njim i veoma ga uzvisio.
2 Onda je dozvao Salomon k sebi sav Izraelov
narod s tisućnicima i stotnicima, sa sucima i svim
glavarima svega Izraela, s obiteljskim glavarima.
3 Onda je Salomon u pratnji cijele narodne
zajednice otišao na visinu u Gibeonu; jer se ondje
nalazio šator sastanka Božjega, koji je Mojsije,
sluga Gospodinov, bio napravio u pustinji.
4 A Božju škrinju David je bio prenio iz Kirjat-
Jearima na mjesto koje mu je David bio pripremio.
U Jeruzalemu, naime, bio mu je dao razapeti
šator.
5 Žrtvenik mjedeni, koji je bio napravio Bezaleel,
sin Urijev, unuk Hurov, bio je ondje pred svetim
stanom Gospodinovim. Salomon mu se s
narodom poklonio.
6 Onda je ondje Salomon žrtvovao na mjedenom
žrtveniku, koji je bio pred Gospodinom i pripadao
šatoru sastanka Gospodinova, i prineo na njemu
tisuću žrtava paljenica.
7 Noću potom javio se Bog Salomonu i rekao mu:
"Zatraži što da ti dadem!"
8 Salomon je odgovorio Bogu: "Ti si mojem ocu
Davidu iskazivao veliku naklonost i mene si učinio
kraljem mjesto njega.
9 Neka bi se sad ipak, Gospodine i Bože, ispunilo
tvoje obećanje što si ga rekao mojem ocu Davidu!
Ti si me učinio kraljem nad narodom koji je
mnogobrojan kao prah na zemlji.
10 Zato daj mi mudrost i znanje da vodim taj narod
u svakom položaju, jer tko bi inače mogao vladati
ovim tvojim mnogobrojnim narodom?"
11 Bog je odgovorio Salomonu: "Jer si to zamolio,
a nisi molio bogatstva, blaga i slave, ni smrti svojih
neprijatelja, ni duga života, nego si sebi zaprosio
mudrost i znanje da bi mogao mojim narodom, nad
kojim sam te postavio kraljem,
12 zato, daje ti se mudrost i znanje; i dat ću ti i
bogatstva, blaga i slave kakve prije tebe nije imao
ni jedan kralj, niti će imati poslije tebe."
13 Nato se vratio Salomon s visine u Gibeonu, od
šatora sastanka u Jeruzalem i vladao je ondje nad
Izraelom.
14 Salomon je skupio sebi i mnogobrojna bojna
kola i konjanike. Imao je tisuću i četiri stotine bojnih
kola i dvanaest tisuća konjanika. Njih je smjestio u
kolskim gradovima i kod kralja u Jeruzalemu.
15 Kralj je učinio da je bilo u Jeruzalemu srebra i
zlata tako mnogo kao kamenja, a cedara tako
mnogo kao dudova što rastu u nizini.
16 Konja koje je imao Salomon bili su uvezeni iz
Egipta i Keve; kraljevi trgovci su ih kupovali po
tekućoj cijeni.
17 Tako da su jedna bojna kola kod izvoza iz
Egipta koštala po šest stotina šekela srebra, a konj
po stotinu i pedeset. I izvozili su ih preko svojih
trgovaca svim hitejskim i sirijskim kraljevima.

2 Salomon je odlučio, sagraditi dom Imenu Go-
spodinovu i kraljevski dvor sebi samomu.
2 I odbrojio je Salomon sedamdeset tisuća
nositelja i osamdeset tisuća kamenolomaca u gori
i tri tisuće i šest stotina nadzornika nad njima.
3 Tada je Salomon poručio tirskom kralju Hiramu:
"Ti si mojem ocu Davidu iskazao dobrotu da mu
pošalješ cedrova drva, te je mogao sebi za stan
sagraditi dvor.
4 Gle, namjeravam sagraditi dom Imenu Gospodi-
na, svojega Boga, i posvetiti mu ga da se kâdi pred
njim mirisnim kadom, da se postavljaju redovito
kruhovi prikazivanja, i da se svako jutro i večer, na
Subotnje dane, mjesece mlađake i Gospodinove
svečanosti, našega Boga, prinosu žrtve paljenice,
kako je to propis u Izraelu za vječna vremena.
5 Dom, koji ću graditi, bit će velik, jer je naš Bog
veći od svih bogova.
6 Ali tko može njemu sagraditi dom kad ga nebo i
najviša nebesa ne mogu obuhvatiti? Tko sam ja da
bih mu mogao sagraditi dom, osim da se samo
pred njim spali žrtva?
7 Pa pošalji mi sad čovjeka vješta radovima u
zlatu, srebru, mjedi, željezu, modrom ljubičastom i
grimiznom predivu! On ima i u tom biti vješt za
posao u rezbariji i raditi s vještim ljudima koje imam
kod sebe u Judeji i u Jeruzalemu i koje je već
pripremio moj otac David.
8 Pošalji mi i cedrova drva, čempresa i sandalo-
vine s Lebanona, jer znam da tvoji ljudi znaju sjeći
drva na Lebanonu; i evo, moje će sluge raditi zaje-
dno s tvojima.
9 Mora se, naime, meni pripraviti veoma mnogo
drva, jer kuća koju ću graditi bit će velika i predivna.
10 Evo, poslenicima koji će sjeći drva, tvojim lju-
dima za njihovu hranu dat ću dvadeset tisuća kora
pšenice, dvadeset tisuća kora ječma, dvadeset ti-
suća bata vina i dvadeset tisuća bata ulja."

11 Hiram, tirski kralj, poslao je Salomonu ovaj pismeni odgovor: “Jer Gospodin ljubi svoj narod, zato te postavio kraljem nad njim.”
12 I Hiram je nastavio: “Neka je blagoslovljen Gospodin, Bog Izraelov, koji je stvorio nebo i zemlju, koju je dao kralju Davidu sina nadarena mudrošću, umom i znanjem, koji će graditi dom Gospodinu i sebi kraljevski dvor.
13 I sada ti šaljem čovjeka mudra i u umjetnosti vješta majstora Hurama,
14 sina neke Danovke. Njegov je otac bio Tirac. On se razumije u radove u zlatu, srebru, mjedi, željezu, kamenu, drvu, modrom i ljubičastom i grimiznom predivu i prepredenom lanu. On može urezati rezbariju svake vrste i izvesti svaki umjetnički rad što mu se dao, u društvu s tvojim umjetnicima i s umjetnicima mojega gospodara, tvojega oca Davida.
15 Neka, dakle, moj gospodar pošalje pšenicu, ječam, ulje i vino svojim slugama, kako je obećao!
16 A mi ćemo nasjeći stabala na Lebanonu koliko trebaš, i dovesti ih u splavovima na moru u Jopu. Ti ih onda daj odnijeti u Jeruzalem!”
17 Onda je Salomon prebrojio sve strance u Izraelu po popisu koji je bio učinio njegov otac David. Bilo ih je stotinu i pedeset i tri tisuće i šest stotina.
18 Od njih je odredio sedamdeset tisuća za nositelje, osamdeset tisuća za kamenolomce u gori i tri tisuće i šest stotina za nadzornike koji će ljude dizati na posao.

3 Nato je počeo Salomon graditi dom Gospodinov u Jeruzalemu na brdu Moriju, gdje je njegov otac, David imao viđenje, na mjestu koje je bio za to odredio David, na gumnu Jebusejca Ornana.
2 Drugoga dana drugoga mjeseca u četvrtoj godini svojega vladanja on je počeo graditi.
3 Ove mjere postavio je Salomon za temelj kod gradnje Božjega doma: dužina je bila šezdeset lakata po staroj mjeri, a širina dvadeset lakata.
4 Trijem pred svetištem širinom cijele kuće bio je dvadeset lakata dug i stotinu i dvadeset lakata visok. Dao ga u unutrašnjosti obložiti čistim zlatom.
5 Veliki prostor prekrije čempresovim daskama, obložio ga čistim zlatom i odozgor napravio palme i cvjetne lance.
6 I obložio je dom, i nakitio ga dragim kamenjem; a zlato je bilo zlato iz Parvaima.
7 Tako je obložio dom zlatom, grede, pragove, zidove i vrata i dao na zidovima urezati kerubine.
8 Onda je dao napraviti Nasvetije Mjesto. Dužina njegova bila je prema širini doma dvadeset lakata, isto tako širina dvadeset lakata. Obložio ga čistim zlatom u vrijednosti od šest stotina talenata.
9 Vrijednost čavala bila je pedeset šekela zlata; i gornje sobe obložio je zlatom.
10 U unutrašnjosti Najsvetijeg Mjesta dao je napraviti, u kiparskom radu, dva kerubina i obložio ih zlatom.
11 Krila kerubina imala su dužinu od dvadeset lakata; pet lakata dugo krilo jednoga kerubina doticalo je zid doma, i drugo isto tako pet lakata dugo krilo doticalo je krilo drugoga kerubina.
12 Tako je isto dopiralo jedno pet lakata dugo krilo drugoga kerubina do zida prostora i drugo pet lakata dugo krilo do krila prvoga kerubina.
13 Krila tim kerubinima bila su raširena na dvadeset lakata. Oni su stajali uspravno na nogama, a lice im je bilo okrenuto prema glavnomu prostoru.
14 Zavjese pred njima napravio je od modrog i ljubičastog, i od grimiznog prediva i prepredenog lana i po njemu su bili izvezeni kerubini.
15 Pred domom je napravio dva stupa, trideset i pet lakata duga, oglavlje odozgor na njima imalo je pet lakata.
16 Onda je napravio lance cvjetne kao u domu i staviti ih odozgor na stupove; i dao je napraviti stotinu mogranja i objesiti ih na lance.
17 Stupove je postavio pred domom, jedan s desne strane, a drugi s lijeve, onoga zdesna nazvao Jakin, a onoga slijeva Boaz.

4 Onda je napravio žrtvenik od mjedi, dvadeset lakata dug, dvadeset lakata širok i deset lakata visok.
2 Onda je postavio mjedeno more, deset lakata bilo mu je od jednoga kraja do drugoga, unaokolo okruglo i pet lakata visoko, a mjereno vrpcom od trideset lakata u opsegu.
3 Ispod njega bili su volovski likovi sve unaokolo, po deset ih je bilo na jednom laktu, te su okruživali more, u dva reda salivenih s morem.
4 Stajalo je na dvanaest volova. Tri su bila okrenuta sjever, tri na zapad, tri na jug i tri na istok. More je stajalo odozgor nad njima, a stražnja strana svih volova bila je okrenuta unutra.
5 Debljina mu je bila jedna podlanica, rub mu je bio sličan ljiljanu kao kraj u čaše, a primalo je dvije tisuće bata.
6 Dalje je napravio deset umivaonica, i stavio je pet s desne strane, a pet s lijeve za pranje. U njima se pralo i ono što bi se prinosilo kao žrtva paljenica; a more je služilo svećenicima za njihovo pranje.
7 I napravio je deset zlatnih svjetiljaka po propisima koji su vrijedili za njih, i postavio ih u dom: pet s desne strane, a pet s lijeve.
8 Dalje je napravio deset stolova i namjestio ih u domu, pet s desne strane, a pet s lijeve. I napravio je stotinu zdjelica od zlata.
9 Onda je napravio veliki svećenički trijem; trijem i vrata za veliki trijem i mjeđu obložio vrata.
10 More je namjestio s desne strane, na jugoistok.
11 Onda je Hiram napravio lonce, lopate i zdjelice. Tako je Hiram dovršio radove, koje je morao izraditi kralju Salomonu za Božji dom:
12 dva stupa i dva okrugla oglavlja koja su bila odozgor na stupovima, obje pletenice da pokrivaju dva oglavlja navrh stupova;
13 četiri stotine mogranja za obje pletenice, dva reda mogranja za svaku pletenicu da pokrivaju oba okrugla oglavlja navrh stupova;
14 uz to deset podnožja i deset umivaonica na podnožjima;
15 nadalje more i pod njim dvanaest volova;
16 i lonce, lopate i vilice i sav pribor za njih od uglađene mjedi, napravio je majstor Hiram kralju Salomonu za Gospodinov dom.
17 Kralj ih dao ih saliti u jordanskoj ravnici u glinenim kalupima, između Sukota i Zereda.
18 Salomon je dao napraviti sve ovo posuđa vrlo mnogo da težina mjedi nije bila utvrđena.
19 Onda je dao Salomon napraviti sve posuđe koje se upotrebljavalo u Božjemu domu: zlatni žrtvenik, stolove za prikazne kruhove;
20 Svjetiljke sa žišcima njihovim od čistoga zlata, koji su se po propisu morali gorjeti pred unutrašnjim svetištem.
21 I zlatne cvjetove, žižke i usekače, i to od čistoga zlata;
22 noževe, škropionice, mašice i kadionice od čistoga zlata. I unutrašnja dvokrilna vrata doma na ulazu u Najsvetije Mjesto i dvokrilna vrata doma na ulazu u glavni prostor bila su od zlata.

5 Tako su bili svršeni svi radovi, koje je dao kralj
Salomon obaviti za Gospodinov dom. Salo-
mon je unio posvećene darove svojega oca Davi-
da: srebro i zlato i posuđe i stavio u riznicu Božjega
doma.
2 Onda je Salomon skupio Izraelove starješine i
sve plemenske glavare, glavare rodova Izraelovih
sinova, u Jeruzalem, da se prenese škrinja Go-
spodinova zavjeta iz grada Davidova, to jest
Siona.
3 I tako su se skupili kod kralja svi Izraelovi ljudi na
svetkovinu što je u sedmom mjesecu.
4 Tako se sastale sve starješine Izraelove, i Leviti
su podigli škrinju.
5 Onda su prenijeli škrinju, šator sastanka i sve
sveto posuđe koje je bilo u šatoru. Svećenici i
Leviti su ga prenijeli.
6 Pritom su žrtvovali kralj Salomon i sva Izraelova
zajednica, koja se bila našla kod njega pred škrin-
jom, toliko ovaca i goveda da ih se zbog njihova
mnoštva nije moglo izbrojiti niti procijeniti.
7 Onda su svećenici unijeli škrinju Gospodinova
zavjeta na njegovo mjesto u unutrašnjem svetištu
doma, u Najsvetije Mjesto, pod krila kerubina.
8 Kerubini su držali krila raširena nad mjestom
gdje je stajala škrinja. Tako su kerubini prekrili
škrinju i njegove motke.
9 Motke su bile tako duge, da su se krajevi motki
škrinje vidjeli sa svetoga mjesta pred unutrašnjim
svetištem, ali se izvana nisu vidjeli. Ostali su ondje
do današnjega dana.
10 U škrinji su bile samo dvije kamene ploče, koje
je bio u nju stavio Mojsije na Horebu, kad je Gospo-
din napravio savez sa Izraelovim sinovima, pošto
su izašli iz egipatske zemlje.
11 I dogodilo se, kad su svi svećenici napustili Na-
jsvetije Mjesto. Svi svećenici, koji su se našli, bili
su se posvetili bez obzira na redove,
12 svi levitski pjevači, Asaf, Heman, Jedutun uz
svoje sinove i sudruge stajali su odjeveni u prepre-
deni lan s cimbalima, harfama i citarama istočno
od žrtvenika i s njima stotinu i dvadeset svećenika
koji su trubili u trube.
13 I dogodilo se, kad su trubači i pjevači u isto vri-
jeme i jednim glasom počeli slaviti Gospodina i
hvaliti ga, i čim su odjeknule trube i cimbala i ostala
glazbala hvalospjev Gospodinu, govoreći: "Jer je
dobrostiv i vječno traje njegova milost", oblakom
se napunio Gospodinov dom,
14 tako da svećenici nisu mogli zbog oblaka pris-
tupiti da vrše svoju službu, jer je slava Gospodino-
va napunila Božji dom.

6 Onda je rekao Salomon: "Gospodin je rekao
da će stanovati u tamnom oblaku.
2 A ja sam ti sagradio uzvišen dom, mjesto za tebe
da u njemu prebivaš zauvijek."
3 Onda se kralj okrenuo i blagoslovio svu izraelsku
zajednicu, dok je sva izraelska zajednica stajala.
4 On je rekao: "Blagoslovljen neka je Gospodin,
Bog Izraelov, koji je ispunio obećanje koje je svo-
jim ustima dao mojem ocu Davidu, kad je rekao:
5 'Od vremena kad sam izveo svoj narod iz Egipta,
nisam izabrao grada ni iz kojega Izraelova ple-
mena da se ondje sagradi dom u kojem bi preb-
ivalo Ime moje, i nikoga nisam izabrao da bi vladao
mojim narodom Izraelom.
6 Ali sam izabrao Jeruzalem da u njemu prebiva
Ime moje i odabrao Davida da zapovjeda mojem
narodu Izraelu.'
7 I bio je doduše naumio moj otac David sagraditi
dom Imenu Gospodina, Boga Izraelova.
8 Ali je Gospodin rekao mojem ocu Davidu: 'Da si
namislio sagraditi dom mojem Imenu, dobro si
učinio što si to naumio.
9 Ali ti nećeš sagraditi taj dom nego tvoj sin koji će
ti se roditi, on će sagraditi dom mojem Imenu.'
10 I eto Gospodin je ispunio obećanje koje je dao,
ja sam stupio na mjesto svojega oca Davida i sjeo
sam na prijestolje Izraelovo, kako je to obećao
Gospodin, i sagradio sam dom Imenu Gospodina,
Boga Izraelova.
11 Ja sam ondje namjestio škrinju u kojoj je Go-
spodinov zavjet koji je napravio sa Izraelovim sino-
vima."
12 Potom je stupio Salomon pred svom Izraelo-
vom zajednicom pred Gospodinov žrtvenik i
raširio svoje ruke.
13 Salomon je, naime, bio dao napraviti podnožje
od mjedi i stavio ga nasred trijema doma, pet laka-
ta dugo, pet široko i tri visoko. I stao na njega i kle-
knuo na koljena pred svom Izraelovom
zajednicom, raširio svoje ruke prema nebu,
14 I pomolio se: "Gospodine, Bože Izraelov! Nema
Boga u nebu gore i na zemlji dolje kao ti: koji čuva
savez i milost sa svojim slugama, koji hodaju pred
tobom svim svojim srcem.
15 Ti si svojem slugi, mojem ocu Davidu, ispunio
što si mu bio obećao; i što si obrekao svojim us-
tima, to si ispunio djelom, kako dokazuje ovaj dan.
16 A sada, Gospodine, Bože Izraelov, održi svo-
jem sluzi, mojem ocu Davidu, i obećanje što si mu
ga dao kad si rekao: 'Neće ti nikada nestati čovjeka
koji bi sjedio na Izraelovu prijestolju! Samo moraju
tvoji potomci ponašanje svoje tako urediti da bude
po mojem zakonu kao što si ti hodio preda mnom.'
17 Sada, dakle, Gospodine, Bože Izraelov, daj da
se obistini obećanje tvoje što si ga dao svojem
sluzi Davidu!
18 A hoće li doista Bog stanovati na zemlji među
ljudima? Eto, nebo i najviša nebesa ne mogu te
obuhvatiti — koliko manje ovaj dom koji sam sagra-
dio!
19 Ali obazri se na molitvu svojega sluge i na
njegov vapaj, Gospodine, Bože moj: čuj zaziv i
molitvu koju upravlja tebi tvoj sluga!
20 Daj da tvoje oči budu otvorene nad ovom do-
mom dan i noć, nad mjestom za koje si obećao:
'Moje će ime ondje stanovati!' Čuj molitvu koju će
na ovom mjestu obavljati tvoj sluga!
21 Čuj vapaj svojega sluge i svojega naroda
Izraela kad god se mole na ovom mjestu, uslišaj ga
na mjestu gdje sjediš na prijestolju, u nebu, uslišaj
ga i oprosti!
22 Ako netko sagriješi protiv svojega bližnjega i
njemu se zapovjedi zakletva kojom će se zakleti, i
on se pokaže sa zakletvom pred tvojim žrtvenikom
u ovoj kući,
23 onda ti čuj s neba i prihvati i pribavi pravicu svo-
jim slugama. Krivca osudi obraćajući njegova
djela na njegovu glavu, a nedužnoga oslobodi
postupajući s njim po njegovoj pravednosti!
24 Ako tvoj narod Izrael bude potučen od neprija-
telja, jer je sagriješio protiv tebe, ali se opet obrati
k tebi i slavi tvoje Ime i u ovoj se kući moli i vapije k
tebi,
25 onda ti čuj to s nebesa, oprosti grijehe svojem
narodu Izraelu i dovedi ih natrag u zemlju, koju si
dao njihovim očevima!
26 Ako bi se zatvorilo nebo tako da ne pada kiša,
jer su sagriješili protiv tebe, i oni se mole na ovom
mjestu i slave tvoje Ime i obrate se od svojih grije-
ha, jer si ih ponizio,
27 onda ti čuj to s neba, oprosti grijehe svojim slu-

gama i svojem narodu Izraelu, upravi ih na pravi put kojim će ići, i pusti kišu na svoju zemlju, koju si dao svojem narodu u baštinu!

28 Ako nastane glad u zemlji, ako budu kuga, suša i snijet, skakavci i gusjenice, ako je neprijatelj pritisne u kojem od njezinih mjesta, ako je pohodi kakvo god zlo ili bolest:

29 svaku molitvu, svaki vapaj što onda koji god ili sav tvoj narod Izrael izgovori, ako svaki osjeća bol u svojem srcu i raširi ruke prema ovom domu,

30 onda čuj s neba s mjesta gdje sjediš na prijestolju i oprosti i podaj svakomu po svemu njegovu životu, jer ti znaš njegovo srce, jer ti jedini proziréš srce sve čovječje djece,

31 da te se uvijek boje i hodaju tvojim putovima, dokle god živu u zemlji koju si dao našim očevima.

32 Ali i strancu koji ne pripada tvojemu narodu Izraelu, nego je došao iz daleke zemlje zbog tvojega svetog Imena i zbog tvoje jake mišice i tvoje podignute ruke– kad on onda dođe i pomoli se u ovom domu,

33 onda ga ti čuj s neba s mjesta gdje sjediš na prijestolju i učini sve za što te zaziva stranac, da svi narodi na zemlji upoznaju tvoje Ime, da te štuju kao tvoj narod Izrael i da doznaju da je ovaj dom koji sam ti sagradio, nazvan po tvojem Imenu!

34 Ako tvoj narod iziđe na vojsku protiv svojih neprijatelja putom kojim ga pošalješ i pomoli se tebi okrenuti prema ovomu gradu, koji si izabrao, i prema ovomu domu, koji sam sagradio tvojem Imenu,

35 onda ti čuj s neba njegovu molitvu i njegov vapaj i podaj mu pobjedu!

36 Ako su sagriješili protiv tebe — jer nema čovjeka koji ne griješi — i ti se rasrdiš na njih i predaš ih neprijatelju, tako da ih njihovi tlačitelji zarobe i odvedu u neprijateljsku zemlju, daleko ili blizo,

37 i ako onda oni dođu k sebi u zemlji gdje su zarobljeni, te se obrate i zavapiju k tebi u zemlji svojega ropstva i priznaju: ‘Sagriješili smo i zlo smo učinili, bezbožni smo bili;’

38 ako se, dakle, svim svojim srcem i svom svojom dušom obrate k tebi u zemlji svojih neprijatelja, koji su ih odveli, i pomole se okrenuti prema zemlji koju si dao njihovim očevima, prema gradu koji si izabrao, i prema domu koji sam sagradio tvojem Imenu,

39 onda ti uslišaj njihovu molitvu i njihov vapaj s neba s mjesta gdje sjediš na prijestolju, i pribavi im pravicu! Oprosti onda svojem narodu što je sagriješio protiv tebe.

40 Tako, Bože moj, neka budu tvoje oči otvorene i tvoje uši prignute na molitvu na ovom mjestu.

41 I tako, o Gospodine, Bože moj, podigni se prema svojem počivalištu, ti sam i škrinja tvoje sile! Neka su tvoji svećenici, Gospodine, Bože moj, odjeveni u spasenje, i tvoji pobožnici neka se razvesele u sreći!

42 Gospodine, Bože moj, nemoj okrenuti lice od svojega pomazanika; spomeni se onih milosti koje si dao svojem sluzi Davidu!’ ”

7 Kad svrši Salomon molitvu, sišao je oganj s neba i spalio žrtvu paljenicu i žrtve zaklanice, i slava Gospodinova je napunila dom.

2 Svećenici nisu više mogli stupiti u Gospodinov dom, jer je slava Gospodinova napunila Gospodinov dom.

3 Kad su svi Izraelovi sinovi vidjeli kako je oganj i slava Gospodinova sišla na dom, prignuli su se licem k zemlji na kameni pod, poklonili su se Gospodinu i slavili su ga, govoreći: “Dobrostiv je on i vječno traje njegova milost.”

4 Onda su prinijeli kralj i sav narod žrtve zaklanice pred Gospodinom.

5 Kralj Salomon žrtvova tu kao žrtvu zaklanicu dvadeset i dvije tisuće volova i stotinu i dvadeset tisuća ovaca. Tako su posvetili Božji dom kralj i sav narod.

6 Svećenici su stajali na svojim mjestima, tako isto Leviti s glazbalima Gospodinovim, koja je bio dao napraviti kralj David da pjevaju Gospodinu hvalospjev “Vječno traje njegova dobrota,” kad god mu je David dao pjevati hvalu službom njihovom a svećenici trubili u trube pred njima, sav je Izrael stajao.

7 I srednji dio trijema pred domom Gospodinovim posveti Salomon, jer je ondje prineo žrtve paljenice i pretilinu od žrtava mirotvornih. Na žrtvenik mjedeni koji je bio dao napraviti Salomon, nisu mogle stati žrtve paljenice i prinosi i pretilina.

8 Tako onda Salomon proslavio svetkovinu sedam dana i sav Izrael s njim, skup velik, od ulaska u Hamat do potoka egipatskoga.

9 U osmi dan održali su svečanu skupštinu, jer su posvetu žrtvenika bili obavljali sedam dana. Svečana gozba je trajala sedam dana.

10 Dvadeset trećega dana sedmoga mjeseca otpusti on narod njihovim kućama, a bili su radosni i dobre volje zbog svega dobra koje je bio Gospodin iskazao Davidu, Salomonu i svojem narodu Izraelu.

11 Tako je Salomon bio dovršio Gospodinov dom i kraljevski dvor i sve priveo kraju što je htio izvesti u Gospodinovu domu i u svojem dvoru.

12 Onda je Gospodin govorio noću Salomonu, govoreći mu: “Uslišao sam tvoju molitvu i izabrao sam to mjesto da mi bude mjesto za žrtve.

13 Ako zatvorim nebo tako da ne pada kiša, ili ako pošaljem skakavce da popasu zemlju, ili ako pustim kugu među svoj narod,

14 i onda se moj narod, koji je nazvan po mojem Imenu, ponizi i pomoli se i potraži Ime moje i povrati se od svojih zlih putova, onda ću ih ja uslišati u nebu, oprostit ću im njihove grijehe i spasit ću njihovu zemlju.

15 Moje oči bit će sad otvorene i moje uši pripazit će na molitvu na tom mjestu.

16 Izabrao sam, eto, taj dom i posvetio ga, da Ime moje tu uvijek prebiva i moje oči i moje srce tu će dovijeka boraviti.

17 I ako ti uzideš preda mnom onako kako je išao tvoj otac David tako da činiš sve što sam ti zapovjedio, i držiš moje zakone i pravne propise,

18 onda ću prijestolje kraljevstva tvojega utvrditi, kako sam obećao tvojem ocu Davidu kad sam rekao: ‘Nikada ti neće nestati čovjeka koji vlada nad Izraelom.’

19 Ali ako se vi odvratite od mene i ne uzdržite mojih zapovijedi i uredaba na koje sam vas obvezao, nego služite drugim bogovima i njima se klanjate,

20 onda ću odstraniti Izraela iz zemlje koju sam im dao, i dom što sam ga posvetio svojem Imenu odbacit ću od svojega lica, i učinit ću od njega ruglo i podsmijeh kod svih naroda.

21 I dom ovaj koliko god bio uzvišen, tko god prođe pokraj njega, zaprepastit će se. I kad upitaju: ‘Zašto je Gospodin takvo što učinio ovoj zemlji i ovomu domu?’

22 odgovorit će se: ‘Jer su ostavili Gospodina, Boga svojih otaca, koji ih je izveo iz Egipta, i okrenuli su se k drugim bogovima, njima se klanjali i služili im. Zato je on pustio na njih svu tu nesreću.’ ”

8 Dogodilo se na kraju dvadeset godina, u kojima je Salomon sagradio Gospodinov dom i svoju vlastiti dvor,
2 da je Salomon utvrdio gradove koje je bio Hiram ustupio Salomonu, i naselio u njima Izraelove sinove.
3 Onda je Salomon otišao protiv Hamat Sobe i osvojio ga.
4 Sagradio Tadmor u pustinji i sve gradove za spremišta koje je sagradio u Hamatu.
5 On je sagradio Gornji Bet-Horon i Donji Bet-Horon kao tvrđave sa zidinama, vratima i prijevornicama;
6 isto tako Baalat i sve gradove za spremišta koja je imao Salomon, sve gradove za bojna kola, gradove za jahalište, nadalje sve građevine, koje je Salomon htio podići u Jeruzalemu, na Lebanonu i u svemu području svoje vlasti.
7 Sve što je još bilo ostalo od Hitejaca, Amorejaca, Perizejaca, Hivejaca i Jebusejaca, koji nisu pripadali Izraelovim sinovima,
8 Njihove potomke, ukoliko su bili još ostali u zemlji, jer ih Izraelovi sinovi nisu bili iskorijenili, njih je nagnao Salomon da plaćaju danak do današnjega dana.
9 Od Izraelovih sinova nije učinio Salomon nijednoga robom za svoje poslove, nego su oni postali njegovi ratnici, njegovi glavari niže vođe, njegovi zapovjednici nad kolima i konjanicima
10 Glavnih nadstojnika, koje je imao kralj Salomon, bilo je dvjesta i pedeset. Oni su imali nadzor nad ljudima.
11 Salomon je preselio kćer faraonovu iz grada Davidova u kuću koju je bio sagradio za nju, jer je pomislio u sebi: “Neće stanovati moja žena u kući Davida, Izraelova kralja, jer je mjesto sveto kad je Gospodinova škrinja došla ondje.”
12 Onda je Salomon dao prinijeti žrtve paljenice Gospodinu na žrtveniku koji je bio podigao Gospodinu pred trijemom.
13 On je dao tu žrtvovati ono što je trebalo svaki dan po zapovijedi Mojsijevoj, nadalje što je bilo propisano za Subotnje dane, za mjesece mlađake i za svetkovine tri puta u godini, naime, na Svetkovinu beskvasnih kruhova, na Svetkovinu tjedana i na Svetkovinu sjenica.
14 I postavio po zapovijedi svojega oca Davida redove svećeničke za njihovu službu i Levite za njihove službene poslove, da pjevaju hvalospjeve i služe svećenicima kako je trebalo svaki dan. Isto tako postavio vratare po redovima njihovim za pojedina vrata, jer tako je zapovjedio David, Božji čovjek.
15 Ni u čemu nije se odstupilo od kraljeve zapovijedi gledom na svećenike i Levite, ni u pogledu riznica.
16 I tako se dovršilo sve Salomonovo djelo od dana kad je postavio temelj Gospodinovu domu, pa do njegova dovršenja. Tako je bio dovršen Gospodinov dom.
17 Onda je Salomon otišao u Esion-Geber i u Elat na morskoj obali u Edomu.
18 Hiram mu poslao po svojim ljudima lađe i ljude koji su bili vješti moru. Oni se zajedno sa Salomonovim ljudima odvezli u Ofir, i uzeli su odande zlata četiri stotine i pedeset talenata i donijeli kralju Salomonu.

9 Kad je kraljica od Sabe čula o Salomonovoj slavi, došla je ona s veoma velikom pratnjom u Jeruzalem da sa zagonetkama iskuša Salomona. Deve su nosile vrlo mnogo mirisa i zlata i dragoga kamenja. Kad je došla k Salomonu, iznijela mu sve što je sebi bila poduzela.
2 A Salomon joj odgovorio na sva njezina pitanja. Ništa nije bilo što bi ostalo Salomonu skriveno da joj ne bi mogao objasniti.
3 I kad je kraljica od Sabe vidjela svu Salomonovu mudrost i dvor koji je sagradio,
4 i jela na njegovu stolu, kako su njegovi dostojanstvenici tu sjedili i njegove sluge dvorile, nadalje njihova odjeća i njihove peharnike u njihovoj odjeći i žrtvu paljenicu, koju bi on prinosio u Gospodinovu domu, ona se onda nije više mogla suzdržati.
5 Onda je ona rekla kralju: “Istina je bila ono što sam čula u svojoj zemlji o tebi i o tvojoj mudrosti.
6 Nisam htjela vjerovati što se govorilo dok nisam došla i nisam vidjela svojim očima. I zaista, ni pola mi nije kazano o tvojoj mudrosti. Nadvisuješ još i glas što sam ga slušala.
7 Sretni su tvoji ljudi, sretne su ove tvoje sluge što uvijek stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost!
8 Blagoslovljen neka je Gospodin, tvoj Bog, koji te je zavolio tako da te je posadio na prijestolje kao kralja na mjesto Gospodina, tvojega Boga, jer tvoj Bog ljubi Izraela i hoće ga utvrditi zauvijek, zato im je tebe postavio kraljem, da sudiš i dijeliš pravicu.”
9 I on je darovala kralju stotinu i dvadeset talenata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragoga kamenja. Nikada nije bilo toliko mirisa koliko je kraljica od Sabe darovala kralju Salomonu.
10 I ljudi Hiramovi i Salomonovi, koji su donijeli zlata iz Ofira, dovezli su drva sandalovine i dragoga kamenja.
11 I kralj je dao napraviti iz drva sandalovine sjedala za Gospodinov dom i za kraljevski dvor i citare i harfe za pjevače. Takvo što se nije prije vidjelo u Judinoj zemlji.
12 A kralj Salomon je darovao kraljici od Sabe sve što joj se svidjelo i što je zatražila, osim onoga što je bila donijela kralju. Potom se ona digla i otišla natrag u svoju zemlju, sa svojim slugama.
13 Težina zlata što je dohodilo Salomonu u jednoj godini iznosila je šest stotina i šezdeset i šest zlatnih talenata,
14 osim onoga što je dohodilo od veletrgovaca i od poreza malih trgovaca. Uz to su donosili Salomonu zlato i srebro svi arapski kraljevi i zemaljski upravitelji.
15 I kralj Salomon je dao napraviti dvjesta velikih štitova od kovana zlata; šest stotina šekela kovana zlata utrošeno je u svaki štit.
16 I tri stotine laganih štitova od kovana zlata; tri stotine šekela kovana zlata utrošeno je u svaki štit. I kralj ih dao smjestiti u kuću Lebanonska Šuma.
17 Nadalje, dao je kralj napraviti veliko prijestolje od bjelokosti i obložiti ga čistim zlatom.
18 Šest stepenica vodilo je k prijestolju, i zlatno podnožje bilo je pričvršćeno za prijestolje. Nasloni su bili s obje strane sjedala, i pokraj naslona bila su dva lava.
19 Dvanaest lavova stajalo je s obje strane na šest stepenica. Takvo što nije bilo još nikada izrađeno za bilo koje kraljevstvo.
20 Sve posuđe za piće kralja Salomona bilo je od zlata, isto tako sve posuđe u kući Lebanonske Šume bile su od čistoga zlata. Ništa nje bilo od srebra, jer srebro nije imalo u vrijeme Salomonovo nikakve vrijednosti.
21 Kraljeve su lađe išle s ljudima Hiramovim vozile u Taršiš. Svake tri godine jedanput dolazile bi taršiške lađe kući i donosile sobom zlato, srebro, bjelokost, majmune i paune.
22 Tako je kralj Salomon nadvisio sve kraljeve na

zemlji bogatstvom i mudrošću.
23 I svi kraljevi svijeta željeli su vidjeti Salomona,
da čuju njegovu mudrost, koju mu je bio Bog dao.
24 Pritom bi svaki donio dar sobom, srebrne i
zlatne posude, haljine, oružje, mirise, konje i
mazge, svake godine.
25 Salomon je imao i četiri tisuće staja za konje i
bojna kola, i dvanaest tisuća konja za jahanje, koje
je smjestio po kolskim gradovima i kod sebe u Je-
ruzalemu.
26 I vladao je nad svim kraljevima od Rijeke do fil-
istejske zemlje sve do međe Egipta.
27 Kralj je učinio da je bilo u Jeruzalemu tako mno-
go srebra kao kamenja, a cedara tako mnogo kao
dudova što rastu u nizini.
28 Uvozili su konje Salomonu iz Egipta i iz svih
ostalih zemalja.
29 Ostala djela Salomonova, prijašnja i posljed-
nja, zapisana su u povijesti proroka Natana i u pro-
ročanstvu Ahije Šilonejca i u viđenjima vidioca Ida
o Jeroboamu, sinu Nebatovu.
30 Salomon je vladao u Jeruzalemu četrdeset
godina nad svim Izraelom.
31 Onda je Salomon počinuo kod svojih otaca.
Pokopali su ga u gradu njegova oca Davida. Na
namjesto njega kraljevao je njegov sin Roboam.

10 Roboam je otišao u Šekem, jer se u Šekemu
bio skupio sav Izrael da ga postavi kraljem.
2 Tako se dogodilo kad je Jeroboam, sin Nebatov,
primio vijest (on je, naime, još bio u Egiptu, kamo je
bio morao pobjeći od kralja Salomona), vratio se
Jeroboam iz Egipta.
3 Onda su poslali ondje i dali su ga dozvati. Tako je
došao Jeroboam i sav Izrael i govorili su Roboamu
rekavši:
4 “Tvoj je otac nametnuo na nas težak jaram.
Olakšaj nam sada ti tvrdu službu svojega oca i
teški jaram koji je stavio na nas, i mi ćemo ti biti
podložni!”
5 On im odgovorio: “Do tri dana dođite opet k
meni!” I narod se udaljio.
6 I kralj Roboam se posvjetovao sa starim ljudima
koji su bili služili njegovu ocu Salomonu dok je bio
živ, i upitao: “Što mi svjetujete da odgovorim tim
ljudima?”
7 Oni mu odgovorili: “Ako danas udovoljiš tim lju-
dima, njima se prilagodiš i prijateljski im odgovoriš,
oni će ti biti dovijeka podložni.”
8 Ali se on nije osvrnuo na savjet što su mu ga dali
starci, nego se posvjetovao s mladim ljudima, koji
su bili odrasli s njim i pratili ga.
9 On ih upitao: “Što mi svjetujete da odgovorim tim
ljudima koji su zahtijevali od mene: ‘Olakšaj nam
jaram koji je nametnuo na nas tvoj otac?’ ”
10 Mladi ljudi, koji su bili odrasli s njim, odgovorili
su mu, govoreći: “Ovako ćeš odgovoriti tim lju-
dima, koji su ti rekli: ‘Tvoj je otac nametnuo na nas
težak jaram, olakšaj ti naš jaram.’ Odgovorio im:
‘Moj je mali prst deblji od bedara mojega oca.’
11 Eto, otac vam je moj stavio težak jaram, a ja ću
vaš jaram učiniti još težim. Moj otac vas je šibao
bičevima, a ja ću vas krotiti štipavcima.’ ”
12 Kad Jeroboam i sav narod došao opet treći dan
k Roboamu, kako je to bio zapovjedio kralj, govo-
reći: “Dođite opet k meni do tri dana!”
13 Onda im kralj oštro odgovorio, jer se kralj Ro-
boam nije osvrnuo na savjet staraca.
14 Kako su ga savjetovali mladi ljudi, odgovorio
im: “Moj vam je otac stavio težak jaram, a ja ću vaš
jaram učiniti još težim. Otac vas je moj šibao biče-
vima, a ja ću vas krotiti štipavcima.”
15 Tako kralj nije slušao naroda, jer je Bog bio tako
uredio da Gospodin ispuni svoje obećanje koje je
preko Ahije Šilonjanina bio dao Jeroboamu, sinu
Nebatovu.
16 Kad je vidio sav Izrael da ih kralj neće uslišati,
odgovorio je narod kralju, govoreći: “Kakav dio mi
imamo s Davidom? Mi nemamo baštine sa sinom
Jesejevim. Izraelovi sinovi svaki u svoj šator! Sad
gledaj svoju kuću, Davide!” Tako je otišao sav
Izrael svojim šatorima.
17 Roboam je vladao samo još nad Izraelovim si-
novima, koji su stanovali u Judinim gradovima.
18 Tada je kralj Roboam poslao Adorama, nadzor-
nika poreza, sav ga Izrael zasuo kamenjem i ubio.
Stoga je kralj Roboam skočio na svoja kola i pob-
jegao u Jeruzalem.
19 Tako je Izrael u pobuni protiv kuće Davidove do
današnjega dana.

11 Čim je Roboam došao u Jeruzalem, skupio je
Judinu i Benjaminovu kuću, stotinu i osamde-
set tisuća odabranih ratnika, da zarate protiv Izra-
ela, da natrag dobiju kraljevstvo za Roboama.
2 Onda je došla riječ Gospodinova Šemaji, Božje-
mu čovjeku, govoreći:
3 “Javi Roboamu, sinu Salomonovu, Judinu kralju,
i svim Izraelovim sinovima u Judi i Benjaminu ovo:
4 Ovako govori Gospodin: ‘Ne izlazite i ne bijte se
sa svojom braćom! Svaki neka se vrati svojoj kući,
jer sam ja zapovjedio da tako bude.’ ” Oni su poslu-
šali zapovijed Gospodinovu, vratili se i nisu otišli
protiv Jeroboamu.
5 Tako je ostao Roboam u Jeruzalemu i dao je
sagraditi tvrde gradove u Judinoj zemlji.
6 Sagradio gradove tvrde Betlehem, Etam, Tekou,
7 Bet-Zur, Sokoh, Adulam,
8 Gat, Marešu, Zif,
9 Adoraim, Lakiš, Azeku,
10 Zorah, Ajalon i Hebron, utvrđeni gradovi u Judi-
noj i Benjaminovoj zemlji.
11 I učinio od njih jake tvrđave, namjestio nad
njima zapovjednike i postavio u njih spremišta za
hranu, ulje i vino.
12 I u svaki grad štitove i koplja. Tako ih učinio
veoma jakima i držao je Judu i Benjamina čvrsto u
svojoj ruci.
13 Svećenici i Leviti iz svega Izraela našli su se kod
njega iz svih svojih krajeva.
14 Leviti, naime, su ostavili svoje pašnjake i svoj
posjed i iselili se u Judu i Jeruzalem, jer ih je Jero-
boam sa svojim sinovima bio skinuo kao Gospodi-
nove svećenike.
15 Onda je postavio sebi svećenike za službu na
uzvisinama, za jarce i telad koje je napravio.
16 Njima su se pridružili iz svih Izraelovih plemena
oni koji su iskrenim srcem štovali Gospodina,
Boga Izraelova. Oni su došli u Jeruzalem da žrt-
vuju Gospodinu, Bogu svojih otaca.
17 Tako je utvrdio Judino kraljevstvo i učvrstio
Roboama, sina Salomonova, u njegovoj vlasti za
tri godine, jer za tri godine hodili su Davidovim i
Salomonovim putovima.
18 Roboam je uzeo sebi za žene Mahalatu, kćer
Jerimota, sina Davidova, i Abihailu, kćer Eliaba,
sina Jesejeva.
19 Koja mu je rodila sinove Jeuša, Šemarju i Za-
hama.
20 Poslije nje oženio se Maakom, kćerju Absalo-
movom. Ova mu je rodila Abiju, Ataja, Zizu i Šelo-
mita.
21 Roboam je ljubio Maaku, kćer Absalomovu,
više negoli sve druge svoje žene i suložnice. On je,

naime, bio uzeo osamnaest žena i šezdeset su-
ložnica, koje su mu rodile dvadeset i osam sinova
i šezdeset kćeri.
22 Onda je Roboam postavio Abiju, sina Maakina,
obiteljskim poglavarom, vladarom među njego-
vom braćom, jer ga je htio učiniti kraljem.
23 I mudro pritom radeći razmjestio sve svoje si-
nove po svim Judinim i Benjaminovim krajevima,
po svim tvrdim gradovima, i dao im je hrane izobilja
i dao im mnogo žena.

12 Dogodilo se kad je Roboam bio utvrdio svoju
vlast i osigurao svoju moć, napustio je on i s
njim sav Izrael zakon Gospodinov.
2 Dogodilo se u petoj godini Roboamova kraljeva-
nja, izašao je Šišak kralj Egipta protiv Jeruzalema,
jer su oni nevjerno radili protiv Gospodina,
3 s tisuću i dvije stotine bojnih kola i sa šezdeset
tisuća konjanika, i narod bez broja koji su došli s
njim iz Egipta: Libijaca, Sukijaca i Etiopljana.
4 On je osvojio utvrđene gradove u Judi i došao do
Jeruzalema.
5 Onda je došao prorok Šemaja k Roboamu i
Judinim glavarima, koji su se bili pred Šišakom po-
vukli u Jeruzalem, i rekao im: “Ovako govori Go-
spodin: ‘Vi ste mene ostavili, zato i ja vas ostavljam
u ruke Šišaku.’ ”
6 Onda se ponizili Izraelovi glavari i kralj, govoreći:
“Gospodin je pravedan.”
7 Kad je vidio Gospodin da su se ponizili, došla je
riječ Gospodinova Šemaji govoreći: “Ponizili su
se, zato ih neću ih uništiti, nego ću im dati nešto
izbavljenja, tako da se ne izlije sva moja jarost na
Jeruzalem preko Šišaka.
8 Ali će mu biti sluge, tako da upoznaju razliku iz-
među službe meni i službe kraljevstvima zemalj-
skim.”
9 I tako je izašao Šišak kralj Egipta protiv Jeruzale-
ma i ugrabio blago u Gospodinovu domu i blago
kraljevskog dvora; sve je on uzeo. Uzeo je sobom
i zlatne štitove koje je bio dao napraviti Salomon.
10 Na njihovo mjesto dao je kralj Roboam napraviti
mjedene štitove i povjerio ih pažnji starješina nad
tjelesnim stražarima, koji su stražili na ulazu u kra-
ljevski dvor.
11 Kad god bi kralj išao u Gospodinov dom, dolazili
su tjelesni stražari i nosili ih, a onda ih opet donosili
natrag u stražarnicu tjelesnih stražara.
12 Kad se bio ponizio, odvratila se od njega srdžba
Gospodinova, da ga posve ne uništi, jer je i na Judi
bilo još nešto dobra.
13 Tako se utvrdio kralj Roboam opet u Jeruzale-
mu i vladao je dalje. Imao je Roboam četrdeset i
jednu godinu kad je postao kralj, i vladao je sedam-
naest godina u Jeruzalemu, gradu koji je bio iza-
brao Gospodin između svih Izraelovih gradova da
ondje namjesti svoje Ime. Njegova se majka zvala
Naama i bila je Amonka.
14 A on je činio zlo, jer nije upravio svoje srce na to
da vjerno služi Gospodinu.
15 Povijest Roboamova, prijašnja i posljednja,
zapisana je u povijesti proroka Šemaje i vidioca
Ida. Ratovi između Roboama i Jeroboama trajali
su cijelo vrijeme.
16 Kad je Roboam bio počinuo kod svojih otaca,
bio je pokopan u Davidovu gradu. Onda je namje-
sto njega kraljevao njegov sin Abija.

13 U osamnaestoj godini kraljevanja Jeroboa-
mova postao je Abija kralj nad Judom.
2 On je vladao tri godine u Jeruzalemu. Njegova se
majka zvala Mikaja, kći Uriela iz Gibee. Između
Abija i Jeroboama bio je rat.
3 Abija otvorio boj s vojskom hrabrih ratnika od
četiri stotine tisuća izabranih ljudi, Jeroboam se
postavio u bojni red naprema njemu s osam
stotina tisuća izabranih, hrabrih junaka.
4 Onda je stao Abija gore na brdo Zemaraim—što
leži u gori Efraimovoj—i povikao: “Čujte me, Jero-
boame i svi Izraelovi sinovi!
5 Zar uistinu niste znali da je Gospodin, Bog Izra-
elov, predao kraljevstvo nad Izraelom na vječna
vremena Davidu i njegovim potomcima na temelju
osoljena zavjeta.
6 Ali Jeroboam, sin Nebatov, sluga Salomona sina
Davidova, ustao je i pobunio se protiv svojega gos-
podara.
7 I skupili se oko njega ljudi besposličari i nevaljali
i Roboama, sina Salomonova, posve su dobili u
svoju vlast, jer je Roboam bio premlad i nije bio da
bi im se mogao oduprijeti.
8 I vi sad mislite da se možete oduprijeti kraljevstvu
Gospodinovu, koje je u rukama Davidovih sinova,
jer vas je mnogo i imate kod sebe zlatnu telad, koje
vam je Jeroboam učinio za bogove.
9 Niste li otjerali Gospodinove svećenike, Aronove
sinove, i Levite i načinili sebi svećenike kao narodi
drugih zemalja? Svaki, koji je došao s juncem ili sa
sedam ovnova da se posveti, postao je svećenik
onima koji nisu bogovi.
10 Ali naš Bog jest Gospodin, mi nismo otpali od
njega, a kao svećenici služe Gospodinu Aronovi
sinovi, i Leviti obavljaju službu.
11 Oni prinose Gospodinu jutrom i večerom žrtve
paljenice i miomirisni kâd, stavljaju prikazne
kruhove na stol od čista zlata i pale svaku večer
zlatnu svjetiljku sa žišcima njezinim, jer mi držimo
zapovijed Gospodina, svojega Boga, a vi ste ga
ostavili.
12 Čujte, s nama je na čelu sam Bog i njegovi sve-
ćenici s glasnim trubama, da zatrube protiv vas.
Izraelovi sinovi, ne borite se protiv Gospodina,
Boga svojih otaca, jer nećete imati uspjeha.”
13 Ali Jeroboam zaveo zasjedu da im zađu za
leđa. Tako su Judejcima bili sprijeda jedni, a s leđa
zasjeda.
14 I kad su se Judejci obazreli, a to boj i sprijeda i
straga, oni su povikali Gospodinu, i svećenici za-
trubili u trube.
15 Onda su Judejci podigli ratnu viku. Kad su
Judejci podigli ratnu viku, razbio je Bog Jerobo-
ama i svega Izraela pred Abijom i Judom.
16 Izraelovi sinovi su pobjegli od Judejaca, i dao ih
Bog njima u ruke.
17 Abija i njegovi ljudi nanijeli su im velik poraz,
tako da je stotina tisuća odabranih ljudi palo od
Izraela.
18 Tako su onda bili poniženi Izraelovi sinovi, a
Judejci su prevladali, jer su se bili oslonili na Go-
spodina, Boga svojih otaca.
19 Abija je progonio Jeroboama i oduzeo mu više
gradova, naime: Betel, Ješanu i Efron s njihovim
selima.
20 Jeroboam, dokle je živio Abija, nije se više opo-
ravio. Gospodin ga udario, te je umro.
21 A Abija je postao je moćan, uzeo sebi četrnaest
žena, i one su mu rodile dvadeset i dva sina i šes-
naest kćeri.
22 A ostala Abijina djela, njegovi pothvati i putovi
zapisani su u zapisima proroka Ida.

14 Kad je Abija bio počinuo kod svojih otaca, po-
kopali su ga u Davidovu gradu. Onda je na-
mjesto njega kraljevao njegov sin Asa. Za njego-

vih dana zemlja je imala mir deset godina.
2 Asa je činio što je bilo dobro i pravo u očima Gospodina, njegova Boga,
3 jer je uklonio žrtvenike tuđih bogova i službu na uzvisinama, dao je porušiti spomenike i sasjeći drvene kipove.
4 Zapovjedio je Judinim sinovima da vjerno služe Gospodinu, Bogu svojih otaca, i da rade po zakonu i zapovijedima.
5 Također je uklonio iz svih Judinih gradova žrtvene uzvisine i sunčane stupove, i kraljevstvo je imalo mir.
6 On je sagradio tvrde gradove u Judi, jer je zemlja imala mir, i nitko u ono vrijeme nije vodio s njim rat, jer mu je Gospodin dao mir.
7 Zato je on rekao Judejcima: "Sagradimo sebi gradove i opašimo ih zidovima, kulama, vratima i prijevornicama, dok je još mir u zemlji. Jer smo vjerno služili Gospodinu, svojem Bogu, i bili smo mu vjerni, zato nam je dao mir unaokolo." I tako su gradili i imali su uspjeh.
8 I imao je Asa vojsku koja je nosila štit i koplje: iz Jude tri stotine tisuća i iz Benjamina dvjesta i osamdeset tisuća ljudi, koji su nosili štitove i zapinjali lük, sami hrabri junaci.
9 Onda je izašao protiv njih Etiopljanin Zerah s vojskom od milijun ratnika i tri stotine bojnih kola i došao do Mareše.
10 Asa je izašao pred njega. U Dolini Sefati kod Mareše postavili se u bojni red.
11 Asa je zazvao Gospodina, svojega Boga, i pomoli se: "Gospodine, samo ti možeš pomoći u boju među jakim i slabim! Pomozi nam, Gospodine, Bože naš, jer mi se oslanjamo na tebe i u tvoje Ime smo izašli u boj protiv tolikog mnoštva. Gospodine, ti si naš Bog! Protiv tebe se ne smije čovjek održati."
12 Onda je Gospodin razbio Etiopljane pred Asom i pred Judejcima, i Etiopljani su pobjegli.
13 Asa ih je tjerao sa svojim ratnicima do Gerare. Tako su Etiopljani bili poraženi da se nisu mogli oporaviti, jer se potpuno satrli pred Gospodinom i njegovom vojskom. Oni su odnijeli silan plijen.
14 Osvojili su sve gradove oko Gerare, jer je bio došao na njih velik strah od Gospodina oplijenili su sve te gradove, jer je bilo u njima mnogo plijena.
15 I ograde sa stokom su oplijenili, odveli su mnogo ovaca i deva i vratili se u Jeruzalem.

15 A na Azariju, sina Odedova, došao je duh Božji.
2 On je otišao k Asi i rekao mu: "Čujte me, Asa i sav Juda i Benjamine! Gospodin je s vama dok ste vi s njim. Ako ga tražite, naći ćete ga, ali ako ga ostavite, i on će vas ostaviti.
3 Dugo je vremena bio Izrael bez pravoga Boga, bez svećenika koji su ga poučavali i bez zakona.
4 A onda se u svojoj nevolji obrati Gospodinu, Bogu Izraelovu, i kad su ga tražili, našli su ga.
5 U ono vrijeme nije bilo sigurnosti za one koji odlaze, i za one koji dolaze, nego je među svim stanovnicima zemalja vladao veliki nemir.
6 Jedan je narod bio u svađi s drugim, i jedan grad s drugim, jer ih je Bog strašio svakojakim nevoljama.
7 Budite snažni i ne dajte da vam klonu ruke, jer će vaš trud naći svoju plaću!"
8 Kad je Asa čuo ove riječi i proročanstvo proroka Azarije, sina Odedova, ohrabrio se i iskorijenio bogove iz sve Judine zemlje i Benjaminove i iz gradova koje je bio osvojio u gori Efraimovoj, i obnovio je Gospodinov žrtvenik koji je stajao pred trijemom Gospodinovim.
9 Onda je skupio se sav Juda i Benjamin i oni od Efraima, Manaseha i Simeona, koji su kod njih boravili kao došljaci. Iz Izraela su bili veoma mnogi prebjegli k njemu kad su vidjeli da je s njim bio Gospodin, njegov Bog.
10 Oni su se skupili u Jeruzalem u trećem mjesecu petnaeste godine kraljevanja Asina.
11 I u onaj dan su zaklali Gospodinu od plijena, koji su bili donijeli kući: sedam stotina volova i sedam tisuća ovaca.
12 Onda su učinili zavjet da će služiti Gospodinu, Bogu svojih otaca, svim svojim srcem i svom svojom dušom.
13 A tko neće da služi Gospodinu, Bogu Izraelovu, taj neka se pogubi, bio ugledan ili malen, bio čovjek ili žena!
14 Glasom i velikim klicanjem, uz trube i rogove zakleli su se Gospodinu.
15 I radovao se sav Juda toj zakletvi, jer su se bili zakleli svim svojim srcem, i tražili su Gospodina iskrenom voljom, i našli su ga i on im je dao mir svuda unaokolo.
16 Kralj Asa je svoju mater Maaku svrgnuo s njezina mjesta, jer je bila aštarti podigla idolski kip. Asa je srušio njezina idola, izlomio ga i spalio u Kidronskoj dolini.
17 Ali uzvisine nisu bile srušene u Izraelu. Ipak je ostao Asa vjeran, dokle god je živio.
18 Također je dao unijeti u Božji dom posvetne darove svojega oca i svoje vlastite posvetne darove, srebro, zlato i posuđe.
19 Sve do trideset pete godine kraljevanja Asina nije više bilo rata.

16 U trideset šestoj godini Asina kraljevanja izašao je Baaša, Izraelov kralj, protiv Jude i utvrdio Ramu da ne da nikomu otići k Asi, Judinu kralju, ni od njega doći.
2 Ali Asa je uzeo srebro i zlato iz riznica Gospodinova doma i kraljevskog dvora i to poslao Ben-Hadadu, kralju sirijskomu, koji je imao svoje sjedište u Damasku, i poručio mu:
3 "Savez postoji između mene i tebe, kako je bio između mojega i tvojega oca. Evo šaljem ti srebra i zlata. Pa razriješi svoj savez s Baašom, Izraelovim kraljem, da bi morao otići od mene!"
4 Ben-Hadad je poslušao kralja Asu i poslao svoje vojskovođe protiv Izraelovih gradova. Oni su poharali Ijon, Dan, Abel-Maim i sva spremišta u gradovima Naftalijevim.
5 Kad je Baaša to dočuo, prestao je utvrđivati Ramu i prestao s poslom.
6 Onda je kralj Asa podigao sve Judejce da odnesu kamenje i grede, koje je bio Baaša upotrebljavao za utvrđivanje Rame, pa je stim dao utvrditi Gebu i Mispu.
7 U ono vrijeme došao je vidjelac Hanani k Asi, Judinu kralju, i rekao mu: "Jer si se pouzdao u sirijskog kralja, a nisi se oslonio na Gospodina, svojega Boga, zato se vojska sirijskog kralja izmakla iz tvojih ruku.
8 Nisu li Etiopljani i Libijci bili velika vojska s kolima i konjanicima u vrlo velikom broju? Zato jer si se oslonio na Gospodina, dao ti ih u ruke.
9 Jer oči Gospodinove nadgledaju svu zemlju, da pruži svoju jaku pomoć onima čije je srce njemu odano. Ti si u tom radio ludo, zato ćeš od sada morati voditi ratove"
10 Onda se Asa razgnjevio na vidioca i bacio ga u tamnicu, jer se zbog toga rasrdio na njega. Asa je onda izmučio i ljude iz naroda.

11 Asina djela, prijašnja i poslednja, zapisana su u
knjizi Judinih i Izraelovih kraljeva?
12 U trideset devetoj godini svojega vladanja raz-
bolio se Asa od nogu. Njegova bolest bila je vrlo
teška, ali i u ovoj bolesti nije tražio pomoć od Gos-
podina nego od liječnika.
13 Tako je Asa počinuo kod svojih otaca i umro u
četrdeset prvoj godini svojega kraljevanja.
14 Pokopali su ga u njegovoj grobnici koju je bio
dao sebi iskopati u Davidovu gradu. Stavili su ga
na postelju koju su napunili mirisavim stvarima i
umjetno pripremljenom mašću. Priredili su mu
veoma veliku svečanost.

17 Onda je namjesto njega kraljevao njegov
sin Jošafat. On se naoružao protiv Izraela.
2 Ponamjestio vojsku po svim tvrdim Judinim gra-
dovima i postavio posade po Judinoj zemlji i po
Efraimovim gradovima, koje je bio osvojio njegov
otac Asa.
3 I bio je Gospodin s Jošafatom, jer je hodio puto-
vima kojima je prije bio išao njegov djed David, i
nije služio Baalima,
4 nego je štovao svojega Boga djeda, po njegovim
zapovijedima hodio i nije činio kao Izraelovi sinovi.
5 Zato je dao Gospodin da ojača kraljevstvo u nje-
govoj ruci. Sav Juda prinosio je darove Jošafatu,
te je imao veliko blago i slavu.
6 Jer je njemu na putu Gospodinovu porasla srča-
nost, uklonio je on i uzvisine i drvene kipove u Judi.
7 U trećoj godini svojega vladanja poslao je svoje
vrhovne činovnike Ben-Haila, Obadiju, Zahariju,
Netanela i Mikaju da poučavaju u Judinim gradovi-
ma.
8 I s njima Levite: Šemaju, Netaniju, Zebadiju,
Asahela, Šemiramota, Jonatana, Adoniju, Tobiju i
Tobadoniju, Levite, i s njima svećenike Elišamu i
Jorama.
9 Ovi su poučavali u Judi imajući uza se knjigu
zakona Gospodinova. Obilazili su sve Judine gra-
dove i učili narod.
10 Velik strah došao je na sva kraljevstva po zem-
ljama oko Jude, te se nisu usudili ratovati s Jošafa-
tom.
11 Filistejci su donosili Jošafatu darove i srebro
kao danak. I Arapi su mu dogonili stada: sedam
tisuća i sedam stotina ovnova i po sedam tisuća i
sedam stotina jaraca.
12 Tako je postajao Jošafat sve jači i moćniji, i sa-
gradio je u Judi kule i gradove za skladišta.
13 U Judinim gradovima imao je mnogo blago, a u
Jeruzalemu četu hrabrih ratnika.
14 Ovo je njihov broj po obiteljima: Judi su pripa-
dali kao tisućnici: vojskovođa Adnah s tri stotine
tisuća hrabrih ratnika;
15 uz njega vojskovođa Johanan s dvjesta i osam-
deset tisuća ljudi;
16 uz njega Amasija, sin Zikrijev, koji se bio drago-
voljno posvetio Gospodinu s dvjesta tisuća hrabrih
ratnika,
17 Od Benjamina hrabri junak Eliada s dvjesta tis-
uća ljudi, koji su bili naoružani lükom i štitom;
18 uz njega Jehozabad sa stotinu i osamdeset tis-
uća ljudi spremnih za rat.
19 Ovi su služili kralju, osim onih koje je bio kralj
ponamjestio po tvrdim gradovima u cijeloj Judinoj
zemlji.

18 Kad je Jošafat bio postao veoma bogat i mo-
ćan, sprijateljio se s Ahabom.
2 Poslije nekoliko godina otišao k Ahabu u Sa-
mariju. Ahab je zaklao njemu i njegovim ljudima
mnogo ovaca i volova, i pritom ga nagovorio da
pođe s njim protiv Ramota Gileada.
3 I kad je Ahab, Izraelov kralj, upitao Jošafata, Ju-
dina kralja: “Hoćeš li poći sa mnom protiv Ramota
Gileada?”, On mu odgovorio: “Što ti hoćeš, hoću i
ja; moja vojska tvoja je vojska, ići ćemo s tobom u
boj.”
4 A Jošafat je dao Izraelovu kralju ovaj savjet: “Upi-
taj prije ipak Gospodina!”
5 I tako je Izraelov kralj dao skupiti proroke, četiri
stotine ljudi, i upitao ih: “Hoću li poći u rat protiv
Ramota Gileada ili da odustanem?” Oni su
odgovorili: “Pođi, jer će ga Gospodin dati u ruke
kralju!”
6 A Jošafat je upitao: “Ima li ovdje još koji Gospodin
prorok da ga upitamo?”
7 Kralj Izraelov je rekao Jošafatu: “Ima još jedan
preko koga bismo mogli upitati Gospodina” Ali ja
ga ne mogu podnositi, jer mi nikada ne proriče do-
bro nego samo zlo: to je Mikaja, sin Imlin.” A Joša-
fat je odgovorio: “Neka kralj ne govori tako!”
8 Onda je Izraelov kralj dozvao jednoga dvoranina
i zapovjedio mu: “Brže dovedi Mikaju, sina Imlina!”
9 Uto su sjedili Izraelov kralj i Jošafat, Judin kralj,
svaki na svojem prijestolju u kraljevskim haljinama
na trgu kod samarijskih vrata, i svi su proroci pro-
rokovali pred njima.
10 Zedekija, sin Kenaanaha, napravio sebi
željezne rogove i vikao: “Ovako govori Gospodin:
“Tako ćeš pobosti Sirijce dokle ih ne uništiš!”
11 Svi drugi proroci prorokovali su isto tako: Pođi
samo na Ramot Gilead! Uspjet ćeš. Gospodin će
ga dati u ruke kralju.”
12 Poslanik koji je bio otišao da dovede Mikaju
rekao mu: “Pazi dobro, proroci su kralju jed-
noglasno obećali sreću. Pa i ti, kao svaki od njih,
prorokuj ohrabljenje!”
13 Mikaja je odgovorio: “Tako mi živoga Gospodi-
na, samo što mi nadahne Gospodin, to ću navijes-
titi,”
14 Kad je došao kralju, upitao ga kralj: “Mikaja,
hoćemo li poći u rat na Ramot Gilead ili da odus-
tanemo?” On je rekao: “Idite i uspjet ćete, oni će
vam biti predani u ruke.”
15 A kralj mu rekao: “Koliko ću te puta zaklinjati da
mi samo čistu istinu navijestiš u Ime Gospodino-
vo?”
16 Onda je Mikaja rekao: “Vidim sav Izraelov
narod razasut po brdima kao ovce koje nemaju pa-
stira. Gospodin je rekao: “Oni nemaju gospodara,
zato neka se svaki vrati kući u miru!”
17 Onda je rekao Izraelov kralj Jošafatu: “Nisam li
ti rekao, on mi ne prorokuje sreću nego samo zlo?”
18 Tada je Mikaja rekao: “Zato čuj riječ Gospodi-
novu: “Vidio sam Gospodina gdje sjedi na svojem
prijestolju, a sva nebeska vojska stoji mu s desne
i s lijeve strane.
19 I Gospodin upitao: ‘Tko će zaluditi Ahaba, Izra-
elova kralja, da pođe na vojsku i da padne pred
Ramotom Gileadom?’ Jedan je rekao ovo, drugi
ono.
20 Napokon je izašao jedan duh, stao pred Gospo-
dina i rekao: ‘Ja ću ga zaluditi’. Gospodin ga upi-
tao: ‘Kako?’
21 Odgovorio je: ‘Poći ću ondje i postat ću lažljiv
duh u ustima svih njegovih proroka’. Onda je on
rekao: ‘Možeš ga zaluditi i tebi će to poći za rukom;
idi, učini tako!’
22 I tako je eto Gospodin stavio lažljiva duha u usta
svim tvojim prorocima, jer je Gospodin odlučio zlo
za tebe.”
23 Onda je pristupio Zedekija, sin Kenaanaha, i

udario Mikaju po obrazu i rekao: "Kako je otišao
Duh Gospodinov od mene da govori s tobom?"
24 Mikaja je odgovorio: "Doznat ćeš to u onaj dan
kad budeš morao bježati iz jedne sobe u drugu da
se sakriješ."
25 Potom je zapovjedio Izraelov kralj: "Uhvatite
Mikaju, i odvedite ga gradskom zapovjedniku
Amonu i kraljeviću Joašu,
26 i recite: "Ovako zapovjeda kralj: 'Bacite toga
čovjeka u tamnicu i držite ga na vodi i kruhu dok se
ne vratim čitav i zdrav!' "
27 Mikaja je odgovorio: "Ako se ti, zaista, vratiš či-
tav i zdrav, onda Gospodin nije govorio preko
mene." Još je rekao: "Čujte to svi narodi!"
28 I tako su izašli Izraelov kralj i Jošafat, Judin kralj,
protiv Ramota Gileada.
29 A Izraelov kralj je rekao Jošafatu: "Ja ću se pre-
odjenuti i tako poći u boj, a ti samo zadrži svoje
haljine!" Tako se preodjenuo Izraelov kralj i krenuo
u boj.
30 A sirijski kralj bio je zapovjedio zapovjednicima
svojih bojnih kola ovo: "Ne borite se ni s kim, bio
malen ili velik, nego samo s Izraelovim kraljem!"
31 I kad su zapovjednici bojnih kola opazili Joša-
fata, pomislili su: "To može biti samo Izraelov
kralj!" Stoga su navalili na njega i opkolili ga. A Jo-
šafat je povikao i Gospodin mu pomogao, i Bog ih
odvratio od njega.
32 Čim su zapovjednici bojnih kola vidjeli da to nije
Izraelov kralj, odstupili su od njega.
33 A jedan momak onako nasumce odapeo svoj
lūk i pogodio Izraelova kralja gdje se kopča oklop.
Onda je on zapovjedio svojem vozaču: "Okreni i
izvedi me iz boja, jer sam ranjen!"
34 Ali je boj onoga dana bio sve žešći, i tako je
morao kralj izdržati uspravno stojeći u kolima na-
prema Sirijcima do uvečer. O sunčanom zalasku
on je umro.

19 Jošafat, Judin kralj, vratio se čitav i zdrav kući
u Jeruzalem.
2 Onda je stupio pred njega vidjelac Jehu, sin Ha-
nanijev, i rekao kralju Jošafatu: "Zar si morao
pružiti pomoć bezbožniku i ljubav iskazati onima
koji mrze Gospodina? Zato je pala na tebe srdžba
Gospodinova.
3 Ali se našlo i dobra na tebi: iskorijenio si drvene
kipove aštarte iz zemlje i upravio si svoje srce na to
da vjerno služiš Bogu."
4 Jošafat je ostao onda u Jeruzalemu. Obilazio je
opet narod od Beer-Šebe do gore Efraimove i
privodio ih natrag Gospodinu, Bogu njihovih ota-
ca.
5 I postavio suce u zemlji, u svim tvrdim Judinim
gradovima, u svakom gradu.
6 Rekao je sucima: "Gledajte dobro što činite, jer
nećete vi za ljude suditi, nego za Gospodina koji je
s vama kad sudite.
7 Zato neka bude strah Gospodinov u vama! Idite
oprezno na posao, jer u Gospodina, našega Boga,
nema nepravde, niti on gleda tko je tko, niti prima
mita."
8 I u Jeruzalemu postavio je Jošafat neke Levite,
svećenike i glavare rodova Izraelovih sinova za
sud Gospodinov i za pravne rasprave, kad su se
vratili u Jeruzalem.
9 On im je dao ovu zapovijed "Ovako ćete raditi: u
strahu Gospodinovu, sa svom vjernosti i iskrenim
srcem.
10 U svakoj parnici što je iznesu pred vas vaša
braća, koji prebivaju po svojim gradovima, to se
ticalo umorstva, zakona, zapovijedi, uredaba ili
prava, ćete ih poučiti da ne sagriješe protiv Gospo-
dina i da ne padne njegov gnjev na vas i na vašu
braću. Tako morate raditi da ne budete krivi.
11 Veliki svećenik Amarija bit će vaš predstojnik u
svim Gospodinovim poslovima, a Zebadija, sin Iš-
maelov, poglavar Judine kuće, u svim kraljevim
poslovima. Kao činovnici stoje vam na službu
Leviti. Pođite hrabro na posao i Gospodin će biti s
dobrima."

20 Potom su izašli u boj protiv Jošafata Moa-
bovci i Amonci i s njima jedan dio nekih dru-
gih.
2 Kad se javilo Jošafatu: "Dolazi protiv tebe veliko
mnoštvo s one strane mora, iz Sirije, oni su već u
Hasason-Tamaru," to je En-Gedi,
3 Jošafat se prestrašio i počeo tražiti Gospodina i
dao je oglasiti post po cijeloj Judinoj zemlji.
4 Skupili se Judejci da zazovu Gospodina. Iz svih
Judinih gradova došli su tražiti pomoć od Gospodi-
na.
5 Onda je stupio Jošafat u Gospodinovu domu
pred novim trijemom, među narodnu zajednicu
Judinu i jeruzalemsku,
6 i pomolio se: "Gospodine, Bože naših otaca! Nisi
li ti Bog na nebu i vladar nad svim kraljevstvima
naroda? U tvojoj je ruci moć i jakost i nitko ti ne
može odoljeti.
7 Nisi li ono ti, Bože naš, odagnao stanovnike ove
zemlje ispred svojega naroda Izraela i dao je za
sva vremena potomcima svojega prijatelja Abra-
hama?
8 Oni su se naselili u njoj i sagradili ti u njoj svetište
za tvoje Ime, govoreći:
9 "Ako nas snađe kakva nesreća, rat, kazneni sud,
kuga i glad, onda ćemo stupiti pred ovaj dom i pred
tebe — jer tvoje Ime prebiva u ovom domu — i vapit
ćemo k tebi u svojoj nevolji da nas uslišaš i izbaviš.
10 I sad, evo, Amonci i Moabci i stanovnici gore
Seira, kroz čiju zemlju nisi dao Izraelovim sinovi-
ma proći kad su išli iz egipatske zemlje, i koje su
obišli, a da ih nisu uništili.
11 Evo, oni nam sad vraćaju kad dolaze da nas
istjeraju iz tvojega posjeda što si nam ga dao.
12 O Bože naš, zar ih nećeš kazniti? Jer mi smo
nemoćni pred tim silnim mnoštvom koje ide protiv
nas; ne znamo što bismo činili; ipak naše oči su
uprte u tebe."
13 Tako je stajao tu sav Juda pred Gospodinom s
djecom, ženama i sinovima.
14 Onda je došao usred narodne zajednice Duh
Gospodinov na Jahaziela, sina Zaharije, sina
Benaje, sina Jehiela, sina Matanije, Levita iz roda
Asafova.
15 On je rekao: "Slušajte, Judini sinovi i stanovnici
Jeruzalema i ti, kralju Jošafate! Ovako vam govori
Gospodin: 'Ne bojte se, ne strašite se toga velikog
mnoštva, jer taj boj nije vaš nego Božji.
16 Izađite sutra protiv njih! Oni će poći uz brdo Ziz,
i vi ćete ih naći na kraju doline istočno od Pustinje
Jeruel.
17 Vi se nećete morati boriti. Samo se postavite,
stojte pa gledajte kako će vas izbaviti Gospodin
koji je s vama, o Judo i Jeruzaleme!' Ne bojte se i
ne strašite se izađite sutra protiv njih jer je Gospo-
din s vama."
18 Onda se prignuo Jošafat licem do zemlje, i svi
se Judejci i stanovnici Jeruzalema bacili ničice
pred Gospodinom, klanjajući se Gospodinu.
19 Leviti iz roda Kohatova i Korahova počeli su
hvaliti Gospodina, Boga Izraelova, glasom i vi-
sokim klicanjem.

20 Drugoga jutra rano izašli su u Pustinju Tekoa. Kad su izlazili, stao je Jošafat među njih i rekao: "Čujte me, Judejci i stanovnici Jeruzalema! Pouzdajte se u Gospodina, svojega Boga, pa ćete biti sigurni! Pouzdajte se u svoje proroke, pa ćete uspjeti!"
21 A kad se dogovorio s narodom, postavio je one koji će pjevati koji će pjevati Gospodinu i tko će slaviti njegovu svetost, idući pred naoružanim ratnicima davali su slavu Gospodinu pjevajući hvalospjev: "Hvalite Gospodina, jer vječno traje njegovo milosrđe!"
22 Čim su bili počeli s klicanjem i hvalospjevom, dao je Gospodin da ljudi, koji su se bili sakrili u zasjedi, došli su na Amonce, Moabce i na dio s gore Seira, koji su bili izašli protiv Judejaca; i oni su bili razbijeni.
23 I okrenuli se Amonci i Moabci protiv stanovnika gore Seira da ih zatru i unište. Kad su bili gotovi sa stanovnicima iz gore Seira udarili su jedni na druge, te se poubijali.
24 I kad su Judejci došli na uzvisinu iznad pustinje i pogledali mnoštvo, vidjeli su samo mrtva tjelesa gdje leže po zemlji. Ni jedan nije bio utekao.
25 Kad je Jošafat došao sa svojim ljudima da pokupe plijen, našli su svu silu blaga, pokretnina, haljina i dragocjenosti na mrtvima, i uzeli su sebi od toga toliko da su jedva mogli odnijeti. Tri su dana bili zaposleni plijenjenjem, tako je velik bio plijen.
26 Četvrti dan skupili se u Dolini hvalospjeva, jer su ondje dali hvalu Gospodinu. Zato se zove ono mjesto do današnjega dana Dolina hvalospjeva.
27 Onda se svi Judejci i Jeruzalemci vratili, s Jošafatom na čelu, puni radosti opet natrag u Jeruzalem, jer ih je bio razveselio Gospodin nad njihovim neprijateljima .
28 S harfama, citrama i trubama došli su u Jeruzalem u Gospodinov dom.
29 Sva kraljevstva zemalja obuzeo je veliki strah kad su čuli da se Gospodin sam borio s Izraelovim neprijateljima.
30 Otada je vladao mir u kraljevstvu Jošafatovu, jer mu je bio njegov Bog dao mir unaokolo.
31 Tako je vladao Jošafat nad Judom. Bilo mu je trideset i pet godina kad je postao kralj i vladao je u Jeruzalemu dvadeset i pet godina. Njegova majka zvala se Azuba i bila je kći Šilhijeva.
32 Hodio je posve putom svojega oca Ase, a da nije sišao s njega, i činio je što je bilo pravo u očima Gospodina.
33 Samo uzvisine nisu bile srušene, i narod nije još svoje srce upravio k Bogu svojih otaca.
34 A ostala djela Jošafatova, prijašnja i posljednja, zapisana su knjizi Jehua, sina Hananijeva, koji se spominje u knjizi u Izraelovih kraljeva.
35 Potom se Jošafat, Judin kralj, združio s Ahazijom, Izraelovim kraljem, čiji je rad bio bezbožan.
36 On je napravio s njim savez da naprave lađe što će voziti u Taršiš, i napravili lađe su lađe Esion-Geberu.
37 A Eliezer, sin Dodavahov iz Mareše, prorokovao je protiv Jošafata ovako: "Jer si se združio s Ahazijom, razorit će Gospodin tvoje djelo." Tako su se razbile lađe i nisu mogli ići u Taršiš.

21 I Jošafat je počinuo kod svojih otaca, i bio je pokopan kod svojih otaca u Davidovu gradu. Namjesto njega kraljevao je njegov sin Joram.
2 Ovaj je imao braću Jošafatove sinove Azariju, Jehiela, Zahariju, Mihaela i Šefatiju. Svi ovi bili su sinovi Jošafata, Izraelova kralja.
3 Njihov otac bio im je dao bogate darove u srebru, zlatu i dragocjenostima uz tvrde gradove u Judi. Kraljevsku čast dao je Joramu, jer je bio prvorođenac.
4 Kad je Joram počeo vladati kraljevstvom svojega oca i kad se utvrdio, dao je poubijati svu svoju braću i neke ugledne Izraelove sinove.
5 Joram je imao trideset i dvije godine kad je postao kralj, i vladao je osam godina u Jeruzalemu.
6 Hodio je putom Izraelovih kraljeva, kako je bila činila kuća Ahabova, jer je on imao Ahabovu kćer za ženu; i on je činio zlo pred Gospodinom.
7 Ipak nije htio Gospodin uništiti kuću Davidovu zbog zavjeta koji je učinio s Davidom, i jer je bio obećao da će njemu i njegovim sinovima dovijeka davati svjetiljku.
8 Pod njegovim vladanjem pobunili se Edomci protiv Jude i postavili su sebi vlastitoga kralja.
9 Joram je izišao sa svojim vojskovođama i sa svim bojnim kolima. Kad je navalio jedne noći, razbio je Edomce, koji su ga bili opkolili, zajedno sa zapovjednicima bojnih kola.
10 Ali Edomci su ostali neovisni od Jude do današnjega dana. Sve to vrijeme pobunila se i Libna protiv Judine vlasti, jer je on bio ostavio Gospodina, Boga svojih otaca.
11 Također je on napravio žrtvene uzvisine po brdima Judinim, naveo stanovnike Jeruzalema na idolsku službu i zaveo Judu.
12 Onda mu stiglo pismo od proroka Ilije što je glasilo ovako: "Ovako govori Gospodin, Bog tvojega djeda Davida: 'Za kaznu što ne ideš putovima svojega oca Jošafata i putovima Ase, Judina kralja,
13 nego hodiš putom Izraelovih kraljeva i navodiš Judu i stanovnike Jeruzalema na njegova službu, kako je činila Ahabova kuća, također si poubio svoju braću, kuću svojega oca, a bili su bolji od tebe,
14 evo, zato će Gospodin pustiti da dođe teška kazna na tvoj narod, na tvoje sinove, na tvoje žene i na sav tvoj imetak.
15 A ti ćeš pasti u tešku bolest, u crijevnu bolest, dok ti dan po dan ne ispadnu crijeva od te bolesti.' "
16 I tako je podigao Gospodin protiv Jorama duh Filistejcima i Arapa, koji prebivaju do Etiopljana.
17 Oni su izašli protiv Judine zemlje, poharali su ju i odvukli sve imanje i blago što se našlo u kraljevskom dvoru, uz to i njegove sinove i žene. Nije mu ostao više ni jedan sin osim Joahaza, njegova najmlađega sina.
18 Poslije svega toga udario ga Gospodin neizlječivom crijevnom bolešću.
19 Dan po dan napokon mu svršetkom druge godine ispala su crijeva od njegove bolesti, i on je umro uz teške bolove. Njegov narod nije mu priredio pokopa paljenjem miomirisa, kako se to činilo njegovim očevima.
20 Imao je trideset i dvije godine kad je postao kralj, i vladao je osam godina u Jeruzalemu. Preminuo je, a da nitko nije požalio za njim. Pokopali su ga u Davidovu gradu, ali ne u grobovima kraljeva.

22 I stanovnici Jeruzalema postavili su namje sto njega kraljem njegova najmlađeg sina Ahaziju, jer sve starije sinove bila je poubijala četa koja je s Arapima prodrla u tabor, i tako je kraljevao Ahazija, sin Jorama, Judina kralja.
2 Ahazija je imao četrdeset i dvije godine kad je postao kralj, i vladao je godinu dana u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Atalija i bila je Omrijeva

unuka.
3 I on je hodio putovima kuće Ahabove, jer ga njegova majka svojim savjetom navela na zla djela.
4 Tako je činio zlo pred Gospodinom, kao kuća Ahabova, jer su mu ovi bili savjetnici poslije smrti njegova oca, na njegovu propast.
5 Po njihovu savjetu pošao je s Joramom, sinom Ahabovim, Izraelovim kraljem, u Ramot Gilead u boj protiv Hazaela, kralja Sirije, i pritom su Sirijci ranili Jorama.
6 Onda se on vratio natrag da se u Jezreelu liječi od rana što su mu ih bili zadali kod Rame, kad je ratovao protiv Hazaela, kralja Sirije. Ahazija, sin Joramov, Judin kralj, došao je posjetiti u Jezreelu Jorama, sina Ahabova, jer je ovaj ležao bolestan.
7 A bilo je od Boga dopušteno, na propast Ahazije, da dođe k Joramu. Kad je došao ondje, otišao s Joramom protiv Jehua, sina Nimšijeva, koga je Gospodin bio dao pomazati da iskorijeni Ahabovu kuću.
8 I kad je Jehu izvršivao kazneni sud na kući Ahabovoj, našao je Judine glavare i Ahazijine sinove, koji su bili u službi Ahazijinoj, i dao ih pogubiti.
9 Onda je tražio Ahaziju; i uhvatili su ga u Samariji, gdje se skrivao, doveli su ga k Jehui i pogubili ga. Onda su ga pokopali, jer su pomislili: "Sin je Jošafata, koji je služio Gospodinu svim svojim srcem." I tako nije bi nikoga od kuće Ahazijine, koji bi bio mogao preuzeti kraljevsku čast.
10 Kad je Atalija, majka Ahazijina, doznala da je njezin sin mrtav, odlučila je da pobije svu kraljevsku obitelj Judine kuće.
11 Ali Jošabata, kraljeva kći, uzela je Joaša, sina Ahazijina, ukrala ga između kraljevića, koji su imali biti ubijeni, i donijela ga s njegovom dojkinjom u ložnicu. Tako ga sakrila Jošabata, kći kralja Jorama, žena svećenika Jehojade—ona je, naime, bila sestra Ahazijina—od Atalije, tako da ga nije ubio.
12 On je ostao šest godina skriven kod njih u Božjemu domu, a Atalija je vladala u zemlji.

23 U sedmoj godini pošao je Jehojada odvažno na djelo. On se sporazumio sa stotnicima, naime, s Azarijom, sinom Jerohamovim, s Išmaelom, sinom Johananovim, s Azarijom, sinom Obedovim, Maasejom sinom Adajevim i s Elišafatom, sinom Zikrijevim.
2 Oni su prošli Judinu zemlju i pozvali na skupštinu Levite iz svih Judinih gradova i glavare Izraelske, i oni su došli u Jeruzalem.
3 Sva skupština učinila u Božjemu domu savez s kraljem. Pritom im rekao Jehojada: "Evo, sin kraljev bit će kralj, kako je odredio Gospodin za Davidove sinove.
4 A vi učinite ovo: Trećina vas, koji odlazite na Subotnji dan, svećenici i Leviti, neka služe kao vratari na pragovima;
5 jedna trećina neka zaposjedne kraljevski dvor, a jedna trećina Jesodova vrata, a sva vojska trijemove Gospodinova doma!
6 Ipak u Gospodinov dom ne smije nitko stupiti osim svećenika i Levita koji služe. Ovi smiju ući, jer su posvećeni, a sav ostali narod neka se čuva Gospodina!
7 Leviti neka onda opkole kralja, svaki s oružjem u ruci! Tko prodre u dom, neka se pogubi! Oni moraju pratiti kralja kada dolazi i kada odlazi."
8 Leviti i svi Judejci su učinili onda točno onako kako je zapovjedio svećenik Jehojada. Svaki je uzeo svoje ljude, one koji odlaze na Subotnji dan i one koji dolaze na Subotnji dan, jer svećenik Jehojada nije bio otpustio redove.
9 Svećenik Jehojada dao je onda stotnicima koplja, štitiće i štitove što su bili pripadali kralju Davidu i što su se nalazili u Božjemu domu.
10 Onda je on postavio unaokolo sav narod, i to svakoga sa kopljem u ruci od južne strane doma do sjeverne strane doma između žrtvenika i doma, gdje je bio kralj.
11 Onda su izveli kraljeva sina i stavili na njega zlatni vijenac i Svjedočanstvo. Tako ga postavili kraljem, Jehojada i njegovi sinovi su ga pomazali i povikali: "Živio kralj!"
12 Kad je Atalija čula viku naroda koji se skupio i klicao kralju, došla je k narodu u Gospodinov dom.
13 Kad je ona pogledala vidjela kralja gdje stoji kod stupa na ulazu i uz kralja stotnike i trubače, a sav se narod veselio i trubio u trube, i pjevači s glazbalima davali znak za klicanje. Onda je Atalija razderala svoje haljine i povikala: "Izdaja, izdaja!"
14 A svećenik Jehojada pozvao stotnike, zapovjednike vojske i zapovjedio im: "Izvedite ju između redova iz doma! Tko pođe za njom, neka se mačem pogubi!" Svećenik je, naime, bio zapovjedio da se ona ne pogubi u Gospodinovu domu.
15 Tako su joj napravili mjesta, a kad je prošla kroz Konjska vrata i s stigla do kraljevskog dvora, ondje su ju ubili.
16 Nato Jehojada učinio savez između Gospodina, svega naroda i kralja, da će biti Gospodinov narod.
17 Sav je narod otišao Baalovu hramu i razori ga. Njegove žrtvenike i kipove posve razrušio i ubio Baalova svećenika Matana pred žrtvenicima.
18 Potom Jehojada namjestio stražu kod Gospodinova doma pod upravom svećenika i Levita, koje je David bio porazdijelio u redove za Gospodinov dom, da prinose Gospodinu žrtve paljenice, kako je propisano u Mojsijevu zakonu, uz radosno klicanje i pjesme po Davidovoj zapovijedi.
19 I postavio vratare na vratima Gospodinova doma da ne bi ušao ni jedan, tko bi bio kako nečist.
20 Onda je pustio da krenu stotnici, dostojanstvenici i ostali koji su upravljali narodom i sav narod zemlje i izveo kralja iz Gospodinova doma. Ušli su kroz gornja vrata u kraljevski dvor i posadili su kralja na kraljevsko prijestolje.
21 Sav se narod u zemlji veselio, i grad je ostao miran, jer su mačem ubili Ataliju.

24 Joašu je bilo sedam godina kad se uspeo na prijestolje. Vladao je četrdeset godina u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Sibija, iz Beer-Šebe.
2 Joaš je činio što je bilo pravo u očima Gospodina dok je živio svećenik Jehojada.
3 Jehojada ga oženio dvjema ženama, te su rodile sinove i kćeri.
4 Dogodilo se da je Joaš odlučio popraviti Gospodinov dom.
5 On je dao skupiti svećenike i Levite i zapovjedio im: "Pođite po Judinim gradovima i skupljajte od svih Izraelovih sinova novaca da se može popravljati dom vašega Boga od godine do godine, i gledajte ubrzati stvar!" Ali Levitima se nije žurilo.
6 Zato je kralj dozvao velikoga svećenika Jehojadu i rekao mu: "Zašto ne nastojiš oko toga da Leviti donose iz Judeje i Jeruzalema prinos koji je zapovjedio Mojsije, sluga Gospodinov, izraelskoj narodnoj zajednici u korist šatoru Svjedočanstva?
7 Jer bezbožne pristaše Atalijine nisu popravljale

šteta na Božjemu domu i upotrijebile su za
Baalove sve darove koji su bili darovani za Božji
dom."
8 Na zapovijed kraljevu napravili su stoga škrinju i
stavili ju pred vrata Gospodinova doma.
9 Onda su dali oglasiti po Judeji i Jeruzalemu da se
donosi Gospodinu prinos koji je zapovjedio Moj-
sije, sluga Božji, Izraelovim sinovima u pustinji.
10 Svi glavari i sav narod razveselili se i donosili su
svoj prinos i bacali ga u škrinju, dok nije bila puna.
11 I bilo je da kad god bi Leviti donosili škrinju kra-
ljevskom činovniku—kad bi se, naime, vidjelo da
ima u njoj mnogo novaca—došao bi kraljevski či-
novnik i poslanik velikoga svećenika. Oni bi is-
praznili škrinju i onda ju opet odnosili na njezino
mjesto. Tako su činili svaki dan i nakupili su mnogo
novaca.
12 Kralj i Jehojada uručivali bi ih nadstojnicima
nad poslom, koji su nadgledali rad na Gospodi-
novu domu. Oni su unajmljivali kamenare i drvod-
jelje za obnovu Gospodinova doma, uz to kovače
željezom i mjeđu za popravak Gospodinova
doma.
13 Nadstojnici nad poslom su učinili da su dobro
napredovali radovi na obnovi. Oni su vratili Gospo-
dinov dom u njegovo prijašnje stanje i utvrdili ga.
14 Kad su to bili svršili, predali su novce što su pre-
tekli kralju i Jehojadi. Od toga se dalo napraviti
predmete za Gospodinov dom, posuđe za službu
Božju i za žrtve, zdjele i drugo zlatno i srebrno po-
suđe. Dokle je živio Jehojada, prinosile su se žrtve
paljenice redovito u Gospodinovu domu.
15 Kad je Jehojada ostario i naživio se, umro je.
Bilo mu je stotinu i trideset godina kad je umro.
16 Pokopali su ga kod kraljeva u Davidovu gradu,
jer se bio iskazao zaslužan za Izraela, za Boga i za
njegov dom.
17 Poslije smrti Jehojadove došli su Judini glavari
i bacili se ničice pred kraljem; i kralj ih poslušao.
18 Stoga su oni opet zapustili dom Gospodina,
Boga svojih otaca, i počeli su štovati drvene kipove
i rezbarene kipove. Onda se podigla srdžba Go-
spodinova na Judu i na Jeruzalem zbog njihovih
grijeha.
19 On je slao proroke među njih da ih vrate natrag
Gospodinu. Ovi su ih nagovarali, ali ih oni nisu
slušali.
20 I došao je Duh Gospodinov na Zahariju, sina
svećenika Jehojade. On je stupio pred narod i do-
viknuo im: "Ovako govori Bog: 'Zašto prestupate
zapovijedi Gospodinove i upropašćujete svoju
sreću? Jer ste ostavili Gospodina, zato i on vas
ostavlja.' "
21 A oni su se urotili protiv njega i kamenovali ga po
zapovijedi kraljevoj u trijemu Gospodinova doma.
22 Tako se malo sjećao kralj Joaš ljubavi, koju mu
je bio iskazivao njegov otac da je dao pogubiti nje-
gova sina, a on umirući povikao: "Gospodin to vidi
i on će te pokarati."
23 A kad je prošla godina, podigla se na njega vo-
jska Sirijaca. Kad su došli u Judinu zemlju i u Jeru-
zalem, i pobili su u narodu sve narodne glavare i
sav plijen što su im ga bili uzeli, poslali su kralju u
Damask.
24 Premda je sirijska vojska upala samo s malim
brojem ljudi, ipak im Gospodin dao u ruke veoma
veliku vojsku, jer su ovi bili ostavili Gospodina,
Boga svojih otaca. Tako su izvršili kazneni sud na
Joašu.
25 Kad su bili otišli od njega—ostavili su ga u teškoj
bolesti—urotili su se protiv njega njegovi dvorani
zbog krvava djela na sinu svećenika Jehojade i
ubili su ga u njegovoj postelji. Tako je umro i poko-
pali su ga u Davidovu gradu, ali ga nisu sahranili u
kraljevskoj grobnici.
26 Ovi su koji su se urotili protiv njega: Zabad, sin
Amonke Šimeate, i Jehozabad, sin Moabke Šim-
rite.
27 O njegovim sinovima, o visini danka što mu je
nametnut i o građenju Božjega doma zapisano je u
zapisima knjige o kraljevima. Onda je njegov sin
Amazija kraljevao namjesto njega.

25 Bilo je Amaziji dvadeset i pet godina, kad je
postao kralj. Vladao je dvadeset i devet go-
dina u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Joad-
ana, iz Jeruzalema.
2 On je činio što je bilo pravo u očima Gospodina,
ali ne u punoj vjernosti.
3 Čim je imao čvrsto u rukama kraljevsku vlast,
dao je poubijati dvorane koji su ubili njegova kra-
ljevskog oca.
4 Sinova nije dao ipak ubiti, po zapovijedi koja stoji
zapisana u knjizi Mojsijeva zakona, gdje zapo-
vjeda Gospodin: "Očevi neka se ne pogube zbog
svoje djece, niti djeca zbog svojih otaca, nego
svaki neka se pogubi samo zbog svojega vlasti-
toga prekršaja!"
5 Iza toga podigao Amazija Judejce i dao je da se
od svega Jude i Benjamina postave poredani po
obiteljima, tisućnicima i stotnicima. Kad ih je izbro-
jio od dvadeset godina naviše, bilo ih je tri stotine
tisuća izabranih ratnika, koji su nosili koplje i štit.
6 Još je unajmio iz Izraela stotinu tisuća sposobnih
ratnika za stotinu talenata srebra.
7 Ali mu je došao jedan Božji čovjek i rekao: "Kra-
lju, neka ne ide s tobom izraelska vojska, jer Go-
spodin nije s Izraelom niti sa Efraimovim sinovima.
8 Idi sam odvažno i hrabro u boj! Inače mogao bi te
Bog srušiti pred neprijateljem, jer Bog ima moć da
dade pomoć i da sruši."
9 Amazija je upitao Božjega čovjeka: "A što će
onda biti od stotinu talenata što sam ih dao izrael-
skoj vojsci?" Božji čovjek je odgovorio: "Gospodin
ti može puno više dati od toga."
10 Tako je Amazija otpustio Efraimove sinove od
svoje vojske da bi se vratili kući. Oni se vrlo rasrdili
na Judejce i vratili se kući s velikim gnjevom.
11 A Amazija je poveo hrabro svoj narod u boj i
otišao u Slanu dolinu i ondje pobio deset tisuća
Seirovih sinova.
12 A deset tisuća drugih su Judejci zarobili žive.
Odveli su ih navrh jedne hridine i pobacali ih s vrha
hridine tako da su se svi raspali.
13 A vojnici, koje je Amazija poslao natrag, i koji
nisu smjeli poći s njim u boj, upali su od Samarije
do Bet-Horona u Judine gradove, pobili su u njima
tri tisuće ljudi i zaplijenili velik plijen.
14 Kad se Amazija iza pobjede nad Edomcima
vratio kući, donio je sobom idolske kipove Seirovih
sinova, postavio ih sebi za bogove i klanjao im se i
prinosio im žrtve.
15 Onda se raspalila srdžba Gospodinova na
Amaziju i on poslao k njemu proroka, koji mu
rekao: "Zašto služiš bogovima toga naroda koji
nisu mogli izbaviti svojega vlastitog naroda iz tvoje
ruke?"
16 Kad je on tako govorio njemu, odgovorio mu
ovaj: "Jesmo li te postavili kralju za savjetnika?
Prestani! Zar da te se isprebija?" Prorok je
prestao, ali još je rekao: "Sad znam da te je Bog
naumio upropastiti, jer si tako radio i nećeš
poslušati moj savjet."
17 Pošto se Amazija, Judin kralj, posvjetovao, po-

slao poslanike le k Joašu, sinu Joahazovu, unuku Jehuovu, Izraelovu kralju, i pozvao: “Dođi da se ogledamo!”
18 A Joaš, Izraelov kralj, dao je Amaziji, Judinu kralju, odgovoriti: “Trn na Lebanonu poslan jedanput k cedru na Lebanonu, govoreći: ‘Daj svoju kćer mojem sinu za ženu.’ Ali zvijer na Lebanonu pretrčala preko trna i zgazila ga.
19 Tako radiš ti, jer si pobio Edomce, postao si obijestan i željan slave. Ostani ipak kod kuće, zašto da izazivaš nesreću i da padneš, ti i Juda s tobom?
20 Kako nije htio Amazija poslušati—jer je bilo od Boga tako dopušteno da ih je dao u ruke neprijatelju, budući da su služili edomskim bogovima.
21 Podigao se Joaš, Izraelov kralj, i pobio se on i Judin kralj Amazija kod Bet-Šemeša Judina.
22 Izrael je razbio Judu, te je svaki pobjegao svojoj kući.
23 A Amaziju, Judina kralja, sina Joašova, unuka Joahazova, uhvatio je Joaš, Izraelov kralj, kod Bet-Šemeša i odveo ga u Jeruzalem. Onda je srušio jeruzalemski zid od Efraimovih vrata do vrata na uglu u prostoru od četiri stotine lakata.
24 Uzeo sve zlato i srebro i sve posuđe koje se našlo u Božjemu domu kod Obed-Edoma i blago kraljevskog dvora, uz to taoce, pa se vratio u Samariju.
25 Amazija, sin Joašov, Judin kralj, živio je iza smrti Joaša, sina Joahazova, Izraelova kralja, još petnaest godina.
26 Ostala djela Amazijina, prijašnja i posljednja, zapisana su u knjizi ljetopisa Judinih i Izraelovih kraljeva.
27 Od vremena, kad se Amazija bio okrenuo od Gospodina, postojala je u Jeruzalemu urota protiv njega, i on je pobjegao u Lakiš, poslali su za njim ljude i dali su ga ondje ubiti.
28 Prenijeli su ga na konjima i pokopali ga u Judinu gradu kod njegovih otaca.

26 Potom je uzeo sav Judin narod Uziju, komu je tek bilo šesnaest godina, i postavio ga kraljem namjesto njegova oca Amazije.
2 On utvrdi Elat, koji je bio vratio Judi pošto je kralj počinuo kod svojih otaca.
3 Bilo je Uziji šesnaest godina kad je postao kralj, i vladao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Njegova majka zvala se Jekolija, iz Jeruzalema.
4 On je činio što je bilo pravo u očima Gospodina, točno onako kako je bio činio njegov otac Amazija.
5 On je pazio na to da služi vjerno Bogu dok je živio Zaharija, koji ga je poučavao u strahu Božjemu, i dokle je služio Gospodinu, Bog mu je davao uspjeh.
6 On je pošao u rat protiv Filistejaca, srušio zidove Gatu, Jabni i Ašdodu i postavio utvrde u području Ašdoda i po ostaloj zemlji Filistejaca.
7 I Bog mu je pomogao protiv Filistejaca i protiv Arapa, koji su stanovali u Gur-Baalu, i protiv Meunjana.
8 I Amonci su plaćali Uziji danak. Njegova je slava dopirala do Egipta, tako se on bio osilio.
9 U Jeruzalemu je Uzija sagradio kule na Ugaonim vratima, na Dolskim vratima i u kutu zida, i utvrdio ih.
10 I u pustinji je sagradio kule i dao je iskopati mnogo studenaca, jer je imao velika stada u nizini i u ravnici, i poljodjelaca i vinogradara po brdima i na Karmelu. Bio je, naime, prijatelj poljodjelstva.
11 Uzija je imao i vojsku ratnika koja je išla u boj, uređena po četama, kako ih je bio izbrojio pisar Jehiel i upravitelj Maaseja pod ravnanjem Hananije, kraljevog vojskovođe.
12 Ukupni broj rodovskih glavara, sve samih hrabrih junaka, bio je dvije tisuće i šest stotina.
13 Pod njihovom je zapovijedi stajala bojna sila od tri stotine sedam tisuća i pet stotina hrabrih boraca, koji su vojevali za kralja protiv neprijatelja.
14 Za svu vojsku nabavio je Uzija štitove, koplja, kacige, oklope, lükove i kamenje za praćke.
15 I dao je napraviti u Jeruzalemu vješto izmišljene strojeve, što su na kulama i uglovima imali za to služiti, za bacanje strijela i velikoga kamenja. Njegova se slava raznijela nadaleko, jer mu se davala čudesna pomoć tako da je postao moćan.
16 Ali kad se bio osilio, srce se njegovo ponijelo, i on se pokvario. Sagriješio protiv Gospodina, svojega Boga, jer je ušao u Gospodinov dom kaditi na kadionom žrtveniku.
17 A svećenik Azarija i osamdeset Gospodinovih svećenika, plemenitih ljudi, pohitjeli su za njim,
18 Oprli se kralju Uziji i doviknuli mu: “Nije tvoje, Uzija, kaditi Gospodinu nego samo svećenika, Aronovih sinova, koji su posvećeni za to da kâde. Izađi iz svetinje! Ti si sagriješio, i to ti nije na čast pred Bogom, Gospodinom.”
19 Onda se razgnjevio Uzija, ali dok je još držao u ruci kadionicu što se rabila za kađenje, i dok se vrlo gnjevio na svećenike, izbilo mu najedanput guba na čelu pred očima svećenika u Gospodinovu domu kod kadionog žrtvenika.
20 I kad su ga veliki svećenik Azarija i svi drugi svećenici izbliže pogledali, pronašlo se da je doista gubav na čelu. Onda su ga brže izveli, a i sam je požurio izići, jer ga je udario Gospodin.
21 Kralj Uzija je ostao gubav do svoje smrti i stanovao je kao gubavac odvojen u svojoj kući. I bio je odstranjen iz Gospodinova doma. Onda je njegov sin Jotam upravljao kraljevskom kućom i vladao je nad narodom u zemlji.
22 Ostalu povijest Uzijinu, prijašnju i posljednju, opisao je prorok Izaija, sin Amosov.
23 Kad je Uzija počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga kod njegovih otaca na polju uz grobnicu kraljeva, jer su rekli: “Gubav je.”

27 Dvadeset i pet godina bilo je Jotatamu kad je postao kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu. Njegova majka zvala se Jeruša i bila je kći Sadokova.
2 On je činio što je bilo pravo u očima Gospodina, posve kako je bio činio njegov otac Uzija, samo što nije prodro u Gospodinov dom, ali je narod još uvijek činio zlo.
3 On je sagradio gornja vrata na Gospodinovu domu; i na zidu Ofela mnogo sagradio.
4 Nadalje je utvrdio gradove na Judinoj gori i u šumama sagradio dvorove i kule.
5 I zaratio je s kraljem Amonaca i pobijedio ih. Amonci su mu morali one godine dati stotinu talenata srebra, deset tisuća kora pšenice i deset tisuća kora ječma. Isti danak morali su mu Amonci dati i druge i treće godine.
6 Tako je postajao Jotam sve moćniji, jer je hodio vjerno pred Gospodinom, svojim Bogom.
7 Ostala djela Jotamova i svi njegovi ratovi i njegovi putovi zapisani su u knjizi Izraelovim i Judinim kraljeva.
8 Bilo mu je dvadeset i pet godina kad je postao kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu.
9 Kad je Jotam počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u Davidovu gradu. Onda je njegov sin Ahaz kraljevao namjesto njega.

28 Dvadeset godina bilo je Ahazu, kad je postao kralj, i vladao je šesnaest godina u Jeruzalemu. On nije činio ono što je bilo pravo u očima Gospodina, kako je činio njegov djed David.
2 Jer je hodio putovima Izraelovih kraljeva i dao saliti kipove Baalima.
3 Kadio je u dolini sina Hinomova i pustio je, po gadnom običaju neznabožaca, koje je bio odagnao Gospodin ispred Izraelovih sinova, da mu sinovi idu kroz oganj.
4 Prinosio je i žrtve zaklanice i kadio je na uzvisinama i brežuljcima i pod svakim zelenim stablom.
5 I tako ga je dao Gospodin, njegov Bog, u ruke Sirijskomu kralju. Ovaj ga pobijedio, zarobio veliko mnoštvo njegovih ljudi i odveo ih u Damask. Još je bio predan u ruke Izraelovu kralju, koji mu nanio težak poraz.
6 Jer Pekah, sin Remalijin, dao je poubijati u jedan dan u Judeji stotinu i dvadeset tisuća ljudi, sve samih hrabrih ratnika, jer su bili ostavili Gospodina, Boga svojih otaca.
7 Osim toga Zikri, efraimski hrabri ratnik, ubio Maaseju, sina kraljeva, upravitelja kuće Azrikama i Elkana, drugoga do kralja.
8 Također su zarobili i odveli Izraelovi sinovi od svoje braće dvjesta tisuća žena, dječaka i djevojaka. Uz to su im zaplijenili silan plijen koji su odnijeli u Samariju.
9 Ali je ondje živio Gospodinov prorok po imenu Oded. On je izašao pred vojsku koja se vraćala u Samariju i rekao im: "Gle, zato jer se Gospodin, Bog vaših otaca, razgnjevio na Judejce, dao ih on u vaše ruke, a vi ste među njima počinili krvproliće bjesnilom koja dopire do neba.
10 I još mislite učiniti Judinu djecu i Jeruzalem svojim robovima i robinjama. A ne tereti li i vas grijeh i krivnja prema Gospodinu, vašem Bogu?
11 Zato poslušajte me sada i vratite natrag te zarobljenike koje ste zarobili svojoj braći! Inače, doći će na vas težak kazneni sud Gospodinov."
12 Onda su ustali glavari Efraimovih sinova, Azarija, sin Johananov, Berekija, sin Mešilemotov, Ezekija, sin Šalumov, i Amasa, sin Hadlajev, na one koji su se vraćali s vojske,
13 i rekli su im: "Ne smijete ovamo dovesti zarobljenike, jer tim bismo samo stavili na sebe novu krivnju i grijeh prema Gospodinu; vi hoćete na grijehe i krivnje naše dometnuti još nove, jer naša krivnja je velika, i teška Gospodinova jarost se srušila na Izraela."
14 I pustili su ratnici zarobljenike i plijen pred glavarima i svom narodnom zajednicom.
15 Onda po imenu za to određeni ljudi ustali su, pa su se zauzeli za zarobljenike, i opskrbili sve koji nisu bili dovoljno odjeveni odjećom i obućom iz plijena, dali su im jesti i piti i pomazali ih. Onda su pomogli svima slabima za hodanje da uzjašu na magarce i dovedu ih u palmov grad Jerihon k njihovoj braći. Potom se vratili u Samariju.
16 U ono vrijeme poslao je kralj Ahaz asirskim kraljevima zatražiti pomoć.
17 Edomci su opet udarili, porazili Judejce i odveli zarobljenike.
18 I Filistejci su provalili u gradove po nizini i u južnu zemlju Judinu, osvojili Bet-Šemeš, Ajalon, Gederot, Soho, Tamnu i Gimzo s njihovim selima i naselili se u njima.
19 Jer je Gospodin ponizio Judu zbog Ahaza, Izraelova kralja, budući da je on bio zaveo Judu u grdna zlodjela i pokazao se nevjeran prema Gospodinu.
20 I asirski kralj Tiglat-Pileser izašao je protiv njega i pritisnuo ga umjesto da mu pomogne.
21 Premda je Ahaz oplijenio Gospodinov dom, kraljevski dvor i glavare i sve dao asirskom kralju, nije mu pomoglo ništa.
22 A i u vrijeme kad ga je onaj pritisnuo sagriješio je kralj Ahaz protiv Gospodina novom nevjernošću.
23 On je, naime, žrtvovao bogovima Damaska, koji su ga ipak bili izubijali, a mislio je: "Bogovi sirijskih kraljeva, pomogli su njima, pa ću njima žrtvovati da pomognu i meni." Ali su mu oni poslužili samo za to da u nesreću strovalili njega i sav Izraelov narod.
24 I dao je Ahaz pokupiti posuđe Božjega doma i posuđe Božjega doma porazbijati. Onda zatvorio vrata Gospodinova doma i postavio žrtvenike po svim uglovima Jeruzalema.
25 I u svakom pojedinom gradu Judinu podigao žrtvene uzvisine da kadi drugim bogovima. Tako je dražio na gnjev Gospodina, Boga svojih otaca.
26 A ostala njegova djela i svi njegovi putovi, prijašnji i posljednji, zapisani su u knjizi Judinih i Izraelovih kraljeva.
27 Kad je Ahaz bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u gradu, u Jeruzalemu; ali ga nisu stavili u grobove Izraelovih kraljeva. Onda je njegov sin Ezekija kraljevao namjesto njega.

29 Ezekiji je bilo dvadeset i pet godina kad je postao kralj, i vladao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Abija i bila je kći Zaharijina.
2 On je činio što je bilo pravo u očima Gospodina, posve onako kako je bio činio njegov djed David.
3 Odmah u prvoj godini svojega vladanja, u prvom mjesecu, otvorio je vrata na Gospodinovu domu i popravio ih.
4 Dao je sazvati svećenike i Levite, skupio ih na slobodnom trgu prema istoku,
5 i progovorio im: "Čujte me, Leviti! Posvetite se sada, a posvetite i dom Gospodina, Boga svojih otaca, i iznesite smeće iz svetoga mjesta!
6 Jer su naši očevi nevjerno radili i činili zlo pred Gospodinom, našim Bogom, ostavili su ga i odvratili su poglede svoje od šatora Gospodinova i okrenuli mu leđa.
7 Dapače, zatvorili su vrata trijema, pogasili svjetiljke, nisu više kadili kadom i nisu više prinosili žrtve paljenice Bogu Izraelovu u Svetom mjestu.
8 Zato je došla srdžba Gospodinova na Judu i Jeruzalem. Učinio ih strašilom, predmetom užasa i prezira, kako vidite svojim očima.
9 Zato su pali naši očevi od mača, a naši sinovi, naše kćeri i naše žene su stoga zarobljene.
10 Ali sada sam odlučio ući u savez s Gospodinom, Bogom Izraelovim, da se odvrati od nas njegov žestoki gnjev.
11 Pa stoga ne budite nemarni, sinovi moji, jer je vas izabrao Gospodin da stojite pred njim i vršite njegovu službu, da mu budete sluge i da mu kadite."
12 I Leviti su krenuli na posao: Mahat, sin Amasajev, i Joel, sin Azarijin, od roda Kohatovaca; od Merarijevih sinova Kiš, sin Abdijev, i Azarija, sin Jehalelelov; od Geršonovih sinova Joah, sin Zimin, i Eden, sin Joahov;
13 od Elisafanovih sinova Šimri i Jeiel, od Asafovih sinova Zaharija i Matanija,
14 od Hemanovih sinova Jehiel i Šemaja i od Jedutunovih sinova Šemaja i Uziel.
15 Ovi su skupili svoje sudruge, posvetili se i onda po zapovijedi kraljevoj dali su se na posao očistiti

Gospodinov dom po Gospodinovim propisima.
16 Svećenici su ušli u unutrašnji dio Gospodinova doma da ga očiste, i sve nečisto što su našli u Gospodinovu domu, iznijeli su u trijem Gospodinova doma, a Leviti su to pokupili i iznijeli u Kidronsku dolinu.
17 Prvi dan prvoga mjeseca počeli su posvećivati, i osmi dan toga mjeseca došli su do trijema Gospodinova. Uzeli su onda još osam dana za dalje čišćenje Gospodinova doma. Šesnaestog dana prvoga mjeseca su svršili.
18 Potom su došli kralju Ezekiji i javili, govoreći: "Očistili smo sav Gospodinov dom i žrtvenik za žrtve paljenice i sve njegovo posuđe i stol za prikazne kruhove i sve njegovo posuđe.
19 Sve posuđe koje je, zbog svojega otpada, oskvrnuo kralj Ahaz, dok je vladao, popravili smo i posvetili smo, i ono sada stoji pred Gospodinovim žrtvenikom."
20 Drugoga jutra dao je kralj Ezekija sazvati gradske glavare i otišao u Gospodinov dom.
21 Doveli su sedam junaca, sedam ovnova, sedam janjaca i sedam jaraca kao žrtvu za grijeh za kraljevsku kuću, za Svetinju i za Judu. On je zapovjedio Aronovim sinovima, svećenicima, da ih žrtvuju na Gospodinovu žrtveniku.
22 Onda su zaklali goveda, a svećenici su uhvatili krv i izlili ju na žrtvenik. Nato su zaklali ovnove i izlili krv na žrtvenik; onda su zaklali janjce i izlili krv na žrtvenik.
23 Potom su doveli jarce kao žrtvu za grijeh pred kralja i pred skupštinu, i ovi su stavili svoje ruke na njih.
24 Onda su ih svećenici zaklali i donijeli su njihovu krv za oproštenje grijeha na žrtvenik, da pribave pomirenje svemu Izraelu, jer je bio kralj zapovjedio za sav Izraelov narod žrtvu paljenicu i žrtvu za grijeh.
25 Levite je postavio kod Gospodinova doma s cimbalima, harfama i citarama, po zapovijedi Davida i Gada, kraljeva vidioca, i proroka Natana, jer od Gospodina bila je izišla zapovijed preko njegovih proroka.
26 Leviti su se postavili s glazbalima Davidovim, a svećenici s trubama.
27 Onda je zapovjedio Ezekija da prinesu žrtvu paljenicu na žrtveniku. Čim je počela žrtva paljenica, počeli su i pjesmu u slavu Gospodinu i trube uz pratnju glazbala Davida, Izraelova kralja.
28 Sva se skupština bacila ničice, pjesma je odjekivala, i trube su se orile. Sve je to potrajalo tako dugo dokle se bila svršila žrtva paljenica.
29 Kad se svršilo prinošenje žrtve, kralj i svi oko njega, pali su na koljena i poklonili su se.
30 Nadalje je zapovjedio kralj Ezekija i glavari Levitima da zapjevaju u slavu Gospodinu hvalospjeve što su ih bili sastavili David i vidjelac Asaf. S punom radošću pjevali su pjesme, klanjali se i bacali se ničice.
31 Nato je odgovorio Ezekija rekavši: "Pošto ste se sada posvetili Gospodinu, pristupite i donesite u Gospodinov dom životinje za žrtve zaklanice i za žrtve mirotvorne!" Onda je skupština donijela životinje za žrtve zaklanice i za žrtve mirotvorne i, tko je htio, također životinje kao žrtvu paljenicu.
32 Ovo je broj životinja za žrtvu paljenicu, koju je bila donijela skupština: sedamdeset volova, stotinu ovnova i dvjesta janjaca, sve to kao žrtvu paljenicu Gospodinu.
33 Prinosa za žrtvu mirotvornu bilo je na broj šest stotina volova i tri tisuće ovaca.
34 A bilo je malo svećenika, te nisu mogli oderati sve životinje za žrtve paljenice, pomogli su im Leviti, njihova braća, dokle se nije svršio posao, i dokle se nisu posvetili svećenici, jer su Leviti s većom revnošću pazili na to da se posvete, nego svećenici.
35 Uz to se moralo žrtvovati mnogo žrtava paljenica s pretilinom mirotvornih žrtava i s naljevima na žrtve paljenice. I tako je bila obnovljena služba u Gospodinovu domu.
36 Ezekija i sav narod su se veselili tomu što je Bog pripravio narodu, jer je iznenada nastala ova promjena.

30 Potom je Ezekija poslao poslanike svemu Izraelu i Judi i napisao Efraimu i Manasehu pisma da bi došli u Gospodinov dom u Jeruzalem proslaviti Svetkovinu Pashe Gospodinu, Bogu Izraelovu.
2 Kralj i glavari njegovi i sva skupština u Jeruzalemu bili su odlučili održati Svetkovinu Pashe u drugom mjesecu.
3 Pošto ga nisu bili mogli slaviti u propisano vrijeme, jer se nisu bili svećenici u propisanom broju za to posvetili i narod se još nije bio skupio u Jeruzalem.
4 I to se svidjelo kralju i cijeloj zajednici.
5 Tako su zaključili proglasiti po svem Izraelu od Beer-Šebe do Dana, da dođu svetkovati Gozbu Pashe Gospodinu, Bogu Izraelovu, u Jeruzalemu, otkako se nije više svetkovao uz opće sudjelovanje, kako je to bilo propisano.
6 I tako su otišli glasnici s pismima iz ruke kralja i njegovih glavara po svemu Izraelu i Judi naokolo i objavili po kraljevoj zapovijedi: "Izraelovi sinovi, vratite se natrag Gospodinu, Bogu Abrahamovu, Izakovu i Izraelovu, da se on opet obrati k vama, koji ste utekli vlasti asirskih kraljeva i još ste preostali!
7 Ne budite kao vaši očevi i vaša braća koji su bili nevjerni Gospodinu, Bogu svojih otaca, tako da ih je predao uništenju, kako ste to doživjeli!
8 Zato ne budite tvrdokorni kao vaši očevi, nego pružite ruku Gospodinu i dođite k njegovu svetištu koje je posvetio zauvijek, i služite Gospodinu, svojem Bogu, da se odvrati od vas njegov žestoki gnjev!
9 Jer ako se obratite Gospodinu, vaša će braća i vaši sinovi naći milosrđe u onih koji su ih odveli u ropstvo, tako da se mognu vratiti u ovu zemlju, jer je Gospodin, vaš Bog, milostiv i milosrdan i neće odvratiti svoje milosti od vas, ako se obratite k njemu."
10 I tako su išli glasnici od grada do grada po zemlji Efraimovoj i Manasehovoj i do u Zebulun, ali su im se podsmijevali i rugali.
11 Samo neki ljudi od Ašera, Manaseha i Zebuluna došli su u Jeruzalem.
12 Naprotiv, upravljala je u Judi ruka Božja, koja im je stavila u srce da se po zapovijedi Gospodinovoj jednodušno odazovu pozivu kralja i glavara.
13 I tako se skupilo u Jeruzalem veliko mnoštvo naroda da u drugom mjesecu proslave Svetkovinu beskvasnih kruhova, veoma mnogobrojna zajednica.
14 Oni su se ustali i uklonili žrtvenike u Jeruzalemu; tako su isto uklonili sve kadione žrtvenike i pobacali ih u Kidronsku dolinu .
15 Četrnaestoga dana drugog mjeseca zaklali su janjce Pashe. Svećenici i Leviti osjetili su se postiđeni, posvetili se i donijeli su žrtve paljenice k Gospodinovu domu.
16 Po propisima Mojsijeva zakona, koji su vrijedili

za njih, a Mojsije, Božji čovjek, bio ih je izdao,
obavili su svoju službu. Svećenici su izlili krv što su
im je pružili Leviti.
17 Kako se među skupljenima mnogi nisu bili pos-
vetili, zato su Leviti preuzeli klanje pashalnih jan-
jaca za svakog onoga koji nije bio čist, pa zato ih
nije mogao prinijeti Gospodinu.
18 Jer zbog velikog mnoštva naroda, mnogi iz
Efraima, Manaseha, Isakara i Zebuluna, nisu se
bili očistili, nego su jeli Pashu kako nije bilo prop-
isano. Za njih je uložio Ezekija zagovor i pomolio
se: "Gospodin, koji je dobrostiv, neka očisti od gri-
jeha
19 svakoga koji nastoji tražiti Boga, Gospodina,
Boga svojih otaca, makar i ne bio čist, kako se traži
za Svetinju!"
20 I Gospodin je uslišao Ezekiju i sačuvao narod.
21 Tako su Izraelovi sinovi, koji su bili u Jeruzale-
mu, svetkovali Svečanu Gozbu beskvasnih kruho-
va sedam dana u velikom veselju, a Leviti i
svećenici pjevali su uz pratnju glazbala svaki dan
Gospodinu hvalospjeve u slavu Gospodinu.
22 Pritom je Ezekija hrabrio sve Levite, koji su se
tako revno pokazali u službi Gospodinovoj. Se-
dam dana držale su se Svečanosti žrtvene gozbe,
pošto je bila prinesena žrtva mirotvorna, i slavilo
se Gospodina, Boga svojih otaca.
23 Sva skupština je odlučila da svetkuje još daljn-
jih sedam dana, i tako su svetkovali još sedam
dana kao Svečana gozba radosti.
24 Jer je Ezekija, Judin kralj, bio darovao skupštini
tisuću junaca i sedam tisuća ovaca. Isto tako bili su
glavari zajednice poslali na dar tisuću junaca i de-
set tisuća ovaca. Uto su se bili svećenici posvetili u
velikom broju.
25 I tako se proveselila sva Judina zajednica: sve-
ćenici, Leviti i sve mnoštvo onih, koji su bili došli iz
Izraela, i došljaci koji su došli iz raznih dijelova
Izraela ili su stanovali u Judinoj zemlji.
26 Veliko veselje vladalo je u Jeruzalemu, jer od
vremena Salomona, sina Davidova, Izraelova
kralja, nije takvo što bilo u Jeruzalemu.
27 A onda su se digli levitski svećenici i blagoslovili
narod, i njihov glas je bi uslišan, i njihova molitva je
doprla do neba, do njegova svetog prebivališta.

31 Kad se sva ova svečanost svršila, sav Izrael
koji je bio nazočan, otišli su po Judinim gra-
dovima, polomili stupove u komade, sasjekli drve-
ne kipove, razorili žrtvene uzvisine i žrtvenike po
cijeloj Judinoj zemlji, Benjaminovoj, Efraimovoj i
Manasehovoj, dok sve nije bilo uništeno. Onda se
vratili svi Izraelovi sinovi u svoje gradove na svoje
imanje.
2 Potom je Ezekija postavio svećeničke i levitske
redove po njihovim redovima—svakog svećenika
i Levita u službenom području njegovu—za žrtve
paljenice i žrtve mirotvorne, da služe i da hvale i
pjevaju na vratima tabora Gospodinova.
3 Kralj je odredio dio od njegova posjeda za žrtve
paljenice, za žrtve paljenice jutrom i večerom i za
žrtve paljenice na Subotnji dan, na mjesece
mlađake i na svetkovine, kako je propisano u Go-
spodinovu zakonu.
4 I zapovjedio narodu, koji je stanovao u Jeruzale-
mu, da daju dio za svećenike i Levite, da bi se mogli
čvrsto držati zakona Gospodinova.
5 Kad se razglasila ova zapovijed, počeli su Izra-
elovi sinovi donositi prvine od žita, vina, ulja i meda
i od svakoga drugog roda zemaljskoga. Od svega
su obilno donijeli desetinu.
6 Izraelovi i Judini sinovi, koji su stanovali po gra-
dovima, donosili su desetinu od goveda i ovaca i
desetinu od posvetnih darova što su bili posvećeni
Gospodinu, njihovu Bogu, nanijeli su desetine či-
tave hrpe.
7 Trećega mjeseca počeli su slagati u hrpe, a sed-
moga mjeseca su svršili.
8 Kad su Ezekija i glavari došli pogledati hrpe, za-
hvalili su Gospodinu i njegovu narodu.
9 Kad je Ezekija upitao svećenike i Levite za hrpe,
10 odgovorio mu veliki svećenik Azarija od kuće
Sadokove: "Otkada se počelo donositi dio Gospo-
dinovu domu, jedemo do sitosti i još mnogo pre-
ostaje. Gospodin je, naime, blagoslovio svoj
narod; zato je preteklo ovo mnoštvo."
11 I Ezekija je zapovjedio da se priprave prostorije
u Gospodinovu domu; i oni su ih pripravili.
12 Ondje su vjerno unosili prinose i desetine i pos-
vetne darove. Nadzornik nad tim postao je Levit
Konanija i njegov brat Šimej, drugi do njega.
13 Jehiel, Azarija, Nahat, Asahel, Jerimot, Joza-
bad, Eliel, Ismakija, Mahat i Benaja stajali su uz
bok Konaniju i njegovu bratu Šimeju po zapovijedi
kralja Ezekije i Azarije, vladara u Božjemu domu.
14 Levit Kore, sin Imnaha, čuvar istočnih vrata,
postao je nadzornik nad darovima što su se drago-
voljno prinosili Bogu, da bi preuzimao najsvetije
Gospodinove prinose i darove.
15 Pod nadzorom njegovim stajali su Eden, Min-
jamin, Ješua, Šemaja, Amarija i Šekanija po
svećeničkim gradovima, da svojoj braći po redu,
starim i mladim, točno razdaju njihove dijelove.
16 Osim u rodopis unesenih muškaraca od tri go-
dine naviše, ako su ovi došli k Gospodinovu domu,
kako je to tražio svaki dan, da po svojoj dužnosti
izvrše svoj dnevni posao svoje službe po svojem
redu.
17 Unos svećenika u rodopis bio je po obiteljima,
tako isto Levita od dvadeset godina naviše po nji-
hovoj službi i po svojim redovima.
18 Oni su bili uneseni u rodopis sa svom svojom
malom djecom, sa svojim ženama, sinovima i kće-
rima, potpuno stanje. U njihovoj vjernosti oni su se
posvećivali u svetosti.
19 I za Aronove sinove svećenike, u krajevima
pašnjaka što pripadaju njihovim gradovima, u sva-
kom pojedinom gradu bile su po imenu označene
osobe postavljene za to da svima muškim
osobama između svećenika i svakomu upisanom
Levitu izručuju njihove dijelove.
20 Tako je postupao Ezekija po cijeloj Judinoj
zemlji i činio što je bilo dobro pravo i časno pred
njegovim Gospodinom, Bogom.
21 U svemu što bi poduzimao za službu Božjega
doma, za zakon i zapovijed, da ugodi Bogu, radio
je s punom požrtvovnošću, pa je zato imao uspje-
ha.

32 Poslije ovih djela i ove pobožne revnosti do-
šao je Senaherib, asirski kralj, provalio u Ju-
dinu zemlju, opkolio tvrde gradove i mislio ih je za
sebe osvojiti.
2 Kad je vidio Ezekija da je došao Senaherib u
namjeri udariti na Jeruzalem,
3 odlučio je u sporazumu sa svojim glavarima i
vojskovođama da zaspe vodene izvore izvan
grada; i oni se složili s njim.
4 I skupili se ljudi u velikom broju i zasuli sve izvore
i potok koji je tekao posred zemlje, govoreći:
"Zašto da nađu asirski kraljevi toliko vode kad
dođu?"
5 Potom je revno pošao na posao, popravio po-
svuda zid gdje je imao pukotine, dao je na njemu

podignuti kule i drugi zid izvana, utvrdi Milo u Davidovu gradu i dao je napraviti mnogo oružja i štitova.

6 I postavio vojne zapovjednike nad vojskom i skupio ih oko sebe na slobodnom trgu kod gradskih vrata. On ih je hrabrio i govorio:

7 “Budite snažni i hrabri! Ne bojte se asirskog kralja ni svega mnoštva koje je s njim, jer je s nama jači nego s njim.

8 S njim je samo mišica od mesa , a s nama je Gospodin, naš Bog, da nam pomogne i da vodi naše ratove.” Narod se ohrabrio riječima Ezekije, Judina kralja.

9 Potom je asirski kralj Senaherib, dok je on sam stajao pred Lakišom sa svom svojom vojskom, poslao zapovjednike svoje u Jeruzalem k Ezekiji, Judinu kralju, i k svima Judejcima koji su bili u Jeruzalemu, i poručio im:

10 “Ovako govori Senaherib, asirski kralj: ‘Na što se oslanjate da ostajete u Jeruzalemu zatvoreni?

11 Ezekija vas samo zavodi da vas pomori glađu i žeđu kad govori: “Gospodin, naš Bog, izbavit će nas iz ruku asirskog kralja.”

12 Nije li Ezekija uklonio njegove uzvisine i žrtvenike kad je u Judi i Jeruzalemu izdao zapovijed: “Pred jednim jedinim žrtvenikom ćete se klanjati i na njemu žrtvovati?”

13 Zar ne znate što sam učinio ja i moji očevi od svih naroda na zemlji? Jesu li bogovi zemaljskih naroda mogli izbaviti svoju zemlju iz mojih ruku?

14 Koji je između svih bogova ovih naroda, koje su uništili moji očevi, mogao izbaviti svoj narod iz mojih ruku? I vaš Bog da bi vas mogao izbaviti iz mojih ruku?

15 ‘ Ezekija neka vas ne zaludi i neka vas tako ne zavede! Ne vjerujte mu, jer ni jedan bog bilo kojega naroda ili kraljevstva nije mogao izbaviti svojega naroda iz mojih ruku ni iz ruku mojih otaca. I vaš Bog neće vas moći izbaviti iz mojih ruku.’ ”

16 Njegovi zapovjednici su onda govorili još više protiv Boga, Gospodina, i protiv njegova sluge Ezekije.

17 I on je napisao pismo da se naruga Gospodinu, Bogu Izraelovu, u kojem je ustvrdio “Kao što bogovi naroda u ostalim zemljama nije izbavio svojega naroda iz mojih ruku, tako neće ni Bog Ezekijin izbaviti svojega naroda iz mojih ruku.”

18 Vikali su to iza glasa i judejskim stanovnicima Jeruzalema, koji su stajali na zidu, da ih prestraše i smetu i da tako dobiju grad u svoje ruke.

19 Govorili su o Bogu Jeruzalema kao o bogovima neznabožačkih naroda, koji su samo loše djelo čovječje ruke.

20 Zbog toga se kralj Ezekija i prorok Izaija, sin Amosov, pomolili i zavapili k nebu za pomoć.

21 Onda je Gospodin poslao anđela, koji je uništio sve ratnike, glavare zapovjednike u taboru asirskog kralja, tako da se posramljen vratio u svoju zemlju. Kad je ušao ondje u hram svojega boga, ubili su ga ondje mačem neki od njegovih rođenih sinova.

22 Tako je Gospodin izbavio Ezekiju i stanovnike Jeruzalema iz ruku Senaheriba, asirskog kralja, i iz ruku svih drugih neprijatelja i pribavio im mir na sve strane.

23 I mnogi su donosili Gospodinu darove u Jeruzalem i dragocjene poklone Ezekiji, Judinu kralju, koji je otada stajao u visokom ugledu kod svih naroda.

24 U ono vrijeme razbolje se Ezekija na smrt. On se pomolio Gospodinu, koji mu progovorio i dao mu čudesni znak.

25 Ali Ezekija se nije pokazao zahvalan na iskazanom mu dobročinstvu, već se uzoholio. Zato je došao na njega gnjev i na Judu i Jeruzalem.

26 I ponizi se Ezekija zbog svoje oholosti, on i stanovnici Jeruzalema. Zato nije došla na njih srdžba Gospodinova još za života Ezekijina.

27 Ezekija je imao vrlo veliko blago i sjaj. On je bio stekao sebi blago u srebru, zlatu i dragom kamenju, i mirise, štitove i svakojako dragocjeno posuđe;

28 uz to spremišta za dohodak od žita, vina i ulja, i staje za svakojaku stoku i torove za stada.

29 I gradove je sebi sazidao, i imao je velika stada ovaca i goveda, jer mu je Bog bio dao veoma velik posjed.

30 Ezekija je bio onaj koji je zatvorio gornji izvor vode Gihona i sveo ga dolje na zapadnu stranu Davidova grada. Ezekija je imao uspjeh u svim svojim pothvatima.

31 Samo kad je došlo poslanstvo, koje su mu bili poslali babilonski glavari, da se raspita za čudesni znak što se bio dogodio u zemlji, dopustio je Bog da padne u napast kako bi točno upoznao njegove misli.

32 Ostala djela Ezekijina i njegova pobožna djela stoje zapisana u objavljenju proroka Izaije, sina Amosova, i u knjizi Judinih i Izraelovih kraljeva.

33 Kad je Ezekija bio počinuo kod svojih otaca, pokopali su ga u grobu gornjim grobova Davidovih sinova. Sav Juda i Jeruzalemski narod iskazali su mu čast kod njegove smrti. Njegov sin Manaseh je kraljevao namjesto njega.

33 Manasehu je bilo dvanaest godina kad je postao kralj, a vladao je pedeset i pet godina u Jeruzalemu.

2 Činio je zlo pred Gospodinom kad je naslijedio gnusobe naroda koje je Gospodin bio protjerao ispred Izraelovih sinova.

3 Uzvisine, koje je bio srušio njegov otac Ezekija, on je opet podigao, podigao je i žrtvenike Baalima, dao je postaviti drvene kipove, klanjao se svoj nebeskoj zvjezdanoj vojsci i njoj je služio.

4 Dapače, u Gospodinovu domu, o kojem je bio objavio Gospodin: “U Jeruzalemu dat ću da prebiva Ime moje u sva vremena”, sagradio je žrtvenike.

5 Svoj nebeskoj zvjezdanoj vojsci podigao je žrtvenike u oba trijema Gospodinova doma.

6 Svoje vlastite sinove pustio da idu kroz oganj u dolini sina Hinomova, vračao je, gatao je i čarao je, i namjestio zazivače duhova i vračare. Tako je činio mnogo zlo pred Gospodinom i tako ga dražio na gnjev.

7 I rezbareni idolski kip koji je bio dao napraviti, postavio je u Božji dom, za koji je bio Bog obećao Davidu i njegovu sinu Salomonu: “Ovaj dom i Jeruzalem, koji sam izabrao između svih Izraelovih plemena, učinit ću zauvijek stanom svojega Imena.

8 Neću više dati da se noge Izraelove maknu iz zemlje koju sam dao vašim očevima, ako samo budu pazili na to da vjerno čine onako kako sam im zapovjedio, i to točno po zakonu, pravilima i uredbama, koje im je zapovjedio Mojsije.”

9 Ali Manaseh zaveo Judu i stanovnike Jeruzalema, te su činili još gore nego narodi koje je bio Gospodin uništio ispred Izraelovih sinova.

10 Gospodin je doduše opominjao Manaseha i njegov narod, ali se oni nisu na to osvrtali.

11 I pustio je Gospodin da dođu protiv njih vojskovođe asirskog kralja. Oni su uhvatili Manaseha

kukama, svezali ga mjedenim lancima i odveli ga u
Babilon.
12 I kad je bio tako u nevolji, molio se Gospodinu,
svojem Bogu, za milosrđe i duboko se ponizio pred
Bogom svojih otaca.
13 Kad mu se molio, saslušao ga, uslišao njegovu
molitvu i povratio ga opet kao kralja u Jeruzalem.
Onda je upoznao Manaseh da je Gospodin pravi
Bog.
14 Poslije toga podigao je vanjski zid uz Davidov
grad na zapadnoj strani prema Gihonu u dolini i do
ulaza na Riblja vrata, tako da opkoli Ofel. Izveo ga
vrlo visoko. U sve tvrde gradove Judine postavio je
vojne zapovjednike.
15 Onda je uklonio tuđe bogove i rezbareni idolski
kip iz Gospodinova doma, tako isto žrtvenike koje
je bio podigao na gori, gdje je stajao Gospodinov
dom, i u Jeruzalemu, i bacio ih pred grad.
16 A Gospodinov žrtvenik je opet podigao i prineo
na njemu žrtve mirotvorne i zahvalne. Zapovjedio
je i Judejcima da štuju Gospodina, Boga Izraelova.
17 Ali je narod još uvijek žrtvovao na uzvisinama,
dakako samo Gospodinu, svojem Bogu.
18 Ostala djela Manasehova i molitva njegova nje-
govu Bogu i govori vidjelaca, koji su mu govorili u
Ime Gospodina, Boga Izraelova, zapisana su u
knjizi Izraelovih kraljeva.
19 Njegova molitva i kako je bio uslišan; svi njegovi
grijesi i njegova nevjernost, nadalje mjesta na ko-
jima je prije svojega poniženja podigao žrtvene uz-
visine i postavio drvene kipove i rezbarene kipove,
to je zapisano u riječima Hozajevim.
20 Kad je Manaseh počinuo kod svojih otaca,
pokopali su ga u njegovom dvoru. Njegov sin
Amon je kraljevao namjesto njega.
21 Dvadeset i dvije godine imao je Amon kad je
postao kralj, i vladao je dvije godine u Jeruzalemu.
22 On je činio zlo pred Gospodinom, kako je bio
činio njegov otac Manaseh. Svim rezbarenim
kipovima, koje je bio dao napraviti njegov otac Ma-
naseh, prinosio je Amon mnoge žrtve i štovao ih.
23 Ali se nije ponizio pred Gospodinom, kao što se
bio ponizio njegov otac Manaseh, dapače Amon je
stavio na sebe veliku krivnju.
24 Sluge su se njegove urotile protiv njega i ubili ga
u njegovom dvoru.
25 A narod je pobio sve koji su se bili urotili protiv
kralja Amona, a njegova sina Josiju podigao narod
za kralja na njegovo mjesto.

34 Josiji je bilo osam godina, kad je postao
kralj. Vladao je trideset i jednu godinu u Je-
ruzalemu.
2 Činio je što je bilo pravo u očima Gospodina, i
hodio je putovima svojega djeda Davida, nije
odstupio od toga ni nalijevo ni nadesno.
3 U osmoj godini svojega vladanja, kad je još bio
veoma mlad, počeo je vjerno služiti Bogu svojega
djeda Davida. U dvanaestoj godini počeo je čistiti
Judinu zemlju i Jeruzalem od žrtvenih uzvisina, od
drvenih kipova, od rezbarenih i livenih kipova.
4 Pred njegovim očima raskopali su žrtvenike
Baalove. Sunčane stupove, koji su bili gore na
njima, dao je sasjeći, drvene kipove, rezbarene
kipove i spomenike dao je srušiti i satrti ih u prah,
od njih je dao razasuti po grobovima onih koji su im
bili žrtvovali.
5 Kosti svećenika dao spaliti na njihovim žrtven-
icima i tako je očistio Judinu zemlju i Jeruzalem.
6 I u gradovima od Manaseha i Efraima, od
Simeona do Naftalija, unaokolo u njihovim ruševi-
nama.
7 Kad je porušio žrtvenike, drvene kipove i rez-
barene kipove izlomiti i satrti u prah, i po cijeloj ze-
mlji Izraelovoj sve sunčane stupove sasjeći, vratio
se u Jeruzalem.
8 U osamnaestoj godini njegova vladanja, pošto je
bio očistio zemlju i dom, poslao je Šafana, Asalija-
hina sina, gradskoga zapovjednika Maaseja i
pečatnika Joaha, sina Joahazova, da se popravi
dom Gospodina, njegova Boga.
9 Kad su oni došli k velikomu svećeniku Hilkiji, pre-
dali su novce što su bili doneseni u Božji dom i koje
su bili nakupili Leviti, čuvari pragova, od Man-
aseha i Efraima i od svih ostalih Izraelovih sinova i
od svega Jude i Benjamina i od stanovnika Jeru-
zalema.
10 Oni ih uručili poslovođama postavljenim kod
Gospodinova doma. Ovi su isplaćivali poslenike
zaposlene oko Gospodinova doma, obnavljajući i
popravljajući dom.
11 Oni su davali drvodjeljama i zidarima, da se
kupuje oklesano kamenje i drvo za grede i da se
pobrvnaju zgrade što su ih bili porušili Judini kralje-
vi.
12 Ljudi su radili svoj posao vjerno i točno. Nad
njima su bili postavljeni za nadzor Leviti Jahat i
Obadija od Merarijevih sinova i Zaharija i Mešulam
od Kohatovih sinova. Drugi Leviti koji su se ra-
zumjeli u glazbala,
13 bili su postavljeni nad nositeljima i također bilo
im je povjereno nadziranje svih drugih poslenika
kod njihova službovanja. Gdjekoji Leviti bili su
pisari, upravitelji i vratari.
14 Kad su vadili novce što su bili ušli za Gospodi-
nov dom, našao je svećenik Hilkija knjigu zakona
Gospodinova, dana po Mojsiju.
15 Odgovorio je Hilkija pisaru Šafanu, govoreći:
“Našao sam knjigu zakona u Gospodinovu domu.”
Hilkija je onda predao knjigu Šafanu.
16 Šafan je odnio knjigu kralju i podnio kralju ovaj
izvještaj: “Sve što je bilo naređeno tvojim slugama,
izveli su.
17 Oni su novce što su se našli u Gospodinovu
domu pokupili i dali poslovođama, namještenim za
nadzor.”
18 Ujedno je javio pisar Šafan kralju: “Svećenik
Hilkija dao mi je knjigu”, i Šafan ju pročitao kralju.
19 Kad je kralj čuo sadržaj knjige zakona,
razderao je svoje haljine.
20 Onda je kralj dao ovu zapovijed Hilkiji i Ahika-
mu, sinu Šafanovu, i Abdonu, sinu Mikinu, pisaru
Šafanu i Asaji, kraljevom sluzi:
21 “Idite, upitajte Gospodina za mene, za narod i
za one koji su još preostali u Izraelu i Judi, o
sadržaju ove knjige što se našla, jer je velika
srdžba Gospodinova, koja se raspalila protiv nas,
zato što naši očevi nisu slušali propise Gospodino-
ve, da čine sve to što stoji napisano u ovoj knjizi.”
22 I tako otišao svećenik Hilkija s onima koje je bio
označio kralj k proročici Huldi, ženi Šaluma, sina
Tokhatova, unuka Hasre, koja je stanovala u dru-
gom kraju grada u Jeruzalemu, i upitali su ju o
tomu.
23 Ona im je dala ovaj odgovor: “Ovako govori
Gospodin, Bog Izraelov: ‘Recite čovjeku, koji vas
poslao k meni:
24 Ovako govori Gospodin: Pustit ću zlo na ovo
mjesto i na njegove stanovnike, sve kletve što
stoje napisane u knjizi koju su pročitali Judinu kra-
lju.
25 Zato jer su me ostavili i prinosili miomirisni kâd
drugim bogovima da me izazivaju svim tim lošim
djelom svojih ruku, moj će se gnjev raspaliti protiv

toga mjesta i neće se ugasiti.
26 A Judinu kralju, koji vas poslao da upitate Go-
spodina, javite ovo: ‘Ovako govori Gospodin, Bog
Izraelov, za sve riječi koje si čuo:
27 Jer je tvoje srce bilo ponizno i ti si se prignuo
pred Bogom, kad si čuo što je zaprijetio tomu
mjestu i njegovim stanovnicima, i jer si se ponizio
preda mnom i razderao svoje haljine i plakao
preda mnom, zato sam i ja uslišao tebe, govori
Gospodin.
28 Zato ćeš, kad te priberem k tvojim očevima, u
miru biti položen u svoj grob. Tvoje oči neće gledati
svu tu nesreću koju ću pustiti na to mjesto i na nje-
gove stanovnike.’ ” Tako su donijeli riječ kralju.
29 Onda je kralj poslao glasnike i oni su skupili kod
njega sve Judine i jeruzalemske starješine.
30 Kralj je otišao u Gospodinov dom i s njim svi ljudi
iz Judine zemlje i stanovnici Jeruzalema, i sveće-
nici i Leviti, sav narod, veliko i malo. Ondje im
pročitao sav sadržaj zavjetne knjige, koja je bila i
nađena u Gospodinovu domu.
31 Potom je stupio kralj na svoje sjedište i učinio
zavjet pred Gospodinom da će oni ići za Gospodi-
nom i držati njegove zapovijedi, njegove propise i
uredbe svim svojim srcem i svom svojom dušom,
da tako udovolje propisima ovoga zavjeta
napisanim u ovoj knjizi.
32 Onda je dao da svi, koji su bili u Jeruzalemu i u
Benjaminovu plemenu, stupe u ovaj zavjet, i sta-
novnici Jeruzalema radili su tako kako je odgov-
aralo zavjetu Boga, Boga njihovih otaca.
33 Tako je Josija uklonio sve idolske grozote iz
svih krajeva Izraelovih sinova i obvezao sve u Izra-
elu da služe Gospodinu, svojem Bogu. Dok je on
živio, oni nisu odstupili od Gospodina, Boga svojih
otaca.

35 Potom je svetkovao Josija Jeruzalemu Sve-
čana gozba Pashe u čast Gospodina.
Četrnaesti dan prvoga mjeseca klali su janjce Pa-
she.
2 On je postavio svećenike u njihove službe i
potaknuo ih da služe u Gospodinovu domu.
3 Levitima, koji su trebali učiti sav Izraelov narod i
bili su posvećeni Gospodinu, je rekao: “Donesite
svetu škrinju u dom, koju je sagradio Salomon, sin
Davidov, Izraelov kralj! Ne trebate ju više nositi na
ramenima. Služite sada Gospodinu, svojem
Bogu, i njegovu narodu Izraelu!
4 Držite se spremni po obiteljima i svojim redovima
kako su propisali David, Izraelov kralj, i njegov sin
Salomon!
5 Postavite se u svetom mjestu po obiteljima svoje
braće, ljudi iz naroda, i to za svaku obitelj jedan
odio levitske obitelji!
6 Nato zakoljite pashalnu žrtvu i posvetite se i pri-
pravite ju za svoju braću, da oni mogu učiniti sve po
zapovijedi koju je dao Gospodin preko Mojsija!”
7 Josija je dao ljudima iz naroda sitne stoke,
naime, janjaca i jarića—sve za pashalne žrtve
svim nazočnima, na broj trideset tisuća—uz to tri
tisuće goveda, to sve od kraljevskog posjeda.
8 I vrhovni činovnici njegovi dali su dragovoljno
darova narodu, svećenicima i Levitima. Tako su
darovali Hilkija, Zaharija i Jehiel, predstojnici
Božjega doma, svećenicima za pashalne žrtve
dvije tisuće i šest stotina janjaca i tri stotine go-
veda.
9 Konanija i njegova braća Šemaja i Netanel, nad-
alje Hašabja, Jehiel i Jozabad, predstojnici Levita,
dali su Levitima za pashalne žrtve dar od pet tisuća
janjaca i pet stotina goveda.
10 Služba je bila uređena ovako: svećenici su
stupili na svoje mjesto, tako isto Leviti po svojim
odjelima, kako je zapovjedio kralj.
11 Onda su klali pashalne žrtve. Svećenici bi
škropili krvlju primajući iz ruke Levita. Ovi su onda
derali kožu.
12 Odvojili bi dijelove određene za žrtvu paljenicu,
da ih dadu skupinama obitelji iz naroda, te ih one
prinesu Gospodinu, kako je propisano u knjizi Mo-
jsijevoj. Isto su tako postupali s govedima.
13 Onda su pekli pashalnu žrtvu na ognju po prop-
isu, kuhali su svete darove u loncima, kotlovima i
zdjelama i donosili ih brzo svima ljudima naroda.
14 Potom su pripremili sebi i svećenicima, jer sve-
ćenici, Aronovi sinovi, imali su posla oko pri-
nošenja žrtava-paljenica do u noć. Zato bi Leviti
pripremili sebi i svećenicima, Aronovim sinovima.
15 Pjevači, Asafovi sinovi, stajali su na svojim
mjestima što su ih zauzeli po zapovijedi Davidovoj,
Asafovoj Hemanovoj i Jedutuna, vidioca kraljeva,
i vratari na pojedinim vratima. Oni nisu trebali os-
tavljati svoju službu, jer bi im spremila njihova
braća, Leviti.
16 Tako je bila uređena sva služba Gospodinova u
isti dan kada se držala Pasha i na žrtveniku Go-
spodinovu prinijele žrtve paljenice po zapovijedi
kralja Josije.
17 I tako su onda svetkovali Izraelovi sinovi, koji su
bili nazočni, sedam dana Pashu i Svečanu Gozbu
beskvasnih kruhova.
18 Od vremena proroka Samuela nije se bio više u
Izraelu držala takva Svečana gozba Pashe. Ni
jedan od Izraelovih kraljeva nije bio priredio takvu
Svetkovinu Pashe kao ovu koju je svetkovao
Josija sa svećenicima i Levitima i sa svim Judom i
sa Izraelovim sinovima kojih se bilo našlo, i sa sta-
novnicima Jeruzalema.
19 U osamnaestoj godini vladanja Josijina svetko-
vala se ova Pasha.
20 Kad je Josija bio opet uredio dom, došao je po-
slije svega toga egipatski kralj Neko da zametne
bitku kod Karkemiša na Eufratu. Josija je izašao
pred njega.
21 A on je poslao k njemu poslanike i poručio mu:
“Što ja imam s tobom, kralju Judin? Ne idem ja
danas na tebe, nego na bojno mjesto s kojim sam
u ratu, i Bog mi je zapovjedio da se požurim. Odus-
tani raditi protiv Boga koji je sa mnom da te ne un-
išti!”
22 Ali se Josija nije odvratio od njega, nego je iza-
šao da ga napadne. Nije poslušao Nekovih riječi,
iz Božjih usta, nego je došao da se pobije u ravnici
kod Megida.
23 Ali strijelci su pogodili kralja Josiju, i kralj je po-
vikao svojim slugama: “Izvedite me odavde, jer
sam teško ranjen!”
24 Njegove sluge su ga podigle s bojnih kola, izve-
zli ga u njegovim drugim kolima i doveli ga u Jeru-
zalem. On je umro bio pokopan u grobovima svojih
otaca. Sav Juda i Jeruzalem tugovali su za Josi-
jom.
25 Jeremija je ispjevao tužaljku za Josijom, i svi
pjevači i pjevačice opijevaju otada Josiju u svojim
tužaljkama do današnjega dana. One su se
udomile u Izraelu; i napisane su u Plaču.
26 Ostala djela Josijina i njegova pobožna djela
što su prema propisu zakona Gospodinova.
27 Njegova prijašnja i posljednja povijest, za-
pisane su u knjizi Izraelovih i Judinih kraljeva.

36 Narod zemlje je uzeo Joahaza, sina Josiji-
na, i postavio ga kraljem namjesto njegova

oca u Jeruzalemu.
2 Joahaz je imao dvadeset i tri godine kad je postao kralj, i vladao je tri mjeseca u Jeruzalemu.
3 Egipatski kralj svrgao ga u Jeruzalemu i nametnuo zemlji danak od stotinu talenata srebra i jedan talenat zlata.
4 Onda je egipatski kralj postavio njegova brata Elijakima kraljem nad Judom i Jeruzalemom i promijeni mu ime u Jojakim. A njegova brata Joahaza je uzeo Neko sobom i odveo ga u Egipat.
5 Jojakimu je bilo dvadeset i pet godina, kad je postao kralj, i vladao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Činio je zlo pred Gospodinom, njegovim Bogom.
6 Onda je došao protiv njega Nebukadnezar, babilonski kralj, i stavio ga u mjedene verige da ga odvede u Babilon.
7 I jedan dio posuđa Gospodinova doma odnio je Nebukadnezar u Babilon i stavio ga u svoj dvor u Babilonu.
8 Ostala Jojakimova djela, gadna djela koja je počinio i sve što mu se dogodilo, zapisano je u knjizi Izraelovih i Judinih kraljeva. Njegov sin Jojakin je kraljevao namjesto njega.
9 Bilo je Jojakinu osam godina kad je postao kralj, i vladao tri mjeseca i deset dana u Jeruzalemu. Činio je zlo pred Gospodinom.
10 U idućoj godini dao ga kralj Nebukadnezar odvesti u Babilon zajedno s dragocjenim posuđem Gospodinova doma. Kraljem nad Judom i Jeruzalemom učinio je njegova brata Zedekiju.
11 Bila je Zedekiji dvadeset i jedna godina kad je postao kralj. Vladao je jedanaest godina u Jeruzalemu.
12 I on je činio zlo pred Gospodinom, njegovim Bogom. Nije se ponizio pred prorokom Jeremijom, koji mu je govorio kroz usta Gospodinova.
13 Uz to se odmetnuo od kralja Nebukadnezara, komu se bio zakleo na vjernost Bogom, ali je ostao tvrdovrat i nepokoran i nije se obratio Gospodinu, Bogu Izraelovu.
14 I svi su vrhovni svećenici zajedno s narodom počinili tolike nevjernosti svakojakim neznabožačkim idolskim grozotama i oskvrnuli su Gospodinov dom, koji je sebi posvetio u Jeruzalemu.
15 I Gospodin, Bog njihovih otaca, slao je k njima neprestano opomene preko svojih glasnika i slao ih rano ujutro, jer mu je bilo žao svojega naroda i svojega prebivališta.
16 A oni su se rugali Božjim glasnicima, prezirali su njegove opomene i smijali se njegovim prorocima, dok se nije raspalila srdžba Gospodinova na njegov narod tako da više nije bilo spasa.
17 Stoga je pustio da dođe na njih kaldejski kralj, koji je pobio mačem njihove mladiće u njihovu svetom domu. Nije sačuvao ni mladića ni djevojku, ni starca ni nemoćna; sve mu je dao u ruke.
18 I sve posuđe Božjega doma, veliko i malo, blago Gospodinova doma i kraljevo blago i njegovih vrhovnih činovnika—sve je on odnio u Babilon.
19 Onda su spalili Božji dom, srušili jeruzalemski zid i sve kuće spalili tako da su svi dragocjeni predmeti u njemu propali.
20 Potom sve što je bilo uteklo maču, odveo je u ropstvo u Babilon, gdje su morali njemu i njegovim sinovima robovati, dokle nije nastalo perzijsko kraljevstvo.
21 Da bi se ispunila riječ Gospodinova, koja je bila izrečena na usta Jeremijina: dok se zemlja ne naužije svojih Subotnjih dana. Dokle god stoji pusta održava svoje Subotnje dane, dok se ne navrši sedamdeset godina.
22 U prvoj godini vladanja perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Gospodinova, objavljena na Jeremijina usta, nadahnuo je Gospodin perzijskoga kralja Kira, da oglasi po svemu svojem kraljevstvu i raspiše, govoreći:
23 "Ovako govori Kir, perzijski kralj: 'Sva zemaljska kraljevstva dao mi je Bog, Gospodin u nebu. I on mi je zapovjedio da mu sagradim dom u Jeruzalemu u Judeji. Tko između vas svih pripada njegovu narodu, neka Gospodin, njegov Bog, bude s njim i neka ide gore!' "

Ezra

1 U prvoj godini vladanja perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Gospodinova, objavljena na Jeremijina usta, potaknuo je Gospodinov duh perzijskoga kralja Kira, da oglasi po svemu svojem kraljevstvu usmeno i pismeno, govoreći:
2 "Ovako govori Kir, kralj perzijski: Sva zemaljska kraljevstva dao mi je Bog, Gospodin u nebu. I on mi je zapovjedio da mu sagradim dom u Jeruzalemu u Judeji.
3 Tko između vas svih pripada njegovu narodu, neka Gospodin, njegov Bog, bude s njim i neka ide gore u Jeruzalem u Judeji i neka ondje gradi dom Gospodina, Boga Izraelova, Boga koji prebiva u Jeruzalemu.
4 Svuda gdje se još zadržavaju ostaci naroda neka ih stanovnici mjesta potpomognu srebrom i zlatom, imetkom i stokom, pokraj dragovoljnih darova za Božji dom u Jeruzalemu."
5 I tako se zaputili od glavara obiteljskih u Judi i Benjaminu i od svećenika i Levita svima kojima je to nadahnuo Bog, da opet sagrade Gospodinov dom u Jeruzalemu.
6 I svi, koji su s njima stanovali, potpomogli su ih posuđem srebrnim, zlatom, imetkom, stokom i dragocjenim darovima, pokraj svih dragovoljnih prinosa za Božji dom u Jeruzalemu.
7 A kralj Kir je iznio predmete Gospodinova doma koje je bio odnio iz Jeruzalema Nebukadnezar i stavio ga u hram svojega boga.
8 I to je dao iznijeti perzijski kralj Kir preko rizničara Mitredata, koji ga izbrojio judejskomu vladaru Šešbasaru.
9 Ovo mu je broj: trideset zlatnih zdjela, tisuća srebrnih zdjela, dvadeset i devet noževa,
10 trideset zlatnih čaša, četiri stotine i deset srebrnih čaša slične vrste, tisuću drugoga posuđa.
11 Svega pet tisuća i četiri stotine zlatnih i srebrnih predmeta. Sve je to ponio Šešbasar sobom kad su bili prognanici povedeni iz Babilona u Jeruzalem.

2 Ovo su ljudi one pokrajine koji su se vratili iz ropstva, koje je nekada odveo Nebukadnezar, babilonski kralj, u Babilon i koji se sad vratili u Jeruzalem i u Judeju, svaki u svoj grad.

2 Ovo su koji su se vratili pod vodstvom Zeruba-
bela, Ješue, Nehemije, Seraje, Reelaja, Mor-
dekaja, Bilšana, Mispara, Bigvaja, Rehuma i
Baana. Ovo je broj ljudi iz Izraelova naroda:
3 Paroševi ljudi: dvije tisuće stotinu sedamdeset i
dva;
4 Šefatijini ljudi: tri stotine sedamdeset i dva;
5 Arahovi ljudi: sedam stotina sedamdeset i pet;
6 Pahat-Moabovi ljudi, od Jošue i Joaba: dvije tis-
uće osam stotina i dvanaest;
7 Elamovi ljudi: tisuću i dvije stotine pedeset i četiri;
8 Zatuovi ljudi: devet stotina četrdeset i pet;
9 Zakajevi ljudi: sedam stotina i šezdeset;
10 Banijevi ljudi: šest stotina četrdeset i dva;
11 Bebajevi ljudi: šest stotina dvadeset i tri;
12 Azgadovi ljudi: tisuću dvije stotine dvadeset i
dva;
13 Adonikamovi ljudi: šest stotina šezdeset i šest;
14 Bigvajevi ljudi: dvije tisuće pedeset i šest;
15 Adinovi ljudi: četiri stotine pedeset i četiri;
16 Aterovi od Ezekije ljudi: dvadeset i osam;
17 Bezajevi ljudi: tri stotine dvadeset i tri;
18 Jorini ljudi: stotinu i dvanaest;
19 Hašumovi ljudi: dvije stotine dvadeset i tri;
20 Gibarovi ljudi: devedeset i pet;
21 ljudi iz Betlehema: stotinu dvadeset i tri;
22 ljudi iz Netofe: pedeset i šest;
23 ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam;
24 ljudi iz Azmaveta: četrdeset i dva;
25 ljudi iz Kirjat-Jearima: Kefirah i Beerota sedam
stotina četrdeset i tri;
26 ljudi iz Rame i Gebe: šest stotina dvadeset i
jedan;
27 ljudi iz Mikmaša: stotinu dvadeset i dva;
28 ljudi iz Betela i Aja: dvjesta dvadeset i tri;
29 ljudi iz Neba ljudi: pedeset i dva;
30 ljudi iz Magbiša: stotinu pedeset i šest;
31 ljudi iz Novoga Elama: tisuću i dvije stotine pe-
deset i četiri;
32 ljudi iz Harima: tri stotine i dvadeset;
33 ljudi iz Loda, Hadida i Ona: sedam stotina
dvadeset i pet;
34 ljudi iz Jerihona: tri stotine četrdeset i pet;
35 ljudi iz Senae: tri tisuće šest stotina i trideset.
36 Svećenici: devet stotina sedamdeset i tri sina
Jedajina iz kuće Ješuine;
37 Imerovi sinovi: tisuću pedeset i dva;
38 Pašhurovi sinovi: tisuću dvije stotine četrdeset
i sedam;
39 Harimovi sinovi: i tisuću i sedamnaest.
40 Leviti: sedamdeset i četiri sina Ješuina i Kad-
mielova iz kuće Hodavjine.
41 Pjevača je bilo stotinu dvadeset i osam Asa-
fovih sinova.
42 Vratara je bilo svega stotinu trideset i devet
Šalumovih sinova, Aterovih sinova, Talmonovih
sinova, Akubovih sinova, Hatitinih sinova i Šoba-
jevih sinova.
43 Netineji su bili: Sihini sinovi, Hasufini sinovi,
Tabaotovi sinovi,
44 Kerosovi sinovi, Siahini sinovi, Padonovi si-
novi,
45 Lebanovi sinovi, Hagabini sinovi, Akubovi si-
novi,
46 Hagabovi sinovi, Šamlajevi sinovi, Hananovi
sinovi,
47 Gidelovi sinovi, Gaharovi sinovi, Reajini sinovi,
48 Resinovi sinovi, Nekodini sinovi, Gazamovi si-
novi,
49 Uzini sinovi, Paseahini sinovi, Bezajevi sinovi,
50 Asnanini sinovi, Meunimovi sinovi, i Nefusimovi
sinovi,
51 Bakbukovi sinovi, Hakufini sinovi, Harhurovi
sinovi,
52 Baslutovi sinovi, Mehidin sinovi, Haršini sinovi,
53 Barkosovi sinovi, Siserini sinovi, Tamahovi si-
novi,
54 Nesiahovi sinovi i Hatifini sinovi.
55 Među sinovima sluga Salomonovih bili su Sota-
jevi sinovi, Soferetovi sinovi, Perudini sinovi,
56 Jaalini sinovi, Darkonovi sinovi, Gidelovi sinovi,
57 Šefatijini sinovi, Hatilovi sinovi, Pokeret-Ze-
baimovi sinovi i Amijevi sinovi.
58 Svega je bilo tri stotine devedeset i dva sina
netineja sluga Salomonovih.
59 Ovo su koji su se vratili iz Tel-Melaha, Tel-
Harše, Keruba, Adana i Imera, a nisu mogli doka-
zati da je njihova obitelj i njihovo podrijetlo od
Izraela:
60 Dalajini sinovi Tobijini sinovi i Nekodini sinovi:
šest stotina pedeset i dva sina;
61 od svećeničkih sinova: Hobajini sinovi, Hako-
sovi i Barzilajevi sinovi, koji se bio oženio jednom
od kćeri Gileadovca Barzilaja i nazvao se po nji-
hovu imenu.
62 Oni su tražili svoje rodovnice. Kako ih se nije
moglo naći, bili su neko vrijeme odstranjeni iz
svećenstva.
63 Namjesnik im zabranio jesti od najsvetijega dok
se svećenik ne posluži Urimom i Tumimom.
64 Sva zajednica skupa brojila je četrdeset i dvije
tisuće tri stotine i šezdeset,
65 osim sluga i sluškinja; njih je bilo sedam tisuća
tri stotine trideset i sedam. K tomu je pridošlo još
dvjesta pjevača i pjevačica.
66 Oni su imali sedam stotina trideset i šest konja,
dvjesta četrdeset i pet mazgi,
67 četiri stotine trideset i pet deva, šest tisuća se-
dam stotina i dvadeset magaraca.
68 Od obiteljskih glavara neki došavši Gospodi-
novu domu u Jeruzalemu davali su dragovoljne
prinose za Božji dom, da se opet sagradi na svo-
jem mjestu.
69 Po svojoj mogućnosti dali su u građevnu
riznicu: zlata šezdeset i jednu tisuću drahmi, sre-
bra pet tisuća mina, uz to stotinu svećeničkih ha-
ljina.
70 I tako se naselili svećenici i Leviti i ljudi iz naro-
da, i pjevači, vratari i netineji u svojim gradovima, a
sav Izrael u svojim gradovima.

3 A kad je došao sedmi mjesec—sinovi Izrae-
lovi bili su već u svojim gradovima—skupio se
narod jednodušno u Jeruzalem.
2 I Ješua, sin Josadakov, sa svojom braćom i
Zerubabel, sin Šealtielov, sa svojom braćom ustali
su da opet sagrade žrtvenik Boga Izraelova, pa da
prinose na njemu žrtve paljenice, kako piše u za-
konu Mojsija, Božjega čovjeka.
3 Oni su podigli žrtvenik na starom njegovu
temelju, jer su bili u strahu od stanovnika zemlje, i
prinosili su na njemu Gospodinu žrtve paljenice
jutrom i večerom.
4 I svetkovinu sjenica su proslavili po propisu i pri-
nosili su svaki dan u propisanom broju žrtve
paljenice, kako je bilo zapovjeđeno za svaki dan.
5 I potom stalnu žrtvu paljenicu, žrtve na mjesece
mlađake i na sve svete svetkovine Gospodinove i
žrtve onih koji bi prinijeli Gospodinu dragovoljan
prinos.
6 Od prvoga dana sedmoga mjeseca počeli su pri-
nositi Gospodinu žrtve paljenice, premda još nije
bio postavljen temelj za Gospodinov dom.
7 Kamenarima i drvodjeljama davali su novce, a

Sidoncima i Tircima jelo, piće i ulje da dovoze cedrova drva iz Lebanona na more u Jopu, kako im je bio dopustio perzijski kralj Kir.

8 Druge godine po njihovu povratku Božjemu domu u Jeruzalem, drugoga mjeseca, prihvatili se posla Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, i ostali njihovi sudruzi, svećenici i Leviti i svi koji su se bili vratili iz ropstva u Jeruzalem. Postavili su Levite od dvadeset godina naviše da nadziru poslove oko Gospodinova doma.

9 Ješua sa svojim sinovima i braćom, Kadmiel sa svojim sinovima, Judini sinovi bili su jednodušno spremni da vode nadzor nad radnicima na Božjemu domu; isto tako sinovi Henadadovi i njihovi sinovi i njihova braća Leviti.

10 Kad su graditelji Gospodinova doma polagali temelj, postavili su se svećenici u svečanim odjećama s trubama i Leviti iz obitelji Asafove s cimbalima da hvale Gospodina po zapovijedi Davida, Izraelova kralja.

11 I hvalili su i slavili Gospodina pjevajući naizmjence, govoreći: “Dobrostiv je on, i njegova milost traje vječno nad Izraelom.” I sav je narod klicao iza glasa i hvalio Boga što se položio temelj Gospodinovu domu.

12 Od starijih svećenika, Levita i obiteljskih glavara, koji su bili vidjeli prijašnji dom, mnogi su udarili u glasan plač, kad se pred njihovim očima postavljao temelj ovomu domu. Mnogi su drugi podvikivali i klicali od radosti.

13 Nije se moglo od glasne i radosne vike razabrati plač ljudi, jer je narod podvikivao i klicao iza glasa i vika se daleko čula.

4 Kad su čuli Judini i Benjaminovi neprijatelji, da oni koji su se vratili iz ropstva zidaju dom Gospodinu, Bogu Izraelovu,

2 došli su k Zerubabelu i k obiteljskim glavarima i zatražili od njih: “Htjeli bismo graditi s vama jer štujemo vašega Boga kao i vi i žrtvujemo njemu od dana asirskoga kralja Esar Hadona, koji nas je doveo ovamo.”

3 A Zerubabel, Ješua i ostali obiteljski i izraelski glavari odgovorili im: “Mi ne smijemo svojem Bogu zidati dom zajedno s vama. Mi ćemo ga sami podignuti Gospodinu, Bogu Izraelovu, kako nam je zapovjedio kralj Kir, kralj perzijski.”

4 Onda su stanovnici zemlje gledali da obeshrabre judejski narod i smetao im kod zidanja.

5 I potkupili su visoke činovnike protiv njih da osujete njihovu namjeru. Tako je ostalo za sve dane vladanja perzijskoga kralja Kira do vladanja perzijskog kralja Darija.

6 I pod vladanjem Ahasvera, u početku njegova vladanja, sastavili su tužbu protiv stanovnika Jude i Jeruzalema.

7 I za vremena Artakserksova uprave Bišlam, Mitredat, Tabel s ostalom svojom braćom pismo Artakserksu, perzijskomu kralju. Tužba je bila sastavljena na aramejskom pismu i jeziku.

8 Predstojnik Rehum i pisar Šimšaj napisali su izvještaj kralju Artakserksu protiv Jeruzalema s ovim sadržajem:

9 “Predstojnik Rehum i pisar Šimšaj i ostali njihovi sudruzi: Dinajci, Afarsatatejci, Tarpelatejci, perzijski i erekski narod, Babilonci, Šušanci, Dehavijci i Elamci.

10 Tako isto ostali narodi koje odveo veliki i slavni Osnaper i naseli po samarijskim gradovima i po ostalim krajevima s onu stranu Rijeke—i tako dalje.”

11 Riječi pisma koje su njemu poslali, ove su: “Kralju Artakserksu tvoje sluge, ljudi s onu stranu Rijeke—i tako dalje.

12 Neka je na znanje kralju da su Judejci, koji su krenuli od tebe ovamo, došli k nama u Jeruzalem. Oni zidaju opet ovaj buntovnički i opaki grad, i opet popravljaju zidove i opravljaju brane.

13 Pa neka je kralj upozoren na to: ako se ovaj grad opet sazida i zidovi se opet poprave, neće oni više davati danka, ni poreza, ni carine. S tim će pretrpjeti štetu kraljevski dohodci.

14 Jer mi dobivamo pomoć s dvora, te nam ne priliči da gledamo dalje kraljevu štetu, zato podnosimo kralju ovaj izvještaj.

15 Treba samo pogledati u knjigu povijesti tvojih otaca. Naći ćeš onda u knjizi ljetopisa i doznat ćeš da je ovaj grad bio buntovnički grad i da je na štetu kraljevima i pokrajinama, i da su se u njemu od davnina dizale bune, i zato je i bio ovaj grad razoren.

16 Mi upozoravamo kralja na to da, ako se ovaj grad opet sazida i njegovi se zidovi opet poprave, onda neće ništa ostati tvoje s onu stranu Rijeke.”

17 Kralj je poslao ovaj odgovor predstojniku Rehumu, pisaru Šimšaju i ostalim njihovim sudruzima, koji su stanovali u Samariji i ostalim krajevima s onu stranu Rijeke: “Pozdrav—i tako dalje.

18 Pismo što ste nam ga poslali meni je točno pročitano.

19 Na moju zapovijed potražilo se i našlo se da je taj grad od davnina ustajao na kraljeve i da su u njemu bili ustanci i bune.

20 Moćni kraljevi vladali su u Jeruzalemu i proširili svoju vlast na sve krajeve s onu stranu Rijeke, tako da su im se davali danci, porezi i carine.

21 I zato naredite da se zabrani onim ljudima opet zidati taj grad, dok ja to ne dopustim!

22 Pazite da ne budete nemarni u toj stvari, pa da iz toga ne poraste veće zlo na štetu kraljevima!”

23 Kad su bile pročitane riječi zapovijedi kralja Artakserksa pred Rehumom i pisarom Šimšajem i pred njihovom braćom, oni su brže otišli u Jeruzalem k Judejcima i zapovjedili im obustavu pod prijetnjom sile i pritiska.

24 Onda se obustavio posao na Božjemu domu u Jeruzalemu. Mirovao je do druge godine vladanja perzijskoga kralja Darija.

5 Onda su po zapovijedi Boga Izraelova ustali Judeji i u Jeruzalemu, prorok Hagaj i Zaharija, sin Idov.

2 Potom se podigli Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov da opet počnu zidati Božji dom u Jeruzalemu; i Božji proroci bili su uz njih i pomagali im.

3 U ono vrijeme pojavili se kod njih Tatnaj, namjesnik područja s onu stranu Rijeke, i Šetar-Boznaj i njihovi sudruzi i upitali ih: “Tko vam je dopustio da zidate taj dom i da popravljate te zidove?”

4 Onda su im odgovorili imenujući ljude koji su gradili tu zgradu.

5 A oko njihova Boga počivalo je na judejskim starješinama, tako da im nisu htjeli obustaviti rad dok ne ode izvještaj Dariju i ne dođe im o tom pismeni odgovor.

6 Riječi pisma koje su poslali kralju Dariju Tatnaj, namjesnik s onu stranu Rijeke, i Šetar-Boznaj i njihovi sudruzi, Afarsatatejci s onu stranu Rijeke.

7 U izvještaju što su mu ga poslali bilo je napisano ovo: “Kralju Dariju svaka sreća!

8 Neka je na znanje kralju da smo došli u zemlju Judeju domu velikoga Boga, koji se zida od ve-

likoga kamena, a u zidove se stavlja drvlje. Posao
se revno obavlja i napreduje živo pod njihovim ru-
kama.
9 Upitali smo tamošnje starješine ovako: 'Tko vam
je dopustio da zidate taj dom i da popravljate te
zidove?'
10 I za njihova imena upitali smo da ti ih javimo, i
zapisali smo imena onih ljudi koji im stoje na čelu.
11 Oni su nam odgovorili ovo: 'Mi smo štovatelji
Boga neba i zemlje i zidamo opet ovaj dom koji je
bio podignut mnogo godina prije ovoga vremena.
Veliki Izraelov kralj gradio ga je i dovršio.
12 Ali pošto su se naši djedovi razgnjevili Boga ne-
beskoga, dao ih u ruke Kaldejcu Nebukadnezaru,
babilonskom kralju. On je razorio ovaj dom i odveo
narod u ropstvo u Babilon.
13 Ali prve godine Kira, babilonskoga kralja, zapo-
vjedio je kralj Kir da se opet sazida ovaj Božji dom
.
14 I zlatno i srebrno posuđe Božjega doma, koje je
Nebukadnezar bio odnio iz doma u Jeruzalemu i
donio u hram u Babilon, dao je kralj Kir iznijeti iz
hrama u Babilonu. Ono je bilo dano čovjeku po im-
enu Šešbasaru, koga je on postavio namjes-
nikom.
15 Njemu je zapovjedio: 'Uzmi ovo posuđe, pa idi
i stavi ih u dom u Jeruzalemu! Dom Božji mora se
opet sazidati na svojem prijašnjem mjestu.'
16 Onda je došao onaj Šešbasar i postavio temelj
Božjemu domu u Jeruzalemu. Od onoga vremena
do sada zida se na njemu; ali još uvijek nije gotov.
17 Stoga neka se, ako je po volji kralju, dao je
potražiti u riznici kraljevskoj ondje u Babilonu je li
tako da je kralj Kir zapovjedio da se opet sazida
Božji dom u Jeruzalemu. Kralj neka bi nam o tom
poslao odluku!' "

6 Onda je kralj Darije zapovjedio da se potraži u
pismohrani, u kojoj se ondje u Babilonu po-
hranjivalo blago.
2 Našao se i u palači u Ekbatani, koja je u pokrajini
Mediji, jedan pismeni svitak s ovom poveljom:
3 "Prve godine kralja Kira izdao je kralj Kir ovu za-
povijed u stvari Božjega doma u Jeruzalemu:
'Neka se opet podigne dom kao mjesto gdje se
kolju žrtve zaklanice i prinose žrtve paljenice.
Visina mu neka bude šezdeset lakata; šezdeset
lakata neka mu bude i širina!
4 Tri reda neka budu od velikoga kamenja i jedan
red od novoga drva. Troškove će podmiriti kraljev-
ska riznica.
5 I zlatno i srebrno posuđe Božjega doma koje je
Nebukadnezar uzeo iz doma u Jeruzalemu i donio
u Babilon, neka se vrati natrag i odnese u dom koji
je u Jeruzalemu svako na svoje prijašnje mjesto, i
neka se postavi u Božji dom.
6 Zato uklonite se odatle, Tatnaju, namjesniče s
onu stranu Rijeke, i Šetar-Boznaju sa svojom
braćom, Afarsatatejcima s onu stranu Rijeke!
7 Pustite neka se radi na tom Božjemu domu!
Judejski namjesnik i judejske starješine neka opet
sazidaju onaj Božji dom na njegovu prijašnjem
mjestu!
8 Još zapovjedam što ćete činiti onim judejskim
starješinama da bi se sazidao taj Božji dom: Iz kra-
ljevskih poreznih dohodaka od pokrajine s onu
stranu Rijeke, neka se onim ljudima, odmah is-
plaćuju troškovi, tako da nisu u tomu ometani.
9 Što inače treba, junaca, ovnova i janjaca za žrtve
paljenice Bogu nebeskomu, pšenice, soli, vina i
ulja, neka im se, kako rekli svećenici u Jeruzale-
mu, daje svaki dan bez uskraćivanja,
10 da prinose Bogu nebeskomu ugodne žrtve i da
se mole za život kralja i njegove obitelji!'
11 Još zapovjedam: tko prestupi ovu uredbu, iz
njegove kuće neka se istrgne greda i zabode se, i
on na njoj neka se objesi! A njegova kuća za kaznu
neka se pretvori u bunište!
12 Bog, koji je ondje nastanio svoje Ime, neka sruši
svakoga kralja i svaki narod koji bi se usudio pre-
stupiti ovu zapovijed i razoriti onaj Božji dom u Je-
ruzalemu! Ja, Darije, izdao sam ovu zapovijed;
neka se točno izvrši."
13 Onda Tatnaj, namjesnik s onu stranu Rijeke, i
Šetar-Boznaj i njihovi sudruzi učinili su točno
onako kako im je zapovjedio kralj Darije.
14 Starješine judejske mogle su dalje zidati i
napredovali su sretno po proročanstvu proroka
Hagaja i Zaharije, Idova sina. Tako su napokon
priveli kraju gradnju, kako su bili zapovjedili Bog
Izraelov i perzijski kraljevi Kir, Darije i Artakserks.
15 Dovršili su dom do trećega dana mjeseca
Adara u šestoj godini vladanja kralja Darija.
16 I Izraelovi sinovi, svećenici, Leviti i ostali koji su
se vratili iz ropstva proslavili su veoma radosno
posvetu Božjega doma.
17 Žrtvovali su za posvetu Božjega doma stotinu
junaca, dvjesta ovnova, četiri stotine janjaca i kao
žrtvu za grijeh za sav Izrael dvanaest jaraca prema
broju Izraelovih plemena.
18 Onda su postavili svećenike po njihovim redo-
vima i Levite po njihovim razredima da služe Bogu
u Jeruzalemu, kako je to propisano u Mojsijevoj
knjizi.
19 Potom su proslavili, oni koji su se vratili iz rop-
stva, Svetkovinu Pashe četrnaestoga dana prvo-
ga mjeseca.
20 Jer su se bili svi očistili, svećenici i Leviti. Svi su
bili čisti i tako su zaklali Pashalne janjce za sve koji
su se vratili iz ropstva, i za svoju braću, svećenike,
i za sebe same.
21 Onda su jeli zajedno Izraelovi sinovi koji su se
vratili iz ropstva i svi koji su se bili odvojili od nečis-
toće neznabožaca u zemlji pa se pridružili njima,
da tako traže Gospodina, Izraelova Boga.
22 Onda su svetkovali veoma radosno sedam
dana Svetkovinu beskvasnih kruhova, jer ih je bio
Gospodin ispunio radošću kad im je skrenuo nak-
lonost asirskog kralja tako da ih je podupirao u
poslu oko doma Izraelova Boga.

7 Poslije ovih događaja za vladanja perzijskoga
kralja Artakserksa vratio se Ezra, sin Seraje,
sina Azarije, sina Hilkije,
2 sina Šaluma, sina Sadoka, sina Ahituba,
3 sina Amarije, sina Azarije, sina Merajota,
4 sina Zarahije, sina Uzije, sina Bukija,
5 sina Abišua, sina Finehasa, sina Eleazara, sina
velikog svećenika Arona.
6 Ovaj Ezra vratio se iz Babilona. Bio je književnik,
vješt Mojsijevu zakonu koji je bio dao Gospodin,
Bog Izraelov. Jer je ruka Gospodina, njegova
Boga, bila nad njim, dopustio mu je kralj sve što je
zaželio.
7 Ujedno je došlo u Jeruzalem mnoštvo Izraelovih
sinova, svećenika, Levita, pjevača, vratara i net-
ineja. Bilo je to sedme godine kralja Artakserksa.
8 On je došao u Jeruzalem petoga mjeseca sedme
kraljeve godine.
9 Prvoga dana prvoga mjeseca bila je zapovijed
polaska iz Babilona, i prvoga dana petoga mjese-
ca došao je on u Jeruzalem, jer je dobrostiva ruka
njegova Boga bila nad njim.
10 Jer je Ezra bio upravio svoju težnju na to da is-

tražuje Božji zakon i da ga izvršuje i da poučava u Izraelu zakon i pravo.
11 Ovako glasi pismo koje je dao kralj Artakserks književniku i svećeniku Ezri, tumačitelju Gospodinovih zapovijedi i uredaba u Izraelu:
12 "Artakserks, kralj nad kraljevima, svećeniku Ezri, tumačitelju zakona Boga nebeskoga—i tako dalje.
13 Ja izdajem zapovijed da svaki koji u mojem kraljevstvu od Izraelova naroda, njegovih svećenika i Levita hoće poći od svoje volje u Jeruzalem, smije ići s tobom.
14 Jer ti si poslan od kralja i njegovih sedam savjetnika da istražiš prilike u Judeji i Jeruzalemu na temelju zakona svojega Boga, koji je u tvojoj ruci;
15 da odneseš srebro i zlato, koje su kralj i njegovi savjetnici darovali za Boga Izraelova, koji prebiva u Jeruzalemu;
16 i sve srebro i zlato što ćeš dobiti u svoj babilonskoj pokrajini, uz milostinju naroda i svećenika što je oni prilože za dom svojega Boga u Jeruzalemu.
17 Prema tomu kupi brižno za taj novac junaca, ovnova i janjaca s prinosima i njihovim naljevima i prinesi ih na žrtveniku doma vašega Boga u Jeruzalemu!
18 Što se tebi i tvojoj braći svidi da učinite s ostalim srebrom i zlatom, to učinite po volji svojega Boga!
19 Posuđe što ti je bilo dano za službu u domu tvojega Boga, predaj pred Bogom u Jeruzalemu!
20 Drugo što ustreba domu tvojega Boga, te bi ti još imao potrošiti, smiješ namiriti iz kraljevske blagajne.
21 S tim ja, kralj Artakserks, izdajem zapovijed svim blagajnicima s onu stranu Rijeke. Sve što zatraži od vas svećenik Ezra, tumačitelj zakona nebeskoga kralja, mora se točno učiniti,
22 do stotinu talenata srebra, stotinu kora pšenice, stotinu bata vina, stotinu bata ulja i soli bez obračuna.
23 Sve što ustreba po zapovijedi nebeskoga Boga, neka se brižno učini za dom nebeskoga Boga, da ne padne kazneni sud na kraljevstvo kralja i njegovih sinova.
24 Nadalje neka znate da nitko nije ovlašten uzimati danak, porez ili carinu od bilo koga svećenika, Levita, pjevača, vratara, netineja ili drugoga sluge toga Božjega doma!
25 A ti, Ezra, po mudrosti svojega Boga što je imaš, postavi suce i upravitelje koji će suditi svemu narodu s onu stranu Rijeke, naime, svima onima koji znaju zakone tvojega Boga! Tko ih još ne zna, toga poučite!
26 A svaki, koji ne bi izvršivao zakona tvojega Boga i zakona kraljeva, neka se odmah sudbeno kazni: bilo smrću, ili progonom, ili globom, ili tamnicom."
27 Blagoslovljen neka je Gospodin, Bog naših otaca, koji je nadahnuo kralja da proslavi Gospodinov dom u Jeruzalemu!
28 On mi je dao te sam našao milost kod kralja i njegovih savjetnika i kod svih visokih kraljevih dostojanstvenika. I tako sam se ja odvažio, jer je ruka Gospodina, mojega Boga bila nada mnom, i skupio glavare izraelske, koji su trebali poći sa mnom.

8 Ovo su glavari otačkih rodova sa svojim rodoslovljem koji su za vladanja kralja Artakserksa bili pošli sa mnom iz Babilona u Jeruzalem:
2 Od Finehasovih sinova: Geršom; od Itamarovih sinova: Daniel; od Davidovih sinova, Hatuš,
3 Šekanijini sinovi; od Paroševih sinova: Zaharija i s njim upisanih stotinu i pedeset muškaraca;
4 Pahat Moabovi sinovi: Elioenaj, sin Zerahjin, i s njim dvije stotine muškaraca;
5 Šekanijini sinovi: sin Jahaziel i s njim tri stotine muškaraca;
6 Adinovi sinovi: Abed, sin Jonatanov, i s njim pedeset muškaraca;
7 Elamovi sinovi: Izaija, sin Atalijin, i s njim sedamdeset muškaraca;
8 Šefatijini sinovi: Zebadija, sin Mihaelov, i s njim osamdeset muškaraca;
9 Joabovi sinovi: Obadija, sin Jehielov, i s njim dvije stotine i osamnaest muškaraca;
10 Banijevi sinovi: Šelomit, sin Josifjin, i s njim stotinu i šezdeset muškaraca;
11 Bebajevi sinovi: Zaharija, sin Bebajev, i s njim dvadeset i osam muškaraca;
12 Azgadovi sinovi: Johanan, sin Hakatanov, i s njim stotinu i deset muškaraca;
13 Adonikamovi sinovi: koji su kasnije došli, po imenu Elifelet, Jeiel i Šemaja, i s njima šezdeset muškaraca;
14 Bigvajevi sinovi: Utaj i Zabud i s njima sedamdeset muškaraca.
15 Ja sam ih skupio na rijeci što teče prema Ahavi i ostali smo ondje u taboru tri dana. Kad sam pregledao narod i svećenike, nisam našao nijednoga Levita među njima.
16 Zato sam poslao obiteljske glavare Eliezera, Ariela, Šemaju, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zahariju i Mešulama, i učitelje Jojariba i Elnatana.
17 Ove sam upravio Idu, predstojniku u mjestu Kasifji, i stavio im u usta riječi što će ih reći Idu i njegovoj braći, netinejima, u mjestu Kasifji, da nam dovedu sluge za dom našega Boga.
18 Onda su nam doveli—jer je dobrostiva ruka našega Boga bila nad nama – čovjeka razumna između sinova Mahlija, sina Levija, sina Izraelova, naime, Šerebju sa njegovim sinovima i njegovom braćom, osamnaest ljudi;
19 i Hašabju i s njim Izaiju od Merarijevih sinova s njegovom braćom i njihovim sinovima, dvadeset ljudi,
20 i od netineja, koje su bili darovali David i glavari da služe Levitima, dvjesta i dvadeset netineja. Svi su ovi imenovani poimence.
21 Onda sam dao ondje na rijeci Ahavi oglasiti post da se ponizimo pred svojim Bogom i da izmolimo od njega sretan put sebi, svojoj djeci i svemu svojem blagu.
22 Stidio sam se, naime, zamoliti od kralja momčadi i konjanika da nas brane od neprijatelja putom. Mi smo bili dapače izjavili kralju: "Ruka je našega Boga nad svima koji ga zamole na njihovo dobro, a njegov jaki gnjev pogodi sve koji ga ostave."
23 Mi smo dakle postili i molili se svojem Bogu za to i on nas uslišao.
24 Nato sam izabrao između najuglednijih svećenika dvanaestoricu, naime, Šerebju, Hašabju i s njima desetoricu njihove braće.
25 Ovima sam izmjerio srebro i zlato; posuđe, posvetni dar za kuću našega Boga što su darovali kralj, njegovi savjetnici i dostojanstvenici i svi Izraelovi sinovi koji su se ondje našli.
26 Izmjerio sam im u ruke: šest stotina i pedeset talenata srebra, srebrnoga posuđa stotinu talenata, stotinu talenata zlata.
27 Nadalje, dvadeset zlatnih čaša od tisuću drahmi i dvije posude od sjajne mjedi fine, skupocjene kao zlato.
28 Pritom sam im rekao: "Vi ste sveti Gospodinu, i

posuđe je sveto, i srebro i zlato je dragovoljni prinos Gospodinu, Bogu vaših otaca.
29 Čuvajte to brižno, dokle ne izmjerite pred svećeničkim glavarima i Levitima i obiteljskim glavarima Izraelovih sinova u Jeruzalemu, u sobama Gospodinova doma!"
30 Onda su primili svećenici i Leviti izmjereno srebro i zlato zajedno s posuđem da odnesu u Jeruzalem u kuću našega Boga.
31 Dvanaestoga dana prvoga mjeseca krenuli smo od rijeke Ahave da idemo u Jeruzalem. Ruka našega Boga bila je nad nama, on nas je sačuvao od neprijatelja i razbojnika.
32 Tako smo došli u Jeruzalem i ostali smo ondje tri dana.
33 A četvrti dan izmjerilo se srebro, zlato i posuđe u kući našega Boga u ruke svećeniku Meremotu, sinu Urijinu. Uz njega je bio Eleazar, sin Finehasov, i osim ovih bili su nazočni Leviti Jozabad, sin Ješuin, i Noadja, sin Binujev.
34 Na broj i na mjeru bilo je sve izmjereno, i onda je bila zapisana ukupna mjera.
35 Oni koji su se vratili iz ropstva, mnoštvo prognanika, žrtvovali su Bogu Izraelovu dvanaest junaca za sav Izrael, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam janjaca, i na žrtvu za grijeh dvanaest jaraca, to sve kao žrtvu paljenicu Gospodinu.
36 Onda su oni predali zapovijedi kraljeve satrapima i namjesnicima s onu stranu Rijeke; i ovi su potpomogli narod i Božji dom.

9 Kad se to bilo svršilo, pristupili su k meni predstojnici, govoreći: "Izraelov narod, svećenici i Leviti nisu se odvojili od zemaljskih naroda unatoč njihovim grozotama, naime, od Kanaanaca, Hitejaca, Perizejaca, Jebusejaca, Amonaca, Moabaca, Egipćana i Amorejaca.
2 Oni, dapače, uzeli su njihove kćeri za žene sebi i svojim sinovima. Tako se pomiješa sveti rod sa stanovnicima zemlje. Glavari i predstojnici bili su prvi u toj opačini."
3 Kad sam to čuo, razderao sam donju svoju haljinu i svoju gornju odjeću, raščupao sam sebi kosu na svojoj glavi i na svojoj bradi i sjeo sam duboko potresen.
4 Onda su se skupili oko mene svi koji su se bojali zapovijedi Boga Izraelova zbog opačine onih koji su se vratili iz ropstva. A ja sam ostao sjedeći duboko potresen do večernje žrtve.
5 O večernjoj žrtvi ustao sam duboko tužan, razderao sam opet donju svoju haljinu i gornju svoju odjeću, pao sam ničice na svoja koljena, raširio sam svoje ruke Gospodinu, svojem Bogu,
6 i pomolio sam se: "Bože moj, stidim se i bojim se podignuti svoje lice tebi, Bože moj, jer naša zlodjela narasla nama preko glave, i krivnja je naša doprla do nebesa.
7 Od vremena svojih otaca do danas mi smo u velikoj krivnji i zbog naših zlodjela bili smo mi, naši kraljevi i svećenici, predani zemaljskim kraljevima pod mač, u ropstvo, u grabež i u javnu sramotu, kako je slučaj danas.
8 Sada nam doduše došlo za čas milosrđe od Gospodina, našega Boga, s tim da nam još ostavi ostatak i na svojem svetom mjestu dao nam dom, da bi naš Bog opet prosvijetlio oči naše i dao nam malo nove životne snage u našemu ropstvu.
9 Doduše, mi smo još uvijek robovi, ali nas naš Bog nije ostavio u našemu ropstvu, nego nam dao da nađemo milost pred perzijskim kraljevima, tako da su nam oni dali toliko životne slobode, te smo mogli dom svojega Boga opet podignuti i učiniti da nanovo ustane iz svojih ruševina i dao nam obranu u Judeji i Jeruzalemu.
10 A što da sada, Bože, reknemo poslije takvih događaja? Jer smo ostavili tvoje zapovijedi,
11 koje si nam dao preko svojih sluga, proroka, kad si zapovjedio: 'Zemlja u koju idete da je zauzmete onečišćena je nečistoćom zemaljskih naroda zbog odurnosti kojima se napunila od jednoga kraja do drugoga u svojoj nečistoći.
12 Ne dajite, zato, nikada svojih kćeri za njihove sinove, niti uzimajte njihove kćeri za svoje sinove! Ne tražite nikada i nigdje njihova dobra i njihove koristi, da budete jaki i da možete uživati dobra zemlje i svoju djecu imati za baštinike dovijeka.'
13 Poslije svega toga što je došlo na nas zbog naših zlih djela i naše velike krivnje, premda si nas, Bože naš, kaznio manje nego što su to naše opačine zaslužile, i ostavio si nam ovaj ostatak,
14 zar ćemo ponovo prestupati tvoje zapovijedi i sprijateljiti se s ovim gadnim narodima? Ne bi li nas morao kazniti sve do uništenja tako da više ne preostane ni jedan ostatak?
15 Ali ti si, Gospodine, Bože Izraelov, dobrostiv, jer mi smo danas ostali kao spašeni. Evo, mi stojimo pred tobom sa svojom takvom krivnjom da ne može za to stajati ni jedan pred tobom."

10 Dok se Ezra tako molio i plačući pred Božjim domom, prostrt priznavao svoju krivnju, skupilo se oko njega veliko mnoštvo Izraelaca, ljudi, žena i djece, i narod je gorko plakao.
2 Onda je progovorio Šekanija, sin Jehielov, od Elamovih sinova Ezri, govoreći: "Mi smo sagriješili protiv svojega Boga što smo uzimali žene strankinje iz zemaljskih naroda, ali za to još ima uzdanja Izraelu.
3 Mi ćemo se sada svojem Bogu svečano obvezati, da ćemo otpustiti sve žene s njihovom djecom, ako ti, gospodaru, i oni koji se boje zakona našega Boga, držite to za korisno. Po zakonu neka se postupa!
4 Ustani, jer je ovo tvoj posao, i mi smo uza te. Budi hrabar i učini to!"
5 Ezra je ustao i zakleo glavare svećenika, Levita i svega Izraela da učine po tom prijedlogu; i zakleli su se.
6 Potom je ostavio Ezra mjesto pred Božjim domom i otišao u sobu Johanana, sina Elijašibova. On je ušao ondje, ali nije ništa jeo ni pio, jer je bio rastužen zbog opačine onih koji su se vratili iz ropstva.
7 Onda su oglasili po Judeji i Jeruzalemu da se svi koji su se vratili iz ropstva moraju skupiti u Jeruzalemu.
8 Onomu koji ne bi došao za tri dana prema zaključku glavara i starješina, uništit će se sve što ima, a on sam bit će odstranjen iz zajednice onih koji su se vratili iz ropstva.
9 I skupili se svi ljudi od Jude i Benjamina za tri dana u Jeruzalem. Bilo je to devetoga mjeseca, dvadesetoga dana u mjesecu. Sav je narod sjedio na trgu pred Božjim domom, dršćući zbog te stvari i od jake kiše.
10 Svećenik Ezra podigao se i rekao im: "Svi ste sagriješili kad ste se oženili strankinjama, te ste s tim još umnožili Izraelovu krivnju.
11 Zato sad priznajte krivnju pred Gospodinom, Bogom svojih otaca, i činite po njegovoj volji! Odvojite se od zemaljskih naroda i od žena strankinja!"
12 Sva skupština je odgovorila u sav glas, gov-

oreći: "Spremni smo tako učiniti kako si nam
rekao.
13 Ali naroda ima mnogo i kišovito je vrijeme, ne
može se zato ostati vani. I ta stvar ne da se svršiti
u jedan ili u dva dana, jer nas ima veoma mnogo
koji smo u tom sagriješili.
14 Naši predstojnici neka bi jamčili za svu zajedni-
cu da svi, koji su u našim gradovima doveli kući
žene strankinje, došli su u određeno vrijeme i s
njima starješine i suci pojedinih gradova, dokle se
od nas ne odvrati žestoki gnjev našega Boga za tu
stvar."
15 Samo Jonatan, sin Asahelov, i Jahzija, sin
Tikvin, nastupili su protiv. Mešulam i Levit Šabetaj
podupirali su ga.
16 Ali oni koji su se vratili iz ropstva učinili su po
gornjem prijedlogu. Svećenik Ezra izabrao je sebi
po pojedinim obiteljima ljude, obiteljske glavare,
zabilježivši sve poimence. Ovi su održali prvoga
dana desetoga mjeseca sjednicu da izvide stvar.
17 Oni su dovršili sa svima koji su bili kući doveli
žene strankinje do prvoga dana prvoga mjeseca.
18 Među svećenstvom našli su se oni koji su se bili
oženili ženama strankinjama: od sinova Ješue,
sina Josadakova, i od njegove braće; Maaseja,
Eliezer, Jarib i Gedalija.
19 Oni su dali svoju ruku na to da će pustiti svoje
žene. Njihova dužna žrtva bila je jedan ovan za
njihovu krivnju.
20 On Imerovih sinova: Hanani i Zebadija;
21 od Harimovih sinova: Maaseja, Elija, Šemaja,
Jehiel i Uzija;
22 od Pašhurovih sinova: Elioenaj, Maaseja, Iš-
mael, Netanel, Jozabad i Elasa.
23 Isto od Levita: Jozabad, Šimej, Kelaja, i Kelita
nazvan, Petahja, Juda i Eliezer.
24 I od pjevača: Elijašib, i od vratara: Šalum,
Telem i Uri.
25 Od ostalih Izraelaca, od Paroševih sinova:
Ramja, Jizija, Malkia, Mijamin, Eleazar, Malkija i
Benaja;
26 od Elamovih sinova: Matanija, Zaharija, Jehiel,
Abdi, Jerimot i Elija;
27 od Zatuovih sinova: Elioenaj, Elijašib, Matanija,
Jeremot, Zabad d Aziza;
28 od Bebajevih sinova: Johanan, Hananija, Za-
baj, Atlaj;
29 od Banijevih sinova: Mešulam, Maluk, Adaja,
Jašub, Šeal i Ramot;
30 od Pahat Moabovih sinova: Adna, Kelal,
Benaja, Maaseja, Matanija, Bezaleel, Binuj i Man-
aseh;
31 od Harimovih sinova: Eliezer, Išija, Malkija,
Šemaja Simeon,
32 Benjamin, Maluk i Šemarja;
33 od Hašumovih sinova: Matnaj Matata, Zabad,
Elifelet, Jeremaj, Manaseh i Šimej;
34 od Banijevih sinova: Maadaj, Amram, Uel,
35 Benaja, Bedija, Kelu,
36 Vanija, Meremot, Elijašib,
37 Matanija, Matnaj, Jaasaj,
38 Bani, Binuj, Šimej,
39 Šelemja, Natan, Adaja,
40 Maknadbaj, Šašaj, Šaraj,
41 Azarel, Šelemja, Šemarja,
42 Šalum, Amarija i Josip;
43 od Nebovih sinova: Jeiel, Matitja, Zabad, Ze-
bina, Jedu, Joel i Benaja.
44 Svi su se ovi bili oženili neznabožačkim žena-
ma, a neki su imali žene koje su im djecu izrodile.

Nehemija

1 Riječi Nehemije, sina Hakalijina. Dogodilo se
mjeseca Kisleva, godine dvadesete, kad sam
bio u glavnom gradu Susi,
2 da Hanani, jedan od moje braće, došao s nekim
ljudima iz Judeje. Upitao sam ih za braću Judejce,
za ostatak, koji je bio utekao ropstvu i za Jeruza-
lem.
3 Oni su mi odgovorili: "Oni koji su preostali od rop-
stva, nalaze se ondje u zemlji u velikoj nevolji i
sramoti. Jeruzalemski zid je razrušen i njegova
vrata su spaljena."
4 Kad sam čuo tu vijest, sjeo sam i plakao i tugovao
sve dane; postio sam i molio se Bogu nebeskomu.
5 Molio sam se: "Ah, Gospodine, Bože nebeski,
veliki, strašni Bože! Ti milostivo čuvaš zavjet oni-
ma koji te ljube i drže tvoje zapovijedi.
6 Daj da bude tvoje uho prignuto i tvoje oči ot-
vorene da čuješ molitvu svojega sluge, koju sada
dan i noć upravljam k tebi za Izraelovu djecu, tvoje
sluge! Priznajem grijehe djece Izraelove, koje su
počinili protiv tebe, i ja i moja očinska kuća smo
sagriješili.
7 Skrivili smo ti i nismo držali zapovijedi, zakone i
uredbe, što si ih zapovjedio svojem sluzi Mojsiju.
8 Ipak se spomeni obećanja, što si ga dao svojem
sluzi Mojsiju kad si rekao: 'Ako budete griješili, ja
ću vas razasuti među narode.
9 Ali ako se obratite k meni, držite moje zapovijedi
i provodite ih, ja ću vas, pa bili razasuti i do na kraj
nebesa, opet odande skupiti i odvesti na mjesto
koje sam izabrao da ondje nastanim Ime svoje.'
10 Jer oni su tvoje sluge i tvoj narod koji si iskupio
svojom velikom silom i svojom jakom rukom.
11 Ah, Gospodine, neka bude tvoje uho prignuto
molitvi tvojega sluge i molitvi tvojih sluga koji su
voljni bojati se tvojega Imena! Daj sada uspjeh
svojem sluzi i učini da nađe milost kod ovoga čo-
vjeka!" Bio sam, naime, peharnik kod kralja.

2 Dogodilo se mjeseca Nisana godine dvadese-
te kraljevanja Artakserksova. Pred kraljem je
stajalo vino, ja sam uzeo vino i pružio ga kralju, ali
nisam htio da on opazi da sam bio žalostan.
2 Ali me upitao kralj: "Zašto ti je lice tako žalosno
nisi li bolestan? Sigurno imaš kakvu brigu u srcu."
Ja sam se vrlo prestrašio
3 i odgovorio sam kralju: "Da je živ kralj dovijeka!
Kako ne bih bio žalostan, kad je grad, gdje su
grobovi mojih otaca, opustošeni i njegova vrata su
ognjem spaljena!"
4 Kralj me upitao: "Imaš li kakvu molbu?" Onda
sam se pomolio Bogu nebeskomu
5 I odgovorio sam kralju: "Ako misli kralj da je dobro
i ako ti je mio tvoj sluga, pošalji me u Judeju u grad,
gdje su grobovi mojih otaca, da ga opet sagradim!"
6 A kralj me upitao i njegova žena, koja je sjedila do
njega: "Kako bi dugo trajao tvoj put, kad ćeš opet
doći natrag!" I pristao je kralj i pustio me da idem, a

ja sam mu rekao vrijeme.
7 Onda sam još rekao kralju: “Ako je milo kralju da mi se dade popratno pismo za namjesnike s onu stranu Rijeke, da me puste proći dok ne dođem u Judeju,
8 i pismo za Asafa, kraljevskog čuvara šume, da mi dade drva, da napravim vrata za tvrđavu, za dom, za gradski zid i za kuću u kojoj ću biti.” I to mi je dao kralj, jer je bila milostiva ruka mojega Boga nada mnom.
9 Kad sam došao k namjesnicima s onu stranu Rijeke, predao im kraljevska popratna pisma. A kralj je poslao sa mnom stotnike i konjanike.
10 Kad su čuli to Sanbalat, Horonjanin i Tobija, sluga Amonac, bilo im je vrlo mrsko da je bio došao netko da se pobrine za dobro Izraelove djece.
11 Kad sam stigao u Jeruzalem, pričekao sam ondje tri dana.
12 Onda sam ustao noću s nekoliko ljudi, a da nisam rekao nikomu što me je moj Bog nadahnuo da učinim za Jeruzalem. I nisam imao nikakve životinje uza se osim životinje na kojoj sam jahao.
13 Tako sam izašao noću na Dolinska vrata uz Zmajevski izvor prema Smetlišnim vratima. Pritom sam razgledao jeruzalemski zid, koji je ležao u ruševinama, i njegova vrata što su bila ognjem spaljena.
14 Onda sam odjahao dalje k Izvorskim vratima i k Kraljevskom jezeru. Ondje nije više bilo mjesta da prođe životinja na kojoj sam sjedio.
15 Zato sam još noću jahao dolinom i zid dalje razgledavao. Kad sam bio opet došao Dolinskim vratima, vratio sam se kući.
16 A predstojnici nisu znali kamo sam bio išao i što sam bio radio, jer do onda nisam bio ništa rekao ni Judejcima, ni svećenicima, ni glavarima, ni predstojnicima ni drugima koji su morali biti zaposleni na gradnji.
17 A sada sam im rekao: “Vidite nevolju u kojoj se nalazimo, kako Jeruzalem leži u ruševinama, njegova vrata su spaljena. Hajde da zidamo opet zid jeruzalemski, da više ne budemo na porugu!”
18 Onda sam im rekao kako je milostiva bila nada mnom ruka mojega Boga i što mi je rekao kralj. Onda su mi rekli: “Hajde da zidamo!” I odvažno su stavili ruku na dobro djelo.
19 Kad su to čuli Sanbalat, Horonjanin i Tobija, sluga Amonac i Arab Gešem, rugali su nam se, podsmijevali su nam se i prijetili nam, govoreći: “Što to radite? Da se nećete opet pobuniti protiv kralja?”
20 Ja sam im odgovorio: “Bog nebeski, on će dati, pa ćemo uspjeti. A mi, njegove sluge, ustali smo i zidamo, a vi nemate ni dijela ni prava ni spomena u Jeruzalemu.”

3 I tako su ustali veliki svećenik Elijašib i njegova braća, svećenici, i sagradili su Ovčja vrata, posvetili ih i stavili im krila. Onda su zidali dalje do kule Meje, posvetili ju, i zidali su dalje do kule Hananelove.
2 Kraj njega su zidali ljudi iz Jerihona; do njih je zidao Zakur, sin Imrijev.
3 Riblja vrata zidali su Hasnaini sinovi. Oni su ih pobrvnali i stavili im krila, zasune i prijevornice.
4 Kraj njih je popravljao Meremot, sin Urijin, unuk Kozov. Do njega je popravljao Mešulam, sin Berekije, unuk Mešezabelov, Do njega je popravljao Sadok, sin Baanin.
5 Kraj njega su popravljali Tekojani; ali njihovi velikaši nisu sagnuli svoj vrat pod službu svojem Gospodinu.
6 Vrata staroga grada popravljali su Jojada, sin Paseahov, i Mešulam, sin Besodjin. Oni su ih pobrvnali, stavili im krila, zasune i prijevornice.
7 Kraj njih su popravljali: Gibeonac Melatja, Meronejin Jadon, ljudi iz Gibeona i Mispe do stolice namjesnika s onu stranu Rijeke.
8 Kraj njih Uziel, sin Harhajin, zlatar; do njega Ananija, jedan od pomastara. Oni su utvrdili zid Jeruzalema sve do širokoga zida.
9 Kraj njih je popravljao Refaja, sin Hurov, predstojnik nad jednom polovicom vanjskoga predjela Jeruzalema.
10 Kraj njega Jedaja, sin Harumafov, pred svojom kućom; do njega Hatuš, sin Hašabnejin.
11 Daljnji komad do Pećne kule popravljao je Malkija, sin Harimov, i Hašub, sin Pahat-Moabov.
12 Kraj njih je popravljao Šalum, sin Halohešov, predstojnik druge polovice vanjskoga predjela Jeruzalema, uz pomoć sestrinskih gradova što su bili pod njim.
13 Dolinska vrata popravljali su Hanun i stanovnici Zanoaha. Oni su ih izradili i stavili im krila i zasune i prijevornice. Uz to su sazidali još tisuću lakata zida do Smetlišnih vrata.
14 Smetlišna vrata popravljao je Malkija, sin Rekabov, predstojnik bethakeremskog predjela. On ih sagradio i stavio im krila i zasune i prijevornice.
15 Izvorska vrata popravljao je Šalum, sin Kol-Hozeov, predstojnik predjela u Mispi. On ih izradi, pokri ih i stavio im zasune i prijevornice. Također je sagradio zid kod kupelji Šiloaha uz kraljevski vrt do stepenica što silaze iz Davidova grada.
16 Za njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, predstojnik jedne polovice betsurskoga predjela, do Davidovih grobova i do kupelji što je ondje sagrađena, i onda do Junačke kuće.
17 Za njim su popravljali: Leviti Rehum, sin Banijev, do njega Hašabja, predstojnik polovice keilskoga predjela.
18 Kraj njega njegova braća: Bavaj, sin Henadadov, predstojnik druge polovice keilskoga predjela.
19 Kraj njega je popravljao Ezer, sin Ješuin, predstojnik Mispe, daljnji komad uzduž uzlaza prema oružarnici na uglu.
20 Kraj njega je popravljao na gori Baruk, sin Zabajev, drugi komad od ugla do vrata kuće velikoga svećenika Elijašiba.
21 Kraj njega je popravljao Meremot, sin Urijin, unuk Hakosova, drugi komad od vrata Elijašibove kuće do kraja Elijašibove kuće.
22 Potom su popravljali svećenici, ljudi iz zemlje ravnice.
23 Onda su popravljali Benjamin i Hašub uzduž svoje kuće, i za njima Azarija, sin Maasejina, unuk Ananijin, uz svoju kuću.
24 Za njim je popravljao Binuj, sin Henadadov, daljnji komad od kuće Azarijine do potpornog zida i do ugla.
25 Palal, sin Uzajev, popravljao je naprema potpornom zidu i kuli što se izdiže visoko na gornjem dijelu kraljevskog dvora kod trijema tamničkoga. Za njim je popravljao Pedaja, sin Parošev.
26 Nadalje netineji, koji su boravili na Ofelu, do pred Vodena vrata na istoku i do kule što se izdizala visoko.
27 Za njima su popravljali Tekojani daljnji komad naprema velikoj kuli visokoj do zida ofelskoga.
28 Poviše Konjskih vrata popravljali su svećenici, svaki pred svojom kućom.
29 Onda je popravljao Sadok, sin Imerov, pred svojom kućom; za njim Šemaja, sin Šekanijin, ču-

var Istočnih vrata.
30 Zatim su popravljali Hananija, sin Šelemjin, i
Hanun, šesti sin Salafov, daljnji komad. Potom je
popravljao Mešulam, sin Berekijin, pred svojom
poslovnicom.
31 Onda je popravljao Malkija, zlatar, do kuće net-
inejske i trgovačke, na stražarskim vratima i do
gornje dvorane na uglu.
32 Između gornje dvorane na uglu i Ovčjih vrata
popravljali su zlatari i trgovci.

4 Kad je doznao Sanbalat da mi gradimo zid, ra-
srdio se i vrlo razgnjevio i rugao se Judejcima.
2 I rekao im pred svojom braćom i pred samari-
jskim narodom: "Što rade ti nemoćni Judejci?
Hoće li im se volja ispuniti? Hoće li žrtvovati i jed-
noga dana svršiti? Hoće li iz ruševina privesti u
život kamenje što je ipak spaljeno?"
3 A Amonac Tobija, što je stajao uz njega rekao je:
"Pusti, neka zidaju; da iskoči lisica, razrušit će na
komade njihov kameni zid."
4 Čuj, Bože naš, kako smo postali ruglo! Okreni
ruglo njihovo na njihovu glavu i daj da budu u zemlji
robovi prezira!
5 Ne oprosti im njihova zlodjela! Njihov grijeh neka
se ne izbriše pred tobom, jer su zadali jade onima
koji grade!
6 A mi smo dalje zidali zid, i sav je zid bio popravljen
do pola visine. Odatle je narod crpio volju za rad.
7 Kad je čuo Sanbalat da je napredovalo popravl-
janje zidova jeruzalemskih i da su počeli zatvarati
pukotine, vrlo se razgnjevio.
8 Zavjerili su se svi zajedno da dođu i napadnu
Jeruzalem i da ga unište.
9 A mi smo se molili Bogu i zbog njih postavljali
stražu noću i danju za sigurnost od njih.
10 A Judejci su izjavili: "Klonula je snaga
nositeljima i veoma je mnogo podrtina. Nismo u
stanju dalje zidati zid."
11 A naši su protivnici rekli: "Da ne doznaju i ne
opaze dok ne dođemo među njih, da ih pobijemo i
gradnju prekinemo."
12 I tako je bilo, kad su došli Judejci, koji su boravili
u njihovoj blizini, i rekli su nam deset puta iz svih
mjesta: "Vi se morate povratiti k nama!"
13 Onda ja na mjestima dublje položenim iza zida,
gdje je bilo slobodne zemlje, ponamjestio sam
narod po rodovima poredan s njihovim mačevima,
kopljima i lukovima.
14 Kad sam ga bio razgledao, rekao sam starješi-
nama, predstojnicima i ostalom narodu: "Ne bojte
se njih, nego mislite na Gospodina, velikoga i stra-
šnoga, i borite se za svoju braću, za svoje sinove i
kćeri, za žene i svoje kuće!"
15 Kad su čuli naši neprijatelji da smo doznali i da
je Bog uništio njihovu namjeru, mogli smo se opet
vratiti k zidu, svaki na svoj posao.
16 Od onoga dana bila je samo jedna polovica
mojih ljudi zaposlena na gradnji, druga je polovica
nosila koplje i štit, lûk i oklop. Iza svega judejskoga
naroda stajali su glavari.
17 Oni koji su zidali zid i oni koji su nosili teret bili su
tako naoružani da su jednom rukom radili a druga
je držala oružje.
18 Svaki od onih koji su bili zaposleni na gradnji
imao je mač pripasan uz bedricu i tako je zidao; a
trubač je stajao uz mene.
19 Starješinama, predstojnicima i ostalom narodu
dao sam ovu zapovijed "Posao je velik i dug, a mi
smo razdijeljeni po zidu, daleko jedan od drugoga.
20 Kad čujete trubu da trubi, onda se strčite k
nama, jer će se naš Bog boriti za nas."
21 Tako smo radili posao. A jedna je polovica
držala koplja od osvita zore do izlaska zvijezda.
22 Još sam zapovjedio narodu: "Svaki sa svojim
slugom neka noćuje u Jeruzalemu, da bi nam noću
stražili, a danju radili!"
23 Ni ja, ni moja braća, ni moji sluge ni stražari koji
su me pratili, nismo svlačili sa sebe svojih haljina,
osim da ih se skine za pranje.

5 Onda su ljudi iz naroda zajedno sa svojim že-
nama podigli teške optužbe protiv svoje jude-
jske braće.
2 Jer je bilo onih koji su govorili: "Mi imamo mnogo
sinova i kćeri. Moramo dobiti žita da imamo za jesti
i da živi ostanemo!"
3 Bilo je i onih koji su govorili: "Morali smo založiti
svoja polja, vinograde i kuće da bismo kupili žita u
zbog ove gladi!"
4 A bilo je i onih koji su govorili: "Morali smo uzajmiti
novaca za kraljevski porez na svoja polja i vinogra-
de.
5 A mi smo od jednakoga mesa i krvi kao naša
braća. Naša su djeca isto tako dobra kao njihova
djeca. A ipak moramo svoje sinove i kćeri davati u
ropstvo. Neke naše kćeri već su postale roblje, a
mi ne možemo ništa učiniti protiv toga, jer naša
polja i vinogradi pripadaju drugima."
6 Vrlo sam se rasrdio, kad sam čuo njihove glasne
tužbe i prigovore.
7 Pošto sam u sebi promislio, ukorio sam starje-
šine i predstojnike i rekao im: "Vi namećete lihvu
svojoj braći!" I sazvao sam veliku narodnu skupšti-
nu protiv njih,
8 i rekao sam im: "Mi smo otkupili, kad smo god
mogli, svoje judejske zemlje, koje su bile prodane
neznabožačkim narodima. A vi sad sami proda-
jete svoju braću. Dapače, prodaju se nama sami-
ma." Oni su šutjeli i nisu znali ništa odgovoriti.
9 Ja sam nastavio: "To što činite, nije pravo. Ne
treba li vam hoditi u strahu našega Boga, da nam
se ne rugaju naši neznabožački neprijatelji?
10 I ja, moja braća i moje sluge, pozajmili smo im
mnogo novaca i žita, ali ćemo im otpustiti taj zajam
i prestati s tim.
11 Vratite im još danas njihova polja, njihove vino-
grade, njihove maslinike i njihove kuće i otpustite
im kamatu za novce, žito, vino i ulje što ste im zara-
čunali!"
12 Oni su odgovorili: "Hoćemo to vratiti i nećemo
ništa tražiti od njih i učinit ćemo kako tražiš" Onda
sam pozvao svećenike i dao sam one zakleti da će
učiniti po svojem obećanju.
13 Istreso sam svoja njedra i rekao: "Ovako neka
istrese Bog svakoga iz njegove kuće i posjeda nje-
gova koji ne ispuni svoja obećanja! Upravo ovako
neka se istrese i isprazni!" Sva je zajednica pov-
ikala: "Amen!", hvaleći Gospodina. I sav je narod
činio kako je bio zaključio.
14 Uostalom od onoga vremena, kad mi je kralj
zapovjedio da budem namjesnik u Judeji, od
dvadesete do trideset druge godine kralja Artak-
serksa, dvanaest godina, ja sa svojom braćom
nisam jeo upraviteljske hrane.
15 Prijašnji namjesnici, moji prethodnici, bili su
narodu težak teret. Uzimali su od njih za jelo i vino
svaki dan četrdeset šekela srebra. I njihovi pod-
ručni činovnici tlačili su narod. Ja tako nisam činio
iz straha pred Bogom.
16 I oko građenja zida radio sam skupa, a nismo
bili stekli zemljišta; i svi moji ljudi bili su skupa ondje
na poslu.
17 Uz to su jeli za mojim stolom Judejci koji su imali

predstojničku službu—bilo ih je stotinu i pedeset
ljudi—i oni koji su dolazili k nama iz okolnih naroda.
18 Svagdašnji potrošak: jedno govedo, šest ovaca
izabranih i peradi svake vrste, išao je na moj račun.
I svakih deset dana davalo se svakojakog vina izo-
bilja. A opet nisam tražio hrane što mi je pripadala
kao namjesniku, jer je narod bio teško opterećen
rabotom.
19 Uzmi mi, Bože moj, sve na dobro što sam učinio
za ovaj narod.

6 Kad je došlo do ušiju Sanbalatu, Tobiji i Arapu
Gešemu i ostalim našim neprijateljima da sam
sazidao zid i da nije ostalo u njemu pukotina—ipak
dotada još nisam bio namjestio krila na vratima.
2 Poslali su Sanbalat i Gešem k meni i poručili mi:
“Dođi, održat ćemo sastanak u jednom selu u
Ononskoj dolini!” A oni su mislili zlo za mene.
3 A ja sam im poslao glasnike i poručio: “U velikom
sam poslu i zato ne mogu doći. Posao bi stao, kad
bih ga pustio i došao k vama.”
4 Tako su slali k meni četiri puta, i ja sam im uvijek
isto odgovorio.
5 Onda je Sanbalat poslao po peti put svojega
slugu s otvorenim pismom u ruci.
6 U njemu je bilo pisano: “Ide glas među narodima,
i Gešem to potvrđuje, da vi, ti i Judejci, snujete
bunu; zato opet zidaš zid. Ti sam hoćeš postati nji-
hov kralj i više takvo što.
7 I da si postavio proroke koji će te u Jeruzalemu
proglasiti judejskim kraljem. I takvi glasovi doći će
kralju do ušiju. Zato dođi da se dogovorimo!”
8 Nato sam ja poslao k njemu i poručio mu: “Ništa
nema od toga što tvrdiš; ti si to sam izmislio.”
9 Jer su nas oni svi htjeli prestrašiti, govoreći: “Os-
labit će ruka od posla, tako da se ne svrši.” Ali sada
o Bože, ojačaj moje ruke!
10 Jednoga dana morao sam otići u kuću Šemaji,
sinu Delaje, sina Mehetabelova, koji se bio ondje
zatvorio. On mi predložio: “Hajdemo zajedno u
Božji dom, u unutrašnjost doma i zaključajmo
vrata domu; jer će doći i ubiti te.”
11 Ali ja sam odgovorio: “Zar da čovjek kakav sam
ja, bježi? Kako bi jedan, kakav sam ja, mogao ići u
dom i ostati živ? Ja ne idem ondje.”
12 Spoznao sam da ga Bog nije poslao, nego da je
Božju riječ meni upravio samo zato jer su ga bili
potkupili Tobija i Sanbalat.
13 On je, naime, bio potkupljen da se prestrašim i
da onako učinim i tako sagriješim. To bi onda njima
poslužilo za zlo ogovaranje i da me ozloglase.
14 Naplati, Bože moj, Tobiji i Sanbalatu ta njihova
djela, i proročici Noadiji i ostalim prorocima koji su
me htjeli prestrašiti.
15 A zid se dovršio nakon pedeset i dva dana,
dvadeset petoga dana mjeseca Elula.
16 I dogodilo se da kad su to čuli svi naši neprijate-
lji, bojali su se svi narodi okolo nas i bili su vrlo
potišteni, jer su spoznali da je naš Bog učinio to
djelo.
17 A u one dane i ugledni Judejci slali su mnoga
pisma Tobiji, i od Tobije su njima dolazila pisma.
18 Jer ih je u Judeji bilo mnogo koji su mu se bili
obvezali zakletvom, jer je on bio zet Šekaniji, sinu
Arahovu. Njegov sin Johanan bio se oženio kćerju
Mešulama, sina Berekijina.
19 I govorili su preda mnom o njegovim dobrim dje-
lima i javljali mu moje izjave. Tobija je slao pisma
da me ustraši.

7 Kad je bio zid sazidan i kad sam bio namjestio
vrata, postavljeni su bili vratari, pjevači i Leviti.
2 Svojem bratu Hananiju i gradskom stotniku Ha-
naniji povjerio sam vrhovno zapovjedništvo nad
Jeruzalemom, jer je bio pouzdan, Boga se bojao
više nego mnogi drugi.
3 Zapovjedio sam im: “Jeruzalemska vrata ne
smiju se otvarati dok sunce ne ogrije. U njihovoj
nazočnosti moraju se vrata zatvoriti i staviti prije-
vornice. Moraju se postaviti stražari i od jeruzal-
emskih stanovnika, po jedan kao straža pred
svojom vlastitom kućom”
4 Doduše bio je grad prostran i velik, ali je u njemu
stanovalo samo malo ljudi, i mnoge kuće još nisu
bile sagrađene.
5 Onda mi Bog je dao u srce, te sam skupio starje-
šine i predstojnike i narod, da se izbroje po pleme-
nima. Pritom sam našao plemenski rodopis onih
koji su se bili najprije vratili iz ropstva, i u njemu
zapisano:
6 Ovo su ljudi iz ove pokrajine koji su se vratili iz
ropstva i progonstva, koje je nekada bio odveo Ne-
bukadnezar, babilonski kralj, u progonstvo u Babi-
lon, i sada su se vratili u Jeruzalem i Judeju, svaki
u svoj grad.
7 Oni su došli pod vodstvom Zerubabela, Ješue,
Nehemije, Azarije, Raamije, Nahamanije, Mor-
dekaja, Bilšana, Mispereta, Bigvaja, Nahuma i
Baana. Ovo je broj ljudi iz Izraelova naroda:
8 Paroševi sinovi: dvije tisuće stotinu sedamdeset
i dva;
9 Šefatijini sinovi: tri stotine sedamdeset i dva;
10 Arahovi sinovi: šest stotina pedeset i dva;
11 Pahat-Moabovih iz linije Ješuine i Joabove:
dvije tisuće osam stotina i osamnaest;
12 Elamovi sinovi: tisuću dvjesta pedeset i četiri;
13 Zatuovi sinovi: osam stotina četrdeset i pet;
14 Zakajevi sinovi: sedam stotina i šezdeset;
15 Binujevi sinovi: šest stotina četrdeset i osam;
16 Bebajevi sinovi: šest stotina dvadeset i osam;
17 Azgadovi sinovi: dvije tisuće tri stotine dvade-
set i dva;
18 Adonikamovi sinovi: šest stotina šezdeset i se-
dam;
19 Bigvajevi sinovi: dvije tisuće šezdeset i sedam;
20 Adinovi sinovi: šest stotina pedeset i pet;
21 Aterovi sinovi iz linije Hezekijine: devedeset i
osam;
22 Hašumovi sinovi: tri stotine dvadeset i osam;
23 Bezajevi sinovi: tri stotine dvadeset i četiri;
24 Harifovi sinovi: stotinu i dvanaest;
25 Gibeonovi sinovi: devedeset i pet;
26 ljudi iz Betlehema i Netofe: stotinu osamdeset i
osam;
27 ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam;
28 ljudi iz Bet-Azmaveta: četrdeset i dva;
29 ljudi iz Kirjat-Jearima, Kefire i Beerota: sedam
stotina četrdeset i tri;
30 ljudi iz Rame i Gebe: šest stotina dvadeset i
jedan ;
31 ljudi iz Mikmaša: stotinu dvadeset i dva;
32 ljudi iz Betela i Aja: stotinu dvadeset i tri;
33 ljudi iz Novoga Neba: pedeset i dva;
34 ljudi iz Novoga Elama: tisuća dvjesta pedeset i
četiri;
35 ljudi iz Harima: tri stotine i dvadeset;
36 ljudi iz Jerihona: tri stotine četrdeset i pet;
37 ljudi iz Loda, Hadida i Ona: sedam stotina
dvadeset i jedan;
38 ljudi iz Senae: tri tisuće devet stotina i trideset.
39 Svećenici: devet stotina sedamdeset i tri sina
Jedajina od kuće Ješuine;
40 Imerovi sinovi: Tisuću pedeset i dva;
41 Pašhurovi sinovi: Tisuću dvjesta četrdeset i

sedam;

42 Harimovi sinovi: tisuća i sedamnaest.

43 Leviti: sedamdeset i četiri sina Ješuina i Kadmielova iz kuće Hodvine.

44 Pjevači: stotinu četrdeset i osam Asafovih sinova.

45 Vratari: stotinu trideset i osam Šalumovih sinova, Aterovih sinova, Talmonovih sinova, Akubovih sinova, Hatitinih sinova i Šobajevih sinova.

46 Netineji: Sihini sinovi, Hasufini sinovi, Tabaotovi sinovi,

47 Kerosovi sinovi, Sijajevi sinovi, Padonovi sinovi,

48 Lebanini sinovi, Hagabini sinovi, Salmajevi sinovi,

49 Hananovi sinovi, Gidelovi sinovi, Gaharovi sinovi,

50 Reajini sinovi, Resinovi sinovi, Nekodini sinovi,

51 Gazamovi sinovi, Uzini sinovi, Paseahovi sinovi,

52 Bezajevi sinovi, Meunimovi sinovi, Nefusimovi sinovi,

53 Bakbukovi sinovi, Hakufini sinovi, Harhurovi sinovi,

54 Bazlitovi sinovi, Mehidini sinovi, Haršini sinovi,

55 Barkosovi sinovi, Siserini sinovi, Tamahovi sinovi,

56 Nesiahovi i sinovi, Hatifini sinovi.

57 Salomonovih sluga sinovi: Sotajevi sinovi, Soferetovi sinovi, Peridini sinovi,

58 Jaalini sinovi, Darkonovi sinovi, Gidelovi sinovi,

59 Šefatijini sinovi, Hatilovi sinovi, Pokeret-Sebajini sinovi od Sabajina i Amona.

60 Svega su bila tri stotine devedeset i dva sina netineja, Salomonovih sluga.

61 Ovi koji su se vratili iz Tel-Melaha, Tel-Harše, Keruba, Adona i Imera nisu mogli dokazati da je njihova obitelj i njihov rod izraelski:

62 šest stotina četrdeset i dva sina Dalajina, Tobijina i Nekodina.

63 Od svećenika: potomci Hobajini, Hakosovi i Barzilaja, koji se bio oženio jednom od kćeri Gileađanina Barzilaja i bio nazvan njihovim imenom.

64 Ovi su bili tražili svoju rodovnicu, jer se nije mogla naći, bili su privremeno odstranjeni iz svećenstva.

65 Namjesnik im zabranio jesti od Najsvetijega, dok se opet ne posluži svećenik Urimom i Tumimom.

66 Sva je zajednica svega brojila četrdeset dvije tisuće tri stotine i šezdeset osoba,

67 osim sluga i sluškinja, kojih je bilo sedam tisuća tri stotine trideset i sedam; i imali su još dvjesta četrdeset i pet pjevača i pjevačica.

68 Oni su imali sedam stotina trideset i šest konja, dvije stotine četrdeset i pet mazgi,

69 četiri stotine trideset i pet deva, šest tisuća sedam stotina i dvadeset magaraca.

70 Neki od obiteljskih glavara dali su prinose za gradnju. Namjesnik darova u riznicu tisuću drahmi zlata, pedeset zdjelica, pet stotina i trideset haljina svećeničkih.

71 Od obiteljskih glavara dali su neki u riznicu za gradnju dvadeset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće i dvjesta mina srebra.

72 Što je dao ostali narod, iznosilo je dvadeset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće mina srebra i šezdeset i sedam svećeničkih haljina.

73 Tako su se, svećenici i Leviti, vratari, pjevači, ljudi iz naroda, netineji i sav Izrael, naselili u svojim gradovima. Kad je došao sedmi mjesec, Izraelovi sinovi su bili u svojim gradovima.

8 Onda se skupio sav narod jednodušno na slobodnom trgu pred Vodenim vratima. Oni su zatražili od književnika Ezre da donese knjigu Mojsijeva zakona, koji je bio dao Gospodin Izraelovim sinovima.

2 Svećenik Ezra je donio zakon pred skupštinu, pred ljude i žene i sve koji su ga mogli razumjeti, prvoga dana sedmoga mjeseca.

3 Od jutra do podne čitao je on iz knjige zakona, na trgu pred Vodenim vratima, ljudima i ženama i svima koji su mogli razumjeti. Sav je narod pozorno slušao čitanje knjige zakona.

4 Književnik Ezra stajao je pritom na drvenom podu koji su bili napravili za ovu svrhu. Uz njega s desne strane su stajali Matitija, Šema, Anaja, Urija, Hilkija i Maaseja: s lijeve mu strane Pedaja, Mišael, Malkija, Hašum, Hašbadana, Zaharija i Mešulam.

5 Ezra je otvorio knjigu pred očima svega naroda, pošto je stajao poviše svega naroda, a kad ju je bio otvorio, ustao je sav narod.

6 I Ezra je blagoslovio Gospodina, velikog Boga. Tada je sav narod odgovorio: “Amen, amen!” I podigli su svoje ruke, prignuli su se onda i poklonili se Gospodinu licem do zemlje.

7 Leviti Ješua, Bani, Šerebja, Jamin, Akub, Šabetaj, Hodija, Maaseja, Kelita, Azarija, Jozabad, Hanan i Pelaja su objašnjavali narodu zakon, a narod je stajao na svojem mjestu.

8 Čitali su iz knjige Božjega zakona dio po dio i razlagali smisao tako da su razumjeli što se čitalo.

9 Potom je Nehemija, koji je bio namjesnik, i Ezra, svećenik i književnik, i Leviti koji su poučavali narod, rekli su svemu narodu: “Ovaj je dan svet Gospodinu, vašem Bogu. Ne tugujte i ne plačite!” Jer je sav narod plakao kad je saslušao riječi zakona.

10 Onda im je rekao: “Idite, uzmite sebi dobro jelo i dobro piće i pošaljite jedan dio i onima, koji ne mogu sebi ništa pripraviti, jer je ovaj dan svet našemu Gospodinu. Ne tugujte, jer je radost u Gospodinu vaša jakost!”

11 Tako su Leviti umirivali sav narod, a govorili su: “Budite mirni i ne tugujte ovo je sveti dan.”

12 I otišao sav narod svojim putom jesti i piti, da pošalje dijelove i da proslavi veliki dan radosti, jer su shvatili riječi koje su im bile objavljene.

13 Drugi dan skupili se obiteljski glavari iz svega naroda i svećenici i Leviti kod Ezre, književnika, da nauče riječi zakona.

14 I našli su u zakonu napisano da je Gospodin bio preko Mojsija zapovjedio da Izraelovi sinovi moraju boraviti u sjenicama na Svetkovinu u sedmom mjesecu.

15 Po svim svojim gradovima i u Jeruzalemu morali su proglasiti i objaviti: “Idite van u gore, donesite granja od plemenitih i divljih maslina, od mirta i palma i drugih lisnatih stabala, da od toga napravite sjenice, kako je napisano!”

16 I narod je izašao van, donio i napravio sebi sjenice na krovovima, u dvorištima, u trijemovima Božjega doma, na slobodnom trgu kod Vodenih vrata i na trgu kod Efraimovih vrata.

17 Sva zajednica svi koji su se vratili iz ropstva, napravila sebi sjenice i boravila je u sjenicama. Od dana Jošue, sina Nunova, do ovoga dana nisu bili više to činili Izraelovi sinovi, zato je vladala veoma velika radost.

18 Svaki dan čitalo se iz knjige Božjega zakona, od prvoga dana do posljednjega. Slavilili su Svetkovinu sedam dana. Osmi dan održali su po propisu svečanu skupštinu.

9 Dvadeset četvrtoga dana toga mjeseca, skupili
se Izraelovi sinovi posteći i u kostrijeti i s pra-
hom na glavama.
2 Onda su se Izraelovi sinovi odvojili od svih
stranaca, pristupili su i priznali svoje grijehe i zlod-
jela svojih otaca.
3 Onda se čitalo na mjestu gdje su stajali iz knjige
Gospodinova zakona, njihova Boga, tri sata.
Onda, klanjajući se Gospodinu, svojem Bogu, ka-
jali su se tri sata.
4 Nato Ješua, Bani, Kadmiel, Šebanija, Buni, Šer-
ebja, Bani i Kenani stupili su na mjesto povišeno i
velikim glasom zazvali Gospodina, svojega Boga.
5 I Leviti Ješua, Kadmiel, Bani, Hašabneja, Šer-
ebja, Hodija, Šebanija i Petahja govorili su: “Usta-
nite, hvalite Gospodina, svojega Boga, od vijeka
do vijeka! Neka se slavi tvoje slavno ime, uzvišeno
iznad svake slave i časti!
6 Ti si jedini, Gospodine! Ti si koji si stvorio nebo,
nebo nad nebesima sa svom njegovom vojskom,
zemlju i sve što je na njoj, mora sa svim što živi u
njima. Svemu tomu ti daješ život. Tebi se klanja
sva nebeska vojska.
7 Ti si, Gospodine, Bog, koji si izabrao Abrama i
izveo iz Ura u Kaldeji i dao mu ime Abraham.
8 Ti si pronašao njegovo vjerno srce prema sebi i
učinio si s njim zavjet, da ćeš dati njegovim potom-
cima zemlju Kanaanaca, Hitejaca, Amorejaca,
Perizejaca, Jebusejaca i Girgašejaca. I ti si držao
svoju riječ, jer si ti pravedan.
9 Ti si vidio nevolju naših otaca u Egiptu, čuo si
njihovo zapomaganje na Crvenom moru.
10 Ti si činio znamenja i čudesa na faraonu, na
svim njegovim slugama i na svem narodu njegove
zemlje, jer si znao, da su obijesno postupali s
njima. Tako si stekao sebi ime, tako veliko kakvo je
danas.
11 Ti si razdijelio more pred njima, te su prošli
posred mora po suhom. A njihove progonitelje
bacio si u dubinu kao kamen u silne vode.
12 Stupom od oblaka vodio si ih danju, stupom
ognjenim noću, da im rasvijetliš put kojim su išli.
13 Onda si sišao dolje na Goru Sinaj, govorio si s
njima s neba i dao si im pravedne zakone, pouzda-
ne zapovijedi, dobre uredbe i prave zakone.
14 Ti si im obznanio sveti dan, svoj Subotnji dan i
dao si im preko svojega sluge Mojsija zapovijedi,
uredbe i zakone.
15 Kruh s neba dao si im u njihovoj gladi i vodu iz
hridine izveo si im u njihovoj žeđi. Zapovjedio si im
da uđu i zaposjednu zemlju za koju si bio na zak-
letvu podigao svoju ruku da ćeš im je dati.
16 Ali oni, naši očevi, radili su drsko, bili su tvrdoko-
rni i nisu slušali tvojih zapovijedi.
17 Nisu htjeli slušati i nisu se spominjali tvojih ču-
desa što si ih činio za njih. Oni su otvrdnuli svoje
vratove, izabrali sebi glavara i htjeli su se vratiti u
Egipat u ropstvo, ali ti si Bog koji oprašta, milostiv
i milosrdan, dugotrpan i bogat dobrotom, i nisi ih
ostavio.
18 Dapače kad su oni napravili sebi tele liveno,
govoreći: “Ovo je tvoj bog, koji te je izveo iz
Egipta—kad su počinili velike hule,
19 u prebogatom svojem milosrđu nisi ih ostavio u
pustinji. Stup od oblaka nije odstupao od njih danju
da ih vodi putom, niti stup ognjeni noću, da im ras-
vjetljuje put kojim su imali ići.
20 Dao si im dobri svoj duh da ih poučava. Mane
svoje nisi uskratio od njihovih usta i vode si im dao
u njihovoj žeđi.
21 Četrdeset godina opskrbljivao si ih u pustinji.
Nisu trpjeli nikakve oskudice, i haljine njihove se
nisu poderale i noge njihove nisu otekle.
22 Dao si im kraljevstva i narode i odredio si sva-
komu njegovo područje. Oni su zaposjeli zemlju
Sihonovu, zemlju hešbonskoga kralja i zemlju ba-
šanskoga kralja Oga.
23 Njihovu djecu umnožio si kao zvijezde nebeske
i uveo si ih u zemlju za koju si bio rekao njihovim
očevima da će ući u nju i uzeti je u posjed.
24 Njihova djeca došla su i zaposjednula zemlju.
Pred njima si srušio stanovnike zemlje, Kanaance,
i predao ih u njihove ruke, njihove kraljeve i narode
zemlje da čine od njih što im je volja.
25 Dobili su tvrde gradove i rodnu zemlju, zaposjeli
su mnoge kuće pune svakoga dobra, studence
iskopane, vinograde, maslinike i voćna stabla. Jeli
su, i nasitili se i ojačali i plivali su u punini tvojih
dobara.
26 Ali oni su postali neposlušni, pobunili se protiv
tebe i okrenuli leđa tvojemu zakonu. Pobili su tvoje
proroke, koji su ih opominjali da ih obrate k tebi, i
počinili su velike hule.
27 Zato si ih davao u ruke njihovim neprijateljima
da ih ovi pritisnu. A kad bi onda u nevolji svojoj,
povikali k tebi, ti si ih uslišao s neba. Davao si im, u
svojem velikom milosrđu spasitelje, koji bi ih izbav-
ljali iz ruku njihovih neprijatelja.
28 A čim bi otpočinuli, opet su činili zlo pred tobom.
Onda si ih prepuštao ruci njihovih neprijatelja i ovi
su vladali nad njima. Oni bi onda ponovno povikali
k tebi i ti si ih uslišao s neba i često ih izbavljao u
velikom svojem milosrđu.
29 Opominjao si ih ozbiljno da ih obratiš k svojem
zakonu, ali su oni ostali prkosni, nisu poslušali tvo-
jih zapovijedi i griješili su protiv tvojih propisa, po
kojima živi onaj koji ih vrši. Oni su ti uporno poka-
zivali leđa, bili su prkosna srca i nisu slušali.
30 Trpio si ih mnoge godine i opominjao ih svojim
duhom preko svojih proroka, ali nisu poslušali.
Onda si ih dao u ruke narodima zemalja.
31 Ali u prevelikom svojem milosrđu nisi dao da
posve propadnu., i nisi ih ostavio, jer si Bog milos-
tiv i milosrdan.
32 I sada, Bože naš, veliki, Svemoćni, strašni
Bože, koji čuvaš premilostivi zavjet, nemoj da
bude malo pred tobom sva ta muka što nas snađe,
naše kraljeve, naše glavare, naše svećenike,
naše proroke, naše očeve i sav tvoj narod od vre-
mena asirskih kraljeva do danas.
33 Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo, jer ti si
bio vjeran, a mi smo bezbožno radili.
34 I naši kraljevi, naši glavari, naši svećenici i naši
očevi nisu držali tvojega zakona, nisu marili za
tvoje zapovijedi i opomene što si im davao.
35 U svojem kraljevstvu i u punini dobara što si im
ih dao, u prostranoj i rodnoj zemlji, koju si im podi-
jelio, nisu ti služili i nisu se povratili od svojih zlih
djela.
36 Zato smo danas robovi; u zemlji koju si dao
našim očevima, da uživaju njezine plodove i
njezina dobra, eto u njoj smo mi danas robovi.
37 Njezin bogati prihod pripada sada kraljevima
koje si postavio nad nama za naše grijehe. Oni
gospodare nad našim tjelesima i nad našom sto-
kom po svojoj volji, i tako smo mi u velikoj nevolji.”
38 Zbog svega toga zaključujemo tvrdi ugovor i
polažemo ga pismeno na povelji, s imenima naših
glavara, Levita i svećenika.”

10 Na povelji su se potpisali: Nehemija, namje-
snik, sin Hakalijin, i Zedekija,
2 Seraja, Azarija, Jeremija,
3 Pašhur, Amarija, Malkija,

4 Hatuš, Šebanija, Maluk,
5 Harim, Meremot, Obadija,
6 Daniel, Gineton, Baruk,
7 Mešulam, Abija, Mijamin,
8 Maazja, Bilgaj, Šemaja. To su bili svećenici.
9 Leviti: Ješua, sin Azanijin, Binuj od Henada-
dovih sinova i Kadmiel.
10 Njihova braća: Šebanija, Hodija, Kelita, Pelaja,
Hanan,
11 Mika, Rehob, Hašabja,
12 Zakur, Šerebja, Šebanija,
13 Hodija, Bani, Beninu.
14 Narodni poglavari: Paroš, Pahat-Moab, Elam,
Zatu, Bani,
15 Buni, Azgad, Bebaj,
16 Adonija, Bigvaj, Adin,
17 Ater, Ezekija, Azur,
18 Hodija, Hašum, Bezaj,
19 Harif, Anatot, Nebaj.
20 Magpijaš, Mešulam, Hezir,
21 Mešezabel, Sadok, Jadua,
22 Pelatija, Hanan, Anaja,
23 Hošea, Hananija, Hašub,
24 Haloheš, Pilha, Šobek,
25 Rehum, Hašabna, Maaseja,
26 Ahija, Hanan. Anan,
27 Maluk, Harim, Baana.
28 A ostali narod, svećenici, Leviti, vratari, pjevači,
netineji, svi koji su se odvojili od zemaljskih naroda
da idu po Božjemu zakonu, zajedno s njihovim že-
nama, sinovima i kćerima: svi koji znaju i razumi-
jevaju,
29 priključuju se ovoj svojoj braći, svojim glava-
rima. Oni prisežu i zaklinju se da će hoditi po Božje-
mu zakonu, koji je izdan po Mojsiju, sluzi Božjemu,
i da će izvršavati i držati sve zapovijedi Gospodina,
našega Boga, njegove uredbe i zakone.
30 Zato nećemo davati svoje kćeri narodima zem-
lje, niti njihovih kćeri uzimati za svoje sinove.
31 Nećemo od zemaljskih naroda, koji donose
robu i svakojako žito na Subotnji dan na prodaju,
ništa od toga kupovati na Subotnji dan ili u koji
drugi sveti dan. Mi ćemo se, nadalje, u sedmoj
godini odreći poljskoga prihoda i svakoga
potraživanja duga.
32 Nadalje, uzimamo na sebe obvezu da dajemo
svake godine trećinu šekela kao porez za službu u
domu svojega Boga:
33 za prikazne kruhove, za prinos svakidašnji i za
svakidašnju žrtvu paljenicu, za žrtve za Subotnje
dane i žrtve za mlađake, za svete žrtve, za žrtve
zahvalne, za žrtve za grijeh da se očišćuje Izrael, i
za svu službu u domu svojega Boga.
34 Također mi, svećenici, Leviti i narod bacili smo
ždrijeb zbog nošenja drva, da se donosi u dom
našega Boga po obiteljima od godine do godine u
određeno vrijeme, da gori na žrtveniku Gospodi-
na, našega Boga, kako je propisano u zakonu.
35 I prvine svojih polja i prvine svih plodova od svih
voćnih stabala donosit ćemo od godine do godine
u Gospodinov dom.
36 Nadalje, obvezujemo se da po propisu zakona
prvorođene svoje sinove i prvine svoje stoke i pr-
vine goveda i svojih ovaca donosimo za dom svo-
jega Boga svećenicima koji služe u domu našega
Boga.
37 Nadalje ćemo najbolje od svojih žitarica i svojih
prinosa i plodova svih voća i vino i ulje donositi sve-
ćenicima u sobe doma svojega Boga, tako isto de-
setinu svojih polja Levitima, jer Leviti ubiraju
desetinu po svim mjestima gdje obrađujemo polja.
38 Svećenici, Aronovi potomci, će pratiti Levite
kad Leviti ubiraju desetinu. Leviti moraju onda do-
nositi desetinu od desetine u dom našega Boga, u
sobe spremišta.
39 U te, naime, sobe donosili bi Izraelovi sinovi i
Leviti prinose žita, vina i ulja. Ondje su se nalazile
i svete posude i svećenici u službi i vratari i pjevači.
Tako se nećemo pokazati nemarni prema domu
svojega Boga.

11 Onda se narodni predstojnici nastanili u Jeru-
zalemu. Ostali narod je bacio ždrijeb da od
deset ljudi iždrijebaju jednoga koji se morao
naseliti u svetom gradu Jeruzalemu, a ostalih de-
vet desetina ostalo bi u gradovima.
2 I narod je zahvaljivao svima koji su se dragov-
oljno naselili u Jeruzalemu.
3 Ovo su pokrajinski glavari koji su se bili naselili u
Jeruzalemu i u Judinim gradovima. Svaki se nas-
tanio na svojem zemljištu u određenim gradovima:
Izrael, svećenici, Leviti, netineji i potomci Salo-
monovih sluga.
4 U Jeruzalemu su se naselili Judini i Benjaminovi
sinovi. Od Judinih sinova: Ataja, sin Uzije, ovaj sin
Zaharije, ovaj sin Amarije, ovaj sin Šefatije, ovaj
sin Mahalalela od Peresovih sinova;
5 i Maaseja, sin Baruha, ovaj sin Kol-Hosea, ovaj
sin Hazaje, ovaj sin Adaje, ovaj sin Jojariba, ovaj
sin Zaharije, ovaj sin Šilonija.
6 Peresovi sinovi, koji su stanovali u Jeruzalemu,
imali su svega četiri stotine šezdeset i osam ljudi
hrabrih za rat.
7 Ovo su Benjaminovi sinovi: Salu; ovaj vuče lozu
od Mešulama, ovaj od Joeda, ovaj od Pedaja, ovaj
od Kolaje, ovaj od Maaseje, ovaj od Itiela, ovaj od
Ješaja;
8 Za njim Gabaj, Salaj, svega devet stotina dvade-
set i osam.
9 Joel, Zikrijev sin, bio je nadzornik nad njima, i
Juda, sin Hasenuin, bio je drugi nadzornik nad gra-
dom.
10 Od svećenika bili su ondje Jedaja, sin Jojari-
bov, i Jakin;
11 Seraja, sin Hilkije, sin Mešulama, sin Sadoka,
sin Merajota, sin Ahituba, vladar Božjega doma.
12 Njihova braća što služe u domu, svega osam
stotina dvadeset i dva; nadalje Adaja, sin Jero-
hama, sin Pelalije, sin Amsije, sin Zaharije, sin
Pašhura, sin Malkijina,
13 i njegova braća, dvjesta četrdeset i dva
obiteljska glavara; isto tako Amašaj, sin Azarela,
sin Ahzaja, sin Mešilemota, sin Imerov,
14 i njihova braća, za rat hrabrih ljudi stotinu
dvadeset i osam. Njihov predstojnik bio je Zabdiel,
sin Hagedolimov.
15 Od Levita su bili ondje Šemaja, sin Hašuba, sin
Azrikama, sin Hašabje, sin Bunijev,
16 i Šabetaj i Jozabad, koji su bili nad vanjskim
poslovima Božjega doma, iz broja glavara levit-
skih.
17 Nadalje Matanija, sin Mike, sin Zabdija, sina
Asafova, čelnik hvalospjeva, koji je počinjao
“Hvalite” u molitvi; i Bakbukja, drugi između svoje
braće, i Abda, sin Šamue, sin Galala, sin Jedutu-
nova.
18 Ukupan broj Levita u svetom gradu bio je dvije
stotine osamdeset i četiri.
19 Kao vratari bili su tu: Akub, Talmon i njihova
braća, koji su stražili na vratima, svega stotinu se-
damdeset i dva.
20 Ostali Izraelovi sinovi, svećenici i Leviti stano-
vali su po svim Judinim gradovima, svaki na svo-
jem posjedu.

21 A netineji su stanovali na Ofelu. Siha i Gišpa bili
su nadzornici nad netinejima.
22 Predstojnik Levita u Jeruzalemu bio je Uzi, sin
Banija, sina Hašabje, sina Matanije, sina Mikina, iz
Asafova roda, pjevača, za službu u Božjemu
domu.
23 Za njih je bila kraljeva zapovijed i bila je izdana
uredba o svagdašnjoj opskrbi pjevača.
24 Petahja, sin Mešezabelov, od sinova Zareha,
sina Judina, bio je ovlaštenik kraljev u svim
poslovima s narodom.
25 Što se tiče mjesta s njihovim seoskim zem-
ljištima, Judejci su stanovali u Kirjat-Haarbi i njez-
inim selima, u Dibonu i njegovim selima, u
Jekabseelu i njegovim selima,
26 u Jesui, Moladi, Bet-Peletu,
27 Hazar-Šualu, u Beer-Šebi i njezinim selima,
28 u Siklagu, Mekoni i njezinim selima,
29 u Rimonu, Zorahu, Jarmutu,
30 Zanoahu, Adulamu i njihovim selima, u Lakišu i
njegovim seoskim poljima, u Azeki i njezinim se-
lima. Uni su se bili naselili od Beer-Šebe do doline
Hinoma.
31 Benjaminovi sinovi su stanovali počevši od
Gebe u Mikmašu, Aju, Betelu i njegovim selima,
32 u Anatotu, Nobu, Ananiji,
33 Hazoru, Rami, Gitaimu,
34 Hadidu, Seboimu, Nebalatu,
35 Lodu i Onu, u Dolini drvodjeljskoj.
36 Neki od Levita nalazili su se ondje u Judi i Ben-
jaminu.

12 Ovo su svećenici i Leviti koji do su došli sa
Zerubabelom, sinom Šealtielovim, i s Je-
šuom: Seraja, Jeremija, Ezra;
2 Amarija, Maluk, Hatuš;
3 Šekanija, Rehum, Meremot;
4 Ido, Gineton, Abija;
5 Mijamin, Maadja, Bilga;
6 Šemaja, Jojarib, Jedaja;
7 Salu, Amok, Hilkija, Jedaja. To su bili glavari sve-
ćenika i njihove braće u vrijeme Ješuino.
8 Leviti su bili Ješua, Binuj, Kadmiel, Šerebja,
Juda, Matanija; ovaj i njegova braća vodili su hva-
lospjev;
9 Bakbukja i Uni, njihova braća, stajali su pred
njima u službenim redovima.
10 Ješui se rodio Jojakim, Jojakimu se rodio Elija-
šib, Elijašibu se rodio Jojad,
11 Jojadu se rodio Jonatan, Jonatanu se rodio
Jadua.
12 U vrijeme Jojakimovo bili su ovi svećenici obi-
teljski glavari: od obitelji Serajine Meraja, od Jer-
emijine Hananija;
13 od Ezrine Mešulam, od Amarjine Johanan;
14 od Melikove Jonatan, od Šebanijine Josip;
15 od Harimove Adna, od Merajotove Helkaj;
16 od Idove Zaharija, od Ginetonove Mešulam;
17 od Abijine Zikri, od Minjaminove i Moadjine
Piltaj;
18 od Bilgine Šamua, od Šemaje Jonatan;
19 od Jojaribove Matenaj, od Jedaje Uzi;
20 od Salajove Kalaj, od Amokove Eber;
21 od Hilkijine Hašabja, od Jedajine Netanel.
22 Od Levita bili su popisani obiteljski glavari u vri-
jeme Elijašiba, Jojade, Johanana i Jadue, od sve-
ćenika pod vladom.
23 Za vrijeme vladanja Perzijanca Darija, od
Levita bili su popisani obiteljski glavari u knjizi
dnevnika do vremena Johanana, sina Elijašibova
24 Glavari Levita bili su Hašabja, Šerebja i Ješua,
sin Kadmielov; nadalje njihova braća, koji su stajali
naprema njima da po zapovijedi Davida, Božjega
čovjeka, izmjenjujući se jedan odio s drugim,
pjevaju hvalospjeve i slavospjeve.
25 Matanija, Bakbukja, Obadija, Mešulam,
Talmon, Akub bili su vratari i stražili su kod spremi-
šta na vratima.
26 Ti su bili suvremenici Jojakima, sina Ješue,
sina Josadakova, i suvremenici namjesnika Ne-
hemije i svećenika i književnika Ezre.
27 Kod posvete jeruzalemskih zidova tražili su
Levite iz svih njihovih mjesta i doveli su ih u Jeruza-
lem da proslave posvetu u svečanoj radosti, hva-
lom i pjesmama uz cimbale, harfe i citare.
28 Tako su se skupili pjevači iz okolice Jeruzalema
i iz netofatskih sela,
29 iz doma Gilgalova i iz gebskih i azmavetskih
krajeva. Pjevači, naime, bili su sebi sagradili sela
oko Jeruzalema.
30 Pošto su svećenici i Leviti bili očistili same sebe,
narod, vrata i zid,
31 dao sam da glavari Judini uzađu na zid i
postavio sam dva velika zbora pjevača, i jedan je
od njih otišao po zidu nadesno k Smetlišnim vrati-
ma.
32 Za njima je išao Hošaja i polovica Judinih gla-
vara,
33 i Azarija, Ezra, Mešulam,
34 Juda, Benjamin, Šemaja i Jeremija;
35 i od svećenika s trubama Zaharija, sin Jona-
tana, sin Šemaje, sina Matanije, sina Mikaje, sin
Zakura, sin Asafov,
36 i njegova braća Šemaja, Azarel, Milalaj, Gilalaj,
Maaj, Netanel, Juda i Hanani s glazbalima Davida,
Božjega čovjeka. Književnik Ezra išao je pred
njima.
37 Tako su išli k Izvorskim vratima; onda uza stube
grada Davidova pokraj dvora Davidova, kamo se
ide na zid, i pošli su onda dalje do Vodenih vrata na
istoku.
38 Drugi skup išao je nalijevo. Pošao sam za njim
s polovicom naroda, gore po zidu, pokraj Pećke
kule do širokoga zida,
39 i povrh vrata Efraimovih i vrata staroga grada,
pokraj Ribljih vrata, kule Hananelove i kule Meje,
pa do Ovčjih vrata. Stali su kod Tamničkih vrata.
40 Onda su se namjestila oba pjevačka zbora kod
Božjega doma; isto tako ja s polovicom glavara;
41 i svećenici Elijakim, Maaseja, Minjamin, Mi-
kaja, Elioenaj, Zaharija i Hananija s trubama;
42 i Maaseja, Šemaja, Eleazar, Uzi, Johanan,
Malkija, Elam i Ezer. Pjevači su pjevali pod vod-
stvom Jizrahijinim.
43 Prinijeli su velike žrtve zaklanice taj dan i veselili
su se, jer im je bio Bog pripravio veliku radost. I
žene i djeca su se veselili, tako da se to veselje
Jeruzalema nadaleko čulo.
44 Taj dan bili su postavljeni nadzornici za sprem-
nice što su služile kao žitnice za prinose, prvine i
desetine, da se u njih skupljaju po poljskim
međama pojedinih gradova davanja po zakonu za
svećenike i Levite, jer su se Judejci radovali sve-
ćenicima i Levitima koji su vršili službu.
45 Oni su izvršavali službu svojega Boga i službu
očišćenja; isto tako pjevači i vratari po propisu
Davida i njegova sina Salomona.
46 Jer već od prije, u dane Davidove i Asafove, bilo
je predstojnika nad pjevačima i nad hvalospjevima
i slavospjevima u čast Bogu.
47 Sav Izrael u vrijeme Zerubabelovo i Nehemijino
davao je svaki dan pristojbine pjevačima i vra-
tarima. Levitima su darivali svete darove, a Leviti
bi davali sve te desetine Aronovim sinovima.

13 U ono vrijeme čitalo se narodu iz Mojsijeve knjige u uši naroda, i u njoj se našlo napisano da ne smije nikada biti primljen u Božju zajednicu Amonac i Moabac,
2 jer oni nisu izašli u susret Izraelovim sinovima s kruhom i vodom, nego su najmili Balaama da ih prokune, ali naš Bog je okrenuo onu kletvu u blagoslov.
3 Kad su čuli taj zakon, odvojili su od Izraela sav strani svijet.
4 Prije toga svećenik Elijašib, koji je bio namješten nad sobama u domu našega Boga, Tobijin rođak,
5 bio je uredio njemu veliku sobu, gdje su prije bili spremali žrtvene darove, kâd, posuđe, desetinu od žita, vina i ulja, pristojbine za Levite, pjevače i vratare i prinose za svećenike.
6 Dok se to događalo, nisam bio u Jeruzalemu, jer trideset druge godine Artakserksa, babilonskoga kralja, bio sam otišao kralju. Poslije nekog vremena zamolio sam kralja za dopust.
7 I vratio sam se u Jeruzalem i vidio zlo koje je bio učinio Elijašib kad je Tobiji uredio sobu u trijemu Božjega doma.
8 To mi je bilo vrlo neugodno, sve dok nisam dao izbaciti iz sobe sve Tobijino pokućstvo.
9 Onda sam zapovjedio da se očiste sobe i onda da se u njih opet unese posuđe Božjega doma, žrtveni dar i kâd.
10 Također sam doznao da se Levitima nije bio davao njihov dio, te da su bili otišli natrag svojim njivama Leviti i pjevači koji su trebali vršiti službu.
11 Prekorio sam predstojnike i upitao sam ih: “Zašto je Božji dom ostavljen?” Nato sam one opet skupio i postavio ih na njihova mjesta.
12 I sav je Juda donosio desetinu od žita, vina i ulja u spremnice.
13 Za nadzornike nad spremištima postavio sam svećenika Šelemju, književnika Sadoka i Pedaju od Levita, i njima za pomoć Hanana, sina Zakura, sina Matanijina, jer ih se držalo kao ljude pouzdane. Zato je bio njima povjeren posao da ga dijele svojoj braći.
14 Spomeni me se, Bože moj, za to i ne zaboravi dobročinstva što sam ih iskazao Božjemu domu u njegovoj službi!
15 U one dane vidio sam u Judeji gdje gaze u kacama na Subotnji dan, nose snopove, tovare vino na magarce, grožđe, smokve i svakovrsne druge terete, i to dovode u Jeruzalem na Subotnji dan. I opomenuo sam ih da na taj dan ne prodaju živežne namirnice.
16 I Tirci koji su stanovali ondje donosili bi ribe i svakovrsnu robu i prodavali na Subotnji dan Judejcima i u Jeruzalemu.
17 Onda sam prekorio judejske glavare i rekao sam im: “Što činite toliko zlo i oskvrnjujete Subotnji dan?
18 Nisu li to činili naši očevi i nije li naš Bog pustio na nas i na ovaj grad sve ovo zlo? Hoćete li još veći gnjev navaliti na Izraela kad oskvrnjujete Subotnji dan?
19 I čim bi se uoči Subotnjeg dana smrklo na vratima Jeruzalema, zapovjedio sam da se zatvore sva vrata i zapovjedio da se ne otvaraju do iza Subotnjeg dana. I postavio sam nekoliko svojih ljudi na vratima da se ne unosi nikakav teret na Subotnji dan.”
20 I prenoćili su trgovci i prodavači svakovrsne robe jedanput ili dvaput vani pred Jeruzalemom,
21 Opomenuo sam ih i rekao im: “Zašto noćite pred zidom? Ako još jednom to učinite, stavit ću ruku na vas.” Otada nisu više dolazili na Subotnji dan.
22 Onda sam zapovjedio Levitima da se očiste i dođu čuvati vrata kako bi se Subotnji dan držao svetim. I za to me se spomeni, Bože, i spasi me po velikom svojem milosrđu!
23 U one dane vidio sam i Judejce, koji su bili uzeli žene Ašdoćanke, Amonke i Moabke.
24 Njihova djeca su govorila napola ašdodski. Nisu znala govoriti judejski, nego su govorili jezikom dotičnoga naroda.
25 Prekorio sam ih, prokleo ih, neke sam od njih istukao i nalupao i zakleo ih Bogom: “Ne dajite svojih kćeri njihovim sinovima i ne uzimajte nijedne od njihovih kćeri za svoje sinove i za sebe!
26 Nije li u tom sagriješio Salomon, Izraelov kralj? Među svim mnogim narodima nije bilo kralja njemu ravna. Bio je ljubimac svojega Boga, i Bog ga je učinio kraljem nad svim Izraelom, pa su ga opet navratile na grijeh žene strankinje.
27 I sad moramo o vama čuti da činite to veliko zlo i griješite našem Bogu uzimajući žene strankinje.
28 Od sinova Jojade, sina Elijašiba, velikog svećenika, bio je jedan zet Sanbalatu, Horonjaninu. Ja sam ga istjerao iz svoje blizine.
29 Zapamti ih, Bože moj što su oskvrnuli svećenstvo i zavjet koji si napravio sa svećenicima i Levitima!
30 Ja sam ih očistio od svega nečistoga i uredio službene dužnosti svećenika i Levita za svakoga pojedinoga,
31 i opskrbio ih drvima u određeno vrijeme i darove prvina. Spomeni me se za to, Bože moj, na moje dobro.

Estera

1 Dogodilo se u dane Ahasvera, taj Ahasver je vladao od Indije do Etiopije nad stotinu dvadeset i sedam pokrajina.
2 U ono vrijeme kad je kralj Ahasver sjedio na svojem kraljevskom prijestolju u tvrđavi grada Suse,
3 treće godine svojega vladanja učinio je gozbu svim svojim glavarima i činovnicima, na kojoj su se našli kod njega vojni zapovjednici Perzijanaca i Medijaca sa pokrajinskim službenicima i upraviteljima.
4 Pritom je pokazivao svoje bogatstvo, svoju kraljevsku slavu, svoju sjajnu veličinu mnogo dana, stotinu i osamdeset dana.
5 Kad su bili završeni ovi dani, pripravio je kralj svemu narodu koji je bio u Susi, od velikoga do maloga, svečanu gozbu za sedam dana u trijemu vrta koji je ležao do kraljevskog dvora.
6 Zavjese od bijela pamuka i ljubičasta i grimiza bile su obješene vrpcama od prepredenog lana srebrnim o kolutima na mramornim stupovima. Na podu, koji je bio od alabastera, bijela i tamna mramora i od sedefa kamena stajali su zlatni i srebrni ležaji.
7 Piće su posluživali u zlatnim peharima, sve jedan

drukčiji od drugoga, vinom izobilja po kraljevoj da-
režljivosti.
8 I po zapovijedi kraljevoj nitko se nije smio nago-
niti na piće, jer je kralj bio zapovjedio svim svojim
kućnim upraviteljima da svakomu puste na volju.
9 I kraljica Vaštija pripravila je gozbu za žene u kra-
ljevskoj palači, kralja Ahasvera.
10 Sedmi dan, kad se bio kralj razveselio od vina,
zapovjedio je on sedmorici dvorana Mehumanu,
Bizeti, Harboni, Bigti, Abagti, Zetaru i Karkasu, koji
su dvorili pred kraljem Ahasverom,
11 da dovedu kraljicu Vašti pred kralja pod kraljev-
skom krunom, da pokaže narodima i glavarima
njezinu ljepotu, jer je bila uistinu lijepa.
12 Ali kraljica Vaštija nije se htjela pojaviti na zapo-
vijed kraljevu, koju su joj donijeli dvorani. Zato se
kralj vrlo razbjesnio, i gnjev se njegov raspalio u
njemu.
13 Onda je upitao kralj mudrace, koji su se ra-
zumjeli u povijest, jer je kralj običavao davati sve
svoje poslove onima koji su poznavali zakon i pra-
vo,
14 koji su mu bili najbliži, a to su bili: Karsena, Se-
tar, Admata, Taršiš, Mares, Marsena i Memukan,
sedam uglednih Perzijanaca Medijaca, koji su im-
ali slobodan pristup kralju i prvo mjesto u kraljev-
stvu.
15 On ih upitao: "Kako se mora po zakonu postu-
pati s kraljicom Vašti jer nije učinila što je preko
dvorana zapovjedio kralj Ahasver?"
16 Memukan je odgovorio kralju i glavarima: "Nije
samo kralju skrivila kraljica Vaštija nego i svim
glavarima i narodima koji prebivaju u pokrajinama
kralja Ahasvera.
17 Za ponašanje kraljičino doznat će sve žene, i
one će prezirati svoje muževe kad se pripovjedi:
'Kralj je Ahasver zapovjedio kraljici Vaštiji da dođe
pred njega, a ona nije došla.'
18 Od onoga će se dana perzijske i medijske
kneginje, koje čuju kako se ponijela kraljica, tako
se ponašati prema svim kraljevim glavarima. Tako
neće biti kraja prkosu i svađi.
19 Ako je ugodno kralju, neka izda nepromjenljivu
kraljevsku uredbu i neka ju unese u zakonik Perzi-
janaca i Medijaca, da se Vašti ne smije više pojaviti
pred kraljem Ahasverom. Njezinu čast kao kraljice
daje kralj drugoj, koja je bolja od nje.
20 Kad se onda ta kraljeva uredba razglasila po
svem njegovu prostranom kraljevstvu, onda će
sve žene, visoke i niske, iskazivati dužnu čast svo-
jim muževima."
21 Ovaj je prijedlog bio po volji kralju i glavarima, i
učinio je kralj po savjetu Memukanovu.
22 On je razaslao pisma po svim kraljevskim
pokrajinama, i to u svaku pokrajinu njezinim pis-
mom i svakomu narodu njegovim jezikom: "Svaki
muž neka bude gospodar u svojoj kući, pa govorio
on koji god jezik."

2 Kad se poslije utišao gnjev kralja Ahasvera,
pomislio je on opet na Vaštiju, na ono što je
učinila i što je za nju bilo određeno.
2 Onda su dali kraljevi dvorani, koji su ga pos-
luživali, ovaj prijedlog: "Neka se potraže kralju na-
jljepše djevojke.
3 Neka postavi kralj po svim pokrajinama svojega
kraljevstva činovnike koji će dovesti sve lijepe
djevojke u prijestolnicu Susu u kuću za žene i pre-
dati ih pod ruku kraljevskomu dvoraninu Hegeju,
kraljevu eunuhu, čuvaru ženski. Neka im se onda
dadu krasila za ljepotu.
4 Djevojka, koja se svidi kralju, neka bude kraljica
namjesto Vaštije." Kralju je taj prijedlog bio po volji
i učinio je tako.
5 U prijestolnici Susi živio je Židov po imenu Mor-
dekaj, sin Jaira, sina Šimeja, sina Kišova, iz ple-
mena Benjaminova.
6 Sa zarobljenicima iz Jeruzalema, koji su zajedno
s Jekonijom, kraljem Judinim, bili odvedeni u rop-
stvo od Nebukadnezara, babilonskog kralja, bio je
i on odveden.
7 On je bio hranitelj Hadase, to jest Estere, kćeri
njegova strica; ona, naime, nije više imala oca ni
majke. Djevojka je bila lijepa stasa i krasna lica.
Nakon smrti njezina oca i majke bio ju uzeo Mor-
dekaj sebi za kćer.
8 Kad se bila razglasila kraljeva riječ i njegova ure-
dba, i mnogo se mladih djevojaka bilo dovelo u pr-
ijestolnicu Susu pod ruku Hegejevu, došla i Estera
u kraljevski dvor pod ruku Hegeja, ženskoga ču-
vara.
9 Kako mu se djevojka svidjela i našla milost u
njemu, to joj je revno davao najbolja krasila i dobru
hranu. Također joj je dao sedam izabranih sluški-
nja iz kraljevskog dvora i davao je prednost njoj i
njezinim sluškinjama u kući za žene.
10 A Estera nije rekla za svoj narod ni svoj rod, jer
joj je bio Mordekaj zapovjedio da to ne govori.
11 Mordekaj bi dolazio svaki dan pred trijem kuće
za žene da dozna kako je Estera i što će biti od nje.
12 Nakon pripremanja kroz dvanaest mjeseci,
kako je bio propis kod žena, došao bi red na svaku
djevojku da pođe kralju Ahasveru. Tako je dugo
trajalo njihovo uljepšavanje: šest mjeseci uljem od
smirne i šest mjeseci balsamom i drugim ženskim
uljepšavanjem.
13 Tako pripremljena djevojka pošla bi kralju. Sve
što bi zaželjela uzeti sobom iz kuće za žene u kra-
ljevski dvor, dozvolilo bi joj se.
14 Uvečer bi išla, a ujutro bi se vratila u drugu kuću
za žene, koja je bila pod rukom kraljevskog dvora-
nina Šaašgaza, predstojnika kraljevih suložnica.
Onda više ne bi išla kralju, osim ako bi je zatražio
kralj i pozvao po imenu.
15 I kad je Estera, kći Abihaila, strica Mordeka-
jeva, koju je bio uzeo za kćer, bila na redu poći kra-
lju, ona nije zatražila ništa nego što odredi
kraljevski dvoranin Hegej, predstojnik ženski. Es-
tera se svidjela svima koji su ju vidjeli.
16 Tako je bila Estera odvedena kralju Ahasveru u
kraljevski dvor desetoga mjeseca, to jest mjeseca
tebeta, sedme godine njegova vladanja.
17 Kralj je zamilovao Esteru više nego sve druge
žene i ona je zadobila njegovu milost i naklonost
pokraj svih djevojaka. Zato joj stavio kraljevsku
krunu na glavu i učinio ju kraljicom mjesto Vaštije.
18 Onda je kralj u priredio čast Esteri veliku gozbu
svim svojim glavarima i činovnicima, dopustio
pokrajinama otpust od poreza i razdao darove kra-
ljevskom darežljivošću.
19 Kad su se opet izabirale djevojke, stajao je
Mordekaj na vratima kraljevskog dvora.
20 A Estera nije bila rekla svojega roda ni naroda,
kao što joj bio zapovjedio Mordekaj, jer je Estera
slušala Mordekajeve savjete upravo kao prije kad
je bila kod njega kao štićenica.
21 U te dane, kad bi Mordekaj stajao na vratima
kraljevskog dvora, rasrdio se Bigtan i Tareš, dva
kraljeva dvoranina između vratara, i htjeli su ustati
na kralja Ahasvera i da ga pogube.
22 Mordekaj je doznao i javio kraljici Esteri, a Es-
tera je to rekla kralju po Mordekajevom savjetu.
23 Kad se stvar izvidjela i pronašla istinitom, bila
su ta obojica obješena na vješalima, i to se za-

pisalo u knjigu dnevnika u nazočnosti kralja.

3 Poslije toga podigao je kralj Ahasver Hamana, sina Hamedatova iz Agaga, na najvišu čast i dao mu mjesto nad svim glavarima u svojoj okolici.
2 Svi kraljevi službenici koji su bili na kraljevskom dvoru pregibali bi koljeno i padali ničice pred Hamanom, jer tako je bio kralj zapovjedio za njega, ali Mordekaj nije pregibao koljeno i nije padao ničice.
3 Onda su rekle sluge na dvoru kraljevu Mordekaju: "Zašto prestupaš zapovijed kraljevu!"
4 Ali ih on nije poslušao, premda su mu od dana na dan govorili. I javili su to Hamanu da vide vrijedi li Mordekajev izgovor, jer on im je bio rekao da je Židov.
5 Kad je vidio Haman da Mordekaj ne pregiba koljena pred njim i da ne pada ničice, vrlo se razgnjevio.
6 Ali je mislio da nije vrijedno dizati ruku na Mordekaja samoga, jer su mu rekli iz kojega je naroda bio Mordekaj. Tako je gledao Haman da iskorijeni sve Židove u cijelom kraljevstvu Ahasverovu kao braću Mordekajevu.
7 Prvoga mjeseca, a to je mjesec Nisan, godine dvanaeste kraljevanja Ahasverova, bacali su pred Hamanom pur, to jest ždrijeb, od dana do dana i od mjeseca do mjeseca, do dvanaestoga mjeseca, a to je mjesec Adar.
8 Onda je rekao Haman kralju Ahasveru: "Među narodima po svim zemljama tvojega kraljevstva prebiva razasut, a opet odvojen narod čiji su zakoni drukčiji od zakona svakoga drugog naroda, i koji ne izvršuje kraljevih zapovijedi. Nije dobro za kralja, da ga se tako ostavi.
9 Ako je kralju ugodno, neka se izda pismena zapovijed da se uništi. Onda mogu izmjeriti deset tisuća talenata srebra rizničarima da ih prenesu u kraljevske riznice."
10 Kralj je skinuo svoj pečatni prsten s ruke i predao ga Hamanu, sinu Hamedatovu iz Agaga, neprijatelju Židova.
11 Pritom je rekao kralj Hamanu: "To srebro neka bude tebi, a s narodom čini kako ti je drago!"
12 Trinaestoga dana prvoga mjeseca dozvali su kraljevske pisare i točno prema Hamanovoj zapovijedi napisali su pisma kraljevskim satrapima i namjesnicima pojedinih pokrajina i glavarima pojedinih naroda, i to za svaku pokrajinu njezinim pismima i za svaki narod njegovim jezikom. Pisma su bila napisana u ime kralja Ahasvera i zapečaćena kraljevim prstenom.
13 Pisma su onda razaslali po glasnicima u sve pokrajine kraljeve. Po njemu su se morali svi Židovi, mlado i staro, djeca i žene, u jedan dan, trinaestoga dana dvanaestoga mjeseca, to jest mjeseca Adara, uništiti, pobiti i uništiti i imanje se njihovo zaplijeniti.
14 U pismima je rečeno da se oglasi zapovijed po svim pokrajinama i da se objavi svim narodima, da budu spremni za taj dan.
15 Čim je zapovijed bila oglašena u prijestolnici Susi, zaputili se brzo glasnici po zapovijedi kraljevoj. A kralj i Haman imali su gozbu, a u gradu Susi vladala je velika zabuna.

4 Kad je Mordekaj doznao za sve to, razderao je svoje haljine, odjenuo se u kostrijet i posuo glavu pepelom, pošao tako u grad i počeo je iza glasa gorko vikati.
2 Tako došao do pred vrata kraljevskog dvora. Na vrata dvora nije se smjelo ući u žalobnoj odjeći.
3 I u svim pokrajinama, kamo god dođe pismo kraljevo i njegova zapovijed, zavlada velika žalost među Židovima. Oni su postili, plakali i jaukali, i mnogi su se odjenuli u kostrijet i posuli se pepelom.
4 Kad su sluškinje i dvorani došli k Esteri i to joj javili, ona se veoma ražalostila. I poslala je Mordekaju haljine da ih odjene i da skine sa sebe žalobnu odjeću, ali ih on nije primio.
5 Onda je dozvala Estera kraljevskog dvoranina Hataka, koji joj je stajao na službi, i poslala ga k Mordekaju da sazna što to znači i zašto se to događa.
6 Hatak je otišao k Mordekaju van na gradski trg, koji je bio pred vratima kraljevskog dvora.
7 Mordekaj mu ispripovjedio sve što mu se bilo dogodilo, i rekao mu novčanu svotu koju je Haman bio obećao dati u kraljevu riznicu, da se unište Židovi.
8 I prijepis zapovijedi, koja je bila proglašena u Susi o njihovu uništenju dao mu da je pokaže Esteri i da je obavijesti i potakne neka ode kralju i zamolio ga za pomilovanje svojega naroda.
9 Hatak se vratio i javio Esteri što je rekao Mordekaj.
10 Estera progovorila Hataku i dala mu zapovijed za Mordekaja:
11 "Sve kraljeve sluge i narod kraljevskih pokrajina znaju da svaki čovjek ili žena koji nepozvan stupi kralju u unutrašnji trijem, po jednom i istom zakonu mora se pogubiti, i da samo onda ostane na životu ako prema njemu pruži kralj svoje zlatno žezlo. A ja nisam zvana da uđem kralju ima trideset dana."
12 I tako su javili Mordekaju Esterin odgovor.
13 Onda je Mordekaj poručio Esteri: "Ne misli da ćeš ti jedina od svih Židova spasiti svoj život zato jer si u kraljevom dvoru.
14 Jer ako se ti sada zamotaš u šutnju, doći će pomoć i spasenje Židovima s druge strane, a ti ćeš sa svojom kućom poginuti. Tko zna nisi li ti upravo zato postala kraljica u ovo vrijeme?"
15 Onda Estera dala javiti odgovor Mordekaju:
16 "Idi, skupi sve Židove koji se nalaze u Susi i postite za mene, tri dana i tri noći, ništa ne jedite i ne pijte! I ja ću sa svojim sluškinjama postiti, i onda ću otići kralju, iako to nije po zakonu, pa ako zato i poginem, neka poginem."
17 Mordekaj je otišao i učinio sve što mu je bila naredila Estera.

5 Treći dan odjenula se Estera u svoju kraljevsku odjeću i otišla u unutrašnji trijem kraljevskog dvora, prema kraljevim odajama. Kralj je upravo sjedio na svojem kraljevskom prijestolju u kraljevskom dvoru, prema ulazu.
2 Kad je kralj vidio kraljicu Esteru u trijemu, našla je ona milost pred njim. Kralj je pružio prema njoj zlatno žezlo koje je držao u svojoj ruci. Estera je pristupila i dotakla se vrha žezla.
3 Onda joj rekao kralj: "Što imaš, kraljice Estero? Koja ti je želja? Ako bi bila i polovica mojega kraljevstva, neka ti se dade!"
4 Estera je odgovorila "Ako je ugodno kralju, neka dođe kralj s Hamanom danas na gozbu koju sam mu priredila!"
5 Kralj je zapovjedio: "Pozovite brže Hamana da se ispuni želja Esterina!" Tako su došli kralj i Haman na gozbu koju je bila priredila Estera.
6 Kod vina kralj je rekao Esteri: "Koja je tvoja molba? Neka ti se usliša! Koja je tvoja želja? Kad bi bila i polovica mojega kraljevstva, bit će ispunjena!"
7 Estera je odgovorila: "Moja je molba i moja želja:

8 ‘Ako sam našla milost u očima kralja i ako je ugodno kralju da usliša stanu molbu i ispuni moju želju, neka opet dođe kralj s Hamanom na gozbu koju ću mu prirediti, i sutra ću onda ispuniti kraljevu želju.’ ”

9 I tako je otišao Haman onaj dan odatle veseo i dobre volje, ali kad je vidio Haman Mordekaja na vratima kraljevskog dvora, a on nije stao pred njim niti ga se bojao, napunio se Haman gnjeva na Mordekaja.

10 Ali se još suzdržao Haman dok nije došao svojoj kući. Onda je dozvao s k sebi svoje prijatelje i svoju ženu Zerešu.

11 I Haman im je pripovijedao o svojem velikom bogatstvu, o mnogim svojim sinovima i kako ga je visoko kralj počastio i podigao ga povrh glavara i kraljevskih sluga.

12 Haman je nastavio: “Dapače, kraljica Estera nikoga osim mene nije pozvala s kraljem na gozbu koju je priredila. I sutra sam opet s kraljem pozvan kod nje.

13 Ali to sve ne vrijedi za me dokle god gledam onoga Židova Mordekaja gdje sjedi na vratima kraljevskog dvora.”

14 Onda mu je rekla njegova žena Zereša i svi njegovi prijatelji: “Daj napraviti vješala visoka pedeset lakata i sutra rano kaži kralju da na njima objesi Mordekaja! Onda možeš veseo poći s kraljem na gozbu.” Prijedlog je bio po volji Hamanu i on je dao napraviti vješala.

6 Onu noć nije mogao kralj spavati. Zato je dao donijeti sebi knjigu znamenitih događaja, i oni su čitali kralju.

2 I našlo se zapisano kako je Mordekaj bio prokazao Bigtana i Tereša, dva dvoranina vratara, koji su gledali da dignu ruke na kralja Ahasvera.

3 Kralj je upitao: “Koju je čast i koje odlikovanje dobio Mordekaj za to?” Kraljeve sluge, koje su imale službu kod njega, su odgovorile “On nije dobio ništa.”

4 Onda je upitao kralj: “Tko je u trijemu?” Haman je bio upravo stupio u unutrašnji trijem kraljevskog dvora da predloži kralju neka objesi Mordekaja na vješala, koja je bio dao napraviti za njega.

5 Kraljeve sluge su mu odgovorile: “Haman stoji u trijemu.” “Neka dođe”, rekao je kralj.

6 Haman je došao, a kralj ga upitao: “Što se može učiniti čovjeku koga bi kralj htio osobito počastiti?” Haman je pomislio u sebi: “Koga bi kralj htio osobito počastiti ako ne mene?

7 I odgovorio je Haman kralju: “Kad kralj hoće nekoga da počasti,

8 treba donijeti kraljevsku odjeću koju je kralj već nosio i dovesti konja na kojem je kralj već jahao i staviti mu na glavu kraljevsku krunu.

9 I odjeću i konja treba onda dati nekomu između najuglednijih kraljevih glavara i treba odjenuti čovjeka onoga koga kralj hoće počastiti, pa ga provesti na konju po gradskom trgu i vikati pred njim: ‘Ovako je čovjeku koga kralj hoće počastiti!’ ”

10 Onda je rekao kralj Hamanu: “Brže uzmi odjeću i konja, kako si rekao, i učini tako Židovu Mordekaju, koji sjedi na vratima kraljevskog dvora! Nemoj izostaviti ništa od svega onoga što si predložio!”

11 Haman je uzeo odjeću i konja, odjenuo Mordekaja, proveo ga na konju po gradskom trgu vičući pred njim: “Ovako je čovjeku, koga kralj hoće počastiti!”

12 Potom se vratio Mordekaj na vrata kraljevskog dvora. A Haman brže otišao svojoj kući, žalostan i pokrivene glave.

13 Kad je Hanan pripovjedio svojoj ženi Zereši i svim svojim prijateljima što mu se dogodilo, rekli su mu njegovi savjetnici i njegova žena Zereša: “Kad je od judejskoga plemena Mordekaj, pred kojim si počeo padati, nećeš mu moći odoljeti, nego ćeš biti od njega pobijeđen.”

14 Dok su oni još govorili s njim, došli su kraljevi dvorani i brže odveli Hamana na gozbu koju je bila priredila kraljica.

7 Tako su otišli kralj i Haman na gozbu kraljici Esteri.

2 Rekao je kralj Esteri opet drugi dan kod vina: “Koja je tvoja molba, kraljice Estero? Neka ti se usliša! Koja je tvoja želja? Kad bi bila i polovica mojega kraljevstva, bit će ispunjena!”

3 Onda je odgovorila kraljica Estera, govoreći: “Ako sam našla u tvojim očima milost, kralju, i ako je ugodno kralju, neka mi pokloni moj život, za koji molim, i moj narod, za koji prosim!

4 Jer smo prodani, ja i moj narod, da nas zatru, pobiju i unište. Kad bismo morali biti prodani samo kao robovi i ropkinje, bila bih šutjela; ali sada neprijatelj ne može naknaditi štetu koja se nanosi kralju.”

5 Kralj Ahasver je upitao kraljicu Esteru, govoreći: “Tko je taj, i gdje je taj koji snuje takav čin?”

6 Estera je odgovorila: ”Neprijatelj i protivnik jest ovaj ovdje zlikovac Haman.” Haman se prestrašio kralja i kraljice.

7 Pun gnjeva ustao je kralj od vina i otišao u dvorski vrt. Haman je ostao i zamolio kraljicu Esteru za svoj život, jer je vidio da je kralj naumio zlo po njega.

8 Kad se kralj vratio iz dvorskoga vrta u dvoranu na vino, Haman se bio bacio pred jastuk na kojemu je sjedila Estera. Kralj je povikao: “Zar će i kraljicu još silovati u mojoj vlastitoj kući?” Jedva je bila ta riječ istekla iz kraljevih usta, pokrili su lice Hamanu.

9 Harbona, jedan od dvorana koji su stajali u kraljevoj službi, rekao je: “Kod kuće Hamanove stoje vješala, visoka pedeset lakata. Haman ih dao napraviti za Mordekaja, koji je govorio dobro po kralja.” Kralj je zapovjedio: “Objesite ga na njih!”

10 Tako su objesili Hamana na vješala koja je on dao napraviti za Mordekaja. Onda se utišao kraljev gnjev.

8 Onoga dana poklonio je kralj Ahasver kraljici Esteri kuću Hamana, protivnika Židova, a Mordekaj dobio pristup kralju, jer je Estera bila rekla kralju što joj je on.

2 Kralj je skinuo pečatni prsten koji je bio dao oduzeti Hamanu i dao ga Mordekaju. A Estera je postavila Mordekaja nad Hamanovom kućom.

3 Estera je opet govorila s kraljem, bacila mu se pred noge i molila sa suzama neka bi ukinuo zloglasni naum koji je bio skovao protiv Židova Haman iz Agaga.

4 Kralj je pružio prema Esteri zlatno žezlo. Estera je ustala, pristupila kralju i rekla:

5 “Ako je ugodno kralju, ako sam našla milost pred njim, ako se moja molba čini kralju opravdanom i ako sam mu mila, onda neka jednom pismenom zapovijedi povuče natrag pisma s naumom Hamana, sina Hamedatova iz Agaga, kojima se zapovjeda uništenje Židova po svim kraljevskim pokrajinama.

6 Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi snašlo moj narod? Kako bih mogla mirno gledati propast svojega plemena?”

7 Onda je odgovorio kralj Ahasver kraljici Esteri i Židovu Mordekaju: "Eto, poklonio sam kuću Hamanovu Esteri, a njega samoga dao sam objesiti na vješala, jer je podigao svoju ruku na Židove.
8 Sad vi sami možete pisati za Židove kako vam je drago u ime kraljevo i zapečatiti kraljevim prstenom, jer što se piše u ime kraljevo i zapečati kraljevim prstenom, ne smije se natrag povući."
9 Dvadeset i trećega dana trećega mjeseca, to jest mjeseca Sivana, bili su pozvani kraljevski pisari da sastave točno po Mordekajevoj riječi pismenu zapovijed: Židovima, satrapima, namjesnicima i glavarima stotinu dvadeset i sedam pokrajina od Indije do Etiopije, za svaku pokrajinu njezinim pismom, i za svaki narod njegovim jezikom, i Židovima njihovim pismom i jezikom.
10 Pismene zapovijedi bile su napisane u ime kralja Ahasvera, kraljevim prstenom zapečaćene i onda su pisma bila razaslana po glasnicima, koji su jahali na trkačim konjima iz kraljevske ergele.
11 Po njima kralj je dopustio Židovima u svim gradovima da se okupe i brane svoj život, da svu snagu naroda i pokrajina koja bi udarila na njih, sa ženama i djecom zatru, pobiju i unište i njihovo imanje zaplijene.
12 To neka se dogodi u svim pokrajinama kralja Ahasvera u jedan dan, trinaestoga dana mjeseca dvanaestoga, to jest mjeseca Adara.
13 Prijepis zapovijedi morao se oglasiti kao zakon po svim pokrajinama javno svim plemenima. Židovi su morali onda za onaj dan biti spremni, da se osvete svojim neprijateljima.
14 Onda su brže odjašili glasnici na trkačim konjima sa zapovijedi kraljevom, čim je zakon bio izdan u prijestolnici Susi.
15 Mordekaj je izašao iz kraljevog dvora u kraljevskom odijelu ljubičastom i bijelom, s velikom zlatnom krunom na glavi i u ogrtaču od tankoga platna i grimiza; i grad Susa se radovao i veselio.
16 Židovima je bila sad uistinu sreća, radost, slast i čast.
17 U svim pokrajinama i u svim gradovima, kamo god je stigla pismena kraljeva zapovijed, bila je radost i veselje među Židovima, bile su gozbe i svečanosti. Onda su mnogi od neznabožaca postajali Židovi, jer je na njih pao strah od Židova.

9 Dvanaestoga mjeseca, to jest mjeseca Adara, trinaestoga dana, kada se trebala izvršiti kraljeva riječ i njegova zapovijed, i kada su se judejski neprijatelji nadali da će ih prevladati, okrenuo se list i Židovi su nadvladali svoje neprijatelje.
2 Po svim pokrajinama kralja Ahasvera skupili se Židovi u svojim gradovima da dignu ruke na one koji su gledali da im nanesu zlo. Nitko im se nije mogao oprijeti, jer su ih se bojali svi narodi.
3 Svi glavari u pokrajinama, satrapi, namjesnici i kraljevi činovnici podupirali su Židove, jer su se bojali Mordekaja.
4 Jer je Mordekaj bio veoma ugledan na kraljevu dvoru. Glas o njemu širio se po svim pokrajinama, jer je on bio sve moćniji.
5 Tako su Židovi pobili mačem svoje neprijatelje, uništili ih, iskorijenili i učinili što su htjeli od svojih protivnika.
6 U prijestolnici Susi poubijali su i uništili Židovi pet stotina ljudi.
7 Među njima Paršandatu, Dalfona, Aspatu,
8 Poratu, Adaliju, Aridatu,
9 Parmaštu, Arisaja, Aridaja i Jezatu.
10 I deset Hamanovih sinova, Hamedatova sina i protivnika Židova, ubili su, ali za plijenom nisu pružili svoje ruke.
11 Još istoga dana javili su kralju broj poubijanih u glavnom gradu Susi.
12 Onda je rekao kralj kraljici Esteri: "U prijestolnici Susi pobijeno je i smaknuto pet stotina ljudi i deset Hamanovih sinova. A što su isto počinili po drugim pokrajinama kraljevstva! Koja je sad tvoja molba? Bit će ti uslišana. Što tražiš dalje to će ti biti."
13 Estera je odgovorila: "Ako je ugodno kralju, onda neka se dopusti Židovima u Susi da i sutra učine isto kao danas! A deset Hamanovih sinova neka se objesi na vješala!"
14 Kralj je dopustio da tako bude. Oglašena je bila zapovijed za Susu, i objesili su deset Hamanovih sinova.
15 I tako se Židovi u Susi skupili i četrnaestoga dana mjeseca Adara i pobili su u Susi tri stotine ljudi, ali za plijenom nisu pružili svoje ruke.
16 Drugi Židovi, koji su stanovali po pokrajinama kraljevstva, isto su se tako bili skupili da brane svoj život. Oni su se osvetili svojim neprijateljima i pobili su sedamdeset i pet tisuća svojih protivnika, ali za plijenom nisu pružili svoje ruke.
17 To se dogodilo trinaestoga dana mjeseca Adara. Četrnaestoga su počinuli i proslavili taj dan gosteći se i veseleći.
18 Židovi u Susi su se bili okupili i trinaestoga i četrnaestoga dana, a počinuli su petnaestoga dana i proslavili taj dan gosteći se i veseleći.
19 I tako Židovi na selu, koji su stanovali po mjestima neograđenim, proslavili četrnaesti dan mjeseca Adara veseleći se i gosteći se i izmjenjujući jedan s drugim darove.
20 Mordekaj je napisao ovo i razaslao listove svim Židovima po svim pokrajinama kralja Ahasvera, bližnjim i dalekim,
21 da im zauvijek stavi u dužnost, da svake godine slave četrnaesti i petnaesti dan mjeseca Adara,
22 kao dane u koje su se Židovi osvetili svojim neprijateljima, i kao mjesec koji je bio pretvorio njihovu brigu u radost, njihovu žalost u svetkovinu. Oni su te dane morali slaviti gosteći se i veseleći se, izmjenjujući jedan s drugim darove i darujući siromahe.
23 Tako su učinili Židovi stalnim običajem to što su onda slavili prvi put po zapovijedi Mordekajevoj.
24 Haman, sin Hamedatov iz Agaga, neprijatelj svih Židova, bio je namislio iskorijeniti Židove i dao je bacati "pur", to jest ždrijeb, da ih pobije i uništi.
25 A kad je stvar došla pred kralja, dao on pismenu zapovijed da se zao naum, koji je bio Haman smislio protiv Židova, okrene na njegovu glavu i da se njega i njegove sinove objesi na vješala.
26 Zato su nazvali te dane "Purim" od riječi pur. Po sadržaju gornjega pisma i po onom što su bili sami vidjeli i doživjeli,
27 utvrdili su to Židovi za sebe, za svoje potomke i za sve koji bi im se priključili—tvrdim i nepromjenljivim običajem—da se ta dva dana slave svake godine na propisani način i u određeno vrijeme,
28 da su se ti dani morali spominjati i svečano slaviti u sva vremena, od svih rodova, u svim pokrajinama i gradovima. Tako nisu smjeli ti dani "Purim" nikada prestati među Židovima i spomen njihov nikada nestati kod njihovih potomaka.
29 Uz Židova Mordekaja napisala je i kraljica Estera, kći Abihailova, sa svom ovlašću drugu zapovijed da potvrdi svečanost Svečana gozba Purim.
30 Poslali su pismo svim Židovima u stotinu dvadeset i sedam pokrajina kraljevstva Ahasverova s najboljim željama za mir.
31 Prema tomu imali su se ovi dani Purim slaviti u

vrijeme koje su bili postavili Židov Mordekaj i
kraljica Estera. Isto tako su se morali držati propisi
o postu i plakanju što su ih bili primili za sebe i za
svoje potomke.
32 Zapovijed Esterina je učinila ove propise Pu-
rima zakonom, i oni su bili zapisani u jednu povelju.

10 Kralj Ahasver je udario danak na suhu zemlju
i na otoke.
2 Svi dokazi njegove silne snage i moći i točan opis
visokoga položaja, na koji uzdiže kralj Mordekaja,
zapisani su u dnevniku medijskih i perzijskih
kraljeva.
3 Jer je Židov Mordekaj bio drugi do kralja Ahas-
vera. On je uživao kod Židova visok ugled i bio je
voljen od sve svoje subraće, jer se brinuo za dobro
svojega naroda i oglašavao mir svemu svojem
rodu.

Job

1 Bio je čovjek u zemlji Uzu čije je ime bilo Job; i
taj je čovjek bio pošten i pravedan, bojao se
Boga i klonio se zla.
2 Rodilo mu se sedam sinova i tri kćeri.
3 Imao je sedam tisuća ovaca, tri tisuće deva, pet
stotina jarmova volova, pet stotina magarica; uz to
veoma mnogo služinčadi, i tako je bio najugledniji
od svih ljudi Istoka.
4 A bio je običaj njegovih sinova da drže gozbu u
kući svakoga pojedinoga u određeni dan, i slali bi
po svoje tri sestre da dođu jesti i piti s njima.
5 A kad bi se izredali s gozbom, onda bi Job poslao
i pozvao ih da ih posveti. Rano bi onda prinosio
žrtvu paljenicu za svakoga od njih, jer je mislio Job:
"Možda su sagriješila moja djeca i Boga uvrijedila
u svojem srcu." Tako je činio Job redovito.
6 Jednoga dana došli su sinovi Božji i stupili pred
Gospodina, i Sotona se pojavio među njima.
7 I Gospodin je upitao Sotonu: "Odakle dolaziš?"
Sotona je odgovorio Gospodinu: "Prohodio sam
zemljom i putovao po njoj."
8 Onda je rekao Gospodin Sotoni: "Jesi li opazio i
mojega slugu Joba? Nema takva čovjeka na zem-
lji. Pošten je i pravedan, boji se Boga i kloni se zla."
9 Sotona je odgovorio Gospodinu: "Je li se možda
Job tako uzalud bojao Boga?
10 Ne ograđuješ li njega i njegovu kuću i sve što mu
pripada? Djelo njegovih ruku blagoslivljaš i njegov
se posjed proširuje dalje u zemlji.
11 Ali pruži samo jednom svoju ruku i dotakni se
njegova imanja, pa će te doista u lice psovati."
12 Onda je rekao Gospodin Sotoni: "Dobro, sve
njegovo imanje neka je u tvojoj vlasti! Samo na
njega samoga ne smiješ staviti ruku!" I Sotona je
otišao od Gospodina.
13 I dok su jednoga dana Jobovi sinovi i kćeri bili na
gozbi u kući svojega najstarijeg brata i pili vino,
14 stigao je glasnik i javio Jobu: "Volovi su orali i
magarci su uz njih pasli.
15 Onda su navalili Sabejci, oteli ih i pobili sluge
mačem. Jedini sam ja pobjegao da ti to javim."
16 Još je on govorio kad je došao drugi i javio: "Oganj
Božji je pao s neba i spalio ovce i sluge i prožderao
ih. Jedini sam ja pobjegao da ti to javim."
17 Još je on bio govorio kad je došao opet jedan i
javio. "Kaldejci su sastavili tri čete, navalili na
deve, otjerali ih i pobili sluge mačem. Jedini sam ja
pobjegao da ti to javim."
18 Dok je još taj govorio, došao je još jedan i javio:
"Tvoji sinovi i tvoje kćeri bili su na gozbi i vino su pili
u kući svojega najstarijeg brata.
19 Najedanput zahujao jak vihor iz pustinje i udario
u četiri ugla kuće, tako da se ona srušila na mlade
ljude i oni su poginuli. Jedini sam ja pobjegao da ti
to javim."
20 Onda je ustao Job, razderao svoju haljinu i
ošišao sebi glavu. Onda se bacio ničice na zemlju
klanjajući se duboko.
21 Onda je rekao: "Gol sam izašao iz utrobe svoje
majke i gol se opet onamo vraćam. Gospodin daje,
Gospodin uzima. Neka je blagoslovljeno Ime Gos-
podinovo!"
22 Kod svega toga nije Job sagriješio i nije rekao
nikakve nepristojne riječi protiv Boga.

2 Opet se dogodilo jednoga dana, da su sinovi
Božji stupili pred Gospodina, a i Sotona se po-
javio među njima i stupio pred Gospodina.
2 I Gospodin je upitao Sotonu: "Odakle dolaziš?"
Sotona je odgovorio Gospodinu: "Prohodio sam
zemljom i putovao po njoj."
3 Onda je rekao Gospodin Sotoni: "Jesi li opazio i
mojega slugu Joba? Nema takva čovjeka na zem-
lji. Pošten je i pravedan, boji se Boga i kloni se zla.
I premda si me nagovorio da mu naškodim ni za
što, još je uvijek utvrđen u svojoj pobožnosti."
4 Sotona je odgovorio Gospodinu: "Kožu za kožu:
sve što ima čovjek, daje za svoj život.
5 Ali pruži samo jednom svoju ruku i dotakni se nje-
govih kostiju i njegova mesa, pa će te doista u lice
psovati."
6 Onda je rekao Gospodin Sotoni: "Dobro, neka ti
je on u vlasti, samo mu moraš sačuvati život!"
7 I Sotona je ostavio Gospodina i udario Joba zlim
prištem od pete do tjemena.
8 A on je uzeo crijep da se njime struže; pritom je
sjedio na smetlištu.
9 Onda ga prekorila njegova žena. "Držiš li se još
uvijek tvrdo svoje pobožnosti? Odreci se Boga, pa
umri."
10 A on joj je odgovorio: "Kao luđakinja brbljaš.
Dobro smo primali od Boga, a zašto zla da ne pri-
mamo." U svemu tomu Job nije sagriješio svojim
usnama.
11 Kada su tri prijatelja Jobova čuli za svu nesreću
koja ga je spopala, došli su svaki iz svojega
mjesta: Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha i Sofar iz
Naama. Oni se dogovorili da mu iskažu svoju
sućut i da ga utješe.
12 A kad su izdaleka podigli svoje oči i nisu ga pre-
poznali, počeli su glasno plakati, razderali svoje
haljine i posuli se prahom po glavi bacajući ga
gore.
13 I sjedili su kod njega na zemlji sedam dana i
sedam noći, a da nisu progovorili ni riječi, jer su
vidjeli da je njegova bol vrlo velika.

3 Potom je Job otvorio svoja usta i prokleo dan
svojega rođenja.
2 I progovorio je Job i rekao:

3 “Ne bilo dana u kojem sam se rodio i noći u kojoj su rekli: ‘Rodio se dječak.’
4 Pretvorio se taj dan u tamu, ne gledao ga Bog odozgor, i nije ga obasjavala svjetlost.
5 Obuzeo ga mrak i smrtna sjena, obastro ga mutni oblak, prestrašile ga danje pomrčine.
6 Onu noć je osvojila tama, nije se vezala s danima godine, nije se brojila u mjesece.
7 Ona noć je ostala neplodna, nije odjeknulo u njoj pjevanje.
8 Prokleli su ju koji psuju dane, koji su spremni probuditi Levijatana.
9 Potamnjele su zvijezde u njezino sumračje, čekala je svjetlost i nije ga dočekala, nije nikada vidjela zori trepavica.
10 Zašto mi nije zatvorila vrata majčine utrobe, zašto nije sakrila muku mojim očima.
11 Zašto nisam umro u majčinoj utrobi, zašto nisam izdahnuo izlazeći iz majčine utrobe?
12 Zašto su me koljena prihvatila, zašto prsa da ih dojim?
13 Jer bih sad ležao u grobu i počivao, spavao bih i bio bih miran,
14 sa zemaljskim kraljevima i savjetnicima što su sagradili sebi grobnice,
15 ili s glavarima koji su imali zlata i svoje kuće napunili su srebra.
16 Ili zašto nisam bio kao nedonošče skriveno, kao dijete što ne vidi svjetla?
17 Ondje bezbožnici prestaju bjesnjeti, ondje počivaju kojima su iscrpli snagu.
18 Ondje se odmaraju sužnji i više ne čuju vike nadstojnikove.
19 Mali i veliki ondje su jednaki, i rob je slobodan od svojega gospodara.
20 Zašto se daje svjetlost nevoljniku i život onima koji su tužna srca?
21 Oni čeznu za smrću, a ona ne dolazi; traže je više nego blago zakopano.
22 Klicali bi od veselja, radovali bi se kad bi našli grob.
23 Tako je čovjeku komu je put skriven, koga je Bog sapeo od svuda.
24 A meni je uzdah moj kruh svakidašnji, kao voda razlijeva se moj jauk.
25 Jer koga sam se bojao, Strahoviti, pao je na mene, koga sam se strašio, svalio se na mene.
26 Ne nalazim mira, ne nalazim odmora, ne nalazim pokoja, jer je došlo zlo.”

4 Onda je Elifaz iz Temana odgovarajući rekao:
2 “Ako ti progovorimo, moglo bi ti biti dosadno; ali tko bi se suzdržao da ne govori?
3 Eto, učio si mnoge, i iznemogle ruke si krijepio.
4 Tvoje su riječi podizale onoga koji je padao, i utvrđivao si koljena koja su klecala.
5 A sad je došla na tebe nevolja i ti si klonuo; dotakla se tebe, ti se zbunio.
6 Nije li tvoja pobožnost bila tvoje uzdanje i dobrota tvojih putova tvoje nadanje?
7 Promisli, tko je nevin poginuo, i gdje su pravedni uništeni?
8 Vidio sam: tko je orao nesreću, sijao zlodjela, taj je to i žeo.
9 Od daha Božjega ginu, od dihanja njegove srdžbe nestaje ih.
10 Rika lava i urlikanje lavice, i zubi lavića razbijeni su.
11 Lav gine kad nema plijena, i lavići se raziđu.
12 Došla je do mene tajna riječ, i uho je moje dočulo samo malo.
13 U igri misli u noćnomu snu, kad tvrdi san pada na ljude,
14 Strah me obuzeo i drhat, zbog čega su ustreptale sve moje kosti.
15 Onda je duh prošao ispred mene, dlake su se na mojem tijelu nakostriješile.
16 Stao je, ali mu nisam poznao lica; prikaza je bila pred mojim očima; i začuo sam glas što je šaputao:
17 ‘Zar je čovjek u pravu pred Bogom? Zar je smrtnik čist pred onim koji ga je stvorio?
18 Eto, u svoje sluge on se ne pouzdaje, u anđele svoje, koje je stvorio sjajne,
19 a kamoli više u one koji stoje u zemljanim kućama čiji je temelj prah, koji se krše kao moljac.
20 Od jutra do večera krše se u komade, i nestane ih zauvijek da nitko ni ne opazi.
21 Nije li on rastrgnuo samu užad svojem šatoru? Ne umiru li od nestašice mudrosti?’

5 Zovi sada ako ti se tko odazove, i kojemu ćeš se od anđela obratiti?
2 Bezumnika ubija samo njegova zla volja. Luđaka usmrćuje njegova zavist.
3 Vidio sam luđaka: bio se tvrdo ukorijenio, ali se najedanput sruši njegova kuća.
4 Bez pomoći su ostala njegova djeca; satrli su ih na vratima bez branitelja.
5 Pojeli su gladni što je on žeo; usred trnja uzimaju to sebi. Žedni čeznu za njegovim posjedom.
6 Jer nesreća ne niče iz zemlje, i nezgoda ne izlazi iz praha.
7 Ne, čovjek se rađa za patnju, kao što ognjene iskre vrcaju gore.
8 Ali ja bih pošao k Bogu, pred Boga bih iznio svoju stvar.
9 Njegovo je upravljanje veliko i neshvatljivo, puno čudesa koja ne izbroji nitko.
10 Spušta kišu na zemlju, izlijeva vodu na polja.
11 Ponižene podiže gore, žalosne uzvisuje k sreći.
12 Naume lukavih uništava, njihove ruke ne svrše ništa pravo.
13 Mudre hvata u njihovu lukavstvu, sruši se nakane lukavih.
14 Na bijelu danu nailaze na mrak i u podne pipaju kao po noći.
15 Od mača on izbavlja siromaha, iz ralja silnika i njihovih ruku.
16 Slabomu procvate nova nada, a zloća mora zatisnuti svoja usta.
17 Eto, sretan čovjek koga Bog upućuje. I zato ne odbacuj opomene Svemoćnoga.
18 Kad on rani, on i zavija; kad udara, njegova ruka i iscjeljuje.
19 U šestorostrukoj potrebi izbavit će te, u sedmoj te se neće zlo dotaći.
20 U gladi ćete otkupiti od smrti, u ratu od mača.
21 Od biča jezika bit ćeš skriven; dođe li i pustoš, nećeš znati za strah.
22 Smijat ćeš se pustoši i gladi, nećeš se bojati zvjeradi zemaljske.
23 Jer ćeš s poljskim kamenjem biti u savezu, i poljska zvjerad će biti s tobom u miru.
24 Onda ćeš vidjeti da je mir u tvojem šatoru, uredit ćeš svoju kuću i neće ti ništa uzmanjkati.
25 Vidjet ćeš kako ti se množi broj djece, porod će tvoj rasti kao trava na njivi.
26 U sitoj starosti sići ćeš u grob, kao što se snopovi žita nose u vrijeme zrelosti.
27 Eto, pretražili smo to; tako je; a ti poslušaj i razumij.”

6 Onda je Job odgovarajući rekao:
2 “O da bi se samo izmjerila moja zla volja, i

zajedno se stavila na tezulju moja patnja.
3 Teža bi ona bila od morskoga pijeska; zato su
zbunjene moje riječi.
4 Jer su strijele Svemoćnoga u meni, otrov njihov
ispija mi duh, strahote Božje udaraju na mene.
5 Riče li divlji magarac na paši, ili muče li vol uz
svoju kuću?
6 Može li se bljutavo jesti bez soli? Ima li slasti u
bjelancu jajeta?
7 Gadi mi se toga samo dotaknuti, gadi mi se moj
nečisti kruh.
8 O da bi se ispunilo za čim težim, da bi mi Bog dao
za čim uzdišem.
9 Da bi me Bog htio uništiti, da bi mahnuo svojom
rukom i satro me.
10 To bi mi bila utjeha, poskočio bih od radosti, ako
i gorim od boli, ipak se ne protivim riječima Sve-
toga.
11 Gdje da nađem snagu da izdržim još duže? Kad
će doći kraj da još mogu čekati?
12 Je li moja snaga kao snaga kamenja? Je li meso
moje od mjedi?
13 Nije li me ostavila sva pomoć? Nije li mi oduzeta
svaka potpora?
14 Nesretnomu treba sućut prijatelja, iako je odba-
cio strah Svemoćnoga.
15 Moja braća nevjerna su kao zimski potok,
prolaze kao nabujali potoci,
16 koji su mutni od leda u kojima se krije snijeg.
17 U vrijeme žege presuše, iščeznu iz svojega
korita kad ugrije.
18 Tragovi njihova toka izgube se, dignu se kao
para i nestanu.
19 Karavane iz Teme gledale su ih, i trgovačke
povorke iz Sabe oslanjale se na njih.
20 Ali se prevarili u svojem uzdanju: došli su ondje
i pogledali se prevareni.
21 Tako ste sad i vi meni: gledate tu strahotu i bojite
se.
22 Jesam li vam rekao: dajte mi što god, poklonite
mi od svojega imanja.
23 Ili, izbavite me iz ruke neprijatelja, iskupite me iz
ruke nasilnika.
24 Poučite me i ja ću šutjeti; obavijestite me u
čemu sam pogriješio.
25 Zašto se rugati otvorenim riječima? Ali što
dokazuje kad vi korite?
26 Puste riječi vama su dokaz, a govor vjetar oča-
jnika.
27 Na sirotu napadate i kopate jamu svojem pri-
jatelju.
28 Zato imajte dobrotu, poslušajte me, neću vam
sigurno lagati u oči.
29 Promislite da ne bude nepravde, promislite—ja
sam još u pravu.
30 Ima li nepravde na mojem jeziku? Ne razabira li
moje grlo zla?

7 Nije li u mučnom poslu čovjek na zemlji? Nije li
njegov život sudbina nadničara?
2 Jednak robu što uzdiše za sjenom, jednak na-
jamniku koji još čeka na plaću?
3 Tako su mi postali baštinom mjeseci puni jada;
moj dio bile su noći nevolje.
4 Kad legnem na počinak, mislim: ‘Kad ću ustati?
Kad će proći noć? I tako se prevrćem bez pokoja
dok osvane jutro.
5 Tijelo je moje odjeveno u trulež, koža je moja
slična zemljanoj kori; još malo i raščinit će se.
6 Dani su moji proletjeli brže od čunka, prošli su
bez nadanja.
7 Spomeni se da je moj život samo dah, da se moje
oko neće više razveseliti dobru.
8 Tko me sada još gleda, neće me doskora više
vidjeti; tvoj pogled kad me potraži, mene više neće
biti.
9 Kao što se oblak razilazi i nestaje ga, tako tko
siđe u grob, neće više nikada doći natrag.
10 Nikada se više neće vratiti svojoj kući i njegov
ga stan nikada opet neće vidjeti.
11 Zato ja neću braniti svojim ustima, govorit ću u
tuzi svojega duha, naricati u jadu svoje duše.
12 Jesam li ja more ili morska neman, te me nag-
oniš da budem budan?
13 Kada pomislim: utješit će me moja postelja,
moje počivalište pomoći će mi da snosim svoju ne-
volju.’
14 Onda me pohodiš strašnim snovima i prepadaš
me utvarama,
15 da bih prije odabrao udavljen biti i smrt bih volio
vidjeti nego te svoje kosti.
16 Dojadilo mi je; neću vječno živjeti; ostavi me, jer
su dani moji samo dah.
17 Što je čovjek da ga tako cijeniš i da na njega
upravljaš svoje oko?
18 Da ga pohađaš svako jutro i kušaš ga svaki
čas?
19 Kad ćeš se već odvratiti od mene i pustiti me da
progutam svoju pljuvačku?
20 Pa i kad bih sagriješio, što bih ti stim učinio,
čuvaru ljudskih srdaca? Zašto me stavljaš sebi za
metu, tako da sam sebi na teret?
21 Zašto mi ne možeš oprostiti moj prijestup i ot-
pustiti krivnju mojih zlodjela? Jer ću sad leći u prah,
i kad me potražiš, neće me više biti.”

8 Onda je Bildad iz Šuaha odgovarajući rekao:
2 “Dokle ćeš još tako govoriti? Jesu li burni
vjetar riječi tvojih usta?
3 Zar možda Bog krivo sudi? Zar Svemoćni izvrće
pravdu?
4 Jer su tvoja djeca sagriješila protiv njega, predao
ih on vlastitoj opačini.
5 Ako ti tražiš Boga i vapiješ Svemoćnomu za mi-
lost,
6 ako si čist i čestit, on će se prenuti za tebe i vratit
će ti stan što ti po pravednosti pripada.
7 Onda će se ukazati tvoja malena prijašnja sreća,
a tvoja buduća sudbina bit će sjajna.
8 Pitaj samo prijašnje naraštaje i pripazi na mu-
drost njihovih otaca.
9 Jer mi jučerašnji, mi smo bez znanja, naši su dani
na zemlji sjena.
10 Oni ti mogu otkriti i reći i iz blaga svoje mudrosti
iznijeti riječi.
11 Uzraste li trska gdje nema bare? Uzvine li se
šaš daleko od vode?
12 Još je u soku, još nije odrezan, a osuši se prije
svake trave.
13 To je sudbina svih koji zaboravljaju Boga; tako
propada nada svakoga licemjera.
14 Njegovo nadanje će propasti, paučina je njego-
vo uzdanje.
15 Nasloni se na svoju kuću, ali ona ne stoji tvrdo,
uhvati se za nju, ali se ona ne može održati.
16 Zeleni se na suncu, daleko preko vrta pružaju
se njegovi ogranci.
17 Žile se njegove zapleću u krš hridine, kamenje
mu daje tvrdoću,
18 ali kad ga se isčupa iz njegova mjesta, ono ga
se odrekne: ‘Nikada te nisam vidio.’
19 Eto, to je radost njegove sudbine, a iz praha
niče drugi.
20 Gle, Bog ne odbacuje dobroga, a zlikovca ne

prihvaća za ruku.
21 On će još napuniti tvoja usta smijehom i tvoje
usne slavospjevima.
22 Onda će se oni koji te mrze odjenuti u sramotu,
i nestat će njihovih prebivališta."

9 Onda je Job odgovarajući rekao:
2 "Zaista, znam da je tako, jer kako bi mogao
čovjek biti pravedan pred Bogom.
3 Ako bi se tko htio pravdati s njim, ne bi mu mogao
odgovoriti od tisuće na jednu.
4 Mudar je srcem i silan snagom; tko se njemu
oprije i bio sretan?
5 On premješta gore: one to ni ne opaze; pre-
okreće ih u svojem gnjevu.
6 On pokreće zemlju s mjesta njezina da joj se sve
drmaju temelji.
7 On je zapovjedio suncu: ono ne izlazi, on stavlja
pečat svoj na zvijezde.
8 On razapinje nebesa sam i korača po morskim
valovima.
9 On je stvorio zviježđe: Medvjeda, Oriona,
Vlašiće i zvijezde juga.
10 On čini velika djela i nedokučiva i divna, kojima
nema broja.
11 Ide li pokraj mene: ja to ne opazim, prođe li
mimo mene, ja to ne primijetim.
12 Ugrabi li što, tko će mu to zabraniti? Tko će mu
reći: što radiš to?
13 Nitko ne može srdžbu Božju odagnati; pod njim
leže pomoćnici ponositih.
14 Pa kako bih mu ja odgovarao i riječi birao protiv
njega?
15 Kad bih i u pravu bio, ne bih mu ipak mogao
ništa odgovoriti; valja da se molim svojem sucu.
16 Da ga zovnem, da mi se odazove, još ne mogu
vjerovati da je čuo moj glas.
17 U vihoru napao me je i zadao mi mnoge rane ni
za što.
18 Nije mi dao da odahnem, jer me je zasitio gorči-
nama.
19 Pita li se jakost, on je najjači, pita li se pravda,
tko će mi svjedočiti?
20 Da se opravdavam, osudit će me moja usta, da
sam nedužan, pokazat će da sam kriv.
21 Ako sam nedužan, neću da znam za to, om-
rznuo mi je moj život.
22 Svejedno, zato kažem slobodno: pravoga i
krivoga on uništava.
23 Kada on iznenada usmrti svojim bičem, onda
se nasmije očajanju nedužnih.
24 Zemlja se dala u ruke zlikovcu; gospodarima
njezinim zatvara rukom oči; ako ne on, tko to drugi
može biti?
25 Brže od tekliča hrle moji dani; bježe, a ne vide
sreće.
26 Otiskuju se kao brze lađe, kao orao kad pada na
plijen.
27 Reknem li: 'Zaboravit ću svoj jad, promijenit ću
svoj izgled i biti ću vedar,'
28 uhvati me opet muka moja, znam da me nećeš
opravdati.
29 Kriv napokon moram biti, zašto bih se mučio
uzalud?
30 I da se operem snijegom i da ruke oribam sapu-
nom,
31 ti bi me ipak zamočio u jamu, te bi mi se gadila
sama moja haljina.
32 Jer on nije čovjek kao ja da mu odgovaram, da
idem s njim na sud.
33 O, kad bi bio koji sudac među nama, koji bi svoju
ruku stavio na nas obojicu,
34 koji bi odmaknuo od mene njegov prut, da me
više ne straši strah od njega.
35 Onda bih govorio i ne bih ga se bojao, a ovako
ne znam sobom vladati.

10 Dodijao mi je život, zato ću pustiti od sebe
svoju tužbu; govorit ću u gorčini svoje duše.
2 Kažem Bogu: 'Nemoj me osuditi, kaži mi zašto se
srdiš na mene?
3 Ili, je li ti od koristi da činiš silu, da zabacuješ djelo
svojih ruku, a zao naum bezbožnika da zakrilju-
ješ?
4 Jesu li tvoje oči tjelesne, ili vidiš kao što ljudi vide?
5 Jesu li tvoji dani kao dani čovječji, jesu li tvoje
godine kao vijek smrtnika,
6 te istražuješ krivnju mojih zlodjela i ispituješ moj
grijeh;
7 a ipak znaš da sam nedužan i nema nikoga tko bi
me izbavio iz tvoje ruke.
8 Tvoje su me ruke napravile i načinile, zar da me
sada ideš uništiti?
9 Spomeni se da si me kao od kala napravio, pa zar
ćeš me opet u prah zatjerati?
10 Nisi li me kao mlijeko salio i dao da se kao sir
zgusnem,
11 onda me zaodjeo mesom i kožom i spleo me
kostima i žilama?
12 I dao si mi život pun milosti, i briga je tvoja za-
štitila moj duh.
13 A sakrio si to u svojem srcu, ali znam da je kod
tebe.
14 Ako sam sagriješio, opazio si me i nisi mi opros-
tio krivnje mojih zlodjela.
15 Ako sam skrivio, teško meni, ako li sam prave-
dan, ne smijem podignuti svoje glave, nasićen sra-
motom, napojen nevoljom.
16 I ako se podignem, goniš me kao lava i opet
strahote činiš na meni.
17 Pozivaš nove svjedoke protiv mene i puštaš još
više svoju srdžbu na me; stalno nove čete izlaze u
boj protiv mene.
18 Zašto si me izvadio iz utrobe majčine? O, da
sam umro, prije nego me ugledalo oko.
19 Bio bih onda kao da nikada nisam bio: iz utrobe
majčine u grob odnesen.
20 Kako je stisnuto vrijeme mojem životu, pa
odstupi od mene. Htio bih malo još veseo biti,
21 prije nego odem bez povratka u zemlju tamne
smrtne sjene,
22 u zemlju kao mračnu ponoć, punu smrtne sjene
i pometnje, gdje je svjetlost kao najdublja tmina.' "

11 Onda je Sofar iz Naama odgovarajući rekao:
2 "Zar da te mnoge riječi ostanu bez odgovo-
ra? Ili će govorljiv čovjek biti opravdan?
3 Hoće li tvoje puste riječi ušutkati ljude? Zar te
neće nitko posramiti?
4 Jer si sam rekao: 'Čist je moj nauk i čist sam u
tvojim očima.'
5 Ali kad bi samo Bog progovorio i svoja usta otvo-
rio protiv tebe,
6 da ti pokaže tajne mudrosti i svoje mnogostruke
osnove, uvidio bi da te Bog ukorom ispravlja manje
nego što zaslužuje krivnja tvojih zlodjela.
7 Možeš li tajne Božje dokučiti ili doprijeti do gran-
ice Svemoćnoga?
8 Iznad neba ona je visoka, pa što ćeš početi? Is-
pod pakla je duboka, pa što ćeš spoznati?
9 Duža je od zemlje, šira je od mora.
10 Ako te pusti, ako te zatvori, ako na sud preda:
tko će mu braniti?
11 Jer poznaje ljude pune zloće, vidi grijeh, a da i

ne pazi.
12 Onda će čovjek bezuman doći do razboritosti, i
divlje će se magare pretvoriti u čovjeka.
13 Ako pripraviš svoje srce podigneš svoje ruke k
Bogu,
14 ako ukloniš zlodjela iz svoje ruke i ne podnosiš
grijeha u svojoj kući,
15 onda ćeš čisto čelo moći podići, čvrst ćeš biti i
bojati se nećeš.
16 Onda ćeš zaboraviti muku i na nju ćeš pomišljati
kao na vodu što proteče;
17 onda će sjati tvoj život jasnije nego podne, a
tama će biti kao osvit zore;
18 onda ćeš se uzdati, jer ima nade, zakopat ćeš
se i mirno ćeš spavati.
19 Odmarat ćeš se i nitko te neće strašiti, i mnogi
će ti se moliti.
20 A oči grješnicima ugasit će se, neće im biti
utočišta, nada će im biti: dušu izdahnuti."

12 Onda je Job odgovarajući rekao:
2 "Bez sumnje vi ste mi ljudi i s vama će
izumrijeti mudrost.
3 Ali i ja imam razum kao i vi, niti sam manje vri-
jedan od vas; tko ne bi znao takve stvari?
4 Na ruglo sam svojim prijateljima ja koji sam zaz-
vao Boga, a on uslišao samo njih—na podsmijeh
sam ja, pravedan i čist.
5 Nesreći prezir, misle sretni, prezir onima kojima
se kleca noga.
6 A sigurni su šatori razbojnički; tko gnjevi Boga,
živi bez brige, Bog im daje svojom rukom.
7 Upitaj stoku, naučit će te; ili nebeske ptice, reći će
ti.
8 Pogledaj zemlju, pokazat će ti, i ribe će ti morske
pripovjediti:
9 Tko ne spozna iz svega toga, da je ruka Gospo-
dinova to stvorila,
10 komu u rukama počiva život svih bića i duh sva-
koga tijela čovječjega?
11 Ne raspoznaje li uho riječi kao što grlo kuša
jelo?
12 U staraca je mudrost, dug je život razboritost.
13 U njemu je mudrost i jakost, on ima savjet i raz-
bor.
14 Gle, što je on razgradio, nije sagradio više nitko,
koga on zatvori, tomu se više ne otvori.
15 On zaustavi vode i nastane suša, pusti ih i ra-
zore zemlju.
16 U njemu je snaga i razum, njegov je koji luta i
koji zavodi.
17 Čini da savjetnici idu bosonogi, a suce učini
luđacima.
18 Pojas kraljevima razdrešuje i opasuje njihova
bedra.
19 Čini da i svećenici idu bosonogi, i vladare skida
s vlasti.
20 Rječitima uzima govor, i starcima uzima
uviđavnost.
21 Na glavare izlijeva prezir i raspasuje junake.
22 Otkriva dubine iz tmine i sjene smrtne izvodi na
svjetlo.
23 Narode učini velike i pusti ih da prođu; narode
raširi i odveo ih odatle.
24 Oduzima uviđavnost zemaljskim glavarima;
pusti ih da lutaju po pustinji bez puta.
25 Pipaju u tmini bez svjetla, i on ih čini da tumaraju
kao pijani.

13 Eto, sve je to vidjelo moje oko, čulo moje uho
i razumjelo.
2 Koliko vi znate, znam i ja, nisam manje vrijedan
od vas.
3 Ipak moram govoriti sa Svemoćnim, rado bih se
branio pred Bogom.
4 A vi ste pravi kovači laži, vi ste svi uzaludni li-
ječnici.
5 O, da biste barem šutjeli, to bi na vama još bilo
kao mudrost.
6 Čujte ipak moje opravdanje, i poslušajte odgovor
mojih usta.
7 Hoćete li za Boga govoriti laži ili prijevaru iznijeti
za njega?
8 Hoćete li se zauzeti za njega ili se boriti za Boga?
9 Hoće li se dobro svršiti kad vas on ispita? Mislite
li ga prevariti kao što se varaju ljudi?
10 Strogo će vas kazniti ako potajno pokažete
pristranost.
11 Neće li vas njegovo veličanstvo prestrašiti i
strah pred njim neće li vas spopasti?
12 Riječi su vaše na pepelu napisane, iz vaših stu-
denaca vadi se samo blato.
13 Budite tihi i pustite me u miru, ja ću govoriti, pa
došlo na me što mu drago.
14 Zašto bih trgao svoje meso svojim zubima i
svoju dušu stavljao na svoje ruke?
15 Pa da me i ubije, opet ću se uzdati u njega,
samo ću mu dokazati svoje putove oči u oči.
16 To bi mi već bila pobjeda, jer bezbožnik mu ne
dolazi pred oči.
17 Poslušajte dobro moju riječ, moj dokaz neka
prodre u vaše uši.
18 Eto, spreman sam za parnicu, znam da ću biti u
pravu.
19 Tko će se parničiti sa mnom da umuknem i
umrem?
20 Samo dvoje nemoj mi učiniti, inače bih se
morao sakriti pred tvojim licem.
21 Ukloni svoju ruku od mene i strah od tebe neka
me ne straši.
22 Onda me zovi pred sebe i ja ću ti odgovarati; ili
ja da se tužim, a ti da mi odgovaraš.
23 Koliko je zlodjela i mojih grijeha? Pokaži mi
moju krivnju i moj grijeh.
24 Zašto skrivaš svoje lice i vidiš u meni svojega
neprijatelja?
25 Zar ćeš uvenuli list skršiti i zar ćeš goniti suhu
slamku?
26 Pišeš mi gorčine i računaš mi zlodjela moje
mladosti.
27 Stavljaš moje noge u klade, paziš na sve moje
staze, ograde stavljaš mojim koracima.
28 A on se raspada kao trulež, kao haljina koju
izjedaju moljci.

14 Čovjek, od žene rođen, kratka je života i sit
briga.
2 Procvate kao cvijet, uvene, bježi kao sjena i ne
ostaje.
3 I na takva otvaraš svoje oči i mene još vodiš
sobom na sud?
4 Tko može nešto čisto izvaditi iz nečistoga? Nitko.
5 Otkako su točno izmjereni njegovi dani, i broj nje-
govih mjeseca u tebe su, ti si mu postavio granicu,
koju ne može prijeći.
6 Odvrati se od njega da počine, dok se ne razves-
eli svojem danu kao nadničar.
7 Jer za drvo ima nadanja; ako se i posiječe, opet
će potjerati i neće biti bez mladica.
8 Ako i ostari u zemlji njegovo korijenje, i u prahu
izumre njegov panj,
9 ima li samo vlage, opet napupa i pusti grane kao
mlada biljka.
10 A umre čovjek i nema ga više, premine čovjek,

gdje je onda?
11 Voda iz mora nestane, rijeka opadne i usahne:
12 tako i čovjek kad legne, ne diže se više, dok
nestane nebesa, nitko se više ne probudi, iz svojega sna ne prene se nitko.
13 O da me hoćeš u podzemnom svijetu sakriti i
skloniti me dok se ne slegne tvoja srdžba, i da mi
dadeš rok i onda me se spomeneš.
14 Umre li čovjek, hoće li opet živjeti? Sve svoje
dane službe, čekat ću dok mi dođe smjena.
15 Ti me pozovi i ja ću se odazvati; djelo svojih ruku
neka bi ti poželio.
16 Jer onda ćeš brojiti moje korake, na moj grijeh
da ne bi onda pazio.
17 Zapečaćen bi bio u torbi moj prijestup i ti bi mi
oprostio krivnju mojih zlodjela.
18 Ali kao što gora padne i raspadne se, i kao što
se hridina odvali sa svojega mjesta;
19 kao što voda troši kamenje i bujica odnosi zemaljski prah, tako ti nadanje čovječje preokrećeš u
ništa.
20 Činiš jednako silu na njemu i on odlazi; iznakaziš mu lice i onda ga otpustiš.
21 Budu li njegova djeca u časti, on ne zna za to;
budu li u sramoti, on ne pazi na njih.
22 On samo osjeća muku svojega tijela i njegova
duša tuguje u njemu."

15 Onda je Elifaz iz Temana odgovarajući rekao:
2 "Treba li mudrac odvratiti tako isprazno, i
napuniti se istočnim vjetrom?
3 Prepiranje riječima ne vodi dalje i ne pomaže
ništa.
4 Pa i strah Božji ti razbijaš i zabranjuješ štovanje
Boga.
5 Jer tvoja zlodjela uče tvoja usta, razabireš govor
lukavaca.
6 Grješnikom te čine tvoja usta, ne ja; tvoje usne
govore protiv tebe.
7 Jesi li se ti prvi čovjek rodio i jesi li prije svih
bregova sazdan?
8 Jesi li u Božjem Vijeću slušao, i jesi li ti jedini
pokupio mudrost?
9 Što ti znaš, a da mi ne bismo znali, i što ti poznaješ, a da bi nama bilo skriveno?
10 Među nama ima sijedih i starih ljudi, starijih od
tvojega oca.
11 Jesu li ti premalene utjehe Božje, riječ blaga k
tebi upravljena?
12 Zašto te razdire tvoje srce i zašto tako mrko
gledaju tvoje oči,
13 te okrećeš protiv Boga svoj duh, i tvoja usta
govore takve riječi?
14 Što je čovjek da bi mogao biti čist, i rođeni od
žene da bi bio pravedan?
15 Eto, on se ne uzdaje u svoje svece, pa ni nebesa nisu čista u njegovim očima.
16 A kamoli čovjek, sasvim pokvaren, koji pije
zlodjela kao vodu.
17 Ja ću ti reći, poslušaj me; pripovijedit ću ti samo
što sam vidio.
18 Što mudraci kažu i nisu zatajili što su primili od
svojih otaca,
19 kojima je samim bila dana zemlja i u njihovoj
sredini nije sjedio stranac.
20 Zlikovac se muči sve dane i nasilniku je malo
godina određeno.
21 Strah mu zuji u ušima, usred sreće napada ga
mač.
22 Ne nada se da će izbjeći noći, kaznenom je
sudu dosuđen.
23 Tumara za kruhom, ali gdje da ga nađe; zna da
mu se približuje dan propasti.
24 Tjeskoba i nevolja straše ga, navaljuju na njega
kao kralj spreman za boj,
25 jer je protiv Boga podigao ruku i Svemoćnomu
se odupro,
26 trči protiv njega tvrdoglavo sa svojim debelim
zgrbljenim štitom.
27 Iako je pokrio svoje lice pretilinom i salo navaljao na svoje bokove,
28 uzeo je gradove raskopane za stan i kuće zapuštene koje su bile određene za propast.
29 Neće biti bogat i neće se uvećati njegov imetak;
on više neće uhvatiti korijena u zemlji.
30 Noći neće izbjeći, žega će osušiti njegove
grane, dahom svojih usta nestat će.
31 Prevareni neka se ne uzda u ništavnost, jer taština je što on napokon dobije.
32 Još prije vremena uvenut će, granje se njegovo
neće opet zelenjeti.
33 Otrgat će se kao s loze njegov nezreo grozd i
pupoljci će se njegovi kao s masline pobacati.
34 Jer je neplodan rod bezbožnika i oganj će
popaliti kuće nepravde.
35 Počinju nevolju i rađaju muku, i njihova utroba
donosi na svijet samo prijevaru."

16 Onda je Job odgovarajući rekao:
2 "Slušao sam dosta takvih stvari; svi ste vi
mučni tješitelji.
3 Jesu li pri kraju puste riječi i što te goni da mi tako
odgovaraš?
4 I ja bih mogao govoriti kao vi kad biste samo bili
na mojem mjestu; lijepe bih vam držao govore,
žaleći vas mahao bih glavom na vas.
5 Hranio bih vas svojim ustima, govor bih svoj
počinjao utješnim kretnjama.
6 Ali ako govorim, neće se ublažiti moja bol, ako li
prestanem, hoće li otići od mene?
7 Zaista, muka me je moja posve umorila; moj rod
sasvim si uništio.
8 Mene si prihvatio, protiv mene svjedoče klevetnici, bacaju mi tužbu u oči.
9 Gnjev njihov trga me na komade, napadaju me,
škripe zubima na me, moji neprijatelji sijevaju
očima na mene.
10 Razvaljuju na me svoja usta, sramotno me
udaraju po obrazima, skupljaju se svi zajedno protiv mene.
11 Zlikovcima predao me Bog, bacio me u ruke
bezbožnicima.
12 Mirno sam živio; onda me uznemiri, uhvati me
straga i smrska me, stavio me sebi za metu.
13 Oko mene lete strijele njegove, nemilice mi
probada bubrege, prolijeva na zemlju žuč moju.
14 Razdire me, rana do rane, trči protiv mene kao
ratni junak.
15 Žalobnu haljinu nosim na golom tijelu, svoj
ponos prignuo sam do u prah.
16 Od plača mi lice pocrvenjelo, oko mojih
trepavica leži smrtna noć.
17 A nema nepravde na rukama mojim, i molitva je
moja bila uvijek čista.
18 O, zemljo, ne pokrivaj moje krvi, neka ne bude
nikada kraja mojoj tužbi.
19 Ali je još u nebu svjedok za me, u visinama još
živi moj odvjetnik.
20 Moje su mi boli zagovornice, moje oči u suzama
gledaju u Boga.
21 On pribavlja smrtniku pravo kod Boga, čovjeku
protiv svojega bližnjega.
22 Jer meni još ostaje samo malo godina, onda mi
je na put s kojega nema povratka.

17 Slomljena je moja životna snaga, moji mili
dani se trnu, čeka me grob.
2 Nisu li rugači oko mene? Brbljanje njihovo otima
san mojim očima.
3 Zauzmi se za me i budi jamac, tko bi mi inače dao
ruku?
4 Od njihova si srca sakrio mudrost i zato im nećeš
dati da pobijede.
5 Imanje se hoće razdijeliti drugima, gdje ipak sa-
hnu oči djece.
6 Mene se predalo ruganju svega svijeta, pljuje mi
se u lice.
7 Oči se moje gase od jada, svi su udovi moji kao
sjena.
8 Pobožni su nad tim skamenjeni, čisti su nad
zločincem pobunjeni.
9 Još tvrđe stoji pravednik na svojem putu, još više
samo ojača onaj čije su ruke čiste.
10 Pa stupite samo opet svi ovamo, ali među vama
ne nalazim nijednoga mudra.
11 Dani su moji otišli, naumi su se moji slomili, želje
mojega srca.
12 Mijenjaju dan u noć, i tmini kažu: ‘Svjetlost je’.
13 Premda se nadam, ipak će podzemni svijet biti
moj stan, u tami ću prostrti svoju postelju.
14 Truležu kažem: ‘Moj si ti otac.’ a crvu: ‘Moja
majko, moja sestro.’
15 Ali gdje je zaista još nadanje za me? Moja
sreća, tko je može još vidjeti?
16 K vratima podzemnoga svijeta silaze, gdje je
onda počinak u prahu.”

18 Onda je Bildad iz Šuaha odgovarajući rekao:
2 “Kad ćete svršiti to brbljanje, i opameti se,
pa ćemo onda govoriti dalje.
3 Zašto da se smatramo kao stoka, zašto smo ludi
u vašim očima?
4 I ako se ti rastrgaš u jarosti svojoj, mora li zbog
tebe opustjeti svijet, ili se zato premjestiti hridina
sa svojega mjesta?
5 Ipak će se svjetlo zlikovca utrnuti, neće više sjati
plamen ognjišta njegova.
6 I njegovu šatoru potamnjet će svjetlo, i žižak će
se njegov ugasiti u njemu.
7 Snažni koraci njegovi stegnut će se, njegova
vlastita osnova srušit će ga.
8 Noga će ga njegova goniti u mrežu, i naići će na
zamku.
9 Zamka će ga uhvatiti za petu, i užad će ga držati
čvrsto.
10 Na tlu leži skrivena za njega mreža, zamka je na
putu za njega spremljena.
11 Od svuda će ga strahote straše i tjeraju ga na
njegove noge.
12 Vreba njega gladna nesreća, nevolja će biti
spremna uz njega.
13 Guba će rastočiti kožu njegovu, prvenac smrti
pojest će udove njegove.
14 Iz šatora njegova, u koji se uzda, protjerat će ga,
odagnat će ga kralju užasa.
15 Mjesto njega nastanit će se oganj u njegovu
šatoru, posut će se sumporom stan njegov.
16 Odozdol posušit će mu se korijenje, odozgor
usahnut će mu grane.
17 Spomen će njegov iščeznuti iz zemlje, niti će
mu imena biti po ulicama.
18 Odagnat će se iz svijetla u tminu i izbacit će se
iz svijeta.
19 U njegovu narodu neće mu ostati ni roda ni
potomka, u njegovoj kući neće više nitko živjeti.
20 Prepast će se od njegova dana na zapadu,
obuzet će strah ljude na istoku.
21 Tako će biti s kućom zlikovca, tako s mjestom
onoga, koji ne mari za Boga.”

19 Onda je Job odgovarajući rekao:
2 “Dokle ćete me još mučiti i gaziti me ri-
ječima?
3 Već me deset puta naružili, zar vas nije stid da
me zlostavljate?
4 Jesam li doista učinio grijeh? Je li još u meni moja
pogreška?
5 Možete li me, zaista, osvjedočiti i krivnju mi moju
dokazati?
6 Znajte sada Bog je koji me je porazio i mrežu
svoju oko mene razapeo.
7 Eto, vičem li na nepravdu, nema mi odgovora;
zovem li pomoć, nema mi suda.
8 Zagradio mi je put, ne mogu dalje; staze je moje
zavio u tminu.
9 Svukao je s mene časnu moju haljinu i skinuo mi
s glave krunu.
10 Porušio me je od svuda, moram propasti; kao
drvo iščupao je moje nadanje.
11 Raspalio je na me svoju srdžbu i uzeo me među
svoje neprijatelje.
12 Čete njegove došle su sve zajedno, nasule pu-
tove sebi protiv mene, utaborili se okolo mojega
šatora.
13 Braću je moju udaljio od mene, prijatelji se moji
otuđili od mene.
14 Rođaci moji izbjegavaju me, pouzdanici moji
zaboravili me.
15 Ukućani moji, sluškinje moje gledaju me kao
stranac, došljak sam u njihovim očima.
16 Zovem svojega slugu, on se ne odaziva; mo-
ram ga moliti svojim ustima.
17 Dah je moj mrzak ženi mojoj i moje milovanje
mojoj rođenoj djeci.
18 Preziru me djeca, ustanem li gdje, grde me.
19 Pouzdanicima sam mojim mrzak, i koje sam lju-
bio, okreću se protiv mene.
20 Za kožu moju, za meso moje prionule su kosti
moje, ostala mi samo koža oko zuba mojih.
21 Smilujte mi se i imajte sažaljenje sa mnom, moji
prijatelji, jer me je pogodila ruka Božja.
22 Zašto me progonite i vi kao Bog i ne možete da
se nasitite mesa mojega.
23 O, kad bi se napisale moje riječi. Kad bi se uni-
jele u knjigu.
24 Pisaljkom željeznom i olovom kad bi se zauvi-
jek urezale u kamen.
25 Jer ja znadem da moj Otkupitelj živi i da će on
posljednji nad zemljom ustati.
26 Onda će ova moja koža opet biti oko mene, iz
svojega vlastitog mesa gledat ću Boga.
27 Jest, ja i ti, ja ću ga gledati, moje vlastite oči
vidjet će ga, ne kakav došljak, to je sva čežnja
mojega srca.
28 Ako još mislite: kako ćemo ga proganjati? Jer
se u meni našao uzrok sudbine—
29 onda se bojte mača, jer je mač osvetitelj krivnje.
Pomislite, sudac još živi.”

20 Onda je Sofar iz Naama odgovarajući rekao:
2 “Protiv toga se ježi moja misao i zato vrije
u mojim prsima.
3 Morao sam čuti ukor što me sramoti, ali će duh
mojega razuma odgovoriti za me.
4 Ne znaš li prastaru mudrost, tako staru kao op-
stanak ljudi na zemlji?
5 Slava grješnika traje kratko vrijeme i radost je
zlikovca za čas.
6 Makar se oholost njegova popela do nebesa,

makar se tjeme njegovo dotaknu oblaka.
7 Kao smrada njegova nestat će ga zauvijek; tko
ga je poznavao, pitat će onda: 'gdje je sad on?'
8 Bez traga odletjet će, sličan snu; iščeznut će kao
noćna prikaza.
9 Oko koje ga je gledalo, neće ga više nikada vid-
jeti, neće ga više gledati njegovo mjesto.
10 Djeca će se njegova dodvarati prosjacima,
vlastitom će rukom izdavati bogatstvo svoje.
11 Makar njegovo tijelo i bujalo mladošću, u zemlju
morat će se s njim zakopati.
12 Ako je i slatka njegovim ustima zloća, on je krije
pod jezikom svojim;
13 čuva ju i ne pušta ju, nego je zadržava u svojem
grlu,
14 ipak će se jelo pretvoriti u nutrini njegovoj, po-
stat će u njegovu tijelu otrov zmijin.
15 Blago koje je proždro, izbljuvat će, Bog će ga
istjerati iz njegova tijela.
16 Otrov je zmijin usisao, sada mu jezik zmijin za-
daje smrt.
17 Ne smije se naslađivati na potocima, na ri-
jekama kojima teče med i mlijeko.
18 Što je ugrabio, vratit će, neće smjeti to pojesti; u
bogatu dobitku neće uživati.
19 Tlačio je, nije pomagao siromahe, oteo je kuću
koju nije sazidao.
20 I jer trbuh njegov ne zna što je dosta, neće se
spasiti uza sve blago svoje.
21 Ništa nije izmaklo njegovoj požudi, i zato sreća
njegova nije trajna.
22 U obilju bogatstva doći će u nevolju; sva težina
nesreće svalit će se na njega.
23 Htjedne li napuniti trbuh svoj, poslat će na njega
Bog jarost svojega gnjeva i pustit će da na njega
padne njegova propast kao kiša.
24 Htjedne li izmači željeznom oružju: prostrijelit
će ga ipak lŭk mjedeni.
25 Strijela puštena proći će kroz njegovo tijelo i
svijetlo željezo izići će iz žuči njegove, na njega će
pasti strahota smrtna.
26 Sva je tmina sačuvana njemu kao blago; žderat
će ga oganj, ni od koga raspiren; izgorjet će što je
još preostalo u njegovu šatoru.
27 Otkrit će nebesa njegova zlodjela i zemlja će
ustati protiv njega.
28 Bogatstvo njegove kuće otići će, rastočit će se
u dan gnjeva njegova.
29 To je dio od Boga čovjeku zlikovcu, to je baš-
tina, koju mu je Bog ostavio."

21 Onda je Job odgovarajući rekao:
2 "Ah, poslušajte ipak mirno moju riječ, i
neka mi to bude od vas utjeha.
3 Dopustite mi da govorim. Kad izgovorim, možete
mi se narugati.
4 Je li tužba moja protiv ljudi, i zašto da moj duh ne
bude nestrpljiv?
5 Slušajte me, usupnite se, stavite ruku na usta.
6 Kad pomislim na to, hvata me strah, zadršćem
cijelim tijelom.
7 Zašto zlikovci ostaju na životu, ostare i obogate
se?
8 Zdrav stoji njihov mlad naraštaj pred njima, s
njima, i njihovi potomci pred njihovim očima.
9 Sigurne su od pogibelji kuće njihove, prut Božji
nije nad njima.
10 Bikovi njihovi skaču i ne promašuju, krave nji-
hove tele se i ne jalove se.
11 Ispuštaju kao janjce svoju djecu, veselo
poskakuju mališani njihovi.
12 Pjevaju uz bubanj i citaru, vesele se uza sviralu.
13 Provode u sreći svoje dane i silaze u miru u
podzemni svijet.
14 A Bogu su ipak rekli: 'Idi od nas, ne želimo znati
za tvoje putove.
15 Što je Svemoćni da mu služimo? Što nam ko-
risti da mu se molimo?'
16 Zaista, sreća nije u njihovoj ruci, daleko je od
mene mišljenje bezbožnika.
17 Koliko se puta gasi život grješnika, dolazi i na
njih nevolja, i na muke ih stavlja u svojem gnjevu.
18 Budu kao pljeva na vjetru, kao prah koji raznosi
vihor.
19 Govore: 'Bog će ga kazniti u njegovoj djeci,'
neka on plaća njemu, da on sam osjeti.
20 Vlastitim očima neka vidi nesreću svoju, neka
sam pije gnjev Svemoćnoga.
21 Što mu je stalo, kako je njegovoj kući poslije
njega kad se broj njegovih mjeseci završio?
22 Ali smije li se Boga učiti mudrosti, njega koji sudi
u nebeskim visinama?
23 U potpunoj snazi jedan umire, bez brige i zado-
voljan.
24 Njegove posude su pune mlijeka, dobro je
uhranjen mozak njegovih kostiju.
25 Drugi umire u gorkom jadu, nikada nije okusio
sreće.
26 Obojica sad leže zajedno u prahu, obojicu
prekriva trulež.
27 Eto, znam vaše misli i namjere koje smišljate
protiv mene.
28 Mislite: 'Gdje je kuća vladara i gdje je šator u
kojem su stanovali bezbožnici?'
29 Niste li ikada pitali za savjet putnike? Znakove
njihove nećete ipak znati.
30 Za dan nevolje zlikovac ostaje nekažnjen, a na
dan gnjeva odvede se.
31 Tko će ga u oči ukoriti za njegov život? Tko će
mu vratiti što je počinio?
32 Isprate ga još do groba i pobrinu se za grobni
spomenik.
33 Lako leže na njemu grude doline; idu za njim svi
ljudi i pred njim bezbrojni.
34 Pa ste me htjeli tješiti ništavilom? Od vaših prig-
ovora preostaje samo prijevara."

22 Onda je Elifaz iz Temana odgovarajući re-
kao:
2 "Ima li Bog koju korist od čovjeka? Ne, sam je
sebi koristan čovjek pobožan.
3 Je li Svemoćnomu korisno ako si pravedan, je li
mu dobit ako je tvoj život neporočan?
4 Kazni li te zbog tvojega straha Božjega? Ide li
zato na sud s tobom?
5 Nije li tvoja zloća neizmjerna, i nisu li tvoja zlod-
jela beskrajna?
6 Jer si uzimao zalog od svoje braće ni za što i sv-
lačio si haljine s golih.
7 Umornomu nisi pružio vode, gladnomu si uskra-
tio kruha.
8 Čovjeku sile pripada zemlja: tko ima ugleda, taj
samo prebiva u njoj.
9 Udovice si otpuštao bez pomoći i sirotama si lo-
mio ruke.
10 Zato su zamke oko tebe, spopadne te tjeskoba
i groza iznenada.
11 Ne vidiš li mrak i poplavu što te pokriva?
12 Nije li Bog visoko gore u nebu? Pogledaj samo
kako je visoko tjeme zvijezda.
13 A ti si mislio: 'Što bi opazio Bog; može li suditi
kroz oblake?
14 Oblaci ga zastiru; ne može vidjeti ništa, hoda po
nebeskom svodu.'

15 Hoćeš li ići putom staroga vremena, kojim su
nekada koračali ljudi zlikovci?
16 Oni su iskorijenjeni prije vremena; rijeka je
poplavila njihovu zemlju.
17 Govorili su Bogu: ‘Idi od nas; što bi nam mogao
učiniti Svemoćni.’
18 On im je ipak napunio kuće dobrima. Daleko je
od mene mišljenje bezbožnika.
19 Pravednici to vide puni radosti, i nedužni im se
rugao:
20 ‘Zaista su protivnici naši uništeni. Oganj je
proždro ostatak njihov.’
21 Sprijatelji se s njim i mir je s tobom; tako će ti
sreća doći.
22 Primi iz njegovih usta pouku i stavio savjet
njegov u svoje srce.
23 Ako se opet vratiš k Svemoćnomu, potaknut
ćeš se na dobro; ukloni zlo iz svojega šatora.
24 Stavio zlato u prah i ofir na hridinu potoka.
25 Onda će Svemoćni biti tvoje zlato i njegov napu-
tak tvoje srebro.
26 Onda ćeš u Svemoćnom naći radost i podignut
ćeš k Bogu svoje lice.
27 Molit ćeš mu se i on će te uslišati; što si zavjeto-
vao, ispunit ćeš mu.
28 Što poduzmeš, uspjet će ti; na tvojim putovima
svijetlit će ti svjetlost.
29 Kad se pođe nizbrdo, viknut ćeš: ‘Usvišenje će
doći,’ onda poniznomu Bog pruža pomoć.
30 On će spasiti i onoga koji nije nevin; da, bit ćeš
spašen ako su ti ruke čiste.”

23 Onda je Job odgovarajući rekao:
2 “Tako je i danas tužba moja kao prkos;
teško tišti njegova ruka moje uzdisanje.
3 O, kad bih znao gdje bih ga našao, da stupim
pred njegov sud.
4 Iznio bih pred njega stvar svoju, puna dokaza bila
bi mi usta.
5 Želio bih znati riječi što bi mi ih odgovorio; htio bih
saznati što bi mi rekao.
6 Bi li se u svojoj velikoj moći prepirao sa mnom?
Ne, on bi pripazio na me.
7 Ondje bi se pravednik mogao prepirati s njim,
pred svojim sucem oslobodio bih se dovijeka.
8 Ali pođem li prema istoku: nema ga ondje;
pođem li prema zapadu, ne vidim ga.
9 Radi li na sjeveru, ne nahodim ga, okrene li
prema jugu, ne mogu ga vidjeti.
10 Ali on zna put moj, kad bi me prokušao, izišao
bih kao zlato.
11 Koraka se njegova držala čvrsto moja noga,
njegova puta sam se držao i nisam nikada
skrenuo.
12 Od zapovijedi njegovih usta nisam odstupao
nikada; riječi njegovih usta čuvao sam u grudima
svojim.
13 Uvijek je sebi jednak; tko će ga odvratiti što nje-
gova duša zaželi, ono učini.
14 On će dovršiti i moju sudbinu, i u njemu ima još
toga mnogo.
15 Zato se prestrašim pred njegovim licem i kad
pomislim na to, strah me je od njega.
16 Bog je moje srce učinio strašljivim; Svemoćni
me u strah utjerao.
17 Zbog tmine ne osjećam se uništen, niti je mrak
obavio moje lice.

24 Zašto Svemoćni nije odredio kaznen vre-
mena? Zašto vjernici njegovi ne gledaju
sudbenih dana njegovih?
2 Međe se pomiču, stada se otimaju i gone se na
pašu.
3 Sirotama odgone magarca; u zalogu uzimaju
govedo udovici.
4 Siromahe odbijaju s puta, i tko je god bijedan u
zemlji, mora se skrivati.
5 Eto, kao divlji magarci u pustinji izlaze oni na svoj
posao, da traže sebi hranu; pustinja im daje kruh
za djecu.
6 Na polju kose sijeno, pabirče u vinogradu zliko-
vca.
7 Bez haljina noćuju goli, na zimi nemaju
pokrivača.
8 Pokisnuo od kiše u gori, bez krova privijaju se k
stijeni.
9 Od prsiju majčinih trgaju siroče, siromaha tlače
pljenidbom.
10 Hodaju goli, bez haljina, i gladni vuku snopove.
11 U svojim zidinama cijede ulje, grožđe u kacama
gaze, a žeđaju.
12 Stenju pod ljudskim bjesnilom, viče duša ran-
jenih na smrt, a Bog ne pazi nikad na sramotu.
13 Drugi su kod neprijatelja svjetlosti, ne poznaju
njezinih putova i ne ostaju na njezinim stazama.
14 Zorom ustaje krvnik, ubija uboge i siromahe,
lupež se skita okolo po noći.
15 Oko preljubnika očekuje sumrak, misli: ‘Ni-
jedno me oko ne vidi,’ i skriva svoje lice.
16 U mraku provaljuju u kuće, a po danu se zak-
ljučavaju, neće da što znaju za svjetlost.
17 Jer je jutro njima svima jedna groza, vrijeme
kad se može vidjeti smrtna strahota.
18 Neka propadne na površini vode. Neka je u
zemlji prokleta njegova baština. Neka ne krene
više nikada vinogradskom stazom.
19 Kao što suha žega siše snježnu vodu: tako pod-
zemni svijet zlikovce.
20 Neka ga zaboravi majčina utroba. Neka se crvi
na njemu naslađuju. Neka ga se nikada ne spomi-
nje. Kao drvo skršit će se zloća.
21 Neka se združi s neplodnom koja ne rađa; on
koji nije učinio ništa dobro udovici.
22 Ipak daje njegova moć dug život silnicima; on
ustane opet, makar se više nije uzdao u život.
23 Dao mu u što će se pouzdati, bude poduprt, nje-
gove su oči na njihovim putovima.
24 Uzvisuju se — zamalo, pa ih više nema; padaju,
prolaze kao sve; odreže ih se kao vrhove klasja.
25 Ili, zar nije tako? Tko će me utjerati u laž? Tko će
pokazati moj govor kao ništav?”

25 Onda je Bildad iz Šuaha odgovarajući rekao:
2 “Može li strahotom vladati onaj koji mirno
čini red na visinama?
3 vojskama njegovim ima li broja? I koga ne obas-
java svjetlost njegova?
4 Kako može biti čovjek u pravu protiv Boga? I
kako može biti čist rođen od žene?
5 Eto, ni mjesec ne sja bez ljage, ni zvijezde nisu
čiste u njegovim očima,
6 a koliko manje čovjek koji je crv, i sin čovjekov koji
je crvić.”

26 Ali Job je odgovarajući rekao:
2 “Kako si tako krasno pomogao ne-moći,
podupro ruku onomu kojem se skršila jakost.
3 Kako si tako dobro svjetovao ludost i mudrost
izobilja iznio na svjetlo.
4 A koga si to htio poučiti; čiji je duh izišao iz tebe?
5 Njega se straše mrtvi pod vodama i njihovim sta-
novnicima.
6 Otkriven je pred njim podzemni svijet, carstvo
mrtvih bez pokrova.

7 Nad prazninom razastire on sjever, iznad ništa
daje da lebdi zemlja.
8 U oblake svoje goni vode, a da se pod njima ne
rasprsnu oblaci.
9 On prekriva lice prijestolja svojega i razapinje
nad njim svoj oblak.
10 On vuče okrug oko površine vode, gdje svje-
tlost graniči s tminom.
11 Stupovi neba tresu se i dršću od prijetnje nje-
gove.
12 Svojom snagom čini da buči more, mudrošću
svojom razbija Rahaba.
13 Dah njegov razvedri nebesa, njegova ruka pro-
bode hitru zmiju.
14 Ali to su tek obrubi njegova upravljanja, šapat je
to samo što čujemo o njemu. I tko da razumije
grom svemoći njegove?"

27 Job je dalje nastavio svoj govor i rekao:
2 "Tako da je živ Bog, koji mi oduzeo pravo
moje, Svemoćni, koji mi ogorčio moj život.
3 Dok je još dah moj u meni, i duh Božji dok me
oživljava,
4 neće moje usne govoriti ništa krivo, niti će moj
jezik lagati.
5 Daleko neka je od mene da vam dadem pravo;
dok ne umrem, ja ne tajim svoje nedužnosti.
6 Čvrsto stojim uz pravednost svoju i ne ostavljam
je; moje srce ne kori nijednoga dana mojega.
7 Neprijatelju mojemu neka bude kao zlikovcu,
mojem protivniku kao bezbožniku.
8 Jer kakvo je nadanje bezbožniku kad Bog
odreže i iščupa dušu njegovu?
9 Hoće li Bog čuti jauk njegov kad nevolja navali na
njega?
10 Može li se radovati Svemoćnomu i pozivati se
na Boga u svako vrijeme?
11 Hoću da vas poučim o djelovanju Božjemu;
neću sakriti što određuje Svemoćni.
12 Eto, vi ste ipak svi to iskusili, pa zašto se zaludu
nadate?
13 To je dio zlikovcu kod Boga, i to je nasilnicima
baština koju primaju od Svemoćnoga:
14 ako mu se množe sinovi, to je za mač; potomci
njegovi nemaju se čim nasititi.
15 Koji ostanu iza njega, pograbi ih pomor u grob;
udovice njegove ne drže tugovanja.
16 Ako i nakupi srebra kao praha i hrpa haljina kao
blata,
17 ostavi ih na stranu, ali ih odjene pravednik, i sre-
bro razdijele među sobom pobožnici.
18 On je sagradio kuću sebi kao moljac, kao koli-
bicu koju ju napravi čuvar.
19 Bogat legne spavati—posljednji put; ali otvori li
opet oči, sve je iščeznulo.
20 Strahote prešume preko njega kao poplava,
preko noći odnese ga vihor.
21 Podigne ga istočni vjetar: on ide—i odnese ga s
njegova mjesta.
22 Bez milosrđa gađa Bog na njega; mora bježati
od njegove ruke.
23 Pljeskaju rukama nad njim i zvižde za njim s
njegova mjesta.

28 Jest, zna se točno gdje se nalazi srebro i
mjesto gdje se pročišćava zlato.
2 Iz zemlje se vadi željezo, iz rudače se topi bakar.
3 Čovjek mraku čini kraj, i istražuje do posljedn-
jega kutića za rudačom u sjeni tmine;
4 Kopa rov daleko od ljudi, u zaboravljenim mjesti-
ma, visi bez potpore za nogu i lebdi dolje onamo.
5 Zemlja iz koje kruh nam niče duboko se raskopa
kao ognjem.
6 Safir počiva u kamenju njezinu i zlatni se prah
ondje nađe.
7 Ni orao ne zna ulaza ondje, niti ga pronađe oko
jastrebovo.
8 Zvijeri gorske ondje ne ulaze, niti lav ondje stupi.
9 A čovjek stavlja ruku na to kamenje, korijenje
bregova područje.
10 U kamenu prokopava rovove i svašta drag-
ocjeno vidi mu oko.
11 Nanjuši izvore rijeka što je skriveno iznosi na
svjetlo.
12 Ali mudrost—gdje se ona nalazi i razboritost—
gdje je njoj kuća?
13 Čovjek ne zna puta k njoj, ona ne boravi u zemlji
živih.
14 Dubina govori: nije ona u meni; more govori:
kod mene ona ne boravi.
15 Dragocjeno zlato ne može se dati za nju, niti joj
se srebro može izmjeriti kao kupovna cijena.
16 Ne mjeri se zlatom ofirskim ni dragocjenim on-
iksom i safirom.
17 Ne može se izjednačiti s njom ni zlato ni staklo,
niti se može promijeniti s nakitom.
18 Korali, kristali, neka se šuti o njima, vrijednost je
mudrosti viša od bisera.
19 Ne dobije se za topaze iz Kuša, niti se mjeri
suhim zlatom.
20 Odakle dolazi mudrost? Razboritost—gdje je
njoj mjesto?
21 Skrivena je pogledu svih bića i pticama je nebe-
skim zaklonjena.
22 Podzemni svijet govori i carstvo mrtvih: čuli
smo o njoj samo kako se govori.
23 Samo Bog zna put k njoj, on jedini zna gdje se
nalazi ona.
24 Jer do na granice svijeta dopire pogled njegov;
što god je pod nebesima, vidi on.
25 Kada je vjetru odredio težinu njegovu i mjerom
ograničio vodu,
26 kad je kiši postavio vrijeme njezino i put gro-
movnoj munji;
27 onda ju je vidio i oglasio, uredio ju i pretražio.
28 Čovjeku je rekao: 'Boga se bojati jest mudrost i
zla se kloniti jest razboritost.' "

29 Job je dalje nastavio svoj govor i rekao:
2 "Ah, da bi ipak bilo sa mnom kako je to još
bilo prije mjeseci, u danima kad me je štitio Bog.
3 Kad mi je nad glavom sjala svjetiljka njegova i
svjetlo me njegovo vodilo kroz tminu.
4 Kako sam bio u vremenu svoje mlađahne snage,
kad je Bog još zaštićivao moj šator,
5 kad je Svemoćni još bio sa mnom, moja se djeca
skupljala oko mene.
6 Kad sam prao sebi noge u mlijeku i hridina mi
izlijevala potoke ulja.
7 Izlazio sam van na vrata pred grad da zauzmem
svoju stolicu na trgu gradskih vrata.
8 Sakrili bi se dječaci kad bi me vidjeli; starci bi se
dizali i ostali stojeći;
9 glavari bi prestali govoriti i stavili bi ruku na usta;
10 knezovi bi ustezali svoj glas, jezik bi im prionuo
za nepce.
11 Blagoslivljalo me uho što bi me slušalo, hvalilo
me oko, kad bi me vidjelo.
12 Spasavao sam siromaha koji je vikao i sirotu
bez zaštitnika.
13 Na mene je dolazio blagoslov izgubljenika, srce
sam udovici razveselio.
14 Pravednost mi je bila haljina što me obavijala,
pravoljublje mi bilo ogrtač i povez oko glave.

15 Oko sam bio slijepcu i noga hromu.
16 Otac sam bio siromasima i branio sam stvar
nepoznatoga.
17 Razbijao sam zube lopovu, trgao grabež iz
zuba njegovih.
18 Tako sam mislio umrijeti u svojem gnijezdu i
svoje dane umnožiti poput pijeska.
19 Korijen moj pružao se kraj vode, i noćna je rosa
padala na moje grane.
20 Sreća se moja uvijek obnavljala u mene, u ruci
mi se ponovljuje lük.
21 Slušali su me puni iščekivanja i tiho prisluškivali
moj savjet.
22 Kad sam ja govorio, nitko više ne bi uzimao ri-
ječi, tako bi ih natopila moja riječ.
23 Čekali su me kao za kišom otvarali su usta i
čeznuli za mnom kao za kasnom kišom.
24 Nasmijao bih se na njih kad su bili strašljivi, nisu
mogli pomutiti mojega vedrog lica.
25 Određivao sam put za njih, sjedio bih u pročelju
i bio kao kralj u vojsci, kao jedan koji tješi žalosne.

30 A sada me ismjehavaju ljudi koji su danima
mlađi od mene, kojima otaca ne bih bio sta-
vio sa psima stada svojega.
2 Zaista, zašto bi mi i bila snaga njihovih ruku? Sva
im je jakost nestala.
3 Od oskudice i gladi istrošeni su jer glodaju suhu
zemlju; pusta pustinja njihova je majka.
4 Oni beru lobodu po pustinji i smrekovo korijenje
za hranu.
5 Iz naroda ih gone, viču na njih kao na lupeže.
6 Po strašnim uvalama moraju stanovati, po
jamama u zemlji i u klisurama.
7 Riču po grmovima, skupljaju se među trnjem.
8 Oni su sinovi bezvrijednih, djeca bezimenih,
bičem istjerani iz zemlje.
9 I njima sam sada postao rugalica i služim im kao
prispodoba.
10 Gnušaju me se i ne ustežu se pljuvati mi u lice.
11 Jer je on odriješio uže od mojega šatora i srušio
me, zato i oni puste uzde iz svojih usta protiv mene.
12 Zdesna ustaje rulja, gurne mi noge, iskopa pu-
tove protiv mene da me upropasti.
13 Raskopali su moje putove, idu da me unište i
nikoga nema da ih zaustavi.
14 Kao kroz širok prokop naviru, pustošeći nav-
aljuju.
15 Strahote sve se okreću na mene, kao u vihoru
raznosi on sreću moju, prolazi moj spas kao oblak.
16 I sada se u meni izjeda moja duša, stigli me dani
nevolje.
17 Noću me probada u kostima, ne počivaju muke
koje me grizu.
18 Svemoć je pokvarila moju odjeću i kao ovratnik
košulje steže me.
19 On me je srušio u blato, postao sam kao prah i
pepeo.
20 Vičem k tebi, ali ti me ne slušaš; prestanem li,
onda snuješ naume protiv mene.
21 U ljuta si mi se neprijatelja pretvorio, udaraš me
teškom šakom.
22 U vihoru dižeš me visoko gore, goniš me; u olu-
jnom vrtlogu uzdrmaš me.
23 Jest, znam: u smrt me hoćeš goniti, u mjesto
gdje se skupljaju svi živi.
24 Ali ne pruža li se pri padu ruka i ne viče li se u
potrebi za pomoć?
25 Zaista, plakao sam ako je drugima bilo zlo; srce
me je boljelo za siromahom.
26 Nadao sam se sreći, ali je došlo zlo; čekao sam
svjetlost, a došla je tama.
27 Puši se u meni bez prestanka, snašli me dani
muke.
28 Tužan, bez sunca, vučem se okolo, dignem se
i vičem pred svima.
29 Šakalima brat postao sam i drug nojevima.
30 Guli se crna koža od mene, moje kosti plamte u
groznici.
31 Citara se moja pretvorila u pjesmu tužaljku,
frula moja u gorko jecanje.

31 Savez sam napravio sa svojim očima, zašto
bi onda gledao za djevojkom?
2 Što bi mi bio dio od Boga gore, kakva baština od
Svemoćnoga u nebu?
3 Nije za zlikovca propast, a nesreća za one koji
čine zlodjela?
4 Ne pazi li on na moje putove, ne broji li sve korake
moje?
5 Ako sam općio s lašcima i ako je moja noga žurila
za prevarom,
6 neka me izmjeri na pravoj tezulji: Bog će up-
oznati moju nedužnost.
7 Ako je korak moj zašao s puta, ako je moje srce
pošlo za mojim očima, ako je za moje ruke prionula
kakva ljaga,
8 neka što ja posijem, drugi pojede, neka se isko-
rijeni što mi iznikne.
9 Ako se moje srce dalo zaludjeti od žene, ako sam
vrebao na vratima svoga susjeda,
10 Neka drugomu moja žena melje, neka se kakav
došljak k njoj pridruži.
11 Jer to bi bio zločin, zlodjela što spada na suca
da kazni.
12 To bi bio požar što proždire do uništenja i što bi
spalio sve imanje moje.
13 Ako sam prezreo pravo svojega sluge, svoje
sluškinje, kad su imali raspravu sa mnom,
14 što da učinim, kad se diže Bog? Kad on
potražuje što da mu se odgovori?
15 Nije li u utrobi majčinoj Stvoritelj moj stvorio i
njega; nas obojicu on isti sazdao u utrobi majčinoj?
16 Ako sam odbio želju siromasima i dao da venu
oči udovici,
17 i ako sam zalogaj svoj sam jeo, a nije sirota
uzela od toga dio svoj?
18 A ja sam ju kao otac odgajao od mladosti, vodio
sam ju od utrobe svoje majke.
19 Ako sam vidio ostavljene bez odjeće i siromaha
bez pokrivala,
20 i nisu mi zahvaljivala njegova bedra, jer ga je
ugrijalo runo mojih ovaca?
21 Ako sam ikada zamahnuo rukom na sirote, jer
na vratima sam našao svoju pomoć,
22 onda neka mi ispadne rame iz pleća i moja ruka
neka se otkine iz zglobova.
23 Jer bi mi strašan bio kazneni sud Božji; kad bi on
ustao, ne bih mu odolio.
24 Ako sam polagao na zlato nadanje svoje, čis-
tomu zlatu govorio: moje uzdanje.
25 Ako sam se veselio što mi je posjed velik i što je
već toliko stekla moja ruka;
26 ako sam gledao na sunce kako sja i na mjesec
kako ponosit hodi;
27 ako se moje srce dalo potajno zaludjeti, i ja mu
poslao poljubac.
28 I to bi bila zlodjela što spada na suca da kazni,
jer sam zanijekao Boga u visini.
29 Ako sam se radovao padu svojega neprijatelja
i veselio se kad bi ga snašla nesreća;
30 ali nikada nisam dao svojim ustima da sagriješe
tražeći njegov život s proklinjanjem;
31 Zaista, moji suvremenici priznali su: ‘Tko se nije

nasitio od njegova jela?'
32 Došljak nije trebao noćiti vani; vrata su moja stajala putniku otvorena.
33 Ako sam, kao što je učinio Adam, tajio svoje grijehe i skrivao svoja zlodjela u svojim njedrima,
34 jer sam se bojao velikoga mnoštva i bojao se prezira rodbine, onda bih zašutio i ne bih išao pred vrata.
35 O, da bi me tko slušao. Ovdje moj potpis. Svemoćni neka mi odgovori, da je tužba mojih protivnika napisana.
36 Zaista, ja bih je uzeo na svoje rame i svezao bi je sebi kao časni vijenac.
37 Broj koraka svojih rekao bih mu, kao vladar pristupio bih k njemu.
38 Ako je njiva moja vikala na me, i ujedno brazde njezine plakale,
39 ako sam jeo plod njezin bez plaćanja i ražalostio gospodara njezina;
40 mjesto pšenice neka mi urodi trnje, mjesto ječma kukolj." Govori su Jobovi svršeni.

32 Tako su ona tri čovjeka prestali odgovarati Jobu, jer je on sada bio pravedan u njihovim očima.
2 Onda se raspalio gnjev Elihua, sina Barakelov iz Buza iz roda Ramova. Raspali se njegov gnjev na Joba, jer se je sebe samog držao pravednim a ne Boga.
3 I na tri prijatelja njegova raspali se njegov gnjev, jer više nisu našli odgovora, a Joba su ipak okrivljavali.
4 Elihu je bio čekao sa svojim govorom Jobu, jer su oni po godinama bili stariji od njega.
5 A kad je vidio Elihu da ona tri čovjeka nisu više znala ništa odgovoriti, onda ga spopadne gnjev.
6 Odgovorio je Elihu, sin Barakelov, iz Buza, govoreći: "Doduše, ja sam još mlad godinama, a vi ste vremešni, zato sam bio bojažljiv i čuvao sam se da vam ne pokažem svoje znanje.
7 Mislio sam: 'Mekana govori starost i mnoge godine neka objave svoju mudrost.'
8 Ali samo duh koji je u čovjeku, samo dah Svemoćnoga urazumljuje ga.
9 Veliki ljudi nisu uvijek mudri, ni starci ne znaju što je pravo.
10 Zato kažem: poslušajte me i ja ću vam pokazati moje mišljenje.
11 Eto, čekao sam da se vi izgovorite, slušao sam mudrost vašu dok ste nalazili prave riječi.
12 Pažljivo sam vas slušao, ali eto, nitko nije uvjerio Joba, ni jedan od vas nije pobio njegovu riječ.
13 Ne govorite: našli smo mudrost u njemu; samo Bog a ne čovjek može ga srušiti.
14 Protiv mene nije upravio riječi; ja ga ne bih dočekao vašim govorima.
15 Oni su pobijeđeni, ne mogu više ništa navesti, nestalo im je riječi.
16 Hoću li još čekati kad eto više ne govore, kad stoje i ništa više ne odvraćaju?
17 Pa ću sad i ja odvratiti za se i ja ću pokazati znanje svoje.
18 Jer sam pun misli; u unutrašnjosti mojoj goni me duh.
19 Eto, unutrašnjost je moja kao mlado vino što se drži zatvoreno, kao mijeh novi hoće se raspuknuti.
20 Tako moram govoriti da mi odlane; moram otvoriti svoje usne da odgovorim.
21 Ni za koga se ne zauzimam, ne govorim da se ikomu svidim.
22 Jer ne umijem laskati, inače bi me brzo smaknuo moj Stvoritelj.

33 Čuj Jobe, poslušaj moj govor i svim mojim riječima nagni svoje uho.
2 Evo, već sam otvorio svoja usta, moj jezik neka krepko govori.
3 Moje riječi proizlaze iz iskrena srca, moje usne govore čistu istinu.
4 Duh me je Božji stvorio, dah me je Svemoćnoga oživio.
5 Ako mogneš, opovrgni me, pripravi se da mi se suprotstaviš.
6 Eto, pred Bogom vrijedim toliko koliko i ti; i ja sam od kala načinjen.
7 Eto, preda mnom te ne treba strašiti tjeskoba; pritisak kakav od mene te neće pritisnuti.
8 A sada ti kažeš pred ušima mojim—posve sam jasno čuo te riječi:
9 čist sam, bez mane, nedužan sam i bez krivnje zlodjela u meni.
10 On traži samo izlike protiv mene, vidi u meni svojega neprijatelja.
11 Noge je moje nategnuo u klade, pazi na sve moje staze.
12 Ovdje nisi u pravu, pa ti odgovaram, jer je Bog više negoli čovjek.
13 Kako se možeš tu prepirati s njim, ne odgovara on čovjeku na svaku riječ.
14 Na jedan način govori Bog i na dva, ali se ne pazi na to.
15 U snu, u noćnoj prikazi, kad tvrdi san padne na ljude, kad drijemaju na postelji,
16 onda otvara uho ljudima i straši ih opomenom
17 da odvrati čovjeka od njegova djela, da ga sačuva od oholosti.
18 Tako čuva dušu njegovu od podzemnoga svijeta, njegov život od smrti strijelom.
19 Na postelji njegovoj opominje ga bolima, boj stalno bjesni u njegovim udima.
20 Stanje njegovo ogadi mu kruh, i njegovoj duši jelo najmilije.
21 Njegovo tijelo opada, ne vidi ga se više; ogoljene su njegove kosti što se prije nisu vidjele.
22 Duša se njegova približuje grobu, njegov život carstvu mrtvih.
23 Onda je stao pred njega glasnik Božji, posrednik, jedan od tisuća, da opomene čovjeka na njegovu dužnost,
24 Onda se Bog smiluje njemu i rekne: izbavi ga; ne treba silaziti u grob, dobio sam već otkup.
25 Onda zasja njegovo tijelo više nego u mladosti; onda se on povrati u dane mladenačke snage.
26 Vapije k Bogu, i on mu je milostiv, daje mu da u veselju gleda njegovo lice; tako on povrati čovjeku njegovu pravednost.
27 Pred narodom progovori i zapjeva: bio sam sagriješio i nepravdu činio, ali mi Bog nije zlom uzvratio.
28 On je izbavio dušu moju da ne ode u grob; život se moj veseli svjetlosti.
29 Eto, sve ovo čini Bog dvaput, triput na čovjeku,
30 da otrgne dušu njegovu od groba, da mu svijetli svjetlost živih.
31 Jobe, pazi, slušaj me, šuti, da ja još govorim.
32 Ali ako imaš dokaza, iznesi mi ih, govori—rado ću ti dati pravo.
33 Ako li nemaš, slušaj ti mene i šuti; naučit ću te mudrosti."

34 Elihu je nadalje odgovarajući rekao:
2 "Čujte, mudri, moje riječi, vi razumni ljudi, poslušajte me.
3 Jer uho istražuje riječi, kao što grlo kuša jelo.
4 Što je pravo, istražit ćemo što je dobro, izvidjet

ćemo za se.
5 Job je ustvrdio: 'Pravedan sam, ipak mi je Bog
oduzeo moju pravicu.
6 Ja sam kao lažljivac protiv svoje pravice, bez
krivnje me pogodila strijela smrtna.'
7 Gdje je još čovjek kao Job koji pije psovku kao
vodu?
8 Koji se pridružio zlikovcima i općio s bezbožnim
i opakim ljudima.
9 Ipak tvrdi: 'Ništa ne koristi čovjeku živjeti s Bo-
gom u prijateljstvu.'
10 Zato me poslušajte, ljudi razumni. Daleko je od
Boga da čini zlo, od Svemoćnoga da čini zlodjela.
11 On samo vraća čovjeku po njegovu djelu i pušta
da ga snađe po njegovu životu.
12 Zaista, Bog ne radi nepravedno, Svemoćni ne
prevrće pravde.
13 Tko se s njim brine za zemlju? Tko je utemeljio
svijet?
14 Kad bi samo mislio na samoga sebe, kad bi
uzeo natrag svoj duh i svoj dah,
15 Propalo bi najedanput svako tijelo, čovjek bi se
opet vratio u prah.
16 Ako si razuman, pripazi na ovo, poslušaj glas
riječi mojih.
17 Može li biti vladar onaj, koji mrzi pravdu? Hoćeš
li najpravednijega okriviti?
18 Koji je rekao vladaru: 'Nedostojniče,' a ve-
likašu: 'Zlikovče.'
19 On ne pristaje uz velike, ne pretpostavlja bo-
gate siromasima, jer su svi oni djelo njegovih ruku.
20 Umiru za tren i usred noći, udara bogate: nesta-
ne ih, obosi jakoga, a da ni ne makne rukom.
21 Njegove oči počivaju na putu svakoga; gleda
sve njegove korake.
22 Nema tmine, nema mraka gdje bi se sakrili
zlikovci.
23 On ne određuje rok čovjeku kad da se pokaže
Bogu na sud.
24 On uništava jake bez preslušanja, postavlja
druge na njihovo mjesto.
25 On već zna njihova djela, zato ih sruši preko
noći; tu leže satrveni.
26 Kao zločince kazni ih na mjestu gdje svi vide,
27 jer su odstupili od njega, nisu pazili na njegove
putove,
28 pustili su da se do njega popne vika siromaha.
A on čuje zapomaganju nevoljnika.
29 I kad se on primiri, tko ga smije osuditi? Kad
sakrije lice, tko će ga vidjeti onda? Ali on bdije nad
narodima i nad svakim čovjekom,
30 da ne vladaju bezbožnici koji su zamke za na-
rod.
31 Pa smije li jedan reći Bogu: 'Ja moram to pod-
nositi, a ne činim ništa zlo.'
32 Što ne vidim, to mi pokaži, ako sam činio zlo-
djela, neću ih opet činiti.
33 Mora li on po tvojem mišljenju plaćati, jer se ti
nećkaš? Ti se moraš odlučiti, ne ja; govori što
znaš.
34 Ljudi će mi razumni reći i svaki mudar čovjek
koji me sluša:
35 'Job govori nerazumno, riječi su njegove neraz-
borite.
36 Zato neka se iskuša Job do kraja zbog svojih
bezbožnih prigovora.'
37 Jer dodaje na svoju krivnju još bunu, psuje u
sredini našoj, na sva usta govori protiv Boga."

35 Elihu je nadalje odgovarajući rekao:
2 "Držiš li to za pravo da sam govoriš: 'Pra-
vedan sam pred Bogom?'
3 Da govoriš što mi to koristi, ili što mi to više koristi
od grijeha?
4 Ja ću na to odgovoriti tebi i s tobom prijateljima
tvojim.
5 Pogledaj nebesa i vidi. Pogledaj oblake kako su
visoko nad tobom.
6 Ako griješiš, što mu s tim činiš, ako je još toliko
opačina tvojih što ćeš mu s tim nauditi?
7 Ako si pravedan, što mu možeš s tim dati što
prima s tim iz tvoje ruke?
8 Ali bližnjemu tvojemu naudi opačina tvoja; čovje-
ku bližnjemu na dobro dođe tvoja pravednost.
9 Jadikuje se nad velikim tlačenjem i viče se na
nasilje velikih.
10 Ali se ne govori: 'Gdje je Bog, Stvoritelj naš, koji
nam daruje hvalospjeve u noći,
11 koji nas je učinio mudrijim od životinja zemalj-
skih, razumnijim od ptica nebeskih.'
12 Oni viču, ali ih on ne sluša, zbog obijesti zlih
ljudi.
13 Doista, Bog ne usliša laži i Svemoćni ne pogle-
da na nju.
14 A kamoli kad rekneš da ga nisi vidio: u njemu je
sud, samo ga pričekaj.
15 A sada, kad njegov gnjev ne kazni i još ne pazi
na grijeh,
16 Job otvara usta naprazno i mnogo govori ner-
azborito."

36 Elihu je opet nastavio i rekao:
2 "Pričekaj me još malo, onda ću ti pokazati
što se još dade reći za stvar Božju.
3 Počet ću izdaleka sa svojom mudrošću da prib-
avim pravednost Stvoritelju svojemu.
4 Jer moje riječi uistinu nisu prijevara, stojim pred
tobom kao čovjek s jasnom spoznajom.
5 Eto, Bog je silan, ali nikoga ne osuđuje, silan je
snagom razuma.
6 Život zlikovcu ne zaštićuje, potlačenima pribav-
lja njihovo pravo,
7 Od pravednika ne odvraća svojih očiju; on daje
da sjede uvijek kao kraljevi na prijestolju, da se vi-
soko uzdignu.
8 Ako li leže u okovima, svezani užetima nevolje,
9 onda im napominje njihova djela, njihove grijehe,
da su se podizali oholo.
10 Onda im otvara uho da se pouče i opominje ih
da okane zlodjela.
11 Poslušaju li dragovoljno, onda provode svoje
dane u sreći, svoje godine u radosti.
12 Ako li ne poslušaju, onda ginu od strijele, umiru,
a ne znaju kako.
13 Koji su licemjerna srca, ostaju u prkosu, ne
mole za pomoć kad ih svežu.
14 U cvijetu mladosti umire njihova duša, u svježini
mladosti njihov život.
15 Nevoljnika izbavlja njegovom nevoljom, otvara
mu uho mukom.
16 Vabi i tebe iz čeljusti nevolje u prostrani prostor
bez stezanja, na stol koji teče pretilinom.
17 Ali si ti pun opakog suda, tako se prebacuju
pravica i presuda:
18 jer te bol ne smije nikada odvesti u psovku,
visina otkupnine neka te ne smete.
19 Može li te iz tjeskobe izbaviti tvoja vika i sav
napor tvoje snage?
20 Ne uzdiši za noću, jer se mjesto nje dižu pri-
jatelji.
21 Pripazi, ne okreći se činiti zlodjela da zavoliš to
više nego nevolju.
22 Eto: Bog je uzvišen u svojoj moći. Gdje je učitelj
kao on?

23 Tko određuje njemu njegov put? Tko bi mu smio
reći: nisi činio pravo.
24 Spomeni se da veličaš njegova djela, koja ljudi
slave u pjesmi.
25 Diveći se gleda na njih sav svijet, makar ih čo-
vjek gledao samo izdaleka.
26 Eto: Bog je veći nego što mi shvaćamo; ne
može se istražiti broj njegovih godina.
27 On gore vuče kaplje vodene, pušta da iz magle
kiša rominja,
28 što iz oblaka žubori dolje i izlijeva se na ljudsko
mnoštvo.
29 Tko može razumjeti prostor oblacima i grml-
javinu iz njegova šatora?
30 Eto: on prostire oko sebe svoju svjetlost i otkriva
morske dubine.
31 Jer on s tim sudi narodima, daje hrane izobilja.
32 Oko obje ruke obavija munju i zapovjeda, gdje
će se upaliti.
33 Grmljavina njegova oglasuje ga kad plane nje-
gov gnjev zbog zloće.

37 Moje srce dršće od toga, glasno kuca na
svojem mjestu.
2 Slušaj. Slušaj kako tutnji njegov grom, kako se
ori iz njegovih usta.
3 Pušta da sijeva pod cijelim nebom njegova
munja do na kraj zemlje.
4 Za njom riče grom, glasno se ori jaki njegov glas,
on ga ne smanjuje—čuje se njegov zov.
5 Silan je Bog u buri; čini velike stvari, mi to ne sh-
vaćamo.
6 Onda govori snijegu: 'Padaj na zemlju.' Tako i
kiši i njegovim silnim prolomima oblaka.
7 Tako prisili ruku svim ljudima na počinak, da svi
ljudi upoznaju njegovo djelovanje.
8 Onda se zvijer uvlači u svoju jamu i poliježe u
svojim špiljama.
9 Onda se prolomi bura iz svojega mjesta i sa sjev-
era dođe studen.
10 Od daha Božjega odveže se led, široke rijeke
otisnu se u dolinu.
11 Ali već svjetlost protjera oblake i sjajno svjetlo
prodre oblake.
12 I on opet hoda unaokolo, sad ovamo, sad
onamo—po odluci svojoj, da sve oni izvrše što im
zapovjeda na zemlji.
13 Učini da dođu, bilo na kaznu za njegovu zemlju,
bilo na dobročinstvo.
14 Čuj to, Jobe, stani, promatraj Božja sjajna djela.
15 Znaš li kako to Bog uredi da u oblacima zasja
svjetlost munje?
16 Razumiješ li kako vise oblaci—čudesna djela
Sveznajućega?
17 Zašto su ti haljine odviše tople kad sjedi zemlja
pod južnim vjetrom?
18 Možeš li razapeti nebo kao on, tvrdo kao
saliveno zrcalo?
19 Daj nauči nas kako da mu zapovjedamo. Mi
smo nemoćni pred mrakom.
20 Hoće li se on protjerati na moju zapovijed? Za-
povjedi li čovjek kada iščezne?
21 A sada—ne vidi se svjetlost sunčana kad sja
nad oblacima, onda samo iskoči vjetar i izmete ih.
22 Zlatna svjetlost zasja od sjevera; slava pripada
strahovitom Bogu,
23 Svemoćnomu, koga nikada nismo shvatili; velik
je u moći; sudi pravedno po svojoj obilnoj praved-
nosti i ne čini nasilja.
24 Zato ga se boje ljudi; On ne pokazuje pristran-
ost nikomu tko je mudar srcem."

38 Onda je Gospodin Jobu odgovorio iz vihora
i rekao:
2 "Tko je to što zamračuje nakanu Božju bezum-
nim govorima?
3 Ustani, opaši svoja bedra kao junak: ja ću te
pitati, a ti mi odgovori.
4 Gdje si ti bio kad sam ja postavio temelj? Govori,
ako si razuman.
5 Tko joj je odredio mjere, ako znaš; tko je rastegao
uže preko nje?
6 Na čemu su njezini uglavljeni stupovi? Tko joj je
stavio kamen ugaoni,
7 dok su klicale jutarnje zvijezde, dok su uzvikivali
anđeli.
8 Tko je zatvorio more vratima kad bučeći prodrije
iz utrobe majčine?
9 Kad sam mu dao oblake za odjeću, tamne oblake
za pelenice?
10 Kad sam mu ustanovio svoje granice i stavio
mu prijevornice i vrata,
11 kad sam rekao: 'Do ovdje dolaziš, ne dalje;
ovdje se lomi prkos tvojim valovima.'
12 Jesi li ikad, otkako živiš, zapovjedio jutru, poka-
zao zori njezino mjesto?
13 I jesi li uhvatio zemlju za skutove da se stresu s
nje bezbožnici,
14 da se načini kao vosak pod pečatom, da se
oboji kao haljina?
15 Da bezbožnicima iščezne njihova svjetlost, i
ruka, već podignuta, da se slomi?
16 Jesi li prodro ikad do vrela mora, i jesi li hodio po
morskom dnu?
17 Jesu li se pred tobom otvorila vrata svijeta
mrtvih, i jesi li vidio vrata u noć smrti?
18 Jesi li pregledao daljine zemlje, kaži, ako znaš
sve to.
19 Kako ide put k stanu svjetlosti, gdje ima svoje
mjesto tmina,
20 da bi oboje poveo u njihovo područje i znao
staze k njihovu domu?
21 Ti znaš, jer si se već onda rodio; velik je broj
tvojih dana.
22 Jesi li ikada došao u snježne riznice, jesi li vidio
spremišta tuče,
23 koju sam pričuvao za vrijeme nevolje, za dan
boja i rata?
24 Kojim li se putom raspršava svjetlost, i odakle
se istočni vjetar širi po zemlji?
25 Tko je učinio jaz poplavi i put gromu,
26 da pada kiša na zemlju gdje nema ljudi, na pu-
stinju u kojoj ne prebiva nitko,
27 da napoji pusta i nerodna mjesta i učini da
izniknu korijeni zelenila?
28 Ima li kiša svojega oca; tko je rodio kaplje rose?
29 Iz čije utrobe izlazi led? Tko rađa mraz nebeski?
30 Kako se vode ukoče u kamen i površina se
morska smrzava?
31 Vežeš li veze Vlašićima, možeš li razriješiti
okove štapovima?
32 Izvodiš li na vrijeme Danicu i upravljaš li Med-
vjeda zajedno s njegovim mladima?
33 Znaš li zakone nebesa pa da određuješ kako će
vladati zemljom?
34 Možeš li dignuti svoj glas do oblaka da te pokrije
mnoštvo vode?
35 Puštaš li munj, one idu i govore ti: 'Ovdje smo.'
36 Tko je stavio mudrost u oblake, tko je dao raz-
boritost oblaku pahuljnjaku?
37 Tko mudro izbraja oblake i tko pušta da miruju
nebeski mjehovi,
38 kad se zemaljski prah skupi na hrpe i grude se
slijepe?

39 Loviš li lavici lov da utažiš lavićima glad,
40 kad se u špiljama šćućure i vrebaju u svojem
zaklonu?
41 Tko pripremi gavranu njegovu hranu kad
njegovi mladi viču k Bogu i oblijetaju bez hrane?

39 Znaš li vrijeme kad se divokoze legu? Vidiš
li kad se košute legu?
2 Brojiš li mjesece dokle nose, znaš li vrijeme kada
se legu?
3 Savijaju se i mlade legu; lako se oslobađaju svo-
jih bolova.
4 Kozlići su njihovi jaki i rastu vani, odu i više se ne
vraćaju.
5 Tko je dao slobodu divljemu magarcu, tko je
razriješio remene tomu divljaku,
6 komu sam dao pustinju za kuću i slanu pustoš za
stan.
7 On se smije vrevi gradskoj, ne sluša vike goniča;
8 gorama prolazi i pase, nanjuši svaku zelen.
9 Hoće li ti dragovoljno služiti divlji bik i noćiti za
tvojim jaslama?
10 Možeš li divljega bika užem prisiliti u plug, da za
tobom reže brazde?
11 Možeš li se osloniti na njega, jer mu je snaga
tako silna i ostavljaš li na njemu svoj posao?
12 Misliš li da će ti on svesti ljetinu i na tvoje gumno
složiti.
13 Noj pokreće živo krila, kao da su krila i perje
rode,
14 a on povjerio svoja jaja zemlji, pusti ih da se griju
na pijesku;
15 nije mu briga hoće li ih noga pogaziti ili ih divlja
zvijer razbiti.
16 Tvrdo postupa s mladima svojim kao da nisu
njegovi; ne brine se je li mu je trud uzaludan.
17 Jer mu Bog nije udijelio mudrosti, nije mu dao
nimalo razboritosti.
18 Ali kad se visoko podigao, smije se konju i kon-
janiku.
19 Jesi li ti dao konju snagu, jesi li mu uresio vrat
grivom?
20 Hoćeš li ga prestrašiti kao skakavca; njegovo
krasno hrzanje u strah nagoni?
21 Kopa zemlju, veseo je zbog snage, nasrće na
oružje;
22 ruga se strahu, ne straši se i ne uzmiče ispred
mača.
23 Pozvekuje nad njim tobolac, sijeva koplje i su-
lica.
24 On ljutito topće i kopa zemlju, i ne zadrža ga kad
zatrubi bojna truba.
25 Svaki put kad zatrubi, on zarže: Ih-hi-ih.
Izdaleka već nanjuši boj, gromki glas čelovođa,
bojnu viku.
26 Je li po tvojoj mudrosti poleti jastrijeb, raširi krila
svoja na jug?
27 Je li se po tvojoj uputi visoko diže orao da na
visini savije svoje gnijezdo?
28 Na hridini ima svoje gnijezdo, vidik svoj na
strmoj vrleti.
29 Odatle vreba na plijen, daleko mu vide oči.
30 Ptići njegovi srču krv; gdje leže lešine, ondje su
oni."

40 Nadalje je Gospodin odgovorio Jobu i re-
kao:
2 "Hoće li se kudilac još prepirati sa Svemoćnim?
Tko tuži Boga, neka odgovori na to.
3 Onda je odgovorio Job Gospodinu i rekao:
4 "Ah, ja sam odviše malen: što da odgovorim?
Stavljam ruku na usta.
5 Jedanput sam govorio—neću opet; i dvaput—
neću više."
6 Onda je odgovorio Gospodin Jobu iz vihora:
7 "Ustani, opaši svoja bedra kao junak; ja ću te
pitati, a ti mi govori nauk.
8 Hoćeš li zanijekati moje pravedno upravljanje,
mene okriviti samo da bi ti imao pravo?
9 Imaš li mišicu kao Bog, možeš li učiniti da grmi
kao on?
10 Okiti se ipak veličanstvom i krasotom, odjeni se
ipak u dostojanstvo i sjaj.
11 Pusti da zašume valovi tvojega gnjeva, pogle-
daj svu oholost i učini je malenom.
12 Pogledaj svu oholost i sruši je na tlo, satri bez-
božnika na njegovu mjestu.
13 Zatrpaj ih skupa u zemlju; zaključaj im lice u
skrivenu mjestu.
14 Onda ću te i ja hvaliti, jer te spasava vlastita
desnica.
15 Prispodobi sobom behemota (vodenog konja)
što sam ga stvorio. Hrani se biljem kao govedo.
16 U njegovim bedrima, gledaj, kava snaga, kakva
sila u mišicama njegova tijela.
17 Kao cedar nateže svoj rep, žile njegovih bedara
gusto su isprepletene.
18 Kosti su mu kao mjedene cijevi, zglobovi kao
željezne motke.
19 On remek-djelo Božjega stvaranja; njegov
Stvoritelj dao mu mač.
20 Premda mu gore nude hranu i ondje se igraju
poljske životinje.
21 On leži mirno u močvarnoj šikari skriven u trsci
i glibu.
22 Močvarno grmlje pokriva ga sjenom, vrbova
šikara stoji na vodi unaokolo.
23 Ako i nabuja rijeka, on se ne uznemiruje, ostaje
bez brige, makar mu rijeka teče u grlo.
24 Tko ga može protjerati na njegove oči, nozdrve
zamkom probosti?"

41 Hvataš li udicom krokodila, podvežeš li mu
jezik vrpcom?
2 Provučeš li mu trsku kroz nozdrve? Provrtaš li
mu čeljusti kukom?
3 Hoće li ti se mnogo moliti, hoće li ti lijepe riječi
zboriti?
4 Zaključuje li ugovor s tobom da ga uzmeš u
službu dovijeka?
5 Možeš li se s njim kao s pticom igrati, privezati ga
za svoje djevojke?
6 Hoće li se za njega cjenkati ribari; dijele li ga
među sobom trgovci?
7 Možeš li mu kožu isprobosti šiljkom i glavu os-
tima?
8 Stavi samo na njega ruku: ali se spremi na
borbu—nećeš to opet učiniti.
9 Jest, izgubljena je svaka nada, kad ga samo po-
gleda čovjek, pada.
10 Nitko se ne usudi da ga probudi, tko je da mu
odoli?
11 Tko mi stane na put, a ja da ga pustim čitava?
Pod cijelim nebom ni jedan.
12 Ne smijem šutjeti o njegovim udima, o njegovoj
snazi, o njegovu sjajnom sastavu.
13 Tko mu je ikad skinuo oklop? Tko je prodro ikad
u njegove dvostruke žvale?
14 Tko mu je otvorio dvokrilna vrata čeljusti? Užas
je oko njegovih zuba.
15 Sjajni su žljebovi njegovih štitova—uskim sas-
tavom zatvoreni.
16 Usko je jedan uz drugoga—među njih ne pro-
dire vjetrić.

17 Jedan čvrsto prianja uz drugi—ne rastavljaju
se.
18 Dahtanje njegovo daje sjajnu svjetlost; njegove
su oči kao zorine trepavice.
19 Iz njegovih ralja zublje plamsaju, iskaču ogn-
jene iskre.
20 Dim suklja iz njegovih nozdrva kao iz vrela kotla
i zapaljene trske,
21 Dah njegov raspaljuje ugljevlje, plamen mu su-
klja iz ralja.
22 U njegovoj šiji stoji snaga, pred njim igra užas.
23 Udovi mesa njegova spojeni su čvrsto, kao
saliveni, ne razmiču se.
24 Kao kamen, tako je tvrdo njegovo srce, tako
tvrdo kao donji žrvanj.
25 Kad se digne, zadršću i junaci, ne znaju što da
čine od straha.
26 Zgrabi li koga, ne koristi mač, ni koplje, ni stri-
jela.
27 Željezo je njemu slama, a mjed drvo puno crvo-
točine.
28 Strijela ga ne može natjerati u bijeg, kamenje u
praćki njemu je kao pljeva.
29 Kao slamka njemu je toljaga, on se smije
zviždanju koplja.
30 Njegovo donje tijelo su oštri crepovi; ore glib
kao drljačom.
31 Čini da se dubina puši kao lonac; učini da se
more zapjeni kao pomast u kotlu.
32 Za sobom ostavlja svijetlu vodenu brazdu—
rekao bi da more ima srebrne kose.
33 Ništa mu na zemlji nije jednako—stvorenje bez
straha.
34 Na najjače gleda prezirno, i on je kralj najpono-
snijima."

42 Onda je Job odgovorio Gospodinu i rekao:
2 "Znam da sve možeš, da se ne može
smesti što naumiš.
3 Ti pitaš: 'Tko je to što zamračuje nakanu Božju
nerazumnim govorima?' Tako sam govorio bez ra-
zumijevanja; bilo je odviše čudesno, a da bih shva-
tio.
4 Slušaj, dozvoli mi govoriti, ja ću te pitati a ti meni
odgovori.
5 Ušima bio sam čuo o tebi; a sada te je vidjelo
moje oko.
6 Zato opozivam i kajem se u prahu i pepelu."
7 I kad je bio Gospodin tako izgovorio Jobu, rekao
je Gospodin Elifazu iz Temana: "Moj se gnjev
raspalio na tebe i na oba prijatelja tvoja, jer niste
pravo govorili o meni kao moj sluga Job.
8 Zato sada uzmite sedam bikova i sedam ovnova,
idite k mojem sluzi Jobu i prinesite žrtvu za sebe. A
moj sluga Job neka se pomoli za vas, jer samo
zbog njega neću učiniti s vama po vašoj ludosti, jer
niste pravo govorili o meni kao moj sluga Job."
9 Onda su otišli Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha
i Sofar iz Naama i učine kako im je zapovjedio Go-
spodin. I Gospodin je pogledao na Joba.
10 I Gospodin je preokrenuo Jobovu sudbinu, jer
se bio pomolio za svoje prijatelje. Doista dvostruko
više dao je Gospodin Jobu nego što je imao prije.
11 Onda su došli k njemu sva njegova braća i sve
njegove sestre i svi njegovi prijašnji znanci.
Održali su u njegovoj kući s njim gozbu, iskazali
mu svoju sućut i utješili ga za svu nesreću koju ju je
bio Gospodin pustio na njega. I dali su mu svaki po
komad srebra i po zlatni prsten.
12 A Gospodin je blagoslivljao Joba poslije još više
negoli prije. On je posjedovao je četrnaest tisuća
ovaca, šest tisuća deva, tisuću jarmova volova i
tisuću magarica.
13 Imao je sedam sinova i tri kćeri.
14 Jednoj je dao ime Jemima, drugoj Kezija i trećoj
Keren-Hapuk.
15 U cijeloj zemlji nije bilo žena koje bi bile tako
lijepe kao kćeri Jobove. Otac im njihov dao jed-
naku baštinu s njihovom braćom.
16 Poslije toga Job je živio još stotinu i četrdeset
godina i vidio djecu i unučad, sve do četiri koljena.
17 Tako je Job umro star i pun života.

Psalmi

1 Blagoslovljen je čovjek, koji ne stoji u vijeću bez-
božnika i ne ide putom grješnika i ne sjedi u
društvu opakih.
2 Nego je njegova radost u zakonu Gospodinovu i
o njegovu zakonu razmišlja dan i noć.
3 On je kao drvo usađeno na vodenim potocima,
koje svoj rod donosi u pravo vrijeme i komu lišće ne
vene; što on radi, sve uspijeva.
4 Nisu takvi bezbožnici, nego su kao pljeva koju
raznosi vjetar.
5 Zato se ne mogu bezbožnici održati na sudu, ni
grješnici na skupštini pravednika.
6 Jer Gospodin zna za put pravenika, a put bez-
božnika vodi u propast.

2 Zašto se gnjeve narodi i ljudi snuju isprazne
stvari?
2 Skupljaju se vladari zemaljski, glavari među
sobom vijećaju protiv Gospodina i njegova poma-
zanika:
3 "Hajde da rastrgamo sveze njihove i da zbacimo
sa sebe jaram njihov."
4 Onaj koji stoluje na nebesima smije se, Gospo-
din im se podsmijeva.
5 A onda im govori u srdžbi svojoj i gnjevom ih svo-
jim zbunjuje:
6 "Ja sam pomazao svojega kralja na Sionu, svojoj
svetoj gori."
7 "Objavit ću zapovijed Gospodinovu; on mi je
rekao: 'Ti si moj Sin, ja sam te danas rodio.
8 Samo zaželi od mene i dat ću ti narode za baštinu
i krajeve zemlje u tvoj posjed.
9 Udarit ćeš ih željeznom palicom, razbit ćeš ih kao
posudu lončarsku.' "
10 Sad vi, kraljevi, opametite se, naučite se vi,
suci, na zemlji.
11 Poklonite se Gospodinu sa strahom, častite ga
s trepetom.
12 Poštujte Sina da se ne razgnjevi i vaš vas put ne
unesreći, jer će se njegova srdžba brzo raspaliti.
Blagoslovljeni su svi koji se u njega uzdaju.

3 Ah, Gospodine, kako je mnogo mojih neprija-
telja. Mnogi su koji se dižu protiv mene.
2 Mnogi su koji govore o meni: "Nema mu više spa-
senja kod Boga." Selah.

3 Ali ti si, Gospodine, moj štit i onaj koji mi glavu
podiže.
4 Kad povikao sam iza glasa Gospodinu, on me
uslišao na svojoj svetoj gori. Selah.
5 Legnuo sam i zaspao i probudio se opet, jer me
zaštitio Gospodin.
6 Zato se ne strašim bezbrojna naroda, koji me
opkoljava.
7 Digni se, Gospodine, pomozi mi, moj Bože. Ti si
razbio čeljust svim mojim neprijateljima, polomi
zube bezbožnicima.
8 Spasenje stoji u moći Gospodina; na tvoj narod
neka dođe blagoslov tvoj. Selah.

4 Kad zovnem, usliša me, o Bože moje praved-
nosti. Ti si mi uvijek pomogao u tjeskobi, smiluj
mi se, uslišaj moju molitvu.
2 Vi ljudi, zašto sramotite čast moju, ljubite pri-
jevaru i mislite na laž? Selah.
3 Uvidite da čudesno pomaže Gospodin svojemu
miljeniku. Gospodin usliša moj vapaj k njemu.
4 Dršćite i prestanite griješna djelovanja. Razmišl-
jajte na svojoj postelji i mirujte. Selah.
5 Prinosite prave žrtve zaklanice. Pouzdajte se
samo u Gospodina.
6 Mnogi se tuže: “Tko nam nosi mir?” Obasjaj nas,
Gospodine, svjetlom svojega lica.
7 Više radosti stavio si mi u srce, nego kad u doba
žetve rodi žito i vino u izobilju.
8 Bez brige legnem i zaspim odmah, jer ti, Gospo-
dine, sam mi daješ te stojim u sigurnosti.

5 Čuj moje riječi, Gospodine, pomisli na moj vapaj.
2 Uslišaj glas molitve moje, moj Kralju i moj
Bože, jer se molim tebi,
3 Gospodine, već ujutro čuj moj vapaj; u rano jutro
stojim pred tobom i čekam.
4 Ti nisi Bog koji uživa u zlodjelima; u tebi nema
mjesta za zlo.
5 Opaki ne mogu stajati pred tvojim očima, ti mrziš
na sve koji čine bezakonje.
6 Uništavaš one koji govore laž, krvopije i himbe-
nici mrski su Gospodinu,
7 A ja po tvojoj velikoj milosti ulazim u dom tvoj;
bacam se ničice u strahopoštovanju pred tobom,
okrenut prema svetomu domu tvojemu.
8 Gospodine, budi mi vođa na svojoj svetoj stazi;
usprkos mojim neprijateljima poravnaj preda
mnom svoj put.
9 Jer njihova usta ne govore istine, srce je njihovo
puno zloće, grlo im je grob otvoren, jezik im je pun
lukavstva.
10 Osudi ih, o Bože. Ne dopusti da uspiju njihovi
naumi; za mnoge njihove grijehe odbaci ih, jer oni
se tebi suprotstavljaju.
11 A koji se uzdaju u tebe, radovat će se svi, uvijek
će ti klicati, jer ih zaštićuješ, koji tebe ljube, nadvi-
kivat će tebi.
12 Jer ti, Gospodine, blagoslivljaš pravednika, kao
štitom zaklanjaš ga svojom milošću.

6 Gospodine, nemoj me pokarati u svojoj srdžbi,
niti me kazniti u svojem gnjevu.
2 Smiluj mi se, Gospodine, jer sam iznemogao,
ozdravi me, Gospodine, jer dršću moje kosti.
3 Duša je moja vrlo uzdrhtala, a ti, Gospodine,
dokle ćeš se još srditi?
4 Vrati se, Gospodine, spasi moj život. Pomozi mi
u svojoj dobroti.
5 Jer mrtvi ne spominju više tebe; tko će te slaviti u
carstvu smrti?
6 Iznemogao sam od uzdisanja, svu noć zalijevam
svoju postelju, svojim suzama natapam svoju pos-
telju.
7 Moje je oko usahnulo od tuge, od muke posve
oslabilo.
8 Idite od mene svi koji činite zlo, jer je Gospodin
čuo glas mojega plača.
9 Gospodin je čuo moj vapaj; Gospodin će primiti
moju molitvu.
10 Neka se postide i smetu svi moji neprijatelji,
puni sramote neka brzo odu odatle.

7 Gospodine, moj Bože, k tebi se utječem, saču-
vaj me od svih koji me progone i izbavi me,
2 da me ne rastrgaju kao lav, da me ne odvuku kad
nema spasitelja.
3 Gospodine, moj Bože, ako sam to učinio: ako su
zlodjela u rukama mojim,
4 ako sam zlo vratio svojem prijatelju, ipak sam
pomogao onomu koji me je napao bez razloga.
5 Onda neka goni neprijatelj moju dušu i neka je
stigne, i neka pogazi na zemlju moj život i čast
moju odvuče u prašinu.
6 Ustani, Gospodine, u svojem gnjevu, digni se na
žestinu mojih tlačitelja. Izađi mi na obranu, jer ti
hoćeš pravo.
7 Skupit će se narod oko tebe, uzađi ponovno na
prijestolje iznad njih.
8 Gospodin je sudac narodima; sudi mi, Gospodi-
ne, po pravednosti svojoj, neka mi bude po nedužnosti
mojoj.
9 Neka se dokrajči zloća bezbožnika, a pravednika
potpomozi, jer ispituješ srca i bubrege, pravedni
Bože.
10 Moj štit stoji kod Boga koji pomaže one koji su
prava srca.
11 Bog je pravedan sudac, Bog koji uvijek prijeti
zlima.
12 Zaista, on već brusi i oštri svoj mač, nateže i
naperuje lūk,
13 Zapinje smrtnu strijelu, čini strijele usijanima.
14 Gle, zloćom počinje on, obilazi s nesrećom i
rađa samo prijevaru.
15 Jamu kopa i iskopa, i sam pada u jamu koju
napravi.
16 Nepravda se njegova vraća na vlastitu njegovu
glavu, na vlastito tjeme silazi zločin njegov.
17 A ja zahvaljujem Gospodinu za njegovu prave-
dnu presudu; i pjevat ću Imenu Gospodina Svevi-
šnjega.

8 Gospodine, gospodaru naš, kako je divno tvoje
Ime po cijeloj zemlji. Veličanstvom nebesa
natkriljuješ.
2 Ti, čiju slavu nebesa slave rječitije negoli usta
čovječje djece: podigao si sebi utvrdu protiv svojih
neprijatelja, da zamukne protivnik i mrzitelj.
3 Kad pogledam tvoja nebesa, djelo tvojih prstiju,
mjesec i zvijezde što si ih ti namjestio.
4 Što je čovjek da ga se sjećaš, zemlje sin da ga
pogledaš?
5 Pa ipak, namjestio si ga samo malo ispod Boga,
okrunio si ga slavom i čašću.
6 Postavio si ga vladarom nad djelom svojih ruku,
sve si mu podložio pod noge:
7 sve ovce i goveda i poljske životinje,
8 nebeske ptice i morske ribe, što god samo ide
morskim stazama.
9 Gospodine, gospodaru naš, kako je divno tvoje
Ime po cijeloj zemlji.

9 Iz svega srca zahvaljivat ću ti, Gospodine. Obja-
vljivat ću sva tvoja čudesa.

2 Radovat ću se i veseliti u tebi, pjevat ću tvojem
Imenu, o Svevišnji.
3 Jer su se moji neprijatelji vratili natrag, pali su i po
tebi se upropastili.
4 Ti si vodio moju stvar, pravo moje, sjedio si na
prijestolju kao sudac pravedan.
5 Narodima si zaprijetio, bezbožnike uništio, imena si im zauvijek i vječno iskorijenio.
6 Neprijatelj je uništen, raspršen zauvijek; gradovi
su razoreni, pogibe spomen njihov.
7 Gospodin će vječno stolovati kao sudac; za sud
je namjestio prijestolje svoje.
8 On će pravedno suditi svijetu; kako je pravo,
izreći će osudu narodima.
9 Tako će Gospodin biti utočište potlačenima,
utočište u vremena nevolje.
10 Neka se uzdaju u tebe, oni koji znaju tvoje Ime,
jer ti, Gospodine, ne ostavljaš one koji tebe traže.
11 Pjevajte hvalu Gospodinu koji stoluje na Sionu,
navješćujte narodima njegova djela.
12 Kao osvetnik krvnoga djela zauzeo se on za
siromahe, nije čuo jauka njihova.
13 Budi mi milostiv, Gospodine: pogledaj kako
trpim, izbavi me od mojih neprijatelja, od vrata
smrti.
14 Onda ću navješćivati sva tvoja djela, veseliti se
tvojoj pomoći na vratima Siona.
15 Popadali su narodi u jame koje su sami iskopali;
u zamku što je sami namjestili uhvati se noga njihova.
16 Gospodin se objavio, održao sud; u djelo svojih
ruku zapleo se bezbožnik.
17 U carstvo mrtvih neka idu bezbožnici, svi narodi
koji zaboravljaju Boga.
18 Jer neće zauvijek biti zaboravljen siromah,
nada nevoljnicima neće se vječno varati.
19 Digni se, Gospodine, neka ti čovjek ne prkosi;
neka narodi potpadnu sudu pred tobom.
20 Gospodine, utjeraj strah u njih, neka osjete
narodi da su samo ljudi.

10 Gospodine što se držiš daleko, kriješ se u
vremenima nevolje?
2 Bezbožnik u oholosti svojoj progoni siromaha:
neka se uhvate u prijevari koju su sami izmislili.
3 Bezbožnik se diči svojim obijesnim željama, slavi
varalicu, prezire Gospodina.
4 Drsko misli bezbožnik: “On ne vidi, nema Boga”;
tako je stalno njegovo mišljenje.
5 Njegovi putovi uvijek mu donose sreću, tvoje
presude ostaju njemu daleko, podsmijeva se svim
svojim protivnicima.
6 Misli u srcu: “Ja se neću pomaknuti; nikad neću
biti u nesreći.”
7 Usta su mu puna psovke, puna varke i nasilja,
pod jezikom su njegovim muka i zlodjela.
8 Leži u potaji i vreba, zadavi nedužnoga potajno;
njegove oči vrebaju siromaha.
9 Leži u potaji i vreba kao lav u guštari; vreba da
uhvati siromaha, hvata siromaha i vuče ga u
mrežu.
10 Pritajen čuči na zemlji, od nasilja mu siromasi
padaju.
11 Misli u srcu: “Bog ne pazi na to, zastro je svoje
lice, ne vidi to nikada.”
12 Ustani, o Gospodine. O Bože, digni ruku, ne
zaboravi siromaha.
13 Zašto smije bezbožnik huliti na Boga i misliti u
srcu: “Ti to ne vidiš?”
14 Ali ti to vidiš; ti znaš za muku i nevolju i uzimaš
ih u zaštitu; tebi se povjerava siromah; ti si pomoćnik siroti.
15 Satri mišicu bezbožniku. Kazni do uništenja
grijeh zločinca.
16 Gospodin je kralj uvijek i vječno; nestalo je neznabožaca iz njegove zemlje.
17 Ti ispunjaš želje siromaha, Gospodine, krijepiš
njihovo srce, priklanjaš milostivo svoje uho.
18 Ti pribavljaš sirotama i patnicima njihovo pravo;
neka više ne prkosi čovjek sa zemlje.

11 U Gospodina se uzdajem. Kako mi možete
reći: “Leti u goru kao ptica.”
2 Jer evo, već natežu bezbožnici lūk, zapinju strijelu za tetivu, da iz potaje ubijaju nedužne.
3 Ako se glavni stupovi polome, što može onda
pobožnik?
4 Još stoji Gospodin u svetom stanu svojem, Gospodin—prijestolje je njegovo u nebu. Njegove oči
gledaju, pogledi njegovi ispituju djecu čovječju.
5 Gospodin ispituje pobožnike i bezbožnike; njegova duša mrzi onoga koji čini nasilje.
6 On pušta na bezbožnike kišu živa ugljevlja i
sumpora; sudbina je njihova ognjeni vjetar.
7 Jer je Gospodin pravedan, pravdu ljubi On; samo
pravednici gledaju njegovo lice.

12 Gospodine, pomozi, jer nema više pobožnika, nestalo je vjernih među ljudima.
2 Govore laži jedan drugomu, govore laskavim
usnama i dvoličnim srcem.
3 Ah, da bi ipak Gospodin uništio laskave usne i
hvalne jezike,
4 koji govore: “Mi činimo to svojim jezikom, imamo
ipak svoja usta; tko će gospodariti nad nama?”
5 “Zbog nevolje potlačenih, zbog jadanja siromaha, ustat ću sad da zaštitim onoga koji zove za to.“
Govori Gospodin.”
6 Riječi su Gospodinove riječi pune čistoće,
očišćeno su srebro u talionici na zemlji, sedam
puta pretopljeno.
7 Ti ćeš nas sačuvati, Gospodine, zauvijek nas
obraniti od roda ovoga.
8 Ponose se unaokolo bezbožnici; prostota se
uveličava kod ljudi.

13 Dokle ćeš me, Gospodine, sasvim zaborav
ljati? Dokle ćeš zastirati svoje lice preda
mnom?
2 Dokle ću još nositi brige u srcu, uvijek jad u svojoj
duši? Dokle će se još neprijatelj moj podizati nada
mnom?
3 Pogledaj, uslišaj me, Gospodine, moj Bože.
Prosvijetli moje oči da ne padnem u smrtni san.
4 Da se ne hvali neprijatelj moj: “Pokorio sam ga.”
Neka ne kliču protivnici ako pokleknem.
5 A ja se uzdajem u tvoje milosrđe; klicat će moje
srce kad mi pomogneš.
6 Pjevat ću Gospodinu koji mi je učinio dobro.

14 Luđaci misle u sebi: “Nema Boga.” Pokvarena su njihova djela i gadna; nema ga tko čini
dobro.
2 Gospodin gleda s neba na djecu čovječju da vidi
tko je razuman tko se povodi za Bogom.
3 Ali su svi zastranili, svi se pokvarili; nema ga koji
je činio dobro, nema ni jednoga.
4 Zar se ne bi morali pokajati svi koji su činili zlo,
koji su jeli moj narod kao kruh, koji nisu častili Gospodina?
5 Jedanput će oni zadrhtati od tjeskobe, jer Gospodin stoji na strani pobožnika.
6 Naume potlačenika hoćete razbiti, ali znajte:
Gospodin je utočište njegovo.

7 O, da bi došlo sa Siona spasenje Izraelu. Kad
Gospodin okrene sudbinu svojega naroda, onda
neka kliče Jakov, onda neka se veseli Izrael.

15 Gospodine, tko smije gost biti u tvojem šato-
ru? Tko smije boraviti na svetoj gori tvojoj?
2 Tko hodi u čistoći, tko čini pravdu, tko pošteno
misli u svojem srcu;
3 tko ne kleveće jezikom svojim, tko ne čini zla svo-
jem bližnjemu, tko ne nanosi sramote drugima;
4 u čijim očima ništa ne vrijedi zlikovac, ali koji štuje
one koji se Boga boje, tko se zaklinje na štetu svoju
i ništa ne nateže;
5 tko ne posuđuje svojih novaca na dobit, tko se ne
da podmititi protiv nedužnih; tko ovako radi, neće
se nikada pomaknuti.

16 Čuvaj me, o Bože, jer u tebe tražim utočište.
2 Govorim Gospodinu: "Ti si moj gospodar,
nema dobra osim tebe."
3 Kažem o svetima u zemlji: "To su plemeniti,
njima ide sva ljubav moja."
4 Muke će se umnožiti onima koji trče za drugim
bogom, ja im neću nikada darivati žrtve ljevanice,
niti ću uzimati u svoja njihova usta imena.
5 Gospodine, ti si meni dio moje baštine i čaša; ti si
mi odredio sudbinu moju.
6 Na milu zemlju pao je dio sudbine moje; zaista,
lijepa je moja baština.
7 Blagoslivljam Boga koji me prijateljski svjetovao;
na to me opominje i noću moje srce.
8 Stavljam uvijek sebi pred oči Gospodina, jer mi
on stoji zdesna, neću se nikada pomaknuti.
9 Tomu se raduje moje srce i veseli se moj duh, i
bol će moja počivati u sigurnosti.
10 Jer ti ne predaješ duše moje podzemnom svi-
jetu, ne daš da Svetac tvoj vidi truleža.
11 Stazu k životu ti mi objavljuješ: u tebe je punina
radosti, u desnici tvojoj milina vječna.

17 Gospodine, čuj stvar pravednu, pripazi na
moj vapaj, poslušaj moju molitvu koja ne ide
iz lažljivih usta.
2 Od tebe neka se izreče sud moj: tvoje oči gledaju
što je pravo.
3 Ispitaš li moje srce, pretražiš li ga noću, staviš li
me na kušnju, nećeš naići ni na što opako.
4 Moja usta nikad nisu sagriješila, u toj ljudskoj
žurbi sačuvao sam riječ tvojih usta.
5 Pravu stazu nije ostavio moj hod; na tvojim puto-
vima ne spotaknu se moj korak.
6 Tebe prizivljem, jer me ti uslišaš, o Bože, prigni
mi svoje uho, čuj moju riječ.
7 Učini čudo puno dobrote svojom desnicom, ti
Spasitelju onih koji se utječu k tebi od buntovnika
protiv prava tvojih.
8 Kao zjenicu oka čuvaj me. Sakrij me u sjenu krila
svojih,
9 od bezbožnika koji me tvrdo pritišću, od mojih
neprijatelja koji me požudno opkoljavaju.
10 Oni su zatvorili svoje srce bešćutno, govore
drsko hvalisavim ustima.
11 Korak za korakom prisluškuju nas; oštro vre-
baju oči njihove da nas sruše,
12 kao lav željan plijena, kao lavić koji se zgurio u
potaji.
13 Digni se, Gospodine, suprotstavi mu se, sruši
ga, spasi svojim mačem moj život od bezbožnika,
14 svojom rukom, Gospodine, od ljudi, od ljudi
ovoga svijeta, kojima je dio ovaj život, tijelo je nji-
hovo napunjeno dobrom tvojim; sinovi su njihovi
siti, preostatak ostavljaju svojoj djeci.
15 A ja ću u pravednosti gledati tvoje lice; kad se
probudim sit ću ga se nagledati.

18 Ljubim te, Gospodine, jakosti moja.
2 Gospodin je moja hridina, moja tvrđava i
moj Spasitelj; moj Bog, moja snaga, u koju se
uzdajem; moj štit, rog mojega spasenja, moja
utvrda."
3 Zazvat ću Gospodina koji zaslužuje hvalu; tako
ću biti oslobođen od svojih neprijatelja.
4 Bili su na mene pobjesnili valovi smrti, rijeke zla
držale me u tjeskobi,
5 okovi pakla pritisli me, pale na mene zamke smrti.
6 U nevolji svojoj povikao sam Gospodinu, zava-
pio sam svojem Bogu; on je razabrao iz svojega
šatora moj glas, do njegovih ušiju došao je moj
vapaj.
7 Onda se uznemirila zemlja i zadrhtala, temelji se
gora uzdrmali i pomakli; tako je On bio pun gnjeva.
8 Iz nosa je njegova sukljao dim, iz usta je njegovih
buktio oganj što proždire, ugljevlje živo plamsalo
od njega.
9 Već je savio nebesa i sišao: noge su mu počivale
na tamnu oblaku.
10 Na kerubinima je sjedio i vozio se, dohujao na
krilima vjetrova.
11 Mrak je razvukao oko sebe, kao voda težak,
mračan oblak postao mu šator.
12 Od sijevanja oko njega kroz oblake njegove
udara tuča i živo ugljevlje.
13 Gospodin je pustio da gromovi zagrme na
nebu, Svevišnji je pustio da zaori njegov glas: tuča
i živo ugljevlje.
14 Strijele odapeo i raspršio ih, munje izbacio i
pomeo ih.
15 Onda su se dubine morske pokazale, otkrili se
temelji zemlje pred tvojom prijetnjom, Gospodine,
pred dahtanjem tvoje srdžbe.
16 S visine stigao i uhvatio me, iz silnih voda izvu-
kao me.
17 Istrgnuo me od mojih jakih neprijatelja, mojih
mrzitelja, koji su bili jači od mene.
18 Napali su me u dan moje nesreće, ali mi je Go-
spodin bio zaštitnik.
19 Izveo me na čistinu, oslobodi me, jer me ljubio.
20 Tako mi naplatio Gospodin moje pravedno
djelo, tako mi nagradi čistoću mojih ruku.
21 Jer sam se držao putova Gospodinovih, nikad
nisam učinio krivo svojem Bogu.
22 Pred očima sam imao sve njegove pravne pro-
pise, nikad nisam odbacio njegova zakona.
23 Bez prijekora sam hodio pred njim, čuvao sam
se od grijeha.
24 Zato mi naplatio Gospodin moje pravedno
djelo, čistoću mojih ruku što mu je bila poznata.
25 Dobar si dobromu, vjeran si vjernomu.
26 S čistim postupaš čisto, samo se zločestom
protiviš.
27 Pomažeš narodu nevoljnomu, spustaš pogled
oholomu.
28 Ti pališ moju svjetiljku, Gospodine, moj Bože,
prosvijetli moju tminu.
29 Jer snagom tvojom razbijam čete nepri-
jateljske, preko zidina skačem s svojim Bogom.
30 Bog—savršen je njegov put, istinita je riječ Go-
spodinova. On je štit svima koji se u njega uzdaju.
31 Jer tko je još Bog, osim Gospodina, tko je još
hridina, ako ne naš Bog?.
32 Bog, koji me opasao snagom, učinio mi put neo-
pasnim.
33 Dao mi brze noge kao u košute, postavi me na
moje mjesto, visoko.

34 Ruku je moju upravljao u boju, moje su mišice
zapele lûk od mjedi.
35 Pomoć svoju dao si mi kao štit, desnica je tvoja
postala potpora moja, velikim me je učinila dobrota
tvoja.
36 Mojim koracima dao si raširen prostor, nikad mi
koljena nisu klecala.
37 Tjerao sam svoje neprijatelje i stizao ih, nisam
se vraćao dok nisu legli uništeni.
38 Potukao sam ih: nikad nisu ustali, pali su mi pod
noge.
39 Jer ti si me naoružao snagom za boj: koji se
postave protiv mene, ti ih primora na koljena pred
mene.
40 Moje neprijatelje ti si natjerao preda mnom u
bijeg, tako sam ja uništio svoje mrzitelje.
41 Vikali su za pomoć, ali nije bilo pomoćnika,
vikali su Gospodinu, ali ih on nije čuo.
42 Kao prah pred vjetrom smrvio sam ih, zgazio
sam ih kao blato na putu.
43 Izveo si me čitava iz boja za moj narod, postavio
si me vladarom narodima: narod kojega nisam
vidio nikada, postao mi pokoran,
44 Na riječ bio mi je poslušan; ljudi iz tuđe zemlje
prinosili su mi poklonstvo.
45 Od straha su poblijedili sinovi došljaka, dršćući
izašli su iz svojih gradova.
46 Živ je Gospodin. U sav glas neka je slavljena
moja Hridina. Visoko hvaljen neka je moj Bog, koji
mi je pomogao.
47 Bog, koji mi je dao osvetu i narode mi podloži;
48 Moj Izbavitelj od mojih neprijatelja ljutih, ti me
podiže nad protivnike moje, oslobodi me od čovje-
ka samovoljna.
49 Zato ću te slaviti pred svim svijetom, ti moj Gos-
podine, pjevat ću hvalu tvojem Imenu.
50 On daje sreću i spasenje svojem kralju, milost
dijeli svojem pomazaniku, Davidu i njegovom rodu
u vječna vremena.

19 Nebesa pripovijedaju slavu Božju, djela nje-
govih ruku navješćuje svod nebeski:
2 Dan na dan šapće on tu vijest, noć na noć donosi
on taj glas.
3 To nisu govori, nisu riječi kojima se glas ne raza-
bira.
4 U sav svijet prodire njihov povik, njihova riječ do
na kraj zemlje. Suncu je stvorio šator na nebu.
5 Ono izlazi kao zaručnik iz svoje ložnice; veseli se
kao junak kad dobije utrku.
6 Na jednom kraju neba izlazi, i kruži sve do drugog
kraja, ništa se ne može sakriti njegovu žaru.
7 Zakon je Gospodinov savršen, obraća dušu;
svjedočanstvo je Gospodinovo pouzdano, čini be-
zumnike mudracima.
8 Zakon je Gospodinov savršen, veseli srce; zapo-
vijedi su Gospodinove čiste, prosvjetljuju oči.
9 Riječi su Gospodinove svete, ostaju zauvijek,
presude su Gospodinove istinite, pravedne sve-
kolike.
10 Poželjnije su od zlata, od čistog zlata; slađe su
od meda što teče iz saća.
11 I tvoj se sluga dao prosvijetliti od njih; tko ih drži,
ima veliku plaću.
12 A pogreške—tko će ih znati? Očisti me od tajnih
pogrešaka.
13 I od strasti sačuvaj svojega slugu, ne daj da vla-
daju nada mnom; onda ću biti čist, slobodan od
teške krivnje.
14 O, da bi ti se riječi mojih usta svidjele, misli
mojega srca, Gospodine, moje utočište i moj Spa-
sitelju.

20 Neka te usliša Gospodin u dan nevolje.
Neka te zaštiti Ime Boga Jakovljeva.
2 Neka ti pošalje pomoć iz svetišta. Sa Siona neka
te ohrabri.
3 Neka se spomene svih prinosa tvojih; žrtvu tvoju
neka primi milostivo.
4 Neka ti ispuni želju tvojega srca. Neka ti dade
sreću u svakoj namisli.
5 Onda ćemo klicati na tvojemu spasenju, u Ime
svojega Boga razvit ćemo zastave; neka ti ispuni
Gospodin sve tvoje želje.
6 Znam već sada da Gospodin daje pobjedu svo-
jem pomazaniku. Uslišaj ga iz svetoga neba svoje-
ga obilatom moći svoje desnice.
7 Jedni se uzdaju u kola, drugi u konje, a mi
slavimo Ime Gospodina, svojega Boga.
8 Oni posrću i padaju, a mi stojimo čvrsto i držimo
se uspravno.
9 Gospodine, udijeli pobjedu. Ti kralju, koji nas
usliša u dan kada zazovemo.

21 Gospodine, s tvoje se zaštite veseli kralj,
kako kliče glasno zbog pomoći tvoje.
2 Ti si mu ispunio želju njegova srca; nisi mu odbio
molitve njegovih usta.
3 Izišao si mu u susret obilnim blagoslovom, stavio
si mu na glavu krunu od čistoga zlata.
4 Molio te je za život; dao si mu puninu godina u
najkasnijem vremenu.
5 Velika je njegova slava, jer si mu pomogao; ure-
sio si ga slavom i sjajem,
6 Jer si ga napunio blagoslovom zauvijek; činiš ga
radosnim svojim licem.
7 Jer se kralj uzda u Gospodina; po milosti Svevi-
šnjega neće se poljuljati.
8 Ruka će tvoja dostići sve tvoje neprijatelje; tvoja
desnica će naći one koji te mrze.
9 Kao u užarenoj peći ti ih izgaraš čim se pojaviš;
Gospodin ih uništi u jarosti svojoj, i oganj će ih pro-
ždrijeti.
10 Njihov rod uništavaš na zemlji, njihovo potom-
stvo kod djece čovječje.
11 I ako namisle zlo protiv tebe i zasnuju spletke,
oni ne izvedu ništa.
12 Jer ih prisiliš da se okrenu u bijeg; svojim lûkom
ciljaš na njihovo lice.
13 Budi podignut, o Gospodine, u sili svojoj. Mi
ćemo pjevati i slaviti snagu tvoju.

22 Moj Bože, moj Bože. Zašto si me ostavio?
Daleko su od mojega spasenja riječi mojih
vapaja.
2 Moj Bože, vapijem danju—a ti ne odgovaraš; i
noću, ne nalazim mira.
3 A ipak si ti svet, koji prebiva u hvalospjevima Izra-
elovim.
4 U tebe su se uzdali naši očevi, uzdali se, i ti si ih
izbavljao.
5 Priznavali su tebe i spasavali su se; uzdali se u
tebe i nisu se posramili.
6 A ja sam crv, ne više čovjek, ruglo ljudima i prezir
narodu.
7 Tko me samo pogleda, smije mi se, širi usta,
maše glavom, govoreći:
8 "Pouzdao se u Gospodina, neka ga on spasi, on
neka mu pomogne, kad ga on miluje."
9 A ti si onaj koji si me izveo iz utrobe majčine i
sakrio me na grudi moje majke.
10 Od djetinjstva tebi sam se predao, od utrobe
majčine ti si moj Bog.
11 Ne udaljuj se od mene, jer je nevolja blizu, jer
nema nikoga, tko bi mi pomogao.

12 Junaci mnogi okružuju me, bikovi bašanski op-
koljuju me.
13 Razvaljuju na mene svoja usta, kao lav koji raz-
dire i riče.
14 Kao voda razlio sam se, rasute su sve moje
kosti, srce mi je postalo kao vosak i topi se u gru-
dima.
15 Sasuši se kao crijep moja snaga, jezik mi pri-
onuo za nepce, u prah smrti stavljaš me.
16 Hajka pasa opkoljuje me; grupa zlikovaca
okružuje me—proboli su mi ruke i noge.
17 Sve svoje kosti mogu izbrojiti, naslađuju se
gledajući u mene.
18 Dijele među sobom moje haljine i za moju
odjeću bacaju ždrijeb.
19 Ali ti, Gospodine, ne udaljuj se. Ti jakosti moja,
dođi mi u pomoć.
20 Izbavi od mača moju dušu, od pasje šape moje
jedino dobro.
21 Istrgni me od lavljih ralja i od bivoljih rogova. Ti
si me uslišao.
22 Govorit ću tvoje Ime svojoj braći i usred skupš-
tine hvalit ću te.
23 "Koji štujete Gospodina, pjevajte mu hvalu. Vi iz
roda Jakovljeva, častite ga svi. Vi iz roda Izraelo-
va, bojte ga se svi."
24 Jer on nije prezreo i nije odbio nevolju pat-
nikovu, ne sakriva svojega lica pred njim, čuje ga
kad k njemu poviče.
25 Tebe hvalim u velikoj skupštini. Svoj ću Zavjet
izvršiti pred njegovim štovateljima.
26 Siromasi će jesti i nasititi se; hvalit će Gospodi-
na koji ga traže; njihovo srce živjet će zauvijek.
27 Toga se spominjući, obratit će se Gospodinu
svi krajevi zemaljski; klanjajući se, bacit će se pred
tobom sva plemena naroda.
28 Jer je Gospodinu kraljevstvo, on je vladar naro-
dima.
29 Pred njim će samo pasti oni, svi će se vladari
zemaljski, svi koji silaze u prah, poklonit će se pred
njim, pa i oni koji se ne mogu održati na životu.
30 Njemu, koji predao svoj život, služit će potom-
stvo.
31 O Gospodinu pripovijedat će se budućemu
naraštaju, njegova dobrota govorit će se narodu
što će kasnije živjeti: On je to izvršio.

23 Gospodin je pastir moj; neće mi ništa nedo-
stajati.
2 On me pusti ležati na zelenim pašnjacima; On
me vodi uz tihane vode.
3 On krijepi moju dušu, On me vodi stazama pra-
vednosti zbog svojega Imena.
4 Da, pa kad bih i dolinom sjene smrti hodio, zla se
ne bojim, jer ti si sa mnom; tvoj štap i tvoja palica
meni su utjeha.
5 Ti pripremaš stol preda mnom, na očigled mojih
neprijatelja; uljem mi glavu mažeš, čaša se moja
prelijeva.
6 Zaista, dobrota i milost pratit će me kroz sve dane
mojega života; i ja ću prebivati u Gospodinovu
domu zauvijek.

24 Gospodinova je zemlja i sve što ga ispunja,
svijet i stanovnici njegovi.
2 Jer je On je utemeljio nad morima, tvrdo je učvrsti
nad vodama.
3 Tko se smije popeti na goru Gospodinovu, tko
stajati na njegovom svetom mjestu?
4 U koga su nedužne ruke i čisto srce, tko se ne
oslanja u svojoj duši na zlo i ne zaklinje se lažno,
5 Taj će primiti blagoslov od Gospodina i pravednu
plaću od Boga, pomoćnika svojega.
6 To je naraštaj, onih koji ga traže, narodu Jakov-
ljevu, koji čezne za tvojim licem.
7 Uzdignite, vrata, svoje glave. Protegnite se,
vrata prastara, da može ući Kralj pun slave.
8 Tko je taj Kralj pun slave? Gospodin silan i ju-
načan, Gospodin moćan u boju.
9 Uzdignite vrata, svoje glave. Protegnite se, vrata
prastara, da može ući Kralj pun slave.
10 Tko je taj Kralj pun slave? Gospodin vojska, On
je Kralj pun slave.

25 Tebi, Gospodine, podižem dušu svoju.
2 O moj Bože, u tebe se uzdajem. Ne daj da
se postidim, da kliču nada mnom moji neprijatelji.
3 Jest, neka se nitko ne osramoti koji se u tebe
uzdaje; neka se osramote oni koji te ostave nevjerno.
4 Gospodine, pokaži mi svoje putove i uči me sta-
zama svojim.
5 Vodi me svojom istinom i pouči me, jer si ti Bog
mojega spasenja, tebe uvijek čekam.
6 Gospodine, spomeni se svojega milosrđa, svoje
dobrote, jer one su oduvijek.
7 Grijeha moje mladosti, mojih opačina ne spom-
inji se. Po svojoj milosti spomeni se mene zbog
svoje dobrote, Gospodine.
8 Dobrostiv je Gospodin i pravedan, zato pokazuje
put grješnicima.
9 Ponizne vodi pravom stazom, On uči ponizne
svojim putovima.
10 Svi su putovi Gospodinovi samo dobrota i vjer-
nost onomu koji mu drži zavjet i zapovijedi.
11 Zbog svojega Imena, Gospodine, oprosti
krivnju mojih zlodjela, jer je tako velika.
12 Gdje samo čovjek hodi u strahu Božjemu: On
mu pokaže put koji će izabrati.
13 Njegova duša u sreći prebiva; potomstvo će
njegovo posjedovati zemlju.
14 Koji ga se boje, to su pouzdanici Gospodinovi;
On im je dao svoj zavjet da im donese razboritost.
15 Oči su moje uvijek upravljene Gospodinu, jer
On vadi iz zamke moju nogu.
16 Okreni se k meni i budi mi milostiv, jer sam os-
amljen i jadan.
17 Velike su postale nevolje mojega srca; izbavi
me iz tjeskoba mojih.
18 Vidi jad moj i bol moj, i oprosti sve grijehe moje.
19 Pogledaj moje neprijatelje, kako ih je mnogo, i
kako me mrze pakosnom mržnjom.
20 Sačuvaj moj život. Izbavi me, ne daj da se ikad
osramotim, jer se uzdajem u tebe.
21 Nedužnost i čestitost neka su mi zaštita, jer se
uzdajem u tebe.
22 O Bože, izbavi Izraela od svih njegovih nevolja.

26 Opravdaj me, Gospodine, jer sam hodio u
čestitosti; uzdajem se u Gospodina i neću
se spotaknuti.
2 Ispitaj me, Gospodine, i iskušaj me, istraži mi
pamet i srce.
3 Jer mi je dobrota tvoja stajala pred očima; hodio
sam svojim putom vjerno prema tebi.
4 Nikada nisam sjedio s lažljivim ljudima, nikad se
nisam vratio k onima koji podlo rade.
5 Mrska mi je skupština opakih; nikad nisam sjeo
sa zlikovcima.
6 Perem svoje ruke u nedužnosti, idem oko tvo-
jega žrtvenika, Gospodine,
7 da započnem pjesmu žrtve zahvalnice, da
navješćujem sva tvoja čudesa.
8 Gospodine, ja ljubim tvoju kuću koja štiti, mjesto
gdje stoluješ u sjaju.

9 S grješnicima nemoj pogubiti duše moje, ni mo-
jega života s krvnicima,
10 kojima je zločinstvo prionulo za ruke, i kojima je
desnica puna mita.
11 Jer ja hodim svojim putom u nedužnosti, izbavi
me i budi mi milostiv.
12 Noga će moja stajati na pravoj ravnici, u
skupštini, Gospodine, blagoslivljat ću tebe.

27 Gospodin je moja svjetlost i moje spasenje:
koga da se bojim? Gospodin je zaštitnik
mojega života: od koga da se bojim?
2 Ako mi se približe zlikovci da me unište—tlačitelji
i moji neprijatelji: oni će se spotaknuti i pasti.
3 Neka se skupi tabor protiv mene, moje srce ne
zna za strah; neka plane boj protiv mene, ja osta-
jem utješen.
4 Za jedno samo molim Gospodina, samo to
prosim: da prebivam u Gospodinovu domu sve
dane svojega života, da iskusim dobrotu Gospodi-
novu, da gledam njegov dom.
5 Jer u dan nevolje krije me Bog u svojem potkrov-
lju, zaklanja me u skrovištu svojega šatora, diže
me visoko gore na hrid.
6 Zato će se moja glava uzdići usprkos mojim ne-
prijateljima oko mene; prinosit ću u njegovu šatoru
žrtve pune radosti; pjevat ću, da, pjevat ću hval-
ospjeve Gospodinu.
7 Gospodine, čuj, glasno vičem: smiluj mi se i us-
lišaj me.
8 Moje srce viče k tebi; tražim te; Gospodine, tra-
žim tvoje lice..
9 Ne skrivaj svojega lica od mene; ne odbacuj u
gnjevu svojega slugu, jer ti si pomoćnik moj: ne
odbijaj me, ne ostavljaj me, o Bože mojega spase-
nja.
10 Kad bi me odbacili otac i majka, primio bi me
Gospodin.
11 Pokaži mi svoj put, Gospodine, vodi me ravnom
stazom, usprkos mojim neprijateljima.
12 Nemoj me predati bijesu mojih tlačitelja: jer
svjedoci lažni ustaju protiv mene; hoće im se
zločina.
13 Tvrdo vjerujem da ću gledati dobrotu Gospodi-
novu u zemlji živih.
14 Čekaj na Gospodina, budi hrabar i on će ti
ojačati srce; čekaj, kažem, na Gospodina.

28 K tebi vapijem Gospodine, hridino moja, ne
budi gluh prema meni, ne budi nijem prema
meni, inače bih morao ja poći u svijet mrtvih.
2 Čuj zazivanje moje kad vapijem k tebi; dižem
ruke prema svetištu tvojem.
3 Nemoj me uzeti sa zlikovcima, s onima koji čine
zlo, koji govore prijazno s bližnjim svojim, a u srcu
nose lukavstvo.
4 Podaj im po njihovim djelima, po zlobi njihova
postupanja. Po djelima njihovih ruku podaj im, plati
im po zasluzi.
5 Jer ne paze na djela Gospodinova, na djelo nje-
govih ruku, zato će ih srušiti i nikada ih više neće
podići.
6 Neka je blagoslovljen Gospodin, jer on je čuo moj
glasni vapaj.
7 Gospodin je moja zaštita i moj štit, u njega se
pouzdalo moje srce on će mi i pomoći; onda ću se
od srca razveseliti i zahvaljivati mu pjesmom svo-
jom.
8 Branik je Gospodin svojem narodu; pomoćnik i
zaštitnik svojem pomazaniku.
9 Pomozi svojem narodu, blagoslovi svoju bašti-
nu, pasi ju i nosi zauvijek.

29 Prinesite Gospodinu, sinovi Božji, prinesite
Gospodinu čast i moć.
2 Prinesite Gospodinu sjaj imena njegova, poklo-
nite se Gospodinu u svetoj krasoti.
3 Glas Gospodina nad valovima, Bog veličanstva
grmi, nad širokim morem Gospodin.
4 Glas Gospodina je silan, glas Gospodina je sla-
van.
5 Glas Gospodina lomi cedre, lomi Gospodin
lebanonske cedre.
6 On čini da skakuću: kao tele Lebanon, kao mlad
bivol Sirion.
7 Glas Gospodina sipa ognjeni plamen.
8 Glas Gospodina potresa pustinju, Gospodin
potresa Pustinju Kadeš.
9 Glas Gospodina čini da se košute rastaju s
bremenom, ogoljuje šume. U njegovom dvoru sve
viče: "Kako sjajno."
10 Gospodin stoluje nad potopom: Gospodin
stoluje kao Kralj uvijeke.
11 Gospodin daje moć svojem narodu. Gospodin
blagoslivlja mirom svoj narod.

30 Slavit ću te, Gospodine, jer si me podigao;
nisi dao mojim neprijateljima da kliču nada
mnom.
2 Gospodine, moj Bože, k tebi sam povikao, onda
si me ozdravio;
3 Gospodine, iz carstva mrtvih izveo si moju dušu,
opet si me životu darovao između onih koji su sišli
u carstvo mrtvih.
4 Pjevajte hvalu Gospodinu, njegovi pobožni,
pjevajte zahvalu svetomu imenu njegovu.
5 Jer samo za tren oka traje njegova srdžba, a nje-
gova milost do života; večerom dolazi plač, a
jutrom već vlada radost.
6 Pomislio sam u mirnoj sreći svojoj: "Nikada se
neću poljuljati."
7 Ti si me bio, Gospodine, pun milosti utvrdio u
sreći. Onda si sakrio svoje lice: i već sam se ja
smeo.
8 Onda povikao sam k tebi, Gospodine, onda sam
zavapio k svojem Bogu:
9 "Što koristi krv moja kad siđem u podzemni svi-
jet? Slavi li te prah, ili navješćuje li on tvoju vjer-
nost?
10 Gospodine, čuj i smiluj se meni, Gospodine,
budi mi pomoćnik."
11 Onda si okrenuo plač u moju radost, skinuo
kostrijet s mene i opasao me veseljem.
12 Neka ti pjeva moja duša i nikada više ne
umukne. Gospodine, moj Bože, vječno ću ti za-
hvaljivati.

31 U tebe, Gospodine, tražim utočište, ne daj da
se osramotim ikada; u svojoj dobroti izbavi
me.
2 Prigni milostivo k meni svoje uho, oslobodi me
brzo. Budi mi zaštitna hridina, utvrda da me
spasiš.
3 Jer si mi hridina i utvrda; zbog svojega Imena
vodit ćeš me i upravljati,
4 Oslobodit ćeš me iz zamke koju su mi tajno po-
stavili, jer si ti obrana moja.
5 U tvoju ruku predajem svoj duh, ti ćeš me otkupiti,
Gospodine, Bože, ti vjerni.
6 Mrzim one koji poštuju ništave idole, a darujem
uzdanje svoje Gospodinu.
7 Klicat ću i veselit ću se tvojoj milosti, jer si vidio
moju nevolju i pripazio na tjeskobu moje duše.
8 Nisi me predao u ruku neprijatelju, mojoj nozi dao
si širok prostor.

9 Smiluj mi se, Gospodine, jer sam u tjeskobi;
moje oko iznemoglo je od jada, moja duša, moje
tijelo.
10 Jer iščezava moj život u boli, moje godine u
uzdisanju, iscrpla se moja snaga od mojih zlodjela,
i moje su kosti usahnule.
11 Postao sam ruglo svim svojim neprijateljima,
svojem susjedstvu užas, svojim znancima
strašilo; tko me vidi na putu, bježi od mene.
12 Zaboravljen sam, bez spomena kao mrtvac,
postao sam kao razbijena posuda.
13 Slušam grdnju mnogih: strah od svuda: vijećaju
zajedno protiv mene, nastoje da mi uzmu život.
14 Ali se ja uzdajem u tebe, Gospodine, kažem: “Ti
si moj Bog.”
15 U tvojim je rukama sudbina moja: izbavi me iz
ruke neprijatelja i mojih tlačitelja.
16 Daj da tvojemu sluzi svijetli tvoje lice; pomozi mi
u svojoj dobroti.
17 Gospodine, ne daj da budem posramljen, jer
tebe prizivljem. Neka zlikovci posramljeni, na šut-
nju osuđeni, odu u podzemni svijet.
18 Neka zanijeme usta lažljiva, koja govore beza-
konje protiv pravednika, oholo i drsko.
19 Kako je velika dobrota tvoja koja čuvaš za one
koji te se boje, koju iskazuješ onima koji se kriju
kod tebe od ljudi.
20 Kriješ ih štitom svojega lica od buna ljudskih,
sklanjaš ih pod svoj krov od svađe jezika.
21 Neka je blagoslovljen Gospodin, on će me štititi
čudesno u svojoj dobroti kao u utvrđenom gradu.
22 Kad pun tjeskobe mislim: odbačen sam od tvo-
jega lica, ti čuješ ipak moj vapaj glasan, kad te
prizivljem glasno.
23 Ljubite Gospodina svi njegovi pobožni. Gospo-
din čuva vjerne, a po zasluzi vraća oholima.
24 Budite hrabri i on će ojačati vaše srce; vi svi, koji
se uzdate u Gospodina.

32 Blagoslovljen je onaj komu je oproštena
opačina, komu je grijeh sakriven.
2 Blagoslovljen je čovjek komu Gospodin ne
uračunava zlodjela i u čijoj duši nema prijevare.
3 Kad sam šutio, klonule su moje kosti, jecao sam
cijeli dan.
4 Jer dan i noć ležala je teško na meni tvoja ruka:
kao za ljetnih žega otvrdnuo je sok mojega života.
5 Ja sam priznao tebi svoj grijeh i svoja zlodjela
nisam zatajio; i rekao sam: “Priznat ću Gospodinu
svoju nepravdu.” I ti si oprostio krivnju mojega gri-
jeha.
6 Zato neka se moli tebi svaki pobožni u vrijeme
kad će još naći milost. Nadođe li onda potop velikih
voda neće ga stići.
7 Ti si zaklon moj, čuvaš me od tjeskobe; okružit
ćeš me radošću spasenja.
8 Poučit ću te, pokazat ću ti put kojim ćeš ići, svjeto-
vat ću te, upravit ću na tebe svoje oko.
9 Nemoj ipak biti kao konj, kao mazga bez razuma:
njihov prkos moraš slomiti vođicama i uzdom, in-
ače ne ide za tobom.
10 Mnoge muke stignu zlikovca, a tko se uzda u
Gospodina, toga on okruži ljubavlju.
11 Radujte se u Gospodinu i kličite, pravednici.
Kličite svi koji ste čestita srca.

33 Radujte se Gospodinu, pravednici. Čestiti-
ma dolikuje hvaliti ga.
2 Pjevajte hvalu Gospodinu uz citaru, svirajte mu
na harfu od deset žica.
3 Pjevajte mu pjesmu novu, složno udarajte pod-
vikujući.
4 Jer je riječ Gospodinova pouzdana, i u svemu
svojem djelovanju on je vjeran.
5 On ljubi pravdu i pravo, dobrote je Gospodinove
puna zemlja.
6 Riječju Gospodinovom nebesa su stvorena, sva
vojska njihova dahom njegovih usta.
7 Na hrpu skupi on vode mora, kao u spremište
stavi bezdane.
8 Mora se bojati Gospodina sva zemlja, strepiti
moraju pred njim svi stanovnici zemlje:
9 Jer je on rekao, i postalo je, on zapovjedio, i poka-
zalo se.
10 Gospodin razbija naum neznabošcima, un-
ištava namisli narodima.
11 Odluka Gospodinova ostaje zauvijek, kroz sve
vaše naraštaje misli njegova srca.
12 Blagoslovljen je narod komu je Bog Gospodin.
Narodu koji je izabrao sebi za svojinu.
13 S neba gleda Gospodin dolje, vidi svu djecu
čovječju.
14 S mjesta na kojem stoluje gleda na sve stanov-
nike zemlje,
15 On, koji je načinio svima njihovo srce, pazi na
sva njihova djela.
16 Ne pobjeđuje kralj jakošću vojske, ne spasava
se junak veličinom snage.
17 Ne dovodi konj do pobjede, uza svu svoju jakost
ne donosi on spasenja.
18 Gle, oko Gospodinovo počiva na onima koji ga
se boje, na onima koji se uzdaju u njegovu milost,
19 da duše njihove izbavi od smrti, da ih održi na
životu u vrijeme gladi.
20 Duša naša čeka Gospodina: on nam je pomo-
ćnik i zaštitnik.
21 Jer se srce naše veseli u njemu, mi se uzda-
jemo u sveto njegovo Ime.
22 Neka vlada, Gospodine, nad nama tvoja milost,
kao što se uzdajemo u tebe.

34 Blagoslivljat ću Gospodina u svako doba,
neka mi je uvijek u ustima hvala njegova.
2 Neka se diči Gospodinom moja duša, neka čuju
koji stradaju i neka se raduju.
3 Veličajte Gospodina sa mnom, uzvisujmo njego-
vo Ime zajedno.
4 Tražio sam Gospodina: on me uslišao, izbavio
me od svih mojih tjeskoba.
5 Tko pogleda u njega, bit će vedrijega srca, lice se
njegovo ne treba zarumeniti.
6 Ovdje je siromah koji povika i Gospodin ga čuo i
izbavi ga iz svih nevolja njegovih.
7 Anđeo Gospodinov stoji oko onih koji se boje
njega i izbavlja ih.
8 Kušajte i vidite kako je dobar Gospodin. Blago-
slovljen je čovjek koji se u njega uzdaje.
9 Vi sveti njegovi, bojte se Gospodina, jer koji se
boje Gospodina, ne trpe nikada oskudice.
10 Lavovi imaju oskudicu i gladuju, a tko traži Go-
spodina, ima svako dobro.
11 Dođite, djeco, poslušajte me, naučit ću vas
strahu Gospodinovu.
12 Tko je taj čovjek koji ljubi život, koji želi sebi
godine da okusi sreću?
13 Jezik svoj drži od zla, svoja usta od prijevarna
govora.
14 Kloni se od zla, a čini dobro, traži mir i idi za njim.
15 Na pobožnima počiva oko Gospodinovo; uho
njegovo čuje njihov vapaj.
16 Lice Gospodinovo stoji protiv zlikovaca da isko-
rijeni iz svijeta spomen njihov.
17 Kad pravednici zavapiju, Gospodin ih čuje i iz-
bavlja ih od svih nevolja njihovih.

18 Gospodin je blizu onih koji su skršena srca i slo-
mljene duše spasava.
19 Mnogo muka ima pravednik, ali ga iz svih izbav-
lja Gospodin.
20 Čuva sve njegove udove, ni jedan se od njih ne
slomi.
21 Zlikovca ubije nesreća; tko mrzi pobožnog,
mora to ispaštati.
22 Gospodin otkupljuje duše svojih; tko se u njega
uzdaje, neće biti osuđen.

35 Gospodine, bori se protiv onih koji se bore
protiv mene, i udari na one koji udaraju na
mene.
2 Prihvati oružje i štit, i digni se da mi pomogneš.
3 Zavitlaj koplje i zaustavi moje progonitelje. Kaži
mojoj duši: “Ja sam tvoje spasenje.”
4 Neka se smetu i posrame oni koji mi rade o glavi,
neka se odbiju natrag posramljeni koji protiv mene
misle zlo.
5 Neka budu kao pljeva pred vjetrom; anđeo Go-
spodinov neka ih tjera.
6 Neka bude njihov put mračni i sklizav; anđeo
Gospodinov neka ih progoni.
7 Namjestili mi potajno bez povoda svoju zamku;
bez uzroka iskopali su mi jamu.
8 Neka ih stigne iznenada propast, zamka koju su
mi potajno namjestili, neka njih uhvati; u tu propast
neka upadnu.
9 Onda će se moja duša radovati u Gospodinu,
veselit će se pomoći njegovoj.
10 Svaki će ud na meni reći: “Gospodine, tko je kao
ti, koji izbavljaš bijednika od ruke jačega, patnika i
ubogoga od razbojnika?”
11 Ustaju protiv mene lažni svjedoci; pitaju me za
ono što ne znam.
12 Vraćaju mi zlo za dobro; osamljenost je sudbina
mojoj duši.
13 A ja?—Kad ih sruši bolest, bila je kostrijet moja
odjeća; mučio sam sebe postom i molio sam se
duboko prignut.
14 Kao da bi mi bio prijatelj, brat, obilazio sam
okolo; tugujući kao za majkom bio sam u žalosti
pokunjen.
15 A kad se ja spotaknem, oni se radosni skupljaju,
sabiru se protiv mene, spremni da me biju, a ne
znam za što; psuju me bez prestanka.
16 Stavljaju me na kušnju, podruguju mi se rug-
lom, škripaju na mene svojim zubima.
17 Gospodine, kako ćeš dugo još to gledati? Izbavi
moju dušu od laži njihovih, od lavova moje jedino
dobro.
18 Onda ću ti zahvaljivati na zboru velikom, slavit
ću te pred brojnim narodom.
19 Ne daj da se raduju nada mnom koji me zlobno
napadaju, koji me bez razloga mrze i namiguju na
mene.
20 Jer ne govore što služi za mir, protiv onih koji su
mirni u zemlji, smišljaju riječi pune prijevare.
21 Razvaljuju na mene svoja usta i govore: “Ha,
ha, vidimo, eto, očima vlastitim.”
22 Ti si vidio, Gospodine, nemoj šutjeti. Gospodi-
ne, ne udaljuj se od mene.
23 Digni se, probudi se za pravo moje, Gospodine
moj i moj Bože, na parnicu za mene.
24 Sudi mi po svojoj pravdi, Gospodine, moj Bože,
neka se ne vesele nada mnom.
25 Neka se među sobom ne hvale: “Ha. To je bila
želja naša.” Neka ne kažu: “Proždrli smo ga.”
26 Neka se svi zacrvene i zastide od sramote, koji
se raduju mojoj nesreći. Neka pokrije stid i sram
one koji se prsiju nada mnom.
27 A neka se raduju i vesele koji mi žele pravicu,
koji uvijek govore: “Velik je Gospodin koji hoće
dobro svojem sluzi.”
28 Moj će jezik navješćivati cijelog dana tvoju pra-
vednost i tvoju slavu.

36 Presuda Božja nad grijehom za zlikovca du-
boko je sačuvana u mojem srcu; kazneni
sud Božji ne drži on pred svojim očima,
2 Jer je on, kako misli, dobar njemu kad pronađe
krivnju zlodjela i kad udara kaznu.
3 Riječi su njegovih usta opačina i prijevara; on
ostavlja mudro i dobro življenje.
4 Na svojoj postelji smišlja bezakonje, ide putom
opakim, on ne mrzi zlo.
5 Gospodine, do nebesa je uzvišena tvoja milost,
vjernost je tvoja do oblaka.
6 Pravednost je tvoja kao najviše gore, presude su
tvoje kao bezdani najdublji; Gospodine, ti
pomažeš ljudima i životinjama.
7 Kako je dragocjena dobrota tvoja, o Bože; u
sjenu tvojih krila bježe djeca čovječja.
8 Hrane se na izobilju tvoje kuće, napajaš ih na
rijeci svojih sladosti.
9 U tebi je izvor života; u tvojem svjetlu gledamo
svjetlo.
10 Uzdrži svoju milost onomu, koji te poznaje,
svoju pravednost onomu koji je čestit.
11 Neka me ne pogazi noga ohologa, šaka zliko-
vca neka me ne protjera.
12 Jedanput će pasti oni koji čine zlo, srušit će se i
neće više ustati.

37 Nemoj se žestiti zbog zlikovaca, nemoj za-
vidjeti onima koji čine zlo.
2 Jer oni brzo uvenu kao trava, usahnu kao zeleno
bilje.
3 Uzdaj se u Gospodina i čini što je dobro da osta-
ješ u zemlji i uživaš njezina dobra.
4 Imaj svoju radost u Gospodinu; On će ti ispuniti
što ti želi srce.
5 Prepusti Gospodinu svoju sudbinu; pouzdaj se u
njega, i on će već to urediti.
6 On će dati, te zasja kao svjetlost, pravica tvoja
kao podnevno svjetlo.
7 Budi tih pred Gospodinom i čekaj ga, nemoj se
ljutiti na onoga koji ima sreću u svojem poslu, na
čovjeka koji samo kuje spletke.
8 Utišaj srdžbu i ostavi gnjev i ne ljuti se; to vodi
samo k zlu.
9 Jer će se uništiti zlikovci; samo oni koji se uzdaju
u Gospodina, posjeduju zemlju.
10 Jer još samo malo, pa zlikovca više biti neće;
zaista, pogledat ćeš na njegov dom, a njega više
nema.
11 A smjerni posjeduju zemlju i raduju se punini
mira.
12 Zlikovac snuje spletke protiv pobožnika, škripi
na njega svojim zubima.
13 Ali mu se Gospodin smije, jer vidi, da se već
primiče dan njegov.
14 Mač potežu zlikovci i zapinju lûk da sruše siro-
maha i slaboga, da pokolju one koji misle pravo.
15 Mač njihov prodire im u vlastito srce, njihovi će
se lûkovi polomiti.
16 Bolji je malen iznos pravednika, nego veliki
posjed zlikovaca.
17 Je će se moć zlikovaca slomiti, a Bog je oslonac
pravedniku.
18 Poznaje Gospodin dane pobožnika—baština
njihova traje zauvijek.
19 Neće se postidjeti u zlo doba, u dane gladi bit će

siti.
20 Jer samo zlikovci propadaju, neprijatelji su Go-
spodinov, kao šumska ljepota, kao dim, prolaze.
21 Zlikovac mora uzajmljivati, a ne može platiti, a
pravednik je dobar i daje.
22 Jer od Boga blagoslovljeni baštine zemlju, a od
Boga prokleti propadaju.
23 Gospodin utvrđuje korak čovjeku i milina mu je
njegov put.
24 Ako se i spotakne, ne padne, jer Gospodin pri-
hvati njegovu ruku.
25 Bio sam mlad, sada sam star, ali nisam nikada
vidio pobožnika ostavljena, ni njegove djece da
prose kruha.
26 Uvijek je milostiv i daje u zajam i na potomcima
je njegovim blagoslov.
27 Uklanjaj se od zla i čini što je dobro, onda preb-
ivaš zauvijek u zemlji.
28 Jer Gospodin ljubi pravedno djelovanje i ne
ostavlja svojih pobožnika; zlikovci će biti uništeni
zauvijek; iskorijenit će se pleme zlikovaca.
29 Pravednici posjeduju zemlju i uvijek prebivaju u
njoj.
30 Usta pravednika govore mudrost, njegov jezik
govori što je pravo.
31 Zakon je Boga njegova njemu u srcu; njegovi
koraci se neće nikada spotaknuti.
32 Zlikovac vreba pobožnika i pun je požude da ga
ubije.
33 Ali ga Gospodin ne predaje njegovoj sili, niti ga
osuđuje kad počne suditi.
34 Čekaj Gospodina i drži se njegova puta: on će te
uzvisiti, te ćeš posjedovati zemlju; vidjet ćeš kako
će se uništiti zlikovci.
35 Vidio sam zlikovca puna obijesti—raširio se kao
zeleno drvo;
36 ali prošao je, evo, nema ga više; tražio sam ga,
ali ga nisam više našao.
37 Tako čuvaj nedužnost i vježbaj se u pravdi, jer
će čovjeku mira ostati potomstvo.
38 A grješnici će svi biti uništeni, potomstvo zliko-
vaca bit će iskorijenjeno.
39 Od Gospodina dolazi spasenje pravednika, On
je njihov branitelj u vremenima tjeskobe.
40 Gospodin je pomoćnik njihov i izbavlja ih; On ih
spasava od zlikovaca, sačuva ih, jer su se sakrili
kod njega.

38 Gospodine, nemoj me karati u svojem gnje-
vu, niti kazniti u jarosti svojoj.
2 Jer tvoje se strijele zabadaju u mene, i ruka je
tvoja na meni otežala.
3 Ništa nema zdrava na mojem tijelu od tvojega
gnjeva, nema mira u kostima mojim od mojih grije-
ha.
4 Jer krivnja moja izašla je na vrh moje glave, kao
teško breme pritišče me.
5 Gnjiju i trunu moje rane od mojega bezumlja.
6 Zgrčio sam se i posve se pogurio, uvijek idem
žalostan.
7 Bokovi su moji puni upale i nema zdrava mjesta
na mojem tijelu.
8 Nemoćan sam i posve slomljen, vičem od unu-
trašnje muke.
9 Gospodine, znaš sve moje želje, moje uzdisanje
nije od tebe skriveno.
10 Srce mi jako udara, ostavlja me moja snaga, ni
očinjega vida u mene više nema.
11 Moji mili i prijatelji bježe od muke moje, i rođaci
se moji drže daleko.
12 Koji mi rade o glavi, namještaju mi zamke; koji
traže moju nesreću, snuju propast, uvijek misle o
prijevari.
13 A ja sam kao gluh i ne čujem, kao nijem ne ot-
varam svoja usta.
14 Ja sam kao jedan koji ništa ne čuje, u čijim us-
tima nema protivljenja.
15 Jer se uzdajem u tebe, Gospodine; Svemoćni
Bože, ti mi moraš odgovoriti. •Jer. 14:8
16 Jer se bojim da bi se htjeli radovati nada mnom,
uznositi se nada mnom, samo ako se spotakne
moja noga.
17 Jer sam već blizu propasti i uvijek je bol moja
preda mnom.
18 Jer svoju krivnju moram priznati; zbog svojega
grijeha pun sam žalosti.
19 A koji se bez razloga okreću na mene, jaki su i
brojni koji me mrze bez povoda.
20 Koji mi vraćaju zlo za dobro, udaraju na mene,
gdje sam htio samo dobro.
21 Ne ostavljaj me, Gospodine, moj Bože, ne
udaljuj se od mene.
22 Brzo mi pomogni, Gospodine, moje spasenje.

39 Rekao sam: “Čuvat ću svoje putove od grije-
ha jezika, zauzdavat ću svoja usta dok je još
blizu zlikovac.”
2 I tako postao sam nijem, posve tih, šutio sam bez
utjehe, a u meni rovala bol.
3 U meni je srce gorjelo; na samu pomisao buknuo
bi oganj; onda sam govorio svojim jezikom:
4 Daj mi, Gospodine, znati moj kraj i mjeru mojih
dana, da mogu upoznati kako sam vrlo prolazan.
5 Eto, pedljem si izmjerio moj život, moje je vrijeme
pred tobom kao ništa; čovjek je samo dah, makar
kako stoji čvrsto.
6 Kao sjena prolazi čovjek, ni za što je njegova
muka, skuplja, a ipak ne zna komu će dopasti.
7 A sada, Gospodine, što da čekam? Samo si ti
uzdanje moje.
8 Od svih mojih grijeha izbavi me; ne daj me za
ruglo bezumnima.
9 Sad sam tih, ne otvaram svojih usta, jer si ti to
učinio.
10 Odvrati od mene bič svoj, inače moram podleći
sili tvoje ruke.
11 Ti karaš čovjeka kaznama za zlodjela; ti pustiš
da prođe njegov život kao moljčev; ah, samo je dah
svaki čovjek.
12 Čuj, Gospodine, moju molitvu, čuj moj vapaj, ne
zatvaraj se mojim suzama, jer sam ja došljak kod
tebe, kao svi moji očevi, putnik.
13 Prestani me karati da odahnem, prije nego
odem i više me ne bude.

40 Željno sam očekivao Gospodina; on se mi-
lostiv prignuo k meni i čuo moju glasnu
molitvu.
2 Iz jame propasti izvuče me, iz blatne kaljuže
postavi na hridinu moje noge, utvrdi stope moje.
3 Stavi mi u usta pjesmu novu, hvalospjev našem
Bogu; mnogi to moraju sa strahopoštovanjem
iskusiti i uzdati se u Gospodina.
4 Blagoslovljen je čovjek koji samo u Gospodina
stavlja uzdanje svoje, koji se ne drži s oholima i s
nevjernim lašcima. •
5 Gospodine, moj Bože, ti si učinio mnogo; tvojim
čudesima i namislima s nama se ništa ne može
prispodobiti; htio bih ih javljati i pripovijedati, ali im
nema broja.
6 Žrtava zaklanica i prinosa nisi htio, ali si mi dao
otvorene uši; žrtava paljenica i žrtava za grijeh ne
tražiš.
7 Zato sam rekao: “Evo, ovdje sam; u knjizi je meni

to označeno.
8 Volju tvoju činiti, moj Bože, meni je slast; tvoj zakon nosim u srcu.
9 Dao sam radosnu vijest o pravednom upravljanju tvojem pred zborom velikim, svoja usta nisam zatvorio, ti znaš, Gospodine.
10 I nisam zakopao u srcu tvoje sudačko upravljanje, slavio sam tvoju vjernost i pomoć, nisam šutio o tvojoj dobroti i milosti pred velikim zborom.
11 Zato i ti, Gospodine, ne uskraćuj meni svojega milosrđa. Tvoja dobrota i vjernost neka me štiti uvijek.
12 Jer me opkoljuju nebrojene muke: stigla me moja zlodjela, ne mogu ih pregledati; ima ih više nego kose na mojoj glavi; sva me srčanost ostavi.
13 Voljan budi, Gospodine, izbaviti me, dođi mi brzo u pomoć, Gospodine.
14 Neka se posrame i postide svi koji mi rade o glavi da je uzmu, posramljeni neka odstupe natrag koji mi žele nesreću.
15 Neka se zgroze od svoje sramote koji mi se rugaju: "Ha, ha."
16 A neka se raduju i vesele u tebi svi koji žele tebe. Neka govore uvijek: "Velik je Gospodin." koji traže tvoje spasenje.
17 Ja sam bijedan i siromah, Gospodin brinut će se za mene. Ti si moj pomoćnik i Spasitelj, moj Bože, nemoj kasniti.

41 Blagoslovljen je onaj koji misli na slaboga; njega izbavlja Gospodin u dan zla.
2 Gospodin ga čuva, ostavlja ga na životu, sretnim će se slaviti u zemlji; ti ga ne predaješ požudi njegovih neprijatelja.
3 Na bolesničkoj postelji krijepi ga Gospodin; kad je bolestan mijenjaš mu svu njegovu postelju.
4 Ja se molim: Gospodine, budi mi milostiv, ozdravi me, jer sam ti sagriješio.
5 Moji neprijatelji žele mi zlo: "Kad će umrijeti, njegovo ime iščeznuti?"
6 Dođe li tko da me posjeti, onda govori lažno, drži u srcu zlobu zatvorenu, ali čim iziđe van, govori loše.
7 Svi mrzitelji moji šapću među sobom protiv mene; protiv mene zlo snuju što me boli.
8 Govore: "Strašno se zlo srušilo na njega. Kako on leži, neće ustati više."
9 Pa i moj prijatelj, u koga sam se uzdao, koji je jeo moj kruh, podigao na mene petu.
10 Ali ti, Gospodine, budi mi milostiv i podigni me da im vratim.
11 Po tom poznajem da si mi sklon kad neprijatelj moj ne klikće nada mnom.
12 A mene u mojoj besprijekornosti držiš da pred tvojim licem stojim zauvijek.
13 Neka je blagoslovljen Gospodin, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka. Amen i Amen.

42 Kao što košuta čezne za izvor vodom, tako čezne moja duša za tobom, O Bože.
2 Moja duša žeđa za Bogom, za živim Bogom. Kad ću doći prikazati se pred Bogom?
3 Moje suze su mi postale jelo danju i noću, kad me se svaki dan pita: "Gdje je tvoj Bog?"
4 Onda pomišljam—a srce se moje prolijeva—kako sam nekada hodio ondje u povorci hodočasničkoj, pred njima išao k Božjemu domu uz klicanje i hvalospjeve svečanoga mnoštva.
5 Zašto si žalosna, moja dušo, što uzdišeš u meni? Čekaj Boga, jer ga još slavim, mojega Spasitelja i Boga.
6 Žalosna je u meni moja duša kad se spomenem tebe iz zemlje jordanske i svetišta iz niskoga pogorja.
7 Bezdan doziva bezdan šumom tvojih slapova, svi tvoji valovi i tvoje vode prelaze preko mene.
8 Danju šalje Gospodin svoju milost, noću je njemu moja pjesma, molitva k Bogu mojega života.
9 Tužim se Bogu, hridini svojoj: "Zašto si me zaboravio? Zašto idem žalostan dok me neprijatelj muči?"
10 Kroz mozak i kosti ide mi poruga mojih tlačitelja, dok me pitaju svaki dan: "Gdje je tvoj Bog?"
11 Zašto si žalosna, moja dušo, i što uzdišeš u meni? Uzdaj se u Boga, jer ga još slavim, mojega spasitelja i Boga.

43 Dosudi mi pravo, o Bože, i raspravi moju parnicu sa zlobnim ljudima; od lažljivaca i zlikovaca izbavi me.
2 Jer si ti Bog koji me brani, zašto si me odbacio? Zašto idem žalostan dok me neprijatelj muči.
3 Pošalji svjetlo svoje koje štiti; neka me vodi i dovede na tvoju svetu goru, tvojem šatoru.
4 Htio bih pristupiti žrtveniku Božjemu, Bogu radosti i svojega veselja, i tebe slaviti uz citaru, o Bože, moj Bože.
5 Zašto si žalosna, moja dušo, što uzdišeš u meni? Uzdaj se u Boga, jer ga još slavim, mojega spasitelja i Boga.

44 Slušali smo, o Bože, svojim ušima, naši su nam očevi pripovjedili: u njihove dane učinio si sjajno djelo, u davne dane.
2 Svojom si rukom protjerao neznabošce, a njih si posadio, narode si iskorijenio, a njih si umnožio.
3 Jer nisu zadobili zemlje svojim mačem, niti im njihova mišica donijela pobjedu, nego tvoja desnica, tvoja mišica, svjetlo tvojega lica, jer si im ti bio sklon.
4 Ti si kralj moj, O Bože, koji si dao pobjede Jakovu.
5 Mi s Tobom rušimo na tlo svoje neprijatelje, s tvojom pomoću pogazimo svoje protivnike.
6 Jer neću da se pouzdam u svoj lûk, niti mi moj mač pomaže do pobjede.
7 Kad si ti nama dao pobjedu nad neprijateljima i posrami mrzitelje naše.
8 Zato ćemo se mi uvijek Bogom hvaliti; ime ćemo tvoje slaviti zauvijek.
9 Ali sad si nas posve odbacio i posramio nas, nisi išao s vojskama našim u boj.
10 Pustio si nas da izmaknemo pred neprijateljima, neprijatelji naši odnijeli su sebi plijen.
11 Dao si nas kao ovce na klanje, rasijao nas među neznabošce.
12 Prodao si svoj narod u bescjenje i nisi se obogatio njihovim utrškom.
13 Postavio si nas za porugu susjedima našim, da nam se rugaju i smiju oni, koji su okolo nas.
14 Načinio si od nas priču među narodima; gledajući nas, ljudi mašu glavom.
15 Pred očima stoji mi uvijek ta sramota, stid mi je pokrio lice,
16 od vike rugača koji psuje, od pogleda neprijatelja koji žeđa za osvetom.
17 Sve nas je ovo snašlo, a mi ipak nismo tebe zaboravili i tvojemu zavjetu se nismo iznevjerili.
18 Srce naše nije izmaklo, niti korak naš ostavi stazu tvoju.
19 Ti si nas ipak razbio na mjestu čagalja i pokrio nas sjenom smrti.
20 Kad bismo zaboravili ime svojega Boga, ili

svoje ruke podizali tuđem bogu,
21 zar ne bi to pronašao Bog, koji poznaje najtajnije misli srca?
22 Eto, dave nas zbog tebe svaki dan, s nama postupaju kao s ovcama klanicama.
23 Ustani. Što spavaš, Gospodine? Probudi se. Ne odbacuj nas vječno.
24 Što kriješ svoje lice, i zaboravljaš našu nevolju i našu muku?
25 Jer se prignula naša duša do praha; naše tijelo prianja za tlo.
26 Digni se. Dođi nam u pomoć, izbavi nas zbog svoje milosti.

45 Od ljupke riječi igra moje srce; pjesmu svoju tebi pjevam, o kralju, moj jezik neka je pisaljka hitroga pisara.
2 Lijep si ti, ljepši od sinova ljudskih; milina se razlila na usnama tvojim, jer te je blagoslovio Bog zauvijek.
3 Pripaši svoj mač uz bokove, junače, svoju sjajnu obranu.
4 U dobar čas, sjedi na kola kao branitelj vjernosti, siromaštva, pravice. Tvoja desnica neka pokaže sjajna djela.
5 Tvoje su strijele oštre—narodi ti postaju podložni—one se zabadaju usred neprijatelja kraljevih.
6 Prijestolje tvoje, o Bože, stoji zauvijek i vječno; žezlo kraljevstva tvojega: žezlo pravice.
7 Ljubio si pravicu i mrzio opačinu: zato te je pomazao Bog, tvoj Bog, uljem radosti pred tvojom braćom.
8 Smirnom, alojem, kasijom mirišu sve tvoje haljine, iz dvorana od bjelokosti razveseljuju te zvuci žica.
9 Tvoja počasna pratnja su kraljeve kćeri; s desne ti strane stoji kraljica, sjajna u ofirskom zlatu.
10 Čuj kćeri, pogledaj i prigni svoje uho: zaboravi svoj narod i očinski dom svoj.
11 Kralj žudi ljepotu tvoju, jer je on Gospodin tvoj: njemu se pokloni.
12 Narod tirski tebi čestita s najbogatijim darovima u narodu.
13 Kći kraljeva korača unutra u punom sjaju: haljina njezina zlatom izvezena.
14 U haljini iskićenoj vode ju kralju, za njom djevojke, drugarice njezine, privode k tebi.
15 Vode ih veselo i radosno ulaze u kraljev dvor.
16 Mjesto tvojih otaca bit će ti sinovi, postavljaš ih vladarima po cijeloj zemlji.
17 Učinit ću da se tvoje ime spominje u svim naraštajima, zato će te narod slaviti u vijeke vjekova.

46 Bog nam je utočište i utvrda, pomoćnik spreman u nevoljama.
2 Zato neka nas ne hvata strah i kad bi se zemlja potresla i kad bi se prevalile gore u srce mora,
3 da bi bučila i kipjela njegova voda, da bi se tresle gore od njegove sile.
4 Rijeka—pritoci njezini vesele grad Božji, sveto mjesto, šator Svevišnjega.
5 Bog prebiva u njemu, ne može se poljuljati, pomoć je njegova Bog kad sviće zora.
6 Narodi se pobunili, zaljuljala se kraljevstva; on pusti da zagrmi glas njegova groma i već zadrhta zemlja.
7 Gospodin vojska s nama je, utočište je nama Bog Jakovljev.
8 Dođite i vidite djela Gospodinova: silne stvari učini na zemlji.
9 Prekida do na kraj zemlje rat, lomi lūkove, prelama koplja, izgara kola vatrom.
10 Prestanite i spoznajte da sam ja Bog. Slavit će me među narodima i uzvisivati na zemlji.
11 Gospodin vojska s nama je, utočište je nama Bog Jakovljev.

47 Svi narodi, zapliešćite rukama, kličite Bogu glasom radosnim.
2 Jer je Gospodin, Svevišnji, strašan; kralj velik nad svim svijetom.
3 Podloži nam narode, prisili plemena pod noge naše.
4 Odredi za nas našu baštinu, krasotu Jakovljevu koju ljubi.
5 Uzlazi Bog uz klicanje, Gospodin uz glas truba.
6 Pjevajte Bogu, pjevajte, pjevajte našem kralju, pjevajte.
7 Jer je Bog kralj sve zemlje, pjevajte krasnu pjesmu.
8 Bog kraljuje nad narodima, Bog sjedi na svetom prijestolju svojem.
9 Vladari naroda skupili se, kao narod Boga Abrahamova. Jest, Božji su vladari zemlje: On je veoma uzvišen.

48 Velik je Gospodin i svake slave dostojan u gradu našega Boga, na svojoj svetoj gori.
2 Krasno se ističe radost cijele zemlje: Gora Sion, vrhunac na sjeveru, grad moćnoga kralja.
3 Bog se u njegovim dvorima objavio kao jaka tvrđava.
4 Jer eto: kraljevi su se skupili, došli su ovamo zajedno.
5 Čim su vidjeli, zapanjili se i zbunjeni pobjegli.
6 Trepet ih ondje obuzeo, bol kao u žena kad rađaju.
7 Ti si vjetrom istočnim razbio lađe taršiške.
8 Kako smo čuli, tako smo sad vidjeli: u gradu stoji Gospodin vojska, u gradu naš Bog, Bog čini da vječno postoji.
9 Sjećamo se, o Bože, tvoje dobrote usred tvojega doma.
10 Kao tvoje Ime, o Bože, tako neka dopire tvoja slava do krajeva zemlje; pravde je puna tvoja desnica.
11 Tomu se veseli Gora Sion, kliču kćeri Judine zbog tvojih presuda.
12 Prođite oko Siona, obiđite ga, izbrojte kule njegove.
13 Pogledajte dobro njegove bedeme, promotrite njegove dvorce, onda možete navješćivati budućem naraštaju:
14 "Jer to je Bog, naš Bog zauvijek i vječno; On će nas voditi do smrti."

49 Čujte ovo, svi narodi, svi stanovnici zemaljski, poslušajte.
2 Djeco puka, sinovi knezova, bogati i siromasi zajedno.
3 Moja usta govore istinu, razboritost je osjećaj mojega srca.
4 Prignut ću svoje uho k jednoj priči, uz citaru ću riješiti svoju zagonetku.
5 Čega da se bojim u dane nesreće kad me zloba mojih neprijatelja opkoli?
6 Oni se oslanjaju na svoj posjed i hvale se velikim bogatstvom svojim.
7 Ali ne može čovjek samoga sebe otkupiti niti platiti otkup Bogu za sebe.
8 Previsoka je cijena za njegov život, ne dotječe do vijeka,
9 pa da živi zauvijek i da ne treba nikada pogledati u grob.

10 On vidi kako i mudri umiru, i bezumnik kao živ-
otinja gine, i kako drugi ostavljaju svoje dobro.
11 Grob je zauvijek njihov dom, svim naraštajima
njihov stan, makar su i zemlje nazvali imenom svo-
jim.
12 Čovjek, sa svim svojim sjajem, nema opstanka,
sličan je stoci koja se smakne.
13 To je sudbina onih koji su puni preuzetnosti, to
je svršetak onih koji se hvale zadovoljstvom.
14 Kao ovce gone se oni u svijet mrtvih: smrt će ih
pasti; pravednici im zapovjedaju ujutro; postojanje
njihovo propada u kraljevstvo mrtvih, daleko od
njihove postojbine ondje gore.
15 Ali dušu će moju Bog otkupiti iz šaka svijeta
mrtvih, on me prima.
16 Zato se ne žalosti kad se tko obogati, kad se
umnoži sjaj njegove kuće.
17 Jer kad umre, ne ponese ništa, bogatstvo nje-
govo ne može ga slijediti.
18 Makar se netko u životu sretnim slavio: "Slavit
će te, jer je dobro išlo tebi.",
19 On mora ipak u četu svojih otaca, nikada više
neće gledati bijeloga dana.
20 Čovjek koji živi u sjaju, a nije razuman, sličan je
stoci koja ugiba.

50 Bog nad bogovima, Gospodin, govorio je,
dozivao je zemlju od sunčanoga istoka do
zapada.
2 Sa Siona zablista Bog, kruna ljepote.
3 On dolazi, naš Bog, ne može šutjeti, pred njim
oganj proždirao, oko njega šum silan šumio.
4 Dozivao nebesa odozgor i zemlju da sudi svojem
narodu:
5 "Skupite mi moje sluge, koje su napravile zavjet
sa mnom na žrtvi."
6 Nebesa oglase presudu njegovu, da Bog vrši
svoju službu sudačku.
7 "Slušaj, moj narode, ja ću govoriti, tebe ću,
Izraele, opomenuti. Ja sam Bog, tvoj Bog.
8 Ne karam te za žrtve tvoje, žrtve paljenice tvoje
gore stalno preda mnom.
9 Ne trebam bikova iz tvoje staje, niti jaraca iz tvojih
torova.
10 Jer je moja svaka zvijer u šumi i stoka na plani-
nama na tisuće.
11 Poznajem svaku pticu na gorama što se miče u
poljima, moja je svojina.
12 Da bih ogladnio, ne bih ti to rekao, jer moj je
svijet i sve što ga ispunja.
13 Zar ću jesti meso bikova i piti krv jaraca?
14 Hvalu prinesi Bogu kao žrtvu zahvalnu; ispuni
Svevišnjemu svoje zavjete.
15 Prizovi me u dan nevolje, onda ću te izbaviti, a
ti ćeš me slaviti."
16 A bezbožniku je rekao Bog: "Zašto tumačiš
moje zakone i nosiš moj zavjet u ustima?
17 A sam mrziš moj nauk, mojim riječima okrećeš
leđa.
18 Kad si vidio lupeža, postao si mu prijatelj i s
preljubnicima općio si.
19 Usta si svoja pustio da govore zlo, tvoj je jezik
pleo prijevare.
20 Sjediš i govoriš protiv svojega brata, ogovaraš
sina svoje majke.
21 Ti si to činio, i zar sam ja morao šutjeti? Mislio si
da sam ja kao ti, ali sad te karam i stavljam ti to pred
oči.
22 Shvatite ovo, vi koji zaboravljate Boga, inače
rastrgat ću vas u komade, i neće biti nikoga da vas
spasi:
23 tko prinosi žrtvu hvale, taj štuje mene; čiji je
život besprijekoran, tomu pokazujem spasenje
Božje."

51 Smiluj mi se, o Bože, po milosrđu svojem, po
velikom milosrđu svojem uništi grijehe moje.
2 Posve me operi od mojih zlodjela, od mojega
grijeha očisti me.
3 Jer ja znam zločin svoj, krivnja moja uvijek mi je
pred očima.
4 Tebi, tebi sam samo sagriješio; što je pred To-
bom bilo zlo, to sam učinio, tako da se ti pokazuješ
pravedan u presudi svojoj, čist stojiš u sudu svo-
jem.
5 Jer gle, rođen sam u grijehu, i u grijehu me je
začela moja majka.
6 Gle, ti tražiš čistoću srca; udijeli nutrini mojoj
mudrost.
7 Poškropi me hisopom da se očistim; operi me i bit
ću bjelji od snijega.
8 Daj mi da okušam radost i veselje, da se razves-
eli moje tijelo kojega biješ.
9 Zastri svoje lice od mojih grijeha i uništi sva moja
zlodjela.
10 Srce čisto stvorio mi, o Bože, duh pravi obnovi
u meni.
11 Ne odbacuj me od svojega lica, svojega sve-
toga Duha ne uzimaj od mene.
12 Daj da ponovno iskusim radost tvojega
spasenja, daj me okrijepi u duhu dragovoljnom.
13 Onda ću pokazati bezbožnicima tvoje putove,
da se grješnici obrate k tebi.
14 Izbavi me od krvi, o Bože, Bože mojega spase-
nja. Onda će moj jezik glasno slaviti milost tvoju.
15 Gospodine, otvori moje usne, i usta će moja
navješćivati hvalu tvoju.
16 Žrtava nisi htio, a htio sam ti ih dati; žrtve paljen-
ice tebi se ne mile.
17 Žrtve što su Bogu ugodne, skrušen je duh, srce
skrušeno i poniženo, o Bože, ti to nikada ne
prezireš.
18 Čini dobro na Sionu u svojoj naklonosti i podigni
zidove Jeruzalema.
19 Onda će ti ugodno biti sa pravednim žrtvama:
žrtvama paljenicama, cijelim žrtvama; onda će se
stavljati junci na žrtvenik tvoj.

52 Silniče što se hvališ zloćom: "Milost Božja
traje uvijek."
2 Nepravdu izmišlja tvoj jezik, on je kao oštar nož,
ti kovaču varke.
3 Voliš više zlo nego dobro, više laž nego prave-
dan govor.
4 Voliš sve riječi što rađaju zlo, ti jeziče pun varke.
5 Zato će te i Bog uništiti zauvijek, iščupat će te,
izbacit će te iz šatora, iskorijenit će te iz zemlje
živih.
6 Pravednici će to gledati i zgrozit će se, i onda će
mu se rugati:
7 "Gle čovjeka koji nije tražio svoje utočište u
Bogu. Gradio je na veličini svojega bogatstva,
prkosio je svojom zloćom."
8 A ja sam kao zelena maslina u kući Božjoj; ja
stavljam uzdanje svoje u milosrđe Božje uvijek i
zauvijek.
9 Slavit ću te vječno, jer ti si to učinio i navješćivat
ću tvoje dobrostivo Ime, pred licem tvojih svetih.

53 Luđaci misle u sebi: "Nema Boga." Pokva-
rena su njihova djela, počinili su gadna zlo-
djela; nema ni jednoga koji je činio dobro.
2 Bog gleda s neba na djecu čovječju, da vidi tko je
razuman, tko traži Boga.

3 Ali su ovi zašli, svi se pokvarili, nema ga koji je činio dobro, nema ni jednoga.
4 Zar da ne bi morali činiti okajanje svi, koji su činili zlo, koji su jeli moj narod kao kruh, koji nisu častili Gospodina?
5 Jedanput će oni zadrhtati od tjeskobe, gdje nema razloga za drhtanje, jer će Bog razasuti kosti neprijatelja; ti ćeš ih posramiti, jest, Bog će ih zabaciti.
6 O da bi došlo sa Siona spasenje Izraelu. Kad Gospodin okrene sudbinu svojega naroda, onda neka kliče Jakov, onda neka se veseli Izrael.

54 O Bože, imenom svojim spasi me i jakošću svojom pribavi mi pravo.
2 Uslišaj, o Bože, moju molitvu i čuj riječi mojih usta.
3 Jer pakosni ustaju protiv mene, okrutni rade mi o glavi; straha Božjega ne poznaju.
4 Ali gle, Bog je pomoćnik moj, Gospodin je potpora životu mojemu.
5 On će naplatiti mojim neprijateljima za njihovo zlo, smaknuti ih tvojom istinom.
6 Onda ću ti radosno prinositi žrtvu, navješćivat ću, Gospodine: "Ime je tvoje dobrostivo.
7 On me je izbavio iz svake pogibelji; moje oko gleda dolje na moje neprijatelje."

55 Poslušaj o Bože, moju molitvu i ne skrivaj se mojem vapaju.
2 Pazi na mene i daj mi odgovor. U svojem jadu lutam okolo, smeten sam,
3 zbog prijetnja neprijatelja i vike bezbožnika, jer dižu na mene zlo i u gnjevu me progone.
4 Srce mi se grči u grudima, spopadaju me strahovi smrti.
5 Strah i trepet nasrću na mene, groza se svaljuje na mene.
6 Onda želim: "Da bih imao krila golubinja, odletio bih odatle i mir bih našao.
7 Jest, daleko bih odletio u daljinu, pustinja bi mi bila postojbina.
8 Utočište bih brzo potražio sebi od bijesa bure, od vihora."
9 Upropasti ih, Gospodine, smeti im jezik, jer vidim nasilje i svađu u gradu.
10 Oni ga okružuju danju i noću kao svoje vlastite zidove, unutra vladaju zlodjela i nevolja,
11 Usred njega bezbožna djela, s trga njegova ne odlazi tlačenje i lukavstvo.
12 Jest, nije neprijatelj koji me tako grdi —to bih podnio, i da udara na mene mrzitelj moj, ja bih se sakrio od njega.
13 Ne, ti si čovjek kao ja, moj prijatelj, moj pouzdanik.
14 S kojim sam pouzdano općio, u povorci svečanoj hodio u Božji dom.
15 Neka ih dostigne smrt, neka živi siđu u podzemni svijet, jer je kuća njihova, njihovo srce puno zloće.
16 A ja prizivam Boga, Gospodin će me spasiti.
17 Uvečer, ujutro i u podne tužit ću i uzdisati; On će čuti moj glas;
18 dušu će moju otkupiti za mir iz boja protiv mene, jer ih je mnogo bilo oko mene.
19 Bog će čuti, duboko će ih saviti, On koji stoluje od vijeka, jer se ne popravljaju, jer ne štuju Boga sa strahom.
20 Svaki stavlja svoju ruku na prijatelja, razbija savez svoj.
21 Glatka je njegova licemjerna riječ, ali mu je svađa u srcu, riječi su njegove blaže od ulja, ali su mačevi.
22 Baci na Gospodina brigu svoju, i On će te uzdržati; On neda da se pravednik ikada spotakne.
23 Ali ti, o Bože, ruši ih u grobnu jamu; ljudi puni krvi i prijevare ne sastavljaju polovice svojih dana. A ja se uzdajem u tebe.

56 Smiluj mi se o Bože, jer za mnom zijevaju ljudi; ratnici me svaki dan pritišću.
2 Moji neprijatelji rade mi o glavi; jest, mnogo ih je koji se bore protiv mene, o Svevišnji.
3 Ali neka je daleko od mene da ih se bojim, jer u tebe se uzdajem.
4 U Boga čijom se riječi dičim, u Boga se uzdajem, ne bojim se što mi mogu učiniti ljudi?
5 Svaki dan preokreću moje riječi, sve misli njihove idu na zlo protiv mene.
6 Skupljaju se, zasjede mi postavljaju na pete moje, jer ml rade o glavi.
7 Uz takvu zloću da izmaknu, u gnjevu sruši narode, o Bože.
8 Izbrojio si dane nevolje moje, suze moje skupi u svoj mijeh, u torbu svoju unutra.
9 U dan kad te zovnem moraju se moji neprijatelji okrenuti, pobjeći; u to sam uvjeren: Bog je za mene.
10 U Boga čijom se riječi dičim, u Gospodina čijom se riječi dičim,
11 u Boga se uzdajem, ne bojim se što mi mogu učiniti ljudi?
12 O Bože, dugujem ti što sam zavjetovao; žrtvu hvale prinijet ću ti,
13 ako izbaviš od smrti moju dušu, od pada moje noge, da idem pred Bogom u svjetlosti života.

57 Smiluj se meni, o Bože, smiluj mi se, jer se u tebe uzda moja duša; u sjenu tvojih krila ja ću se sakriti dok zlo ne mine.
2 Vapijem k Bogu Svevišnjemu, k Bogu koji brani moju stvar.
3 On neka mi pošalje pomoć s neba, jer mi se progonitelj moj ruga. Bog neka dade svoju milost i vjernost.
4 Moja duša prebiva među ljutim lavovima, među ljudima kojima su zubi koplja i strijele, kojima je jezik mač oštar.
5 Iznad nebesa pokaži svoje veličanstvo, o Bože, sjaj tvoj neka napuni sav svijet.
6 Namjestili su zamku nogama mojim, ali me je on držao daleko, iskopali su preda mnom jamu, ali su oni sami pali u nju.
7 Utješeno je moje srce, o Bože, utješeno je moje srce, pjevat ću i svirat ću.
8 Probudi se, moja dušo. Probudi se, harfo i citaro, hoću da probudim bijelu zoru.
9 Tebe ću slaviti među narodima, o Gospodine, tebi ću svirati među neznabošcima.
10 Jer je uzvišena do nebesa tvoja milost, tvoja vjernost do oblaka.
11 Iznad nebesa pokaži svoje Veličanstvo, o Bože, tvoj sjaj neka napuni cijeli svijet.

58 Vi suci, govorite li još uistinu pravo? Izričete li pravednu presudu ljudima?
2 Ah ne, vi radite, a srce vam je puno zloće, puštate slobodu svojem opakom djelu u zemlji.
3 Već od utrobe majčine zastranjuju bezbožnici, već od utrobe majčine tumaraju lašci.
4 Imaju otrov kao otrov zmijin, kao gluha ljutica što zatiskuje sebi uho,
5 da ne čuje glasa čarobnjaka ni glasa vračara

vješta vračanju.
6 O Bože, polomi im zube u ustima. O Gospodine,
razbij čeljusti lavićima.
7 Neka prođu kao prolivena voda, neka propadnu
kao trava što vene.
8 Kao puž što se rastoči u sluzi, kao nedonošče
koje nikad ne vidi sunca.
9 Još prije nego vaši lonci osjete potpaljeno trnje, i
sirovo i nagorjelo neka raznese vihor srdžbe.
10 Razveselit će se pravednik kad vidi osvetu,
oprat će noge u krvi bezbožnikovoj.
11 Onda će ljudi reći: "Eto, isplati se biti pobožan.
Ima još Bog koji sudi na zemlji."

59 Izbavi me od mojih zlih neprijatelja, o Bože,
zaštiti me od mojih tlačitelja.
2 Otrgni me od zločinaca, sačuvaj me od krvopija.
3 Jer evo, o glavi mi rade, već drski navaljuju na
mene, a na meni nema krivnje, nema grijeha, Gos-
podine.
4 Nema na meni nikakva zlodjela, a oni nasrću i
oružaju se; ustani, dođi mi u pomoć i gledaj.
5 Jest, ti, o Gospodine, Bože vojska, Bože Izra-
elov, ustani i pohodi sve neznabošce, ne štedi lu-
kavih klevetnika.
6 Uvečer dolaze opet, laju kao psi, skitaju se gra-
dom.
7 Gledaj, oni grde svojim ustima, usne su njihove
kao mačevi: "Tko može to slušati?"
8 Ali ti, o Gospodine, ti ćeš im se nasmijati; ti se
podsmijevaš svim tim neznabošcima.
9 Tebi ću pjevati, moj braniču, jer Bog je meni
utočište.
10 Milošću svojom dolazi mi moj Bog u susret; pro-
tivnike moje daje mi Bog za nasladu očiju.
11 Ali ih ne davi da to ne zaboravi moj narod, razbij
ih svojom snagom; sruši ih na tlo, o Gospodine, ti
štite naš.
12 Za grijeh njihovih usta, za riječi jezika njihova
neka se uhvate u oholosti svojoj, za kletvu i laž koju
govore.
13 Uništi ih u svojem gnjevu, iskorijeni ih da ih
nema, neka spoznaju da Bog vlada u Jakovu sve
do krajeva zemaljskih.
14 Uvečer dolaze opet, laju kao psi, skitaju se gra-
dom.
15 Tumaraju okolo za hranom i mrmljaju ne nasit-
ivši se.
16 A ja ću pjevati jakost tvoju, rano ujutro kličući
slaviti milost tvoju, jer si mi bio utočište, u dan ne-
volje moja obrana.
17 Tebi ću pjevati, o moj braniču, jer mi je Bog
utočište, moj milostivi Bog.

60 Ti si nas odbacio, o Bože, rasuo nas: razgnjevio
si se, na bijeg nas prisilio; vrati nas i obnovi.
2 Uzdrmao si zemlju, rastrgao ju; stegni njezine
pukotine jer se drmaju.
3 Sa svojim narodom postupao si veoma tvrdo,
napojio si nas opojnim vinom.
4 Dignuo si zastavu protiv svojih pobožnika, tako
da su pobjegli
5 Da se sad izbave prijatelji tvoji, pruži svoju desni-
cu i čuj nas.
6 Ovako je rekao Bog u svetosti svojoj: "Kličući
pobjedonosno razdijelit ću Šekem, izmjerit ću
dolinu Sukot.
7 Moj je Gilead, moj je Manaseh, Efraim je obrana
moje glave, Juda vladarski štap moj.
8 Moab je moja posuda u kojoj se umivam, Edomu,
bacam moju obuću; ti, Filistejo, zavjeri se meni."
9 Tko će me odvesti u tvrdi grad, tko će me povesti
u Edom?
10 Zar ne ti, o Bože, koji si nas odbacio, koji nisi
išao s našim četama, o Bože?
11 Ah, daj nam pomoć pred neprijateljem, jer je
pomoć ljudska ništava.
12 S Bogom ćemo pobijediti; on će zgaziti naše
neprijatelje.

61 O Bože, usliša moj vapaj i čuj molitvu moju.
2 S kraja zemlje vičem k tebi klonulim
srcem; izvedi me na hridinu odviše visoku.
3 Jer si ti moje utočište, tvrda kula pred neprijate-
ljem.
4 U šatoru tvojem hoću prebivati zauvijek, sakriti
se pod krovom tvojih krila.
5 Jer si ti, o Bože, uslišao zavjete moje, i dao mi
baštinu onih koji te se boje,
6 Dodaj dane k danima kraljevim, njegove godine
produži kroz mnoge naraštaje.
7 Neka stoluje zauvijek pred Bogom; zapovjedi
milosti i vjernosti neka ga čuvaju.
8 Onda ću uvijek pjevati tvojem Imenu, svoj zavjet
dan za danom vršiti.

62 Samo u Bogu počiva tiho duša moja, od
njega mi dolazi spasenje.
2 On je jedini moja Hridina i moje spasenje, moja
obrana da se nikada ne pomaknem.
3 Dokle ćete napadati čovjeka, vi svi, da ga ubi-
jete? Kao nagnuti zid i trošnu ogradu.
4 Zaista, to im je na umu, da ga sruše s njegove
visine; oni ljube laž, svojim ustima blagoslivljaju, a
u svojem srcu psuju.
5 Samo u Bogu počiva tiho moja duša, jer mi od
njega dolazi nada.
6 On je jedini moja Hridina i moje spasenje, moja
obrana da se nikada ne pomaknem.
7 U Boga je moje spasenje i moja slava; tvrdu hrid-
inu svoju, svoje utočište nalazim u Bogu.
8 Ti narode, uzdaj se uvijek u njega. Izlijevajte pred
njim svoja srca; naše je utočište Bog.
9 Djeca su čovječja samo dah, sinovi su gospodski
samo varka; da stanu na vagu, svi skupa lakši su
od daha.
10 Ne oslanjajte se na nasilje. Ne stavljajte praznu
nadu na otimačinu. Kad raste imetak, neka za
njega ne prione srce.
11 Jedanput je rekao Bog o tom, dvaput sam to
čuo: da je moć u tebe, Bože.
12 I da tebi pripada milost, o Gospodine, jer ti sva-
komu plaćaš po njegovim djelima.

63 O Bože, ti si moj Bog: tebe tražim; Tebe je
žedna moja duša, za Tobom čezne moje ti-
jelo u zemlji okorjeloj, suhoj, bezvodnoj.
2 Tako sam u svetištu pogledavao za Tobom, da
vidim tvoj sjaj, tvoju slavu.
3 Jer je tvoja milost više od života, tebi pjevaju
slavu moje usne.
4 Tako ću te hvaliti za svojega života, u tvoje Ime
podizati ću svoje ruke.
5 Kao sržju i salom nasitilo se moje srce, tebe slave
moja usta usnama punim klicanja.
6 Kad te se sjećam na svojoj postelji, kad u budnim
časima razmišljam o tebi.
7 Zaista, ti si pomoć moja; u sjeni tvojih krila ves-
elim se.
8 Moja se duša privija k tebi, tvoja me desnica pri-
hvaća.
9 A koji hoće da upropaste moju dušu, neka idu u
dubinu zemlje,
10 Neka izginu od mača, neka budu plijen šaka-

lima.
11 A kralj se raduje u Bogu, koji se zakleo njim,
neka kliče, jer će se stisnuti usta lašcima.

64 Čuj, o Bože, glas u jadu mojemu od strašnoga neprijatelja sačuvaj moj život.
2 Zaštiti me od namisli zlikovaca, od bjesnila zločinaca.
3 Koji oštre jezik svoj kao mač, zapinju na lūkove
svoje otrovne riječi kao strijele,
4 da iz potaje strijeljaju na pobožnoga; iznenada
ustrijele ga—i ne boje se.
5 Tvrdo zaključuju zlu odluku, dogovaraju se da
postave zamke, misle: "Tko će ih vidjeti?"
6 Samo misle na zločinstva, skrivaju lukavo izmišljeni naum; pamet i čovječje srce su duboki
bezdan.
7 Ali će ih pogoditi Bog svojom strijelom: iznenada
bit će ranjeni.
8 Srušit će ih njihov jezik, tko ih god onda pogleda,
bježat će od njih.
9 Sve ljude spopast će strah, govorit će djela
Božja, spoznat će upravljanje njegovo.
10 Pravednik će se veseliti u Gospodinu, uzdat će
se u njega. Hvalit će se svi čestita srca.

65 Tebi, o Bože na Sionu, pripada hvalospjev; tebi neka se izvršuju zavjeti.
2 O ti uslišatelju molitava, k tebi neka se utječe
svako tijelo.
3 Teško me pritišće krivnja zlodjela, ali ti opraštaš
naše grijehe.
4 Blagoslovljen je onaj koga si izabrao da bude
blizu tebe, da prebiva u dvorima tvojim. Nasitimo
se dobrom tvoje kuće, svetoga doma tvojega.
5 Ti nas uslišaš u dobroti čudesnim djelima; ti o
Bože, Spasitelju naš; ti pouzdanje svih krajeva zemaljskih, do najdaljega žala,
6 koji tvrdo postavljaš gore svojom snagom,
opasan jakošću,
7 koji utišavaš morsku buku, bučne valove, bunu
naroda.
8 Sad zadršću pred znacima tvojim krajnji stanovnici zemlje, sad napuniš klicanjem istok i zapad.
9 Ti si blagoslovio zemlju, zalio si je i bogato napunio potokom Božjim punim vode, daješ da joj
uspijeva žito, tako si je opremio.
10 Brazde si njezine napojio, njezine grude
namočio si kišnim kapljama razmekšao, usjeve joj
u rastu blagoslovio.
11 Tako kruniš godinu svoje dobrote; i tvoje staze
teku obilnošću.
12 Padaju na pašnjake po pustinji, brežuljci se
opasuju radošću;
13 odijevaju se livade stadima, doline su
pokrivene žitom; vesele se i pjevaju.

66 Kliči radosno Bogu, sva zemljo.
2 Pjevajte hvalu njegovu slavnom Imenu,
dajte da glasno odjekne njegova hvala.
3 Recite Bogu ovako: "Kako su strašna tvoja djela.
Zbog velike moći tvoje moraju ti se pokloniti sami
tvoji neprijatelji.
4 Sva zemlja neka se pokloni tebi; neka ti hvalu
pjeva, tvojem Imenu hvalu pjeva." Selah.
5 Dođite i gledajte djela Božja: strašno je kod ljudi
djelovanje njegovo.
6 More je pretvorio u suhu zemlju; preko rijeke su
prošli nogom, zato ćemo se veseliti u njemu.
7 Vječno vlada u moći svojoj; njegove oči ispituju
narode da se ne uzvisuju buntovnici.
8 Blagoslivljajte, narodi, našega Boga, dajte da
glasno odjekne hvala njegova.
9 On našu dušu drži na životu, neda da se posklizne noga naša.
10 Ti si nas kušao, o Bože, čistio si nas kao što se
čisti srebro;
11 uveo si nas u zamku, stavio si breme na leđa
naša.
12 Dao si da ljudi idu preko nas; morali smo
prolaziti kroz oganj i vodu; ipak si nas doveo u slobodu.
13 Sa žrtvama stupam u tvoju kuću, da ti izvršim
svoj zavjet,
14 Kojega izreknu moje usne i obećaju u nevolji
moja usta.
15 Od pretilih ovaca prinosim ti žrtve paljenice s
kâdom ovnujskim; junad i jarad spremam ti.
16 Dođite i čujte, vi svi koji se Boga bojite pripovijedam što je učinio mojoj duši.
17 Zavapio sam k njemu ustima, zahvalna pjesma
već pod jezikom.
18 Da sam nosio u svojem srcu bezakonje, nikad
me ne bi uslišao Gospodin.
19 Ali je Bog čuo, primio je glasno moje moljenje.
20 Neka je blagoslovljen Bog koji mi nije odbio
moju molitvu, niti uzeo svoju milost od mene.

67 Budi nam milostiv, Bože, i blagoslovi nas, obasjaj nas svojim licem.
2 Neka se na zemlji upoznaju tvoji putovi, po svim
narodima tvoje spasenje.
3 Neka te slave narodi, o Bože, onda te slave svi
narodi.
4 Sav će se svijet radovati i veseliti što ti pravedno
vladaš nad narodima, upravljaš narode na zemlji.
5 Neka te slave narodi, o Bože, onda te slave svi
narodi:
6 Onda će zemlja dati svoj rod, onda će nas blagosloviti Bog, naš Bog.
7 Bog će nas blagosloviti. Neka se njega boje svi
krajevi zemaljski.

68 Ustaje Bog, njegovi se neprijatelji rasipaju. Na pogled njegov bježe mrzitelji njegovi.
2 Kao što se dim rasprši, tako ih ti raspršiš; kao što
se vosak rastopi od ognja, tako izginu bezbožnici
pred Bogom.
3 A pravednici se vesele i raduju pred Bogom i kliču
od radosti.
4 Pjevajte Bogu, pjevajte hvalu imenu njegovu.
Poravnajte put onomu koji ide na oblacima, Gospodin mu je ime—kličite mjemu.
5 Otac je siromasima i zaštitnik sirotama Bog u
svetom stanu svojemu.
6 Bog daje zapuštenima naselje, sužnje izvodi na
slobodu, a buntovnici ostaju u pustoši.
7 Kad si išao pred svojim narodom, o Bože, kad si
koračao kroz pustinju,
8 zemlja se tresla, nebesa su se rastapala pred
Bogom, Sinaj se tresao pred Bogom, pred Bogom
Izraelovim.
9 Kišu si darova izlijevao, o Bože, na svoju baštinu,
i kad je iznemogla, ti si je krijepio.
10 Gdje se nastanilo tvoje stado, ondje si se brinuo
dobrostivo, o Bože, za siromahe.
11 Gospodin je ispunio obećanje svoje, pobjedni
glasnici došli su u mnogobrojnim redovima:
12 "Kraljevi vojska bježe i bježe, gospodarica kuće
dijeli plijen."
13 Kad taborite među ovčjim pleterima, slični ste
golubinjim krilima, srebrom pokrivena, i na njihovo
mahanje, sjajno kao zlato."
14 Kad Svemoćni razaspe ondje kraljeve, onda

kao da pada snijeg na Salmon.
15 Božja je bašanska gora; puna je brežuljaka bašanska gora:
16 Što gledate tako poprijeko, gore pune brežuljaka, na goru koju je izabrao Bog sebi za prebivalište? Jest, ondje će prebivati Gospodin zauvijek.
17 Kola Božjih ima tisuće tisuća, Gospodin je došao od Sinaja u Sveto Mjesto:
18 Uzašao si na visinu, doveo sobom roblje, primio darove od ljudi, pa i nepokorni prebivaju uz Boga, Gospodina.
19 Blagoslovljen neka je Gospodin. Svaki dan nosi nas Bog, naš Spasitelj.
20 Bog nam je Bog pomoćnik; u Boga, Gospodina, ima još izlaza iz smrti.
21 Jest, Bog gnječi glavu svojom neprijateljima, kosmato tjeme što hodi u krivnji.
22 Gospodin je rekao: "Iz Bašana ću ih dovesti, dovest ću ih iz dubina mora,
23 da ih tvoja noga zdrobi u krvi, da jezik tvojih pasa ima svoj dio od neprijatelja."
24 Vidjeli su oni, o Bože, svečani ulazak tvoj, ulazak mojega Boga, mojega kralja, u svetište.
25 Pjevači idući naprijed, za njima svirači, u sredini djevojke s bubnjićima:
26 U zborovima slavili su Boga, Gospodina, oni iz vrela Izraelova.
27 Ondje ide Benjamin, najmlađi, vođa njihov, grupa vladara Judinih, glavari Zebulunovi, glavari Naftalijevi.
28 Bože, podigni svoju moć. O Bože, uzdrži što si učinio za nas,
29 Zbog svojega doma u Jeruzalemu kraljevi ti prinose darove.
30 Straši zvijer iz trstike, krdo bikova, telad naroda. Sruši one koji se raduju srebru; rasprši narode koji vole ratove.
31 Iz Egipta će doći knezovi, Kuš će dignuti svoje ruke k Bogu.
32 Kraljevstva zemaljska, slavite Boga; hvalu pjevajte Svemoćnomu,
33 koji ide po nebu nad nebesima, iskonskim nebesima. Čuj, grmi svojim glasom, svojim jakim glasom.
34 Upoznajte Božju moć; nad Izraelom stoluje veličanstvo njegovo, njegova moć u oblacima.
35 O Bože, strašan više od svetišta svojega. Bog Izraelov koji daje moć i jakost on svojem narodu. Blagoslovljen neka je Bog.

69 Spasi me, o Bože, jer mi već dolaze vode do grla.
2 Propadam u dubokom glibu gdje nema više dna, tonem vodi u dubine, valovi me zalijevaju.
3 Iznemogao sam vičući, grlo mi se osušilo, oči mi se ugasile gledajući svojega Boga.
4 Ima više nego kose na mojoj glavi onih koji me mrze ni za što; jaki su moji neprijatelji koji me nepravedno progone: moram vraćati što nikada nisam oteo.
5 Ti, o Bože, znaš za bezumlje moje, krivnje moje nisu skrivene od tebe.
6 Nemoj da se postide u meni koji očekuju tebe, Svemoćni, o Gospodine vojska. Nemoj da se posrame u meni koji traže tebe, o Bože Izraelov.
7 Jer zbog tebe podnosim porugu, sramotno rumenilo pokriva moje lice.
8 Stranac postao sam svojoj braći, došljak sinovima svoje majke.
9 Jer revnost za tvoju kuću izjeda me i na mene pada grdnja tvojih pogrditelja.
10 Kad postim i gorko plačem, i to mi se prima samo za zlo.
11 Odjenem li vreću od kostrijeti mjesto haljine, postajem im za ruglo.
12 Koji sjede na vratima, govore o meni, i pijanice pripijevaju o meni.
13 Ali ja—ja vapijem k tebi o Gospodine, o Bože, u vrijeme milosti. Uslišaj me u svojoj velikoj milosti, i u svojoj moćnoj vjernosti.
14 Izvadi me iz gliba da ne propadnem, izbavi me od mojih mrzitelja i iz duboke vode.
15 Neka me bujica ne poplavi, neka me pučina ne proždre, neka se sklopi jama svojega ždrijela nada mnom.
16 Uslišaj me o Gospodine, jer je dobrostiva tvoja milost, okreni se k meni u bogatom milosrđu.
17 Ne skrivaj svojega lica od svojega sluge, u tjeskobi sam; brže me usliša.
18 Približi se mojoj duši i izbavi je, zbog mojih neprijatelja oslobodi me.
19 Ti znaš porugu moju, pogrdu moju, sramotu moju; svi moji neprijatelji tebi su pred očima.
20 Od muke cijepa se moje srce tako da očajavam; nadao sam se sažaljenju, ali uzalud, tješiteljima, ali ih nisam našao.
21 Pružaju mi žuč za jelo i u mojoj žeđi poje me octom.
22 Njihov stol neka im bude zamkom, njihova žrtvena gozba mrežom.
23 Neka im potamne oči da ne vide, neka im njihova bedra oslabe zauvijek.
24 Izlij na njih svoju jarost, plamen tvojega gnjeva neka ih dostigne.
25 Stan njihov neka opusti, u njihovim šatorima neka ne prebiva nitko.
26 Jer koga si ti porazio, toga oni još progone; govore o boli onih koje si ti pogodio.
27 Zlodjela za zlodjela im daj, ne daj da dođu do tvoje pravednosti.
28 Neka se izbrišu iz knjige života, s pravednicima neka ne budu zapisani.
29 A ja sam jadan i bolan, tvoja pomoć, Bože, neka me zaštiti.
30 Onda ću slaviti u pjesmi Ime Božje, veličati ga u hvali.
31 To će biti Gospodinu milije od bika ili junaca s rogovima i papcima.
32 Kad to vide patnici, vesele se; vi, koji tražite Boga, radujte se od srca.
33 Jer Gospodin čuje uboge i ne prezire svoje zarobljenike.
34 Nebo i zemlja pjevaju mu hvalu, more i sve što se miče u njemu.
35 Jer će Bog spasiti Sion, sazidat će Judine gradove, i ljudi će ondje stanovati i posjedovati.
36 Pleme njegovih sluga baštinit će ga; koji ljube njegovo Ime, prebivat će u njemu.

70 Požuri o Bože, spasiti me, dođi mi brzo u pomoć, o Gospodine.
2 Neka se postide i posrame svi koji mi rade o glavi. Neka uzmaknu i osramote se koji mi žele nesreću.
3 Sa stidom neka se vrate natrag koji mi dovikuju: "Ha, ha."
4 A neka se raduju i vesele u tebi svi koji traže tebe. Neka govore uvijek: "Velik je Bog.", koji ljube tvoje spasenje.
5 A ja sam bijedan i siromah, o Bože, priteci mi. Ti si moj pomoćnik i Spasitelj, o Gospodine, nemoj kasniti.

71 U tebe, o Gospodine, tražim utočište, ne daj da se ikada osramotim.

2 U svojoj dobroti izbavi, oslobodi me. Prigni milostivo k meni svoje uho, pomozi mi.
3 Budi mi zaštitna hridina, kamo da uvijek bježim. Zapovjedi moje spasenje, jer si mi ti hridina i utvrda.
4 O moj Bože, istrgni me iz ruke bezbožnika, iz ruke grješnika i nasilnika.
5 Jer si ti moje nadanje, o Gospodine Bože, moje pouzdanje od moje mladosti.
6 Od djetinjstva na tebe sam se oslonio, od utrobe majčine bio si moja obrana, tebi uvijek moj hvalospjev.
7 Kao čudo bio sam mnogima, jer si mi ti bio jak branik.
8 Usta su moja bila puna hvale tvoje, slave tvoje svaki dan.
9 U doba starosti nemoj me odbaciti; kad me izda snaga, nemoj me ostaviti.
10 Jer moji neprijatelji govore protiv mene; koji vrebaju moj život, dogovaraju se skupa
11 i govore: "Bog ga je ostavio, progonite ga i uhvatite, jer nitko ga ne može spasiti."
12 O Bože ne udaljuj se od mene, o moj Bože, priteci mi u pomoć."
13 Neka se postide i propadnu protivnici moji, neka spopadne stid i sramota one koji traže moju nesreću.
14 A ja ću se uvijek uzdati u tebe, svu tvoju slavu umnožavat ću.
15 Usta će moja navješćivati pravdu tvoju, svaki dan tvoje spasenje, jer u tom ja ne znam mjere.
16 Umrijet ću slaveći čudesa Svemoćnoga; slavit ću samo pravednost tvoju, Gospodine.
17 Od mladosti ti si me učio, Bože, i do sada navješćujem tvoja čudesa.
18 Zato me i u starosti ne ostavljaj, u staračkoj dobi, Bože, dok navijestim budućemu naraštaju moć tvoju, svima potomcima jakost tvoju.
19 Jest, o Bože, tvoja pravednost je veoma visoka; ti si učinio tako velike stvari, o Bože, tko je kao ti?
20 Ti nam dao doživjeti mnogu muku i nevolju; oživi nas opet. Izvedi nas opet iz bezdana zemaljskih.
21 Onda umnoži dostojanstvo moje i udijeli mi iznova utjehu.
22 Onda ću te slaviti uz harfu zbog vjernosti tvoje, o moj Bože, svirat ću ti u citaru, o Sveče Izraelov.
23 Radovat će se moje usne, jer tebi ću pjevati, i moja duša, koju si otkupio.
24 I jezik će moj svaki dan slaviti pravednost tvoju, kad stigne stid i sramota one koji traže moju nesreću.

72 O Bože, daj kralju svoju presudu i svoju pravednost sinu kraljevu.
2 On će pravedno suditi tvojem narodu i tvojim ubogima po pravici.
3 Neka bi gore donijele narodu mir i brežuljci pravdu.
4 Ubogima u narodu neka on pribavi pravicu, djeci ubogih neka pribavi pomoć, a nasilnika neka uništi,
5 dok je sunca i mjeseca kroz sve vaše naraštaje.
6 Neka dođe kao kiša na poljane, kao kaplje što rose zemlju.
7 U dane njegove neka procvate pravica i obilje mira dokle teče mjeseca.
8 Neka vlada od mora do mora, od rijeke do krajeva zemlje.
9 Pred njim će popadati stanovnici pustinje, njegovi neprijatelji će se prignuti do zemlje.
10 Taršiški kraljevi i otoci će donijeti darove, a kraljevi od Šebe i Sebe će donijeti poklone.
11 Svi kraljevi neka se prignu pred njim, svi narodi neka mu služe.
12 Jer će spasiti ubogoga koji vapije, potlačenoga i onoga koji nema pomoćnika.
13 On se smiluje slabima i ubogima i spasava život jadnima.
14 Iz pritiska i nasilja otkupljuje njihov život; u očima je njegovim njihova dragocjena krv.
15 Neka živi i dariva ga se zlatom iz Šebe; a oni neka se uvijek mole za njega i neka mu uvijek prose blagoslov.
16 U zemlji će biti izobilja žita, pa i na gorskim visinama; žito njezino šumi kao Lebanon, žetva njezina raste kao trava na polju.
17 U vijeke neka traje njegovo Ime. Dok sunce sije, neka traje njegovo Ime. Svi naraštaji neka se blagoslivljaju u njemu, svi narodi neka ga slave.
18 Blagoslovljen neka je Bog Gospodin, Bog Izraelov, koji čini čudesa, on jedini.
19 I blagoslovljeno neka je slavno njegovo Ime u vijeke. Sav svijet neka je pun slave njegove. Amen i Amen.
20 Kraj molitvama Davida sina Jesejeva.

73 Kako je dobar Bog Izraelu, onima koji su čista srca.
2 A meni umalo nisu poklekle noge, umalo se nisu poskliznuli moji koraci.
3 Jer sam se uzbunio zbog bezbožnika videći kako bezbožnici dobro žive.
4 Ne znaju oni za nevolju, zdravo i jako im je tijelo.
5 Ne kušaju boli drugih ljudi i ne muče se kao drugi ljudi.
6 Zato im je vrat obavijen ohološću kao ogrlicom, odjeveni su u nasilje kao u haljine.
7 Iz zla srca rađa se njihova zloća, prepuni se loših naslada.
8 Rugaju se i govore pakosno, i s visine silom se groze
9 Svoja usta dižu već i u nebesa a jezik njihov pruža se po zemlji.
10 Zato se narod obraća njima i ispija obilnu vodu njihove čaše.
11 Govore: "Ah, kako bi to znao Bog? Zar uopće ima znanja u Svevišnjega?"
12 Eto, tako je s bezbožnicima; nesmetano stalno umnožavaju bogatstvo.
13 I tako sam uzalud držao svoje čisto srce i badava prao u nevinosti svoje ruke.
14 Zato me svaki dan pogađalo zlo, svako se jutro iznova podizala bol moja.
15 Kad bih pomislio: "Govorit ću i ovako," zaista bih izdao naraštaj djece tvoje.
16 Onda sam počeo razmišljati da bih to razumio; ali je to bilo mučno u mojim očima,
17 dok sam najposlije ušao u tajnu Božju i vidio kako oni skončaju.
18 Jer ti ih postavljaš na sklizavo tlo i puštaš da se raspadnu u ruševine.
19 Kako su najedanput potamnjeli, nestalo ih, strahota ih upropastila.
20 Kao što slika sna iščezne kad se čovjek probudi, tako ti, Bože, razbiješ njihovu sliku kad ustaneš.
21 Zaista, kad je gorčina izjedala moje srce i bol oštro probadala moju nutrinu.
22 Onda sam bio kao živinče bez razbora; kao nijema stoka sam stajao pred Tobom.
23 Ali ipak ostao sam stalno kod tebe; ti si me bio prihvatio za desnu ruku.
24 Po svojem savjetu vodio si me i poslije ćeš me

odvesti u slavu.
25 A koga imam ja u nebu osim tebe? Ništa me više
ne veseli na zemlji.
26 Neka mi nestane tijela i srca, ostaje ipak još
Bog, branik mojega srca, baština moja zauvijek.
27 Jer evo, koji se udaljuju od tebe, idu u propast;
koji ostave tebe, ti ih sve uništiš.
28 A za mene je dobro blizina Božja; u Svemoćno-
ga Gospodina stavljam samo svoje uzdanje, da
opjevam sva tvoja djela.

74 Što nas odbacuješ, Bože, zauvijek; što pla-
mti tvoja srdžba na ovce tvoje paše?
2 Spomeni se svoje zajednice koju si stekao od
starine, koju si otkupio za narod svoje baštine,
Gore Siona, na kojoj si se nastanio.
3 Korake svoje okreni vječnim ruševinama; sve je
u svetištu poharao neprijatelj.
4 Tvoji tlačitelji digli su dobitnu viku na mjestu tvo-
jega sastanka; kao pobjedne znakove postavili su
svoje bojne znakove.
5 Oni su to počinili kao kad se u gustoj šumi visoko
zamahne sjekira:
6 Sjekirom i maljem razbili su sve što je bilo u
njemu rezbareno.
7 Ognjem su spalili tvoje svetište; stan tvojega
Imena oskvrnuli su do temelja.
8 Rekli su u sebi: “Uništit ćemo ih sasvim.” Tako su
popalili sva mjesta Božja u zemlji.
9 Ne vidimo više čudesnih znamenja svojih; nema
više proroka, nema među nama tko bi znao dokle
će to trajati.
10 Dokle će se, o Bože, još rugati protivnik? Zar će
zauvijek neprijatelj psovati tvoje Ime?
11 Što ustežeš svoju ruku, svoju desnicu? Izvadi je
iz svojih njedara i učinio kraj.
12 Bog je kralj moj od starine, on čini silna djela na
zemlji.
13 Ti si moći svojom rasjekao more; ti si satro glavu
vodenim nemanima.
14 Ti si razmrskao glave Levijatanu, dao si da ga
jede narod koji živi u pustinji.
15 Ti si otvorio izvore i potoke, ti si isušio rijeke
nepresušne.
16 Tvoj je dan i tvoja je noć, mjesecu i suncu dao si
svoje mjesto;
17 utvrdio si sve granice zemaljske; stvorio si ljeto
i zimu.
18 Spomeni se toga, neprijatelj se narugao Go-
spodinu; narod je bezumni psovao tvoje Ime.
19 Ne daji zvijerima duše svoje golubice i nemoj
zaboraviti života svojih ubogih zauvijek.
20 Pogledaj na zavjet, jer su zemaljske špilje pune
boravišta nasilja.
21 Nevoljnik neka se ne vrati sramotan; ubogi i
potlačeni neka hvale tvoje Ime.
22 Digni se, o Bože, brani stvar svoju i spomeni se
kako ti se bezumnici uvijek rugaju.
23 Nemoj zaboraviti obijesti svojih neprijatelja,
vike protivnika svojih, koji se još neprestano
množe.

75 Hvalimo te, o Bože, hvalimo te, jer je blizu
tvoje Ime, daj nam da navješćujemo tvoja
čudesa.
2 “Pravi čas ja ću već izabrati; onda ću reći sud
pravedan.
3 Ako se i strese zemlja sa svima koji prebivaju na
njoj, ja sam koji utvrđuje stupove njezine.
4 Opominjem hvalisave: ‘Ne hvalite se ipak tako.’ i
bezbožnike: ‘Ne dižite roga.’
5 Ne dižite roga svojega visoko protiv onoga gore,
ne govorite drsko i tvrdoglavo.’ ”
6 Jer pomoć ne dolazi ni od istoka ni od zapada ni
od pustinje ni od gora.
7 Ne, Bog je koji sudi—jednoga ponizuje, drugoga
uzvisuje.
8 Jer čašu drži Gospodin u ruci; jako vino pjeni se
u njoj, on ga toči, i njegov talog moraju gutati,
moraju piti svi bezbožnici na zemlji.
9 A ja ću se radovati zauvijek, pjevat ću pred Bo-
gom Jakovljevim:
10 “On lomi sve rogove bezbožnicima, a visoko se
dižu rogovi pravednika.”

76 Objavio se Bog u Judeji, veliko je njegovo
ime u Izraelu.
2 U Salemu je njegov šator, na Sionu je njegovo
prebivalište.
3 Ondje je polomio strijele lūku, štit, mač i bojnu
opremu.
4 Sjajno odjeven sišao si ti, Slavni, od pradavnih
gora.
5 Odvažni divovi tražili su plijen sebi, ali su pali u
smrtni san; junaci su osjetili svoje nemoćne ruke.
6 Pred prijetnjom tvojom, o Bože Jakovljev, popa-
dali su konjanik i konj na tlo.
7 Ta strašan ti si i tko da se održi pred Tobom, kad
plane tvoja srdžba?
8 S neba si oglasio presudu: zemlja se prepala i
zanijemila,
9 kad je Bog ustao na sud, da pomogne svim nas-
tradalima na zemlji.
10 Ali tjeskoba ljudska postala je hvalospjev; osta-
tak strahote pretvorio se u radost.
11 Zato činite zavjete i prinosite ih svojem Bogu,
Gospodinu; svi, koji ste oko njega, prinosite dare
Strašnomu.
12 Oholost vladara ponizuje on, kraljeve zemalj-
ske on prepada.

77 Glasno vapijem Bogu mojim glasom; mo-
ram vikati: glasno vapijem Bogu mojim gla-
som.
2 U dan moje nevolje tražim Gospodina, noću je
moja ruka ispružena bez prestanka, moja duša ne
da se utješiti.
3 Kad se spomenem Boga, moram uzdisati, kad
razmišljam, klone moje srce.
4 Ne daš da mi se zaklopi oko; smeten sam, ne
mogu se više moliti.
5 Spominjem se prošlih dana, sjećam se davnih
godina.
6 Promišljam noću, mislim u svojem srcu, tako pita
moj duh:
7 “Zar će se zauvijek gnjeviti Gospodine i zar se
više nikada neće smilovati?
8 Zar je zauvijek prestala njegova milost? Zar se
prekinula njegova riječ obećanja za sve narašta-
je?
9 Zar je zaboravio Bog milostiv biti, u gnjevu zatvo-
rio milosrđe svoje?” Selah.
10 I rekao sam: “To je moja bol, da se promijenila
desnica Svevišnjega.”
11 Spominjem se djela Gospodinovih, sjećam se
tvojih nekadašnjih čudesa.
12 Razmišljat ću o svim tvojim djelima, i govorim o
radovima tvojim.
13 Uzvišena je tvoja uprava, o Bože, koji je bog
tako velik kao naš Bog?
14 Ti si Bog koji činiš čudesa, ti si objavio svoju
moć narodima.
15 Svojom mišicom otkupio si svoj narod, sinove
Jakovljeve i Josipove.

16 Vidjeli su te vode, o Bože, vidjeli su te i us-
treptali, valovi zahukali.
17 Oblaci su izlijevali rijeke, u oblacima je grmio
grom, tvoje su munje sijevale ondje i ovdje.
18 Čuj, štropot tvojih kola; munje su osvjetljivale
svijet, zemlja se tresla i drhtala.
19 Po moru je išao tvoj put, po silnim vodama staza
tvoja; a traga tvojega nije poznavao nitko.
20 Vodio si svoj narod kao ovce rukom Mojsijevom
i Aronovom.

78 Pripazi na moju pouku, moj narode, prignite
svoje uho k riječima mojih usta.
2 Otvorit ću za priče svoja usta, i iz davnine govorit
ću zagonetke.
3 Što smo slušali i doznali, o čemu su nas još izv-
ijestili naši očevi.
4 To nećemo zatajiti djeci, nego ćemo javiti
budućem naraštaju: slavna djela Gospodinova,
njegovu moć i čudesa koja je činio.
5 Zakon je postavio u Jakovu, u Izraelu izdao za-
povijed, za koji je zapovjedio našim očevima da ga
predaju dalje svojoj djeci;
6 da dozna za to budući naraštaj, djeca, koja će se
još roditi, neka to pripovijedaju svojoj djeci;
7 da bi i oni stavili u Boga uzdanje svoje, i ne bi
zaboravili djela Božjih, nego bi držali njegove za-
povijedi;
8 neka ne bi postali kao njihovi očevi: rod nepoko-
ran i nevjeran, rod koji nije otvrdnuo svoje srce, niti
je bio vjeran Bogu svojim duhom.
9 Sinovi Efraimovi, naoružani strijelci, u dan boja
vratili se natrag.
10 Nisu održali Božjega zavjeta, nisu htjeli hoditi
po zapovijedi njegovoj,
11 i zaboravili su njegova djela i njegova čudesa,
koja su smjeli gledati.
12 Pred očima njihovih otaca učinio čudesa u zem-
lji Egipat, u Zoanskom polju,
13 Razdvojio more i proveo ih i vode naslagao vi-
soko kao nasip.
14 Vodio ih danju oblakom, a svu noć svijetlim ogn-
jem.
15 Rastvorio hridinu usred pustinje i obilno ih na-
pojio kao potokom.
16 Izvodi potoke iz kamena i izvodi vodu kao rijeke.
17 Ali oni nastave griješiti protiv njega i prkositi
Svevišnjemu u pustinji.
18 I kušali su Boga u svojem srcu tražeći jela za
svoju požudu.
19 A ovako su govorili protiv Boga: “Može li Bog
prostrti stol u pustinji?
20 Onároduše udario u kamen i potekle su vode i
potoci se razlili, ali može li još i kruha dati i mesa
pribaviti svojem narodu?”
21 Gospodin je to čuo, i razgnjevi se, i oganj planu
na Jakova, i srdžba se podigla na Izraela,
22 jer nisu stavili svoje pouzdanje u Boga i svoje
uzdanje u pomoć njegovu.
23 A ipak zapovjedi oblacima gore i otvorio vrata
nebeska.
24 I pusti, te im kao kiša padne mana za jelo, i dao
im je kruh s neba.
25 Svaki je imao jesti kruha anđeoskoga—poslao
im hrane u izobilju.
26 Pustio je, da se digne na nebesima istočnjak, i
navede jakošću svojom jug;
27 kao prahom zasuo ih mesom, i kao morskim
pijeskom krilatim pticama.
28 Pobacao ih usred njihova tabora, oko njihovih
šatora
29 i jeli su i nasitili se, i dao im je što su željeli.
30 Ali ih još nije prošla njihova želja, još je bilo jelo
u ustima njihovim,
31 kad se srdžba Božja podiže na njih i pomori
najjače među njima i Izraelove mlade ljude po iz-
boru uništi.
32 Uza sve to griješili su dalje i nisu držali ništa do
čudesnih njegovih djela.
33 I pusti on, te su dani njihovi prolazili uzalud, i
godine njihove bile pune užasa.
34 Kad ih je ubijao, onda bi ga tražili, obraćali bi se
i pohitjeli bi k Bogu.
35 Onda bi pomišljali da je Bog njihov branik, da je
Bog, Svevišnji, njihov Spasitelj.
36 Ali bi ga varali svojim ustima i lagali mu svojim
jezikom.
37 Njihovo srce nije bilo u njemu utvrđeno, niti su
bili vjerni njegovu zavjetu.
38 Ali je on bio milostiv i opraštao njihova zlodjela
i nije ih uništio; često bi zaustavljao svoju srdžbu i
ne bi podizao sve svoje jarosti.
39 I pomislio bi da su od mesa, dah koji prolazi i ne
vraća se.
40 Koliko bi mu puta prkosili u pustinji i ožalostili ga
u pustoši.
41 I sve nanovo kušali su Boga i tako žalostili
Sveca Izraelova.
42 Nisu se više sjećali njegove ruke, dana kad ih je
izbavio od neprijatelja,
43 kad je učinio svoja znamenja na Egiptu i svoja
čudesa u Zoanskom polju,
44 kad je pretvorio njihove rijeke u krv i njihove po-
toke da ih više nisu mogli piti.
45 Poslao na njih obade što su ih klale i žabe što su
ih morile.
46 Njihovu žetvu predao je crvu i plod njihova truda
skakavcu.
47 Njihovu lozu pobio tučom i njihove smokve mra-
zom.
48 Njihovu stoku predao je tuči, njihova stada
munji.
49 I pustio na njih ognjeni gnjev, jarost, srdžbu i
nevolju, poslanjem vjesnika nesreće među njih.
50 Lako je dao maha svojem gnjevu, nije sačuvao
njihove duše od smrti nego je dao kugi njihov život.
51 Pobio sve prvorođence u Egiptu, prvine muške
snage u šatorima Hamovim.
52 I povede svoj narod kao ovce i vodio ih kao
stado preko pustinje.
53 Vodio ih sigurno, te se nisu brinuli, a njihove
neprijatelje prekrio morem.
54 Doveo ih na sveto svoje mjesto, na goru koju je
zadobila njegova desnica.
55 I odagnao ispred njih narode; ždrijebom im
razdijelio njihovu baštinu, i po njihovim šatorima
nastanio Izraelova plemena.
56 Ali su oni kušali i dražili Boga Svevišnjega i nisu
pazili na njegove propise.
57 Otpali su nevjerno kao njihovi očevi, slagali su
kao varavi lûk.
58 Oni su u njemu izazvali srdžbu svojim visinama
i naveli ga na ljubomor svojim idolima.
59 Čuo je to Bog i razgnjevio se, i odbacio posve
Izraela.
60 I ostavi prebivalište svoje u Šilu, šator u kojemu
je prebivao među ljudima,
61 onda je dao u ropstvo svoj ponos i svoju krasotu
u neprijateljske ruke.
62 I predao maču svoj narod, bio je planuo na svoju
baštinu.
63 Njegove mladiće proždrije oganj, i djevojkama
se njegovim ne zapjeva pjesma.
64 Svećenici su njegovi pali od mača, njegove

udovice nisu zaplakale.
65 Ali se onda kao iza sna probudi Gospodin, kao junak koji ustaje od vina.
66 I pobio svoje neprijatelje s leđa, osramoti ih zauvijek.
67 povrh toga on odbaci i šator Josipov, i nije izabrao pleme Efraimovo,
68 nego je izabrao sebi pleme Judino, Goru Sion, koja mu omiljela.
69 Sagradio visoko svoje svetište, tvrdo kao zemlja koju je zauvijek utemeljio.
70 I izabrao Davida, svojega slugu, i uzeo ga od torova ovčjih.
71 Odveo ga od čuvanja ovaca dojilica i doveo da pase Jakova, njegov narod, i Izraela, njegovu baštinu.
72 I on ih pasao pobožnim srcem, vodio ih svojom vještom rukom.

79 O Bože, narodi su prodrijeli tvoju baštinu, oskvrnuli su tvoj sveti dom, pretvorili su Jeruzalem u ruševine.
2 Trupla tvojih sluga pobacali su pticama nebeskim da ih jedu, tjelesa pobožnika tvojih zvijerima zemaljskim.
3 Prolili su krv njihovu kao vodu oko Jeruzalema, i nije bilo nikoga da ih pokopa.
4 Postali smo ruglo svojim susjedima, rug i prezir svojoj okolici.
5 Dokle ćeš se još, Gospodine, stalno gnjeviti, dokle će tvoja ljubomora gorjeti kao oganj?
6 Izlij srdžbu svoju na narode koji te ne poznaju, na kraljevstva koja ne poštuju tvojega Imena.
7 Jer su izjeli Jakova i prebivalište njegovo opustošili.
8 Ne nosi za nama zlodjela otaca; tvoje milosrđe neka nam brzo dođe u susret, jer postali smo veoma nevoljni.
9 Pomozi nam, Bože, Spasitelju naš, zbog časti svojega Imena. Oslobodi nas i oprosti nam naše grijehe zbog svojega Imena.
10 Zašto da se rugaju neznabošci: "Gdje je njihov Bog?" Neka se pokaže na neznabošcima pred očima našim kako osvećuješ prolivenu krv svojih sluga.
11 Neka prodre do tebe uzdisanje sužanja, snagom mišice svoje otkupi osuđene na smrt.
12 Tako je vratio sedmerostruko u njedra susjedima našim psovanje kojim te grde, o Gospodine.
13 A mi, tvoj narod, ovce stada tvojega, mi ćemo ti zahvaljivati zauvijek, tvoju ćemo slavu navješćivati od koljena do koljena.

80 Čuj o pastire Izraelov, koji si čuvao Josipa kao ovce, koji stoluješ nad kerubinima, zablistaj
2 pred Efraimom, Benjaminom i Manasehom, probudi svoju junačku jakost, izađi da nas spasiš.
3 O Bože, okreni sudbinu našu; daj da zasja tvoje lice i bit ćemo spašeni.
4 O Gospodine, Bože vojska, dokle ćeš se još gnjeviti nasuprot vapajima svojega naroda?
5 Suznim kruhom hranio si ga, suzama si ga obilno napajao.
6 Činiš da se oko nas svađaju naši susjedi, naši se neprijatelji nama smiju.
7 O Bože vojska nebeskim, okreni sudbinu našu, daj da zasja tvoje lice i onda ćemo se spasiti.
8 Iz Egipta si prenio lozu, prognao si narode i nju zasadio.
9 Iskrčio si mjesto za nju, i ona se ukorijenila, i proširila se daleko preko zemlje.
10 Pokrila gore svojom sjenom i Božje cedre svojim granama,
11 pružila svoje prutove do mora i svoje ogranke do Rijeke.
12 Zašto si joj sada srušio ogradu da s nje trga koji putom prolazi,
13 da ju podgriza gorski vepar, da ju jede poljska zvijer.
14 O Bože nebeskih vojska, pogledaj opet s neba i vidi i pobrini se za svoj vinograd.
15 Zasad ovaj koji je zasadila tvoja desnica, za mladicu koju si sebi podigao.
16 Kao smeće popaljena je ognjem. Neka propadnu od srdžbe tvojega lica.
17 Ali tvoja ruka neka počiva na čovjeku desnice tvoje, nad sinom čovječjim koga si podigao sebi.
18 Nećemo više ostaviti tebe, daj nam život i onda ćemo slaviti tvoje Ime.
19 Obnovi nas, o Gospodine Bože vojska, neka zasja tvoje lice na nas i bit ćemo spašeni.

81 Glasno kličite Bogu, jakosti našoj radujte se Bogu Jakovljevu.
2 Uzdignite pjesme, udarajte u bubanj, u slatku citaru s harfom.
3 Trubite u trubu o mlađaku, o uštapu, u dan naših Svečanosti.
4 Jer je takav zakon u Izraelu, takva je zapovijed od Boga Jakovljeva.
5 Postavio to u Josipu, kad je izlazio iz zemlje Egipta; čujem riječi koje nikada nisam slušao:
6 "Oslobodio sam ramena njegova od bremena, njegove se ruke oslobodile teretne košare.
7 U nevolji si me zazvao: ja sam te spasio, uslišao sam te iz gromovnih oblaka; iskušao sam te na vodi svađe.
8 Slušaj, moj narode, opomenut ću te. Ah, Izraele, kad bi me poslušao.
9 Neka ne bude u tebe drugoga boga i bogu tuđemu nemoj se klanjati.
10 Ja, Gospodin, tvoj sam Bog, koji sam te izveo iz zemlje Egipat, otvorio svoja usta i ja ću ih napuniti.
11 Ali moj narod ne posluša mojega glasa, i Izrael nije učinio po mojoj volji.
12 Ja sam ih pustio na volju njihova srca, neka hode po svojim željama.
13 Ah, da me je moj narod slušao, da je Izrael hodio putovima mojim.
14 Brzo bih bio pokorio neprijatelje njihove i na protivnike njihove bio bih podigao svoju ruku.
15 Onda bi se morali prignuti mrzitelji Gospodinov, sudbina njihova trajala bi zauvijek.
16 Najboljom pšenicom hranit ću ga, i medom iz hridine krijepit ću te."

82 Bog se diže u zajednici Božjoj, drži sud usred bogova:
2 "Dokle ćete suditi nepravedno i zauzimati se za bezbožnike.
3 Sudite pravo ubogima, sirotama, siromahe, potlačene opravdajte.
4 Izbavljajte ubogoga, slaboga, oslobodite ih iz ruke bezbožnika."
5 Ali oni ne gledaju na to, ne uviđaju to, tumaraju dalje po tmini: tresu se svi temelji zemlje.
6 Rekao sam: "Vi ste bogovi, vi ste svi sinovi Svevišnjega.
7 Ali morate umrijeti kao ljudi, morate pasti kao jedan od glavara."
8 O Bože, digni se i sudi zemlji, jer svima narodima ti si gospodar.

83 Bože, ne šuti, nemoj ostati nijem i ne počivaj, o Bože.
2 Jer evo, tvoji neprijatelji bjesne; oholo dižu glavu mrzitelji tvoji.
3 Tvojem narodu na štetu kuju urotu; dogovaraju se protiv tvojih štićenika.
4 Ovako govore: “Dođite, iskorijenit ćemo ih između naroda, da nitko više ne spominje ime Izraelovo.”
5 Jest, jednodušno su tako zamislili, savez protiv tebe zaključili:
6 šatori Edomovi i Išmaelovci, Moab, Hagrijci,
7 Gebal, Amon i Amalek, Filistejci s Tircima,
8 pa i Asirija se njima pridružila; dali su ruku sinovima Lotovim.
9 Učinio im onako kao Midjanu, kao Siseri, kao Jabinu na potoku Kišonu.
10 Oni su bili uništeni kod En-Dora, postali su gnoj oraćoj zemlji.
11 Učini s njihovim knezovima kao Oreb i Zeb, sa svim njihovim vladarima kao Zebah i Salmuna,
12 koji su govorili: “Osvojimo poljane Božje.”
13 O moj Bože, zapovjedi, neka budu kao kovitlac, kao pljeva pred vjetrom.
14 Kao oganj što uhvati šumu, kao plamen što spaljuje gore:
15 Tako ih potjeraj svojom burom, tako ih smeti svojim vihorom.
16 Sramotom pokrij njihovo lice, da traže tvoje Ime, o Gospodine.
17 Neka se stide i srame zauvijek, neka se smetu i izginu.
18 Onda će uvidjeti da ti čije je Ime Gospodin, da si samo ti najviši u svemu svijetu.

84 Kako se mili šator tvoj, Gospodine vojska.
2 Moja duša čezne za i gine za dvorima Gospodinovim, moje srce i moje tijelo kliču Bogu živomu.
3 I vrabac nalazi kuću, lastavica gnijezdo da u njih sakrije mlade svoje; a ja tvoje žrtvenike, o Gospodine vojska, moj kralju i moj Bože.
4 Blagoslovljeni su oni koji prebivaju u tvojoj kući, koji te slave bez prestanka.
5 Blagoslovljen je čovjek komu je jakost u tebi, komu srce hoće na hodočašća.
6 Putujući dolinom pustinjskom pretvaraju je u izvore, i kiša jame ispunja.
7 Od zaselka putuju dalje do zaselka, dok se ne pojave pred Bogom na Sionu.
8 O Gospodine, Bože vojska, čuj moju molitvu, uslišaj je, Bože Jakovljev.
9 Ti štite naš, pogledaj, o Bože, pogledaj lice svojega pomazanika.
10 Jer jedan dan u dvorima tvojim bolji je od tisuću drugih; draže mi je biti na pragu kuće mojega Boga, nego boraviti u šatorima bezbožnika.
11 Jer je Bog, Gospodin, kruna i štit; Gospodin daje milost i čast, ne uskraćuje dobara onima koji hodaju pošteno.
12 O Gospodine vojska, blagoslovljen je čovjek koji se uzda u tebe.

85 Pomilovao si svoju zemlju, Gospodine, okrenuo si sudbinu Jakovljevu.
2 Oduzeo si krivnju zlodjela svojem narodu, pokrio si sve njihove grijehe.
3 Povukao si svu svoju jarost i ublažio žestinu svojega gnjeva.
4 Popravi nas opet, o Bože, Spasitelju naš, odvrati srdžbu svoju od nas.
5 Zar ćeš se zauvijek srditi na nas, protegnuti svoj gnjev svim naraštajima?
6 Zar nas nećeš iznova oživjeti, da se tvoj narod raduje tebi?
7 Daj nam, o Gospodine, da gledamo milost tvoju, spasenje svoje daj nam.
8 Da bih ipak čuo što je Bog, Gospodin, obećao. On govori o miru za svoj narod i za pobožne svoje, samo neka oni nikada ne rade bezumno.
9 Njegovo spasenje, zaista, blizu je onih koji ga se boje; našu zemlju zapast će sjajna sreća.
10 Onda će se milost i vjernost sresti; onda će se pravda i mir poljubiti.
11 Vjernost će niknuti iz zemlje, pravednost će gledati s neba.
12 Gospodin će zaista dati dobro, i zemlja će naša dati plod svoj.
13 Pravednost će ići pred njim i njegovi će koraci trti našu stazu.

86 Prigni svoje uho, o Gospodine, poslušaj me, jer sam nevoljan i siromah.
2 Sačuvaj moj život, jer sam ti posvećen, ti si moj Bog; spasi svojega slugu koji se uzdaje u tebe.
3 Budi mi milostiv, o Gospodine, jer cijelim danom tebi vapijem.
4 Razveseli srce svojega sluge, jer tebi, o Gospodine, uzdižem svoje srce.
5 Jer si ti, Gospodine, dobrostiv, sklon da oprostiš, bogat milošću za sve koji te zazivaju.
6 Pa čuj, o Gospodine, moju molitvu i pripazi na moj glasni vapaj.
7 U dan nevolje svoje vapijem tebi, jer ćeš me uslišati.
8 Nema među bogovima slična tebi, Gospodine, nema djela takvih kakva su tvoja.
9 Svi narodi koje si stvorio, dolaze, padaju pred Tobom ničice, Gospodine, tvojem Imenu iskazuju čast.
10 Jer si ti velik i stvaraš čudesa velika, jedini si ti Bog.
11 Pokaži mi, o Gospodine, svoj put da u vjernosti idem k tebi, upravi moje srce na to, da se boji tvojega Imena.
12 Onda ću ti zahvaljivati, o Gospodine Bože, svim srcem, slaviti tvoje Ime dovijeka:
13 “Jest, milost je tvoja velika prema meni: izbavio si moj život iz dubina carstva mrtvih.”
14 Oholice ustaju protiv mene, o Bože, rulja nasilnika radi mi o glavi a tebe nemaju pred očima.
15 Ali ti si, Gospodin Bog pun milosrđa i milosti, pun strpljivosti i bogat dobrotom i vjernošću.
16 Pogledaj me, smiluj se meni, svojem sluzi, daj mi svoju jakost i pomozi sinu svoje sluškinje.
17 Učinio sa mnom čudo dobrote, da vide koji me mrze, i postide se što si mi ti, Gospodine, pomogao i utješio me.

87 Njegov je temelj na gorama svetim.
2 To ljubi Gospodin: vrata Siona više nego sve stanove Jakovljeve.
3 Slavno se govori o tebi, grade Božji:
4 “Rahab i Babilon nazivam svojim priznavateljima; gle, Filistejaca i Tir i Kuš: ‘Ovaj i onaj se rodio ondje,’ ”
5 O Sionu će se govoriti, taj se i taj rodio ondje; on sam, Svevišnji, utemeljio ga je.
6 Gospodin broji kad upisuje narode: “Ovaj se rodio ondje”.
7 A pjevači i svirači s glazbalima kliču: “U tebi su svi izvori moji.”

88 Gospodine, Bože mojega spasenja, danju i noću vapijem pred Tobom.

2 Neka dođe pred tebe moja molitva, prigni svoje
uho k mojem vapaju.
3 Jer je moja duša puna jada; život je moj blizu
carstvu mrtvih.
4 Već me ubrajaju među one koji umiru, ja sam kao
čovjek bez snage.
5 Ostavljen sam među mrtvima, sličan ubijenima
koji počivaju u grobu, kojih se više ne sjećaš, koji
su od tvoje ruke odsječeni.
6 Ti si me rinuo duboko u podzemni svijet, u tmine,
u dubine.
7 Otežala mi tvoja srdžba, sve svoje valove pustio
si na mene.
8 Udaljuješ od mene prijatelje moje, učinio si da im
budem omražen; uhvaćen sam i ne mogu van.
9 Oči se moje gase od bijede; iz dana u dan vapi-
jem tebi, Gospodine, tebi pružam svoje ruke.
10 Hoćeš li na mrtvima još činiti čudesa? Ustaju li
sjene da te slave?
11 Zar se u grobu slavi dobrota tvoja, u carstvu
mrtvih tvoja vjernost?
12 Hoće li se u tmini objavljivati tvoja čudesa, tvoja
pravednost u zemlji zaborava?
13 Ali ja, o Gospodine, vapijem tebi; već u rano
jutro penje se k tebi moja molitva.
14 Zašto, Gospodine, odbacuješ moju dušu i
skrivaš od mene svoje lice?
15 Mučim se i umirem od mladosti, podnosim stra-
hote tvoje bez pomoći.
16 Tvoja srdžba stiže me, strahote tvoje me
pritišču,
17 Optječu me kao voda svaki dan, stežu me od
svuda.
18 Udaljuješ od mene prijatelja i druga, samo je
mrak moj drug.

89 Uvijek ću pjevati milosti Gospodnovoj svim
naraštajima javljat ću glasno tvoju vjernost.
2 Jer si rekao: “Zavjet milosti neka traje zauvijek.”
Kao nebesa stoji tvrdo tvoja vjernost:
3 “Učinio sam zavjet s izabranim svojim, zakleo
sam se Davidu, svojem sluzi:
4 Zauvijek ću utvrditi tvoje pleme, tvoje prijestolje
podignuti za sva vremena.”
5 Onda su slavila nebesa, Gospodine, tvoja čude-
sa i tvoju vjernost u zajednici svetoj.
6 Jer tko je na nebesima ravan Gospodinu, tko ti je
sličan Gospodine među sinovima Božjim?
7 Bogu, koji je strahovit u Vijeću svetih, silno uz-
višen iznad svih oko njega.
8 O Gospodine, Bože vojska, tko je tako jak, Gos-
podine, kao ti, kao tvoja vjernost oko tebe?
9 Ti vladaš nad morskom silom, ti krotiš huku nje-
govih valova.
10 Ti si zgazio Rahab kao potučenoga, jakom
mišicom razasuo svoje neprijatelje.
11 Tvoja su nebesa, tvoja i zemlja, ti si stvorio svijet
i što je god u njemu.
12 Ti stvorio sjever i jug; Tabor i Hermon raduju se
tvojem Imenu.
13 Tvoja mišica puna je junačke snage; tvoja je
ruka jaka, tvoja desnica ispružena.
14 Stupovi su tvojem prijestolju pravo i praved-
nost; pred tobom stupaju milost i vjernost.
15 Blagoslovljen je narod koji zna poklike
štovanja, koji ide u svjetlosti tvojega lica, o Gospo-
dine.
16 tvojem Imenu raduje se uvijek; pravednost ga
tvoja uzvisuje.
17 Jer si ti sjajna snaga naša, po tvojoj milosti raste
moć naša.
18 Jer je Gospodin naš zaštitnik, naš Kralj Svetac
Izraelov.
19 Onda si govorio u viđenju svojim svetima
ovako: “Poslao sam pomoć jednom junaku, uzvi-
sio sam jednoga iz naroda.
20 Davida sam uzeo sebi za slugu, pomazao ga
svetim uljem svojim.
21 Zato će moja ruka biti s njim, i mišica moja kri-
jepit će ga.
22 Nikad ga neće neprijatelj nadvladati; bezbožnik
ga neće potlačiti.
23 Njegove ću neprijatelje pred njim satrti, njegove
ću mrzitelje poraziti.
24 Pratit će ga moja vjernost i moja milost; njegova
će moć rasti po mojem Imenu.
25 Pružit ću na more njegovu ruku, na rijeke njego-
vu desnicu.
26 On me smije zvati: Moj otac ti si, moj Bog, branik
mojega spasenja.
27 A ja ću ga učiniti prvorođencem, najvišim među
zemaljskim kraljevima.
28 Zauvijek ću mu sačuvati svoju milost, moj za-
vjet s njim stajat će čvrsto.
29 Potomstvo ću njegovo uzdržati u vijeke, njego-
vo prijestolje, dokle stoji nebo.
30 Ali ako njegovi sinovi ostave moj zakon i ne idu
po mojim propisima,
31 ako oskvrnu moje zapovijedi i moje uredbe ne
sačuvaju,
32 onda ću pokarati prutom njihovu krivicu i
bičevima njihovo bezakonje.
33 Ali svoju milost neću uzeti od njega i neću
prekršiti svoju vjernost.
34 Nikada neću pogaziti svojega zavjeta, i što su
izrekla moja usta, neću poreći.
35 Svetošću svojom prisegnuo sam ovo: Nikada
neću slagati Davidu:
36 Potomstvo će njegovo ostati zauvijek i njegovo
prijestolje kao sunce preda mnom.
37 Kao mjesec trajat će zauvijek, kao nebo opsto-
jati u sva vremena.,
38 Pa ipak sad si odbacio, prezreo, gnjevom pro-
gonio koga si pomazao.
39 Prezreo si zavjet sa svojim slugom, krunu si nje-
govu u prah bacio, oskvrnuo.
40 Srušio si sve njegove zidove, razrušio njegove
tvrđave.
41 Sad ga plijeni tko god onuda prođe, postao je
ruglo svojim susjedima.
42 Uzvisio si desnicu njegovih tlačitelja, razveselio
si sve njegove neprijatelje.
43 Otupio si oštricu njegova mača i nisi mu dao u
boju pobijediti.
44 Oduzeo si mu sjajno žezlo, njegovo prijestolje
srušio na zemlju.
45 Skratio si dane njegove mladosti i odjenuo ga u
sramotu.
46 Dokle ćeš se, Gospodine, posve skrivati, zar da
tvoja srdžba plane kao oganj?
47 Spomeni se, Gospodine, kako je kratak moj
život; kako si ni na što stvorio svu djecu čovječju?
48 Gdje je čovjek koji bi ostao na životu, a da ne
mora vidjeti smrt; koji izbavlja svoj život od moći
podzemnoga svijeta?
49 Gdje su prijašnje tvoje milosti, Gospodine što si
ih u vjernosti prisegnuo Davidu?
50 Gospodine, spomeni se sramote svojih sluga,
koju nosim u svojim njedrima kod mnogih naroda,
51 kojom tvoji neprijatelji, o Gospodine, grde tebe,
kojom grde zapovijed pomazanika tvojega.
52 Neka je blagoslovljen Gospodin u vijeke. Amen
i Amen.

90 Gospodine, ti si nam utočište, ti si to bio u sva
vremena.
2 Prije nego su gore postale i prije nego si stvorio
zemlju i svijet, od vijeka do vijeka ti si, Bog.
3 Ti vraćaš čovjeka u prah i govoriš: "Vratite se,
djeco čovječja."
4 Jest, u tvojim je očima tisuća godina kao dan
jučerašnji što je prošao, kao noćna straža.
5 Kao san ujutro odnosiš ljude, oni su kao trava što
nikne:
6 ujutro procvate i uzraste, uvečer se pokosi i osuši.
7 Tako nas nestaje ispred tvojega gnjeva, i pred
tvojom jarošću smetemo se.
8 Stavljaš zla djela naša sebi pred oči, našu tajnu
krivnju pred svjetlost svojega lica.
9 Tako hitaju svi naši dani u tvojem gnjevu; godine
naše iščeznu kao misao.
10 Vrijeme života našega traje sedamdeset
godina, a u jačega i osamdeset godina; a ipak je
dobit njihova jedino muka i nevolja, jer brzo
prolazi, i mi odlijećemo.
11 Tko zna silu tvojega gnjeva i jarost tvoju da bi te
se kao što treba bojao?
12 Nauči nas brojiti naše dane da dobijemo mudro
srce.
13 Povrati se, o Gospodine, dokle ćeš još? Smiluj
se svojim slugama.
14 Doskora nas okrijepi milošću svojom da se
radujemo i veselimo u sve svoje dane.
15 Razveseli nas za one dane kad si nas kaznio,
za godine kad smo gledali nesreću.
16 Neka se pokaže na tvojim slugama tvoje djelo,
tvoja slava na njihovoj djeci.
17 Neka vlada nad nama dobrota Gospodina, na-
šega Boga; daj nam uspjeh djelu ruku naših, jest,
daj uspjeh djelu ruku naših.

91 Onaj koji prebiva u zaštitnom mjestu Svevi-
šnjega, boravi u sjeni Svemoćnoga,
2 Govorit ću ovako Gospodinu: "Ti si moje utočište
i moja obrana, moj Bog, u koga se uzdajem."
3 Jer te on čuva od ptičarske zamke i od ljutoga
pomora.
4 Krilima svojim pokriva te: pod perjem si njegovim
sakriven; i štit i oklop bit će tebi vjernost njegova.
5 Ne trebaš se bojati strahote noćne, niti strijele što
leti danju;
6 kuge što ide po mraku, ni pomora što mori o
podne.
7 I padne li uza te tisuća i deset tisuća s desne
strane tebi, ne može tebi ništa učiniti.
8 Jest, vidjet ćeš svojim očima, gledat ćeš plaću
bezbožnicima.
9 Jer kad si Gospodina, koji je moje utočište; Sve-
višnjega, uzeo sebi za okrilje.
10 neće te nikada snaći zlo; nesreća se neće prib-
ližiti tvojem šatoru.
11 Jer je svojim anđelima zapovjedio da te čuvaju
na svim stazama tvojim.
12 Nosit će te na svojim rukama da se ne spotakne
o kamen tvoja noga.
13 Nogom ćeš gaziti po lavovima i zmijama ljuti-
cama, zgazit ćeš lavića i zmaja.
14 Jer on pristaje uza me, spasit ću ga, štitit ću ga,
jer poznaje Ime moje.
15 On će me zazvati, i ja ću ga uslišati; i bit ću s njim
u nevolji, spasit ću ga i proslaviti.
16 Dat ću mu da dugo živi i pokazat ću mu svoje
spasenje."

92 Lijepo je hvaliti Gospodina, pjevati tvojem
Imenu, o Svevišnji;
2 navješćivati jutrom milost tvoju, tvoju vjernost
noću,
3 uz žičano glazbalo sa deset žica na harfi i uz
citaru, ugodan zvuk.
4 Jer me veseliš, Gospodine, svojim djelima; zbog
tvojih djela ruku radujem se:
5 Kako su velika tvoja djela, Gospodine, kako su
duboki naumi tvoji.
6 Samo tko je nerazuman, ne shvaća to; samo tko
je bezumnik, ne može to nikada razumjeti.
7 Niču bezbožnici kao trava, cvjetaju svi zlikovci,
ali samo zato da izginu zauvijek.
8 A ti si visoko uzvišen, u vijeke ti si Gospodin.
9 Jer evo, tvoji neprijatelji, o Gospodine, jer evo,
neprijatelji tvoj ginu, svi se zločinci rasipaju,
10 Ti si učinio velikom snagu moju kao u bivola,
pomazao si me svježim uljem.
11 Ponosno gleda moje oko na protivnike moje; o
padu bezbožnika, koji su ustajali protiv mene,
slušalo je moje uho.
12 A pravednik se zeleni kao palma, kao lebanon-
ski cedar raste gore.
13 Koji su zasađeni u Gospodinovu domu, zelene
se u dvorima našega Boga.
14 Još u starosti nose obilat plod, jedri su i puni
svježine,
15 i tako oni javljaju: Gospodin je pravedan; On je
moja hridina, u komu nema nepravde.

93 Gospodin je kralj, odjenuo se u sjaj, zaod-
jenuo se Gospodin u veličanstvo, opasao
se, tvrdo stoji svijet da se ne može poljuljati.
2 Tvrdo stoji od iskona tvoje prijestolje, ti si od
vječnosti.
3 Podigle su rijeke, o Gospodine, podigle su rijeke
svoj šum, podigle su rijeke svoj žamor.
4 Gospodin u visini je silniji nego glasovi silnih
voda, uzvišeniji nego bučno more.
5 Posve je pouzdana riječ obećanja tvojega; sve-
tost je ures u tvojoj kući, o Gospodine, zauvijek.

94 O Gospodine Bože osvete, O Bože osvete,
sijevni.
2 Digni se, suče zemlje, naplati oholima njihova
djela.
3 Dokle će se bezbožnici, Gospodine, dokle će se
još bezbožnici hvaliti?
4 Oni se pjene i drzovito govore; svi se zločinci
nadimaju.
5 Gaze tvoj narod, o Gospodine, pritišću tvoju baš-
tinu.
6 Ubijaju udovicu i došljaka, sirote dave.
7 Pritom misle: "Gospodin to ne vidi, Bog Jakovljev
ne opaža to nikada."
8 Opametite se, bezumni u narodu, luđaci, kad
ćete doći do razboritosti?
9 Koji je stvorio uho, zar taj da ne čuje; koji je napra-
vio oko, zar taj da ne vidi?
10 Koji kažnjava narode, zar taj da ne kazni; on koji
uči ljude znanju?
11 Gospodin zna misli ljudi—one su samo para.
12 Blagoslovljen je čovjek koga ti, o Gospodine,
odgajaš i u svojem zakonu poučavaš:
13 da mu dadeš mir u zle dane, dok se kopa grob
bezbožniku.
14 Jer neće odbaciti Gospodin svojega naroda i
svoje baštine neće ostaviti.
15 Jer pravednost dolazi opet do svojega prava,
da je slijede koji su čestita srca.
16 Tko će ustati za mene protiv zlih? Tko će stajati
uza me protiv zlikovaca?
17 Kad mi Gospodin ne bi bio pomoćnik, ležala bi

moja duša odavno u tišini.
18 Kad god pomislim: "Posrće mi noga", uzdrži
me, o Gospodine, tvoja milost.
19 U svim brigama mojega srca utjeha mi tvoja
opet razveseli dušu.
20 Stoji li uza te prijestolje zloće, koji na temelju
pravice ipak samo zlo čini?
21 Skupljaju se protiv života pravednikova i os-
uđuju krv nedužnu.
22 Ali je Gospodin utočište meni; Bog je moje tvrdo
utočište.
23 On im plaća zlodjelima njihovim, On ih uništava
u njihovoj vlastitoj zloći; uništit će ih Gospodin, naš
Bog.

95 Dođite, kličimo Gospodinu, uzvikujmo po-
moćniku, našem Bogu.
2 Stupimo pred njegovo lice s hvalom, u pjes-
mama njemu kličimo.
3 Jer je Gospodin velik Bog, kralj veći od svih bo-
gova.
4 U njegovoj su ruci temelji zemaljski, vrhunci gor-
ski njegovi su.
5 Njegovo je more, On ga je stvorio i kopno koje su
njegove ruke načinile.
6 Hajdemo se klanjati i padnimo ničice; kleknimo
pred Gospodinom, koji nas je stvorio.
7 Jer je on naš Bog, a mi smo narod kojega on
pase, ovce paše njegove. I danas, o, da biste ipak
poslušali njegov glas.
8 Nemojte da otvrdne vaše srce kao u Meribi, kao
u pustinji u dan Mase,
9 gdje su me vaši očevi iskušali i ispitali, a vidjeli su
ipak moja djela.
10 Četrdeset godina bilo mi je mučno pred tim ro-
dom i rekao sam: "Oni su narod komu luta srce, jer
ne paze na moje putove."
11 Zato sam se zakleo pun gnjeva: "Neće ući u
mjesto pokoja mojega."

96 Pjevajte Gospodinu pjesmu novu, pjevajte
Gospodinu sva zemljo.
2 Pjevajte Gospodinu, blagoslivljajte njegovo Ime,
naviješćujte iz dana u dan njegovo spasenje.
3 Naviješćujte narodima njegovu slavu, svakomu
plemenu njegova čudesa.
4 Jer je velik Gospodin, hvale dostojan veoma,
strašniji je od svih bogova.
5 Jer su svi bogovi naroda ništavi idoli, a Gospodin
je stvorio nebesa.
6 Sjaj i veličanstvo blista pred njim; slava i radost
napunjaju njegovo svetište.
7 Prinesite Gospodinu plemena naroda, prinesite
Gospodinu slavu i čast.
8 Prinesite Gospodinu slavu imena njegova,
nosite dare žrtvene i stupite u njegove dvore.
9 Poklonite se Gospodinu u svetom uresu, neka
strepi pred njim sav svijet.
10 Naviješćujte narodima: "Gospodin je kralj;"
čvrsto stoji svijet, ne poljulja se nikada. On sudi na-
rodima pravedno.
11 Nebesa se vesele, zemlja se raduje, buči more
i sve što je u njemu;
12 Raduje se polje i sve što raste na njemu, klikću
sva šumska stabla
13 pred Gospodinom kad dolazi, jer dolazi da sudi
zemlji; On sudi cijelom svijetu po pravdi i narodima
u vjernosti svojoj.

97 Gospodin je kralj, neka se zato raduje zem-
lja, neka se vesele otoci mnogi.
2 Oblaci su i mrak oko njega; na pravicu i sud os-
lanja se njegovo prijestolje.
3 Oganj trči pred njim, izgara naokolo njegove ne-
prijatelje
4 Njegove munje obasjavaju svijet, zemlja to vidi i
strepi.
5 Gore se kao vosak tope pred Gospodinom, pred
Gospodinom cijeloga svijeta.
6 Nebesa naviješćuju pravdu njegovu, i svi narodi
gledaju sjaj njegov.
7 Svi poklonitelji kipova postidjet će se, koji se
hvale ništavim idolima; svi bogovi padaju pred
njim.
8 A Sion čuje to i raduje se; klikću kćeri Judine zbog
tvojih presuda, o Gospodine.
9 Jer si ti, Gospodine, Svevišnji u svemu svijetu, ti
nadvisuješ sve bogove.
10 Koji ljubite Gospodina, mrzite zlo; on čuva život
pravednika svojih, otima ih iz ruku bezbožnika.
11 Svjetlost obasjava pravednika i radost srca
čestita.
12 Radujte se Gospodinu, pravednici, slavite
sveto njegovo Ime.

98 Pjevajte Gospodinu pjesmu novu, jer je uči-
nio čudesa, pomogla mu njegova desnica,
sveta mišica njegova.
2 Objavio je Gospodin spasenje svoje, pred očima
neznabožaca otkriva pravednost svoju.
3 Spomenu se svoje milosti i vjernosti svoje prema
kući Izraelovoj; sad gledaju svi krajevi zemlje spa-
senje našega Boga.
4 Kliči Gospodinu, sva zemljo, pjevaj, poklikuj i
popijevaj.
5 Zapjevajte Gospodinu uz citaru, uz citaru zvu-
kom psalme;
6 S trubama i rogovima kličite pred Gospodinom,
Kraljem.
7 Neka buči more i što je u njemu, svijet i koji stoje
na njemu.
8 Rijeke neka plješću rukama, zajedno gore neka
se raduju pred Gospodinom,
9 Jer On dolazi suditi zemlju. S pravednošću On će
suditi svijet, i narode po pravici.

99 Gospodin kraljuje, neka narodi strepe, bora-
vi među kerubinima; neka se zemlja trese.
2 Velik je na Sionu Gospodin, uzvišen iznad svih
naroda.
3 Neka slave tvoje Ime, veliko i slavno – svet je On.
4 Prijatelj je pravde, kralj jakosti; što je pravo, za-
povjedio si; pravo i pravednost činio si u Jakovu.
5 Uzvisujte Gospodina, našega Boga, i klanjajte
se kod podnožja njegovih nogu; jer on je svet.
6 Mojsije i Aron kod njegovih svećenika i Samuel
kod priznavatelja Imena njegova: oni su prizivali
Gospodina, i On ih uslišao.
7 U stupu od oblaka govorio je njima; oni su čuvali
njegove zapovijedi, zakon, koji im je dao.
8 O Gospodine, Bože naš, ti si ih uslišao; ti si im bio
Bog, koji opraštа, a i osvetnik za njihova djela.
9 Uzvisujte Gospodina, našega Boga, prignite se
svetoj gori njegovoj, jer je svet Gospodin, naš Bog.

100 Kliči radosno Gospodinu, ti sva zemljo.
2 Služite Gospodinu s veseljem, pristupite
pred njegovo lice s klicanjem.
3 Spoznajte: Gospodin, on je Bog, on nas je stvo-
rio: zato smo mi njegovi, njegov narod, stado na
paši njegovoj.
4 Uđite na vrata njegova sa slavom, u dvore nje-
gove s hvalom; hvalite ga, blagoslivljajte njegovo
Ime.

5 Jer je dobar Gospodin: vječno traje njegova milost, kroz sve vaše naraštaje vjernost njegova.

101 Milost i pravdu pjevat ću, slavit ću tebe, o Gospodine,
2 Ponašat ću se mudro i savršeno. Kad ćeš ti doći k meni? Hodit ću savršenim srcem u svojoj kući.
3 Svoje oči neću nikada upravljati na zle stvari, jer mrzim djela bezbožna, neću za njima pristajati.
4 Neka je daleko od mene srce lažno, neću da što znam o zlu.
5 Tko tajno kleveće svojega bližnjega, toga ću ušutkati; tko gleda oholim okom i srce ima naduto, toga ne mogu podnositi.
6 Oči su moje upravljene na čestite u zemlji, da bi boravili kod mene; tko hodi putom pravim, taj neka samo bude moj sluga.
7 Nikada ne smije prebivati u mojoj kući onaj koji radi lukavo, i tko govori laž, taj neće stajati pred mojim očima.
8 Svako jutro ušutkam sve zlobnike u zemlji, da tako protjeram iz grada Gospodinova sve zlikovce.

102 O Gospodine, čuj molitvu moju i moj vapaj neka dođe k tebi.
2 Ne skrivaj svojega lica preda mnom. Prigni svoje uho k meni u nevolji, usliša me brzo u dan kad te zazovem.
3 Jer prolaze kao dim dani moji i moje su kosti užarene kao ognjište.
4 Kao pokošena trava usahnulo je moje srce i svoj kruh zaboravio sam jesti.
5 Od mojega glasnog uzdisanja prionula mi moja kost za meso.
6 Ja sam kao pelikan u pustinji, ja sam kao sova na pustim zidinama.
7 Bdijem i tugujem osamljen kao ptica na sljemenu.
8 Svaki dan grde me moji neprijatelji, koji mi se rugaju, imenuju mene kad psuju.
9 Ah, jedem pepeo kao kruh i miješam svoje piće suzama,
10 zbog tvojega gnjeva i srdžbe tvoje, jer si me podigao i na tlo bacio.
11 Dani su moji kao sjena što bježi i ja se sušim kao trava.
12 A ti, o Gospodine, stoluješ vječno, tvoje Ime traje kroz sve vaše naraštaje.
13 Ti ćeš se dignuti, smilovat ćeš se Sionu: vrijeme je da mu se smiluješ, zaista, vrijeme je došlo.
14 Jer tvoje sluge ljube kamenje njegovo, i njegove ruševine žaloste ih.
15 Tada će se narodi bojati Imena Gospodinova, svi kraljevi zemaljski tvoje slave.
16 Jer će Gospodin opet sazidati Sion, javit će se u sjaju.
17 Kada usliša vapaj siromaha i ne prezre njihove molitve.
18 Neka se napiše ovo za budući naraštaj, da hvali Gospodina nanovo stvoren narod.
19 On je pogledao sa svete visine svoje, Gospodin je s neba pogledao na zemlju,
20 da čuje uzdisanje zasužnjenih, da oslobodi djecu smrti,
21 da se navješćuje na Sionu Ime Gospodinovo i njegova slava u Jeruzalemu,
22 kad se skupe narodi ujedno i kraljevstva da služe Gospodinu.
23 On mi slomi nasred puta snagu moju, skrati moje dane.
24 Ja sam rekao: "O moj Bože, ne uzimaj me u polovici života, ti, čije godine daleko nadmašuju sve čovječje dobi.
25 Zemlja, koju si u početku postavio, i nebesa, djelo tvojih ruku,
26 oni će proći, a ti ostaješ, oni svi ostare kao haljina; promijeniš ih kao odjeću, oni se raspadnu.
27 A ti ostaješ isti; tvoje godine nemaju kraja.
28 I sinovi tvojih sluga stanovat će u sigurnosti; pred tobom će opstati njihovo potomstvo.

103 Moja dušo, slavi Gospodina, i sve što je u meni, njegovo sveto Ime.
2 Moja dušo, slavi Gospodina i ne zaboravljaj nijednoga njegova dobročinstva.
3 On je koji ti oprašta sva zlodjela, koji ozdravlja sve bolesti tvoje,
4 koji čuva od propasti život i tvoj, koji te kruni milošću i milosrđem,
5 koji nasiti tvoju dušu dobrima, da se ob novi mladost tvoja kao u orla.
6 Gospodin čini pravednost i pravicu daje svima potlačenima.
7 Svoje putove pokazao Mojsiju, svoja djela djeci Izraelovoj.
8 Gospodin je milosrdan i milostiv, strpljiv i bogat ljubavlju.
9 Zato se ne gnjevi zauvijek, niti se zauvijek srdi.
10 Ne postupa s nama po našim grijesima, niti nam vraća po našim zlodjelima.
11 Jer koliko su nebesa visoko nad zemljom, tolika je njegova ljubav prema njegovim pravednicima.
12 Koliko je istok daleko od zapada, toliko on udaljuje od nas naše grijehe.
13 Kao što se otac smiluje svojoj djeci, tako se smiluje Gospodin svojim pravednicima.
14 Jer zna kakve smo mi građe, sjeća se da smo samo prah.
15 Čovjek: kao trava, tako su njegovi dani, kao cvijet u polju, tako cvjeta.
16 Duhne vjetar na njega i nestane ga, i ne zna više mjesta gdje je stajao.
17 A milosrđe Gospodinovo ostaje uvijek i vječno na onima koji ga se boje; i njegova dobrota na sinovima sinova,
18 koji drže njegov zavjet i brižno ispunjaju njegove zapovijedi.
19 Prijestolje svoje postavio Gospodin na nebu, vlast njegova proteže se na sve.
20 Blagoslivljajte Gospodina, svi njegovi anđeli, junaci puni snage, izvršitelji njegove riječi, koji slušate silni njegov glas.
21 Blagoslivljajte Gospodina sve njegove vojske, njegove sluge, vršitelji njegove volje.
22 Blagoslivljajte Gospodina sva njegova djela, po svim mjestima njegova kraljevstva: Moja dušo, slavi Gospodina.

104 Moja dušo blagoslivljaj Gospodina. Veoma si velik, Gospodine, moj Bože; odjenuo si se u sjaj i veličanstvo.
2 Zaogrnuo si se svjetlošću kao ogrtačem, držiš nebesa razapeta kao šator.
3 Grede svojih dvorova u vodu si uzidao, oblaci su tvoja kola, šumiš na krilima vihora.
4 Učinio si vjetrove svojim anđelima i ognjene plamenove svojim slugama.
5 Postavio si zemlju na temelje njezine, tako da se ne može poljuljati.
6 Bezdan ju je pokrio kao haljina; na gorama su stajale vode.
7 A od tvoje prijetnje bježale su i uzmicale od tvojega gromkog glasa.

8 Uzdigle se gore, spustile se doline u mjesto što si
im ga odredio.
9 Tako si postavio međe koje nikada ne prelaze;
ne smiju opet pokriti zemlju.
10 Izveo si izvore po dolinama, oni teku između
gora.
11 Napajaju sve poljske zvijeri, divlji magarci gase
iz njih svoju žeđu.
12 Na njima prebivaju nebeske ptice, s grana se
razliježe njihovo pjevanje.
13 Napajaš gore iz svojih dvorova, plodom se tvo-
jih djela siti zemlja.
14 Daješ da raste trava stoci i bilje na korist čovje-
ku, da izvedeš kruh iz zemlje,
15 i vino koje veseli čovječje srce, i ulje koje mu čini
lice sjajnim, i kruh koji oživljuje snagu čovjeku.
16 Onda se napoje najveća stabla, lebanonski
cedri koje je on zasadio.
17 Na njima ptice viju gnijezda, roda gradi gnijezdo
svoje na čempresima.
18 Gore visoke pripadaju divokozama, špilje su
zaklon jazavcima.
19 Stvorio mjesec da pokazuje vremena, sunce
poznaje mjesto zapada svojega.
20 Prostireš tminu i bude noć; onda se miče sva
zvjerad šumska.
21 Lavići viču za plijenom i traže od Boga hrane
sebi.
22 Sunce iziđe i oni se povlače i liježu u svoje špilje.
23 Onda ide čovjek na svoj posao do večeri.
24 Kako je mnogo tvojih djela, o Gospodine. Sva si
mudro stvorio; puna je zemlja blaga tvojega.
25 Tu je more, tako veliko, na obje strane tako da-
leko: u njemu vrve bez broja životinje, sitne i velike.
26 Ondje lađe plove, Levijatan kojega si stvorio, da
se igra po njemu.
27 Svi tebe čekaju da ih nahraniš na vrijeme.
28 Pokupe što im daješ; kad otvaraš ruku, nasite
se dobra.
29 A odvratiš li svoje lice, prestraše se; uzmeš li im
dah, poginu i vraćaju se opet u prah.
30 Kad pošalješ svoj duh, stvaraju se; tako obnav-
ljaš lice zemlje.
31 Neka uvijek traje slava Gospodinova. Gospo-
din se veseli u svojim djelima.
32 On pogleda na zemlju, i ona se trese; on se
dotakne gora, i one se dime.
33 Pjevat ću Gospodinu dok sam živ, slavit ću
Gospodina svojega dokle god postojim.
34 Neka mu se svidi moja pjesma. Ja, ja se veselim
u Gospodinu.
35 Ah, da bi nestalo grješnika sa zemlje i da ne bi
ostali na životu bezbožnici. A ti, moja dušo, slavi
Gospodina. Slava Gospodinu.

105 Hvalite Gospodina, zazivajte Ime njego-
vo, razglašujte narodima njegova djela.
2 Pjevajte mu, slavite ga, govorite sva njegova
čudesa.
3 Hvalite se svetim imenom njegovim, neka se
veseli srce onih koji traže Gospodina.
4 Tražite Gospodina i njegovu moć, tražite uvijek
njegovo lice.
5 Sjećajte se čudesa njegovih koja je učinio, zna-
menja njegovih, presuda njegovih usta.
6 Vi, potomstvo njegova sluge Abrahama, vi, si-
novi Jakova, njegova izabranika.
7 On, Gospodin, nama je Bog, u sav svijet idu nje-
gove presude.
8 Sjeća se uvijek svojega zavjeta, riječi koju je dao
za tisuću koljena,
9 Zavjeta koji je napravio s Abrahamom i zakletve
svoje Izaku.
10 To je postavio Jakovu za zakon, Izraelu za
vječni zavjet,
11 ovako govoreći: “Kanaan ću ti dati kao vašu
određenu baštinu.”
12 Onda vas je još bilo malo na broj, samo malo, i
to došljaci.
13 Još su išli onda od naroda do naroda, od jed-
noga kraljevstva do drugoga.
14 Ali nije dao nikomu da im naudi; same je kralje-
ve karao zbog njih:
15 “Ne dirajte u pomazanike moje, prorocima mo-
jim ne činite ništa na žao.”
16 Pusti onda glad na zemlju; razbij svaku potporu
kruha.
17 Ali je poslao pred njima čovjeka: za roba prodan
bio je Josip.
18 Okovima su stegnuli njegove noge i stavili ga u
željezo.
19 Do vremena kad se ispuni njegova riječ, riječ
Gospodinova sačuva ga.
20 Onda poslao kralj i pusti ga, gospodar nad naro-
dima, i oslobodi ga.
21 Postavio ga gospodarom nad svojom kućom,
upraviteljem svega imanja svojega;
22 da vlada nad njegovim glavarima po volji, da
starješine njegove uči mudrosti.
23 Tako je došao Izrael u Egipat i Jakov je postao
gost u zemlji Kamovoj.
24 I namnoži svoj narod veoma, učinio ga jačim od
njegovih tlačitelja.
25 Prevrnuo njihovo srce, te su zamrzili njegov
narod, i činili su lukavstvo njegovim slugama.
26 Onda je poslao Mojsija, svojega slugu, i Arona,
svojega izabranika.
27 Oni su pokazali među njima njegova čudesna
znamenja i strahovita djela u zemlji Kamovoj.
28 Poslao mrak i zamračio je, a oni su još prkosili
njegovoj zapovijedi.
29 Pretvorio njihovu vodu u krv i pomori njihovu
ribu.
30 Provrela je njihova zemlja žabama sve do unu-
tra u odaje kraljeve.
31 Zapovjedio je i došli su obadi, komarci po svim
njihovim krajevima.
32 Mjesto kiše poslao na njih tuču, živi oganj na
njihovu zemlju.
33 Pobio lozu njihovu i smokve njihove, polomio
stabla u krajevima njihovim.
34 Zapovjedio i došli su skakavci i gusjenice ne-
brojene.
35 I izjeli su svu travu po zemlji, pojeli rod u poljima
njihovim.
36 Onda pobio sve prvorođence u zemlji, prvine
svega truda njihova.
37 Izveo ih sa srebrom i zlatom i nije bilo umorna u
njihovim plemenima.
38 Egipat se obradovao njihovu izlasku, jer strah
od njih bio ih spopao.
39 Razastro im oblak kao zaštitu i oganj da svijetli
noću.
40 Narod zamolio, i On zapovjedio da dođu prepe-
lice i nasitio ih kruhom s neba.
41 On otvorio hridinu i potekla voda, protekla kao
rijeka kroz pustinju.
42 Jer se spominjao svete svoje riječi Abrahamu,
svojem sluzi.
43 Izveo svoj narod s radošću, izabrane svoje u
veselju.
44 Darova im zemlje naroda; oni su uzeli što su
stekli narodi,
45 da bi čuvali njegove zapovijedi i držali se za-

kona njegovih. Slava Gospodinu. Slava Gospodi-
nu.

106 Slava Gospodinu. Hvalite Gospodina jer
je dobar; jest, vječno traje njegovo milos-
rđe.
2 Tko može opisati velika djela Gospodinova, iska-
zati svu njegovu slavu?
3 Blagoslovljeni su oni koji se tvrdo drže pravde i
uvijek čine ono što je pravo.
4 Spomeni me se, o Gospodine, po milosti prema
svojem narodu, po svom djelu spasenja pohodi i
mene.
5 Da mogu još doživjeti sreću tvojih izabranika,
veseliti se u veselju tvojega naroda i hvaliti se još s
tvojima.
6 Griješili smo sa svojim očevima, počinili smo
bezakonje i činili zlodjela.
7 Već naši očevi u Egiptu nisu pazili na tvoja čude-
sa, nisu se spominjali tvojih velikih milosti i bunili su
se na moru, na Crvenom moru.
8 A on im je pomogao zbog svojega Imena, da
očituje svoju jakost.
9 Zaprijetio Crvenom moru i presahnulo je i preveo
ih preko morske dubine kao preko pustinje.
10 Tako ih spasi iz ruke mrzitelja, izbavi ih iz ruke
neprijatelja.
11 Pokri voda tlačitelje njihove, ni jedan od njih nije
ostao.
12 Onda napokon su povjerovali njegovim riječi-
ma i zapjevali njegovu slavu.
13 Ali su brzo zaboravili što je učinio; odluku njego-
vu nisu čekali nikada.
14 Polakomili se u pustinji i počeli su kušati Boga u
pustoj zemlji.
15 I On im ispuni želju njihovu, ali onda poslao na
njih sušicu.
16 I pobunili se u taboru protiv Mojsija i protiv
Arona, koji je bio posvećen Gospodinu.
17 Zemlja se rastvorila, proguta Datana i zatrpala
mnoštvo Abiramovo.
18 Posred njih buknuo oganj i plamen sažgao bez-
božnike.
19 Napravili su sebi tele na Horebu i pred livenim
kipom bacili su se na zemlju.
20 Zamijenili su svojega velikog Boga za kip vola
koji jede travu.
21 Zaboravili su spasitelja svojega Boga, koji je
učinio sjajna djela u Egiptu,
22 čudesa u zemlji Kamovoj, onda strahote na
Crvenomu moru.
23 Već pomisli da ih uništi, onda je stupio njegov
izabranik Mojsije pred njega kao posrednik, da
odvrati njegovu jarost, te ih nije uništio.
24 Žarko žuđenu zemlju pogrdili su i nisu se pouz-
dali u njegove riječi.
25 Počeli su mrmljati u svojim šatorima i nisu više
htjeli slušati zapovijed Gospodinovu.
26 Onda on podiže svoju ruku na njih da ih pobije u
pustinji,
27 i da preda pleme njihovo neznabošcima i
raspršì ih po zemljama.
28 Onda se oni posvetili Baal-Peoru, i jeli su
mrtvačke žrtve.
29 Tako su razdražili Gospodina svojim djelima;
onda na njih udari kuga.
30 Ali je ustao Finehas i održao sud, i tako je
prestao pomor.
31 Njemu se to primilo u zaslugu kroz sve vaše
naraštaje na vijeke.
32 Na vodi svađe opet su ga razdražili; onda mo-
rade Mojsije trpjeti zbog njih,
33 jer su mu ogorčili dušu on pogriješi svojim us-
tima.
34 Nisu iskorijenili naroda, kako im je Gospodin
zapovjedio,
35 nego su se pomiješali s neznabošcima i primili
njihova djela,
36 i počeli su služiti idolima njihovim, a oni su bili na
propast.
37 Prinosili su svoje sinove i svoje kćeri kao žrtvu
zlodusima.
38 I prolijevali su nevinu krv, krv svojih sinova i
svojih kćeri, koje bi prinosili za žrtvu kanaanskim
idolima; tako se onečistila zemlja njihovim krvnim
djelima.
39 I postali su nečisti svojim djelima i posve
nevjerni svojim postupanjem.
40 Onda se Gospodin veoma razgnjevio na svoj
narod i omrznula mu njegova baština.
41 Predao ih u ruke neznabošcima i njihovi mr-
zitelji vladali su nad njima.
42 Tlačili su ih njihovi neprijatelji i bili su pokoreni
pod vlast njihovu.
43 Mnogo ih puta izbavljao, ali su mu ostali nep-
okorni; i propadali su zbog svojih zlodjela.
44 Onda on pogleda opet na nevolju njihovu, kad
je čuo njihovu glasnu tužbu.
45 Spomenu se svojega zavjeta s njima i bi mu žao
u velikoj dobroti njegovoj.
46 Učini, te su našli opet milosrđe kod svih tlačite-
lja svojih.
47 Spasi nas, o Gospodine, Bože naš, i pokupi nas
između neznabožaca da bi mogli slaviti tvoje sveto
Ime, da se dičimo tvojom slavom.
48 Neka je blagoslovljen Gospodin, Bog Izraelov,
od vijeka do vijeka. I sav narod neka rekne: Amen.
Slava Gospodinu.

107 Hvalite Gospodina, jer je dobar, jer vječno
traje njegovo milosrđe.
2 Tako neka govore otkupljenici Gospodinovi, koje
je otkupio iz vlasti neprijatelja,
3 i skupio ih iz zemalja, od istoka i zapada, od sjev-
era i juga.
4 Bili su zalutali u pustinji, u pustoši, nisu našli puta
k mjestu, gdje bi se nastanili.
5 Trpjeli su od gladi i žeđi, njihova je duša klonula
u njima.
6 Povikali su u tjeskobi svojoj Gospodinu, on ih
oslobodio njihove nevolje.
7 Izveo ih na pravi put koji ide u mjesto prebivanja.
8 Neka hvale Gospodina za njegovu milost, za nje-
gova čudesa među ljudima.
9 Jer je nasitio praznu dušu, gladnu dušu napunio
je okrepom.
10 Drugi su sjedili u tmini i u sjeni smrtnoj, ležali su
okovani u bijedu i željezo,
11 jer su prkosili riječima Božjim i prezirali volju
Svevišnjega.
12 Zato ponizi nevoljom njihovo srce; spotaknuli
se, a nije bilo nikoga da im pomogne.
13 Povikali su u tjeskobi svojoj Gospodinu, On ih
oslobodi njihove nevolje.
14 Izveo ih iz tame i sjene smrtne i rastrgao njihove
okove.
15 Neka hvale Gospodina za njegovu milost, za
njegova čudesa među ljudima.
16 Jer razbio vrata mjedena, prijevornice željezne
slomi.
17 Bezumnici zbog svojih prijestupa, morali su se
mučiti zbog svojih zlodjela.
18 Gadilo im se svako jelo, već su stajali pokraj
vrata smrtnih.

19 Povikali su u tjeskobi svojoj Gospodinu, On ih
oslobodi od njihove nevolje.
20 Poslao svoju riječ i ozdravio ih, i izbavi ih iz
groba.
21 Neka hvale Gospodina za njegovu milost, za
njegova čudesa među ljudima.
22 Neka prinesu žrtvu hvale, neka navješćuju nje-
gova djela s radošću.
23 Drugi koji su plovili morem na lađama, trgovali
na velikim vodama,
24 gledali su djela Gospodinova, njegova čudesa
nad dubinom.
25 On je zapovjedio, digao se vihor, koji je uz-
burkao valove.
26 Dizala se do nebesa, survali se u dubinu; onda
je njihova duša obnemogla od nevolje.
27 Posrtali su i ljuljali se kao pijani; sva se njihova
mudrost iscrpla.
28 Povikali su u tjeskobi svojoj Gospodinu, On ih
oslobodio od njihove nevolje.
29 On je okrenuo buru u tišinu, i morski su valovi
umuknuli.
30 Onda se razveselili što je nastala tišina, On ih
onda poveo u žuđenu luku.
31 Neka hvale Gospodina za njegovu milost, za
njegova čudesa među ljudima.
32 Neka ga hvale pred skupljenim narodom, neka
ga slave u Vijeću starješina.
33 On riječnu zemlju pretvara u pustinju, tla bogata
izvorima u suhu zemlju,
34 plodna polja u slanu pustinju za zloću stanovni-
ka njihovih.
35 On pretvara pustinju u jezero, suhu zemlju u tlo
bogato izvorima.
36 Ondje onda gladne naseljava; oni podižu sebi
grad za stanovanje:
37 siju polja, sade vinograde, skupljaju plodove
kao nagradu.
38 On ih blagoslivlja, i oni se veoma množe, i on ne
dopušta da se umanjuje njihova stoka.
39 Ali kad se prorijede i skučeni postanu pod tere-
tom nesreće i brige.
40 Tako izlijeva sramotu na vladare, pusti da lutaju
po pustinji bez puta.
41 Tako izvlači siromaha iz nevolje, njegove obite-
lji umnoži kao stada.
42 To gledaju pravednici i raduju se; sva zloća za-
tvara svoja usta.
43 Tko je mudar, neka zapamti ovo i neka primi k
srcu milosrđe Gospodinovo.

108 Utješeno je moje srce, o Bože, pjevat ću i
svirat ću, utješen je moj duh.
2 Probudi se, harfo i citaro, hoću probuditi zoru bi-
jelu.
3 Tebe ću slaviti među narodima, o Gospodine,
tebi svirati među neznabošcima.
4 Jer je uzvišena do nebesa tvoja milost, tvoja vjer-
nost do oblaka.
5 Iznad nebesa budi uzvišen, o Bože, i slava tvoja
ioznad zemlje.
6 Da se sad izbave prijatelji tvoji, pruži svoju desni-
cu i čuj nas.
7 Ovako je rekao Bog u svetosti svojoj: “Kličući
pobjedonosno razdijelit ću Šekem, izmjerit ću
dolinu Sukot.
8 Moj je Gilead, moj je Manaseh, Efraim je obrana
moje glave, Juda vladarski štap moj.
9 Moab je moja umivaonica; na Edom ću baciti
moju obuću; nad Filistejom ću slaviti pobjedu.”
10 Tko će me odvesti u tvrdi grad, tko će me pov-
esti u Edom?
11 Zar ne ti, o Bože, koji si nas odbacio, koji nisi
išao s našim četama, o Bože?
12 Ah, daj nam pomoć pred neprijateljem, jer je
ljudska pomoć ništava.
13 S Bogom izvojujemo pobjedu, jer to je Onaj koji
će pogaziti neprijatelje naše.

109 O Bože, diko moja, nemoj ipak šutjeti.
2 Jer se usta puna drskosti, usta puna lu-
kavosti na mene otvorile, govorili su mi jezikom
lažljivim.
3 Okruživali me riječima punim mržnje, udarali na
mene ni zbog čega.
4 Za ljubav moju optužuju me, a ja se samo molim.
5 Vratili su mi zlo za dobro, mržnju za ljubav moju.
6 Postavio protiv njega bezbožnika i tužitelj neka
mu stane s desne strane.
7 Kad mu se sudi, neka bude kriv, i molitva njegova
neka mu se upiše kao grijeh.
8 Dana njegovih neka bude malo i službu njegovu
neka dobije drugi.
9 Njegova djeca neka postanu siročad, njegova
žena udovica.
10 Njegova djeca neka se potucaju i prose, neka
budu protjerana iz svojih ruševina.
11 Lihvar neka mu uzme sve njegovo imanje,
stranci neka mu razgrabe njegovu muku.
12 Neka nema nikoga koji bi ga strpljivo štedio,
nikoga koji bi se smilovao njegovoj siročadi.
13 Njegovo potomstvo neka se iskorijeni, u sljede-
ćem koljenu neka ugine njegovo ime.
14 Zlodjela njegovih otaca neka se spomene Go-
spodin i krivnja njegove majke neka se ne izbriše.
15 Neka budu uvijek pred očima Gospodinovim.
Spomen njihov neka on uništi na zemlji.
16 Jer se nije sjetio iskazati milosrđe, nego je pro-
gonio patnika i siromaha, da bi usmrtio očajnoga.
17 Kako je volio je kletvu, neka ga ona stigne.
Pogrđivao je blagoslov, zato neka on bude daleko
od njega.
18 Odjenuo je kletvu kao svoju haljinu, zato neka
ona prodre u njegovu unutrašnjost kao voda, u nje-
gove kosti kao ulje.
19 Neka mu ona bude kao odjeća, u koje se zamo-
tava, kao pojas kojim se uvijek paše.
20 To neka bude Gospodinova kazna mojim
tužiteljima i onima koji zlo govore protiv mene.
21 A ti, o Bože, Gospodine, budi mi u pomoći zbog
svojega Imena; milost je tvoja puna dobrote, zato
me spasi.
22 Jer sam nevoljan i siromah, moje je srce u meni
ranjeno.
23 Kao sjena kad se nagne, tako ja ginem; kao jato
skakavaca tjeraju mene.
24 Moje koljena klecaju od posta, tijelo se moje
grči od mršavosti.
25 Postao sam ruglo njima, vide me i mašu gla-
vom.
26 Pomozi mi, Gospodine, moj Bože, u svojoj lju-
bavi spasi me.
27 Neka spoznaju da je tvoja ruka, da si ti sam,
Gospodine, učinio ovo.
28 Ako me i psuju, ti ćeš me blagosloviti, ako i us-
taju na mene, postidjet će se, a sluga će se tvoj
razveseliti.
29 Sramota će pokriti moje klevetnike; kao ogrtač
omotava ih sram.
30 Onda će glasno hvaliti moja usta Gospodina,
slaviti ga usred mnoštva,
31 Jer siromahu stoji s desne strane da ga spasi od
njegovih sudaca.

110 Rekao je Gospodin mojeemu Gospodinu:
“Sjedi mi s desnu stranu moju dok položim
tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama.”
2 Gospodin će ti dati žezlo tvojega vladanja sa
Siona: vladaj posred svojih neprijatelja.
3 Narod se tvoj dragovoljno predaje tebi u dan vo-
jne tvoje u svetom uresu. Iz krila zore izvire tebi
rosa tvoje mladosti.
4 Gospodin se zakleo, nikad se neće pokajati: “Ti
si svećenik zauvijek po redu Melkizedekovu.”
5 Gospodin ti je s desne strane, satire kraljeve u
dan svojega gnjeva.
6 On sudi narodima: okolo se gomilaju lešine, sat-
ire vladare na širokoj zemlji.
7 Na svojem putu pije iz potoka, zato može glavu
visoko podignuti.

111 Slava Gospodinu. Od svega srca slavim Go-
spodina u krugu pravednika i u zajednici.
2 Velika su djela Gospodinova, proučavana od
svih koji uživaju u njima.
3 Njegova su djela krasota i sjajnost; njegovo pra-
vedno upravljanje traje zauvijek.
4 Svojim je čudesima podigao spomenik, Gospo-
din pun milosti i milosrđa.
5 Svojim štovateljima dao je jelo; svojega zavjeta
vječno se spominjao.
6 Svojem je narodu je objavio velika svoja djela
kad im je dao baštinu naroda.
7 Djela su njegovih ruku vjernost i pravda; sve su
njegove zapovijedi vjerne.
8 Stoje tvrdo za vječna vremena, dane u istini i
pravici.
9 Otkupljenje poslao svojem narodu; svoj zavjet
ustanovi zauvijek; Ime je njegovo sveto i strašno.
10 Početak je mudrosti strah Gospodinov; tko po
njemu djeluje, dobije razboritost spasonosnu,
hvala njegova traje zauvijek.

112 Slava Gospodinu. Blagoslovljen je čovjek
koji se boji Gospodina, koji od srca ljubi
njegove zapovijedi.
2 Moćno će biti u zemlji njegovo potomstvo, jer će
rod pravednika biti blagoslovljen.
3 Imanje je i bogatstvo u njegovoj kući; pravda nje-
gova traje zauvijek.
4 Kao svjetlo u tami sja on pravednicima; milosr-
dan je, blag i pravedan.
5 Dobar je čovjek koji je milostiv i daje u zajam;
poslove svoje uređuje po pravici.
6 On se neće poljuljati nikada; u vječnoj uspomeni
živi pravednik,
7 Ne treba se bojati zla glasa; srce je njegovo
mirno, on se uzda u Gospodina.
8 Srce je njegovo utješeno, on se ne boji, dok ne
ponizi svoje neprijatelje.
9 On dijeli obilno, daje siromasima; pravda njego-
va ostaje uvijek; zbog bogatstva njegova uzvisuje
se moć njegova.
10 A bezbožnik gleda to pun jeda, škripi zubima i
gine; želja bezbožnika propada.

113 Slava Gospodinu. Hvalite, sluge Gospodi-
nove, hvalite Ime Gospodinovo.
2 Neka bude Ime Gospodinovo slavljeno od sada
i zauvijek.
3 Od istoka sunčanoga do zapada neka se hvali
Ime Gospodinovo.
4 Uzvišen je nad svim narodima Gospodin; sjaj
njegov sja iznad nebesa.
5 Tko je jednak Gospodinu, našem Bogu, koji
stoluje u visini?
6 Koji milostivo gleda na nisko na nebesima i na
zemlji.
7 Koji iz praha podiže malenoga, iz smeća uzdiže
siromaha,
8 i posađuje ga s vladarima, s glavarima njegova
naroda.
9 On daje da nerotkinja stanuje u kući kao vesela
majka djece. Slava Gospodinu.

114 Kad je izišao Izrael iz Egipta, Jakovljeva iz
naroda tuđega jezika,
2 onda je postao Juda njegova svetinja, Izrael nje-
gova vlast.
3 More je to vidjelo i pobjeglo, Jordan se okrenuo
natrag.
4 Bregovi su poskočili kao ovnovi, brežuljci kao
mladi janjci.
5 Što je tebi, more, da bježiš, i tebi, Jordane, da se
okrećeš natrag?
6 Bregovi što skačete kao ovnovi i brežuljci kao
mladi janjci?
7 Pred licem Gospodinovim dršći, zemljo, pred
licem Boga Jakovljeva.
8 Koji pretvorio hridinu u jezero, kremen u izvor
vode.

115 Ne nama, o Gospodine, ne nama, nego
svojem Imenu daj slavu, zbog svoje milo-
sti, zbog svoje vjernosti.
2 Zašto da bi govorili bezbožnici: “Gdje je sada nji-
hov Bog?”
3 Bog je naš u nebu; čini sve što hoće.
4 A idoli su njihovi srebro i zlato, djelo ruku
čovječjih.
5 Usta imaju, a ne mogu govoriti, dva oka, a ne
mogu vidjeti,
6 dva uha, a ne mogu čuti, nos, a ne mogu mirisati,
7 ruke, a ne mogu hvatati, noge, a ne mogu ho-
dati—ne puštaju glasa iz svojega grla.
8 Koji su ih načinili, neka postanu kao oni, svaki koji
se pouzdao u njih.
9 Izraele, uzdaj se u Gospodina—on im je pomo-
ćnik i zaštitnik.
10 Kućo Aronova, uzdaj se u Gospodina; on im je
pomoćnik i zaštitnik.
11 Vi koji se bojite Gospodina, uzdajte se u Gospo-
dina; on je njihov pomoćnik i zaštitnik.
12 Gospodin se nas spomenuo—on će blagoslo-
viti, blagoslovit će kuću Aronovu,
13 blagoslovit će one koji se boje Gospodina, male
i velike.
14 Neka vas umnoži Gospodin, vas i vašu djecu.
15 Neka ste blagoslovljeni od Gospodina, koji
stvorio nebo i zemlju.
16 Nebo i nebesa su Gospodinova, a zemlju je dao
ljudima.
17 Ne slave mrtvi Gospodina, niti oni koji su otišli u
tišinu.
18 Ali mi ćemo slaviti Gospodina od sada i zauvi-
jek. Slava Gospodinu.

116 Ljubim Gospodina, jer usliša vapaj molitve
moje.
2 Jer prignu k meni svoje uho i zato ću ga zazivati
dok živim.
3 Bili su me stegnuli okovi smrti, spopale me tje-
skobe svijeta mrtvih, bio sam upao u tugu i muku.
4 Onda sam prizvao Ime Gospodinovo: “Ah, Gos-
podine, spasi moj život.”
5 Milostiv je Gospodin i pravedan; Bog je naš mi-
losrdan.
6 Čuva malene Gospodin—bijedan sam bio, tada

mi je on pomogao.
7 Vrati se, moja dušo, u svoj mir, jer ti Gospodin
učini dobro.
8 Ti si sačuvao moj život od smrti, moje oko od
suza, moju nogu od pada.
9 Hodam pred Gospodinom u zemlji živih.
10 Pun vjere rekao sam: “Nevolja me pritisla.”
11 Pomislio sam u tjeskobi svojoj: “Svaki je čovjek
lažljivac.”
12 Kako da vratim Gospodinu za sve dobro što mi
učini?
13 Čašu spasenja uzet ću i slaviti Ime Gospodino-
vo,
14 svoj zavjet Gospodinu ispuniti pred svim njego-
vim narodom.
15 Dragocjena je u očima Gospodinovim smrt
pravednika njegovih.
16 Ah, Gospodine, ja sam ipak tvoj sluga, tvoj
sluga, sin tvoje sluškinje, raskovao si moje okove.
17 Tebi prinosim žrtvu hvale, zazvat ću Ime Gos-
podinovo.
18 Svoj zavjet Gospodinu ispunit ću pred svim nje-
govim narodom,
19 u dvorima Gospodinova doma, u tvojoj sredini,
Jeruzaleme. Slava Gospodinu.

117 Oh, hvalite Gospodina, svi narodi. Slavite
ga, svi narodi.
2 Jer nas njegova dobrota čuva moćno, vjernost
Gospodinova traje zauvijek. Slava Gospodinu.

118 O, hvalite Gospodina, jer je dobar, jer
vječno traje njegovo milosrđe.
2 Neka pjeva Izrael: “Vječno traje njegovo milos-
rđe.”
3 Neka pjeva kuća Aronova: “Vječno traje njegovo
milosrđe.”
4 Neka pjevaju svi koji se boje Gospodina: “Vječno
traje njegovo milosrđe.”
5 Kad povikao sam u tjeskobi: Gospodine, usliša
me Gospodin, te postao sam slobodan.
6 Gospodin je za mene, neću se bojati se ničega
što mi može učiniti čovjek?
7 Gospodin je za mene među onima koji mi
pomažu, zato ću doživjeti pobjedu nad svojim mr-
ziteljima.
8 Bolje je uzdati se u Gospodina nego se oslanjati
na čovjeka.
9 Bolje je uzdati se u Gospodina nego se oslanjati
na vladare.
10 Svi su me narodi opkolili; u Ime Gospodinovo ja
ih uništavam.
11 Opkolili su me, stegnuli me; u Ime Gospodinovo
ja ih uništavam.
12 Kao roj pčela opkolili su me, ugasili se kao oganj
u trnju, u Ime Gospodinovo ja ih uništavam.
13 Gurnuli me opako da padnem, ali mi je Gospo-
din pomogao.
14 Gospodin mi je pobjeda i pjesma, jer mi je po-
stao Spasitelj.
15 Čuj. Glas pobjede odjekuje u šatorima praved-
nika: desnica Gospodinova pokazala je snagu.
16 Desnica Gospodinova uzvisila se, desnica Go-
spodinova pokazala je snagu.
17 Nisam umro, ja živim, i navješćivat ću djela
Gospodinova.
18 Teško me kazni Gospodin, ali me nije predao
smrti.
19 Otvorite mi vrata pravde, ući ću na njih, zahvalit
ću Gospodinu
20 Ovo su vrata što vode Gospodinu; tko je
pravedan, smije ući na njih:
21 Zahvaljujem ti jer si me uslišao i postao si mi
spasenje.
22 Kamen, koji su odbacili graditelji, postao je
glavni ugaoni kamen.
23 To se dogodilo od Gospodina, to je čudo pred
očima našim.
24 Ovo je dan koji je učinio Gospodin, radujmo se
i veselimo se njemu.
25 O Gospodine, donesi nam pomoć, o Gospodi-
ne, daruj nam sreću.
26 Blagoslovljen je onaj koji dolazi u Ime Gospodi-
novo. Blagoslivljamo vas iz Gospodinova doma.
27 Bog je Gospodin, on nas obasja; vežite
užadima svete žrtve sve do rogova žrtvenika.
28 Ti si moj Bog, tebe ću slaviti; ti si moj Bog, tebe
ću dičiti.
29 O, hvalite Gospodina jer je dobar; vječno traje
njegovo milosrđe.

119 Blagoslovljeni su oni koji su čista života, koji
idu po zakonu Gospodinovu.
2 Blagoslovljeni su oni koji čuvaju Svjedočanstva
njegova, koji ga traže svim srcem,
3 koji ne čine zlodjela, nego idu njegovim putovi-
ma.
4 Ti si sam dao zapovijedi svoje da se vjerno drže.
5 O, kad bi moji putovi bili upravljeni da držim tvoje
zapovijedi.
6 Onda se ne bih nikada postidio pazeći na sve
tvoje zapovijedi.
7 Slavim te s pravim srcem kad upoznajem tvoju
pravednu presudu.
8 Držim točno tvoje zapovijedi—nemoj me ostaviti
sasvim.
9 Kako mladić drži čist svoj život? Ako točno ob-
državam tvoju riječ.
10 Svim svojim srcem tražim te, ne daj mi da za-
đem od tvojih zapovijedi.
11 U svojem srcu krijem tvoje riječi, da nikada ne
pogriješim protiv tebe.
12 Blagoslovljen si, O, Gospodine, nauči me svo-
jim zapovijedima.
13 Ustima svojim brojim sve presude tvojih usta.
14 Više se radujem življenju po tvojim zapovi-
jedima negoli svemu bogatstvu.
15 Razmišljat ću o tvojim propisima i gledati na
tvoje putove.
16 Nalazim nasladu u tvojim zapovijedima, ne
zaboravljam tvojih riječi.
17 Daj meni, sluzi svojem, da živim i držim tvoje
riječi.
18 Otvorio mi oči da vidim čudesa tvojega nauka.
19 Stranac sam na zemlji, ne skrivaj od mene svo-
jih zapovijedi.
20 Gine moja duša od čežnje za tvojim propisima u
svako doba.
21 Ti prijetiš oholima, prokletnicima, koji su ostavili
tvoje zapovijedi.
22 Uzmi od mene porugu i prezir, jer čuvam tvoja
svjedočanstva.
23 Makar vladari sjede da vijećaju protiv mene,
tvoj sluga razmišlja o tvojim zapovijedima.
24 Tvoja svjedočanstva su radost moja i savjetnici
moji.
25 U prahu leži moja duša, oživi me riječju svojom.
26 Pripovijedao sam stanje svoje i ti si me slušao,
uči me svojim zapovijedima.
27 Pokaži mi put propisa svojih, da razmišljam o
čudesima tvojim.
28 U suzama je moja duša od tuge, okrijepi me
svojim riječima.
29 Put laži drži daleko od mene, iskaži mi milost

svojim naukom.
30 Put vjernosti izabrao sam i tvojih propisa nisam nikada zaboravio.
31 Prianjam za tvoja svjedočanstva, nemoj me osramotiti, o Gospodine.
32 Putom tvojih zapovijedi idem, jer raširuješ moje srce.
33 Pokaži mi, o Gospodine, put svojih zapovijedi, da ga se držim do kraja.
34 Prosvijetli me da čuvam tvoj zakon i da ga držim svim srcem.
35 Prati me na stazi zapovijedi svojih, jer na njoj nalazim slast svoju.
36 Prikloni moje srce svojim svjedočanstvima a ne lakomosti.
37 Odvrati moje oči da ne gledaju ispraznost, daj mi da nađem život na tvojim putovima.
38 Drži svojem sluzi svoju riječ da te se boji.
39 Odvrati od mene porugu koje se bojim, jer su tvoje presude krasne.
40 Eto, čeznem za tvojim propisima, oživi me u svojoj dobroti.
41 O Gospodine, neka dođe na mene tvoja milost, tvoje spasenje po tvojoj riječi.
42 Onda imam odgovor onima koji me grde, jer se uzdajem u tvoju riječ.
43 Ne uzimaj posve ustima mojim riječi istine, jer se uzdajem u odluke tvoje.
44 I čuvat ću tvoj zakon svagda, zauvijek i bez prestanka.
45 I hodit ću na širokom prostoru, jer sam nastojao oko tvojih propisa.
46 Pred kraljevima priznavat ću tvoja svjedočanstva, i neću se stidjeti.
47 Imam veselje u tvojim propisima, ja ih ljubim.
48 Tvojim propisima, koje volim, dižem svoje ruke i razmišljam o tvojim zapovijedima,
49 Spomeni se svoje riječi svojem sluzi, na koju si oslonio uzdanje moje.
50 To je utjeha moja u nevolji mojoj što me riječ tvoja oživljava.
51 Oholi mi se rugaju veoma, ali ja ne odstupam od tvojega zakona.
52 Pomislio sam na stare tvoje presude, o Gospodine, i bio sam utješen.
53 Obuzela me srdžba zbog bezbožnika koji ostavljaju tvoj zakon.
54 Tvoje zapovijedi postale su mi pjesme na mjestu putovanja mojega.
55 Noću sam se spominjao tvojega Imena, o Gospodine, i držao sam tvoj zakon.
56 To je dio moj, da držim tvoje propise.
57 Dio moj, Gospodine—tako ja govorim—jest da čuvam tvoje riječi.
58 Molim ti se za naklonost iz svega srca: budi mi milostiv po riječi svojoj.
59 Razmotrio sam svoje putove i okrenuo svoju nogu tvojim svjedočanstvima.
60 Hitim i ne oklijevam da držim tvoje zapovijedi.
61 Užad opakih drže me uhvaćena, ali nisam zaboravio tvojega zakona.
62 U ponoći ću se dići da te slavim zbog pravednih tvojih presuda.
63 Prijatelj sam svih onih koji te se boje i drže tvoje propise.
64 Zemlja je, o Gospodine, puna dobrote tvoje, svojim zapovijedima nauči me.
65 Učinio si dobro svojem sluzi, Gospodine, po riječi svojoj.
66 O, nauči me dobromu običaju i znanju, jer sam se pouzdao u tvoje propise.
67 Prije nego sam podnio kaznu, lutao sam, ali sada pazim brižno na tvoju riječ.
68 Ti si tako dobar i dobrostiv—nauči me svojim zapovijedima.
69 Oholi pletu na mene laž, ali se ja svim srcem držim tvojih propisa.
70 Bešćutno je njihovo srce kao salo, a ja se radujem tvojem nauku.
71 Na spasenje je meni što moram trpjeti da upoznam tvoje zapovijedi.
72 Zakon usta tvojih veće mi je dobro negoli tisuće komada zlata i srebra.
73 Ruke su me tvoje stvorile i načinile, prosvijetli me da naučim tvoje propise.
74 Koji se boje tebe, vide me i raduju se, jer sam se pouzdao u tvoju riječ.
75 Znam, o Gospodine, ti sudiš pravedno i da me u vjernosti ponizuješ.
76 Neka mi tvoja milost bude na utjehu po tvojoj riječi tvojem sluzi.
77 Neka dođe na mene tvoje milosrđe da ozdravim, jer je tvoj zakon naslada moja.
78 Oholi neka jadno propadnu, jer su me nepravedno pritisnuli, a ja razmišljam o zapovijedima tvojim.
79 Neka se pridruže meni koji se boje tebe i koji znaju tvoja svjedočanstva.
80 Moje srce neka bude savršeno u tvojim zapovijedima, da ne moram propasti sramotno.
81 Čezne moja duša za tvojim spasenjem, tvoju riječ čekam.
82 Čeznu moje oči za riječju tvojom; mislim: “Kad ćeš mi napokon donijeti utjehu?”
83 Ako sam i postao kao mijeh u dimu, ipak nisam zaboravio tvojih zapovijedi.
84 Kako su mnogobrojni dani tvojega sluge. Kad ćeš suditi onima koji me progone?
85 Oholi su mi iskopali jame, oni koji preziru zapovijed tvoju.
86 Sve su tvoje zapovijedi istina, prijevarno me progone, o pomozi mi.
87 Umalo da me nisu bili ubili na zemlji, ali ja nisam odstupio od tvojih propisa.
88 U svojoj dobroti daj mi da nađem život, da čuvam svjedočanstvo usta tvojih.
89 Riječ tvoja traje zauvijek, o Gospodine, tvrdo stoji kao nebo.
90 Kroz sve vaše naraštaje traje istina tvoja, utemeljio si zemlju i ona stoji.
91 Do danas stoje po tvojoj zapovijedi, jer je tebi sve podloženo.
92 Kad tvoj zakon ne bi bio slast moja, davno bih poginuo u svojoj nevolji.
93 Tvojih zapovijedi neću zaboraviti zauvijek, jer si mi po njima život darovao.
94 Tvoj sam ja, pomozi mi, jer istražujem tvoje propise.
95 Vrebaju me bezbožnici da me upropaste, ali ja pazim na tvoja svjedočanstva.
96 Na svemu velikom vidim granicu, samo je tvoja zapovijed beskrajno velika,
97 Kako sam zavolio tvoj zakon—uvijek mislim o njemu.
98 Zapovijed tvoja čini me mudrijim negoli moji neprijatelji, jer je ona uvijek moja.
99 Postajem razumniji od svih svojih učitelja, jer razmišljam o tvojim svjedočanstvima.
100 Više sam razboritosti zadobio negoli starci, jer sačuvao sam tvoje zapovijedi.
101 Od svakoga zla puta zaustavio sam nogu da sačuvam tvoju riječ.
102 Nisam odstupio od tvojih propisa jer si me ti poučavao.

103 Kako su slatke mojemu grlu tvoje riječi, mnogo
slađe od meda ustima mojim.
104 Od tvojih propisa zadobio sam razboritost,
zato mrzim svaki put lažni.
105 Riječ je tvoja svjetiljka nozi mojoj, svjetlo na
stazi mojoj.
106 Zakleo sam se i odlučio sam to održati, da ću
držati tvoje pravedne propise.
107 U nevolji sam velikoj, o Gospodine, po tvojoj
riječi daj mi da nađem život.
108 Primi milostivo žrtve mojih usta, Gospodine, i
nauči me poznavati propise.
109 Svoj život nosim uvijek u svojoj ruci, ali tvojega
zakona nikada nisam zaboravio.
110 Bezbožnici su mi stavili zamke, ali ja nisam
odstupio od tvojih zapovijedi.
111 Baština su moja zauvijek tvoja svjedočanstva,
jer su samo ona slast mojem srcu.
112 Prignuo sam svoje srce da vršim tvoje zapovi-
jedi zauvijek, bez kraja.
113 Nestalni su mi mrski, a ja sam zavoljeo tvoj
nauk.
114 Ti si mi okrilje i štit, čekam tvoju riječ.
115 Odstupite od mene, zločinci, jer hoću držati
zapovijedi svojega Boga.
116 Podupri me po riječi svojoj da mogu živjeti i
nemoj me osramotiti u mojem nadanju.
117 O, pomozi mi da se spasim i da se uvijek ves-
elim tvojim zapovijedima.
118 Odbacuješ sve koji ostavljaju tvoje zapovijedi,
jer je mišljenje njihovo isprazno.
119 Kao troske držiš sve bezbožnike na zemlji,
zato volim tvoja svjedočanstva.
120 Od straha pred tobom dršće moje tijelo; pre-
suda tvojih bojim se.
121 Činio sam što je pravedno i pošteno, zato me
nemoj predati mojim neprijateljima.
122 Zauzmi se za svojega slugu na dobro njegovo,
i ne daj da me ikada pritisnu oholi.
123 Moje oči čeznu za tvojom pomoći, za obećan-
jem tvojega spasenja
124 Učini svojem sluzi po svojoj milosti i svojim
zapovijedima nauči me.
125 Ja sam tvoj sluga, prosvijetli me da razumijem
tvoja svjedočanstva.
126 Vrijeme je da se radi Gospodine, prekršili su
tvoj zakon.
127 Zato sam zavoljeo tvoje propise više nego
zlato, da, nego žeženo zlato.
128 Zato se držim tvojih zapovijedi, mrzim svaku
stazu lažnu.
129 Divna su veoma tvoja svjedočanstva; zato ih
dobro čuva moja duša.
130 Svjetlo daje objava tvojih riječi, čini mudrima
malene.
131 Pun žudnje otvaram svoja usta, čeznem za
tvojim propisima.
132 Okreni se meni i budi mi milostiv kako to zas-
luže koji ljube tvoje Ime.
133 Učini moje korake čvrste u svojoj riječi i ne daj
da išta zlo ovlada samnom.
134 Izbavi me od nasilja ljudskoga i držat ću tvoje
zapovijedi.
135 Daj da tvoje lice obasja tvojega slugu i nauči
me poznavati tvoje zapovijedi.
136 Iz očiju se mojih spuštaju potoci zbog onih koji
ne drže tvojega zakona.
137 Pravedan si, o Gospodine, i pravedne su tvoje
presude.
138 Svoja svjedočanstva izdao si u pravdi i punoj
istini.
139 Moja revnost izjeda me, jer tlačitelji moji zabo-
ravljaju tvoju riječ.
140 Riječ je tvoja veoma čista, sluga je tvoj za-
voljeo.
141 Ja sam malen i prezren, ali tvojih propisa ne
zaboravljam.
142 Pravda je tvoja pravda vječna, i zakon je tvoj
istina.
143 Tjeskoba i nevolja snašle su me, ali propisi
tvoji slast su moja.
144 Pravedna su tvoja svjedočanstva u vijeke,
prosvijetli me da mogu živjeti.
145 Vičem iz svega srca: O Gospodine, uslišaj me,
držat ću tvoje zapovijedi.
146 Prizivam te, spasi me, držat ću tvoja svjedo-
čanstva.
147 U rano već jutro došao sam i zavapio, tvoju
riječ čekam.
148 Još prije jutra bdjele su moje oči da razmišljam
o tvojoj riječi.
149 Čuj moj glas, Gospodine, po svojoj milosti, po
svojoj pravdi daj mi da nađem život.
150 Približuju se oni koji idu za opačinom, koji su
daleko udaljeni od tvojega nauka.
151 Ti si blizu, o Gospodine, i svi su propisi tvoji
istina.
152 Od početka znam iz svjedočanstva tvojih da si
ih izdao zauvijek.
153 Pogledaj moju nevolju i spasi si me, jer nisam
zaboravio tvojega nauka.
154 Brani pravo moje i izbavi me; po riječi svojoj
daj mi da nađem život.
155 Daleko je od bezbožnika udaljeno spasenje,
jer ne pitaju ništa za tvoje zapovijedi.
156 Milosrđe je tvoje, o Gospodine, veoma veliko;
po svojoj pravdi daj mi da nađem život.
157 Mnogo je tlačitelja i mojih progonitelja, ja ne
odstupam od tvojega svjedočanstva.
158 Vidim bezbožnike i žao mi je da se ne brinu za
tvoje zapovijedi.
159 Eto, ja ljubim tvoje zapovijedi, Gospodine, po
svojoj dobroti daj mi da nađem život.
160 Cjelovitost je tvoje riječi istina, vječno traje
tvoja svaka pravedna presuda.
161 Vladari me pritišču ni za što, ali moje srce
dršće samo pred tvojim riječima.
162 Radujem se tvojim riječima kao onaj koji zado-
bije bogat plijen.
163 Mrzim i gadi mi se laž, a zavoljeo sam tvoj za-
kon.
164 Sedam puta na dan hvalim te zbog tvojih
pravednih presuda.
165 Tko ljubi tvoj zakon, velik mir ima i u njemu više
nema spoticanja.
166 Čekam tvoje spasenje, Gospodine, i izvršu-
jem tvoje propise.
167 Držim se svjedočanstva tvojih, ljubim ih
veoma.
168 Držim tvoje propise i tvoja svjedočanstva, jer
su svi moji putovi tebi dobro poznati.
169 Neka prodre moj vapaj do tebe, o Gospodine,
po riječi svojoj prosvijetli me.
170 Neka dođe moja molitva pred tvoje lice, po ri-
ječi svojoj daj mi da nađem spasenje.
171 Usta će moja pjevati hvalu tebi, jer me učiš
poznavati svoje zapovijedi.
172 Neka moj jezik pjeva o tvojoj zapovijedi, jer su
propisi tvoji svi pravedni.
173 Neka tvoja ruka bude moja pomoć, jer sam
odabrao tvoje propise.
174 Čeznem, o Gospodine, za tvojim spasenjem,
i tvoj nauk je moja naslada.
175 Neka živi moja duša da te slavi, daj da mi tvoje

presude pomognu.
176 Lutam naokolo kao ovca izgubljena; traži svojega slugu, jer tvojih zapovijedi nisam zaboravio.

120 U svojoj tjeskobi zavikao sam Gospodinu i uslišao me.
2 Ah, o Gospodine, izbavi me od usta lažljivih, od jezika lukava.
3 Što će ti se dati, ili što će ti se učiniti, ti jeziče lukavi?
4 Naoštrene strijele ratnika sa smrekovim ugljevljem.
5 Jao meni što sam gost u Mešeku, da prebivam među šatorima cedarskim.
6 Dugo već prebiva moja duša kod mrzitelja mira.
7 Ja sam miran, ako li što progovorim, oni hoće svađu.

121 Podižem svoje oči gore prema gorama, odakle će mi doći pomoć.
2 Pomoć mi dolazi od Gospodina, koji stvorio nebo i zemlju.
3 Ne da on da popusti tvoja noga, ne spava tvoj čuvar.
4 Gle, nikada ne spava, nikada ne drijema čuvar Izraelov.
5 Gospodin je tvoj čuvar, Gospodin je sjena tvoja; on ti stoji s desne strane.
6 Da ti danju sunce ne naudi, ni mjesec u noći.
7 Gospodin te štiti od svakoga zla, on čuva tvoj život.
8 Gospodin čuva izlazak tvoj i dolazak tvoj od sada i zauvijek.

122 Poveselio sam se kada su mi kazali: “Idemo u Gospodinov dom.”
2 Evo već stoje noge naše na tvojim vratima, o Jeruzaleme.
3 Jeruzaleme, ti si sagrađen kao grad gdje se svi sastaju.
4 Plemena putuju ondje, plemena Gospodinova; Izraelu je zakon slaviti Ime Gospodinovo.
5 Jer ondje stoje sudačka prijestolja, prijestolja kuće Davidove.
6 Želite mir Jeruzalemu, spasenje onima koji te ljube.
7 Neka vlada mir u tvojim zidinama, spokoj u tvojim dvorima.
8 Zbog svoje braće i rođaka svojih govorim: “Mir s tobom.”
9 Zbog kuće Gospodina, našega Boga, molit ću za blagoslov tebi.

123 Svoje oči podižem k tebi koji stoluješ na nebesima.
2 Eto, kao što su oči sluga uprte u ruku gospodara njihova, kao što oči sluškinje u ruku gospodarice njezine, tako su oči naše uprte u Gospodina, našega Boga, dok nam iskaže milost.
3 Smiluj se nama, o Gospodine, smiluj se nama, jer smo se obilno nasitili sramote.
4 Duša je naša presita poruge bogatih, prezira oholih.

124 “Da nije bio Gospodin na našoj strani”, neka rekne Izrael;
2 da nije bio Gospodin s nama, kad su ljudi ustali na nas,
3 žive bi nas bili proždrli, kada se protiv nas bijes njihov raspalio,
4 vode bi nas bile odnijele, divlji bi potok bio prešao preko nas,
5 bile bi nas potopile silne vode.”
6 Blagoslovljen neka je Gospodin, koji nas ne baci za plijen zubima njihovim.
7 Duša se naša izbavi kao ptica iz zamke ptičarske—zamka je rastrgana, i mi smo slobodni.
8 Pomoć je naša u Imenu Gospodinovu, koji stvorio nebo i zemlju.

125 Oni koji se uzdaju u Gospodina su kao Gora Sion, koja se ne može pomaknuti, koja stoji zauvijek.
2 Kao što Jeruzalem okružuju gore, tako Gospodin okružuje svoj narod od sada i zauvijek.
3 Zato ne smije žezlo zloće tlačiti udes pravednika, da i pravednici ne pruže svoje ruke za zloćom.
4 Gospodin neka čini dobro dobrima, onima koji su prava srca.
5 A koji skreću na krive staze, neka ih Gospodin otjera s onima koji čine zlodjela. Spasenje Izraelu.

126 Kada je ono Gospodin vratio nježnjeve Siona, onda nam je bilo kao da smo sanjali.
2 Onda su usta naša bila puna smijanja, jezik naš pun kliktanja. Onda se govorilo po narodima: “Gospodin im je učinio veliko djelo.”
3 Gospodin je učinio djelo na nama, zato smo bili veseli.
4 Ah, Gospodine, okreni sudbinu našu kao potoke u južnoj zemlji.
5 Koji siju sa suzama neka žanju s pjevanjem.
6 Sada ide sa suzama, koji nosi sjeme da sije, ali s pjesmom dolazi, dolazi natrag noseći svoje snopove.

127 Ako Gospodin ne gradi kuću, uzalud se muče koji ju grade. Ako Gospodin ne čuva grad, uzalud bdije onaj koji ga čuva.
2 Uzalud je što se rano dižete i kasno za stol sjedate da jedete kruh muke: svojim ljubimcima daje ga on u snu.
3 Eto, sinovi su dar Gospodina; plod utrobe su njegova nagrada.
4 Kao strijele u ruci ratnikovoj, takvi su sinovi mladosti.
5 Blagoslovljen je čovjek koji je njima napunio tobolac svoj. Neće se nikada osramotiti i kada se pravdaju na vratima s neprijateljima.

128 Blagoslovljen je svaki koji se boji Gospodina, koji hodi njegovim putovima.
2 to urade tvoje ruke, to ćeš uživati, blagoslovljen si ti i dobro ti je.
3 Žena je tvoja u kući kao rodna loza, kao mladice masline, tako stoje tvoji sinovi oko stola tvojega.
4 Eto, takvo će biti blagoslovljen čovjek koji se boji Gospodina.
5 Gospodin ćete blagosloviti sa Siona, raduj se sreći Jeruzalema u sve dane svojega života.
6 Da, neka vidiš djecu svoje djece. Neka je mir Izraelu.

129 Teško su me pritiskivali od moje mladosti, neka rekne Izrael;
2 Teško su me pritiskivali od moje mladosti, ali me nikada nisu svladali.
3 Na mojim leđima orali su orači i povukli dugačke brazde.”
4 Ali Gospodin, Pravedni, isiječe užad bezbožnika.
5 Sramotno se moraju odatle povući svi koji mrze Sion.
6 Oni su kao trava na krovovima što se osuši prije

nego procvate.
7 Od nje ne napunja žetelac svoju ruku, ni naručaj svoj vezalac.
8 Koji prolaze, ne viču: “Neka vas blagoslovi Gospodin. Blagoslivljamo vas u Ime Gospodinovo.

130 Iz dubine vapijem k tebi, Gospodine.
2 Gospodine, čuj moj glas. Neka tvoje uho sluša moj glasni vapaj.
3 Ako bih se spominjao zlodjela, o Gospodine, Bože, tko bi mogao opstati?
4 Ali je u tebe opraštanje, da bi te se bojali.
5 Čekam Gospodina; čeka moja duša; uzdajem se u obećanje njegovo.
6 Moja duša više se uzdaje u Gospodina nego stražari u jutro, da, više nego stražari u jutro.
7 Izraele, čekaj Gospodina, jer je u Gospodina milosrđe, u njemu je bogat otkup.
8 On će otkupiti Izraela od svih njegovih zlodjela.

131 Gospodine, moje srce neće na visoko, niti moje oči gledaju oholo, i nikada se ne bavim stvarima što su mi odviše velike i uzvišene.
2 Umirio sam i utišao svoju dušu, kao što dijete mirno počiva na prsima majčinim, tako moja duša mirno počiva kod Boga.
3 Izraele, čekaj Gospodina od sada i zauvijek.

132 Spomeni se, Gospodine, Davida i svih muka njegovih.
2 Kako se zakleo Gospodinu, zavjetovao se Bogu Jakovljevu:
3 “Neću ući u šator stana svojega, niti ću leći na postelju ložnice svoje,
4 neću dati sna svojim očima, ni vjeđama svojim drijema,
5 dok ne nađem mjesta Gospodinu, stana moćnomu Bogu Jakovljevu.”
6 Evo, čuli smo o tom u plodnoj zemlji; saznali smo to u šumskim mjestima.
7 K stanu njegovu ići ćemo, poklonit ćemo se podnožju njegovih nogu.
8 Ustani, Gospodine, svojem počivalištu, ti i tvoja velemoćna škrinja.
9 Neka se odjenu tvoji svećenici u pravednost, i neka tvoji pobožnici kliču od veselja.
10 Zbog svojega sluge Davida nemoj odvratiti lica od svojega pomazanika.
11 Prisegnuo Gospodin Davidu prisegu vjernosti, od koje ne odstupa: “Od poroda tvojega posadit ću jednoga na tvoje prijestolje.
12 Ako tvoji sinovi sačuvaju moj zavjet i svjedočanstva moja što ću ih naučiti, onda će i njihovi sinovi zauvijek sjediti na tvojem prijestolju.”
13 Jest, Gospodin je izabrao Sion, izabrao ga za prebivalište svoje:
14 “Ovo je u vijeke počivalište moje, ovdje prebivam, to je bila želja moja.
15 Hranu ću njegovu obilno blagosloviti, siromahe njegove kruhom ću nasititi.
16 Svećenike ću njegove zaodjeti spasenjem, pobožnici njegovi radovat će se veoma.
17 Tu ću učiniti da uzraste moć Davidu, postavit ću svjetiljku svojemu pomazaniku.
18 Neprijatelje ću njegove pokriti sramotom, a na njemu će sjati kruna njegova.”

133 Gle, kako je lijepo i kako je ugodno kad braća u miru prebivaju zajedno.
2 To je kao dragocjeno ulje na glavi što teče na bradu, bradu Aronovu što kaplje na skut haljine njegove.
3 To je kao hermonska rosa što pada na sionske gore, jer ondje Gospodin daje blagoslov, život zauvijek.

134 Ustanite, blagoslivljajte Gospodina sve sluge Gospodinove—što stojite u Gospodinovu domu noću.
2 Podignite svoje ruke u svetištu i blagoslivljajte Gospodina.
3 Neka te blagoslovi Gospodin sa Siona, koji stvorio nebo i zemlju.

135 Slava Gospodinu. Hvalite Ime Gospodinovo, hvalite ga, sluge Gospodinove,
2 koji stojite u Gospodinovu domu, u dvorima kuće našega Boga.
3 Hvalite Gospodina, jer je dobar Gospodin; svirajte imenu njegovu, jer je on mio.
4 Jer Jakova je izabrao sebi Gospodin, Izraela za posjed svoj.
5 Jest, ja znam: “Gospodin je velik, naš Gospodin nadilazi sve bogove.
6 Što god je po volji Gospodinu, to On čini u nebu i na zemlji, u morima i u svima dubinama.
7 On izvodi oblake od kraja zemlje, munje pretvara u kišu, vjetar izvodi iz njegovih odaja.
8 On pobio prvorođence Egipta, od čovjeka do živinčeta.
9 On poslao znamenja i čudesa usred tebe, Egipte, protiv faraona i svih njegovih sluga.
10 On pobijedi narode mnogobrojne i pogubi velemoćne kraljeve:
11 Sihona, amorejskog kralja, i Oga, bašanskog kralja, i sva kraljevstva kanaanska.
12 On je dao njihovu zemlju u baštinu, u baštinu Izraelu, svojem narodu.
13 Gospodine, tvoje Ime traje vječno, Gospodine, slava je tvoja kroz sve vaše naraštaje.
14 Jer Gospodin pribavlja pravo svojem narodu, svojim slugama iskazuje milosrđe.
15 Idoli su neznabožaca srebro i zlato, djelo ruku čovječjih.
16 Usta imaju, a ne mogu govoriti, dva oka, a ne mogu vidjeti,
17 Dva uha, a ne mogu čuti, i daha nema u ustima njihovim.
18 Koji su ih načinili, neka postanu kao oni, svaki koji se pouzdao u njih.
19 Kućo Izraelova, blagoslivljajte Gospodina, kućo Aronova, blagoslivljajte Gospodina.
20 Kućo Levijeva, blagoslivljajte Gospodina, koji se bojite Gospodina, blagoslivljajte Gospodina.
21 Blagoslovljen na Sionu Gospodin, koji stoluje u Jeruzalemu. Slava Gospodinu.

136 Hvalite Gospodina, jer je dobar, je vječno traje njegovo milosrđe.
2 Hvalite Boga Svevišnjega, jer vječno traje njegovo milosrđe.
3 Hvalite Gospodina Svevišnjega, jer vječno traje njegovo milosrđe.
4 Koji jedini činio čudesa velika, jer vječno traje njegovo milosrđe.
5 Koji je stvorio nebesa u mudrosti, jer vječno traje njegovo milosrđe.
6 Koji utvrdi zemlju nad vodom, jer vječno traje njegovo milosrđe.
7 Koji stvorio velika svjetlila, jer vječno traje njegovo milosrđe.
8 Sunce da vlada danom, jer vječno traje njegovo milosrđe.
9 Mjesec i zvijezde da vladaju noću, jer vječno traje

njegovo milosrđe.
10 Koji pobio Egipat u njegovim prvorođencima,
jer vječno traje njegovo milosrđe.
11 I Izraela izveo iz njega, jer vječno traje njegovo
milosrđe.
12 Mišicom krepkom i rukom podignutom, jer
vječno traje njegovo milosrđe.
13 Koji razdvoji Crveno more, jer vječno traje nje-
govo milosrđe.
14 I provede Izraela posred njega, jer vječno traje
njegovo milosrđe.
15 I faraona s njegovom vojskom strovali u Crveno
more, jer vječno traje njegovo milosrđe.
16 Koji provede svoj narod kroz pustinju, jer vječno
traje njegovo milosrđe.
17 Koji pobio kraljeve velike, jer vječno traje njego-
vo milosrđe.
18 I pobijedi vladare ohole, jer vječno traje njegovo
milosrđe.
19 Sihona, amorejskog kralja, jer vječno traje nje-
govo milosrđe.
20 I Oga, bašanskog kralja, jer vječno traje njego-
vo milosrđe.
21 Koji je dao njihovu zemlju u baštinu, jer vječno
traje njegovo milosrđe.
22 U baštinu Izraelu, svojem sluzi, jer vječno traje
njegovo milosrđe.
23 Koji se spomenu malenkosti naše, jer vječno
traje njegovo milosrđe.
24 I izbavi nas od tlačitelja naših, jer vječno traje
njegovo milosrđe.
25 Koji daje hranu svim stvorenjima, jer vječno
traje njegovo milosrđe.
26 Hvalite Boga nebeskoga, jer vječno traje njego-
vo milosrđe.

137 Na babilonskim vodama smo sjedili i pla-
kali spominjući se Siona.
2 O vrbe ondje, vješali smo svoje harfe.
3 Ah, ondje su tražili od nas oni koji su nas zarobili,
da pjevamo, koji su nas srušili, da se veselimo:
“Pjevajte nam pjesmu sionsku.”
4 Kako da pjevamo pjesmu Gospodinovu u zemlji
tuđoj?
5 Ako bih zaboravio tebe, Jeruzaleme, neka usa-
hne desnica moja.
6 Neka mi jezik prione za nepce ako se tebe ne bih
spomenuo, ako ne bih držao Jeruzalema visoko
iznad svake radosti svoje.
7 Napomeni, Gospodine, sinovima Edomovim
dan jeruzalemski; oni su vikali: “Razorite ga, ra-
zorite sve do temelja.”
8 Kćeri babilonska, vrijedna propasti, blagoslov-
ljen je onaj koji ti plati tvoje djelo što si ga učinila
nama.
9 Blagoslovljen je onaj koji uzme i razbije o kamen
tvoju djecu.

138 Od svega srca slavit ću te, pred vladarima
svirat ću ti.
2 Klanjam se prema svetomu tvojem domu; zah-
valjujem tvojem Imenu na dobroti tvojoj i vjernosti
tvojoj, jer si iznad svega svojega Imena uzveličao
svoju riječ.
3 U dan u koji sam zazvao, ti si me uslišao, um-
nožio si snagu mojoj duši.
4 Slavit će te, Gospodine, svi kraljevi zemaljski,
kad čuju riječ usta tvojih;
5 Pjevat će putove Gospodinove: jer je velika slava
Gospodinova.
6 Gospodin je uzvišen, ali on gleda i niskoga; ohol-
oga izdaleka poznaje.
7 Ako moram i posred tjeskobe hoditi, ti me držiš
na životu; protiv bijesa mojih neprijatelja pružaš
svoju ruku, desnica me tvoja zaštićuje.
8 Gospodin mi to dovršava na spasenje; Gospodi-
ne, vječno traje tvoje milosrđe; svojih djela ruku ne
ostavljaj.

139 Gospodine, ti si me kušao i upoznao me.
2 Ti znaš kad sjednem i kad ustanem; ti
razumiješ već izdaleka što mislim.
3 Moje hodanje, moje počivanje ti istražuješ, sve
moje putove ti vidiš,
4 Još mi nema riječi na jeziku, a ti je, Gospodine,
već poznaš točno.
5 Straga i sprijeda ti me okružuješ i stavljaš na
mene svoju ruku.
6 Odviše je čudno za mene takvo znanje, odviše
visoko; ne shvaćam ga nikada.
7 Kamo da odem od tvojega Duha, kamo da
utečem od tvojega lica?
8 Da bih se uzdigao gore k nebu: ti si ondje; da bih
legnuo dolje u carstvu mrtvih, gle, i tu si.
9 Da bih uzeo sebi i krila zore i nastanio se na kraju
mora,
10 i ondje bi me pratila tvoja ruka, prihvatila bi me
tvoja desnica.
11 I da bih pomislio: “Jest, neka me zastre tmina,
neka svjetlo oko mene postane noć.”
12 I tmina ne bi bila za te tamna, noć bi bila svijetla
kao dan, tmina kao svjetlo.
13 Jer si ti stvorio bubrege moje, satkao me u
utrobi moje majke.
14 Zahvaljujem ti, divno i čudesno ja sam stvoren;
veoma su čudesna tvoja djela, moja duša to zna
dobro.
15 Postanje moje nije bilo skriveno od tebe; kad
sam postao u tajnosti, otkan u zemaljskim dubi-
nama.
16 Oči su me tvoje vidjele kao zametak bezličan; u
knjizi su tvojoj zabilježeni svi dani, unaprijed
određeni kad ih još nije bilo ni jednoga.
17 Ali za mene, o Bože, kako su teške tvoje na-
misli, kako im je silan broj.
18 Brojio sam ih, više ih je nego pijeska. Kad se
probudim, još sam uvijek uza te.
19 O, da hoćeš, Bože, ubiti bezbožnika, krvoloci
odstupajte od mene.
20 Oni puni varke govore o tebi; kao tvoji neprijate-
lji hvale se isprazno.
21 Zar da ne mrzim one koji tebe mrze, Gospodi-
ne, i da ne prezirem one koji ustaju na tebe?
22 Jest, smrtnom mržnjom mrzit njih; oni su moji
vlastiti neprijatelji.
23 Istraži me, Bože, i upoznaj moje srce, ispitaj me
i upoznaj moje namisli.
24 Vidi, jesam li na zlu putu i vodi me na put
vječnosti.

140 Izbavi me, o Gospodine, od zla čojeka, od
čovjeka nasilja sačuvaj me.
2 Od onih koji pomišljaju zlo u srcu, svaki dan
podižu samo svađu.
3 Zaoštravaju svoje jezike kao zmije, otrov je lju-
tice u njihovim ustima.
4 Sačuvaj me, o Gospodine, od šaka bezbožnika,
od čovjeka nasilja sačuvaj me, od onih, koji
gledaju da se spotaknu koraci moji.
5 Besramni su mi namjestili potajne zamke, raza-
peli su mreže na putu i stavili mi zamke.
6 Ja kažem Gospodinu: “Ti si moj Bog.” Čuj, o
Gospodine, glas molitve moje.
7 Gospodine Bože, moćni branitelju moj, koji za-

štićuješ moju glavu u dan borbe,
8 O Gospodine, ne daj bezbožnicima što žele. Ne daj da ikada uspiju zle njihove namisli. Oni bi se ponijeli.
9 Glavu mojih tlačitelja neka pokrije kletva njihovih usta.
10 "Neka padne na njih živo ugljevlje. Neka ih on baci u oganj, u propast, da ne ustanu nikada.
11 Čovjek jezičan neka ne opstane u zemlji, čovjeka nasilja neka nesreća navede u propast."
12 Znam da Gospodin vodi stvar nevoljnika i parnicu siromaha.
13 Pravednici samo zahvaljuju tvojem Imenu; pošteni borave pred tvojim licem.

141 Gospodine, vapijem tebi i pobrini se za me. Čuj moj glas, koji vapije tebi.
2 Neka vrijedi tebi moja molitva kao miomirisni kâd, dizanje mojih ruku kao prinos večernji.
3 Postavi, o Gospodine, stražu ustima mojim, čuvaj vrata mojih usana.
4 Ne daj mojem srcu da se prigne zlu, da počinim zlodjela s ljudima koji čine bezakonje; ne daj da ikada okusim poslastice njihove.
5 Neka me bije pravednik—to je milost; neka me ukorom ispravlja, to je ulje za moju glavu; glava se moja neće od toga otimati; jest, zlobu njihovu susrećem uvijek još s molitvom.
6 Slobodno su izašli vođe njihove iz špilje; čuli su kako su bile blage moje riječi.
7 Kao kad se zemlja brazdi i para, tako se razletjele naše kosti do čeljusti carstva mrtvih.
8 Zato su tebi, Gospodine Bože, upravljene moje oči: u tebe tražim utočište, nemoj predati moj život smrti.
9 Sačuvaj me od zamke koju su mi postavili, od zamke zločinaca.
10 Daj da se bezbožnici zapletu u vlastitu mrežu dok ja prođem sretno.

142 Glasno vičem Gospodinu, glasno vapijem Gospodinu za milost.
2 Izlijevam pred njim tužaljku svoju, nevolju svoju govorim pred njim.
3 Ako i jest moj duh u meni iznemogao, ti znaš stazu moju, na putu kojim sam išao, postavili su mi zamku potajno.
4 Pogledaj nadesno i vidi: nemam nikoga koji pazi na mene, nestalo mi svakoga utočišta, nitko se ne brine za moj život.
5 O Gospodine, vapijem tebi; kažem: ti si moje utočište, dio moj u zemlji živih.
6 Čuj molbu moju, jer sam posve izmoren. Izbavi me od progonitelja mojih, jer su oni meni odviše jaki.
7 Izvedi iz tamnice moju dušu da slavim tvoje Ime. Onda će se pravednici radosno okupiti oko mene kad mi učiniš dobro.

143 O Gospodine, uslišaj molitvu moju ču vapaje moje zbog vjernosti svoje i uslišaj me, jer si pravedan.
2 Ne idi na sud sa svojim slugama, jer nitko živ nije pravedan pred tobom.
3 Neprijatelj goni moju dušu, gazi u prah moj život, gura me u noć kao davno pomrle.
4 Duh je moj u meni pun straha, srce mi trne u prsima.
5 Mislim na prošle dane, razmišljam o svim tvojim djelima, promatram radove tvojih ruku.
6 Pružam tebi svoje ruke; moja duša čeka tebe kao suha zemlja.
7 O Gospodine, uslišaj me brzo, moj duh već gine, ne skrivaj svojega lica od mene, inače sam kao oni koji su pali u grob.
8 Daj učini da doskora iskusim milost tvoju, jer se uzdajem u tebe. Pokaži mi put kojim ću ići, jer tebi podižem svoju dušu.
9 Izbavi me od mojih neprijatelja, o Gospodine, jer se utječem k tebi.
10 Nauči me vršiti volju tvoju, jer si ti moj Bog. Duh tvoj dobri neka me vodi po stazi ravnoj.
11 Zbog svojega Imena, o Gospodine, održi me na životu, jer si pravedan, izvedi iz nevolje moju dušu.
12 Po svojoj milosti uništi moje neprijatelje, uništi sve koji me tvrdo pritišću, jer sam tvoj sluga.

144 Neka je blagoslovljen Gospodin, moja obrana, koji nauči moje ruke boju, prste moje ratu.
2 Moja jakost, moja tvrđava, moj grad, moj izbavitelj, moj štit, komu se utječem, koji mi je pokorio narode.
3 Gospodine što je čovjek da ga se sjećaš, sin zemlje da ga paziš?
4 Čovjek je kao dah; dani s u njegovi kao sjena što prolazi.
5 O Gospodine, prigni nebesa i siđi, dotakni se gora da se zadime.
6 Tresni munjom i rastjeraj ih. Odapni svoje strijele i smeti ih.
7 Dopri ovamo iz visine, oslobodi me, izvadi me iz voda silnih, iz ruku stranaca.
8 Njihova usta govore varku, njihova je desnica puna lažljivosti.
9 Pjevam pjesmu novu tebi, o Bože, sviram ti na harfi od deset žica:
10 "On je dao pobjedu kraljevima, Davida, svojega slugu, izbavi od ljutoga mača."
11 Oslobodi me i spasi iz ruku stranaca, njihova usta govore varku, desnica je njihova puna lažljivosti.
12 Onda su naši sinovi kao biljke, visoko uzrasli u svojoj mladosti, onda su naše kćeri kao stupovi, krasno izrađeni kao na dvorima.
13 Onda su žitnice naše prepune, obilne svakim žitom; ovce naše množe se na tisuće i na stotinu tisuća na polju našem.
14 Onda su goveda naša tovna bez napadaja i nezgode, onda se ne razliježe plač po ulicama našim.
15 Blagoslovljen je narod komu je sve to dosuđeno. Blagoslovljen je narod čiji je Bog Gospodin.

145 Uzvisivat ću te, moj Bože, kralju, blagoslivljat ću tvoje Ime uvijek i zauvijek.
2 Svaki ću te dan hvaliti, ime ću tvoje dičiti uvijek i zauvijek
3 Velik je Gospodin, hvale dostojan veoma; nedokučiva je njegova veličina.
4 Naraštaj hvali tvoja djela drugom naraštaju i naviješta moćne čine tvoje.
5 O velikom sjaju veličanstva tvojega govorit ću, čudesa ću tvoja opjevati
6 Oni govore o moći strašnih tvojih djela; o veličini tvojoj ja ću pripovijedati.
7 Oni glasno navješćuju uspomenu bogate dobrote tvoje i pjevat će o pravednosti tvojoj.
8 Gospodin je milostiv i pun milosrđa, strpljiv i bogat ljubavlju.
9 Gospodin je dobrostiv prema svakomu, pun milosti za sva svoja djela."
10 Tebe hvale sva tvoja djela, o Gospodine, slave te pobožnici tvoji.
11 Govore o sjaju kraljevstva tvojega i govore o

jakosti tvojoj,
12 da jave ljudima o tvojoj moći o velikom sjaju kra-
ljevstva tvojega.
13 Kraljevstvo je tvoje, kraljevstvo vječno, vlast
tvoja traje kroz sve naraštaje; Gospodin je vjeran u
svim svojim riječima i svet u svim svojim djelima.
14 Svima koji padaju, potpora je Gospodin, sve
pognute on uspravlja.
15 Oči svih čekaju tebe, ti im daješ hranu u pravo
vrijeme.
16 Otvaraš svoju ruku i sitiš dobrotom sve što živi.
17 Pravedan je Gospodin na svim svojim putovima
i dobrostiv u svim svojim djelima.
18 Gospodin je blizu svih koji ga zazivaju, svih koji
ga zazivaju u vjernosti.
19 Želju ispunja onima, koji ga se boje, njihov va-
paj čuje i spasava ih.
20 Zaštićuje Gospodin sve koji ga ljube, a bezbož-
nike sve uništava.
21 Slavu Gospodinovu navješćuju moja usta,
svako tijelo hvali sveto njegovo Ime uvijek i zauvi-
jek.

146 Slava Gospodinu. Hvali, dušo moja, Gos-
podina.
2 Hvalit ću Gospodina za svojega života, pjevat ću
svojem Bogu dok me god ima.
3 Ne uzdajte se u vladare, u sina kojega čovjeka,
koji ne može pomoći.
4 Njegov dah izlazi, te se vraća u zemlju; u isti dan
rastope se njegove namisli.
5 Blagoslovljen je onaj komu je pomoćnik Bog Ja-
kovljev, komu je uzdanje u Gospodinu, njegovu
Bogu.
6 U njemu, koji stvorio nebo i zemlju, more i sve što
je u njima; koji drži vjernost zauvijek,
7 koji čini pravdu potlačenima, koji daje kruh glad-
nima. Gospodin oslobađa zarobljene.
8 Gospodin otvara oči slijepcima, Gospodin us-
pravlja pognute, Gospodin ljubi pravednike.
9 Gospodin čuva došljake, uzdržava siročad i
udovice, a bezbožnicima put zakrčuje.
10 Gospodin je kralj zauvijek, Sione, Bog je tvoj
kroz sve vaše naraštaje. Slava Gospodinu.

147 Hvalite Gospodina, jer je lijepo pjevati hvalu
našem Bogu, jer je milo pjevati hvalospjev.
2 Gospodin zida Jeruzalem; okuplja raspršene
Izraelove sinove;
3 On iscjeljuje srca slomljena i zavija rane njihove.
4 On određuje zvjezdama njihov broj, koji ih sve
zove imenom.
5 Gospodin je naš tako velik i u moći tako bogat;
mudrost njegova nema granica.
6 Gospodin pridiže nevoljne, a bezbožnike poni-
zuje do zemlje.
7 Hvalu pjevajte Gospodinu, svirajte našem Bogu
na citari.
8 Njemu koji zastire nebesa oblacima, koji sprema
zemlji kišu, koji čini da raste na gorama trava,
9 koji daje životinjama njihovu hranu i mladim ga-
vranima—za što oni viču.
10 On ne mari za jake konje, niti mu je mila hitra
noga junakova.
11 Gospodinu su po volji samo oni koji ga se boje,
samo oni koji se uzdaju u njegovu milost.
12 Slavi, Jeruzaleme, Gospodina, hvalu pjevaj
svojem Bogu, Sione.
13 Jer on utvrđuje prijevornice vrata tvojih, blagos-
livlja tvoju djecu u tebi.
14 On pribavlja mir tvojoj zemlji, on te siti jedrom
pšenicom;.
15 On šalje zapovijed svoju na zemlju—brzo teče
njegova zapovijed.
16 On daje snijeg kao vunu, sipa inje kao pepeo.
17 On baca svoj grad kao zalogaje, tko može op-
stati pred njegovom studeni?
18 On šalje svoju riječ i sve se rastopi, dahne svo-
jim dahom i poteku vode.
19 On javlja svoju riječ Jakovu, svoje zakone i pro-
pise Izraelu.
20 Tako nije učinio nijednom drugom narodu, niti
su oni naučili njegovih propisa. Slava Gospodinu.

148 Slava Gospodinu. Hvalite Gospodina s ne-
besa, hvalite ga na visinama nebeskim.
2 Hvalite ga, svi anđeli njegovi, hvalite ga, sve nje-
gove vojske.
3 Hvalite ga, sunce i mjeseče, hvalite ga, sve
sjajne zvijezde.
4 Hvalite ga, najviša nebesa i vode nad nebesima.
5 Neka hvale Ime Gospodinovo, jer On je zapo-
vjedio i stvorilo se.
6 Postavio ih zauvijek i zauvijek, dao im je zakone
što ne prolaze nikada.
7 Hvalite Gospodina sa zemlje, morske nemani i
sve dubine.
8 Ognju i tučo, sniježe i paro, vihore, izvršitelju nje-
gove riječi.
9 Gore i svi brežuljci, rodna stabla i svi cedri.
10 Zvijeri i sve pitome životinje, crvi i ptice krilate.
11 Kraljevi zemaljski, svi narodi, vladari, svi suci
na zemlji.
12 Momci i djevojke, starci i dječaci.
13 Neka hvale Ime Gospodinovo, jer je samo nje-
govo Ime uzvišeno, njegova slava nadvisuje ze-
mlju i nebo.
14 Dao je moć svojem narodu, on je na diku svim
pobožnicima svojim, Izraelovim sinovima, naro-
du, koji je blizu njega. Slava Gospodinu.

149 Slava Gospodinu. Pjevajte Gospodinu no-
vu pjesmu, njegova je hvala u zboru
pobožnika.
2 Neka se veseli Izrael svojemu Stvoritelju, sinovi
sionski neka klikću svojem kralju.
3 Neka hvale njegovo Ime u kolu, neka mu sviraju
na bubanj i citaru.
4 Jer Gospodin milost daje svojem narodu,
ovjenčava patnike spasenjem.
5 Neka klikću pobožnici u slavi, neka se vesele u
svojim ložnicama.
6 Neka je hvala Božja u ustima njihovim, a mačevi
dvosjekli u njihovoj ruci.
7 Da se osvete narodima i pokaraju plemena;
8 da stave njihove kraljeve u lance, njihove kn-
ezove u željezne okove;
9 kako je pisano, da izvrše sud na njima: to je pravo
časti za sve njegove pobožnike. Slava Gospodinu.

150 Slava Gospodinu. Hvalite Gospdina u nje-
govu svetištu. Hvalite ga u njegovoj jakoj
utvrdi.
2 Hvalite ga zbog velikih njegovih djela. Hvalite ga
prema silnoj veličini njegovoj.
3 Hvalite ga uz glas trube. Hvalite ga uz harfu i
citaru.
4 Hvalite ga uz bubanj i ples. Hvalite ga uz žice i
frule.
5 Hvalite ga uz jasne cimbale. Hvalite ga uz cim-
bale zvonke.
6 Sve što diše, neka hvali Gospodina. Slava Gos-
podinu.

Mudre Izreke

1 Mudre Izreke Salomona, sina Davidova, kralja Izraelova:
2 za spoznati mudrost i pouku, shvatiti razumne riječi,
3 da se primi pouka mudrosti, pravednost, poštenje i iskrenost,
4 dati razboritost neiskusnima, razum i spoznaju mladiću.
5 Čuje li ih mudrac, u znanju će porasti, a razuman čovjek će steći mudrost.
6 Razumjet će govor priče i prispodobe, riječi i zagonetke mudraca.
7 Strah od Gospodina je početak znanja; samo luđaci preziru mudrost i pouku.
8 Moj sine, slušaj pouku svojega oca i ne napuštaj naputak svoje majke;
9 jer će biti ures na tvojoj glavi i lanci oko tvojega vrata.
10 Moj sine, ako te mame grješnici nemoj pristati.
11 Ako su rekli: “Dođi s nama, vrebajmo da prolijemo krv, da stavimo zamku nedužnomu ni za što;
12 žive ih prožderimo kao carstvo mrtvih, s kožom i kosom, kao one koji u jamu grob;
13 dobit ćemo koje dragocjeno dobro, napunit ćemo svoje kuće plijenom;
14 u našem krugu bacit ćeš svoj ždrijeb, da svi imamo zajedničku novčarku.”
15 Moj sine, ne idi s njima na put, drži svoju nogu daleko od njihove staze;
16 jer njihove noge trče k zlu, hite prolijevati krv.
17 Zaista, uzalud je razapeta mreža pred očima svih ptica;
18 vrebaju svoju vlastitu krv, stavljaju sami sebi zamku.
19 To je sudbina svakoga koji je lakom za nepravednim dobitkom; uzima život vlasnika.
20 Mudrost zove glasno na otvorenom; na otvorenim trgovima podiže svoj glas.
21 Na zidovima visoko gore razliježe se njezin povik; na otvorenim vratima grada drži svoje govore:
22 “Dokle ćete još, vi bezumnici, ljubiti bezumnost? Jer podsmjevači uživaju u podsmijehu, i bezumnici mrze razboritost?
23 Primite moju opomenu. Zaista, izlit ću svoj duh na vas, i objavit ću vam svoje riječi.
24 Jer sam vas zvao, a vi ste odbili, ja sam raskrilio svoje ruke, a nitko nije mario,
25 jer ste u vjetar bacali svaki moj savjet, niste htjeli slušati moju opomenu,
26 Zato ću se i ja smijati vašoj nesreći, rugat ću se kad vas napadne tjeskoba,
27 kao kad vaš strah na vas navali kao nevrijeme i vaša pogibao kao kad dođe oluja, kad nasrne na vas nevolja i muka.
28 Onda će me zvati, ali se ja neću odazvati; tražit će me brižno, ali me neće naći.
29 Jer su mrzili znanje, i nisu izabrali strah Gospodinov,
30 za moj savjet nisu se nikada brinuli, sva su moja karanja prezirali.
31 Stoga će jesti plod svojih djela i nasitit će se svojih nauma.
32 Odbijanje malenih donosi smrt, a bezbrižnost bezumnika će ih uništiti.
33 Ali tkogod mene slijedi, može sigurno živjeti i miran biti, bez straha od zla.”

2 Moj sine, ako primiš moje riječi, i kod sebe pohraniš moje naputke,
2 tako da mudrosti prikloniš svoje uho, svoje srce okreneš razboritosti;
3 jest, ako prizoveš mudrost, svoj glas podigneš k spoznaji;
4 ako je tražiš kao srebro, kao skriveno blago ako je potražiš;
5 onda ćeš upoznati strah Gospodinov i dobit ćeš spoznanje Boga.
6 Jer mudrost daje samo Gospodin, spoznaja i razboritost dolaze iz njegovih usta.
7 Iskrenima čuva spasenje, štit je onima, koji hode u nedužnosti.
8 Zaštićuje stazu pravde i čuva put svojih pobožnika.
9 Onda ćeš zadobiti razumijevanje za pravednost, poštenje i iskrenost za svaki dobar put.
10 Kad mudrost uđe u tvoje srce, spoznaja razveseli tvoju dušu:
11 oprez će bdjeti nad tobom, razbor će te čuvati,
12 čuvat će te od zla puta, od ljudi koji govore varavo,
13 koji ostavljaju prave staze, da idu putovima mračnim;
14 koji se raduju čineći zlo, užitak nalaze u zloj opačini;
15 čija je staza kriva i koji su lukavi na svojim putovima;
16 koja te čuva od žene drugoga, od strankinje koja laskavo govori,
17 koja ostavlja prijatelja svoje mladosti i zaboravlja zavjet svojega Boga.
18 Zaista u smrt tone kuća njezina, u carstvo mrtvih idu njezini putovi.
19 Tko se svrati k njoj, ne dolazi nikada natrag, ne stane više nikada na staze života.
20 Zato hodi putom dobrih i drži se staze pravednika.
21 Jer samo dobri stanovat će u zemlji, samo će pošteni ostati u njoj.
22 A bezbožnici će se istrgnuti iz zemlje, bezakonici iz nje iskorijeniti.

3 Moj sine, ne zaboravljaj moj zakon, a tvoje srce neka se drži moje upute,
2 jer ti one donose dug život, godine blagostanja i puno sreće.
3 Nikad te neće ostaviti ljubav i vjernost, i priveži moje zapovijedi na svoj vrat, napiši ih na ploču svojega srca.
4 i tako nalazi milost i bogatu nagradu kod Boga i ljudi.
5 Uzdaj se u Gospodina svim srcem, i ne oslanjaj se na svoju razboritost.
6 Misli na njega na svim svojim putovima, i on će ti ravnati staze.
7 Ne drži sam sebe mudrim, boj se Gospodina i kloni se zla.
8 To čini tvoje tijelo zdravim i vrelo mladosti tvojim udovima.
9 Daj čast Gospodinu svojim posjedom i prvinama svega svojega dohotka.
10 Onda će se napuniti tvoje žitnice obilja i prelijevat će se vino iz tvojih bačava.
11 Moj sine, ne misli nisko o stezi Gospodinovoj i nemoj da ti omrzne njegovo karanje.

12 Jer koga ljubi Gospodin, onoga ukorom isprav-
lja kao otac sina komu hoće dobro.
13 Blagoslovljen je čovjek koji postigne mudrost i
čovjek koji dobije razboritost.
14 Jer je bolje nju steći nego srebro; nju dobiti više
vrijedi od zlata.
15 Dragocjenija je od bisera; sve tvoje dragocjeno-
sti ne mogu se s njom izjednačiti.
16 Dug život krije se u desnici, bogatstvo i čast u
njezinoj ljevici.
17 Putovi su njezini putovi miline i sve njezine
staze pune su sreće.
18 Stablo života je onomu koji se nje prihvati i tko je
drži čvrsto, sretni su svi koji ju zadrže.
19 Gospodin je mudrošću utemeljio zemlju, utvr-
dio nebesa razboritošću.
20 Mudrošću njegovom provale vode iz dubine,
oblaci kaplju rosom.
21 Moj sine, ne gubi je s očiju, čuvaj razboritost i
oprez.
22 Tako će one biti tvojoj duši za život, tvojem vratu
za ures.
23 Onda ćeš ići bez brige svojim putom i nećeš se
spotaknuti svojom nogom.
24 Kad legneš, ne trebaš se bojati i kad počivaš,
slatko spavaš.
25 Ne trebaš se bojati nagle strahote niti od po-
gibelji bezbožnika kad naiđe;
26 jer će Gospodin biti pouzdanje tvoje i čuvat će
tvoju nogu od zamke.
27 Oskudnima ne uskraćuj dobročinstva, kad je u
tvojoj moći da ga dijeliš.
28 Ne govori svojem bližnjemu: “Idi, dođi opet,
sutra ću ti dati”, kad možeš to već danas.
29 Ne izmišljaj ništa zlo protiv svojega bližnjega
dok on boravi kod tebe bez brige.
30 Ne svađaj se ni s kim bez razloga, ako ti se nije
ništa učinilo na žao.
31 Nemoj zavidjeti ljudima nasilnicima i ne izabiraj
njihovih putova.
32 Jer Gospodinu se gadi bezbožnik, a pobožniku
je vjeran prijatelj.
33 Prokletstvo Gospodinovo leži na kući bez-
božnikovoj, a stan pravednika blagoslivlja.
34 Ima li posla s podsmjevačima, on sam bude
podsmjevač, a poniznima daje milost.
35 Čast je baština mudroga, a sramotu štedi on za
bezumnike.

4 Slušajte, djeco, opomenu očevu pazite da se
naučite mudrosti.
2 Jer vam dobre pouke dajem; ne prezirite mojih
naputaka.
3 Kad sam još kao dijete boravio kod svojega oca,
kao nježno, jedino dijete pod okriljem majke,
4 onda me on učio i rekao mi: “Neka tvoje srce drži
čvrsto moje riječi i obdržavaj moje zapovijedi, pa
ćeš živjeti.
5 Pribavi sebi mudrost, pribavi sebi razboritost, ne
zaboravljaj to i ne odstupaj od riječi mojih usta.
6 Nemoj je ostaviti: ona će te čuvati, ljubi je i ona će
te braniti.
7 Glavno je mudrost: pribavi sebi mudrosti; pribavi
sebi razboritost svim svojim imanjem.
8 Cijeni je visoko, ona će te uzvisiti, ona će te pro-
slaviti kad je zavoliš.
9 Oko glave tvoje savit će ti mio vijenac, sjajnu
krunu dat će ti.”
10 Slušaj, moj sine, primi moje riječi i umnožit će ti
se godine života.
11 Pokazat ću ti put mudrosti, vodit ću te pravom
stazom.
12 Uzađeš li po njoj, neće se stezati tvoj korak,
potrčiš li po njoj, nećeš se spotaknuti.
13 Drži čvrsto pouku, ne puštaj je, čuvaj je, jer ona
je tvoj život.
14 Ne stupaj na stazu bezbožnika i ne hodaj putom
zlikovaca.
15 Bježi od njega, nemoj ići po njemu, ukloni mu se
i prođi ga.
16 Oni ne mogu počinuti ako ne učine ništa zlo i
san im je uzet ako koga ne zavedu.
17 Jer jedu kruh bezbožnika i piju vino nasilja.
18 Staza je pravednika kao osvit; on sve više svi-
jetli do potpuna dana.
19 Put je bezbožnika kao tamna noć, ne znaju na
što će se spotaknuti.
20 Moj sine, pazi na moje riječi i prigni svoje uho
mojim pričama.
21 Neka ti nikada ne odlaze iz očiju i čuvaj ih na dnu
srca.
22 Jer tko ih nađe, za njega su život, svemu njego-
vu tijelu zdravlje.
23 Svom brižljivošću čuvaj svoje srce, jer iz njega
izvire život.
24 Drži daleko od svojih usta laž i tvoje usne neka
budu čiste od varke.
25 Pravo neka gleda oko tvoje i trepavice tvoje
neka pogledaju slobodno pred tebe.
26 Svoje noge stavi na ravnu stazu, svi tvoji putovi
neka su tvrdo određeni.
27 Ne skreći nadesno ili nalijevo, drži daleko svoju
nogu od zla.

5 Moj sine, pripazi na moju mudrost; prigni svoje
uho k razboritosti mojoj.
2 Tako se držiš mudrosti i čuvaš pouku usnama
svojim.
3 S usana bludnice kaplje med i grlo joj je glađe od
ulja.
4 Ali na posljetku gorka je kao pelin, oštra kao
dvosjekli mač.
5 Noge njezine silaze k smrti, koraci njezini do pa-
kla vode.
6 Ona ne ide stazom života, na neprekidnim puto-
vima gine, a da ne opaža.
7 Dajte, sinovi, poslušajte me, i ne odstupajte od
riječi mojih usta.
8 Drži daleko od nje svoj put. Ne približuj se k vra-
tima kuće njezine.
9 Inače predaješ drugima cvijet mladosti svoje, i
svoje godine okrutnomu.
10 Inače site se drugi na tvojem imanju, tvoja zas-
lužba dolazi u kuću došljaka.
11 Ti bi još morao na posljetku gorko jadikovati kad
bi ti se oduzelo tijelo i meso,
12 i kažem: “Ah, mrzio sam pouku, niti sam slušao
one koji su me učili.
13 Glas učitelja svojih nisam slušao, svoje uho
nisam prignuo odgojiteljima svojim.
14 Gotovo bih bio posve upao u nesreću usred
skupa i zajednice.”
15 Pij vodu iz svojega vlastitog studenca i žubor-
vodu iz svojega vrela.
16 Moraju li se tvoji izvori razlijevati i tvoji potoci po
ulicama?
17 Neka oni budu samo tvoji, a ne za došljake s
tobom.
18 Neka je blagoslovljen izvor tvoj i veseli se ženi
mladosti svoje.
19 Kao košuti punoj miline, srni punoj ljupkosti,
neka te ljubav k njoj smije uvijek zanijeti i naslađuj
se uvijek u njezinoj ljubavi.
20 Zašto bi se, moj sine, radovao s drugom, zašto

bi strankinju grlio u ljubavi?
21 Zaista, pred Gospodinovim su očima čovječji putovi, on pazi na sve njegove staze.
22 Zločinca hvataju njegova vlastita zlodjela, užadima svojih grijeha on bude vezan.
23 Umrijet će zbog nestašice pouke; on će se srušiti u velikoj ludosti svojoj.

6 Moj sine, ako si postao jamac za svojega bližnjega, ako si dao ruku drugomu,
2 ako si se vezao kojim obećanjem, ako te drže za riječ.
3 Učini ovo, moj sine, da se oslobodiš—jer si dopao u ruke svojem bližnjemu; idi, baci se na tlo, moli svojega bližnjega.
4 Ne daj sna svojim očima, ni svojim trepavicama drijema.
5 Otmi se iz ruke kao srna, kao ptica iz ruke ptičaru.
6 Idi k mravu, lijenčino, promatraj što on čini i postani mudar.
7 Ako i nema vođe ni upravitelja ni gospodara,
8 ipak se brine ljeti za svoju hranu, skuplja sebi jelo u vrijeme žetve.
9 Dokle ćeš još, lijenčino, ležati? Kad ćeš se dignuti od sna svojega?
10 Još malo spavati, još malo drijemati, još malo sklopiti ruke i počivati.
11 Već dolazi na tebe kao brzoteča siromaštvo i kao ratnik nestašica.
12 Lopov, bezbožnik, koji naokolo ide s lažnim govorom,
13 namiguje očima, tumači nogama, znakove daje prstima,
14 tko plete spletke u svojem srcu bez prestanka, sije neslogu.
15 Zato će ga iznenada stići pogibija. Jadno će se bez pomoći rasprsnuti.
16 Šest je stvari koje su mrske Gospodinu, i sedam ih je koje se gade njegovu srcu:
17 oči ohole, jezik lažni i ruke koje prolijevaju nedužnu krv,
18 srce koje kuje zle misli, noge koje brzo trče na zlo,
19 tko laži govori kao lažni svjedok i sije neslogu među braćom.
20 Cijeni, moj sine, opomene svojega oca i ne ostavljaj nauk svoje majke.
21 Uvijek ih veži sebi na srce, privijaj ih oko vrata.
22 Kada ideš, pratit će te. Kada počivaš, nad tobom će bdjeti. Kada se probudiš, ići će s tobom na posao.
23 Jer su opomene svjetiljke, nauk je svjetlost; opominjanja na pouku su način života.
24 Čuvat će te od zle žene, od glatka jezika strankinje.
25 Ne nosi u svojem srcu požude za ljepotom njezinom, ni da te uhvati svojim trepavicama.
26 Jer zbog bludnice spadne čovjek na koru kruha; a preljubnica vreba na njegov dragocjeni život.
27 Može li se oganj sakriti u njedrima, a da se ne upali odjeća?
28 Može li tko hoditi po živom ugljevlju, a da ne opeče svoje noge?
29 Tako bude onomu koji ide k ženi drugoga i tko se je dotakne, ne ostaje bez kazne.
30 Kradljivca se ne mrzi kad ukrade da samo sebi utaži požudnu glad.
31 Ne, nego kad ga uhvate, mora nadoknaditi sedmerostruko, makar da mora dati sve svoje imanje kuće.
32 Ali tko je učinio preljub sa ženom, izgubio je razum; tko hoće sam sebe strovaliti u propast, učini
takvo što.
33 Samo udarce i porugu nosi odatle i sramota se njegova ne može izbrisati.
34 Jer je ljubomora žestoka u muža, on ne zna za milost na dan osvete.
35 On nikakav otkup neće primiti, niti se zadovoljava, makar mu još ne znam koliko dao.

7 Moj sine, čuvaj moje riječi i pohrani kod sebe moj naputak.
2 Čuvaj moje zapovijedi i živjet ćeš, moj nauk kao zjenicu svojega oka.
3 Priveži ih sebi na prste, napiši ih na ploču svojega srca.
4 Kaži mudrosti: “Ti si moja sestra.” i nazovi razboritost, tvoj najbliži u rodu,
5 da te drže daleko od pokvarene žene, od primamljive koja govori laskavo.
6 Gledao kroz prozor svoje kuće, virio van kroz svoje rešetke,
7 opazio sam među običnima mladića bez razumijevanja,
8 prolazio je ulicom dolje pokraj jednoga ugla, ii gledao je stazu k njezinoj kući
9 u sumrak, pri izmaku dana, kad je padala noćna tama.
10 I tamo susrela ga žena u odjeći bludnice i lukava srca.
11 Drsko se skitala naokolo; njezine noge nisu mogle stajati kod kuće.
12 Sad na ulici, sad na trgovima, na svakom uglu vrebala je.
13 I uhvatila ga, i poljubila ga, i bezobrazno mu rekla:
14 Bila sam dužna žrtvu pomirnicu, i danas sam izvršila svoj zavjet.
15 Zato sam izašla tebi u susret, da te potražim, i eto našla sam te.
16 Opremila sam postelju svoju prostirkama, vezenim egipatskim prostirkama.
17 Poškropila sam svoju postelju smirnom, alojem i cimetom.
18 Pa dođi, uživat ćemo ljubav, plivat ćemo u ljubavnoj slasti do zore.
19 Jer mi muž nije kod kuće, otišao je daleko na put.
20 Novčarku je uzeo sobom, vraća se kući u određeno vrijeme.
21 Mnogim nagovaranjem zavela ga i glatkim usnama odvukla ga sobom.
22 Odmah ode sa njom, kao vol kojega vode na klanje, kao luđak u klade kažnjavanja,
23 dok mu strijela ne probije jetra, kao što kad ptica leti u zamku a ne opazi da će je to života stajati.
24 Zato me, djeco moja, poslušajte i pripazite na riječi mojih usta.
25 Nemojte zastraniti svojim srcem k njoj na put, nemojte zalutati na njezine staze.
26 Jer je velik broj ranjenih koje je ona srušila, i mnogo jakih koje je pobila.
27 Kuća je njezina put u svijet mrtvih, ona vodi dolje u odaje smrti.

8 Čuj, ne zove li mudrost i ne diže li razboritost svoj glas?
2 Gore, visoko iznad puta, ili gdje se križaju putovi, ona se postavila.
3 Ili kod vrata, gdje se ostavlja grad, ili gdje se ulazi u grad, ona zove glasno:
4 Vas zovem, o ljudi, svoju riječ upravljam k čovječjoj djeci.
5 Imajte razumijevanja za mudrost, vi ljudi prosti, a

vi ludi urazumite se.
6 Slušajte, jer ću vam govoriti velike stvari, svoje usne otvaram za istiniti govor.
7 Jest, moj jezik govori samu istinu, mrska je lažljivost mojim usnama.
8 Istinite su riječi mojih usta, ništa nema u njima lažno i zlobno.
9 Sve su one jasne razboritomu i jednostavne onima koji traže istinu.
10 Primite moju pouku radije negoli srebro, razboritost radije negoli zlato.
11 Jer je mudrost vrednija od bisera i nikakva dragocjenost nije joj jednaka.
12 Ja, mudrost, u savezu sam s razboritošću i nalazim znanje i razum.
13 Strah je Gospodinov mržnja na zlo. Ja mrzim uznositost i oholost, zao put i lažni govor.
14 U mene je oprez i mudar savjet, moja je razboritost i moja je jakost.
15 Po meni vladaju kraljevi, odlučuju velikaši po pravdi.
16 Po meni zapovjedaju glavari, knezovi, svi suci na zemlji.
17 Ja ljubim one koji ljube mene i koji me traže, nalaze me.
18 U mene se nađu bogatstvo i čast, i postojano dobro i trajno blagostanje.
19 Plod je moj bolji od zlata i od suhoga zlata i dobitak je moj vredniji od čistoga srebra.
20 Idem stazom pravednosti posred putova pravice.
21 Onima koji me ljube dajem dobra, napunjam njihove riznice.
22 Gospodin me stvorio u početku svojega upravljanja, kao prvo od svojih djela, u pradoba.
23 Bila sam postavljena prije vječnosti, prije početka, prije postanja svijeta.
24 Nije još bilo dubina voda kada sam se rodila, i nije još bilo izvora s obilatom vodom.
25 Nisu još bile utemeljene gore, prije brežuljaka ja sam se rodila,
26 prije nego je stvorio zemlju i polja i prve grude zemlje svijeta.
27 Kad je gradio nebesa, ja sam onda bila, i kad je razmjeravao svod nad vodama mora.
28 Kad je u visini motao oblake, kad je pustio da nabujaju izvori bezdana,
29 kad je postavljao moru međe njegove, da nikada ne prestupi voda obalu svoju, kad je utvrđivao stupove zemlji,
30 onda sam stajala, njegova miljenica, na njegovoj strani, bila sam iz dan u dan puna zanosa, puna radosti pred njim uvijek,
31 puna radosti na širokoj njegovoj zemlji, puna zanosa nad čovječjom djecom.
32 Stoga sada, poslušajte me djeco, jer blagoslovljeni su oni koji idu mojim putovima.
33 Slušajte naputak moj da dobijete mudrost i nemojte je odbaciti.
34 Blagoslovljen je onaj koji me sluša, koji stražari na vratima mojim svaki dan, koji čuva dovratnike moje.
35 Jer tko nađe mene, našao je život i što želi dobije od Gospodina.
36 Tko mene promaši, ošteti svoju dušu; svi koji mrze mene, ljube smrt.”

9 Mudrost sagradi sebi kuću; na sedam stupova stoji.
2 Pokolje svoju stoku, natoči svoje vino i postavi svoj stol.
3 Pošalje svoje djevojke da objave na najvišim mjestima grada:
4 “Tko je lud, neka se svrati ovamo.” Tko nema razboritosti, tomu govori:
5 “Dođite, jedite kruha mojega, pijte vina što sam ga natočila.
6 Ostavite ludost da živite i pođite putom razboritosti.
7 Tko poučava podsmjevača, donosi sam sebi samo sramotu, tko kori bezbožnika, prima porugu.
8 Ne poučavaj podsmjevača, on bi mogao zamrziti tebe; karaj mudroga, on će te ljubiti.
9 Poučavaj mudroga, i bit će još mudriji; poučavaj pobožnika, on dobije još na razboritosti.
10 Početak je sve mudrosti strah Gospodinov; poznavati Najsvetijega jest razboritost.
11 Jer je Gospodin, koji umnožava tvoje dane, koji čini mnogima godine tvojega života.
12 Ako si mudar, to je za tvoje dobro, ako si podsmjevač, sam ćeš to morat okajati.”
13 Luda žena je nemirna, puna strasti, prosta i ne zna ništa.
14 Sjedi na vratima svoje kuće, na stolici u gradu visoko gore,
15 da zove one što prolaze, a koji idu pravo svojim putom.
16 “Tko je lud, neka se svrati ovamo“; tko nema razboritosti, tomu govori:
17 “Tako je slatka ukradena voda, tečan je skriveni kruh.”
18 A ne znaju da se ondje gomilaju sjene, da gosti njezini leže u carstvu mrtvih.

10 Salomonove mudre izreke: Mudar sin radost je svojem ocu, a lud sin žalost je svojoj majci.
2 Nepravedno stečeno blago ne donosi koristi, a pravednost izbavlja od smrti.
3 Ne da Gospodin da trpe glad pravednici, a pohlepu bezbožnika odbija.
4 Lijena ruka osiromašuje, a marljiva ruka obogaćuje.
5 Tko ljeti skuplja, razuman je; tko spava o žetvi, uzrokuje sramotu.
6 Na glavu pravednika prosipa se bogat blagoslov, a usta bezbožnika kriju bijedu.
7 Spomen pravednikov ostaje u blagoslovu, a bezbožniku se ime proklinje.
8 Tko je mudra srca, prima naputke, lud brbljavac propadne.
9 Tko ide svojim putom u nedužnosti, ide sigurno, tko ide krivim stazama, poznat će se.
10 Tko namiguje očima, zadaje muku, lud brbljavac propadne.
11 Usta su pravednikova izvor života, a usta bezbožnikova kriju bijedu.
12 Mržnja izaziva samo svađu, a ljubav prikriva sve prijestupe.
13 Na usnama razumnoga naći je mudrost, a batina pripada leđima ludoga.
14 Mudri kriju znanje, a usta su ludoga blizu propasti.
15 Imanje je bogatomu njegov tvrdi grad; siromašnima je propast njihovo siromaštvo.
16 Prihodi pravednikovi služe za život, a dobitak bezbožnikov za grijeh.
17 Tko prima naputak, na putu je života, a tko odbacuje opomene, luta.
18 Lažne usne kriju mržnju, tko raznosi klevete, bezumnik je.
19 U mnogom govorenju ne bude bez grijeha, a tko zauzdava jezik svoj, radi razumno.
20 Jezik je pravednikov srebro odabrano, a razum bezbožnikov malo vrijedi.

21 Usne pravednikove mnogima su utjeha, a luđaci umiru od ludosti svoje.
22 Blagoslov Božji obogaćuje, vlastita muka ne učini tu ništa.
23 Bezumniku je veselje počiniti sramotu, a čovjek razuman drži se mudrosti.
24 Čega se boji bezbožnik, ono ga snađe; što žele pravednici, dobiju.
25 Kad puhne oluja, bezbožnika nestane, a pravednik stoji tvrdo na vječitom temelju.
26 Što je ocat zubima i dim očima, to je lijenčina svojem gospodaru.
27 Strah Gospodinov produžuje dane života, a bezbožnicima se godine skraćuju.
28 Čekanje pravednika izlazi u radost, a nadanje se bezbožnika razbija.
29 Onomu koji hodi u nedužnosti, Gospodin je obrana, a bezbožnicima propast.
30 Pravednik se neće nikada pomaknuti, a bezbožnici neće ostati u zemlji.
31 Usta pravednikova rađaju mudrost, a jezik lažni pada u pogibiju.
32 Usne pravednikove smišljaju sreću, a usta bezbožnikova opačinu.

11 Lažna mjerila Gospodinu su mrska, a pravedna mjera ugodna mu je.
2 Dođe li oholost, dođe i prezir, a mudrost se zadrži kod poniznih.
3 Nedužnost vodi poštene sigurno, a nevjerne upropašćuje njihova lažljivost.
4 Bogatstvo ne koristi ništa u dan srdžbe, a pravednost izbavlja od smrti.
5 Nedužnomu ravna put njegova pravda, a bezbožnik pada od vlastite zloće.
6 Poštene izbavlja njihova pravednost, a nevjerni se hvataju svojom požudom.
7 Kad umre bezbožnik, propada nadanje njegovo, očekivanje opakoga sruši se.
8 Pravednik se izbavlja iz nevolje, a bezbožnik zauzima njegovo mjesto.
9 Opak čovjek traži da pokvari bližnjega svojim jezikom, a oprezom se izbavljaju pravednici.
10 Kad ide dobro pravedniku raduje se grad; a kliče zbog propasti bezbožnika.
11 Grad se podiže blagoslovom poštenih ljudi, a ustima se bezbožnika uništava.
12 Bezumnik postupa sa svojim bližnjim prezirno, a razuman čovjek šuti tiho.
13 Tko kao klevetnik ide naokolo, izdaje tajne, a pouzdan čovjek drži stvar tajno.
14 Gdje nema vodstva, propada narod; a dobro stoji gdje se čuju mnogi savjetnici.
15 Veoma se zlo prolazi kad se jamči za druge, tko mrzi biti jamac, ide bezbrižno.
16 Žena mila dobiva čast, nasilnici dobivaju bogatstvo.
17 Dobrostiv čovjek čini sam sebi dobro, nemilostiv reže sam sebe u meso.
18 Bezbožnik dobiva sebi isprazan dobitak, a sigurnu nagradu dobiva, tko sije pravednost.
19 Tko se drži pravednosti, ide k životu, tko čini zlo, srće u propast.
20 Tko je lažna srca, mrzak je Gospodinu; a tko ide nedužno, mio mu je.
21 Iako rade zajedno, zao čovjek neće izići bez kazne, a rod pravednika izbavit će se.
22 U gubici svinje zlatna brnjica—to je žena lijepa, ali besramna.
23 Želja pravednih nalazi sreću, a nada je bezbožnika nesreća.
24 Jedan dijeli obilno i sve je bogatiji, drugi škrtari previše i sve je siromašniji.
25 Tko čini dobro, nalazi obilatu okrepu; tko napaja druge, napaja sam sebe.
26 Tko ne da žita, proklinje ga narod; tko ga daje, na njegovu glavu dolazi blagoslov.
27 Tko traži dobro, dobiva milost; tko traži zlo, i snađe ga.
28 Tko se uzda u bogatstvo svoje, propada, a pravednici uspijevaju kao zelene grane.
29 Tko zapušta svoju kuću, žanje vjetar—bezumnik će služiti mudromu.
30 Plod je pravednikov drvo života, mudri predobiva srca.
31 Ako se pravedniku plaća na zemlji, koliko prije bezbožniku i grješniku.

12 Tko ljubi opomenu, ljubi znanje; tko mrzi ukor, luđak je.
2 Dobar čovjek dobiva milost kod Gospodina, a spletkaša osuđuje.
3 Čovjek se ne utvrđuje bezbožnošću, korijen pravednika ne pomiče se nikada.
4 Marljiva žena je kruna svojem mužu, a zla je kao gnjilež u njegovim kostima.
5 Mišljenje pravednikovo ide samo za pravdom, spletke bezbožnika samo za prijevarom.
6 Riječi bezbožnika vrebaju krv, a usta pravednika spase ih.
7 Bezbožnici padaju i nema ih više, a kuća pravednikova ostaje.
8 Prema razboritosti svojoj hvali se čovjek, a tko je smeten, izvrgnut je ruglu.
9 Bolje je onomu koji je skroman, a svojega slugu ima, negoli onaj koji se veliča a nema što jesti.
10 Pravednik se brine za ono što treba njegovo živinče, a u bezbožnika je srce bez osjećaja.
11 Tko obrađuje svoje polje, taj će jesti do sitosti; a tko trči za besposlicama, bezuman je.
12 Tvrđava bezbožnika srušit će se, a korijen pravednika traje.
13 Zlu je čovjeku zamka u grijehu usana njegovih, a pravednik izmakne tjeskobi.
14 Čovjek će se nasititi dobra od ploda svojih usta, i vratit će mu se po djelu njegovih ruku.
15 Bezumniku se čini pravi njegov put, a mudar čovjek prima nauk.
16 Bezumnik pokaže svoju srdžbu na mjestu, a mudri pokriva uvredu.
17 Tko govori istinu, govori što je pouzdano, lažljiv svjedok donosi samo prijevaru.
18 Govor nekoga probada kao ubodi mača, a jezik mudrih donosi zdravlje.
19 Istinita usta stoje zauvijek, a lažni jezik samo jedan čas.
20 Prijevara vlada u srcu onih, koji snuju nesreću, a koji svjetuju na dobro, dožive radost.
21 Nikakva nesreća ne stigne pravednika, a bezbožnici su puni nesreće.
22 Lažne usne mrske su Gospodinu; tko istinu govori, mio mu je.
23 Pametan čovjek sakriva svoje znanje, a srce bezumnika izvikuje svoju ludost.
24 Ruka marljiva čovjeka vlada, a lijena mora robovati.
25 Briga u srcu pritišče čovjeka, a dobra ga riječ razvedri.
26 Pravednik istražuje svoju pašu, a put bezbožnika vodi u zabludu.
27 Lijenčina ne ulovi svoju zvijer; marljivoga čovjeka zapadne dragocjeno dobro.
28 Staza pravednosti vodi životu, a put opačine smrti.

13 Mudar sin prima pouku, a podsmjevač ne sluša ukora.
2 Od ploda riječi svojih nasitit će se svaki obilno, nevjernomu čovjeku hoće se nasilja.
3 Tko čuva svoja usta, čuva svoj život, tko razvaljuje svoje usne, propada.
4 Puna je želja, ali bez uspjeha, duša lijenčine; želja se marljivih ljudi obilno utiša.
5 Lažna riječ mrska je pravedniku, a bezbožnik upada u porugu i sramotu.
6 Pravda štiti život nedužan; bezbožnost uništava grješnike.
7 Netko se pravi bogatim, a nema ništa; netko je siromašan, a ima velik imetak.
8 U bogatstvu njegovu otkup je za njegov život, a siromah ne treba slušati prijetnju.
9 Veselo gori svjetlo pravednika, a svjetiljka se bezbožnika ugasi.
10 Od oholosti bude samo svađa; tko se daje svjetovati, taj je mudar.
11 Naglo zgrabljeno imanje prođe, a tko samo skuplja rukom, postane bogat.
12 Dugo nadanje razboli srce, a drvo je života želja ispunjena.
13 Tko prezire opomenu, sam sebi škodi; tko ima strahopoštovanje prema zapovijedi, toga dopadne plaća.
14 Nauk je mudroga izvor života, da utekne zamkama smrti.
15 Dobro ponašanje donosi milost, a put je nevjernih ljudi tvrdi kao kamen.
16 Pametan čovjek čini sve promišljeno, a luđak se diči svojom ludošću.
17 Bezbožan glasnik pada u nesreću, a vjeran glasnik donosi spasenje.
18 Siromaštvo i sramota stignu onoga koji prezire ukor, a tko pazi na pouku, dođe do časti.
19 Ispunjena je želja slast srcu, a luđacima je mrsko kloniti se zla.
20 Druži se s mudrima i bit ćeš mudar; a tko se druži s luđacima, zlo će proći.
21 Grješnike progoni nesreća, a pravednicima se vraća dobrim.
22 Dobar čovjek ostavlja unucima baštinu, a imanje grješnika čuva se pravedniku.
23 Krčevina siromaha donosi izobilja hrane, a nepravda neke upropasti.
24 Tko štedi prut, ne ljubi svojega sina, a tko ga ljubi, ukorom ga ispravlja,
25 Pravednik ima jela dok se ne nasiti, trbuh bezbožnika mora životariti.

14 Mudra žena sagradi sebi kuću, a luda ju razgrađuje vlastitim rukama.
2 Tko radi pošteno, boji se Gospodina; a tko ide stranputicom, prezire ga.
3 U ustima je bezumnika prut za oholost njegovu, a čovjeku mudromu usne su njegove zaštita.
4 Gdje nema volova, nema žita, a obilna je ljetina od snage volovske.
5 Istinit svjedok ne laže, a lažni svjedok iznosi laži.
6 Podsmjevač traži mudrost, ali uzalud, a razumnomu je lako naći znanje.
7 Idi od bezumnika, jer ne čuješ nikakve pametne riječi.
8 U tom je mudrost pametnoga da pazi na svoj put, a stranputica je ludost luđaka.
9 Luđacima je grijeh šala, a među pravednima je dobar sporazum.
10 Srce samo pozna svoju vlastitu bol, u njegovu radost ne umiješa se stranac.
11 Dom bezbožnika će propasti, a šator će pravednika procvasti.
12 Neki se put učini čovjeku ravan, a kraj su mu staze smrti.
13 I kod smijeha može se srce žalostiti, a veselju je kraj žalost.
14 Za življenje svoje prima nepokornik plaću, a tako i čovjek dobar za svoja djela.
15 Lud vjeruje svakoj riječi, a pametan pazi na korake svoje.
16 Mudar čovjek ima strahopoštovanje i kloni se zla, a lud ide preko toga i osjeća se sigurnim.
17 Čovjek nagao učini ludost, a razborit je strpljiv.
18 Luđaci ostaju u ludosti svojoj, a mudri se kite znanjem.
19 Pred dobrima zli se moraju prignuti, i bezbožnici moraju stajati na vratima pravednika.
20 I svojem prijatelju mrzak je siromah, a mnogo ih je koji ljube bogataša.
21 Tko prezirno postupa sa svojim bližnjima, griješi; blagoslovljen je onaj koji se smiluje siromahu.
22 Ne idu li stranputicom koji snuju zlo? A koji misle na dobro, žanju ljubav i vjernost.
23 U svakom radu ima dobitka, a puste riječi donose samo gubitak.
24 Kruna je mudrih bogatstvo njihovo, a ludost luđaka ostaje ludost.
25 Izbavitelj je života istiniti svjedok, a tko iskazuje laži, kvaritelj je.
26 U strahu je Gospodinovu pouzdanje jakomu i djeci njegovoj pruža zaštitu.
27 Strah je Gospodinov izvor životu, on pomaže izbjeći zamkama smrti,
28 Na mnoštvu naroda počiva slava kralju; pad je vladaru kad nema ljudi.
29 Tko je spor u srdžbi pokazuje mnogo mudrosti, a tko je srdit počini ludost za ludošću.
30 Život je tijelu srce mirno, a strast je kao gnjilež u kostima.
31 Tko pritišće siromaha, huli na Stvoritelja njegova, a poštuje Ga, tko se smiluje siromahu.
32 Po zloći svojoj dolazi bezbožnik do pada, a pravednik ostaje još utješen i na smrti.
33 U srcu razumnoga počiva razboritost, a što je u nutrini bezumnikovoj, pokaže se.
34 Pravednost podiže narod, a opačina je sramota narodima.
35 Mio je kralju razuman sluga, a njegov gnjev pogodi nevaljalca.

15 Odgovor blag utišava gnjev, i riječ uvredljiva podiže srdžbu.
2 Jezik mudroga govori mudrost, a usta luđaka prosipaju ludost.
3 Na svakom su mjestu oči Gospodinove, gledaju zle i dobre.
4 Blag je jezik drvo života, a pokvarenost njegova zadaje srcu rane.
5 Bezumnik se ruga pouci svojega oca, a tko prima opomenu, radi pametno.
6 U kući je pravednikovoj bogata zaliha, a u dohodku je bezbožnikovom rasip.
7 Usne mudrih ljudi siju znanje, a srce je bezbožnika naopako.
8 Žrtva je bezbožnika mrska Gospodinu, a molitva pravednika mu je ugodna.
9 Život je bezbožnikov mrzak Gospodinu, a ljubi onoga koji teži za pravednošću.
10 Oštra kazna čeka onoga koji skrene s pravoga puta, a propadne onaj tko mrzi opomenu.
11 Ponor svijeta mrtvih stoji otvoren pred Gospodinom, koliko više srce ljudi.
12 Podsmjevač ne ljubi onog tko ga kori, on se ne

druži s mudrima.
13 Veselo srce razvedri lice, tuga u srcu pritisne
duh.
14 Srce razumnoga čovjeka teži za znanjem; usta
luđaka snuju ludost.
15 Svi su dani potlačenoga žalosni, tko je dobre
volje, drži stalnu gozbu.
16 Bolje je malo sa strahom Božjim, negoli veliko
blago s nemirom.
17 Bolje je jelo od zelja gdje je ljubav nego vol ugo-
jeni gdje je mržnja.
18 Čovjek žestok izaziva svađu, a strpljiv utišava
svađu.
19 Staza je lijenčine kao pokrov od trnja, a put je
pravednikov dobro izravnan.
20 Mudar je sin radost ocu, čovjek lud prezire svoju
majku.
21 Ludost je bezumniku veselje, razuman čovjek
ide pravim putom.
22 Gdje nema savjetovanja, ne uspiju naumi, gdje
je mnogo savjetnika, uspiju.
23 Svaki se raduje zgodnim odgovorom svojih
usta, riječ u pravo vrijeme—kako je dragocjena.
24 Put života za razumnoga ide gore, da izmakne
carstvu mrtvih dolje.
25 Gospodin razara kuću oholima, a postavlja
među udovici.
26 Mrske su Gospodinu namisli zlobne, a riječi
dobrostive rado čuje.
27 Tko steče nepravedan dobitak, razara svoju
kuću; komu se gadi mito, živjet će mirno.
28 Srce pravednikovo pomisli što će odgovoriti, a
usta bezbožnika izbacuju zlobe.
29 Gospodin je daleko od bezbožnika, a molitvu
pravednika usliša.
30 Mio pogled razveseli srce, vesela vijest oživi
kosti.
31 Uho, koje sluša opomene spasonosne, boravi
rado među mudrima.
32 Tko odbija pouku, prezire dobro svoje duše, a
tko sluša opomenu, steče sebi razboritost.
33 Strah je Gospodinov odgoj za mudrost, pred
čašću ide poniznost.

16 Čovjek se dobro spremi u srcu, a od Gospo-
dina dolazi što jezik izgovori.
2 Čovjeku su čisti svi njegovi putovi, ali Gospodin
ispituje duhove.
3 Predaj Gospodinu svoja djela, i naumi će tvoji
uspjeti.
4 Za svrhu svoju sve je Gospodin stvorio, pa i bez-
božnika za dan nesreće.
5 Gospodinu je mrzak svaki oholica; ruku na ovo.
Bez kazne neće izići.
6 Vježbanjem u vjernoj ljubavi čisti se krivnja zlod-
jela, strahom Gospodinovim izbjegne se zlu.
7 Ako je čiji život mio Gospodinu, onda on pomiri s
njim i njegove neprijatelje.
8 Bolje je malo s pravdom, nego velik dohodak s
nepravdom,
9 Čovječje srce uredi sebi svoj put, a Gospodin
upravlja korake njegove.
10 Sud je Božji na usnama kraljevim, na sudu ne
smiju sagriješiti njegova usta.
11 Mjerila i utezi pripadaju Gospodinu; njegovo su
djelo sva težina vreće.
12 Bezbožno činiti neka je gadno kraljevima, jer
samo po pravednosti ima prijestolje svoj op-
stanak.
13 Istinite usne pridobijaju kraljeve, tko govori
iskreno, oni vole onoga koji govori pravo.
14 Gnjev je kraljev kao glasnik smrti, ali ga mudar
čovjek ublaži.
15 U prijaznom kraljevu pogledu je život; milost je
njegova kao oblak lijepe kiše.
16 Mudrost steći daleko je bolje nego zlato, i dobiti
razboritost vrednije je nego srebro.
17 Put je pravednih kloniti se zla; tko pazi na svoj
put, čuva svoj život.
18 Oholost dolazi pred pad i oholi duh pred pro-
past.
19 Bolje je biti ponizan s malenima nego dijeliti pli-
jen s oholima.
20 Tko pazi na opomenu, taj dolazi do sreće; bla-
goslovljen je onaj koji se uzda u Gospodina.
21 Tko je mudra srca, slavi se kao razuman; i pri-
jazna riječ promiče pouku.
22 Izvor je životu mudrost za one koji je posjeduju,
a karanje luđaka ludost je.
23 Razum mudroga učini razboritim njegova usta
i umnožava pouku na njegovim usnama.
24 Prijazne su riječi med samotok; slatke duši,
zdrave tijelu.
25 Gdjekoji se put učini čovjeku ravan, a ipak su to
napokon putovi k smrti.
26 Glad poslenika radi za njega, jer ga nagone nje-
gova usta.
27 Čovjek nevaljao iskopava samo nesreću; na
njegovim usnama gori kao oganj što pali.
28 Čovjek himben podiže nemir; klevetnik razd-
vaja pouzdane prijatelje.
29 Silovit čovjek traži da zaludi svojega prijatelja i
da ga zavede na zao put.
30 Tko namiguje očima, taj hoće izmisliti spletke;
tko stišće usne, počinio je zlo.
31 Sijeda je kosa časna kruna, postigne se
pravednim životom.
32 Bolji je strpljiv čovjek nego ratni junak, tko sv-
lada samoga sebe, veći je nego osvojitelj grada.
33 Ždrijeb se baca u krilo haljine, ali od Gospodina
dolazi sav njegov odgovor.

17 Bolji je komad suha kruha s mirom, nego
kuća puna žrtvenog mesa sa svađom.
2 Razuman sluga bit će gospodar nad sinom
nevaljalim i s braćom će dijeliti baštinu.
3 Talionica je za srebro, peć za zlato, a Gospodin
iskušava srca.
4 Zločinac pazi na lažne usne, lažljivac sluša pok-
varene jezike.
5 Tko se ruga siromahu, grdi njegova Stvoritelja,
tko se raduje nesreći, ne ostane sam bez kazne.
6 Kruna su starcima njihovi unuci, slava djeci nji-
hovi roditelji.
7 Bezumniku ne pristaje mudra riječ, a još manje
plemenitu čovjeku lažna riječ.
8 Poklon je potkupni kao čarobni kamen onomu
koji ga daje; kamo se god okrene, ima uspjeh.
9 Tko pokriva prijestupe, traži ljubav; tko ih dalje
pripovijeda, razdvaja pouzdane prijatelje.
10 Ukor djeluje na razumnoga više negoli stotinu
udaraca na bezumnika.
11 Zločinac ide samo za pobunom, ali se ljuti glas-
nik šalje na njega.
12 Bolje je da čovjeka susretne medvjedica kojoj
su ugrabili mlade nego luđak u svojoj ludosti.
13 Tko vraća zlo za dobro, njegovu kuću neće os-
taviti nesreća.
14 Svađu zametnuti jest kao poplavu pustiti, zato
prije nego se zametne, prođi se rasprave.
15 Tko oslobodi krivoga i tko osudi pravoga, obo-
jica su odurnost Gospodinu.
16 Što će novci u ruci bezumnikovoj da kupi mu-
drost, kad ne mari za nju?

17 Prijatelj uvijek ima ljubav, a u nevolji postaje brat.
18 Bezuman je čovjek koji daje ruku i jamči za prijatelja svojega.
19 Tko ljubi svađu, ljubi grijeh; tko visoko gradi svoja vrata, traži pad.
20 Tko je lažna srca, ne postiže sreće; tko je lažljiva jezika, pada u nesreću.
21 Tko ima luda sina, toga mori briga, otac luđakov nema radosti.
22 Srce veselo pospješuje ozdravljenje, a potišten duh suši kosti.
23 Bezbožnik prima poklone ispod ruke da zavije staze pravdi.
24 Razuman ima pred očima mudrost, a oči bezumnika lutaju do na kraj zemlje.
25 Lud sin briga je svojem ocu i gorka bol svojoj majci.
26 Zlo je kazniti pravednika, plemenite ljude udarati protiv svakoga je prava.
27 Tko usteže svoje riječi, razborit je, razuman je hladnokrvan čovjek.
28 I bezumnik, kad šuti, može vrijediti kao mudar i kao razuman i kad zatvori svoje usne.

18 Čovjek samovoljan traži što mu je milo i svađa se usprkos mudroj presudi.
2 Bezumniku nije mila razboritost, nego samo objava njegovih misli.
3 Gdje uđe bezbožnost, ondje se smjesti i sramota, a prezir dođe sa sramotom.
4 Kao duboke vode riječi su iz usta čovjeka, žuborpotok, izvor mudrosti.
5 Nije pravo zauzimati se za krivca i onoga koji je pravedan, otjerati sa suda.
6 Usne bezumnika upuštaju se u svađu, i njegova usta viču za batinom.
7 Bezumniku su njegova usta na propast, i usne su njegove zamka životu njegovu.
8 Riječi su klevetnika kao poslastica, one ulaze u nutrinu utrobe.
9 I tko je u poslu nemaran, brat je onomu koji ruši.
10 Tvrda je kula Gospodinovo ime, pravednik u nju utječe i spašen je.
11 Posjed bogatoga njemu je jaka tvrđava i kao visok zid po svojem mišljenju.
12 Pred padom čovjeka ide oholost, a pred čašću ide poniznost.
13 Dade li tko odgovor prije nego je još pravo čuo, onda mu se to računa kao ludost i sramota.
14 Muževno srce podnosi svoju bol, a slomljeno srce—tko ga može podnositi?
15 Srce razumno nabavi sebi mudrost, uho mudroga teži za znanjem.
16 Darovi otvore čovjeku vrata i put i pribave mu pristup k velikašima.
17 U svojoj raspravi ima prvi pravo, ali onda dođe njegov protivnik i opovrgne ga.
18 Bacanjem ždrijeba prestanu rasprave, pa i među mogućnicima odlučuje.
19 Uvrijeđen brat jači je od tvrdoga grada i svađe su kao prijevornice na tvrđavi.
20 Svaki se siti plodom svojih usta, dohotkom svojih usana siti se.
21 Smrt i život u vlasti su jezika, tko ga upotrijebi marljivo, uživat će njegov plod.
22 Tko nađe dobru ženu, našao je krasni nalaz, i dobiva milost od Gospodina.
23 Proseći moli siromah, a bogataš odgovara tvrdo.
24 Ima prijatelja koji su na propast; a gdjekoji je prijatelj privrženiji od brata.

19 Siromah koji hodi u svojoj postojanosti bolji je nego onaj koji govori naopako i ludo.
2 Nedostatak u znanju nije dobro za dušu, a tko je prebrz zapadne u grijeh.
3 Vlastita ludost razara naume čovjeku, a ipak se njegovo srce gnjevi na Gospodina.
4 Bogatstvo pribavlja uvijek više prijatelja, a siromaha ostavlja prijatelj njegov.
5 Lažni svjedok ne izlazi bez kazne; tko govori laž, ne izmakne sudu.
6 Mnogi traže milost velikaša i svaki je odan darežljivu čovjeku.
7 Siromaha mrze sva njegova braća; koliko se više udaljuju od njega njegovi prijatelji. Hlepi za riječima što ne znače ništa.
8 Tko pribavi razboritost, ljubi svoj život; tko sačuva razum, nalazi sreću.
9 Lažni svjedok ne izlazi bez kazne, tko govori laž, propada.
10 Dobro življenje ne pristaje bezumniku, još manje sluzi da vlada vladarima.
11 Strpljivim čini čovjeka razboritost, čast mu je mimoići krivnje.
12 Kraljeva srdžba je kao rika lava, a njegova milost je kao rosa na bilje.
13 Lud je sin nesreća svojem ocu, svađe su ženine kao neprestano prokišnjavanje.
14 Kuća i imanje baštine se od djedova, a od Gospodina dolazi razumna žena.
15 Lijenost upada u dubok san, i čovjek nemaran mora gladovati.
16 Tko drži zapovijedi, čuva svoj život; tko ne pazi na svoje putove, ide u propast.
17 Tko se smiluje siromahu, posuđuje Gospodinu, i platit će mu za njegovo dobročinstvo.
18 Pokaraj svojega sina, jer još ima nade, ali neka ti ne padne na um da ga usmrtiš.
19 Tko je srdit, taj mora to okajati, jer ako ga štediš, učiniš samo još gore.
20 Poslušaj savjet i primi ukor da poslije budeš mudar.
21 U srcu čovjeka mnogo ima namisli, ali će samo uspjeti odluka Božja.
22 Čovjek je radostan kad čini dobro, a bolje je siromašan biti nego lažljivac.
23 Strah Gospodinov vodi životu; u koga je on, toga ne posjećuje nesreća.
24 Je li lijenčina umočio svoju ruku u zdjelu, ne prinosi je više k ustima svojim.
25 Udari li se podsmjevač, ludi će se opametiti; ukori li se razuman, on prima razboritost.
26 Tko zlostavlja oca i progoni majku, taj je sin koji radi ružno i sramotno.
27 Nemoj, moj sine, slušati nauk koji odvodi od razumnih riječi.
28 Loš svjedok podsmijeva se pravdi, i usta bezbožnika proždiru zlodjela.
29 Za podsmjevače spremne su kaznene presude, i udarci za luđakova leđa.

20 Vino je podsmjevač, silovito piće podiže svađu, i tko se god dade zavesti nije mudar.
2 Prijetnja je kralja kao rika lava; tko ga draži na srdžbu, griješi svojem životu.
3 Služi čovjeku na čast kad ostaje daleko od svađe, a svaki bezumnik je svadljiv.
4 U jesen ne voli lijenčina orati, traži li onda o žetvi, ne dobije ništa.
5 Duboka je voda zamisli u srcu čovjeka, čovjek razuman zna je iscrpsti.
6 Mnogi se ljudi hvale svojom dobrotom, ali tko će naći vjerna čovjeka?

7 Ako pravednik hoda besprijekorno, njegovoj će
djeci poslije njega biti dobro.
8 Kralj, koji sjedi na stolici sudačkoj, istražuje sve
zlo svojim očima.
9 Tko može reći: "Očistio sam svoje srce, ja sam
oslobođen od svojega grijeha?"
10 Dvojak uteg i dvojaka mjera, to je oboje mrsko
Gospodinu.
11 Već se dječak pokazuje po svojim djelima, je li
njegovo djelo čisto i čestito.
12 Uho koje čuje, oko koje vidi—to je oboje stvorio
Gospodin.
13 Ne ljubi sna, da ne osiromašiš; drži svoje oči
otvorene, pa ćeš imati dosta kruha.
14 "Loše, loše", govori kupac, a kad ode onda se
hvali.
15 Ima i zlata i bisera mnogo, ali su mudre usne
najdragocjeniji nakit.
16 Uzmi haljinu onomu koji je jamčio za druge, pli-
jeni njega mjesto došljaka.
17 Sladak je čovjeku kruh koji je pribavio pri-
jevarom, ali mu se poslije napune usta kremenja.
18 Naumi se utvrđuju savjetom, zato vodi rat
mudrim savjetom.
19 Tko ide klevetati, izdaje i tajne; zato se ne mi-
ješaj s ludim brbljavcem.
20 Tko psuje svojega oca i svoju majku, njegovo
se svjetlo gasi u najdubljoj tmini.
21 Posjed iz početka brzo stečen, ostaje na
posljetku bez blagoslova.
22 Ne govori: "Vratit ću zlo." Čekaj Gospodina i on
će ti pomoći.
23 Dvojak je uteg mrzak Gospodinu, lažna su
mjerila stvar nepravedna.
24 Od Gospodina su koraci čovječji određeni, a što
čovjek razumije o putu svojem?
25 Zamka je čovjeku nepromišljeno viknuti: "Pos-
većeno." i onda poslije razmišljati što se za-
vjetovalo.
26 Mudar kralj odstrani bezbožnike i onda pusti da
preko njih prijeđe kotač.
27 Svjetlo je Gospodinovo duh čovječji; on is-
tražuje sve odaje srca.
28 Ljubav i vjernost zaštićuju kralja; on podupire
svoje prijestolje ljubavlju.
29 Slava je mladićima jakost njihova; ures je
starcima sijeda kosa.
30 Krvave modrice operu zlo, i udarci očiste odaje
srca.

21 Kraljevo srce je u ruci Gospodinovoj, kao
tok rijeke, on ga okreće kamo god hoće.
2 Sve svoje putove može čovjek držati pravima, ali
je Gospodin koji ispituje srca.
3 Činiti pravo i pravednost, milije je Gospodinu
nego žrtva zaklanica.
4 Ohole oči i naduta srca, to je svjetiljka bezbož-
nika, ali je grijeh.
5 Namisli marljiva čovjeka donose dobit, ali tko se
odviše žuri, trpi samo štetu.
6 Blago stečeno jezikom lažljivim, ispraznost je
onima koji traže smrt.
7 Bezbožnike odnese vlastito nasilje, jer neće činiti
što je pravedno.
8 Zapleten je put čovjeka krivca, a djelo čista čo-
vjeka je pravedno.
9 Bolje je stanovati na krovu u kojem uglu nego
zajedno biti u jednoj kući sa svadljivom ženom.
10 Duša bezbožnikova želi zlo, njegov bližnji ne
nalazi milosrđa u njemu.
11 Kad se kazni podsmjevač, onda bezumnik
mudruje; kad se mudrog poučava, on prima
znanje.
12 Na kuću bezbožnika pazi Svepravedni; bez-
božnike on baca u nesreću.
13 Tko svoje uho zatvara na jadikovanje siroma-
ha, njemu se neće odgovoriti kad zaviče.
14 Dar u tajnosti utišava gnjev, poklon u njedrima
najžešću srdžbu.
15 Radost je pravedniku kad se čini što je pravo, a
zločincima je strah.
16 Čovjek koji zađe s puta razboritosti brzo će
počinuti u carstvu sjena.
17 Tko rado živi u veseljima, u siromaštvo će pasti;
tko voli vino i ulje, ne obogati se.
18 Otkup za pobožnike jest bezbožnik; na mjesto
pravednih stupi zločinac.
19 Lakše je stanovati u pustinji nego sa ženom
svadljivom i ljutitom.
20 Dragocjeno je blago i ulje u stanu mudroga, a
čovjek bezuman ga rastepe.
21 Tko teži za pravdom i milosrđem, postigne
život, pravdu i čast.
22 U grad junaka uspne se mudri, sruši bedem u
koji su se uzdali.
23 Tko čuva svoja usta i jezik svoj, čuva svoj život
od nevolje.
24 Ohol, nadut čovjek—nazvan podsmjevač—
radi u neizmjernoj obijesti.
25 Lijenčini donosi smrt njegova pohota, jer nje-
gove ruke bježe od posla.
26 Cijeli dan zavidno želi, a pravednik daje i ne
škrtari.
27 Odvratna je žrtva bezbožnika, osobito ako ju
prinose u pogrdnoj namjeri.
28 Lažni svjedok propada; čovjek, koji sluša, smije
uvijek opet govoriti.
29 Bezbožnik drsko drži, a tko je pravedan pazi na
svoj put.
30 Nema ni mudrosti, ni razboritosti, ni savjeta
naprema Gospodinu.
31 Konj se oprema za dan boja, ali pobjeda dolazi
od Gospodina.

22 Dobro ime je bolje nego veliko bogatstvo;
naklonost više vrijedi nego srebro i zlato.
2 Bogati i siromašni žive jedni uz druge; Gospodin
ih je sve stvorio.
3 Pametan čovjek vidi zlo unaprijed i sakrije se,
ludi idu dalje i imaju štetu.
4 Plaća poniznosti straha Božjega jesu bogatstvo,
čast i život.
5 Trnje i zamke leže na putu himbenika; tko čuva
svoju dušu, drži se daleko od njih.
6 Odgoji dijete prema putu kojim treba ići, pa neće
odstupiti od njega ni u starosti.
7 Bogat gospodari nad siromasima, tko posuđuje,
sluga je vjerovniku
8 Tko sije nepravdu i zlodjela, bijedu će žeti; sva
muka njegova propada.
9 Tko je dobrotvoran, ima blagoslov, jer daje siro-
mahu od svojega kruha.
10 Otjeraj podsmjevača, otići će s njim i rasprava,
i prestat će svađa i pogrda.
11 Tko ljubi čistoću srca i ima ljubaznost na svojim
usnama, njemu je kralj prijatelj.
12 Oči Gospodinove čuvaju mudroga, naume
nevjernoga on poništava.
13 Lijenčina govori: "Lav je vani, mogao bih na ulici
biti razderan."
14 Duboka jama usta su bludnice, na koga se Go-
spodin srdi u nju će pasti.
15 Ludost hvata korijen u srcu djeteta, a šiba je
ukloni od njega.

16 Tko tlači siromaha da se obogati i tko daje
bogatomu, osiromašiti će.
17 Prigni svoje uho i slušaj riječi mudrih ljudi i pazi
na pouku moju,
18 jer je milina jedna, ako ih čuvaš u svojem srcu;
neka su sve spremne na usnama tvojim.
19 Da se tvoje uzdanje utemelji na Gospodinu,
upućujem te danas na njegove putove.
20 Jest, trideset sam ti ih napisao sa savjetima i
poukama,
21 da ti priopćim istinu, pouzdane riječi, te mogneš
pravo odgovoriti onomu koji te upita.
22 Ne otimaj siromahu jer on je siromašan, i ne
pritiskuj pred sudom siromaha,
23 jer će Gospodin braniti njegovu stvar, i otet će
život onima koji njemu otimaju.
24 Ne druži se sa srditim čovjekom; ne idi za gnjevnim čovjekom,
25 da se ne priučiš njegovim putovima, i da tvoj
život ne dođe u opasnost.
26 Ne pripadaj onima koji podaju ruku, onima koji
jamče za dugove.
27 Ako ne možeš platiti, zašto da se odnese postelja ispod tebe?
28 Ne pomiči prastaru među koju su postavili tvoji
djedovi.
29 Vidiš li čovjeka vješta u svojem poslu: pred
kraljevima on će još stajati, on ne treba služiti prostacima.

23 Kad sjediš za stolom kod kojega vladara,
pazi dobro tko je ispred tebe;
2 pa stavi sebi nož na grlo ako imaš prevelik tek.
3 Nemoj se polakomiti na poslastice njegove, jer
su lažna hrana.
4 Ne muči se da stečeš bogatstvo, prođi se takva
nauma.
5 Jedva si ga opazio i već ga lode, jer napravi sebi
krila kao u orla koji leti k nebu.
6 Ne jedi kod onoga koji je zavidan, nemoj poželjeti
njegove poslastice.
7 Jer on misli samo na sebe. “Jedi i pij,” govori ti, ali
njegovo srce nije s tobom.
8 Moraš opet izbljuvati zalogaj što si ga pojeo;
svoje ljubazne riječi potrošio si uzalud.
9 Bezumniku ne govori ništa na uho, jer on samo
prezire mudre tvoje riječi.
10 Ne pomiči prastare međe, ne prodiri u njivu
siročadi,
11 jer je jak njihov odvjetnik, branit će od tebe njihovu stvar.
12 Podloži svoje srce nauku, svoje uši riječima razumnim.
13 Ne štedi kazne svojem djetetu, jer istučeš li ga
šibom, neće od toga umrijeti.
14 Tučeš ga šibom, ali ga izbavljaš tako od
podzemnoga svijeta.
15 Moj sine, ako bude mudro tvoje srce, veselim se
i ja od srca,
16 i nutrina moja kliče od radosti kad tvoje usne
govore što je pravo.
17 Tvoje srce neka ne zavidi grješnicima, nego
neka uvijek bude u strahu pred Gospodinom.
18 Zaista, ima budućnost i nada se tvoja neće osramotiti.
19 Slušaj, moj sine, i budi mudar i okreni svoje srce
ravno na pravi put.
20 Ne idi s pijanicama i izjelicama uz meso.
21 Jer pijanica i izjelica osiromaše, i pospanac se
odijeva u tralje.
22 Slušaj oca koji ti je dao život, i ne preziri svoju
majku kad ostari.
23 Steci istinu i ne prodaji je, mudrost, pouku i razboritost.
24 Veoma se raduje otac dobroga sina; komu se
rodi mudro dijete, smije se veseliti.
25 Neka se vesele tvoj otac i tvoja majka, i neka se
raduje ona koja te je rodila.
26 Daj mi svoje srce, moj sine, i neka tvoje oči
gledaju na moje putove.
27 Jer je bludnica duboka jama, tuđa žena tijesan
studenac.
28 Ona i zasjeda kao lupež i umnožava broj nevjernih među ljudima.
29 Tko ima ah? Tko ima jao? Tko ima svađu? Tko
ima brigu? Tko ima rane ni za što? Tko ima mutne
oči?
30 Koji kasno sjede kod vina, koji dolaze da kušaju
miješano vino.
31 Ne gledaj na vino kako crvenkasto sijeva, kako
se u čaši prelijeva, ono se pije glatko.
32 Ali kasnije ujede kao zmija i uštrca otrov kao
ljutica.
33 Čudne stvari vide tvoje oči i tvoje srce misli ludorije.
34 Ti si kao onaj koji leži usred mora, kao onaj koji
sjedi gore u košu od jedrila.
35 “Istukli su me, ali me nije zaboljelo, izlupali me,
ali nisam osjetio ništa; kad ću se probuditi, onda ću
iznova potražiti piće.”

24 Ne zavidi zlim ljudima, ne želi se njima
družiti.
2 Jer o nasilju misli njihovo srce, njihove usne govore samo o zlu.
3 Mudrošću se gradi kuća, razboritošću se
utvrđuje;
4 znanjem se pune odaje svakojakim dragocjenim
i finim bogatstvom.
5 Mudri može više nego jaki, razboriti više nego
vrlo krepki.
6 Jer mudrim mjerama ratovat ćeš uspješno, i pobjeda je ondje gdje je radio velik broj savjetnika.
7 Previsoka je bezumniku mudrost, zato on ne otvara usta na vijećanjima.
8 Tko ide za tim da smišlja zlo, toga zovu spletkar.
9 Osjećanje i mišljenje bezumnikovo jest grijeh;
podrugljivac je mrzak ljudima.
10 Pokažeš li se slab kad ti je dobro, onda je tvoja
snaga malena i u vrijeme nevolje.
11 Izbavljaj one koje vuku u smrt, oslobodi one
koje vode da ih pogube.
12 Htjedneš li reći: “Nismo za to ništa znali”: zaista,
koji ispituje srca, vidi to, i koji motri tvoju dušu, zna
to; on plaća čovjeku po njegovim djelima.
13 Jedi med, moj sine, jer je zdrav, i med samotok
sladak je tvojem grlu.
14 Tako cijeni i za svoju dušu mudrost; ako si je
stekao, onda ima za tebe budućnosti i nada se
tvoja ne će osramotiti.
15 Ne vrebaj, bezbožniče, oko stana pravednikova, ne ruši mu postelju.
16 Jer sedam puta padne pravednik i opet ustane,
a bezbožnici propadaju u nesreći.
17 Kad padne tvoj neprijatelj, ne veseli se i ne kliči
kad se on spotakne,
18 da to ne vidi Gospodin, i da mu se to ne svidi i on
odvrati svoju srdžbu od njega.
19 Ne srdi se zbog zločinaca, ne žesti se zbog
bezbožnika.
20 Jer zao čovjek nema budućnosti, i svjetiljka se
bezbožnika ugasi.
21 Moj sine, boj se Gospodina i kralja, i ne miješaj
se s buntovnicima,

22 jer najedanput provali nesreća njihova unutra, i
iznenada propast obojice.
23 I ove priče potječu od mudrih: Pristranost u bilo
kojoj pravnoj stvari nije dobra.
24 "Ti imaš pravo", njega proklinju ljudi, njega mrzi
narod.
25 A koji pravedno odlučuju, njima je dobro, i dola-
zi na njih obilat blagoslov.
26 Odgovor zgodan jest kao poljubac na usne.
27 Uredi svoj posao vani i zatim ga svrši na njivi,
tek onda graditi svoju kuću.
28 Ne budi lažni svjedok na svojega bližnjega, jer
što ćeš varati usnama svojim?
29 Nemoj reći: "Kako je on meni učinio, tako ću i ja
njemu učiniti; platit ću svakomu po djelu njegovu."
30 Prolazio sam pokraj njive nekog lijenčine i
pokraj vinograda nekog bezumnika.
31 Gle, sve je bilo zaraslo u trnje, sve je bio pokrio
korov; zid im je bio porušen.
32 Vidio sam i upamtio, motrio sam i uzeo sebi za
pouku.
33 "Još malo spavati, još malo drijemati; još malo
ruke sklopiti i počivati."
34 Već dolazi na tebe siromaštvo kao kakav kra-
dljivac, i oskudica na tebe kao kakav ratnik.

25 Ovo su priče Salomonove koje su bile pre-
pisane od ljudi Ezekije, Judina kralja.
2 Slava je Božja skrivati stvar; slava je kraljeva is-
traživati stvar.
3 Kao visina nebesa i dubina zemlje tako je nedo-
hvatljivo srce kraljeva.
4 Kad se odijele troske od srebra, onda uspije zla-
taru umjetnina.
5 Kad se odijeli bezbožnik od blizine kraljeve, onda
se njegovo prijestolje utvrdi pravednošću.
6 Ne veličaj se pred kraljem i ne sjedaj na mjesto
velikaša.
7 Jer je bolje da ti se rekne: "Pomakni se ovdje
gore," nego da ti kažu da se pomakneš dolje pred
velikašem koga tvoje oči tu gledaju.
8 Što si vidio vlastitim očima, to ne iznosi prebrzo
na raspravu, jer što ćeš poslije činiti ako te bližnji
sramotno opovrgne?
9 Raspravi vlastitu stvar svoju s protivnikom svo-
jim, a tajne drugoga ne otkrivaj.
10 Inače bi zlo govorio o tebi tko to čuje i sramota
tvoja ne bi iščeznula nikada.
11 Kao zlatne jabuke na srebrnim zdjelama, takva
je riječ u pravo vrijeme izrečena.
12 Zlatan prsten i ures iz finoga zlata, takav je
mudar koji opominje uho koje sluša.
13 Kao o žetvi hladiti se snijegom, takav je vjeran
glasnik onomu koji ga je poslao; on okrijepi dušu
svojem gospodaru.
14 Oblaci i vjetar, a ipak nema kiše, takav je čovjek
koji se hvali darovima, a ne daje ih nikada.
15 Strpljivošću dade se ljutit čovjek nagovoriti;
mekan jezik može slomiti kosti.
16 Jesi li našao meda, jedi samo koliko ti je dosta,
inače, ako se prejedeš, izbljuvat ćeš ga.
17 Stavi svoju nogu samo rijetko kad u kuću svoje-
ga bližnjega, inače nasitit će se tebe i zamrzit će te.
18 Kao malj i mač i oštra strijela jest čovjek koji se
protiv svojega bližnjega iskaže kao lažni svjedok.
19 Zub klimav i noga klecava, takvo je uzdanje u
nevjernika u vrijeme nevolje.
20 Kao jedan koji skida haljinu na zimi, kao onaj
koji lijeva ocat na salitru, takav je onaj koji pjeva
pjesme žalosnomu srcu.
21 Gladuje li tvoj neprijatelj, nahrani ga kruhom,
žeđa li, napoji ga vodom;
22 jer tako zgrćeš živo ugljevlje na njegovu glavu,
i Gospodin će ti to platiti.
23 Kao što sjeverni vjetar nosi kišu, tako klevetni
jezik nosi zlovoljno lice.
24 Bolje je stanovati na krovu, u kojem kutu, nego
biti zajedno u kući sa ženom svadljivom.
25 Hladna voda žednoj duši, to je dobra vijest iz
daleke zemlje.
26 Izvor zamućen, studenac pokvaren, to je pra-
vednik koji kleca pred bezbožnikom.
27 Previše meda jesti nije dobro, zato štedi riječi
pohvale.
28 Grad porušen bez zidova, to je čovjek koji nema
vlasti nad svojim duhom.

26 Kao snijeg u ljeto, kao kiša o žetvi, tako malo
pristaje čast bezumniku.
2 Kao vrabac kad prhne, kao lastavica kad odleti,
takva je kletva bezrazložna i ne stigne.
3 Bič konju, uzda magarcu, a batina luđacima na
leđa.
4 Ne odgovaraj luđaku po njegovoj ludosti, inače si
njemu jednak.
5 Odgovori luđaku po ludosti njegovoj, inače on
misli da je mudar.
6 Odsijeca sebi noge i pije zločinstvo, tko šalje
luđaka da mu poruku nosi.
7 Oslabljena vise stegna hromu čovjeku; tako je i u
ustima bezumnika riječ mudrosti bez koristi.
8 Kamen na praćku privezati, to je iskazati čast
bezumniku.
9 Trn što padne u ruku pijanomu, to je riječ
mudrosti u ustima bezumnika.
10 Veliki Bog koji je sve stvorio, muke zadaje kad
plaća bezumniku i prijestupniku.
11 Kao pas koji se vraća na ono što je izbljuvao,
takav je luđak koji ponavlja svoju ludost.
12 Vidiš li jednoga koji misli da je mudar; ima više
nade za bezumnika nego za njega.
13 Lijenčina govori: "Lav je na putu, lav je na uli-
cama."
14 Kao što se vrata okreću na svojim stožerima,
tako lijenčina na svojoj postelji.
15 Je li lijenčina svoju ruku stavio u zdjelu, pre-
teško mu bude da je prinese k ustima.
16 Lijenčina misli da je mudriji od sedmorice koji
znaju odgovoriti razumno.
17 Tko za uši hvata psa što trči mimo njega, takav
je onaj koji se miješa u raspravu koja nije njego-
va.
18 Kao poludio čovjek koji baca ognjene baklje i
smrtonosne strijele,
19 takav je čovjek koji prevari svojega bližnjega i
onda govori: "Samo sam se šalio."
20 Gdje nestane drva, ugasi se oganj, i gdje nema
klevetnika, prestane rasprava.
21 Kao što ugljen služi za žeravicu, a drvo za
oganj, tako svadljiv čovjek za prepirke.
22 Riječi su klevetnikove kao poslastica, one
prodiru u nutrinu tijela.
23 Srebrna gleđa preko posuđa, to su usne ljubav-
lju užežene kod zlobna srca.
24 Usnama svojim pretvara se mrzitelj, a u svojem
srcu nosi prijevaru.
25 Kad govori prijazno, ne vjeruj mu, jer je u njego-
vu srcu sedam grozota.
26 Ako se mržnja i pokriva pretvaranjem, to se,
ipak, zloba njezina otkriva u skupštini.
27 Tko drugima jamu kopa, sam padne u nju; tko
valja kamen na druge, na njega se prevali.
28 Jezik lažni mrzi one koje je satro; usta laskava
počine pogibiju.

27 Ne hvali se sutrašnjim danom, jer ne znaš što može dan donijeti.
2 Neka te hvali drugi, a ne tvoja vlastita usta; stranac, a ne tvoje vlastite usne.
3 Težak je kamen, teret je pijesak; ali je gnjev na bezumnika teži od obojega.
4 Jarost je divlja, i gnjev je bijesan, ali tko bi mogao odoljeti ljubomoru?
5 Bolji je javni ukor nego tajna ljubav.
6 Udarci iz ruke prijatelja dobro su mišljeni, ali su lažni poljupci mrzitelja.
7 Tko je sit gazi nogama i med samotok, a gladnu je čovjeku sve gorko—slatko.
8 Kakva je ptica koja odleti iz svojega gnijezda, takav je čovjek koji bježi iz svojega zavičaja.
9 Ulje i mirisi razvesele srce, isto je tako slatka utjeha prijatelja iz srca koji vjerno svjetuje.
10 Ne ostavljaj prijatelja svojega i prijatelja svojega oca i ne idi u kuću svojega brata u dan tvoje nesreće, jer bolji je susjed u blizini nego brat u daljini.
11 Budi mudar, moj sine, i razveseli moje srce da mogu odgovoriti onomu koji me grdi.
12 Pametan čovjek vidi zlo i sakrije se, a ludi idu dalje i imaju štetu.
13 Uzmi mu haljinu njegovu, jer je jamčio za drugoga, plijeni njega mjesto došljaka.
14 Tko pozdravlja svojega prijatelja naglas rano ujutro, prima mu se to za kletvu.
15 Neprestano kapanje u vrijeme kiše i žena svadljiva jedno su te isto.
16 Tko ju zaustavlja, zaustavlja vjetar i hvata ulje svojom desnicom.
17 Željezo se oštri željezom; tako čovjek oštri lice prijatelja svojega.
18 Tko goji smokvu, uživat će njezine plodove; tko čuva svojega gospodara, visoko se poštuje.
19 Kao što se u vodi pokazuje lice, tako čovječje srce pokazuje čovjeka.
20 Carstvo mrtvih i propast ne mogu se zasititi; isto se tako oči čovjeka ne mogu zasititi.
21 Srebro se kuša u talionici i zlato u peći, a čovjek se poznaje po glasu koji ima.
22 Kad bi luđaka i tučkom tucao u stupi sa zrnjem, ne bi otišla od njega njegova ludost.
23 Pazi na svoje ovce i brini se za svoja stada,
24 jer bogatstvo ne traje zauvijek; i baštini li se kruna kroz sve naraštaje?
25 Kada je trava iščeznula, svježa se zelen pokazala, bilje se po planinama skupilo,
26 onda ti janjci daju odjeću i jarci kupovnu cijenu za njivu,
27 i puno ima kozjega mlijeka tebi i tvojoj kući za hranu i za prehranu tvojim sluškinjama.

28 Bezbožnik bježi i kad ga nitko ne progoni, a pravednik se osjeća sigurnim kao mlad lav.
2 Zbog grješnosti u zemlji mijenjaju se često njezini vladari, ali po razboritim, razumnim ljudima dobiva pravda dugo trajanje.
3 Bezbožnik, koji pritišće siromahe jest kao kiša što odnosi, a kruha ne donosi.
4 Koji preziru zakon, hvale bezbožnika, a koji drže zakon, gnjeve se na njega.
5 Zli ljudi nemaju smisla za pravo, a koji traže Gospodina, razumiju se u sve.
6 Bolji je siromah koji hodi u nedužnosti svojoj, nego čovjek koji ide krivim putovima, ako je i bogat.
7 Tko drži zakon, sin je razuman, a tko se druži s izjelicama, sramoti svojega oca.
8 Tko umnožava svoj imetak kamatom i lihvom, skuplja onomu koji je milostiv siromasima.
9 Tko odvraća svoje uho da ne čuje zakona i molitva je njegova gadna.
10 Tko zavodi poštene ljude na zao put, taj će sam pasti u svoju jamu, a nedužni će dobiti blagoslov.
11 Bogat čovjek drži samoga sebe mudrim, ali ga razuman siromah ispituje.
12 Kad se raduju pravednici, velika je slava, a podignu li se bezbožnici visoko, moraju se tražiti ljudi.
13 Tko krije svoje grijehe, nema blagoslova, tko ih priznaje i ostavlja, dobit će oproštenje.
14 Blagoslovljen je čovjek koji je uvijek na oprezu, a tko učini tvrdim svoje srce, upast će u nesreću.
15 Lav koji riče i medvjed gladan, to je bezbožan vladar siromašnom narodu.
16 Vladar koji nema razboritosti, velik je nasilnik; a komu se gadi nepravedna dobit, živjet će dugo.
17 Čovjek koga pritiskuje krvno djelo bit će do groba bjegunac; nitko ga nije zaustavio .
18 Tko hodi nedužno, spasit će se, a tko ide krivim putovima, pada u jamu.
19 Tko obrađuje svoju njivu, ima puno kruha, a tko ide za besposlicama, ima puno siromaštva.
20 Čestiti čovjek obiluje blagoslovima, a tko hoće da se brzo obogati, ne ostaje bez kazne.
21 Pristranost je loša stvar, ipak, za komadić kruha sagriješi gdjekoji.
22 Lakomac ide pohlepno za bogatstvom i ne pomišlja da oskudica dolazi na njega.
23 Tko ukorom ispravlja čovjeka više će hvale poslije žeti negoli laskav jezik.
24 Tko krade svojega oca i svoju majku i govori: “To nije grijeh”, on je drug pokvarenu čovjeku.
25 Lakomac započinje svađu, a tko se uzda u Gospodina, obilovat će.
26 Tko se oslanja na svoj vlastiti razum, bezumnik je, a tko hodi u mudrosti, spasit će se.
27 Tko daje siromahu, neće mu nedostajati; a tko zatvara svoje oči pred njim imat će mnoga prokletstva.
28 Kad se visoko podignu bezbožnici, skrivaju se ljudi; a kad propadnu, postaju moćni pravednici.

29 Onaj koji je često karan, a ostaje tvrdoglav, najedanput će biti uništen i neće mu biti spasa.
2 Imaju li pravednici moć, veseli se narod; a vladaju li bezbožnici, jadikuju ljudi.
3 Tko ljubi mudrost, veseli svojega oca, a tko se druži s bludnicama, rasipa svoj imetak.
4 Pravedan kralj daje svojoj zemlji opstanak, a koji prima mito, uništava je.
5 Čovjek koji laska svojem bližnjemu, razapinje mrežu njegovim nogama.
6 U grijehu je zla čovjeka zamka, a pravednik se smije radovati i veseo biti.
7 Pravednik uvažava parnicu siromašnih, a bezbožnik ne zna za sućut.
8 Podsmjevači pobunjuju grad, a mudri utišavaju bunu.
9 Prepire li se pravednik s bezumnikom, onda ovaj bjesni i smije se; a mira nema.
10 Krvopije mrze nedužnoga, a pravedni se zauzimaju za njega.
11 Svu svoju zlu volju izlijeva bezumnik, a mudri susteže svoj gnjev.
12 Ako vladar sluša lažne riječi, onda sve njegove sluge postaju bezbožnici.
13 Siromah i tlačitelj žive jedan uz drugoga; Gospodin daje obojici očinji vid.
14 Kralj, koji pravedno sudi siromasima, njegovo će prijestolje stajati zauvijek.

15 Prut i ukor daju mudrost, a dijete prepušteno samom sebi sramoti svoju majku.
16 Kad se umnožavaju opaki, množi se i grijeh, ali pravednici dožive radosno propast njihovu.
17 Karaj svojega sina, onda ti on pribavlja miran život i donosi milinu tvojem srcu.
18 Bez objave razuzdava se narod, a blagoslovljen je onaj koji drži zakon.
19 Samim riječima ne da se odgojiti sluga, jer ako ih i razumije, opet ne sluša.
20 Vidiš li čovjeka nagla u svojim riječima: bezumnik ima više nade nego on.
21 Ako tko od mladosti mazi svojega slugu, onda će bijeda biti njegov svršetak.
22 Gnjevan čovjek izaziva svađu, naprasit počini mnogo zla.
23 Ponizit će čovjeka njegova oholost, a ponizan dolazi do časti.
24 Tko dijeli s kradljivcem, taj mrzi svoju dušu, čuje kletvu i ništa ne otkriva.
25 Strah od ljudi stavlja zamke, a tko se uzda u Gospodina, sakriven je.
26 Mnogi traže naklonost vladarevu, ali od Gospodina dolazi svako njegovo pravo.
27 Gadi se pravedniku bezbožnik, a bezbožniku je mrzak pravednik.

30 Riječi Agura, sina Jakeova, iz Mase. Taj je čovjek objavio Itielu i Ukalu:
2 Istina je ja sam glupan, više negoli ijedan čovjek, nemam čovječjega razuma.
3 Ni mudrosti nisam učio, i o Presvetom nemam znanja.
4 Tko je uzašao na nebo i opet sišao? Tko je uhvatio vjetar u svoje ruke? Tko je svezao vode u jednu odjeću? Tko je utemeljio sve krajeve zemlje? Kako se on zove i kako se zove njegov Sin? Znaš li?
5 Svaka je riječ Božja čista istina. On je štit onima koji se uzdaju u njega.
6 Njegovim riječima ne pridodaji ništa da te ne kazni i da se nađeš lažljivac.
7 Za dvoje te molim, ne uskraćuj mi to dok ne umrem:
8 Udalji od mene licemjerje i riječ lažnu; ne daji mi siromaštva ni bogatstva, već me hrani kruhom koji mi je određen.
9 Inače bih, presitivši se, mogao zanijekati tebe i upitati: “Tko je Gospodin?”, ili, osiromašivši, mogao bih postati kradljivac i oskvrnuti ime svojega Boga.
10 Ne ocrnjuj sluge gospodaru njegovu, inače bi te mogao kleti, i ti bi morao to okajati.
11 Jao rodu koji psuje svojega oca i ne blagoslivlja svoje majke.
12 Jao rodu koji misli da je čist, a od svojega blata nije opran.
13 Jao rodu koji nosi visoko glavu i trepavice svoje diže gore.
14 Jao rodu kojemu su zubi mačevi i kojemu se čeljusti sastoje od noževa što otrgnu uboga od zemlje i siromaha između ljudi.
15 Pijavica ima dvije kćeri: “Daj ovamo.” “Daj ovamo.” Treću ima koja se ne može nasititi, i četvrtu, koja ne reče nikada: “Dosta.:
16 Grobovi, jalova utroba, zemlja koja nije nikada sita vode i oganj koji nikad ne reče: “Dosta.”
17 Oko koje se ruga ocu i prezire majku neka iskljuju gavrani na potoku i mladi jastrebovi neka ga izjedu.
18 Tri su stvari koje mi se čine čudnovate i četvrta koju ne razumijem:
19 Put orla k nebu, put zmijin preko kamena, put lađin posred mora i put čovjekov djevojci.
20 Takav je put preljubnice: ona uživa, obriše svoja usta i govori: “Nisam učinila ništa zlo.”
21 Od tri stvari zemlja se potresa, a od četvrte ne može izdržati:
22 od roba kad kraljuje, od bezumnika kad se najede izobilja hrane,
23 od ljutite žene kad se uda, i od sluškinje kad naslijedi svoju gospodaricu.
24 Četiri stvari pripadaju najmanjima na zemlji, a ipak su nevjerojatno mudre:
25 Mravi nisu jaki narod, a priskrbe u ljetu svoju hranu.
26 Jazavci nisu moćan narod, a sagrade sebi među kamenjem svoj stan.
27 Skakavci nemaju kralja, a jato njihovo izlazi, ipak, u redu.
28 Gušterica se može uhvatiti rukama, a nalazi se, ipak, u kraljevskim dvorima.
29 Tri su koji koračaju ponosito i četvrti koji ide ugledan:
30 lav, najjači među životinjama, koji ne uzmiče ni pred kim,
31 lovački pas, jarac također i kralj na čelu svoje vojske.
32 Ako si bio bezumnik, pa sebe samoga uzdizao, ili ako si bio mislilac: stavi ruku na usta.
33 Jer kad se stepka mlijeko, iziđe maslac, kad se razbije nos, poteče krv, i kad se razdražuje gnjev, zametne se svađa.

31 Riječi Lemuela kralja od Mase, kojima ga je učila njegova majka:
2 Što da ti kažem, moj sine? Što, sine utrobe moje? Što, sine zavjeta mojih?
3 Ne daji svoje snage ljubavnicama i svojih putova kvariteljicama kraljeva.
4 Ne pristoji se kraljevima piti vino, ni vladarima odati se silovitom piću.
5 Inače bi mogli zaboraviti zakon o piću i izvrnuti pravo nevoljnika.
6 Podajte silovito piće bijedniku koji propada i vino tužnima.
7 On neka pije i zaboravi svoje siromaštvo i neka se više ne sjeća svoje nevolje.
8 Otvaraj svoja usta za nijemoga, za stvar ostavljenoga.
9 Otvaraj svoja usta, sudi pravedno i pribavi pravicu bijedniku i siromahu.
10 Ženu vrsnu tko će naći? Vrijedi ona više nego biserje.
11 Oslanja se na nju srce muža njezina i dobitka neće nikada nedostajati.
12 Čini mu samo dobro, a ne zlo svega vijeka svojega.
13 Za vunu i lan brine se i radi veselom rukom.
14 Ona je kao trgovačka lađa: izdaleka donosi sebi svoj kruh.
15 Rano, dok je još noć, ustaje, daje hranu svojoj družini i određuje posao svojim sluškinjama.
16 Hoće da kupi njivu i uzme je, sadi vinograd od dobitka svojih ruku,
17 Opasuje snagom bedra svoja i živo miče desnicom.
18 Vidi, kako joj sve napreduje, ne gasi joj se noću svjetiljka.
19 Približi li se njezina ruka preslici, njezini prsti hvataju za vreteno.
20 Svoju ruku otvara siromahu, pruža ruke ubogomu.
21 Ne boji se snijega za svoju kuću, sva njezina družina ima po dvoje haljine.

22 Šije sebi pokrivače, bijeli fini lan i grimiz njezina su odjeća.
23 Ugledan je njezin muž na vratima kad sjedi sa starješinama zemaljskim.
24 Haljine pravi i prodaje ih, i pojase donosi trgovcu.
25 Odjeća joj je snaga i ljepota, i smije se sutrašnjemu danu.
26 Svoja usta otvara mudro, i na jeziku joj je nauk blag.
27 Pazi dobro na red u kući, i kruha lijenosti ne jede.
28 Njezina djeca se podižu i blagoslivljaju ju, njezin muž ju isto hvali.
29 "Mnoge su se žene pokazale vrsne, ali ti si ih sve nadvisila."
30 Dragost vara, ljepota prolazi žena koja se boji Gospodina zaslužuje pohvalu.
31 Podajte joj da uživa plod svojih ruku i neka ju hvale na vratima njezina djela.

Propovjednik

1 Riječi Propovjednika, sina Davidova, kralja u Jeruzalemu.
2 Taština nad taštinama, govori Propovjednik, taština nad taštinama, sve je taština.
3 Što koristi čovjeku sav njegov trud kojim se muči pod suncem?
4 Jedan naraštaj prolazi, drugi naraštaj dolazi, a zemlja stoji zauvijek.
5 Sunce izlazi, sunce zalazi i žuri natrag na mjesto odakle je izišlo.
6 Vjetar puše na jug i okreće se na sjever, u trajnom okretanju vjetar puše; onda se vjetar okreće natrag k novom okretanju.
7 Sve rijeke teku u more, a more se nikada ne napuni; odakle teku rijeke, onamo se vraćaju da ponovo počinju svoj tok.
8 Sve su stvari ispunjene mukama: ni jedan čovjek ne može protumačiti, i oko se ne može nagledati, ni uho se ne može naslušati.
9 Što je bilo, opet će biti, što se dogodilo, opet će se dogoditi i ništa novo nema pod suncem.
10 Kad bi što bilo o čemu bi se moglo reći: "Evo, nešto novo.", to je već bilo u vremena što su iza nas.
11 Ne sjeća se što je prije bilo. Što će još biti, neće se spominjati u onih koji će poslije živjeti.
12 Ja, Propovjednik, bio sam kralj nad Izraelom u Jeruzalemu.
13 Ja sam upravio svoje srce na to da sve što je pod nebom istražim i razaberem mudrošću, taj mučni posao je dao Bog ljudima da se muče oko njega.
14 Vidio sam svako djelo učinjeno pod suncem— a eto, sve je taština i trka za vjetrom.
15 Što je krivo ne može se ispraviti; što nedostaje ne može se brojiti.
16 I onda sam rekao svojem srcu: "Eto, ja sam postigao sebi veću i višu mudrost negoli svi koji su prije mene vladali nad Jeruzalemom. Mnogo znanja i mnogo mudrosti naučio je moj duh."
17 Ali, kad sam upravio svoje srce na to da upoznam što je s mudrošću i znanjem, s ludošću i bezumljem, uvidio sam da je to trka za vjetrom.
18 Jer gdje je mnogo mudrosti, tu je i mnogo brige, komu se množi znanje, množi se i muka.

2 Rekao sam u svojem srcu: "Hajde sad, da pokušam s veseljem i naužijem se", ali eto, i to je bila taština.
2 O smijehu rekao sam: "Ludo ponašanje"; o radosti: "Čemu valja?"
3 Onda sa pomislio u svojem srcu da svoje tijelo krijepim vinom, da svoje srce okrenem k mudrosti i da se klonim ludosti dok saznam što je korisno čovječjoj djeci, i što su dužni činiti pod suncem dok su živi.
4 Velika djela učinio sam: sagradio sam sebi kuće i zasadio vinograde.
5 Vrtove i perivoje napravio sam sebi i nasadio u njima svakojakih rodnih stabala.
6 Napravio sam sebi vodena jezera da natapam iz njih mlade stabljike.
7 Nabavio sam sebi sluga i sluškinja, imao sam sluge rođene u mojoj kući. Posjedovao sam goveda i ovaca više negoli svi koji su živjeli prije mene u Jeruzalemu.
8 Nakupio sam sebi i srebra i zlata i blaga od kraljeva i zemalja, nabavio sam pjevače i pjevačice i miline sinova čovječjih; svakojakih muzičkih instrumenata.
9 Tako postao sam velik, veći negoli svi koji su živjeli preda mnom u Jeruzalemu; isto i mudrost je moja ostala sa mnom.
10 Što su poželjele moje oči, nisam im uskratio, niti ikakve radosti nisam uskratio svojem srcu, već je moje srce imalo radost na svima mojim trudovima, i to mi je bila plaća za sav trud moj.
11 Istraživao sam sva svoja djela koja učinile moje ruke, i trud također što sam ga uložio u to da ih uradim. I eto: sve je bila taština i trka za vjetrom, i od toga nema koristi pod suncem.
12 I dao sam se na to da vidim što je mudrost, ali ona je ludost i bezumlje, jer što će činiti čovjek, koji će doći iza kralja? Isto što se već činilo.
13 I vidio sam: istu prednost ima mudrost pred ludošću kao svjetlost pred tminom.
14 Mudri ima oči u glavi, a luđak ide po mraku; a ipak sam doznao da obojicu stigne ista sudbina.
15 I ovako sam rekao u svojem srcu: "Ako i mene je stigla luđakova sudbina što sam onda bio toliko mudar?" I ovako sam rekao u svojem srcu: "I to je taština."
16 Trajni spomen ostaje tako malo od mudraca kao od luđaka, jer u budućim danima sve se zaboravi. Ah, kako ipak premine mudrac kao i luđak.
17 Onda mi omrznuo život, jer mi se čini nevrijednim djelo što je pod suncem, jer je sve taština i trka za vjetrom.
18 Onda sam omrznuo sav moj trud oko kojega sam se mučio pod suncem, jer ga moram ostaviti čovjeku koji dolazi poslije mene.
19 Tko zna je li on mudar ili lud? On će upravljati svim trudom mojim, onim što sam teškim i mudrim radom stekao pod suncem. I to je taština.
20 Tako sam došao na to da se gotovo prepustim očaju zbog svega svojega truda, što sam uložio pod suncem.
21 Čovjek se trudi oko mudrosti, spoznaje i

vrsnoće i mora to ostaviti drugomu, koji se nije trudio oko toga. I to je taština i veliko zlo.
22 Jer što koristi čovjeku sav njegov trud i njegova marljivost srca čime se muči pod suncem?
23 Svi su njegovi dani velika muka, a rad njegov velika briga; ni u noći se ne odmara duh njegov. I to je taština.
24 Nema čovjeku ništa bolje nego da jede i pije i da gleda da mu bude dobro od truda njegova. Ja sam vidio da i to dolazi iz ruke Božje.
25 Jer tko može jesti i uživati bez njega?
26 Jer onomu, koji je u milosti kod njega, daje mudrost, znanje i radost. A onomu koji mu nije po volji natovari teret da skuplja i to da dade onomu koji je u milosti kod Boga. I to je taština i trka za vjetrom.

3 Sve ima svoje doba, vrijeme za svaku svrhu pod nebom:
2 Vrijeme rađanja i vrijeme umiranja; vrijeme sađenja i vrijeme čupanja posađenog.
3 Vrijeme ubijanja i vrijeme ozdravljanja; vrijeme rušenja i vrijeme građenja.
4 Vrijeme plača i vrijeme smijeha, vrijeme tugovanja i vrijeme plesanja.
5 Vrijeme bacanja kamenje i vrijeme skupljanja kamenje; vrijeme grlenja i vrijeme rastajanja.
6 Vrijeme traženja i vrijeme gubljenja; vrijeme čuvanja i vrijeme odbacivanja.
7 Vrijeme deranja i vrijeme sašivanja; vrijeme šutnje i vrijeme govororenja.
8 Vrijeme ljubljenja i vrijeme mržnje; vrijeme rata i vrijeme mira.
9 Koja je korist posleniku koji se trudi svom njegovom mukom?
10 Vidio sam nevolju koju Bog stavi ljudima da se muče oko nje.
11 On čini sve lijepo u svoje vrijeme. I svijet je on predao njihovu istražujućem duhu, ali da ne može čovjek djelo koje je stvorio Bog dokučiti od početka do svršetka.
12 Spoznao sam da nema ništa bolje za njih nego da se vesele i uživaju u životu.
13 A i da čovjek jede i pije i uživa život uza svu muku svoju, dar je to Božji.
14 Spoznao sam da sve što je Bog stvorio traje vječno. Ne može se tomu ništa dodati, ništa od toga oduzeti. Bog je tako to uredio da bi ga se čovjek bojao.
15 Što postoji to je već davno bilo. Što će biti, to je već odavna bilo što je prošlo, Bog donosi opet.
16 Još nešto sam vidio pod nebom: mjesto prava vladala je zloća, mjesto pravednosti vladala su zlodjela.
17 I ovako sam rekao u svojem srcu: “Bog će suditi pobožniku kao bezbožniku, jer on je vrijeme postavio za svaku namjeru i djelovanje.”
18 Ovako sam rekao u svojem srcu: “Takvo je biće čovječje da ih Bog iskušava, te spoznaju da su kao životinje oni sami.”
19 Jer je sudbina ljudi i sudbina životinja jednaka sudbina. Kako umiru jedni, tako umiru drugi: isti dah imaju svi i ništa ne nadvisuje čovjek životinju, jer je sve taština.
20 Sve ide na jedno mjesto; sve je postalo od praha i sve se vraća u prah.
21 Tko poznaje životni dah čovjeka uspinje li se gore, i životni dah životinje ide li dolje u zemlju?
22 Tako sam vidio da ništa nema bolje čovjeku nego da se veseli svojim djelima. To je plaća njegova, jer tko će mu dati vidjeti ono što će biti poslije njega?

4 Onda sam opet vidio sve nasilje učinjeno pod suncem, i gle, suze potlačenih, kojima nema utješitelja. Nasilje izlazi iz ruke njihovih tlačitelja, a nikoga nema da ih utješi.
2 Onda sam držao mrtve, koji su davno pomrli, sretnijima nego one koji još žive.
3 Držao sam sretnijim od jednih i drugih onoga koji se još nije rodio, koji nije vidio zla što je učinjeno pod suncem.
4 Vidio sam da je svaki trud i svaka marljivost u radu samo zavist jednoga protiv drugoga. I to je taština i trka za vjetrom.
5 Luđak stavlja svoje ruke u krilo i troši svoje vlastito meso.
6 Bolja je jedna pregršt mira nego obje šake pune muke i trke za vjetrom.
7 Opet sam vidio jednu taštinu pod suncem:
8 Jedan samac, nitko drugi uz njega, ni jedan sin, ni jedan brat. Nema kraja njegovu svemu trudu; njegove oči ne mogu se nasititi bogatstva, a nikad ne pita: “Za koga se mučim i oduzimam sebi svako uživanje.” I to je taština i loš posao.
9 Bolje je dvojici nego jednomu, jer za trud svoj dobiju dobru plaću.
10 Jer padne li jedan, digne ga opet drug njegov, ali teško jednomu ako padne i nema drugoga da mu pomogne podići se.
11 Spavaju li dvojica jedan uz drugoga, ugrije jedan drugoga. A kako će se jedan sam ugrijati?
12 Ako tko i može nadjačati jednoga, dvojica će mu odoljeti; a trostruka uzica ne trga se tako brzo.
13 Bolji je dječak siromašan a mudar, nego kralj star, a lud, koji više ne prima pouke.
14 Onaj dođe iz tamnice na prijestolje, a bio se siromašan rodio pod tim kraljem.
15 Vidio sam sve žive koji hode pod suncem, na strani dječaka drugoga koji je stupio na njegovo mjesto.
16 Nije bilo kraja mnoštvu naroda nad kojim nije bio kralj, a oni koji dođu poslije radovat će mu se. Pa tako je i to bila taština i trka za vjetrom.

5 Pripazi na svoje korake kad ideš u kuću Božju, i približi se da bolje čuješ nego što prinose žrtve luđaci, jer ni oni ne znaju da čine zlo.
2 Nemoj nagliti svojim ustima i tvoje srce neka prebrzo ne govori pred Bogom, jer je Bog na nebu, a ti si na zemlji, zato neka bude samo malo tvojih riječi.
3 Jer kako san dolazi od mnogih poslova, tako ludo brbljanje od mnogih riječi.
4 Jesi li učinio zavjet Bogu, ne oklijevaj ispuniti ga, jer mu nisu mili luđaci. Što si zavjetovao, ispuni.
5 Bolje je ništa ne zavjetovati nego zavjetovati pa ne ispuniti.
6 Ne daj da te tvoja usta navode na grijeh i ne govori pred poslanikom Božjim: “Bila je nepažnja.” Zašto da se Bog srdi zbog govora tvojega i da uništi djelo tvojih ruku?
7 Jer gdje je mnogo snova, tu je mnogo ništavih riječi. A boj se Boga.
8 Vidiš li siromaha zarobljena, i da se pravo i pravednost u zemlji povređuje, ne čudi se tomu, jer viši pazi nad visokim i još viši nad obojicom.
9 Korist zemlje je za sve; pa i kralj ovisi o zemljištu.
10 Tko ljubi novce, nema nikada dosta novaca; tko ljubi bogatstvo, nema nikada dosta dobitka. I to je taština.
11 Množi li se dobro, množe se i oni koji ga jedu, pa što ima od toga vlasnik, osim da to gleda.
12 Sladak je san marljivomu, jeo malo ili mnogo, a bogatašu ne da zaspati presitost.
13 Ima veliko zlo što sam ga vidio pod suncem:

skupljeno blago vlasnika čuvano njemu na vlastitu
štetu.
14 To bogatstvo propadne kojom zlom nezgodom;
ako ima sina, ne ostane ništa u njegovoj ruci.
15 Kako je došao gol iz utrobe majčine, tako mora
opet otići. Za trud svoj ne nosi od svega toga ni
toliko što bi mogao ponijeti sobom u svojoj ruci.
16 I to je ljuto zlo: kako je došao, tako mora otići.
Što ima čovjek od toga da se trudi za vjetar?
17 Uz to jede svega vijeka svojega u mraku, u
mnogom jadu, u žalosti i ljutnji.
18 Eto, to sam pronašao kao dobro, kao lijepo: da
čovjek jede i pije i dobre volje bude uza sav trud
svoj, kojim se muči pod suncem tolike dane života
koliko mu ih Bog dao, jer to je dio njegov.
19 Za svakoga čovjeka, komu je Bog dao bogat-
stvo i posjed i komu je dopustio da u tomu uživa,
svoj dio uzima i da se veseli uz trud svoj—to je dar
Božji.
20 Onda ne misli više mnogo o danima svojega
života, jer ga Bog drži zaposlena radošću njegova
srca.

6 Ima još drugo zlo što sam ga vidio pod suncem,
i teško tišti čovjeka.
2 Jednomu čovjeku daje Bog bogatstvo, blago i
slavu i ništa mu nedostaje što zaželi njegovo srce,
ali mu Bog ne dopušta da to uživa, nego jedan
došljak to uživa: to je taština i ljuto zlo.
3 Ako bi tko imao stotinu djece i živio mnogo
godina i broj se dana njegova života veoma nam-
nožio, on ne bi mogao uživati dobra, te ni pogreba
ne bi imao, kažem: bolje je nedonošče od njega.
4 Jer ono dođe uzalud i ide odavde u tamu, ime mu
je tamom pokriveno.
5 Ne vidi sunca i ništa ne zna o njemu, ali počiva
bolje nego onaj.
6 Kad bi živio i dvije tisuće godina, ne bi uživao
svojega dobra—ne ide li sve na jedno mjesto?
7 Sav je trud čovjeka za njegova usta, ali se nikad
ne utiša njegova čežnja.
8 Koju prednost ima mudrac ovdje pred luđakom,
pred siromahom koji zna živjeti?
9 Bolje je vidjeti očima nego lutati čežnjom. I to je
taština i trka za vjetrom.
10 Što je već bilo određeno je davno unaprijed;
znade se što je čovjek; on se ne može suprotstaviti
jačemu od sebe.
11 Što veća hrpa riječi, to veća taština, i što to ko-
risti čovjeku?
12 Jer tko zna što je dobro čovjeku u životu za malo
ništavih dana njegova života, koji mu prolaze kao
sjena. Tko može reći čovjeku što će poslije njega
biti pod suncem?

7 Bolje je dobro ime nego dobro ulje, i dan smrti
više je vrijedan nego dan rođenja.
2 Bolje je ići u kuću žalosti negoli u kuću gdje se
gosti, jer je ovdje kraj svakoga čovjeka, i tko još
živi, prima to k srcu.
3 Bolja je zabrinutost nego smijeh, jer ako je i ža-
losno lice, može ipak biti veselo srce.
4 Srce mudrih ljudi boravi u kući žalosti, a srce lu-
dih u kući veselja.
5 Bolje je poslušati ukor mudroga nego slušati
hvalospjev luđaka.
6 Jer kao prasak trnja pod kotlom takvo je smijanje
luđaka. I to je taština.
7 Jer tlačenje čini mudra čovjeka ludim, a mito pok-
vari srce.
8 Bolji je svršetak jedne stvari nego njezin poče-
tak, i bolja je strpljivost nego oholost.
9 Srdžbi se ne podaji prebrzo, jer srdžba prebiva u
grudima ludih.
10 Ne govori: "Kako je to da su prije bila vremena
bolja nego danas?" Jer mudrost ti ne udahnu to
pitanje.
11 Dragocjena je mudrost kao baština i probitak
onima koji vide sunce.
12 Jer je u sjeni mudrosti čovjek tako dobro zak-
lonjen kao u sjeni novaca, a znanje mudrosti ima
prednost u tom što daje život onomu koji je pos-
jeduje.
13 Pogledaj djelo Božje; tko može ispraviti što je
on iskrivio?
14 Je li ti dobro, budi dobre volje; ako ti je zlo, onda
upamti: jedno i drugo Bog je tako odredio, da ne
pronađe čovjek što će se dogoditi poslije njega.
15 Oboje sam vidio u ništavim danima svojim: ima
pravednika koji propadaju nasuprot svojoj pravdi,
i ima bezbožnika koji dugo žive nasuprot svojoj po-
kvarenosti.
16 Ne budi previše pravedan, i ne budi premudar,
zašto da se uništavaš?
17 Ne budi previše bezbožan i ne budi lud, zašto bi
umro prije vremena?
18 Bilo bi dobro kad bi čvrsto držao ovo, a ono ne
dao iz ruku, jer tko se boji Boga, utekne obojemu.
19 Mudrost daje mudromu više moći nego što je
imaju deset gradskih glavara.
20 Jest, ni jedan čovjek na zemlji nije tako prave-
dan da bi činio samo dobro i nikada ne sagriješio.
21 Ne primaj k srcu svako brbljanje što kola
naokolo, inače bi mogao čuti kako te grdi tvoj vlas-
titi sluga.
22 Jer često puta, tvoje vlastito srce znade da si i ti
grdio druge.
23 Sve sam to ja istražio mudrošću. Mislio sam
postati mudar, ali je mudrost ostala daleko od
mene.
24 A ono što je daleko i duboko, vrlo duboko—tko
ga može naći?
25 Opet sam prihvatio i uspravio svoje srce na to
da mudrujem i istražujem i da tražim mudrost i raz-
boritost i da spoznam, je li zloća ludost i bezumlje
jarost.
26 Onda sam spoznao da je gorča od smrti žena,
jer je ona mreža, srce je njezino zamka, ruke su
njezine okovi; tko je u milosti kod Boga, može joj
izmači, a grješnik pripadne k njoj.
27 Gle, što sa pronašao, govori Propovjednik, spa-
jajući jedno s drugim da dođem do spoznaje.
28 A što sam uvijek tražio i nikada ne našao: čovje-
ka jednoga između tisuća našao sam, a žene
među svima ovima nisam našao.
29 Gle, što sam pronašao: iskrena je Bog stvorio
čovjeka, ali oni traže mnoge spletke.

8 Tko je kao mudrac; tko razumije značenje stva-
ri? Mudrost čovjeka prosvjetljuje njegovo lice i
mijenja tvrdoću njegova lica.
2 Ja svjetujem: "Izvršuj zapovijed kraljevu zbog
zakletve Božje.
3 Ne otpadaj prenaglo od njega. Ne ulazi u zle
spletke, jer on ipak čini što hoće.
4 Jer je kraljeva riječ moćna; tko smije njemu reći:
"Što tu radiš?"
5 Tko izvršuje zapovijed, neće doživjeti ništa zlo,
jer mudro srce zna za pravo vrijeme.
6 Jer svaka stvar ima vrijeme i pravo, a teško tišti
čovjeka zlo.
7 Nitko ne zna što će se dogoditi, onda kako bi mu
mogao reći kada će se dogoditi?
8 Nitko nema vlasti nad dahom da ga zadrži, i nitko

nema moći nad smrtnim danom. Nema dopusta u ratu; niti zlo oslobađa onoga koji mu je predan.
9 Sve ovo sam vidio kad sam uspravio svoje srce na ono što je učinjeno pod suncem, u vrijeme kad čovjek vlada nad drugima na njihovo zlo.
10 I uz to sam vidio kako su bezbožnici dobili pogreb, a oni koji su činili pravo morali otići sa svetoga mjesta, i bili su zaboravljeni u gradu. I to je taština.
11 Pošto se ne izvrši odmah osuda na zločincima, raste djeci čovječjoj hrabrost da čine zlo.
12 Može grješnik stotinu puta činiti zlo i živi još dugo, ali ja i znam: koji se Boga boje — bit će dobro, jer ga se boje.
13 A bezbožniku neće biti dobro. On ne smije svoje dane protegnuti kao sjena, jer se ne boji Boga.
14 Taština koja se događa na zemlji jest ovo: ima pravednika kojima se događa po djelima zlih; opet ima zlih kojima se događa po djelima pravednika. Ja kažem, i to je taština.
15 I tako ja hvalim veselje: jer nema ništa bolje čovjeku pod suncem, nego jesti i piti i veseo biti. To neka ga prati u svem trudu njegovu kroz sve dane života što mu ih Bog dao pod suncem.
16 Kad sam god upravio svoje srce na to da dođem do znanja mudrosti i da promatram što se radi na zemlji — jer ni danju ni noću neće san razveseliti oko čovjeka.
17 Onda sam vidio što vrijedi za sve djelovanje Božje: čovjek ne može dokučiti upravljanje što se vrši pod suncem. Koliko se god čovjek trudi da to istraži, ipak to ne može dokučiti. Pa i ako mudrac misli da to zna, ipak to ne može dokučiti.

9 Sve sam to bio dobro promislio i bio sam došao do spoznaje: pravedni i mudri u Božjoj su ruci sa svim svojim djelovanjem. Hoće li ga ljubav ili mržnja susresti, ne zna čovjek unaprijed. Sve mu može donijeti budućnost.
2 Sve pogađa jednaka sudbina: pravednoga kao bezbožnoga, dobroga, čistoga, kao nečistoga onoga koji žrtvuje, kao onoga koji ne žrtvuje. Dobromu je kao grješniku: onomu koji se zaklinje kao onomu koji se boji zakletve.
3 To je zlo kod svega što je učinjeno pod suncem: sve pogađa jednaka sudbina, zato je i čovječje srce tako puno zla. U njihovu srcu prebiva ludost, dok su god živi, a potom se silazi k mrtvima.
4 Jer samo tko je pridružen živima, može se još nešto nadati; jer bolje je živ pas nego mrtav lav.
5 Živi još znaju da moraju umrijeti, a mrtvi nemaju više znanja, niti se nadaju plaći, jer im se spomen zaboravio.
6 Odavno je nestalo ljubavi njihove, mržnje njihove, vruće žudnje njihove, i zauvijek nemaju više dijela u svemu što je učinjeno pod suncem.
7 Hajde, jedi s radošću svoj kruh, pij vesela srca vino svoje, jer su uvijek bila Bogu mila tvoja djela.
8 Neka su ti uvijek haljine bijele i nikada na glavi tvojoj neka ne ponestane ulja.
9 Uživaj život sa ženom koju ljubiš u sve dane tvojega ništava života što ti ga Bog daje pod suncem, jer je to dio tvoj u životu u sve dane tvojega ništava života, i u trudu, kojim se mučiš pod suncem.
10 Što tvoja ruka može činiti, to neka čini vlastitom snagom, jer nema niti rada ni nauma, niti mudrosti, ni znanja u carstvu mrtvih kamo ideš.
11 Nadalje sam vidio pod suncem: ne dobiva brzi utrku, ni junaci rat, ni mudraci kruh, ni pametni bogatstvo, ni razumni milost, nego sve ovisi od vremena i sreće.
12 Jer čovjek ne zna vremena svojega: kao što se ribe hvataju mrežom, kao što ptice padaju u zamku, isto tako zapletu se ljudi u vrijeme nesreće što navali na njih iznenada.
13 I ovo sam morao ja s mudrošću doživjeti pod suncem i učini mi se to velikim:
14 Bio je malen grad i samo je malo ljudi stanovalo u njemu, a došao na njega moćan kralj, opkolio ga i zakopao protiv njega jake opkope.
15 A bio u njemu i siromašan mudrac, i on oslobodi grad mudrošću svojom, ali se poslije nitko nije sjetio toga siromaha.
16 Onda sam rekao sebi: bolja je mudrost nego moć, ali se ne priznaje mudrost siromaha i na riječi se njegove ne pazi.
17 Riječi jednoga mudraca, mirno izrečene, vrednije su da se slušaju nego vika ludih kraljeva.
18 Bolja je mudrost nego ratno oružje, ali jedan jedini zločinac može pokvariti mnogo dobra.

10 Mrtve muhe učine ulje pomastare vo pokvarenim i ukislim. Tako je i malo ludosti teže od mudrosti i časti.
2 Srce mudroga čovjeka je na desnoj strani, a srce luđaka na lijevoj strani.
3 Kad luđak ide putom, izdaje razum njegov i odaje svakomu da je luđak.
4 Ako se i gnjev vladara podigao na tebe, ne ostavljaj svojega mjesta, jer strpljiv ispravi velike pogreške.
5 Ima još jedno zlo koje sam vidio pod suncem, propust koji je počinio vladar:
6 Luđak se postavlja na visoko mjesto, a plemeniti moraju živjeti u nizini.
7 Vidio sam sluge na konjima, a vladari idu pješke kao sluge.
8 Tko jamu kopa, padne lako sam u nju, i tko ruši zidove, toga lako ujede zmija.
9 Tko lomi kamenje, iako se pritom ozlijedi; i tko cijepa drva, lako pritom dođe u opasnost.
10 Ako je sjekira tupa i ako se ne naoštri, onda se mora vlastita snaga to više upotrijebiti; mudrost donosi uspjeh.
11 Zmija može ugristi bez draženja, brbljavac nije ništa bolji.
12 Pune su miline riječi iz usta mudraca, a usne luđakove izjedu njega samoga.
13 Ludost je početak govoru njegovu, a posljednje iz njegovih usta jest zlo bezumlje.
14 Mnogo brblja luđak, gdje ipak čovjek ne zna što će se dogoditi. Tko će mu reći što će se poslije njega dogoditi?
15 Posao luđakov samo ga umara, jer on nije još naučio u grad otići.
16 Jao tebi, zemljo, kad ti je kralj dijete, i kad velikaši tvoji već rano ujutro pijančuju.
17 Blagoslovljena si ti, zemljo, kad ti je kralj plemenit, i kad velikaši tvoji jedu na vrijeme kao junaci, a ne kao pijanci.
18 Gdje vlada lijenost, ugiblje se krov, i gdje su nemarne ruke, prokišnjava kuća.
19 Za veselje drži se gozba i vino razveseljuje život, a novci učine sve.
20 Ni u mislima ne psuj kralja, ni u sobi u kojoj spavaš ne psuj bogatih, jer nebeske ptice mogle bi primiti jeku i krilat glasnik raširiti tvoju riječ.

11 Baci svoj kruh na površinu vode, i naći ćeš ga opet poslije mnogo dana.
2 Razdijeli dio na sedam komada ili na osam, jer ne znaš, kakva još nesreća dolazi na zemlju.
3 Kad su oblaci puni kiše, onda ga izlijevaju na zemlju. Padne li drvo na jug ili na sjever: kamo je

palo, ondje ostaje.
4 Tko uvijek pazi na vjetar, nikada ne pristupa k
sijanju, i tko uvijek gleda u oblake, ne dolazi nikada
do žetve.
5 Kako ne znaš koji je put životnom dahu, i kako
postaju kosti u utrobi trudne žene, isto tako malo
znaš upravljanje Božje, koji je sve stvorio.
6 Ujutro sij sjeme svoje i do uvečer nemoj da ti
počivaju ruke, jer ne znaš hoće li uspjeti ovo ili ono,
ili će oboje jednako dobro prihvatiti.
7 Slatka je svjetlost i godi očima vidjeti sunce.
8 Zato ako čovjek živi mnogo godina, neka se ves-
eli u svima, a neka pomisli i na dane tamne, jer će
ih biti mnogo. Sve što dolazi taština je.
9 Raduj se, mladiću, svojem mladom životu i neka
vedro bude tvoje srce u mladim danima; idi kamo
te tvoje srce vuče i oči te tvoje zovu, ali znaj dobro
da o svemu tomu Bog od tebe traži račun.
10 Zato ukloni žalost od svojega srca i otjeraj boli
od svojega tijela, jer je prolazna mladost i crna
kosa.

12 Spominji se Stvoritelja svojega u mladim da-
nima, prije nego dođu teški dani i prispiju go-
dine, za koje kažeš: “Nisu mi ugodne.”
2 Prije nego potamni sunce, svjetlo i mjesec i zvi-
jezde i iza kiše opet dođu oblaci.
3 To je doba kad zadršću čuvari kuće, kad se
pognu snažni ljudi, kad počivaju mlinarice jer ih je
premalo, kad se skrivaju oni koji vire kroz prozore.
4 Vrata s ulica zatvaraju se i zveka mlina bude tiša;
cvrkut ptičji jedan se diže i svi glasovi umuknu.
5 Čovjek se straši visina i strahote na ravnoj stazi,
a badem cvjeta, skakavac se samo mučno vuče i
napor opada, jer čovjek ulazi u vječnu svoju kuću.
Po ulici idu naokolo turobni ljudi.
6 Sjećaj se Stvoritelja prije nego se prekine sre-
brno uže, zlatna čaša pukne, vrč se na izvoru raz-
bije, u studenac padne slomljen kotač.
7 I prah se vratio u zemlju onako kako je bio, i duh
se vratio k Bogu koji ga je dao.
8 “Taština nad taštinama” govori Propovjednik.
“Sve je taština.”
9 K ovomu je još pridodati: Propovjednik je bio
mudrac koji je narodu davao znanje, bio je mislilac,
istraživač i sastavio je mnogo mudrih izreka.
10 Propovjednik se trudio da nađe ugodne riječi i
da napiše iskrene riječi istine.
11 Riječi su mudraca kao ostani volujski, i članovi
skupljenih priča kao čavlji zabijeni, one potječu od
jednoga Pastira.
12 Uostalom primi savjete, moj sine; nema kraja
mnogomu pisanju knjiga, a mnogo učenje umara
tijelo.
13 Zaključnu riječ čujmo svi: “Boga se boj, i nje-
gove zapovijedi drži.”
14 To vrijedi za svakoga, jer će svako djelo Bog
iznijeti pred sud, sve skriveno, bilo dobro ili zlo.

Pjesma Salomonova

1 Salomonova pjesma nad pjesmama.
2 Šulamka: Ah, kad bih se mogla nasladiti na
poljupcu tvojih usta, jer je slađe od vina milovanje
tvoje.
3 Pun je miline miris tvojih pomasti, kao ulje ra-
zliveno ime je tvoje, zato ljubav djevojaka leti k
tebi.
4 Privuci me k sebi, požurit ćemo se. Povedi me,
kralju, u sobu svoju, radovat ćemo se i veseliti tebi,
više nego vino slavit ćemo ljubav tvoju. Dostojan si
sve ljubavi.
5 Ja sam pocrnjela, ali mila, kćeri jeruzalemske,
kao cedarski šatori, kao šatorske zavjese Salo-
monove.
6 Ne gledajte me što sam crnomanjasta, jer me je
sunce opalilo. Naljutili se sinovi moje majke: po-
stavili su me da čuvam vinograde, i nisam mogla
paziti vlastiti vinograd.
7 Pa mi ti kaži, komu pripada moje srce: gdje stoji
stado tvoje, gdje plandueš o podne? Ne bih htjela
lutati među stadima tvoje braće.
8 Ljubljeni: Ako ne znaš, najljepša između žena,
slijedi trag stada, tjeraj svoje jariće na pašu pokraj
pastirskih šatora.
9 Htio bih te, moja prijateljice, prispodobiti s ple-
menitim i onima u faraonovim kolima:
10 Kako pristaje lijepo obrazima tvojim niz bisera,
tvojem vratu ogrlice zlatne.
11 Napravit ćemo ti zlatne grivne sa srebrnim ša-
rama.
12 Šulamka: Kada kralj počiva za stolom, moj nard
diše ugodnim mirisom.
13 Dragi je moj kao kitica smirne što mi počiva na
prsima.
14 Dragi je moj kao grozd ciprov u engadskim vino-
gradima.
15 Ljubljeni: Kako si lijepa, prijateljice moja, kako
si lijepa, oči su tvoje kao u golubice.
16 Šulamka: O, ti si lijep, dragi moj, preljubazan
doista. Postelja je naša svježa zelen.
17 Kućne su nam grede cedri, krovovi čempresi.

2 Ja sam cvijet na poljani šaronskoj, ljiljan u do-
lini.
2 Ljubljeni: Kao ljiljan među trnjem prijateljica je
moja među djevojkama.
3 Šulamka: Kao jabuka među drvećem dragi je
moj među momcima. U sjeni njegovoj sjedim rado,
plod je njegov sladak grlu mojemu.
4 U vinarnicu on me vodi — kao njegov bojni barjak
vije se nada mnom ljubav.
5 Krijepi me grožđem, razblažuje me jabukama,
jer sam bolna od ljubavi.
6 Onda se privine njegova ljevica pod moju glavu,
u ljubavi me ogrli njegova desnica.
7 Zaklinjem vas kćeri jeruzalemske, poljskim sr-
nama i košutama: nemojte buditi, nemojte smetati
ljubavi, dok njoj samoj ne bude volja.
8 Glas mojega dragoga, evo, on dolazi, skače
preko gora i poskakuje preko brežuljaka.
9 Dragi je moj kao srna ili kao jelenče. Gledaj
samo: već stoji iza zida, gleda kroz prozor i viri kroz
rešetku.
10 Dragi moj progovorio i rekao mi: Ustani, pri-
jateljice moja, ti si lijepa moja, dođi ovamo.
11 Evo, gledaj samo, zima prođe ode i prošumi
kiša.
12 Na polju se već pokazuju cvjetići; došlo je vrije-
me rezanja loze. Pjevanje grlice čuje se u zemlji.
13 Plod svoj već pušta smokva, slatko miriše cvijet

vinove loze. Ustani, prijateljice moja, ljepoto moja, dođi ovamo.
14 Golubice moja u klisurama, u vrletnom zaklonu, daj da vidim tvoje lice, daj da slušam tvoj glas, jer je tvoj glas mio i tvoje lice blago.
15 Njezina braća: Pohvatajte nam lisice, male lisice što pustoše vinograd, jer je vinograd naš u cvatu.
16 Šulamka: Moj je dragi moj, i ja sam njegova; on je pastir na poljima ljiljana.
17 Dok dan zahladi i sjene uteku, vrati mi se, dragi moj, kao srna ili kao jelenče na gorama mirisnim.

3 Šulamka: Noću na svojoj postelji tražila sam svojoj duši dragoga, tražila sam ga, ali ga nisam našla.
2 Ustat ću, poći ću po gradu, tražit ću na ulicama i trgovima svojoj duši dragoga; tražila sam ga, ali ga nisam našla.
3 Susreli me stražari koji su obilazili po gradu: "Niste li vidjeli mojoj duši dragoga?"
4 Jedva sam ih mimoišla, našla sam svojoj duši dragoga. Držala sam ga čvrsto i nisam pustila sve dok ga nisam odvela u kuću svoje majke, u sobu one koja me rodila.
5 Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, srnama i košutama poljskim: nemojte buditi, nemojte smetati ljubavi, dok njoj samoj ne bude volja.
6 Šulamka: Što ono ide gore iz pustinje ondje, stupovima dima zaogrnuto? U mirisu smirne i miomirisnog kȃda i svakojakih mirodija?
7 To je nosiljka Salomonova sa šezdeset junaka između junaka Izraelovih.
8 Svi su oni teško naoružani, iskušani u boju, u svakoga mač o bedru, da odole noćnoj strahoti.
9 Dvor je sebi sagradio kralj Salomon od lebanskoga drva.
10 Stupove je napravio od srebra, pokrov od zlata, sjedalo s grimiznim jastucima, unutra sve ukrašeno ljubavlju kćeri jeruzalemskih.
11 Kćeri jeruzalemske, izađite kćeri sionske, gledajte Salomona, kralja, resi ga njegova kruna, kojom ga je okrunila njegova majka na dan svadbe njegove, na dan veselja njegova srca.

4 Ljubljeni: Kako si lijepa, ljubavi moja, kako si lijepa. Oči su tvoje kao golubice, ispod koprene svijetle. Kosa ti je kao stado koza što silaze gore gileadske.
2 Zubi su ti kao stado ovaca što upravo izlaze iz kupala, kad se strižu: sve sa blizancima, nijedne među njima nema bez janjeta.
3 Usne su ti kao grimizna vrpca, milina resi tvoja usta. Kao kriške mogranja sjaju tvoji obrazi ispod koprene.
4 Vrat ti je kao Davidov toranj zidnim vijencima opremljen, tisuće štitova vise na njemu, štitova od samih junaka.
5 Tvoje su grudi kao dva laneta blizanca što pasu među ljiljanima.
6 Dok dan zahladi i sjene uteku, htio bih poći k smirnovoj gori, k brežuljku miomirisnog kȃda.
7 Sva si lijepa, prijateljice moja, nema ljage na tebi.
8 Dođi s Lebanona, zaručnice, k meni dođi s Lebanona, dođi k meni. Siđi s brijega amonskoga, sa senirskog i hermonskog vrhunca i, iz lavovskih špilja, s risovskih gora.
9 Ranjavaš moje srce, sestro, moja zaručnice, očaravaš mi srce svakim pogledom svojih očiju, svakom karikom ogrlice na svojem vratu.
10 Kako je blaga tvoja ljubav, sestro moja zaručnice, mnogo je slađa od vina tvoja ljubav. Svaku mirodiju nadvisuje miris tvojih ulja.
11 Tvoje usne, zaručnice, kaplju medom. Jezik tvoj krije med i mlijeko. Miris je haljina tvojih kao miris Lebanona.
12 Vrt je sestra, zaručnica moja, dobro ograđen, studenac zatvoren, izvor zapečaćen.
13 Nasad je tvoj voćnjak šipaka, pun plodova prekrasnih, cipra i narda,
14 Narda i šafrana, iđirota i cimeta i svakojakih rastlina za kađenje, smirne i aloja, sa svakojakim najfinijim balsamima.
15 Izvor mojega vrta jest studenac žive vode što teče s Lebanona.
16 Šulamka: Sjevere, ustani sad, Juže, ovamo. Puhnite po mojem vrtu. Neka kaplju njegovi mirisi. O, neka bi došao dragi u svoj vrt, neka bi uživao svoje prekrasne plodove.

5 Ljubljeni: U vrt svoj sam došao, sestro, moja zaručnice. Berem svoju smirnu sa svojim balsamom, jedem svoje saće sa svojim medom, pijem svoje vino sa svojim mlijekom. Prijateljima: Jedite, prijatelji, pijte, ponapijte se, mili moji.
2 Šulamka: Spavam, ali je moje srce budno. Slušaj, eto kuca dragi moj, govoreći: "Otvori mi, sestro moja, prijateljice moja, golubice moja, čista moja, mokra mi je glava od rose, i moja kosa od noćnih kapi."
3 Svukla sam već svoju haljinu, opet bih je morala odjenuti. I noge sam sebi oprala, ah, morala bih ih opet zamazati.
4 Onda dragi moj promoli svoju ruku kroz otvor: moja nutrina ustrepta od njega.
5 Skočila sam da otvorim svojem dragomu. Onda mi ruke pokapa smirna; niz prste mi poteče smirna na držak prijevornice.
6 Otvorila sam svojem dragomu, ali mojeg dragoga nije bilo, bio je otišao. Stade mi dah, jer on je govorio. Tražila sam ga, ali ga nisam našla, zvala sam ga, ali mi se nije odazvao.
7 Susreli me stražari koji su obilazili po gradu. Izranili su me, pokrivalo su mi strgali, stražari zidova.
8 Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ako susretnete mojega dragoga, recite mu da sam se razboljela od ljubavi.
9 Kćeri jeruzalemske: Što je dragi tvoj bolji od ostalih dragih, najljepša među ženama? Što je dragi tvoj bolji od ostalih dragih, te nas tako zaklinješ?
10 Šulamka: Dragi je moj bijel i rumen, među tisućama može se poznati.
11 Kao zlato glava je njegova, kao najdragocjenije zlato. Kose njegove kao grozdovi, crne kao gavrani.
12 Oči su mu kao golubice na potoku, mlijekom umivene, počivaju u miru.
13 Obrazi su njegovi kao lijehe mirisnog bilja, cvijeće mirisno niče u njima. Usne njegove cvatu kao ljiljani, kaplju smirnom dragocjenom.
14 Ruke su njegove kao zlatne šipke obložene dragim kamenjem. Tijelo je njegovo kao umjetno djelo od bjelokosti obloženo safirima.
15 Stoji kao na stupovima od mramora, učvršćenim na zlatnom podnožju. Uzrast mu je kao Lebanon, krasan kao cedri.
16 Usta su mu puna sladosti. Sve je na njemu ljupko. To je moj ljubljeni, i to je moj prijatelj. Kćeri jeruzalemske.

6 Kćeri jeruzalemske: Kamo je otišao tvoj ljubljeni, najljepša među ženama? Kamo je okrenuo dragi tvoj, da ga tražimo zajedno s tobom?

2 Šulamka: U vrt svoj otišao je dragi moj k lijehama
mirisnog bilja, da se naslađuje u ugodnom gaju i da
bere ljiljane.
3 Moj je dragi moj, i ja sam njegova. On je pastir na
poljanama ljiljana.
4 Ljubljeni: Lijepa si, draga moja, kao Tirsa krasna
kao Jeruzalem, strahovita kao ratna vojska.
5 Odvrati svoje oči od mene; one me omamljuju.
Kosa ti je kao stado koza što silaze s gore gilead-
ske.
6 Zubi su ti kao stado ovaca što izlaze iz kupala:
sve s blizancima, nijedne među njima nema bez
janjeta.
7 Kao kriška mogranja sjaju tvoji obrazi ispod ko-
prene.
8 Već šezdeset imam kraljica i osamdeset drugih
žena i djevojaka bez broja.
9 Ali je samo jedna golubica moja, čista moja,
samo je ona miljenica svojoj majci, najmilija njoj
koja ju je rodila. Kad je vide, hvale je djevojke,
slave je kraljice i suložnice:
10 Tko je ona koja sja kao zora, lijepa kao mjesec,
čista kao sunce, strahovita kao ratna vojska?
11 Šulamka: Silazila sam u gaj oraha da se nauži-
vam zeleni što niče u dolini, da vidim cvate li već
vinova loza, pupaju li šipci.
12 Onda iznenada, nisam znala kako, smete mi se
srce pred kolima pratnje kneževske.
13 Ljubljeni i njegovi prijatelji: Vrati se, Šulamko,
vrati se, vrati se da te gledamo. Šulamka: Što ćete
vidjeti na Šulamki, je li kao ples u dva zbora?

7 Ljubljeni: Kako su lijepi tvoji koraci u sanda-
lama, kćeri kneževska. Zaobljenost tvojih be-
dara je kao dragulj oko vrata, djelo ruke umjetni-
čke.
2 Pupak ti je kao čašica dragocjena, u kojoj nikad
ne ponestane vina. Struk ti je kao stog pšenice,
ljiljanima ograđen.
3 Tvoja su njedra kao dva laneta blizanca.
4 Vrat je tvoj kao toranj od bjelokosti. Oči su tvoje
kao jezera u Hešbonu pred batrabimskim vratima.
Nos je tvoj kao lebanonski toranj koji gleda prema
Damasku.
5 Glava je tvoja na tebi kao Karmel, kosa na tvojoj
glavi kao kraljevski grimiz, u pletenice spletena.
6 Kako si lijepa, kako ljupka, ti draga, kćeri puna
miline.
7 Stas je tvoj kao palma, njedra tvoja kao grozdovi.
8 Obuzela me želja: popet ću se na palmu, dohvatit
ću njezine plodove; onda će mi tvoja njedra biti
grožđe s vinove loze. Dah je tvojega nosa kao
miris jabuke.
9 Tvoja usta kao najbolje vino što mi slatko kvasi
grlo lije se preko usana i zuba.
10 Šulamka: Ja pripadam posve dragom svojem, i
srce je njegovo puno čežnje za mnom.
11 Dođi, dragi moj, pođimo van u polja; pod grm-
ljem ciprovim legnimo na počinak.
12 Rano u jutro poći ćemo u vinograde da vidimo
zameće li se već vinova loza, otvaraju li se cvjetovi,
cvatu li šipci. Ondje ću ti posvetiti ljubav svoju.
13 Mandragore dišu već svojim mirisom. Vrata
naša kriju svakojakoga krasnog voća: novoga i
staroga, za tebe sam ga sačuvala, dragi moj.

8 Ah, da bi mi ti brat bio, koji je dojio prsa moje
majke. Onda bih te smjela ljubiti, kad bih te
našla vani, nitko me ne bi za to prekorio.
2 Uzela bih te sobom i povela te u kuću svoje majke
koja me odgojila, dala bih ti da piješ vino mirisavo,
sok od šipaka.
3 Onda se privine ljevica njegova pod moju glavu,
u ljubavi me ogrli njegova desnica.
4 Kćerima jeruzalemskim: Zaklinjem vas, kćeri je-
ruzalemske: nemojte buditi, nemojte smetati lju-
bavi, dok njoj samoj ne bude volja.
5 Rođak: Tko je ona, koja ide gore iz pustinje
ondje, naslonjena na svojega dragoga? Pod jabu-
kom probudio sam te, gdje te je u bolima rodila
tvoja majka, gdje je u muci ležala roditeljka tvoja.
6 Šulamka: Kao pečat postavljam se tebi na srce,
na tvoju ruku kao pečat. Jest, ljubav je jaka kao
smrt. Ljubomorna ljubav je tvrda kao svijet mrtvih.
Žar je njezin kao oganj plamenit, i munje su njezini
plamenovi.
7 Kad bi bilo još toliko voda, ne mogu one ugasiti
ljubav. I rijeke nikada ne otrgnu ljubavi. Kad bi tko
davao sve svoje imanje kuće za ljubav—mogao bi
on biti samo prezren.
8 Braća Šulamke: Imamo sestricu, ona nema grudi
što ćemo činiti sa svojom sestrom, kad je dođu
prositi?
9 Ako je ona zid: sagradit ćemo na njemu tvrđavu
od srebra. Ako li vrata, utvrdit ćemo ih daskama
cedrovim.
10 Šulamka: Ja sam zid, a moja prsa kao tornjevi,
ali sam za njega jedna koja se već predala.
11 Imao je Salomon vinograd u Baal-Hamonu,
povjerio je vinograd čuvarima i morao je svaki za
njegov narod platiti tisuću srebrnjaka.
12 Šulamka Salomonu: Moj vlastiti vinograd samo
je za me, tebi te tisuće, o Salomone, i dvije stotine
onima koji čuvaju plodove njegove.
13 Ljubljeni: Ti, koja prebivaš u vrtovima; prijatelji
prisluškuju tvoj glas, daj mi da ga i ja čujem.
14 Šulamka: Brže dođi, dragi moj, kao srna ili kao
jelenče na mirisnim gorama.

Izaija

1 Viđenje Izaije, sina Amosova koji je gledao nad
Judom i Jeruzalemom u dane Uzije, Jotama,
Ahaza i Ezekije judejskih kraljeva.
2 Čujte, nebesa, slušaj, zemljo — jer Gospodin je to
izrekao: "Djecu sam odgojio i podigao, ali se pod-
igla protiv mene.
3 Vol poznaje svojega gospodara i magarac jasle
svojega gospodara; a Izrael ne poznaje, moj narod
ne razumije."
4 Jao, griješni naraštaju, narode zlodjelima nato-
vareni, leglo zlikovaca, djeco izrođena. Oni su os-
tavili Gospodina, pogrdili su Sveca Izraelova,
okrenuli mu leđa.
5 Zašto da vas se opet tuče? Pobunit ćete se još i
više. Posve je bolesna glava i posve je iznemoglo
srce.
6 Od pete do glave nema ništa zdrava na tebi,
nego samo ozljede, modrice i svježe rane; nije ih
se zatvorilo, ni zavilo, ni uljem ublažilo.
7 Zemlja je vaša postala pustinja, gradovi su vaši
ognjem popaljeni, i vaše njive stranci jedu na vaše
oči, pustoš je kao kod razorenja Sodome.
8 Samo je kći Siona preostala kao koliba u vinogra-
du, kao sjenica u polju krastavaca, kao kula
stražarska.
9 Jest, da nam Gospodin vojska nije ostavio jedan
ostatak bili bismo kao Sodoma, izjednačili bismo
se s Gomorom.
10 I čujte riječ Gospodinovu, vladari Sodome, pos-
lušajte zapovijed našega Boga, narode Gomore.
11 Što će mi mnoštvo vaših žrtava? Govori Gospo-
din. Sit sam žrtava od ovnova i pretiline od teladi i
ne marim više za krv bikova, janjaca i jaraca.
12 Kad dolazite da se pokažete preda mnom, tko
traži od vas da gazite mojim trijemovima?
13 Ne prinosite više bezvrijednih žrtava, jer mi se
gadi. Mjesec mlađak, Subotnji dan, poziv na
Svetkovinu, ne podnosim, zlodjela i svečane
zborove.
14 Moja duša mrzi vaše mlađake i Svetkovine, jer
su mi na teret i dodijalo mi ih podnositi.
15 Kad podignete svoje ruke, ja ću zatvoriti svoje
oči od vas, i ako molite mnogo, neću vas slušati.
Vaše ruke su pune krvi.
16 Operite se, očistite se. Uklonite svoja zla djela
ispred mojih očiju, prestanite činiti zlo.
17 Učite se dobro činiti: težite za pravdom,
pomažite potlačenomu, pribavite pravicu sirotu,
branite udovicu.
18 Hajdemo se pravdati, govori Gospodin. I ako su
vaši grijesi crveni kao grimiz, postat će bijeli kao
vuna.
19 Ako hoćete slušati, uživat ćete najbolje u zemlji.
20 Ali ako nećete i prkosite, prožderat će vas mač."
Zaista, usta Gospodinova su izrekla.
21 Kako je postala bludnicom vjerni grad koji je bio
pun pravice. Nekada je stanovala u njemu praved-
nost, a sada krvnici.
22 Tvoje srebro postalo je troska, tvoje vino raz-
vodnjeno.
23 Tvoji vladari su buntovnici, prijatelji kradljivaca.
Oni svi ljube mito i lete za nagradama. Siroti ne
daju pravice i parnica udovice ne dolazi pred njih.
24 Zato govori Gospodin, Bog vojska, Svemoćnik
Izraelov: Ha, riješit ću se svojih neprijatelja, osvetit
ću se svojim neprijateljima.
25 Okrenut ću svoju ruku protiv tebe, i očistit ću
potpuno tvoje troske, izdvojit ću sve tvoje olovo.
26 Postavit ću ti opet suce kao prije i savjetnike kao
iz početka. Onda ćeš se zvati, grad pravednosti,
vjeran grad.
27 Čineći pravdu Sion će se spasiti, i pravednošću
njegovi obraćenici.
28 A nevjernici i grješnici će svi zajedno propasti i
oni koji ostave Gospodina, izginut će.
29 Jer ćete se posramiti zbog gajeva koje tako
obožavate, i zastidjet ćete se zbog vrtova koje ste
izabrali.
30 Jer ćete biti kao hrast kojemu vene lišće, kao vrt
bez vode.
31 Jaki će biti kao kučine, njegovo djelo kao iskra;
oboje će se zajedno zapaliti i nitko ih neće gasiti.

2 Objava koju je primio Izaija, sin Amosov, o Judi
i Jeruzalemu.
2 Na svršetku dana dogodit će se da bude utvr-
đena gora s domom Gospodinovim kao vrh go-
rama, bit će uzvišena iznad visina.
3 Onda će nagrnuti k njoj svekoliki narod. Mnogi će
narodi ići ondje i govoriti: "Dođite da idemo na
Gospodinovu goru, u kuću Boga Jakovljeva. Neka
nas on ući svojim putovima." Mi hoćemo hoditi nje-
govim stazama, jer nauk izlazi sa Siona i riječ Gos-
podinova od Jeruzalema.
4 On će suditi među narodima, govoriti pravicu
mnogim narodima. Oni će raskivati svoje mačeve
u raonike, svoja koplja u srpove. Narod neće više
dizati mač protiv naroda, i neće se više učiti ratu.
5 O kućo Jakovljeva, hodajmo u svjetlosti Gos-
podinovoj.
6 Jer si odbacio svoj narod, kuću Jakovljevu, jer su
puni vračara s Istoka, gatara kao Filistejci, i spri-
jateljuju se strancima.
7 Puna je njihova zemlja srebra i zlata i nema broja
njihovu blagu; puna je njihova zemlja konja i nema
broja njihovim kolima.
8 Puna je njihova zemlja idola i klanjaju se djelu
svojih ruku, koje su napravili njihovi prst.
9 Pregiblju se ljudi, ponižava se čovjek; nećeš im
oprostiti.
10 Zavuci se u kamene špilje, sakrij se u prah pred
strahovitim pogledom Gospodinovim, pred njego-
vim uzvišenim veličanstvom.
11 Prignut će se uznositost ljudi, ponizit će se ohol-
ost čovjeka; samo će Gospodin biti uzvišen u onaj
dan.
12 Jer će Gospodin vojska održati dan suda nad
svim što je oholo i ponosito, i nad svim što se
podiže — bit će poniženo.
13 Nad svim cedrima Lebanona, visokim, pon-
ositim, i nad svim hrastovima od Bašana;
14 nad svim gorama visokim i nad svim brežuljci-
ma izdignutim,
15 nad svakom visokom kulom i svakim utvrđenim
zidom,
16 nad svim taršiškim lađama i nad svakom drag-
ocjenom lađom.
17 Prignut će se uznositost ljudi, ponizit će se ohol-
ost čovjeka; samo će Gospodin biti uzvišen u onaj
dan.
18 On će ukloniti sve idole.
19 Zavlačit će se ljudi u kamene špilje, u zemaljske
jame pred strahovitim pogledom Gospodinovim,
pred njegovim uzvišenim veličanstvom, kad on

ustane da moćno potrese zemlju.
20 U onaj će dan čovjek svoje idole, od srebra i
zlata, koje je napravio sebi da im se klanja, poba-
cati krticama i slijepim miševima,
21 kad se zavuče u kamene rasjekline, u gorske
pukotine pred strahovitim pogledom Gospodino-
vim, pred njegovim uzvišenim veličanstvom, kad
ustane da silno potrese zemlju.
22 Zato se klonite takva čovjeka, čiji je dah u njego-
vim nosnicama; čemu to vrijedi.

3 Gle, Gospodin Bog vojska oduzima Jeruzale-
mu i Judi zalihu i potporu, svu zalihu kruha i
svu zalihu vode;
2 junaka i ratnika, suca i proroka, vračara i star-
ješinu,
3 stotnika i čovjeka ugledna, savjetnika, majstora
u umjetnosti i čarobnjaka.
4 Stavit ću djecu za gospodare nad njima. Obije-
sna djeca će im zapovjedati.
5 Narod će biti pod nasiljem, čovjek protiv čovjeka,
i jedan protiv bližnjega. Ustat će mladić na starca i
nepošten na poštena.
6 Onda će jedan uhvatiti brata u kući svojega oca,
govoreći: "Ti imaš još gornju haljinu, ti moraš biti
naš vladar i vladati nad ovim rasulom."
7 Onda će on u onaj dan glasno povikati: "Neću biti
liječnik za rane, u mojoj kući nema kruha ni haljine,
ne postavljajte me vladarom narodu."
8 U ruševine će pasti Jeruzalem, i Juda će pasti, jer
se njihovi jezici i njihova djela protive Gospodinu i
prkose njegovim svetim očima.
9 Izgled njihova lica svjedoči protiv njih. Kao
Sodoma govore javno o svojem grijehu. Jao njima,
sebi samima samo nanose štetu.
10 Blagoslovljen je pravednik, njemu je dobro, jer
žanje plaću svojih djela.
11 Teško bezbožniku, njemu je zlo jer će mu se
naplatiti trud njegovih ruku.
12 Moj narode, djeca su tvoji gospodari, i žene nad
njima vladaju. Moj narode, zavodnici su tvoje
vođe, oni kvare tijek tvojoj stazi.
13 Na sudu će ustati Gospodin da sudi, ustat će
suditi narodima.
14 Na sudu će ustati Gospodin sa starješinama
svojega naroda i s njegovim vladarima: "Jer ste
pojeli vinograd; u vašim je kućama ugrabljeno do-
bro siromaha."
15 S kakvim pravom vi gazite moj narod i gnječite
lice siromaha? Govori Gospodin Bog vojska.
16 Nadalje Gospodin govori: "Jer su ponosne kćeri
Siona, idu ispružena vrata i bacajući pohotne po-
glede, sitno koračaju i zvekeću nogama.
17 Zato će Gospodin učiniti da oćelavi tjeme kćeri-
ma Siona, i prijekor i sramotu donijet će na njih
Gospodin."
18 U onaj će dan Gospodin istrgnuti nakit: nožne
zaponce, počelice i polumjesece,
19 naušnice, narukvice i koprene,
20 Ukosnice, podveze i sjajne pojase, mirisnice i
privjese,
21 prstene i nosni nakit,
22 svečane haljine i ogrtače, plašteve i torbice,
23 zrcala, finog lana košuljice, oglavlja i pokrivala.
24 Onda će biti namjesto miomirisa smrad, mjesto
pojasa uže, mjesto pletenica ćela, mjesto
svečanih haljina pokornička odjeća, mjesto lje-
pote ljaga.
25 Tvoji će ratnici padati od mača, tvoji junaci u
boju.
26 Tvoja će vrata tugovati i plakati, oplijenjen ćeš
sjediti na zemlji.

4 U onaj će dan sedam žena prionuti a jednoga
muža i govoriti: "Same ćemo se hraniti i odi-
jevati, samo daj da nosimo tvoje ime, skini s nas
sramotu."
2 U onaj će dan biti mladica Gospodinova na ures
i čast, i plod zemlje na ponos i slavu onima koji su
bili spašeni iz Izraela.
3 Dogodit će se da tko je onda još preostao u Sionu
i na životu je u Jeruzalemu, zvat će se svet, svaki
koji je upisan za život u Jeruzalemu.
4 Kada Gospodin opere nečistoću kćeri Siona i
uništi iz sredine njegove krvno djelo Jeruzalema
duhom suda, duhom ognja.
5 onda će Gospodin nad cijelim prostorom Gore
Siona, nad njezinim skupštinama stvoriti oblak za
dan, a za noć sjaj i plameni oganj. Jest, zaklon će
biti nad svom slavom.
6 I bit će koliba da sjenom zaklanja danju od žege
i da bude zaštita i krov od oluje i kiše.

5 Zapjevat ću o svojem ljubljenomu, pjesmu
svojega ljubljenoga o njegovu vinogradu. Vi-
nograd je imao ljubljeni moj na plodnoj uzvisini.
2 On ga je ogradio i iskrčio iz njega kamenje i zasa-
dio u njemu lozu plemenitu. Sagradio je u njemu
kulu, napravio tijesak i nadao se da će roditi
grožđem, a on rodi divljim grožđem.
3 I sada, stanovnici Jeruzalema, ljudi iz Jude, su-
dite između mene i mojega vinograda.
4 Što je još trebalo učiniti mojem vinogradu, a da
mu nisam učinio? Nisam li se smio nadati da će
roditi grožđem, a on rodi divljim grožđem.
5 Pa da vam sada javim što ću učiniti svojem vino-
gradu: srušit ću njegovu ogradu, neka postane
pašnjak, srušit ću njegov zid, neka se gazi.
6 Učinit ću ga pustinjom, neće se obrezivati ni oko-
pavati. Buknut će u njemu drača i trnje, i zapovjedit
ću oblacima da ne puštaju više na njega kišu.
7 Jer je kuća Izraelova vinograd Gospodina vojska
i sada su Judini ljudi njegove miline. On se nadao
dobru djelu, a eto zlo djelo, nadao se pravdi, a eto
zloća.
8 Jao vama koji sastavljate kuću s kućom, njivu na
njivu nastavljate, dok više nema mjesta za njih da
sami živе usred zemlje.
9 U mojim ušima zvuči riječ Gospodina vojska:
zaista, mnoge će kuće opustjeti, bile i tako velike i
tako lijepe; ostat će bez ljudi.
10 Jer će deset rala vinograda dati jedan bat, jedan
homer sjemena dat će efu.
11 Jao vama koji se rano ujutro opijate i do kasno
u noć sjedite i gorite od vina.
12 Citara i harfa, bubanj i frula i vino na vašim su
gozbama, a ne pazite na djelo Gospodinovo i ne
vidite djela njegovih ruku.
13 Zato mora moj narod putovati u ropstvo, jer nije
imao razboritosti. Istrošeni su od gladi njegovi ple-
meniti, i njegovo mnoštvo gine od žeđi.
14 Zato se širom otvara carstvo mrtvih požudno
svoje ždrijelo i silno razvaljuje zjalo, i silazi u njega
sjaj Jeruzalema, njegovo bučno mnoštvo i tko se
veseli u njemu.
15 Tako se pregiblju ljudi, ponižava se čovjek;
oholicama se oči spuštaju.
16 Ali će se uzvisiti na sudu Gospodin vojska, i
Bog, Sveti, pokazat će se svet u pravednosti.
17 Onda će ondje pasti janjci kao da je to njihova
paša, i ovnovi će pasti travu na ruševinama ple-
menitih.
18 Jao vama koji dovlačite zlodjela užadima lu-
dosti, osvetu kao kolskim užetom,
19 koji govorite: "Neka pohiti, neka brzo dođe nje-

govo djelo, da ga vidimo, neka se približi, neka
dođe što je naumio Svetac Izraelov, da ga
poznamo.”
20 Jao vama koji zlo zovete dobro, a dobro zlo, koji
pravite od tmine svjetlost, a od svjetlosti tminu, koji
pravite od gorkoga slatko, a od slatkoga gorko.
21 Jao vama koji ste mudri u vlastitim očima i ra-
zumni pred samima sobom.
22 Jao vama koji ste junaci u piću i vinu i hrabri u
miješanju silovita pića.
23 Koji oslobađate krivca za poklone, a pravedni-
ku oduzimate pravdu.
24 Zato kao što jezik ognja proždire strnjiku, i
slame nestaje u plamenu, tako će njihov korijen
postati kao trulež, njihov će se cvijet razletjeti kao
prah, jer su odbacili zakon Gospodina vojska i
pogrdili riječ Sveca Izraelova.
25 Zato se raspalila srdžba Gospodinova na nje-
gov narod. On je zamahnuo svojom rukom na
njega, udario ga da su se gore zatresle i da su nji-
hova mrtva tjelesa ležala po ulicama kao smeće.
Kod svega toga nije popustio njegov gnjev, i još je
uvijek ostala ispružena njegova ruka.
26 Podignut će zastavu narodu u daljini i primamiti
ga s krajeva zemlje, i gle, brzo dolazi i hitro.
27 Nema u njemu umorna ni sustala, nitko ne dri-
jema i nitko ne spava, nikomu se ne raspasuje
pojas oko njegovih bedara, nikomu se ne rastrga
remen na njegovoj obući.
28 Njegove strijele su oštre i svi njegovi lūkovi su
zapeti, kao kremen su kopita njegovih konja i
njegovi su kotači kao vihor.
29 Njegova rika je kao u lavice, riče kao mladi la-
vovi, reži, zgrabi plijen i drži ga čvrsto i nitko mu ga
ne otme.
30 U onaj dan buči nad Judom kao što buči more i
pogleda li se na zemlju: gle, tu je tjeskobna tmina,
i svjetlost je pomračena tamnim oblakom.

6 U godini smrti kralja Uzije, vidio sam Gospodi-
na gdje sjedi na prijestolju visoku i uzvišenu i
skut njegove haljine ispunjavao je dom.
2 Serafimi su stajali pred njim; svaki je imao šest
krila, dvjema je zaklanjao svoje lice, dvjema svoje
noge, a dvjema se lebdeći držao.
3 Jedan je vikao drugomu: “Svet, svet, svet je Go-
spodin vojska; zemlja je puna njegove slave.”
4 I stresli su se pragovi na vratima od glasa kojim
su vikali i kuća se napunila dimom.
5 Onda sam povikao: “Jao meni, ja sam izgubljen,
jer sam čovjek nečistih usana i stojim kod naroda
nečistih usana, i vidio sam kralja, Gospodina vo-
jska, vlastitim očima.”
6 Onda je jedan od serafima doletjeo k meni, u ruci
mu živ ugljen koji je uzeo kliještima sa žrtvenika.
7 Njim se dotaknuo mojih usta i rekao: “Gle, ovo se
dotaknulo tvojih usana: uzela se krivnja tvojih zlod-
jela, tvoj je grijeh oprošten.”
8 I čuo sam glas Gospodina, govoreći: “Koga da
pošaljem, tko će za nas ići?” Ja sam odgovorio:
“Evo me, pošalji mene.”
9 On je rekao: “Idi, kaži tom narodu: ‘Nastavite
slušati, ali ne razumijete, nastavite gledati, ali ne
spoznajete.’
10 Učini da otvrdne srce tomu narodu: učini gluhi-
ma njihove uši, slijepima njihove oči, da ne vidi
svojim očima, da ne čuje svojim ušima, da njegovo
srce ne dobije spoznaje, da se ne obrati i ne
ozdravi.”
11 Ja sam upitao: “Dokle, Gospodine?” On je
odgovorio: “Dok ne opuste gradovi i budu bez sta-
novnika dok kuće ne budu bez ljudi i zemlja dok ne
opusti,
12 dok Gospodin ne protjera u daljinu ljude i ne
bude velika pustoš u zemlji.
13 Jest, živi još u njoj desetina, pa će se i ona zatrti.
Ali kao kod brijesta, kao kod hrasta ostane panj i
kad se posijeku, tako je njihov panj sveto sjeme.”

7 Dogodilo se u dane Ahaza, sina Jotama, sina
Uzije, Judina kralja, došli su Resin, sirijski kralj
i Pekah, Remalijin sin, Izraelov kralj, na Jeruzalem
da ga opsjednu, ali ga nisu mogli svladati.
2 Javili su Davidovoj kući: “Sirijske snage su se
utaborile u Efraimu.” Onda je zadrhtalo njegovo
srce i srce njegova naroda kao što u šumi ustrepće
drveće od vjetra.
3 A Gospodin je rekao Izaiji: “Izađi k Ahazu, ti i tvoj
sin Šear-Jašub, na kraj vodovoda gornjega jezera
i na put kod Valjareva polja,
4 i kaži mu: Čuvaj se i budi miran, ne boj se i tvoje
srce neka se ne straši od ta dva ugarka što se
puše, nasuprot raspaljenom gnjevu Resina i Sirije
i Remalijina sina.
5 Jer Haran misli zlo protiv tebe i Efraim i Remalijin
sin, govoreći:
6 Hajde idemo na Judu, pritisnimo ga, osvojimo ga
za sebe, a Tabelova sina učinimo u njemu kra-
ljem.”
7 Zato govori Gospodin Bog: “To neće nikada us-
pjeti i nikada se dogoditi.
8 Jer glava Siriji je Damask, i Damasku je glava
Resin. Još šezdeset i pet godina i Efraim će biti
opustošen, tako da više neće biti narod.
9 Efraimu je glava Samarija, i Samariji je glava
Remalijin sin. Ako nećete vjerovati, nemate više
opstanka.”
10 I Gospodin je rekao dalje Ahazu:
11 “Izmoli sebi znak od Gospodina, svojega Boga,
dolje u dubini, ili gore u visini.”
12 Ahaz je odgovorio: “Neću moliti za to, niti ću
kušati Gospodina.”
13 Onda je on rekao: “Slušajte sada, o kućo Davi-
dova! Nije li vam dosta što dosađujete ljudima, pa
još dosađujete i mojem Bogu?
14 Stoga će vam sam Gospodin dati znak: Eto,
djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu ime
Emanuel.
15 Gruševinom i medom hranit će se dok ne nauči
odbaciti zlo, a izabrati dobro.
16 Jer prije nego još dječak nauči odbaciti zlo, a
izabrati dobro, ležat će opustošena zemlja od koje
strepiš, od dvojice kraljeva.
17 Gospodin će pustiti na tebe, na tvoj narod i na
kuću tvojega oca dane kakvih nije bilo otkada je
Efraim otpao od Jude, preko asirskog kralja.”
18 U onaj će se dan dogoditi da Gospodin zazviždi
muhi što sjedi na kraju egipatskih rijeka i pčeli u
asirskoj zemlji.
19 Svi oni dolaze i nastanjuju se u pustim
dolinama, u kamenim rasjeklinama, u svim trn-
jacima i na svim pašnjacima.
20 U onaj će dan Gospodin britvom obrijati, ku-
pljenom s onu stranu Eufrata, kosu na glavi asir-
skom kralju i sve druge kose, i bradu će on uzeti.
21 U onaj će se dan dogoditi da jedan sebi drži kra-
vicu i dvije ovce.
22 I zbog množine mlijeka koje one daju hranit će
se ljudi gruševinom, jer od gruševine i meda živjet
će svaki koji je preostao u zemlji.
23 U onaj će se dan dogoditi da je svako mjesto,
gdje ima tisuće trsova za tisuću šekela, puno trnja
i puno drače.
24 Sa strijelom i lūkom ide se onamo, jer je sva

zemlja postala trnje i drača.
25 Na sve brežuljke što se sada kopaju trnokopom, neće se više stupiti od straha pred trnjem i dračom. Služit će govedima za pašnjak i mjesto za ovce.

8 Gospodin mi rekao dalje: "Uzmi veliku skrolu i napiši na njoj čovječjim pismom: Maher-Šalal-Haš-Baz - Hitro grabi, brzi plijen.
2 I ja ću sebi uzeti pouzdane svjedoke, da zapišu, svećenika Uriju i Zahariju, sina Berekijina."
3 Onda sam ja ušao k proročici, ona je zatrudnjela i rodila sina, a Gospodin mi je rekao: "Nadjeni mu ime Maher-Šalal-Haš-Baz;
4 jer prije nego još dječak nauči zvati 'oče' i 'majko' donijet će se bogatstvo Damaska i plijen Samarije pred asirskog kralja."
5 Opet mi je rekao Gospodin:
6 "Jer ovaj narod prezire vode Šiloaha što tiho teku, i drži se s Resinom i sinom Remalijinim,
7 Stoga sada će Gospodin na njih navesti velike i silne vode Eufrata: kralja Asirije i svu njegovu moć. On će se popeti iznad svih svojih korita, prelit će iznad svih svojih obala.
8 Razlit će se preko Jude, razlit se i poplaviti dok dođe do grla. Krila će mu se raširiti preko tvoje svekolike zemlje, o Emanuele.
9 Budite razbijeni, o narodi, i budite smrvljeni! Čujte, sve zemlje iz daljine. Oružajte se, ali budite razbijeni u komade. Oružajte se, ali budite razbijeni u komade.
10 Snujte naum, ali se neće ostvariti. Stvorite odluku, ali neće biti od nje ništa, jer je Bog s nama."
11 Jer mi je ovako rekao Gospodin kad je njegova ruka teško ležala na meni i on me opomenuo da ne idem putom ovoga naroda:
12 "Ne zovite urotom sve ono što ovaj narod zove urotom, i onoga čega se on boji, ne bojte se i ne strašite se.
13 Gospodina vojska, njega držite svetim, on neka vam je strah i on neka vam je bojazan.
14 On će biti kao svetinja, kamen spoticanja, hrid povrede za obje Izraelove kuće, zamka i mreža za stanovnike Jeruzalema.
15 Mnogi se od njih spotiču i padaju, bit će satrveni, zapleteni i uhvaćeni."
16 Ja ću sačuvati svjedočanstvo, zapečatiti objavu u svojim učenicima.
17 Čekat ću Gospodina, koji skriva svoje lice od kuće Jakovljeve, i uzdat ću se u njega.
18 Evo, ja i djeca koju mi je darovao Gospodin postavljeni smo za znak i znamenje u Izraelu od Gospodina vojska, koji prebiva na Gori Sionu.
19 I ako vam kažu: "Pitajte vračare i gatare koji šapću i guču.", odgovorite: "Ne treba li narod pitati svojega Boga? Zar da pita mrtve za žive?
20 Da tražite zakon i objavu? Tko ne govori tako tomu više nema zore.
21 Hodaju naokolo zabrinuti i gladni. Bit će, kad će ogladnjeti i pasti u gnjev, psovat će svojega kralja i Boga, gledajući gore.
22 Onda će gledati dolje na zemlju, i vidjeti nevolju i tminu, turobnost i tjeskobu.

9 Ali će se raspršiti tmina. Zemlja, gdje sad vlada nevolja, ne ostaje zamračena. U prvo vrijeme osramotili su zemlju Zebulunovu i zemlju Naftalijevu, a poslije ju još više pritišće putom mora zemlju s one strane Jordana, neznabožačkoj Galileji.
2 Narod koji hodi u tami, gleda svjetlost veliku; nad onima koji prebivaju u mračnoj zemlji sja svjetlost.
3 Ti daruješ bogato veselje, umnožavaš radost; ljudi se raduju pred tobom, kao što se raduju o žetvi, kao što se vesele kad se dijeli plijen.
4 Jer lomiš teret zemlji jarma, štapove njegovih leđa, palicu njegova goniča kao nekada u dan Midjana.
5 Jer svaka obuća ratnika i ogrtač krvlju napojen izgorjet će i bit će plijen plamenu.
6 Jer nam se rodilo Dijete, Sin nam se dao. Vlast počiva na njegovim plećima. Njegovo Ime bit će: "Savjetnik divni," Svemoćni Bog, Otac vječni, Princ mira.
7 Njegova je punina vlasti, mir nema nikada kraja. Vladat će na prijestolju Davidovu i nad njegovim kraljevstvom. Učvrstit će ga i poduprijeti pravicom i pravednošću od sada zauvijek. Revnost Gospodina vojska to će učiniti.
8 Riječ poslao Gospodin protiv Jakova, i ona će pasti u Izraelu.
9 Objavit će se svemu narodu, Efraimu i stanovnicima Samarije, koji oholo i ponosito govore:
10 "Opeke su se srušile, ali mi sada gradimo od klesana kamena. Dudovi su bili posječeni, ali mi stavljamo cedre na mjesto njihovo."
11 Ali Gospodin je dao protivnicima Resinovim nad njima prevlast i podbada njihove neprijatelje:
12 Sirijce na istoku, Filistejce na zapadu. Otvorenim ustima proždrijeti će Izraela. Na sve to ne popusti njegov gnjev, i ostala još uvijek ispružena njegova ruka.
13 Ipak se narod ne obrati onomu koji ga bije, niti za Gospodina vojska nisu pitali ništa.
14 Zato odsiječe Gospodin oboje Izraelu, glavu i rep, granu palmovu i rogoz u jedan dan.
15 Starješine i ugledni, to je glava; i proroci koji uče laž, to je rep.
16 Vođe toga naroda jesu zavodnici, a koji se daju voditi od njih, osuđeni su na propast.
17 Zato Gospodin nije štedio njihovih mladića i nije se smilovao njihovim sirotama i udovicama, jer su svi oni bezbožni i zli i svaka usta govore ludost. Na sve to nije popustio njegov gnjev, i ostala je još uvijek ispružena njegova ruka.
18 Jer je bezbožnost gorjela kao oganj, koji spali trnje i drraču i upali guštik šume, tako da uzavrije u stupove dima.
19 Od gnjeva Gospodina vojska bila je zemlja spaljena, narod je bio plijen plamenu, i nitko nije štedio drugoga.
20 Proždirali su s desne strane i ostali ipak gladni; žderali su s lijeve strane, i nisu se opet nasitili.
21 Svaki je jeo meso svojega bližnjega: Manaseh Efraima, Efraim Manaseha. A obojica zajedno će biti protiv Jude. Na sve to nije popustio njegov gnjev, i ostala je još uvijek ispružena njegova ruka.

10 Teško onima koji proglašuju nepravedne zakone i onima, koji pišu naputke nesreće što su ih propisali,
2 da odbiju od suda uboge, da siromasima mojega naroda ugrabe pravicu, da im plijen budu udovice i da mognu opljačkati sirote.
3 Što ćete činiti u dan pohođenja i zla vremena što dolazi izdaleka? Komu ćete se uteći za pomoć i gdje ćete ostaviti svoje bogatstvo?
4 Ne preostaje ništa nego da se prignete među roblje, da padnete među pobijene. Na sve to nije popustio njegov gnjev, i ostala je još uvijek ispružena njegova ruka.
5 Teško Asiriji: šibi mojega gnjeva, palici jarosti moje u mojoj ruci.
6 Protiv naroda bezbožnoga šaljem ga; protiv naroda na koji se gnjevim, zapovjedam mu da plijeni

i otima sebi i da ga izgazi kao blato na ulicama.
7 Ali on ne shvaća tako, njegovo srce ne misli tako. Ne, samo uništenje ima on u srcu da iskorijeni mnoge narode.
8 Jer on kaže: “Nisu li kraljevi svi moji vladari?
9 Nije li Kalno kao Karkemiš? Nije li Hamat kao Arpad? Nije li Samarija kao Damask?
10 Kako je moja ruka podizala kraljevstva idola, čiji su izrezbareni kipovi nadmašili one u Jeruzalemu i Samariji,
11 kako sam učinio Samariji i njezinim idolima neću li učiniti i Jeruzalemu i njegovim idolima onako kako sam učinio Samariji i njezinim idolima?”
12 Ali kad dovrši Gospodin sve djelo svoje na Gori Sionu i u Jeruzalemu, onda ću kazniti oholo djelovanje asirskog kralja i ponosito sijevanje njegovih očiju.
13 Jer je rekao: “Snagom svojih ruku to sam izveo i svojom mudrošću, jer sam tako razuman. Uklonio sam međe narodima, zaplijenio sam njihovo blago, kao junak srušio sam stanovnike.
14 Moja je ruka uhvatila gnijezdo bogatstva naroda, kako se nagrabe ostavljena jaja, tako sam uzeo svu zemlju i nitko nije maknuo krilima, ni kljuna otvorio ili se usudio cvrknuti.”
15 Hoće li se sjekira veličati nad onim koji njom siječe? Hoće li se pila veličati nad onim koji ju vuče? Kao da bi se prut podigao i mahao nad onima koji ga dignuo, i kao da bi se štap podigao kao da nije od drva.
16 Zato će Gospodin Bog vojska poslati među njegove jake sušicu, i pod njegovom slavom će planuti požar kao oganj.
17 Tako će svjetlost Izraelova postati oganj i njegov Svetac živi plamen, koji spaljuje njegovo trnje i drač u i uništava u jedan dan.
18 I njegove krasne šume i vrtove uništit će, oboje dušu i tijelo; i bit će kao bolesnik koji pomalo nestaje.
19 Lako se može izbrojiti ostatak stabala, šume, popisat ga može jedan dječak.
20 A u onaj dan Izraelov ostatak i tko je utekao od kuće Jakovljeve neće se više oslanjati na onoga koji ih bije, nego će se vjerno oslanjati na Gospodina, Sveca Izraelova.
21 Obratit će se ostatak, ostatak Jakovljev, Bogu jakomu.
22 I kad bi tvojega naroda, Izraele, bilo kao pijeska morskoga: samo će se ostatak njegov obratiti. Određeno je uništenje, pravednost ga dovodi.
23 Jer određeno uništenje izvršit će Svemoćni Gospodin vojska po svem svijetu.
24 Zato ovako govori Gospodin Bog vojska: “Ne boj se, moj narode, koji prebivaš na Sionu, Asirca, koji te bije štapom i svoj prut diže na tebe kao nekada Egipat.
25 Jer samo još kratko vrijeme, još malo i moj gnjev i moja srdžba prestaje da ih uništi.”
26 Onda će Gospodin vojska podignuti na njih bič kao onda kad je na Gavranovoj hridi pobio Midjance. On će svoj štap podignuti nad more, kao što ga je podigao protiv Egipta.
27 I dogodit će se u onaj dan, da će skinuti breme s tvojih leđa, i njegov jaram će pasti s tvojega vrata.
28 On dolazi i ide prema Ajatu, prolazi kroz Migron, ostavlja svoju prtljagu u Mikmašu.
29 Prolaze klancem, ostaju noću u Gebi; Rama se straši, Gibea Saulova bježi.
30 Viči iza glasa, kćeri Galimova. Slušaj, Laiš. Jadni Anatot.
31 Madmena luta naokolo. Stanovnici Gebima bježe.
32 Još danas posjeduje Nob. Već svojom rukom zamahuje protiv gore kćeri sionske, protiv brijega Jeruzalema.
33 Ali gle, onda Gospodin Bog vojska kreše grane strahovitom silom. Visoki padaju, uzdignuti se snizuju.
34 Gusta šuma pada pod sjekirom, Lebanon se ruši pod Silnim.

11 Izrast će Štap iz panja Jesejeva; i Mladica će izrasti iz njegova korijena.
2 Na njemu će počivati Duh Gospodinov: duh mudrosti i razuma, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodinova.
3 Strah Gospodinov njemu je milina. Neće suditi po vidu svojih očiju, niti će odlučivati po čuvenju svojih ušiju.
4 Ne, u pravednosti sudit će on malenima, po pravici prosuđivat će siromahe u zemlji. Udarat će silnike štapom svojih usta; dahom svojih usana umorit će bezbožnika.
5 Pravednost je pojas njegovih bedara i vjernost je pojas njegovih bokova.
6 Onda će vuk boraviti s janjetom, ris će ležati s jaretom, tele, lav i ovca bit će zajedno; malen dječak može ih voditi.
7 Krava i medvjedica zajedno će pasti, mladi njihovi zajedno će ležati, i lav će jesti slamu kao goveče.
8 Igrat će se dijete nad gujinom jamom; dijete odbijeno od prsiju, zavlačit će svoju ruku u jamu zmije baziliske.
9 Neće se činiti ništa zlo, nikakva nepravda više na cijeloj mojoj svetoj gori, jer je zemlja puna spoznanja Gospodinova, kao što vode pokrivaju morsko dno.
10 Korijen Jesejev će onaj dan stajati kao zastava naroda: neznabošci će ga tražiti, i njegovo počivalište bit će slavno.
11 U onaj dan pruža Gospodin po drugi put svoju ruku, da otkupi ostatak svojega naroda što je preostao od Asirije i od Egipta i od Patrosa, od Kuša, Elama, Šineara, od Hamata i od morskih otoka.
12 Zasadit će zastavu narodima, skupiti prognane od Izraela i skupiti Judine razasute s četiri kraja zemlje.
13 Onda će nestati ljubomore Efraimove. Neprijatelji Judini iskorijenit će se. Efraim neće više zavidjeti Judi, a Juda neće više napadati Efraima.
14 Ne, letjet će k moru na pleća Filistejcima. Zajedno će oplijeniti sinove Istoka, zaposjest će Edom i Moab; Amonci će im biti podložni.
15 Presušit će Gospodin morski jezik Egipta i mahnut će svojom rukom nad Eufratom snagom svojega duha. Razbit će ga na sedam potoka, tako da se može prelaziti u obući.
16 Tako će biti put za ostatak njegova naroda što je preostao od Asirije, kako je bilo za Izraela kad je izlazio iz zemlje Egipta.

12 U onaj dan reći ćeš: Slavim te, o Gospodine, jer iako si se na mene i rasrdio, tvoj gnjev se ipak stišao i utješio si me.
2 Gle, Bog je moje spasenje, potpuno se uzdajem i ne bojim se, jer mi je Gospodin pobjeda i pjesma, Gospodin, On mi je postao moje spasenje.
3 S veseljem ćete crpsti vodu iz izvora spasenja.
4 U onaj dan reći ćete: Pjevajte hvalu Gospodinu, zazivajte njegovo Ime, navješćujte narodima njegova djela i javljajte da je uzvišeno njegovo Ime.
5 Pjevajte hvalu Gospodinu, jer je učinio velike

stvari, neka se to objavi cijeloj zemlji.
6 Kličite i podvikujte, stanovnici Siona, jer je velik u sredini vašoj Svetac Izraelov.

13 Proročka riječ protiv Babilona, koju je Izaija, sin Amosov, primio u viđenju.
2 Podignite zastavu na gori goletnoj, vičite im iza glasa, mašite rukom da mogu ući na vrata vladara.
3 Ja sam zapovjedio svojim posvećenima, pozvao sam na sud svojega gnjeva također svoje junake koji se ponosno raduju.
4 Vika na gorama se čuje kao od mnoštva naroda, buka od kraljevstva, od skupljenih naroda. Gospodin vojska pregledava vojsku.
5 Dolaze iz daleke zemlje, s kraja neba—Gospodin i oruđa njegove srdžbe da pohara svu zemlju.
6 Jaučite, jer je blizu dan Gospodinov, dolazi kao munja od Svemoćnoga.
7 Zato sustaju sve ruke, očajava svako čovječje srce.
8 Oni su smeteni, napadaju ih grčevi i bolovi, svijaju se kao žena rodilja i jedan se koči na drugoga. Od plamenoga rumenila žare se njihova lica.
9 Evo, dan Gospodinov dolazi, bez milosrđa, pun jarosti i gnjeva, da pretvori zemlju u pustoš, da uništi na njoj grješnike.
10 Zvijezde nebeske i prilike zvjezdane zaustavljaju svjetlost svoju. Sunce se mrači izlazeći i mjesec ne blista više u svojem sjaju.
11 Kažnjavam na svijetu zloću, zlikovce za njihova zlodjela, uklanjam nadutost oholih, rušim ponos silnih.
12 Ljude činim rjeđe nego zlato, rjeđima smrtnike nego ofirsko zlato.
13 Zato puštam da se nebesa potresu, zemlja se pokreće sa svojega mjesta od jarosti Gospodina vojska u dan kad se raspali njegov gnjev.
14 Kao srne prestrašene, kao ovce koje nitko ne prikuplja, tako hrle dalje, svaki svojem narodu, svojoj kući svaki bježi.
15 Koga god stignu neka bude usmrćen, koga god uhvate, pada od mača.
16 Djeca njihova budu razmrskana na njihove oči, njihove kuće oplijenjene, njihove žene osramoćene.
17 Evo, podižem na njih Medijce, koji ne mare za srebro, koji se ne raduju zlatu.
18 Lûkovi njihovi ruše mladiće, s plodom u utrobi nemaju milosrđa, njihovo oko nema smilovanja s djecom.
19 Babilonu, uresu kraljevstvima, ponosnomu sjaju Kaldejaca, dogodit će se kao Sodomi i Gomori, kad ih je Bog razrušio iz temelja.
20 Neće više biti naseljen zauvijek, niti nastanjen kroz sve naraštaje. Neće Arap razapeti ondje šatora, niti će pastiri ondje sjedati.
21 Ondje prebivaju pustinjske životinje, sove napunjaju kuće, ondje prebivaju nojevi i ondje sad jarci skaču.
22 Hijene zavijaju u njegovim zidovima, čaglji u dvorima veselja. Blizu je njegov kraj i ne protežu se njegovi dani.

14 Jer će se Gospodin smilovati Jakovu, opet će izabrati Izraela i povesti ih u njihovu zemlju. Stranci se njima priključuju, pridružuju se kući Jakovljevoj.
2 Narodi ih prate u njihovu zemlju. I kuća Izraelova u zemlji Gospodinovoj učinit će ih sebi slugama i sluškinjama, tako da zarobe one koji su njih zarobili i odveli i da budu gospodari svojim nasilnicima.
3 Čim te onda smiri Gospodin od tvoje nevolje i muke i od tvojega teškog ropstva, kojim si bio pritisnut,
4 da ćeš uzeti ovu usporedbu protiv babilonskoga kralja i reći: Kako je dokrajčio silnik, dokrajčio je zlatni grad!
5 Slomio Gospodin šibu bezbožnicima, štap silnicima,
6 on koji ljuto udara narode beskrajnim udarcima, on koji gnjevno vlada narodima , i nemilice ih progoni.
7 Sada se odmara i počiva sav svijet, pjeva iza glasa.
8 I čempresi se raduju zbog tebe i lebanonski cedri: “Otkako si pao, ne uzlazi nitko ovamo da nas siječe.”
9 Zbog tebe buči svijet mrtvih dolje, očekujući tvoj dolazak. Zbog tebe probudi on sjene, sve vladare zemaljske, diže s prijestolja njihovih sve kraljeve naroda.
10 Oni svekoliki progovaraju i dovikuju tebi: “I ti si postao jadan kao mi, s nama si se izjednačio.”
11 U podzemni svijet spustio se sjaj tvoj, žamor harfa tvojih. Prostrt je poda te trulež, crvi su ti pokrivač.
12 Kako si pao s neba, svjetlonošo, sine Zorin! Kako si razmrskan na zemlji, ti koji oslabljuješ narode!
13 Mislio si u sebi: “Penjem se na nebo, više zvijezda Božjih podižem svoje prijestolje, na gori skupštine bogova naseljavam se na krajnjem sjeveru.
14 Uzlazim u visine nad oblake, hoću da budem jednak Svevišnjemu!”
15 Ali si srušen u podzemni svijet, u najdonji jaz.
16 Koji te vide, gledaju na tebe, gledaju te i misle: “To li je onaj koji je tresao svijet, koji je drmao kraljevstva?
17 Koji je zemlju obraćao u pustinju, gradove razarao? Koji nije zarobljenika otpuštao kući.”
18 Svi kraljevi naroda počivaju u časti, svaki u svojoj kući.
19 A ti si izbačen bez groba, kao prezren ogranak. Pokriven si pobijenima, mačem probodenima, koji su pobacani u kamenu jamu kao pogažena strvina.
20 Nećeš se združiti s njima u grobu, jer si opustošio svoju zemlju, ubijao svoj narod. Tako neka se više zauvijek ne spominje rod zlikovaca.
21 Za njegove sinove postavite klaonicu zbog zlodjela njihovih otaca, da se ne podignu više da osvajaju svijet i da ne napune svijet gradovima!
22 Ustat ću na njih, govori Gospodin vojska, i zatrt ću ime Babilonu i ostatak, porod i potomke, govori Gospodin.
23 Napravit ću od njega stan ježevima, baruštinu; izmest ću ga metlom uništenja, govori Gospodin vojska.
24 Gospodin vojska se zakleo, ovako govoreći: Zaista, kako što sam smislio, tako će se dogoditi; i kako sam zasnovao, tako će i stajati.
25 Potrt ću Asiriju u svojoj zemlji, izgazit ću ga na gorama svojim. Jaram će se njegov skinuti s njih, breme njegovo s pleća njihovih.
26 To je odluka što je donesena za svu zemlju, i to je ruka pružena na sve narode.
27 Jer je Gospodin vojska to zaključio, tko će to razbiti? Ruka je njegova pružena, tko će je odvratiti?
28 U godini smrti kralja Ahaza izišla je ova riječ:
29 Ne raduj se, svekolika zemljo filistejska, što se slomio štap koji te je udarao, jer iz korijena zmijina izlazi guja ljutica, a plod je njezin zmaj krilati.

30 Najoskudniji bit će opskrbljeni; u sigurnosti
počivaju siromasi, ali ću tvoje leglo umoriti glađu i
tvoj ostatak ću pobiti.
31 Jaučite, vrata! Viči, grade! Očajavaj, svakolika
zemljo filistejska, jer sa sjevera dolazi dim; od nje-
gove vojske ne odvaja nitko.
32 Što će se odgovoriti neznabožačkim glas-
nicima? "Tvrdo je utemeljio Gospodin Sion; ondje
su zaklonjeni siromasi njegova naroda."

15 Proročka riječ protiv Moaba. Preko noći je
Ar Moaba prevladan, uništen, preko noći je
Kir-Moab prevladan, uništen.
2 Uzlaze u kuću bogova, na visine Dibona, da
plaču, Moab nariče za Nebom i Medebom. Sve su
glave ćelave i svaka brada obrijana.
3 Po njihovim ulicama nose žalobne haljine, na nji-
hovim krovovima i trgovima sve tuguje i suze lije.
4 Jauče Hešbon i Eleale, do Jahasa čuje se jauk,
zato dršću ratnici Moaba, u njemu svaka duša oča-
java.
5 Moje srce tuguje za Moabom. Bjegunci su
njegovi već u Zoaru, u Eglat-Šelišije. Plačući
uzlaze već uz brdo Luhit. Putom u Horonaim razli-
ježe se jauk zbog propasti.
6 Vode u Nimrimu postaju pustinja, jer je usahnulo
bilje, uvenula trava, i zeleni je nestalo.
7 Zato nose što su prištedjeli i što su spasili preko
Vrbova potoka.
8 Naokolo na međama Moaba diže se vika, do
Galima odjekuje njihov jauk, do Beer Elima njihovo
jadikovanje.
9 Pune se krvlju vode u Dimonu. Još dodajem Di-
monu ovu nesreću: jednoga lava na bjegunce
Moaba, na ostatak zemlje.

16 Šaljite janjce vladaru u zemlji Seli preko pu-
stinje prema gori kćeri sionske.
2 Kao ptice što bježe, kao gnijezdo istjerano bit će
kćeri Moaba na gazovima Amona.
3 "Učini Vijeće, stvori odluku! Napravi kao noć
sjenu svoju u podne, zakloni prognane, i nemoj
izdati bjegunaca.
4 Ah, da bi mogli kod tebe boraviti prognanici Mo-
abovi. Od pustošnika budi im zaštita, jer nestaje
nasilnika, prestaje pustošenje, iščeznuo je iz zem-
lje tlačitelj.
5 Podiže se prijestolje u milosti, na njemu sjedi po
vjernosti sudac u šatoru Davidovu, koji teži za
pravicom i traži pravednost."
6 Čuli smo za oholost Moaba, vrlo veliku, za njego-
vu uznositost, njegovu nadutost, njegovu obijest i
za njegovu ispraznu hvalu.
7 Zato će Moab jaukati za Moabom, i sve će jau-
kati, za kolačima od grožđa iz Kir-Hareseta uzdisat
će posve poraženi.
8 Jer su se posušila polja Hešbona, trsovi Sibme,
gospodari naroda satrli su njihovo plemenito
grožđe koje je dosezalo do Jazera, zamicalo do u
pustinju, kojemu su se loze pružale i dolazile do
mora.
9 Zato ću plakati s Jazerom za lozama Sibme, za-
lijevat ću te suzama, Hešbone i Elealo, jer u tvoju
žetvu i u tvoju berbu podigni poziv na rat.
10 Nestade radosti i veselja s polja rodnoga, u vi-
nogradima se ne podvikuje, ne pjeva se, vina u
kacama ne gazi gazilac, zamuklo je podvikivanje.
11 Zato jadikuje moje srce nad Moabom, kao lira,
nutrina moja nad Kir-Herešom.
12 Kad se pojavi Moab i umori se na visini, i dođe u
svetište da se pomoli, ništa neće postići.
13 Ovo je riječ koju je Gospodin odavno rekao o
Moabu.
14 A sada je govorio Gospodin ovako: "U tri god-
ine, kao godine jednog najamnika, postala je
prezrena slava Moabova sa svim velikim mno-
štvom. Još je samo ostatak, vrlo malen, neu-
gledan."

17 Proročka riječ protiv Damaska. Gle, Damask
iščezava kao grad, postaje hrpa ruševina.
2 Ostavljeni su njegovi gradovi zauvijek, predani
stadima, koja počivaju u njima, i nitko ih ne straši.
3 Nestaje bedema Efraimova i kraljevstva u Da-
masku. Ostatku Arama bit će kao slavi Izraelovih
sinova, govori Gospodin vojska.
4 U onaj će se dan poniziti slava Jakovljeva i om-
ršavit će salo njegova tijela.
5 Bit će kao kad žetelac obuhvati žito, i njegova
ruka žanje klasje. Bit će kao kad se skuplja klasje u
dolini Refaimu.
6 Ostat će na njemu sami pabirci, kao kad se
otrese maslina: dvije, tri bobe posve gore u vrhu;
četiri, pet na granama stabla, govori Gospodin,
Bog Izraelov.
7 U onaj će dan čovjek pogledati na svojega
Stvoritelja, njegove oči uprte su k Svecu Izraelovu.
8 Neće više gledati žrtvenike, djelo svojih ruku,
neće cijeniti što su napravili njegovi prsti, ni gledati
više idolske kipove i sunčane stupove.
9 U onaj će dan biti ostavljeni njihovi gradovi kao
ruševine Hivejaca i Amorejaca, što su ih ostavili iz
straha od Izraelaca. Bit će pustoš,
10 jer si ostavio Boga svojega spasenja i nisi mislio
na hridinu svoje moći. Zato sadi samo krasne vr-
tove i presađuj u njih strane mladice.
11 Odmah usadi da izrastu u dan kad ih zasadiš, a
već ujutro gledaj da procvatu tvoje sadnice, ali pro-
pada svaka žetva u dan jauka i strahovite žalosti.
12 Jao, buka mnogih naroda, oni buče kao što
buču mora, vreva naroda, vreva ih stoji kao šum
silnih voda.
13 Vreva naroda će biti kao šum silnih voda, ali
Bog će povikati na njih i oni će bježati daleko i bit će
gonjeni kao pljeva po brdima na vjetru, kao prah
zavitlan vihorom.
14 Uvečer, eto straha; još prije nego svane, nema
ih više. To je sudbina onih koji su nas orobili, kod
onih koji su nas oplijenili.

18 Teško zemlji zviždukanja krilima, s one stra-
ne kuških rijeka,
2 koja je poslala glasnike na Rijeku, u čamcima
rogoznim preko vode: brzajte samo, brzi glasnici, k
narodu dugostasnom, glatkom, k narodu strahovi-
tom, kojega se boje odvajkada, k narodu koji sil-
nom snagom pogazi sve kroz čiju su se zemlju
provlačile rijeke.
3 Svi stanovnici zemlje i građani svijeta, kad se
digne zastava na gorama, gledajte, kad zatrubi
truba, slušajte!
4 Jer ovako mi je rekao Gospodin: "Mirno ću gle-
dati na svojem prijestolju kao pripekla žega kad
sunce sja, kao rosni oblak u vrućini žetvenoj."
5 Jer prije žetve, kad plode cvat, i cvijet postane
zreo grozd, režu se loze noževima i uklanjaju se
klice, otkinu se.
6 Predaju se skupa pticama grabežljivicama i ze-
maljskim gorskim i zvijerima. Ptice grabežljivice
prebivaju ljeti na njima, zvijeri zimi.
7 U ono će vrijeme prinositi darove Gospodinu
vojska narod dugostasan i glatka lica, narod stra-
hovit kojega se boje odvajkada, narod koji silnom
snagom pogazi sve, kroz čiju su se zemlju prov-

lačile rijeke—ondje k mjestu Imena Gospodina
vojska—gori Sion.

19 Proročka riječ protiv Egipta: Gle, Gospodin prolazi na brzu oblaku i dolazi u Egipat. Egipatski Idoli se tresu pred njim, srce Egipćana će se topiti u njihovim grudima.
2 Onda ću razdražiti Egipat protiv Egipta, da se bore među sobom, brat protiv brata, bližnji protiv bližnjega, grad protiv grada, kraljevstvo protiv kraljevstva.
3 Egipćanima će nestati razboritosti u njihovu srcu, razbit ću njihove naume. Oni će pitati idole i opsjenare, vračare i gatare.
4 Predat ću Egipat u ruke žestoku gospodaru, i okrutan kralj neka vlada nad njima, govori Gospodin Bog vojska.
5 Voda će u moru presušiti, rijeka će presahnuti do dna.
6 Smrad će izlaziti iz kanala, potoci Rijeke postati plitki i bez vode, trska i rogoz će se posušiti.
7 Iščeznut će sva zelen pokraj Rijeke, usahnut će svi usjevi na Rijeci i nestati.
8 I tužit će se ribari, i tužit će se svi koji bacaju udicu u Rijeku; koji razapinju mrežu u vodi.
9 Povrh toga oni koji rade oko lana, gube lice koji grebenaju i tkaju.
10 Temelji će bi ti potreseni, i svi nadničari zabrinuta lica.
11 Doista su luđaci, soanski vladari, ludi su savjeti mudrih faraonovih savjetnika. Kako možete govoriti faraonu: “Ja pripadam mudrima, sin sam starih kraljeva?”
12 Gdje su sad oni, tvoji mudraci? Neka ti jave i kažu što je odlučio s Egiptom Gospodin vojska!
13 Kao luđaci stoje tu soanski vladari, prevareni su vladari od Memfisa, njihovi okružni vladari zaveli su Egipat.
14 Gospodin je stavio u njih duh opakosti, tako da zavode Egipat u svim njegovim djelima, kao što posrće pijanac u svoju bljuvotinu.
15 Tako Egipat neće više učiniti djela, bilo od glave ili repa, od palmove grane ili od rogoza.
16 U onaj će dan Egipćani biti kao žene, drhtat će i strepiti pred rukom kojom protiv njih maše Gospodin vojska.
17 Zemlja Judina će biti strah Egiptu. Kad mu se god ona spomene, past će u tjeskobu zbog onoga što je Gospodin vojska odlučio protiv njega.
18 U onaj će dan biti pet gradova u zemlji Egiptu koji govore jezik Kanaana i služe Gospodinu vojska. Jedan od njih će se zvati Sunčani Grad uništenja.
19 U onaj će dan biti Gospodinov žrtvenik usred zemlje Egipta, i spomen-stup Gospodinov na njezinoj međi.
20 To će biti Gospodinu vojska znak i svjedočanstvo u zemlji Egiptu. Kad zazovu Gospodina na tlačitelje, on će im poslati pomoćnika da se bori za njih i da ih spasi.
21 Objavit će se Gospodin Egipćanima i spoznat će Egipćani Gospodina u onaj dan i prinosit će Gospodinu žrtve i darove i činit će zavjete i izvršavati ih.
22 Gospodin će udariti Egipćane, on će ih udariti i onda iscijeliti; onda će se oni obratiti Gospodinu, i on će ih uslišavati i ozdravljati.
23 U onaj će dan voditi cesta od Egipta u Asiriju, po njemu će ići Asirci u Egipat i Egipćani u Asiriju. Egipat će zajedno s Asirijom služiti Gospodinu.
24 U onaj će dan biti Izrael treći u savezu s Egiptom i Asirijom, kao blagoslov na zemlji.
25 Gospodin vojska ih blagoslivlja ovim riječima: “Neka je blagoslovljen moj narod Egipat, i djelo mojih ruku Asirija, i moja baština Izrael!”

20 Bilo je u godini kad je vrhovni vojskovođa, koga je poslao Sargon, asirski kralj, došao u Ašdod, opkolio ga i zauzeo.
2 U to vrijeme rekao je Gospodin preko Izaije, sina Amosova, govoreći: “Ustani, skini sa svojih bedara dlakavu haljinu i izuj obuću sa svojih nogu!” On je učinio tako i išao je naokolo bez gornje haljine i bos.
3 Onda je rekao Gospodin: “Kao što ide naokolo moj sluga Izaija već tri godine bez gornje haljine i bos u znak i znamenje protiv Egipta i Etiopije,
4 tako će odvesti asirski kralj Egipćane i Etiopljane u ropstvo, mlado i staro, bez gornje haljine i bose, u sramotnoj golotinji, na sramotu Egiptu.
5 Onda će se prepasti i posramiti zbog Etiopije, svoje uzdanice, i zbog Egipta, svojega ponosa.
6 Stanovnici ovoga primorja reći će u onaj dan: ‘Gle, tako se dogodilo onima u koje smo se uzdali, da se spasimo od asirskog kralja; kako da tu izmaknemo?’ ”

21 Proročka riječ protiv Doljine viđenja: Kao što bura prohuji na jugu, tako dolazi iz pustinje, iz strahovite zemlje.
2 Ljuto viđenje objavilo mi se: razbojnik robi, pustošnik pustoši. Uzađi, Elame, opkoli, Medijo! Činim kraj svemu uzdisanju u Babilonu.
3 Zato su moja bedra puna grčeva, bolovi me obuzimaju kao trudovi rodilju; zaglušen sam bio onim što sam čuo, zbunjen onim što sam vidio.
4 Smeteno mi kucalo srce, groza me hvatala, mračno doba za kojim sam čeznuo, pretvorilo mi se u strahotu.
5 Spremi stol, prostri stolnjak, jedi i pij. Ustajte vladari, pomažite štit!
6 Jer ovako mi je rekao Gospodin: “Idi, postavi stražara, neka javi što vidi!”
7 Vidio je kola s dva konja, kola s magarcima i kola s devama, on je slušao oštro i napeto!
8 I povikao je: “Na straži, Gospodine, stojim danju, na straži svojoj stojim po svu noć!
9 I eto, dolaze ljudi i kola s dva konja,” Onda je odgovorio on rekavši: “Pao je, pao je Babilon, razbili se o zemlju svi njegovi idolski kipovi!”
10 Moj narode satrveni i stućeni, što sam čuo od Gospodina vojska, od Boga Izraelova, to sam vam javio.
11 Riječ protiv Dumah: sa Seira viče se meni: “Stražaru, kako je daleko noć, stražaru, kako je daleko noć?”
12 Stražar govori: “Jutro dolazi, a i noć; ako hoćete pitati, pitajte i dođite samo opet!”
13 Riječ protiv Arabije. U šumi ostanite navečer, putnici dedanski!
14 Iznesite vode pred žedne, stanovnici Teme! Pružite jelo bjeguncu!
15 Jer su pobjegli od mačeva, od gologa mača, od zapetog lūka, od žestine boja.
16 Jer ovako mi je rekao Gospodin: “Još godina kao godina nadničara, i nestaje sve kedarske slave.
17 Ostatak strijelaca od kedarskih sinova bit će brojem malen, jer tako je rekao Gospodin, Bog Izraelov.

22 Proročka riječ protiv Doline viđenja: Što ti je, te je sav tvoj narod uzašao na krovove.
2 Grade, koji vičeš i bučiš, grade veseli. Tvoji pobi-

jeni nisu pobijeni mačem, nisu poginuli u ratu.
3 Tvoji su svi vladari pobjegli, ali su pohvatani bez hitaca s lūka. Svi su tvoji ratnici pohvatani, a bježali su daleko.
4 Zato kažem: Ostavite me, ja moram plakati gorko. Ne trudite se da me tješite zbog uništenja mojega naroda.
5 Dan zabune, zatiranja, pometnje dolazi od Svemoćnoga, Gospodina vojska nad Dolinu viđenja. Potkopavaju se zidovi, i ori se vika na goru.
6 Elam je uzeo tobolac na zapregnutim kolima, i Kir je otkrio štit.
7 Tvoje krasne doline bile su pune kola, na gradskim vratima namjestili se konjanici.
8 Tako je on oduzeo Judin zaklon, a ovaj je u ono vrijeme gledao na oružje u Šumskoj kući.
9 Vidjeli ste da je mnogo pukotina na Davidovu gradu i skupili ste vodu Donjega bazena.
10 Razgledali ste kuće Jeruzalema i porušili ste kuće da utvrdite zid.
11 Načinili ste jaz među dva zida za vodu staroga jezera, ali niste pogledali onoga koji je to tako uredio, i niste se obazirali na onoga koji je to odavna odredio.
12 Gospodin Bog vojska pozvao vas je u onaj dan da plačete i tugujete, da ošišate kose, da nosite žalobne haljine.
13 Ali eto, radost i veselje, ubijaju goveda i kolju ovce, jedu meso i piju vino: "Jedite i pijte, jer sutra smo mrtvi!"
14 Zato mi se Gospodin, u moje uši, opet javio: "Zaista, neće vam se oprostiti ova zlodjela dok ne umrete," govori Gospodin Bog vojska.
15 Ovako veliki Gospodin Bog vojska: "Ustani, idi k onomu dvoraninu, Šebni, upravitelju dvora:
16 Što imaš ti ovdje i koga imaš ti ovdje, te si isklesao sebi grob, isklesao grob sebi gore visoko i spremio sebi počivalište u kamenu?
17 Evo, čovječe, Gospodin će te baciti daleko jedinim udarcem, snažno će te uhvatiti.
18 Smotat će te kao klupko i baciti kao loptu u daleku i prostranu zemlju. Ondje ćeš umrijeti, i ondje će doći tvoja sjajna kola, sramoto dvora svojega gospodara!
19 Istjerat ću te iz tvoje službe i svrgnuti s tvojega mjesta.
20 U onaj dan pozvat ću svojega slugu Elijakima, sina Hilkijina.
21 Njega ću odjenuti u tvoju službenu haljinu, opasat ću ga tvojim pojasom. Njemu ću predati tvoju vlast, on će biti otac stanovnicima Jeruzalema i Judinoj kući.
22 Ključ Davidov stavljam na njegova pleća da, kad on otvori, nitko ne zatvori, i kad on zatvori, nitko ne otvori.
23 Na tvrdu mjestu uglavljujem ga kao kolac: postat će prijestolje časti za kuću svojega oca.
24 O njega će se vješati sve mnoštvo kuće njegova oca, mladica i ogranci, sve malo posuđe od zdjelica do raznih vrčeva.
25 U onaj dan, govori Gospodin vojska, pomaknut će se kolac, koji se uglavio na tvrdu mjestu, izbit će se i past će, i sav teret što je visio na njemu propast će. Jer Gospodin je to izrekao.

23 Proročka riječ protiv Tiarama. Jaučite, lađe taršiške, jer vlada pustoš. Nema kuće, nema više povratka kući, iz zemlje Kitima došla im je vijest.
2 Umuknite, stanovnici primorja, trgovci Sidona, pomorci su te do sada punili!
3 Po velikim vodama dolazilo mu žito Šihora, žetva Rijeke, njegov prihod; tako je postao sajmište narodima.
4 Stidi se, Sidone, jer govori more, sila mora: "Ne mučim se porođajem, ne rađam. Ne odvajam momaka, ne podižem djevojaka."
5 Kad prodre vijest u Egipat, zadrhtat će na vijest o Tiru.
6 Idite ondje u Taršiš, jaučite, stanovnici primorja.
7 Je li to vaš veliki grad, čija je starina od davnina, čije su ga noge nosile u daljinu da se naseli ondje.
8 Tko je to smislio protiv Tira, koji je razdavao krune, čiji su trgovci bili vladari, čiji su prekupci bili slavni na zemlji.
9 Gospodin vojska ti je smislio da osramoti svaki oholi sjaj, da poništi sve slavne na zemlji.
10 Poplavi svoju zemlju kao Rijeku, kćeri taršiška, nema tu više pojasa.
11 Gospodin je svoju ruku pružio protiv mora, zatresao je kraljevstva. Gospodin je izdao zapovijed protiv Kanaana, da se razore njegova tvrda mjesta.
12 On je rekao: "Nećeš se više veseliti, osramoćena djevojko, kćeri sidonska! Ustani, idi u Kitim, ali ni ondje nećeš naći pokoja."
13 Gle, zemlja Kaldejaca, ovo je narod koji to nije bio; Asirija ga utemeljila za pustinjske životinje on ga pripravio, podigao svoje kule, razorio njihove dvorove, i pretvorio ih u ruševine.
14 Jaučite, lađe taršiške, jer je opustošen vaš grad.
15 U onaj će se dan dogoditi i bit će Tir zaboravljen sedamdeset godina, za vijek jednoga kralja. Poslije sedamdeset godina bit će Tiru kako glasi u pjesmi o bludnici:
16 Uzmi citaru, idi po gradu, zaboravljena bludnice! Sviraj lijepo, pjevaj milo, da te se spomenu!
17 Poslije sedamdeset godina Gospodin će pohoditi Tir. Onda će opet doći na svoju bludničku plaću i tjerati blud sa svim kraljevstvima svijeta na zemlji.
18 Ali će njegova dobit i njegova trgovačka plaća, biti posvećena Gospodinu. Neće se skupljati i zgrtati, nego će onima koji prebivaju pred licem Gospodina; njegova dobit služiti za obilatu hranu, za pristalu odjeću.

24 Gle, Gospodin ispražnjuje zemlju, pustoši je, nagrđuje njezino lice, raspršuje njezine stanovnike.
2 Svećeniku je kao i narodu, gospodaru kao njegovu sluzi, gospodarici kao njezinoj sluškinji, prodavaču kao kupcu, uzajmitelju kao zajmoprimcu, vjerovniku kao dužniku.
3 Zemlja će se sasvim isprazniti i potpuno opljeniti—jer Gospodin je to izrekao.
4 Zemlja tuguje, vene, sav svijet gine, vene; oholi ljudi klonu.
5 Oskvrnjena je zemlja po svojim stanovnicima, jer su prestupili zapovijedi, zakone prekoračili, vječni zavjet poništili.
6 Zato prokletstvo proždire zemlju i njezini stanovnici ispaštaju. Zato izgaraju stanovnici zemlje, i od smrtnika ostaje ih samo malo.
7 Tuguje vino, loza vinova izumire, uzdišu svi koji su bili veseli.
8 Prestalo je veselje uz bubnjeve, nestalo je graje onih koji se vesele, i umuknula je vesela citara.
9 Ne pije se više vino uz pjevanje, gorko je piće pijancima.
10 U ruševinama leži pusti grad, sve su kuće pozatvarane.
11 Glasna tužnjava po ulicama za vinom, prošlo je

svako veselje, otišla radost na zemlji.
12 Ostala je u gradu samo pustoš, i vrata su porušena.
13 Jer će biti tako na zemlji među narodima, kao kad se tuku masline, kao kad se paljetkuje grožđe poslije berbe.
14 Oni će s mora podići glas i pjevati o veličanstvu Gospodinovu.
15 Zato slavite Gospodina, stanovnici istoka, na morskim obalama, Ime Gospodina, Boga Izraelova!
16 Čuli smo pjesme s kraja zemlje: "Slava Pravednomu!" A ja govorim: "Ja sam propao, ja sam propao! Teško meni! Nevjernici rade nevjerno, nevjeru čine nevjernici nevjerno.
17 Strahota, jama i mreža dolaze na tebe, stanovniče zemlje!
18 Bit će da tko pobjegne od strahote, past će u jamu, tko iziđe iz jame, uhvatit će se u mrežu, jer su ustave u visini otvorene i tresu se temelji zemlji.
19 Zemlja se razbija, raspada, zemlja se razdire, lomi, zemlja se trese ondje, miče se ovamo.
20 Kao pijan čovjek ljuljat će se zemlja, kao viseća postelja njihat će se. Teško će ju, tištiti njezino bezakonje da past će i više se neće podići.
21 U onaj će dan pohoditi Gospodin vojsku gore na visini i kraljeve zemaljske na zemlji.
22 Bit će zatvoreni u tamnicu kao sužnji, iza ključanice i prijevornice moraju dugo vremena ispaštati.
23 Zacrvenjet će se mjesec i zastidjet će se sunce, jer će kraljevati Gospodin vojska na Gori Sionu i u Jeruzalemu, i pred svojim starješinama u veličanstveno.

25 Ti si moj Bog, Gospodine, tebe ja slavim, tvojem Imenu pjevam hvalu, jer si učinio čudesna djela, odluke iz davnoga doba u vjernosti i istini.
2 Jer si grad pretvorio u ruševinu, utvrđeno mjesto u ruševine, kuće oholih u izgubljeni grad i nikad se više neće sagraditi.
3 Zato će ti se jaki narodi klanjati, bojat će te se gradovi silnih naroda.
4 Jest, bio si branik malenomu, branik siromahu u njegovoj nevolji, krov od oluje, sjena od sunčane žege, jer je gnjev nasilnika kao zimski pljusak koji udara o zid.
5 Kao sunčana žega nad suhom zemljom, jer si ugušio buku oholih. Kao sjenom oblaka sunčanu žegu, tako si ugušio pjevanje nasilnika.
6 Pripravit će Gospodin vojska svim narodima na ovoj gori gozbu izabranoga, gozbu od pretiline, gozbu izvrsna vina, najboljih najljepših jela i srži, i starih najčišćih vina.
7 Uništit će on na ovoj gori pokrivač kojim su pokriveni svi narodi, zastor što zastire sve narode.
8 On će uništiti smrt zauvijek, Gospodin Bog će izbrisati suze sa svakoga lica. Sramotu svojega naroda će ukloniti sa sve zemlje. Jer Gospodin je to izrekao.
9 Reći će se u onaj dan: "Gle, ovo je naš Bog, koga smo čekali da će nas spasiti; ovo je Gospodin u koga se uzdajemo! Veselimo se i radujmo se zbog njegove pomoći!"
10 Jer će ruka Gospodinova počivati na ovoj gori i na njezinu mjestu pogazit će se Moab, kao što se slama gazi na gumnu.
11 I makar on pritom razmahuje svoje ruke, kao što razmahuje plivač kad pliva: Gospodin će srušiti njegovo penjanje naprotiv vještim kretnjama njegovih ruku.
12 On će tvrde, strme zidove tvoje razrušiti, srušiti, baciti na zemlju u prah.

26 U onaj će se dan u Judinoj zemlji pjevati ova pjesma: Imamo tvrdi grad, Bog nam je postavio spasenje na zidove i nasipe.
2 Otvorite vrata, neka uđe narod pravedni koji čuva vjernost.
3 Čvrsta je svijest njegova i trajno ćeš mu dati spasenje, jer se uzdaje u tebe.
4 Uzdajte se u Gospodina zauvijek, jer je Gospodin Bog, vječna hridina.
5 Jer je ponizio stanovnike, grad visoki na visini, ponizio ga je, do zemlje ga ponizio, srušio ga do u prah.
6 Sad ga gazi noga, noga bijednika, korak nevoljnih.
7 Staza je pravednikova prava; poravnao si put pravedniku.
8 I na stazi tvojih presuda čekali smo te, Gospodine! Za tvojim imenom, za tvojom hvalom čezne naša duša.
9 Moja duša čezne za tobom u noći i moj duh traži te u mojoj unutrašnjosti. Kada tvoje presude pogađaju zemlju, onda se stanovnici svijeta uče pravednosti.
10 Ako li se pomiluje bezbožnik, ne nauči se nikada pravednosti; u zemlji pravednosti ostaje on zlikovac i ne vidi ništa od veličanstva Gospodinova.
11 Gospodine, ruka je tvoja visoko podignuta, oni to ne vide. Vidjet će i posramit će se od tvoje revnosti za tvoj narod. Oganj gnjeva što je pripravljen tvojim protivnicima, proždrijet će ih.
12 Gospodine, nama ćeš dati mir, jer što se i dogodilo na nama, ti si učinio.
13 Gospodine, Bože naš, vladali su nad nama drugi gospodari osim tebe, ali mi slavimo samo tvoje Ime.
14 Mrtvi neće više živjeti, sjene neće opet ustati, jer si ih ti pohodio i uništio, svaki njihov spomen zatro.
15 Umnožio si narod, Gospodine, umnožio si narod, sebe si proslavio, sve si međe zemlje proširio.
16 Gospodine, u nevolji su te tražili i pokorno su molili, kada ih je stigla tvoja kazna.
17 Kao što se previja majka pred porođajem i viče od svojih bolova, tako smo bili mi pred tobom, Gospodine.
18 Išli smo umorni, ležali smo u bolovima, a kad smo rodili, bio je to vjetar. Nismo dali spasenja zemlji i nije bio rođen stanovnik zemaljski.
19 Ali žive mrtvi tvoji, mrtvaci moji ustaju opet. Probudite se i pjevajte koji počivate u prahu, jer je rosa svjetlosti tvoja rosa. Zemlja povraća sjene.
20 Ustani, moj narode! Uđi u odaje svoje i zaključaj vrata za sobom, sakrij se za čas dok prođe gnjev!
21 Jer gle, Gospodin izlazi iz stana svojega da kazni krivnju zlodjela stanovnika zemaljskih. Zemlja otkriva krvno djelo svoje i ne skriva više pobijenih svojih.

27 U onaj će dan pohoditi Gospodin svojim mačem, ljutim i velikim i jakim Levijatana, hitru zmiju, i Levijatana, krivuljastu zmiju i ubit će zmaja u moru.
2 U onaj dan ima mio vinograd; pjevajte o njemu:
3 Ja, Gospodin, čuvar sam njegov. Bez prestanka dajem mu plodnost. Da ga ne opustoši nitko, čuvam ga dan i noć.
4 Nema nikada gnjeva u mene. Kad bih samo

našao u njemu trnja i drača, ustao bih u boj protiv
toga i sve bih spalio.
5 Ili bi se moralo tražiti u mene zaštitu, napraviti mir
sa mnom, jest, napraviti mir sa mnom.
6 U budućim danima ukorijenit će se Jakov,
procvjetat će i uzrasti Izrael i napunit će sav svijet
plodovima.
7 Je li ih možda udario kako je udario one koji su
udarali njega, je li možda davio kako je davio one
koji su davili njega?
8 Ne, on im se osvetio time što ih je odbacio i pro-
tjerao. On ih je protjerao žestokom burom svojom
u dan istočnoga vjetra.
9 Zato će se tako okajati krivnja zlodjela Jakov-
ljeva, i u tom stoji potpun plod njegov oproštenja od
grijeha; da sve kamenje žrtvenika razbije kao vap-
neno kamenje, da više ne bude gajeva ni sunčanih
stupova.
10 Jer osamljen leži onda tvrdi grad, mjesto
raseljeno i kao pustinja zanemareno. Ondje pase,
ondje leži govedo i ždere grmlje njegovo.
11 Kad mu se posuše grane, polomit će se. Žene
dolaze i lože ih na oganj, jer je to narod bez razbori-
tosti. Zato mu se ne smiluje njegov Stvoritelj, ne
pomiluje ga njegov Tvorac.
12 I dogodit će se u onaj dan da Gospodin savija
klasje, klasje od Eufrata do na Potok egipatski, i
onda će vas pobrati, djeco Izraelova, jednog po
jednog.
13 I dogodit će se u onaj dan da će zatrubiti velika
truba i doći će oni koji su se izgubili u Asiriji i koji su
prognani u Egipat, klanjati Gospodinu u Jeruzale-
mu na svetoj gori.

28 Teško gizdavu vijencu pijanica Efraimovih
i uvelu cvijetu krasnoga nakita na vrhu
iznad plodne doline pijanih vinom!
2 Gle, već šalje Gospodin jednoga jakoga i moć-
noga, kao tuča, kao bura što pustoši, kao prolom
oblaka sa silnom provalom vode, ruši ih on silom
na zemlju.
3 Nogama će ih izgaziti, gizdavi vijenac pijanica
Efraimovih.
4 I uvelu cvijetu krasnoga nakita na vrhu iznad
plodne doline bude kao ranoj smokvi prije žetve;
opazi li je tko, već je pojede, čim je došla u njegovu
ruku.
5 U onaj će dan Gospodin vojska ostatku svojega
naroda biti kićena kruna i sjajan vijenac na čelu.
6 Duh pravice onomu koji sjedi da sudi i snaga ju-
načka onima koji suzbijaju navalu kod vrata.
7 I ovi tu teturaju od vina i posrću od silovita pića:
svećenici i proroci teturaju od silovita pića, osvojilo
ih vino i posrću od silovita vina posrću u proroko-
vanju i spotiču se u suđenju.
8 Jest, svi su stolovi puni bljuvotine, puni nečistoće
do posljednjeg mjesta.
9 "Koga će još učiti mudrosti i koga će još uputiti u
objave? One koji su odviknuti od mlijeka, koji su
odbijeni od prsiju.
10 Jer zapovijed po zapovijed, zapovijed po zapo-
vijed, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo
ovdje, malo ondje."
11 Dakako, tepavim usnama i drugim jezikom gov-
orit će tomu narodu,
12 On, koji im rekao: "Ovo je počivalište za dati
počinak umornima." I "ovo je okrijepilište." Ali nisu
htjeli poslušati.
13 A riječ Gospodinova bila im je: "Zapovijed po
zapovijed, zapovijed po zapovijed, pravilo po
pravilo, pravilo po pravilo, malo ovdje, malo
ondje." Da idu i padaju nauznak, da se razbiju, da
se zapletu i uhvate.
14 Zato čujte, vi podsmjevači, riječ Gospodinovu,
vi kolovođe toga naroda u Jeruzalemu,
15 jer ste rekli: "Mi smo zaključili savez sa smrću,
učinili smo ugovor s carstvom mrtvih. Kad prođe
nadmašiv bič, neće nas dohvatiti, jer smo se utekli
lukavosti i sakrili smo se u prijevaru."
16 Zato ovako govori Gospodin Bog: "Evo, ja stav-
ljam temeljni kamen u Sionu, prokušan kamen,
skupocjen ugaoni kamen što drži najčvršće. Tko
god vjeruje, neće propasti.
17 I uzet ću pravo za mjeru, a pravdu za tezulju.
Nastavak protiv zlih savjetnika I tuča će vam zastrti
sklonište od laži, a voda otplaviti skrovište;
18 Onda će se poništiti savez vaš sa smrću i
ugovor vaš sa svijetom mrtvih održat se neće. Kad
prođe bič kao poplava, bit ćete zgaženi.
19 Kad god bukne, odnijet će vas, jer će buknuti
svako jutro, danju i noću. Kad se čuje glas, bit će
sam strah."
20 Jer će postelja biti prekratka da se na nju pruži
čovjek, i pokrivač preuzak da se umota u njega.
21 Jer kao na gori Perasimu ustat će Gospodin,
kao u dolini kod Gibeona razgnjevit će se da izvrši
djelo svoje—čudesno djelo, da učini svoj posao—
neobičan svoj posao.
22 Zato prestanite sa svojim ruganjem, da okovi
vaši ne postanu još jači, jer sam određeno un-
ištenje čuo od Gospodina Boga vojska, po cijeloj
zemlji.
23 Pazite i čujte moj glas, slušajte i čujte moj govor!
24 Ore li orač svaki dan da posije? Brazda i brana
neprestano njivu svoju.
25 Zar ne? Kad je poravnio odozgor, onda sije gra-
horicu i kumin, stavlja pšenicu u redove i ječam
kao poseban dio, i proso na najbolje mjesto.
26 Tako ga je upućivao i učio njegov Bog kako će
raditi.
27 Jer se grahorica ne mlati branom, niti se kotač
kolski okreće po kuminu, nego se štapom mlati
grahorica, a kumin prutom.
28 Satire li se pšenica? Ne, po njoj se ne mlati,
nego se po njoj okreće kotač kolski, ili se tjeraju
konji, ali se ne satire.
29 I to dolazi od Gospodina vojska; divni je
zamisao njegova, velika je mudrost njegova.

29 Teško tebi, ognjište Božje, ognjište Božje,
na godinu izredaju Svetkovine!
2 Jest, pritisnut ću ognjište Božje i bit će lelek i jauk.
On će mi postati ognjištem Božjim.
3 Jest, podignut ću tabor oko tebe, stegnut ću te
kao tvrđavu i protiv tebe nabacati nasip.
4 Onda ćeš duboko dolje sa zemlje ovamo gov-
oriti, muklo ćeš iz praha ovamo govoriti, glas će se
tvoj sa zemlje dizati kao glas duha mrtvih, iz praha
ćeš samo šaputati.
5 A rulja neprijatelja tvojih bit će kao sitan prah i
mnoštvo nasilnika kao pljeva što se rasprši, i na-
jedanput, iznenada dogodilo se.
6 Od Gospodina vojska doći će pohod na tebe gro-
mom i potresom, i bukom velikom, burom i vi-
horom, i plamenom što proždire.
7 Kao san, kao noćno viđenje bit će rulja svih naro-
da koji vojuju protiv Ariela, i svi koji su zavojštili na
njega i na njegove gorske utvrde, i koji ga pritišću.
8 Bit će kao kad gladan sanja da jede, a probudi se
prazna želuca; i kao kad žedan sanja da pije, pa
se, iznemogao, suha grla probudi. Tako će se do-
goditi mnoštvu naroda koji vojuju protiv Gore
Siona.
9 Pokažite se zaprepašteni! Pokažite se samo sli-

jepi, i slijepi budite! Pijani su oni, ali ne od vina i
posrću, ali ne od silovita pića.
10 Jer je izlio Gospodin na vas duh najdubljega
sna, oči je vaše zatvorio– proroke, i glave je vaše
zastro—vidioce.
11 Tako vam je postala objava svih ovih stvari kao
sadržaj knjige zapečaćene. Dali su jednomu koji
može čitati i rekli su mu: "Čitaj to!", on je odgovorio:
"Ne mogu, jer je zapečaćena."
12 Onda se pružila knjiga jednomu koji ne zna či-
tati, govoreći: "Čitaj to!", on je odgovorio: "Ne znam
čitati."
13 Ovako govori Gospodin: "Jer mi se ovaj narod
približuje samo ustima svojim i poštuje me samo
usnama svojim, a srce im daleko stoji od mene, i
strah njegov od mene samo je naučena ljudska
zapovijed:
14 zato ću i nadalje čudesno postupati s ovim na-
rodom, čudesno i divno. Mudrost mudrih njegovih
osramotit će se, i razumnost razumnih njegovih
morat će se sakriti."
15 Teško onima koji hoće naum svoj duboko sakri-
ti od Gospodina, koji čine djelo svoje u mraku i
govore: "Tko nas može vidjeti i tko će nas
poznati?"
16 Oh, kolike li naopakosti vaše! Zar da bi glina
protiv lončara mogla govoriti, i djelo svojem tvorcu
moglo reći: "Nije me on napravio", i zar da lonac
govori lončaru: "On nema razumijevanja?"
17 Neće li se još doskora Lebanon pretvoriti u vrt,
i vrt će vrijediti kao šuma?
18 U onaj će dan gluhi čuti riječi pisane, oči slijepih
vidjet će iz tame i mraka.
19 Ponizni će povisiti njihovu radost u Gospodinu,
a siromašni među ljudima veselit će se u Svecu
Izraelovu.
20 Jer nema nasilnika, nestalo je podsmjevača.
Uništeni su svi koji misle na zloću.
21 Svi koji svojim riječima okrivljuju druge ljude i
onomu koji pravdu govori na vratima stavljaju
zamke, i onoga, koji je u pravu, ruše lažju.
22 Zato govori Gospodin, koji je otkupio Abra-
hama, ovako o kući Jakovljevoj: "Neće se više od
sada Jakov posramiti i neće mu više od sada lice
blijedjeti.
23 Jer kad njegova djeca vide u sredini njegovoj
djelo mojih ruku, držat će svetim Ime moje, za sve-
toga će priznati Sveca Jakovljeva i bojat će se
Boga Izraelova.
24 Koji su srca opakoga, doći će k razboritosti, i oni
koji prigovaraju—primit će pouku."

30 "Teško nepokornim sinovima—govor Go-
spodin—koji svršuju naume što nisu moji i
sklapaju saveze koje ja neću, pa gomilaju grijeh na
grijeh.
2 Oni silaze u Egipat ne pitajući mene, da se stave
u zaštitu faraonovu i da traže utočišta u sjeni
Egipta.
3 Ali će vam zaštita faraonova biti na sramotu i
utočište u sjeni Egipta na porugu.
4 Vladari su njihovi u Soanu i glasnici su njihovi
došli do Hanesa.
5 Oni su se stidjeli naroda, koji im nije bio od koristi,
koji im nije donosio ni pomoći ni koristi, nego samo
razočaranje i sramotu."
6 Riječ protiv velike životinje juga: Kroz zemlju
punu nevolje i punu tjeskobe—lavica i lav prib-
ližuju se njima, guje i krilati zmajevi nose blago
svoje na leđima magaraca, bogatstvo svoje na
grbi deva k narodu koji im ne koristi ništa.
7 Jer je prazna i ništava pomoć Egipta. Zato nazi-
vam taj narod: "Rahab—danguba."
8 Sada dođi, napiši to na ploču za njih i ureži u mjed
da služi kao vječno svjedočanstvo za buduća vre-
mena!
9 Jer je to narod nepokoran, sinovi lažljivi, sinovi
koji neće slušati zapovijed Gospodinovu.
10 Vidjelcima govore: "Nemojte vidjeti viđenja", i
prorocima: "Nemojte nam prorokovati istine, gov-
orite nam slatke riječi, prorokujte prijevare!
11 Skrenite s pravoga puta, s prave staze zađite,
pustite nas u miru sa Svecem Izraelovim!"
12 Zato ovako govori Svetac Izraelov: "Jer odb-
acujete ovu moju riječ i uzdate se u opačinu i pri-
jevaru i na to se oslanjate.
13 Stoga će vam ta zlodjela biti kao odlomak što
pada, a otkinuo se u visoku zidu—najedanput
iznenada padne.
14 Razbit će ih kao što se razbija zemljana po-
suda, razbija se nemilice. Kad se razbije, ne nađe
se ni krhotina, da uzmeš žeravice s ognjišta ili da
zagrabiš vode iz studenca."
15 Jer ovako govori Gospodin Bog, Svetac Izra-
elov: Ako se povratite i ostanete mirni, spasit ćete
se. U miru i uzdanju snaga je vaša, ali vi niste htjeli.
16 Vi ste rekli: "Ne, nego ćemo na konjima pob-
jeći"—zato ćete bježati! "Pojahat ćemo brze
konje"—zato će brzi konji biti vaši progonitelji!
17 Bježat će vas tisuća kad jedan zaprijeti; kad
zaprijete petorica, bježat ćete svi—dok ne budete
ničemu drugomu slični nego kažiput na gorskoj
visini, nego zastava na brijegu.' "
18 Zato će Gospodin čekati da vam se smiluje i da
bi bio zato uzvišen, i čeka da vas pomiluje. Gospo-
din je Bog pravde. Blagoslovljeni su svi koji ga
čekaju!
19 Jest, narode u Sionu, koji prebivaš u Jeruzale-
mu, nećeš dalje plakati! On će se sigurno smilovati
tebi na vapaj tvoj, on će te uslišati čim ga čuje.
20 Dat će vam Gospodin kruha tjeskobe i vode
nevolje, ali se neće više skrivati učitelj tvoj i tvoje će
oči gledati učitelja.
21 Uši će tvoje razabrati povik iza tebe: "To je put,
idite njim!", ako biste skrenuli nadesno ili nalijevo.
22 Onda ćete kao na nečiste gledati na srebrne
idole i na ukrasne kipove od zlata livene. Kao neči-
stoću pobacat ćete ih. "Van s vama!" reći ćete im.
23 Onda će on dati kišu tvojem sjemenu koje posi-
ješ na njivi, i kruh od roda zemaljskoga bit će
krepak i hranjiv. U ono će vrijeme stoka tvoja pasti
na paši prostranoj.
24 Volovi će i magarci mladi što obrađuju zemlju,
jesti osoljenu zob, koja je ovijana lopatom i vejali-
com.
25 I na svakoj gori visokoj i na svakom brežuljku
visokom bit će potoci brze vode—u dan pokolja
silnoga kad popadaju kule.
26 Onda će svjetlost mjesečeva biti kao svjetlost
sunčana, a svjetlost će sunčana biti sedam puta
veća, kao svjetlost od sedam dana, u dan kad Go-
spodin zavije ranu svojem narodu i ozdravi mo-
drice koje je zadao.
27 Gle, Ime Gospodinovo dolazi ovamo iz daljine!
Njegov gnjev gori. Silno uzbuđenje njegovo. Usne
su mu pune ljutine, jezik mu je oganj što proždire.
28 Dah mu je potok što poplavljuje i do vrata dop-
ire—da zavitla narode mahaljkom nesreće, da
stavi u čeljusti narodima uzdu što će ih goniti da
lutaju.
29 Onda ćete pjevati pjesme kao u noći kada se
održava Svečanost. Veselit ćete se od srca kao
oni koji idu, svirajući uz frulu, na goru Gospodino-
vu, k Hridini Izraelovoj.

30 Onda će Gospodin pustiti da se čuje moćni
njegov glas i pokazat će svoju ruku koja maše lju-
tim gnjevom i plamenom ognjenim što proždire uz
buru, oluju i tuču.
31 Jer će se od glasa Gospodinova prepasti
Asiriju, kad ga on udari štapom.
32 Kad god zašumi kazneni štap, kojim Gospodin
njega udara, neka se oglase bubnji i citare!
Zamahnutom rukom borit će se protiv njega.
33 Jer je odavna podignuto ognjište i za kralja je
pripravljeno. Duboko i široko naslagana su drva s
ognjem mnogim. Dah Gospodinov kao potok
sumporni upalit će ga.

31 Teško onima koji su išli u Egipat da dobiju
pomoć i da se oslone na ratne konje! Uzdali
su se u mnoštvo bojnih kola, u silnu množinu
konja, a nisu gledali Sveca Izraelova i nisu ništa
pitali za Gospodina.
2 Ali je i on bio mudar i navukao je nesreću i ne
povuče svojih prijetnji, nego je ustao na kuću zliko-
vaca i na pomoć zločinaca.
3 Jest, Egipćani su ljudi, a ne Bog; konji su njihovi
meso, a ne duh. Mahne li Gospodin svojom rukom,
spotaknut će se pomagač i srušit će se onaj komu
pomaže—svi će zajedno biti uništeni.
4 Jer ovako mi je rekao Gospodin: Kao što lav,
lavić, reži nad plijenom svojim—svu četu pastira
podigli su na njega, ali se on ne boji vike njihove,
niti se pokorava na buku njihovu—tako Gospodin
vojska silazi u boj na Goru Sion i visinu njegovu.
5 Kao ptice krilima Gospodin vojska Jeruzalem će
zaštititi i zakloniti, izbaviti i osloboditi.
6 Vratite se onomu od koga su tako duboko otpali
Izraelovi sinovi.
7 Jer će u onaj dan svaki od vas odbaciti srebrne i
zlatne idole svoje što su vam ih vaše ruke načinile
na grijeh
8 Onda će Asirija pasti od mača, ne od koga čovje-
ka, neće ga umoriti mač jednoga na zemlji i ako
pobjegne od mača, mladići će njegovi postati kme-
tovi.
9 Kralj će njegov propasti od straha i glavari će
njegovi ostaviti zastavu, govori Gospodin, koji ima
ognjište u Sionu i peć u Jeruzalemu.

32 Evo, u pravednosti će vladati kralj. Po pravdi
će vladati vladari.
2 Svaki će biti utočište od bure, zaklon od vjetra,
kao potoci u suhoj pustinji, kao sjena velike hridine
u zemlji ispucanoj od suše.
3 Neće više biti zastrte oči onih koji vide, uši onih
koji čuju, pozorno će slušati.
4 Učit će mudrost srce nerazumnih, brzo i razgovi-
jetno govorit će jezik tepavaca.
5 Prostak se neće više zvati plemenitim, niti će se
lupež zvati velikašem.
6 Jer prostak govori prostački, njegovo srce misli
na zlo, radi opako i govori lažno protiv Gospodina;
gladnoga pušta da strada i žednomu uskraćuje
piće.
7 I oružje lupeža zlo je, on misli samo na spletke,
kvari siromahe govorima lažnim i kad slabi, zas-
tupa svoje pravo.
8 Plemenit misli samo na plemenito i ustaje samo
za plemenito.
9 Ustanite, žene nehajne, čujte moje riječi; kćeri
bezbrižne, poslušajte moj govor!
10 Samo malo dana iza jedne godine vi ćete
drhtati, vi bezbrižne, jer neće biti berbe i skupljanje
voća neće doći.
11 Strašite se, bezbrižne, i dršćite, bezbrižne,
svucite se, skinite haljine i ostavite samo bedra za-
ognutа!
12 Tugujući udarajte se u prsa za sjajnim njivama,
za rodnim trsovima,
13 Za poljem mojega naroda, koje nosi trnje i drač,
jest, za svima kućama što su bile pune radosti, za
gradom što je bio pun veselja!
14 Jer je dvor ostavljen, vreva je gradska zamukla,
gora dvorska i stražarnica postale su otvori za
dugo vremena, trkalište divljim magarcima, paša
stadima.
15 Dok se ne izlije na nas duh s visine; onda će
pustinja postati vrt, a vrt će vrijediti kao šuma.
16 Onda će pravo stanovati u pustinji i pravednost
prebivati u vrtu.
17 Djelo pravednosti bit će mir, a dohodak prava
pokoj i sigurnost zauvijek.
18 Na mjestu mira stanovat će moj narod, u preb-
ivalištima sigurnim, u počivalištima bezbrižnim.
19 Ali će tuča pasti kad se sruši šuma i grad potone
u dubinu.
20 Blagoslovljeni ste vi, možete sijati pokraj svih
voda i puštati volove i magarce da slobodno trče!

33 Teško tebi, pljačkašu, koji sam još nisi isku-
sio haranja, nevjerniče, koji sam još nisi
trpio nevjere! Kad prestaneš pustošiti, bit ćeš sam
opustošen, kad prestaneš činiti nevjeru, činit će se
i tebi nevjera.
2 Gospodine, budi nam milostiv, uzdajemo se u
tebe, budi mišica naša svako jutro, pomoć naša u
nevoljno vrijeme!
3 Od jake vike pobjegli su narodi; kad ti ustaneš,
plemena se raspršila.
4 Pokupit će se vaš plijen kao što se kupe skakavci;
skočit će se na njega, kao što skaču skakavci.
5 Gospodin je uzvišen, jer stoji u visini, On će na-
puniti Sion pravom i pravednošću.
6 On će biti tvrdi temelj sudbini tvojoj, bit će punina
spasenja, mudrosti i znanja. Strah je Gospodinov
blago njegovo.
7 Eto, junaci njihovi vani viču, gorko plaču glasnici
mira.
8 Pusti leže putovi, putnik ne putuje, ukinuo se
savez, gradovi se slabo cijene, za ljude se ne mari.
9 Zemlja gine u žalosti, Lebanon se stidi i vene;
šaronska je ravnica postala kao jordanska
pustinja, Bašan i Karmel otresaju lišće svoje.
10 “Sada ću ustati,” govori Gospodin, “sada ću se
uspraviti, sada ću se podignuti.
11 Idete trudni slamom i rađate samo strnjiku;
naprasitost vaša proždrijet će vas kao oganj.
12 Narodi će biti kao peći vapnene, izgorjet će ogn-
jem kao trnje posječeno.”
13 Čujte, koji ste daleko, što sam učinio, spozna-
jte, koji ste blizu, moje junačko djelo!
14 U Sionu division dršću grješnici, strepet spopada zliko-
vce. “Tko od nas može ostati kod ognja što prož-
dire? Tko od nas može ostati kod vječne žege?”
15 Tko je pravedan i govori iskreno; tko mrzi do-
bitak od nasilja; tko otresa svoju ruku da ne primi
poklona; tko zatiskuje svoje uši da ne čuje za krv;
tko zatvara svoje oči da ne vidi zlo:
16 taj će stanovati na visinama, gradovi su na hridi-
nama utočište njegovo, kruh njegov ne ponestaje,
voda njegova neće nikada presušiti.
17 Kralja u sjaju njegovu gledat ćeš, vidjet ćeš
zemlju daleku.
18 Tvoje srce neka se još spomene strašnoga vre-
mena: “Gdje je sada koji je brojio, gdje je koji je
mjerio novce, gdje je koji je brojio kule?”
19 Nećeš više vidjeti drskoga naroda, naroda s

jezikom tepavim, nerazumljivim, koji tepa nera-
zumnim govorom.
20 Pogledaj na Sion, grad naših određenih
Svečanosti! Oči će tvoje vidjeti Jeruzalem, sigurno
mjesto, šator koji neće biti srušen, kojemu se
kolčići nikada ne trgaju, kojemu se užad nikada ne
rastrgaju.
21 Jer ondje je kod nas Gospodin, Sjajni, na
mjesto rijeka i širokih potoka, po njima se ne njišu
lađe s veslima, niti lađa ponosita prolazi onuda.
22 Jer je naš Gospodin sudac, Gospodin je naš
gospodar, Gospodin je naš kralj, On je koji nas
spasava.
23 Tvoja su sad užad popustila, te ne drže tvrdo
jarbola, i jedra nisu razapeta, ali će se jednom di-
jeliti veliki plijen, tako da će hromi učiniti obilan pli-
jen.
24 I ni jedan stanovnik neće reći: "Bolestan sam!"
Narodu što prebiva ondje oprostit će se krivnja zlo-
djela.

34 Dođite, narodi, da čujete, pazite plemena,
neka čuje zemlja sa stanovnicima svojim,
svijet i sve što živi na njemu!
2 Jer je razgnjevljen Gospodin na sve narode,
razjaren na sve njihove vojske, On ih je prokleo,
predao na pokolj.
3 Leže njihovi pobijeni, smrad se diže od trupla nji-
hovih, i gore su poplavljene njihovom krvlju.
4 Proći će sva nebeska vojska. Kao svitak knjige
savit će se nebesa i sva njegova vojska past će,
kao lišće s vinove koze, kao što padaju suhe
smokve sa stabla smokvina.
5 Kad se opojio na nebu moj mač pun gnjeva, eto,
onda pada na Edom i na narod što je predan sudu.
6 Mokar će biti od krvi mač Gospodinov, stat će se
od pretiline, od krvi janjeće i jareće, od pretiline
bubrega ovnujskih, jer Gospodin ima žrtvenu
Svetkovinu u Bosri, veliko klanje u zemlji Edomu.
7 Bivoli navaljuju s njima i junci s jakim bikovima,
zemlja će se njihova opiti pretilinom.
8 Jer će biti dan osvete Gospodinove, godina
plaćanja za svađu sa Sionom.
9 Potoci će se njihovi pretvoriti u smolu, prah
njegov u sumpor, zemlja će njihova postati smola
goruća.
10 Ne gasi se ni danju ni noću, dim se njezin stalno
diže, kroz sve naraštaje ostaje pusta, nitko ne
prelazi preko nje dovijeka.
11 Pelikan i jež nastanit će se ondje, sove i gavrani
prebivat će ondje, Gospodin će rastegnuti preko
nje uže pustoši i mjerilo praznine.
12 Od knezova njezinih nema više nijednoga da
proglasi kraljevstvo, svi će vladari njezini iščez-
nuti.
13 Trnje će izniknuti u njezinim dvorima, koprive i
drač u njezinim gradovima, bit će prebivalište
čagljima i ležaj nojevima.
14 Ondje će se sretati mačke i divlji psi, jarci će
dozivati jedan drugoga; noćna stvorenja se ondje
sastaju i nalaze sebi počivalište.
15 Ondje će se gnijezditi zmija strijeljanka i jaja
nositi, izleći se i odmarati se u sjeni; samo ondje
sastaju se jastrebovi jedan s drugim.
16 Tražite samo u knjizi Gospodinovoj i čitajte,
ništa nedostaje od ovoga, nijedno nije bez dru-
goga, jer je On to zapovjedio, namisao ih je njegov
skupio.
17 On im je sam bacio ždrijeb, ruka im njegova
razdijeli zemlju odmjerivši užetom. Oni će je pos-
jedovati zauvijek, kroz sve naraštaje stanovat će u
njoj.

35 Neka se raduje pustinja i pustoš, neka se
veseli pustinja i neka procvjeta kao livade
šafranove!
2 Neka cvate punim cvatom jest, neka se veseli,
raduje i popijeva! Krasota Lebanona dat će joj se,
sjaj Karmela i ravnice Šarona; oni će gledati kra-
sotu Gospodinovu, sjaj našega Boga.
3 Zato ojačajte klonule ruke i učvrstite iznemogla
koljena!
4 Recite onima koji su duhom klonuli: "Budite jaki,
ne bojte se! Evo, vaš Bog, osveta dolazi, plaća
Božja, On će sam doći da vas otkupi."
5 Onda će se otvoriti oči slijepima i uši gluhima će
se otvoriti.
6 Kao jelen skakat će onda hrom čovjek, jezik će
nijemoga klicati, jer će u pustinji onda provrijeti
vode i u stepi potoci.
7 Žedno će tlo postati jezerom, a zemlja sasušena
vodenim izvorima. Gdje su čaglji stanovali u svo-
jem brlogu, izrast će trava, trska i rogoz.
8 Ondje će biti nasip i put, zvat će se "Sveti put". Ni
jedan nečist ne smije na njega stupiti, samo će
njima pripadati, i nevješti neće na njemu zalutati.
9 Neće ondje biti lavova, niti će ljuta zvijer ići po
njemu. Takvo što neće se ondje naći, samo otku-
pljeni smiju ondje hoditi.
10 Otkupljeni od Gospodina vratit će se po njemu
i doći će u Sion pjevajući. Glavu će njihovu obas-
javati radost vječna, veselje i radost prate ih, briga
i uzdisanje bježe.

36 Dogodilo se u četrnaestoj godini kralja Eze-
kije podiže se Senaherib, asirski kralj, na
sve Judine utvrđene gradove i osvojio ih.
2 Onda poslao asirski kralj Rabšaka s jakom vo-
jskom iz Lakiša kralju Ezekiji u Jeruzalem. On se
namjesti kod vodovoda gornjeg bazena, na cesti u
Valjarevo polje.
3 Predstojnik dvora Elijakim, sin Hilkijin, pošao je
njemu van s državnim pisarom Šebnom i pečat-
nikom Joahom, sinom Asafovim,
4 Onda im rekao Rabšak: "Javite Ezekiji: 'Ovako
govori veliki kralj, asirski kralj: Kakva je to
uzdanica, u koju se uzdaješ?
5 Misliš li da su prazne riječi već savjet i snaga za
rat? Na koga se oslanjaš da si se pobunio protiv
mene?
6 Ti se očito oslanjaš samo na štap od trske slo-
mljene, koji se svakomu ako se nasloni na njega,
zabije u ruku, pa je probije. Takav je faraon, egipat-
ski kralj, svima koji se uzdaju u njega.
7 Ako li mi odvraćate: 'U Gospodina, svojega
Boga, mi se uzdajemo'—nije li to onaj čije je uzvi-
sine i žrtvenike uklonio Ezekija kad je zapovjedio
Judi u Jeruzalemu: 'Samo pred ovim žrtvenikom
imate se klanjati?'
8 Hajde, okladi se s mojim gospodarom, asirskim
kraljem! Dat ću ti dvije tisuće konja ako mogneš
dobaviti konjanike za njih.
9 Kako ćeš odoljeti jednom jedinom stotniku iz-
među najmanjih sluga mojega gospodara? Zato
se ti uzdaješ u Egipat zbog kola i konjanika.
10 Nadalje, jesam li ja bez volje Gospodina došao
protiv ove zemlje da ju zatrem? Gospodin mi je
rekao: 'Idi protiv te zemlje i uništi ju!' "
11 Onda su zamolili Elijakim, Šebna i Joaha Rab-
šaka: "Govori svojim slugama sirijski, jer ne razu-
mijemo, ne govori s nama judejski pred narodom
što se nalazi na zidu!"
12 A Rabšak im odgovorio: "Je li me moj gospodar
poslao k tvojem gospodaru i k tebi da kažem ovo,
a ne upravo k onim ljudima koji ondje sjede na zidu,

da, napokon, zajedno s vama jedu svoju vlastitu nečist i da piju svoju mokraću?"
13 Onda stade Rabšak i povika judejski u sav glas i rekao: "Čujte vijest velikoga kralja, asirskog kralja!
14 Ovako govori kralj: 'Ne dajte se zaluditi od Ezekije, jer vas on ne može izbaviti.
15 I nemojte da vas nagovori Ezekija da se pouzdate u Gospodina, govoreći: Gospodin će nas sigurno izbaviti; ovaj grad neće pasti u ruke kralju asirskomu.'
16 Ne slušajte Ezekiju, jer ovako govori asirski kralj: 'Učinite mir sa mnom i predajte mi se! Onda će svaki od vas jesti sa svojega trsa i sa svoje smokve, i svaki će piti vodu iz svojega studenca.
17 Dokle ne dođem i ne odvedem vas u zemlju koja je kao vaša, u zemlju punu žita i vina, u zemlju punu kruha i vinograda.
18 Jest, da vas samo ne zaludi Ezekija, govoreći: Gospodin će nas izbaviti. Jesu li bogovi naroda izbavili svoju zemlju iz ruke asirskog kralja?
19 Gdje su bogovi hamatski i arpadski? Gdje su bogovi sefarvajimski? Jesu li možda izbavili Samariju iz moje ruke?
20 Tko je između svih bogova ovih zemalja onaj, tko je izbavio svoju zemlju iz moje ruke, da bi sad Gospodin izbavio Jeruzalem iz moje ruke?' "
21 Ali su oni šutjeli i nisu mu odgovorili ni riječi, jer je kralj bio izdao zapovijed: "Ne odgovarajte mu!"
22 Nato predstojnik dvora Elijakim, sin Hilkijin, državni pisar Šebna i pečatnik Joaha, sin Asafov, došli su Ezekiji razderavši haljine i javili mu što je rekao Rabšak.

37 Kad je to čuo kralj Ezekija, razderao je svoje haljine, odjenuo je pokorničku odjeću i otišao u Gospodinov dom.
2 Predstojnika dvora Elijakima, državnog pisara Šebnu i starješine svećenstva posla, isto tako odjevene u pokorničku odjeću, k proroku Izaiji, sinu Amosovu.
3 Oni su mu imali reći: "Ovako govori Ezekija: 'Dan nevolje, kazne i pogrde današnji je dan, jer su prispjela djeca do porođaja, a nema snage da se rode.
4 Možda čuje Gospodin, tvoj Bog, riječi Rabšaka, koga je gospodar njegov, asirski kralj, poslao ovamo da se naruga Bogu živomu, te ga kazni zbog riječi koje je čuo Gospodin, tvoj Bog. Pomoli se stoga za ostatak koji se još nalazi!' "
5 I tako poslanici kralja Ezekije došli su k Izaiji.
6 Izaija im rekao: "Javite ovo svojem gospodaru: 'Ovako govori Gospodin: Ne boj se od riječi što si ih čuo kad su mi se narugale sluge asirskog kralja!
7 Evo, ja ću mu udahnuti namisao da se vrati u svoju zemlju kad čuje jednu vijest. A ja ću učiniti da u njegovoj zemlji pogine od mača.' "
8 Na povratku našao je Rabšak asirskog kralja gdje opsjeda Libnu, a bio je čuo da je ovaj otišao od Lakiša.
9 Kralju je bilo došlo do ušiju: "Tirhaka, etiopski kralj, izišao u boj protiv tebe." Na ovu vijest poslao glasnika Ezekiji s nalogom:
10 "Ovako ćete govoriti Ezekiji, kralju Judinu: "Nemoj da te zavara tvoj Bog u koga se uzdaješ misleći da neće Jeruzalem pasti u ruke kralju asirskomu.
11 Sam si čuo što su učinili kraljevi asirski svim zemljama satrvši ih sasvim, a ti da se izbaviš?
12 Jesu li možda bogovi naroda, koje su satrli moji očevi, njih izbavili, Gozance, Harance, Resefce i Edence u Telasaru?
13 Gdje je kralj hamatski, arpadski kralj, kralj grada Sefarvajima, pa onaj od Hene i Ive?' "
14 Ezekija je primio pismo od glasnika, pročitao ga i otišao u Gospodinov dom i ondje ga Ezekija razmotao pred Gospodinom.
15 Onda se pomolio Ezekija pred Gospodinom, govoreći:
16 "Gospodine vojska, Bože Izraelov, koji imaš prijestolje nad kerubinima! Ti si jedini Bog nad svim kraljevstvima na zemlji. Ti si stvorio nebo i zemlju.
17 Prigni svoje uho, Gospodine, i čuj! Otvori, Gospodine, svoje oči i vidi! Pripazi na sve riječi Senaheribove, koji je poslao da se naruga Bogu živomu.
18 Istina je, Gospodine, opustošili su kraljevi asirski sve narode i njihovu zemlju
19 I pobacali su bogove njihove u oganj, ali to nisu bili bogovi, nego djelo ruke čovječje, drvo i kamen, zato ih se moglo uništiti.
20 A sad, Gospodine, Bože naš, izbavi nas iz njegove ruke, da spoznaju sva kraljevstva na zemlji da si jedino ti Gospodin!"
21 Onda je poslao Izaija, sin Amosov, Ezekiji ovu vijest: "Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov, komu si se molio zbog Senaheriba, asirskog kralja.
22 Ovu riječ je izrekao za njega Gospodin: "Smije ti se rugati djevojka, kći Siona, za tobom maše glavom kći Jeruzalema.
23 Koga si pogrdio i pohulio, protiv koga si glas podigao i gore bacio oholi pogled? Protiv Sveca Izraelova!
24 Pogrdio si preko svojih sluga Gospodina. Ovako si mislio: 'Silom kola svojih popeo sam se na visoke gore, na vrhunac Lebanona, srušio sam visoke cedre, najljepše čemprese, prodro sam do najvišeg vrhunca, u šume najbogatije njegove.
25 Studence sam iskopao i mogao sam piti tuđu vodu; isušio sam stopama svojim sve rijeke egipatske.'
26 Zar nisi još uvijek čuo? Odavno sam to spremio, od iskona sam to zasnovao, sad puštam da se to dogodi. Tvrdi gradovi bili su pretvoreni u puste ruševine.
27 Nemoćni stanovnici njihovi zadrhtali su i smeli se, postali su kao trava u polju i kao zelena travica, kao trava na krovu, kao zrno što se osuši prije nego dozrije.
28 Znam počivanje tvoje, hodanje tvoje i dolaženje tvoje, i kako sada bjesniš na mene.
29 Jer sada bjesniš na mene, i tvoja je obijest došla do mojih ušiju, zato ću staviti brnjicu svoju na nozdrve tvoje i uzdu svoju u gubicu tvoju, pa te otjerati natrag putom kojim si došao.
30 A tebi neka ovo bude znak: Ove će se godine jesti što samo od sebe naraste, i druge godine što opet samo od sebe naraste, a treće godine sijte i žanjite, sadite vinograde i uživajte njihove plodove!
31 Što god onda preostane od Judine kuće, potjerat će opet žile odozdol i donijeti plod odozgor.
32 Jer će iz Jeruzalema izići ostatak, grupa što se spasila, iz Gore Siona. Revnost Gospodina vojska to će proizvesti.
33 Zato ovako govori Gospodin za asirskog kralja: Neće provaliti u ovaj grad i neće ubaciti ovamo strijelu. Neće se primaći k njemu sa štitom, niti će iskopati opkop oko njega.
34 Vratit će se putom kojim je došao, neće provaliti u ovaj grad!' Govori Gospodin.
35 'Branit ću ovaj grad i spasit ću ga zbog sebe i

zbog svojega sluge Davida.' "
36 Onda je izašao anđeo Gospodinov i pobio u
taboru asirskom stotinu i osamdeset i pet tisuća
ljudi. Kad su ujutro ustali, našli su sve samo mrtva
trupla.
37 Odmah se podigao Senaherib, asirski kralj
otišao kući i ostao je u Ninivi.
38 Dogodilo se, kad se jedanput klanjao u domu
svojega boga Nisroka, ubili su ga mačem njegovi
sinovi Adramelek i Sareser; onda pobjegnu u ze-
mlju Ararat. Njegov sin Esar-Hadon je kraljevao
namjesto njega.

38 U ono vrijeme razbolio se Ezekija na smrt.
Prorok Izaija, sin Amosov, došao k njemu i
rekao mu: "Ovako govori Gospodin: ''Uredi svoju
kuću, jer ćeš umrijeti i nećeš više ozdraviti!' "
2 Onda okrenuo Ezekija svoje lice k zidu i upravi
Gospodinu ovu molitvu:
3 "Ah, Gospodine, spomeni se ipak da sam hodio
pred Tobom u vjernosti i s odanim srcem i da sam
činio što je tebi ugodno!" I udari Ezekija u glasan
plač.
4 Onda je došla riječ Gospodinova Izaiji, ovako
govoreći:
5 "Idi, kaži Ezekiji: 'Ovako govori Gospodin, Bog
Davida, tvojega djeda: Čuo sam tvoju molitvu,
vidio suze tvoje, i evo, dodat ću ti vijeku petnaest
godina.
6 I izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruku asirskog kralja
i branit ću ovaj grad.'
7 Ovo neka ti bude znak od Gospodina, da će Go-
spodin ispuniti svoje obećanje koje je dao!
8 Evo, ja ću vratiti sjenu po stupnjevima, po kojima
je sišla na sunčaniku Ahazovu, natrag za deset
stupnjeva." Onda se vratilo sunce natrag za deset
stupnjeva po stupnjevima, po kojima je bilo sišlo.
9 Pjesma Ezekije, Judina kralja, kad je bio bole-
stan i opet ozdravio od bolesti svoje.
10 Ja sam mislio: usred svojega života moram
stupiti na vrata svijeta mrtvih, da mi se uzme osta-
tak godina mojih.
11 Mislio sam, ne smijem više gledati Gospodina,
Gospodina u zemlji živih, neću više vidjeti čovjeka
kod stanovnika na svijetu.
12 Stan se moj raspada, odnosi se od mene kao
šator pastirski; kao tkalac savio sam svoj život: on
me odsijeca od osnove, prije nego još dan prijeđe
u noć, činiš mi kraj.
13 Mirno sam izdržao do ujutro; kao lav on krši sve
moje kosti, prije nego još dan prijeđe u noć, činiš mi
kraj.
14 Kao lastavica, kao ždral tugovao sam, gukao
sam kao golubica, mutno su gledale moje oči
prema gore.
15 U tjeskobi sam, Gospodine, olakšaj mi! Što da
još govorim? On mi je to navijestio, on je to i izveo:
Mirno ću proživjeti sve svoje godine naprotiv
gorčine svoje duše.
16 O tom se živi, Gospodine, u tom je svemu život
duha mojega, ti ćeš me opet ojačati i sačuvati u
životu.
17 Eto, na spasenje postao mi je gorki. Sačuvao si
moj život od uništenja i propasti, jer si bacio za leđa
svoja sve grijehe moje.
18 Jer ne slavi te carstvo mrtvih, ne hvali te smrt;
koji silaze u jamu ne nadaju se tvojoj vjernosti.
19 Ne, živi samo, živi slavi te kao ja danas. Otac
javlja djeci tvoju vjernost.
20 Gospodin je bio spreman da me spasi; zato
svirajmo u žice svekolike dane svojega života u
Gospodinovu domu!"
21 Onda je zapovjedio Izaija: "Neka uzmu grudu
suhih smokava i stave je na oteklinu, da opet
ozdravi."
22 Ezekija je rekao: "Koji je znak za to da ću opet
moći otići u Gospodinov dom?"

39 U ono vrijeme babilonski kralj Merodak Ba-
ladan, sin Baladanov, poslao Ezekiji pismo
s darovima. On je, naime, bio čuo, da je bio bole-
stan i opet ozdravio.
2 Ezekija se obradovao tomu i pokazao im svoju
riznicu, srebro i zlato, mirise i skupocjeno ulje, svu
svoju oružarnicu i sve što se nalazilo u riznicama.
Nije ostalo ništa u njegovom dvoru i u svemu pod-
ručju njegova gospodstva što im ne pokazao Eze-
kija.
3 I došao prorok Izaija kralju Ezekiji i upitao ga:
"Što su htjeli ti ljudi i odakle su došli k tebi." Ezekija
je odgovorio: "Iz daleke zemlje došli su k meni, iz
Babilona."
4 Onaj je upitao dalje: "Što su vidjeli u tvojem
dvoru? Odakle su došli" Ezekija je odgovorio: "Vi-
djeli su sve što ima u mojem dvoru. Nije ostalo
ništa u mojim riznicama što im nisam pokazao."
5 Onda je rekao Izaija Ezekiji: "Čuj riječ Gospodina
vojska:
6 Doći će vrijeme kad će se odvući u Babilon sve
što se nalazi u tvojem dvoru, što su skupili tvoji
očevi do današnjega dana, ništa neće preostati,
govori Gospodin.
7 I od tvojih vlastitih sinova što će ti se još roditi,
uzet će neke da vrše sobarske službe na dvoru ba-
bilonskoga kralja."
8 Ezekija je odgovorio Izaiji: "Riječ Gospodinova,
koju si mi navijestio, prava je"; jer je mislio: "Dok
živim, vladat će mir i sigurnost."

40 Tješite, tješite moj narod, tako govori vaš
Bog.
2 Govorite utjehu Jeruzalemu, javljajte mu da je
protekla muka njegova, jer su oproštena njegova
zlodjela, jer je primio iz ruke Gospodinove dvojaku
kaznu za sve svoje grijehe.
3 Čuj, ori se glas u pustinji: "Pripravite put Gospo-
dinu, poravnajte u pustoši stazu našem Bogu!
4 Svaka dolina neka se podigne, svaka gora i
brežuljak neka se slegnu i što je krivo neka bude
ravno, bregovito zemljište neka bude dno doline!
5 Jer će se pojaviti sjaj Gospodinov. Svako će ga
meso gledati, jer su to usta Gospodinova
obećala."
6 Čuj, ori se glas: "Navješćuj!" on će pitati: "Što da
navješćujem?" Svako je meso trava i sva je milota
njegova kao cvijet poljski.
7 Trava se osuši, cvijet uvene kad dah Gospodi-
nov dune na njih. Jest, trava je narod.
8 Trava se osuši, cvijet uvene, ali riječ našega
Boga ostaje zauvijek.
9 Uzađi na visoku goru, Sione, kao glasnik radosti
i podigni moćno svoj glas kao glasnik radosti, Jeru-
zaleme! Podigni ga, ne boj se, objavi Judinim gra-
dovima: "Evo, tu je vaš Bog!"
10 Evo, Gospodin Bog dolazi kao pobjeditelj i
mišica njegova daje mu pobjedu. Evo, plaća nje-
gova dolazi s njim, bojna nagrada njegova ide pred
njim.
11 Kao pastir On pase svoje stado, janjad uzimati
u naručje svoje, nositi ih na prsima svojim; polako
voditi dojilicu ovcu.
12 Tko je šakom izmjerio mora i mjeru neba
odredio pedljem? Tko je u korito nasuo zemaljski
prah, gore izmjerio na mjerila i bregove na tezulju?

13 Tko je upravljao Duh Gospodinov, tko ga je upućivao kao savjetnik?
14 S kim se svjetovao da mu je dao razboritost, da ga je naučio putu pravice, doveo ga do spoznaje i pokazao mu put razbora?
15 Eto, narodi su kao kap iz vedra, kao prah na mjerilima broje se! Eto, otoci su mu kao zrno pijeska koji podigne.
16 Lebanon nije dosta kao drvo za oganj, zvijeri njegove nisu dosta kao žrtve za njega.
17 Svi su narodi kao ništa pred njim, On ih drži za ništa i ništave.
18 S kim ćete izjednačiti Boga, što ćete uz njega staviti kao priliku?
19 Kip idolski koji je salio umjetnik, zlatar ga prevukao zlatom i kovač lančićima srebrnim.
20 Tko je odviše siromašan za takav potrošak, bira drvo što ne trune, traži sebi vješta umjetnika da napravi kip koji se ne pomiče.
21 Ne znate li? Ne čujete li? Nije li vam bilo javljeno od početka? Ne vidite li iz temelja zemlje?
22 On je onaj koji sjedi nad krugom zemaljskim, čiji su stanovnici sićušni kao skakavci. On razastire nebesa kao prekrivač, razapinje ga kao šator za stanovanje.
23 On je onaj koji obraća vladare u ništa, koji vladare zemaljske uništava.
24 Jedva su posađeni, jedva su posijani, jedva im se stablo ukorijenilo u zemlji, onda ih pogodi dah njegov: oni usahnu i vihor ih raznese kao pljevu.
25 Onda s kim ćete me izjednačiti da bih bio kao on? Govori Svetac.
26 Podignite svoje oči prema nebu i gledajte tko je to stvorio? On je onaj koji izvodi vojsku svega toga na broj, koji zove sve po imenu, i zbog velike sile njegove i jake moći ne izostaje ni jedan jedini.
27 Što onda govoriš Jakove, i kažeš, Izraele: "Skrivena je sudbina moja Gospodinu, pravica se moja izmiče mojem Bogu."
28 Ne znaš li, ne čuješ li? Vječni Bog jest Gospodin, Stvoritelj krajeva zemaljskih. On se ne umara, On ne sustaje, nedokučiva je razboritost njegova.
29 On daje snagu umornomu, daje jakost slabomu.
30 I mladići se umaraju i sustaju, ljudi mladi padaju.
31 A koji se uzdaju u Gospodina, crpu novu snagu, krila im rastu kao orlovima, trče i ne umaraju se, hode i ne sustaju.

41 Poslušajte me šuteći, obale! Narodi, crpite novu snagu! Oni neka dođu i govore! Mi ćemo zajedno stupiti na parnicu.
2 Tko je s istoka podigao onoga koga uzastopce slijedi pobjeda, koji je narode podvrgnuo sebi i kraljeve svrgnuo, čiji ih je mač učinio prahom i lûk njegov pljevom razvijanom.
3 On ih progoni, ide dalje nepovrijeđen, nikada na svojoj stazi ne uzmaknu.
4 Tko je to učinio i izveo? Tko je čovječje naraštaje proizveo od iskona? Ja, Gospodin, koji sam prvi i još isti kod posljednjega.
5 Otoci su to vidjeli i prestrašili se. Krajevi zemaljski su zadrhtali. Oni su se približili i došli su.
6 Jedan je drugomu pomagao i svojem je drugu govorio: "Budi hrabar!"
7 Umjetnik je hrabrio zlatara; koji kleplje hrabrio je onoga koji kuje na nakovnju, koji govori o spajanju: "Dobro je", onda klincima utvrđuje kip da ne padne.
8 Ali ti, Izraele, slugo moj, ti, Jakove, koga sam izabrao, potomče Abrahama, prijatelja mojega.
9 Ti, koga sam uzeo s krajeva zemlje, koga sam pozvao iz njezina najkrajnijega mjesta, tebi sam rekao: "Ti si moj sluga, tebe sam izabrao i nikada te nisam odbacio."
10 Ne boj se, jer sam ja s tobom, ne gledaj strašljivo naokolo, jer sam ja tvoj Bog! Ja te krijepim, ja te pomažem, ja te podupirem svojom jakom desnicom.
11 Gle, pali su svi u sramotu i porugu koji gore u neprijateljstvu protiv tebe. Uništavaju se i upropašćuju koji se bore protiv tebe
12 Ne nalaziš ih više kad ih tražiš; koji udaraju na tebe bit će kao ništa; i opet ništa koji vojuju na tebe.
13 Ja sam Gospodin, tvoj Bog, koji te držim za desnicu, koji ti govorim: "Ne boj se, ja sam tvoj pomoćnik!"
14 Ne boj se, crviću Jakovljev, Izraelov narod. , j ti pomažem, govori Gospodin, Spasitelj je tvoj Svetac Izraelov.
15 Gle, učinit ću te da budeš nova vršilica sa zupcima mnogim. Vršit ćeš gore i satrat ćeš ih, brda ćeš pretvoriti u pljevu.
16 Vijat ćeš ih, vjetar će ih odnijeti, vihor će ih razasuti, a ti ćeš se veseliti Gospodinu i hvalit ćeš se Svecem Izraelovim.
17 Bijednici, siromasi traže vode, ali je nema i od žeđi se suši jezik njihov. Ja, Gospodin, uslišat ću ih, ja, Bog Izraelov, neću ih ostaviti.
18 Otvorit ću rijeke na golim bregovima, izvore usred dolina. Pustinju ću pretvoriti u jezero vodeno, suhu zemlju u izvore vodene.
19 Napunit ću pustinju cedrima, akacijama, mirtama i maslinama, u pustinji zasadit ću čemprese, brijestove i jele,
20 da mogu vidjeti i uvidjeti, opaziti i spoznati da je to uradila ruka Gospodinova, da je to učinio Svetac Izraelov.
21 Iznesite parnicu svoju, govori Gospodin, iskažite dokaze svoje, govori Kralj Jakovljev.
22 Neka iznesu i neka nam objave što će se dogoditi! Objavite prijašnje, kako je bilo, da mi to opazimo i spoznamo ispunjenje njegovo, ili recite nam što će biti unaprijed!
23 Objavite što će biti poslije, da spoznamo da ste bogovi! Učinite samo nešto, dobro ili zlo, da to svi diveći se vidimo!
24 Gle, vi ste ništa, djelo je vaše ništavo, i gnusan je tko vas izabire.
25 Podigao sam jednoga sa sjevera, i on je došao, od istoka sunčanoga njega koji će zazivati Ime moje, on je pogazio vladare kao blato, kao lončar koji gazi glinu.
26 Tko je to objavio od početka da smo to znali, unaprijed da smo rekli: 'On je u pravu!' Ali nitko nije objavio, nitko nije izvijestio, nitko nije čuo riječi vaših.
27 Kao prvi ja sam objavio Sionu: Gle, oni su sada tu! Poslao sam Jeruzalemu glasnike radosti.
28 Gledam naokolo; ali nema tu nijednoga od ovih, ni jedan ne zna savjeta. Pitao sam ih da bi mi dali odgovor:
29 Gle, svi su oni ništa, djela su njihova ništava, vjetar i praznina likovi su njihovi.

42 Gle, evo moj sluga koga podižem, moj Izabranik, komu se moja duša raduje! Stavljam na njega svoj Duh, istinu će javljati narodima.
2 Neće vikati ni dizati glasa, niti će se čuti njegov glas po ulicama.
3 Trske stučene neće prelomiti, stijenja što tinja neće ugasiti. Vjerno će javljati istinu.
4 Neće se umoriti niti klecati dok ne utemelji istinu

na zemlji. Zakon njegov čekaju narodi.
5 Ovako govori Bog, Gospodin, koji je stvorio i ras-
prostro nebesa, koji je rasprostro zemlju s njezino
raslinje, koji je dao dah narodu na njoj, duh onima
što hode po njoj:
6 Ja, Gospodin, dozvao sam te u dobroti. Držao
sam te za ruku i čuvao te, i učinio sam te posred-
nikom za narod zavjeta, svjetlom neznabožaca,
7 da otvoriš oči slijepcima, da izvedeš sužnje iz
zatvora, iz tamnice one koji sjede u tami.
8 Ja sam Gospodin, to je Ime moje. Časti svoje ne
dajem drugomu, slave svoje ne dajem kipovima.
9 Prije unaprijed kazano, vidite, dogodilo se! Sad
javljam novo, i prije nego još proklije, dajem vam
da znate.
10 Pjesmu novu pjevajte Gospodinu, njegovu
slavu do kraja zemlje, vi, koji se vozite po moru s
puninom njegovom, vi otoci i stanovnici njihovi!
11 Neka kliče pustinja sa svojim gradovima, sela
što stanuju na Cedru! Neka podvikuju stanovnici
po hridinama, neka kliču svrh gora!
12 Neka se časti Gospodin, neka se navješćuje
njegova slava po otocima!
13 Gospodin izlazi kao junak, kao ratnik razvija
ratobornost, viče i kliče, bori se protiv neprijatelja
kao div.
14 Šutio sam dugo, činio sam se nijem. Kao žena
pri porođaju sad ću vikati, dahtat ću i bjesnit ću
strahovito.
15 Opustit ću gore i bregove, svu zelen njihovu
osušit ću. Od rijeka ću načiniti otoke, od jezera
suhu zemlju.
16 Slijepce ću voditi putovima, koje ne poznaju,
vodit ću ih stazama koje su im nepoznate. Pretvorit
ću pred njima tamu u svjetlost, i neprohodno u
ravno tlo. To je što ću učiniti i neću propustiti.
17 Posramljeni uzmaknut će natrag, koji se uzdaju
u idolske kipove, koji govore kipovima livenim: “Vi
ste naši bogovi.”
18 Čujte gluhi, pogledajte slijepi, da vidite!
19 Tko je slijep, ako ne moj sluga, i tako gluh kao
glasnik moj, koga sam poslao? Tko je tako slijep
kao sluga Gospodinov?
20 Mnogo si vidio, ali nisi mario; otvorenim ušima
nije čuo.
21 Zbog vjernosti svoje snovao je Gospodin da
učini zakon velikim i slavnim.
22 A ipak je to narod oplijenjen i potlačen. Svekoliki
uhvaćeni su u tamnicama, skriveni u zatvorima.
Postali su plijen, a nema nikoga da ih izbavi, pos-
tali su orobljeni, a nitko ne traži: “Vrati!”
23 Tko će od vas čuti ovo, pripaziti na to i poslije to
poslušati?
24 Tko je predao Jakova pljačkašu i Izraela razbo-
jnicima? Nije li to učinio Gospodin, komu smo sa-
griješili? Nisu htjeli hoditi njegovim putovima niti
slušati zapovijed njegovu.
25 Onda je izlio na njega jarost svojega gnjeva i
strahote rata što su ga od svuda pritisnule, ali on
nije mario za to, gorio je, ali on to nije primio k srcu.

43 Ali sada ovako govori Gospodin, Stvoritelj
tvoj, Jakove, Tvorac tvoj, Izraele: “Ne boj se,
jer sam te otkupio, pozvao sam te po imenu; moj si!
2 Kad ideš preko vode, ja ću biti s tobom, i preko
rijeka, neće te one potopiti, kad ideš kroz oganj,
nećeš izgorjeti, neće te ni plamen opaliti.
3 Jer ja, Gospodin, tvoj sam Bog, Svetac Izraelov
tvoj je Spasitelj. Dao bih Egipat za te kao otkup,
Etiopiju i Sebu mjesto tebe.
4 Jer si mi tako drag, tako vrijedan i tako mio, dao
bih ljude za te, narode za tvoj život.
5 Ne boj se, jer sam ja s tobom! Od istoka dovodim
tvoju djecu, od zapada skupljam te.
6 Kažem sjeveru: “Daj!”—Jugu: “Ne zadržavaj ih!
Sinove moje dovedi izdaleka, moje kćeri s kraja
zemlje,
7 sve, koji se zovu Imenom mojim, koje sam na
svoju slavu stvorio, sazdao, načinio!”
8 Neka naprijed stupi narod koji je slijep, a ipak ima
oči; koji je gluh, a ima uši!
9 Svi narodi neka se skupe! Plemena neka se
skupe! Tko između njih može takvo što objaviti,
učiniti da čujemo što je prije unaprijed kazano?
Neka dovedu svjedoke svoje, da dokažu svoje
pravo, da se čuje i govori: “Istina je!”
10 Vi ste moji svjedoci, govori Gospodin,
sluga moj, koga sam izabrao, da spoznate i vjeru-
jete mi i uvidite da sam to ja, prije mene nije bilo
boga, niti će ga poslije mene biti.
11 Ja, jedino ja jesam Gospodin, osim mene nema
nikoga spasitelja.
12 Ja sam objavio i spasenje donio. Učinio sam da
se čuje o meni, kad još nije bilo među vama
nikakva boga tuđega. Vi ste moji svjedoci, govori
Gospodin, samo sam ja Bog.
13 I ubuduće ja sam to, i nitko ne izbavlja iz moje
ruke; ja to činim i tko to može promijeniti?
14 Ovako govori Gospodin, otkupitelj vaš, Svetac
Izraelov: Zbog vas šaljem u Babilon i tjeram ih
dolje sve kao bjegunce, i Kaldejce na njihovim
ponosnim lađama.
15 Ja, Gospodin, Svetac vaš, Stvoritelj Izraelov,
vaš Kralj.
16 Ovako govori Gospodin, koji je napravio preko
mora put, stazu preko silnih voda,
17 koji vodi u boj kola i konje, vojsku i junake, i oni
padaju i više ne ustaju, ugašeni su, kao ugašeno
stijenje.
18 Ne mislite samo na ono što se prije dogodilo! Ne
pazite samo na ono što je prošlo!
19 Evo, ja ću učiniti novo, već se vidi, ne raspozna-
jete li to? I u pustinji pravim put, u stepi u rijekama.
20 Onda će me slaviti poljske zvijeri, čaglji i nojevi,
jer sam izveo u pustinji vode, u stepi rijeke, da na-
pojim svoj narod, svojega izabranika.
21 Taj narod što sam ga sam sebi sazdao navje-
šćivat će moju slavu.
22 A ipak, Jakove, ti me nisi zvao, niti si se trudio za
me, Izraele!
23 Nisi mi prineo janjce za svoju žrtvu paljenicu,
nisi me počastio svojim žrtvama. Nisam te tjerao
da mi služiš prinosima i nisam te mučio da mi
kadiš.
24 Nisi mi kupio za novce mirodija, nisi me okrije-
pio pretilinom žrtava svojih. A zadao si mi posla
svojim grijesima, ražalostio si me svojim zlim djeli-
ma.
25 Ja sam, ja, koji uništavam tvoju krivnju zbog
sebe i tvojih se grijeha više ne sjećam.
26 Opomeni me samo! Sudimo se! Govori da
dokažeš svoje pravo.
27 Tvoj je već otac prvi sagriješio i tvoji posrednici
bili su mi nevjerni.
28 Onda sam s vladarima svetišta svukao njihovu
posvetu, Jakova bacio u prokletstvo i Izraela
stavio na ruglo.

44 Ali sada čuj, Jakove, slugo moj, ti Izraele,
koga sam izabrao!
2 Ovako govori Gospodin, tvoj Stvoritelj, tvoj Tvo-
rac, tvoj pomoćnik od utrobe majčine: Ne boj se,
Jakove, slugo moj, Ješurune, koga sam izabrao!
3 Jer kao što izlijevam vodu na ispucano tlo i po-

točiće na suhu zemlju, tako izlijevam na tvoje
potomke svojega Duha, na tvoje potomke svoj bla-
goslov.
4 Neka izrastu kao lava kraj potoka, kao pašnjaci
pokraj voda!
5 Jedan će reći: "Svojina sam Gospodinova", i
pozivat će se na ime Jakovljevo. Drugi će pisati
kao svoj spomen-znak: "Ja sam Gospodinov!" i
sebi će nadjenuti časno ime, Izrael.
6 Ovako govori Gospodin, Izraelov kralj i otkupitelj
njegov, Gospodin vojska: "Ja sam prvi i ja posljed-
nji, osim mene nema Boga.
7 Ili tko je meni jednak, neka samo iziđe! Neka
objavi i razloži mi što se dogodilo, otkako sam ja u
davno doba stvorio čovječanstvo! I buduće što će
još doći, neka nam se objavi!
8 Ne bojte se i ne strašite se! Nisam li ja to davno
rekao i objavio, vi ste mi svjedoci: Ima li Hrid osim
mene? Ne, nema drugoga Boga; ne znam nijed-
noga!"
9 Svi koji god prave rezbarene kipove su ništa,
kipovi ljubimci njihovi nisu im na korist. Svjedoci
njihovi ne vide ništa i ne znaju ništa, da budu pos-
ramljeni.
10 Tko bi pravio boga i salio rezbareni kip, od čega
nema koristi.
11 Gle štovatelji njegovi svi će se posramiti, jer su
tvorci samo ljudi. Neka izađu svekoliki, bit će ih
strah i posramit će se svi.
12 Kovač je izradio to alatom. Na živom ugljevlju
kuje čekićem i dotjeruje snažnom mišicom, pritom
ogladni i iznemogne, ne popije li vode, iznemogne.
13 Drvodjelja rasteže vrpcu, zabilježi crvenilom,
teše i zaokružuje, čini iz toga kip čovječji, lijep kip
čovjeka da stoji u kući.
14 Drugi je otišao da nasiječe sebi cedara, ili je
uzeo čempresu i hrast koji je sebi odgojio usred
šumskih stabala, i omoriku, koju je zasadio, pa je
narasla od kiše.
15 Onda služi čovjeku za oganj on od toga uzme
da se ogrije. Upali to da ispeče kruh, ali od toga i
boga napravi i klanja mu se. Pravi od toga rez-
bareni kip, pred kojim pada na koljena.
16 Polovicu od toga spaljuje dakle u ognju, i s
drugom polovicom peče meso, onda jede pečenje
i najede se i pritom se ugrije i kaže: "Oh, meni je
vruće, osjećam oganj."
17 Ostatkom od toga gradi boga, idolski kip svoj,
pred kojim pada na koljena, pregiba se, pred kojim
se moli: "Pomozi mi, jer si ti bog moj!"
18 Oni to vide i ne razumiju, jer su im oči zasli-
jepljene tako da ne vide, i njihova srca tako da to ne
shvaćaju.
19 I nitko ne promišlja i nitko nema toliko znanja i
razuma, da rekne sebi: "Jednu sam polovicu
spalio u ognju, ispekao sam kruh na ugljevlju nje-
govu, i meso sam ispekao na njemu i pojeo sam
ga—od ostatka da sad napravim odurni kip i da
pred jednim komadom drva padnem na koljena?"
20 On se hrani pepelom, zavelo ga je ludo srce. On
ne izbavlja nikada svojega života i ne govori sebi:
"Nje li varka što mi je u desnici?"
21 Promisli to, Jakove i Izraele, jer si moj sluga. Ja
sam te sazdao, ti si moj sluga, Izraele, neću te za-
boraviti.
22 Razasut ću kao oblake opačine tvoje, grijehe
tvoje kao lake oblake. Zato se povrati k meni jer te
hoću otkupiti.
23 Kličite, nebesa, jer to Gospodin čini. Podvikujte,
dubine zemaljske! Udarite u klicanje, gore, šume i
sva stabla u njima, jer će Gospodin otkupiti Jakova
i proslaviti se na Izraelu.
24 Ovako govori Gospodin, tvoj Otkupitelj, tvoj
Tvorac od utrobe majčine: Ja sam Gospodin,
Stvoritelj svega, koji sam razapeo nebesa, ras-
postro sam zemlju—tko mi je pomogao?
25 Koji uništavam znakove varalicama i vračare
izbezumljujem, koji odbacujem mudrace, znanje
njihovo pokazujem kao ludost,
26 koji obistinjujem riječ svojih sluga i izvršujem
nakanu glasnika svojih, koji govorim o Jeruzale-
mu: "Neka se naseli!" i o Judinim gradovima:
"Neka se sazidaju, podižem opet njegove ruše-
vine!"
27 Koji govorim dubini. "Presuši se! Isušit ću vode
tvoje."
28 koji govorim o Kiru: "On je pastir moj, i izvršit će
svu volju moju" i reći će o Jeruzalemu: "Neka se
sazida opet!" i o domu: "Neka se utemelji nanovo!"

45 Ovako govori Gospodin Kiru, pomazaniku
svojemu, koga držim za desnicu, da rušim
narode pred njim i učinim kraljeve nemoćnim, da
otvorim vrata pred njim, tako da mu se ne zatvore
nijedna vrata:
2 Ja idem pred tobom i ravnam putove nepro-
hodne. Razbijam vrata mjedena, lomim prijevor-
nice željezne.
3 Dajem ti blago tajno i bogatstvo skriveno. Tako
ćeš spoznati da sam ja Gospodin, onaj koji te po-
zvao po imenu, Bog Izraelov.
4 Zbog svojega sluge Jakova i zbog Izraela, svoje-
ga izabranika, pozvao sam te tvojim imenom, dao
sam ti časni naslov, a da me nisi poznavao.
5 Ja sam Gospodin, nema drugoga, nema dru-
goga boga osim mene. Opasat ću te, iako me ne
poznaješ.
6 Da se spozna od istoka sunca i od zapada njego-
va, da osim mene nema boga. Ja sam Gospodin i
nema drugoga.
7 Tvorac svjetlosti i Stvoritelj tmine, donositelj mira
i stvaratelj zla. Ja, Gospodin, ja činim to sve.'
8 Rosite, nebesa, odozgor, oblaci, kapljite blago-
slovom, neka se otvori zemlja da procvate spase-
nje i neka ona iznikne blagoslovom! Ja, Gospodin,
to sam stvorio.
9 Teško onomu koji se svađa sa Stvoriteljem svo-
jim! On, krhotina među zemljanim posudama.
Smije li glina reći svojem lončaru: "Što radiš"? I
tvoje djelo: "Nemaš ruku".
10 Teško onomu koji govori ocu: "Što će ti još
djeca"? i ženi: "Što još rađaš."
11 Ovako govori Gospodin, Svetac Izraelov i Tvo-
rac njegov: Zar me pitate za ono što dolazi, i za
djelo svojih ruku, zar mi zapovjeda, zar me pitate
za djecu moju!
12 Ja sam onaj koji je stvorio zemlju i na njoj ljude
stvorio, ruke su moje razapele nebesa, i svoj vojski
njegovoj dao sam zapovijed.
13 Ja sam ga podigao u pravednosti, sve ću mu
putove poravnati. On će opet graditi moj grad, On
će pustiti na slobodu prognanike moje, ne za
novce ni za darove, govori Gospodin vojska.
14 Ovako govori Gospodin: "Bogatstvo Egipta i
dobitak Kušita i Sabejaca, ljudi visoka rasta, doći
će k tebi i pripast će tebi. Za tobom će pristati, u
okovima tebi služiti, tebi se klanjati, tebi se moliti,
govoreći: 'Zaista u tebi je Bog, i nema drugoga
Boga, nema drugoga.' "
15 Zaista, ti si Bog s tajnim namislima, o Bože Izra-
elov, Spasitelj!
16 Postiđeni i posramljeni bit će oni svi, svi odlaze
sa sramotom koji grade idole.
17 A na Izraela mislit će Gospodin vječnim spase-

njem, vi se nećete postidjeti, ili osramotiti od vijeka dovijeka.
18 Jer ovako govori Gospodin, Stvoritelj nebesa, pravi Bog, koji je sazdao i stvorio zemlju, koji ju je uredio, koji je nije kao pustinju stvorio, nego ju je sazdao za prebivalište: Ja sam Gospodin i drugi nitko.
19 Nisam govorio tajno, u kojem tamnu kutu zemlje. Nisam potajno rekao djeci Jakovljevoj: “Tražite me uzalud!” Ja, Gospodin, govorim što je pravo, javljam što je istinito.
20 Skupite se, pristupite, dođite ovamo svi, od naroda izbavljeni! Nerazumni su koji nose drvene kipove, koji se mole bogu koji ne može pomoći.
21 Predložite, iznesite, neka se vijeća zajedno: Tko je to od starine rekao, tko je javio još onda? Nisam li ja to bio, Gospodin? Nema osim mene Boga, osim mene nema Boga pravednoga i Spasitelja.
22 Ovamo se k meni okrenite, dajte se spasiti, svi krajevi zemaljski, jer sam ja Bog, i drugi nitko.
23 Sobom sam se zakleo, iz mojih usta dolazi istina, riječ neopoziva. Svako će se koljeno pokloniti preda mnom, svaki će se jezik zakleti meni.
24 Govorit će se: ‘Samo u Gospodinu, spasenje je i snaga, k njemu će doći puni srama svi koji se gnjeve na njega.
25 U Gospodinu dokazuju svoje pravo i diče se svi potomci Izraelovi.

46 Bel pada na koljena, spusti se Nebo. Ki povi se njihovi stavljaju na tovarnu stoku, koju ste inače nosili, tovare se sada kao teret na umorne životinje.
2 Oni se spuštaju, padaju svi na koljena, ne mogu spasiti teret putuju sami u ropstvo.
3 Poslušajte me, vi od kuće Jakovljeve, vi svekoliki što ste ostali od Izraelove kuće! Nosim vas od utrobe majčine, držim vas od rođenja.
4 Do u starost vašu ja sam isti, nosit ću vas do sijeda vijeka. Tako sam činio, i dalje vas nosim, nosit ću vas i spasiti.
5 S kim ćete me izjednačiti i prispodobiti i koga ćete staviti uza me da bi bio kao ja?
6 Prosipaju zlato iz torbe, mjere srebro na mjerila. Posjećuju zlatara da iz toga napravi boga koga štuju, pred kojim padaju na koljena.
7 Dižu ga na pleća, nose ga, spuštaju ga dolje, stoji tiho na svojem mjestu, ne miče se s svojega mjesta. Zazovu li ga: ne odgovara, nikoga ne izbavlja iz njegove nevolje.
8 Mislite na to i budite jaki, primite to k srcu, otpadnici!
9 Mislite na prijašnje od starine, da sam ja jedino Bog, i nitko drugi, pravi Bog, i nema drugoga kao ja,
10 koji je od početka javljao svršetak, od davne davnine što se još nije dogodilo! Ja kažem: Odluka će se moja ispuniti, sve što mi je drago, ispunjam.
11 Pozvao sam s istoka pticu grabežljivicu, iz daleke zemlje čovjeka svoje odluke. Kako sam rekao, tako dovodim, kako sam naumio, tako učinim.
12 Poslušajte me, koji ste okorjela srca, koji ste daleko od spasenja!
13 Približio sam spasenje svoje, ono nije više daleko, neće zakasniti moje spasenje. Sionu donosim pomoć, Izraelu svoju slavu.

47 Siđi i sjedi u prah, djevojko kćeri babilonska! Bez prijestolja sjedi na zemlju, kćeri kaldejska, jer se ubuduće ne zoveš više nježna i lijepa.
2 Uzmi mlin i melji brašno, podigni natrag koprenu svoju, zagrni skute, otkrij noge i pregazi rijeke!
3 Neka je otkrivena sramota tvoja, neka se vidi golotinja tvoja! Osvetit ću se, i da nitko ne zaštiti Babilon!
4 Otkupitelj naš zove se Gospodin vojska, Svetac Izraelov.
5 Sjedi tiho i sakrij se u mrak, kćeri kaldejska, jer te ubuduće nitko više ne zove gospodaricom kraljevstvima.
6 Razgnjevio sam se na svoj narod, oskvrnuo sam svoju baštinu. Predao sam je tebi, ali joj se ti nisi smilovala. Na starca si stavljala preteški jaram svoj.
7 Mislila si: “Ostajem dovijeka, gospodarica sam zauvijek.” Nisi to primila k srcu, nisi pomišljala na svršetak svoj.
8 Sada čuj ovo, razvratnice, koja si sjedila bez brige, koja si mislila u svojem srcu: “Nema mi jednake, neću sjediti kao udovica i neću ostati bez djece!”
9 A to će oboje doći na tebe u jedan dan iznenada: gubitak djece i udovištvo! To će te stići u punoj mjeri svojoj zbog mnogobrojnih prijevara tvojih, zbog bezbroj zaklinjanja tvojih.
10 Osjećala si se sigurnom u zloći svojoj, mislila si: “Nitko me ne vidi.” Prevarilo te mudrovanje tvoje, znanje tvoje, mislila si u sebi ovako: “Nema mi više jednake.”
11 Ali ćete stići zlo koje ne možeš odbiti. Propast će te stići što je ne možeš zaklinjati. Najedanput će ti stići uništenje kojemu se nisi nadala.
12 Pa dođi ovamo sa svojim proklinjanjem, sa svojim bezbrojnim prijevarama što si ih činila od mladosti svoje; možda mogneš sebi pomoći, možda utjeraš strah u me.
13 Umorila si se od svojih mnogih vijećanja. Neka ustanu koji mjere nebo, koji promatraju zvijezde, koji proriču svakoga mjeseca mlađaka, da te izbave od onoga što će te stići.
14 Jest, oni će biti jednaki strnjici koju je spalio oganj. Oni ne mogu same sebe izbaviti iz plamena silnoga. Nije to ugalj, da se tko ogrije na njemu, niti ognjište da se sjedne uza njega.
15 Tako će biti onima, s kojima si se trudila i trgovala od mladosti svoje. Razbjeći će se svaki na svoju stranu, nitko ti neće pomoći.

48 Čujte ovo, vi od kuće Jakovljeve, koji se zovete imenom Izraelovim i iz vrela Judina izašli ste, koji se zaklinjete Imenom Gospodinovim i slavite Boga Izraelova, ali ne u istini i pravdi!
2 Oni se imenuju po svetom gradu i oslanjaju se na Boga Izraelova, komu je Ime Gospodin vojska.
3 Prijašnje sam davno već objavio, iz mojih je usta izišlo, ja sam to javio, brzo sam izvršio i dogodilo se.
4 Jer sam znao da si tvrdoglav, da je tvoja šija željezna žila i da ti je čelo od mjedi,
5 Zato sam ti već davno objavio, prije nego se još dogodilo, priopćio sam ti da ne rekneš: “Idol je moj izvršio, kip moj rezbareni, kip moj liveni to je zapovjedio.”
6 Čuo si, sad promotri sve, nećete li sad biti svjedoci moji? Od sada ti javljam novo i skriveno što nisi znao.
7 Sada se izvršuje, a ne davno. Ništa nisi o tomu čuo prije ovoga dana, da ne rekneš: “Znao sam to.”
8 Ne, ništa o tom nisi čuo ni znao, niti se prije bilo tvoje uho otvorilo, jer sam znao da si ti vrlo nevjeran i da su te nazvali otpadnikom od utrobe majčine.

9 Zbog svojega Imena sustežem još svoju srdžbu, zbog slave svoje svladavam se prema tebi, da te ne iskorijenim.
10 Evo, pretalio sam te, ali nisam našao srebra; prokušao sam te u talionici nevolje.
11 Zbog sebe, zbog sebe izvršio sam to, jer kako bi se bilo i oskvrnulo Ime moje? Časti svoje ne dajem nikom drugom.
12 Čuj me, Jakove, i Izraele, koga sam pozvao: Ja sam prvi, i ja posljednji.
13 Jer je moja ruka utemeljila zemlju i moja je desnica razapela nebesa. Pozvao sam ih i svi su zajedno tu stajali.
14 Skupite se svi i čujte! Tko je između njih objavio ovo: On, koga ljubi Gospodin, izvršit će volju njegovu na Babilonu i njegovu moć pokazati na Kaldejcima.
15 Ja, ja sam to objavio i pozvao ga, doveo sam ga ovamo, i on će svoj put sretno i dovršiti.
16 Pristupite k meni, čujte ovo! Od početka nisam govorio tajno. Otkako sam to započeo, bio sam kod toga. A sada me poslao Gospodin Bog s Duhom svojim.
17 Ovako govori Gospodin, tvoj Otkupitelj, Svetac Izraelov: Ja, Gospodin, tvoj Bog, jesam onaj koji te je učio da činiš što ti koristi, koji te je vodio putom kojim treba ići.
18 O, da si pazio na moje zapovijedi, onda bi mir tvoj bio kao rijeka, sreća tvoja kao valovi morski.
19 Onda bi plemena tvojega bilo kao pijeska i poroda tvojega tijela kao zrna njegovih: njihovo se ime ne bi zatrlo ni iskorijenilo ispred mene.
20 Idite iz Babilona, bježite iz Kaldejce! Glasno pjevajući objavljujte to, govorite, razglasujte do na kraj zemlje! Vičite: "Gospodin je otkupio svojega slugu Jakova!"
21 Nisu trpjeli žeđi kad ih je vodio preko pustinje, dao je da im iz hridine poteče voda. Hrid je rascijepio i vode su potekle.
22 "Nema mira bezbožnicima," govori Gospodin.

49 Poslušajte me, vi zemlje na moru! Pazite, vi narodi daljine: Gospodin me je pozvao od utrobe majčine, imenovao me je od utrobe majčine.
2 Učinio je moja usta da su kao oštar mač, držao me je u zaštiti svoje ruke, učinio me je da sam kao glatka strijela, sakrio me u tobolcu svojem.
3 On mi je rekao: "Ti, Izraele, moj si sluga, u kojem ću se proslaviti!"
4 A ja sam rekao: "Uzalud sam se onda trudio, snagu sam svoju badava potrošio. Ipak u Gospodina stoji moje pravo, u mojega Boga plaća moja."
5 A sada govori Gospodin, koji me je od utrobe majčine načinio svojim slugom, da mu privedem natrag Jakova, da skupim Izraela za njega. Proslavio sam se u očima Gospodinovim i moj Bog bio je meni jakost.
6 On doista je rekao: "Premalo je da si mi sluga, da se podignu plemena Jakovljeva, da se vrate otkupljeni Izraelovi. I zato te činim svjetlom neznabožaca, da budeš posrednik mojega spasenja do na kraj zemlje."
7 Ovako govori Gospodin, otkupitelj Izraelov, njegov Svetac, prezrenomu, od ljudi odbačenomu, slugi silnika: "Kraljevi će vidjeti i dignuti se. Vladari će pasti na koljena zbog Gospodina, koji je vjeran, zbog Sveca Izraelova, koji te je izabrao."
8 Ovako govori Gospodin: "U vrijeme milosti uslišao sam te, pomogao sam ti u dan spasenja. Čuvao sam te, učinio sam te posrednikom zavjeta za narod, da podigneš zemlju, da razdijeliš opustjelu baštinsku zemlju,
9 Da dovikneš sužnjima: 'Izađite!' Onima koji stanuju u mraku: "Dođite na svjetlo!" Odmah na putovima oni će pasti, svoju će pašu još naći po svim golim visinama.
10 Neće biti gladni ni žedni, neće ih pogađati jug ni sunce, jer će ih pratiti milosrdnik njihov i odmarat će ih na izvor-vodama.
11 Sve gore svoje pretvorit ću u putove. Visoke će biti ceste moje.
12 Gle, ovi dolaze izdaleka! Gle, oni od sjevera, od zapada i oni od zemlje sinimske!"
13 Kličite, nebesa! Veseli se, zemljo! Podvikujte gore, jer je Gospodin utješio svoj narod, smilovao se siromasima u njemu.
14 A ipak se tužio Sion: "Ostavio me je Gospodin. Zaboravi me Svemoćni."
15 Zaboravi li žena djetešce svoje, ne smiluje li se plodu svojega tijela? A da bi ga i zaboravila: Ja ne zaboravljam tebe!
16 Gle, na ruke sam te svoje zapisao, zidovi tvoji stoje mi uvijek pred očima.
17 Tvoja djeca hite ovamo, tvoji razoritelji i opustošitelji odlaze od tebe.
18 Podigni svoje oči unaokolo i vidi: svi se oni skupljaju i dolaze k tebi. Tako bio ja živ, govori Gospodin, svima njima ti ćeš se zaodjenuti kao nakitom, opasat ćeš se njima kao zaručnica.
19 Jer tvoje ruševine i pustoši i opustošena zemlja tvoja sada su pretijesne za stanovnike, i daleko borave oni koji su te žderali.
20 Jest, tvoji sinovi što su ti još ostali iz vremena kad si bila bez djece, vikat će glasno: "Pretijesan mi je prostor, napravi mjesto za mene da mogu stanovati!"
21 Onda ćeš se ti pitati: "Tko mi je ove rodio, kad sam ipak bila bez djece i neplodna, prognana i odbačena, tko ih je othranio? Bila sam ipak još ostala sama, a gdje su bili ovi?"
22 Ovako govori Gospodin Bog: "Evo, podižem svoju ruku za neznabošce, svoje zastave uzdižem za narode. U naručju donose oni tvoje sinove, i na plećima nose oni tvoje kćeri.
23 Tvoji su čuvari kraljevi, tvoje su dojilje kraljice, klanjaju ti se licem do zemlje i ljubiju prah tvojih nogu. Tako ćeš spoznati da ja, Gospodin, jesam onaj koji neda da se posrame oni, koji se uzdaju u njega."
24 Otima li se jakomu plijen, ugrabi li se silniku rob?
25 Jest! Ovako govori Gospodin: "I jakomu otet će se plijen, i silniku ugrabit će se rob, jer ću se boriti s protivnicima tvojim, izbavit ću tvoju djecu.
26 Mučiteljima tvojim dajem da jedu svoje vlastito meso. Opit će se svojom krvlju kao novim vinom. Onda će svaki narod spoznati, da ja, Gospodin, jesam tvoj Izbavitelj, tvoj Otkupitelj, Svemoćni Bog Jakovljev."

50 Ovako govori Gospodin: "Gdje je raspusna knjiga vaše majke, kojom bih je ja otpustio? Ili tko je od vjerovnika mojih komu bih vas prodao? Zbog zlodjela prodali ste se sami, i zbog bezakonja vaših bila je opustošena majka vaša.
2 Zašto sam ja došao sam, a nikoga nije bilo ovdje, zašto ja zovnuo, a nitko se nije odazvao? Da nije prekratka moja ruka za otkupljenje? Ili nema u mene snage za izbavljenje? Gle, karanjem svojim isušujem more, obraćam rijeke u pustinju. Ribe u njima gnjiju zbog nestašice vode i pomru od žeđi.
3 Odijevam nebesa u žalost, zaogrćem ga halji-

nom pokorničkom."
4 Jezik učenika dao mi je Gospodin Bog, da navješćujem, da nagovorom krijepim umorne. On budi svako jutro, budi mi uho da slušam kao učenik.
5 Gospodin Bog otvorio mi je uho, a ja se nisam protivio, nisam odstupio natrag.
6 Leđa svoja podmetao sam onima koji su me udarali, obraze svoje onima koji su me pljuskali, nisam skrivao svojega lica od poruge i pljuvanja.
7 A Gospodin Bog mi je pomagao, zato se nisam osramotio. Zato sam učinio svoje lice tvrdim kao kremen, i znam da se neću posramiti.
8 Koji mi pribavlja pravo, blizu je. Tko će se pravdati sa mnom? Istupamo zajedno, tko je protivnik moj u parnici, neka pristupi k meni?
9 Gle, Gospodin Bog mi pomaže, tko će me krivim proglasiti? Gle, svi se oni raspadaju kao haljine, moljci će ih izjesti.
10 Tko se među vama boji Gospodina, taj sluša njegov glasa sluge, taj je išao po mraku i bez svijetla, ali se uzdao u Ime Gospodinovo, oslanjao se na svojega Boga.
11 Gle, vi ste svi ljudi koji raspirujete oganj, ognjene strijele stavljate u plamenove. Uđite u žar ognja svojega, u ognjene strijele što ste stavili u plamenove! Iz moje ruke dogodit će vam se ovo: u mukama ćete ležati.

51 Poslušajte me, koji težite za spasenjem, koji tražite Gospodina! Pogledajte hridinu iz koje ste isječeni, i jamu duboku iz koje ste iskopani!
2 Pogledajte Abrahama, svojega oca, i Saru, koja vas je rodila! Sam je bio kad sam ga pozvao. Blagoslovio sam ga i umnožio ga.
3 Jest, Gospodin će se smilovati Sionu, utješit će sve njegove ruševine. Pustinju će njegovu pretvoriti u zemlju raskošnu, pustinju njegovu u vrt Gospodinov. U njemu će se nalaziti radost i veselje, hvalospjev i gromka pjesma.
4 Poslušaj me, moj narode, čujte me, moja braćo, jer pouka izlazi od mene. Svoj zakon postavljam kao svjetlo narodima.
5 Blizu je moja pravenost, moje spasenje je izašlo, i moja snaga će suditi narodima, čekaju me zemlje na moru, uzdaju se u mišicu moju.
6 Podignite gore k nebu svoje oči i pogledajte dolje na zemlju, jer će nebo iščeznuti kao dim, kao haljina zemlja će se raspasti. Kao mušice umiru njezini stanovnici, a moja će pomoć ostati zauvijek i spasenju mojemu nema nikada kraja.
7 Poslušajte me koji težite za spasenjem, ti narode, u kojem prebiva moj zakon! Ne bojte se poruge ljudske, psovanja njihova se ne strašite!
8 Jer će ih moljac izjesti kao haljinu, kao vunu crv će ih izgristi, a moje spasenje će ostati zauvijek, i moje spasenje od naraštaja do naraštaja.
9 Digni se, digni se! Naoružaj se jakošću, mišico Gospodinova! Digni se kao u dane davnine, za naraštaje što su prošli! Nisi li ti sasjekla Rahaba, probola zmaja?
10 Nisi li ti isušila more, vode bezdana velikoga? Od dubina morskih načinila put da prođu otkupljeni?
11 Oslobođeni Gospodinovi vraćaju se i dolaze pjevajući u Sion. Na glavi njihovoj sja radost vječna, njihov je dio radost i veselje, nestalo je brige i uzdisanja.
12 Ja, ja sam koji vas tješim. Tko si ti da se bojiš smrtnih ljudi, djece čovječje što iščeznu kao trava?
13 Da si zaboravio Gospodina, koji te je stvorio, koji je razapeo nebo i osnovao zemlju. Da stalno dršćeš, svaki čas pred gnjevom tlačitelja, koji je išao za tim da te upropasti, a gdje je sada gnjev tlačitelja?
14 Doskora će se osloboditi sužanj svojih okova. Ne umire on, ne ide u svijet mrtvih, dalje ne trpi oskudicu kruha.
15 Jer sam ja Gospodin, tvoj Bog, koji pokreće more da valovi njegovi buče, Gospodin vojska njegovo je Ime.
16 Ja sam stavio u tvoja usta svoje riječi. Ja sam te sakrio u zaštiti svoje ruke, ja, koji sam stvorio nebo, utemeljio zemlju, rekao Sionu: "Ti si moj narod."
17 Digni se, digni se, ustani, Jeruzaleme! Ti si pio iz ruke Gospodinove čašu gnjeva njegova, čašu si ljutu iskapio.
18 Od sve djece koju je rodio, nijedno ga nije vodilo. Od sve djece koju je othranio, nijedno ga nije uzelo za ruku.
19 Dvoje te je pogodilo—tko da te požali? Pustoš i rasip, glad i mač—tko bi te mogao utješiti?
20 Djeca su tvoja ležala nemoćna na krajevima svih ulica, kao gazele u mreži, puna gnjeva Gospodinova i karanja tvojega Boga.
21 Zato ipak čuj ovo, ti nevoljni, ti pijani, ali ne od vina!
22 Ovako govori Gospodin, Gospodin tvoj Bog, koji pravicu pribavlja svojem narodu: Evo uzimam iz ruke čašu ljutu, času mojega gnjeva: nećeš je od sada piti.
23 Dajem je u ruku tlačiteljima tvojim, koji su ti govorili: "Lezi da prijeđemo preko tebe!" I ti si leđa svoja načinio da budu tlo, da budu ulica onima, koji su koračali po njima.

52 Ustani, ustani, odjeni se u svoju snagu, o Sione! Odjeni sjajne svoje haljine, o Jeruzaleme, grade sveti, jer ni jedan, neobrezan i nečist neće više ući u tebe.
2 Otresi prah sa sebe! Ustani, zarobljena družino o Jeruzaleme! Skini okove s vrata svojega, o zarobljena kćeri sionska!
3 Jer ovako govori Gospodin: "Badava su vas prodali, pa ćete se i bez novaca iskupiti."
4 Jer ovako govori Gospodin Bog: "Najprije siđe moj narod u Egipat da boravi ondje u stranom svijetu. Onda ga Asirija pritisnu bez razloga.
5 A sada, govori Gospodin, što moram ovdje još činiti? Jer je moj narod zarobljen badava. Gospodari se njegovi hvale, govori Gospodin. Neprestano, svaki čas huli se na Ime moje.
6 Zato će moj narod spoznati Ime moje. Zato će spoznati u onaj dan da sam ja, koji govori: 'Gle, to sam ja.' "
7 Kako su krasne na gorama noge onoga koji donosi Radosnu vijest, oglašuje mir, koji donosi vijest dobra, oglašuje spasenje, koji govori Sionu: "tvoj Bog kraljuje."
8 Čuj, stražari tvoji podižu glas, svi kliču, jer okom u oko vide puni radosti povratak Gospodinov u Sion.
9 Kličite u sav glas, ruševine Jeruzalema, jer Gospodin tješi svoj narod. On otkupljuje Jeruzalem.
10 Gospodin je pokazao svetu mišicu svoju pred očima svih naroda. Svi krajevi zemlje gledaju spasenje našega Boga.
11 Odlazite, izađite odatle, ne dotičite se ničega nečista! Izađite iz područja njihova, očistite se, koji nosite posuđe Gospodinovo!
12 Jer ne trebate izići u hitnji da se odatle uklonite bježeći, jer pred vama ide Gospodin, i vaše je zapleće Bog Izraelov.
13 Gle, uspjet će moj sluga, popet će se, uzdignut

će se, bit će silno uzvišen.
14 Kako su se mnogi pretrašiti nad tobom—jer je
neljudski bio iznakažen njegov izgled; njegov lik
nije više bio sličan čovječjemu.
15 Tako će on začuditi mnoge narode. Kraljevi će
pred njim zatisnuti svoja usta kad vide što im se još
nikada nije pripovjedilo, kad čuju što nisu još ni-
kada slušali.

53 Tko je povjerovao vijesti našoj, komu se
otkrila mišica Gospodinova?
2 Tako je izrastao pred njim kao mladica, kao kori-
jen iz suhe zemlje. Nema obličja na njemu, nema
ljepote da bismo ga gledali i nema izgleda da
bismo našli ugodnosti na njemu.
3 Prezren je bio, posljednji od ljudi, čovjek bolova,
priučen patnjama, kao jedan od koga čovjek zak-
lanja svoje lice, tako je bio prezren i nismo ga cije-
nili.
4 A on je nosio patnje naše, žalosti je naše uzeo na
se, mi smo ga držali bijenim, pogođenim od Boga
i mučenim.
5 Ali je on bio ranjen za naše grijehe, prebijen za
naša zlodjela. Za naše spasenje ležala je kazna na
njemu, modricama njegovim mi smo ozdravljeni.
6 Svi smo mi kao ovce lutali naokolo. Svaki je išao
svojim vlastitim putom. A Gospodin je stavio na
njega grijehe i zlodjela svih nas.
7 Bio je zlostavljen, a on se predao dragovoljno,
nije otvorio svojih usta kao janje koje se vodi na
klanje. Kao ovca—nijema pred onima koji je
strižu—nije otvorio svojih usta.
8 Iz tjeskobe i suda bio je uzet, i tko da iskaže sud-
binu njegovu. Bio je istrgnut iz zemlje živih i za
opačine mojega naroda bio je na smrt pogođen.
9 Odredili su mu grob uz zločince, a uz bogatoga
bio je iza smrti, jer nije počinio nepravdu i nije se
našla prijevara u njegovim ustima.
10 Ali je Gospodinu bila volja da ga stavi na muke.
Kad se sam žrtvuje kao žrtva za grijeh, vidjet će
potomke, dugo će živjeti i volja će se Gospodinova
ispuniti po njemu.
11 Od truda svoje duše on će vidjeti svjetlost. Svo-
jim spoznanjem moj će pravedni sluga mnoge
opravdati, jer će on uzeti na sebe njihova zlodjela.
12 Zato ću mu dati mnoge kao dio, mnogobrojne
će on prisvojiti zato jer je dao svoj život na smrt i bio
ubrojen među zločince, i nosio grijehe mnogih, i
molio se za zločince.

54 Pjevaj, o nerotkinjo, koja nisi rađala! Pokli-
kni pjevanjem, koja nisi znala za muke po-
rođaja, jer će osamljena imati više djece negoli
udana, govori Gospodin.
2 Raširi prostor svojem šatoru, neka se razastru
zavjese stanova tvojih i da se ne škrtari! Produži
svoju šatorsku užad i tvrdo zabij kolčiće!
3 Jer ćeš se nadesno i nalijevo rasprostraniti. Ci-
jele narode uzima tvoje pleme u posjed i naseljava
puste gradove.
4 Ne boj se jer se nećeš osramotiti! Ne stidi se jer
se ne trebaš zacrvenjeti, jer ćeš zaboraviti
sramotu mladosti svoje i prijekora udovištva svoje-
ga nećeš se više sjećati.
5 Jer tvoj muž jest tvoj Stvoritelj, Gospodin vojska
ime je njegovo, i tvoj Otkupitelj jest Svetac Izra-
elov, Bog cijele zemlje, tako se on zove.
6 Jer kao ženu ostavljenu u srcu ožalošćenu, tako
te zove natrag Gospodin. Može li se pogrditi žena
mladosti, govori tvoj Bog.
7 Ostavio sam te samo za kratko vrijeme, ali sam te
s velikim milosrđem vodio kući.
8 U provali gnjeva sakrio sam samo za čas svoje
lice od tebe, ali se u vječnoj milosti smilujem tebi,
govori tvoj Otkupitelj, Gospodin.
9 Jer kao kod potopa Noina sad ću to držati: kao što
sam se zakleo: Nikada više neće potop Noin
poplaviti zemlju tako se i zaklinjem da se neću više
gnjeviti na tebe, niti ću te karati.
10 Ako se i gore pomaknu i bregovi se tresu, opet
se ljubav moja neće odmaknuti od tebe i zavjet
mojega spasenja neće se ukloniti, govori Gospo-
din, tvoj milosrdnik.
11 Nevoljnice, burom raščupana, utjehe lišena!
Evo, ja namještam tvoje kamenje na smaragdu i
tvoje temelje na safirima.
12 Gradim tvoja kruništa od rubina, tvoja vrata od
kristala i tvoju ogradu od dragoga kamenja.
13 Sva su tvoja djeca učenici Gospodinov i velik je
mir djece tvoje.
14 Na pravednosti bit ćeš osnovana. Daleko ćeš
biti od svake tjeskobe, jer se više nemaš čega bo-
jati, nećeš imati straha, jer ti se on više ne prib-
ližuje.
15 Gle, bit će ih koji će se skupljati na tebe, ali to
neće biti od mene. Tko napadne na tebe, na tebi će
pasti.
16 Gle, ja sam stvorio kovača koji raspaljuje ug-
ljevlje i pravi oružje po svojoj volji, ja sam stvorio i
kvaritelja da uništava.
17 Nikakvo oružje što se kuje protiv tebe neće
ništa napraviti. Svaki jezik koji se podigne na tebe
na sudu dokazat ćeš krivim. To je baština Gospo-
dinovih sluga i pravednost je njihova od mene,
govori Gospodin.

55 Ustanite svi žedni, dođite na vodu koji ne-
mate novaca, dođite, kupujte žita i jedite!
Dođite, kupujte vina i mlijeka bez novaca i bez pla-
ćanja!
2 Zašto izdajete svoje novce na ono što nije za
jesti, i rad koji nikad ne zadovoljava? Slušajte me,
pa ćete jesti što je dobro i duša će se vaša pretili-
nom okrijepiti!
3 Prignite svoje uho i dođite k meni, poslušajte i
duša će vaša živjeti! Napravit ću s vama vječni
zavjet—nenarušivo obećanje milosti Davidu.
4 Evo, dao sam ga za svjedoka narodima, za vođu
i vladara narodima.
5 Evo, zvat ćeš narode, koje ne poznaje, a narodi
koji te ne poznaju dolaze k tebi zbog Gospodina,
tvojega Boga, i zbog Sveca Izraelova, jer te je on
proslavio.
6 Tražite Gospodina dok se može naći, zovite ga
dok je još blizu!
7 Neka bezbožnik ostavi svoj put, nepravednik
misli svoje i neka se vrati Gospodinu i smilovat će
mu se On; našem Bogu, jer će mnogo oprostiti!
8 Jer misli moje nisu vaše misli i putovi vaši nisu
moji putovi, govori Gospodin.
9 Ne, kako je nebo visoko nad zemljom, tako su
moji putovi visoko nad vašim putovima i misli moje
nad vašim mislima.
10 Jer kako padaju kiša i snijeg s neba i ne vraćaju
se onamo dok nisu zemlju natopili i oplodili i zaze-
lenili da daje sjemena sijaču i kruha onomu koji
jede.
11 Tako je i s mojom riječi, koja izlazi iz mojih usta:
ne vraća se k meni prazna, nego će izvršiti što sam
htio, i uspjet će u onomu za što sam je poslao.
12 Jer ćete s veseljem izići i u miru biti vođeni. Gore
i bregovi klicat će pred vama i sva će stabla poljska
pljeskati svojim rukama.
13 Mjesto trnja čempresi će rasti, mjesto kopriva

niknut će mirte. To će biti Gospodinu u slavu, znak
što nikada neće nestati.

56 Ovako govori Gospodin: Čuvajte pravicu i
uspostavite pravednost, jer je moje spase-
nje blizu; da dođe i pravednost moja da se otkrije.
2 Blagoslovljen je čovjek koji tako čini i sin čovječji
koji se drži toga: koji drži Subotnji dan i ne oskvrn-
juje ga, čuva svoju ruku da ne učini ništa zlo!
3 Neka ne govori došljak koji pristane uz Gospodi-
na: "Gospodin će me odstraniti iz svojega naroda."
Neka ne govori uškopljenik: "Ah, ja sam samo
suho drvo!"
4 Jer ovako govori Gospodin: Uškopljenicima koji
drže moje Subotnje dane i to biraju što je meni
ugodno i drže se mojega zavjeta,
5 njima dajem u svojoj kući i među zidovima svojim
mjesto i ime koje je bolje nego ono od sinova i kćeri.
Ime vječno dajem im, koje se nikada ne zatire.
6 A došljake koji pristanu uz Gospodina da mu
služe, da ljube Ime Gospodinovo i da budu njego-
ve sluge, sve koji drže Subotnji dan i ne oskvrne ga
i drže se mojega zavjeta.
7 Njih ću dovesti k svojoj svetoj gori i razveseliti ih
u svojoj molitvenoj kući. Njihove žrtve njihove
paljenice i njihove žrtve zaklanice ugodne su na
mojem žrtveniku, jer će se moja kuća zvati kuća
molitve za sve narode.
8 Govori Gospodin Bog, koji skuplja prognanike
Izraelove: Još više skupljam k onima koje sam već
skupio od njega.
9 Sve poljske životinje, dođite da jedete, sve šum-
ske životinje!
10 Stražari su njegovi slijepi, svi oni ništa ne za-
pažaju, svi su psi nijemi, ne mogu lajati, drijemaju,
leže i najdraže im je spavati.
11 Psi su proždrljivi, ne znaju za sitost. Pastiri su
koji ne pokazuju razbora. Svi idu svojim vlastitim
putom, svaki za svojom korišću, jedan kao drugi.
12 "Dođite, donijet ću vina, napit ćemo se žestoka
pića! Sutra neka bude kao danas, sjajno preko
mjere!"

57 Pravednik gine i nitko ne mari za to; pobož-
niku se ljudi uklanjaju i nitko ne shvaća da
se od zloće uklanja pravednik.
2 On ulazi u mir, počine na svojoj postelji svaki koji
je hodio pravim putom.
3 A vi pristupite ovamo, sinovi vračara, rod preljub-
nice i bludnice!
4 Komu se vi rugate, na koga razvaljujete usta i
plazite jezik? Niste li djeca grijeha, leglo laži?
5 Koji se raspaljujete za bogovima, pod svakim
zelenim stablom, koji u dolinama koljete svoju
djecu pod kamenim vrletima.
6 Tvoj je dio na glatku kamenu u dolini potočnoj.
Upravo to je najdraže mjesto tvoje i njima si izli-
jevao naljev, prinosio dar. Zar ću se time zado-
voljiti?
7 Na svakoj gori visokoj i uzvišenoj postavio si bo-
ravište svoje i ondje si se penjao da prineseš žrtvu
zaklanicu.
8 Iza vrata i dovrataka stavio si spomen svoj, meni
nevjeran, otkrio si boravište svoje i uzašao u
njega, raširio si ga, nešto si od njih sebi zadržao,
volio si općenje s njima, zlo si vidio.
9 Išao si k Moleku s uljem i uzimao si sobom mnoge
mirise. Slao si daleko glasnike svoje i pregibao si
se sve do podzemnoga svijeta.
10 Mnogim putovanjima svojim umorio si se, ali
nisi rekao: "Bilo je uzalud." Još si osjećao život u
svojim udovima, i zato nisi sustao.
11 Koga si se prestrašio i koga si se pobojao da si
postao nevjeran, da nisi na mene mislio i za mene
nisi mario? Zar ne, jer sam ja šutio i to od davnnoga
vremena, zato li me se nisi više bojao?
12 Ali ja ću objaviti kako je s tvojom pravednošću i
s tvojim djelima koja ti neće koristiti ništa.
13 Kad onda zavikneš, neka te izbave tvoje hrpe
idola! Ali će ih sve odnijeti vjetar i jedan će ih dah
otpuhnuti, a tko se u me uzda, baštinit će zemlju,
zaposjednut će moju svetu goru."
14 Onda će se reći: "Napravite put! Napravite put!
Poravnajte put! Uklonite svaku smetnju s puta
mojega naroda!"
15 Jer ovako govori Visoki, Uzvišeni, koji vječno
stoluje i zove se Svetac: U visini, u Svetom mjestu
prebivam, ali i kod poniznoga i skrušenoga, da
nanovo oživim duh skrušenomu i nanovo okri-
jepim srce slomljenomu.
16 Jer se neću zauvijek svađati i neću se stalno
gnjeviti. Inače ginu preda mnom duh i duše što
sam ih stvorio.
17 Zbog griješne lakomosti njegove gnjevio sam
se na narod i udarao ga: sakrio bih se i srdio, a on
se odmetnuo putom svojega srca.
18 Vidio sam njegove putove, ali ću ga ozdraviti i
voditi i dat ću utjehu njegovima koji trpe.
19 Taj sam koji dajem obećanje: mir, mir dalekima
i blizima, govori Gospodin, ja ću ih ozdraviti.
20 A bezbožnici su kao more uzburkano, koje se
ne može umiriti, i čija voda izbacuje mulj i blato.
21 Nema mira bezbožnicima, govori moj Bog.

58 Viči iz puna grla, ne susteži se, podigni svoj
glas kao truba! Objavi mojem narodu grijeh
njegov, kući Jakovljevoj opačine njezine!
2 Pitaju me dan na dan i rado bi htjeli doznati moje
putove. Kao narod koji čini pravednost i ne odmiče
se od pravde svojega Boga, tako oni traže od
mene pravedne presude, navaljuju na objavljenje
Božje.
3 "Zašto postimo,' govore, 'a ti to ne vidiš, trapimo
se, a ti to ne primjećuješ?' Eto, u dan kad postite,
idete za poslovima svojim i radite sav svoj posao."
4 Eto, postite da se svađate i tučete, da udarate
šakom opakom. Nemojte dalje tako postiti kao
sada, da se čuje glas vaš u visini nebeskoj!
5 Zar je to post koji mi je po volji, dan kada se trapi
čovjek? Da objesi svoju glavu kao rogoz i da pros-
tire poda se kostrijet i pepeo? Zar ćeš to zvati pos-
tom i danom ugodnim Gospodinu?
6 Nije li ovo post koji volim: da razvežeš sveze
nepravedne, da odriješiš remene ropstva, da
pustiš na slobodu zarobljenike i slomiš svaki
jaram?
7 Nije li u tom da lomiš svoj kruh gladnomu i primaš
u svoju kuću bijedne beskućnike? Kad vidiš koga
napola gola, trebaš ga zaodjeti i ne ukloniti se svo-
jem rodu po krvi.
8 Onda zasja svjetlo tvoje kao zora, zdravlje tvoje
brzo procvate, opravdanje tvoje ide pred tobom,
sjaj Gospodinov zapleće je tvoje.
9 Ako onda zovneš, daje ti odgovor Gospodin. Ako
vikneš za pomoć, on će reći: Evo me. Ako izbaciš
iz svoje sredine jaram, pruženi prst i prijevarno go-
vorenje
10 I gladnomu ponudiš što imaš i nasitiš nevoljni-
ka, onda zasja svjetlo tvoje u tami i mrak će tvoj biti
jasan kao u podne.
11 Uvijek će te voditi Gospodin, pa i u suši dušu će
ti krijepiti. Tvoje kosti on jača, i ti si kao vrt dobro
zaljeven, kao izvor kojemu voda ne presuši nika-
da.

12 Prastare ruševine sazidaju tvoji, temelje prošlih
naraštaja ti opet podižeš. Nazvat će te zidarom pu-
kotina, obnoviteljem ulica za naselje.
13 Ako svoju nogu na Subotnji dan zaustaviš tako
da na sveti dan moj ne obavljaš svojih poslova i
Subotnji dan prozoveš milinom, a sveti dan Gos-
podinov poštovanja dostojnim i s tim ga slaviš, da
na njemu ne činiš svojih putova i ne obavljaš svojih
poslova i ne govoriš za svoje stvari;
14 onda ćeš se veseliti u Gospodinu, i ja ću te iz-
vesti na visine zemaljske i dat ću ti da uživaš baš-
tinu svojega oca Jakova, jer su to obećala usta
Gospodinova.

59 Gle, nije prekratka ruka Gospodinova da po-
mogne, nije gluho njegovo uho da čuje.
2 Ne, vaša zlodjela rastavljaju vas s Bogom vašim,
vaši grijesi zaklonili su njegovo lice od vas da ne
čuje.
3 Jer su vaše ruke onečišćene krvlju, prsti vaši
krivnjom zlodjela, usne vaše govore laž, jezik vaš
govori krivo.
4 Nitko ne traži pravedno sud, nitko se pošteno ne
pravda. Oslanjaju se na prijevaru i govore laž, za-
činju nevolju i rađaju zlodjela.
5 Nose jaja gujina i paučinu tkaju. Tko pojede jaja
njihova, taj mora umrijeti, zgnječi li se jedno, izleže
se guja ljutica.
6 Tkanina njihova ne valja za haljine, tkanjem nji-
hovim ne može se pokriti. Djela su njihova djela zla
i u rukama je njihovim nasilje.
7 Noge njihove trče na zlo i brze su na prolijevanje
nedužne krvi. Misli su njihove misli zle, a putovi su
njihovi pustoš i razor.
8 Za put mira ne znaju oni, nema pravice na kol-
otečinama njihovim. Sami idu samo krivim sta-
zama i tko god ide po njima, ne zna za mir.
9 Zato je sud daleko od nas i spasenje ne dolazi do
nas. Čekamo svjetlost, ali gle, tmina je bijeli dan,
ali putujemo po mraku.
10 Kao slijepci pipamo zid, tumaramo okolo kao da
nemamo očiju. Spotičemo se u po bijela dana kao
u sumračje i zdravi—slični smo mrtvima.
11 Mumljamo svi kao medvjedi i gučemo nepre-
stano kao grlice. Čekamo sud, a on ne dolazi, spa-
senje, a ono je daleko od nas,
12 Jer je velik broj naših grijeha pred tobom.
Opačine naše svjedoče protiv nas, jer smo svjesni
svojih grijeha i znamo prijestupe svoje:
13 vjerolomstvo i nijekanje Gospodina,
odstupanje od svojega Boga, govor o nasilju i nep-
okorstvu, izmišljanje i iznošenje riječi lažnih.
14 Tako je pravica potisnuta, a pravednost stoji
daleko, jer istina opada na trgu, poštenje ne može
proći.
15 Tako mora nestati istine, i tko se uklanja od zla,
nema ga. Gospodin je to vidio i bilo mu je vrlo ne-
milo što više nije bilo pravice.
16 I vidio da nema čovjeka i začudio se, da nitko
nije posredovao. Onda mu je pomogla njegova
vlastita mišica i pravednost je njegova poduprla
njega.
17 Odjenuo je pravednost kao oklop i kacigu pob-
jede je stavio na glavu. Odjenuo je kao haljine
odjeću osvete i zaogrnuo se gnjevom kao ogrta-
čem.
18 Po njihovim djelima, on će uzvratiti: svojim pro-
tivnicima gnjev, svojom neprijateljima osvetu, i
zemljama primorskim on će vratiti.
19 Onda će se na zapadu bojati Imena Gospodi-
nova i na istoku slave njegove, jer će kao mirna
rijeka doći on koga će goniti Duh Gospodinov.
20 Ali će za Sion doći kao Otkupitelj, za one koji su
se u Jakovu odvratili od grijeha, govori Gospodin.
21 Moj je zavjet s njima ovaj, govori Gospodin: Moj
duh koji počiva na tebi i moje riječi što sam ih stavio
tebi u usta, neka ne izađu iz usta tvojih, niti iz usta
djece tvoje, niti iz usta unučadi tvoje, govori Go-
spodin, od sada zauvijek!

60 Ustani, svijetli se, jer je došla tvoja svjetlost.
Slava Gospodinova sja nad tobom.
2 Jer evo: tmina pokriva zemlju i mrak narode, ali
nad tobom sja Gospodin. Nad tobom svijetli njego-
va slava.
3 Narodi putuju k tvojem svjetlu i kraljevi k sjaju koji
sja nad tobom.
4 Podigni pogled svoj unaokolo i vidi svi su se
skupili i dolaze k tebi. Tvoji sinovi dolaze izdaleka,
a tvoje kćeri će se odgajati u tvojem naručju.
5 Onda ćeš ti, kad to vidiš, zasjati od radosti, tvoje
će srce zadrhtati i raširiti se, jer k tebi dolazi bogat-
stvo mora, blago naroda pritječe k tebi.
6 Mnoštvo deva prekrilit će te, mlade deve iz Mid-
jana i Efe. Svi oni dolaze iz Sabe. Zlato i miomirisni
kâd donijet će i radosno će se navješćivati slavna
djela Gospodinova.
7 Sva stada kedarska skupit će se za te. Ovnovi
nebajotski stajat će ti na službi. Na žrtvenik se moj
oni prinose da mi se ugodi. Kuću slave svoje učinit
ću još sjajnijom.
8 Tko su oni što lete kao oblak, kao golubovi k svo-
jim krletkama?
9 Jest, mene čekaju zemlje na moru. Lađe taršiške
plove naprijed da dovezu tvoju djecu izdaleka, za-
jedno sa srebrom i zlatom njihovim, za Ime Gospo-
dina, tvojega Boga, i za Sveca Izraelova, jer te on
hoće proslaviti.
10 Ljudi iz tuđe zemlje zidaju tvoje zidove i njihovi
kraljevi stoje ti na službu, jer ako sam te u svojem
gnjevu i udario, ipak sam se smilovao tebi u svojoj
milosti.
11 Tvoja vrata stoje uvijek otvorena. Ne zatvaraju
se danju i noću da se dovedu u te blago naroda i
vode njihove, kraljevi.
12 A narod i kraljevstvo što ti neće služiti, propast
će; takvi će se narodi sasvim zatrti.
13 Krasna stabla Lebanona tebi će se donijeti:
čempresi, brijestovi i jele da ukrase mjesto svetišta
mojega i da počaste podnožje mojih nogu.
14 Dubuko sagnuti dolaze k tebi sinovi tlačitelja
tvojih. Preziratelji tvoji padaju ti svi pred noge. Zvat
će te gradom Gospodinovim, Sionom Sveca Izra-
elova.
15 Kao nagradu za ono što si bio ostavljen i mržen,
tako da te nije nitko pohađao, činim te vječnim
ponosom, milinom svih naraštaja.
16 I sisat ćeš mlijeko naroda i hranit ćeš se na
prsima kraljeva. Spoznat ćeš da sam ja Gospodin,
tvoj Izbavitelj, i tvoj Otkupitelj, Svemoćni Bog Ja-
kovljev.
17 Mjesto mjedi donosim zlato, mjesto željeza do-
nosim srebro, mjesto drva mjed i mjesto kamenja
željezo. Za vladarstvo tvoje učinit ću mir, za tvo-
jega gospodara pravednost.
18 O nasilju se neće ubuduće čuti u tvojoj zemlji, ni
o pustošenju i razaranju u tvojim međama. Zidove
svoje zvat ćeš spasenjem, svoja vrata slavom.
19 Neće ti više služiti danju sunce kao svjetlo, niti
će ti sjaj mjeseca sjati: ne, Gospodin će ti biti vje-
čnim svjetlom i tvoj Bog sjajnim ukrasom tvojim.
20 Neće više zalaziti sunce tvoje, niti će iščeznuti
mjesec tvoj, jer će ti Gospodin postati vječnim
svjetlom, i pri kraju su dani tvoje žalosti.

21 Narod će se tvoj sastojati od samih pravednika.
Oni će zauvijek posjedovati zemlju, mladicu koju
sam posadio, djelo mojih ruku na moju slavu.
22 Najmanji će postati plemenom, najneznatniji
jakim narodom. Ja, Gospodin, brzo ću to izvesti u
svoje vrijeme.

61 Duh Gospodina Boga počiva na meni, jer me
pomazao Gospodin, poslao me da donesem
siromašnima Radosnu vijest. On me je poslao da
ozdravim slomljena srca, da navijestim zarob-
ljenima slobodu, otvorenje tamnice okovanima,
2 da proglasim godinu milosti Gospodinove i dan
osvete našega Boga, da utješim sve žalosne,
3 da žalosnima u Sionu kao dar dadem na glavu
nakit mjesto pepela, ulje radosti mjesto odjeće
žalosti, hvalospjev mjesto strašljivosti. Stabla pra-
vednosti zvat će se oni, nasad Gospodinov na
njegovu slavu.
4 Oni će sazidati prastara mjesta razorena, podig-
nut će opet što je bilo opustošeno u vrijeme prao-
taca. Obnovit će gradove puste što su ležali
porušeni kroz mnoge naraštaje.
5 Stranci se postavljaju za pastire vaših stada,
došljaci su vaši poljodjelci i vaši vinogradari.
6 A vi ćete se zvati svećenici Gospodinov, sluge
našega Boga nazivat će vas. Uživat ćete dobra na-
roda i hvalit ćete se bogatstvom njihovim.
7 Sramota će se dvostruko nadoknaditi. Mjesto
sramote oni će pjevati nad sudbinom svojom.
Tako će dobiti dvostruki posjed u njihovoj zemlji.
Imat će vječnu radost.
8 Jer ja, Gospodin, ljubim pravicu, mrzim bez-
božnu otimačinu. Tako ću im vjerno dati plaću i
vječni zavjet učinit ću s njima.
9 Njihovi potomci bit će poznati među
neznabošcima, naraštaji njihovi među narodima.
Tko ih god vidi, prepoznat će: oni su naraštaj koji je
blagoslovio Gospodin.
10 Glasno ću se veseliti u Gospodinu. Duša se
moja raduje u mojemu Bogu, jer me je odjenuo u
haljinu spasenja, zaogrnuo me ogrtačem praved-
nosti kao zaručnika koji sebi svečano namješta na
glavu nakit, kao zaručnicu koja na sebe stavlja
svoj ures.
11 Jer kao što iz zemlje raste bilje i u vrtu niče što se
posije, tako će Gospodin Bog učiniti da nikne pra-
vednost i slava pred očima svih naroda.

62 Zbog Siona ne smijem šutjeti, zbog Jeruza-
lema ne smijem mirovati dok opravdanje
njegovo ne iziđe kao svjetlost i njegovo spasenje
kao goruća zublja.
2 I narodi će vidjeti opravdanje tvoje i svi kraljevi
tvoju slavu, i nazvat ćeš se novim imenom što će
ga odrediti usta Gospodinova.
3 Onda ćeš biti sjajna kruna u ruci Gospodinovoj i
kraljevski zlatni vijenac u ruci svojega Boga.
4 Nećeš se više zvati Ostavljena, niti će se zemlja
tvoja zvati Pustinja, nego ćeš se zvati Milina moja
a zemlja tvoja Udana jer ćeš omiljeti Gospodinu, i
zemlju će tvoju On uzeti za ženu.
5 Jer kao što se mladić ženi s djevicom, tako tebe
uzimaju u posjed tvoja djeca. I kako se zaručnik
raduje zaručnici, tako se tebi raduje tvoj Bog.
6 Na zidovima tvojim, o Jeruzaleme, namjestio
sam stražare; cijeli dan i svu noć neće oni ušutjeti
ni za tren. Vi, koji se sjećate Gospodina, ne šutite!
7 Ne dajite mu mira dok ne uspostavi Jeruzalem i
nije učinio ga slavom na zemlji!
8 Zakleo se Gospodin svojom desnicom i svojom
jakom mišicom: Neću više nikad dati žita tvojega
tvojim neprijateljima za hranu, i stranci neće više
piti vina tvojega oko kojega si se trudio.
9 Ne, tko je žeo zrno, neka ga jede i pritom Gospo-
dina hvali! I tko je unio vino, neka ga i pije u svetim
trijemovima mojim!
10 Prođite, prođite kroz vrata, napravite put nar-
odu! Sagradite, sagradite cestu, uklonite s nje ka-
menje, podignite zastavu narodima!
11 Evo, Gospodin oglasuje do na kraj zemlje: Re-
cite kćeri sionskoj: “Evo, tvoj Spasitelj dolazi! Evo,
plaća njegova dolazi s njim i njegova nagrada ide
pred njim!”
12 Oni će se zvati: “Sveti narod, otkupljenici Gos-
podinovi”; a ti ćeš se zvati: “Traženi, Neostavljeni
grad.”

63 Tko je ono što dolazi iz Edoma, u crvenim
haljinama iz Bosre? Sjajan je u svojoj odjeći,
ponosno korača u silnoj snazi svojoj. “Ja sam koji
govorim pravednost, koji imam moć spasiti.”
2 “Zašto je crvena odjeća tvoja, tvoje haljine kao u
onoga koji gnječi grožđe u tijesku?”
3 “U tijesku sam grožđe gnječio. Od naroda nije
nitko bio sa mnom, u gnjevu sam ih svojem zgn-
ječio. Krv mi je njihova poprskala haljine i tako sam
uprljao svu svoju odjeću.
4 Jer je dan osvete bio u mojem srcu, i bila je došla
godina otkupljenja mojega.
5 Pogledao sam, a nije bilo pomoćnika. Gledao
sam začuđen naokolo, ali nije bilo nikoga da mi
pomogne. Onda mi je pomogla mišica moja i jarost
mi je moja pomogla.
6 Tako sam izgazio narode u svojem gnjevu, opo-
jio sam ih u jarosti svojoj i prolio na zemlju krv nji-
hovu.”
7 Slavit ću milost Gospodinovu, slaviti djela Go-
spodinova nakon svega što nam je učinio Gospo-
din, i veliku dobrotu prema kući Izraelovoj, koju je
njoj iskazao po milosrđu svojem i po svojoj velikoj
milosti.
8 Jer je on rekao: “Doista su moj narod, sinovi koji
neće iznevjeriti nikada.” Tako im je postao Spa-
sitelj.
9 U svakoj žalosti njihovoj osjećao se i on tužan, ali
ih je spasio anđeo lica njegova. U svojoj ljubavi i
milosti On ih je otkupio, podigao ih i nosio ih sve
dane u davno doba.
10 Ali su oni bili nepokorni i žalostili sveti Duh
njegov. Onda im je on postao neprijatelj, i On je
sam ratovao s njima.
11 Onda se njegov narod spomenuo starih vreme-
na, Mojsija i njegov narod, govoreći: “Gdje je onaj
koji je pastire stada svojega izveo iz vode Rijeke?
Gdje je onaj koji mu je dao u srce Sveti Duh svoj?
12 Koji je silnom svojom mišicom išao uz desnicu
Mojsijevu? Koji je pred njima razdvojio vode da
steče sebi vječno ime?
13 Koji ih je vodio preko vodenih bezdana kao
konja preko tratine, tako da se nisu spotaknuli?”
14 Kao kad stoka silazi u dolinu, tako ih je Duh
Gospodinov vodio uvijek na počivališta. Tako si
vodio svoj narod da stečeš sebi slavno ime.
15 Pogledaj dolje s neba! Vidi iz svojega svetog i
sjajnog stana! Gdje je tvoja revnost i tvoja moć?
Ganuće tvojega srca i tvoje milosrđe zar je pre-
stalo prema meni!
16 Jer ti si naš otac! Abraham ne zna za nas, i
Izrael nas ne pozna. Ti si, o Gospodine, naš otac,
Otkupitelj naš—oduvijek ime je tvoje.
17 Zašto si nas pustio da zađemo s putova tvojih,
Gospodine, da otvrdne srce naše tako da te se
više ne boji. Daj zbog svojih sluga da se vrate ple-

mena što su baština tvoja.
18 Tvoj sveti narod samo je na kratko posjedovao, a neprijatelji naši pogazili su tvoje svetište?
19 Tako je kao da nisi nikada od davnine vladao nad nama, kao da se mi nismo zvali po tvojem svetom Imenu.

64 Ah, da razdereš nebo i siđeš dolje, da bi zadrhtale gore pred Tobom,
2 kao što oganj upali granje, i oganj učini da uzavrije voda—da se oglasi tvoje Ime protivnicima tvojim, da bi pred tobom zadrhtali narodi.
3 Dok činiš strahovita djela, koja nismo nikada očekivali! O da siđeš dolje da bi zadrhtale gore pred Tobom!
4 Od davnina nije se čulo niti se doznalo, nije oko vidjelo da je koji bog osim tebe tako činio za one koji ga čekaju.
5 Ti se zauzimaš za onoga koji s radošću čini pravdu, za one koji se spominju tebe na tvojim putovima, ali ah, ti si se gnjevio jer smo griješili, a i dalje činimo tako, a trebamo biti spašeni.
6 Tako smo mi svekoliki postali kao čovjek nečist, i sva naša pravda kao uprljana haljina, mi svi venemo kao lišće. Naša zlodjela odnijela su nas kao vjetar.
7 Nitko nije zazivao tvoje Ime i nitko nije ustao da se drži tebe, jer si bio sakrio svoje lice od nas i pustio si nas da dršćemo pod pritiskom svojih zlodjela.
8 Ali sada, Gospodine—ti si naš otac, a mi smo glina, ti si Tvorac naš, i mi smo svi djelo tvojih ruku.
9 Ne gnjevi se veoma, Gospodine, i ne spominji se zauvijek krivnje zlodjela! Eto, pogledaj, ipak smo mi svi tvoj narod.
10 Sveti gradovi tvoji postali su pustinja, Sion je postao pustinja, Jeruzalem pustoš.
11 Sveti, sjajni gradovi naši, gdje su te slavili naši očevi, izgorjeli su ognjem i sve su dragocjenosti naše uništene.
12 Možeš li se pritom još uzdržati, Gospodine, zar ćeš šutjeti i najdublje nas poniziti?

65 Potražili su me koji nisu pitali za mene. Našli su me koji me nisu tražili. Rekao sam narodu koji se još nije bio zvao mojim imenom: “Evo me, evo me!”
2 Cijelo sam vrijeme širio svoje ruke za narodom nepokornim, koji je išao za svojim mislima putom koji nije bio dobar.
3 Za narodom koji me je neprestano dražio bez straha, dok je žrtvovao u vrtovima i kadio na žrtvenicima od opeka.
4 Oni sjede u grobovima, noćuju na skrovitim mjestima. Jedu meso svinjeće, u posudama je njihovim juha gadna.
5 Govore: “Stoj! Ne dolazi mi blizu, jer sam svet za te.” Takvi su ljudi dim u nosu mojem, oganj što gori uvijek.
6 Eto, napisano je preda mnom: Neću mirovati dok to ne platim–dok im ne platim u njedra—
7 za vaša zlodjela i za sva zlodjela vaših otaca, govori Gospodin, koji su žrtvovali na gorama i na brežuljcima grdili me. Platit ću im u njedra plaću za djela što su ih učinili od početka.
8 Ovako govori Gospodin: “Kao što se govori o grozdu kad se u njemu nađe soka: ‘Ne kvari ga, jer je blagoslov u njemu!’ Tako ću učiniti zbog svojih sluga da ne uništim sve.
9 Zato ću izvesti potomka iz Jakova i baštinika svojih gora iz Jude. Jest, izabranici moji bit će baštinici. Sluge će moje stanovati ondje.
10 Onda će ravnica šaronska postati pašnjak za ovce i dolina akorska počivalište za goveda mojem narodu, koji su god pitali za me.
11 A vi, koji ostavljate Gospodina, koji zaboravljate moju Svetu goru, koji postavljate bogu stol sreće i mirisno vino prinosite kao naljev božici sudbine.
12 Ja vas određujem za mač. Vi ćete svi pripasti na klanje, jer se niste odazvali kad sam zvao, jer niste slušali kad sam govorio, nego ste činili što je zlo u mojim očima i izabrali ste ono što meni nije po volji.”
13 Zato ovako govori Gospodin Bog: Gle, sluge će moje jesti, a vi ćete gladovati Gle, sluge će moje piti, a vi ćete žedni biti. Gle, sluge će se moje veseliti, a vi ćete se stidjeti.
14 Gle, sluge će moje klicati od radosti u srcu, a vi ćete jadikovati od žalosti u srcu i naricati slomljena duha.
15 Svoja imena ostavit ćete mojim izabranima za kletvu. Gospodin Bog ubit će vas, a slugama će svojim dati drugo ime.
16 Tko se blagoslivlja u zemlji, blagoslivljat će se kod Boga vjernosti. Tko se zaklinje u zemlji, klet će se kod Boga vjernosti, jer će se zaboraviti prijašnje tjeskobe i iščeznut će ispred očiju mojih.
17 Jer gle, ja ću stvoriti novo nebo i novu zemlju. Ne spominju se više stvari prijašnje i nikomu više ne dolaze na um.
18 Nego se radujte, veselite se uvijek zbog onoga što stvaram, jer eto, ja ću pretvoriti Jeruzalem u veselje i njegov narod u radost.
19 Ja ću se sam veseliti zbog Jeruzalema i radovati se zbog svojega naroda. Neće se više u njemu čuti glas plača ni glas jauka.
20 Neće više biti ondje djetešca od malo dana ni starca koji potpuno ne navrši dobi svoje. Ne, mladić će umirati kao stogodišnjak, a grješnik koji doživi samo stotinu godina, je pogođen prokletstvom.
21 Oni će graditi kuće i u njima stanovati. Sadit će vinograde i uživati njihove plodove.
22 Neće oni graditi, a drugi stanovati; neće saditi, a drugi jesti. Dobi mojega naroda bit će jednaka dobi drveta. Prihod svojih ruku moji će izabranici sami potrošiti.
23 Neće se truditi uzalud, niti će rađati djecu za jadan svršetak, jer su oni rod blagoslovljenih od Gospodina i njihovi potomci zajedno s njima.
24 Prije nego zazovu, ja ću se odazvati. Dok još govore, ja ću već uslišati.
25 Vuk i janje zajedno će pasti, i lav će jesti slamu kao govedo, i zmija će se hraniti prahom. Neće zlo činiti, neće nikomu nauditi na cijeloj svetoj gori mojoj,” govori Gospodin.

66 Ovako govori Gospodin: Moje prijestolje je nebo i zemlja je podnožje nogama mojim. Kakvu ćete mi kuću graditi i kakvo je mjesto mojega počivališta?
2 Jer je sve to moja ruka napravila. Tako je sve to postalo, govori Gospodin, ali ja gledam onoga koji je ponizan, onoga koji je skrušen u duhu, onoga koji se brine za moju riječ.
3 Tko kolje bikove, a ujedno je ubojica ljudi; tko žrtvuje ovce, a ujedno psu lomi zatiljak, tko prinosi dar, a ujedno prinosi krv svinjeću, tko pali miomirisni kád, a ujedno hvali idola: kao što ovi idu svojim vlastitim putovima i nalaze ugodnost na svojim grozotama.
4 Isto ću tako ja izabrati mučenja za njih i pustit ću na njih ono što im se gadi, jer kad sam zvao, nitko se nije odazvao, kad sam govorio, nitko nije htio slušati, nego je činio što je zlo u mojim očima i iza-

brao ono što mi nije po volji.
5 Slušajte riječ Gospodinovu, koji se brinete za
njegovu riječ. Vaša braća, koja vas mrze, koja vas
odbacuju zbog mojega Imena, govore ovako:
Neka se pokaže Gospodin u krasoti svojoj, da vi-
dimo radost vašu! Ali će se oni posramiti.
6 Čuj, vika ide iz grada! Čuj, iz doma! Čuj, Gospo-
din plaća svojom neprijateljima!
7 Prije nego dođu bolovi, ona će se poroditi; prije
nego ju uhvate muke, ona će roditi dječaka.
8 Tko je čuo takvo što? Tko je vidio takvo što?
Može li zemlja u jedan dan doći na svijet? Može li
se narod roditi najedanput, a ipak će Sion ležati u
bolovima i zajedno rađati djecu.
9 Zar da ga još spriječim kod porođaja, govori Go-
spodin. Zar da mu to branim ja koji dajem rađati,
govori tvoj Bog.
10 Radujte se s Jeruzalemom i veselite se gradu,
vi svi koji ga ljubite! Radujte se s njim svi koji ste ga
žalili!
11 Napijte se na utješnim prsima njegovim! Srčite,
naslađujte se na punini krasote njegove!"
12 Jer ovako govori Gospodin: "Gle, ja dovodim
spasenje k njemu kao rijeku, sjajno bogatstvo na-
roda kao nabujali potok. Vi ćete se na njemu napiti.
Bit ćete nošeni na rukama, milovani na koljenima.
13 Kao dječaka koga tješi njegova majka, tako ću
vas ja tješiti. U Jeruzalemu ćete se vi utješiti.
14 Kad to vidite, razveselit će se vaše srce, tijelo će
vaše procvasti kao mlada zelen. Tako će se ob-
javiti ruka Gospodinova na njegovim slugama, a
zaprijetit će svojom neprijateljima.
15 Jer gle, Gospodin će doći u ognju, a kola su mu
kao vihor. Gnjev će svoj pretvoriti u propast, prijet-
nju svoju u plamenove ognjene.
16 Jer Gospodin sudi ognjem i svojim mačem sva-
komu tijelu. Velik će biti broj pobijenih od Gospodi-
na.
17 Koji se posvećuju i čiste za vrtove iza svećenika
u sredini, pritom jedu meso svinjeće, grozote i
miševe; svi će izginuti zajedno, govori Gospodin.
18 K meni su došla vaša djela i vaša mišljenja. Sve
ću narode i jezike skupiti i oni će doći i vidjeti moju
slavu.
19 Postavit ću znak na njih i neke ću od njih kao
obraćene poslati narodima: u Taršiš, Put i Lud, koji
natežu lūk, u Tubal i Javan, dalekim zemljama na
moru, koji još nisu čuli glasa o meni i nisu još vidjeli
slave moje; oni će navješćivati moju slavu među
narodima.
20 Onda će se dovesti sva vaša braća iz svih naro-
da kao dar za Gospodina, na konjima, na kolima,
na nosilima, na mazgama i devama, svetoj gori
mojoj u Jeruzalem, govori Gospodin, kao što pri-
nose Izraelovi sinovi dar u čistoj posudi u domu
Gospodinovu.
21 Jedan dio između njih uzet ću za svećenike i
Levite, govori Gospodin.
22 Jer kao što će novo nebo i nova zemlja što ih
stvaram stajati preda mnom, govori Gospodin,
tako će stajati i vaše pleme i vaše ime.
23 I od mlađaka do mlađaka i od Subotnjeg dana
do Subotnjeg dana dolazit će svako tijelo, da se
pokloni preda mnom—govori Gospodin.
24 Oni će izići i gledati mrtva tjelesa ljudi koji su
meni sagriješili. Njihov crv neće umrijeti, Njihov se
oganj neće ugasiti. Svakomu tijelu bit će oni
odvratni."

Jeremija

1 Ovo su riječi Jeremije, sina Hilkijina, iz svećeni-
čkoga roda što je stajao u Anatotu u zemlji Ben-
jaminovoj.
2 Njemu je došla riječ Gospodinova u dane Judina
kralja Josije, sina Amonova, u trinaestoj godini vla-
danja njegova.
3 I došla mu ona u dane Judina kralja Jojakima,
sina Josijina, do svršetka jedanaeste godine Ju-
dina kralja Zedekije, sina Josijina do odvođenja
stanovnika Jeruzalema petoga mjeseca.
4 Dogodilo se došla mi je riječ Gospodinova,
ovako govoreći:
5 "Prije nego sam te stvorio u utrobi majčinoj, iza-
brao sam te. Prije nego što si izašao iz utrobe ma-
jčine, posvetio sam te, postavio sam te za proroka
narodima."
6 A ja sam rekao: "Ah, moćni Gospodine, evo, ja ne
mogu govoriti, ja sam još tako mlad!"
7 Ali mi je rekao Gospodin: "Ne govori: 'Ja sam još
tako mlad!' Idi samo kamo te šaljem i navješćuj što
ti zapovjedim!
8 Ne boj se njih, jer sam ja s tobom da te izbavim,
govori Gospodin."
9 I Gospodin pružio svoju ruku i dotaknuo se mojih
usana, i rekao mi Gospodin: "Evo stavljam svoje
riječi u tvoja usta.
10 Vidi, dajem ti danas vlast nad narodima i
kraljevstvima da trgaš i razdireš, da iskorijenjuješ i
rušiš, da gradiš i sadiš!"
11 Nato mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
"Što vidiš, Jeremija?" Ja sam odgovorio: "Vidim
granu bademovu."
12 Onda mi je rekao Gospodin: "Dobro vidiš, jer
bdijem nad svojom riječi da ju izvršim."
13 I opet mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
"Što vidiš" Ja sam odgovorio: "Vidim lonac što vrije
i njegov otvor naginje se ovamo sa sjevera."
14 Onda mi je rekao Gospodin: Sa sjevera navire
zlo na sve stanovnike ove zemlje.
15 Jer, eto, ja sazivljem sva plemena sjevernih
kraljevstva, govori Gospodin. Ona dolaze i tabore
se svekolika pred vratima Jeruzalema, pred svim
njegovim zidovima unaokolo, pred svim Judinim
gradovima.
16 Onda ću im izreći presude svoje za svu zloću
njihovu što su ostavili mene i žrtvovali drugim bo-
govima, i klanjali se djelima svojih ruku.
17 Zato si ti opaši bedra! Ustani i navješćuj im sve
što ti zapovjedim, ne boj ih se, inače ću ja s njima
prestrašiti tebe.
18 Ali gle, ja te danas činim gradom tvrdim, stupom
željeznim, zidom mjedenim protiv ove svoje zem-
lje, protiv Judinih kraljeva, protiv velikaša njego-
vih, protiv njegovih svećenika i protiv naroda ove
zemlje.
19 Oni će udariti na tebe ali te neće nadvladati, jer
ja stojim uza te, da te izbavim, govori Gospodin.

2 Nadalje došla mi je riječ Gospodinova, govo-
reći:

2 Idi, viči Jeruzalemu glasno u uho: Ovako govori Gospodin: Naplatio sam ti mladu ljubav tvoju, zaručničku milinu tvoju, kad si u pustinji išao za mnom, u zemlji gdje se ne sije.
3 Izrael je vrijedio Gospodinu kao sveto dobro, kao prvina od plodova njegovih. Tko bi jeo od toga, taj je to morao okajati; zlo je došlo na njega, govori Gospodin.
4 Čujte riječ Gospodinovu, kućo Jakovljeva i svi rodovi Izraelove kuće!
5 Ovako govori Gospodin: Što su nepravedno našli na meni vaši očevi te su odstupili od mene i pristali su za idolima ništavim i sami su postali ništavi.
6 Nisu pitali: "Gdje je Gospodin koji nas je izveo iz zemlje Egipta, koji nas je vodio po pustinji, po pustarama i gudurama, po zemlji suhoj i mračnoj, po zemlji kojom ne prohodi putnik i u kojoj ne prebiva nitko?"
7 Doveo sam vas u zemlju plodnu da uživate njezina dobra i njezine plodove. A vi ste došli i oskvrnuli ste moju zemlju i moju baštinu učinili ste gadnim mjestom.
8 Svećenici nisu pitali: "Gdje je Gospodin?" Čuvari zakona nisu me upoznali. Pastiri su mi postali nevjerni. Proroci su bili proroci Baalovi, trčali su za idolima nemoćnim.
9 Zato vas optužujem, govori Gospodin – i djecu vaše djece optužujem.
10 Jest, prijeđite na otoke kitimske i vidite! Pošaljite ondje u Kedar, raspitajte se dobro i istražite je li ikad bilo takvo što.
11 Je li koji narod promijenio svoje bogove ako i nisu bogovi. A moj je narod predao svojega slavnoga Boga za nemoćne idole.
12 Začudite se tomu nebesa i zgrozite se i zaprepastite, govori Gospodin.
13 Jest, dvostruki je grijeh počinio moj narod: ostavili su mene, izvor žive vode da kopaju sebi nakapnice, raspucane nakapnice što ne drže vode.
14 Je li Izrael sluga, u kući rođen rob? Zašto je postao plijenom?
15 Nad njim riču lavovi rikom glasnom. Učinit ću pustinjom njegovu zemlju. Popaljeni su njegovi gradovi i nema u njima stanovnika.
16 Čak i oni iz Memfisa i Tafnesa popasli su ti tjeme.
17 Nije li tomu tvoja krivnja da si ostavio Gospodina, tvojega Boga, u vrijeme kad te je vodio pravim putom?
18 A što trčiš sad u Egipat da piješ vodu iz Rijeke? Što trčiš ondje prijeko u Asiriju da piješ vodu iz Eufrata?
19 Zloća te tvoja vlastita kara, tvoje te otpadništvo kažnjava. Upamti i vidi kako je zlo i gorko što ostavljaš Gospodina, svojega Boga, i ne bojiš se mene, govori Gospodin Bog vojska.
20 Odavno si slomio jaram svoj i istrgao užad svoju i rekao si: "Neću više griješiti!" A na svakom visokom brežuljku, pod svakim zelenim stablom predao si se idolskim ljubavnicima.
21 Bio sam te posadio kao lozu plemenitu, kao posve pravu sadnicu, ali kako si mi se izrodio u divlju lozu?
22 I kad bi se oprao lužinom i uzeo sebi mnogo sapuna: krivnja zlodjela tvojih ostaje mrlja preda mnom, govori Gospodin Bog.
23 Kako možeš samo reći: "Nisam se zagadio, nisam trčao za Baalima!" Pogledaj svoje poslove u dolini! Promisli što si učinio! Ti si brzonoga deva koja trči sad ovdje, sad ondje,
24 divlja magarica navikla na pustinju, koja divljom požudom dašće za zrakom. U vrijeme gonjenja tko da ju ukroti? Tko je traži nalazi je bez muke u vrijeme požude njezine.
25 Čuvaj tvoju nogu da ti nije bosa i grlo tvoje da ne ožedne. Ali ti kažeš: "Nema nade! Ne! Ja ljubim tuđe idole, trčim za njima!"
26 Kao što se lupež posrami kad ga uhvate, tako stoji posramljena kuća Izraelova sa svojim kraljevima i svojim glavarima, sa svojim svećenicima i svojim prorocima.
27 Oni govore stablu: "Ti si moj otac!" i kamenu: "Ti si mi darovao život!" A meni okreću leđa a ne lice, ali u vrijeme nevolje viču: "Ustani, dođi nam u pomoć!"
28 Gdje ostaju bogovi tvoji što si ih sam sebi napravio? Neka ustanu ako ti mogu pomoći u vrijeme nevolje, jer mnogobrojni su kao gradovi tvoji, Juda, i tvoji bogovi.
29 Zašto mi se tužite kad ste me svi ostavili, govori Gospodin.
30 Uzalud sam udarao tvoju djecu, pouke nisu primili. Mač vaš prožderao proroke vaše kao lav koji zatire.
31 Izrođeni rode, što ste vi, uvažite riječ Gospodinovu! Jesam li ja postao Izraelu pustinja, mračna zemlja? Kako govori moj narod? "Dosta smo lutali u njoj, ne dolazimo više nikada k tebi!"
32 Zaboravlja li djevojka svoj nakit, zaručnica tkanicu svoju? A narod je moj zaboravio mene, ima tomu nebrojeno dana.
33 Zašto opravdavaš tvoj put da je dobar tražeći ljubav? Zato si priučio zle žene svojim putovima.
34 Na skutovima lijepi ti se krv siromaha nedužnih. Kod pretraživanja ne nalazim, ali je na svima.
35 Nasuprot svemu tomu još tvrdiš: "Bez krivnje sam. Gnjev se njegov odvratio od mene!" Gle, sad te pozivam na odgovor, jer tvrdiš: "Nisam ništa sagriješio!"
36 Zašto letiš okolo da mijenjaš svoj put! I od Egipta požet ćeš sramotu, kako si je imao od Asirije.
37 I odatle ćeš morati otići s rukama nad glavom, jer Gospodin odbacuje one u koje se uzdaješ; ti nećeš imati sreće s njima.

3 Kažu: ako čovjek otpusti svoju ženu i ona ode od njega i pođe za drugoga, hoće li se on opet vratiti k njoj? Nije li se takva žena sasvim onečistila? S mnogim si se prijateljima ti upustila i hoćeš li se opet vratiti k meni? Govori Gospodin.
2 Podigni svoje oči k visinama i pogledaj! Gdje se nije tebi učinila sramota? Na putovima si sjedila čekajući ih, kao Arab u pustinji. Tako si osramotila zemlju svojim bludom i svojom zloćom.
3 Bujice su se zaustavile; nije pala kasna kiša, ali si ti prihvatio čelo žene zloglasne, ostavio si na stranu svaki sram.
4 Sada dakako vičeš k meni: "Oče moj! Ti si prijatelj moje mladosti!
5 Hoće li se on vječno gnjeviti? Hoće li se vječno sjećati toga?" Jest, tako govoriš, a pritom činiš zlo i tjeraš to do kraja!
6 Gospodin mi je rekao u dane kralja Josije: Jesi li vidio što je učinila nepokornica Izrael? Išla je na svako visoko brdo i pod svako zeleno drvo i zlo je činila ondje!
7 Mislio sam da će doći natrag k meni kad je to sve učinila, ali se nije vratila. To je zapazila nevjernica, njezina sestra Juda.
8 Ona je vidjela da sam nepokornicu Izraela upravo zato, jer je činila preljub, odbacio i dao joj knjigu otpusnu, ali se nevjernica, njezina sestra

Juda, nije prestrašila nego je i ona otišla i počinila preljub.

9 Dogodilo se da je svojim lakoumnim, razuzdanim ponašanjem onečistila je zemlju i počinila preljub kamenjem i drvljem.

10 I nakon svega toga nije se vratila k meni nevjernica njezina sestra, Juda, svim srcem, nego samo lažno, govori Gospodin.

11 Nato mi je rekao Gospodin: "Pravednija stoji nepokornica Izrael od nevjernice Judeje.

12 Idi, viči ove riječi ondje prema sjeveru i kaži: Vrati se, nepokornice, Izraele, govori Gospodin. Neću više gnjevno gledati na vas, jer sam milostiv, govori Gospodin, ne gnjevim se zauvijek.

13 Samo priznaj krivnju svojih zlodjela da si Gospodinu, svojem Bogu, otkazala vjernost i da si sad ovdje, sad ondje trčala k neznabožačkim idolima pod svakim zelenim stablom, ali niste poslušali mojeg poziva, govori Gospodin.

14 Vratite se natrag, sinovi nepokornici, govori Gospodin, jer sam ja gospodar vaš. Uzet ću vas, pa bio i samo jedan iz jednoga grada i dva iz jednoga plemena, i odvest ću vas kući u Sion.

15 Dat ću vam pastire po svojem srcu, koji će vas pasti mudrošću i razboritošću.

16 I kad se onda umnožite i mnogobrojni postanete u zemlji u one dane, govori Gospodin, neće se više nikada govoriti: 'škrinja Gospodinova zavjeta!' Neće se više na nju misliti i neće se više ona spominjati, i neće je više nestati, niti će se druga praviti.

17 U ono će se vrijeme Jeruzalem zvati prijestolje Gospodinovo. Svi će se neznabožački narodi skupiti ondje, k Imenu Gospodinovu u Jeruzalem, i ni jedan neće više ići za prkosom svojega opakog srca.

18 U one će se dane sjediniti kuća Judina s kućom Izraelovom. Iz zemlje sjeverne vratit će se oni zajedno u zemlju koju sam dao u baštinu vašim očevima.

19 A ja sam rekao: 'Kako ću te ipak držati mjesto sina i dragocjenu ti zemlju podijeliti, najkrasnije prebivalište neznabožaca.' Rekao sam , 'Oče moj, tako si me zvao, da nećeš nikada odstupiti od mene.'

20 Ali kao što žena nevjerno ostavi druga svojega, tako ste i vi meni otkazali vjernost, kućo Izraelova, govori Gospodin.

21 Čuj! Na visinama čuje se plač, vapaj djece Izraelove, jer su hodili krivom stazom, zaboravili Gospodina, svojega Boga!

22 Vratite se, sinovi nepokornici, ja ću iscijeliti rane otpadništva vašega! Evo nas, dolazimo k tebi, jer ti si Gospodin, naš Bog!

23 Zaista, prijevara su brežuljci, buka na gorama! Zaista, samo je u Gospodina, našega Boga, spasenje Izraelu.

24 Taj je sramotni idol prožderao trud naših otaca od mladosti naše, njihove ovce i njihova goveda, njihove sinove i njihove kćeri.

25 Moramo ležati u sramoti svojoj i pokriva nas ruglo naše, jer smo griješili Gospodinu, svojem Bogu, mi i naši očevi, od mladosti do današnjega dana. Nismo više pazili na glas Gospodina, svojega Boga!"

4 "Ako ćeš se vratiti, Izraele, govori Gospodin, vrati se k meni. I ako ukloniš s mojih očiju te gnusobe, onda se nećeš pomaknuti.

2 I ako ćeš se zakleti: 'Tako mi živoga Gospodina!' pošteno, istinito i pravo, onda će se narodi blagoslivljati u njemu i njim će se dičiti.

3 Jer ovako govori Gospodin ljudima u Judi i u Jeruzalemu: 'Izorite sebi krčevinu i ne sijte u trnje!

4 Obrežite se Gospodinu i obrežite se na svojem srcu, ljudi Judini, stanovnici Jeruzalema! Inače buknut će moja jarost kao oganj i razgorit će se tako da ju nitko ne može ugasiti, zbog zloće djela vaših.

5 Objavite u Judi, oglasite u Jeruzalemu i govorite: Trubite u trubu po zemlji i vičite iz puna glasa: Skupite se, hajde idemo u utvrđene gradove.

6 Razmahnite zastavama prema Sionu! Bježite! Nemojte zastajati, jer šaljem zlo sa sjevera i silno razaranje.

7 Iz guštare svoje podigao se lav, davitelj se naroda otresa, ostavlja ležaj svoj da tvoju zemlju učini pustinjom. Gradovi će tvoji biti opustošeni i bez ljudi.

8 Zato se zamotajte u haljine žalobne! Plačite i naricajte, jer se žestoka srdžba Gospodinova ne odvraća od nas."

9 U onaj dan, govori Gospodin –
ne znaju se snaći kralj i vladari. Svećenike obuzima užas i proroke hvata groza.

10 Onda sam rekao: "Ah, moćni Gospodine! Zaista, ti si ovaj narod i Jeruzalem gorko prevario viješću: 'Imat ćete mir!' A sada nam ide mač na život!"

11 U ono vrijeme govori se o tom narodu i o Jeruzalemu: "Vjetar vruć s visina pustinjskih udari na kćer, moj narod—ali ne da hladi i da pročisti.

12 Vihor silan dolazi mi na službu i ja sam onaj koji im izriče presudu.

13 Gle, kao oblak podiže se! Kao vihor šume kola neprijateljska! Brže od orlova lete konji! Teško nama, propali smo!

14 Operi svoje srce od zloće, Jeruzaleme, tako ćeš se spasiti! Dokle će još u grudima tvojim stajati griješne misli?

15 Čuj samo, glas iz Dana, glasnik nesreće od gora Efraimovih.

16 Javite plemenima, oglasite Jeruzalemu, da stražari dolaze iz daleke zemlje i podižu glas na boj protiv Judinih gradova."

17 Kao čuvari poljski postavljaju se okolo protiv nje, jer ona mi je otkazala poslušnost, govori Gospodin.

18 Tvoj put i tvoja djela to ti donose. Kriva je tvoja zloća da ti je gorko, da te pogađa u za srce.

19 Grudi moje, grudi moje, previjam se u boli, puca mi srce! Buči mi nutrina moja—ne mogu zamuknuti: Glas trube čuješ, moje srce, viku bojnu!

20 Razorenje na razorenje, glasi vijest, opustošena je sva zemlja! U čas su razoreni šatori moji, u tren stan moj!

21 Dokle moram gledati zastave, moram slušati glas trube?

22 "Zaluđen je moj narod, nisu htjeli ništa znati o meni. Luda su djeca, bez razboritosti, mudri su samo da zlo čine, a dobro činiti ne umiju."

23 Gledam zemlju i, gle, samo pustinja i pometnja k nebu, svjetlost je njegova iščeznula!

24 Gledam gore i, gle, tresu se one, svi su brežuljci zadrhtali!

25 Gledam i, gle, nema više čovjeka, sve su nebeske ptice odletjele!

26 Gledam i, gle, zemlja plodna leži pusta, razoreni su svi gradovi njezini prisutnošću Gospodina, žestinom svojega gnjeva.

27 Jer ovako govori Gospodin: Sva zemlja će postati pustinja, ali neću je sasvim uništiti.

28 Nad tim se zemlja zamotava u žalost, i nebo gore u tamu, jer ja sam to rekao. Zato sam očitovao

nakane svoje; ja sam odlučio i neću popustiti!
29 Pred vikom konjanika i strijelaca bježe svi gra-
dovi. Kriju se ljudi u guštare i penju se na hridine.
Svaki je grad ostavljen i nitko više ne prebiva u
njima.
30 A ti, opustošena što činiš onda? Ako se i odi-
jevaš u grimiznu odjeću, ako se i kitiš nakitom zlat-
nim, ako i obojiš svoje oči zaludu se praviš lijepom.
Siti su te ljubavnici, rade ti o glavi.
31 Ah, viku čujem kao od žena u bolima, vapaje
tjeskobne kao žena koja prvi put rađa: glas kćeri
sionske koja jeca i lama ruke: "Teško meni, uboji-
cama pripada moj život!"

5 Prođite po ulicama Jeruzalema, gledajte i pi-
tajte! Tražite na trgovima njegovim, nađete li
jednoga, ima li samo jedan koji čini pravo, koji se
drži vjernosti i ja ću mu oprostiti!
2 Govore: "Tako mi živoga Gospodina!" pa opet se
krivo zaklinju.
3 Nisu li tvoje oči, Gospodine, upravljene k istini?
Udarao si ih, ali ih nije boljelo, nisu žalili, predao si
ih uništenju, ali oni odbijaju primiti pouku, tvrđe im
je srce od kamena i odbijaju se obratiti.
4 Mislio sam: "Možda su to samo mali ljudi, koji
tako ludo rade, jer ne znaju puta Gospodinova,
pravice svojega Boga.
5 Zato ću poći k velikašima i s njima govoriti, oni
sigurno znaju put Gospodinov, pravicu svojega
Boga." Ali upravo su oni svekoliki slomili jaram,
potrgali užad.
6 Zato ih bije lav šume, davi ih vuk iz pustinje, leži
i vreba ris pred gradovima njihovim: tko iziđe iz
njih, bit će rastrgan, jer su mnogobrojne opačine
njihove, mnogovrsni su grijesi njihovi.
7 Kako bih ti ja još oprostio? Sinovi su mi tvoji pos-
tali nevjerni i zaklinjali se idolima ništavim. Kad
sam ih hranio do sitosti, onda su počinili preljub i
poredali se u povorkama pred kućom bludničkom.
8 Oni su kao tovni, pretili konji; svaki hrže za
ženom bližnjega.
9 Zar da takvo što ne kaznim, govori Gospodin, zar
da se ne osvetim takvu narodu?
10 Popnite se na obronke, razarajte ih, ali ih nemo-
jte sasvim zatrti! Sasijecite loze njihove, jer nisu
više Gospodinove.
11 Jest, postali su mi sasvim nevjerne, kuća Izra-
elova i kuća Judina, govori Gospodin.
12 Niječu Boga i govore: "Ništa za to, ne dolazi
nesreća na nas, ne vidimo mača ni gladi."
13 Proroci su brbljavci vjetroviti; riječ Božja nije
nikad u njima; neka njima samima bude tako!
14 Zato ovako govori Gospodin, Bog vojska: Kad
tako govorite, onda ću ja svoje riječi učiniti u tvojim
ustima ognjem i taj narod drvom, da ih spali oganj.
15 Gle, ja dovodim izdaleka narod na vas, kućo
Izraelova, govori Gospodin. Narod nepobjediv,
prastar je to narod, narod čiji jezik ne znaš, niti ra-
zumiješ što govore.
16 Tu je njegov grob otvoren. Svekoliki po izboru
junaci.
17 On će ti jesti žetvu i kruh, on će ti jesti sinove i
kćeri, on će ti jesti ovce i goveda, on će ti jesti lozu
i smokvu, on će ti mačem rušiti tvrde gradove u
koje se uzdaješ.
18 Doduše neću vas ni u one dane, govori Gospo-
din, sasvim uništiti.
19 A kada pitate: "Zašto nam sve ovo učini Gospo-
din, naš Bog?" onda ćeš im reći: "Kako ste ostavili
mene i služili drugim bogovima u svojoj zemlji,
tako ćete služiti strancima u zemlji koja nije vasa."
20 Javite ovo u kući Jakovljevoj, oglasite u Judi
ovo:
21 Čuj, narode pun ludosti i nerazuma, koji ima oči
a ne vidi, koji ima uši a ne čuje!
22 Zar se mene nećete bojati, govori Gospodin,
preda mnom zar nećete drhtati? Ja sam postavio
moru pijesak za među, za vječitu ogradu, koju ne
prekoračuje nitko. Ako i bude, ne mogu ništa, ako
valovi i huje, ne prelaze.
23 Ali ovaj narod ima srce puno prkosa i puno nep-
okornosti; oni su se odmetnuli i otišli.
24 I ne kaži sebi: "Bojmo se Gospodina, svojega
Boga, koji daje kišu, ranu i kasnu kišu u pravo vri-
jeme; koji napaja njive, uzdržava nam žetvu!"
25 Krivnja zlodjela su vaša to spriječila, vaši grijesi
drže daleko blagoslov od vas.
26 Jest, bezbožnika ima u narodu mojem. Oni vre-
baju zgureni kao ptičari, postavljaju zamke i
hvataju ljude.
27 Kao krletka puna ptica tako su kuće njihove
pune nepravednog dobra.
28 Zato su postali moćni i bogati. Pretili su postali
i gojni; jest, njihova zloća prelazi svaku mjeru. Ne
brinu se za pravdu, ne nastupaju za pravicu sirote
i ne odlučuju stvar siromaha.
29 Zar da takvo što ne kaznim, govori Gospodin,
zar da se ne osvetim takvu narodu?
30 Užas i strahota nastaje u zemlji.
31 Proroci prorokuju laž, svećenici rade na svoju
ruku, i tako voli moj narod, a što ćete činiti kad se
približi kraj?

6 Bježite, sinovi Benjaminovi, iz Jeruzalema! U
Tekoi zatrubite u trubu! Zamahnite zastavom
prema Bet-Hakeremu, jer od sjevera prijeti nesre-
ća i veliko uništenje.
2 Kćer Siona se može usporediti sa razmaženom
i nježnom djevojkom.
3 K njoj će doći pastiri sa stadima svojim, razapin-
jat će oko nje svoje šatore; svaki će pasti na pod-
ručju svojem.
4 "Pripremite se za boj protiv nje! Ustanite, izići
ćemo u podne! Teško nama, jer već se prolazi dan
već se proteže sjena večernja.
5 Ustanite, izađimo po noći, razorimo njezine
dvore!"
6 Jer ovako govori Gospodin vojska: Sijecite
njezina stabla, napravite opkop protiv Jeruzal-
ema. To je grad koji će se kazniti; posvuda u njemu
vlada nasilje.
7 Kao što izvor drži svježu svoju vodu, tako on drži
svježom zloću svoju, nepravda i nasilje, čuju se u
njemu, jad i zlostavljanje neprestano su mi pred
očima.
8 Popravi se, Jeruzaleme, da se ne odvratim od
tebe, inače te obraćam u pustinju, u zemlju bez
stanovnika.
9 Ovako govori Gospodin vojska: Temeljito pa-
birčenje držat će se na ostatku Izraelovu kao na
čokotu, ispružit će ruku kao vinogradar za lozama.
10 Komu ću govoriti i koga opominjati da me čuje,
jer, doista, uho je njihovo neobrezano, te ne može
čuti! Gle, riječ je Gospodinova njima ruglo, nije im
mila.
11 Prepun sam gnjeva Gospodinova, iznemogao
sam sustežući ga. Moram ga izliti na dijete na ulici,
na svu grupu mladića; jest, muževi i žene hvataju
se, starac s vremešnim.
12 Kuće njihove pripadaju strancima, s njivama i
ženama, kad ispružim ruku protiv stanovnika ove
zemlje, govori Gospodin.
13 Jer od najmanjega do najvećega sve misli
samo na vlastitu korist; svi od proroka do sveće-

nika varaju.
14 I ranu mojega naroda liječe, govoreći mu ovako: “Mir, mir!” Ali mira nema.
15 Morali bi se stidjeti što su počinili gnusobu, ali se ne stide, ne znaju se više crvenjeti. Zato će popadati kad pada sve i srušiti se kad ih kaznim, govori Gospodin.
16 Ovako govori Gospodin: Zakoračite na nove putove, pogledajte naokolo i pitajte za stare staze. Gdje je put k spasenju, hodajte po njemu i onda ćete naći mir svojoj duši! A oni su rekli: “Nećemo ići po njemu!”
17 Postavio sam vam stražare, govoreći im: “Pazite na trubljenje truba!” Ali su oni rekli: “Nećemo paziti na njih.”
18 Zato čujte, vi narodi, i znaj, o zajednico, što im se događa!
19 Čuj, o zemljo! Evo, ja nesreću donosim na ovaj narod, plaću za naume njihove, jer ne idu za uputama mojim ni zakonom mojim, nego ga odbacuju.
20 Što će mi još miomirisni kâd iz Sabe, mirisni cimet iz daleke zemlje? Žrtve vaše paljenice nisu mi više i ugodne, žrtve vaše zaklanice nisu mi mile.
21 Zato ovako govori Gospodin: Evo, ja ću staviti ovomu narodu prepreke na put, da padnu na njih, očevi i sinovi zajedno! Susjed zajedno s prijateljem će propasti!
22 Ovako govori Gospodin: Evo, narod dolazi iz zemlje sjeverne, veliki narod ustaje s krajeva zemlje.
23 Lûk nosi i koplje, tvrd je i bez milosrđa, vika je njegova kao bučno more, na konjima juri ovamo kao ratnik naoružan protiv tebe, kćeri sionska!
24 Čuli smo glas o njemu: naše ruke sustaju i klonu, tjeskoba nas obuzima, i bol kao ženu kad rađa.
25 Ne idite na polje, ne hodajte putovima, jer prijeti mač neprijatelja, užas unaokolo.
26 Kćeri, moj narode, odjeni žalobnu odjeću, baci se u prah i žali kao za sinom jedincem, tuguj gorko, jer će najedanput doći na nas zatirač.
27 Za stražara te postavljam svojem narodu, za ispitivača, da doznaješ i izviđaš njegov put.
28 Svi su buntovnici i klevetnici. Oni su mjed i željezo, svi su pokvareni.
29 Mješina puše, posve ostaje u ognju olovo, uzalud je sve taljenje, zli se ne daju izlučiti.
30 Ljudi će ih zvati “srebro odbačeno,” jer ih je odbacio Gospodin.

7 Riječ Gospodinova, došla je Jeremiji, govoreći:
2 Postavi se na vrata Gospodinova doma i oglasi ondje ovu riječ: “Čujte riječ Gospodinovu, svi Judejci, koji ulazite na ova vrata da se poklonite Gospodinu!
3 Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: Popravite svoje putove i svoja djela, pa ću učiniti da prebivate na ovom mjestu!
4 Ne uzdajte se u lažne riječi, govoreći: ‘Gospodinov dom, Gospodinov dom, Gospodinov dom ovo je!’
5 Samo ako ozbiljno popravite svoje putove i svoja djela, ako zaista činite pravo između sebe i bližnjega,
6 ako ne tlačite došljake, sirote i udovice, krvi nedužne ne prolijevate na ovom mjestu i ne trčite za drugim bogovima na svoju štetu,
7 onda ću učiniti da prebivate na ovom mjestu, u zemlji koju sam dao vašim očevima za vječna vremena.
8 A eto, vi se oslanjate na riječi prijevarne, od kojih nema koristi.
9 Kako? Vi kradete, ubijate, činite preljub, zaklinjete se krivo, žrtvujete Baalu i trčite za drugim bogovima koje ne poznajete,
10 a onda dolazite i stupate pred mene u ovoj kući koja nosi Ime moje i govorite: ‘Mi smo oslobođeni’, pa onda dalje činite sve ove grozote!
11 Zar vam je ova kuća, koja nosi Ime moje, kao špilja razbojnička? Dobro, ja ću već vidjeti, govori Gospodin.
12 Idite u moje sveto mjesto u Silu, gdje sam namjestio ime svoje iz početka i vidite kako sam s njim postupao zbog zloće svojega naroda Izraela!
13 A jer ste vi sada učinili posve ista nedjela, govori Gospodin, jer niste slušali, premda sam vam govorio rano i kasno, i niste mi se odazivali, makar sam vas zvao:
14 zato ću s ovom kućom koja nosi Ime moje, i u koju vi stavljate svoje uzdanje, i sa svetim mjestom koje sam dao vama i vašim očevima, postupati tako kao što sam postupao sa Šilom.
15 Ja vas odbacujem od sebe, kao što sam odbacio svu vašu braću, cijelo pleme Efraimovo.
16 A ti se ne moli za taj narod, ne podiži za njih molitve i zagovora! Ne navaljuj na mene, jer te neću uslišati!
17 Zar ne vidiš što čine po Judinim gradovima i po jeruzalemskim ulicama?
18 Djeca kupe drva, očevi lože oganj, i žene mijese tijesto, da peku kolače kraljici nebeskoj, a drugim bogovima daruju se naljevi da bi mene izazvali.
19 A mene zar da ozlovolje, govori Gospodin, ili ne upravo same sebe, da se sramotno postide?
20 Zato ovako govori Gospodin Bog: Gle, moj žestok gnjev izlit će se na ovo mjesto, na čovjeka i stoku, na stabla poljska i plodove zemaljske. Raspalit će se i neće se ugasiti nikada.
21 Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: Gomilajte samo žrtve paljenice na žrtve zaklanice i jedite meso!
22 Kad sam vaše očeve vodio iz Egipta, nisam im toliko davao propise i zapovijedi o žrtvamapaljenicama i zaklanicama.
23 Nego sam im zapovjedio ovo, govoreći: “Slušajte moj glas i bit ću vaš Bog, a vi ćete biti moj narod! Idite posve putom što sam vam ga pokazao, da vam bude dobro!”
24 Ali nisu poslušali, nisu mi prignuli svojega uha. Slijedili su pohote svoje u opakosti svojega zla srca; okrenuli su mi leđa, a ne lice.
25 Od onoga dana, kad su izašli vaši očevi iz Egipta, do današnjega dana, rano i kasno slao sam vam sve svoje sluge, proroke.
26 Ali me nisu poslušali i nisu mi prignuli svojega uha, nego su se pokazali tvrdovratі i činili su gore nego njihovi očevi.
27 I kad im rekneš sve ove riječi, neće te poslušati, pozoveš li ih, neće se odazvati.
28 Onda im kaži: Ovo je narod koji ne sluša glasa Gospodina, svojega Boga, ne prima pouke, i nema vjernosti, iščeznula je iz njihovih usta.
29 Ošišaj svoju lijepu kosu, baci je i tuguj na visinama, jer je Gospodin odbacio, otisnuo od sebe narod na koji se gnjevi.
30 Jer su činili sinovi Judini činili zlo pred mojim očima, govori Gospodin. Stavili su gadne idole svoje u kuću koja nosi Ime moje da ju oskvrnu.
31 Postavili su u dolini Ben-Hinomu ognjište Tofetovo, da spaljuju svoje sinove i kćeri što nisam nikada zapovjedio i što mi nije nikada došlo na um.
32 Zato će doći dani, govori Gospodin, kad se više

neće govoriti o Tofetu i o Dolini Ben-Hinomu nego
o Dolini davilištu. Onda će se upotrijebiti Tofet za
groblje dokle više nema mjesta.
33 Mrtva će tjelesa naroda ovoga, dapače, služiti
za hranu pticama nebeskim i životinjama poljskim,
i neće biti nikoga da ih straši.
34 Onda ću učiniti da u Judinim gradovima i na jeruzalemskim ulicama zamukne glas radosti i glas
veselja, glas zaručnika i glas zaručnice jer će zemlja postati pustinja.

8 U ono vrijeme—govori Gospodin—izvadit će
se kosti iz njihovih grobova Judinih kraljeva,
kosti vladara njegovih, kosti svećenika, kosti proroka i kosti stanovnika jeruzalemskih.
2 Razasut će se pred suncem, mjesecom i cijelom
vojskom nebeskom, pred onima, koje su ljubili i
štovali, za kojima su trčali, koje su pitali i kojima su
se klanjali; neće se skupiti ni pokopati, kao gnoj
ležat će na polju.
3 Onda će smrt biti izabrana radije negoli život, od
preostalog ostatka ovoga zla roda, po svim mjestima, gdje ih istjeram, govori Gospodin vojska.
4 Povrh toga kaži im: Ovako govori Gospodin: Tko
padne, ne ustane li opet, i tko zaluta s puta, ne vrati
li se opet?
5 Zašto je taj narod, zašto je Jeruzalem otpao zauvijek? Zašto se drže čvrsto zablude, neće da se
obrate?
6 Pazim i slušam: govore što nije pravo; nitko se ne
kaje za svoju zloću, pa da rekne: “Što sam
skrivio?” Svi trče od toga tako brzo kao konj kad
nagne u boj.
7 I roda u zraku zna određeno vrijeme, golub i
lastavica i ždral, drže se vremena povratka svojega. A moj narod ne pozna suda Gospodinova.
8 Kako možete reći: “Mudri smo, imamo zakon
Gospodinov!” Jest, dobro, ali je to lažju učinila
lažljiva pisaljka pismoznanca.
9 Sramiti se moraju mudraci, smeteni su i pogođeni. Odbacili su riječ Gospodinovu; što im je još
preostalo od mudrosti?
10 Zato dajem njihove žene strancima, njive njihove drugim posjednicima, jer od najmanjega do
najvećega sve misli na vlastitu korist. Od proroka
do svećenika svi varaju.
11 I ranu mojega naroda liječe, govoreći mu
ovako: “Mir, mir!” Ali mira nema.
12 Morali bi se stidjeti što su počinili grozotu, ali se
ne stide, ne znaju se više crvenjeti. Zato će popadati, kad pada sve, i srušiti se kad ih kaznim, govori
Gospodin.
13 Hoću li kod njih držati berbu, govori Gospodin,
nema grozda na lozi, ni smokve na stablu, i lišće je
uvenulo. Zato ih predajem onima koji dolaze na
njih.
14 Što sjedimo tiho? Skupite se, poći ćemo u tvrde
gradove i ondje ćemo propasti, jer Gospodin, naš
Bog, hoće naše uništenje. Otrovnu vodu daje nam
da pijemo, jer smo griješili protiv Gospodina.
15 Uzdamo se u mir, ali ne dolazi ništa dobro, u
vrijeme spasenja, ali je samo strah!
16 Od Dana ovamo čuje se samo dahtanje konja
njegovih, od vriske pastuha njegovih sva zemlja
zadršće. Dolaze i žderu zemlju s bogatstvom njezinim, gradove s njihovim stanovnicima.
17 Jest, otrovne zmije puštam na vas, kod kojih ne
pomaže čarolija i one će vas ujedati, govori Gospodin.
18 Bez spasenja nevolja navaljuje na mene, moje
srce u meni puno je boli!
19 Čuj, glasno tuguje kći, moj narod iz daleke zemlje: “Zar Gospodin nije više u Sionu i kralj njegov
zar ne boravi više u njemu? Zašto su me dražili s
rezbarenim kipovima svojim i s tuđim idolima?
20 Prošla je žetva, prošla je jesen, a nama pomoć
nije došla.”
21 Onda se srušila kći, moj narod, srušio sam se ja,
žalostan sam i groza me spopala.
22 Nema li balzama u Gileadu? Nema li više ondje
liječnika? Zašto onda nema ozdravljenja za kćer
mojega naroda?

9 O, da bi moja glava bila sasvim voda i moje oko
vrelo suza, plakao bih dan i noć za pobijenima
kćeri, svojega naroda!
2 Kad bih samo imao u pustinji prebivalište za
putnika, ostavio bih svoj narod i otišao od njega, jer
su oni svi preljubnici, rulja varalica.
3 “Zapinju jezike svoje kao lũk lažju, a ne istinom,
moćni su u zemlji. Srljaju iz zla u zlo, a mene ne
poznaju, govori Gospodin.
4 Neka se svaki čuva prijatelja svojega i neka nitko
ne vjeruje svojem bratu, jer je svaki brat varalica,
svaki prijatelj ide te opada.
5 Jedan vara drugoga i ni jedan ne govori istinu;
privikli su jezike svoje na laganje i muče se na čine
zlodjela.
6 Prebivaš usred lukavstva i zbog lukavstva neće
da me poznaju, govori Gospodin.
7 Zato ovako govori Gospodin vojska: Gle,
prokušat ću ih u talionici, jer kako i mogu drukčije
raditi zbog kćeri, svojega naroda?
8 Strijela je ubojiti jezik njihov, govori prijevaru.
Ustima se govori prijazno bližnjemu, a u srcu mu
se namješta zasjeda.
9 Da takvo što na njima ne kaznim, govori Gospodin, i da se ne osvetim takvu narodu.
10 Po gorama podignut ću plač i jadikovanje,
pjesmu tužaljku po pašnjacima koji leže poharani.
Putnik njima ne može prolaziti ni čuti blejanje
stada. Od ptica nebeskih do životinja sve je pobjeglo, sklonilo se.
11 U hrpu kamenja pretvorit ću Jeruzalem, u stan
čagalja, i pretvorit ću Judine gradove u pustinju u
kojoj ne prebiva nitko.
12 Tko je mudrac koji razumije i navješćuje ovo što
njemu govore usta Gospodinova: Zašto propada
zemlja, leži opustošena kao pustinja kojom nitko
ne prolazi?
13 Gospodin govori: Jer su ostavili moj zakon koji
sam im dao, i nisu slušali mojega glasa i nisu živjeli
u njemu,
14 nego su išli za prkosnim mislima svojega srca i
za Baalima, kako su ih naučili njihovi očevi.
15 Zato ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: Ja ću ih, taj narod, hraniti pelinom i dat ću im
otrovnu vodu da piju.
16 Rasijat ću ih među narode koje nisu poznavali,
ni oni ni njihovi očevi, i pustit ću za njima mač dok
ih ne iskorijenim.
17 Ovako govori Gospodin vojska: Ustanite, zovite narikače, neka dođu! Pošaljite po mudre žene
neka dođu!
18 Brže, neka zapjevaju nad nama pjesmu tužaljku, da oči naše pljušte suzama, da trepavice naše
teku vodom!
19 Pjesma se tužaljka čuje od Siona: “Jao, uništeni
smo, veoma smo upali u sramotu! Domovinu moramo ostaviti, stanove svoje predati.”
20 Čujte, žene, riječ Gospodinovu, neka primi uho
vaše riječ njegovih usta! Učite svoje kćeri naricati,
jedna drugu naricati:
21 “Kroz prozore se pope smrt, prodrije u dvorove

naše, pomori djecu na ulici, mladež s trga!”
22 Govori: Ovako govori Gospodin: “Mrtva će ljud-
ska tjelesa ležati kao gnoj na polju, kao rukoveti za
žeteocem, koje nitko ne kupi.”
23 Ovako govori Gospodin: Neka se ne hvali
mudrac mudrošću svojom! Neka se ne hvali jaki
jakošću svojom! Neka se ne hvali bogati bogat-
stvom svojim,
24 nego neka se hvali tko se hoće hvaliti što je tako
razuman, te spoznaje da sam ja Gospodin, koji
činim na zemlji milost, pravo i pravednost; takvi su
meni mili, govori Gospodin.
25 Zaista, dolazi vrijeme, govori Gospodin, kad ću
pohoditi sve što je neobrezano obrezanjem,
26 Egipat, Judu, Edom, Amon i Moab i sve s
podšišanom kosom, koji prebivaju u pustinji, jer su
svi neznabošci neobrezani, a sav je Izrael neobre-
zana srca.

10 Čujte riječ koju vam govori Gospodin, kućo
Izraelova! Ovako govori Gospodin:
2 Ne priučavajte se na običaje neznabožaca i ne
bojte se znamenja nebeskih, jer ih se samo nezna-
bošci boje.
3 Jer su običaji naroda sama tlapnja. Kip je idolski
samo iz drva što se siječe u šumi sjekirom, djelo
ruke umjetničke.
4 On ga ukrasio srebrom i zlatom, čavlima i
čekićima utvrdio ga da se ne prevrne.
5 Idoli su kao strašilo u polju, ne mogu govoriti,
treba ih nositi jer ne mogu ići. Ne bojte ih se, ne
mogu škoditi, a nije u njihovoj moći ni dobro činiti.
6 Nema tebi ravna Gospodine, velik si, i silno je
tvoje Ime zbog moći tvoje.
7 Tko da se ne boji tebe, kralju naroda! Jest, tebi to
pripada, jer među svim mudracima naroda u svim
kraljevstvima njihovim, nema tebi ravna.
8 Svi su oni ludi i bezumni i sav nauk o drvenim
idolima obično je drvo.
9 Srebro kovano što se donosi iz Taršiša, zlato iz
Ofira, djelo umjetnika i ruku zlatara, modri i crveni
grimiz odjeća je njihova. Sve je djelo umjetnika.
10 A Gospodin je pravi Bog, živi Bog i vječni kralj.
Od njegove srdžbe zadršće zemlja, narodi ne pod-
nose gnjeva njegova.
11 Ovako ćete o njima reći: bogovi, koji nisu stvorili
nebo i zemlju, iščeznut će sa zemlje i pod nebom.
12 On je stvorio zemlju svojom snagom, On je
utemeljio svijet mudrošću svojom, On je razastro
nebo razumom svojim.
13 Kad zaori njegov glas, zašušte vode na nebu.
On vodi oblake s krajeva zemlje, baca munje s
kišom, izvodi vihor iz odaja njegovih.
14 Luđak je svaki koji to ne shvaća. Stidjeti se mora
svaki umjetnik rezbarena kipa svojega, jer je liveni
kip njegov varka i nema duha u njemu.
15 Oni su tlapnje, tvorevine smiješne, u vrijeme
kazne njihove kraj je njima.
16 Ali kao ovi nije dio Jakovljev, nego je On
Stvoritelj svega, i Izrael je pleme što je njegovo.
Gospodin vojska Ime je njegovo.
17 Digni sa zemlje zavežljaj svoj, ti koja sjediš u
gradu opsjednutom!
18 Jer ovako govori Gospodin: Gle, ja ću ovaj put
izbaciti kao praćkom stanovnike ove zemlje i pov-
esti ih u nevolju da me nađu.
19 Teško meni zbog rane moje, neizlječiv je
udarac moj, ali mislim: “To je moje tijelo, podnijet
ću ga!”
20 Šator je moj razoren, sva su užad mojega ša-
tora istrgana, djeca su moja otišla, otišla su. Nitko
više nije razapeo mojega šatora i ne diže moje
zavjese.
21 Jer su ludi bili pastiri, nisu ništa pitali za Gospo-
dina, i tako nisu imali uspjeha; stado se njihovo
sasvim raspršilo.
22 Čujte vijest! Približuje se, evo, vreva silna iz
sjeverne zemlje, da pretvori Judine gradove u pu-
stinju, u stan čagalja!
23 Znam, Gospodine: sudbina čovjeka nije u nje-
govoj ruci. Nikomu nije dano da odredi svoj korak
na stazi života.
24 Karaj me o Gospodine, ali po pravici, a ne u
svojem gnjevu, da me ne uništiš!
25 Izlij svoju srdžbu na narode koji te ne poznaju,
na plemena koja ne zazivaju tvojega Imena, jer su
progutali Jakova, pojeli ga i proždrli livade njegove
i učinili pustinjom.

11 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji, govore-
ći:
2 Slušajte riječi ovoga zavjeta i objavite ih ljudima
Judinim i stanovnicima jeruzalemskim!
3 Kaži im: Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov:
Proklet neka je svaki koji ne slijedi zapovijedi
ovoga zavjeta,
4 što sam ih dao vašim očevima kad sam ih vodio
iz Egipta, talionice užarene, govoreći: Slušajte moj
glas i radite po njemu svemu što vam zapovjedam!
Onda ćete biti moj narod i ja ću biti vaš Bog,
5 da mogu ispuniti zakletvu koju sam dao vašim
očevima — da ću im dati zemlju u kojoj teče mlijeko
i med, kako je to još danas. Onda sam ja odgo-
vorio: “Tako neka bude, Gospodine!”
6 Dalje mi je rekao Gospodin: Objavi sve ove riječi
po Judinim gradovima i po jeruzalemskim uli-
cama: Slušajte naputke ovoga zavjeta i radite po
njima!
7 Jer sam prijetio vašim očevima, još kad sam ih
vodio iz Egipta, do današnjega dana, neprestano
opominjem, govoreći: Poslušajte moj glas!
8 Ali nisu poslušali i nisu mi prignuli svojega uha,
nego je svaki išao za svojim prkosnim i zlim srcem.
Zato sam pustio da dođu na njih sve prijetnje
ovoga zavjeta, koji sam im bio zapovjedio da drže,
ali ga nisu držali.
9 Dalje mi je rekao Gospodin: Urota je među lju-
dima Judinim i stanovnicima jeruzalemskim.
10 Oni su upali u grijehe svojih predaka, koji nisu
htjeli slušati mojih zapovijedi. Trčali su za drugim
bogovima da im služe. Prekršila je kuća Izraelova
i kuća Judina moj zavjet koji sam učinio s njihovim
očevima.
11 Zato govori Gospodin: Evo, nosim na njih zlo iz
kojega više ne mogu izići, a ako onda zavape k
meni, neću ih uslišati.
12 Gradovi Judini i stanovnici jeruzalemski neka
onda idu i vapiju k bogovima kojima su žrtvovali, ali
im neće pomoći u nesreći njihovoj.
13 Jer su mnogobrojni kao gradovi tvoji, Judo, i
idoli tvoji, i koliko ima ulica u Jeruzalemu, toliko ste
podigli žrtvenika gadnom idolu, žrtvenika da ka-
dite Baalu.
14 A ti se ne moli za taj narod, ne prinosi vapaja ni
zagovora za njih, jer ih neću uslišati kad me za-
zovu za pomoć u nesreći svojoj.
15 Što hoće ljubimac moj u mojoj kući? Činiti djela
bezbožna? Zar će zavjet i sveto meso oduzeti od
tebe zloću tvoju da se možeš opet veseliti?
16 Gospodin te jednom nazvao “maslinom ze-
lenom, dičnom u sjajnu plodu.” Ali s hukom silnoga
vjetra raspali oganj u lišću njezinu i grane su joj se
polomile.
17 Gospodin vojska, koji te je posadio, zaprijetio ti

je nesrećom zbog zloće Izraelove kuće i Judine kuće koju su činile da me izazivaju i ljute žrtvujući Baalu.
18 Gospodin mi je objavio i tako sam to doznao, ti si mi pokazao njihova zlodjela.
19 Bio sam kao bezazleno janje što se vodi na klanje i nisam znao da su kovali zle naume protiv mene: "Uništimo drvo s plodom njegovim, i iskorijenimo ga iz zemlje živih, da mu se ime više ne spominje!"
20 Gospodine vojska, ti sudiš pravedno i ispituješ bubrege i srca, daj da vidim osvetu tvoju na njima, jer tebi sam predao stvar svoju.
21 Zato govori Gospodin protiv ljudima u Anatotu, koji ti rade o glavi i govore: "Ne prorokuj više u Ime Gospodinovo, inače moraš umrijeti od naše ruke!"
22 Zato ovako govori Gospodin vojska: Evo, ja ću ih pohoditi. Mladi će ljudi pasti od mača, njihovi sinovi i njihove kćeri pomrijet će od gladi.
23 Nitko od njih neće preostati, jer nosim zlo na ljude u Anatotu u godini pohoda njihova.

12 Pravedan si ti, o Gospodine, ako bih se ja htio pravdati s Tobom, ali ipak bih te još htio pitati za tvoje pravedne presude. Zašto je put bezbožnika uspješan? Zašto žive u miru svi koji čine nevjeru.
2 Ti ih zasadiš i oni uhvate korijen, uzrastu i donose plod. Ti si im blizu usta, ali daleko od njihova srca.
3 Ali, o Gospodine, ti mene poznaješ i prozireš; istražio si kako stoji moje srce prema tebi. Odijeli ih kao ovce na klanje! Odredi ih za dan kad će se zaklati!
4 Dokle će još tužiti zemlja i sahnuti trava na svem polju? Zbog zloće njezinih stanovnika propadaju stoka i ptice, jer kažu: "On neće vidjeti našega svršetka."
5 Ako se već umoriš kad trčiš s pješacima, kako ćeš se za okladu utrkivati s konjima? Kad se ne osjećas sigurnim u mirnoj zemlji, što ćeš činiti u guštari Jordana?
6 Jer i tvoja braća, kuća tvojega oca, i oni su ti nevjerni, i oni viču za tobom iza glasa, ne vjeruj im ako i prijateljski govore s tobom!
7 Ostavio sam svoju kuću, napustio vlasništvo svoje, dao sam ljubimca svojega srca u ruke neprijatelju.
8 Vlasništvo moje stoji protiv mene kao lav u šumi, podižu riku protiv mene, zato mi je mrsko.
9 Ptica je šarena vlasništvo moje, ptice grabežljivice sletjele se na nju: ustanite, skupite se sve poljske životinje, dođite žderati!
10 Pastiri mnogi pustoše moj vinograd, gaze vlasništvo moje, obraćaju milu moju baštinu u pustinju golu.
11 U pustoš je pretvaraju. Preda mnom tuguje pustinja. Opustošena je sva ta zemlja, jer je nitko ne prima k srcu.
12 Preko svih brežuljaka pustinje provaljuju zatirači, jer ima Gospodin mač što bjesni od jednoga kraja zemlje do drugoga, nijedno stvorenje nema mira.
13 Siju pšenicu i žanju trnje, muče se, a ne postižu ništa, osramotili su se ljetinom svojom zbog žestokoga gnjeva Gospodinova.
14 Ovako govori Gospodin za sve zle narode susjedne koji diraju vlasništvo što sam ga dao svojem narodu Izraelu: Hajde, ja ću ih počupati iz njihove zemlje i dom Judinov iščupat ću iz njihove sredine.
15 Kad ih iščupam, opet ću im se smilovati i povest ću ih natrag, svakoga na posjed njegov i u postojbinu njegovu.
16 Ako onda nauče putove naroda mojega i budu se zaklinjali mojim imenom: "Tako mi živoga Gospodina"—kao što su oni učili moj narod da se zaklinje Baalom, onda će se sazidati usred mojega naroda.
17 Ako li ne poslušaju, onda ću iščupati takav narod i sasvim ga uništiti, govori Gospodin.

13 Ovako mi je rekao Gospodin: "Idi, kupi sebi laneni pojas i stavio ga sebi oko bedara, ali ga ne stavljaj u vodu!"
2 Kupio sam pojas po zapovijedi Gospodinovoj i stavio sam ga sebi oko bedara.
3 Po drugi put došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
4 "Uzmi pojas što si ga kupio i nosiš ga oko bedara svojih, digni se, idi na Eufrat i sakrij ga ondje u kakvu rasjeklinu kamenu!"
5 Otišao sam ondje i sakrio ga na Eufratu, kako mi je zapovjedio Gospodin.
6 I dogodilo se poslije mnogo dana rekao mi Gospodin: "Digni se, idi na Eufrat i uzmi ondje pojas za koji sam zapovjedio da ga ondje sakriješ!"
7 Otišao sam na Eufrat, potražio sam i uzeo pojas s mjesta gdje sam ga bio sakrio, ali je pojas bio istrunuo, tako da nije vrijedio više nizašto.
8 Onda mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
9 Ovako govori Gospodin: Na isti način predat ću propasti oholost Judinu i veliku oholost Jeruzalema.
10 Ovi opaki ljudi, koji neće slušati riječi mojih, koji u zloći svojega srca idu i trče za drugim bogovima da im služe i klanjaju im se, oni će biti kao taj pojas koji nije nizašto.
11 Jer kako se pojas privije uz bedra čovjeka, tako sam htio da se kuća Izraelova i sva kuća Judina privije uz mene, govori Gospodin, da bude moj narod, moja dika, moja slava, moj ures, ali oni nisu poslušali.
12 Kaži im ove riječi: Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: Svaki se vrč puni vinom! Ako ti oni odgovore: "Zar ne znamo to sami da se svaki vrč puni vinom?"
13 Onda im kaži: Ovako govori Gospodin: Evo, ja ću napuniti pijanošću sve stanovnike ove zemlje, kraljeve koji sjede na prijestolju Davidovu, svećenike i proroke i sve stanovnike jeruzalemske!
14 I razbit ću ih jednoga o drugoga, očeve zajedno sa sinovima, govori Gospodin. Nikakva samilost, nikakvo sažaljenje, nikakvo milosrđe neće me sustegnuti od njihova uništenja.
15 Slušajte i pazite! Ne budite oholi—jer Gospodin je to izrekao.
16 Dajte čast Gospodinu, Bogu svojem, prije nego se spotaknu vaše noge na gorama u tami! Inače uzalud čekate svjetlost, On je pretvori u noć smrtnu i u tamu najdublju.
17 Ako ne slušate, moram ja u tišini plakati zbog oholosti vaše. Moje će se oko posve rastopiti u suzama, jer se odvodi zarobljeno stado Gospodinovo.
18 Kaži kralju i kraljici majci: "Ponizite se duboko, jer vam sjajna kruna pada s glave."
19 Zatvoreni su gradovi južne zemlje, nema nikoga da ih otvori, sav se Juda odvodi, sav se zarobljava.
20 Podigni svoje oči! Vidi kako dolaze sa sjevera, gdje je stado što ti je bilo povjereno, sjajne ovce?
21 Što ćeš reći kad te on kazni? Jer si ih naučio da budu gospodari, da vladaju nad tobom, Neće li te spopasti bolovi kao ženu kad rađa?
22 I ako se pitaš: "Zašto me to snađe?" Zbog velike

krivnje tvoje razgrnut će se skut tvoj i pete će se tvoje izraniti.
23 Može li Crnac promijeniti boju na koži svojoj ili ris svoje šare? Onda biste i vi još činili dobro koji ste se priviknuli na zlo.
24 Ja ću vas razasuti kao pljevu što odleti u pustinjskom vjetru.
25 To je sudbina tvoja, dio tvoj što sam ti ga odredio, govori Gospodin, jer si me zaboravio i oslonio se na laži.
26 Tvoj ću ti skut zagrnuti preko glave da se vidi tvoja sramota.
27 Tvoje preljubništvo, tvoj bestidni grohot, tvoja sramotna bludnost: po brežuljcima, na poljima vidio sam tvoje grozote. Teško tebi, Jeruzaleme, ti nisi čist i dokle će to još potrajati?

14 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji povodom velike suše, govoreći:
2 Juda tuguje, njegovi gradovi ginu, leže na zemlji, jauk se Jeruzalema podiže.
3 Velikani šalju svoje sluge na vodu, dolaze na studence, ali ne nalaze vode, vraćaju se s praznim posudama, smeteni su i zbunjeni i pokrivaju svoju glavu.
4 Zbog polja što je osušeno, jer ne pada kiša na zemlji, smeteni su seljaci i pokrivaju svoju glavu.
5 Jest, i košuta što rađa na polju ostavlja mlade svoje, jer više nema ništa zeleno.
6 Divlji magarci stoje na visovima i zijevaju za zrakom kao čaglji, oči se njihove gase, jer nema hrane.
7 Ako i naši grijesi svjedoče protiv nas, o Gospodine, budi nam milostiv zbog svojega Imena, jer su mnogi prekršaji naši kojima smo griješili protiv tebe.
8 Nado Izraelova, Spasitelju njegov u vrijeme nevolje! Što si kao došljak u ovoj zemlji, kao putnik koji se samo zaustavi da prenoći?
9 Što si kao strašljivi čovjek, kao junak koji ne može pomoći? Ti si, ipak, u našoj sredini, Gospodine, mi smo nazvani po tvojem Imenu, nemoj nas odbaciti!"
10 Ovako govori Gospodin o narodu ovom: Ondje ovdje oni vole lutati i nikada ne štede svojih nogu. Stoga Gospodinu nisu po volji, sada se on sjeća njihove krivnje i kažnjava ih za njihove grijehe.
11 Dalje mi je rekao Gospodin: Ne moli milost za taj narod!
12 Ako i poste, neću uslišati prošnje njihove, ako i prinose žrtve paljenice i žitne darove, neće mi to ugoditi, nego ću ih uništiti mačem, i glađu i kugom.
13 Onda sam rekao: "Ah, Gospodin Bože, evo, proroci im govore: 'Neće vidjeti mača, neće vas glad pogoditi, nego ću vam dati siguran mir na ovom mjestu.' "
14 Gospodin mi je rekao: Laž prorokuju ti proroci u Ime moje, ja ih nisam poslao, nisam im zapovjedio, nisam im govorio. Izmišljena viđenja, ništavo gatanje i prijevaru svojega srca oni vam predaju kao proročanstva,
15 Zato ovako govori Gospodin o prorocima, koji prorokuju u Ime moje, a nisu poslani od mene, te koji tvrde: "Mač i glad neće doći u ovu zemlju!"— Od mača i gladi svršit će ti proroci.
16 A ljudi, kojima oni prorokuju, ležat će po jeruzalemskim ulicama, leže od gladi i mača, nitko ih neće pokopati, njih, njihove žene, njihove sinove i njihove kćeri, tako ću izliti na njih zloću njihovu.
17 Ovako ćeš im reći: Moje oči liju suze dan i noć i ne dolaze nikada do počinka, jer strahovit udarac pogodi djevojku, kćer, moj narod, posve neizlječiv udarac!
18 Ako izađem u polje, tu leže pobijeni mačem, ako uđem u grad, tu bjesne muke gladi. Jest, i svećenik i prorok lutaju naokolo po zemlji, ne znaju gdje i kamo.
19 Jesi li posve odbacio Judu, je li ti omrznuo Sion? Što nas biješ mjesto da nam pomogneš? Nadamo se spasenju, ne dolazi ništa dobro; nadamo se vremenu ozdravljenja, a nema ničega osim straha!
20 Priznajemo, Gospodine, zloću svoju, krivnju svojih otaca, zaista griješili smo protiv tebe.
21 Ali nas ne odbijaj zbog svojega Imena, ne daj da se obeščasti prijestolje slave tvoje! Spomeni se svojega zavjeta s nama i ne prekidaj ga!
22 Ima li među tlapnjama neznabožaca tko da daje kišu, ili daje li nebo od sebe da pada kiša, nisi li ti to, Gospodine Bože naš, zato čekamo tebe, jer ti činiš sve to.

15 Onda mi je Gospodin rekao: iako su Mojsije i Aron stupili pred mene, ne bih ipak htio više išta znati o tom narodu; makni mi ih s očiju, neka idu!
2 I bit će da ako te upitaju: "Kamo ćemo ići!" onda im kaži: Ovako govori Gospodin: Tko je za smrt, u smrt. Tko je za mač, pod mač. Tko je za glad, u glad. Tko je za ropstvo, u ropstvo.
3 Pustit ću na njih četiri zla, govori Gospodin: mač da ih ubija, pse da ih razvlače, nebeske ptice i poljske životinje da ih jedu i potamane.
4 Učinit ću ih da budu na užas svim kraljevstvima zemaljskim zbog Manaseha, sina Ezekijina, Judina kralja, za ono što je počinio u Jeruzalemu.
5 Tko će imati smilovanja s tobom, Jeruzaleme, tko će te požaliti, tko će se vratiti k tebi da upita— kako ti je?
6 Ti si me odbacio, govori Gospodin, okrenuo si mi leđa, zato pružam svoju ruku protiv tebe i uništavam te, umoran sam od opraštanja.
7 Vijao sam ih vejalicom na vratima zemaljskim, učinio sam svoj rod bez djece i vodio ga u propast, ali se nisu vratili s svojih putova.
8 Mogobrojnije su mi postale njihove udovice negoli pijesak na moru. Na majke mladih ljudi pustio sam da im dođe u pol bijela dana zatirač. Pustio sam da ih iznenada spopadne tjeskoba i strahota.
9 Iznemogla je koja je rodila sedmero, ispustila je svoju dušu, još za dana sunce joj je zašlo. Bila je postiđena i posramljena; što još preostane od njih, predajem maču pred njihovim neprijateljima , govori Gospodin.
10 Teško meni, majko moja što si me rodila, čovjeka borbe i svađe za sve! Nisam davao u zajam, niti su mi davali u zajam, i opet me sve proklinje.
11 Gospodin je obećao: Zaista, učinit ću te jakim da uspiješ, zaista, u dan nesreće, u vrijeme potrebe, uredit ću da ti neprijatelj dođe s molbom.
12 Može li se željezo slomiti, željezo sa sjevera i mjed?
13 Tvoj posjed i tvoje blago predajem da se razgrabi, bez cijene, zbog tvojih grijeha u cijelom tvojem području.
14 Učinit da budeš odveden svojim neprijateljima u zemlju koju ne poznaješ, jer se raspalio oganj mojega gnjeva i bukti protiv vas.
15 Ti znaš to, Gospodine, spomeni me se i zauzmi se za me, osveti me na progoniteljima mojim, ne daj da budem zgrabljen preko tvoje strpljivosti, sjeti se da podnosim porugu zbog tebe!
16 Kad si izdavao zapovijedi svoje, bile su mi kao jelo; riječ mi je tvoja bila radost i veselje mojem

srcu, jer sam ja nazvan po tvojem Imenu, Gospodine, Bože vojska!
17 Ne sjedim u krugu veselom i veselim se, prihvaćen tvojom rukom sjedim sam, jer me ti napunjaš srdžbom.
18 Zašto da vječno traje bol moja i zašto je ljuta rana moja, te se neće iscijeliti? Ti si mi postao kao varavi potok, kao voda na koju se ne možeš osloniti.
19 Nato je rekao Gospodin ovako: Ako budeš drugoga mišljenja, smiješ mi ponovno služiti, ako iznosiš samo pravo, a ništa krivo, smiješ opet govoriti po nalogu mojem. Oni se moraju obratiti k tebi, a ti se ne smiješ prignuti njima.
20 Činim te za taj narod zidom mjedenim neosvojivim. Udarat će na tebe, ali te neće nadvladati, jer sam ja s tobom da ti pomažem i da te spasim, govori Gospodin.
21 Ja ću te izbaviti iz ruku bezbožnika, oslobodit ću te iz ruku nasilnika.

16 Riječ Gospodinova došla je opet, gorereći:
2 Nećeš uzimati sebi žene, niti ćeš imati sinova ili kćeri na ovom mjestu!
3 Jer ovako govori Gospodin za sinove i kćeri što se rode na ovom mjestu, za majke koje ih rode i za njihove očeve kojima se rode u ovoj zemlji:
4 Veoma mučnom će smrću pomrijeti, neoplakani i nepokopani. Ležat će kao gnoj na polju, od mača i od gladi izginut će, mrtva će tjelesa njihova biti hrana pticama nebeskim i poljskim životinjama .
5 Dalje je zapovjedio Gospodin: Ne ulazi u kuću u kojoj je žalost, ne idi na tugovanje za mrtvacem i ne iskazuj nikomu sažaljenje svoje, jer uskraćujem tomu narodu prijateljstvo svoje, govori Gospodin, milost i milosrđe.
6 Veliko i malo pomrijet će ovoj zemlji, a da se ne pokopaju ili oplaču, niti će zbog njih praviti ureza niti kose šišati.
7 Neće se lomiti kruh žalosti da se tko utješi za mrtvim. Neće se nikomu pružiti čaša utjehe za ocem njegovim ili za majkom njegovom.
8 Ne idi u kuću na svečanu gozbu da ondje sjediš za jelom i pićem!
9 Jer ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: Doista, učinit ću da na ovom mjestu pred vašim očima, u vaše dane umukne glas radosti i glas veselja, poklik zaručnikov i pjevanje zaručnice.
10 Kada tomu narodu objaviš sve ove riječi, a oni te upitaju: "Zašto nam se prijeti Gospodin svim tim zlom velikim, u čemu je naša krivnja i naš grijeh što smo počinili protiv Gospodina, svojega Boga?"
11 onda im odgovorio: U tom što su vaši očevi ostavili mene, govori Gospodin, i trčali su za drugim bogovima, služili im i klanjali im se, a mene su ostavili i zakona mojega nisu držali.
12 Vi ste još gore činili nego vaši očevi. Svaki od vas slijedi samo svoje prkosno i zlo srce ne slušajući mene.
13 Zato ću vas izbaciti iz ove zemlje u zemlju koje niste poznavali ni vi ni vaši očevi. Ondje možete služiti drugim bogovima dan i noć, a ja više nemam milosrđa s vama.
14 Zato, evo, doći će dani, govori Gospodin, kad se neće više govoriti: "Tako mi živoga Gospodina koji je izveo Izraelove sinove iz Egipta!"
15 Nego: "Tako mi živoga Gospodina, koji je vodio kući Izraelove sinove iz sjeverne zemlje i iz svih zemalja kamo ih je prognao!" Ja ću ih natrag dovesti u njihovu zemlju, koju sam dao njihovim očevima.
16 Gle, ja šaljem mnoge ribare, govori Gospodin, da ih love, a potom šaljem mnoge lovce da ih love na svakoj gori i na svakoj visini i u kamenim rasjeklinama.
17 Jer moje oči prate sve putove njihove, oni nisu skriveni od mene i krivnja njihova nije zaklonjena mojim očima.
18 Tako plaćam najprije dvostruko za njihovu krivnju i za njihov grijeh, jer su onečistili svoju baštinu svojim neživim, gadnim grozotama idolskim što napunjaju moju baštinu.
19 Gospodine, snago moja, grade moj, moje utočište u dan nevolje! Narodi dolaze tebi s krajeva zemlje i govore: Očevi naši imali su samo lažne idole, ništave, nekorisne bogove.
20 Hoće li čovjek napraviti sebi bogove, koji nisu bogovi.
21 "Zato, evo, ja ću ih ovaj put dovesti do spoznaje. Učinit ću da osjete jaku ruku moju. Onda će uvidjeti da je Ime moje: Gospodin."

17 Zapisan je grijeh Judin željeznom pisaljkom, urezan dijamantnim vrhom na ploči njihova srca, na rogovima žrtvenika njihovih,
2 da njihovi sinovi misle na žrtvenike njihove i na drvene njihove idole pokraj zelenih stabala, na visokim brežuljcima.
3 Na gorama i u polju—tvoje imanje, sve tvoje blago predajem da se razgrabi, tvoje visine za grijeh svim tvojim krajevima.
4 Svoju baštinu, koju sam ti dao, moraš ostaviti. Učinit ću da služiš svojom neprijateljima u zemlji koju ne poznaješ, jer ste raspalili oganj u mojoj u nutrini koji vječno gori.
5 Ovako govori Gospodin: Proklet je čovjek koji se uzda u čovjeka, na snagu tijela se oslanja, čije se srce odvraća od Boga!
6 On će biti kao grm u pustinji, koji neće vidjeti dobra kad dođe. On stoji u suhoj pustinji, u slanoj zemlji u kojoj se ne prebiva.
7 Blagoslovljen je čovjek koji se uzda u Gospodina i čija je nada Gospodin!
8 On je kao drvo usađeno kraj vode, koje k potoku pruža korijenje svoje. Ono se ne treba ništa bojati kad dođe žega. Lišće njegovo ostaje zeleno; u sušnoj godini nema nikakve potrebe. Ne prestaje donositi plod.
9 Lukavo je srce više nego sve, i podmuklo. Tko da ga shvati?
10 Ja, Gospodin, istražujem srce, ispitujem razum da naplatim svakomu prema njegovim putovima, kako zaslužuju njegova djela.
11 Ptica koja leži na jajima koje nije snijela jest onaj koji steče bogatstvo, ali nepravdom. U polovici svojega života mora ga ostaviti, na svršetku svojem ostaje kao luđak.
12 Prijestolje slavno uzvišeno od početka, jest mjesto svetišta našega.
13 Nado Izraelova: Gospodine! Svi koji te ostave, posramit će se; koji odstupe od tebe, zapisat će se u prah, jer su ostavili izvor vode žive, Gospodina.
14 Ozdravi me, Gospodine, i ja ću biti zdrav i spasi me i ja ću biti spašen, jer si ti moja slava.
15 Gle, oni mi govore: "Gdje je riječ Gospodinova? Neka dođe sada!"
16 A ja se nisam žurio otići od službe pastira koji te slijedi; niti sam čeznuo za danom nesreće. Ti znaš što je izašlo iz mojih usana; pred tobom je to otvoreno!
17 Ne budi mi strah, ti, moje utočište na dan nesreće!
18 Progonitelji moji neka propadnu, a ja ne, neka se oni prestraše, a ja ne! Pusti na njih dan nesreće

i razbij ih dvostrukim udarcem!
19 Ovako mi je rekao Gospodin: Idi, postavi se na vrata svoje braće, na koja Judini kraljevi izlaze i ulaze, i na sva ostala vrata jeruzalemska!
20 Kaži im: Čujte riječ Gospodinovu, Judini kraljevi, svi Judejci, svi stanovnici jeruzalemski, koji idete kroz ova vrata!
21 Ovako govori Gospodin: Čuvajte se zbog svojega života da ne nosite bremena na Subotnji dan i ne unosite na vrata jeruzalemska!
22 I ne nosite na Subotnji dan bremena iz kuća svojih! Ne radite nikakva posla, nego svetite Subotnji dan kao što sam zapovjedio vašim očevima,
23 Ali oni nisu slušali i nisu mi prignuli svojega uha, ostali su tvrdovrati, nisu poslušali i nisu primili nauk.
24 Ako me sad vi poslušate, govori Gospodin, i ne budete više nosili na Subotnji dan bremena na vrata ovoga grada, nego držite svetim Subotnji dan i ne radite u nju nikakva posla,
25 onda će ulaziti na vrata grada ovoga kraljevi i vladari koji sjede na prijestolju Davidovu, na kolima i konjima oni, vladari njihovi, ljudi Judini i stanovnici jeruzalemski, i ovaj će grad zauvijek ostati napučen.
26 Onda će iz gradova , iz okolice jeruzalemske, iz područja Benjaminova, iz nizine, iz gora i iz južne zemlje dolaziti ljudi koji prinose žrtve paljenice, žrtve zaklanice, darove i miomirisni kâd, koji nose žrtve zahvalne u Gospodinov dom.
27 Ako li ne poslušate moje zapovijedi, da držite svetim Subotnji dan da ne nosite bremena i s njim na Subotnji dan ne dolazite na vrata Jeruzalema, onda ću raspaliti oganj na vratima njegovim, koji će spaliti dvore jeruzalemske i neće se više ugasiti!

18 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji, govoreći:
2 "Ustani, siđi u kuću lončarovu, ondje ću ti objaviti proročanstvo svoje!"
3 Sišao sam u kuću lončarovu, on je bio upravo pri poslu na lončarskom kolu.
4 Pokvarila se posuda koju je upravo pravio, kako to bude posudu rukom lončarovom, pa je napravio drugu posudu, kako je lončaru bilo po volji.
5 Tada mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
6 Ne mogu li ja tako kao lončar postupati s vama, kućo Izraelova, govori Gospodin. Jest, kako je glina u ruci lončarovoj, tako ste vi u mojoj ruci, kućo Izraelova!
7 Sad zaprijetim jednom narodu ili jednom kraljevstvu da ću ga iskorijeniti, uništiti, zatrti.
8 Obrati li se taj narod od svoje zloće, zbog koje sam mu zaprijetio, meni će biti žao za nesreću koju sam mu mislio nanijeti.
9 Sad obećam jednom narodu ili jednom kraljevstvu da ću ga sazidati i zasaditi.
10 Učini li što je zlo u mojim očima ne slušajući mojega glasa, meni će biti žao za dobro koje sam mu mislio iskazati.
11 Zato sad objavi Judinom narodu i jeruzalemskim stanovnicima, ovako govori Gospodin: Evo, spremam protiv vas nesreću, smislio sam protiv vas nesreću i skovao protiv vas nakanu! Vratite se ipak, svaki sa svojega zla puta, popravite svoje putove i svoja djela!
12 A oni će odgovoriti: "Zaludu je! Mi idemo za svojim vlastitim naumima. Svaki hoće raditi po tvrdokornosti svojega zla srca."
13 Zato ovako govori Gospodin: Pitajte po narodima je li tko čuo takvo što? Grozotu veliku učinila je djevica Izraelova.
14 Odstupi li ikada od kamena grebena lebanonski snijeg, presuše li studene, bučne vode po gorama?
15 A narod je moj zaboravio mene, ništavilu prinose miomirisni kâd, posrću na svojim putovima, na prastarim stazama, tako da hode vrletnim, neporavnanim putovima.
16 Učinit ću njihovu zemlju pustinjom na vječnu porugu. Tko god prođe preko nje, zgražat će se i mahat će glavom.
17 Kao istočni vjetar tjerat će ih pred neprijateljem, leđa a ne lice pokazat ću im u dan njihove nevolje.
18 Oni govore: "Hajde da skujemo naume protiv Jeremije, jer još nije nestalo naputaka svećenika, ni savjeta mudraca ni riječi od proroka. Hajde da ga pogodimo jezikom i ne pazimo na sve njegove riječi!"
19 Pripazi na mene, Gospodine, čuj govor mojih protivnika!
20 Hoće li se zlo vratiti za dobro kad mi kopaju jamu? Spomeni se kako sam stajao pred tobom moleći za njihovo dobro, da odvratim tvoju srdžbu od njih!
21 Zato predaj njihovu djecu gladi, izručio ih sili mača! Njihove žene neka budu bez djece i udovice, i muževe njihove neka podavi kuga, njihove mladiće neka poubija mač u boju!
22 Neka se čuje vika iz kuća njihovih kad dovedeš na njih krvničke čete iznenada, jer kopaju jamu da me uhvate, zamke namještaju nogama mojim.
23 A ti, Gospodine, znaš svu nakanu njihovu protiv mene, da me ubiju. Ne opraštaj njihove krivnje, ne briši ispred sebe grijeha njihova! Sruši ih, obračunaj se s njima u vrijeme svojega gnjeva!

19 Ovako govori Gospodin: Idi, kupi sebi zeljani vrč! Uzmi sobom nekoliko narodnih i svećeničkih starješina!
2 Idi van u dolinu Ben-Hinom što je pred Vratima crepova i proglasi ondje riječi što ću ti ih izreći!
3 Kaži: Čujte riječ Gospodinovu, Judini kraljevi, stanovnici jeruzalemski! Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: Evo, donosim nesreću na ovo mjesto, da zazuju uši svakomu koji čuje o njoj.
4 Jer su me ostavili, oskvrnuli ovo mjesto, žrtvovali na njemu drugim bogovima, za koje nisu znali ni oni, ni njihovi očevi, ni Judini kraljevi, i jer su napunili ovo mjesto krvlju nedužnika.
5 Podigli su uzvisine Baalove da spaljuju svoju djecu kao žrtve Baalu, što nikada nisam zapovjedio, nikada nisam zapovjedio što mi nikada nije palo na um.
6 Zato evo, doći će dani, govori Gospodin, kada se ovo mjesto neće više zvati Tofet i dolina Ben-Hinom nego Dolina davljenja.
7 Onda ću na ovom mjestu uništiti mudrost Judinu i jeruzalemsku, učinit ću da padnu od mača pred svojom neprijateljima, od ruke onih koji im rade o glavi. Njihova mrtva tjelesa dat ću za hranu nebeskim pticama i poljskim životinjama.
8 Učinit ću taj grad užasom i ruglom, svaki koji prođe zgražat će se i rugati zbog svih udaraca njegovih.
9 Hranit ću ga mesom njegovih sinova i mesom kćeri njegovih, jedan će jesti meso drugoga u nevolji i tjeskobi, u koju će ih dovesti njihovi neprijatelji, koji im rade o glavi.
10 Razbij vrč pred očima ljudi koji su išli s tobom,
11 I kaži im, ovako govori Gospodin vojska: Eto, tako ću razmrskati taj narod i taj grad, kao što se razmrska posuda lončarska, da se više ne može

popraviti. Tofet će se upotrijebiti za groblje, jer više
neće biti mjesta za pokop.
12 Tako ću postupati s tim mjestom, govori Gospo-
din, i sa stanovnicima njegovim, učinit ću taj grad
jednim Tofetom.
13 Kuće jeruzalemske i kuće Judinih kraljeva bit će
nečiste kao mjesto Tofet, sve kuće na čijim su
krovovima kadili svoj vojsci nebeskoj i lijevali
naljeve drugim bogovima.
14 Kad se Jeremija vratio iz Tofeta, kamo ga je
poslao Gospodin da prorokuje, stupio je u trijem
Gospodinova doma i rekao svemu narodu:
15 Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov:
Evo ja ću pustiti na taj grad i na sve njegove
gradove svu nesreću kojom sam mu zaprijetio, jer
su ukrutili vratove svoje da ne bi čuli riječi mojih.

20 Pašhur, sin Imerov, svećenik koji je bio i ve-
liki nadzornik u Gospodinovu domu, čuo da
je prorok Jeremija prorokovao ove riječi.
2 Onda je Pašhur istukao proroka Jeremiju i dao
ga staviti u klade što su se nalazile na gornjim vra-
tima, to jest na vratima Benjaminovim, Gospodi-
nova doma.
3 Kad Pašhur ujutro izvadio Jeremiju iz klada,
rekao mu Jeremija: Gospodin te ne zove više
Pašhur, nego Magor-Misabib (što znači “groza
unaokolo”).
4 Jer ovako govori Gospodin: Evo, činim te gro-
zom za te i za sve prijatelje tvoje! Oni će pasti od
mača svojih neprijatelja, i ti ćeš to vidjeti vlastitim
očima. Svega ću Judu dati u ruke babilonskom
kralju. On će ih zarobljene odvesti u Babilon i pobit
će ih mačem.
5 Predat ću sve bogatstvo toga grada, sve dobro
njegovo i dragocjenosti njegove. Sve blago
Judinih kraljeva dat ću u ruke njihovim neprijatelji-
ma. Oni će ga razgrabiti, uzeti i u Babilon odnijeti.
6 I ti, Pašhure, i svi ukućani tvoji, vi ćete otići u rop-
stvo. U Babilon ćeš doći, ondje ćeš umrijeti i ondje
pokopan biti, ti i svi prijatelji tvoji, kojima si proroko-
vao laži.
7 Ti si me obmanuo, Gospodine, i ja sam se dao
obmanuti. Ti si me uhvatio i prisilio, na ruglo sam iz
dana u dan, i sav mi se svijet ruga.
8 Ah, kad govorim, moram zavikati: “Nepravda i
otimačina!” moram vikati, jer riječ Gospodinova
donosi mi svaki dan porugu i ruglo.
9 Onda sam rekao: “Neću više misliti na njega,
neću više nikada govoriti u njegovo Ime!” Onda
gori i bukti u meni kao oganj, zatvoren u mojim ko-
stima! Mučim se da ga podnesem, ali ne mogu
više!
10 Ah, čujem tolike gdje šapuću: “Groza unaokolo!
Prijavite ga, mi ga izdajemo! Svi moji prijatelji vre-
baju da se spotaknem: On se, može biti, dade ob-
manuti, imamo ga u ruci i osvetit ćemo mu se.”
11 Ali je sa mnom Gospodin kao jak junak, zato
neka navaljuju progonitelji moji, ne mogu mi ništa.
Posramit će se—jer neće postići ništa—sramota
im je vječna, nezaboravna.
12 Gospodine vojska, koji kušaš pravednika, koji
istražuješ bubrege i srca! Daj da vidim tvoju osvetu
na njima, jer sam stvar svoju stavio na tebe!
13 Hvalu pjevajte Gospodinu! Slavite Gospodina!
On izbavlja život siromaha iz ruke zlikovca.
14 Proklet dan u kojem sam se rodio, dan kad mi je
život dala majka neka ne bude blagoslovljen!
15 Neka je proklet čovjek koji donese radosnu
vijest mojem ocu: “Rodilo ti se dijete, dječak!”—
Učiniš ga vrlo radosnim.
16 Tako neka se dogodi tomu čovjeku kao grado-
vima koje je razorio Gospodin, bez milosrđa! Neka
sluša jauk ujutro, vrisku ratnu u podne,
17 jer me ne usmrti u utrobi majčinoj, da bi mi moja
majka bila grob i tijelo njezino da bi ostalo zauvijek
trudno!
18 Zašto sam morao izići iz utrobe majčine da
doživim muku i žalost, da potratim svoje dane u
sramoti.

21 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji, kad
je kralj Zedekija poslao k njemu Pašhura,
sina Malkijina, i svećenika Sefaniju, sina Maase-
jina, govoreći:
2 “Upitaj, ipak, Gospodina za nas; Nebukadnezar,
babilonski kralj, vojuje protiv nas. Možda učini
Gospodin na nama jedno od svojih čudesa, tako
da onaj ode od nas.”
3 Onda im je Jeremija odgovorio: “Ovako recite
Zedekiji:
4 ‘Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: Evo, ja
okrećem natrag oružje u vašoj ruci, kojim se borite
protiv babilonskoga kralja i protiv Kaldejaca koji
vas opsjedaju vani pred zidom, skupljam ih usred
toga grada.
5 Ja vojujem sam na vas rukom podignutom, ja-
kom mišicom, gnjevom, jarošću i žestinom veli-
kom.
6 Udaram stanovnike toga grada, ljude i stoku,
kugom velikom da izginu.
7 Onda, govori Gospodin, dajem Zedekiju, Judina
kralja, činovnike njegove i što je od naroda u tom
gradu sve preostalo od pomora, mača i gladi, u
ruke babilonskom kralju Nebukadnezaru, u ruke
njihovim neprijateljima , u ruke onima koji im
rade o glavi. On će ih oštricom mača poubijati bez
smilovanja, bez milosrđa, bez milosti.’ ”
8 Kaži tomu narodu ovo: “Ovako govori Gospodin:
‘Evo, ja stavljam pred vas put k životu i put k smrti!
9 Tko ostane u tom gradu, gine od mača, gladi ili
kuge! Tko iziđe i preda se Kaldejcima koji vas op-
sjedaju, ostaje na životu i ima svoj život kao plijen!
10 Jer upravljam svoje lice protiv toga grada na
nesreću, a ne na spasenje, govori Gospodin. U
ruke babilonskom kralju bit će predan; on će ga
spaliti.’ ”
11 Kraljevskoj kući Judinoj kaži: “Čujte riječ Go-
spodinovu,
12 vi od kuće Davidove! ‘Ovako govori Gospodin:
Svako jutro držite sud pravedan! Izbavljajte pot-
lačenoga iz ruku tlačitelja! Inače plane moj gnjev
kao oganj i gori da se ne ugasi zbog zloće djela
vaših.
13 Evo, ja ću na tebe, stanovniče doline, hridine u
ravnici, govori Gospodin. Vi govorite: Tko dolazi k
nama, tko prodire u stanove naše?
14 Ja vas isplaćujem kako zaslužuju vaša djela,
govori Gospodin. Stavljam oganj na šumu njezinu;
sve on proždire što je oko nje.’ ”

22 Ovako govori Gospodin: “Siđi na dvor Ju-
dina kralja, objavi ondje ovu riječ!
2 I kaži: ‘Čuj riječ Gospodinovu, kralju Judin, koji
sjediš na prijestolju Davidovu, ti, činovnici tvoji i
tvoj narod što ulazi na ova vrata!
3 Ovako govori Gospodin: Činite pravo i praved-
nost! Izbavljajte potlačenoga iz ruku tlačitelja!
Došljaka, sirotu i udovicu ne zapostavljajte! Ne či-
nite nasilja! Ne prolijevajte nedužne krvi na ovom
mjestu!
4 Ako poslušate ovu zapovijed, ulazit će na vrata
ove kuće kraljevi koji sjede na prijestolju Davidovu,
na kolima i na konjima, on, činovnici njegovi i nje-

gov narod.

5 Ako li ne poslušate ovih zapovijedi, zakleo sam se sam sobom, govori Gospodin: da će ovaj dvor biti ruševina.' "

6 Jest, ovako govori Gospodin o dvoru Judina kralja: Kao Gilead bila si mi, kao vrhunac Lebanon! Ali zaista, učinit ću te pustinjom, gradom u kojem se ne prebiva.

7 Spremam uništitelje protiv tebe: muževe i oružje. Posjeći će tvoje krasne cedre i pobacati ih u oganj.

8 Kad onda mnogi ljudi prolaze pokraj toga grada i upitaju jedan drugoga: "Zašto je Gospodin ovo učinio od toga grada velikoga?"

9 Onda će odgovoriti: "Jer je postao nevjeran zavjetu s Gospodinom, svojim Bogom, klanjao se drugim bogovima i služio je njima."

10 Ne plačite za mrtvacem i ne žalite ga, nego plačite za onim koji odlazi, da se više nikada ne vrati kući, da više nikada ne vidi svoje domovine!

11 Jer ovako govori Gospodin o Šalumu, sinu Josije, Judina kralja, koji je mjesto svojega oca Josije bio postao kralj: Koji ode iz ovoga mjesta, ne vraća se više natrag.

12 Nego će umrijeti u mjestu kamo su ga odveli u ropstvo, a ove zemlje neće više vidjeti.

13 Teško onomu koji gradi svoju kuću nepravedno i svoje odaje po nepravdi, koji pušta svojega bližnjega da radi nizašto, usteže mu njegovu plaću!

14 Koji govori: "Ja ću graditi sebi prostranu kuću i prostrane spreme." Probija sebi prozore, oblaže cedrom i maže crvenilom.

15 Jesi li postao kralj da se ograđuješ zgradama od cedra? Zar nije i tvoj otac jeo i pio, pa ipak je činio pravo i pravednost? I bilo mu je dobro.

16 Pribavljao je pravicu potlačenomu i siromahu, bilo je onda dobro. Nije li to mene poznavati, govori Gospodin.

17 Ali tvoje oko i srce ne ide za tim nego samo za dobitkom svojim i da prolijevaš krv nedužnu i da tlačiš i ugnjetavaš.

18 Zato govori Gospodin o Jojakimu, sinu Josije, kralju Judinu: Ne pjeva mu se tužaljka mrtvačka: "Ah, brate moj!" ili "Ah, sestro moja!" Ne pjeva mi se tužaljka mrtvačka: "Ah, gospodaru!" ili "Ah, presvijetli!"

19 Bit će mu pokop magareći; izvuku ga i bace ga van pred vrata jeruzalemska.

20 Popni se na Lebanon, tuguj glasno i jauči glasno u Bašanu! Od gora Abarim neka prodre ovamo jauk tvoj, jer su satrveni svi prijatelji tvoji!

21 Nagovarao sam te kad ti je još bilo dobro. Ti si govorila: "Neću da slušam!" To je bilo tvoje ponašanje od mladosti, jer nikada nisi htjela slušati mojega glasa.

22 Odnosi vihor sve pastire tvoje. Prijatelji tvoji idu u progonstvo. Jest, sada si u sramoti i stidu zbog sve svoje zloće.

23 Koja sada stoluješ na Lebanonu, koja savijaš gnijezdo na cedrima, kako ćeš jecati kad ti dođu muke i bolovi kao rodilji!

24 Tako da sam živ, govori Gospodin, kad bi Jehonija, sin Jojakimov, kralj Judin, bio i prsten pečatni na mojoj desnoj ruci, otrgnuo bih ga odatle.

25 Dajem te u ruke onima koji ti rade o glavi, u ruke onima od kojih se zgroziš, u ruke Nebukadnezaru, babilonskom kralju, i u ruke Kaldejcima.

26 Istjerat ću tebe i tvoju majku, koja te je rodila, u zemlju tuđu, gdje se niste rodili i ondje ćete pomrijeti.

27 U zemlju u koju se živo žele vratiti, ne vraćaju se nikada.

28 Je li taj čovjek Jehonija kao posuda što se zanemari i baci, kao sprava koju neće nitko? Zašto je bio istjeran, on sa svojim rodom, i bačen u zemlju koju nisu poznavali?

29 Zemljo, zemljo, zemljo čuj riječ Gospodinovu!

30 Ovako govori Gospodin: Zapišite toga čovjeka kao bez djece, kao čovjeka komu za njegova života ništa ne polazi za rukom, jer ni jednomu od roda njegova ne uspijeva sjesti na prijestolje Davidovo i onda vladati u Judi.

23 Teško pastirima koji puštaju da ovce moje paše zalutaju i da se rastrču, govori Gospodin.

2 Zato ovako govori Gospodin, Bog Izraelov, protiv pastira koji čuvaju moj narod: "Vi ste moje ovce rastjerali i raspršili i niste se brinuli za njih. Sad ja pohađam vas za vaša zla djela, govori Gospodin.

3 Skupljam ostatak svojih ovaca iz svih zemalja kamo sam ih prognao i vodim ih opet na pašnjak njihov, da rastu i množe se.

4 Postavit ću im pastire koji će ih čuvati. One se više neće bojati, neće se strašiti i rasuti, govori Gospodin.

5 Zaista, dolazi vrijeme, govori Gospodin, kad ću podignuti Davidu pravu Mladicu. On će biti Kralj i vladat će pun mudrosti. Pravo i pravednost činit će u zemlji.

6 Spasenje nalazi Judi u dane njegove i Izrael prebiva u sreći. Ime kojim ga zovu bit će: 'Gospodin je Pravednost naša.' "

7 Zato evo, doći će dani, govori Gospodin, kad se više neće govoriti: "Tako mi živoga Gospodina, koji je izveo Izraelove sinove iz Egipta!"

8 Nego: "Tako mi živoga Gospodina, koji je kući Izraelovoj povratio i doveo pripadnike njihove, iz sjeverne zemlje i iz svih zemalja kamo ih je prognao." Onda će opet prebivati u svojoj zemlji!

9 O prorocima: Moje srce puca mi u tijelu, dršću sva uda moja. Kao pijan sam, kao čovjek koga je osvojilo vino, zbog Gospodina, zbog njegovih svetih riječi.

10 Jer je zemlja puna preljubnika. Pod prokletstvom tuguje zemlja, posušila se tratina na pašnjaku. Zločin je njihova težnja, i nepravda je njihova snaga.

11 Jest, i prorok i svećenik opaki su. I u domu svojem moram naći zloću njihovu, govori Gospodin.

12 Zato neka im je njihov put kao sklisko tlo. U tami neka se sruše i padnu na njega! Jer nosim na njih nesreću u godini pohođenja njihova, govori Gospodin.

13 Gledao sam mnoge ludosti proroka samarijskih: prorokovali su Baalom i zavodili Izraela, moj narod.

14 Ali strahotu vidim u proroka jeruzalemskih: čine preljub, govore laži i utvrđuju zločince da se ni jedan ne odvrati od svoje zloće. Svi su mi kao Sodoma, stanovnici njegovi kao Gomora.

15 Zato ovako govori Gospodin vojska protiv proroka: 'Evo, ja ću ih hraniti pelinom i napajat ću ih otrovnom vodom, jer je od proroka jeruzalemskih izišla opakost po cijeloj zemlji.' "

16 Ovako govori Gospodin vojska: "Ne slušajte riječi proroka koji vam prorokuju! Oni vas samo zaluđuju, objavljuju samo viđenja što su ih sami izmislili, što nije izašlo iz usta Gospodinovih.

17 Onima, koji preziru riječ Gospodinovu, obećavaju stalno: 'Imat ćete mir!' Svima koji idu u prkosu svojega srca, govore: 'Nesreća ne dolazi na vas!' "

18 Jest, tko je stajao u Vijeću Gospodinovu da ga

je vidio da je čuo njegovu riječ? Tko je njegovu riječ
dosluhnuo i čuo?
19 Evo, udara vihor Gospodinov, njegov gnjev, vi-
hor šumi povrh glave bezbožnika!
20 Ne odvraća se srdžba Gospodinova dok nije to
izvršio, dok nije ispunio što je u srcu naumio. Na
svršetku dana spoznat ćete to jasno.
21 Nisam poslao te proroke, pa ipak trče. Nisam
govorio njima, pa ipak prorokuju.
22 Sad bi bili stajali u mojem Vijeću, govorili bi
mojem narodu moje riječi, odvraćali bi ga od zla
njegova puta i od bezbožnih njegovih djela.
23 Jesam li ja Bog koji samo vidi u blizini, govori
Gospodin, a ne i Bog u daljini?
24 Može li se tko sakriti tako tajno da ga ja ne bih
vidio, govori Gospodin. Ne ispunjam li ja nebo i
zemlju, govori Gospodin.
25 Čuo sam što govore proroci koji prorokuju laž u
Ime moje: "Imao sam jedan san, jedan san."
26 Dokle će to još trajati? Imaju li proroci koji pro-
rokuju laž i govore što sami izmisle, namisao.
27 Misle li oni da će učiniti da moj narod zaboravi
Ime moje uza sne njihove koje pripovijedaju jedan
drugomu, kao što su zaboravili njihovi očevi Ime
moje uz Baala?
28 Prorok, koji ima jedan san, pripovijeda jedan
san. A tko ima moju riječ, navješćuje uistinu moju
riječ. Što ima zajedničko slama sa zrnom, govori
Gospodin.
29 Nije li riječ moja kao oganj, govori Gospodin,
kao malj što razbija hridine?
30 Zato evo, ja sam protiv tih proroka, govori Go-
spodin, koji jedan drugomu kradu moje riječi.
31 Evo, ja sam protiv proroka, govori Gospodin,
koji samo brbljaju svojim jezikom i govore: "Govori
Gospodin" to nazivaju riječju Božjom.
32 Evo, ja sam protiv proroka koji sanjaju laži, go-
vori Gospodin, i to navješćuju i moj narod zavode
lažima svojim i brzinom svojom. Ja ih nisam po-
slao, niti sam im zapovjedio. Oni ne mogu upravo
ništa koristiti tom narodu, govori Gospodin.
33 Ako te upita ovaj narod, ili prorok ili svećenik,
govoreći: "Što je breme Gospodinovo?" onda im
odgovori: "Kakvo breme?" Ja ću vas odbaciti, go-
vori Gospodin.
34 Proroka, svećenika i onoga koji od naroda go-
vori: "Breme Gospodinovo," ja ću kazniti zajedno s
kućom njegovom.
35 Ovako ćete jedan drugomu i među sobom gov-
oriti: "Što je odgovorio Gospodin?" ili "Što je rekao
Gospodin?"
36 Izreku "breme Gospodinovo" ne rabite više, jer
je svakomu breme njegova vlastita riječ. Vi iz-
vrćete riječi Boga živoga, Gospodina vojska, na-
šega Boga.
37 Ovako ćete pitati proroka: "Što ti je odgovorio
Gospodin?" i "Što je rekao Gospodin?"
38 Ako li govorite: "Breme Gospodinovo!" onda
govori Gospodin: Jer rabite tu riječ "Breme Gospo-
dinovo" premda sam vam zapovjedio: "Ne gov-
orite 'Breme Gospodinovo!' "
39 Zato evo, ja ću vas uzeti i odbaciti od svojega
lica, vas i grad koji sam dao vama i vašim očevima.
40 I navalit ću na vas porugu vječnu i sramotu
vječnu što se ne zaboravlja.

24 Gospodin mi je dao vidjeti ovo: košarice
smokava stajale su pred domom Gospodi-
novim kad je Nebukadnezar, babilonski kralj, bio iz
Jeruzalema odveo i u Babilon doveo Jehoniju,
sina Jojakimova, Judina kralja, i vladare Judine
zajedno s kovačima i bravarima.
2 U jednoj su košarici bile smokve vrlo dobre,
slične ranim smokvama; u drugoj su košarici bile
vrlo loše smokve, koje se nisu mogle jesti; tako su
bile loše.
3 Gospodin me upitao: "Jeremija što vidiš?" Ja
sam odgovorio: "Smokve! Dobre su smokve vrlo
dobre; loše su vrlo loše, tako loše da se ne mogu
jesti."
4 Onda mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
5 "Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: 'Kao te
dobre smokve, tako ću milostivo pogledati zarob-
ljenike iz Jude što sam ih odaslao iz ovoga mjesta
u zemlju Kaldejaca.
6 Svoje oko puno milosti okrenut ću na njih i opet ih
dovesti u ovu zemlju, sazidati ih i više ih ne ra-
zarati, zasaditi ih i više ih ne počupati.
7 I dat ću im razbor da spoznaju da sam ja Gospo-
din. Oni će biti moj narod, i ja ću biti njihov Bog, ako
se obrate k meni svim srcem.
8 Ali kao te loše smokve, što su tako loše da se ne
mogu jesti, tako govori Gospodin, tako ću učiniti
Judina kralja Zedekiju zajedno s njegovim glavari-
ma i ostacima iz Jeruzalema, što su ostali u ovoj
zemlji ili su se nastanili u Egiptu.
9 Učinit ću ih strašilom nesreće za sva kraljevstva
zemaljska, porugom, sramotom, ruglom i kletvom
po svim mjestima kamo ću ih protjerati.
10 Poslat ću na njih mač, glad i kugu dok se sasvim
ne iskorijene iz zemlje koju sam dao njima i njiho-
vim očevima.' "

25 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji za sav
Judin narod u četvrtoj godini Jojakima, sina
Josijina, Judina kralja—bila je to prva godina vla-
danja babilonskog kralja Nebukadnezara.
2 Prorok Jeremija objavio ju je svem narodu Ju-
dinu i svim stanovnicima jeruzalemskim, govoreći:
3 Od trinaeste godine Josije, sina Amonova, Ju-
dina kralja, sve do današnjega dana već dvadeset
i tri godine dolazila mi je riječ Gospodinova i govo-
rio sam vam neumorno, ali vi niste slušali.
4 I Gospodin vam je neumorno slao sve svoje
sluge i proroke, ali vi niste slušali, niti ste prignuli
svojega uha da ih čujete.
5 Oni su vam govorili: "Vratite se svaki sa svojega
zla puta i od svojih nevaljalih djela, pa ćete ostati i
stanovati u zemlji koju je Gospodin dao vama i
vašim očevima za vječna vremena!
6 Ne trčite za drugim bogovima da im služite i da im
se klanjate! Ne dražite me na srdžbu lošim djelima
svojih ruku, da vas ne udarim nesrećom!
7 Ali me vi niste poslušali, govori Gospodin, dražili
ste me na srdžbu lošim djelom svojih ruku, na pro-
past svoju.
8 Stoga ovako govori Gospodin vojska: Jer niste
poslušali moje riječi,
9 evo, ja ću poslati po sve narode sjeverne, i po
Nebukadnezara, babilonskoga kralja, svojega
slugu. Pustit ću ih da navale na tu zemlju i na sta-
novnike njezine i na sve te narode okolne, zatrt ću
ih i učinit ću ih užasom, ruglom i pustoši vječnom.
10 Učinit ću da prestane među njima glas radosti i
glas veselja, poklik zaručnikov i poklik zaručnice,
lupa mlina i svjetlost svjetiljke.
11 Sva će ta zemlja postati pustinja i pustoš; i ti će
narodi služiti babilonskom kralju sedamdeset
godina.
12 Onda će se dogoditi, kad se navrši sedamdeset
godina, da ću na babilonskom kralju i onom nar-
odu, govori Gospodin, i na zemlji Kaldejaca kazniti
njihovu krivnju i učinit ću je pustoši vječnom.
13 Pustit ću da se na toj zemlji ispune sve moje

riječi što sam ih rekao o njoj, sve što stoji napisano
u ovoj knjizi, što je prorokovao Jeremija za sve nar-
ode.
14 Jer će i oni služiti moćnim narodima i silnim
kraljevima. Po djelima njihovim i po djelima njiho-
vih ruku platit ću njima.
15 Jer ovako mi govori Gospodin, Bog Izraelov:
Uzmi iz moje ruke ovu čašu gnjevnoga vina i daj da
se napiju iz nje svi narodi kojima te pošaljem.
16 Neka piju, teturaju i smušeni postanu pred
mačem koji ću poslati među njih!
17 Uzeo sam čašu iz ruke Gospodinove i dao sam
da piju iz nje svi narodi kojima me je poslao Gospo-
din.
18 Jeruzalem i gradovi Judini, njihovi kraljevi i gla-
vari, da budu pustinja, užas, ruglo i prokletstvo,
kako je danas.
19 Faraon, egipatski kralj, činovnici njegovi, gla-
vari njegovi i sav njegov narod;
20 sva mješavina naroda, svi kraljevi zemlje Uza,
svi kraljevi zemlje filistejske: od Aškelona, Gaze,
Ekrona i ostatak od Ašdoda;
21 Edom, Moab i Amonci;
22 svi kraljevi Tira, svi kraljevi Sidona i svi kraljevi
primorja preko mora;
23 Dedan, i Tema, Buz i svi s ošišanim tjemenom;
24 svi kraljevi Arabije i svi kraljevi mješavine naro-
da što prebivaju u pustinji;
25 svi kraljevi Zimrija, svi kraljevi Elama, svi kralje-
vi Medije;
26 svi kraljevi sjeverni, blizu i daleko, kako jedan
tako drugi, sva kraljevstva svijeta, koliko ih ima na
zemlji. A kralj Šašak mora piti iza njih.
27 Kaži im: Ovako govori Gospodin vojska, Bog
Izraelov: Pijte, opijte se, bljujte i padajte da ne us-
tanete, pred mačem koji šaljem među vas!
28 Ako li bi se nećkali uzeti čašu iz tvoje ruke da
piju, onda im kaži: Ovako govori Gospodin vojska:
Vi morate ipak piti!
29 Zaista, kad počnem s kaznenim sudom kod
grada koji se zove mojim imenom, zar ćete vi izići
slobodni? Nećete ostati bez kazne, jer ću podići
mač na sve stanovnike zemlje, govori Gospodin
vojska.
30 Objavi im sve ove riječi i kaži im: Viče s visine
Gospodin, iz svetoga stana svojega pušta da za-
grmi njegov glas! Gromovnim glasom viče preko
pašnjaka, kao kod gaženja grožđa podiže vrisku
na sve stanovnike zemlje.
31 Do na kraj svijeta prodire glas, jer Gospodin
podiže tužbu protiv naroda. Ide na sud sa svakim
tijelom. Bezbožnike predaje maču, govori Gospo-
din.
32 Ovako govori Gospodin vojska: Evo, nevolja
korača od naroda do naroda. Silan se vihor diže s
krajeva zemlje.
33 Pobijeni od Gospodina leže u onaj dan od jed-
noga kraja zemlje do drugoga. Neće biti oplakani,
neće se pokupiti, neće groba naći. Služe kao gnoj
na njivi.
34 Jaučite, pastiri, i tugujte! Valjajte se po prahu,
glavari stada! Dani su tu da vas pokolju. Padate
kao izabrani jarci.
35 Utočišta ne nalaze pastiri, ni spasenja glavari
stada.
36 Čuj, kako viču pastiri! Kako jauču glavari stada,
jer Gospodin uništava pašu njihovu.
37 Nestaju mirni travnjaci od žestine gnjeva Go-
spodinova.
38 Lav ostavlja skrovište svoje, jer je njihova zem-
lja postala i pustinja od krvnoga mača, od jarosti
gnjeva njegova.

26 U početku vladanja Jojakima, sina Josijina,
Judina kralja, došla je ova riječ od Gospo-
dina, govoreći:
2 "Ovako govori Gospodin: 'Stani u trijemu Gospo-
dinova doma! Objavi svima koji su došli iz Judinih
gradova da se poklone u Gospodinovu domu, i
kaži im sve riječi koje sam ti zapovjedio; ne
izostavljaj ni riječi!
3 Možda poslušaju i vrate se sa svojega zla puta.
Onda će mi se sažaliti zbog nesreće koju im mislim
učiniti zbog zlih djela njihovih.'
4 Kaži im: 'Ovako govori Gospodin: Ako me ne
poslušate i ne idete po zapovijedima koje sam vam
dao,
5 i ne poslušate riječi proroka, sluga mojih, koje
neprestano šaljem k vama, premda ih ne slušate,
6 onda ću postupati s kućom ovom kao sa Silom i
grad ću ovaj učiniti kletvom za sve narode na zem-
lji.' "
7 Svećenici, i proroci i sav narod čuli su kako im
Jeremija u Gospodinovu domu izreče ove riječi.
8 I kad je Jeremija bio objavio sve što mu je zapo-
vjedio Gospodin da objavi svemu narodu, uhvatili
su ga svećenici i proroci i sav narod vičući: "Moraš
poginuti!
9 Zašto objavljuješ u Ime Gospodinovo: 'Bit će
ovoj kući kao Silu. Ovaj će grad pasti u ruševine i
nitko više neće stanovati u njemu'?" I sav se narod
u Gospodinovu domu skupi protiv Jeremije.
10 Kad su glavari Judini čuli za ovaj slučaj, uzašli iz
kraljevskog dvora u Gospodinov dom i sjeli su pred
nova vrata Gospodinova doma.
11 Svećenici i proroci su izjavili pred glavarima i
cijelim narodom: "Ovaj je čovjek zaslužio smrt, jer
je prorokovao protiv ovoga grada, kao što ste čuli
svojim ušima."
12 A Jeremija je izjavio pred svim glavarima i cije-
lim narodom: "Gospodin me je poslao da protiv
ove kuće i protiv ovoga grada objavim sve riječi što
ste ih čuli.
13 Zato popravite svoje putove i svoja djela i pos-
lušajte glas Gospodina, svojega Boga! Onda će se
sažaliti Gospodinu zbog nesreće kojom vam je za-
prijetio.
14 A ja sam u vašim rukama, činite od mene što
mislite da je dobro i pravo!
15 Samo znajte: Ako me ubijete, krv nedužnu stav-
ljate na sebe i na ovaj grad i na stanovnike nje-
gove, jer me je, zaista, poslao Gospodin k vama da
vam objavim sve ove riječi."
16 Onda su izjavili glavari i sav narod svećenicima
i prorocima: "Ovaj čovjek nije zaslužio smrt, jer
nam je govorio u Ime Gospodina, našega Boga."
17 Neki su od starješina zemaljskih ustali i rekli
skupljenomu mnoštvu:
18 "Mikah iz Morešeta ustao je kao prorok u vrije-
me Judina kralja Ezekije. On je objavio svemu na-
rodu Judinu: 'Ovako govori Gospodin vojska: Sion
će se preorati u njivu, Jeruzalem će biti hrpa ruše-
vina, a gora doma kao visoka šuma!'
19 Je li ga zato ubio Ezekija, kralj Judin, ili itko u
Judi? Nisu li se dapače prestrašili Gospodina i gle-
dali da umilostive Gospodina? I ražalilo se Gospo-
dinu što im je bio zaprijetio nesrećom. A mi, zar da
učinimo tako veliku nepravdu na svoju vlastitu
štetu?"
20 Onda je stupio još jedan drugi prorok u Ime
Gospodinovo, Urija, sin Šemaje iz Kirjat-Jearima.
On je prorokovao protiv ovoga grada i protiv ove
zemlje isto onako kao Jeremija.
21 Kad su kralj Jojakim, sve vojskovođe njegove i
svi glavari čuli govore njegove, tražio ga je kralj da

ga ubije. I kad je Urija čuo za to, prestraši se i pob-
jegne i došao je u Egipat.
22 A kralj Jojakim poslao ljude u Egipat, Elnatana,
sina Akborova, i neke druge s njim.
23 Oni su izveli Uriju iz Egipta i doveli ga kralju
Jojakimu, koji ga je dao ubiti mačem i njegovo
mrtvo tijelo dao baciti na groblje prostoga naroda.
24 A ruka Ahikama, sina Šafanova, bila je uz Jer-
emiju da ga ne predaju u ruke narodu, da ga
pogube.

27 U početku vladanja Zedekija, sina Josijina,
Judina kralja, došla je ova riječ od Gospo-
dina, govoreći:
2 Ovako mi je rekao Gospodin: Napravi sebi užad
i jaram stavi sebi oko vrata!
3 Pošalji to isto edomskom kralju, i moapskom kra-
lju, i amonskom kralju, i tirskom kralju i sidonskom
kralju po poslanicima, koji su došli u Jeruzalem
Zedekiji, kralju Judinu!
4 Daj im ovu zapovijed za njihove gospodare:
Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov; re-
cite svojim gospodarima:
5 Ja sam stvorio zemlju, ljude i životinje na zemlji
svojom veliko snagom i svojom rukom podignu-
tom i dajem ih komu ja hoću.
6 Sada dajem sve te svoje zemlje sluzi Nebukadn-
ezaru, babilonskom kralju. I poljske životinje da-
jem mu da mu služe.
7 Svi narodi neka mu budu podložni, njegovom
sinu i njegovo unuku, dok dođe vrijeme i njegovoj
zemlji, da ga pokore moćni narodi i veliki kraljevi.
8 I bit će narod, i kraljevstvo što neće služiti ba-
bilonskom kralju Nebukadnezaru i neće saviti šiju
svoju u jaram babilonskoga kralja, taj ću narod ka-
zniti, govori Gospodin, pohoditi mačem, glađu i
kugom, dok ga posve ne pokorim njegovom ru-
kom.
9 Zato ne slušajte svojih proroka, ni vračara, ni
sanjača, ni gatara i ni čarobnjaka, koji vam govore:
"Nećete služiti babilonskom kralju!"
10 Jer vam oni prorokuju laži da vas odvedu iz
zemlje vaše, da propadnete kad bih vas ja odba-
cio.
11 A narod koji savije šiju svoju pod jaram babilon-
skoga kralja i da mu služi ostavit ću mirno na njego-
voj zemlji, govori Gospodin, da je obrađuje i
prebiva u njoj.
12 Zedekiji, kralju Judinu, rekao sam isto tako:
Savijte šiju svoju pod jaram babilonskoga kralja!
Budite podložni njemu i njegovu narodu, pa ćete
ostati na životu!
13 Zašto da poginete, ti i tvoj narod, od mača, gladi
i kuge, kako je zaprijetio Gospodin narodu koji
neće služiti babilonskom kralju?
14 Ne slušajte riječi proroka koji vam govore: Ne-
ćete služiti babilonskom kralju, jer vam oni pro-
rokuju laži.
15 Ja ih nisam poslao, govori Gospodin, oni vam
lažno prorokuju u Ime moje, da vas odbacim i da
propadnete zajedno s prorocima koji su vam pro-
rokovali.
16 Svećenicima i svemu narodu rekao sam:
Ovako govori Gospodin: Ne slušajte riječi svojih
proroka koji vam prorokuju ovako: Zaista, posuđe
Gospodinova doma doskora će se vratiti iz Ba-
bilona, jer vam oni prorokuju laži.
17 Ne slušajte ih! Budite podložni babilonskom
kralju, pa ćete ostati na životu! Zašto da ovaj grad
bude hrpa ruševina?
18 Ako su proroci i ako je riječ Gospodinova u njih,
neka mole Gospodina vojska da posuđe što je još
ostalo u Gospodinovu domu i na dvoru Judina
kralja i u Jeruzalemu, ne dođe još u Babilon.
19 Jer ovako govori Gospodin vojska za stupove,
more, podnožja i ostalo posuđe što je ostalo u
ovom gradu,
20 što Nebukadnezar, babilonski kralj, nije uzeo
sobom kad je odveo Jehoniju, sina Jojakimova,
Judina kralja, iz Jeruzalema u Babilon zajedno sa
svim velikašima i Judinim i jeruzalemskim.
21 Jer ovako govori Gospodin vojska, Bog Izra-
elov, za posuđe što je još ostalo na dvoru Judina
kralja i u Jeruzalemu:
22 U Babilon će se odnijeti i ondje će ostati do dana
kad ih opet pogledam, govori Gospodin, i dadem ih
donijeti i na ovo mjesto vratiti.

28 One godine, u početku vladanja Zedekije,
Judina kralja, četvrte godine, petoga mje-
seca, rekao mi prorok Hananija, sin Azurov iz
Gibeona, u Gospodinovu domu pred svećenicima
i svim narodom:
2 "Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov:
'Slomio sam jaram babilonskoga kralja!
3 Još dvije godine i onda donosim natrag na ovo
mjesto sve posuđe Gospodinova doma koje je Ne-
bukadnezar, babilonski kralj, uzeo s ovoga mjesta
i odnio u Babilon.
4 I Jehoniju, sina Jojakimova, Judina kralja, i sve
zarobljenike Judine koji su došli u Babilon, ja ću
dovesti natrag na ovo mjesto, govori Gospodin, jer
trgam jaram babilonskoga kralja.' "
5 A prorok Jeremija je odgovorio proroku Hananiji
pred svećenicima i pred svim narodom što je sta-
jao u Gospodinovu domu.
6 Prorok Jeremija je rekao: "Zaista, Gospodin
neka to dade, neka Gospodin ispuni tvoju riječ što
si je objavio! Neka vrati natrag posuđe Gospodino-
va doma i sve zarobljene iz Babilona na ovo
mjesto!
7 Ali čuj ovu riječ koju ja dovikujem u uši tebi i
svemu narodu!
8 Proroci, koji su bili prije mene i prije tebe od dav-
nine, prorokovali su moćnim zemljama i velikim
kraljevstvima rat, glad i kugu.
9 Ali kad prorok proriče sreću, spoznat će je tek
kad se ispuni proročka riječ, da je Gospodin zaista
poslao proroka."
10 Onda uzeo prorok Hananija jaram s vrata pro-
roka Jeremije i rastrgao ga;
11 Pritom je rekao Hananija pred svim narodom:
"Ovako govori Gospodin: Isto tako trgam jaram
Nebukadnezara, babilonskoga kralja, i roku od
dvije godine na vratu svih naroda." Prorok Jer-
emija je otišao svojim putom.
12 Pošto je prorok Hananija bio rastrgao jaram na
vratu proroka Jeremije, je došla riječ Gospodinova
Jeremiji, govoreći:
13 Idi i kaži Hananiji: Ovako govori Gospodin: Slo-
mio si jaram drveni, ali si mjesto njega napravio
jaram željezni!
14 Jer ovako govori Gospodin vojska, Bog Izra-
elov: Željezni jaram stavljam oko vrata svim tim
narodima; oni će služiti Nebukadnezaru, babilon-
skom kralju. Dajem mu i poljske životinje.
15 I prorok Jeremija je rekao proroku Hananiji:
"Čuj, Hananija, Gospodin nije poslao tebe, a ti za-
vodiš ovaj narod da stavi svoje uzdanje u laži.
16 Zato govori Gospodin: 'Evo, ja te uklanjam iz
zemlje. Još ove godine umrijet ćeš, jer si propov-
jedao pobunu protiv Boga.' "
17 I prorok Hananija je umro one godine, sedmoga
mjeseca.

29 Ovo su riječi pisma koje je poslao prorok Je-
remija iz Jeruzalema preostalim još starje-
šinama zarobljenika, svećenicima, prorocima i
svemu narodu, koji je odveo Nebukadnezar iz Je-
ruzalema u Babilon.
2 To se dogodilo kad su otišli iz Jeruzalema kralj
Jehonija, kraljica majka, dvorani, glavari Judini i
jeruzalemski, kovači i bravari.
3 Po Elasi, sinu Šafanovu, i Gemarji, sinu Hilkijinu,
koje je poslao u Babilon Zedekija, kralj Judin,
Nebukadnezaru, babilonskom kralju:
4 Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov,
svim zarobljenicima koje sam dao odvesti iz Jeru-
zalema u Babilon.
5 Gradite kuće i stanujte u njima! Sadite vrtove i
jedite njihove plodove!
6 Uzimajte žene i imajte sinove i kćeri! Uzimajte za
svoje sinove žene i dajite svojim kćerima muževe
da oni dobiju sinove i kćeri! Množite se ondje i ne
umanjujte se!
7 Tražite blagostanje gradu u koji sam vas odveo i
molite se za njega Gospodinu, jer blagostanje nje-
govo, vaše je blagostanje.
8 Jer ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov:
Nemojte da vas zalude vaši proroci koji su među
vama i vaši vračari! Ne slušajte sanjare svoje, koji
sami govore da sanjaju!
9 Jer vam oni prorokuju laži u Ime moje. Ja ih nisam
poslao, govori Gospodin.
10 Jer ovako govori Gospodin: Kad se navrši
punih sedamdeset godina, pohodit ću vas i izvršit
ću na vama riječ spasenja i vratit ću vas na ovo
mjesto.
11 Jer ja znam namisli koje imam za vas, govori
Gospodin, namisli su za mir, a ne na nesreću, da
vam dadem budućnost punu pouzdanja.
12 Onda ćete me zazvati i ići meni se pomoliti, i ja
ću vas uslišati.
13 Tražit ćete me i naći ćete me kad me potražite
svim svojim srcem.
14 I dat ću vam da me nađete, govori Gospodin.
Okrenut ću vašu sudbinu i skupit ću vas iz svih
naroda i iz svih mjesta kamo sam vas prognao,
govori Gospodin, i dovest ću vas natrag na mjesto
odakle sam vas odveo u ropstvo.
15 Ali vi govorite: "Gospodin nam je podigao pro-
roke u Babilonu."
16 A Gospodin govori ovako o kralju, koji sjedi na
prijestolju Davidovu i o svemu narodu koji još stoji
u ovom gradu, o vašoj braći što nisu otišla s vama
u ropstvo:
17 Ovako govori Gospodin vojska: Evo, pustit ću
na njih mač, glad i kugu i učinit ću ih kao loše
smokve što su odviše loše da bi se mogle jesti.
18 Progonit ću ih mačem, glađu i kugom i učinit ću
ih strašilom za sva kraljevstva zemaljska, kletvom,
užasom, ruglom i porugom kod svih naroda kamo
sam ih otjerao.
19 Zato, jer nisu poslušali riječi mojih, govori Go-
spodin, kad sam im neprestano slao svoje sluge,
proroke, ali ih niste poslušali, govori Gospodin.
20 Stoga sad čujte riječ Gospodinovu, vi svi zarob-
ljenici, koje sam dao odvesti iz Jeruzalema u Ba-
bilon!
21 Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov, o
Ahabu, sinu Kolajinu, i o Zedekiji, sinu Maasejinu,
koji vam prorokuju laži u Ime moje: Evo ja ih preda-
jem u ruke Nebukadnezaru, babilonskom kralju.
On će ih dati pogubiti pred vašim očima.
22 Onda će kod svih zarobljenika Judinih koji su u
Babilonu, zavladati kletva: "Neka od tebe učini
Gospodin kao od Zedekije i Ahaba, koje je babilon-
ski kralj dao spržiti na ognju!"
23 Jer su oni činili zlo u Izraelu i počinili preljub sa
ženama prijatelja svojih, i u Ime moje navješćivali
lažne riječi što im ih nisam zapovjedio. Ja znam to
i svjedok sam tomu, govori Gospodin.
24 Govorit ćeš i Šemaji, Nehelamcu, i kaži mu:
25 Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov:
Jer si u svoje vlastito ime poslao pismo svemu
narodu u Jeruzalemu i svećeniku Sefaniji, sinu
Maasejinu, i svima svećenicima ovoga sadržaja:
26 Gospodin te je postavio svećenikom na mjesto
svećenika Jojade, tako da ima službenika u Go-
spodinovu domu za paziti na svakoga bezumnika
koji drži sebe za proroka, da ga staviš u klade i u
željeza oko vrata.
27 Pa zašto ne istupaš protiv Jeremije iz Anatota,
koji vam proriče?
28 Zar nam nije poslao u Babilon vijest ovoga
sadržaja: "Dugo će još trajati! Gradite kuće i stanu-
jte u njima, sadite vrtove i uživajte njihove plo-
dove!"
29 Svećenik Sefanija pročitao je ovo pismo pred
samim prorokom Jeremijom.
30 Došla je riječ Gospodinova Jeremiji, govoreći:
31 Pošalji svim zarobljenicima ovu vijest: Ovako
govori Gospodin o Šemaji, Nehelamcu: Jer vam
Šemaja prorokuje, premda ga ja nisam poslao, i
zavodi vas da se uzdate u laži,
32 Stoga ovako govori Gospodin: Evo, ja ću po-
hoditi Šemaju, Nehelamca, i njegove potomke.
Neće od njega nitko ostati u ovom narodu i neće
doživjeti sreću koju ću pripraviti svojem narodu,
govori Gospodin, jer je govorio pobunu protiv Gos-
podina.

30 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji, govo-
reći:
2 Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: Napiši si u
knjigu sve riječi koje ti govorim!
3 Jer evo, dolazi vrijeme, govori Gospodin, kad ću
okrenuti sudbinu svojega naroda Izraela i Jude,
govori Gospodin, i dovesti ih natrag u zemlju koju
sam dao njihovim očevima u posjed.
4 Ovo su riječi koje je rekao Gospodin o Izraelu i
Judi:
5 Jest, ovako govori Gospodin: Viku straha ču-
jemo, strah je to a ne mir.
6 Pitajte i vidite rađaju li muževi, jer, zašto vidim
gdje se svaki čovjek podbočio rukama o bedra kao
rodilja? Zašto su se sva lica promijenila i poblijed-
jela?
7 Jao! Silan je onaj dan, nije bilo takva, vrijeme je
nevolje za Jakova. Ipak će se izbaviti iz nje.
8 U onaj će se dan dogoditi, govori Gospodin vo-
jska, da trgam jaram na vratu njegovu i rastrgam
užad njegovu, te ga više nikada ne zarobe stranci.
9 Gospodinu, svojem Bogu, služit će, svojem kra-
lju Davidu, koga ću im podignuti.
10 Ti se dakle ne boj, Jakove, slugo moj, govori
Gospodin. Ne boj se, Izraele, jer evo, ja ću te iz-
baviti iz daleke zemlje, tvoju djecu iz zemlje rop-
stva njihova! Jakov će se vratiti kući i naći mir,
živjet će bez brige i nitko mu neće smetati!
11 Jest, ja sam s tobom, govori Gospodin, da te
izbavim. Uništit ću sve narode, među koje sam te
razasuo! Ali tebe neću uništiti potpuno, samo ću te
karati s mjerom. Sasvim bez kazne ne mogu te
ostaviti!
12 Jer ovako govori Gospodin: Neizlječiva je tvoja
rana, nema lijeka ozljedi tvojoj.
13 Nitko se ne zauzima za bolest tvoju. Ljekarije
nema za čireve, melema nema za tebe.

14 Zaboravili su te svi ljubavnici tvoji, ne pitaju
ništa za te. Jest, kako udari neprijatelj, tako sam ja
udario tebe kaznom neumoljivom za veliko beza-
konje tvoje. Silni su grijesi tvoji.
15 Što vičeš zbog rane svoje, zbog neizlječive
bolesti svoje? Za veliko bezakonje tvoje—silni su
grijesi tvoji—ja sam ti to učinio.
16 Zato svi koji te proždiru, proždrijet će se. Svi
tvoji neprijatelji idu u ropstvo. Koji te plijene, bit će
oplijenjeni. Sve razbojnike tvoje predat ću razbo-
jnicima.
17 Jer ću te ozdraviti, rane ću ti tvoje ozdraviti,
govori Gospodin: Jer te, Sione, zovu: "Otjeranom,
za koju se više ne brine nitko."
18 Ovako govori Gospodin: Sad ću okrenuti sud-
binu šatora Jakovljevih, smilovat ću se stanovima
njegovim. Grad će se sazidati na svojoj gori. Na
starom će se mjestu podignuti tvrđava.
19 Iz njih će onda odjekivati hvala i pjesma veselih
ljudi. Ja ću ih umnožiti, ne će se umanjiti; počastit
ću ih, neće više biti prezreni.
20 Sinovi će njihovi biti kao prije. Zajednica njihova
stoji tvrdo preda mnom. Pohodit ću sve neprijatelje
njihove.
21 Iz njih će samih izići glavari njihovi. Vladar će
njihov doći iz njihove sredine. Ja ću učiniti da mi se
može približiti i on će pristupiti k meni, jer tko je taj
koji bi se usudio pristupiti k meni, govori Gospodin.
22 Vi ćete biti moj narod, a ja ću biti vaš Bog.
23 Gle, vihor od Gospodina njegov gnjev prov-
aljuje, bez prestanka, vihorima othuji preko glave
bezbožnika.
24 Strašna srdžba Gospodinova se ne vraća dok
on to nije izvršio, dok nije ispunio naum svojega
srca. Na svršetku dana to ćete spoznati jasno.

31 U ono vrijeme–govori Gospodin–ja ću biti
Bog svim plemenima Izraelovim i oni će biti
moj narod.
2 Ovako govori Gospodin: Milost je našao u
pustinji narod što je utekao maču. U svoje počival-
ište otišao je Izrael.
3 Iz daljine objavio mi se Gospodin, govoreći: Lju-
bavlju vječnom ljubim te, zato sam ti tako dugo
sačuvao milost.
4 Opet ju zidam, i bit ćeš sazidana, djevojko Izra-
elova! Opet ćeš se kititi bubnjevima, izlazit ćeš u
veselom kolu!
5 Opet ćeš ti saditi vinograde na brdima Samarije;
sadit će ih poslenici i oni će plod brati i jesti.
6 Jest, dolazi vrijeme kad će vikati čuvar na go-
rama Efraimovim: "Ustanite, krenite na Sion Gos-
podinu, svojem Bogu!"
7 Jer ovako govori Gospodin: Pjevajte u radosti
Jakovu, radujte se zbog glave naroda! Javljajte to,
slavite i govorite: "Gospodin je izbavio svoj narod,
ostatak Izraelov."
8 Evo, ja ih dovodim opet iz zemlje sjeverne i s kra-
jeva zemlje, među njima i slijepe i hrome, trudne i
rodilje. U velikom mnoštvu dolaze kući.
9 Dolaze plačući, ja ih pratim i tješim, vodim ih k
potocima, ravnim putom gdje se ne spotiču, jer
sam otac Izraelu. Efraim je moj prvorođeni sin.
10 Čujte, narodi, riječ Gospodinovu! Objavite je na
najdaljim otocima i recite: "Koji je razasuo Izraela,
skuplja ga opet i čuva ga kao pastir svoje stado."
11 Jer je Gospodin spasio Jakova, otkupio ga iz
ruku jačega od njega.
12 Dolaze i pjevaju na visini sionskoj. Sjaju od ra-
dosti zbog spasenja Gospodinova: zbog žita, zbog
vina i ulja, zbog janjadi i teladi. Njihova je duša kao
vrt obilno navodnjen; neće više trebati tužiti.
13 Onda će se veseliti djevojka u kolu, mladić i sta-
rac zajedno, fer ja ću pretvoriti žalost njihovu u ra-
dost, nakon boli dajem im utjehu i veselje.
14 Razblažujem dušu svećenikovu pretilinom.
Narod je moj nasićen darovima mojim, govori Go-
spodin.
15 Ovako govori Gospodin: Čuj, jauk se čuje u
Rami, gorko plakanje! Rahela oplakuje svoju
djecu—neće se utješiti—svoju djecu, jer nijedno
ne živi više.
16 Ovako govori Gospodin: Zabrani svojem glasu
tugovanje, svojim očima suze, jer će tvojoj nevolji
biti njezina plaća, govori Gospodin. Oni se vraćaju
kući iz zemlje neprijateljske.
17 Budućnost tvoja ima nadu, govori Gospodin.
Djeca se tvoja vraćaju natrag u svoju zemlju.
18 Čujem zaista Efraima gdje tuguje: "Kaznio si
me, primio sam kaznu kao pomamno govedo.
Dovedi me kući, ja ću se obratiti, jer si ti Gospodin,
moj Bog.
19 Otkada sam te ostavio, pokajao sam se za to.
Kad sam to uvidio, udarao sam se u prsa svoja.
Crvenim se i stidim se jer moram okajati sramotu
mladosti svoje."
20 Nije li Efraim moj sin ljubljeni, moje dijete
predrago? Kad god mu se zaprijetim, moram ga se
milo spomenuti. Zato za njega kuca moje srce; ja
mu se moram smilovati, govori Gospodin.
21 Postavi sebi putokaz, napravi sebi znakove
putne! Pripazi na cestu, na put kojim si išla! Djevo-
jko Izraelova, vrati se natrag, vrati se kući u ove
svoje gradove!
22 Dokle ćeš se još otimati, kćeri nepokornice? Jer
je Gospodin učinio nešto novo u zemlji: Žena op-
koljava čovjeka.
23 Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov:
Ponovno će se u Judinoj zemlji, u njezinim grado-
vima govoriti kad okrenem sudbinu njihovu: "Gos-
podin neka te blagoslovi; Boravište pravednosti,
Goro svetosti!"
24 Juda sa svim gradovima svojim stanovat će u
njoj i poljodjelci i oni koji idu za stadima.
25 Jer ja krijepim umorne, ja nasitim one što sus-
taju.
26 U tom sam se probudio i pogledao sam; san mi
je moj bio sladak.
27 Evo, dolazi vrijeme, govori Gospodin, kad ću
darovati kući Izraelovoj i kući Judinoj potomstvo od
ljudi i stoke.
28 Kao što sam brižno pazio da ih iskorijenjujem i
rušim, da ih razaram i uništavam i nesreću don-
osim, tako ću sada brižno paziti na to da ih sazidam
i zasadim, govori Gospodin.
29 Neće se više govoriti u one dane: "Kiselo
grožđe jeli su očevi, a djeci trnu zubi."
30 Ne, svaki će poginuti za svoje vlastite grijehe.
Samo tko sam jede kiselo grožđe, tomu će zubi
trnuti.
31 Jer evo, dolazi vrijeme, govori Gospodin, kad
ću učiniti novi zavjet s kućom Izraelovom i s kućom
Judinom.
32 Ne zavjet kakav sam učinio s njihovim očevima
kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz Egipta,
zavjet koji su prekršili, premda sam bio muž njihov,
govori Gospodin.
33 Ne, ovo će biti zavjet koji ću učiniti s kućom Izra-
elovom poslije onih dana, govori Gospodin: Stavit
ću svoj zakon u njihovo srce i upisati ga u dušu
njihovu. Tako ću biti njihov Bog, i oni će biti moj
narod.
34 Oni se više neće učiti među sobom, učiti jedan
drugoga: "Spoznajte Gospodina!" jer me svi

poznaju od najmanjega do najvećega, govori Gospodin, jer im opraštam njihovu krivnju i grijeha se njihovih više ne sjećam.
35 Ovako govori Gospodin, koji određuje sunce za svjetlo po danu, a mjesec i zvijezde postavlja za svjetlo u noći, koji udari more da zabuče valovi njegovi — Gospodin vojska Ime je njegovo:
36 Kako malo ove uredbe odstupaju od mene, govori Gospodin, tako će malo prestati potomstvo Izraelovo biti narod preda mnom zauvijek.
37 Ovako govori Gospodin: Kako se malo može nebo gore izmjeriti, i kako se malo mogu temelji zemaljski dolje istražiti, tako ću malo i ja odbaciti sve potomstvo Izraelovo za sve ono što su učinili, govori Gospodin.
38 Jer evo, dolazi vrijeme, govori Gospodin, kad će se opet sazidati Gospodinu grad, od Kule Hananelove do Ugaonih vrata.
39 I još će dalje otići uže mjeračko, ravno preko brijega Gareba i okrenuti se prema Goatu.
40 I sva dolina mrtva, tjelesa i pepeo, i sve mrtvačko polje do kidronske doline, do ugla Konjskih vrata na istoku bit će sveto Gospodinu. Nikada više u sva vremena neće se što srušiti ili razoriti.

32 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji u desetoj godini Zedekije, Judina kralja, to jest, u osamnaestoj godini Nebukadnezarovoj.
2 Onda je opkoljavala vojska babilonskog kralja Jeruzalem i prorok je Jeremija bio zatvoren u stražarnici na dvoru Judina kralja.
3 Zedekija, kralj Judin, bio ga je zatvorio prekoravajući ga: "Zašto si prorokovao: Ovako govori Gospodin: Evo, dajem ovaj grad u ruke babilonskom kralju; on će ga osvojiti.
4 I Zedekija, kralj Judin, neće uteći ruci Kaldejaca, nego će zacijelo biti predan u ruke babilonskom kralju i licem u lice s njim će govoriti i oko u oko njega će vidjeti.
5 Zedekiju će odvesti u Babilon i tajno će ostati dok ga ne pohodim, govori Gospodin. Ako se borite s Kaldejcima, nećete imati uspjeha."
6 Jeremija je rekao ovako: Došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
7 Evo, Hanamel, sluga tvojega strica Šaluma, doći će k tebi s molbom: "Kupi njivu moju u Anatotu, jer tebi pripada prekup po pravu otkupa."
8 Onda je došao k meni u stražarnicu, kako je Gospodin navijestio, Hanamel, sin mojega strica, i zamolio me: "Hajde kupi moju njivu u Anatotu u rodnom posjedu Benjaminovu, jer tebi pripada pravo posjeda po dužnosti otkupa; kupi je za sebe!" Onda sam razumio da je to bila riječ Gospodinova.
9 I kupio sam njivu od Hanamela, sina strica svojega, u Anatotu i isplatio mu u novcu sedamnaest šekela srebra.
10 Napisao sam kupovni ugovor, zapečatio ga, dao ga po svjedocima potvrditi i izmjerio novce na tezulji.
11 Onda sam uzeo kupovni ugovor, po pravu i zakonu zapečaćeni, i otvoreni,
12 I predao sam kupovni ugovor Baruhu, sinu Nerije, sina Maasejina, pred Hanamelom, sinom strica svojega, i pred svjedocima, koji su potpisali kupovni ugovor, i pred svim Judejcima koji su se zadržavali u stražarnici.
13 Pred njima sam dao Baruhu zapovijed, govoreći:
14 "Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: 'Uzmi ove ugovore, ovaj zapečaćeni kupovni ugovor i ovaj otvoreni, i stavio ih u zemljanu posudu da se sačuvaju za mnoge godine!
15 Jer ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: Opet će se u ovoj zemlji kupovati kuće, njive i vinogradi.' "
16 Otkako sam bio predao kupovni ugovor Baruhu, sinu Nerijinu, pomolio sam se Gospodinu:
17 "Ah, Gospodin Bože! Ti si stvorio nebo i zemlju svojom veliko snagom; svojom rukom podignutom, i ništa nije tebi nemoguće.
18 Tisućama iskazuješ milost, ali krivnju otaca vraćaš u njedra njihovoj djeci, Bože veliki, silni, koji si nazvan Gospodin vojska.
19 Velik si u savjetu, moćan u djelima. Tvoje oči bdiju nad svim putovima ljudi da naplatiš svakomu prema njegovim putovima i prema vrijednosti njegovih djela.
20 Ti si činio znamenja i čudesa u Egiptu do današnjega dana, i na Izraelu, i na drugim ljudima i stekao si sebi ime kako je danas.
21 Ti si izveo svoj narod Izraela iz Egipta znamenjima i čudesima, jakom mišicom i rukom podignutom i srahovitošću velikom.
22 Dao si im ovu zemlju, za koju si se zakleo njihovim očevima da ćeš im je dati, zemlju gdje teče med i mlijeko.
23 Oni su ušli u nju i zaposjeli je, ali nisu slušali tvojih zapovijedi, nisu hodili po tvojem zakonu, i nisu činili ništa od svega što si im zapovjedio da čine. Zato si pustio da ih snađe sva ta nesreća.
24 Evo, opkopi su već došli do grada, da ga zauzmu. Od mača, gladi i kuge grad će pasti u ruke Kaldejcima, koji ga opsjedaju. Što si rekao, došlo je. Eto vidiš sam!
25 I ti si mi, Gospodin Bože, zapovjedio: 'Kupi sebi tu njivu za novce i uzmi svjedoke za to!' premda je grad predan u ruke Kaldejcima.' "
26 Onda je došla riječ Božja Jeremiji:
27 "Gle, ja sam Gospodin, Bog svega tijela, je li mi što nemoguće?
28 Zato ovako govori Gospodin: 'Evo, ja dajem ovaj grad u ruke Kaldejcima i u ruke Nebukadnezaru, babilonskom kralju, i on će ga zauzeti.
29 Kaldejci će doći, ovaj će grad opkoliti, ognjem će ovaj grad upaliti i spalit će ga, upravo one kuće gdje su na krovovima kadili Baalu i naljeve izlijevali drugim bogovima da me razdraže na gnjev.
30 Jer su Izraelci i sinovi stranci činili od mladosti uvijek samo zlo pred mojim. Izraelovi sinovi samo su me dražili na gnjev lošim djelima svojih ruku, govori Gospodin.
31 Gnjev i srdžbu zadavao mi je ovaj grad sve od dana kad su ga sazidali do današnjega dana. I sad ga moram odbaciti ispred svojih očiju,
32 zbog sve zloće koju su počinjali Izraelovi sinovi i sinovi Judini da me razdraže na gnjev, oni, njihovi kraljevi, glavari njihovi, svećenici njihovi i proroci njihovi, ljudi Judini i stanovnici jeruzalemski.
33 Okrenuli su mi leđa mjesto lica, i premda sam ih dao poučavati neprestano, nisu to slušali i nisu htjeli primiti nauk.
34 Svoje gadne bogove postavili su u dom koji nosi Ime moje i s tim je oskvrnuli.
35 Podigli su uzvisine Baalu u dolini Ben-Hinomu i žrtvovali su ondje Moleku svoje sinove i kćeri. Takvo što nisam im nikada zapovjedio, i nikada mi nije palo na um da bi činili takve grozote i Judu navodili na grijeh!'
36 A sada, ovako govori Gospodin, Bog Izraelov, o tom gradu, za koji kažete da će se predati u ruke babilonskom kralju od mača, gladi i kuge:
37 Evo, ja ću ih skupiti iz svih zemalja kamo sam ih prognao u svojem gnjevu i u svojoj jarosti i velikoj

ljutini, i dovest ću ih natrag na ovo mjesto i učiniti da
stanuju ovdje u miru.
38 Oni će biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog.
39 Dat ću im jedno srce i jedan put da me se boje
zauvijek na svoje spasenje i svoje djece.
40 Učinit ću s njima vječni zavjet i neću se nikada
odvratiti od njih, uvijek ću im činiti dobro. Stavit ću
im u srce strahopoštovanje preda mnom, da ne
odstupe od mene.
41 Radovat ću im se i činiti im dobro i zasadit ću ih
sigurno u ovu zemlju svim srcem i svom dušom
svojom.
42 Jer ovako govori Gospodin: Kao što sam pustio
da dođe na ovaj narod sva ta nesreća velika, tako
ću donijeti na njih i sve dobro koje sam im obećao.
43 Opet će se kupovati njive u ovoj zemlji za koju vi
govorite: Jedna je pustinja ona, bez ljudi i stoke,
podložena sili Kaldejaca.
44 Opet će se kupovati njive za novce, pisat će se
kupovni ugovori i pečatiti i uzimati svjedoci u zemlji
Benjaminovoj, u okolici jeruzalemskoj, u Judinim
gradovima, u gradovima po gorama, u gradovima
po nizini i u gradovima južne zemlje, jer ja okrećem
sudbinu njihovu, govori Gospodin."

33 Nadalje je došla riječ Gospodinova Jeremiji
po drugi put dok se još nalazio zatvoren u
stražarnici, govoreći:
2 "Ovako govori Gospodin, koji je stvorio zemlju,
sazdao ju i uzdržava je—Gospodin je njegovo
Ime:
3 Zazovi me i odgovorit ću ti i pokazat ću ti velike,
nevjerojatne stvari za koje nisi znao!
4 Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov, za kuće
ovoga grada, i za dvore Judinih kraljeva što su bile
srušene, za utvrđenje bedema protiv navale
mača.
5 Oni dolaze da se bore s Kaldejcima, ali s
uspjehom, da im mjesta napune mrtvim tjelesima
ljudi koje sam pobio u žestokom svojem gnjevu,
kad sam pred ovim gradom zastro svoje lice zbog
sve njihove zloće.
6 Zaista, ja ću im donijeti ozdravljenje i spasenje,
ozdravit ću ih i spremit ću im puninu sreće i mira.
7 Okrenut ću sudbinu Judinu i sudbinu Izraelovu i
sazidat ću ih opet kao prije.
8 Očistit ću ih od sve njihove krivnje koju su počinili
protiv mene i oprostit ću im sva njihova zlodjela
kojima su mi sagriješili i kojima su mi se iznevjerili,
9 Jeruzalem će biti milo ime, hvala i slava u svih
naroda na zemlji koji čuju za sve dobro što ću im
iskazati; prestrašit će se i uzdrhtati zbog svega do-
bra i sve sreće što ću im je dati.
10 Ovako govori Gospodin: Na ovom mjestu, za
koje vi kažete: 'Opustjelo leži, bez ljudi i stoke,' u
Judinim gradovima i po jeruzalemskim ulicama što
su sad opustjele, bez ljudi, bez stanovnika i bez
stoke, opet će se čuti
11 glas radosti i glas miline, poklik zaručnikov i
poklik zaručnice, poklik onih koji govore: 'Hvalite
Gospodina vojska, jer je dobrostiv Gospodin, jer
vječno traje njegova milost!' i onih koji prinose
žrtve zahvalne u Gospodinovu domu. Okrenut ću
sudbinu zemlje onako kako je bilo prije, govori Go-
spodin.
12 Ovako govori Gospodin vojska: 'Na ovom
mjestu koje sad leži opustjelo, bez ljudi i stoke, i u
svim njegovim gradovima opet će biti paše za
pastire koji puštaju da pasu njihova stada.
13 U gradovima po gorama, u gradovima po nizini,
u gradovima južne zemlje, u rodnom području
Benjaminovu, u okolici jeruzalemskoj i po Judinim
gradovima opet će prolaziti stada ispod ruke ono-
ga koji ih broji', govori Gospodin.
14 Doista dolazi vrijeme, govori Gospodin, kad ću
ispuniti obećanje što sam ga dao kući Izraelovoj i
kući Judinoj.
15 U one dane i u ono vrijeme učinit ću da iznikne
Davidu klica prava. On će činiti pravo i pravednost
na zemlji.
16 U one dane zadobit će Juda pomoć i Jeruzalem
će stanovati u sigurnosti i zvat će se: 'Gospodin je
naša pravednost!'
17 Jer ovako govori Gospodin: 'Nikada Davidu
neće nestati čovjek koji sjedi na prijestolju Izraelo-
ve kuće.
18 Levitskim svećenicima neće nikada pred licem
mojim nestati čovjeka koji prinosi žrtvu paljenicu,
pali dar i pripravlja žrtvu zaklanicu zauvijek.' "
19 I došla je riječ Gospodinova Jeremiji, govoreći:
20 "Ovako govori Gospodin: 'Kako malo možete vi
poništiti moj zavjet s danom i moj zavjet s noći, tako
da ne bude više dana ni noći na vrijeme,
21 onda će se malo poništiti moj zavjet s mojim
slugom Davidom da ne bi više imao potomka, koji
bi kao kralj sjedio na njegovu prijestolju, a isto tako
malo moj zavjet s levitskim svećenicima, koji oba-
vljaju svetu službu moju.
22 Kao što se ne može izbrojiti nebeska vojska ni
izmjeriti pijesak morski, tako ću umnožiti potom-
stvo svojega sluge Davida i Levite koji obavljaju
svetu službu moju.' "
23 Nadalje je došla riječ Gospodinova Jeremiji,
govoreći:
24 "Nisi li opazio što govore ovi ljudi: 'Oba plemena
koja je izabrao Gospodin, on je odbacio,' i kako
prezirno govore o mojem narodu, da nije narod u
njihovim očima?
25 Ovako govori Gospodin: 'Kako sigurno postoji
moj zavjet s danom i noći, kako sam sigurno us-
tanovio uredbe neba i zemlje,
26 tako ću malo odbaciti potomka Jakovljeve i svo-
jega sluge Davida i ne uzimati više vladara iz nje-
gova potomstva nad potomcima Abrahamovim,
Izakovim i Jakovljevim, jer ću okrenuti sudbinu nji-
hovu i smilovati se njima.' "

34 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji kad su
Nebukadnezar, babilonski kralj, i sva nje-
gova vojska, i sva kraljevstva zemaljska što su bila
pod njim, i svi narodi vojevali protiv Jeruzalema i
svih gradova njegovih:
2 "Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: 'Idi govo-
ri Zedekiji, kralju Judinu, i kaži mu: Ovako govori
Gospodin: Evo, ja dajem taj grad u ruke babilon-
skom kralju i on će ga spaliti ognjem.
3 Ti nećeš uteći njegovoj ruci, nego ćeš biti uh-
vaćen i predan vlasti njegovoj. Oko u oko vidjet ćeš
babilonskoga kralja i licem u lice s njim ćeš govoriti
i doći ćeš u Babilon.'
4 Ali čuj riječ Gospodinovu, Zedekija, kralju Judin!
Ovako govori Gospodin o tebi: Nećeš poginuti od
mača.
5 U miru ćeš umrijeti; i kao što su palili mirise u čast
tvojim očevima, prijašnjim kraljevima koji su bili
prije tebe, tako će isto paliti tebi i naricat će za to-
bom, 'Jao, gospodaru!' Ja sam izgovorio tu riječ,
govori Gospodin."
6 Prorok Jeremija navijesti sve ove riječi kralju Ju-
dinu Zedekiji u Jeruzalemu,
7 dok je vojska babilonskoga kralja udarala na Je-
ruzalem i na sve Judine gradove koji su još preos-
tali, naime, na Lakiš i Azeku. Ovi su bili od Judinih
gradova jedini tvrdi gradovi koji su se još držali.

8 Ovo je riječ koja je došla Jeremiji od Gospodina otkako je bio kralj Zedekija napravio nagodbu sa svim narodom u Jeruzalemu da im proglasi oslobođenje.
9 Svaki je imao osloboditi roba svojega i ropkinju svoju ukoliko su bili Hebrejci i Hebrejke, da više nitko nema svojega judejskog brata kao roba.
10 Poslušali su svi glavari i sav narod koji su bili pristali na nagodbu da svaki otpusti roba svojega i ropkinju svoju i da ih više ne drži kao robove; poslušali su i otpustili ih.
11 A poslije su uzimali opet natrag robove i ropkinje koje su bili otpustili, i silom su ih opet učinili robovima i ropkinjama.
12 Onda je došla od Gospodina Jeremiji riječ Gospodinova, govoreći:
13 "Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: Ja sam učinio zavjet s vašim očevima kad sam ih izveo iz Egipta, iz kuće ropstva,' govoreći:
14 'Nakon sedam godina ima svaki od vas otpustiti svojega hebrejskog brata koji ti se prodao. Kad ti odsluži šest godina kao rob, onda ćeš ga slobodna otpustiti od sebe.' Ali me nisu poslušali vaši očevi i nisu mi prignuli svojega uha.
15 Vi ste se sad bili od toga odvratili, bili ste činili što je pravo u mojim očima proglasivši oslobođenje svaki svojega brata, i bili ste ugovorili nagodbu preda mnom u mojoj kući, koja se zove mojim imenom.
16 Ali sada oskvrnjujete ponovno Ime moje. Svaki je roba svojega i ropkinju svoju, koje ste bili otpustili, opet uzeo natrag i silom ih natjerao da vam budu robovi i ropkinje.'
17 Stoga govori Gospodin: 'Vi me niste poslušali, u proglašavanju oslobođenja, svaki svojem bratu i svojem bližnjemu. Evo, ja navješćujem vama oslobođenje, govori Gospodin, za mač, kugu i glad. Predati ću vas zlu među sva kraljevstva zemaljska.
18 A ljude koji prestupe nagodbu moju i ne izvrše uredbe nagodbe, koju su napravili preda mnom, učinit ću kao govedu koje su ga rasjekli na dvoje i prošli između njegovih komada.
19 Glavare Judine i jeruzalemske, dvorane, svećenike i sav narod ove zemlje, koji su prošli između komada goveda,
20 predat ću u ruke njihovim neprijateljima, u ruke onima koji im žele smrt. Njihova će mrtva tjelesa biti hrana pticama nebeskim i životinjama zemaljskim.
21 A Zedekiju, Judina kralja, i njegove glavare predat ću u ruke njihovim neprijateljima, u ruke onima, koji im rade o glavi, i u ruke vojsci babilonskoga kralja, koja je sada otišla.
22 Zaista, govori Gospodin, ja ću učiniti da se natrag dovedu na ovaj grad i oni će se boriti protiv njega, zauzeti ga i spaliti ognjem. Judine gradove učinit ću pustinjom u kojoj ne prebiva nitko.' "

35 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji u dane Jojakima, sina Josijina, Judina kralja, govoreći:
2 "Idi k zajednici Rekabovaca, govori s njima i dovedi ih u Gospodinov dom u koju dvoranu i podaj im vina da piju!"
3 I tako sam uzeo Jaazaniju, sina Jeremije, sina Habasinijina, njegovu braću i sve njegove sinove i svu zajednicu Rekabovaca.
4 Doveo sam ih u Gospodinov dom dvoranu sinova Hanana, sina Jigdalijina, Božjega čovjeka, koja je uz dvoranu glavara iznad dvorane Maaseje, sina Šalumova, vratara.
5 Stavio sam pred pripadnike zajednice Rekabovaca vrčeve punih vina i čaše i rekao sam im: "Pijte vino!"
6 A oni odgovore: "Ne pijemo vina, jer djed naš Jonadab, sin Rekabov, zapovjedio nam je: 'Ne smijete piti vina, ni vi ni vaši sinovi zauvijek.
7 I kuće ne gradite i sjemena ne sijte, ni vinograda ne sadite niti ih posjedujte, nego stanujte uvijek u šatorima da dugo živite u zemlji u kojoj ste gost!'
8 Mi slušamo Jonadaba, sina Rekabova, djeda svojega, do u riječ u svemu što nam je zapovjedio, ne pijemo vina nikada, ni mi ni naše žene, ni naši sinovi, ni naše kćeri.
9 Ne gradimo kuća, da u njima prebivamo, i ne posjedujemo vinograda, ni njiva ni posijanih polja.
10 Prebivamo u šatorima i činimo brižno sve što nam je zapovjedio naš djed Jonadab.
11 Dogodilo se kad je došao Nebukadnezar, babilonski kralj, protiv ove zemlje, rekli smo: 'Dođite, hajdemo u Jeruzalem ispred vojske Kaldejaca i ispred vojske Sirijaca!' Tako sad prebivamo u Jeruzalemu."
12 I došla je riječ Gospodinova Jeremiji, govoreći:
13 "Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: 'Idi javi ljudima Judinim i stanovnicima jeruzalemskim: Zar nećete primiti nauk i poslušati naputke moje, govori Gospodin.
14 Izvršuje se zapovijed Jonadaba, sina Rekabova, koji je zabranio potomcima svojim da ne piju vino. Oni ne piju vina do danas, nego slušaju zapovijed djeda svojega. A ja sam neprestano govorio vama, ali me vi niste slušali.
15 Slao sam k vama neprestano sve svoje sluge, proroke s opomenom: 'Vratite se svi sa svojih zlih putova, popravite svoja djela i ne trčite za drugim bogovima da im služite! Onda ćete ostati u zemlji koju sam dao vama i vašim očevima.' Ali mi vi niste prignuli svojega uha, niti ste me poslušali.
16 A sinovi Jonadaba, sina Rekabova, držali su se zapovijedi djeda svojega, koju im je dao, ali taj narod ne sluša mene.
17 Zato ovako govori Gospodin, Bog vojska, Bog Izraelov: 'Zaista, ja ću pustiti na Judu i na sve stanovnike jeruzalemske svu nesreću kojom sam im zaprijetio, jer sam im govorio, a oni nisu poslušali, jer sam ih zvao, a oni se nisu odazvali!' "
18 A zajednici Rekabovaca je rekao Jeremija: "Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: 'Jer ste bili poslušni zapovijedi svojega djeda Jonadaba i držali sve naputke njegove i činili sve što vam je zapovjedio,'
19 stoga govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: 'Nikada neće Jonadabu, sinu Rekabovu, ponestati potomaka, koji mi služe zauvijek.' "

36 Dogodilo se u četvrtoj godini Jojakima, sina Josijina, Judina kralja, došla je ova riječ Jeremiji od Gospodina:
2 "Uzmi sebi svitak knjige i napiši u nju sve riječi što sam ti ih rekao o Izraelu i Judi i o svim narodima od vremena kada sam ti govorio, od dana Josijinih do današnjega dana!
3 Možda čuje kuća Judina svu nesreću koju im mislim učiniti, tako da se svaki vrati sa svojih zlih putova, i ja oprostim njihovu krivnju i njihove grijehe.
4 Onda je Jeremija dozvao Baruha, sina Nerijina. I Baruh napisao u svitak knjige sve riječi Gospodinove, koje mu je on govorio, onako kako mu ih je iskazao Jeremija.
5 Potom je zapovjedio Jeremija Baruhu: "Ja sam spriječen i ne mogu poći u Gospodinov dom.

6 Stoga pođi ti ondje i pročitaj iz svitka što si ga
napisao, kako sam ti iskazao, riječi Gospodinove
narodu i Gospodinovu domu u dan posni! I u uši
svim Judejcima ćeš čitati, koji dođu iz gradova
svojih!
7 Možda prodre njihov vapaj do Gospodina ako se
svi obrate od svojih zlih putova. Jer je velik gnjev
žestoki kojim je Gospodin zaprijetio tom narodu."
8 Baruh, sin Nerijin, učinio je sve što je zapovjedio
prorok Jeremija i pročitao je iz knjige riječi Gos-
podinove u Gospodinovu domu.
9 Dogodilo se u petoj godini Jojakima, sina Josi-
jina, Judina kralja, u devetom mjesecu, oglasili su
pred Gospodinom post za sav narod u Jeruzalemu
i za sav narod što je došao u Jeruzalem iz Judinih
gradova.
10 Baruh pročita iz knjige riječi Jeremijine u Go-
spodinovu domu, u dvorani Gemarje, sina Ša-
fanova, državnog pisara, u gornjem trijemu, kod
novih vrata Gospodinova doma, pred svim naro-
dom.
11 A kad je čuo Mikaja, sin Gemarje, sina Šafa-
nova, sve ove riječi Gospodinove iz knjige,
12 sišao je on u kraljevski dvor u sobu državnoga
pisara. Ondje su upravo bili skupljeni svi glavari,
državni pisar Elišama, Delaja, sin Šemajin, Elna-
tan, sin Akborov, Gemarja, sin Šafanov, Zedekija,
sin Hananijin, i svi drugi glavari.
13 Mikaja im rekao sve riječi koje je čuo kad je
Baruh čitao narodu iz knjige.
14 Onda svi glavari poslali su k Baruhu Jehudija,
sina Netanije, sina Šelemju, sina Kušijeva, i poz-
vali su ga, govoreći: "Uzmi sobom svitak iz kojega
si čitao narodu i dođi!" Baruh, sin Nerijin, uzeo svi-
tak sobom i došao k njima.
15 Oni su mu rekli: "Sjedi i pročitaj nam ga!" Baruh
im pročita.
16 Dogodilo se, kad su čuli sve ove riječi, pogledali
su se prestrašeni i rekli Baruhu: "Moramo reći kra-
lju sve ove riječi!"
17 I upitali su Baruha: "Ali kaži nam kako si mogao
napisati sve te riječi iz njegovih usta?"
18 Baruh im odgovorio: "On mi je rekao sve te riječi
i ja sam ih napisao u knjigu crnilom."
19 Onda su rekli glavari Baruhu: "Idi sakrijte se, ti i
Jeremija da nitko ne zna gdje ste!"
20 Potom su otišli kralju u trijem dvora. Svitak kn-
jige bili su ostavili u sobi državnog pisara Elišama;
iskazali su kralju sav slučaj.
21 A kralj poslao Jehudija da donese svitak. On ga
donese iz sobe državnoga pisara Elišama. Onda
ga je Jehudi čitao kralju i glavarima koji su stajali
oko kralja.
22 Kralj je onda stanovao u zimskoj kući; bio je
deveti mjesec. Oganj je gorio pred njim na ogn-
jištu.
23 Kad god je Jehudi bio pročitao tri do četiri lista,
isjekao bi ih kralj nožem pisarskim i bacio ih u vatru
na ognjište, dok nije sav svitak izgorio u vatri na
ognjištu.
24 Ali se kralj i svi činovnici njegovi, koji su bili
slušali te riječi, nisu se prestrašili, niti razderali svo-
jih haljina.
25 Doduše su bili Elnatan, Delaja i Gemarja silno
molili kralja da ne spaljuje svitka; ali ih on nije pos-
lušao.
26 A kralj je zapovjedio kraljeviću Jerahmeelu i
Seraji, sinu Azrielovu, i Šelemji, sinu Abdeelovu,
da uhvate pisara Baruha i proroka Jeremiju, ali ih
je Gospodin držao skrivene.
27 Pošto je kralj spalio svitak s riječima koje je
napisao Baruh prema kazivanju Jeremijinu, došla
je riječ Gospodinova Jeremiji, govoreći:
28 "Uzmi sebi drugi svitak i napiši u njega sve riječi
što su stajale u prijašnjem svitku koji je spalio Joja-
kim, kralj Judin.
29 A za Jojakima, Judina kralja, objavit ćeš:
'Ovako govori Gospodin: Ti si spalio ovaj svitak i
rekao: Zašto si napisao u njemu da će doći ba-
bilonski kralj i opustošiti svu zemlju i iskorijeniti iz
nje ljude i stoku.' "
30 Zato objavljuje Gospodin za Jojakima, Judina
kralja: "Neće potomak njegov sjediti na prijestolju
Davidovu. Mrtvo će njegovo tijelo biti predano žegi
dana i studeni noći.
31 Ja ću na njemu, na njegovu potomstvu i na dvo-
ranima njegovim kazniti njihova zlodjela, i pustit ću
na njih i na stanovnike jeruzalemske i na Judejce
svu nesreću kojom sam im zaprijetio, ali oni nisu
poslušali."
32 I uzeo Jeremija drugi svitak i dao ga pisaru
Baruhu, sinu Nerijinu, i on je napisao u njega, sve
što mu je govorio Jeremija, sve riječi knjige koju je
spalio Jojakim, kralj Judin. Ovima su bile prido-
dane još slične riječi.

37 Namjesto Konije, sina Jojakimova, potao je
kralj Zedekija, sin Josijin. Nebukadnezar,
babilonski kralj, bio ga je postavio kraljem u Judi-
noj zemlji.
2 Ali ni on ni dvorani njegovi ni narod zemaljski nisu
slušali riječi Gospodinovih, koje je dao navješći-
vati preko proroka Jeremije.
3 Jednoga dana poslao kralj Zedekija Jehukala,
sina Šelemjina, i svećenika Sefaniju, sina Maase-
jina, k proroku Jeremiji i poručio mu: "Pomoli se
ipak za nas Gospodinu, našem Bogu!"
4 Jeremija je onda još slobodan hodio među naro-
dom; nisu ga još bili bacili u tamnicu.
5 Međutim, pridolazila je vojska faraonova iz
Egipta. Kad su to čuli Kaldejci, koji su opsjedali
Jeruzalem, otišli su od Jeruzalema.
6 Onda došla je riječ Gospodinova proroku Jer-
emiji, govoreći:
7 Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov: Kralju
Judinu, koji vas je poslao k meni da me pitate, re-
cite ovo: vojska faraonova što se podigla za vaše
olakšanje, vraća se natrag u svoju zemlju Egipat.
8 Kaldejci će opet doći i borit će se protiv ovoga
grada, zauzet će ga i spaliti ognjem.'
9 Zato govori Gospodin: Ne varajte se pomišlju:
"Kaldejci odlaze zauvijek od nas," jer oni ne
odlaze.
10 I kad biste potukli svu vojsku kaldejsku što se
bori protiv vas, i samo još nekoliko ranjenika ostalo
u svojim šatorima, oni bi se ipak opet digli i taj grad
spalili ognjem.
11 Kad je vojska kaldejska bila odmakla od Jeru-
zalema ispred vojske faraonove,
12 ostavio je Jeremija Jeruzalem da pođe u zemlju
Benjaminovu i da ondje s rodbinom svojom uredi
neki posao baštinski.
13 Kad je prolazio kroz vrata Benjaminova, imao je
ondje stražu Jirijaj, sin Šelemje, sina Hananijina.
Ovaj zaustavio proroka Jeremiju i rekao: "Ti hoćeš
prebjeći Kaldejcima."
14 Jeremija je odgovorio: "Lažeš; ja neću prebjeći
Kaldejcima," i nije htio dalje paziti na njega, ali
Jirijaj uhvati Jeremiju i odveo ga glavarima.
15 Glavari su bili gnjevni na Jeremiju, dali su ga
istući i zatvoriti u kući državnog pisara Jonatana;
bili su od nje napravili tamnicu.
16 Jeremija je došao u tamničke ćelije i ondje os-
tao Jeremija dugo vremena.

17 Jednoga dana poslao kralj Zedekija ondje i dao
ga dovesti. Kralj ga upitao nasamo u svojem
dvoru: "Imaš li riječ od Gospodina?" Jeremija je
odgovorio: "Imam", i nastavio dalje: "Bit ćeš
izručen u ruke babilonskom kralju."
18 Onda je rekao Jeremija dalje kralju Zedekiji:
"Što sam skrivio tebi, dvoranima tvojim i tomu narodu te me bacate u tamnicu?
19 Gdje su sada vaši proroci koji su vam prorokovali: 'Babilonski kralj neće doći na vas ni na ovu
zemlju?'
20 A sad poslušaj, moj o gospodaru i kralju. Daj da
molba moja nađe milost pred tobom! Ne šalji me
natrag u kuću državnog pisara Jonatana da ne
umrem ondje!"
21 Po zapovijedi kralja Zedekije zatvorili su sada
Jeremiju u stražarnicu i davali mu svaki dan po
krušac iz ulice pekarske, dok je bilo kruha u gradu.
Tako je ostao Jeremija u stražarnici.

38 Šefatija, sin Matanov, Gedalija, sin Pašhurov, Jukal, sin Šelemja, Pašhur, sin Malkijin, čuli su riječi koje je upravio Jeremija svomu narodu:
2 Ovako govori Gospodin: Tko ostane u ovom
gradu, poginut će od mača, gladi i kuge. A tko prijeđe Kaldejcima, svoj će život dobiti kao plijen i živ
će ostati.
3 Ovako govori Gospodin: Sasvim će sigurno ovaj
grad pasti u ruke vojsci babilonskoga kralja; on će
ga osvojiti.
4 Onda su rekli glavari kralju: "Daj pogubiti toga
čovjeka, jer on ratnike koji su ostali u gradu i sav
narod straši kad govori takve riječi pred njima. Taj
čovjek ne traži dobra ovomu narodu nego zlo."
5 Kralj Zedekija je rekao: "Dobro, u vašoj je ruci!
Kralj vam ne smije ništa uskratiti!"
6 I oni su dali uhvatiti Jeremiju i baciti ga u nakapnicu kraljevića Malkije, što se nalazio u stražarnici
i spustili su Jeremiju dolje o užadima. U nakapnici
nije bilo vode nego samo glib, i Jeremija je upao u
taj glib.
7 Kad je čuo dvoranin Abed-Melek, Kušit koji je
služio na kraljevom dvoru da su bacili Jeremiju u
nakapnicu. Kad je kralj tada sjedio na Benjaminovim vratima,
8 Abed-Melek je ostavio kraljevski dvor i rekao kralju, govoreći:
9 "Moj gospodaru i kralju! Nepravda je što sve čine
ti ljudi proroku Jeremiji. Bacili su ga u nakapnicu
tako da on umire od gladi, jer u gradu nema više
kruha."
10 Onda je kralj zapovjedio Kušitu Abed-Meleku:
"Uzmi odavde sobom trideset ljudi i izvadi proroka
Jeremiju iz nakapnice prije nego što umre!"
11 Abed-Melek uzeo ljude sobom, došao u kraljev
dvor, u prostor pod riznicom, i uzeo odatle
iznošenih haljina i starih dronjaka i spusti ih Jeremiji u nakapnicu o užadima.
12 Onda je poviknuo Kušit Abed-Melek Jeremiji:
"Podmetni te haljine i dronjke pod pazuha svoja i
ispod užadi!" Jeremija je učinio tako.
13 Onda su izvukli Jeremiju na užadima i izvadili
su ga iz nakapnice, Jeremija je morao otada ostati
u stražarnici.
14 Jednoga dana poslao kralj Zedekija i dao
dovesti k sebi proroka Jeremiju na treći ulaz u
Gospodinov dom. Kralj je rekao Jeremiji: "Htio bih
te upitati nešto, ne taji mi ništa!
15 Jeremija je rekao Zedekiji: "Ako ti kažem, nećeš
li me onda pogubiti, i ako ti dadem savjet, nećeš
me ipak poslušati."
16 A kralj se Zedekija zakle Jeremiji nasamo:
"Tako mi živoga Gospodina koji nam je dao ovaj
život, neću te pogubiti, niti ću te predati u ruke ljudima koji ti rade o glavi."
17 Onda Jeremija je rekao Zedekiji: "Ovako govori
Gospodin vojska, Bog Izraelov: Ako odeš glavarima babilonskoga kralja, sačuvat ćeš svoj život
i grad ovaj neće izgorjeti ognjem; ti i kuća tvoja
živjet će ti.
18 Ako li ne odeš glavarima babilonskoga kralja,
ovaj će grad pasti u ruke Kaldejcima i spalit će ga
ognjem, i ti nećeš uteći rukama njihovim."
19 Kralj Zedekija je odgovorio Jeremiji: "Bojim se
da me ne predaju Judejcima, koji su prebjegli Kaldejcima da mi se rugaju."
20 Jeremija je odgovorio: "Neće te predati. Poslušaj samo glas Gospodinov u tom što ti ja govorim, pa će ti dobro biti, i ti ćeš ostati na životu!
21 Ako nećeš izići, onda valja ova riječ koju mi je
objavio Gospodin:
22 'Zaista, sve žene, koje su još ostale na dvoru
Judina kralja, bit će odvedene glavarima babilonskoga kralja i pritom će tugovati: Prevarili su te oni
i nadmudrili, dobri prijatelji tvoji! Sada tvoje noge
zapadaju u glib, a oni se povlače natrag.'
23 Sve će se tvoje žene s tvojom djecom odvesti
Kaldejcima, i ti nećeš izmaknuti sili njihovoj, nego
ćeš dopasti u ruke babilonskom kralju, i grad će
ovaj biti spaljen ognjem. "
24 Zedekija je rekao Jeremiji: "Nitko ne smije što
saznati za ove riječi, inače moraš poginuti.
25 Ako čuju glavari da sam govorio s tobom, pa
dođu k tebi i zapovjede ti: 'Kaži nam što si govorio
kralju! Ne taji ništa, inače ćemo te ubiti i kaži što je
tebi kralj govorio!'
26 Onda im odgovorio: 'Molio sam i zaklinjao kralja
neka me više ne šalje natrag u kuću Jonatanovu,
da ne poginem ondje!' "
27 I kad su došli svi glavari Jeremiji i pitali ga, on im
odgovorio sve onako, kako je kralj zapovjedio.
Onda su ga pustili u miru, jer nitko nije znao što je
i kako je bilo.
28 Tako je ostao Jeremija u stražarnici do dana
kad je bio osvojen Jeruzalem. I on je bio ondje kad
je bio osvojen Jeruzalem.

39 U devetoj godini Judina kralja Zedekije, u desetom mjesecu, došao Nebukadnezar, babilonski kralj, sa svom svojom vojskom protiv
Jeruzalema i opkolio ga.
2 U jedanaestoj godini Zedekijinoj, u četvrtom
mjesecu, devetoga dana toga mjeseca, bio je
provaljen zid gradski.
3 Onda su ušli svi glavari babilonskoga kralja i stali
kod Srednjih vrata: Nergal-Šarezer, Samgar-Nebo, Sarsekim, Rab-saris, starješina nad dvoranima, Nergal Šarezer, Rabmag, starješina nad
vračima, i svi ostali glavari babilonskoga kralja.
4 Kad su ih vidjeli Zedekija, kralj Judin i svi ratnici,
pobjegli su i ostavili noću grad putom prema
kraljevu vrtu na vrata između dva zida. On sam
okrenuo prema jordanskoj ravnici .
5 Ali su ih čete kaldejske gonile i stigle Zedekiju u
polju jerihonskom. Uhvatili su ga i doveli ga k
Nebukadnezaru, babilonskom kralju, u Riblu u
hamatskom području, i on mu izrekao presudu.
6 Babilonski kralj dao je u Ribli sinove Zedekijine
zaklati na njegove oči; isto tako dao babilonski
kralj pogubiti sve ugledne Judejce.
7 A Zedekiju je oslijepio, stavio ga u mjedene verige i dao ga odvesti u Babilon.
8 Kaldejci su zapalili kraljevski dvor i kuće naroda

i raskopali su sve zidove jeruzalemske.
9 Ostatak pučanstva što je još bio ostao u gradu i
prebjegao što su bili prebjegli k njima, posljednji
ostatak naroda, dao je Nebuzaradan, zapovjednik
tjelesne straže, odvesti u Babilon u ropstvo.
10 Od malih ljudi, koji nisu ništa posjedovali, os-
tavio je neke u Judinoj zemlji Nebuzaradan, zapo-
vjednik tjelesne straže, i dao im onaj dan
vinograde i njive.
11 Za Jeremiju je zapovjedio Nebukadnezar, ba-
bilonski kralj, Nebuzaradanu, zapovjedniku tjele-
sne straže, govoreći:
12 "Uzmi ga, brini se za njega i ne čini mu ništa zlo,
postupaj s njim po željama njegovim!"
13 I Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže,
poslao ondje starješinu nad dvoranima
Nebušasbana, starješinu nad vračima Nergal-Ša-
rezera i sve glavare babilonskoga kralja,
14 oni su poslali neke da izvedu Jeremiju iz
stražarnice i predali su ga Gedaliji, sinu Ahikama,
sina Šafanova, da ga slobodna otpusti kući, i tako
je on ostao među narodom.
15 A Jeremiji, kad je još bio zatvoren u stražarnici,
došla je riječ Gospodinova, govoreći:
16 "Idi kaži Kušitu Abed-Meleku: 'Ovako govori
Gospodin vojska, Bog Izraelov: Sada puštam da
se ispuni riječ moja tomu gradu na nesreću, a ne
na spasenje. Kad se to u onaj dan ispuni pred tvo-
jim očima.
17 Onda ću tebe izbaviti u onaj dan, govori Gospo-
din, da ne budeš predan u ruke ljudima, na koje ti
se gadi.
18 Iz svake ću te pogibli izbaviti, te nećeš pasti od
mača, nego ću dovesti tvoj život u sigurnost jer si
se pouzdao u me, govori Gospodin.' "

40 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji, govo-
reći, otkako ga je Nebuzaradan, zapovje-
dnik tjelesne straže, bio pustio na slobodu u Rami,
kamo ga je dao dovesti. Onda je još bio kao zarob-
ljenik u okovima među svim onima koji su trebali
biti odvedeni iz Jeruzalema i Jude u Babilon.
2 Zapovjednik tjelesne straže dao je Jeremiju
dovesti i rekao mu: "Gospodin, tvoj Bog, zaprijetio
je ovomu mjestu tom nesrećom.
3 Sad je Gospodin nastupio i prijetnju je svoju is-
punio, jer ste griješili protiv Gospodina i niste slu-
šali njegova glasa, zato vas je snašlo ovo.
4 I evo, ja sada uzimam okove s tvojih ruku. Ako ti
je volja poći sa mnom u Babilon, dođi i ja ću se
brinuti za te. Ako li ti nije volja poći sa mnom u Ba-
bilon, a ti nemoj! Evo, sva ti je zemlja otvorena, idi
gdje ti se čini dobro i pravo!
5 Prije nego mu je onaj odgovorio, Nebuzaradan je
rekao: "Vrati se natrag Gedaliji, sinu Ahikama, sina
Šafanova, koga je postavio babilonski kralj nad
Judinim gradovima, i ostani kod njega među naro-
dom, ili idi kamo ti je drago!" I zapovjednik tjelesne
straže dao mu hrane i darova i otpustio ga.
6 Tako došao Jeremija Gedaliji, sinu Ahikamovu, u
Mispu i ostao ondje kod njega među narodom koji
je ostao u zemlji.
7 Kad su vojni zapovjednici, koji su se još za-
državali sa svojim ljudima u zemlji, doznali da je
babilonski kralj postavio Gedaliju, sina
Ahikamova, nad zemljom i da je podvrgao ljude,
žene i djecu i male ljude u zemlji, koji nisu bili
odvedeni u Babilon,
8 došli su sa svojim ljudima Gedaliji u Mispu,
naime, Išmael, sin Netanijin, Johanan i Jonatan,
sinovi Kareahovi, Seraja, sin Tanhumetov, sinovi
Efaja, Netofatejac, i Jaazanija, Maakatejac.
9 Gedalija, sin Ahikama, sina Šafanova, zakle se
njima i ljudima njihovim i rekao im: "Ne bojte se
službe Kaldejcima, ostanite u zemlji i budite podlo-
žni babilonskom kralju, i onda će vam biti dobro!
10 A ja sam ostajem ovdje u Mispi kao namjesnik
kod Kaldejaca, koji će dolaziti k nama. A vi berite
grožđe, voće i ulje i stavljajte ih u svoje posude i
ostanite u gradovima svojim što ste ih zaposjeli!"
11 I svi Judejci, koji su bili u Moabu, kod Amonaca,
u Edomu ili inače u kojoj zemlji, čuli su da je ba-
bilonski kralj ostavio jedan ostatak Judejaca i po-
stavio nad njima Gedaliju, sina Ahikama, sina
Šafanova.
12 Onda su se vratili svi Judejci iz mjesta kamo su
bili razasuti i došli su u zemlju Judinu Gedaliji u
Mispu i nabrali su grožđa i voća vrlo mnogo.
13 A Johanan, sin Kareahov, i zapovjednici vojske
koji su se nalazili u zemlji, došli su Gedaliji u Mispu.
14 Oni su mu rekli: "Znaš li i ti da je Baalis, amonski
kralj, poslao Išmaela, sina Netanijina, da te ubije?"
Ali im ne povjerova Gedalija; sin Ahikamov.
15 Johanan, sin Kareahov, predloži nasamo Ge-
daliji u Mispi: "Poći ću i ubit ću Išmaela, sina
Netanijina. Nitko to neće doznati. Zašto da te ubije
i da se opet razaspu svi Judejci koji su se skupili
oko tebe i da tako propadne ostatak Judin?"
16 Ali Gedalija, sin Ahikamov, je odgovorio Jo-
hananu, sinu Kareahovu: "Ne čini to, jer nije istina
što kažeš za Išmaela."

41 Dogodilo se u sedmom mjesecu, došao je
Išmael, sin Netanije, sina Elišama, i kraljev-
skog roda, i kraljevi velikaši sa deset ljudi Gedaliji,
sinu Ahikamovu u Mispu. Dok su ondje u Mispi za-
jedno jeli,
2 ustao je Išmael, sin Netanijin, sa deset ljudi koji
su bili s njim. Oni su ubili mačem Gedaliju, sina
Ahikama, sina Šafanova. Tako on ubi onoga, koga
je postavio babilonski kralj nad zemljom.
3 I sve Judejce koji su bili kod Gedalije i Kaldejce
koji su se nalazili ondje kao ratnici—dao je pobiti
Išmael.
4 Drugi dan iza umorstva Gedalijina, kad još nitko
nije znao za to,
5 došli su ljudi iz Šekema, Sila i Samarije, osamde-
set na broj, obrijane brade, razdrtih haljina i sa
urezanim znakovima žalosti, sa žrtvenim daro-
vima i kadom u svojim rukama da ih prinesu u Go-
spodinovu domu.
6 Onda im Išmael, sin Netanijin, plačući izišao u
susret iz Mispe i kad se susreo s njima, pozvao ih:
"Dođite Gedaliji, sinu Ahikamovu!"
7 A kada su bili došli u usred grada, poklao ih Iš-
mael, sin Netanijin, i pobaca ih u jamu, on i ljudi koji
su bili s njim.
8 Među njima našlo se deset ljudi koji su rekli Iš-
maelu: "Ne ubijaj nas, mi imamo u polju skrivenu
zalihu pšenice, ječma, ulja i meda." Onda je odus-
tao od toga, da pobije njih i njihovu braću.
9 Jama u koju pobaca Išmael tjelesa ljudi koje je
pobio, bila je velika jama, ona koju je dao napraviti
kralj Asa protiv Baaše, kralja Izraelova. Išmael sin
Netanijin, napunio ju pobijenim ljudima.
10 Potom je odveo Išmael sav ostatak pučanstva
iz Mispe, kćeri kraljeve i sav narod što je ostao u
Mispi, nad kojim je postavio Nebuzaradan, za-
povjednik tjelesne straže, Gedaliju, sina
Ahikamova. Išmael, sin Netanijin, povede ih so-
bom i diže se da prijeđe k Amoncima.
11 Kad su Johanan, sin Kareahov i svi zapovjedni-
ci vojske koji su bili s njim doznali za to zlo koje je
počinio Išmael, sin Netanijin,

12 uzeli su sve ljude sobom i krenuli da se bore s
Išmaelom, sinom Netanijinim. Našli su ga kod ve-
like vode u Gibeonu.
13 I kad su svi ljudi koji su bili s Išmaelom opazili
Johanana, sina Kareahova, i sve zapovjednike
vojske koji su bili s njim, obradovali su se.
14 Svi ljudi koje je Išmael uzeo sobom iz Mispe
okrenuli su se i prešli su opet k Johananu, sinu Kar-
eahovu.
15 Išmael, sin Netanijin, pobjegne s osam ljudi od
Johanana i otišao k Amoncima.
16 Sad je preuzeo Johanan, sin Kareahov, sa svim
zapovjednicima vojske koji su bili s njim, sav pre-
ostali narod koji je odveo iz Mispe Išmael, sin Ne-
tanijin, nakon umorstva Gedalije, sina Ahikamova,
ljude, ratnike, žene i djecu i dvorane, i odveo ih nat-
rag iz Gibeona.
17 Oni su se podigli i stali u gostionici Kimhama,
što leži postrani od Betlehema, s namjerom da odu
u Egipat,
18 zbog straha od Kaldejaca; bojali su ih se, jer je
Išmael, sin Netanijin, ubio Gedaliju, sina
Ahikamova, koga je postavio babilonski kralj i nad
zemljom.

42 Svi zapovjednici vojske i Johanan, sin Kare-
ahov, i Jaazanija, sin Hošajin, i sav narod,
malo i veliko došli su zajedno,
2 i rekli su proroku Jeremiji: “Daj poslušaj našu
molbu i pomoli se za nas Gospodinu, svojem
Bogu, za sav ovaj ostatak, jer nas je ostalo samo
malo od mnogih, kao što nas sam ovdje vidiš.
3 Zato neka nam Gospodin, tvoj Bog, pokaže put
kojim da krenemo i kako da postupamo.”
4 Prorok Jeremija im odgovorio: “Dobro, po želji
vašoj pomolit ću se Gospodinu, vašem Bogu, i
odluku koju vam pošalje Gospodin, reći ću vam,
neću vam zatajiti ni riječi.”
5 Oni su uvjeravali Jeremiju: “Gospodin neka je
istinit i pouzdan svjedok protiv nas ako ne pos-
tupamo posve po odluci što nam je preko tebe po-
šalje Gospodin, tvoj Bog!
6 Bilo što dobro ili zlo, poslušat ćemo glas Gospo-
dina, svojega Boga, komu te šaljemo, da nam
bude dobro. Mi ćemo zacijelo poslušati glas Gos-
podina, svojega Boga.”
7 Poslije deset dana došla je riječ Gospodinova
Jeremiji, govoreći.
8 On sazvao Johanana, sina Kareahova, i sve za-
povjednike vojske koji su bili s njima, i sav narod,
veliko i malo,
9 I rekao im: “Ovako govori Gospodin, Bog Izra-
elov, komu ste me poslali da iznesem pred njega
vašu molbu:
10 Ako ostanete mirni u ovoj zemlji, sazidat ću vas,
a ne razoriti, zasadit ću vas, a ne iščupati, jer mi je
žao zbog nesreće koju sam vam učinio.
11 Ne bojte se babilonskoga kralja, koga se
strašite, ne bojte ga se, govori Gospodin, jer sam
ja s vama da vam pomognem i da vas izbavim iz
njegove ruke.
12 Učinit ću vam da nađete milosrđe, da se on mi-
lostivo zauzme za vas i da vam dopusti stanovati u
vašoj zemlji!
13 Ako li govorite: ‘Nećemo ostati u toj zemlji’ i ne
poslušate glasa Gospodina, svojega Boga,
14 nego govorite: ‘Ne, mi ćemo poći u Egipat da
više ne doživimo rat, da više ne čujemo glas trube
i ne moramo biti gladni kruha, i ondje ćemo se
naseliti,’
15 onda čujte riječ Gospodinovu, ostaci Judini!
Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: ‘Ako
se vi okrenete prema Egiptu i ondje odete da se
naselite,
16 onda će vas u Egiptu stići mač koga se bojite!
Glad, na koju se gadite, neće više od vas odstupiti
u Egiptu, i ondje ćete pomrijeti!
17 Svi koji se okrenu u Egipat i odu ondje da se
nasele, izginut će od mača, gladi i kuge. Ni jedan
neće pobjeći i umaknuti nesreći što ću je pustiti na
njih.’
18 Jer ovako govori Gospodin vojska, Bog Izra-
elov: ‘Kao što se moj gnjev i moja srdžba izlila na
stanovnike jeruzalemske, tako će se izliti moja
srdžba i na vas ako odete u Egipat. Bit ćete kletva
i groza, podsmijeh i poruga, i nećete više vidjeti
ovoga mjesta.’
19 Gospodin vam je govorio, ostaci Judini, ne idite
u Egipat, znajte dobro, ja vas opominjem danas.
20 Vi varate sami sebe. Poslali ste me Gospodinu,
svojem Bogu, i rekli ste: ‘Pomoli se za nas Gospo-
dinu, našem Bogu, i sve što rekne Gospodin, naš
Bog, to nam kaži i to ćemo činiti.’
21 Danas sam vam to priopćio, a vi ne slušate glas
Gospodina, svojega Boga, niti išta što mi je zapo-
vjedio za vas.
22 Sad znate točno: Izginut ćete od mača, gladi i
kuge, na mjestu kamo hoćete otići da se naselite
ondje.”

43 Dogodilo se kad je Jeremija dovršio govoriti
svemu narodu sve riječi Gospodinove,
Boga njihova, što je Gospodin, njihov Bog poslao
po njemu, sve riječi,
2 onda Azarija, sin Hošajin, i Johanan sin Karea-
hov, i svi ostali neposlušni ljudi rekli su Jeremiji: “Ti
govoriš laži, Gospodin, naš Bog, nije te poslao s
naputkom: ‘Ne idite u Egipat da se naselite ondje.’
3 Nego Baruh, sin Nerijin, podgovorio te je protiv
nas da nas preda u ruke Kaldejcima, da nas
pogube, ili da nas odvedu u Babilon u progonstvo.”
4 Johanan, sin Kareahov, i svi zapovjednici vojske
i sav narod nisu poslušali naputka Gospodinova,
da ostanu u Judinoj zemlji.
5 Nego Johanan, sin Kareahov, i svi zapovjednici
vojske uzeli su sav ostatak Judin, koji se bio vratio
iz svih naroda i kamo su bili razasuti, da ostanu u
Judinoj zemlji:
6 ljude, žene i djecu, kćeri kraljeve i sve druge ljude
koje je ostavio Nebuzaradan, zapovjednik tjele-
sne straže, i od Gedalije, sina Ahikamova, sina Ša-
fanova, i proroka Jeremiju i Baruha, sina Nerijina.
7 Oni su otišli u Egipat, a nisu poslušali naputka
Gospodinova, pa su došli u Tafnis.
8 U Tafnisu došla je riječ Gospodinova Jeremiji,
govoreći:
9 “Donesi velikoga kamenja i zakopaj ga, pred
Judejcima, u tlo od opeke na ulazu kuće faraonove
u Tafnisu,
10 i kaži im: ‘Ovako govori Gospodin vojska, Bog
Izraelov: Evo, ja ću učiniti da dođe moj sluga Nebu-
kadnezar, babilonski kralj, i da stavi svoje prijes-
tolje na ovo kamenje što si ga zakopao. On će nad
njim razapeti nebnicu svoju.
11 Kad on dođe udarit će Egipat što je određeno za
kugu, kugom, što je određeno za ropstvo,
ropstvom, što je određeno za mač, mačem.
12 On će zapaliti oganj na hramovima bogova egi-
patskih i stan će njihov spaliti. On će očistiti Egipat
kao što pastir čisti svoju haljinu, i onda će ga os-
taviti s mirom.
13 Izlomit će kamene stupove hrama sunčanoga u
Egiptu i spaliti hramove bogova egipatskih.’ ”

44 Riječ Gospodinova došla je Jeremiji za sve
Judejce koji su stanovali u Egiptu, koji su se
bili naselili u Migdolu, u Tafnisu u Memfisu i u zemlji
Patrosu:
2 "Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov:
'Vi ste sami vidjeli svu nesreću koju sam pustio da
dođe na Jeruzalem i na sve Judine gradove. Evo,
do danas su opustošeni i nitko ne prebiva u njima,
3 zbog njihove zloće, kojom su me žalostili idući
ondje i kadeći i služeći drugim bogovima, koje nisu
znali ni oni, ni vi, ni vaši očevi.'
4 Ja sam bio ipak neprestano slao k vama sve
svoje sluge, proroke, da opominju: 'Ne činite tu
grozotu koju ja mrzim!'
5 Ali nisu poslušali i nisu mi prignuli svojega uha da
bi se odvratili od svoje zloće i više ne kadili drugim
bogovima.
6 Tako se izlila moja srdžba i moj gnjev i raspali se
u Judinim gradovima i po jeruzalemskim ulicama.
Postali su ruševine i pustoš, kao što su još i dan
današnji.
7 A sada ovako govori Gospodin Bog vojska, Bog
Izraelov: "Zašto sami sebi nanosite tako veliku
nesreću? Vi uništavate sebe, čovjeka i ženu, dijete
i nejače iz Jude, tako da ne ostane više u vas os-
tatka.
8 Dražite me djelima svojih ruku kadeći drugim
bogovima u Egiptu, kamo ste otišli da se naselite.
Tako se sami uništavate i postajete kletva i poruga
svim narodima na zemlji.
9 Jeste li zaboravili zlodjela svojih otaca i zlodjela
Judinih kraljeva, zlodjela njegovih glavara, svoja
zlodjela i zlodjela svojih žena koja su počinili u Ju-
dinoj zemlji i po jeruzalemskim ulicama?
10 Ne dolaze k sebi do danas, ne boje se i ne hode
po mojem zakonu i mojim propisima što sam ih
propisao vama i vašim očevima.'
11 Zato govori Gospodin vojska, Bog Izraelov:
'Evo, ja upravljam svoje lice prema vama na nes-
reću da iskorijenim sve Judejce.
12 Pomorit ću ostatak Judin, koji se okrenuo k
Egiptu i otišao ondje i naselio se ondje. Svi će biti
utamanjeni u Egiptu, od mača će pasti, od gladi
poginuti, od najmanjega do najvećega. Izginut će
od mača i gladi i bit će kletva i užas, podsmijeh i
poruga.
13 Pohodit ću one koji su se nastanili u egipatskoj
zemlji, kao što sam pohodio Jeruzalem mačem,
glađu i kugom.
14 Ni jedan od ostatka Judina koji su došli u Egipat,
da se nastane ondje, neće pobjeći ili umaknuti i
vratiti se u zemlju Judinu, makar čeznuli za pov-
ratkom, da opet stanuju ondje. Zaista, oni se neće
vratiti osim malo bjegunaca.' "
15 Svi ljudi koji su znali, da su njihove žene kadile
drugim bogovima, i sve žene koje su ondje stajale
u velikom broju, i sav narod što je stanovao u
Egiptu u Patrosu, odgovore Jeremiji:
16 "To što si nam objavio u Ime Gospodinovo, ne-
ćemo poslušati.
17 Mi ćemo točno ispuniti svoje obećanje što smo
ga dali na svoja usta, naime, da ćemo kaditi kraljici
nebeskoj i lijevati joj naljeve, kao što smo činili mi i
naši očevi, naši kraljevi i naši glavari u Judinim
gradovima i po jeruzalemskim ulicama. Onda smo
imali kruha da jedemo do sitosti. Bilo nam je dobro
i nismo doživjeli nikakvu nesreću.
18 A otkada smo prestali kaditi kraljici nebeskoj i
lijevati joj naljeve, trpimo oskudicu u svemu i
ginemo od mača i od gladi."
19 Onda je i žena rekla: "Kad kadimo kraljici
nebeskoj i lijevamo joj naljeve, nije li možda bez
volje i znanja naših ljudi, da joj priređujemo žrtvene
kolače po slici njezinoj i lijevamo joj naljeve."
20 Jeremija je odgovorio svemu narodu, ljudima i
ženama, i svima koji su mu bili govorili:
21 "Nije li upravo bila žrtva, koju ste prinosili u
Judinim gradovima i po jeruzalemskim ulicama, vi
i vaši očevi, kraljevi vaši i glavari vaši s narodom
zemaljskim, na koju je mislio Gospodin i koja ga je
dirnula u srce?
22 Gospodin nije mogao podnositi zlih djela vaših
i grozote što ste ih činili, i tako je zemlja vaša
postala ruševina, groza i kletva. Nitko više ne
prebiva u njoj do današnjega dana.
23 Jer ste žrtvovali i protiv Gospodina griješili, jer
niste slušali glasa Gospodinova i niste upravili
svojega puta po njegovu zakonu i po njegovim ure-
dbama i njegovim zapovijedima, zato je došla na
vas ova nesreća, kako je danas."
24 Još je rekao Jeremija svemu narodu i svim že-
nama: "Čujte riječ Gospodinovu, svi Judejci što
prebivate u egipatskoj zemlji:
25 Ovako govori Gospodin vojska, Bog Izraelov:
'Što ste vi i vaše žene obećali na svoja usta, izvršu-
jete vlastitim rukama. Vi govorite: 'Moramo držati
svoje zavjete što smo ih učinili; moramo kaditi
kraljici nebeskoj i lijevati joj naljeve.' Držite samo
svoje zavjete i izvršujte ih vjerno!
26 Zato čujte riječ Gospodinovu, svi Judejci, koji
boravite u Egiptu: Zaista, ja se zaklinjem velikim
imenom svojim, govori Gospodin: Neka se više
Ime moje ne uzima u usta ni od koga igdje Judejca
u egipatskoj zemlji, da bi rekao: 'Tako mi živoga
Gospodina Bog!'
27 Evo, ja bdijem nad njima na nesreću, ne na spa-
senje. Svi Judejci koji su u Egiptu, ginut će od
mača i od gladi do uništenja.
28 Samo će ih malo biti koji će uteći maču i vratiti se
iz Egipta u Judu Svi od ostatka Judina koji su otišli
u Egipat, da se ondje nastane, spoznat će čija se
riječ ispunila, moja ili njihova.
29 Ovo neka vam je znak za to, govori Gospodin,
da ću vas pohoditi na tom mjestu, da spoznate da
će se ispuniti moja prijetnja protiv vas.
30 Ovako govori Gospodin: 'Evo, ja ću dati faraona
Hofra, egipatskog kralja, u ruke njegovim neprija-
teljima i vlast onima koji mu rade o glavi, kao što
sam dao Zedekiju, Judina kralja, u ruke njegovu
neprijatelju Nebukadnezaru, babilonskom kralju,
koji mu je radio o glavi.' "

45 Riječ koju prorok Jeremija upravio Baruhu,
sinu Nerijinu, kad je bio napisao u knjigu
ove govore onako kako ih je govorio Jeremija, u
četvrtoj godini Jojakima, sina Josijina, Judina
kralja, govoreći:
2 "Ovako govori Gospodin, Bog Izraelov, o tebi
Baruh:
3 Rekao si: 'Teško meni, Gospodin slaže na mene
brigu na brigu! Umoran sam od uzdisanja i ne na-
lazim mira.'
4 Kaži mu ovo: 'Ovako govori Gospodin: Što sam
sagradio, razgrađujem! Što sam zasadio,
iskorijenjujem, i to vrijedi za svu zemlju.
5 Što ćeš tražiti za sebe velike stvari? Ne traži, jer
evo: na svako tijelo pustit ću nesreću, govori Go-
spodin, a tebi ću dati tvoj život kao plijen u svim
mjestima kamo odeš!' "

46 Riječ Gospodinova došla je proroku Jeremi-
ji protiv neznabožačkih naroda:
2 O Egiptu, protiv vojske faraona Neka, kralja gali-
lejskog, koja je stajala kod Karkemiša na Eufratu,

i koju je potukao Nebukadnezar, babilonski kralj, u
četvrtoj godini Jojakima, sina Josijina, kraja Ju-
dina:
3 Pripravite štitove i oklope, i idite u boj!
4 Upregnite konje; popnite se, vozači; izađite s
kacigom; zaoštrite koplja; odjenite oklope!
5 Što vidim? Oni se boje, uzmiču. Junaci su njihovi
klonuli duhom, bježe glavom bez obzira, strah
naokolo, govori Gospodin.
6 Ni najbrži nije pobjegao, ni junak izmaknuo. Na
sjeveru, na obali Eufrata svaljuju se i padaju.
7 Tko se to diže kao Rijeka? Čije to vode šume kao
rijeke?
8 Egipat se diže kao Rijeka! Vode njegove šume
kao rijeke! Govori: Idem gore, poplavit ću zemlju,
uništit ću gradove i stanovnike njihove.
9 Naprijed, konji! Navalite bojna kola! Izađite, juna-
ci, Kuš i Put, vi štitonoše, vi Ludijci, vi strijelci!
10 Dan je Gospodina, Gospodina vojska, dan os-
vete, da se osveti svojom neprijateljima. Njegov će
ih mač proždrijeti i nasitit će se, napit će se krvi
njihove. Bojnu svetkovinu svetkuje Gospodin, Go-
spodin vojska, u zemlji sjevernoj na rijeci Eufratu.
11 Uzađi u Gilead, uzmi balzama, djevojko, kćeri
egipatska! Zaludu tražiš mnoge lijekove: tebi
nema ozdravljenja.
12 Narodi su čuli za tvoju sramotu. Vike tvoje puna
je zemlja, jer je junak pao na junaka, leže jedan do
drugoga.
13 Ovo je riječ koju je rekao Gospodin proroku
Jeremiji o pohodu koji je poduzeo Nebukadnezar,
babilonski kralj, da uništi egipatsku zemlju:
14 Javite u Egiptu, oglasite u Migdolu, obznanite u
Memfisu i Tafnisu! Recite: "Postavi se i spremi se!
Već oko tebe proždire mač."
15 zašto su junaci tvoji srušeni; zar se nisu mogli
oduprijeti? Jest, Gospodin ih je porušio.
16 Učinio je da su pali vrlo mnogi. Pada čovjek na
čovjeka. Onda viču: "Ustanimo, vratimo se k svo-
jem narodu, u zemlju postojbine svoje ispred po-
gubnog mača!"
17 Oni viču: "Faraon, egipatski kralj, je samo graja
čije je vrijeme prošlo!"
18 "Tako da sam ja živ, govori Kralj čije je Ime
Gospodin vojska: Kao tabor među gorama i kao
Karmel na moru, tako on dolazi.
19 Za odvođenje spremi se za progon stanovni-
štva, kćeri egipatska! Pustoš će postati Memfis,
ostavljen i bez ljudi.
20 Lijepoj je kravi sličan Egipat. Obadi sa sjevera
navaljuju na nju.
21 I plaćenici su njegovi u sredini njegovoj kao telci
ugojeni, ali se i oni okreću, bježe svi odatle, ne
ostaju kad na njih dolazi dan propasti njihove, vri-
jeme kazne njihove.
22 Čuj, zmija šikće! Dolaze s vojskom, navaljuju
na Egipat sa sjekirama.
23 Kao drvosječe sijeku šumu njegovu, govori
Gospodin, jer se učinila neprohodna. Više ih je
nego skakavaca, nema im broja.
24 Osramoćena je kći egipatska, predana je u ruke
narodu sjevernom.
25 Govori Gospodin vojska, Bog Izraelov: Evo, ja
ću pohoditi Amona u Nou, faraona i Egipat, bo-
gove njegove i kraljeve njegove, faraona s onima
što se oslanjaju na njega.
26 Predat ću ih onima koji im rade o glavi, Nebu-
kadnezaru babilonskom kralju, i njegovim slu-
gama. A potom će biti Egipat naseljen kao u dane
prošlosti, govori Gospodin.
27 A ti se ne boj, Jakove, slugo moj! Ne boj se,
Izraele! Jer evo, ja ću te izbaviti iz daleke zemlje,
tvoju djecu iz zemlje progonstva njihova! Vratit će
se Jakov i naći će mir, bezbrižno će živjeti, ni od
koga strašen.
28 Ne boj se, Jakove, slugo moj, govori Gospodin,
jer sam ja s tobom! Uništit ću narode među koje
sam te prognao! Ali tebe ne uništavam. Tebe
samo karam s mjerom. Sasvim bez kazne ne
mogu te ostaviti.

47 Riječ Gospodinova došla je proroku Jere-
miji o Filistejcima prije nego faraon svlada
Gazu, govoreći:
2 Ovako govori Gospodin: Vode dolaze sa sjev-
era, rastu u rijeku valovitu, potapaju zemlju i što je
u njoj, gradove i stanovnike njihove. Glasno jadi-
kuju ljudi i ožalošćeni svi stanovnici zemaljski.
3 Kada tutnje potkove ždrijebaca, kada štropoću
kola, kada praskaju kotači. Očevi se ne brinu za
djecu, ruka je njihova uzeta.
4 Zbog dana što je došao, koji uništava sve Filiste-
jce, koji otima Tiru i Sidonu posljednjega po-
moćnika, jer Gospodin uništava Filistejce, ostatak
obale Kaftora.
5 U Gazi briju sebi glavu, uništen je Aškelon. Ostat
će divova, dokle ćeš sebi praviti zarezotine ža-
losti?
6 Ah, maču Gospodinov, dokle se još nećeš
smiriti? Vrati se u korice! Stani i miran ostani!
7 Kako da se smiri kad ga je Gospodin zapovjedio?
Protiv Aškelona i primorja, ondje ga je poslao.

48 O Moabu. Ovako govori Gospodin vojska,
Bog Izraelov: Teško Nebu, bit će opusto-
šen! Sramota, Kirjatajim bit će osvojen. Sramota
tvrđava slomljena.
2 Prošla je slava Moaba. U Hešbonu snuju ne-
sreću protiv njega: "Ustanimo da ga iskorijenimo,
da nije više narod!" Madmene, i ti ćeš biti uništen,
za tobom ide mač.
3 Čuj, jauk iz Horonaima: "Pustošenje i zatiranje
veliko."
4 "Satrven je Moab!" Razliježe se jauk djece nji-
hove.
5 Putom od Luhita uzlazi se plačući. Kako se silazi
u Horonaim, čuje se jauk nad propašću:
6 Bježite, spasite život, budite kao magarac pusti-
nje!
7 Jer si gradio na svojim djelima i na blagu svojem,
zato ćeš biti osvojen i ti. Kemoš putuje u ropstvo sa
svim svojim svećenicima i glavarima.
8 Zatirač dolazi na svaki grad. Ni jedan se grad
neće spasiti. Poharat će se dolina, opustošit će se
nizina, kako je rekao Gospodin.
9 Stavite Moabu nadgrobni spomenik, jer je on ra-
zoren. Njegovi gradovi postaju pustinjom, bez sta-
novnika.
10 Proklet je onaj tko nemarno obavlja poslove
Gospodinove i proklet je onaj tko od krvi usteže
svoj mač!
11 Od malena ostao je Moab u miru, ležao je mirno
na droždini svojoj, nije se pretakao iz suda u sud,
nikada nije išao u progonstvo. Zato mu je ostao fin
okus. Njegov se miris nije izgubio.
12 Zato, zaista, dolazi vrijeme, govori Gospodin,
kada ću mu poslati bačvare koji će ga prevrnuti,
isprazniti će bačve i porazbijati sudove.
13 Onda će se Moab osramotiti zbog Kemoša kao
kuća Izraelova nekada Betelom, u koji se uzdala.
14 Kako samo možete reći: "Junaci smo, ljudi puni
snage za boj!"
15 Zatirač je Moabov izišao protiv njega. Najbolji
od njegove mladosti silaze na klanje, govori kralj

čije je Ime Gospodin vojska.
16 Posve je blizu propast Moabova. Brzo korača
njegova nesreća.
17 Žalite ga svi susjedi njegovi, svi koji znate za
njegovo ime, recite: "Kako se slomi jaki štap,
slavno žezlo!"
18 Siđi sa slave svoje, sjedi u blato, o kćeri
stanovnice dibonska! Zatirač Moabov izlazi protiv
tebe, ruši gradove tvoje.
19 Stani na put i pogledaj oko sebe, o stanovniče
Aroera! Upitaj utekloga bjegunca, kaži: "Što se do-
godilo?"
20 Osramoćen je Moab, razbijen. Jaučite i vičite,
glasite na Arnonu: "Srušen je Moab."
21 Sud dolazi na zemlju ravnu, na Holon i Jahzu i
Mefaat;
22 na Dibon i Nebo i Bet -Diblatajim;
23 na Kirjatajim i Bet-Gamul i na Bet-Meon,
24 na Kerijot, Bosru i sve gradove zemlje moab-
ske, daleke i blize.
25 Odbijen je rog Moabu, mišica se njegova
smrskala, govori Gospodin.
26 Opijte ga! Podigao se na Gospodina. Neka pa-
dne Moab u vlastitu bljuvotinu! Neka bude sada
sam na ruglo!
27 Nije li tebi Izrael bio na ruglo? Je li se možda
zatekao među kradljivcima, te podrugljivo treseš
glavom kad god govoriš o njemu?
28 Ispraznite gradove i nastanite se u klisurama,
stanovnici moabski! Učinite kao golubica, koja se
gnijezdi u pustinji na kraju gudure!
29 Čuli smo za ponos Moabov, veoma veliki, za
njegovu oholost, njegovu nadutost i ponos, za
ponositost njegovu.
30 Znam dobro obijest njegovu, govori Gospodin.
Laž je brbljanje njegovo, laž je djelovanje njegovo.
31 Zato jaučem za Moabom, vičem glasno za svo-
jim Moabom. Žalim ljude u Kir-Heresu.
32 Više nego što sam plakao za Jazerom plačem
za tobom, lozo Sibmaha! Do mora se vuče vriježa
tvoja, dopire do Jazera. U jesen tvoju i u tvoju
berbu prodire zatirač.
33 Radost i veselje iščeznu s rodnoga polja, iz
zemlje moabske. Učinio sam kraj tečenju vina iz
bačava. Gnječitelji neće više radosno gnječiti i nji-
hova vika nije više veselje.
34 Do Eleale prodire vika od Hešbona. Glasno
jauču do Jahaza, od Soar do Horonaima, do Eglat
Šelišije. Vode Nimrima postaju pustinja.
35 Učinit ću u Moabu kraj, govori Gospodin,
onomu koji se penjao na uzvisinu žrtvenu, da kadi
svojim bogovima.
36 Zato tuguje kao frula moje srce za Moabom.
Tuguje kao frula moje srce za stanovnicima u Kir-
Heresu: Propalo je svekoliko imanje i dobro nji-
hovo.
37 Svaka je glava ćelava i svaka je brada obrijana,
urezi na svim rukama, oko bedara odjeća žalosti!
38 Na svim krovovima Moabovim i po putovima
njegovim, samo jadikovanje, jer sam razbio
Moaba kao posudu u kojoj nema uživanja, govori
Gospodin.
39 Kako je satrven! Jaučite! Kako Moab okreće
leđa opterećen sramotom! Postao je Moab ruglo i
groza svim svojim susjedima.
40 Jer ovako govori Gospodin: Evo, kao orao lebdi
nad njim, raširuje krila nad Moabom.
41 Osvojeni su gradovi, zauzete su tvrđave. U onaj
će dan biti srce junaka Moabovih kao srce žene što
rađa.
42 Uništen je Moab. Nije više narod, jer se podigao
na Gospodina.
43 Groza i jama i zamke na tebi, o stanovniče
moabski, govori Gospodin.
44 Tko je utekao grozi, upada u jamu, tko izađe iz
jame, uhvati se u zamku, kad ovo pustim na
Moaba, u godini pohođenja njegova, govori Gos-
podin.
45 U sjeni hešbonskoj zaustavljaju se izmoreni
bjegunci. Jest, nekada je izišao oganj iz Hešbona
i plamen ognjeni iz tvrđave Sihonove, opalio
sljepoočice Moabu, tjeme borcima.
46 Teško tebi, Moabe, izgubljen si, narode Ke-
mošev! Sinovi će se tvoji zarobiti i kćeri će se tvoje
odvući u progonstvo.
47 Na kraju dana okrenut ću sudbinu Moabovu,"
govori Gospodin. Do ovdje je sud Moabu.

49 O Amoncima. Ovako govori Gospodin: "Zar
Izrael nema sinova, zar nema baštinika?
Zašto je Milkom baštinio Gad, zašto se njegov
narod nastanio u njegovim gradovima?
2 Zato, zaista, dolazi vrijeme, govori Gospodin,
kad ću učiniti da se zaori ratni krik protiv Rabe u
Amonu. Bit će hrpa ruševina, njegovi gradovi bit će
ognjem popaljeni i Izrael će baštiniti svoje vlastite
baštine, govori Gospodin.
3 Hešbone, jauči, opustošen je Aj! Jadikujte, kćeri
Rabaove! Ogrnite kostrijet oko sebe i tugujte!
Lutajte u pleterima! Milkom putuje u progonstvo sa
svim svojim svećenicima i glavarima.
4 Što se hvališ dolinom svojom, svojim bujnim
dnom doline, nevjerna kćeri, hvaleći se bogat-
stvom svojim: "Tko će udariti na mene?"
5 Zaista, grozu ću pustiti na tebe, govori Gospodin
Bog vojska, sa svih strana oko tebe! Bit ćete
raspršeni svaki za se i bjegunce nitko neće skupiti.
6 Ali ću poslije okrenuti opet sudbinu Amonaca,
govori Gospodin.
7 O Edomu. Ovako govori Gospodin vojska: Zar
nema više mudrosti u Temanu? Zar je nestao
savjet razumnima? Je li im mudrost nestala?
8 Bježite, udaljite se odavde, sakrijte se u dubinu,
građani Dedana! Jer ću pustiti da na Ezava dođe
nesreća njegova, vrijeme kazne njegove.
9 Dolaze k tebi vinogradari, za pabirčenje ne os-
tavljaju više ništa. Dolaze noću kradljivci i grabe
pohlepno.
10 Jest, ogolit ću Ezava. Otkrit ću skrovišta njego-
va, on se više ne može sakriti. Pleme će se njego-
vo uništiti, njegova braća i susjedi njegovi i ništa
više nije ostalo od njega.
11 Ostavi siročad svoju, ja ću ih uzdržavati. Udov-
ice tvoje neka se uzdaju u me!
12 Jer ovako govori Gospodin: Zaista, koji nisu
zaslužili da piju čašu, moraju je izliti: a ti, ti da bi još
ostao bez kazne? Nećeš ostati bez kazne, ne,
nego ćeš piti!
13 Jer sobom se zaklinjem, govori Gospodin:
Bosra će biti užas, pogrda, ruglo i kletva, svi će
njegovi gradovi biti pustinja vječna!
14 Čuo sam vijest od Gospodina, glasnik je poslan
k narodima: "Skupite se, idite protiv Edoma, dig-
nite se u boj!"
15 Zaista, učinit ću te malenim među narodima,
prezrenim među ljudima.
16 Strah koji ulijevaš zaludio te je, tvoje drsko
mišljenje, jer prebivaš u rasjelinama kamenim,
hvataš se vrletnih visina. I visoko gradiš gnijezdo
kao orao, ipak ću te odande srušiti dolje, govori
Gospodin.
17 Grozan će postati Edom: Tko prolazi pokraj
njega, zgrozi se i podsmijeva se zbog svih rana
njegovih.

18 Kako se dogodilo Sodomi i Gomori i susjedima
njihovim kod uništenja njihova, tako, govori Go-
spodin, neće više ondje nitko stanovati, ni jedan
čovjek neće ondje boraviti.
19 Gle, kao što lav izlazi iz sjajne zemlje jordanske,
protiv onih u zaklonu, tako ih iznenada gonim
odatle. Koga sam izabrao, toga ću postaviti nad
njima. Jer tko je kao ja, tko će izazvati mene, i koji
će mi pastir odoljeti?
20 Zato čujte odluku Gospodinovu koju je prihvatio
protiv Edoma, namisle njegove koje je smislio pro-
tiv stanovnika Temana. Zaista, odvući će ih, i naj-
manje od ovaca! Zaista, zgrozit će se pred njima
vlastita paša!
21 Od praska pada njihova zadrhtat će zemlja.
Jauk će se njihov čuti do Crvenoga mora.
22 Gle, kao orao diže se on gore. Lebdi ondje,
raširuje krila svoja nad Bosrom. U onaj dan bit će
srce junaka edomskih kao srce u žene koja rađa.
23 O Damasku. Zbunjeni su Hamat i Arpad kad su
čuli zle glasove. Srce je njihovo uzbuđeno od
brige, ne može se više umiriti.
24 Klonuo je Damask, okrenuo bježati. Groza ga je
spopala, tjeskoba i bolovi su ga prihvatili kao ženu
što rađa.
25 Jao, slavni je grad ostavljen, raskošni grad!
26 Zato će popadati mladići na njegovim ulicama,
svi će ratnici izginuti u onaj dan, govori Gospodin
vojska.
27 Na zidove Damaska stavit ću oganj da proždre
kuće Ben-Hadadove.
28 O Kedaru i o kraljevstvima Hasora koja je pobi-
jedio Nebukadnezar, babilonski kralj. Ovako go-
vori Gospodin: Ustanite, idite na Kedar i pokorite
sinove Istoka!
29 Uzimaju im šatore i stada, pokrivala njihova i
posuđe njihovo. Otimaju im deve njihove i viču na
njih: "Groza naokolo!"
30 Bježite, zaklonite se što brže, sakrijte se u
dubinu, stanovnici Hasora, govori Gospodin. Ne-
bukadnezar, babilonski kralj, prihvatio je odluku
protiv vas, smislio je naum protiv vas.
31 Ustanite! Idite protiv bezbrižnog naroda koji
prebiva u sigurnosti, govori Gospodin, koji ne zna
ni za vrata ni za prijevornice, koji prebiva sam!
32 Deve njihove bit će plijen, mnoštvo stada nji-
hovih pljačka. Razasut ću ih u sve vjetrove, njih koji
su najdalje. Učinit ću da dođe na njih propast sa
svih strana, govori Gospodin.
33 Hasor će onda biti stan čagalja, pustinja vječna.
Nitko neće više stanovati ondje, ni jedan čovjek
neće boraviti u njemu.
34 Ovo je riječ Gospodinova, koja je došla proroku
Jeremiji protiv Elama u početku vladanja Judina
kralja Zedekije, govoreći:
35 Ovako govori Gospodin vojska: Zaista, ja ću
slomiti lük Elamov, glavno oruđe snage njegove!
36 Dovest ću protiv Elama četiri vjetra s četiri kraja
neba. Razasut ću ih u sve vjetrove. Neće biti naro-
da kamo neće doći prognanici Elama.
37 Utjerat ću u Elam strah od njegovih neprijatelja,
od onih koji mu rade o glavi. Pustit ću nesreću na
njih, žestinu svojega gnjeva, govori Gospodin. Po-
slat ću za njim mač dok ga ne uništim.
38 Namjestit ću prijestolje svoje u Elamu, uništit ću
ondje kralja i glavare, govori Gospodin.
39 Na svršetku dana okrenut ću sudbinu Elamovu,
govori Gospodin."

50 Riječ koju je izrekao Gospodin protiv Ba-
bilona, zemlji Kaldejaca, preko proroka
Jeremije:
2 Objavite među narodima i razglasite, visoko dig-
nite zastavu i navijestite, ne tajite, iskažite: Uzet je
Babilon, posramljen je Bel, razmrskan je Marduk,
slike su njegove posramljene, idoli su njegovi
razrušeni!
3 Jer protiv njega ide narod sa sjevera. Zemlju će
njegovu učiniti pustinjom. Nitko više neće stano-
vati u njoj, čovjek i životinja pobjegli su i raspršili se.
4 U one dane i u ono vrijeme, govori Gospodin,
doći će djeca Izraelova i djeca Judina zajedno.
Doći će ovamo neprestano plačući i tražeći Go-
spodina, svojega Boga.
5 Pitatat će za put u Sion: ondje je upravljen njihov
pogled, govoreći: 'Hajdemo stajati kod Gospodi-
na, u vječnom zavjetu što se ne zaboravlja nikada.'
6 Narod je moj bio stado izgubljeno. Pastiri su ga
njegovi zaveli, vodili su ga okolo po gorama; išli su
s brda na brežuljke, i zaboravili su stan svoj.
7 Tko ih je god našao, prožderao bi ih. Neprijatelji
su njihovi govorili: "Mi im tim ne činimo krivo, jer su
sagriješili Gospodinu, stanu pravde, nadi svojih
otaca, Gospodinu."
8 Bježite iz područja Babilona, iz zemlje Kalde-
jaca! Izađite! Budite kao ovnovi pred stadom, jer
evo, ja ću podignuti i povesti protiv Babilona
mnoštvo velikih naroda iz zemlje sjeverne.
9 Oni će se postaviti protiv njega. Odatle će ga
osvojiti. Strijele su im kao u valjana junaka, koji se
ne vraća nikad bez uspjeha.
10 Tako će Kaldeja postati plijenom; koji je budu
plijenili, dobit će svi dosta, govori Gospodin.
11 Jest, veselite se samo, jest, radujte se samo, vi
lupeži moje baštinske zemlje! Jest, poskakujte
kao telad na travi i hržite kao ždrijepci!
12 Sasvim se osramoti majka vaša. Postiđena je
ona koja vas je rodila. Zaista, bit će posljednja
među narodima: pustinja, suha pustinja!
13 Zbog gnjeva Gospodinova neće se u njoj stano-
vati, sva će opustjeti. Tko bude prolazio pokraj Ba-
bilona, zgrozit će se i rugat će se nad ranama
njegovim.
14 Postavite se okolo protiv Babilona, vi strijelci
svekoliki! Gađajte ga, ne štedite strijela, jer je sa-
griješio Gospodinu.
15 Podignite protiv njega bojnu viku unaokolo:
Predao se, kule njegove padaju, zidovi se njegovi
ruše! Jest, ovo je osveta Gospodinova! Osvetite
mu se i učinite mu kako je sam činio!
16 Iskorijenite iz Babilona sijača i onoga koji maše
srpom o žetvi! Od mača pogubnoga neka se vrati
svaki k svojem narodu, neka bježi svaki u svoju
postojbinu!
17 Izrael je ovca potjerana, od lavova gonjena.
Najprije ga asirski kralj jeo, onda mu Nebukadne-
zar, babilonski kralj, kosti izlomio.
18 Zato ovako govori Gospodin vojska, Bog Izra-
elov: Zaista ja ću kazniti babilonskoga kralja i nje-
govu zemlju kao što sam kaznio asirskog kralja.
19 Povratit ću Izraela k pašnjaku njegovu, neka
pase na Karmelu i u Bašanu! Bit će sit na gorama
Efraimovim i u Gileadu.
20 U one dane i u ono vrijeme, govori Gospodin,
tražit će krivnju Izraelovu ali je neće biti; grijehe
Judine neće naći, jer ću oprostiti ostatku što sa
sačuvao.
21 Izađi protiv zemlje Merataim, izađi protiv nje i
protiv stanovnika Pekoda! Uništi ih i iskorijeni, go-
vori Gospodin, i učini točno kako ti zapovjedio!
22 Čuj, rat je u zemlji i razor velik!
23 Kako je razbijen, razmrskan malj cijeloga svi-
jeta! Kako je Babilon postao strašilo među narodi-
ma!

24 Stavljam ti zamke, Babilone, hvataš se u njih i
ne osjećaš. Zatečen si i uhvaćen jer si izazvao
Gospodina u boj.
25 Svoju oružnicu otvori Gospodin, izvadi svoje
oružje gnjevno, jer posla ima za Gospodina Boga
vojska u zemlji Kaldejaca.
26 Pođite na nju s posljednjega kraja! Otvorite žit-
nice njezine, slažite ju kao snopove i uništite ju
neka više ne ostane od nje ni ostatak!
27 Pokoljite sve junce njezine! Dolje s njima na
klanje! Teško njima, dan je njihov došao, vrijeme
pohođenja njihova!
28 Čuj, utekli su bjegunci iz zemlje babilonske, koji
na Sionu javljaju osvetu Gospodina, našega
Boga, osvetu za njegov dom.
29 Podignite mnoge protiv Babilona, sve strijelce!
Utaborite se protiv njega da ne pobjegne ni jedan!
Platite mu njegova djela! Učinite s njim točno ona-
ko kako je on sam činio, jer je bio drzak prema Gos-
podinu, prema Svecu Izraelovu.
30 Zato će mladići njegovi pasti po njegovim uli-
cama, svi će ratnici njegovi izginuti u onaj dan,
govori Gospodin.
31 Zaista, ja ću na tebe drska, govori Gospodin
Bog vojska—jer tvoj je dan došao, vrijeme moje
kazne!
32 Drzak će se spotaknuti i pasti i nitko ga neće
podići. Stavit ću oganj na njegove gradove i spalit
će sve oko njega.
33 Ovako govori Gospodin vojska: Silu podnose
djeca Izraelova i djeca Judina, sve koje su odveli,
drže čvrsto i neće da ih puste.
34 Ali je jak izbavitelj njihov: Gospodin vojska ime
je njemu. On vodi sigurno stvar svoju da donese
mir zemlji, a nemir stanovnicima babilonskim.
35 Mač na Kaldejce, govori Gospodin, i na
građane babilonske, na njegove glavare i na
mudrace njegove!
36 Mač na njegove varalice: poludjet će mač na
junake njegove: klonut će!
37 Mač na konje njegove i na njegova kola i na svu
mješavinu naroda u sredini njegovoj: postat će kao
žene! Mač na blago njegovo: zaplijenit će se!
38 Mač na vode njegove; presušit će, jer je to zem-
lja idola. Zbog njihovih gadnih kipova postat će
luđaci.
39 Zato će se ondje nastaniti lisice i čaglji, i nojevi
će ondje stanovati. Zauvijek neće više biti nasta-
njen, kroz sve naraštaje neće biti naseljen.
40 Kako je Bog razorio Sodomu i Gomoru i sus-
jedne njihove gradove, govori Gospodin, tako
neće više nitko ondje stanovati, ni jedan čovjek
neće ondje boraviti!
41 Evo, narod dolazi sa sjevera. Velik narod i kra-
ljevi mnogi podižu se s krajeva zemlje.
42 Lūk i koplje nose, tvrdi su i bez milosrđa. Nji-
hova vika buči kao more, na konjima jure ovamo,
kao ratnik naoružani, protiv tebe, kćeri babilonska!
43 Babilonski kralj čuo je vijest o njima: njegove
ruke padaju mlitavo, tjeskoba ga obuzima, bolovi
kao ženu koja rađa.
44 Gle, kao što lav izlazi iz sjajne zemlje jordanske
na one u zaštiti, tako ih iznenada gonim odatle.
Koga sam izabrao, toga ću postaviti nad njima, jer
tko je kao ja? Tko će izazvati mene i koji će mi
pastir odoljeti?
45 Zato čujte odluku Gospodinovu, koju je prihva-
tio protiv Babilona, naume njegove koje je smislio
protiv zemlje kaldejske! Zaista, odvući će ih naj-
manje stado! Zaista, učinit će boravište njegovo
pustinjom!
46 Od glasa zauzimanja Babilona drhti zemlja i
njihov jauk se čuje među narodima!

51 Ovako govori Gospodin: “Zaista, ja ću podig-
nuti protiv Babilona i protiv stanovnika Kal-
dejskih bijes upropastitelja.
2 Poslat ću protiv Babilona vijače da ga izviju i nje-
govu zemlju da oplijene, kad ga opsjednu un-
aokolo u dan propasti.
3 Neka nitko ne nategne lūk svoj, neka se ne digne
u svojem oklopu! Ne štedite njegovih mladića i
iskorijenite svu njegovu vojsku!
4 Pobijeni leže u zemlji kaldejskoj, izbodeni na uli-
cama njezinim.
5 Jer nije ostavio Izraela i Jude njihov Bog, Gospo-
din vojska, ako i jest njihova zemlja puna krivnje
protiv Sveca Izraelova.
6 Bježite iz područja babilonskoga! Svaki neka
spasi svoj život da ne izginete krivnjom svojom!
Jer je vrijeme osvete za Gospodina. On vrši plaću
na njemu.
7 Babilon je bio zlatna čaša u ruci Gospodinovoj.
Svu je zemlju opojio, vina su njegova pili narodi;
tako su poludjeli narodi.
8 Najedanput je pao Babilon i razbio se, jaučite za
njim! Donesite balzama za njegovu bol, možda se
dade ozdraviti!
9 Htjeli smo ozdraviti Babilon, ali se ne može
ozdraviti. Ostavite ga i idimo svaki u postojbinu
svoju, jer do neba dopire presuda njegova, doseže
do oblaka.
10 Gospodin je iznio na svjetlo pravednu stvar
našu. Dođite, pripovijedajmo na Sionu o djelu Go-
spodina, svojega Boga!
11 Oštrite strijele, hvatajte štitove! Gospodin je
potaknuo bijes kraljeva medijskih, jer je protiv Ba-
bilona naum njegov naperen da ga uništi. Jest, to
je osveta Gospodinova, osveta za njegov dom.
12 Razmahnite zastavom na zidovima babilon-
skim! Pojačajte stražu, postavite stražare!
Namjestite zasjede, jer kako je Gospodin naumio,
tako će i izvršiti što je obećao za stanovnike ba-
bilonske.
13 Ti, koji prebivaš na silnim vodama, bogat
blagom, dođe kraj tvoj! Svršetak je lihvi tvojoj!
14 Gospodin vojska zakleo se samim sobom: Ako
sam te i napunio ljudima kao skakavcima ipak ću
podići pobjednički glas nad tobom.
15 On je stvorio zemlju svojom snagom, on je
utemeljio svijet svojom mudrošću, on je razastro
nebo svojim razumom.
16 Kad se zaori njegov glas, zašušte vode na
nebu. On vodi oblake s krajeva zemlje, baca
munje s kišom, izvodi vihor iz njegovih odaja.
17 Luđak je svaki koji to ne shvaća. Stidjeti se mora
svaki umjetnik svojega livenog kipa, jer je prijevara
njegov liveni kip; nema duha u njemu.
18 Oni su tlapnje, stvari smiješne. U vrijeme nji-
hove kazne kraj je njima.
19 Ali kao ovi nije dio Jakovljev, nego je on
Stvoritelj svega, i Izrael je pleme što je njegovo.
Gospodin vojska ime je njegovo.
20 Ti si mi bojna sjekira bojno oružje: Jer ću s to-
bom razbiti narod u komade, tobom ću razoriti
kraljevstva;
21 tobom ću razbiti u komade konja i jahača, to-
bom ću razbiti u komade kola i vozača;
22 tobom ću razbiti u komade čovjeka i ženu; to-
bom ću razbiti u komade starca i dijete; tobom ću
razbiti u komade momka i djevojku.
23 tobom ću razbiti u komade pastira i stado; to-
bom ću razbiti u komade seljaka i zapregu; tobom
ću razbiti u komade namjesnike i upravitelje.

24 A sad ću na vaše oči platiti Babilonu i svim sta-
novnicima kaldejskim za svu zloću što je učine
Sionu, govori Gospodin.
25 Čekaj, sad ću na tebe, O goro pogibije, govori
Gospodin, koja si opustošila svu zemlju! Pružit ću
svoju ruku protiv tebe i svalit ću te s hridine i načinit
ću od tebe goru ognja.
26 Neće uzeti od tebe kamena za krunište ni ka-
mena za temelj. Ne, bit ćeš pustoš vječna, govori
Gospodin.
27 Zabodite zastavu u zemlju! Zatrubite u rog
među narodima! Posvetite narode za boj protiv
Babilona! Sazovite protiv njega kraljevstva
Ararata, Menija i Aškenaza! Podignite protiv njega
vođe i dovedite konje, mnogo poput skakavaca!
28 Posvetite protiv njega narode za boj, kralja
medijskog, namjesnike, sve upravitelje njegove i
sve područje ovlasti njegove!
29 Onda će se potresti i zadrhtati zemlja, jer se na
Babilonu ispunjava odluka Gospodinova—da
učini područje babilonsko pustinjom u kojoj nitko
ne prebiva.
30 Junaci Babilona odustaju od boja, ostaju i sjede
u tvrđavama. Usahnula je njihova junačka snaga.
Postali su žene. Opustošene su njegove kuće,
polomljene prijevornice njegove.
31 Teklič leti za tekličem, glasnik za glasnikom, da
jave babilonskom kralju da je grad njegov zauzet
sa svih krajeva;
32 da su brodovi njegovi zaposjednuti bare njego-
ve isušene, ratnici prestrašeni.
33 Jer ovako govori Gospodin vojska, Bog Izra-
elov: "Kći je babilonska kao gumno u vrijeme kad
se gazi. Još malo, pa je i za nju došlo vrijeme žetve.
34 "Nebukadnezar, babilonski kralj, pojeo me je i
satro, kao u praznu posudu bacio me je. Proždro
me je kao zmaj, napunio trbuh svoj poslasticom i
ispljuvao me.
35 Bijeda moja neka padne na Babilon"—reći će
građanstvo Siona. "Krv moja neka dođe na
stanovnike kaldejske"—reći će Jeruzalem.
36 Zato ovako govori Gospodin: "Evo, ja ću voditi
tvoju parnicu! Osvetit ću te, osušit ću more njego-
vo; izvor ću njegov osušiti.
37 Babilon će postati hrpa kamenja, stan čagljima,
pustoš, poruga i bez stanovnika.
38 Svi će rikati kao lavovi, zavijati kao lavići.
39 Kad ih upali pohlepa, pripravit ću im gozbu i
napojit ću ih posrću i upadnu u vječni san iz kojega
se više neće probuditi, govori Gospodin.
40 Svest ću ih na klanje kao janjce, kao ovnove i
jarce.
41 Ah, kako je zauzet Šišak i osvojen ures svega
svijeta! Kako je Babilon postao užas među narodi-
ma!
42 Ustalo je more na Babilon; utonu u silne valove
njegove.
43 Njegovi gradovi postale su pustoš: zemlja suše
i goleti, zemlja u kojoj više ne prebiva čovjek, kroz
koju više ne prolazi čovjek.
44 Pohodit ću Bela u Babilonu i istrgat ću iz ralja
njegovih što je proždro. Narodi neće više grnuti k
njemu. Da zidovi babilonski će pasti.
45 Izađi iz područja njegova, moj narode! Neka
svaki spasi svoj život od žestokoga gnjeva Gospo-
dinova!
46 Nemojte da klone vaše srce! Ne bojte se glasa
što će se čuti u zemlji kad jedne godine dođe ovaj
glas, druge godine onaj glas, i kad nasilje zavlada
u zemlji, i jedan vladar ustane na drugoga.
47 Zato, zaista, dolazi vrijeme kad ću pohoditi
idole babilonske. Sva će se zemlja njegova pos-
ramiti. Svi će pobijeni njegovi pasti u njemu.
48 Onda će nad Babilonom klicati od radosti nebo
i zemlja i sve u njima, kada dođu na njega sa sjev-
era zatirači, govori Gospodin.
49 I Babilon mora pasti za pobijene Izraelove, kao
što su za Babilon pobijeni padali po cijelom svijetu.
50 Idite, koji ste utekli maču! Ne stojte, spominjite
se u daljini Gospodina! Prema Jeruzalemu neka
se upravlja vaše srce!
51 Stajali smo posramljeni kad smo čuli za porugu.
Stid je pokrio lice naše, jer su stranci došli u svete
stanove Gospodinove.
52 Zato zaista, dolazi vrijeme, govori Gospodin,
kad ću pohoditi idole njegove. Po cijeloj njegovoj
zemlji jecat će pobijeni.
53 Da se Babilon sve do neba popne, da sagradi
tvrđavu svoju na visini nedostupnoj, doći će ipak
od mene na njega zatirači, govori Gospodin.
54 Čuj, odjekuje vika iz Babilona, veliko uništenje
iz zemlje kaldejske!
55 Jer Gospodin uništava Babilon, stišava ondje
veliku vrevu. Valovi njegovi buče kao silne vode,
vika se njegova razliježe.
56 Zaista, zatirač je došao na Babilon: junaci se
njegovi zarobljavaju, lukovi se njegovi lome, jer je
Gospodin Bog koji plaća, on sigurno plaća.
57 Njegove glavare i mudrace, namjesnike, uprav-
itelje i ratnike napojit ću da padnu u vječni san iz
kojega se više neće probuditi, govori Kralj, Gospo-
din vojska Ime je njegovo.
58 Ovako govori Gospodin vojska: Široki zidovi
babilonski razorit će se do temelja, visoka vrata
njegova ognjem će se spaliti. Ljudi će se truditi ni
za što, narodi će biti u ognju i bit će izmučeni.
59 Ovo je zapovijed koju je dao prorok Jeremija
Seraji, sinu Nerije, sina Mahsejina, kad je ovaj sa
Zedekijom, kraljem Judinim, pošao u Babilon u
četvrtoj godini kraljevanja njegova. Seraja je bio
glavni komornik.
60 Jeremija je napisao u jednu knjigu svu nesreću
što je trebala sići na Babilon, naime, sve ove riječi
što su napisane protiv Babilona.
61 Jeremija je rekao Seraji: "Kad dođeš u Babilon,
gledaj, objaviti sve ove riječi!
62 Onda ćeš reći: 'Gospodine, ti si se zaprijetio
ovomu mjestu uništenjem, da se nitko više ne na-
stani u njemu, ni čovjek ni životinja, jer će biti
vječna pustinja.'
63 I bit će da kad pročitaš ovu knjigu, privezat ćeš
kamen na nju i bacit ćeš je usred Eufrata.
64 Onda ćeš reći: 'Tako će potonuti Babilon i neće
se više podignuti, zbog nesreće što ću je pustiti na
njega; on će iznemoći.' " Do ovdje su riječi Jeremi-
jine.

52 Dvadeset i jedna godina bila je Zedekiji kad
je postao kralj. Vladao je jedanaest godina
u Jeruzalemu. Majka se njegova zvala Hamutala i
bila je kći Jeremije iz Libne.
2 I on je činio zlo pred Gospodinom, sasvim onako
kako je činio Jojakim.
3 Jer zbog gnjeva Gospodinova došlo je s Jeruzal-
emom i Judom tako daleko da ih je odbacio ispred
svojega lica. Zedekija otpadne od babilonskoga
kralja.
4 Dogodilo se u devetoj godini njegova vladanja,
desetoga dana desetoga mjeseca, došao je
Nebukadnezar, babilonski kralj, sa svom svojom
vojskom na Jeruzalem. Opkolili su ga i napravili
opkope unaokolo.
5 Grad je ostao opkoljen do jedanaeste godine
kraljevanja Zedekijina.

6 Devetoga dana četvrtoga mjeseca bila je glad u
gradu postala tako teška, te narod zemaljski nije
više imao što jesti.
7 Onda je zid gradski bio provaljen i svi su vojnici
nagnuli u bijeg i ostavili grad noću, putom kroz
vrata između oba zida uz vrt kraljev—a Kaldejci su
držali grad opkoljen—oni su krenuli prema jordan-
skoj ravnici .
8 Ali čete kaldejske potjerale su kralja i stigle Zede-
kiju u jerihonskom polju. Bila ga je ostavila sva nje-
gova vojska i razbježala se.
9 Uhvatili su kralja i doveli ga babilonskom kralju u
Riblu u hamatskom području. Taj mu izreče presu-
du.
10 Babilonski kralj je dao sinove Zedekijine poklati
na njegove oči i sve glavare Judine pobio u Ribli.
11 A Zedekiji izvadio oči i stavio ga u mjedene ver-
ige. Babilonski kralj ga odveo u Babilon i držao ga
u zatvoru do njegove smrti.
12 Desetoga dana petoga mjeseca, to jest u de-
vetnaestoj godini kraljevanja Nebukadnezara, ba-
bilonskoga kralja, došao je u Jeruzalem
Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, koji je
pripadao osobnoj službi babilonskoga kralja,
13 i spali Gospodinov dom i kraljevski dvor. Sve
kuće u Jeruzalemu, to jest sve kuće velikaša spali.
14 Sve zidine jeruzalemske unaokolo rušila je sva
vojska kaldejska što je stajala pod zapovjednikom
tjelesne straže.
15 Jedan dio malih ljudi i ostatak naroda što je još
bio preostao u gradu, tako isto prebjegle su koje su
bile prebjegle babilonskom kralju i ostatak obrt-
nika odveo Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne
straže.
16 A jedan dio malih ljudi u zemlji ostavio je Nebu-
zaradan, zapovjednik tjelesne straže, kao
vinogradare i poljodjelce.
17 Stupove mjedene u Gospodinovu domu, pod-
nožja i mjedeno more u Gospodinovu domu razbili
su Kaldejci i svu mjed od njih odvukli u Babilon.
18 I lonce, lopate, noževe, vrčeve, zdjele i sve po-
suđe mjedeno što se upotrebljavalo kod službe
Božje uzeli su.
19 I umivaonice, tave, škropionice, lonce, svje-
tiljke, kadionice i čaše—sve što je bilo od zlata i
srebra—uzeo sebi zapovjednik tjelesne straže.
20 Oba stupa, jedno more, dvanaest volova
mjedenih što su bili pod njim, i klupe koje je dao
napraviti kralj Salomon za Gospodinov dom; mjedi
svega ovoga posuđa nije bilo mjere.
21 A glede stupova: jedan je stup bio visok osam-
naest lakata, i mjeračka vrpca od dvanaest lakata
bila je potrebna da ga obuhvati; bio je četiri prsta
debeo i unutra šupalj.
22 Odozgor na njemu bilo je oglavlje mjedeno.
Oglavlje je bilo visoko pet lakata. Pletenice sa
šipcima ovijale se oko oglavlja, sve od mjedi. Isto
takav bio je i drugi stup sa šipcima.
23 A bilo je dvadeset i šest šipaka što su lebdjeli
slobodno. Svih šipaka oko pletenice bilo je stotinu.
24 Zapovjednik tjelesne straže uzeo sobom ve-
likoga svećenika Seraju i drugoga svećenika Se-
fanija i tri vratara.
25 Dalje uzeo iz grada jednoga dvoranina, koji je
bio nad vojnicima, i sedam ljudi iz bliže okolice kra-
ljeve, koji su se našli u gradu, onda pisara vojnog
zapovjednika, koji je popisivao narod u zemlji za
vojnu službu, i šezdeset ljudi iz naroda zemaljsko-
ga, koji su se našli u gradu.
26 Ove, dakle, uzeo Nebuzaradan, zapovjednik
tjelesne straže, i odveo ih u Riblu babilonskom kra-
lju.
27 A babilonski kralj dao ih je pobiti i pogubiti u Ribli
u zemlji hamatskoj. Tako on odveo Judu iz nje-
gove zavičajne zemlje.
28 Ovo je broj ljudi koje je Nebukadnezar odveo u
ropstvo: u sedmoj godini tri tisuće i dvadeset i tri
Judejca;
29 u osamnaestoj godini Nebukadnezarovoj
osam stotina i trideset i dvije duše iz Jeruzalema.
30 U dvadeset i trećoj godini Nebukadnezarovoj
odveo u ropstvo Nebuzaradan, zapovjednik tjele-
sne straže, Judejaca sedam stotina i četrdeset i
pet duša, svega četiri tisuće i šest stotina duša.
31 Dogodilo se u trideset sedmoj godini otkako se
odveo Jojakin, kralj Judin, u dvanaestom mjesecu,
dvadeset petoga dana u mjesecu, Evil-Merodak,
babilonski kralj, u godini svojega nastupa vlade
pomilovao Jojakina, Judina kralja, i izvadi ga iz
tamnice.
32 On je razgovarao prijateljski s njim i namjestio
mu prijestolje iznad prijestolja drugih kraljeva, koji
su se našli kod njega u Babilonu.
33 Smio je skinuti sa sebe haljine tamničke i uvijek
kod njega jesti, dokle je živio.
34 Njegovo uzdržavanje je bilo trajno, davalo mu
se od babilonskoga kralja, iz dan u dan do njegove
smrti, kroz sve dane njegova života.

Tužaljke

1 Ah, kako leži pusti grad, prijestolnica koja je ne-
kada bila puna stanovnika! Sada je kao udo-
vica, koja je nekada bila velika među narodima.
Vladarica nad zemljama postala je rob.
2 Gorko plače noću, suze joj na obrazima. Nikoga
nema da ju utješi, od svih ljubavnika njezinih. Svi
njezini prijatelji postali su joj nevjerni, postali su joj
neprijatelji.
3 Iselila se Juda od jada, od ljutoga ropstva, boravi
sad među neznabošcima, ne nalazi mira: svi
tlačitelji njegovi hvataju ga u tjeskobi.
4 Putovi na Sion tuguju, jer nitko ne dolazi na
Svetkovinu. Sva su vrata njegova pusta; svećenici
njegovi uzdišu. Djevice su njegove pune jada, i
sam je jadan.
5 Tlačitelji njegovi došli su na vlast; neprijatelji se
njegovi raduju, jer mu Gospodin zadao bol zbog
svih njegovih grijeha. Njegova djeca idu u ropstvo
pred tlačiteljem.
6 Padne sa sionske kćeri sav sjaj njezin. Glavari su
njezini kao ovnovi bez pašnjaka. Vuku se ondje
posve iznemogli pred goničem.
7 U vrijeme svoje muke i nevolje spominje se Jeru-
zalem i sve krasote koje je imao u dane davne;
sada njegov narod pada u ruke neprijatelja, a nitko
mu ne pomaže. Neprijatelji to gledaju i propasti se
njegovoj smiju.
8 Jeruzalem je mnogo sagriješio; zato je postao
odvratan. Svi njegovi laskavci ga preziru jer su vid-
jeli njegovu golotinju. A on sam uzdiše i okreće se

natrag.
9 Nečistoća pokriva skute njegove; nije mislio na
kraj svoj. Zato je pao tako duboko; nije imao nikoga
da ga utješi. "Gospodine, pogledaj moju nevolju,
jer se uzvisio neprijatelj!"
10 Tlačitelj poseže rukom na sve blago njegovo.
Morao je vidjeti kako prodiru u njegovo svetište ne-
znabošci, kojima si zabranio pristup u zajednicu
svoju.
11 Sav njegov narod uzdiše tražeći kruha. Za jelo
daje nakit svoj, da produži život. Ah, Gospodine,
vidi ipak i pogledaj kako sam veoma prezren!
12 Vi, svi koji prolazite putom, pogledajte i vidite
ima li žalosti kakva je moja, koja me pogodila kad
mi Gospodin zadao bol u dan žestokoga svojega
gnjeva!
13 S visine poslao oganj u nutrinu moju za kaznu.
Postavio mrežu nogama mojim i nauznak me
srušio. Opustošio me, pa neprestano tugujem.
14 Opremljen je jaram mojih grijeha, privezala ga
je njegova ruka. Bio mi je stavljen na vrat, i skršila
se moja snaga. Gospodin me predao takvima,
koje ne mogu prevladati.
15 Sve je junake moje ugrabio Gospodin u sredini
mojoj. Sazvao protiv mene svečanost da pogubi
ratnike moje. Gospodin je sam, kao grožđe u tije-
sku, zgnječio djevojku, kćer Judinu.
16 Zato ja moram gorko plakati; moje oko pliva u
suzama. Daleko je od mene utješitelj koji bi me
okrijepio. Postiđena su moja djeca, jer je nadvla-
dao neprijatelj.
17 Sion pruža svoje ruke, nema mu utješitelja.
Gospodin je podigao unaokolo protiv Jakova nje-
gove neprijatelje, Jeruzalem je postao za njih
odvratan.
18 Gospodin je jedini pravedan, jer ja sam mu
prkosio. Čujte, svi narodi, i vidite bol moju! Djevo-
jke moje i mladići moji otišli su u nevolju.
19 Pozvao sam ljubavnike svoje, ali su oni bili
nevjerni. Svećenici moji, starješine moje poginuli
su u gradu tražeći jela da produže svoj život.
20 Pogledaj, Gospodine, kako mi je teško; nutrina
moja gori! U grudima mi se prevrće srce; jest, velik
je bio prkos moj! Vani bjesni mač, a unutra smrt.
21 Čuli su kako jecam, ali nisam našao nikakva
utješitelja. Svi su moji neprijatelji čuli za moju nes-
reću, radosni da si to učinio, da si poslao dan kojim
si zaprijetio. Neka ih pogodi kao mene!
22 Neka iziđe pred tvoje lice sva njihova zloća!
Onda učini njima što si učinio meni za sve grijehe
moje. Jer su bez broja uzdasi moji, slabo je moje
srce.

2 Ah, kako naoblači Gospodin u svojem gnjevu
kćer sionsku! Baci s neba na zemlju sjaj Izra-
elov, ne pomisli na podnožje svojih nogu u dan
svojega gnjeva.
2 Neštedimice uništio Gospodin sva polja Jakov-
ljeva. Porušio u svojem gnjevu tvrđave kćeri Judi-
ne. Porušio u prah, oskvrnuo kraljevstvo, njegove
glavare.
3 Slomi u žestini svojega gnjeva svu snagu Izra-
elovu. Potegnuo natrag svoju desnicu od neprija-
telja, raspali se na Jakova kao oganj plameni što
proždire sve.
4 Kao neprijatelj nateže lūk svoj, kao protivnik
pruži svoju desnicu i pobio što mu je oku milo, sve
to uništi u šatoru kćeri sionske. Izlio svoju srdžbu
kao oganj.
5 Kao neprijatelj pokazao se Gospodin. On uništio
Izraela, on uništio sve kuće njegove, srušio nje-
gove tvrđave, i povećao na kćer Judinu žalost i
jadanje.
6 Silovito uništi, kao sjenicu u vrtu, dom svoj,
porušio mjesto sastanka. Gospodin bacio u zabo-
rav na Sionu Svetkovine i Subotnje dane. U žesto-
kom svojem gnjevu odbaci kralja i svećenika.
7 Pogrdi Gospodin žrtvenik svoj, zamrzio svoje
svetište. Pusti da padnu u ruke neprijatelju zidovi
dvorova njegovih. Počeli su vikati u Gospodinovu
domu kao u dan Svečanosti.
8 Odlučio Gospodin uništiti zidove kćeri sionske.
Rasteže mjeračko uže i ne zaustavi svoje ruke od
uništenja. I tako je učinio da opkop i zid tuguju za-
jedno.
9 Utonule su u zemlju vrata njezina; polomio i raz-
bio prijevornice njezine. Kod neznabožaca su
njezin kralj i njezini glavari. Nema više zakona. I
proroci njezini ne dobivaju viđenja od Gospodina.
10 Šuteći sjede na zemlji starci kćeri sionske, po-
suli su prahom svoju glavu, i s kostrijeti se ogrnuli.
Pognule k zemlji svoje glave djevojke jeruzalem-
ske.
11 Ispale su mi oči od plača; grudi moje hoće
puknuti. Sav mi je život otet zbog pada kćeri mo-
jega naroda, jer dijete i nejačad ginu na ulicama
gradskim.
12 Svojim majkama viču: "Gdje je kruh i vino?"
Ginu kao smrtna rana na ulicama gradskim, izdišu
svoju dušu na grudima majka svojih.
13 Što da ti predočim, s čim da te izjednačim, kćeri
jeruzalemska? Kakvu ću ti priliku naći da te
utješim, djevojko, kćeri sionska? Jer je velika kao
more nesreća tvoja; tko da te ozdravi?
14 Proroci tvoji navješćivali ti laž i prijevaru, nisu
otkrivali krivnje tvoje da okrenu sudbinu tvoju.
Samo su ti utvare govorili da te prevare i zavedu.
15 Nad tobom pljeskaju rukama svi koji prolaze
putom. Sikću i mašu glavom nad kćerkom jeruzal-
emskom: "To li je grad za koji su govorili da je
najljepši, milina svemu svijetu?"
16 Otvaraju usta na tebe svi tvoji neprijatelji.
Škripe zubima, sikću i viču: "Ha, proždrijeli smo ju!
Jest, ovo je dan našega nadanja—dočekali smo
ga, doživjeli smo!"
17 Svršio je Gospodin što je naumio, prijetnju je
svoju ispunio, koju je davno rekao: razorio je ne-
milice, razveselio je tobom neprijatelja, učinio je
ponosnim protivnike tvoje.
18 O poviči gore visoko Gospodinu, djevojko, kćeri
sionska! Daj da teku suze tvoje kao potok dan i
noć! Ne daj sebi nikada mira; neka se oko tvoje
nikada ne odmori!
19 Ustani! Tuguj glasno noću, u početku straže!
Izlijevaj svoje srce kao vodu pred licem Gospodi-
novim! Podiži k njemu svoje ruke za život svoje
djece što ginu od gladi na uglovima svih ulica!
20 Gospodine, vidi ipak i pogledaj, komu si učinio
ovako! Jesu li smjele žene jesti plod svojega tijela,
dječicu svojega naručja? Je li se smjelo u svetištu
Gospodinovu ubijati svećenika i proroka?
21 Na ulicama leže na zemlji dječak i starac.
Djevojke moje i mladići moji pali su od mača. Ti si
ih pobio u dan svojega gnjeva, poklao si ih okrutno.
22 Sazvao si od svuda kao na svetkovinu, one koji
me straše. U dan gnjeva Gospodinova nije bio
nitko tko bi utekao i pobjegao. Koje sam othranio i
brižno odgojio, neprijatelj moj mi ih je pobio.

3 Ja sam koji sam iskusio nevolju pod prutom
gnjeva njegova.
2 Potisnuo me je i potjerao u taman mrak.
3 Protiv mene obraća svoju ruku uvijek, iznova,
svagda.

4 Učinio je da uvene moje tijelo, koža moja, polo-
mio je moje kosti.
5 Sazidao je i namnožio oko mene otrovnu
nevolju.
6 U tamu me obavio kao mrtvace davnih vremena.
7 Ogradio me, da ne izađem, otežao mi okove
moje.
8 Kad vičem i zovem, on ne čuje vapaja mojega,
9 Sazidao je moje putove klesanim kamenom,
zakrčio stazu moju.
10 Bio mi je kao medvjed što vreba, lav u skrovištu.
11 Odvukao me s puta, razderao me. Pustio me da
uginem.
12 Nategnuo lūk svoj, stavio me za biljeg strijeli
svojoj.
13 Probo mi bubrege strijelama iz tobolca svojega.
14 Postao sam ruglo svemu svojem narodu, ruglo
njihovo svaki dan.
15 Nasitio me gorčinom; dao mi pelin da pijem.
16 Polomio mi zube kamenjem, dao mi pepeo da
jedem.
17 Uzeo si mir mojoj duši, zaboravio sam sreću.
18 Rekao sam: "Ode mi život, uzdanje moje u Go-
spodina."
19 Spomeni se nevolje moje, tumaranja mojega,
pelina gorkoga žuči!
20 Mnogim mudrovanjem skučena je u meni moja
duša.
21 Ovo ću pomisliti u sebi, iz toga ću uzdanje crp-
sti:
22 Milost je Gospodinova da nismo sasvim un-
išteni, neiscrpivo je njegovo milosrđe.
23 Obnavljaju se svako jutro; velika tvoja vjernost.
24 Govori moja duša: "Gospodin je dio moj, zato se
uzdajem u njega."
25 Gospodin je dobrostiv onomu, koji ga čeka,
duši koja ga traži.
26 Dobro je mirno čekati pomoć Gospodinovu.
27 Dobro je svakomu nositi jaram svoj od mladosti.
28 Neka sjedi sam i šuti kad mu on dosudi!
29 Neka prigne k prahu svoja usta, možda još ima
uzdanja!
30 Neka podmetne obraz svoj onomu koji ga tuče,
neka se najede sramote!
31 Jer Gospodin ne odbacuje zauvijek.
32 Ako i dosudi nevolju, on se i smiluje u veličini
svoje milosti;
33 jer on iz naslade ne ruši i ne rascvili ljude.
34 Kad su gazili nogama sve zarobljenike u zemlji,
35 kad su izvrtali pravo čovjeka pred očima Svevi-
šnjega,
36 kad su tlačili čovjeka pred sudom—ne vidi li to
Gospodin?
37 Tko je taj koji je zapovjedio i dogodilo se, a da
Gospodin nije zapovjedio?
38 Ne dolazi li nesreća i sreća po zapovijedi Svevi-
šnjega?
39 Zašto se tuži čovjek koji još živi, čovjek zbog
kazna svojih?
40 Ispitajmo, pretražimo svoje putove, obratimo
se Gospodinu!
41 Podignimo srce i ruke k Bogu u nebu!
42 Griješili smo i bunili smo se, onda nam nisi
oprostio.
43 Obavio si se gnjevom, progonio si nas, ubijao
neštedimice.
44 Zaogrnuo si se u oblak da više ne prodre
molitva;
45 učinio si od nas smeće, izmet usred naroda.
46 Razjapili svoja usta protiv nas svi neprijatelji
naši.
47 Dogodio nam se užas i jama, uništenje i zati-
ranje.
48 Potoci vode teku iz očiju mojih zbog pada kćeri
mojega naroda.
49 Moje oči liju suze bez prestanka,
50 dokle Gospodin ne pogleda i ne vidi s neba.
51 Moje oko muči moju dušu zbog svih kćeri grada
mojega.
52 Tjerali su me kao pticu moji neprijatelji ni za što.
53 Svaljivali su u jamu moj život, bacali kamenje na
mene.
54 Vode su pokrile moju glavu; pomislio sam:
"Izgubljen sam."
55 Onda sam zazvao, Gospodine, tvoje Ime iz
dubine jame.
56 Ti si čuo zaziv moj: "Ne zatiskuj svojega uha
mojem vapaju!"
57 Bio si blizu mene kad sam te zvao, rekao si: "Ne
boj se!"
58 Vodio si, Gospodine, moju stvar, izbavljao si
moj život.
59 Vidio si, Gospodine, na meni nepravdu; priba-
vio si mi pravicu!
60 Vidio si svu osvetljivost njihovu, sve naume nji-
hove protiv mene.
61 Čuo si ruganje njihovo, Gospodine, sve naume
njihove protiv mene.
62 I spletke mojih protivnika govore protiv mene
danomice.
63 Pogledaj sjedenje i njihovo ustajanje—ja sam
im pjesma rugalica.
64 Gospodine, ti ćeš im platiti po djelima njihovih
ruku.
65 Zaslijepit ćeš njihova srca; tvoja kletva na njih!
66 Ti ćeš ih u gnjevu progoniti, uništiti ih pod
nebom, Gospodine!

4 Ah, kako je poblijedjelo zlato, kako se pokvarila
plemenita kovina! Razasuto je sveto kamenje
po uglovima svih ulica.
2 Plemeniti sinovi Siona, nekada zlatom izmjereni,
kako su cijenjeni kao zemljane posude, kao djelo
ruke lončarove!
3 I čagljí podaju grudi, doje mlade. Kći mojega na-
roda okrutna je kao nojevi pustinje.
4 Jezik je nejakoga prionuo za nepce od zeđi.
Dječica su tražila kruha, a nitko im ga nije lomio.
5 Koji su nekada jeli poslastice, ginu na ulici. Koji
su nošeni u grimizu, valjaju se u prašini.
6 Jer je krivnja kćeri mojega naroda bila veća od
grijeha Sodome, koja je bila srušena u čas, a da se
nisu trudile ruke.
7 Njezini glavari sjali su jasnije od snijega, bjelje od
mlijeka. Crvenije je bilo njihovo tijelo od koralja, lik
je njihov bio kao safir.
8 Ali je njihovo lice postalo crnje od čađi, ne
poznaju se na ulicama. Koža im se prilijepila za
kosti, osušila se kao drvo.
9 Sretniji je tko je pao od mača negoli tko je
poginuo od gladi: polagano ginu oni od nestašice
hrane.
10 Kuhale su vlastitom rukom nježne žene svoju
djecu. Ona su im bila hrana kad je padala kći mo-
jega naroda.
11 Iscrpio je Gospodin svoj gnjev, izlio je jarost
svoje srdžbe, oganj je na Sionu raspalio što
proždrije njegove utvrde.
12 Nikada nisu pomislili kraljevi zemaljski, ni svi
stanovnici zemaljski da bi ušli tlačitelj i neprijatelj
na vrata Jeruzalema.
13 Dogodilo se to za grijehe njegovih proroka, za
opačine njegovih svećenika, koji su prolijevali
usred njega krv pravednika.

14 Vrludali su kao slijepci po ulicama, uprljani krvlju, da se čovjek nije mogao dotaknuti haljina njihovih.
15 Vikali su im: “Natrag, nečist, natrag, natrag! Ne dodirujte ga se!” Kad bi bježali i skitali se, onda bi se govorilo među neznabošcima: “Ne smiju dalje boraviti.”
16 Lice ih je Gospodinovo rasulo; on ih više ne može gledati. Prezirali su čast svećenika, nisu poštivali staraca.
17 Oči naše uzalud čeznu još uvijek za pomoći. Na stražarnici svojoj čekali smo narod koji ne pomaže.
18 Spriječili su nam, vrebajući nam korake, da hodamo po ulicama svojim. Svršetak je naš bio, dani se naši navršili; jest, došao je svršetak naš.
19 Progonitelji naši bili su još brži od orlova nebeskih. Gonili su nas po gorama, vrebali nas u pustinji.
20 Bio je naš životni dah, pomazanik Gospodinov, uhvaćen u jame njihove, a za njega smo mislili: “U sjeni njegovoj živjet ćemo među narodima.”
21 Raduj se i veseli, kćeri edomska, koja prebivaš u zemlji Usu! I na tebe će još doći čaša; opit ćeš se i otkrit ćeš se.
22 Krivnja je tvoja uništena, kćeri sionska; on te više ne izgoni. On će kazniti tvoju krivnju, kćeri edomska, otkrit će grijehe tvoje!

5 Spomeni se, Gospodine što nas je snašlo! Pogledaj i vidi sramotu našu!
2 Baština naša zapadne drugima, kuće naše strancima.
3 Sirote smo, bez oca, majke naše kao udovice.
4 Pijemo za novac svoju vodu, moramo plaćati za drva vlastita.
5 Na vratu su nam tlačitelji, iscrpljeni smo i ne nalazimo mira.
6 Pružili smo ruku Egiptu i Asiriju da se nasitimo.
7 Očevi su naši sagriješili i nema ih više. Opačine njihove moramo mi nositi.
8 Sluge su gospodari nad nama; nitko nas ne izbavlja iz njihovih ruku.
9 Donosimo sebi kruh sa strahom za život od mača u pustinji.
10 Kao peć koža nam je crna, u žeravici gladi.
11 Sramotili su žene na Sionu, djevojke po Judinim gradovima.
12 Glavare su vješali svojim rukama, prezrena je bila čast staraca.
13 Mladići nose mlin; pod teretom drva posrću dječaci.
14 Na vratima ne sjede više starci; mladiće ne sjedinjuje igra.
15 Nestalo je radosti u srcu našem, ples se naš pretvorio u žalost.
16 Pala nam je kruna s glave; teško nama što smo sagriješili!
17 Stoga je srce naše oslabjelo, stoga je oko naše potamnjelo:
18 Zbog Gore Siona što je opustjela, i lisice brzaju po njoj.
19 Ti, Gospodine, stoluješ u vijeke, tvoje prijestolje stoji od vijeka do vijeka.
20 Zašto hoćeš da nas zaboraviš zauvijek, da nas ostaviš zauvijek?
21 Obrati nas, Gospodine, k sebi! Mi se vraćamo natrag. Ponovi naše dane kako su bili prije!
22 Ili zar si nas sasvim odbacio? Srdiš li se toliko na nas?

Ezekiel

1 Dogodilo se u tridesetoj godini, u četvrtom mjesecu, petoga dana toga mjeseca, kad sam boravio među zarobljenicima na rijeci Kebaru, otvori se nebo i vidio sam viđenja božanska.
2 Peti dan toga mjeseca, u petoj godini nakon odvođenja kralja Jojakina,
3 došla je riječ Gospodinova Ezekielu, sinu svećenika Buzija u zemlji Kaldejaca na rijeci Kebaru, i ruka Gospodinova je došla ondje na njega.
4 Onda ja sam pogledao i vidio: sa sjevera udari vihor sa silnim oblakom punim ognja što je buktio. Okruživala ga je svjetlost, a iznutra je sjao kao svjetlac u ognju.
5 Posred njega prikazale se prilike slične četvorim živim bićima. Izgled njihov bio je ovaj: imala su lik čovječji.
6 Svako je imalo četiri lica i svako od njih četiri krila.
7 Noge njihove bile su prave i stope njihove kao u teleta. Sijevale su kao mjed blistava.
8 Ruke čovječje pružale se pod krilima njihovim na sve četiri strane, četvero njih imali su svoja lica i svoja krila.
9 Krila su se njihova doticala; nisu se okretala kada bi išla; svako biće je išlo ravno naprijed.
10 Izgled njihova lica bio je ovaj: sprijeda imala su lice čovječje, zdesna lice lavlje, slijeva lice volujsko, unutra lice orlovsko, u sva četiri bića.
11 Krila su njihova bila gore ispružena. S dva su se doticala, a s dva su prekrivala svoja tjelesa.
12 Svako je išlo ravno naprije; kamo ih je duh tjerao da idu, ondje su išla; i nisu se okretala kada bi išla.
13 U sredini bića bilo je nešto što je izgledalo kao živo ugljevlje, kao zublje. Ove su išle između bića ondje i ovamo. Oganj je imao svijetli sjaj, i munje su izlazile iz ognja.
14 Bića su trčala ondje i ovamo, tako da je izgledalo kao da su munje sijevale.
15 Kad sam promatrao bića, vidio sam kotač uz bića na zemlji na njihove četiri strane.
16 Kotači i njihova naprava imali su izgled krizolita. Sva četiri imala su isti oblik. Izgledali su i bili su tako izrađeni kao da bi jedan kotač išao kroz drugi.
17 Kad su trčali, mogli su se kretati na sve četiri strane. Pri vožnji se nisu trebali okretati.
18 Naplatnice su njihove bile vrlo visoke i strašne za gledanje. Unaokolo bile su naplatnice pune očiju u sva četiri!
19 Kad bi se bića kretala naprijed, okretali se i kotači uz njih, i kad bi se bića podigla od zemlje, podigli su se i kotači.
20 Kamo bi ih duh tjerao da idu, ondje su išli kotači što bi se podizali zajedno s njima, jer je dah bića bio u kotačima.
21 Kada su se kretala bića, išli su i kotači s njima, kada bi ona stala, stali bi i ovi. Kada bi se ona podizala od zemlje, podizali su se kotači istodobno s njima, jer je duh bića bio u njima.
22 Nad glavama bića bilo je vidjeti neku vrstu ne-

beskoga svoda iz divna kristala što se prostirao
gore nad njihovim glavama.
23 Pod svodom nebeskim bila su krila njihova pru-
žena, jedna prema drugima, dva od svakoga; dva
druga što su ih mala, prekrivala su njihova tijela.
24 Čuo sam huku krila njihovih što je bila kao huka
mnogih voda, kao grmljavina Svemoćnoga. Kad bi
išla, bila je glasna huka kao graja u taboru.
25 Kad bi stala, spustila bi se mirno krila njihova. I
zaori se glas iznad nebeskoga svoda što je bio nad
njihovim glavama. Kad bi stala, spustila bi se
mirno krila njihova.
26 Iznad nebeskoga svoda, što se nalazio nad nji-
hovim glavama, bilo je po izgledu kao prijestolje,
izgledalo kao safir kamen. Na tom gore kao prije-
stolju bila je prilika slična čovjeku.
27 Vidio sam nešto kao sjajan svjetlac, nešto što je
izgledalo kao oganj naokolo. Od bedara gore i od
bedara dolje vidio sam kao oganj i svjetlost oko
njega.
28 Kao što izgleda duga kad se pojavi u kišni dan,
tako je izgledala svjetlost oko njega. To je bio iz-
gled prikazanja slave Gospodinove. Ja sam ju
vidio i pao sam ničice na svoje lice. Onda sam čuo
glas jednoga koji je govorio.

2 On mi je rekao: "Sine čovječji, postavi se na
svoje noge, jer hoću govoriti s tobom!"
2 Onda je došao duh u mene kad mi je on govorio
i postavi me na moje noge, i slušao sam onoga koji
je razgovarao sa mnom.
3 On mi je rekao: "Sine čovječji, ja te šaljem Izra-
elovim sinovima, narodu nepokornom, koji se
pobuni protiv mene. Oni i njihovi očevi griješili su
protiv mene sve do današnjega dana.
4 To su sinovi drska obraza i otvrdnuta srca. Njima
te šaljem; kaži im: Ovako govori Gospodin Bog.
5 I poslušaju li ili ne poslušaju—jer su rod nepoko-
ran—neka ipak znaju da je prorok među njima.
6 A ti, sine čovječji, ne boj ih se i ne straši se nji-
hovih riječi, iako je oko tebe drača i trnje i boraviš
među škorpionima! Ne boj se njihovih riječi! Ne
dršći pred njihovim licem, jer su rod nepokoran!
7 Navješćuj im moje riječi, poslušali ili ne, jer su
nepokorni.
8 Ali ti, sine čovječji, slušaj što ću ti reći! Ne budi
nepokoran kao taj rod neposlušan! Otvori svoja
usta i jedi što ti dadem!"
9 Onda sam vidio ruku pruženu prema meni i u njoj
svitak knjige.
10 On ga razvio preda mnom. Bio je ispisan na
prednjoj strani i na suprotnoj strani. Bili su u njemu
napisani plač, uzdisaji i jauci.

3 Povrh toga On mi je rekao: "Sine čovječji, po-
jedi što je pred tobom, pojedi taj svitak, onda
idi i govori kući Izraelovoj!"
2 Otvorio sam svoja usta, i on mi je dao svitak da
jedem.
3 I rekao mi: "Sine čovječji, nahrani svoj trbuh ovim
svitkom što ti ga dajem i pusti da uđe u tvoju nu-
trinu!" Ja sam ga pojeo i bio mi je u ustima sladak
kao med.
4 Nato mi je zapovjedio: "Sine čovječji, ustani, idi
kući Izraelovoj i govori im u Ime moje!
5 Jer ti se ne šalješ k narodu nepoznata jezika i
nerazumljiva govora nego kući Izraelovoj,
6 i ne k mnogim narodima nepoznata jezika i nera-
zumljiva govora, kojima riječi ne razumiješ. Kad
bih te poslao k njima, poslušali bi te.
7 Ali te kuća Izraelova neće poslušati, jer i mene
neće poslušati, jer je sva kuća Izraelova tvrda
obraza i otvrdnuta srca.
8 Ali evo, činim tvoj obraz tvrdim kao njihov i čelo
tvoje tako tvrdo kao njihovo.
9 Kao dijamant, tvrđe od hridine, činim ti čelo. Ne
boj ih se, ne dršći pred njihovim licem, jer su rod
nepokoran."
10 Dalje mi je rekao: "Sine čovječji, uzmi sve riječi
što ti ih priopćujem u svoje srce i slušaj ih svojim
ušima!
11 Ustani, idi k zarobljenicima, k sinovima svojega
naroda, govori im i kaži: 'Ovako govori Gospodin
Bog,' poslušali ili ne poslušali!"
12 Onda me podigao duh gore i čuo sam za sobom
silan gromovnički glas: "Blagoslovljena je slava
Gospodinova s njegova mjesta!"
13 Još sam čuo huku krila onih živih bića što se
jedna drugih dodirivala, i prasku kotača uz njih
silna gromovnička buka.
14 Duh me dakle podigao gore, uzeo me i ja sam
ozbiljno išao u uzbuđenosti svojega duha, jer je
ruka Gospodinova teško ležala na meni.
15 Tako sam došao u Tel-Abib k zarobljenicima u
koji su stanovali na rijeci Kebaru, gdje su se bili
naselili. Ondje sam boravio sedam dana posve
uzbuđen među njima.
16 Dogodilo se poslije sedam dana došla mi je riječ
Gospodinova, govoreći.
17 "Sine čovječji, postavio sam te stražarom kući
Izraelovoj. Kad čuješ riječ iz mojih usta, opomenut
ćeš ih u Ime moje.
18 Kad kažem bezbožniku: 'Poginut ćeš,' a ti ga ne
opomeneš i ne progovoriš mu da odvratiš bezbož-
nika od opaka njegova puta i da ga sačuvaš u živo-
tu, to će bezbožnik poginuti zbog svoje opačine, ali
ću krv njegovu tražiti iz tvoje ruke.
19 Ako li ti opomeneš bezbožnika, a on se nije vra-
tio od bezbožnosti svoje i od opaka svojega puta,
to će on poginuti zbog opačine svoje, a ti si spasio
svoju dušu.
20 Ako se pravednik odvrati od pravednosti svoje
i čini zlo, to ću mu ja podmetnuti na što će se spo-
taknuti da pogine. Ako ga ti onda nisi opomenuo, to
će on poginuti zbog opačine svoje, i pravedna nje-
gova djela koje je činio neće se dalje spominjati, ali
ću krv njegovu tražiti iz tvoje ruke.
21 Ako li si ti njega, pravednika, opomenuo da on,
pravednik, ne griješi više, i on ne griješi više, to će
pravednik ostati u životu, jer se dao opomenuti, i ti
si spasio svoju dušu."
22 Ondje je došla ruka Gospodinova na mene, i on
mi je zapovjedio: "Ustani, izađi na ravnicu u dolini!
Ondje ću govoriti s tobom."
23 Ustao sam i izašao na ravnicu u dolini. Ondje
sam vidio gdje stoji slava Gospodinova, kako sam
je bio gledao na rijeci Kebaru, i ja sam pao ničice na
svoje lice.
24 Ali je došao duh na mene i postavio me na moje
noge. On mi je rekao: "Idi, zatvori se u svoju kuću!
25 Sine čovječji, evo: stavit će na tebe užad i njima
će te svezati. Ti onda nećeš izlaziti među njih.
26 Ja ću učiniti da ti se jezik prilijepi za nepce tvoje,
i ti ćeš zamuknuti i nećeš im biti opominjač, jer su
rod nepokoran.
27 Ali kad progovorim s tobom, otvorit ću ti usta i ti
ćeš im navijestiti: Ovako govori Gospodin Bog.
Tko će slušati, neka sluša, a tko neće slušati, neka
ne sluša, jer su rod nepokoran.

4 Sine čovječji, uzmi opeku stavi ju ispred sebe,
izreži na njoj grad Jeruzalem!
2 Onda otvori protiv njega opsadu, sagradi kule
opsadne protiv njega i iskopaj opkop protiv njega!

Onda postavi tabor protiv njega i namjesti unaoko-
lo zidodere protiv njega!
3 Potom uzmi tavicu željeznu i stavi je kao željezni
zid između sebe i grada! Onda baci na njega po-
glede prijetnje, kao da bi on bio opsjednut, i kao da
si ti opsjedatelj njegov! To je nevolja kući Izraelo-
voj.
4 Onda lezi na lijevu stranu svoju i stavi na nju
krivnju Izraelove kuće; koliko dana odležiš na njoj,
toliko ćeš nositi njihovu krivnju.
5 Ja ću ti godine njihovih grijeha računati kao isto
toliko dana, naime, tri stotine i devedeset dana
nosit ćeš krivnju Izraelove kuće.
6 Kad ih navršiš, lezi opet na desnu stranu i uzmi
na sebe krivnju Judine kuće za četrdeset dana; za
svaku godinu računam ti jedan dan.
7 Pritom ćeš upraviti svoje lice na opsadu Jeruza-
lema. Mišica tvoja neka je ispružena! Tako ćeš
prorokovati protiv njega.
8 Evo, ja stavljam na tebe užad da se ne možeš
okrenuti s jedne strane na drugu, dok ne navršiš
dane tjeskobe svoje.
9 Uzmi pšenice, ječma, boba, leće, prosa i grahor-
ice, saspi to u jednu posudu i napravi sebi od toga
kruh! Sve dok ležiš na svojoj strani, tri stotine i
devedeset dana, to ćeš jesti.
10 Jelo tvoje kojim ćeš se hraniti neka iznosi iz-
mjereno dvadeset šekela na dan; jedi ga na
obroke!
11 I vodu ćeš piti na mjeru, naime, jednu šestinu
hina; pij ju na obroke!
12 Kruh ćeš jesti pripravljen kao ječmen kolač; na
njihove oči peći ćeš ga na nečisti čovječjoj."
13 I rekao je Gospodin: "Isto će tako Izraelovi si-
novi jesti nečista jela među neznabošcima kamo
ću ih prognati."
14 Onda sam rekao: "Ah, Gospodine Bože, nikada
se nisam uprljao nečistim; mesa od palih ili razdrtih
životinja od mladosti do sada nisam još nikada jeo;
meso pokvareno nije još nikada ušlo u moja usta."
15 On mi odgovorio: "Dobro, dopustit ću ti goveđu
izmetinu mjesto čovječje nečisti; njom možeš is-
peći svoj kruh."
16 Dalje mi je rekao: "Sine čovječji, evo, ja ću u
Jeruzalemu slomiti štap kruha. Oni će morati jesti
kruh na mjeru i u tjeskobi. I vodu će morati piti na
mjeru i u grozi.
17 Oni će imati oskudicu kruha i vode, i jedan kao
drugi ginut će i iščeznut će zbog krivnje svoje.

5 A ti, sine čovječji, uzmi oštar mač, i upotrijebi ga
kao britvu, i prođi s njim preko svoje glave i
preko svoje brade, i onda uzmi tezulju i razdijeli
vlasi.
2 Jednu trećinu spali usred grada kad se završi
vrijeme opsade, drugu trećinu uzmi i isijeci je ma-
čem oko grada, a posljednju trećinu razaspi u
vjetar! Ja ću trgnuti mač za njima.
3 Od toga uzmi mali broj i zaveži u skut svoje
haljine.
4 Onda od toga uzmi opet neke, baci ih u oganj i
spali ih! Odatle će izići oganj na svu kuću Izraelo-
vu."
5 Ovako govori Gospodin Bog: 'Tako bude s Jeru-
zalemom. Postavio sam ga usred naroda i okolo
njega zemlje.
6 Ali se pokazao protiv mojih presuda nepokoran i
radio je bezbožnije nego neznabošci; sagriješio je
protiv mojih zapovijedi više nego zemlje oko njega,
jer su prezreli moje zapovijedi i nisu hodili po mojim
zakonima.'
7 Zato govori Gospodin Bog: 'Jer ste bili nepokor-
niji od neznabožaca oko vas, jer niste hodili po
mojim zakonima i niste izvršavali mojih propisa, pa
ni po zapovijedima neznabožaca oko vas niste
radili.'
8 Zato ovako govori Gospodin Bog: 'Evo, i ja ću
doći na tebe i u tvojoj sredini izvršiti presudu pred
očevima naroda.
9 Zbog svih tvojih odurnosti učinit ću ti što još ni-
sam učinio nikada, takvo što neću i više nikada
učiniti.
10 Zato će u tvojoj sredini očevi jesti svoju djecu i
djeca svoje očeve. Izvršit ću na tebi presudu i raza-
sut ću posljednji ostatak tvoj u sve vjetrove.
11 Tako ja živ bio, govori Gospodin Bog, ti si zaista
onečistio moje svetište svakojakim nečistoćama
svojim i svakojakim grozotama svojim. Zato ću i ja
tebe zgaziti i moje oko neće imati milosrđa i neću te
štedjeti.
12 Trećina će tvoja pomrijeti od kuge i od gladi će
izginuti u tvojoj sredini. Druga će trećina tvoja pasti
od mača oko tebe. Posljednju trećinu tvoju razasut
ću u sve vjetrove i trgnut ću mač za njima.
13 Tako će se moj gnjev sasvim izvršiti. Smirit ću
svoju jarost na njima i tako ću se osvetiti. Oni će
spoznati da sam ja, Gospodin, govorio u svojoj
revnosti kad izvršim svoju srdžbu na njima.
14 Učinit ću od tebe pustoš i sramotu među narodi-
ma oko tebe, pred očima svakoga, koji prolazi.
15 Postat ćeš sramota i ruglo, opomena i užas
narodima sve okolo tebe, kad izvršim na tebi pre-
sudu u gnjevu i jarosti i ljutim kaznama. Ja, Gospo-
din, izrekao sam to.
16 Kad pustim na vas ljute strijele gladi što donose
propast, što ću ih pustiti da vas uništim i kad
natovarim na vas glad i prekinem vam dostavu
kruha.
17 I pustit ću na vas glad i divlje zvijeri koje će vam
ugrabiti djecu. Kuga i krv doći će i preplaviti vas, i
pustit ću mač na vas. Ja, Gospodin, izrekao sam
to.' "

6 Nato mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, upravi svoje lice protiv gora
Izraelovih, prorokuj protiv njih,
3 I kaži: 'Vi gore Izraelove, čujte riječ Gospodina
Boga! Ovako govori Gospodin Bog gorama i visi-
nama, dolinama i gudurama: Zaista, ja ću pustiti
na vas mač i srušit ću žrtvene uzvisine vaše.
4 Vaši će se žrtvenici raskopati, vaši će se sunčani
stupovi razrušiti, i vaše ću pobijene pobacati pred
idole vaše.
5 Položit ću mrtva tjelesa Izraelovih sinova pred
idolske kipove njihove i porazbacat ću kosti vaše
oko žrtvenika vaših.
6 Posvuda gdje prebivate gradovi će se opustošiti
i uzvisine će se porušiti. Tako će se žrtvenici vaši
raskopati i opustjeti. Idoli će se vaši izlomiti i uni-
štiti, sunčani stupovi vaši isjeći će se i loša će se
vaša djela uništiti.
7 Pobijeni će padati u sredini vašoj, i vi ćete
spoznati da sam ja Gospodin.
8 Ipak ću neke od vas, koji uteknu maču, ostaviti
među narodima kad se raspršite po zemljama.
9 Onda će se oni od vas, koji uteknu maču
narodima kamo su bili odvedeni kao zarobljenici,
sjetiti mene, kad slomim njihovo srce što se bilo
otuđilo od mene u blud idolski, i oči njihove što su
se pribile uz svoje gadne idole. Sami će sebi biti
mrski zbog zla koje su počinili u svim svojim grozo-
tama.
10 I spoznat će da sam ja Gospodin i da nisam pri-
jetio uzalud da ću im nanijeti tu nesreću.' "

11 Ovako govori Gospodin Bog: “Pljesni rukama, lupi nogama i vikni: ‘Jaoh, na sve zle grozote Izraelove kuće, jer će pasti od mača, gladi i kuge.
12 Tko boravi u daljini, umrijet će od kuge; tko je blizu, past će od mača; tko još ostane od opkoljenih, poginut će od gladi, jer ću iskaliti svoju srdžbu na njima.
13 Spoznat ćete da sam ja Gospodin kad budu njihovi pobijeni ležali među idolima njihovim oko žrtvenika njihovih, na svakom visokom brežuljku, na svim vrhuncima gorskim, pod svakim zelenim stablom, pod svakim granatim hrastom, na mjestima gdje su prinosili žrtveni miris svim svojim idolima.
14 Zamahnut ću svojom rukom na njih i pretvorit ću njihovu zemlju u pustinju i pustoš, od pustinje do u Riblu, po svim prebivalištima njihovim. Spoznat će da sam ja Gospodin.’ ”

7 Nadalje došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
2 “Sine čovječji, ovako govori Gospodin Bog zemlji Izraelovoj: ‘Svršetak dolazi, svršetak na četiri međe zemlje.
3 Sada ti je kraj, pustit ću svoju srdžbu na tebe, sudit ću ti po tvojim putovima i platit ću ti za sve tvoje grozote.
4 Moje oko neće imati milosrđa i neću te štedjeti, nego ću ti platiti za opake tvoje putove i tvoje grozote će ostati u tvojoj sredini. Onda ćete znati da sam ja Gospodin!’
5 Ovako govori Gospodin Bog: ‘Nesreća za nesrećom evo ide!
6 Svršetak dolazi, dolazi svršetak; budi se nad tobom, evo dolazi!
7 Dolazi na tebe nevolja, stanovniče zemlje! Dolazi vrijeme, približava se dan užasa, a ne veseloga glasa po gorama.
8 Doskora ću izliti svoju jarost na tebe, iskalit ću svoju srdžbu na tebi, sudit ću ti po tvojim putovima i platit ću ti za sve tvoje grozote.
9 Moje oko neće imati milosrđa i neću te štedjeti, nego ću ti platiti za opake tvoje putove i dat ću da osjetiš svoje grozote. Onda ćete znati da sam ja Gospodin koji udara.
10 Evo dana, evo dolazi, nevolja je iznikla; prut cvate i obijest provaljuje.
11 Nasilje se podiglo na štap bezbožnosti. Ništa više ne ostaje od njih: ništa više od bogatstva njihova, ništa više od sjaja njihova, ništa više od krasote njihove.
12 Dolazi vrijeme, približava se dan! Kupac neka se ne raduje! Prodavač neka se ne podaje žalosti, jer dolazi gnjev žestok na sve njihovo imanje.
13 Tko prodaje, neće više nikad posjedovati što prodaje, dokle je god živ, jer se proročanstvo o svemu imanju njihovu neće opozvati. Potkopao je svatko svoj život krivnjom svojom. Nitko se ne oslobađa.
14 Zatrubite u rog! Spremite sve! Ali nitko ne ide u boj, jer žestok moj gnjev dolazi na sve njihovo imanje.
15 Vani bjesni mač, unutra kuga i glad. Tko je na polju, past će od mača, tko u gradu, toga će uništiti glad i dah kuge.
16 Tko od njih utekne, bit će po gorama kao golubovi iz gudura. Svi će jadati zbog krivnje svoje.
17 Sve su ruke klonule. Sva su koljena postala kao voda.
18 Odijevaju se u haljine žalosti i strah će ih zaognuti. Na svim je licima stid i ćela na njihovim glavama.
19 Srebro svoje bacaju na ulicu i zlato im je njihovo kao nečist. Njihovo srebro i zlato ne može ih spasiti u dan gnjeva Gospodinova. S tim ne mogu utišati gladi svoje niti napuniti nutrine svoje, jer ih je to zavodilo na grijeh.
20 Skretali su na oholost zbog sjajnih nakita svojih, pravili su iz toga kipove svojih groznih idola. Zato činim da im je to kao smeće.
21 Strancima predajem to za plijen, zločincima u zemlji za pljačkanje; oni će to oskvrnuti.
22 Okrenut ću svoje lice od njih i tako će oskvrnuti dragocjenost moju. Razbojnici će prodrijeti u nju i onečistiti je.
23 Napravi verige, jer je zemlja puna krvnoga djela i grad pun zločina.
24 Zato ću dovesti najgore između naroda; oni će zaposjesti kuće njihove. Slomit ću obijesti silnicima i svetišta njihova neka se oskvrnu!
25 Tjeskoba dolazi. Traži se spasenje i ne nalazi se.
26 Nesreća će za nesrećom dolaziti. Glas strahote stiže za glasom strahote. Onda će tražiti proročanstvo od proroka, u svećenika neće biti pouke i u staraca savjeta.
27 Kralj će jadikovati i vladar će se odjenuti u užas. Od straha će se ruke narodu u zemlji ukočiti. Po njihovim putovima postupat ću s njima, sudit ću im po zasluzi njihovoj. Onda će spoznati da sam ja Gospodin.’ ”

8 Dogodilo se u šestoj godini, u šestom mjesecu, petoga dana toga mjeseca, dok sam sjedio u svojoj kući i starješine Judine sjedile preda mnom, došla je ondje na mene ruka Gospodina Boga.
2 Vidio sam najedanput priliku koja je izgledala kao čovjek. Od dijela koji je izgledao kao bedra njegova dolje bio je oganj, i od dijela koji je izgledao kao bedra njegova, gore izgledalo je kao jaka svjetlost.
3 Prilika pruži kao ruku i uhvati me za kosu na glavi. Duh me podigao gore između zemlje i neba i odnio me u viđenjima božanskim u Jeruzalem na ulaz unutrašnjih vrata što stoje prema sjeveru. Ondje je stajao kip božice ljubavi što je dražio ljubomoru Gospodinovu.
4 Ondje se nalazila slava Boga Izraelova u istoj pojavi kako sam je bio vidio na ravnici u dolini.
5 Onda mi je on rekao: “Sine čovječji, podigni svoje oči prema sjeveru!” Kad sam podigao svoje oči prema sjeveru, stajao je sjeverno od vrata žrtvenika taj kip božice ljubavi na ulazu.
6 On mi je rekao: “Sine čovječji, vidiš li što ovi rade? Velike su to grozote koje ovdje čini kuća Izraelova, tako da se moram udaljiti od svetišta svojega, ali ćeš vidjeti još veće grozote.”
7 Nato me odnio na ulaz predvorja. Kad sam pogledao oko sebe, opazio sam prodor u zidu.
8 Onda mi je on rekao: “Sine čovječji, probij taj zid!” Probio sam zid i vidio da su tu bila vrata.
9 On mi je rekao: “Uđi i vidi strašne grozote koje ovdje čine!”
10 Ušao sam i pogledao oko sebe. Tu su bile svakojake slike crva i gmazova. Sve grozote idolske Izraelove kuće bile su naslikane po zidu unaokolo.
11 Sedamdeset ljudi između starješina Izraelove kuće stajalo je pred njima, a Jaazanija, sin Šafanov, u njihovoj sredini. Svaki je imao kadionicu svoju u ruci i dizao se gore gust oblak kada.
12 Onda mi je on rekao: “Vidiš li, sine čovječji, što čine starješine Izraelove kuće u mraku, svaki u sobi svojega idola? Jer govore: ‘Gospodin nas ne vidi; Gospodin je ostavio ovu zemlju.’ ”
13 On mi je rekao: “Vidjet ćeš još većih odurnosti

koje oni čine."
14 Nato me odveo na ulaz sjevernih vrata Gospodinova doma. Tu su sjedile žene i plakale za Tamuzom.
15 Onda mi je on rekao: "Vidiš li, sine čovječji? Vidjet će još veće grozote od ovih."
16 Nato me odveo u unutrašnje predvorje Gospodinova doma. Tu na ulazu u Gospodinov dom, između trijema i žrtvenika za žrtve paljenice, bilo je oko dvadeset i pet ljudi leđima okrenutih prema domu, a licem prema istoku sunčanom. Klanjali su se suncu prema istoku.
17 Onda mi je on rekao: "Vidiš li, sine čovječji? Zar je premalo kući Judinoj što čine zločine koje ovdje počinju, nego su još napunili i zemlju nasiljem i mene neprestano draže na gnjev? Eto, drže grane na svojem nosu!
18 Zato ću i ja u gnjevu postupati protiv njih. Moje oko neće imati milosrđa i neću štedjeti. Kad mi u uho zaviču u sav glas, neću ih slušati."

9 Onda mi povikao u sav glas u uši, govoreći: "Približava se kazneni sud na grad. Svaki neka nosi u ruci svoje razorno oruđe!"
2 Onda je došlo najedanput šest ljudi od gornjih vrata što stoje prema sjeveru. Svaki je imao u ruci razorno oruđe. Jedan čovjek je bio u njihovoj sredini, odjeven u laneno platno, s priborom pisarskim uz bedricu. Došli su i stali pokraj mjedena žrtvenika.
3 Slava Boga Izraelova bila se podigla od kerubina na kojima je bila i zaputila se k pragu doma. Onda je on pozvao čovjeka, koji je bio odjeven u laneno platno i koji je imao uz bedricu pisarski pribor.
4 Gospodin mu je zapovjedio: "Idi posred grada, posred Jeruzalema, i zabilježi znak na čelo ljudima koji uzdišu i jadikuju zbog svih grozota što su se činile u njemu!"
5 A drugima je rekao pred ušima mojim: "Idite za njim u grad i ubijajte! Oko vaše neka ne gleda milostivo i ne imajte milosrđa!
6 Starce, mladiće, djevojke, djecu i žene pobijte do uništenja! Ali ne dirajte ni u jednoga koji nosi na sebi znak! Počnite od mojega svetišta" Oni su počeli od ljudi starješina koji su stajali pred domom.
7 Onda im zapovjedio: "Oskvrnite kuću i napunite predvorja pobijenima, te onda izađite!" Onda su izašli i učinili u gradu krvoproliće.
8 Kada su tako ubijali i ja ostao sam, onda sam pao na svoje lice i povikao: "Ah, Gospodin Bože, hoćeš li zatrti sav ostatak Izraelov kad tako prosipaš svoju srdžbu na Jeruzalem?"
9 On mi odgovorio: "Krivnja Izraelove kuće i Judine velika je preko svake mjere. Zemlja je puna krvi i grad je pun nasilja, jer govore: 'Gospodin je ostavio zemlju,' i 'Gospodin ne vidi'.
10 Zato moje moje oko neće imati milosrđa i neću štedjeti, nego će pasti njihova djela na glavu njihovu.' "
11 Onda čovjek, koji je bio odjeven u laneno platno i imao pribor pisarski uz bedricu, donese vijest: "Učinio sam, kako si mi zapovjedio."

10 Vidio sam dalje na nebeskom svodu koji je bio nad glavom kerubina, nešto kao safir kamen; nešto što je bilo po izgledu kao prijestolje, a pokazalo se nad njima.
2 On je rekao čovjeku odjevenom u laneno platno: "Uđi u prostor među kotačima pod kerubinima i napuni svoje ruke živim ugljevljem iz prostora među kerubinima i prospi ga na grad!" On je ušao pred mojim očima.
3 A kerubini su stajali na južnoj strani doma, kad je ušao čovjek. Oblak napuni unutrašnje predvorje.
4 Slava Gospodinova podiže se od kerubina prema pragu doma. Dom se napuni oblaka, a predvorje je bilo puno svjetlosti slave Gospodinove.
5 Lupa kerubinskih krila čula se do u unutrašnjega predvorja kao glas Boga Svemoćnoga kad govori.
6 Kad je on čovjeku odjevenom u laneno platno bio zapovjedio: "Uzmi ognja iz prostora među kotačima, iz prostora među kerubinima!" Onda je on ušao i stade uz jedan kotač.
7 I jedan kerubin, iz prostora među kerubinima pruži svoju ruku k ognju što je bio među kerubinima, uzeo i dao ga u ruke onomu koji je bio odjeven u laneno platno; ovaj je to primio i izišao.
8 Onda se pokazalo na kerubinima nešto kao ruka čovječja pod krilima njihovim
9 Vidio sam četiri kotača pokraj kerubina, po jedan kotač pokraj svakoga kerubina. Kotači su izgledali kao krizolit.
10 Na oči bila su sva četiri kotača jednaka, kao da bi bio kotač u kotaču.
11 Kad bi se kretali, išli su se na bilo koju od četiri strane. Nisu skretali kad bi išli; išli su uvijek u pravcu kojim je išao prednji kotač, nisu skretali kad su išli.
12 Cijelo njihovo tijelo, leđa njihova, njihove ruke i krila njihova kao i kotači, sva četiri, bili su puni očiju svuda unaokolo.
13 Kotači su se zvali, kako sam čuo na svoje uši, "Pokretač."
14 Svako je biće imalo četiri lica: prvo lice volujsko, drugo lice čovječje, treće lice lavlje, četvrto lice orlovsko.
15 Kerubini se podigli. To je bilo isto biće koje sam bio gledao na rijeci Kebaru.
16 Kad bi išli kerubini, trčali su i kotači uz njih, i kad bi kerubini zamahnuli krilima svojim da se podignu od zemlje, kotači se nisu odmicali od njihove strane.
17 Kad bi oni stali, zastali su i kotači. Kad bi se oni podizali, podigli su se i kotači s njima, jer je duh bića bio u njima.
18 Slava Gospodinova je ostavila prag doma i zauzela svoje sjedište nad kerubinima.
19 Onda zamahnuli su kerubini krilima svojim i podigli se od zemlje pred mojim očima. Kad su polazili, i kotači su krenuli zajedno s njima; stali su na Istočnim vratima Gospodinova doma, a odozgor nad njima bila je slava Boga Izraelova.
20 To su bila ista bića koja sam pod Bogom Izraelovim već bio vidio na rijeci Kebaru; sada sam znao da su to bili kerubini.
21 Svako je imalo četiri lica i četiri krila; nešto kao ruka čovječja pokazalo se pod krilima njihovim.
22 A prilike lica njihovih, bila su ista lica koja sam bio vidio na rijeci Kebaru. Išli su svaki ravno naprijed.

11 Nato me podigao duh gore i odnio me na istočna vrata Gospodinova doma, što gledaju na istok sunčani. Na vratima vidio sam dvadeset i pet ljudi i u njihovoj sredini opazio sam Jaazaniju, sina Azurova, i Pelatiju, sina Benajina, glavare naroda.
2 Gospodin mi je rekao: "Sine čovječji to su ljudi koji smišljaju nesreću i daju zao savjet u tom gradu.
3 Oni govore: 'Nisu li tek nedavno sagrađene kuće? Grad je lonac, a mi smo meso.'
4 Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, o sine čovje-

čji!"
5 Onda je došao Duh Gospodinov na mene i rekao
mi: "Kaži: Ovako govori Gospodin: 'Tako govorite,
o kućo Izraelova, i znam dobro misli što se rađaju
u vama.
6 Mnoge ste između sebe pobili u tom gradu i na-
punili ste ulice njegove pobijenima.'
7 Zato ovako govori Gospodin Bog: 'Od vas pobi-
jeni, što poubijali ste ih u sredini grada, oni su
meso, a on je lonac. A vas ću izvesti iz sredine nje-
gove.
8 Bojite se mača, a ja ću mač pustiti na vas,' govori
Gospodin Bog.
9 'Izbacit ću vas iz toga grada i dat ću vas u ruke
strancima i izvršit ću na vama presudu.
10 Od mača ćete pasti. Na međi Izraelovoj sudit ću
vam i spoznat ćete da sam ja Gospodin.
11 Ovaj grad neće vam biti lonac niti ćete vi biti u
njemu meso. Na međi Izraelovoj sudit ću vam.
12 Onda ćete spoznati da sam ja Gospodin, po či-
jim propisima niste hodili i čijih zapovijedi niste iz-
vršavali. Dapače, radili ste po običajima
neznabožačkih naroda oko vas.' "
13 Dok sam tako prorokovao, umro je Pelatija, sin
Benajin. Onda sam pao ničice na svoje lice, povi-
kao u sav glas i rekao sam: "Ah, Gospodin Bože,
hoćeš li sasvim uništiti ostatak Izraelov?"
14 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
15 "Sine čovječji, tvoja braća, tvoji rođaci, tvoji
sunarodnjaci i sva kuća Izraelova, svi su oni o ko-
jima govore stanovnici jeruzalemski: 'Oni su dale-
ko od Gospodina, nama je zemlja dana u posjed.'
16 Zato kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog: Jest, ja
sam ih odveo u daljinu među neznabožačke na-
rode i razasuo ih u zemlje i u zemljama u koje su
došli postao sam im samo malo predmet svetoga
štovanja.'
17 Zato kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog: Skupit
ću vas iz naroda i pokupit ću vas iz zemalja kamo
ste bili razasuti i dat ću vam opet zemlju Izraelovu.'
18 Oni će doći ondje i uklonit će iz nje sve njezine
grozote.
19 Dat ću im drugo srce i novi duh stavit ću u nu-
trinu njihovu. Izvadit ću iz njihova tijela kameno
srce i dat ću im srce od mesa,
20 da hode po mojim zakonima i brižno drže moje
propise. Oni će biti moj narod i ja ću biti njihov Bog.
21 A onima kojima srce ostaje privrženo idolskim
grozotama, platit ću njihov put na njihovu tijelu,"
govori Gospodin Bog.
22 Nato zamahnuli su kerubini krilima svojim, s
kotačima uz njih. Odozgor nad njima bila je slava
Boga Izraelova.
23 I podiže se slava Gospodinova iz područja
grada i stade na gori koja leži na istočnoj strani
grada.
24 A mene podigao duh gore i odnio me u viđenju
duhom Božjim natrag u Kaldeju k prognanicima. A
viđenje koje sam bio gledao iščeznu od mene.
25 Ja sam iskazao prognanicima sve riječi Gos-
podinove koje je on objavio viđenjem.

12 Nato mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, ti prebivaš usred roda nepo-
korna što ima oči da vidi, a ipak ne vidi, ima uši da
čuje, a ipak ne čuje. Zaista, oni su rod nepokoran.
3 Zato, sine čovječji, spremi si putni zavežljaj, kao
putni zavežljaj jednoga zarobljenika i idi po danu
na njihove oči! Putuj od jednoga mjesta do dru-
goga na njihove oči! Možda će razumjeti to, iako su
rod nepokoran.
4 Iznesi putni zavežljaj svoj po danu na njihove oči!
Ti sam izađi uvečer na njihove oči kao onaj što ide
u zarobljeništvo!
5 Na njihove oči prokopaj prodor kroz zid i prođi
kroz nju!
6 Na njihove oči uzmi na ramena putni zavežljaj
svoj i iznesi ga po mraku! Pritom pokrij svoje lice i
ne gledaj na tu zemlju, jer te činim znakom čudes-
nim za kuću Izraelovu."
7 Učinio sam tako kako mi je bilo zapovjeđeno.
Imovinu svoju iznio sam po danu kao putni zavežl-
jaj jednoga zarobljenika. Uvečer sam prokopao ru-
kom prodor kroz zid i izišao sam po mraku. Na
plećima sam nosio putni zavežljaj svoj na njihove
oči.
8 Drugoga jutra došla mi je riječ Gospodinova,
ovako govoreći:
9 "Sine čovječji, nije li ti rekla kuća Izraelove, rod
nepokoran: 'što radiš tu?'
10 Navijesti im: 'Ovako govori Gospodin Bog: Na
vladara se odnosi presuda Božja protiv Jeruzale-
ma i protiv cijele kuće Izraelovoj što prebiva ondje.'
11 Kaži: 'Ja sam za vas čudesni znak. Kako sam
učinio, tako će im biti. Putovat će u progonstvo, u
ropstvo.'
12 Poglavar u njihovoj sredini uzet će zavežljaj na
svoja pleća i izići po mraku. Prokopat će se zid da
ga iznesu. On će pokriti svoje lice da ne vidi zemlje
svojim očima.
13 Ali ću mu razapeti mrežu svoju i uhvatit će se u
zamku moju. Odvest ću ga u Babilon, u zemlju
Kaldejaca Ali je neće vidjeti, a ondje će umrijeti.
14 A svu okolicu njegovu, pomoćnike njegove i sve
ratne čete njegove razasut ću na sve vjetrove i trg-
nut ću mač za njima.
15 Oni će spoznati da sam ja Gospodin kad ih
raspem među narode i razagnam po zemljama.
16 Ali ću neke od njih ostaviti od mača, od gladi i od
kuge da pripovijedaju svoje grozote među narodi-
ma u koje dođu i da i ovi spoznaju, da sam ja Gos-
podin."
17 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
18 "Sine čovječji, jedi svoj kruh u strahu i pij svoju
vodu u drhtanju i strepnji!
19 Navijesti narodu u zemlji: 'Ovako govori Gospo-
din Bog o stanovnicima jeruzalemskim u zemlji
Izraelovoj: 'U tjeskobi će jesti svoj kruh i u očajanju
će piti svoju vodu, jer će se zemlja opustošiti, ostat
će bez svega što je u njoj, zbog bezbožnosti svih
stanovnika njezinih.
20 Napučeni gradovi opustjet će i zemlja će postati
pustoš. Tako ćete spoznati da sam ja Gospodin.' "
21 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
22 "Sine čovječji, kakve to prazne riječi govorite u
zemlji Izraelovoj? Govori se: 'Prolaze dani, a od
proročanstva nema ništa.'
23 Zato im kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog:
Učinit ću kraj tim praznim riječima. Neće se one
više govoriti u Izraelu.' Dapače im kaži: 'Blizu su
dani i riječi svih proročanstava;
24 Jer ubuduće neće više biti u kući Izraelovoj
lažna viđenja i varava proročanstva.
25 Jer ja, Gospodin, govorim riječ koju govorim,
ispunit će se bez odgode. Jest, u danima vašim, o
rode nepokorni, učinit ću da dođe riječ, a da se i
ispuni," govori Gospodin Bog.
26 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
27 "Sine čovječji, eto, kuća Izraelova govori:
'Viđenje koje taj gleda ispunit će se tek nakon mno-
go dana; on prorokuje za daleko vrijeme.'
28 Zato im kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog: Ni-
jedna moja riječ neće se duže odgađati, nego riječ
koju govorim ispunit će se,' govori Gospodin Bog.

13 Nato mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
2 “Sine čovječji, prorokuj protiv proroka Izraelovih, koji tu prorokuju! Kaži onima, koji prorokuju iz svojega vlastitog maštanja: ‘Čujte riječ Gospodinovu!’ ”
3 Ovako govori Gospodin Bog: “Teško ludim prorocima koji idu za svojim vlastitim duhom, a nisu ništa gledali!
4 Proroci su tvoji, Izraele, kao lisice u ruševinama!
5 Ne skačete u prokop da ga zazidate u obranu Izraelove kuće da se održi u boju u dan Gospodinov.
6 Gledaju laž i prorokuju prijevaru kad god navješćuju: ‘Govori Gospodin,’ premda ih ne šalje Gospodin. Ipak čekaju da bi im se riječ ispunila.
7 Nisu li varava viđenja koja gledate i lažna proročanstva koja izričete? Vi govorite: ‘Govori Gospodin,’ a ja ipak nisam govorio?”
8 Zato ovako govori Gospodin Bog: “Jer je to što govorite varka i to što gledate laž, zato evo mene na vas,” govori Gospodin Bog.
9 “Zato će moja ruka doći na proroke koji gledaju praznu opsjenu i prorokuju laž. Neće pripadati zajednici mojega naroda i u imenik Izraelove kuće neće biti zapisani. U zemlju Izraelovu neće doći; onda će spoznati da sam ja Gospodin Bog.
10 Zato, jer vode moj narod u zabludu kad govore: ‘Mir’ a mira nema. Kad grade zid koriste lošu žbuku.
11 Kaži onima koji hoće upotrijebiti lošu žbuku, da će zid pasti. Doći će pljusak, velika će zrna tuče pasti, bura će navaliti i srušiti zid.
12 Kad onda padne zid, neće li vam se reći: ‘Gdje je žbuka kojom ste ga mazali?’ ”
13 Zato ovako govori Gospodin Bog: “Pustit ću u svojem gnjevu da navali bura, pljusak će pasti u srdžbi mojoj, i zrna će tuče padati u jarosti mojoj da uništim.
14 Srušit ću zid koji ste namazali lošom žbukom. Srušit ću ga na zemlju da će mu se otkriti temelj. On će pasti i vi ćete s njim propasti. Onda ćete spoznati da sam ja Gospodin.
15 Jest, ja ću izvršiti svoju srdžbu na zidu i na onima koji su ga mazali lošom žbukom, i reći ću vam: ‘Nema zida, nema onih koji su ga mazali,
16 proroka Izraelovih, koji prorokuju o Jeruzalemu i vide mu viđenja spasenja, a spasenja nema,’ govori Gospodin Bog.
17 A ti, sine čovječji, upravi svoje lice prema kćerima svojega naroda, koje prorokuju iz svojega vlastitog maštanja! Prorokuj protiv njih
18 i kaži: ‘Ovako govori Gospodin Bog: Teško onima koji šiju čarobne vrpce za sve ručne zglobove i prave čarobne kape za glave svakoga rasta da love duše. Lovite duše mojega naroda, a držite ih za sebe u životu.
19 Oskvrnjujete me kod mojega naroda za šaku ječma i za zalogaj kruha kad ubijate duše koje ne trebaju umrijeti, i držite u životu duše koje ne trebaju živjeti, pri čemu lažete mojem narodu koji rado sluša laž.’
20 Zato ovako govori Gospodin Bog: ‘Evo, ja ću postupati protiv vaših čarobnih vrpci kojima lovite duše kao ptice i istrgat ću ih s ruku vaših i pustit ću kao ptice duše koje hoćete uloviti.
21 Poderat ću vaše čarobne kape i izbavit ću svoj narod iz vaših ruku. Neće više biti kao plijen u vašim rukama. Tako ćete spoznati da sam ja Gospodin.
22 Jer ste ožalostili lažju srce pravednika, premda ga ja nisam htio ožalostiti, i jer ste krijepili ruke bezbožniku, da se ne vrati sa svojega opakog puta, da ostane u životu.
23 Zato nećete više gledati varke i nećete više vračati. Ja ću izbaviti svoj narod iz vaših ruku i vi ćete spoznati da sam ja Gospodin.’ ”

14 Nato su došli k meni neki od starješina Izraelovih i sjeli pred mene.
2 Onda mi je došla riječ Gospodinova, ovako govoreći:
3 “Sine čovječji, ovi su ljudi opet privinuli idole k srcima svojim i stavili ih pred sebe da navuku na sebe svoju prijašnju krivnju. Zar da pustim da me sad pitaju sa savjet?
4 Zato im javi i kaži im: Ovako govori Gospodin Bog: ‘Svaki od Izraelove kuće koji se opet okrenuo svojim idolima i štovao grozotu i navukao na se svoju prijašnju krivnju, a ipak dođe proroku, ja, Gospodin, odgovorit ću mu za mnoštvo idola njegovih,
5 da uhvatim kuću Izraelovu za srce, jer se odvratila od mene po svakojakim svojim idolima.’
6 Zato kaži kući Izraelovoj: Ovako govori Gospodin Bog: ‘Pokajte se i okrenite se od svojih idola, i okrenite svoje lice od svih svojih odurnosti!
7 Jer svakomu od Izraelove kuće i od stranaca koji se zadržavaju u Izraelu, koji otpadne od mene i opet se okrene k idolima i štuje grozotu i navuče na se svoju prijašnju krivnju, pa ipak dođe k proroku da me upita preko njega, njemu ću ja, Gospodin, sam odgovoriti.
8 Upravit ću svoje lice protiv takva čovjeka i učinit ću od njega primjer i prispodobu, iskorijenit ću ga iz svojega naroda. Onda ćete spoznati da sam ja Gospodin.’
9 Ako li se prorok dao zavesti i odgovori što ja, Gospodin, zaveo sam toga proroka. Ja ću pružiti svoju ruku protiv njega i iskorijenit ću ga iz svojega naroda Izraela.
10 Obojica će okajati svoju krivnju. Krivnja onoga koji pita isto je tako velika kao krivnja prorokova,
11 da više kuća Izraelova ne odstupi od mene i da se više ne uprlja svakojakim grijesima svojim, nego da bude moj narod i ja da budem njihov Bog,’ ” govori Gospodin Bog.
12 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
13 “Sine čovječji, ako bi koja zemlja sagriješila protiv mene i počinila vjerolomstvo, i ja onda pružio svoju ruku protiv nje i slomio joj štap kruha, pustio na nju glad i poubijao u njoj ljude i stoku.
14 I ako bi u njezinoj sredini bila ova tri čovjeka: Noa, Daniel i Job, oni bi pravednošću svojom izbavili samo sebe same, govori Gospodin Bog.
15 Ako bih pustio u zemlju divlje životinje i one je opustjele, te bi postala pustinja kojom više nitko ne bi prolazio zbog divljih životinja,
16 i ako bi se ona tri čovjeka nalazila u njezinoj sredini, tako ja živ bio, govori Gospodin Bog, oni ne bi izbavili ni sinova ni kćeri; oni bi se jedino izbavili, a zemlja bi postala pustinja.
17 Ili ako bih pustio mač na onu zemlju i zapovjedio: Mač neka prođe tu zemlju, i ako bi iz nje iskorijenio ljude i životinje,
18 i ako bi se ona tri čovjeka nalazila u njezinoj sredini, tako ja živ bio, govori Gospodin Bog. Oni ne bi izbavili ni sinova ni kćeri, nego bi se samo oni sami izbavili.
19 Ili ako bih pustio kugu u onu zemlju i svoju srdžbu izlio na nju krvlju da iskorijenim u njoj ljude i stoku,
20 i ako bi se Noa, Daniel i Job nalazili u njoj, ne bi oni tako ja živ bio, govori Gospodin Bog, izbavili ni

sina ni kćeri, nego bi pravednošću svojom izbavili samo sebe same."
21 Jer ovako govori Gospodin Bog: "Koliko će više biti kad pustim svoje četiri zle kazne na Jeruzalem: mač, glad, divlje zvijeri i kugu, da iz njega iskorijenim ljude i stoku?
22 Gle, ipak će se u njemu izbaviti jedan ostatak, zaista, sinovi i kćeri izići će iz njega. Oni će ovamo doći k vama i vidjet ćete njihov put i njihova djela. Onda ćete se utješiti za zlo što sam ga pustio na Jeruzalem, za sve što sam pustio na njega.
23 Oni će vas utješiti kad vidite njihov put i njihova djela. Tako ćete spoznati da nisam bez uzroka učinio što sam god učinio tomu gradu," govori Gospodin Bog.

15 Tada mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, što je drvo vinove loze prema svakom drugom drvu koje se nalazi među stablima u šumi?
3 Uzima li se od nje drvo da se napravi neka stvar, ili sei od nje naprav klin da se objesi o njemu kakva posuda?
4 I kad se baci u oganj da izgori, i kad oganj spali oba njezina kraja i sredinu joj izgori, može li još čemu poslužiti?
5 Kad se nije mogla upotrijebiti ni za kakav rad, dok je još bila cijela, koliko će se još manje upotrijebiti za kakav rad kad je oganj proždere i izgori.
6 Zato ovako govori Gospodin Bog: 'Kako sam odredio vinovu lozu među stablima u šumi za oganj da je pojede, tako ću učiniti sa stanovnicima jeruzalemskim.
7 Upravit ću svoje lice protiv njih: ognju su utekli, ali će ih oganj proždrijeti. Onda ćete spoznati da sam ja Gospodin, kad okrenem svoje lice protiv njih.
8 Tako ću učiniti njihovu zemlju pustinjom, jer su nastavili s nevjerom,' govori Gospodin Bog.

16 I opet mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, prikaži Jeruzalemu njegove grozote,
3 i kaži: Ovako govori Gospodin Bog Jeruzalemu: 'Tvoj početak i tvoj rod iz zemlje su Kanaanaca; otac je tvoj Amorejac, a tvoja majka Hitejka.
4 A o tvojem rođenju, na dan kad si se rodila nije ti odrezan pupak, nisi čistom vodom oprana, ni solju natrvena ni pelenama povijena.
5 Oko na tebe nije pripazilo da ti učini takve stvari i da ti se smiluje, nego si bila bačena na zemlju kad si se rodila, tako su malo cijenili tvoj život.
6 Onda sam prošao pokraj tebe i vidio te gdje se valjaš u svojoj krvi i rekao sam ti u tvojoj krvi: Jest, rekao sam ti u tvojoj krvi: 'Ostani na životu!'
7 Učinio sam te bez broja poput trave u polju. Ti si rasla i postala velika i došla si do pune ljepote. Prsa su tvoja ojačala, kosa je tvoja jako izrasla, ali si bila još uvijek gola i naga.
8 Onda sam prošao pokraj tebe i vidio te. Gle, vrijeme ljubavi bilo je za te! Raširio sam svoj ogrtač na tebe i pokrio tvoju golotinju. Zakleo sam se tebi i učinio savez s tobom, govori Gospodin Bog, i ti si postala moja.
9 Onda sam te oprao vodom, isprao s tebe krv tvoju i pomazao te uljem.
10 Odjenuo sam te u vezenu haljinu, dao ti obuću od kože morske krave, opasao te pojasom od tanka platna i zastro te svilenim pokrivalom.
11 Nakitio sam te nakitom, stavio ti narukvice na ruke i ogrlicu oko vrata.
12 I nakitio sam ti nos, stavio sam ti naušnice u uši i sjajnu krunu stavio sam ti na glavu.
13 Tako si bila okićena zlatom i srebrom. Odjeća je tvoja bila tanko platno, svila i vezena tkanina. Jela si bijeli kruh, med i ulje, postala si vrlo lijepa i prispjela si do kraljevske časti.
14 Glas o tvojoj ljepoti prodro je među neznabožačke narode, jer je bila sjajna u mojemu nakitu što sam ga stavio na tebe, govori Gospodin Bog.
15 Ali si se ti zanijela svojom ljepotom i svojem glasu si nanijela sramotu. Svakomu koji bi prolazio ponudila si se za zlo djelo i predala mu se.
16 Uzela si od svojih haljina, napravila od njih šarene idolske uzvisine i činila zlo s njima, kako nikada nije bilo niti će biti.
17 Uzela si nakite svoje od zlata i srebra što sam ti ih dao, i napravila si iz toga sebi muške idole, koje si štovala.
18 Uzela si vezene svoje haljine i zaodjela si ih njima. Ulje moje i kád moj prinijela si njima.
19 I jelo moje što sam ti ga dao, bijeli kruh, ulje i med, čim sam te hranio, prinijela si njima za ugodni miris. Jest, bilo je, govori Gospodin Bog.
20 da si uzimala svoje sinove i kćeri, koje si mi rodila, i njih si klala da ih prožderu. Malo ti je bilo bludništva tvojega,
21 te si djecu moju klala i davala ih da prolaze kroz vatru?
22 Uza sve svoje grozote i krivoboštva nisi se spominjala dana mladosti svoje kad si bila gola i naga i valjala se u krvi svojoj.
23 Onda je bilo tako da poslije svih tvojih opakih djela—Teško, teško tebi, govori Gospodin Bog.
24 Onda si sagradila sebi svetišta i podigla idolske uzvisine na svim ulicama.
25 Na svim raskršćima sagradila si sebi idolsku visinu, nagrdila si svoju ljepotu, predavala se svakomu koji bi prolazio, i tjerala si sve gore sa svojim vjerolomstvom.
26 Držala si se s Egipćanima, svojim požudnim susjedima, i tjerala si sve gore sa svojim vjerolomstvom, da bi me ozlojedila.
27 Onda sam podigao svoju ruku na tebe i suzio dio tvoj i predao te bijesu tvojih neprijateljica, kćerima Filistejaca, koje su se stidjele tvojega nevjerna puta.
28 Išla si s Asircima, jer se nisi nasitila. A kad si s njima zlo činila, opet se još nisi nasitila.
29 Još si gore tjerala s trgovačkom zemljom Kaldejom i opet se još nisi nasitila.
30 Kako je ipak iznemoglo tvoje srce, govori Gospodin Bog, kad si sve to učinila što čini najgora bludnica.
31 Kad si gradila svetišta na svim raskršćima i podizala sebi idolske uzvisine na svim ulicama. Pritom nisi bila ni kao najgora bludnica, jer nisi tražila sramotnom plaću,
32 nego kao žena preljubnica, koja mjesto svojega muža uzima tuđe.
33 Inače se daje svim bludnicama plaća, a ti si davala darove svim svojim ljubavnicima i mamila si ih darovima da ti dolaze sa svih strana na opaka tvoja djela.
34 Tako je u tebe, u tvojim opakim djelima, bilo naopako prema drugim ženama. Ti nisi bila tražena za opaka djela, nego si ti davala plaću, a tebi se nije davala plaća. Tako je u tebe bilo naopako.
35 Zato, nevjernice, čuj riječ Gospodinovu!
36 Ovako govori Gospodin Bog: Jer si bila bezobrazna i sramotna pred svojim ljubavnicima u ra-

zuzdanim svojim djelima i pred svim svojim
gadnim idolima i to zbog krvi svoje djece, koju si im
dala,
37 Zato, evo, ja ću skupiti sve ljubavnike tvoje,
kojima si uživala, sve koje si imala rado, sa svima
onima koje nisi voljela. Jest, skupit ću ih sa svih
strana pred tobom i iznijet ću pred njih tvoju golo-
tinju, i oni će vidjeti svu tvoju sramotu.
38 Sudit ću ti kako se sudi preljubnicama i
krvnicima, i pustit ću na tebe svoju srdžbu i svoju
ljubomoru.
39 Predat ću te u njihove ruke. Oni će razoriti
svetišta tvoja i raskopati idolske uzvisine tvoje,
svući će haljine s tebe, oduzet će ti krasni nakit tvoj
i ostavit će te golu i nagu.
40 Onda će dovesti na tebe zajednicu, kamenovat
će te i sasjeći te mačevima svojim na komade.
41 Popalit će tvoje kuće ognjem i izvršit će na tebi
presudu pred očevima mnogih žena. Tako ću
učiniti kraj tvojem vjerolomstvu, i nećeš više davati
plaće za grijehe.
42 Kada utišam svoju jarost na tebi, onda će se
revnost mojega gnjeva ukloniti od tebe; umirit ću
se i neću se više gnjeviti.
43 Jer se nisi spominjala dana mladosti svoje i
dražila si me na gnjev svim ovim stvarima, zato ću
ti tvoj put platiti na vlastitom tijelu, govori Gospodin
Bog. Nećeš činiti bestidnosti pokraj svih svojih
odurnosti.
44 Eto, svaki koji pravi rugalicu, rugat će ti se:
'Kakva majka, takva kći!'
45 Ti si prava kći svoje majke, koja je od sebe
odbacila svojega muža i svoju djecu. Ti si prava
sestra svojih sestara, koje su od sebe odbacile
svoje muževe i svoju djecu. Vaša je majka Hitejka
i vaš je otac Amorejac.
46 Tvoja velika sestra jest Samarija sa svojim kće-
rima, koja prebiva s lijeve strane tebi. A tvoja mala
sestra, koja prebiva s desne strane tebi, jest
Sodoma sa svojim kćerima.
47 Ti nisi hodila njihovim putovima i nisi činila
onakve grozote kao one, ali samo koji časak, onda
si činila gore negoli one u svim svojim djelima.
48 Tako ja živ bio, govori Gospodin Bog, ni
Sodoma, tvoja sestra, i njezine kćeri nisu takvo što
činile kako si činila ti sa svojim kćerima.
49 Evo, ovo je bila krivnja Sodome, sestre tvoje:
oholost, sitost i bezbrižan mir imale su ona i nje-
zine kćeri, ali nisu uzimale za ruku siromaha i
ubogih.
50 One su postale ohole i činile su grozote preda
mnom. Stoga sam ih uklonio kako sam vidio da je
dobro
51 I Samarija nije počinila ni polovicu tvojih grijeha.
Ti si počinila više odurnosti negoli one i tako si
opravdala svoje sestre svim grozotama što si ih
učinila.
52 Ti koja si istupila za svoje sestre sada nosi svoju
sramotu! Po tvojim grijesima, kojima si ti gore sa-
griješila od njih, stoje one pravednije nego ti. Ti se
sada stidi i nosi sramotu svoju, jer si opravdala
svoje sestre!
53 Ja ću okrenuti sudbinu njihovu, sudbinu Sod-
ome i kćeri njezinih i sudbinu Samarije i kćeri njez-
inih. Onda ću okrenuti i sudbinu tvoju među njima,
54 da nosiš sramotu svoju i da se stidiš za sve ono
što si učinila i da im budeš utjeha.
55 Tvoja sestra Sodoma i njezine kćeri i Samarija
i njezine kćeri vratit će se u svoje prijašnje stanje. I
ti i tvoje kćeri vratit ćete se opet u svoje prijašnje
stanje.
56 Nije li bilo ime Sodome, sestre tvoje, kao
strašan primjer u tvojim ustima u vrijeme oholosti
tvoje,
57 prije nego se otkrila tvoja zloća, kako je sada,
kada si na sramotu sirijskim kćerima i svim un-
aokolo, i kćerima filistejskim, koje te preziru nao-
kolo.
58 Svoju sramotu i svoje grozote moraš sada
sama nositi, govori Gospodin Bog.
59 Jer ovako govori Gospodin Bog: Učinit ću ti
kako si ti učinila kad si prezrela zakletvu i prekršila
zavjet.
60 Ali ću se ja sjetiti svojega zavjeta s tobom u
dane mladosti tvoje i napravit ću s tobom vječni
zavjet.
61 Onda ćeš se puna stida sjetiti svojih putova kad
ti uzmem tvoje starije i mlađe sestre i dadem ti ih za
kćeri, ali ne na temelju vjernosti tvojega zavjeta.
62 Jest, ja ću napraviti svoj zavjet s tobom i ti ćeš
spoznati, da sam ja Gospodin,
63 da se puna stida spomeneš toga i ne otvoriš
više svojih usta od stida, kad ti oprostim sve što si
učinila," govori Gospodin Bog.

17 I došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, zadaj kući Izraelovoj zagon-
etku i predloži joj prispodobu!
3 Kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog: Orao velik s
krilima velikim, s mahaljkama dugim, pun perja
šarena, došao je na Lebanon i uzeo vrh cedrov.
4 Odlomio najgornju mladicu, odnio ju u zemlju tr-
govačku i stavi ju u grad trgovački.
5 Onda uzeo sjemena one zemlje i zasadio ga u
njivu, stavi ga kao kakvu vrbu pokraj obilne vode.
6 I izraste i od niska rasta postane bujni trs. Loze
njegove su se pružale k njemu, a korijenje njegovo
ostalo pod njim. Tako je postao trs, pustio mladice
i potjerao lozu.
7 A bio je još jedan drugi orao velik s krilima velikim
i perjem jakim i gle, taj čokot pruži za njim korijenje
svoje i grane svoje potjera prema njemu da bi ga
napajao više negoli brazda u kojoj je bio zasađen.
8 A ipak je bio zasađen na dobru tlu, kraj obilne
vode, da tjera lozu i rađa rod i bude krasan trs.
9 Zato kaži: Ovako govori Gospodin Bog: Može li
napredovati? Neće li mu onaj orao počupati kori-
jenje i rod mu odsjeći tako da mu se posuše sve
mlade grane? On će se posušiti i neće trebati silne
mišice i mnogoga naroda da ga iščupa iz korijenja
njegova.'
10 Što, posađen je, ali hoće li napredovati? Neće li
se posušiti kad ga dohvati vjetar istočnjak? U
brazdi u kojoj je iznikao posušit će se.' "
11 Onda mi je došla riječ Gospodinova, ovako go-
voreći:
12 "Kaži tomu rodu nepokornom: 'Ne znate li što
znači ovo?' Kaži im: 'Evo, babilonski kralj dođe u
Jeruzalem, zarobio mu kralja s glavarima njego-
vim i odveo ih sebi u Babilon.
13 I uzeo jednoga iz roda kraljevskoga, napravio
savez s njim i obvezao ga zakletvom. Velikaše
zemlje uzeo sobom,
14 da ostane oslabljena kraljeva moć i da se ne
podigne, nego da drži savez s njim i stoji.
15 Ali on se pobunio protiv njega i poslao poslanike
u Egipat da mu je dao konja i mnogo ratnoga naro-
da. Hoće li biti sretan? Hoće li zdrav izići koji učini
tako? Hoće li zdrav izići koji krši savez?
16 Tako ja živ bio, govori Gospodin Bog, u mjestu
onoga kralja koji ga je učinio kraljem, čiju je zak-
letvu prezreo, čiji je savez prekršio, kod njega će u
Babilonu umrijeti.
17 A faraon mu neće u ratu pomoći s velikom vo-

jskom i mnogim narodom kad se iskopaju opkopi i
posagrade kule, da pogubi mnoge ljude.
18 Jer je prezreo zakletvu i prekršio ugovor, i
premda je bio podao ruku, sve je to učinio. Stoga
neće pobjeći odatle.' "
19 Zato ovako govori Gospodin Bog: "Tako ja živ
bio, platit ću mu na vlastitom tijelu zakletvu meni
učinjenu, koju je prezreo, i savez sa mnom
zajlučen koji je prekršio.
20 Razapet ću nad njim mrežu svoju i uhvatit će se
u zamku moju. U Babilon ću ga odvesti i ondje ću
ga suditi zbog vjerolomstva njegova, kojega je
počinio na meni.
21 Svi njegovi izabrani ratnici u svim njegovim
četama od mača će pasti, a koji ostanu, razasut će
se u sve vjetrove. Tako ćete spoznati da sam ja,
Gospodin, to rekao."
22 Ovako govori Gospodin Bog: "Uzet ću nešto od
vrha toga visokoga cedra i posadit ću ga. Od
najgornje mladice odlomit ću nježnu grančicu i
zasadit ću je na gori visokoj, uzdignutoj.
23 Na visokoj gori Izraelovoj zasadit ću je. Ona će
potjerati grane i donijeti plod i postat će krasan
cedar. Svakojake ptice stanovat će pod njim; gni-
jezdit će se u sjeni grana njegovih.
24 Onda će sva stabla poljska spoznati da sam ja
Gospodin, snizio visoko drvo i uzvisio nisko drvo,
da sam posušio zeleno drvo i učinio da zazeleni
suho drvo. Ja, Gospodin, to kažem i izvršujem."

18 I opet mi je došla riječ Gospodinova, govore-
ći:
2 "Kako dolazite do toga da u zemlji Izraelovoj im-
ate u ustima ovu riječ podrugljivu: 'Kiselo grožđe
jeli su očevi, a djeci utrnuli zubi?'
3 Tako ja bio živ, govori Gospodin Bog, nitko od
vas neće više u Izraelu imati u ustima tu riječ pod-
rugljivu.
4 Gle, sve duše pripadaju meni; duša oca kao duša
sina, pripadaju meni. Duša koja griješi poginut će.
5 Ako je tko pravedan i čini pravo i pravdu;
6 na gorama ne jede žrtvenog mesa i svojih očiju
ne podiže k idolima Izraelove kuće, sa ženom svo-
jega bližnjega ne griješi i prema ženi čuva zakone
čistoće.
7 Nikoga ne tlači, dužniku zalog njegov vraća, ne
globi, svoj kruh daje gladnomu i odijeva gologa.
8 Ne daje novaca pod lihvu, ne uzima kamate, od
nepravde usteže svoju ruku, između čovjeka i čo-
vjeka sudi pošteno.
9 Po zakonima mojim hodi i moje pravne propise
drži vjerno, taj je pravedan, on će živjeti, govori
Gospodin Bog.
10 Ako tko ima sina silovita, koji prolijeva krv i čini
one grijehe,
11 tako sam ne čini sve to, ako taj jede žrtveno
meso na gorama, obeščašćuje ženu svojega bli-
žnjega,
12 siromahe i uboge tlači, globi, zaloga ne vraća,
svoje oči podiže k idolima, grozote čini,
13 uzajmljuje pod lihvu i uzima kamatu, hoće li taj
živjeti? Ne, on neće živjeti, jer je učinio sve te gro-
zote, mora svakako poginuti. On nosi krivnju na
svojoj krvi.
14 Ako li on ima sina koji vidi sve grijehe koje čini
njegov otac, i premda ih vidi, ipak takvo što ne čini,
15 koji ne jede žrtvenog mesa na gorama, svojih
očiju ne podiže k idolima Izraelove kuće, ne griješi
sa ženom svojega bližnjega,
16 nikoga ne tlači, zaloga ne oduzima, ne globi,
gladnomu daje svoj kruh, gologa odijeva,
17 od opačine usteže svoju ruku, na lihvu i kamatu
ne uzima, moje pravne propise drži i po zapovijedi-
ma mojim hodi, taj neće poginuti zbog krivnje svo-
jega oca, nego će jamačno živjeti.
18 Njegov otac koji je tlačio i druge globio i što nije
bilo dobro činio je u svojem narodu, taj mora
poginuti zbog krivnje svoje.
19 A vi kažete: 'Zašto ne nosi sin krivnje svojega
oca?' Zato, jer je sin činio pravo i pravdu, držao sve
moje zakone i radio po njima, zaista, zato će živjeti.
20 Duša koja griješi, ona će poginuti. A sin neće
nositi krivnje očeve i otac neće nositi krivnje
sinovlje. Pravedniku će biti plaća pravednosti,
bezbožniku plaća bezbožnost.
21 Ako li se bezbožnik odvrati od svih svojih gri-
jeha koje je počinio i drži sve moje zakone i čini
pravo i pravdu, on će zaista živjeti i neće poginuti!
22 Sva njegova zlodjela koja je počinio neće mu se
uračunati. Zbog pravednosti svoje, koju je činio,
živjet će.
23 Zar bi mi drago bilo da pogine bezbožnik, govori
Gospodin Bog, a ne da se odvrati od svojih putova
i da živi?
24 Ako li se pravednik odvrati od pravednosti svoje
i čini opačinu po primjeru svih odurnosti koje čini
bezbožnik, hoće li on živjeti ako čini takvo što? Ne,
sva pravedna njegova djela koja je učinio neće mu
se uračunati zbog vjerolomstva koje je počinio; i
zbog grijeha koji je počinio, poginut će.
25 A vi kažete: 'Put Gospodinov nije pravedan.'
Čujte, o kućo Izraelova: moj put da nije pravedan.
Nisu li vaši putovi nepravedni?
26 Ako se pravednik odvrati od pravednosti svoje
i čini zlo i umre u tom—umre zbog zla koje je učinio.
27 A odvrati li se bezbožnik od svoje bezbožnosti
koju je učinio, i čini li pravo i pravdu, sačuvat će svoj
život.
28 Ako uvidi i odvrati se od svih svojih opačina koja
je učinio, živjet će i neće poginuti.
29 Ali kuća Izraelova govori: 'Put Gospodinov nije
pravedan!' Moji putovi da nisu pravedni, o kućo Iz-
raelova? Nisu li vaši putovi nepravedni?
30 Zato ću svakomu od vas suditi po njegovim
putovima, o kućo Izraelova, govori Gospodin Bog.
Pokajte se i odvratite se od svih svojih grijeha da
vam oni ne budu više na spoticanje i krivnju!
31 Odbacite od sebe sve grijehe što ste ih počinili
i načinite sebi novo srce i novi duh, jer zašto biste
pomrli, o kućo Izraelova?
32 Jer meni nije mila smrt onoga koji mora umrijeti,
govori Gospodin Bog. Obratite se i živite!

19 Nadalje počni tužaljku nad glavarima Izrae-
lovim
2 I kaži: 'Kako je ipak bila tvoja majka lavica među
lavovima! Ležala je usred lavova, hranila je mlade
svoje!
3 Othranila je jedno mladunče svoje, ono je
postalo lav: naučio je plijen grabiti, ljude je žderao.
4 Narodi su čuli za njega: uhvaćen je bio u jamu
njihovu. Odveli su ga u verigama u egipatsku zem-
lju.
5 Kad je ona vidjela da se prevarila da je nada
njezina propala, uzela je drugo mladunče svoje i
othranila ga je za lava.
6 On je hodio među lavovima, postao je lav: naučio
je plijen grabiti, ljude je žderao.
7 Mnoge im je učinio udovice, opustošio je njihove
gradove. Pretrašila se zemlja i sve u njoj od glasne
rike njegove.
8 Onda su protiv njega ustali narodi iz okolnih ze-
malja i razapeli mu mrežu svoju: uhvaćen je bio u
jamu njihovu.

9 U lancima su ga zatvorili u krletku. Odveli su ga
babilonskom kralju, stavili ga u jednu tvrđavu da
mu se više ne čuje rika po gorama Izraelovim.
10 Majka je tvoja bila kao loza u vinogradu, kraj
vode zasađena. Rodna je bila, puna grana od
obilne vode.
11 Na njoj je bila jaka grana za palice vladarske.
Visina njezina dizala se visoko iznad debelih
grana, i vidjela se veličina njezina s mnogim gra-
nama.
12 Ali je bila iščupana u gnjevu, bačena je na zem-
lju. Istočnjak vjetar osušio je plod njezin. Jako
granje njezino bilo je polomljeno, posušilo se,
oganj ga je prožderao.
13 Sada je zasađena u pustinji, u zemlji suhoj i
bezvodnoj.
14 Izišao je oganj iz grane, prožderao je prutove i
plod. Ništa nije ostalo od grane jake, od palice
vladarske.' " Tužaljka je ovo i bit će tužaljka.

20 Dogodilo se u sedmoj godini, u petom mje-
secu, desetoga dana toga mjeseca došli su
neki od starješina Izraelovih da upitaju Gospodi-
na, i sjeli su pred mene.
2 Onda mi je došla riječ Gospodinova, ovako go-
voreći:
3 "Sine čovječji, kaži starješinama Izraelovim i kaži
im: 'Ovako govori Gospodin Bog: Došli li ste me
pitati? Tako ja živ bio, govori Gospodin Bog, neću
vam se dati pitati.'
4 Hoćeš li im reći presudu, hoćeš li im reći presudu,
sine čovječji? Pokaži im grozote njihovih otaca!
5 Kaži im: 'Ovako govori Gospodin Bog: Kad sam
izabrao Izraela, podigao sam svoju ruku potomci-
ma kuće Jakovljeve na zakletvu i dao sam da me
upoznaju u egipatskoj zemlji. Podigao sam im ruku
na zakletvu i rekao: Ja sam Gospodin, vaš Bog!'
6 Onda sam podigao svoju ruku i zakleo se da ću ih
odvesti iz Egipta u zemlju koju sam bio izabrao za
njih, u kojoj teče mlijeko i med, koja je najkrasnija
od svih zemalja.
7 Rekao sam im: 'Svaki neka odbaci idole, za koje
prianjate! Nemojte se onečistiti idolima egipat-
skim! Ja sam Gospodin, vaš Bog.'
8 Ali su se oni pokazali prema meni tvrdovrati i nisu
me htjeli poslušati. Ni jedan nije odbacio odurnosti
idolskih za koje su prianjali i nisu odustali od egi-
patskih idola. Onda sam mislio da izlijem svoju ja-
rost na njih, da izvršim svoju srdžbu na njima u
egipatskoj zemlji.
9 Ipak, zbog svojega Imena, da se ne bi onečistilo
u očima naroda među kojima su živjeli, pred ko-
jima sam se bio pokazao njima da ih izvedem iz
egipatske zemlje.
10 I izveo sam ih iz egipatske zemlje i odveo ih u
pustinju.
11 Dao sam im zakone svoje i učio ih svojim propi-
sima, koje tko vrši, živjet će po njima.
12 I svoje Subotnje dane dao sam im da budu znak
između mene i njih, da bi spoznali da sam ja Go-
spodin koji ih posvećujem.
13 Ali i u pustinji bila je kuća Izraelova meni nep-
okorna. Nisu hodili po mojim zakonima i prezirali
su pravne propise, koje tko vrši, živjet će po njima.
I moje Subotnje dane nisu nikako držali svete.
Onda sam mislio da izlijem svoju jarost na njih u
pustinji i da ih iskorijenim.
14 Ipak nisam to učinio zbog svojega Imena, da se
ne bi onečistilo pred očima naroda pred kojima
sam ih bio izveo.
15 Ja sam podigao svoju ruku u pustinji i zakleo
sam se njima da ih neću odvesti u zemlju koju sam
im bio odredio, u kojoj teče mlijeko i med, koja je
najkrasnija od svih zemalja,
16 Jer su bili prezreli moje propise, nisu hodili po
mojim propisima i nisu sveto držali moje Subotnje
dane, jer je njihovo srce prianjalo za njihove idole.
17 Ipak ih je moje oko pogledalo milostivo, tako da
ih nisam uništio i nisam ih iskorijenio u pustinji.
18 Njihovim sam sinovima rekao u pustinji: 'Ne
idite po običajima svojih otaca, ne držite se navada
njihovih i nemojte se onečistiti idolima njihovim!
19 Ja sam Gospodin, vaš Bog. Po mojim zako-
nima hodite, moje propise držite brižno!
20 Držite svete moje Subotnje dane, da su vam
znak između mene i vas, da se spozna da sam ja
Gospodin, vaš Bog!'
21 Ali su i sinovi bili nepokorni prema meni. Nisu
hodili po mojim zakonima i nisu brižno držali moje
pravne propise, koje tko vrši, živjet će po njima, i
nisu sveto držali mojih Subotnjih dana. Onda sam
mislio da izlijem svoju jarost na njih i da izvršim
svoju srdžbu na njima u pustinji.
22 Ali sam opet povukao svoju ruku i učinio sam
zbog svojega Imena, da se ne bi oskvrnulo pred
očima naroda pred kojima sam ih bio izveo.
23 Ipak sam podigao u pustinji svoju ruku na zak-
letvu njima da ću ih razasuti među narode i
razagnati ih u zemlje,
24 jer nisu držali moje propise i prezirali su moje
zakone, oskvrnuli moje Subotnje dane i svojim
očima prianjali za idole svojih otaca.
25 Zato sam im dao zakone što nisu bili na dobro,
i propise po kojima ne bi mogli živjeti.
26 Dao sam da postanu nečisti svojim žrtvenim
darovima, s tim što bi propuštali kroz oganj svako
prvorođenče, da ih tako zastrašim te bi spoznali da
sam ja Gospodin.
27 Zato, sine čovječji, kaži kući Izraelovoj i kaži im:
'Ovako govori Gospodin Bog: I ovim su me grdili
vaši očevi i počinili vjerolomstvo na meni:
28 Odveo sam ih u zemlju koju sam im bio pod
zakletvom obećao dati. Ipak gdje god su opazili
visok brežuljak ili drvo granato, klali bi žrtve svoje,
prinosili bi ondje izazovne žrtvene darove svoje,
stavljali bi ondje miomirisne žrtve svoje i izlijevali bi
naljeve svoje.'
29 Rekao sam im: 'Što je visina na koju idete?'
Njezino ime visina ostalo je do današnjega dana.
30 Zato kaži kući Izraelovoj: 'Ovako govori Gospo-
din Bog: Vi se onečišćujete na putu svojih otaca i
trčite za njihovim idolskim grozotama.
31 Prinoseći dare svoje, provodeći svoju djecu
kroz oganj onečišćujete se svim svojim idolima do
današnjega dana. I onda da bih se ja dao pitati,
kućo Izraelova?' Tako ja živ bio, govori Gospodin
Bog, neću vam se dati pitati.
32 Što mislite, neće se zacijelo dogoditi što gov-
orite: 'Hoćemo biti kao neznabošci, kao narodi
zemalja, služeći drvu i kamenu!'
33 Tako ja živ bio, govori Gospodin Bog, jakom
mišicom i rukom podignutom i izlivenim gnjevom
pokazat ću se kao kralj nad vama.
34 Izvest ću vas iz naroda i skupit ću vas iz zemalja
kamo ste bili razasuti, jakom mišicom, rukom pod-
ignutom i izlivenim gnjevom.
35 Odvest ću vas u pustinju naroda i ondje ću se
suditi s vama licem u lice.
36 Kako sam se sudio s vašim očevima u pustinji
Egipta, tako ću se suditi s vama, govori Gospodin
Bog.
37 Pustit ću da prođete ispod štapa mojega i prisilit
ću vas pod jaram zavjeta.
38 Odvojit ću između vas one koji su se bunili protiv

mene i otpali. Izvest ću ih iz zemlje gdje su stano-
vali kao stranci, ali neće ući u zemlju Izraelovu, da
spoznate da sam ja Gospodin.
39 A vi, kućo Izraelova, ovako govori Gospodin
Bog, idite samo i služite svaki svojem idolu! Ipak
ćete potom zacijelo slušati mene, sveto Ime moje
nećete više oskvrnuti žrtvenim darovima i svojim
idolima,
40 Dapače, na svetoj gori mojoj, na visokoj gori
Izraelovoj, govori Gospodin Bog, ondje ćete mi
služiti, svekolika kuća Izraelova u zemlji. Ondje ću
vas milostivo primiti i ondje ću tražiti prinose vaše
i prvine darova vaših sa svim svetim darovima
vašim.
41 Uz ugodni miris žrtveni primit ću vas milostivo
kad vas izvedem iz naroda i skupim vas iz zemalja
u koje ste bili razasuti Tako ću se na vama pred
očima naroda pokazati kao svet.
42 Spoznat ćete da sam ja Gospodin kad vas
dovedem u zemlju Izraelovu, u zemlju koju sam
pod zakletvom obećao dati vašim očevima.
43 Ondje ćete se sjetiti svojih putova i svih svojih
djela kojima ste se onečistili. Vi ćete sebi samima
biti mrski zbog svih opačina što ste ih počinili.
44 Onda ćete spoznati da sam ja Gospodin kad
učinim tako s vama zbog svojega Imena, ne po
vašim zlim putovima i po vašim opakim djelima,
kućo Izraelova," govori Gospodin Bog.
45 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
46 "Sine čovječji, upravi svoje lice na jug, propov-
jedaj prema jugu! Prorokuj protiv šume koja je u
južnoj zemlji!
47 I kaži šumi u južnoj zemlji: 'Čuj riječ Gospodino-
vu: Ovako govori Gospodin Bog: Evo, ja ću zapaliti
u tebi oganj, on će proždrijeti u tebi svako drvo ze-
leno i svako drvo suho. Plamen razgorjeli neće se
ugasiti i sva će se lica od južne zemlje do sjevera
spržiti.
48 Svako će tijelo vidjeti da sam ga ja, Gospodin,
raspalio i neće se ugasiti.' "
49 Onda sam ja rekao: "Ah, Gospodine Bože, oni
će reći za mene: 'Ne govori li taj uvijek u prispodo-
bama?' "

21 I došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, upravi svoje lice prema Je-
ruzalemu! Propovjedaj svetištu njegovu! Prorokuj
protiv Izraelove zemlje!
3 Kaži zemlji Izraelovoj: Ovako govori Gospodin:
Evo, ja sam protiv tebe i izvući ću svoj mač iz korica
njegovih i iskorijenit ću iz tebe pravedne i bez-
božne.
4 Jer hoću iskorijeniti iz tebe pravedne i bezbožne,
zato će izići moj mač iz korica svojih protiv svakoga
tijela od juga do sjevera.
5 Svako će tijelo spoznati da sam ja, Gospodin,
izvukao svoj mač iz korica njegovih: on se neće
više vratiti u njih.
6 A ti, sine čovječji, uzdiši s bolom u srcu i u gorko-
sti uzdiši pred njihovim očima!
7 Ako te upitaju: 'Zašto uzdišeš?' kaži im: 'Zbog
jednog strahovita časa od kojega očajavaju sva
srca, klonu sve ruke, nestane svake srčanosti, os-
labe sva koljena. Evo, to dolazi i ispunjava se,'
govori Gospodin Bog.
8 Došla mi je riječ Gospodinova, ovako govoreći:
9 "Sine čovječji, prorokuj i kaži: 'Ovako govori Go-
spodin: Kaži: Mač, mač je naoštren i također
uglačan!
10 Naoštren je da zatire, osvjetlan je da sijeva kao
munja. On je rasjekao žezlo sinovima onih koji su
prezreli svaki prut i karanje.
11 Dao se uglačati da ga prihvati jedna ruka.
Naoštren je mač i uglačan da se stavi u ruku
ubojici.'
12 Viči i jauči, sine čovječji! Jer on dolazi na moj
narod, na svekolike glavare Izraelove. Pod mač su
oni pali s mojim narodom. Zato se udaraj po svo-
jem bedru!
13 Jer dolazi kušnja, ali što će se dogoditi kad više
ne bude žezla prezirateljice, govori Gospodin Bog.
14 A ti prorokuj, sine čovječji, i plješči rukama!
Neka udvostruči mač zatiranja. To je ubojni mač,
mač koji ubija velikane velikoga, koji ulazi u tajna
skrovišta.
15 Upravljam oštricu mača protiv svih vrata da se
srca rastapaju i da mnogi padnu. O maču, pripav-
ljen je da sijeva, naoštren je da kolje.
16 Mač je spreman! Udari nadesno, okreni nali-
jevo kamo je upravljena tvoja oštrica!
17 I ja ću pljeskati rukama i iskaliti svoju srdžbu. Ja,
Gospodin, izrekao sam to!"
18 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
19 "A ti, sine čovječji, nacrtaj sebi dva puta kamo
će doći mač babilonskoga kralja! Oba neka izlaze
iz jedne zemlje! Stavi kažiput na početku puta u
grad!
20 Napravi jedan put tako da može doći mač u
Rabu Amona i u Judu u utvrđeni Jeruzalem!
21 Jer babilonski kralj stoji na raskrižju, gdje
počinju dva puta, da upita vračanjem: on trese stri-
jele, pita kipove i gleda u jetra.
22 U njegovoj desnici je vračanje za Jeruzalem: da
namjesti ubojne sprave, podigne ratnu viku, dati
da zaori poziv u boj, namjesti ubojne sprave protiv
vrata, napravi opkope i sagradi opsadne kule.
23 A njima se činilo da je proročanstvo varavo; oni
su bili prisegli najsvetije zakletve, ali im on doziva
na pamet njihovu krivnju, da zapadnu u ropstvo.
24 Zato ovako govori Gospodin Bog: 'Jer ste doz-
vali u pamet svoju krivnju tako da su se otkrili vaši
prekršaji i grijesi se vaši pokazali u svim vašim dje-
lima, jer ste se spomenuli, zato ćete biti pohvatani
njegovom rukom.
25 A ti, nepošteni, bezbožni kneže Izraelov, komu
je došao dan u vrijeme kad se čini kraj grijehu.'
26 Ovako govori Gospodin Bog: 'Skinite povez
oko glave i skinite krunu! Ništa neće ostati isto. Uz-
visujte niske, a ponizujte visoke.
27 Uništit ću, uništit ću, uništit ću ga, i neće ga više
biti dok ne dođe onaj komu po pravu pripada, i
njemu ću ga dati.'
28 A ti, sine čovječji, prorokuj i kaži: 'Ovako govori
Gospodin Bog za Amonce i za njihovo
ismijavanje.' Kaži: 'Mač, mač je trgnut da kolje, ug-
lačan je da sijeva, da satire—
29 dok su ti viđali prijevaru i proricali laži—da te
stavi na vrat onečišćenima, bezbožnicima, kojima
je došao dan kad se čini kraj grijehu.
30 Vrati se u svoje gradove, na mjesto gdje si se
rodio! U zemlji podrijetla tvojega sudit ću ti.
31 Izlit ću na tebe svoju srdžbu, raspalit ću protiv
tebe oganj razjarenosti svoje, predat ću te u ruke
okrutnim ljudima, koji kuju propast tvoju.
32 Ognju ćeš biti hrana. Krv će ti teći na zemlju!
Nećeš se više spominjati. Jer ja, Gospodin,
izrekao sam to.' "

22 Nadalje došla mi je riječ Gospodinova, go-
voreći:
2 "Sine čovječji, hoćeš li izreći presudu, hoćeš li
izreći presudu gradu koji je pun krvnih djela? Kaži
mu sve njegove grozote.
3 I kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog: O grade, koji

si prolijevao krv u sredini svojoj, da se približi vrijeme tvoje, i koji si pravio sebi idole i s tim se onečistio!

4 Krvlju što si je prolio nanio si sebi krivnju, i idolima što si ih pravio, onečistio si sebe. Učinio si da se približili tvoji dani i došao si do godina svojih. Zato ću učiniti od tebe ruglo među narodima i ruglo po svim zemljama.

5 Koji su blizu tebe i koji su daleko od tebe rugat će ti se, tebi, čiji je glas prljav, koji si bogat pometnjom.

6 Evo, Izraelovi glavari stavljaju svaki svoju jakost na to da prolijevaju krv u tebi.

7 Oca i majku preziru u tebi. Došljaka pritišću usred tebe. Udovice i sirote zlostavljaju se u tebi.

8 Što je meni sveto, prezireš, i moje Subotnje dane oskvrnjuješ.

9 U tebi su ljudi koji kleveću da se prolijeva krv. Među tobom su oni koji na gorama jedu meso žrtveno i čine bezakonje usred tebe.

10 Golotinju oca otkrivaju u tebi, siluju u tebi žene u vrijeme njihovo.

11 Jedan čini zlo sa ženom drugoga, drugi obeščašćuje snahu svoju, treći siluje u tebi svoju vlastitu sestru, kćer svojega oca.

12 Mito primaju u tebi da prolijevaju krv. Uzimaš kamatu i lihvu, napravio si dobitak na drugima s ucjenom i zaboravio si mene, govori Gospodin Bog.

13 Ali evo, plješćem svojim rukama nad pljačkom što si ju počinio i nad krvnim djelima što su se dogodila usred tebe.

14 Hoće li se održati tvoje srce, hoće li tvoja ruka ostati jaka u dane kad dođem na tebe? Ja, Gospodin, izrekao sam to to i učinit ću to.

15 Razasut ću te među narode i odagnati u zemlje i iskorijenit ću nečistoću tvoju iz tebe.

16 U svojoj vlastitoj zemlji pred očima naroda bit ćeš obeščašćen da spoznaš da sam ja Gospodin.' "

17 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:

18 "Sine čovječji, kuća Izraelova svekolika postala mi je troska od mjedi, kositra, željeza i olova i srebrna troska.

19 Zato govori Gospodin Bog: 'Jer ste svi postali troska, zato ću vas skupiti usred Jeruzalema.

20 Kao što ljudi skupljaju srebro, mjed, željezo, olovo i kositar u talionici, te se pod njim raspali oganj da se to rastopi, tako ću ja vas skupiti u svojem gnjevu i u svojoj jarosti i staviti unutra i rastopiti vas.

21 Jest, skupit ću vas i raspaliti oganj jarosti svoje protiv vas da se rastopite u njemu.

22 Kao što se topi srebro u talionici, tako ćete se vi rastopiti u njemu da spoznate da sam ja Gospodin, izlio svoju jarost na vas.' "

23 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:

24 "Sine čovječji, kaži joj: 'Ti si zemlja koja se neće očistiti i neće pasti na nju kiša u dan gnjeva.'

25 I glavari su njezini u njoj kao lavovi, koji riču i grabe plijen. Oni žderu ljude, grabe imanje i dobro, umnožavaju udovice usred nje.

26 Svećenici njezini prestupaju moj zakon i oskvrnjuju što mi je sveto. Ne razlikuju sveto od prostote, ne uče razliku između nečistoga i čistoga. Zatvaraju oči pred mojim Subotnjim danima tako da sam oskvrnjen među njima.

27 Glavari su njezini usred nje kao vuci pohlepni za plijenom, koji prolijevaju krv, kvare duše da ugrabe dobit.

28 Proroci njezini mažu je vapnom, viđaju varku, gataju im laž i govore: 'Tako govori Gospodin Bog,' premda nije govorio Gospodin.

29 Narod u zemlji čini nasilje, otima, ugnjetava siromaha i ubogoga i tlači došljaka protiv svakog prava.

30 Tražio sam među njima jednoga koji bi zid ozidao i pred mene stao na proboj za tu zemlju da je ne uništim, ali nisam našao nikoga.

31 I tako moram izliti na njih svoju srdžbu i uništiti ih u ognju jarosti svoje. Njihov put platit ću im sada na vlastitom tijelu njihovu,' " govori Gospodin Bog.

23 I opet mi je došla riječ Gospodinova, govoreći:

2 "Sine čovječji, tako su bile dvije žene, kćeri iste majke.

3 One su činile zlo u Egiptu; u mladosti svojoj činile su blud. Ondje su dirali njihova njedra i stiskali njihove djevičanske dojke.

4 Ohola se zvala starija, Oholiba se zvala sestra njezina. One su postale moje i rodile su sinove i kćeri. Njihova imena znače Ohola: Samarija, Oholiba: Jeruzalem.

5 Ohola je činila zlo, premda je pripadala meni, i bila se zaljubila u ljubavnike svoje, Asirce, koji su joj se približili.

6 Odjeveni u grimiz, namjesnici i glavari, sve pristali mladići, konjanici ponositi na konju.

7 Njima se podala u svojem bludničenju, svim izabranim Asircima, i onečistila se svim idolima svih onih u koje se zaljubila.

8 Ali nije pustila svoje bludničenje s Egipćanina, jer su ovi bili s njom zlo činili u mladosti njezinoj, doticali se djevičanskih njedara njezinih i izlijevali na nju svoj blud.

9 Zato sam je dao u ruke njezinim ljubavnicima, u ruke Asircima, u koje se bila zaljubila.

10 Oni su ju osramotili, uzeli joj sinove i kćeri i nju samu mačem pogubili. Ona je postala ženama strašilo kad su tako na njoj sud izvršili.

11 Sestra njezina Oholiba vidjela je to i činila je još gore bludničenje negoli ona i bila je još gora u zloći svojoj od bludnice svoje sestre.

12 Ona je bila zaljubljena u Asirce, koji su joj se približili, namjesnici i glavari, odjeveni u grimiz, konjanici ponositi na konju, sve pristali mladići.

13 Vidio sam da se uprljala i ona; obje su pošle istim putom.

14 Ova je bludničila još gore. Ona je vidjela ljude naslikane na zidu, slike Kaldejaca naslikane crvenom bojom.

15 Oko bedara nosili su pojas. Glava im je bila pokrivena vijoritim čalmama. Svi su bili naoči kao glavari, prilika babilonskih sinova, rodom iz zemlje Kaldeje.

16 Onda se zaljubila u njih, kad ih je vidjela, i poslala je poslanike k njima u Kaldejsku.

17 I sinovi babilonski dolazili su k njoj na blud i uprljali je nečistoćom svojom; tako se ona onečistila s njima i odstranila se od njih.

18 Ali se otkrila nečistoća njezina, sramota je njezina izbila na javu. Onda je ona meni dodijala kao što mi je bila dodijala sestra njezina.

19 A ona je sve gore bludničila spominjući se dana mladosti svoje, kad je činila blud u Egiptu.

20 Žudjela je za bestidnicima čija je muška snaga bila kao u magaraca i izljev kao u ždrijebaca.

21 Jest, ti si ginula za nečistoćom mladosti svoje kad su Egipćani tiskali tvoja njedra zbog tvojih djevojačkih dojki."

22 Zato, Oholibo, ovako govori Gospodin Bog: 'Evo, ja ću nadražiti ljubavnike tvoje na tebe, kojih si se zasitila. Dovest ću ih na tebe sa svih strana.

23 Sinove babilonske i sve Kaldejce, Pekođane,

Šoance i Koance, sve asirske sinove s njima,
pristale mladiće, namjesnike i glavare svekolike,
ratnike i odličnike, sve ponosite na konju.
24 Doći će s mnoštvom konja i kola i s četama na-
roda. Štit, štitić i kacigu oni će unaokolo upraviti
protiv tebe. Ja ću im izvršiti presudu, i oni će ti suditi
po zakonima svojim.
25 Jest, učinit ću da osjetiš ljubomoru moju; oni će
u jarosti postupati s tobom. Nos će ti i uši odsjeći, a
što još ostane od tebe, past će od mača. Tvoje si-
nove i kćeri odvest će sobom, i što ostane od tebe,
proždrijet će oganj.
26 Svući će s tebe tvoje haljine i uzet će krasne
nakite tvoje.
27 Tako ću učiniti kraj tvojem bludu i tvojoj nečis-
toći što si ih naučila u Egiptu, da više ne podižeš
svojih očiju k njima i da dalje ne misliš na Egipat.'
28 Jer ovako govori Gospodin Bog: 'Evo, ja ću te
dati u ruke onima koje mrziš, u ruke onima koji su ti
omrznuli.
29 Oni će u mržnji raditi protiv tebe i uzet će ti sve
što si stekla sebi, i ostavit će te golu i nagu. Otkrit će
se bludna golotinja tvoja, nečistoća tvoja i ruglo
tvoje.
30 To će ti se učiniti jer si u bludu svojem trčala za
narodima i onečistila se s idolima njihovim.
31 Išla si putom svoje sestre; zato ti dajem čašu
njezinu u ruku.'
32 Ovako govori Gospodin Bog: 'Čašu svoje ses-
tre pit ćeš, duboku, široku—stramota i ruglo bit će
ona—čaša drži vrlo mnogo.
33 Napunit ćeš se pijanstva i brige. Čaša užasa i
groze jest čaša tvoje sestre Samarije.
34 Ti ćeš je piti i posrkati i krhotinu ćeš njezinu iz-
gristi i njedra ćeš svoja s tim potrgati, jer ja sam to
rekao, govori Gospodin Bog.
35 Zato ovako govori Gospodin Bog: Jer si me
zaboravila i bacila me za leđa svoja, zato sad ti i
nosi svoj grijeh i svoj blud!' "
36 Gospodin mi je rekao: "Sine čovječji, nećeš li
izreći presudu Oholi i Oholibi i pokazati im njihove
grozote?
37 Jer su činile preljub i krvlju onečistile svoje ruke,
da su činile preljub s svojim idolima i svoju djecu,
koju su mi rodile, vodile kroz oganj da ih oni
prožderu.
38 I ovo su mi još činile: u onaj su dan onečistile
svetište moje i oskvrnule moje Subotnje dane.
39 Kada su svoju djecu bile zaklale idolima, došle
su još istoga dana u svetište moje i oskvrnule ga.
Eto, tako su činile u mojoj kući!
40 Jest, dapače su još poslale po ljude koji su došli
izdaleka. Poslanik je bio poslan k njima. Eto, kada
su došli, ti si se zbog njih kupala, mazala si svoje
oči i stavljala na se nakit svoj.
41 Sjedala si na krasnu počivaljku. Pred njom je
bio stol postavljen. Na njega si stavljala kād moj i
ulje moje.
42 Glasna vika se čula zbog mnoštva ljudi koji su
bili pridošli iz pustinje. Oni su im stavljali narukvice
na ruke i stavljali im krasan vijenac na glavu.
43 Onda sam rekao: Neće li činiti na taj način
preljub?
44 Kao što čini bludnica, čine sad nečistoću. Idu k
njoj, kao što se ide k bludnici. Tako idu k Oholi i k
Oholibi, ženama nevaljalim.
45 Ali će im pravedni ljudi izreći presudu po pravu
za preljubnice i krvnice, jer su preljubnice, i krv je
na rukama njihovim."
46 Jer ovako govori Gospodin Bog: "Neka se po-
zove protiv njih narodna zajednica i neka se
predaju da se zlostave i oplijene!
47 Neka ih narodna zajednica kamenuje i sasiječe
mačevima svojim! Njihove sinove i kćeri neka po-
biju i njihove kuće neka spale ognjem!
48 Tako ću kraj učiniti nečistoći u zemlji, da se
opomenu sve žene i da ne čine istu nečistoću kao
vi.
49 Učinit će se da okajate nečistoću svoju i da s
svojim idolima platite grijehe, da spoznate da sam
ja Gospodin Bog."

24 I došla mi je opet riječ Gospodinova u deve-
toj godini, u desetom mjesecu, desetoga
dana toga mjeseca, ovako govoreći:
2 "Sine čovječji, točno zapiši ime ovoga dana! Up-
ravo ovoga dana navaljuje babilonski kralj na Jeru-
zalem.
3 Kaži tomu nepokornom rodu ovu prispodobu:
'Ovako govori Gospodin Bog: Stavi lonac i pristavi
ga, onda nalij u njega vode!
4 Stavi u njega komade mesa, sve dobre komade,
stegno i pleće! Napuni ga najboljim kostima!
5 Uzmi najbolje iz stada i naloži cjepanice ispod
njega! Iskuhaj dobre komade mesa, neka se i kosti
raskuhaju u njemu!
6 Zato ovako govori Gospodin Bog: Teško gradu
krvničkom, kotlu na kojemu stoji hrđa i s kojega ne
silazi hrđa! Povadi iz njega komad po komad, a da
se ne baca ždrijeb na to!
7 Jer je njegova krv usred njega. Na golu kamenu
on to čini. Ne prolijeva je na zemlju, da se pokrije
prahom.
8 Da se raspali gnjev, te se osvetim, puštam da se
prolijeva njegova krv na gol kamen, da se ne
pokrije.
9 Zato ovako govori Gospodin Bog: Teško gradu
krvničkom! I ja ću naložiti velik oganj.
10 Nanesi drva mnogo, zapali oganj, neka se
raskuha meso, stavi začin i kosti spali!
11 Onda ga stavi prazna na žeravicu da se ugrije,
i mjed se njegova usije, i nečistoća se njegova ras-
topi i nestane rđe njegove!
12 Mnogo muke zadaje kotao, ali velika hrđa ne
silazi s njega; i u ognju ostaje hrđa njegova.
13 Jer sam te htio očistiti od gnusne nečistoće
tvoje, ali se ti nisi očistio od nečistoće svoje, to se i
nadalje nećeš očistiti, da na tebi ne izvršim svoju
srdžbu.
14 Ja, Gospodin, izrekao sam to. Doći će to i izvršit
ću i neću prepustiti, neću štedjeti i neću se poka-
jati. Po tvojim putovima i po tvojim djelima sudit će
ti se, govori Gospodin Bog.' "
15 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
16 "Sine čovječji, evo, ja ću ti jednom nenadanom
smrti uzeti radost tvojih očiju, ali ti onda nećeš tu-
govati ni plakati. Ne smiju ti doći suze.
17 Uzdiši tiho, ali ne priređuj nikakva tugovanja.
Poveži sebi povez oko glave, svoju obuću obuj na
noge, ne pokrivaj svoje brade i ne jedi kruha ža-
losti!"
18 Ujutro sam još govorio narodu, a uvečer je žena
moja umrla i drugoga jutra učinio sam kako mi je
bilo zapovjeđeno.
19 Onda su me upitali ljudi: "Nećeš li nam objasniti
što to nama znači da radiš tako?"
20 Odgovorio sam im: "Riječ Gospodinova mi je
došla, ovako govoreći:
21 'Kaži kući Izraelovoj: Ovako govori Gospodin
Bog: Evo, ja ću oskvrnuti svoje svetište, ponos vaš
najveći, milinu očiju vaših, čežnju srca vašega.
Sinovi će vaši i vaše kćeri što ste ih ostavili pasti od
mača.
22 Onda ćete vi činiti kako sam ja činio: nećete

brade pokriti i nećete jesti kruha žalosti.
23 Povez će vam biti na glavi, vaša obuća na no-
gama. Nećete tugovati ni plakati, ali ćete ginuti u
grijesima svojim i uzdisati jedan drugomu.
24 Tako će vam Ezekiel biti znak čudesni. Sve što
je učinio on, činit ćete i vi kad to dođe, i spoznat
ćete da sam ja Gospodin Bog.
25 A ti, sine čovječji, čuj: U onaj dan, kad im uzmem
njihov bedem, njihovu ponosnu radost, milinu nji-
hovih očiju i čežnju njihova srca, njihove sinove i
kćeri,
26 u onaj dan doći će k tebi bjegunac da ti to javi.
27 U onaj će se dan otvoriti tvoja usta čim stigne
bjegunac. Govorit ćeš i nećeš više šutjeti i bit ćeš
im znak čudesni. Onda će oni spoznati da sam ja
Gospodin.' "

25 I došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, upravi svoje lice prema
Amoncima i prorokuj protiv njih!
3 Kaži Amoncima: 'Čujte riječ Gospodina Boga!
Ovako govori Gospodin Bog: Jer si 'Ha, ha!' klicao
nad svetištem mojim, kad je bilo oskvrnjeno, i nad
zemljom Izraelovom, kad je bila opustošena, i nad
kućom Judinom, kad je išla u progonstvo;
4 evo, zato ću te ja dati u posjed sinovima Istoka,
oni će u tebi razapeti svoje šatore i podignut će u
tebi stanove svoje. Oni će jesti plodove tvoje i piti
mlijeko tvoje.
5 Ja ću od Rabe načiniti pašnjak za deve i od zem-
lje Amona tor za ovce. Tako ćete spoznati da sam
ja Gospodin.
6 Jer ovako govori Gospodin Bog: Jer si pljeskao
rukama i lupao nogama i veselio se pun zloradosti
nad zemljom Izraelovom,
7 evo, zato ću ja dignuti svoju ruku na tebe i dat ću
te narodima da te oplijene. Iskorijenit ću te između
naroda i zatrt ću te između zemalja i uništit ću te.
Onda ćeš spoznati da sam ja Gospodin.'
8 Ovako govori Gospodin Bog: 'Jer Moab i Seir
govore: Eto, kući je Judinoj kao svim narodima,
9 evo, zato ću ja otvoriti stranu Moabovu tako da se
izgube njegovi gradovi, njegovi gradovi sve do
posljednjega, ures zemlje, Bet-Ješimot, Baal-
Meon, Kirjatajim.
10 Sinovima Istoka uz Amonce dat ću ga u posjed
da njemu i Amoncima ne bude više spomena
među narodima.
11 Na Moabu izvršit ću presudu i spoznat će oni da
sam ja Gospodin.'
12 Ovako govori Gospodin Bog: 'Jer je Edom radio
iz osvete na kući Judinoj i teško je sagriješio svo-
jom osvetom,'
13 zato ovako govori Gospodin Bog: 'Dignut ću
svoju ruku na Edom, stoku i čovjeka iskorijenit ću iz
njega i učinit ću ga pustinjom. Od Temana do
Dedana past će oni od mača.
14 Predat ću osvetu svoju na Edomu ruci svojega
naroda Izraela. Ovaj će učiniti s Edomom po gn-
jevu mojem i po jarosti mojoj. Oni će upoznati os-
vetu moju,' govori Gospodin Bog.'
15 Ovako govori Gospodin Bog: 'Jer su Filistejci
radili iz osvete i ljuto se osvetili puni zloradosti u
srcu i iz preostaloga neprijateljstva pomišljali na
uništenje,'
16 zato ovako govori Gospodin Bog: 'Evo, dignut
ću svoju ruku na Filistejce i uništit ću Krećane i
potrt ću ostatak na obali morskoj.
17 Učinit ću na njima ljutu osvetu kaznom u ljubo-
mori gnjevnoj. Onda će spoznati da sam ja Gospo-
din, kad izvršim osvetu svoju na njima.' "

26 Dogodilo se u jedanaestoj godini, u jedana-
estom mjesecu, prvoga dana toga mjeseca
došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, jer Tir kliče nad Jeruzalemom:
'Ha! Vrata su narodima razbijena! Meni su se otvo-
rila. Ja ću se napuniti. Jer su ona opustjela.'
3 Zato ovako govori Gospodin Bog: 'Evo, Tire, ja
koračam protiv tebe, vodim protiv tebe mnoge nar-
ode, kao što more dovalja valove svoje.
4 Oni će razoriti zidove Tira. Kule će njegove
srušiti. Ja ću s njega ostrugati zemlju i učinit ću od
njega goli kamen.
5 Suho mjesto za mreže bit će usred mora, jer ja
sam to rekao, govori Gospodin Bog. Narodima
postat će plijen.
6 Njegovi gradovi što su na kopnu, bit će uništeni
mačem i spoznat će da sam ja Gospodin.
7 Jer ovako govori Gospodin Bog: 'Evo, ja ću
dovesti sa sjevera Nebukadnezara, babilonskog
kralja, kralja nad kraljevima, s konjima i s kolima i s
konjanicima i s velikim mnoštvom naroda.
8 Gradove tvoje na kopnu uništit će on mačem.
Kule opsadne podignut će protiv tebe, iskopat će
opkope protiv tebe i postavit će štitove protiv tebe.
9 Namjestit će zidodere protiv zidova tvojih i srušit
će tvoje kule svojim željeznim rukama
10 Od mnoštva konja njegovih pokrit će te prah.
Od štropota konjanika, kotača i kola zatrest će se
zidovi tvoji kad uđe na tvoja vrata, kao što se ulazi
u grad osvojen.
11 Kopitima konja svojih pogazit će sve ulice tvoje,
poubijat će tvoj narod mačem i ponositi idolski stu-
povi tvoji popadat će na zemlju
12 Poplijenit će bogatstvo tvoje, uzet će sobom
kao plijen trgovačka dobra tvoja, porušit će zidove
tvoje i sjajne će tvoje dvore razoriti. Građevno
tvoje kamenje, drvo tvoje i ruševine tvoje pobacat
će u vodu.
13 Onda ću ja učiniti kraj glasu pjesama tvojih i
zvuk harfa tvojih neće se više čuti.
14 Učinit ću od tebe goli kamen, bit ćeš suho
mjesto za ribarske mreže. Nikada se više nećeš
sazidati, jer ja sam to rekao,' govori Gospodin Bog.
15 Ovako govori Gospodin Bog o Tiru: 'Zar ne, od
štropota pada tvojega, od jecanja ranjenika, od
ubijanja mačem tresu se u tebi otoci.
16 S prijestolja svojih silaze svi glavari mora, ski-
daju sa sebe plašteve svoje, svlače sa sebe
vezene svoje haljine. U tugu se odijevaju, sjede na
zemlji, dršću neprestano i zgražaju se zbog tebe.
17 Začinju tužaljku nad tobom i govore o tebi: Kako
si propao, s mora nestao, slavni grade, koji si bio
moćan na moru sa svojim stanovnicima, koji si
strah zadavao svima primorcima svojim!
18 Sada dršću otoci na dan pada tvojega. Smeteni
su otoci po moru zbog svršetka tvojega.'
19 Jer ovako govori Gospodin Bog: 'Učinit ću te
pustim gradom, kao što su gradovi u kojima se više
ne prebiva, kad pustim na tebe valove, da te
pokriju velike vode.
20 Svalit ću te k onima koji su već sišli u jamu, k
narodu prošlosti U zemlji svijeta mrtvih pripravit ću
ti mjesto slično vječnim ruševinama, kod onih koji
su sišli u jamu. Tako više nećeš biti nastanjen,
nećeš postojati u zemlji živih.
21 Predat ću te propasti strahovitoj. Nećeš više
biti; tražit će te i neće te više naći zauvijek' ,govori
Gospodin Bog.

27 Došla mi je opet riječ Gospodinova, govo-
reći:
2 "Sine čovječji, zapjevaj tužaljku nad Tirom!

3 Kaži Tiru, koji stoji na ulazima k moru i trguje s narodima na mnogim obalama: Ovako govori Gospodin Bog: Tire, ti si mislio: 'Ja sam savršene ljepote!'
4 Usred mora područje je tvoje. Savršenu ljepotu dali su ti graditelji tvoji.
5 Od čempresa senirskih sagradile se sve oplate tvoje. S Lebanona uzimali se cedri da ti se podigne jedrenjak.
6 Od hrastova bašanskih napravili su vesla tvoja. Palubu tvoju napravili su od jelovine s obale kitimske, obložili bjelokošću.
7 Šareno vezen lan egipatski bio je jedro tvoje, bio ti je zastava. Crveni i modri grimiz s obala eliških bio ti je pokrov.
8 Stanovnici Sidona i Arvada služili su ti kao veslači. Mudraci tvoji, Tire, bili su u tebi: oni su ti bili kormilari.
9 Starješine Gebala s mudracima svojim boravili su u tebi i popravljali su pukotine tvoje. Sve lađe morske i mornari njihovi boravili su u tebi da kupe robu od tebe.
10 Ljudi iz Perzije, Luda i Puta služili su tebi, u vojsci tvojoj kao ratnici; štit i kacigu vješali su u tebi; oni ti sjaj davali.
11 Sinovi Arvada s tvojom vojskom stajali su unakolo na zidovima tvojim, u kulama tvojim stajali su Gamadejci. Na zidovima tvojim unaokolo vješali su štitove svoje. Oni su usavršavali ljepotu tvoju.
12 Taršiš je zaključivao s tobom poslove zbog mnogoga bogatstva tvojega. Srebro, željezo, kositar i olovo davali su za robu tvoju.
13 Javan, Tubal i Mešek trgovali su s tobom. Robove i mjedene posude dobavljali su ti kao robu.
14 Iz kuće Togarmine donosili su na sajam tvoje konje, jahaće konje i mazge.
15 Sinovi Dedanovi trgovali su s tobom. Mnoge primorske zemlje općile su s tobom. Dobavljale su ti bjelokost i drvo ebanovo kao isplatu.
16 Sirijci su trgovali s tobom zbog mnoštva rukotvorina tvojih. Oni su donosili na sajam tvoj biser, grimiz, šarene vezove, lan, korale i jaspis.
17 Juda i Izraelova zemlja trgovali su s tobom. Donosili sa na sajam tvoj pšenicu iz Minita, fino pecivo, med, ulje i balzam.
18 Damask je trgovao s tobom zbog mnoštva proizvoda tvojih, zbog mnoštva svakojakih dobara za vino iz Helbona i vunu iz Sahara.
19 Donosili su na sajam tvoj Dan i Javan iz Uzala umjetno skovano željezo, kositar i mirodije.
20 Dedan je trgovao s tobom vunenim prostirkama za jahanje.
21 Arabija i svi glavari Kedra zaključivali su poslove s tobom. Trgovali su s tobom janjcima, ovnovima jarcima.
22 Trgovci od Šebe i Rame trgovali su s tobom. Najbolju vrstu balzama, svakojako drago kamenje i zlato donosili su na sajam tvoj.
23 Haran, Kane i Eden trgovali su s tobom. Trgovci iz Šebe, Asirije i cijele Medije trgovali su s tobom.
24 Ovi su trgovali s tobom sjajnim haljinama i plaštevima od modroga grimiza i šarenim vezivom, šareno otkanim sagovima, spletenim i uvijenim užadima.
25 Lađe taršiške otpremale su robu tvoju. Pun, krcat i teško natovaren bio si usred mora.
26 Na pučinu su te odvezli veslači tvoji, ali te je vjetar istočnjak razbio usred mora.
27 Bogatstvo tvoje, dobra tvoja i roba tvoja, mornari tvoji i kormilari tvoji, popravljači tvoji i trgovci tvoji, svi vojnici tvoji što se nalaze u tebi, i sav mnogi tvoj narod u tebi—past će u dubinu mora na dan pada tvojega.
28 Od glasne vike tvojih kormilara trest će se plohe morske.
29 Iz lađa svojih izići će svi veslači, mornari, svi koji plove morem ići će na kopno.
30 Jaukat će za tobom iza glasa, gorko će tugovati, posut će prahom svoju glavu, valjat će se u pepelu.
31 Za tobom će se načiniti ćelavi i odjenut će se u haljine žalosti. Plaču za tobom srcem zabrinutim, tuguju gorko.
32 U žalosti njihovoj za tobom pjevat će ti tužaljku pjevaju: 'Koji grad je kao Tir, tako tiho kao u grobu usred mora?
33 Kad je izlazila roba tvoja iz mora, sitio si mnoge narode. Svojim dobrima i mnoštvom svoje robe obogaćivao si kraljeve zemaljske.
34 A kad budeš razbijen valovima morskim, u dubinama vode, roba tvoja sa svim tvojim narodom past će usred tebe.
35 Svi stanovnici primorja bit će zapanjeni nad tobom. Njihove kraljeve trest će užas, njihova lica bit će potištena.
36 Trgovci među narodima zviždat će na tebe. Postat ćeš odurnost i nikada te više postojati neće!' "

28 Došla mi je opet riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, kaži vladaru tirskomu: 'Ovako govori Gospodin Bog: Jer si ohol i govoriš: Ja sam bog, sjedim na prijestolju bogova usred mora,' zato ti kažem: ti si samo čovjek a ne bog pa se ipak, držiš kao bog!
3 Eto, mudriji si od Daniela. Nema tajne koja bi tebi bila skrivena.
4 Mudrošću svojom i razborom svojim stekao si bogatstvo sebi i nakupio zlata i srebra u riznice svoje.
5 Velikom mudrošću svojom u trgovini svojoj umnožio si bogatstvo svoje i ohol si postao zbog bogatstva svojega.
6 Zato ovako govori Gospodin Bog: 'Jer se praviš bogom,
7 evo, zato ću dovesti na tebe strance, najljuće između naroda. Oni će trgnuti mačeve svoje na ljepotu tvoju mudrošću stečenu i uprljat će sjaj tvoj.
8 Svalit će te u jamu i umrijet ćeš okrutnom smrću pobijenih usred mora.
9 Hoćeš li i onda još reći pred krvnicima svojim 'Ja sam bog!' kad si ipak samo čovjek a ne bog u ruci onoga koji te ubija?
10 Umrijet ćeš smrću neobrezanih od ruke došljaka, jer ja sam to rekao," govori Gospodin Bog.
11 Nadalje došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
12 "Sine čovječji, zapjevaj tužaljku nad kraljem tirskim i kaži mu: 'Ovako govori Gospodin Bog: Ti si pečat savršenosti, pun mudrosti i savršene ljepote.
13 Boravio si u Edenu, vrtu Božjem. Sve drago kamenje bilo je tvoja odjeća: sard, topaz i dijamant, beril, oniks i jaspis, safir, rubin i smaragd sa zlatom. Okov tvoj i ures tvoj bili su od zlata. Npravljeni su bili onaj dan kad si se rodio.
14 Ti si bio pomazan stražar kerubin; za to sam te bio postavio. Ti si bio na svetoj gori Božjoj, hodio si posred kamenja ognjenoga.
15 Savršen si bio na svojim putovima od dana kad si se rodio, dok se nije pronašla na tebi opačina.
16 Nutrina je tvoja od mnoge trgovine tvoje bila

puna opačine i sagriješio si. Onda sam te zbacio s
gore Božje. Stražar kerubin protjerao te je iz sred-
ine kamenja ognjenoga.
17 Ohol si bio postao zbog ljepote svoje. Ostavio si
mudrost svoju zbog sjaja svojega. Bacio sam te
dolje na zemlju i predao sam te kraljevima da na
tebi pasu svoje oči.
18 Brojem svojih grijeha, nepravdom u trgovini
svojoj bio si onečistio svetišta svoja. Zato sam iz-
veo oganj iz sredine tvoje, koji te je prožderao. U
pepeo položio sam te na zemlji pred očima svih
koji su te vidjeli.
19 Svi, koji su te poznavali među narodima,
ustrašeni su nad tobom. Strašno si skončao i
iščeznuo si zauvijek.' "
20 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
21 "Sine čovječji, upravi svoje lice prema Sidonu i
prorokuj protiv njega,
22 i kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog: Evo, ja ću
izići protiv tebe, o Sidone, i proslavit ću se usred
tebe. Spoznat će oni da sam ja Gospodin kad iz-
vršim presudu na njemu i kad se pokažem svet na
njemu.
23 Poslat ću kugu protiv njega i krvoproliće na ulice
njegove. Pobijeni će padati usred njega od mača
koji bjesni protiv njega unaokolo. Onda će se
spoznati da sam ja Gospodin.
24 Kući Izraelovoj neće više biti trn koji muči, ni
žalac više koji boli kod svih unaokolo koji ih preziru.
Spoznat će da sam ja Gospodin.'
25 Ovako govori Gospodin Bog: 'Kada skupim
kuću Izraelovu iz naroda među koje je razasuta,
onda ću se na njima pokazati kao svet pred očima
naroda, i oni će stanovati u svojoj zemlji, koju sam
dao svojem sluzi Jakovu.
26 Mirno će stanovati u njoj, gradit će kuće i sadit
će vinograde. Mirno će stanovati u njoj kad izvršim
presudu na svima koji su ih prezirali unaokolo.
Onda će se spoznati da sam ja Gospodin, njihov
Bog.' "

29 U desetoj godini, u desetom mjesecu, dva-
naestoga dana toga mjeseca došla mi je ri-
ječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, upravi svoje lice prema faraonu,
kralju egipatskom, i prorokuj protiv njega i protiv
svega Egipta!"
3 Kaži ovo: 'Ovako govori Gospodin Bog: Evo, ja
ću izići protiv tebe, faraone, kralju egipatski, ti
krokodile veliki! Ti ležiš među Riječnim rukavcima
svojim i govoriš: Rijeka je moja vlastita; ja sam ju
sam načinio.
4 Ja ću staviti kuke u čeljusti tvoje i učinit ću da se
ribe riječnih rukavaca tvojih nahvataju na ljuske
tvoje, i izvući ću te ih riječnih rukavaca tvojih za-
jedno sa svim ribama riječnih rukavaca tvojih što
su se nahvatale na ljuskama tvojim.
5 Onda ću te baciti u pustinju sa svim ribama
riječnih rukavaca tvojih. Na kopnu ćeš podleći,
nećeš se dignuti ni pokopan biti, životinjama div-
ljim i pticama nebeskim dat ću te da te pojedu.
6 Onda će svi stanovnici egipatski spoznati da
sam ja Gospodin. Oni su samo štap trskov kući
Izraelovoj.
7 Kad te oni uzmu u ruku, ti se uzdigneš i rasiječeš
im ramena, i kad se oni naslone na tebe, ti se lomiš
i potreseš im čitavo tijelo.
8 Zato ovako govori Gospodin Bog: 'Evo, ja ću
pustiti na tebe mač i uništit ću u tebi čovjeka i stoku.
9 Egipat će postati pustinja i pustoš i tako će
spoznati da sam ja Gospodin, jer si rekao: 'Moja je
Rijeka, ja sam ju načinio.'
10 Evo, zato ću izići protiv tebe i protiv riječnih
rukavaca tvojih. Pretvorit ću Egipat u pustoš i Pu-
stinju Migdol do Siene, do međe Etiopije.
11 Neće prelaziti preko njega noga ni čovjeka ni
živinčeta, ostat će nenaseljen četrdeset godina.
12 Učinit ću od Egipta najveću od svih pustinja, i
njegovi gradovi bit će najpustiji od svih gradova
četrdeset godina. Razasut ću Egipćane među na-
rode i razagnat ću ih po zemljama."
13 Jer ovako govori Gospodin Bog: "Kad prođe
četrdeset godina, skupit ću Egipćane iz naroda,
među koje su bili razasuti.
14 Ja ću okrenuti sudbinu Egipta i dovest ću ih opet
u zemlju Patros, odakle potječu. Ondje će biti malo
kraljevstvo.
15 Manje će biti od drugih kraljevstava i neće se
više uzdignuti nad narode. Njihov ću broj učiniti
tako neznatnim, da više ne vladaju narodima.
16 Za kuću Izraelovu neće više biti vrijedni
pouzdanja, nego će im samo još donositi na pamet
krivnju njezinu, da je trčala za njima. Spoznat će,
da sam ja Gospodin Bog."
17 Dogodilo se u dvadeset sedmoj godini, u prvom
mjesecu, prvoga dana toga mjeseca došla mi je
riječ Gospodinova, ovako govoreći:
18 "Sine čovječji! Nebukadnezar, babilonski kralj,
zadao je vojsci svojoj tešku službu protiv Tira.
Svaka je glava ćelava, svako je rame krvavo
nažuljano, ali plaće nije bilo ni njemu ni njegovoj
vojsci od Tira za rad koji je učinio za njega.
19 Zato ovako govori Gospodin Bog: 'Evo, ja ću
dati babilonskom kralju Nebukadnezaru Egipat.
On će odvući bogata dobra njegova. On ga smije
razgrabiti i opljeniti. To će biti plaća njegovoj vo-
jsci.
20 Kao plaću za rad koju je učinila, dat ću joj Egi-
pat. Za me je radila, govori Gospodin Bog.
21 Na ovaj ću dan dati kući Izraelovoj novu snagu
i tebi ću otvoriti usta među njima. Onda će oni
spoznati da sam ja Gospodin.' "

30 Došla mi je opet riječ Gospodinova, govo-
reći:
2 "Sine čovječji, prorokuj i kaži: 'Ovako govori Go-
spodin Bog: Jaučite, teško danu!'
3 Jer je blizu dan, blizu je dan Gospodinov, mračni
dan; bit će vrijeme kazne narodima.
4 Mač će doći u Egipat; u Kušu će vladati tjeskoba
vrlo bolna kad stanu padati pobijeni Egipćani, kad
se budu odvlačila velika dobra njihova i rasko-
pavali temelji njihovi.
5 Kuš, (Etiopija) Put, (Libija) Lud, (Lidija) svi Arabi,
Kub i drugi saveznici popadat će s njima od mača."
6 Ovako govori Gospodin: "Popadat će potpornji
Egipta i srušit će se ponosna moć njegova. Od
Migdola do Siene popadat će od mača njegovi
ljudi, govori Gospodin Bog.
7 Zemlja će njegova biti najpustija od svih zemalja
i njegovi gradovi najpustiji od svih gradova.
8 Oni će spoznati da sam ja Gospodin kad stavim
oganj na Egipat i svi se pomoćnici njegovi satru.
9 U onaj će dan ići preda mnom glasnici na lađama
da trgnu Etiopljane iz njihove bezbrižnosti.
Tjeskoba vrlo bolna doći će na njih kao na nesretni
dan Egipta, jer evo, on je došao."
10 Ovako govori Gospodin Bog: "Učinit ću kraj
ljudstvu u Egiptu rukom Nebukadnezara, babilon-
skoga kralja.
11 On i njegov narod, najokrutniji među narodima,
doći će i zemlju će poharati. Trgnut će svoj mač na
Egipat i napunit će zemlju pobijenima.
12 Isušit ću Rijeku i predat ću zemlju u ruke zliko-

vcima. Opustit ću zemlju i sve što je u njoj rukom
stranaca. Ja, Gospodin, to sam rekao.”
13 Ovako govori Gospodin Bog: “Uništit ću idole i
potrt ću kipove u Nofu. Neće više biti vladara iz
Egipta; pustit ću strah u Egipat.
14 Opustošit ću Patros, stavit ću oganj na Soan i
izvršit ću presudu na Nou.
15 Izlit ću svoju srdžbu na Sin, bedem Egipta, i
iskorijenit ću ljudstvo u Nou.
16 Stavit ću oganj na Egipat. Sin će se previjati od
tjeskobe. No će biti provaljen i Nof će biti danomice
u tjeskobi.
17 Mladi ratnici iz Avena i Pit-Beseta popadat će
od mača, i sve će ostalo otići u ropstvo.
18 U Tafnisu će dan pomrčati kad ondje polomim
žezla Egipta, i kad se u njemu učini kraj ponosnom
sjaju njegovu. Oblak će ga pokriti. Gradovi će nje-
govi otići u ropstvo.
19 Tako ću izvršiti presudu na Egiptu, i oni će spo-
znati da sam ja Gospodin.”
20 Dogodilo se u jedanaestoj godini, u prvom mje-
secu, sedmoga dana toga mjeseca došla mi je ri-
ječ Gospodinova, ovako govoreći:
21 “Sine čovječji, ja sam slomio mišicu faraonu,
kralju egipatskom. Eto, ona se više ne povija, ne
uzima se lijek i ne stavlja se zavoj na nju da bi opet
postala jaka i mogla držati mač.
22 Zato ovako govori Gospodin Bog: ‘Evo, ja ću
izići protiv faraona, egipatskog kralja, i razmrskati
mu obje mišice, zdravu i slomljenu, i izbit ću mu
mač iz ruke.
23 Razasut ću Egipćane među narode i razagnati
ih po zemljana.
24 Okrijepit ću mišice babilonskom kralju i dat ću
mu svoj mač u ruku. A slomit ću mišicu faraonu da
jeca pred njim kao čovjek teško ranjen.
25 Mišice babilonskom kralju okrijepit ću, a fara-
onu će mišice klonuti. Saznat će da sam ja Gospo-
din kad dadem svoj mač u ruke babilonskom kralju
da njim zamahne na Egipat.
26 Razasut ću Egipćane među narode i razagnati
ih po zemljama. Spoznat će da sam ja Gospodin.’
”

31 Dogodilo se u jedanaestoj godini, u trećem
mjesecu, prvoga dana toga mjeseca došla
mi je riječ Gospodinova, govoreći:
2 “Sine čovječji, kaži faraonu, kralju egipatskom, i
njegovu mnoštvu: ‘Komu si sličan u veličini svojoj?
3 Eto, Asiriji je bio kao cedar na Lebanonu, lijepih
grana, sjenovita lišća, visoka rasta. Vrh mu je dop-
irao do u oblake.
4 Voda ga je učinila velikim, bezdan ga je uzvisio.
Rijeke su njegove tekle oko njegova stabla i
puštala je potoke svoje k svim stablima poljskim.
5 Zato je rast njegov nadvisio sva stabla poljska.
Umnožili su se ogranci njegovi, produžile se nje-
gove grane zbog obilne vode, rastao je u širinu.
6 Na granama su njegovim svijale gnijezda svako-
jake nebeske ptice. Pod ograncima su njegovim
svakojake poljske životinje legle mlade svoje.
7 Bio je lijep svojom veličinom s dugim svojim
granjem, jer je njegov korijen imao obilno vode.
8 Cedri u vrtu Božjem nisu ga mogli zakloniti.
Čempresi sa svojim granama nisu mu se mogli s
njim usporediti. Makljeni nisu imali takve grane
kao on. U vrtu Božjem nije bilo nijedno drvo po lje-
poti takvo.
9 Učinio sam ga lijepim mnoštvom grana njegovih.
Zavidjela su mu sva stabla edenska u vrtu
Božjem.’
10 Zato ovako govori Gospodin Bog: ‘Jer je bio vi-
soka rasta i pružio vrh svoj do u oblake i ohol po-
stao zbog svoje veličine,
11 zato sam ga dao u ruke najmoćnijemu među
narodima i on će učiniti s njim kako treba. Ja sam
ga odbacio zbog njegove zloće.
12 Onda su ga posjekli stranci, najljući između
naroda, i ostavili ga. Na gore i u doline sve su po-
padale njegove grane. Grane su njegove ležale
polomljene po svim gudurama u zemlji. Svi narodi
zemaljski otišli su iz njegove sjene i pustili ga da
leži.
13 Na njemu porušenom ostat će svakojake
nebeske ptice, i svakojake poljske životinje doći će
do njegovih grana—
14 Tako da se nijedno drvo kraj vode ne bi više
dizalo previsoko u svojem rastu i vrha svojega da
ne bi pružalo do u oblake! Od silnika što piju vodu
da se više ne bi ni jedan oholio visinom svojom, jer
su svi posvećeni smrti, moraju dolje u podzemni
svijet, dolje k ljudima što su sišli u jamu.’
15 Ovako govori Gospodin Bog: ‘U dan, kada je
sišao u svijet mrtvih, učinio sam da tuguje nad njim
bezdan, zaustavio sam rijeke njezine, i silne su
vode stale. Zbog njega sam zaogrnuo Lebanon u
odjeću žalosti. Sve je drveće poljsko povenulo za
njim.
16 Tutnjavom pada njegova stresao sam narode,
kad sam ga srušio u svijet mrtvih, k onima koji su
sišli u jamu. Onda su se utješila u svijetu mrtvih sva
stabla edenska, najizabranija i najbolja na Leba-
nonu, sva što su pila vodu.
17 I oni su sišli s njim dolje u svijet mrtvih, k onima
koji su pobijeni mačem, i pomoćnici njegovi koji su
stanovali u sjeni njegovoj među narodima.
18 S kojim si se između edenskih stabala mogao
prispodobiti sjajem i veličinom? A ipak ćeš biti
srušen sa stablima edenskim u podzemni svijet.
Ležat ćeš usred neobrezanih, s onima koji su pobi-
jeni mačem. To je faraon i sve mnoštvo njegovo,’
govori Gospodin Bog.

32 Dogodilo se dvanaestoj godini, u dvanae-
stom mjesecu, prvoga dana toga mjeseca
došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
2 “Sine čovječji, podigni tužaljku za faraonom, egi-
patskim kraljem, i kaži mu: ‘Laviću među narodi-
ma, ti si bio i propao! A bio si ipak kao krokodil u
moru: štrcao si vodu iz svojih nozdrva, mutio si
vodu svojim nogama, ritao si se na valove njezine.’
3 Ovako govori Gospodin Bog: ‘Razapet ću mrežu
svoju nad tobom s četom mnogih naroda koji te
izvlače lovnom mrežom mojom.
4 Bacit ću te onda na zemlju i krhnut ću te na tvrdu
zemlju. Pustit ću sve nebeske ptice da sjedaju na
tebe i nasitit ću tobom životinje cijele zemlje.
5 Donijet ću meso tvoje na gore i napunit ću doline
strvinom tvojom.
6 Napojit ću zemlju krvlju tvojom do na gore. Korita
će riječna biti puna tebe.
7 Kad se ti ugasiš, zastrijet ću nebo, i zvijezde ću
njegove pomračiti. Sunce ću zastrijeti oblacima i
mjesec neće više svijetliti svjetlošću svojom.
8 Sva ću svjetlila na nebu pomračiti za tobom i
razastrijet ću tamu nad zemljom tvojom, govori
Gospodin Bog.
9 Ustrašit ću mnoge narode kada donesem među
narode tvoje pobijene, u zemlje koje ne poznaješ.
10 Mnoge ću narode zbog tebe užasom napuniti.
Kraljevi će se njihovi zgroziti od tebe kad mahnem
svojim mačem pred njihovim očima. Svi će svaki
čas drhtati za svoj život na dan tvojega pada.’
11 Jer ovako govori Gospodin Bog: ‘Mač babilon-

skoga kralja doći će na tebe.
12 Mačem ratnika srušit ću veliki tvoj narod, jer su oni najljući među narodima. Oni će poharati sjaj Egipta i sve će mnoštvo njegovo propasti.
13 Potrt ću svu stoku njegovu pokraj mnogih voda. Neće ih više mutiti noga čovječja, niti će ih mutiti papak kakve životinje.
14 Onda ću razbistriti vode njihove i učinit ću da teku rijeke njihove kao ulje, govori Gospodin Bog.
15 Kad učinim pustinjom Egipat, kad opusti zemlja, bude bez svega što je u njoj, kad pobijem sve stanovnike njezine, onda će im biti jasno da sam ja Gospodin.
16 Ovo je tužaljka što će se zapjevati i kćeri će je narodne pjevati. Pjevat će je nad Egiptom i nad njegovim mnogim narodom, govori Gospodin Bog.' "
17 U dvanaestoj godini, u prvom mjesecu, petnaestoga dana toga mjeseca došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:
18 "Sine čovječji, započni tužaljku za mnogim narodom Egipta i opjevaj njegov i silnih naroda silazak u podzemni svijet, k onima koji su sišli u jamu!
19 Od koga si u čemu ljepši? Siđi i spavaj s neobrezanima!
20 Oni će pasti posred pobijenih mačem. Mač je već dan: privucite Egipat i sve mnoštvo njegovo!
21 Vođe ratnika govorit će ispred carstva mrtvih njemu s pomoćnicima njegovim: 'Oni su sišli, oni tu leže, neobrezani, mačem pobijeni.'
22 Ondje je Asirija i njegova vojska i oko njegova groba. Svi su pobijeni, pali od mača.
23 Grobovi njegovi leže u dnu najdubljem. Njegova vojska leži okolo njegova groba. Svi su pobijeni, pali od mača, oni koji su nekada zadavali strah u zemlji živih.
24 Ondje je Elam i sve mnoštvo njegovo oko groba njegova. Svi su pobijeni, pali od mača, koji su neobrezani sišli u podzemni svijet, koji su nekada zadavali strah u zemlji živih i sada nose sramotu svoju s onima koji su sišli u jamu.
25 Usred pobijenih namjestili su postelju njemu sa svim mnoštvom njegovim. Grobovi su njihovi oko njega. Svi su neobrezani, pobijeni mačem, jer su zadavali strah u zemlji živih. Sada nose sramotu svoju s onima koji su sišli u jamu; stavljeni su usred pobijenih.
26 Ondje je Mešek i Tubal i sve mnoštvo njihovo. Grobovi su njihovi oko njih. Svi su neobrezani, pali od mača, oni, koji su nekada zadavali strah u zemlji živih.
27 Oni ne leže s junacima, koji su pali u davnoj davnini, koji su sišli u svijet mrtvih u ratnoj spremi svojoj, kojima su stavljeni pod glavu mačevi njihovi, krivnja je njihova na kostima njihovim, jer je strah od tih junaka bio vladao u zemlji živih.
28 I ti ćeš biti satrven usred neobrezanih i spavat ćeš s pobijenima mačem.
29 Ondje je Edom, kraljevi njegovi i svi glavari njegovi, koji su unatoč svojem junaštvu stavljeni među mačem pobijene. Oni leže sad s neobrezanima i s onima koji su sišli u jamu.
30 Ondje su svi glavari sjevera i svi Sidonci koji su sišli k pobijenima, pobijeni unatoč strahovitosti svojoj. Oni su osramoćeni unatoč svojem junaštvu. Sad leže ondje, neobrezani, s pobijenima mačem i nose sramotu svoju s onima koji su sišli u jamu.
31 Njih će vidjeti faraon i utješit će se nad svim mnogim svojim narodom. Mačem je pobijen faraon sa svim svojim narodom, govori Gospodin Bog.
32 Jer je zadavao strah u zemlji živih. Zato će se staviti usred neobrezanih, s ubijenima mačem, faraon i sav mnogi njegov narod," govori Gospodin Bog.

33 Došla mi je opet riječ Gospodinova, govoreći:
2 "Sine čovječji, govori sinovima svojega naroda i kaži im: 'Kad pustim na koju zemlju mač, i narod one zemlje uzeo koga između sebe i postavio ga sebi za stražara,
3 i on vidi mač gdje dolazi na zemlju, zatrubi u trubu i opomene narod,
4 i ako tko čuje glas trube, a nije se dao opomenuti, i mač dođe i pogubi ga: krv će njegova doći na njegovu glavu.
5 On je čuo glas trube, a nije se dao opomenuti; krv će njegova doći na njega. A onaj koji se dade opomenuti dušu si svoju spasi.
6 Ako li stražar vidi mač gdje dolazi i ne zatrubi u trubu, i narod ne bude opomenut, i mač dođe i pogubi koga između njih, taj će doduše poginuti za svoju krivnju, ali ću krv njegovu tražiti iz ruke stražarove.'
7 I ja sam tebe, sine čovječji, postavio stražarom kući Izraelovoj. Kad čuješ riječ iz mojih usta, opominji ih u Ime moje!
8 Kad kažem bezbožniku: 'Bezbožniče, moraš poginuti,' a ti to ne govoriš da odvratiš bezbožnika od zla njegova puta, taj će bezbožnik doduše poginuti za svoju krivnju, ali ću krv njegovu zatražiti iz tvoje ruke.
9 Ako li si opomenuo bezbožnika da se vrati sa svojega puta, a on se nije vratio sa svojega puta, on će poginuti za svoju krivnju, a ti si spasio svoj život.
10 A ti, sine čovječji, kaži kući Izraelovoj: 'Ovako ste vi govorili: Naša zlodjela i naši grijesi na nama su; zbog njih propadamo. Kako bismo mogli još živjeti?'
11 Kaži im: 'Tako bio ja živ, govori Gospodin Bog, nije mi milo da umre bezbožnik, nego da se vrati bezbožnik sa svojega puta i da živi. Vratite se, vratite se sa svojih zlih putova, jer zašto hoćete umrijeti, kućo Izraelova?'
12 Zato, sine čovječji, kaži sinovima svojega naroda: 'Pravednost pravednikova neće ga spasiti u dan kad sagriješi, i bezbožnost bezbožnikova neće ga upropastiti u dan kad se vrati od bezbožnosti svoje, ali i pravednik ne može zbog pravednosti svoje ostati na životu u dan kad sagriješi.'
13 Kad obećam pravedniku da će ostati na životu, i on se osloni na pravednost svoju i učini zlo, neće se više spominjati sva pravednost njegova; zbog grijeha koji je počinio, umrijet će.
14 Ako li kažem bezbožniku: 'Moraš umrijeti,' i on se odvrati od svojega grijeha i čini pravo i pravednost,
15 povrati zalog, vrati oteto, hodi po zapovijedima koje vode životu, i više ne čini nepravde, on će ostati na životu i neće umrijeti.
16 Svih njegovih grijeha koja je počinio, neće se više spominjati; činio je pravo i pravednost; živjet će.
17 Ipak govore sinovi tvojega naroda: 'Put Svemoćnoga nije pravedan,' ali njihov put nije pravedan.
18 Kad se pravednik odvrati od pravednosti svoje i čini nepravdu, umrijet će zbog toga.
19 A kad se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti i čini pravo i pravednost, ostat će na životu zbog toga.

20 A vi govorite: 'Put Svemoćnoga nije pravedan.' Svakoga ću od vas, kućo Izraelova, suditi po njegovim putovima."
21 U dvanaestoj godini, u desetom mjesecu, petoga dana toga mjeseca nakon našega odvođenja došao je k meni jedan bjegunac iz Jeruzalema i javio: "Grad je zauzet."
22 A ruka je Gospodinova bila došla na mene već prije dolaska bjegunčeva. On je otvorio moja usta prije nego je onaj ujutro došao k meni. Otkako su moja usta bila onda otvorena, nisam više nikada zanijemio.
23 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
24 "Sine čovječji! Oni koji stanuju u ruševinama u zemlji Izraelovoj govore ovako: 'Abraham je bio jedan jedini i dobio je u posjed zemlju. A nas je mnogo, nama je data zemlja u posjed.'
25 Zato im kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog: Vi jedete meso s krvlju, podižete oči k svojim idolima i prolijevate krv, i hoćete uzeti u posjed zemlju?
26 Podupirete se na mač, činite grozote, i svaki obeščašćuje ženu drugoga a hoćete uzeti u posjed zemlju?'
27 Ovako im kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog: Tako ja živ bio! Oni koji stanuju u ruševinama, popadat će od mača, i tko je vani, dat će se divljim životinjama da ga izjedu, i tko se zadržava u skrovištima i špiljama, od kuge će umrijeti.
28 Zemlju ću učiniti pustinjom i pustoši, i nestat će ponosnog sjaja njezina. Opustjet će gore Izraelove i nitko više neće prolaziti njima.
29 Onda će oni spoznati da sam ja Gospodin kad učinim zemlju pustinjom i pustoši zbog svih njihovih grozote što su ih počinili.'
30 O tebi se, sine čovječji, razgovaraju sinovi tvojega naroda na zidovima i na kućnim vratima i govore među sobom jedan drugomu ovako: 'Dođite i čujte kakva je riječ izašla od Gospodina!'
31 Onda dolaze k tebi listom, sjedaju pred tobom kao moj narod i slušaju tvoje riječi, ali ih ne izvršuju, slatki su u svojim ustima, a njihovo srce ide za nepravednim dobitkom.
32 Eto, ti si im kao kakav umiljat pjevač, koji ima lijep glas i krasno udara u žice. Slušaju tvoje riječi, ali ih ne izvršuju.
33 Ali kad to dođe—a evo dolazi—onda će spoznati da je bio prorok među njima."

34 Došla mi je riječ Gospodinova govoreći:
2 "Sine čovječji, prorokuj protiv pastira Izraelovih, prorokuj i kaži njima, pastirima! 'Ovako govori Gospodin Bog: Teško pastirima Izraelovim koji pasu sami sebe! Ne treba li da pastiri pasu stado?
3 Trošite mlijeko i odijevate se vunom. Tovne životinje koljete, a stada ne pasete.
4 Slabe ne krijepite, bolesne ne liječite, ranjene ne zavijate, istjerane ne dovodite natrag, izgubljene ne tražite, nego ih gazite žestinom i silom.
5 Stado se moje rasipa jer nema pastira i svim divljim životinjama služi za hranu, kad se rasipa.
6 Po svim gorama i na svakom visokom brežuljku luta naokolo stado moje. Po cijeloj zemlji razasuto je stado moje, a nitko ga ne traži, nitko se ne brine za njega.
7 Stoga, pastiri, čujte riječ Gospodinovu!
8 Tako ja bio živ, govori Gospodin Bog. Jer je stado moje ostalo za pljačku i stado moje postalo za hranu divljim životinjama, i nije bilo pastira, i pastiri se moji nisu brinuli za stado moje, nego su pastiri moji pasli sami sebe, a ne stado moje.'
9 Stoga, pastiri, čujte riječ Gospodinovu!
10 'Ovako govori Gospodin Bog: Evo, ja ću izići protiv tih pastira i tražit ću svoje stado iz njihove ruke. Učinit ću kraj njihovoj pastirskoj službi. Neće više pastiri pasti sami sebe. Otet ću svoje stado iz ralja njihovih i neće im više služiti za hranu.
11 Jer ovako govori Gospodin Bog: Evo, ja ću se sam pobrinuti za svoje stado i paziti ga.
12 Kao što pastir traži svoje stado kad je kod svojih ovaca razasutih, tako ću i ja potražiti svoje ovce i skupit ću ih iz svih mjesta, kamo su rastjerani kad je bilo mračno i tamno.
13 Izvest ću ih iz naroda, i pokupit ću ih iz zemalja, i dovest ću ih natrag u njihovu zemlju. Past ću ih na gorama Izraelovim, u dolinama i po svim krajevima naseljenim u zemlji.
14 Vodit ću ih na dobru pašu. Na visokim gorama Izraelovim bit će pašnjak njihov. Ondje će počivati na dobru pašnjaku i imat će masnu pašu na gorama Izraelovim.
15 Ja ću sam pasti svoje stado i ja ću ih sam odmarati, govori Gospodin Bog.
16 Zalutale ću tražiti, rastjerane natrag dovesti, ozlijeđene zaviti, bolesne okrijepiti i zdrave i jake čuvati. Past ću ih kako je pravo.'
17 A vi, stado moje, ovako govori Gospodin Bog, vidite, ja ću onda suditi između ovce i ovce, između ovnova i jaraca.
18 Zar vam nije dosta da pasete na najboljoj paši? Zar morate što još ostane od vaše paše, pogaziti nogama? Zar vam nije dosta da pijete najčistiju vodu? Zar morate što ostane zamutiti svojim nogama?
19 Moraju li moje ovce to popasti što pogaze vaše noge, i to piti što pomute vaše noge?
20 Zato im ovako govori Gospodin Bog: Evo, ja ću onda suditi između ovaca debelih i ovaca mršavih.
21 Jer vi bokovima i ramenima otiskujete slabe ovce i rogovima ih svojim bodete dok ih ne istjerate.
22 Zato ću ja pomoći svojem stadu da vam više ne bude za plijen i sudit ću između ovce i ovce.
23 Podignut ću im jednoga pastira, koji će ih pasti, svojega slugu Davida; on će ih pasti i bit će ım pastir.
24 I ja, Gospodin, bit ću njihov Bog, i moj sluga David bit će poglavar među njima. Ja, Gospodin, to sam rekao.
25 Učinit ću s njima zavjet mira i divlje ću životinje iskorijeniti iz zemlje tako da u pustinji mognu stanovati sigurno i spavati po šumama.
26 Podijelit ću blagoslov njima i zemlji oko gore svoje i puštat ću kišu na vrijeme; blagoslovljena će to biti kiša.
27 Stabla će poljska donositi svoje plodove, i zemlja će davati svoj prihod. Stanovat će sigurno na svojoj grudi i spoznat će da sam ja Gospodin kad polomim palice jarma njihova i izbavim ih iz ruke onih koji su ih zarobili.
28 Neće više biti plijen narodima. Životinje zemaljske neće ih više jesti, nego će živjeti sigurno, i nitko ih neće strašiti.
29 Učinit ću da im nikne obilat nasad. Nitko više u zemlji neće umirati od gladi. Neće više podnositi sramote od naroda.
30 Onda će spoznati da sam ja Gospodin, njihov Bog, s njima, i da su oni, kuća Izraelova, moj narod, govori Gospodin Bog.
31 Jer vi ste stado moje, stado paše moje, vi ljudi, a ja sam vaš Bog," govori Gospodin Bog.

35 Nadalje došla mi je riječ Gospodinova, govoreći:

2 "Sine čovječji, upravi svoje lice prema Gori Seiru
i prorokuj o njemu,
3 i kaži mu: 'Ovako govori Gospodin Bog: Evo, ja
ću izići protiv tebe, goro Seire! Dignut ću svoju ruku
na tebe i učinit ću te pustinjom i pustoši.
4 Gradove ću tvoje porušiti, i ti ćeš postati pustinja.
Onda ćeš spoznati da sam ja Gospodin.
5 Jer si nosio vječno neprijateljstvo i sinove si Izra-
elove predao maču u vrijeme njihove nesreće, kad
je krivnja dovela svršetak njihov,
6 zato, tako ja živ bio, govori Gospodin Bog, učinit
ću da krvariš, jer nisi mrzio krv, krv će te progoniti.
7 Učinit ću Goru Seir pustinjom i pustoši i sve na
njoj uništiti što ondje dolazi i prolazi.
8 Napunit ću bregove njezine pobijenima. Na
brežuljcima tvojim i u dolinama tvojim i u svim gu-
durama tvojim padat će pobijeni od mača.
9 Učinit ću te vječnom pustinjom i gradovi će tvoji
ostati nenapučeni. Onda ćete spoznati da sam ja
Gospodin.'
10 Jer si govorila: 'Ova dva naroda i ove dvije zem-
lje bit će moje, i mi ćemo ih uzeti u posjed' ako i
boravi Gospodin ondje,
11 Stoga, tako ja živ bio, govori Gospodin Bog,
učinit ću s tobom po ljubomori i tvojem gnjevu, ko-
jom si radila iz mržnje svoje prema njima. Dat ću im
da me spoznaju kad ti budem sudio.
12 Onda ćeš spoznati da sam ja Gospodin. Čuo
sam sve psovke tvoje što si ih izbacila protiv gora
Izraelovih kad si rekla: 'Puste leže i nama su dane
da ih jedemo.'
13 Svojim ste se ustima veličali nasuprot meni i
govorili ste drzovito protiv mene; čuo sam to do-
bro.
14 Ovako govori Gospodin Bog: 'Na radost sve
zemlje tebe ću opustošiti.
15 Kako si se ti radovala što je opustjela baština
Izraelove kuće, tako ću i tebi učiniti. Pustinja ćeš
postati, goro Seire, i svekoliki Edom! Onda ćeš
spoznati da sam ja Gospodin.'

36 Ti, sine čovječji, prorokuj o gorama Izraelo-
vim i kaži: 'O gore Izraelove, čujte riječ Gos-
podinovu!
2 Ovako govori Gospodin Bog: Jer je neprijatelj
govorio o vama: Ha, i vječne visine postale su svo-
jina naša,'
3 zato prorokuj i kaži: 'Ovako govori Gospodin
Bog: Jer su vas pustošili i od svuda vas tražili, dok
niste došli u posjed još preostalim narodima i niste
pali u brbljanje jezicima i u govorenje ljudima,
4 zato, gore Izraelove, čujte riječ Gospodina Boga!
Ovako govori Gospodin Bog gorama i brežuljcima
dolinama i gudurama pustim ruševinama i ostav-
ljenim gradovima što su postali plijen i ruglo još
preostalim okolnim narodima.'
5 Zato ovako govori Gospodin Bog: 'Zaista, u
žestokom ognju govorim protiv još preostalih na-
roda i protiv svega Edoma. Oni hoće uzeti u posjed
moju zemlju srcem zluradim, dušom punom
prezira i oplijeniti je.'
6 Zato prorokuj o zemlji Izraelovoj i kaži gorama i
brežuljcima, dolinama i gudurama: 'Ovako govori
Gospodin Bog: Zaista, u ljutoj revnosti govorim, jer
morate podnositi porugu naroda.
7 Zato, ovako govori Gospodin Bog, ja podižem
svoju ruku na prisegu—narodi oko vas nosit će
porugu svoju!
8 A vi, gore Izraelove, pustite da se pomlade vaše
grane! Nosite svoj plod mojem narodu Izraelu, jer
će se skoro vratiti.
9 Jer evo, dolazim k vama i okrećem se k vama. Vi
ćete opet biti zasijavane i sađene.
10 Umnožit ću na vama ljude, kuću Izraelovu
svekoliku. Gradovi će se opet naseliti i ruševine će
se iznova sagraditi.
11 Umnožit ću na vama ljude i stoku. Bit će mnogo-
brojni i plodni. Naselit ću vas kao u prošlosti i učinit
ću vam dobra više nego prije. Onda ćete spoznati
da sam ja Gospodin.
12 Učinit ću da opet po vama idu ljudi, moj narod
Izrael. Oni će te uzeti u posjed. Ti ćeš biti baština
njihova i nećeš ih više lišavati djece njihove.'
13 Ovako govori Gospodin Bog: Jer govore o tebi:
'Ti proždireš ljude i vlastiti svoj narod lišavaš
djece,'
14 zato nećeš više proždirati ljudi i svojega naroda
nećeš ih više lišavati djece, govori Gospodin Bog.
15 Neću dati da duže slušaš sramotu neznabožа-
ca, ni ruglo naroda nećeš više podnositi, ni svoj
narod nećeš više lišavati djece," govori Gospodin
Bog.
16 Nadalje došla mi je riječ Gospodinova, govore-
ći:
17 "Sine čovječji, kad je kuća Izraelova stanovala
još u svojoj zemlji, onda su ju oni onečistili svojim
putovima i svojim djelima. Kao nečist krvotok bio je
preda mnom njihov put.
18 Onda sam izlio svoju srdžbu na njih zbog krvi
koju su prolili u zemlji i zbog njihovih idola kojima
su ju onečistili.
19 Razasuo sam ih među narode; bili su raspršeni
po zemljama. Po njihovim putovima i po njihovim
djelima sudio sam im.
20 Kad su došli k narodima, oskvrnuli su, kamo su
god došli, sveto Ime moje, jer se govorilo o njima:
'To je Gospodinov narod, a ipak su morali izići iz
njegove zemlje.'
21 Onda mi se sažalilo zbog mojega svetoga Im-
ena, koje je bila oskvrnula kuća Izraelova među
narodima kamo je došla.
22 Zato kaži kući Izraelovoj: 'Ovako govori Gospo-
din Bog: Zbog vas, kućo Izraelova, ne činim ja to,
nego zbog svojega svetoga Imena, koje ste oskvr-
nuli među narodima kamo ste došli.
23 Ja ću opet učiniti svetim veliko ime svoje, koje je
bilo oskvrnjeno među narodima, koje ste vi oskvr-
nuli kod njih. Narodi će spoznati da sam ja Gospo-
din, govori Gospodin Bog, kada se na vama
pokažem svetim pred njima.
24 Ja ću vas uzeti iz naroda i pokupit ću vas iz svih
zemalja i dovesti vas natrag u vašu zemlju.
25 Poškropit ću vas čistom vodom da budete čisti.
Očistit ću vas od svih vaših nečistoća i od svih idola
vaših.
26 Dat ću vam novo srce i novi ću duh staviti u nu-
trinu vašu. Izvadit ću kameno srce iz vaših grudi i
dat ću vam srce od mesa.
27 Duh svoj stavit ću u nutrinu vašu i učinit ću da
hodite po mojim zapovijedima i da točno izvršujete
moje propise.
28 Stanovat ćete u zemlji koju sam dao vašim
očevima, i bit ćete moj narod, a ja ću biti vaš Bog.
29 Oslobodit ću vas od svih vaših nečistoća. Zapo-
vjedit ću žitu i umnožiti ga, i neću dati da dođe glad
na vas.
30 Umnožit ću plod na stablima i rod na poljima da
ne morate više podnositi sramote među narodima
zbog gladi.
31 Onda ćete se sjetiti svojih zlih putova i svojih
djela što nisu bila dobra. Vi ćete pred sobom sami-
ma osjetiti gnusobu zbog svojih grijeha i grozote.
32 Ne činim to zbog vas, govori Gospodin Bog,
neka to znate! Postidite se i zarumenite se zbog

svojih putova, kućo Izraelova!'
33 Ovako govori Gospodin Bog: 'U dan kad vas
očistim od svih grijeha vaših iznova ću naseliti
gradove i ruševine će se opet sagraditi.
34 Opustošena zemlja što je prije pusta ležala
pred očima svih prolaznika, opet će se obrađivati.'
35 Reći će se: Zemlja ova što je bila pusta, postala
je kao vrt edenski, i gradovi što su ležali u ruševina-
ma, pusti i opustošeni bili, sada su dobro utvrđeni.
36 Narodi koji su preostali oko vas spoznat će da
sam ja Gospodin, taj koji je razoreno iznova sagra-
dio i opustošeno opet zasadio. Ja, Gospodin, to
sam rekao i to ću izvršiti.'
37 Ovako govori Gospodin Bog: 'I to će me zamoliti
kuća Izraelova da im učinim: umnožit ću ih ljudima
kao ovce.
38 Kao stado ovaca žrtvenih, kao stado u Jeruza-
lemu na njegove Svetkovine, tako će opustošeni
gradovi biti puni stada ljudi. Onda će se spoznati
da sam ja Gospodin.' "

37 Ruka Gospodinova je došla na mene i izveo
me u Duhu Gospodinovu i postavio me
usred doline što je bila puna mrtvačkih kostiju.
2 Onda on učini da prođem pokraj njih unaokolo. I
gle, bilo ih je vrlo mnogo po dolini; zaista bile su
sasvim suhe.
3 On mi je rekao: "Sine čovječji, mogu li opet
oživjeti ove mrtvačke kosti?" Ja sam odgovorio: O
Gospodine Bože, ti znaš."
4 Onda mi je rekao: "Prorokuj tim kostima i kaži im:
'O suhe kosti, čujte riječ Gospodinovu!
5 Ovako govori Gospodin Bog ovim kostima: Gle,
ja ću staviti u vas duh i oživjet ćete.
6 Napravit ću vam žile i učiniti da vam naraste
meso, i navući ću na vas kožu, i ulit ću vam duh da
oživite. Onda ćete spoznati da sam ja Gospodin.' "
7 I ja sam prorokovao kako mi je bilo zapovjeđeno.
Dok sam prorokovao nastalo je šuškanje, i na-
jedanput štropot i kosti su se pribirale jedna uz
drugu.
8 Vidio sam kako su na njima uzrasle žile i meso, i
kako se na njih navuče koža, ali još nije bilo duha u
njima.
9 On mi je rekao: "Prorokuj duhu, prorokuj, sine
čovječji! Kaži duhu: 'Ovako govori Gospodin Bog:
Duše, dođi od četiri vjetra, zadahni ove usmrćene
da opet ožive!' "
10 I kad sam prorokovao, kako mi je zapovjedio,
došao je duh u njih. One su oživjele i postavile se
na svoje noge, jedna silno velika vojska.
11 On mi je rekao: "Sine čovječji, ove su kosti sva
kuća Izraelova. One govore: 'Kosti su naše usah-
nule, nada je naša prošla, nema ništa od nas.'
12 Zato prorokuj i kaži im: 'Ovako govori Gospodin
Bog: Evo, ja ću otvoriti grobove vaše i vas, moj
narode, izvesti iz grobova i dovesti vas natrag u
Izraelovu zemlju.
13 Spoznat ćete da sam ja Gospodin kad otvorim
grobove vaše i vas, moj narode, izvedem iz
grobova vaših.
14 Učinit ću da dođe u vas moj duh, da oživite, i
naselit ću vas opet u vašoj zemlji. Onda ćete
spoznati da sam ja Gospodin, to rekao i izvršio,
govori Gospodin.' "
15 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
16 "Ti, sine čovječji, uzmi jedno drvo i napiši na
njemu: 'Juda i Izraelci, saveznici njegovi!' Uzmi još
jedno drvo i napiši na njemu: 'Josip, drvo
Efraimovo, i sva kuća Izraelova, saveznici njego-
vi!'
17 Sastavi oboje u jedno drvo, neka budu jedna
cjelina u tvojoj ruci!
18 Kad te upitaju sinovi tvojega naroda: 'Hoćeš li
nam objasniti što misliš s tim?'—
19 odgovorio im: 'Ovako govori Gospodin Bog:
Evo, ja ću uzeti drvo Josipovo što je u Efraimovoj
ruci, i ono Izraelovih plemena, saveznika njegovih,
i sastavit ću ga sa stablom Judinim i tako ih učiniti
jednim jedinim stablom, tako da budu jedna cjelina
u mojoj ruci.'
20 Drva na kojima si napisao, držat ćeš u svojoj
ruci pred njihovim očima
21 I reći ćeš im: 'Ovako govori Gospodin Bog: Evo,
ja ću uzeti Izraelove sinove iz naroda, kamo su
otišli i skupit ću ih sa svih strana i dovesti ih natrag
u njihovu zemlju.
22 Učinit ću ih jednim jedinim narodom u zemlji na
gorama Izraelovim. Jedan će kralj vladati nad
svima njima. Neće više biti dva naroda i neće više
biti razdijeljeni u dva kraljevstva.
23 Neće se više onečistiti svojim idolima i svojim
grozotama niti ikakvim grijesima svojim. Oslobodit
ću ih iz svih mjesta u kojima su griješili i očistit ću ih.
Oni će postati moj narod i ja ću biti njihov Bog.
24 Moj sluga David bit će kralj nad njima. Svi će
imati samo jednoga pastira. Hodit će po mojim za-
povijedima i brižno će držati moje pravne propise.
25 Stanovat će u zemlji koju sam dao sluzi svojem
Jakovu, u kojoj su stanovali njihovi očevi. U njoj će
stanovati sa svojom djecom i svojom unučadi zau-
vijek. Moj sluga David bit će vladar njihov zauvijek.
26 Napravit ću s njima zavjet mira; bit će to vječni
zavjet s njima. Utvrdit ću ih i umnožit ću ih i svoje
svetište podignut ću u njihovoj sredini na vječna
vremena.
27 Prebivalište moje bit će kod njih. Ja ću biti njihov
Bog, a oni će biti moj narod.
28 Onda će narodi spoznati da ja, Gospodin, pos-
većujem Izraela, kad svetište moje bude u njihovoj
sredini zauvijek.' "

38 Nato mi je došla riječ Gospodinova, govo-
reći:
2 "Sine čovječji, upravi svoje lice na Goga u zemlji
Magogu, velikog vladara Mešeka i Tubala! Pro-
rokuj protiv njega
3 I kaži: 'Ovako govori Gospodin Bog: Evo, ja ću
izići protiv tebe, o Gože, veliki kneže Mešeka i
Tubala!
4 Primamit ću te i stavit ću ti kuke u čeljusti o dovest
ću ovamo tebe i svu vojsku tvoju, konje i konjanike,
sve dobro opremljene, veliku četu sa štitovima i
štitićima, sve koji se bore mačem.
5 Perzijanci, Kuš (Etiopija) i Put (Libija) među ko-
jima su svi sa štitom i kacigom.
6 Gomer i sve čete njegove, kuća Togarmina, kra-
jnji sjever i sve čete njegove—mnogi su narodi s
tobom.
7 Drži se spreman i naoružaj se, ti i sve čete tvoje
što su se skupile oko tebe! Stoj mi spreman na
uslugu!
8 Nakon mnogo dana dobit ćeš zapovijed. Na
svršetku godina doći ćeš na jednu zemlju, koja je
oslobođena od sile mača i skupljena iz mnogih na-
roda na gore Izraelove, što su bile dugo puste. Bila
je izvedena iz naroda i sada u njoj svi stanuju u
sigurnosti.
9 Ti ćeš se podignuti kao bura, doći ćeš kao oblak,
da pokriješ zemlju, ti i sva tvoja vojska i mnogi
narodi s tobom.
10 Ovako govori Gospodin Bog: U onaj dan podig-
nut će se zle misli u tvojem srcu i smišljat ćeš loš
naum.

11 Mislit ćeš: Uzaći ću u zemlju koja je otvorena i
neutvrđena. Doći ću k onima koji žive sigurno i
mirno, koji svi stanuju bez zidova i nemaju ni pri-
jevornica ni vrata,
12 da naplijenim plijena i nagrabim pljačke, da
stavim svoju ruku na ruševine koje su opet
naseljene, na narod koji je bio opet skupljen iz na-
roda, opet sebi stekao imanje i dobro, koji prebiva
u središtu zemlje.
13 Šeba i Dedan i trgovci taršiški i svi prodavači
njihovi reći će ti: Dolaziš zacijelo da plijeniš plijen.
Sigurno si skupio svoju vojsku da grabiš pljačku,
da uzmeš srebro i zlato, da odneseš imanje i do-
bro, ukratko, da naplijeniš bogat plijen.'
14 Zato prorokuj, sine čovječji, i kaži Gogu: 'Ovako
govori Gospodin Bog: Zaista, u ono vrijeme, kad
će moj narod Izrael stanovati mirno, ti ćeš se pod-
ignuti.
15 I iz svojega mjesta na krajnjem sjeveru doći ćeš
i mnogi narodi s tobom, svi jašući na konjima, veliki
redovi silne vojske.
16 Podignut ćeš se na moj narod Izraela kao oblak
da pokriješ zemlju. Na svršetku dana dogodit će se
da te dovedem protiv svoje zemlje, da me
spoznaju narodi kad se pred njihovim očima
pokažem kao svet na tebi, O Gože!
17 Ovako govori Gospodin Bog: Jesi li onaj o ko-
jem sam govorio u prošle dane preko svojih sluga,
proroka Izraelovih, koji su prorokovali u one dane
i godine da ću te dovesti protiv njih.
18 U onaj dan u koji dođe Gog protiv Izraelove
zemlje, govori Gospodin Bog, planut će u meni moj
gnjev.
19 U ljubomori svojoj, u ognju jarosti svoje kažem:
Zaista, u onaj će dan doći potres velik na Izraelovu
zemlju.
20 Pred mojim će licem zadrhtati morske ribe,
nebeske ptice, poljske životinje i sve što gmiže po
zemlji i svi ljudi što žive na zemlji. Gore će se
rasprsnuti, hridine će se srušiti i svi će zidovi popa-
dati na zemlju.
21 Dozvat ću protiv njega mač po svim gorama
svojim, govori Gospodin Bog. Svaki će okrenuti
svoj mač protiv drugoga.
22 Sudit ću mu kugom i krvlju, pljuskom i kame-
njem od tuče. Oganj i sumpor pustit ću da padaju
njega i na čete njegove i na mnoge narode koji su
s njim.
23 Tako ću se pokazati velik i svet i objaviti se pred
očima mnogih naroda. Onda će spoznati da sam ja
Gospodin.'

39 Ti, sine čovječji, prorokuj protiv Goga i kaži:
'Ovako govori Gospodin Bog: Evo, ja ću iz-
ići protiv tebe, o Gože, veliki kneže Mešeka i Tu-
bala!
2 Primamit ću te, vodit ću te, povest ću te sa krajn-
jega sjevera i dovest ću te na gore Izraelove.
3 A izbit ću ti lûk iz lijeve tvoje ruke i prosut ću ti
strijele iz desne tvoje ruke.
4 Na gorama ćeš Izraelovim pasti, ti i sve čete tvoje
i narodi, koji su s tobom. Pticama grabežljivicama,
svemu što ima krila i životinjama poljskim dat ću te
da te pojedu.
5 Na slobodnom ćeš polju pasti, jer ja sam to
rekao, govori Gospodin Bog.
6 Oganj ću pustiti na Magoga i na one koji stanuju
bezbrižno na obalama. Onda će spoznati da sam
ja Gospodin.
7 Sveto ime svoje objavit ću usred svojega naroda
Izraela i neću duže trpjeti da se oskvrnjuje sveto
Ime moje. Onda će spoznati narodi da sam ja Gos-
podin, svet u Izraelu.
8 Evo, to će doći i ispunit će se, govori Gospodin
Bog. To je dan o kojem sam govorio.
9 Stanovnici Izraelovih gradova izići će i naložit će
na oganj oružje, velike i male štitove, lûkove i stri-
jele, sulice i koplja i spalit će i sedam godina ložit će
ih na oganj.
10 Neće više trebati drva nositi iz polja ili sjeći u
šumama nego će ložiti oružje na oganj. Tako će
oplijeniti one koji su njih oplijenili i porobiti one koji
su njih porobili, govori Gospodin Bog.
11 U onaj ću dan odrediti Gogu mjesto gdje će biti
grob njegov u Izraelu, dolinu putnika, istočno od
Mrtvoga mora. Ona će ubuduće zatvarati put
putnicima. Ondje će se ukopati Gog i njegova vo-
jska i nazvat će se, Dolina vojske Gogove.
12 Kuća Izraelova imat će posla s pokopavanjem
njihovim sedam mjeseci da očisti zemlju.
13 Sve će pučanstvo u zemlji pomoći pokopavati.
To će im biti na slavu u onaj dan kada se proslavim,
govori Gospodin Bog.
14 Postavljat će se neprestano ljudi koji će pro-
hoditi zemljom da pokopavaju mrtvace rastresene
još po zemlji i da tako očiste zemlju. Sedam će mje-
seci oni to pretraživati.
15 Kad tko prohodi zemlju i vidi kosti ljudske,
načinit će kraj njih znak dokle ih ne pokopaju
grobari u dolini vojske Gogove.
16 Ime tamošnjem gradu bit će Hamona. Tako će
se očistiti zemlja.'
17 Ti, sine čovječji, ovako govori Gospodin Bog:
'Kaži pticama i svemu što ima krila i svim životin-
jama poljskim: Skupite se i dođite ovamo! Skupite
se sa svih strana na žrtvenu gozbu moju koju ću
vam je pripraviti na veliku žrtvenu gozbu na go-
rama Izraelovim, i jedite mesa i pijte krvi!
18 Jedite mesa junaka, pijte krvi glavara zemalj-
skih; ovnova, janjaca, jaraca i bikova, sve ugojene
stoke bašanske!
19 Jedite pretiline dok se nasitite, pijte krvi dok se
opijete na žrtvenoj gozbi mojoj koju sam vam pri-
premio!
20 Nasitite se za mojim stolom konja i konjanika,
junaka i ratnika svake vrste, govori Gospodin Bog.
21 Tako ću objaviti svoju slavu među narodima.
Svi će narodi vidjeti sud moj koji izvršujem i ruku
moju što je stavljam na njih.
22 A kuća Izraelova spoznat će da sam ja Gospo-
din, njihov Bog, od onoga dana i dalje.
23 Narodi će spoznati, da je kuća Izraelova morala
ići u ropstvo zbog svojih opačina, jer su me bili os-
tavili. Zato sam odvratio svoje lice od njih i dao ih u
ruke njihovim neprijateljima, tako da su svi pali od
mača.
24 Po nečistoći njihovoj i po grijesima nevjere nji-
hove postupao sam s njima i sakrio sam svoje lice
od njih.
25 Zato ovako govori Gospodin Bog: Sad ću okre-
nuti sudbinu Jakovljevu i smilovat ću se svoj kući
Izraelovoj i revnovat ću za sveto Ime svoje.
26 Stidjet će se sramote svoje i sve nevjernosti
svoje, koju su učinili protiv mene, kad opet budu
sigurno stanovali u svojoj zemlji i nitko ih ne bude
strašio.
27 Kad ih dovedem natrag iz naroda i skupim ih iz
zemalja njihovih neprijatelja, pokazat ću se kao
svet na njima pred očima mnogih naroda.
28 Onda će spoznati da sam ja Gospodin, njihov
Bog, da sam ih odveo u ropstvo među
neznabošce, ali i da ću ih opet skupiti u njihovu
zemlju i neću ih onda nijednoga ostaviti ondje.
29 Neću više sakriti svojega lica od njih, jer ću izliti

svoj Duh na kuću Izraelovu, "govori Gospodin
Bog.

40 U dvadeset petoj godini našega ropstva, u
početku godine, desetoga dana toga mje-
seca, u četrnaestoj godini iza osvojenja grada, up-
ravo taj dan, došla je ruka Gospodinova nada me i
odveo me onamo.
2 U Izraelovu zemlju odveo me u jednom
božanskom viđenju i postavio me na goru vrlo vi-
soku. Na južnoj strani njezinoj nalazilo se nešto što
je izgledalo kao kakav grad.
3 Kad me je bio odveo onamo, ukazao mi se na-
jedanput čovjek, koji je izgledao sjajan kao mjed.
Imao je u ruci vrpcu lanenu i mjeračku trsku i stajao
je na vratima.
4 Čovjek mi progovori: "Sine čovječji, gledaj
ovamo svojim očima i slušaj svojim ušima! Pripazi
točno na sve što ću ti pokazati, jer da ti se to pokaže
doveden si ovamo. Objavi kući Izraelovoj sve što
vidiš!"
5 I gle, bio je zid izvana sve uokolo doma. Mjeračka
trska što je čovjek imao u ruci bila je šest lakata
duga, lakat je imao običan lakat i podlanicu. On
izmjeri širinu zida koja je iznosila je jednu trsku;
isto tako visina jednu trsku.
6 Onda je on došao na vrata čija je prednja strana
bila prema istoku. Pope se uz stepenice i izmjeri
prag vratima koji je imao u širinu jednu trsku; i drugi
je prag imao jednu trsku u širinu.
7 Izmjeri vratne stražarnice; svaka je imala jednu
trsku u dužinu i jednu trsku u širinu, prostor između
stražarnica bio je pet lakata. Prag vrata uz trijem
na unutrašnjoj strani imao je jednu trsku.
8 Izmjeri trijem kod vrata na unutrašnjoj strani—
imao je jednu trsku!
9 Izmjeri trijem kod vrata—imao je osam lakata;
vratni stupovi njegovi imali su dva lakta. Trijem kod
vrata bio je prema unutra.
10 Od stražarnice istočnih vrata bile su tri na jednoj
i tri na drugoj strani; sve tri imale su jednaku mjeru;
i vratni stupovi s obje strane imali su jednaku
mjeru.
11 Izmjeri širinu ulaza vrata; imala je deset lakata,
i dužina hodnika kod vrata trinaest lakata.
12 Pred stražarnicama bio je prostor od jednog
lakta širine s ove i s one strane. Stražarnica na jed-
noj strani imala je šest lakata, isto tako stražarnica
na drugoj strani.
13 Onda izmjeri vrata od krova jedne stražarnice
do krova druge stražarnice; širina je iznosila
dvadeset i pet lakata između vrata.
14 On izmjeri vratne stupove, šezdeset lakata vi-
sine. Predvorje bilo je sve uokolo trijema do stupo-
va vratnih.
15 Od prednje strane ulaza na vrata do prednje
strane unutrašnjeg trijema na vratima bilo je pede-
set lakata.
16 Na vratima unakolo bili su prozori što su prema
stražarnicama i stupovima njihovim iznutra upa-
dali odviše koso. I trijem je imao prozore unaokolo
prema unutra. Na vratnim stupovima bio je način-
jen nakit palmov.
17 Onda me povede u vanjsko predvorje. Vidio
sam sobe i kameni pod što je pokrivao trijem un-
aokolo. Trideset soba bilo je na kamenom podu.
18 Pod na stranama vrata imao je istu širinu kao
vrata, to je bio unutrašnji kameni pod.
19 Izmjeri širinu trijema od unutrašnje prednje
strane donjih vrata do prednje strane unutrašnjeg
trijema izvana; iznosila je stotinu lakata na istočnoj
strani i na sjevernoj strani.
20 Potom izmjeri vrata kojima je prednja strana
bila prema sjeveru u vanjskom trijemu u njihovoj
dužini i širini.
21 Tri stražarnice bile su na jednoj i tri stražarnice
na drugoj strani. Vratni stupovi i trijem imali su iste
mjere kao kod prvih vrata; pedeset lakata iznosila
je dužina i dvadeset i pet lakata širina.
22 Prozori, trijem i nakiti palmovi imali su iste mjere
kao vrata kojima je vanjska prednja strana bila
okrenuta prema istoku. Uz sedam stepenica
penjalo se k njima gore. Trijem je bio prema unu-
trašnjoj strani.
23 Vrata što su vodila u unutrašnje predvorje, bila
su naprema vanjskim sjevernim vratima i odgov-
arala su istočnim vratima; on izmjeri od vrata do
vrata stotinu lakata.
24 Onda me odveo k jugu. Vidio sam i na jugu
vrata. Izmjeri sve, vratne stupove i trijem; imali su
iste mjere kao kod drugih vrata.
25 I bili su prozori na vratima i na trijemu unaokolo
kao drugi prozori. Dužina je iznosila pedeset laka-
ta, širina dvadeset i pet lakata.
26 Uz sedam stepenica penjalo se gore, a trijem je
bio prema unutra. Vratni stupovi nosili su s ove i s
one strane nakite palmove.
27 Jedna su vrata vodila k unutrašnjem trijemu na
južnoj strani. Izmjeri od vrata do vrata prema jugu
stotinu lakata.
28 Povede me kroz južna vrata u unutrašnji trijem
i izmjeri južna vrata; imala su iste mjere kao druga
vrata.
29 Stražarnice, stupovi njezini i trijem imali su iste
mjere. Vrata i trijem imali su prozore unaokolo. Pe-
deset lakata iznosila je dužina, dvadeset i pet la-
kata širina.
30 Trijemovi su bili unaokolo, dvadeset i pet lakata
dugi i pet lakata široki.
31 Trijem je bio prema vanjskom trijemu. Na stu-
povima su bili napravljeni nakiti palmovi. Uz osam,
stepenica penjalo se gore.
32 Onda me povede u unutrašnji trijem k vratima
što su bila prema istoku i izmjeri vrata; imala su iste
mjere kao druga vrata.
33 Stražarnice, stupovi njezini i trijem imali su iste
mjere kao kod drugih vrata. Vrata i trijem imali su
prozore unaokolo. Pedeset lakata iznosila je
dužina, dvadeset i pet lakata širina.
34 Trijem je bio prema vanjskom trijemu. Na stu-
povima su bili napravljeni nakiti palmini s ove i s
one strane. Uz osam stepenica penjalo se gore.
35 Onda me odveo na sjeverna vrata i izmjeri ih.
Imala su iste mjere kao druga vrata.
36 Stražarnice, stupovi njezini i trijem imali su iste
mjere kao kod drugih vrata. Imala su i prozore un-
aokolo. Dužina je iznosila pedeset lakata, širina
dvadeset i pet lakata.
37 Trijem je bio prema vanjskomu trijemu. Na stu-
povima su bili napravljeni nakiti palmini s ove i s
one strane. Uz osam stepenica penjalo se gore.
38 Uz stupove kod vrata bio je prostor s jednim ula-
zom, gdje su se prale žrtve paljenice.
39 U trijemu kod vrata stajala su dva stola na jednoj
strani i dva stola na drugoj strani. Na njima su se
klale žrtve paljenice, žrtva za grijeh i žrtva za
krivnju.
40 I na vanjskoj pokrajnjoj strani, sjeverno od
ulaza kroz vrata stajala su dva stola, i na drugoj
vanjskoj strani trijema kod vrata stajala su isto tako
dva stola.
41 Četiri stola na jednoj strani i četiri stola na drugoj
strani na pokrajnjoj strani od vrata, svega osam
stolova na kojima se klalo.

42 Bila su tu i četiri stola od klesana kamena za žrtvu paljenicu, u dužinu lakat i pol, lakat i pol u širinu i jedan lakat u visinu. Na njih su se stavljale sprave kojima se klalo žrtve paljenice i žrtve zaklanice.
43 Unaokolo su bili postavljeni savijeni klinovi podlanicu široki. Na stolovima je ležalo žrtveno meso.
44 Povede me i u unutrašnji trijem. Vidio sam ovdje dva prostora, od kojih je jedan bio na pokrajnjoj strani sjevernih vrata licem prema juga, drugi na pokrajnjoj strani južnih vrata licem prema sjeveru.
45 On mi je rekao: “Ovaj prostor, čije lice ide prema jugu, određen je za svećenike koji vrše službu u domu.
46 A prostor kojemu lice ide prema sjeveru, određen je za svećenike koji obavljaju službu na žrtveniku, to jest, za sinove Sadokove, koji se jedini od sinova Levijevih smiju približiti Gospodinu da mu služe.”
47 Izmjeri i trijem; imao je stotinu lakata u dužinu i stotinu lakata u širinu, bio je četvorina. Pred domom je stajao žrtvenik za žrtve paljenice.
48 Odveo me i u trijem doma i izmjeri stupove trijema; stup na jednoj strani bio je pet lakata širok, isto tako onaj na drugoj strani pet lakata širok. Širina vrata iznosila je četrnaest lakata i širina pokrajnjih strana od vrata tri kakta na jednoj i tri lakta na drugoj strani.
49 Dužina trijema iznosila je dvadeset lakata i širina dvanaest lakata. Uz deset stepenica penjalo se k njemu gore. Na stupovima bili su stupići, jedan s ove, drugi s one strane.

41 Onda me uvede u dvoranu doma i izmjeri stupove. Bili su široki šest lakata na jednoj strani i šest lakata široki na drugoj strani.
2 Širina ulaznih vrata iznosila je deset lakata. Zidovi sa strane ulaznih vrata bili su na jednoj strani široki pet lakata i na drugoj strani pet lakata. Izmjeri dužinu; iznosila je četrdeset lakata, širina dvadeset lakata.
3 Ušao je onda u unutrašnji prostor i izmjeri stupove vrata; imali su dva lakta. Širina vrata iznosila je šest lakata. Pokrajnje strane od ulaza imale su s ove i s one strane sedam lakata širine.
4 Onda izmjeri dužinu unutrašnjega prostora; iznosila je dvadeset lakata. Širina što je odgovarala širini dvorane doma iznosila je dvadeset lakata. On mi je rekao: “Ovo je Najsvetije Mjesto.”
5 I izmjeri zid doma, debljina je njegova iznosila šest lakata. Širinu dogradnje što je vodila oko doma izmjeri šest lakata.
6 Pokrajnjih soba, prostor na prostoru, bilo je po trideset u tri kata. One su se oslanjale na sagrađene izbočine zida doma i tako služile kao nositelji da ne ulaze u sam zid doma.
7 Sobe su se prema tomu širile sve više i više gore kako se ide iz kata na kat, kako je već opadala debljina zida gore okolo doma. A penjalo se iz donjega kata u srednji i iz srednjega u gornji.
8 Vidio sam da je dom stajao na uzvisini što je išla unaokolo. Podzid pokrajnjih soba bio je stoga visok cijelu trsku. Šest lakata bilo je do vrha.
9 Debljina vanjskoga zida dogradnje iznosila je pet lakata. Slobodni prostor između pokrajnjih soba doma.
10 Između prostora od soba vodio je oko doma u širinu od dvadeset lakata.
11 Vrata pokrajnje građevine vodila su na slobodan prostor, jedna vrata prema sjeveru, druga prema jugu. Širina slobodnoga prostora iznosila je unaokolo pet lakata.
12 Zgrada otraga što je ležala na ogradi sa zapadne strane imala je širinu od sedamdeset lakata. Zid zgrade imao je širinu od pet lakata unaokolo; dužina njegova iznosila je devedeset lakata.
13 On izmjeri dom; dužina njegova iznosila je što lakata. Ograđeni prostor i zgrada otraga sa svojim zidovima imali su dužinu od stotinu lakata.
14 Širina pročelja doma s ograđenim prostorom k istoku iznosila je stotinu lakata.
15 Izmjeri i dužinu zgrade otraga pred ograđenim prostorom što je ležao na suprotnoj strani, s njezinim zidovima s ove i s one strane; bilo je stotinu lakata.
16 Dom, Svetinja nad svetinjama i trijem bili su popločani, a prozori što su upadali koso unosili su unaokolo svjetlo u tri prostora, i pločnice od drva išle su unakolo od tla do prozora. Prozori su bili prekriveni.
17 Od zastora na vratima do Svetinje nad svetinjama unutra i izvana bila je urešena cijela stijena unaokolo unutra i izvana.
18 Bili su napravljeni kerubini i palme, i to po jedna palma među dva kerubina. Svaki je kerubin imao dva lica,
19 na jednoj strani lice čovječje, okrenuto prema palmi, na drugoj strani lice lavlje, okrenute prema palmi. Tako je bilo po svemu domu unaokolo.
20 Od poda do navrh ulaza bili su napravljeni kerubini i palme.
21 Obrub vrata doma bio je četverokutan, isto tako ispred Svetinje nad svetinjama; jedno je izgledalo kao drugo.
22 Žrtvenik je bio od drva, tri lakta visok, dva lakta dug i dva lakta širok. Podnožje, uglovi i strane bili su od drva. On mi je rekao: “To je stol koji stoji pred Gospodinom.”
23 Dvorana doma i Svetinja nad svetinjama imale su dvoje vratnice.
24 Svaka vratnica imala je dva krila što su se okretala; dva krila imala je vratnica, i dva krila imala je druga vratnica.
25 Na vratnicama dvorane doma bili su napravljeni kerubini i palme, kao što su bili napravljeni po zidovima. Drvena nadstrešnica nalazila se izvana pred trijemom.
26 Prozori što su koso upadali i nakiti palmini bili su s ove i s one strane na pokrajnjim zidovima trijema i na pokrajnjim sobama u domu i na gredama.

42 Onda me uvede i u unutrašnji trijem prema sjeveru i doveo me k sobama što su bile prema ograđenu prostoru i prema zgradi otraga na sjeveru.
2 Dužina na sjevernoj strani iznosila je stotinu lakata i širina pedeset lakata.
3 Prema dvadeset lakata unutrašnjega trijema i prema kamenom podu vanjskoga trijema bile su, galerija na galeriji, u tri kata.
4 Pred sobama je bio hodnik od deset lakata širine prema unutrašnjem trijemu i od stotinu lakata dužine. Vrata su njihova bila prema sjeveru.
5 Gornje su sobe bile manje nego donje i srednje u zgradi, jer su im galerije oduzimale prostor.
6 Bile su trokatne, a nisu imale stupova kao vanjske sobe; za to je od donjih i srednjih katova bio oduzet prostor, računano od zemlje.
7 Bio je tu i zid, koji se pružao uzduž soba prema vanjskom trijemu. Prema sobama iznosila je njegova dužina pedeset lakata.
8 Jer je dužina, prema unutrašnjem trijemu, iz-

nosila pedeset lakata i dužina pred domom stotinu lakata.

9 Pod ovim sobama bio je pristup od istoka, kad se dolazilo k njima od vanjskoga trijema.

10 Na širini zida od trijema i prema istoku, pred ograđenim prostorom i pred zgradom otraga bile su sobe.

11 Pred njima je bio hodnik. Imale su isti izgled kao sobe na sjevernoj strani i bile su tako duge i tako široke kao i druge i imale su jednake izlaze i ulaze i jednak raspored.

12 Ulazi njihovi bili su kao ulazi u sobe što su bile prema jugu. Jedan ulaz bio je na početku hodnika, koji je uza zid išao prema istoku, gdje se ulazilo.

13 On mi je rekao: “Sobe na sjevernoj strani i sobe na južnoj strani, što leže pred ograđenim prostorom, jesu svete sobe, gdje svećenici, koji se približuju Gospodinu, smiju jesti najsvetije darove. Ondje trebaju donijeti najsvetiji prinos, žrtvu za grijeh i žrtvu za krivnju, jer je mjesto sveto.

14 Kad uniđu svećenici, neće izlaziti iz svetišta u vanjski trijem. Ovdje će ostavljati svoje haljine u kojima su obavljali službu, jer su svete. Oblačit će druge haljine i onda tek odlaziti na mjesto za narod određeno.”

15 Kad je bio izmjerio unutrašnjost doma, izveo me van na istočna vrata i izmjeri sve unaokolo.

16 Izmjeri mjeračkom trskom istočnu stranu; imala je pet stotina mjeračkih trska.

17 Onda se okrenuo i izmjeri sjevernu stranu; imala je pet stotina mjeračkih trska.

18 Onda se okrenu, te izmjeri i južnu stranu; imala je pet stotina mjeračkih trska.

19 Potom ode na zapadnu stranu i izmjeri pet stotina mjeračkih trska.

20 Na sve četiri strane izmjeri. Unaokolo bio je zid; imao je dužinu od pet stotina mjeračkih trska i širinu od pet stotina mjeračkih trska, da omeđi sveto mjesto od obične zemlje.

43 Potom me odveo k vratima koja su gledala na istok.

2 Onda je došla slava Boga Izraelova od istoka. Žamor je izlazio od nje kao žamor silnih voda. Zemlja je zasjala od slave njegove.

3 Viđenje koje sam vidio bilo je kao viđenje koje sam bio vidio kad je on došao uništiti grad. Prikaza je bila slična onoj koju sam bio vidio na rijeci Kebaru. Pao sam ničice na svoje lice.

4 I slava je Gospodinova ušla u dom na istočna vrata.

5 Onda me podigao duh i donese me u unutrašnji trijem. I gle, dom je bio napunjen slavom Gospodinovom.

6 Čuo sam kako mi netko iz doma govori, dok je čovjek još uvijek stajao na mojoj strani.

7 On mi je rekao: “Sine čovječji, ovo je mjesto mojega prijestolja i mjesto za stope mojih nogu, gdje prebivam zauvijek usred Izraelovih sinova. Kuća Izraelova neće više oskvrnuti mojega svetoga Imena, ni oni ni njihovi kraljevi, svojim bludom i mrtvim tjelesima kraljeva svojih na svetoj gori.

8 Kad su stavljali prag svoj do mojega praga, dovratnike svoje do mojih dovratnika, tako da je samo zid bio između mene i njih. Oskvrnuli su sveto Ime moje svojim grozotama što su ih činili, tako da sam ih zatirao u svojem gnjevu.

9 A sad će daleko ukloniti od mene svoj blud i mrtva tjelesa kraljeva svojih, i ja ću u njihovoj sredini stanovati zauvijek.

10 Ti, sine čovječji, opiši kući Izraelovoj ovaj dom—da se postide svojih opačina—i njegove mjere.

11 Kada se postide svega toga što su počinili, onda im pokaži osnovu doma, njegov namještaj, njegove izlaze i njegove ulaze, sve njegove zakone, njegov oblik i njegove uredbe! Napiši im to pred njihovim očima da obdržavaju brižno sve propise i njegove zakone!

12 Ovo je novi zakon za dom na vrhuncu gore i za cijelo njegovo mjesto unaokolo. Gle, vrlo je svet zakon za dom!

13 Ovo su mjere žrtvenika u laktima, lakat je imao običan lakat i podlanicu: podnožje mu je bilo lakat visoko i lakat široko. Oplata na njemu po kraju unaokolo bila je pedalj visoka.

14 Ovo je bila visina žrtvenika: od podnožja na zemlji do nižega pojasa bila su dva lakta visine i lakat širine. Od maloga pojasa do velikoga pojasa bila su četiri lakta visine i lakat širine.

15 Žrtveno ognjište imalo je četiri lakta visine; od žrtvenoga ognjišta penjala su se gore četiri roga za lakat.

16 Žrtveno ognjište bilo je dvanaest lakata dugo i dvanaest lakata široko, tako da su njegove četiri strane tvorile četvorinu.

17 Veliki pojas bio je četrnaest lakata dug i četrnaest lakata širok na četiri njegove strane. Oplata što je išla oko njega bila je pola lakta široka. Podnožje mu lakat unaokolo, a stepenice su išle prema istoku.”

18 On mi je rekao: “Sine čovječji, ovako govori Gospodin Bog: ‘Ovo su zapovijedi za žrtvenik žrtava paljenica: Čim je podignut i može se na njemu prinositi žrtve paljenice i krvlju ga se poškropiti.

19 Levitskim svećenicima, od potomstva Sadokova i zato mi se smiju približiti, govori Gospodin Bog, da obavljaju službu moju, predaj junca kao žrtvu za grijeh!

20 Uzmi krvi njegove i prolij je na četiri roga žrtvenika, na četiri ugla pojasa i na oplatu unaokolo! Tako ga očisti i pomiri!

21 Onda uzmi žrtvenog junca za grijeh i spali ga na mjestu za to određenom kod doma izvan svetišta!

22 Drugi dan prinesi jarca bez mane i očisti njim žrtvenik kako se očistio juncem!

23 Kad si dovršio očišćenje, prinesi junca bez mane i ovna od stada bez mane!

24 Prinesi ih pred Gospodinom! Neka svećenici bace na njih soli i prinesu ih Gospodinu kao žrtvu paljenicu!

25 Sedam dana prinosi svaki dan jarca kao žrtvu za grijeh! I junca i ovna od stada, oba bez mane, neka prinose!

26 Sedam dana neka čine očišćenje za žrtvenik, neka ga očiste i posvete!

27 Kad se navrše ti dani, neka svećenici osmoga dana prinose na žrtveniku žrtve vaše paljenice i žrtve vaše pomirnice, i ja ću vas primiti milostivo, govori Gospodin Bog.’ ”

44 Onda me odveo natrag vanjskim istočnim vratima svetišta; ova su bila zatvorena.

2 Gospodin mi je rekao: “Ova vrata neka ostanu zatvorena i neka se više nikada ne otvaraju, i nitko ne smije ulaziti na njih, jer je Gospodin, Bog Izraelov, ušao na njih, zato neka ostanu zatvorena!

3 Samo vladar, jer je vladar smije sjediti na njima da uzme žrtvenu gozbu pred Gospodinom! Kroz trijem ovih vrata neka on ulazi i ovim putom neka opet izlazi!”

4 Potom me odveo sjevernim vratima pred pročelje doma, pogledao sam, i gle, slava je Gospodinova napunila Gospodinov dom. Pao sam

ničice na svoje lice,
5 I rekao mi Gospodin: “Sine čovječji, pazi, gledaj
svojim očima i slušaj svojim ušima sve što ću ti reći
o svim uredbama Gospodinova doma i o svim za-
konima njezinim! Pazi na to kako se mora ući u
dom i kako se mora izaći iz svetišta!
6 Kaži nepokornoj kući, kući Izraelovoj: ‘Ovako
govori Gospodin Bog: Dosta je vaših odurnosti, o
kućo Izraelova!
7 Uvodili ste u svetište moje došljake, neobrezane
na srcu i na tijelu! Oni su boravili u njemu i onečistili
moju kuću kad ste prinosili moje jelo, pretilinu i krv,
i tako ste prekršili moj zavjet svim tim grozotama.
8 Ni službe u mojem svetištu niste sami izvršavali,
nego ste njih postavili da obavljaju službu u mojem
svetištu.
9 Zato, ovako govori Gospodin Bog, ni jedan doš-
ljak, koji je neobrezan na srcu i na tijelu, ne smije
stupiti u svetište moje, ni jedan od stranaca koji
borave među Izraelovim sinovima.
10 Leviti koji su se udaljili od mene kad je lutao
Izrael, otpali od mene i činili idolopoklonstvo, neka
sada okaju svoju krivnju!
11 Neka oni u mojem svetištu još samo služe kao
stražari na vratima doma i kao sluge doma! Neka
kolju za narod žrtvu paljenicu i žrtvu zaklanicu i
neka ih dvore i služe!
12 Jer su im služili pred idolima njihovim i postali
kući Izraelovoj spoticanje na grijeh, zato sam pro-
tiv njih podigao svoju ruku na zakletvu, govori Go-
spodin Bog. Neka okaju opačinu svoju!
13 Ne smiju mi se više približiti i služiti mi kao sve-
ćenici, niti pristupiti onomu što mi je sveto ni u Na-
jsvetije Mjesto. Neka nose svoju sramotu za svoje
grozote što su počinili!
14 Nego ću ih postaviti za službu u domu, za sve
radove u njemu i za sve što treba obavljati u njemu.
15 A svećenici iz Levijeva plemena, potomci
Sadokovi, koji su izvršavali službu u mojem
svetištu kad su Izraelovi sinovi zastranili od mene,
oni će pristupati k meni da mi služe. Oni će stajati
preda mnom da mi prinose pretilinu i krv, govori
Gospodin Bog.
16 Oni neka ulaze u moje svetište i pristupaju k
mojem stolu, da mi služe i moju službu obavljaju!
17 Prije nego uniđu na vrata unutrašnjega trijema
neka odjenu lanene haljine! Ništa da ne bude na
njima vuneno dok služe unutar vrata unutrašnjeg
trijema i u domu.
18 Na svojoj glavi neka imaju povez laneni i gaće
lanene oko bedara svojih! Neka ne nose one
haljine od kojih se znoji!
19 Kad izlaze u vanjski trijem k narodu, neka svuku
sa sebe haljine u kojima služe i ostavili ih u sobama
svetišta! Neka odjenu druge haljine da ne posvete
naroda haljinama svojim!
20 Svoju glavu neka ne briju, ali neka ni ne puste
da im slobodno raste kosa, nego neka nose kosu
na glavi ošišanu!
21 Vina ne smije piti ni jedan svećenik kad mora ići
u unutrašnji trijem.
22 Neka ne uzimaju za ženu ni udovicu ni
puštenicu, nego neka se žene samo djevojkama
izraelskoga roda ili udovicama svećeničkim!
23 Neka pouče moj narod o razlici između svetoga
i nesvetoga i neka ga upute o razlici između čis-
toga i nečistoga.
24 U parnicama neka izađu suditi! Na temelju mo-
jih pravnih propisa neka odluče! Moje zakone i za-
povijedi neka izvršuju na svim mojim
Svetkovinama i moje Subotnje dane neka drže
svete!
25 K mrtvacu neka ne idu da se ne onečiste! Samo
na mrtvom tijelu oca i majke, sina i kćeri, brata i
neudate sestre smiju se onečistiti.
26 Kad se opet očistio, neka pribroji sebi još se-
dam dana!
27 Čim je ušao u svetište, u unutrašnji trijem da
služi u svetištu, neka prinese svoju žrtvu za grijeh,
govori Gospodin Bog.
28 Neka nemaju baštine, jer ja sam njihova baš-
tina. Ne dajte im vlasništva među Izraelcima, jer ja
sam njihovo vlasništvo.
29 Prinos, žrtvu za grijeh i žrtvu za krivnju smiju
jesti; i sve zakleto u Izraelu njihovo će biti.
30 Najbolje od prvina svake vrste i sve podizane
žrtve svake vrste od svih svojih podizanih žrtava
ćete dati svećeniku da on zazove blagoslov na
kuću vašu.
31 Mrcinu ili rastrgano od ptica ili stoke ne smiju
jesti svećenici.

45 Nadalje, kad počnete ždrijebom dijeliti zem-
lju u baštinu, prinesite kao dar Gospodinu
sveti komad zemlje, dvadeset i pet tisuća lakata u
dužinu i deset tisuća u širinu! Ovo zemljište neka
bude sveto u svemu svojem opsegu!
2 Od ovoga neka pripadne svetištu četvorina od
pet stotina lakata dužine sa strana; oko toga neka
bude slobodan prostor od pedeset lakata!
3 Od ovoga zemljišta ćeš odmjeriti komad od
dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu i deset tisuća
lakata u širinu. Tu neka stoji svetište, Najsvetije
Mjesto!
4 To će biti svet dio zemlje, a pripadat će svećeni-
cima koji služe u svetištu i koji pristupaju Gospodi-
nu da mu služe. Neka im to bude mjesto za
službene njihove stanove i neka pripadne kao svet
prostor svetom mjestu!
5 Područje od dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu
i deset tisuća lakata u širinu neka pripadne kao vla-
sništvo Levitima, poslužnicima u domu, sa dvade-
set gradova za stanovanje!
6 Kao vlasništvo grada ćete odrediti područje od
pet tisuća u širinu i dvadeset i pet tisuća u dužinu
uza stranu svetoga zemljišta; to neka je za svu
kuću Izraelovu!
7 Vladaru odredite područje s obje strane svetog
zemljišta i gradskog vlasništva. Neka ide od sve-
tog zemljišta i od gradskog vlasništva na zapadnoj
strani prema zapadu i na istočnoj strani prema is-
toku. Dužina neka bude prema svakom od ple-
menskih dijelova od zapadne međe do istočne
međe!
8 To neka on ima od zemlje kao svoje vlasništvo u
Izraelu, da glavari moji više ne tlače mojega naro-
da, nego da ostalu zemlju dadu kući Izraelovoj po
plemenima njezinim!
9 Ovako govori Gospodin Bog: Dosta je, Izraelovi
glavari! Pređite se nasilja i tlačenja, činite pravicu i
pravdu! Prestanite otimati posjed od mojega naro-
da, govori Gospodin Bog.
10 Mjerila neka su vam prava, efa neka vam je
prava i bat neka vam je pravi!
11 Efa i bat neka imaju jedinstveno uređenu mjeru;
bat neka drži deseti dio homera, efa isto tako de-
seti dio homera! Mjera neka im je prema homeru!
12 Šekel neka je dvadeset gera, mina neka vam je
dvadeset šekela, dvadeset i pet šekela petnaest
šekela!
13 Ovo je prinos što ćete ga prinositi: šestina efe
od svakoga homera pšenice i šestina efe od sva-
koga homera ječma.
14 Pristojba za ulje iznosi desetinu bata od sva-

koga kora; deset bata iznosi kor.
15 Iz stada od dvije stotine komada sitne stoke
neka se prinese kao dar od rodova Izraelovih za
prinos, za žrtvu paljenicu i žrtvu pomirnicu da se
pribavi Izraelcima pomirenje, govori Gospodin
Bog.
16 Sav narod u zemlji će davati ovaj prinos vladaru
Izraelovu.
17 Vladar je dužan davati žrtve paljenice, prinose
i naljeve na Svetkovinu, na mlađake, na Subotnje
dane, o svim svečanim skupštinama Izraelove
kuće. On neka prinosi žrtve za grijeh, prinose žrtve
paljenice i žrtve pomirnice da pribavi pomirenje
kući Izraelovoj!
18 Ovako govori Gospodin Bog: Prvoga dana
prvoga mjeseca uzet ćeš junca bez mane i njim
pomiriti svetište.
19 Svećenik neka uzme krvi od žrtve za grijeh i
njom pomaže dovratnike doma i četiri ugla pojasa
na žrtveniku i dovratnike vrata na unutrašnjem tri-
jemu!
20 Tako ćeš učiniti i sedmoga dana za one koji su
sagriješili nehotice iz neznanja, da se tako pomiri
dom.
21 Četrnaestoga dana prvoga mjeseca svetkovat
ćete Svečanost Pashe; sedam dana neka se jedu
beskvasni kruhovi!
22 Taj dan neka prinese vladar za se i za sav narod
u zemlji junca kao žrtvu za grijeh.
23 Za sedam dana Svečanosti neka žrtvuje svaki
dan za tih sedam dana Gospodinu kao žrtvu palje-
nicu sedam junaca i sedam ovnova bez mane i kao
žrtvu za grijeh svaki dan jarca!
24 Kao prinos neka prinosi po efu na svakoga
junca i po efu na svakoga ovna; na svaku efu neka
dade hin ulja!
25 Petnaestoga dana sedmoga mjeseca, na
Svetkovinu, neka on isto tako prinosi za sedam
dana žrtve za grijeh, žrtve paljenice, prinose i žrtve
ulja!

46 Ovako govori Gospodin Bog: Istočna vrata
unutrašnjeg trijema će biti zatvorena u šest
radnih dana. A na Subotnji dan i na mlađak neka se
otvaraju!
2 Vladar neka uđe izvana kroz trijem od vrata i
neka stane kod dovratnika! Svećenici neka pri-
nesu njegova žrtvu paljenicu i njegovu žrtvu pomir-
nicu! On neka se pokloni na pragu vrata i neka
onda iziđe, a vrata neka se ne zatvaraju do nave-
čer!
3 Na ovim vratima neka se narod u zemlji klanja
Gospodinu na Subotnje dane i na mlađake!
4 Žrtva paljenica što će je prinositi vladar Gospodi-
nu bit će na Subotnji dan šest janjaca bez mane i
ovan bez mane.
5 Prinos neka bude efa na svakoga ovna, a na jan-
jce koliko ga volja; na svaku efu neka dade hin ulja!
6 Na Svetkovinu mlađaka neka on žrtvuje junca
bez mane, šest janjaca i ovna, sve bez mane živo-
tinje!
7 Kao prinos neka prinese efu na junca, efu na
ovna, a na janjce po volji, a na svaku efu neka dade
hin ulja!
8 Kad vladar ulazi, on će ući kroz trijem vrata i istim
putom izići.
9 Kad narod u zemlji dolazi pred Gospodina na
Svetkovinu, oni koji udu na sjeverna vrata da se
poklone, moraju izići na južna vrata, a koji su ušli
na južna vrata, oni će izići na sjeverna vrata. Nitko
neka se ne vraća na ista vrata kroz koja je ušao,
nego kroz ona suprotna!
10 Vladar neka bude među njima; kad oni ulaze,
neka i on ulazi; kad oni izlaze, neka i on izlazi!
11 Na Svetkovine neka je prinos efa na junca i efa
na ovna, a na janjce koliko tko hoće; na svaku efu
neka se dade hin ulja!
12 Kada vladar hoće prinijeti Gospodinu žrtvu pa-
ljenicu ili žrtvu pomirnicu, kao dragovoljni dar
žrtveni, onda neka mu se otvore istočna vrata!
Neka prinese svoju žrtvu paljenicu i svoju žrtvu
pomirnicu, kako to običaje činiti na Subotnji dan!
Potom neka iziđe, i čim iziđe, neka se zatvore
vrata!
13 Svaki dan ćeš prinijeti Gospodinu jednogodi-
šnje janje bez mane kao žrtvu paljenicu, i to ćeš
tako činiti svako jutro.
14 Kao prinos uz to ćeš prinijeti svako jutro šestinu
efe brašna i trećinu hina ulja da se poškropi bijelo
brašno, kao prinos Gospodinu Taj žitni dar je
vječna uredba, i mora se davati redovito.
15 Tako ćete prinositi janje i prinos i ulje svako jutro
kao redovitu žrtvu paljenicu.
16 Ovako govori Gospodin Bog: Ako vladar učini
dar komu svojem sinu od svoje baštine, neka bude
njegovim sinovima kao baštinski posjed!
17 Ako li što daruje od svoje baštine komu svojem
sluzi, neka to bude ovomu samo do oprostne god-
ine! Onda neka se vrati vladaru! Samo njegovim
sinovima ostaje to kao baštinski posjed.
18 Od baštinskoga posjeda naroda ne smije vla-
dar ništa uzeti tjerajući ih silom s njihova vlasni-
štva. Od svojega vlastitog posjeda neka daje
svojim sinovima baštinsko vlasništvo da se ni
jedan od mojega naroda ne razgoni sa svojega
posjeda!”
19 Nato me odveo kroz ulaz što je bio sa strane
vrata, u svete sobe svećeničke što su bile prema
sjeveru. Gle, tu je bio jedan prostor na krajnjem
zapadu!
20 On mi je rekao: “To je prostor gdje svećenici
kuhaju žrtvu za krivnju i žrtvu za grijeh i peku pri-
nos, da ne moraju to iznositi u vanjski trijem i tako
narod posvetiti.”
21 Onda me odveo van u vanjski trijem i provede
me u četiri, ugla trijema. Gle, tu je bio u svakom
uglu trijema opet jedan trijem!
22 U četiri ugla trijema bila su četiri mala trijema,
četrdeset lakata u dužinu, četrdeset lakata u šir-
inu; sva četiri imala su jednaku mjeru.
23 Jedan je zid išao okruglo okolo svih četiriju.
Dolje uza zid bila su unaokolo smještena ognjišta
za kuhanje.
24 On mi je rekao: “To su kuhinje gdje će sluge
doma kuhati narodne žrtve zaklanice.”

47 Onda me povede na ulaz u dom. Gle, tu je
izlazila voda i ispod praga od doma k istoku.
Pročelje doma gledalo je na istok. Voda je tekla
dolje s desne strane doma, južno od žrtvenika za
žrtve paljenice.
2 Povede me van kroz sjeverna vrata i van okolo k
vanjskim istočnim vratima. I gle, voda je žuborila
dolje s desne strane.
3 Čovjek je otišao dalje prema istoku, a imao je
mjeru u ruci. Izmjeri tisuću lakata i povede me
preko vode, ona je došla do gležanja.
4 Izmjeri opet tisuću lakata i povede me preko
vode, voda mi je došla do koljena. Izmjeri opet tisu-
ću lakata i povede me prijeko; ona mi je došla do
bokova.
5 Izmjeri opet tisuću lakata; onda je bila rijeka,
preko koje više nisam mogao prelaziti, jer se voda
bila tako popela da bi se morala preplivati rijeka,

preko koje se više nije moglo prelaziti.
6 On mi je rekao: "Jesi li vidio to, sine čovječji?" Nato me pustio da odem natrag na obalu rijeke.
7 Na povratku sam vidio vrlo mnogo stabala na obali rijeke s obje strane,
8 On mi je rekao: "Ova voda teče van u istočni kraj i spušta se u pustinju i dolazi do Mrtvoga mora. Kad dođe ondje, postat će voda Mrtvoga mora zdrava.
9 Sva živa bića što se samo miču, oživjet će posvuda kamo god dođe rijeka. Onda će biti vrlo mnogo riba, jer kad dođe ondje ova voda, ozdravit će Mrtvo more i sve će oživjeti, kamo dođe rijeka.
10 Ribari će stajati na njemu od En-Gedija do En-Eglajima Bit će tu suha mjesta za mreže. Njegovo bogatstvo riba bit će vrlo veliko kao u velikom moru.
11 Ali bare i močvare u blizini njegovoj neće postati zdrave, ostat će slane.
12 Na objema obalama rijeke rast će svakojaka stabla s plodovima što se jedu, i kojima lišće ne vene i plodovi im ne nestaju. Svakoga će mjeseca rađati nove plodove, jer što ih napaja, dotječe od svetišta. Plodovi će njihovi biti za jelo i lišće njihovo za lijek."
13 Ovako govori Gospodin Bog: "Ovo je međa u kojoj ćete kao baštinski posjed razdijeliti zemlju na dvanaest Izraelovih plemena; Josip će dobiti dvostruki dio.
14 Jedan će dobiti jednak baštinski posjed kao drugi, jer sam podigao svoju ruku na zakletvu da ću je dati vašim očevima. Zato će vam pripasti ta zemlja kao baštinski posjed.
15 Ovo će biti sjeverna međa zemlji: od Velikoga mora putom prema Hetlonu, kako se ide prema Sedadu,
16 Hamat, Berota, Sibraim, koji je između područja Damaska i područja Hamata, onda na Hasar-Enon, koji je na međi u Hauranu.
17 Tako će biti sjeverna međa od mora na Hasar-Enon, tako da područje Damaska i Hamata leži sjeverno. To je sjeverna međa.
18 Istočna međa prolazi između Haurana i Damaska i pravi se između Gileada i Izraelove zemlje po Jordanu do istočnoga mora, do Tamara. To je istočna međa.
19 Južna međa prema jugu ide od Tamara do Meriba Kadeša, onda do potoka i dalje do Velikoga mora. To je južna međa.
20 Zapadna međa jest Veliko more do mjesta gdje se ide u Hamat. To je zapadna međa.
21 Ovu ćete zemlju razdijeliti među sobom po plemenima Izraelovim.
22 Bit će da vi razdijelite ždrijebom kao baštinski posjed među sobom i među strancima koji među vama stanuju i djecu imaju. Neka su vam oni kao domaći Izraelci! S vama neka imaju svoj baštinski posjed među plemenima Izraelovim!
23 U plemenu, u kojem boravi došljak, dat ćete mu baštinski posjed njegov, govori Gospodin Bog.

48 Ovo su imena plemenima: Na krajnjem sjeveru od mora u Hetlon do ondje gdje se ide u Hamat, do u Hasar-Enon—područje Damaska ostaje prema sjeveru—uz Hamat od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Dan plemensko područje!
2 Uz područje Danovo, i od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Ašer plemensko područje.
3 Uz područje Ašerovo, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Naftali plemensko područje.
4 Uz područje Naftalijevo, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Manaseh plemensko područje.
5 Uz područje Manasehovo, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Efraim plemensko područje.
6 Uz područje Efraimovo, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Ruben plemensko područje.
7 Uz plemensko područje Rubenovo, od istočne strane do zapadne strane, posjedovat će Juda.
8 Uz područje Judino, od istočne strane do zapadne strane, bit će zemljište koje posvećujete Gospodinu, dvadeset i pet tisuća lakata u širinu i u dužinu kao drugi plemenski dijelovi od istočne strane do zapadne strane, sa svetištem Gospodinovim u sredini njegovoj.
9 Područje koje ćete posvetiti Gospodinu, neka bude dvadeset i pet tisuća lakata dugo i deset tisuća lakata široko!
10 To će zemljište pripadati ovima: pripast će svećenicima na sjevernoj strani komad od dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu, na zapadnoj strani od deset tisuća lakata u širinu, na istočnoj strani od deset tisuća lakata u širinu i na južnoj strani od dvadeset i pet tisuća lakata u širinu. Usred njega stajat će svetište Gospodinovo.
11 Svećenicima posvećenim, sinovima Sadokovim, koji su činili moju službu i nisu zastranili kao Leviti, kad su zastranili Izraelci.
12 Njima će pripasti posvećeni komad, najsvetiji dio posvećenoga zemljišta uz područje Levita.
13 Levitima će pripasti komad što odgovara području svećenika dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu, deset tisuća lakata u širinu, sve skupa dužina od dvadeset i pet tisuća lakata i širina od deset tisuća lakata.
14 Oni ne smiju ništa od toga prodati ni zamijeniti, niti smiju prenijeti ovaj posvećeni dio zemlje u tuđe ruke, jer je svet Gospodinu.
15 Pet tisuća lakta što još preostane od širine uz dvadeset i pet tisuća lakata, nije sveto, nego je određeno za grad kao prebivalište i slobodan prostor. Usred toga neka stoji grad!
16 Ovo su njegove mjere: Sjeverna strana ima četiri tisuće pet stotina lakata, južna strana četiri tisuće i pet stotina, istočna strana četiri tisuće i pet stotina, zapadna strana četiri tisuće i pet stotina.
17 Slobodni prostor grada iznosit će sa sjevera dvjesta i pedeset lakata, s juga dvjesta i pedeset, s istoka dvjesta i pedeset, i sa zapada dvjesta i pedeset.
18 Što još preostane od dužine uz sveto zemljište, naime, deset tisuća lakata na istoku i deset tisuća lakata na zapadu, neka služi za uzdržavanje stanovnika u gradu!
19 Stanovnici grada bit će iz svih Izraelovih plemena.
20 Sve posvećeno zemljište iznosit će dvadeset i pet tisuća lakata u četvorini, naime, posvećeno zemljište s posjedom gradskim.
21 Što ostane, pripast će vladaru s obje strane posvećenog zemljišta i gradskog vlasništva, uz dvadeset i pet tisuća lakata do istočne međe i sa zapada uz dvadeset i pet tisuća lakata do zapadne međe—prema plemenskim dijelovima. To neka pripadne vladaru, i usred toga neka budu posvećeno zemljište i svetište doma!
22 I od posjeda levitskoga i od posjeda gradskoga što su usred onoga što pripada vladaru, sve što je između područja Judina i područja Benjaminova pripast će vladaru.

23 Ovo su ostala plemena: od istočne strane do zapadne strane, Benjamin će dobiti jedan dio.
24 Uz područje Benjaminovo, od istočne strane do zapadne strane, Simeon će dobiti jedan dio.
25 Uz područje Simeonovo, od istočne strane do zapadne strane, Isakar će dobiti jedan dio.
26 Uz područje Isakarovo, od istočne strane do zapadne strane Zebulun će dobiti jedan dio.
27 Uz područje Zebulunovo, od istočne strane do zapadne strane, Gad će dobiti jedan dio.
28 Uz područje Gadovo, s južne strane, na jug, ima ići međa od Tamara do Meraba Kadeša, onda do na potok i do Velikoga mora.
29 To je zemlja koju ćete ždrijebom razdijeliti među plemena Izraelova kao baštinski posjed, i to će biti baštinski dijelovi njihovi, govori Gospodin Bog.
30 Ovo su izlazi grada: sa sjeverne strane, koja ima četiri tisuće i pet stotina lakata,
31 Gradska vrata nazvana su po imenima Izraelovih plemena—nalaze se troja vrata sa sjevera: vrata Rubenova, vrata Judina, vrata Levijeva.
32 S istočne strane, koja ima četiri tisuće i pet stotina lakata, nalaze se troja vrata: vrata Josipova, vrata Benjaminova, vrata Danova.
33 S južne strane, koja ima četiri tisuće i pet stotina lakata, nalaze se troja rata: vrata Simeonova, vrata Isakarova, vrata Zebulunova.
34 Zapadna strana, koja je duga četiri tisuće i pet stotina lakata, imaju troja vrata: vrata Gadova, vrata Ašerova, vrata Naftalijeva.
35 Opseg iznosi osamnaest tisuća lakata. Ime će gradu ubuduće biti: ‘Gospodin je ovdje.’ ”

Daniel

1 U trećoj godini vladanja Judina kralja Jojakima, došao je Nebukadnezar, babilonski kralj, protiv Jeruzalema i opkolio ga.
2 I Gospodin mu je dao u ruku Jojakima, Judina kralja, i jedan dio predmeta Božjega doma, koje je odnio u zemlju Šinear u hram svojega boga. I on je dopremio predmete i pohranio ih u riznicu svojega boga.
3 Onda je zapovjedio kralj Ašfenazu, predstojniku nad dvoranima, neka dovede nekoliko mladića Izraelaca i nekoliko kraljevskih i kneževskih potomaka:
4 mladiće bez mane, lijepa lica, nadarene mudrošću, bogate svakim znanjem, brzi u razumijevanju, i dobro odgojene, koji bi bili sposobni za službu na kraljevskom dvoru i koje bi se moglo poučiti pismu i jeziku Kaldejaca.
5 Kralj je odredio njihovo svakidašnje uzdržavanje od stola kraljevskoga i od vina koje je on sam pio. Zapovjedio je da se izobražavaju tri godine, te da bi poslije stupili u kraljevsku službu.
6 Među njima su bili Judejci Daniel, Hananija, Mišael i Azarija.
7 Predstojnik nad dvoranima dao im je ipak druga imena. Danielu nadjenuo ime Beltešazar, Hananiji Šadrak, Mišaelu Mešak, Azariji Abed-Nego.
8 Daniel je bio čvrsto odlučio da se ne onečisti hranom kraljevom ni vinom koje je on pio. Zato je zamolio predstojnika nad dvoranima da se ne mora onečistiti.
9 I dao je Bog Danielu te je našao milost i ljubav u predstojnika nad dvoranima.
10 Ipak je rekao predstojnik nad dvoranima Danielu: “Bojim se svojega gospodara kralja, koji vam je odredio jelo i piće, jer kad bi vidio da su lica vaša lošija nego u ostalih mladića vaše dobi, mogao bih ja, krivnjom vašom, platiti glavom kod kralja.”
11 A Daniel je zamolio nadglednika, koga je predstojnik nad dvoranima bio postavio nad Danielom, Hananijom, Mišaelom i Azarijom:
12 “Pokušaj, molim te za deset dana sa svojim slugama, da nam se daje samo povrće za jelo i voda za piće.
13 Onda neka se naša lica preglegaju i lica onih mladića koji jedu sa stola kraljeva, pa kako vidiš onako čini sa svojim slugama.”
14 On ih poslušao u tom i pokušao s njima za deset dana.
15 A poslije deset dana izgledali su bolji i ugojeniji nego svi mladići koji su jeli sa stola kraljevskoga.
16 Onda je nadglednik uzimao jelo njihovo i vino koje su trebali piti i davao im je samo povrće.
17 A Bog je dao ovoj četvorici mladića znanje i razum u svakoj knjizi i mudrosti. I Daniel se razumio također u viđenja i sne svake vrste.
18 Kada je prošlo vrijeme iza kojega su, po nalogu kraljevu, oni trebali biti njemu predstavljeni, izveo ih predstojnik nad dvoranima pred Nebukadnezara.
19 Kralj je govorio s njima i nije se našao se među svima ni jedan kao Daniel, Hananija, Mešak i Azarija. Zato su bili pripušteni kraljevskoj službi.
20 U svim slučajevima gdje se tražila mudrost i razum, našao ih kralj, kad god bi ih upitao, deset puta učenijima od svih vračara i gatalaca u svemu svojem kraljevstvu.
21 Tako je Daniel ostao ondje do prve godine kralja Kira.

2 U drugoj godini vladanja Nebukadnezarova usnio je Nebukadnezar san. To ga je toliko uznemirilo, da nije mogao spavati.
2 Onda je zapovjedio kralj da se dozovu čarobnjaci, zvjezdari, vračari, gataoci i Kaldejci, da rekli kralju njegov san. Tako su oni došli i stupili pred kralja.
3 Kralj im rekao: “Usnio sam san i duh mi se uznemirio, htio bih razumjeti san.”
4 Kaldejci su odgovorili kralju aramejski: “Kralju, da si živ dovijeka! Pripovjedi san svojim slugama, pa ćemo ti reći značenje sna.”
5 Odgovorio je kralj Kaldejcima, govoreći: “Moja je odluka tvrda, ako mi ne reknete što sam usnio i što je značenje sna, bit ćete na komade isječeni i vaše će kuće biti hrpe pepela.
6 Ako li mi reknete što sam usnio i što je značenje sna, dobit ćete od mene darove i poklone i veliku čast. Recite mi, dakle što sam usnio i što je značenje sna.”
7 Onda oni odgovore po drugi put: “Neka kralj pripovjedi san svojim slugama, pa ćemo reći što je značenje sna.”
8 Rekao je kralj, govoreći: “Znam sada doista da gledate dobiti na vremenu, jer znate da je moja odluka tvrda:
9 Ako mi ne reknete što sam usnio, onda ostaje

nad vama presuda. Vi ste se dogovorili da mi dadete značenje lažno i izmišljeno, u nadi da će se promijeniti prilike. Zato sad mi protumačite san i znat ću da ćete mi dati i pravo značenje.”

10 Kaldejci odgovore kralju: “Nema čovjeka na zemlji koji bi, kralju, mogao ispuniti tvoj zahtjev. I nikada nije jedan kralj, makar bio velik i moćan, takvo što zahtijevao od jednoga gataoca, vračara ili Kaldejca.

11 Što ti, kralju, tražiš, vrlo je teško, jer nema nikoga, koji bi mogao to reći kralju, osim bogova koji ne stanuju među ljudima.”

12 Na to se kralj tako jako razljuti i razgnjevi, te je izdao zapovijed da se pogube svi mudraci babilonski.

13 Kad je bila izišla zapovijed da se poubijaju mudraci, tražili su i Daniela i njegove sudruge, da ih ubiju.

14 Onda se Daniel mudro i razumno predstavio Arioku, zapovjedniku kraljevskih krvnika, koji je bio izišao da poubija mudrace babilonske.

15 On je upitao Arioka, kraljevskog zapovjednika, zašto je izdana od kralja ta stroga zapovijed. Kad je Ariok bio rekao stvar Danielu.

16 A Daniel je otišao kralju i zamolio ga da mu ostavi vremena, jer će onda reći kralju što je značenje sna.

17 Potom je otišao Daniel u svoju kuću i rekao stvar svojoj braći Hananiji, Mešaku i Azariji,

18 da bi se pomolili za milost Bogu nebeskomu zbog te tajne te da ne bi bili pogubljeni Daniel i njegovi sudruzi s ostalim babilonskim mudracima.

19 Onda je bila Danielu objavljena tajna u noćnom viđenju. I Daniel je blagoslovio Boga nebeskoga.

20 Daniel se molio, govoreći: “Neka je blagoslovljeno Ime Gospodinovo od vijeka do vijeka, jer je njegova mudrost i moć.

21 On je koji dovodi promjenu vremena i prilika, koji skida kraljeve i postavlja kraljeve, koji daje mudrost mudrima i razum razumnima.

22 On otkriva što je duboko i skriveno. On zna što se događa u tami, jer kod njega prebiva svjetlost.

23 Zahvaljujem ti i slavim te, o Bože otaca mojih! Ti si mi dao mudrost i snagu, i sada si nam objavio ono za što smo te molili, jer si nam objavio zahtjev kraljev.”

24 Nato je otišao Daniel k Arioku, komu je bio kralj zapovjedio da pogubi mudrace babilonske. Otišao i rekao mu: “Ne ubijaj babilonske mudrace, nego me vodi kralju i ja ću mu reći značenje sna.”

25 Onda Ariok brže doveo Daniela pred kralja i rekao mu: “Kod judejskih prognanika našao sam čovjeka, koji će reći kralju što je značenje sna.”

26 Kralj je rekao Danielu, koji se zvao i Beltešazar: “Možeš li mi doista reći san koji sam usnio i što je značenje njegovo?”

27 Daniel je odgovorio kralju: “Tajnu, koju kralj hoće znati ne mogu reći kralju mudraci, zvjezdari, čarobnjaci i gataoci.

28 Ali ima u nebu Bog koji otkriva tajne. On javlja tebi, kralju Nebukadnezare, što će se dogoditi u budućnosti. San i viđenja što si ih imao na svojoj postelji ovo su:

29 Tebi, o kralju, došle su misli na postelji tvojoj o tom što će se dogoditi poslije. Onaj koji objavljuje tajne, govori ti što će biti.

30 Meni je sad ova tajna objavljena, ne pomoću mudrosti koja bi u mene bila mimo sve žive, nego zato da bi se javilo kralju što značenje sna i da bi doznao misli svojega srca.

31 Ti si, kralju, imao viđenje: Vidio si veliki kip, koji je bio visok, i sjaj njegov je bio silan, stajao je pred tobom i bio je strašan njegov izgled.

32 Glava toga kipa bila je od čistoga zlata, prsa i mišice od srebra, trbuh i bedra od mjedi,

33 noge od željeza, stopala dijelom od željeza i dijelom od gline.

34 Dok si gledao, odvalio se s gore kamen a da ga nije dodirnula ruka, udario u željezna i glinena stopala kipa i razbio ih.

35 Onda se smrvilo skupa željezo, glina, mjed, srebro i zlato i rasprši se kao pljeva na gumnu u ljeto. Odnese ih vjetar i nije ostalo više ni traga od njih. A kamen koji je bio razmrskao kip posta gora velika i ispuni svu zemlju.

36 To je san; a značenje njegovo sada ćemo reći kralju.

37 Ti si, kralju, kralj nad kraljevima, komu je Bog nebeski dao gospodstvo i moć, snagu i čast.

38 I gdje god žive ljudi, poljske životinje i nebeske ptice, dao ti je u ruke i postavio te gospodarom nad svima njima—ti si ona glava od zlata.

39 Nakon tebe nastat će drugo kraljevstvo, manje od tvojega, zatim treće kraljevstvo od mjedi što će se prostirati po cijeloj zemlji.

40 Četvrto će kraljevstvo biti jako kao željezo, jer željezo može sve satrti i razbiti.

41 Što su stopala i prsti koje si vidio bili dijelom od gline lončarske, dijelom od željeza, znači da će kraljevstvo biti razdijeljeno; ali će u njemu biti nešto od tvrdoće željeza, jer je, kako si vidio, bilo željezo pomiješano s glinom lončarskom.

42 Što su prsti stopala bili dijelom od željeza, dijelom od gline, znači, da će kraljevstvo biti dijelom tvrdo, dijelom krhko.

43 A što je željezo, kako si vidio, bilo pomiješano s glinom lončarskom, znači da će se među sobom ojačavati, ali se ipak neće stopiti u jedno, kao što se ni željezo ne može smiješati s glinom.

44 U vrijeme onih kraljeva Bog će nebeski podignuti kraljevstvo, koje neće propasti dovijeka. Njegova vlast neće prijeći na drugi narod, i ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati zauvijek.

45 Tako kao što si vidio da se od gore kamen odvalio, a da ga nije dodirnula ruka, razbio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato, tako je Bog veliki javio kralju što će se dogoditi poslije. San je istinit i tumačenje je njegovo vjerno.”

46 Onda se baci kralj Nebukadnezar ničice na svoje lice, pokloni se pred Danielom i zapovjedio da mu prinesu žrtvu i miomirisni kâd.

47 Onda je rekao kralj Danielu: “Zaista, vaš je Bog, Bog nad bogovima, gospodar nad kraljevima i objavitelj tajna, jer si ti mogao otkriti ovu tajnu.”

48 Nato iskaza kralj Danielu veliku čast, dao mu mnoge dragocjene darove i učinio ga vladarom cijele pokrajine babilonske i glavarom nad svim babilonskim mudracima.

49 Ali na molbu Danielovu predao kralj upravu pokrajine babilonske Šadraku, Mešeku i Abed-Negu, a Daniel je ostao na kraljevu dvoru.

3 Kralj Nebukadnezar je dao napraviti zlatni kip, čija je visina bila šezdeset lakata, a širina šest lakata, i namjesti ga u ravnici Duri u pokrajini babilonskoj.

2 Nato je poslao kralj Nebukadnezar glasnike da pozovu satrape, namjesnike, zapovjednike, suce, rizničare, pravnike, vijećnike i sve druge dostojanstvenike pokrajinske da dođu na posvetu kipa koji je bio podigao kralj Nebukadnezar.

3 Onda su se skupili satrapi, namjesnici, zapovjednici, suci, rizničari, pravnici, vijećnici i svi drugi

dostojanstvenici pokrajinski na posvetu kipa koji je bio podigao kralj Nebukadnezar. Oni su stali pred kipom koji je bio podigao Nebukadnezar.

4 Glasnik povika iza glasa: “Narodi, plemena i jezici, vama se zapovjeda:

5 Čim čujete zvuk truba, frula, citara, harfa, psaltira, gajda i svih drugih vrsta glazbala, padajte ničice i poklonite se zlatnom kipu koji je podigao kralj Nebukadnezar.

6 Tko se ne baci ničice i ne pokloni, bit će smjesta bačen u peć ognjenu užarenu.”

7 I čim su čuli svi narodi zvuk truba, frula, citara, harfa, psaltira i svih drugih vrsta glazbala, bacili su se ničice svi narodi, plemena i jezici i poklonili se zlatnom kipu koji je bio podigao kralj Nebukadnezar.

8 U još isti čas pristupili ljudi kaldejski i optužili Judejce.

9 Rekli su kralju Nebukadnezaru: “Kralju, da si živ dovijeka!

10 Ti si, kralju, zapovjedio da se svaki koji čuje zvuk truba, frula, citara, harfa, psaltira, gajda i svih drugih vrsta glazbala, mora ničice baciti i pokloniti se zlatnomu kipu.

11 Tko ne padne ničice i ne pokloni se zlatnom kipu, mora se baciti u peć ognjenu užarenu.

12 Neki Judejci, kojima si predao upravu pokrajine babilonske: Šadrak, Mešak i Abed-Nego, o kralju, oni ne mare za tvoju zapovijed. Oni ne poštuju tvojih bogova i ne klanjaju se zlatnom kipu što si ga podigao.”

13 Onda Nebukadnezar u gnjevu i bijesu zapovjedio da dovedu Šadraka, Mešaka i Abed-Nega. Tako su ih doveli pred kralja.

14 Nebukadnezar im progovori, govoreći: “Je li istina, Šadrak, Mešak i Abed-Nego, da vi ne poštujete mojih bogova i da se ne klanjate zlatnom kipu što sam ga dao podignuti?

15 I sada, ako ste pripravni, bacite se ničice čim čujete zvuk truba, frula, citara, harfa, psaltira, gajda i svih drugih vrsta glazbala, i poklonite se kipu što sam ga dao podignuti! Ako li se ne poklonite, bit ćete smjesta bačeni u peć ognjenu užarenu, a koji bi bio bog što bi vas mogao izbaviti iz moje ruke?”

16 Odgovore Šadrak, Mešak i Abed-Nego kralju, govoreći: “Nebukadnezare, ne treba nam da ti odgovaramo na to!

17 Jer evo, naš Bog, koga štujemo, ima moć da nas izbavi iz peći ognjene užarene. On će nas, kralju, osloboditi iz tvoje ruke!

18 Ako li to ne učini, znaj, kralju, da mi ni onda nećemo štovati tvojih bogova i nećemo se pokloniti zlatnom kipu što si ga podigao!”

19 Onda je Nebukadnezar pao u takav bijes na Šadraka, Mešaka i Abed-Nega da mu se lice izobličilo. On je zapovjedio da se užari peć sedam puta jače nego što je inače bilo.

20 Onda je zapovjedio najjačim ljudima u svojoj vojsci da svežu Šadraka, Mešaka i Abed-Nega i da ih bace u peć ognjenu užarenu.

21 I tako su bili svezani ovi ljudi u svojim donjim haljinama, kapama, ogrtačima, obući i drugoj odjeći i bačeni u peć ognjenu užarenu.

22 Kako su bili na strogu zapovijed kraljevu odviše užarili peć, plamen je ognjeni usmrtio ljude koji su u njega bacili Šadraka, Mešaka i Abed-Nega.

23 Ona tri čovjeka, Šadrak, Mešak i Abed-Nego, pali su svezani u peć ognjenu i užarenu.

24 Onda se zadivio kralj Nebukadnezar, ustao je brže i upitao savjetnike svoje: “Zar nismo bacili tri čovjeka svezana u oganj?” Oni odgovore kralju rekavši: “Jest, kralju!”

25 On je odgovorio: “A ja vidim četiri čovjeka nesvezana gdje hode posred ognja i nije im ništa, a četvrti izgleda kao Sin Božji.”

26 Onda pristupi Nebukadnezar na vrata ognjenoj peći užarenoj i povika: “Šadrak, Mešak i Abed-Nego, sluge Boga Svevišnjega, izađite i stupite ovamo!” Odmah su izašli iz ognja Šadrak, Mešak i Abed-Nego.

27 Onda su došli satrapi, namjesnici, zapovjednici i savjetnici kraljevi i vidjeli su da oganj nije bio mogao ništa učiniti onim ljudima. Njihova kosa na glavi nije se opalila, ni haljine njihove nisu se oštetile i zadah ognja nije se osjetio na njima.

28 Onda povika Nebukadnezar: “Neka je blagoslovljen Bog Šadrakov, Mešakov i Abed-Negov! On je poslao svojega anđela i oslobodio svoje sluge koje su se pouzdale u njega, zapovijed kraljevu prestupili su i svoja tjelesa predali da ne bi štovali drugoga boga, niti mu se poklonili, osim svojem Bogu!

29 Zato, evo, izdajem ovu zapovijed: Ako tko god, bilo kojega naroda, bilo kojega plemena i jezika, izgovori kakvu psovku na Boga Šadrakova, Mešakova i Abed-Negova, taj neka se na komade isiječe i njegova kuća neka se pretvori u hrpu pepela, jer nema drugoga boga koji bi mogao tako izbaviti!”

30 Onda je uzdigao kralj Šadraka, Mešaka i Abed-Nega opet na visoka mjesta njihova u pokrajini babilonskoj.

4 Ja, kralj Nebukadnezar, svim narodima, plemenima i jezicima što prebivaju po cijeloj zemlji: Sreća neka vam je sve veća i veća!

2 Znamenja i čudesa koja je Bog Svevišnji učinio na meni, želim staviti do znanja.

3 Kako su veliki znaci njegovi i kako su silna njegova čudesa! Kraljevstvo je njegovo kraljevstvo vječno i vlast njegova traje kroz sve naraštaje.

4 Ja, Nebukadnezar, živio sam bezbrižno u svojoj kući, radovao se životu na svojem dvoru.

5 Onda sam usnio san koji me je prestrašio. Utvare što su mi dolazile na postelji mojoj, viđenja što su mi izlazila pred oči uznemirila me.

6 Zato sam izdao zapovijed da se dovedu pred mene svi mudraci babilonski da mi kažu što znači san.

7 Onda su došli čarobnjaci, zvjezdari, Kaldejci i vračari. Ja sam im pripovjedio svoj san, ali mi ni jedan nije mogao reći što znači san.

8 Najposlije došao je pred mene Daniel, koji se zove Beltešazar, po imenu boga mojega, i u komu prebiva duh svetih bogova, i ja sam mu pripovjedio san:

9 “Beltešazare, glavare vračara, znam, da duh svetih bogova prebiva u tebi. Nijedna tajna nije tebi preteška, pa mi kaži što znače viđenja mojega sna koja sam vidio!

10 Ovo je viđenje što mi je stalo pred oči na postelji mojoj: Vidio sam najedanput usred zemlje drvo silne visine.

11 Drvo je raslo i postajalo sve veće, tako da mu je vrh dosegnuo do neba i vidjelo se do krajeva sve zemlje.

12 Lišće je njegovo bilo lijepo, plodovi njegovi vrlo obilni i na njemu je bilo hrane za sve. Pod njim u sjeni odmarale se poljske životinje, nebeske ptice gnijezdile se na granama njegovim i od njega se hranila svakojaka živa bića.

13 Onda sam najedanput vidio, u viđenjima što su mi stala pred oči na postelji mojoj, gdje siđe s neba

jedan svet stražar.
14 On povika iza glasa: 'Posijecite drvo i okrešite mu grane, potrgajte mu lišće i razbacajte mu plodove naokolo! Neka pobjegnu zvijeri ispod njega i ptice s grana njegovih!
15 Ali panj njegov s korijenjem ostavite u zemlji svezan okovima željeznim i mjedenim vani u travi poljskoj! Neka ga kvasi rosa nebeska i neka pase travu sa životinjama poljskim!
16 Čovječje srce neka mu se promijeni i srce životinjsko neka mu se za to dade! Sedam vremena neka tako prođe preko njega!
17 Na zaključku nebeskih stražara osniva se ova zapovijed. Po želji svetaca izlazi ova uredba, da upoznaju živi da Svevišnji ima vlast nad ljudskim kraljevstvom. On ga daje komu ga hoće dati, i najnižega postavlja za njegova vladara.'
18 Taj san usnio sam ja, kralj Nebukadnezar, a ti, Beltešazare, kaži značenje njegovo, jer ni jedan od mudraca u mojem kraljevstvu nije mi mogao reći značenje. A ti to možeš, jer u tebi prebiva Duh Boga Svetoga."
19 Onda Daniel, nazvan i Beltešazar, ostao je šuteći jedan puni čas. Misli su ga njegove uznemirivale, ali ga kralj ohrabrio: "Beltešazare, ne uznemiruj se tim snom i njegovim značenjem!" Odgovorio je Beltešazar rekavši: "Moj gospodaru, san neka bude tvojim mrziteljima i značenje njegovo tvojim neprijateljima.
20 Drvo što si ga vidio da je raslo i sve veće postajalo, dok mu vrh nije dosegnuo do neba što se vidjelo do krajeva sve zemlje,
21 čije je lišće bilo lijepo i čiji su plodovi bili vrlo obilni, na kojemu je bilo hrane za sve, pod kojim su počivale poljske životinje i na čijim su se granama gnijezdile nebeske ptice.
22 To si ti, kralju, koji si postao velik i moćan, čija je veličina narasla do neba i čija moć doseže do krajeva zemaljskih.
23 A što je kralj vidio kako je jedan svet stražar sišao s neba i zapovjedio: 'Posijecite drvo, raskomadajte ga, ali mu panj ostavite u zemlji svezan okovima željeznim i mjedenim, vani u travi poljskoj! Neka ga kvasi rosa nebeska in neka pase travu sa životinjama poljskim! Sedam vremena neka tako prođe preko njega'—
24 ovo je značenje, o kralju, i odluka Svevišnjega što je izišla za mojega gospodara, kralja:
25 Bit ćeš izbačen iz društva ljudskoga. Sa životinjama ćeš poljskim stanovati. Travu će ti davati za hranu kao govedima, i rosa će te nebeska kvasiti. Sedam će vremena proći preko tebe, dokle spoznaš da Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i daje ga komu hoće.
26 Zapovijed da se ostavi panj stabla, znači: kraljevstvo će tvoje opet zapasti tebi čim spoznaš da Nebo ima vlast.
27 Zato, o kralju, neka ti bude ugodan moj savjet: iskupi svoje grijehe milostinjom i opačine svoje milosrđem prema nevoljnima! Možda se onda produži blagostanje tvoje."
28 Sve se ovo ispuni na kralju Nebukadnezaru.
29 Poslije dvanaest mjeseci hodao je on na kraljevskom dvoru u Babilonu.
30 Kralj je rekao: "Nije li to Babilon veliki što sam ga ja sazidao za prijestolnicu kraljevsku velikom moći svojom i na slavu veličanstva svojega?"
31 Još nije bio prešao taj govor preko usana kraljevih, a došao je glas s neba: "Tebi, kralju Nebukadnezare, ovim se javlja: Kraljevstvo će se tebi oduzeti.
32 Iz društva ljudskoga bit ćeš izbačen i sa životinjama ćeš poljskim stanovati. Travu će ti davati za hranu kao govedima; i sedam će vremena proći preko tebe dok spoznaš da Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i može ga dati komu hoće."
33 Još u isti čas ispunila se ta prijetnja na Nebukadnezaru. On je bio izbačen iz društva ljudskoga, jeo je travu kao goveda, rosa je nebeska kvasila njegovo tijelo, te su mu narasle dlake kao pera orlova i nokti kao pandže ptičje.
34 Poslije stanovitog vremena ja, Nebukadnezar, podigao sam svoje oči k nebu i moj razum opet mi se vratio, i ja sam zahvalio Svevišnjemu i hvalio sam i slavio njega koji živi u vijeke, čija je vlast vječna i čije je kraljevstvo kroz sve naraštaje.
35 Svi, koji stanuju na zemlji, jesu kao ništa prema njemu. On što hoće radi s vojskom nebeskom i sa stanovnicima zemaljskim. Nema nikoga da bi mu smio ruku zaustaviti i upitati ga: "Što radiš?"
36 U isto vrijeme dobio sam natrag razum svoj i došao sam opet na slavu kraljevstva svojega, na svjetlost i sjaj. Moji su me dvorani i velikaši potražili, opet sam bio postavljen u kraljevsko dostojanstvo i dana mi je još veća vlast.
37 Zato ja, Nebukadnezar, hvalim, blagoslivljam i slavim Kralja nebeskoga, jer su sva njegova djela istinita, upravljanje je njegovo pravedno. On može poniziti one koji hode u oholosti.

5 Kralj Belšazar priredi veliku gozbu za tisuću svojih velikaša. Pred tisućom njih pio je vino.
2 Kad je Belšazar bio pijan, zapovjedio da se donesu zlatne posude i srebrne koje je odnio njegov otac Nebukadnezar iz doma u Jeruzalemu. Kralj je htio da iz njih pije s velikašima svojim, sa ženama i suložnicama svojim.
3 Kad su bili donijeli zlatne posude što su ih odnijeli iz doma, Božje kuće u Jeruzalemu, pio je iz njih kralj s velikašima svojim, sa ženama i suložnicama svojim.
4 Pili su vino i slavili svoje bogove zlatne i srebrne, mjedene, željezne, drvene i kamene.
5 U taj su se čas pojavili prsti čovječje ruke i pisali su prema svjetiljci po vapnenom zidu kraljevskog dvora, a kralj je opazio ruku koja je pisala.
6 Onda je poblijedjelo lice kraljevo i misli su ga njegove uznemirile. Njegovi su u bedrima zglobovi popustili i koljena mu se tresla.
7 Kralj je povikao iza glasa neka se dovedu zvjezdari, Kaldejci i vračari. Onda je rekao babilonskim mudracima: "Tko mogne pročitati ovo pismo i reći mi što znači, taj će se odjenuti u grimiz, nosit će zlatan lanac o vratu i vladat će u kraljevstvu mojem kao treći vladar."
8 Onda su pristupili svi mudraci kraljevi, ali nisu mogli ni pisma pročitati ni reći kralju što znači.
9 Kralj Belšazar se vrlo prestrašio, lice mu se sasvim promijenilo i velikaši su se njegovi prepali.
10 Kad je kraljica majka čula što se dogodilo kralju i velikašima, došla je u kuću gdje je bila gozba. Kraljica progovorila i rekla je: "Kralju, da si živ dovijeka! Neka te ne uznemiruju misli tvoje i neka se ne mijenja tvoje lice!
11 Ima u tvojem kraljevstvu čovjek u kojem prebiva Duh Svetoga Boga. Već pod vladom tvojega oca bili su našli u njemu razboritost i upravo božansku mudrost. Kralj Nebukadnezar—tvoj otac kralj—postavio ga je glavarom čarobnjacima, zvjezdarima, Kaldejcima i vračarima.
12 Jer visok duh, mudrost i razum za tumačenje snova, za otkrivanje tajna i za razjašnjavanje zagonetaka našli su u Daniela, komu je kralj dao ime Beltešazar. Neka dozovu Daniela i on će reći što

znači.”
13 Kad su bili doveli Daniela pred kralja, rekao je
kralj Danielu: “Jesi li ti Daniel, jedan od judejskih
zarobljenika koje je moj kraljevski otac doveo
ovamo iz Judeje?
14 Čuo sam za tebe, da u tebi prebiva Duh Božji;
da su našli u tebe razboritost, razum i mudrost u
visokoj mjeri.
15 Sada su bili preda mnom mudraci i čarobnjaci,
da pročitaju ovo pismo i da mi kažu što znači, ali oni
mi ne mogu reći što znače te riječi.
16 Onda sam čuo za tebe da možeš protumačiti i
zagonetke riješiti. Ako možeš pročitati ono ondje
pismo i reći mi što znači, odjenut ćeš se u grimiz,
zlatan lanac nosit ćeš o vratu i vladat ćeš u kraljev-
stvu mojem kao treći vladar.”
17 Nato je odgovorio Daniel kralju, govoreći:
“Zadrži poklone svoje za sebe, a darove svoje pok-
loni drugomu! A pismo ću ja pročitati i reći ću ti,
kralju, što znači.
18 Kralju, Bog Svevišnji dao je tvojem ocu Nebu-
kadnezaru kraljevstvo, veličinu, slavu i veličan-
stvo.
19 Od velike moći koju mu je dao drhtali su i tresli
su se pred njim svi narodi, plemena i jezici. Mogao
je usmrtiti koga je htio, mogao je ostaviti u životu
koga je htio i mogao je poniziti koga je htio.
20 Ali kada mu se podiglo srce i duh mu se osilio do
drskosti, onda je bio srušen s kraljevskoga prijes-
tolja i bilo mu je uzeto dostojanstvo njegovo.
21 Bio je izbačen iz društva ljudskoga i srce mu je
postalo kao u životinje. Stanovao je s divljim
magarcima. Davali su mu travu za hranu kao go-
vedima. Rosa nebeska kvasila mu je tijelo dokle je
spoznao da Bog Svevišnji ima vlast nad kraljev-
stvom ljudskim i može ga podijeliti, komu hoće.
22 I ti, njegov sin Belšazar, nisi ponizio svoje srce,
premda si znao sve ovo.
23 Ti si se podigao protiv Gospodina nebeskoga.
Posude doma njegova morali su donijeti pred
tebe, i pio si iz njih vino sa svojim velikašima, sa
svojim ženama i suložnicama. Slavio si svoje bo-
gove srebrne i zlatne, mjedene, željezne, drvene i
kamene, koji ne mogu ni vidjeti ni čuti, niti imaju
razum. A nisi iskazao čast Bogu u čijoj su ruci živ-
otni dah tvoj i svi tvoji putovi.
24 Zato je on dao da se pojavi ova ruka što piše i da
se napiše ovo pismo.
25 Što ondje stoji napisano, glasi: Mene, Mene,
Tekel, Parsin.
26 Ovo znače te riječi: Mene: Izbrojio je Bog tvoje
kraljevstvo i učinio mu je kraj.
27 Tekel: Izmjeren si bio na mjerila i nađen si
prelagan.
28 Parsin: Razdijeljeno je kraljevstvo tvoje i dano
Medijcima i Perzijancima.”
29 Onda je bio Daniel, na zapovijed Belšazarovu,
odjeven u grimiz, i stavili mu zlatan lanac oko
vrata. Povikali su pred njim da će vladati u kraljev-
stvu kao treći vladar.
30 Iste je noći bio umoren Belšazar, kralj Kalde-
jaca.
31 I Medijac Darije dobio je kraljevstvo u dobi od
šezdeset i dvije godine.

6 Svidjelo se Dariju da postavi nad kraljevstvom
stotinu i dvadeset satrapa, da vladaju nad
svim kraljevstvom.
2 A nad njima tri vrhovna glavara, kojima je pri-
padao i Daniel. Ovima su satrapi morali polagati
račune da ne bi kralj trpio štete u porezu.
3 Daniel se odlikovao iznad drugih vrhovnih či-
novnika i satrapa, jer je u njemu djelovao viši duh.
Kralj je pomišljao na to da ga postavi nad svim kra-
ljevstvom svojim.
4 Onda su vrhovni činovnici i satrapi gledali da
nađu kakav god povod tužbi protiv Daniela glede
kraljevstva, ali nisu mogli otkriti nikakva povoda ni
pogreške, jer je bio vjeran i nije mu se mogla doka-
zati nikakva krivnja ili mana.
5 Onda su rekli oni ljudi: “Nećemo naći na tomu
Danielu nikakva povoda tužbi, osim ako ga ne
nađemo na njemu zbog zakona Boga njegova.”
6 Zato su došli pred kralja oni vrhovni činovnici i
satrapi i rekli mu: “Kralju Darije, da si živ dovijeka!
7 Svi vrhovni činovnici u kraljevstvu, predstojnici i
satrapi, savjetnici i zapovjednici složni su u tom da
se izda kraljevska zapovijed i postavi oštra
zabrana, po kojoj svaki koji za trideset dana upravi
koju molbu na bilo kojega boga ili čovjeka osim na
tebe, kralju, neka se baci u jamu lavlju.
8 Dakle, kralju, potvrdi taj zaključak i potpiši pismo
da se ne može promijeniti po neporecivu zakonu
medijsko-perzijskom!”
9 Nato je potpisao kralj Darije pismo sa zabranom.
10 Kad je Daniel čuo da je pismo potpisano, otišao
u svoju kuću, gdje je u svojoj gornjoj sobi imao ot-
vore prozora naprema Jeruzalemu. Tri puta na
dan padao je na svoja koljena, obavljao je svoju
molitvu i slavio svojega Boga, kako je bio činio i
prije.
11 Jednoga dana pohitjeli su oni ljudi onamo i našli
su Daniela kako se molio i vapio svojem Bogu.
12 I otišli su kralju i upitali za kraljevsku zabranu:
“Nisi li potpisao zabranu, po kojoj svaki koji za tri-
deset dana upravi koju god molbu na bilo kojega
boga ili čovjeka osim na tebe, kralju, neka se baci
u jamu lavlju?” Odgovorio je kralj rekavši: “Tako je
po neporecivu zakonu medijsko-perzijskom.”
13 Onda oni odgovore kralju: “Daniel, jedan od
judejskih zarobljenika, ne mari za te, kralju, ni za
zabranu koju si potpisao, nego obavlja tri puta na
dan svoju molitvu.”
14 Kad je kralj čuo te riječi, ožalosti se vrlo i pomisli
na to kako bi izbavio Daniela i trudio se do zalaska
sunca da ga oslobodi.
15 Ali su oni ljudi navalili na kralja i rekli kralju:
“Pomisli, kralju, da ima zakon medijsko-perzijski
po kojem se svaka zabrana i zapovijed koju je
izdao kralj ne mijenja!”
16 Onda je kralj izdao zapovijed da dovedu Dan-
iela i bace ga u jamu lavlju. Kralj je rekao Danielu:
“tvoj Bog, komu tako postojano služiš, neka te iz-
bavi!”
17 Onda su donijeli kamen i stavili ga jami na otvor.
Kralj ga zapečati svojim prstenom i prstenima svo-
jih velikaša, da se odluka protiv Daniela ne mogne
promijeniti.
18 Potom se povukao kralj u svoj dvor i proveo noć
u postu i nije dopustio da mu se unesu jela, ali ipak
ga ostavio san.
19 Rano ujutro, čim se razdanilo, ustao je kralj i
otišao brže k jami lavljoj.
20 Kad se približio k jami, viknuo Daniela žalosnim
glasom. Kralj je rekao Danielu: “Daniele, slugo
Boga živoga, je li te tvoj Bog, komu tako postojano
služiš, mogao izbaviti od lavova?”
21 Daniel je odgovorio kralju: “Kralju, da si živ do-
vijeka!
22 Moj Bog poslao je anđela svojega i on je zatvo-
rio čeljust lavovima. Oni mi nisu ništa naudili, jer
sam bio nađen pred njim nedužan. I protiv tebe,
kralju, nisam učinio nikakve nepravde.”
23 Onda se kralj vrlo obradovao i zapovjedio da

izvade Daniela iz jame. Kad su bili izvadili Daniela iz jame, nisu našli ni najmanje ozljede na njemu, jer se bio pouzdao u svojega Boga.
24 A one ljude, koji su bili optužili Daniela, doveli na zapovijed kraljevu i bacili su ih u jamu lavlju s djecom njihovom i sa ženama njihovim. Prije nego su bili došli na dno jame navalili su lavovi na njih i zdrobili im sve kosti.
25 Potom izdao kralj Darije svim narodima, plemenima i jezicima što stanuju po cijeloj zemlji ovo pismo: "Mir neka vam se umnoži!
26 Ovim izlazi od mene zapovijed da se u svim područjima mojega kraljevstva svatko mora bojati i strašiti Boga Danielova, jer je on Bog živi, koji ostaje zauvijek. Kraljevstvo se njegovo neće uništiti nikada i vlast njegova nema kraja.
27 On izbavlja i spasava, čini znamenja i čudesa na nebu i na zemlji. On je izbavio Daniela od sile lavova."
28 Danielu je bilo dobro za kraljevanja Darijeva kao i za perzijskoga kralja Kira.

7 U prvoj godini Belšazara, kralja babilonskoga, imao je Daniel san i viđenja što su bila pred duhom njegovim na postelji njegovoj. On je napisao san izvijestivši ukratko glavni sadržaj.
2 Daniel je pripovijedao ovo: "Gledao sam noću u viđenju sna svojega kako četiri vjetra nebeska uzburkalo se veliko more.
3 Četiri velike životinje su izašle iz mora, svaka drukčija.
4 Prva je izgledala kao lav i imala je krila orlova. Dok sam gledao, krila joj se istrgnula i ona se podigla sa zemlje, stala je na noge kao čovjek i dalo joj se čovječje srce.
5 Najedanput se pojavila druga životinja što je izgledala kao medvjed. Bila je napola uzdignuta, imala je tri rebra u čeljusti među zubima. Viknulo joj se: 'Ustani i jedi mnogo mesa!'
6 Dok sam još gledao, pojavila se najedanput druga životinja što je izgledala kao ris. Imala je četiri krila na leđima. Imala je i četiri glave, i dade joj se vlast.
7 Iza toga vidio sam, u noćnim viđenjima svojim, najedanput četvrtu životinju, strašnu, užasnu i vrlo jaku. Imala je silne željezne zube, kojima je jela i satirala i što bi preostalo, pogazila je nogama. Razlikovala se od svih prijašnjih životinja i imala je deset rogova.
8 Dok sam promatrao rogove, izraste najedanput drugi mali rog među onima i tri se prva roga iščupala od njega. Na ovomu rogu bile su oči što su izgledale kao oči čovječje i usta što su govorila drske govore.
9 Dok sam još gledao, bili su postavljena prijestolja i Pradavni zauzeo mjesto. Njegova odjeća bila je bijelo kao snijeg, i kosa mu na glavi kao čista vuna. Prijestolje mu bilo plamen ognjeni, kotači mu kao oganj razgoren.
10 Rijeka je ognjena izlazila od njega i tekla dalje. Tisuću tisuća služili mu i deset tisuća po deset tisuća stajalo pred njim. I sud sjede i knjige se otvore.
11 Dok sam još uvijek gledao zbog glasnih, drskih govora koja je govorio onaj rog, onda sam vidio kako bi ubijena ta životinja, tijelo se njezino raskomadalo i predalo ražarenom ognju.
12 I ostalim životinjama bila je uzeta moć njihova, jer je samo na određeno vrijeme bila utvrđena dužina života njihova.
13 Dok sam još imao noćna viđenja, došao je najedanput jedan, koji je izgledao kao Sin Čovječji na oblacima nebeskim. Kad je bio došao do Pradavnoga, doveli su ga pred njega.
14 I dade se njemu vlast, čast i kraljevstvo. Njemu moraju služiti svi narodi, plemena i jezici. Vlast njegova trajat će vječno i neće nikada proći. Nikada neće prestati njegovo kraljevstvo.
15 Ja, Daniel, zadrhtao sam zbog toga na cijelom tijelu. Viđenja što su stajala pred mojim duhom uznemirila su me.
16 Pristupio sam k jednom od onih koji su stajali ondje i zamolio sam ga da mi rekne što to sve znači. On mi odgovorio i rekao je što to znači:
17 'Četiri velike životinje znače četiri kralja koji će nastati na zemlji.
18 Ali će potom sveci Svevišnjega dobiti kraljevstvo posjedovat će kraljevstvo dovijeka i zauvijek.'
19 Htio sam doznati i o četvrtoj životinji koja se razlikovala od svih drugih i bila je vrlo strašna, koja je imala zube željezne i nokte mjedene, koja je jela i satirala i što je preostalo, nogama pogazila;
20 i o deset rogova na njezinoj glavi, i o drugom rogu, koji je izrastao i tri su pred njim roga otpala, o rogu, naime, onom koji je imao oči i usta što su govorila drske govore i koji je izgledao veći od ostalih.
21 I bio sam vidio kako je taj rog vojevao s svecima i nadvlađivao ih,
22 dok nije došao Pradavni i dok nije bilo dano pravo svecima Svevišnjega, i dok nije prispjelo vrijeme da sveci preuzmu vlast.
23 On je odgovorio: 'Četvrta životinja znači četvrto kraljevstvo koje će nastati na zemlji, a razlikovat će se od svih drugih kraljevstava. Svu će zemlju progutati, pogaziti i satrti.
24 Deset rogova znači deset kraljeva koji će nastati u tom kraljevstvu. Poslije njih doći će drugi koji će se razlikovati od prijašnjih i srušit će tri kralja.
25 On će govoriti drske govore protiv Svevišnjega i gledat će da potamani svece Svevišnjega i pomišljat će na to da promijeni vremena svekovanja i zakon. I oni će biti predani vlasti njegovoj za jedno vrijeme i za dva vremena i za polovicu vremena.
26 Onda će zasjedati sud i uzet će mu se vlast, te će se uništiti i sasvim razoriti.
27 Onda će se kraljevstvo, vlast i moć nad kraljevstvima pod svim nebom dati narodu svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo će njegovo trajati vječno i sve će vlasti njemu služiti i podložne mu biti.'
28 Ovdje je kraj izvještaju. Mene, Daniela, vrlo su uznemirile misli moje. Lice se moje promijenilo, ali sam događaj sačuvao u pameti svojoj."

8 U trećoj godini vladanja kralja Belšazara imao sam ja, Daniel, poslije viđenja što mi se najprije pokazalo, još drugo.
2 Vidio sam ovo viđenje: Gledao sam kako sam bio u prijestolnom gradu Susi, koji leži u pokrajini Elamu. I to sam vidio u viđenju da sam bio na rijeci Ulaju.
3 Kad sam pogledao oko sebe, vidio sam najedanput ovna gdje stoji pokraj rijeke, i imao je dva roga. Rogovi su bili veliki. Jedan je bio veći od drugoga. Veći je bio narastao poslije.
4 Vidio sam ovna gdje bode na zapad, na sjever i na jug. Nijedna životinja nije mu mogla odoljeti i od sile se njegove izbaviti. Činio je što je htio i osilio se.
5 Dok sam još gledao, dolazio je najedanput jarac od zapada povrh sve zemlje, a da se nije doticao zemlje. Jarac je imao snažan rog iznad očiju.
6 Kad je bio došao do ovna s dva roga što sam ga vidio gdje stoji pokraj rijeke, navali na njega silnim gnjevom.

7 Vidio sam onda gdje posve blizu i izaziva ovna. Bijesno je udario na ovna i slomio mu oba roga, jer ovan nije imao snage da mu odoli, bacio ga na zemlju i pogazio nogama. Nikoga nije bilo da bi oslobodio ovna sile njegove.
8 Jarac je potom postao vrlo velik, ali kad je bio postao velik, slomio se veliki rog, a na njegovo mjesto narasla su četiri druga roga prema četiri vjetra nebeska.
9 Iz jednoga od njih narastao je malen rog i onda postao vrlo velik prema jugu i istoku, i prema najkrasnijoj od zemalja.
10 Podigao se do vojske nebeske i pobacao na zemlju neke od vojske nebeske i od zvijezda i pogazio ih.
11 Sve do vladara vojske nebeske on se podigao. Uzeo mu je svakidašnju žrtvu i oskvrnuo mjesto svetišta njegova.
12 Zbog bezakonja bila je predana sveta vojska zajedno sa žrtvom svakidašnjom. Srušio je istinu na zemlju. Što je činio, napredovalo mu je.
13 Onda sam čuo jednoga sveca gdje govori. Drugi je svetac upitao toga koji je govorio: “Dokle će trajati to viđenje za svakidašnju žrtvu i za bezakonje pustošeno i za ostavljanje svetišta i svete vojske?”
14 Onda mi je on rekao: “Do dvije tisuće i tri stotine dana; onda će svetište biti očišćeno.”
15 Kad sam ja, Daniel, tražio da razumijem viđenje što sam ga bio vidio, onda najedanput stao je pred mene netko, tko je izgledao kao čovjek.
16 Nato sam čuo glas čovječji gdje viče preko Ulaja: “Gabriele, razjasni tomu ondje viđenje!”
17 I došao je on na mjesto gdje sam stajao. Kad se približio, prestrašio sam se ja i pao sam ničice na svoje lice. A on mi je rekao: “Pazi, sine čovječji, to se viđenje odnosi na posljednje vrijeme.”
18 Kad je on razgovarao sa mnom, postao sam sav zapanjen i pao sam na zemlju ničice na svoje lice. A on me se dotaknu, ispravi me opet na mjestu gdje sam bio stajao.
19 Onda je rekao: “Evo, reći ću ti što će se dogoditi u posljednje vrijeme gnjeva, jer se viđenje odnosi na posljednje vrijeme.
20 Ovan što si ga vidio s dva roga, to su kraljevi medijski i perzijski!
21 Jarac je kralj grčki, veliki rog što mu je bio iznad očiju, to je prvi kralj.
22 Što su onda, kada se slomio, mjesto njega narasla četiri druga, znači: Četiri kraljevstva izići će iz njegova naroda, ali ne tako jaka kao on.
23 Pri svršetku vlasti njihove, kad bezakonici navrše mjeru, ustat će kralj drska pogleda i lukav.
24 Silna će mu biti moć, ali ne od vlastite snage. Nanijet će izvanrednu pustoš i djela će mu napredovati. Moćne će uništiti pa i narod svetaca upropašćivat će.
25 Lukavstvom njegovim napredovat će mu prijevarni pothvat njegov. Bit će ohol i mnoge će iznenada upropastiti, ali čim se digne na Vladara nad glavarima, bit će satrven bez ruke ljudske.
26 Viđenje o večerima i jutrima, o čemu je bio govor, odgovara istini, ali zapečati viđenje, jer se odnosi na dane daleke!”
27 Ja, Daniel, bio sam posve iznemogao i bolovao sam sve dane. Kad sam opet mogao ustati, vršio sam kraljevsku službu. A puno sam se čudio viđenju, ali nije bilo nikoga tko bi mogao to objasniti.

9 U prvoj godini Darija, sina Ahasverova, iz plemena Medijaca, koji je bio postao kralj nad kraljevstvom Kaldejaca,
2 u prvoj godini njegova vladanja našao sam ja, Daniel, u knjigama na broj godina za koje će po proročanstvu Gospodinovu proroku Jeremiji ležati Jeruzalem u ruševinama, naime, sedamdeset godina.
3 Upravio sam svoje lice k Bogu, Gospodinu, i počeo sam se moliti i vapiti u postu, kostrijeti i pepelu.
4 Molio sam se Gospodinu, svojem Bogu, i priznavao: “Gospodine, Bože veliki i strašni! Ti držiš zavjet milosti onima koji te ljube i drže tvoje zapovijedi.
5 Mi smo griješili i krivo činili, bili smo bezbožni, pobunili smo se i odstupili od tvojih zapovijedi i propisa.
6 Nismo slušali tvojih sluga, proroka, koji su govorili u tvoje Ime našim kraljevima, našim glavarima i našim očevima i svemu narodu u zemlji.
7 Ti si, Gospodine, pravedan, a stidno rumenilo moralo bi udariti u lice na današnji dan nas, sve ljude Judine, stanovnike jeruzalemske i sav narod izraelski, blizu i daleko po svim zemljama, kamo si ih rastjerao zbog nevjernosti koju su ti počinili.
8 Gospodine, stidno rumenilo moralo bi u lice udariti nas, naše kraljeve, naše glavare i naše očeve, jer smo sagriješili tebi.
9 Ali je u Gospodina, našega Boga, milosrđe i oproštenje za to što smo se pobunili protiv njega.
10 Nismo slušali glasa Gospodina, svojega Boga, da hodimo po zakonima njegovim, koje nam je dao preko svojih sluga, proroka.
11 Sav je Izrael prestupao tvoj zakon, otpadao je, a da nije slušao glasa tvojega. Prokletstvo i kletva, kako stoje napisani u zakonu Mojsija, sluge Božjega, izlili su se na nas, jer smo mu sagriješili.
12 On je pustio da se na nama i na sucima našim, koji su vladali nama, ispuni prijetnja njegova, da će nas udariti nesrećom velikom, kakva se nikada nije dogodila pod nebom osim u Jeruzalemu.
13 Kako stoji napisano u Mojsijevu zakonu, tako se srušila na nas sva ta nesreća. A mi nismo umilostivili Gospodina, svojega Boga, nismo se vratili od svojih grijeha i nismo marili za tvoju vjernost.
14 Tako je Gospodin naumio da spusti nesreću na nas, jer je Gospodin, naš Bog, pravedan u svim svojim djelima koja čini, jer nismo bili slušali njegova glasa.
15 I eto, Gospodine, Bože naš, koji si izveo svoj narod iz Egipta jakom rukom i stekao sebi Ime do današnjega dana, mi smo sagriješili i krivo činili.
16 Odustani, Gospodine, po svoj svojoj dobroti od gnjeva i jarosti svoje nad gradom svojim Jeruzalemom i nad svetom gorom svojom, jer je zbog naših grijeha i zbog bezakonja naših otaca Jeruzalem i tvoj narod izvrgnut ruglu svih koji su oko nas.
17 A sad poslušaj, Bože naš, molitvu i vapaj svojega sluge! Obasjaj svojim licem svoje opustjelo svetište zbog Gospodina!
18 Prigni, moj Bože, svoje uho i čuj! Otvori svoje oči i vidi pustoš u kojoj se nalazimo i grad, nad kojim je bilo prizvano tvoje Ime, jer ne donosimo pred tebe svoju molitvu pouzdavajući se u pravedna svoja djela, nego gledajući u tvoje veliko milosrđe.
19 Gospodine, uslišaj! Gospodine, oprosti! Gospodine, poslušaj i učini ne časeći zbog samoga sebe, Bože, jer se tvoje Ime priziva nad ovim gradom i nad tvojim narodom!”
20 Dok sam još govorio i molio se i priznavao svoje grijehe i grijehe svojega naroda Izraela i polagao svoj vapaj za svetu goru svojega Boga pred Gos-

podina, svojega Boga,
21 da, dok sam obavljao svoju molitvu, najedanput
Gabriel, isti onaj koga sam prije bio vidio u viđenju,
doletjeo mi brzo oko vremena večernje žrtve.
22 On me uputi i rekao mi: “Daniele, sada dolazim
da te poučim.
23 Kad si počeo moliti, izišla riječ Božja. Dolazim
da ti to navijestim, jer si ljubimac Božji. Zato pripazi
na riječ, onda ćeš razumjeti viđenje!
24 Sedamdeset je tjedana određeno nad tvojim
narodom i nad tvojim svetim gradom, da se kraj
učini bezakonju, da se oduzmu grijesi, da se
oprosti opačina, da se dovede vječna pravda, da
se ispuni viđenje i proročanstvo i da se pomaže
Sveti nad svetima.
25 Zato znaj i razumij da od vremena kad je izišla
riječ da se Jeruzalem opet sazida, dok ustane
Pomazanik, Vladar, proći će sedam godišnjih
tjedana i šezdeset i dva godišnja tjedna, i opet će
se sazidati s ulicama i prokopima u teško vrijeme.
26 Poslije šezdeset i dva tjedna bit će Pomazanik
pogubljen, premda je nedužan. Grad zajedno sa
svetištem bit će razoren od ratnoga naroda jed-
noga vladara što će doći. Kraj će mu biti s po-
topom. Na svršetku rata doći će određeno
opustošenje.
27 S mnogima će za jedan tjedan napraviti tvrd
zavjet i u polovici tjedna prestat će žrtva zaklanica
i prinos. Na njihovu mjestu zavladat će grozota
pustoši i trajat će do svršetka, kad će se izliti
određeno na pustošenje.”

10 U trećoj godini perzijskoga kralja Kira bilo je
dano jedno objavljenje Danielu, koji se zvao
Beltešazar. Ovo je objavljenje istinito i govori o ve-
likoj nevolji. On je razumio objavljenje, pošto mu je
jedno viđenje otvorilo razumijevanje.
2 Onda sam ja, Daniel, bio u žalosti tri tjedna.
3 Jela tečna nisam jeo, meso i vino nisu ulazili u
moja usta i nisam se mazao dok nisu prošla tri
tjedna.
4 Kad sam se dvadeset četvrtoga dana prvoga
mjeseca našao na obali velike rijeke Tigrisa,
5 i oko sebe pogledao, onda stade pred mene
jedan čovjek, odjeven u platno, a oko bedara svo-
jih nosio je pojas od čistoga zlata.
6 Tijelo mu je sjalo kao krizolit i kao munja sijevalo
mu lice. Oči su mu bile kao zublje ognjene. Nje-
gove ruke i njegove noge blistale su kao mjed ug-
lađena, a zvuk njegova glasa bio je kao šum
mnoštva naroda.
7 Ja, Daniel, jedini imao sam ovo viđenje. Pratioci
moji nisu vidjeli viđenje, ali ih je spopao takav strah
te su pobjegli da se sakriju.
8 Ja sam ostao sam, i dok sam imao ovo veliko
viđenje, ostavila me je sva snaga. Lice mi se
nagrdilo i sva mi je snaga iščeznula.
9 Ali sam čuo njegov glas riječi. Kad sam onda
razabrao njegov glas riječi, pao sam onesviješćen
preda se i ležao sam licem na zemlji.
10 Najedanput dotakla me se ruka i pomogla me
podići na koljena i na ruke.
11 On mi je rekao: “Daniele, predragi čovječe,
slušaj riječi koje ću ti izreći! Uspravi se, jer sam
sada poslan k tebi.” Kad mi je to rekao, ustao sam
dršćući.
12 Onda mi je rekao: “Ne boj se Daniele, jer odmah
prvoga dana kad si se trudio da dobiješ pouku, i
kad si se ponizio pred svojim Bogom, bile su
uslišene molbe tvoje. Ja dolazim na tvoju molitvu.
13 Dvadeset i jedan dan odupirao mi se vladar
anđeo kraljevstva perzijskoga. Onda mi je došao u
pomoć Mihael, jedan od najviših glavara anđela.
Ostavio sam ga ondje kod vladara anđela kraljev-
stva perzijskoga.
14 I dolazim da ti reknem što čeka tvoj narod u
budućim danima, jer viđenje ide još u daleke
dane.”
15 Dok mi je govorio te riječi, spustio sam svoje oči
na zemlju i zašutio sam.
16 Ali on, koji je izgledao kao čovjek, dotaknu se
mojih usana. Onda sam mogao otvoriti svoja usta
i rekao sam njemu, koji je stajao preda mnom: “Moj
gospodaru, ovim viđenjem posve sam potresen i
svu sam snagu izgubio.
17 Kako bih mogao, gospodaru, jedan tako
neznatan sluga govoriti s jednim tako visokim gos-
podarom kao što si ti? Onda mi nestaje sva snaga
i dah me ostavlja.”
18 I još jedanput dotakao me se on, koji je izgledao
kao čovjek i dao mi nove snage.
19 Rekao mi je: “Ne boj se, preljubljeni čovječe! Mir
neka je s tobom! Ohrabri se, ohrabri se!” Dok je
tako govorio sa mnom, osjetio sam se ojačan.
Rekao sam: “Govori, gospodaru, jer si me ojačao!”
20 Onda on je rekao: “Znaš li zašto sam došao k
tebi? Sad ću se opet vratiti da se borim s vladarom
Perzije. Kad dovršim to, gle, doći će vladar Grčke.
21 Ali ću ti prije izreći što je napisano u knjizi istine.
Nitko ne stoji sa mnom protiv onih osim vašega
vladara anđela Mihaela.”

11 Već u prvoj godini vladanja Medijca Darija sta-
jao sam uz njega kao pomoćnik i zaštitnik.
2 Sad ću ti reći istinu: Evo, još će se tri kralja
perzijska pojaviti. Četvrti će steći veće bogatstvo
nego svi drugi. Kad se osilio bogatstvom svojim,
sve će podignuti protiv grčkoga kraljevstva.
3 Onda će se pojaviti junački kralj i podignuti silno
kraljevstvo i sve izvesti što hoće.
4 Ali čim se pojavi, raspast će se njegovo kraljev-
stvo i razdijelit će se u četiri nebeska vjetra , ali ne
među njegove potomke. I neće više biti tako
moćno kao pod vlašću njegovom.
5 Kralj južni postat će jak, ali jedan od vojskovođa
njegovih natkrilit će ga moćju i vlast će posvojiti
sebi. Kraljevstvo će njegovo biti vrlo veliko.
6 Poslije nekoliko godina oni će se sprijateljiti. Kći
južnoga kralja doći će k sjevernom kralju da us-
postavi mir, ali ona neće zadržati jaku pomoć, jer
on i pomoć njegova neće se održati. Dapače, ona
će biti predana zajedno s pratnjom njezinom,
ocem njezinim i pomoćnikom njezinim.
7 Ali će od mladice njezina korijena jedan ustati i
staviti na njezino mjesto, doći sa vojskom i provalit
će u tvrđavu sjevernoga kralja, napasti je i zauzeti.
8 I njihove bogove će s livenim njihovim kipovima,
s njihovim dragocjenim posuđem, srebrom i
zlatom odnijeti u Egipat kao plijen. Godine i godine
ostat će jači od sjevernoga kralja.
9 Onda će ovaj upasti u kraljevstvo južnoga kralja,
ali se mora opet vratiti u svoju zemlju.
10 Ali će se onda njegovi sinovi naoružati i skupit
će silne vojske. Oni će doći sve plaveći i potapa-
jući, i ponovno će u boju prodirati do njegove
tvrđave.
11 Ogorčen izići će južni kralj i ratovat će s njim, sa
sjevernim kraljem. Ovaj će podignuti veliku vojsku,
i vojska će se dati u njegovu ruku.
12 Pošto bude vojska uništena, ponijet će se nje-
govo srce. Pobit će deset tisuća; ipak se neće moći
održati.
13 Sjeverni će kralj opet dignuti vojsku, veću od
prijašnje, i poslije više godina doći će s velikom

vojskom i sa silnim blagom.

14 U to će vrijeme mnogi ustati protiv kralja južnoga, i zlikovci iz tvojega naroda podignut će se da se po njima ispuni proročanstvo, ali će oni pasti.

15 I doći će kralj sjevernoga kraljevstva, napravit će opkope i uzet će jedan tvrdi grad. Čete južne neće odoljeti, ni izabrane čete njegove neće se moći oduprijeti.

16 Tako može onaj koji je došao protiv njega činiti što hoće, a da mu se nitko ne oprije. I on će se utvrditi u najkrasnijoj od svih zemalja, s uništenjem u njegovim rukama.

17 Onda naumi da sve njegovo kraljevstvo dobije u svoju vlast. Zaključio s njim ugovor i dao mu kćer za ženu u zloj namjeri, ali se naum neće obistiniti i neće mu uspjeti.

18 Onda će se okrenuti na primorske zemlje i mnoge osvojiti, ali će jedan vojskovođa dokrajčiti njegovo ruganje i njegov rug svaliti na njega.

19 Onda će se okrenuti tvrđavama svoje zemlje. Pritom će se spotaknuti i pasti i zauvijek iščeznuti.

20 Na njegovo će mjesto stupiti drugi, koji šalje nadstojnika kroz najkrasniju zemlju kraljevstva svojega, ali iza nekoliko dana bude umoren, a ne od gnjeva, niti u ratu.

21 Na njegovo će mjesto doći opak čovjek komu nije bila namijenjena kraljevska čast. On će doći iznenada i spletkama se domoći vlasti.

22 Vojne sile bit će od njega poplavljene i uništene zajedno s vladarom zavjeta.

23 I protiv onoga koji se udruži s njim, čini prijevaru. On će doći i nadvladat će unatoč neznatnim četama svojim.

24 Iznenada će upasti u najrodnije krajeve u zemlji i počiniti zlodjela kakva nisu počinili ni očevi ni djedovi njegovi. Pljačka i plijen i blago razdijelit će među njih rasipno. Protiv tvrdih mjesta smišljat će naume svoje, ali samo još za neko vrijeme.

25 Potom će podignuti svoju moć i svoju hrabrost protiv kralja južnoga s velikom vojskom. Kralj će južni doći u boj s velikom, vrlo jakom vojskom, ali neće moći odoljeti, jer će se skovati spletke protiv njega.

26 Njegovi sudruzi za stolom navući će mu slom. Njegove čete bit će poplavljene i mnogi će biti pobijeni i past će.

27 Oba kralja misle na prijevaru, za jednim stolom sjede i lažu jedan drugomu, ali im nakane njihove ne polaze za rukom, jer će kraj biti u određeno vrijeme.

28 I vraća se s velikim blagom u svoju zemlju i upravlja svoju misao protiv svetoga zavjeta. Kad izvrši svoju nakanu, vratit će se u svoju zemlju.

29 U urečeno će vrijeme opet poći na jug, ali drugi put neće biti kao prvi put.

30 Jer će izići protiv njega lađe iz Kitima, on će se prestrašiti i povratiti i sav će svoj gnjev iskaliti na svetom zavjetu. Na povratku on će opet skrenuti pažnju onima koji ostavljaju sveti zavjet.

31 vojska koju je poslao nastupit će, oskvrnut će svetište i tvrđavu, prestat će prinositi žrtvu svakidašnju i postaviti sramotnu gnusobu idolsku.

32 Laskavim će riječima zastraniti one koji su sagriješili protiv zavjeta, ali mnoštvo onih, koji poznaju svojega Boga, ostat će tvrdo i činit će pravo.

33 Razumni u narodu osvijestit će mnoge, ali će biti, donekle, duboko satrti mačem i plamenom, ropstvom i pljačkom.

34 Ali dok budu duboko skršeni, pružit će im se malo pomoći. Onda će im se licemjerski priključiti vrlo mnogi.

35 I još neki od razumnih će pasti da se drugi okušaju, očiste i ubijele do posljednjeg vremena, jer će za to još biti određeno vrijeme.

36 I kralj će činiti što hoće: on će se oholo podignuti protiv svakoga boga. Protiv Boga nad bogovima drsko će govoriti i nekažnjen ostati, dok se ne napuni mjera gnjeva, jer će se izvršiti što je određeno.

37 I Boga svojih otaca neće štovati, niti će mariti za ljubimca boga žena, niti za ikoga drugog boga, jer će se dignuti iznad svih.

38 Mjesto toga štovat će boga tvrđava; boga koga njegovi očevi nisu poznavali štuje zlatom, srebrom i dragim kamenjem i drugim dragocjenostima.

39 Podignut će tvrda mjesta u čast tuđemu bogu. Tko prizna ovoga, njemu će iskazati veliku čast. Podijelit će im vlast nad mnogima i dati im zemlju kao plaću.

40 U posljednje vrijeme južni će se kralj sukobiti s njim. Na njega će kralj sjeverni navaliti s kolima, konjima i mnogim lađama i sve plaveći i potapajući provalit u zemlje.

41 Pritom će upasti i u najkrasniju od svih zemalja. Deset tisuća past će i samo će se ovi izbaviti od njega: Edom, Moab i veći dio Amonaca.

42 Onda će posegnuti svojom rukom na zemlje i Egipat mu neće uteći.

43 Osvojit će blago u zlatu i u srebru i sve dragocjenosti Egipta. Libijci i Etiopljani u pratnji su njegovoj.

44 Onda će ga prestrašiti glasovi s istoka i sa sjevera. S velikim će gnjevom izići i mnoge će pogubiti i uništiti.

45 Razapet će sjajne svoje šatore između mora i svete, krasne gore. Ipak će ga dostići njegov kraj, a nitko mu neće pomoći.

12 U ono vrijeme podignut će se Mihael, veliki vladar anđeo, koji zaštićuje sinove tvojega naroda. Bit će vrijeme tjeskobe kakve nije bilo nikada otkako je naroda do onoga vremena, ali će se tvoj narod spasiti u ono vrijeme i svi koji se nađu zapisani u knjizi.

2 Mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudit će se, jedni na život vječni, drugi na sramotu i prijekor vječni.

3 Koji su mudri sjat će kao sjajno nebo, i oni koji su mnoge privodili k pravednosti kao zvijezde u sve vjekove.

4 A ti, Daniele, zatvori ova objavljenja! Zapečati ovu knjigu do posljednjega vremena! Mnogi će je istraživati i znanje će se umnožiti.”

5 Onda sam ja, Daniel, najedanput vidio gdje stoje druga dva anđela, jedan s ove strane, drugi s one strane rijeke.

6 Jedan je upitao čovjeka odjevena u platno koji je stajao nad vodom u rijeci: “Kad će biti kraj ovim čudesnim stvarima?”

7 Čuo sam kako se čovjek, odjeven u platno stajao nad vodom u rijeci, podižući svoju desnicu i ljevicu svoju k nebu zakleo onim koji živi vječno. Ovo će se sve ispuniti poslije jednoga vremena, dva vremena i pola vremena, čim se svrši uništenje moći svetoga naroda.

8 Čuo sam to, ali nisam razumio, pa sam upitao: “Moj gospodaru što znači posljednje od ovih stvari?”

9 On je odgovorio: “Idi, Daniele, jer do posljednjega vremena ostaju zatvorene i zapečaćene ove riječi!

10 Mnogi će se očistiti, ubijeliti i okušati. Bezbožnici će raditi bezbožno. Bezbožnici neće to razumjeti, ali će pobožnici to spoznati.

11 Od vremena kad se ukine žrtva svakidašnja i postavi sramotna odurnost bit će tisuću i dvjesta i devedeset dana.
12 Blagoslovljen je onaj koji ustraje i dočeka tisuću i tri stotine i trideset i pet dana!
13 A ti idi svojim putom u susret svršetku! Sada smiješ počivati i na svršetku dana ustat ćeš i primiti svoju baštinu."

Hosea

1 Riječ Gospodinova došla je Hosei, sinu Beerijevu, u dane Judinih kraljeva Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije i u dane Jeroboama, sina Joašova, kralja Izraelova.
2 Kad je Gospodinov počeo govoriti Hosei. Gospodin je rekao Hosei: "Idi, uzmi sebi bludnicu za ženu i izrodi djecu bludničku, jer je i zemlja nevjerna Gospodinu!"
3 Onda je on otišao i oženio se Gomerom, kćerju Diblaimovom, ona je zatrudnjela i rodila mu sina.
4 Onda mu rekao Gospodin: "Nadjeni mu ime Jezreel, jer samo još malo i kaznit ću krvno djelo Jezreela na kući Jehuovoj, i ukinut ću kraljevstvo Izraelove kuće.
5 U onaj ću dan skršiti moć Izraelovu u dolini jezreelskoj."
6 Ona je opet zatrudnjela i rodila kćer. Onda mu rekao Gospodin: "Nadjeni joj ime Lo-Ruhama (što znači Nepomilovana), jer od sada neću više iskazivati milosti kući Izraelovoj. Dovijeka ću je zaboraviti.
7 A kući Judinoj iskazivat ću milost i izbavit ću ih Gospodinom, Bogom njihovim. A neću ih izbaviti lūkom, mačem i ratnom spremom, niti konjima i konjanicima."
8 Kad je Nepomilovanu bila odbila od prsiju, zatrudnjela opet i rodila sina.
9 Onda je rekao Gospodin: "Nadjeni mu ime, Lo-Ami, (što znači: 'Niste-moj-narod'), jer vi niste više moj narod, i ja više nisam vaš Bog.
10 Ipak će jedanput biti broj djece Izraelove poput pijeska na moru, što se ne može izmjeriti ni izbrojiti. I dogodit će se da, mjesto da im se govori: 'Niste-moj-narod,' zvat će se: 'Vi ste djeca Boga živoga.'
11 Tada će se skupiti djeca Judina i djeca Izraelova i sebi će izabrati jednoga glavara i otići će iz zemlje, jer će biti velik dan jezreelski!

2 Zovite onda svoju braću 'Moj narod,' i svoje sestre 'Pomilovana.'
2 Pozovite svoju majku na odgovor! Pozovite je na odgovor, jer mi ona nije više žena i ja joj više nisam muž. Neka ukloni znakove idolske s svojega lica i idolske kipove sa svojih prsiju.
3 Inače svući ću s nje odjeću njezinu i učinit ću je kakva je bila kad se tek rodila. Napravit ću je kao pustinju i načinit ću je kao suhu zemlju, i pustit ću je da umre od žeđi.
4 I neću štedjeti ni djece njezine, jer su djeca bludnička.
5 Jer je bila bludnica majka njihova, koja ih je rodila, činila je sramotu, jer je govorila: 'Trčat ću za svojim ljubavnicima, koji mi daju kruh i vodu, vunu i lan, ulje i piće.'
6 Zato ću ti trnjem zagraditi put, podignut ću zid da više ne nađeš svojih putova.
7 Onda možeš trčati za svojim ljubavnicima, ali ih više nećeš stići, možeš ih tražiti, ali ih više nećeš naći. Onda ćeš reći: 'Ustat ću, vratit ću se k prvomu svojem mužu, jer mi je bilo onda bolje nego sada.'
8 Ali ona neće znati da sam joj davao žito, vino i ulje, da sam joj darovao mnogo srebra i zlata koje su upotrijebili za idolske kipove Baala.
9 Zato ću uzeti opet natrag u svoje vrijeme žito svoje, u svoje doba vino svoje. Oduzet ću joj opet vunu svoju i lan svoj, kojim je pokrivala golotinju svoju.
10 I otkrit ću njezinu sramotu pred njezinim ljubavnicima: nitko je neće oteti mojoj ruci.
11 Učinit ću kraj svakoj njezinoj nasladi, njezinim Svetkovinama i mlađacima, Subotnjim danima i njezinim Svečanim gozbama.
12 Potrt ću čokote njezine i smokve za koje je rekao: 'To je plaća što su mi je dali moji ljubavnici.' Pretvorit ću ih u pustoš, u pašnjak za poljske životinje.
13 Za svečanosti Baalove kaznit ću je, u koje im je žrtvovala, kitila se naušnicama i grivnama i trčala za svojim ljubavnicima, a mene zaboravila, govori Gospodin.
14 "Zato evo, ja ću je primamiti, odvest ću je u pustinju, govorit ću joj k srcu.
15 Darovat ću joj opet vinograde njezine. Dolinu tuge učinit ću vratima nade. Onda će me opet ljubiti kao u vrijeme mladosti svoje, kad je izlazila iz Egipta.
16 U onaj dan, govori Gospodin, opet ćeš me zvati: 'Dragi mužu!' a nećeš me više zvati: 'Baale moj!'
17 Onda ću ukloniti iz usta njezinih imena Baala, da se od sada više nikada ne zazivaju njihova imena.
18 U onaj ću dan njima za ljubav napraviti zavjet sa životinjama poljskim, s pticama nebeskim i s crvima zemaljskim. Lūk, mač i ratnu spremu iskorijenit ću sa zemlje i učinit ću da stanuju u miru.
19 Onda ću te zaručiti sebi zauvijek, zaručit ću te sebi kako je pravo i pristojno, u dobroti i ljubavi.
20 Zaručit ću te sebi u vjernosti da me spoznaš kao Gospodina.
21 Dogodit će se u onaj dan ja ću se odazvati, govori Gospodin, odazvat ću se nebu, i ono će se odazvati zemlji.
22 Zemlja će se odazvati žitu, vinu i ulju, i oni će se odazvati Jezreelu.
23 Onda ću ga zasijati sebi u zemlji, udijelit ću milost 'Nepomilovanoj' i reći ću 'Niste-moj-narodu': 'Ti si moj narod!' I on će reći: 'Ti si moj Bog!' "

3 Potom mi je dalje rekao Gospodin: "Idi, ljubi ženu koja se daje ljubiti od drugoga i čini preljub, kao što Gospodin ljubi Izraelove sinove, a oni prianjaju za tuđe bogove i žude kolače grožđa neznabožaca!"
2 Onda sam kupio sebi ženu za petnaest šekela srebra i za homer i letek ječma.
3 Onda sam joj rekao: "Dugo vremena imaš živjeti zarobljena da ne učiniš ništa zlo i da se ne miješaš s drugim muževima, i ja se neću miješati s tobom."
4 Jer će dugo vremena biti Izraelci zarobljeni bez

kralja, bez vladara, bez žrtve, bez stupa, bez efoda
i bez terafima.
5 Ali će se poslije Izraelci obratiti i tražit će Gospo-
dina, svojega Boga, i Davida, svojega kralja, i
podložit će se puni strahopoštovanja Gospodinu i
spasenje će njegovo zagrliti na svršetku vremena.

4 Čujte riječ Gospodinovu, djeco Izraelova: Go-
spodin podiže tužbu protiv stanovnika zemalj-
skih: “U zemlji nema više vjernosti, nema pobož-
nosti, nema spoznaje Boga.
2 Kriva kletva i laž, umorstvo, krađa i preljubništvo
vladaju. Krvavo se djelo reda za krvavim djelom.
3 Zato tuguje zemlja i gine sve što prebiva u njoj,
zajedno sa životinjama poljskim i pticama nebe-
skim i ribe će u moru izginuti.
4 Zaista, neka se nitko ne prepire, neka nitko ne
kudi! Tvoj je narod postao kao oni koji se svađaju
sa svećenicima.
5 Zato ćeš posrtati danju, a i lažni prorok posrtat će
s tobom noću. Uništit ću tvoju majku.
6 Moj će narod biti uništen, jer mu nedostaje
znanje, jer si ti odbacio znanje, zato ću te ja od-
baciti, da mi ne budeš svećenik, jer si zaboravio
zakon svojega Boga, zato ću i ja zaboraviti tvoju
djecu.
7 Što ih je bilo više, to su više griješili protiv mene;
čast njihovu pretvorit ću u sramotu.
8 Grijehom mojega naroda hrane se; na njegovu
krivnju izlazi pohota njihova.
9 Tako će biti narodu kao svećenicima. Pohodit ću
na njemu njegove putove i platit ću mu za opačine
njegove.
10 Žrtveno će meso jesti, ali se neće od toga nasi-
titi. Službu će idolsku držati, ali neće od toga imati
blagoslova, jer su odbacili štovanje Gospodina.
11 Služba idolska, vino i mast zaluđuju.
12 Moj narod pita svoje drvo za savjet, da mu štap
njegov dade odgovor, jer ga je duh bludnički
zaludio. Napustivši svojega Boga, svoj blud
provode.
13 Na vrhuncima gorkim prinose žrtve, kâde na
brežuljcima pod hrastovima, topolama i br-
ijestovima, jer im godi sjena njihova. Tako dolazi
da vaše kćeri čine blud i snahe vaše čine preljub.
14 Ali neću kazniti kćeri vaših što čine blud, ni
snaha vaših što čine preljub, jer vi sami idete na-
samo s bludnicama idolskim i žrtvujete s ljubavni-
cama hramskim. A narod je u tom nerazuman i
tako propada.
15 Ako ti, Izraele, činiš službu idolsku, neka ipak
ne sagriješi Juda! Ne idite u Gilgalu! Ne zalazite u
Bet-Aven i ne zaklinjite se: ‘Tako mi živoga Gospo-
dina!’
16 Ako je Izrael nepokoran kao uporna junica,
kako će ih Gospodin pasti kao janje na otvorenoj
tratini?
17 Efraim se udružio s idolima; ostavio ga!
18 Je li se dovršila pijanka, počinje služba idolska.
Više vole idola nego velikoga svojega Boga.
19 Vihor će ih uhvatiti krilima svojim. Oni će se
osramotiti svojim žrtvama.

5 Čujte, svećenici! Pazi, kućo Izraelova! Kućo
kraljeva, slušaj! Jer se vas tiče: Vi ste postali
zamka u Mispi, na Taboru razapeta mreža.
2 Pobunjenici su vrlo zauzet ubijanjem; a ja ću za
njih sve biti šiba.
3 Efraima poznajem dobro, i Izrael nije skriven od
mene, jer si, Efraime, služio idolima, Izrael se
onečistio.
4 Njihova djela daju da se vrate k svojem Bogu, jer
duh idolopoklonstva vlada u njima, i oni neće da
što znaju o Gospodinu.
5 Ponos Izraelov mora se prignuti pred njim. Izrael
i Efraim padaju vlastitom krivnjom, i Juda će pasti
s njima.
6 Sa svojim ovcama i govedima dolaze doduše da
traže Gospodina, ali ga ne nalaze; on se uklonio od
njih.
7 Jer su prekršili vjernost Gospodinu i izrodili tuđu
djecu, zato neka ih prождre neprijatelj zajedno s
poljima njihovim!
8 U Gibei trubite u rog, u Rami u trubu! U Bet-
Avenu dignite viku bojnu, o Benjamine, za tobom!
9 Pustinjom će postati Efraim u dan kazne. Protiv
Izraelovih plemena objavljujem što će zacijelo biti.
10 Glavari su Judini postali kao oni koji
premještaju među. Izlit ću na njih svoju jarost kao
vodu.
11 Zarobljen je Efraim, slomljeno njegovo pravo,
jer je tako usrdno služio idolima.
12 Kao moljac ja sam Efraimu, kao crvotoč kući
Judinoj.
13 Kada je Efraim osjetio bolest svoju i Juda
gnojavu ranu svoju, onda Efraim otrčao u Asiriju, i
Juda poslao k velikomu kralju, ali vas on ne može
ozdraviti, niti izliječiti gnojavu ranu vašu.
14 Jer sam ja kao lav Efraimu, kao lavić kući Judi-
noj. Ja ću razderati, otići i odvući; izbaviti ne može
nitko.
15 Ja ću se vratiti na natrag na svoje mjesto dokle
ne priznaju svoje grijhe. Onda će potražiti moje
lice;; u nevolji svojoj tražit će me.”

6 Ustanite, vratimo se Gospodinu! Jer nas je on
razderao, pa će nas on i ozdraviti; ranio nas je,
i zavit će nas.
2 Iza dva dana on će nas već ozdraviti, treći dan
podignut će nas, i živjet ćemo pred njegovim licem.
3 Budimo razboriti i težimo revno za spoznanjem
Gospodina! Kao zora on će sigurno doći; kao
zimska kiša sići će nam, kao kasna kiša koja na-
tapa zemlju.
4 “Efraime, što da ti učinim? Juda, što da ti učinim?
Pobožnost je vaša kao oblak jutarnji, kao rana
prolazna rosa.
5 Zato sam posredovao preko proroka, probadao
sam ih riječju svojih usta. Onda je moja presuda
udarila u oči kao svjetlost.
6 Jer ja želim pobožnost, ne žrtve zaklanice,
spoznaja Božja više nego žrtve paljenice.
7 Ali su oni prekršili zavjet u Adamu; ondje su mi
postali nevjerni.
8 Gilead je grad pun opačina, poškropljen krvlju.
9 Družina je svećenička kao razbojnička grupa.
Oni ubijaju na putu u Šekem i čine zlodjela.
10 Strahotu sam vidio u kući Izraelovoj. Ondje
Efraim čini idolopoklonstvo, Izrael se onečistio.
11 Tebi, Judo, već je određena žetva, kad
okrenem sudbinu svojega naroda.

7 Kad hoću liječiti Izraela, pokaže se grijeh Efra-
imov i zloća Samarijina, jer oni čine samo pri-
jevaru: lupeži provaljuju. Vani robe zločinci.
2 Ne govore sebi da ja pamtim svaku zloću nji-
hovu. Sada stoje oko njih njihova djela, leže ot-
voreno pred mojim očima.
3 U zloći svojoj pomazuju kraljeve, u nevjernosti
svojoj glavare.
4 Svekoliki su lažni sudruzi. Kao peć su naložena.
Pekar prestane grijati i mijesiti tijesto dok uskisne.
5 Na svetkovinu kralja našega plamte glavari od
vina. On pruža svoju ruku podsmjevačima.

6 Oni plamte kao peć. Srce je njihovo puno lu-
kavstva. Svu noć spava pekar; ujutro plane peć
kao plameni oganj.
7 Svi oni plamte kao peć i proždiru svoje vladare.
Svi su njihovi kraljevi bili svrgnuti, ali ni jedan od
njih nije povikao meni.
8 Efraim se miješa s neznabošcima, Efraim je
pogača što se nije prevrnula.
9 Stranci mu jedu mozak; on to ne opaža. Sijeda je
već postala kosa njegova; on to ne opaža.
10 Ponos Izraelov optužuje ih otvoreno. Oni se
nisu vratili natrag Gospodinu, svojem Bogu, i uza
sve to nisu ga potražili.
11 Efraim je kao golub, budalast, bez razuma. Za-
zvali su Egipat; otišli su u Asiriju.
12 Kad odlaze, razapinjem na njih mrežu, dov-
lačim ih kao nebeske ptice, karam ih, kako je ka-
zivano u zajednici njihovoj.
13 Teško njima, otišli su od mene! Prokleti, postali
su mi nevjerni.—Zar da ih ja otkupim? Govore o
meni laž.
14 Ne viču mi od srca, kad jauču na svojim postel-
jama, kad se skupljaju zbog žita i vina i prkose mi.
15 A ja sam ih upućivao i krijepio im mišice, ali su
oni zlo mislili o meni.
16 Oni se obraćaju, ali ne prema Svevišnjemu. Oni
su kao nezategnut lūk. Glavari njihovi padaju od
mača zbog klevetnih govora svojih. Smijat će im
se u zemlji Egiptu.

8 Stavi trubu na svoja usta! Kao orao kruži
nad domom Gospodinovim, jer krše moj zavjet
i prestupaju moj zakon!
2 Dovikivat će mi: 'Moj Bože, mi te poznajemo!'
3 Spasenje odbija Izrael; tako će ga progoniti ne-
prijatelj.
4 Postavljaju kraljeve bez mene, namještaju gla-
vare bez znanja mojega. Od svojega srebra i zlata
prave sebi idole na svoju propast.
5 Gadi mi se bikova služba tvoja, Samarijo! Moj
gnjev raspaljuje se na njih. Dokle će još ostati bez
kazne?
6 Jer on potječe iz Izraela; napravio ga je umjetnik.
On nije Bog, on će otići u komade, bik samarijski.
7 Jer siju vjetar, buru će žeti. Stabljika nema ploda,
i ona ne donosi brašna. Ako bi ga donijela, proždri-
jet će ga stranci.
8 Proždrijet će se Izrael. Već je među narodima
kao posuda bez vrijednosti.
9 Jer su trčali u Asiriju. Kao divlji magarac, koji ide
sam za se, jest Efraim. Donijeli su darove lju-
bavne.
10 A jer su davali darove narodima, ja ću ih odvesti
u progonstvo. Onda će doskora prestati kraljeve i
glavare pomazivati.
11 Mnoge žrtvenike gradi Efraim da griješi; oni su
mu postali navod na grijeh.
12 I da mu propišem tisuću zakona, njemu su oni
kao tuđi.
13 Žrtve zaklanice vole se—i kolju. Meso se voli—
i jedu. Gospodin ih ne prima. On se sada sjeća nji-
hove krivnje i kažnjava njihove grijehe. Vratit će se
u Egipat.
14 Izrael je zaboravio svojega Stvoritelja i gradio je
kuće. Mnoge tvrde gradove podigao je Juda.
Oganj ću baciti u njegove gradove da ždere nje-
gove tvrđave.

9 Ne raduj se, Izraele, tako glasno kao narodi, jer
si nevjerno ostavio svojega Boga. Voliš plaću
idolsku na svim gumnima.
2 Gumno i tijesak neće ih poznati, i novo vino će
zatajiti.
3 Oni ne smiju duže stanovati u zemlji Gospodi-
novoj. Efraim mora natrag u Egipat, i u Asiriju
moraju oni jesti nečisto.
4 Ne prinose ondje Gospodinu vina, niti su mu
ugodne žrtve njihove. Kao kruh žalosti one su
njima. Nečist bude tko ih jede, jer je kruh njihov
samo za vlastitu glad; neće doći u Gospodinov
dom.
5 Što ćete onda činiti na dan sastanka, na godišnju
Svetkovinu Gospodinovu?
6 Jer eto, u Asiriju moraju ići. Egipat će ih opremiti.
Memfis će biti grobnica njihova. Nad ljubljenim od
srebra idolima njihovim bujat će koprive; u njiho-
vim šatorima rasti će trnje.
7 Dolaze dani kazne; dolaze dani osvete. Izraele,
upamti to! Prorok je luđak, bezuman je čovjek
duha—jer je tvoja zloća tako velika, neprijateljstvo
tvoje tako žestoko.
8 Efraim leži na zasjedi protiv mojega Boga. Pro-
roku je na svim njegovim putovima postavljena
zamka ptičarova. Mržnja vlada u kući mojega
Boga.
9 Duboko su pali kao u dane Gibee, ali se on sjeća
njihove krivnje, on kažnjava njihove grijehe.
10 Kao grožđe u pustinji, tako sam našao nekada
Izraela. Kao rani plod na smokvi u prvom tjeranju,
tako sam gledao vaše očeve, ali kad su došli k
Baal-Peoru, posvetili se tomu sramotnomu bogu.
Postali su odurnost kao taj bog koga vole.
11 Kao što odlete ptice, iščeznut će mnoštvo
Efraimovo: nema više rođenja, nema trudnoće,
nema začeća.
12 I ako bi othranili svoju djecu, učinit ću ih ipak bez
djece. Jest teško njima, kad ih ostavim!
13 Efraim— kako ga gledam ondje prema Tiru—
leži kao vrt, ali Efraim mora odvesti svoju djecu na
klanje."
14 Podaj im, Gospodine, što god možeš: podaj im
utrobu neplodnu i prsa usahla!
15 "U Gilgali se činila sva njihova zloća, jer sam ih
ondje zamrzio zbog opakih djela njihovih. Protjerat
ću ih iz svoje kuće; ne volim ih više; buntovnici su
svi glavari njihovi.
16 U mozak je pogođen Efraim, korijen je njegov
usahnuo i neće roditi roda. Ako i rode, ubit ću
ljubimce njihove."
17 Odbacit će ih moj Bog, jer ne idu za njim. Tako
neka se prebijaju među neznabošcima!

10 Bujni je čokot bio Izrael, čiji bi plodovi uspjeli,
ali što je više rastao broj plodova njegovih, to
je više postavljao žrtvenika; što mu je bolje rodila
zemlja, to je ljepše podizao idolske stupove.
2 Razdijeljeno je njihovo srce. Sad će to okajati:
žrtvenici njihovi porušit će se, idolski stupovi nji-
hovi polomit će se!
3 Onda će dakako reći: "Nemamo kralja, jer se
nismo bojali Gospodina. I kralj—što bi on mogao
učiniti za nas?"
4 Oni govore samo riječi, zaklinju se lažno, skla-
paju saveze: pravo cvate kao otrovno zelje u
brazdama na njivi.
5 Za bika u Bet-Avenu brinu se stanovnici Samari-
je. Jest, njegov narod žali za njim. Piršću za njega
svećenici njegovi, zbog sjajnog blaga njegova, jer
putuje od njega.
6 I njega odvlače u Asiriju kao dar velikomu kralju.
Efraima će spopasti stid, a Izrael će se osramotiti
namjerama svojim.
7 Uništena je Samarija; odbačen njezin kralj kao
komad drva na vodi.

8 Bit će opustošene visine nesretne, grijeh Izra-
elov. Trnje i drača buja na njihovim žrtvenicima,
Gorama će govoriti: “Pokrijte nas!” Brežuljcima:
“Padnite na nas!”
9 “Od dana Gibee traje grijeh Izraelov. Ondje su mi
postali nevjerni. Neje li ih do Gibee stigao rat čete
zločinaca?
10 Kad mi bude po volji karat ću ih. Skupljaju se
protiv njih narodi kad ih kaznim zbog dvostruke
njihove krivnje.
11 Efraim je govedo poučljivo koji rado vrše. Zato
stavljam na lijepu šiju njegovu jaram i uprežem
Efraima da vuče plug. Juda će orati, a Jakov će
drljati!
12 Sijte u pravednosti, žanjite u ljubavi! Orite sebi
krčevinu, jer je vrijeme da tražite Gospodina da bi
došao i kišio vam pravednošću.
13 Sijali ste opačinu, želi ste nesreću, jeli ste plod
laži. Jer si se pouzdao i u svoja kola, u svoje mnoge
ratnike.
14 Zato će se po tvojim gradovima razlijegati vreva
ratna. Sve će se tvrđave tvoje razrušiti, kako je
Šalman razrušio Bet-Arbelu u dan bitke. Majke su
bile razmrskane zajedno sa svojom djecom.
15 Tako je učinio vama Betel—zbog vaše gadne
zloće bit će doskora posve uništen Izraelov kralj.

11 Kad je bio Izrael mlad, zavolio sam ga i pozvao
svojega sina iz Egipta.
2 Ali što sam ih više pozivao, to su oni dalje odlazili
od mene, jer su žrtvovali Baalima i kadili rez-
barenim kipovima.
3 A ipak sam ja Efraima vodio rukom i podizao ga
na svoje ruke, ali oni nisu spoznali da sam bio Spa-
sitelj njihov.
4 Vezama dobrote vukao sam ih k sebi, užadima
ljubavi. S njihove šije skidao sam kao jaram, sagin-
jao sam se k njemu, davao mu hranu.
5 Natrag mora Efraim u Egipat! Kralj njegov neka
bude Asirac, jer su odbili povratak.
6 U gradovima njihovim bjesnjet će mač, razbit će
njihove prijevornice, žderat će ih zbog njihovih
namjera.
7 Moj narod naginje tomu da se odvrati od mene.
Zovu li ga gore, ni jedan se ne podiže.
8 Kako bih te mogao dati, Efraime, bih li te mogao
predati, Izraele? Kako bih te mogao predati kao
Admu, kako bih te mogao uništiti kao Seboimu?
Ne, uznemiri se u meni moje srce; propinje se sav
moj osjećaj.
9 Neću učiniti po jarosti svojega gnjeva. Ne mogu
Efraima opet uništiti, jer sam ja Bog a ne čovjek, u
tvojoj sredini Svetac. Ne dolazim ti u jarosti gnjeva.
10 Hodat će za Gospodinom. On će zvati rikom
lava. Na njegov poziv doći će dršćući djeca Izra-
elova sa zapada,
11 kao ptice doći će dršćući iz Egipta, kao golubovi
iz Asirije. U kuće njihove vodim ih opet natrag, go-
vori Gospodin.
12 Efraim me opkoljava lažju, kuća Izraelova pri-
jevarom, ali Juda još uvijek hoda s Bogom, sa
Svecem vjernim.

12 Efraim pase vjetar, hlepi za jugom, čini ne-
prestano laže i tlači. Sklapaju savez s Asiri-
jom, nose ulje kao danak u Egipat.
2 Ozbiljnu riječ će Gospodin progovoriti s Judom.
On mora Jakovu platiti prema njegovim putovima,
kazniti ga po njegovim djelima.
3 Već u utrobi majčinoj prevario je on brata. U
muževnoj snazi svojoj borio se s Bogom.
4 Borio se s anđelom i nadvladao; plakao je i molio
mu se. U Betelu našao ga je opet i ondje je govorio
s njim.
5 Gospodin, Bog vojska—Gospodin je njegovo
Ime:
6 Tako ćeš se i ti vratiti k svojem Bogu. Čini ljubav
i pravicu! Uzdaj se uvijek u svojega Boga!
7 Lažnu tezulju ima on u ruci kao kakav Kanaanac.
Voli prevariti.
8 Efraim govori: “Ipak sam se obogatio, stekao
sam imetak. Sav posjed moj ne iskazuje mi nepra-
vde što bi zaslužila popravak.”
9 A ja, Gospodin, tvoj Bog, sve od zemlje Egipta
dajem ti opet da prebivaš u šatorima kao u vrijeme
susreta.
10 Govorio sam po prorocima: Ja sam koji sam
dao mnoga viđenja, i u pričama sam govorio preko
proroka.”
11 Kad su činili grozote u Gileadu, morale su se i
uništiti! Prinosili su žrtvene junce u Gilgali. Zato će
i žrtvenici njihovi postati kao hrpe kamenja po
brazdama na njivama.
12 U poljane sirijske pobjegao je Jakov; za ženu
služio je Izrael i za ženu postao pastir.
13 Po proroku izveo je Gospodin Izraela iz Egipta
i po proroku bio je čuvan.
14 Ali ga je Efraim izazvao na gnjev. Zato će Go-
spodin svaliti na njega krvno njegovo djelo, i vratit
će mu sramotu njegovu.

13 Kad je nekada govorio Efraim, vladao je
strah, jer je bio moćan u Izraelu, ali kada je
pao u krivnju zbog Baala, onda je poginuo.
2 I sada još griješe dalje, grade sebi liveni kip od
srebra po uzoru idola. Sve je loše djelo umjetnika.
O njima govore: “Neka ljudi ljubiju bikove!”
3 Zato će biti kao oblak jutarnji, kao prolazna rosa
rana, kao pljeva što se razleti s gumna, kao dim što
ide kroz rešetke.
4 “A ja, Gospodin, jesam tvoj Bog od Egipta. Nećeš
poznati Boga osim mene; osim mene nema pomo-
ćnika.
5 Brinuo sam se za te u pustinji, u zemlji suše.
6 Uz dobru pašu nasitili su se. Jest, kad su se na-
sitili, uzoholilo se njihovo srce, zato su me zabora-
vili.
7 Zato ću im postati lav, vrebat ću na putu kao ris.
8 Napast ću ih kao medvjedica kojoj su ugrabili
mlade i rastrgat ću im srce u grudima. Ondje će ih
prožderati lavovi, zvijeri će ih poljske rastrgati.
9 To je nesreća tvoja, Izraele; tvoja pomoć dolazi
od mene?
10 Gdje je kralj tvoj da te izbavi u svim tvojim grado-
vima? I svi glavari tvoji za koje si govorio: ‘Daj mi
kralja i glavare!’
11 Dajem ti kralja u svojem gnjevu i uzimam ga
opet u svojoj jarosti.
12 Krivnja je Efraimova dobro spremljena; grijeh je
njegov dobro skriven.
13 Bolovi rodilje doći će na njega, ali je on ludo di-
jete, jer se u pravo vrijeme nije rodio.
14 Ja ću ih izbaviti od vlasti Podzemlja, od smrti ću
ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje pomor
tvoj, Podzemlje! Samilost se sakrila od mojih
očiju!”
15 Rodan će biti među plemenskom svojom
braćom, ali će doći istočni vjetar, vjetar Gospodi-
nov, iz pustinje. Onda će mu usahnuti vrelo, stu-
denac će mu presušiti; on će odnijeti blago
njegovo i sve dragocjeno dobro njegovo.
16 I Samarija će opustjeti jer se usprotivila svojem
Bogu: Oni će pasti od mača. Djeca će se njihova
razmrskati, trudne njihove žene rasporiti.

14 Izraele, obrati se Gospodinu, svojem Bogu, jer si vlastitom krivnjom pao.
2 Uzmite sobom riječi pokajanja! Obratite se Gospodinu i recite mu: “Oduzmi svu krivnju i umilostivi se! I mi ćemo ti žrtvovati hvalospjev svojih usana.
3 Pomoćnik naš neće biti Asirija! Na konjima nećemo više jahati i nećemo više govoriti djelu svojih ruku ‘Vi ste naši bogovi,’ jer u tebe nalazi sirota milosrđe.”
4 Od njihova otpadništva ozdravit ću ih i srdačno ih ljubiti, jer se moj gnjev odvratio od njih.
5 Bit ću Izraelu kao rosa; cvjetat će kao ljiljan. Ukorijenit će se kao lebanonski cedri.
6 Raširit će se njegove grane, krasota će mu biti kao u masline i miris njegov kao lebanonski.
7 Onda će opet stanovati u sjeni i opet sijati žito i cvjetat će kao vinova loza. Postat će slavni kao lebanonsko vino.
8 Efraim će reći: “Što imam od idola?” Ja sam ga promatrao i gleda na njega. Ja sam kao zeleni čempres, u meni je tvoj plod.”
9 Tko je mudar neka ovo razumije? Tko je razuman neka to shvati? Jer su pravi putovi Gospodinovi. Pravednici hode po njima, a zlikovci se spotiču na njima.

Joel

1 Riječ Gospodinova, koja je došla Joelu, sinu Petuelovu.
2 Čujte, starci slušajte, svi stanovnici zemlje! Je li se ikada takvo što dogodilo u vaše dane i u dane otaca?
3 Propovijedajte o tom svojoj djeci, vaša djeca svojoj djeci i ova budućemu naraštaju!
4 Što je ostalo od grisca, izjede skakavac; što je ostalo od skakavca, izjede gusjenica što je ostalo od gusjenice, izjede ljupilac.
5 Prenite se pijanice, i plačite; i sve vinopije, tugujte za novim vinom, jer je oteto iz vaših usta.
6 Jer je prekrio moju zemlju narod silan i bez broja. Zubi su njegovi zubi lavlji, a čeljusti su njegove kao u lavice.
7 Potro je vinovu lozu moju, smokvu moju osušio, polomio ju je i ogulio, bijele joj se grane.
8 Tuguj kao djevojka u odjeći žalosti za mladim zaručnikom!
9 Nestalo žrtvenih prinosnica i naljevnica u Gospodinovu domu. Tuguju svećenici, sluge Gospodinove.
10 Opustjelo je polje, uvenula je zemlja, jest, žito je uništeno, usahnulo je vino, nestalo je ulja.
11 Tugujte težaci, jadujte vinogradari za pšenicom i za ječmom, jer je propala žetva poljska.
12 Usahnula je loza, uvenula je smokva, šipak, palme i jabuka: sva su se stabla poljska osušila. Jest, nestalo je radosti kod sinova ljudskih.
13 Opašite se, naričite, svećenici! Naricajte, sluge žrtvenika! Dođite, probdijte noć u odjeći pokorničkoj, vi, sluge mojega Boga, jer je nestalo u kući vašega Boga žrtvenih prinosa i naljeva.
14 Naredite sveti post! Sazovite svečanost! Skupite starješine, sve stanovnike zemaljske u Gospodinov dom, svojega Boga, i vapijte Gospodinu:
15 Jaoh dana, jer je blizu dan Gospodinov, dolazi kao uništenje od Svemoćnoga.
16 Nije li oteta hrana ispred očiju naših, kući našega Boga radost i veselje?
17 Usjevno zrno leži trulo pod grudama, prazne su žitnice i raspadaju se spremišta, jer usahnu žito.
18 I kako uzdiše stoka! Raspršena su stada goveda, jer nemaju paše; i sitno blago gine.
19 Tebi, Gospodine, vičem, jer žega spali pašnjake u pustinji i plamen spalio sva stabla u polju.
20 I zvijer poljska viče dašćući za tobom, jer su usahnuli potoci, žega je spalila pašnjake u pustinji.

2 Trubite u trubu na Sionu i trubite na uzbunu na svetoj gori mojoj! Neka zadršću svi stanovnici zemaljski, jer dolazi dan Gospodinov, jest, on je blizu!
2 Dan tame i mraka, dan oblačine i vihora. Kao oblaci zore razastire povrh gora, tako dolazi narod velik i silan, kakva nije bilo prije, a niti će ga poslije kad biti do u godine najdaljih naraštaja.
3 Pred njim proždire oganj, za njim ližu plamenovi. Kao vrt edenski leži pred njim zemlja, a za njim pustinja tužna. Sigurno ništa neće pobjeći od njega.
4 Izgledaju kao konji i trče kao konjanici.
5 Topoću i skaču kao kola po vrhuncima gora, kao praskajući plameni pale strnjiku, kao silna vojska spremna za boj.
6 Pred njima dršću narodi i crvenilom se zažare sva lica.
7 Kao junaci navaljuju, kao ratnici penju se na zid. Svaki ide svojim putom i ne odstupaju sa svojih staza.
8 Jedan drugoga ne tiska; svaki stupa svojom stazom. I među strijelama prodiru bez zastajanja,
9 Udaraju na grad, trče po zidovima, penju se na kuće kao lupeži i ulaze kroz prozore.
10 Pred njima se trese zemlja, podrhtavaju nebesa. Sunce i mjesec su pomrčali, svjetlost se zvijezda ugasila.
11 I Gospodin ječi glasom svojim pred svojom vojskom, jer je njegova vojska vrlo velika, mnogobrojni su izvršitelji njegove riječi. Jest, velik je dan Gospodinov i vrlo strašan—tko će ga podnijeti?
12 Ali i sada još govori Gospodin: “Svim srcem obratite se k meni posteći, plačući i tugujući!
13 Razderite svoja srca a ne svoje haljine! Obratite se Gospodinu, svojem Bogu, jer je on milostiv i milosrdan, strpljiv i bogat milosrđem i požali nesreću.
14 Tko zna neće li opet požaliti tako da vam ipak još ostane njegov blagoslov, te da imate žrtvene prinose i naljeve za Gospodina, svojega Boga?
15 Trubite u trubu na Sionu, naredite sveti post, sazovite svečanost;
16 skupite narod, posvetite zajednicu, sazovite starce, skupite djecu i dojenčad! Zaručnik neka iziđe iz svoje sobe i zaručnica iz svoje odaje!
17 Između trijema i žrtvenika neka plaču svećenici, sluge Gospodinove, i neka mole: “Smiluj se, Gospodine, svojem narodu! Ne daj svoje baštine na sramotu da joj se rugaju neznabošci! Zašto da se govori među narodima: ‘Gdje im je Bog?’ ”
18 Onda se Gospodin, ljubomoran na svoju zemlju, smilovao svojem narodu.
19 I Gospodin je odgovorio svojem narodu: “Evo,

ja vam šaljem žita, vina i ulja da se time nasitite!
Više vas ne dajem na sramotu među neznaboš-
cima.
20 Sjevernoga neprijatelja protjerat ću od vas,
odagnat ću ga u zemlju suhu i pustu, prednju četu
njegovu u Istočno more, zadnju četu njegovu u Za-
padno more, da se podigne od njega smrad rast-
varanja i da nestane truleža njegova, jer ću velike
stvari učiniti."
21 Zemljo, ne boj se! Raduj se i veseli se, jer je
Gospodin učinio velike stvari.
22 Ne bojte se, poljske životinje, jer su opet zeleni
pašnjaci u pustinji, stabla opet nose svoje plodove,
i smokva i loza vinova daju svoj urod.
23 I vi, djeco Siona, radujte se i veselite se u Go-
spodinu, svojem Bogu, jer vam daje kišu u pravoj
mjeri, spušta vam ranu kišu, ranu i kasnu kao i
prije.
24 Onda će se opet gumna napunjati žitom i tijesci
prelijevati vinom i uljem.
25 "Ja ću vam nadoknaditi godine kojima su urod
proždrli skakavac, gusjenica, ljupilac i grizac, veli-
ka vojska moja koju sam poslao na vas.
26 Imat ćete jesti izobilja i bit ćete siti i slavit ćete
Ime Gospodina, svojega Boga, koji je divno pos-
tupao s vama. I nikada se više neće osramotiti moj
narod.
27 Onda ćete spoznati da ja boravim posred
Izraela i da sam ja Gospodin, vaš Bog, a više nitko.
I nikada se više neće osramotiti moj narod.
28 I dogodit će se poslije, da ću izliti svojega Duha
na svako tijelo; prorokovat će vaši sinovi i vaše
kćeri, vaši će starci sanjati sne, i vaši mladići vidjet
će viđenja.
29 I na svoje sluge i na svoje sluškinje izlit ću svo-
jega Duha u one dane.
30 I učinit ću čudesa gore na nebu i znamenja dolje
na zemlji: krv i oganj, i sukljanje dima.
31 Sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv,
prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodinov.
32 I dogodit će se, da svaki koji zazove Ime Gos-
podinovo spasit će se, jer će biti spasenje na Gori
Sionu, u Jeruzalemu, kako je to obećao Gospodin.
Preostalima pripada, koga pozove Gospodin.

3 Jer gle, u one dane i u ono vrijeme kad okre-
nem sudbinu Jude i Jeruzalema,
2 sve ću sve narode skupiti i svesti u dolinu Joša-
fat. Ondje će se suditi s njima zbog Izraela, svoje-
ga naroda i vlasništva, jer su ga razasuli među
neznabošce i razdijelili moju zemlju.
3 Oni su bacali su ždrijeb na moj narod, davali sina
za bludnicu i prodavali djevojku za vino da bi
pijančili.
4 I vi, što imate vi sa mnom, o Tire i Sidone i svi
krajevi Filistejce? Hoćete li možda da mi platite što
sam vam učinio? Ili da mi što učinite? Brzo ću ja
učiniti, da vaša djela padnu na vašu glavu.
5 Jer ste ugrabili moje srebro i zlato, moje drag-
ocjeno blago odnijeli ste u svoje hramove.
6 Djecu Judinu i jeruzalemsku prodali ste Grcima
da ih maknete iz domovine njihove.
7 Evo, ja ću ih dignuti iz mjesta kamo ste ih prodali
i učinit ću da vaša djela padnu na vašu glavu.
8 Vaše sinove i kćeri prodat ću sinovima Judinim;
oni će ih prodati Sabejcima, narodu što prebiva
daleko. Jer Gospodin je to izrekao."
9 Objavite ovo neznabošcima: "Oružajte se!
Podižite ratnike! Neka izađu i dođu svi vojnici!
10 Raskujte raonike svoje u mačeve, kosire svoje
u koplja! Slabi neka rekne: 'Junak sam!'
11 Ustanite, dođite svi, vi neznabošci okolni, i sku-
pite se! Ondje svedi, o Gospodine, junake svoje!
12 Ustanite, narodi! Idite u dolinu Jošafat, jer ću
ondje sjesti da sudim svim neznabošcima un-
aokolo.
13 Prihvatite za srp jer je žetva zrela. Ustanite,
stupite, jer je tijesak pun. Tijesci se prelijevaju, jer
je njihova zloća velika.
14 Čete za četama u Dolini odluke, jer je blizu dan
Gospodinov u Dolini odluke.
15 Sunce i mjesec pomrčat će, svjetlost zvijezda
ugasit će se.
16 Gospodin će rikati sa Siona, iz Jeruzalema će
dignuti svoj glas, nebo i zemlja će se tresti, ali je
Gospodin zaštita svojem narodu, branik djeci
Izraelovoj.
17 Onda ćete spoznatl da sam ja Gospodin, vaš
Bog, koji prebivam na Sionu, svojoj svetoj gori. Je-
ruzalem će onda biti svetište, i neznabošci neće
više u njega stupiti.
18 U ono će vrijeme gore kapati slatkim vinom,
brežuljci će proteći mlijekom, i svim potocima Judi-
nim teći će voda. U Gospodinovu domu provret će
izvor da natopi dolinu akacija.
19 Egipat će postati pustinja, Edom gola pustinja
zbog opačine učinjene sinovima Judinim, jer su
prolili krv nedužnu u njihovoj zemlji.
20 A Juda će biti naseljen zauvijek, Jeruzalem
kroz sve naraštaje.
21 Osvetit ću krv njihovu, koju još nisam osvetio.
Gospodin će stanovati na Sionu."

Amos

1 Govori Amosa, koji je pripadao stočarima iz Te-
koe. On je proricao o Izraelu u dane kralja Uzije
Judina i u dane Jeroboama, sina Joašova, kralja
Izraelova, dvije godine prije potresa.
2 On je rekao: "Gospodin riče sa Siona, iz Jeruzal-
ema se diže njegov glas. Tuguju pašnjaci pastirski
i vrhunac se Karmela posušio."
3 Ovako govori Gospodin: "Za tri opačine Dama-
ska, za četiri neću mu oprostiti; jer su vrhli Gilead
željeznom branom.
4 Bacit ću oganj u kuću Hazaelovu da proždere
tvrđave Ben-Hadadove.
5 Polomit ću prijevornicu Damaska, uništit ću
stanovnike u dolini grijeha zajedno s nositeljima
žezla iz kuće raskošne, Bet-Edena. Narod sirijski
mora putovati u Kir," govori Gospodin.
6 Ovako govori Gospodin: "Za tri opačine Gaze, za
četiri neću joj oprostiti—jer su ih do posljednjega
čovjeka sve odveli da ih prodaju Edomu.
7 Bacit ću oganj na zidove Gaze, da proždere
tvrđave njezine.
8 Uništit ću stanovnike u Ašdodu zajedno s
nositeljima žezla iz Aškelona. Pružit ću ruku protiv
Ekrona i ostatak Filistejaca izginut će," govori Gos-
podin.
9 Ovako govori Gospodin: "Za tri opačine Tira, za

četiri neću mu oprostiti, jer ih je do posljednjega
čovjeka sve izručio Edomu, ne misleći na savez
bratski.
10 Bacit ću oganj u zidove Tira, da proždere nje-
gove tvrđave."
11 Ovako govori Gospodin: "Za tri opačine
Edoma, za četiri neću mu oprostiti—jer je progonio
svojega brata mačem, ugušio sažaljenje, svoju
jarost stalno čvrsto držao, svoju srdžbu uvijek ču-
vao.
12 Bacit ću oganj na Teman, da proždere tvrđave
u Bosri."
13 Ovako govori Gospodin: "Za tri opačine
Amonaca, za četiri neću im oprostiti—jer su parali
trudne žene u Gileadu, da raširе svoju zemlju.
14 Stavit ću oganj na zidove Rabe, da proždere
stanovnike njegove s vikom u dan boja, s burom u
dan vihora.
15 Onda će njihov kralj otići u ropstvo zajedno s
glavarima svojim," govori Gospodin.

2 Ovako govori Gospodin: "Uništi opačine Mo-
aba, za četiri neću mu oprostiti, jer je vapnom
spalio kosti kralja iz Edoma.
2 Bacit ću oganj na Moab da proždere tvrđave u
Keritu. Moab će poginuti u vrevi bojnoj s vikom i s
glasom trube.
3 Iskorijenit ću vladara iz sredine njegove i podavit
ću s njim sve njegove glavare," govori Gospodin.
4 Ovako govori Gospodin: "Za tri opačine Jude, za
četiri neću mu oprostiti, jer su odbacili zakon Go-
spodinov, nisu držali njegove uredbe, dali su se
varati od idola lažnih, kojima su već služili njihovi
očevi.
5 Bacit ću oganj na Judu, da proždere tvrđave Je-
ruzalema."
6 Ovako govori Gospodin: "Za tri opačine Izraela,
za četiri neću mu oprostiti—jer prodaju pravednika
za novce, ubogoga za dvoje sandale.
7 Jer gaze glavu siromasima u prahu zemaljskom,
jer potiskuju s put siromaha, sin i otac trče sluškinji
da oskvrnu sveto Ime moje.
8 Jer na haljinama zaplijenjenim leže kod svakoga
žrtvenika; vino oglobljenih piju u kući idola svojih.
9 A ipak sam bio ja onaj koji je iskorijenio ispred vas
Amorejce, kojima je visina kao cedarska, kojima je
jakost kao hrastova. Odozgor sam otrgnuo plo-
dove, odozdol korijen.
10 Ja sam bio onaj koji vas je izveo iz Egipta, vodio
vas u pustinji četrdeset godina da osvojite zemlju
Amorejaca.
11 Između sinova vaših podizao sam proroke, iz-
među mladića vaših Nazireje. Nije li tako, djeco
Izraelova," govori Gospodin.
12 "A vi ste davali Nazirejima da piju vino i
zapovjedali ste prorocima: 'Ne prorokujte!'
13 Evo, zato ću vas svaliti kao što vršuća kola
svaljuju nagrnjene snopove.
14 Onda nema bijega brzomu, jakima se ne
utvrđuje snaga, ratnik se ne spašava.
15 Strijelac se neće održati, brzoteča ne može
pobjeći, konjanik se ne može spasiti.
16 I najhrabriji među junacima gol bježi u onaj
dan," govori Gospodin.

3 Čujte riječ koju vam govori Gospodin, djeco
Izraelova, svemu plemenu koje sam izveo iz
Egipta:
2 "Samo vas izabrao sam između svih naroda ze-
maljskih. Zato dajem da okajate svu svoju krivnju.
3 Putuju li dvojica zajedno, a da ne poznaju jedan
drugoga?
4 Riče li lav u šumi, a da nema plijena? Daje li glas
u špilji lavić prije nego je što uhvatio?
5 Pada li ptica u mrežu na zemlji ako ova ne čeka
na nju? Diže li se mreža sa zemlje ako se ne uh-
vati?
6 Zatrubi li u gradu truba, a da se ne prestraše
ljudi? Snađe li nesreća grad da je nije učinio Go-
spodin?
7 Ne, Gospodin Bog ne čini ništa, a da ne očituje
nakanu svoju svojim slugama: prorocima.
8 Kad rikne lav, tko da se onda ne prepadne? Kad
Gospodin Bog, progovori tko da onda ne pro-
rokuje?
9 Oglasite po tvrđavama u Ašdodu, po tvrđavama
u egipatskoj zemlji! Recite: 'Skupite se na visina-
ma Samarije! Gledajte divljanje u njoj, nasilja u
njoj!
10 Zaboravili su činiti pravo,' govori Gospodin, 'go-
milaju nasiljem oteto blago u svojim dvorima.' "
11 Zato ovako govori Gospodin Bog: "Neprijatelj
će unaokolo opustošiti zemlju i s tebe će svući
tvoju krasotu i kuće tvoje bit će oplijenjene."
12 Ovako govori Gospodin: "Kao kad pastir istrgne
iz čeljusti lavljih dvije košćice ili samo resicu uha;
tako će se izbaviti samo malo Izraelovih sinova,
koji sjede u Samariji na uglu postelje i na rubu
počivaljke.
13 Čujte i posvjedočite kući Jakovljevoj," govori
Gospodin Bog, Bog vojska.
14 "Zaista, kad kaznim opačine Izraelove, onda ću
kazniti i žrtvenike Betela. Odbit će se rogovi žrtve-
niku i oni će pasti na zemlju.
15 Razorit ću zimsku kuću i ljetnu kuću, propast će
kuće od bjelokosti, nestat će mnogih dvorova,"
govori Gospodin.

4 Čujte ovu riječ, krave bašanske, koje ste u gori
samarijskoj, koje tlačite uboga, ništite siro-
mahe! Govorite gospodarima svojim: 'Donesite da
pijemo!'
2 Svetošću svojom zakleo se Gospodin Bog da će
doći na vas dani kad će vas odvući kukama,
posljednji ostatak vaš udicama ribarskim.
3 Kroz prodore zida ćete izići, svaka ravno napri-
jed i biti bačene prema Hermonu, govori Gospo-
din.
4 Idite samo u Betel i griješite, u Gilgal, griješite još
više! Prinosite svako jutro žrtve zaklanice svoje,
desetine svoje svakoga trećeg dana!
5 I Kvasni kruh prinosite kao žrtvu zahvalnu!
Glasno pozivajte na darove dragovoljne, jer je
vama tako milo, Izraelovi sinovi," govori Gospodin
Bog.
6 "Poslao sam vam glad u svim gradovima vašim i
nestašicu kruha u svim vašim mjestima, ali se vi
niste obratili k meni," govori Gospodin.
7 "Uskratio sam vam kišu tri mjeseca pred žetvu,
pustio sam kišu na jedan grad, a na drugi nisam,
jedno se polje namočilo, drugo se posušilo, komu
nisam poslao kišu.
8 Dva—tri grada klecajući su došla u drugi grad da
se napiju vode i nisu se nasitila: ali se vi niste obra-
tili k meni," govori Gospodin.
9 "Udario sam vas snijeću i medljikom, vrtove sam
i vinograde vaše opustošio, smokve i masline vaše
izjeli su skakavci, ali se vi niste obratili k meni,"
govori Gospodin.
10 "Poslao sam vam kugu kao protiv Egipta, pobio
sam mačem mlade ljude vaše zajedno s pristalim
konjima vašim, pun gnjeva na vas pustio sam da
ognjem izgori tabor vaš, ali se vi niste obratili k
meni k meni," govori Gospodin.

11 "Srušio sam neke od vas kako je Bog srušio
Sodomu i Gomoru, bili ste kao glavnja što se
istrgnula iz ognja, ali se vi niste obratili k meni k
meni," govori Gospodin.
12 "Zato ću ti sad, Izraele, tako učiniti, zato jer ću ti
tako učiniti, popravi se, o Izraele, izađi u susret
svojem Bogu!"
13 Jer, evo, koji pravi gore, stvara vjetar i očituje
misli ljudi, koji čini zoru i tamu i hodi po visinama
zemaljskim, Gospodin, Bog vojska Ime je njegovo!

5 Čujte ovu pjesmu koju vam kao tužaljku zapo-
činjem, kućo Izraelova!
2 Pala je djevica Izraelova, neće se više ustati, leži
ostavljena na svojoj zemlji, nema nikoga da je pod-
igne.
3 Jer ovako govori Gospodin Bog: "Grad koji je
pošao u boj s tisuću, ostala samo stotina, a koji je
pošao u boj sa stotinu, ostalo samo deset za kuću
Izraelovu.
4 Jest, ovako govori Gospodin kući Izraelovoj:
"Tražite me i živjet ćete!
5 Ali ne tražite Betela! Ne idite u Gilgal! Ne polazite
u Beeršebu, jer Gilgal odlazi u ropstvo, a Betel će
biti sasvim uništen.
6 Tražite Gospodina i živjet ćete, inače doći će on
na kuću Josipovu s ognjem što ždere, i nitko ne
može gasiti u Betelu.
7 U pelin pretvarate pravo, a pravednost gazite
nogama."
8 On koji je stvorio zvijezde Vlašiće i Štapce, koji
pretvara tamu u jutro i dan potamni u noć. On koji
doziva vode morske i izlijeva ih na zemlju; Gospo-
din je njegovo Ime!
9 On čini da dođe pogibija na jake, da padne pus-
toš na tvrđavu.
10 Mrze onoga koji govori pravo na vratima i grde
onoga koji govori istinu.
11 Zato što nogama gazite siromaha i podižete od
njega porez u žitu, možete graditi kuće od klesana
kamena, ali nećete nikada stanovati u njima; mo-
žete sebi saditi krasne vinograde, ali nećete nika-
da piti vina iz njih!
12 Jer dobro znam mnoge opačine vaše, mnogo-
brojne vaše grijehe: tlačite nedužnoga, primate
mito i sudite nepravedno siromahe.
13 Zato šuti mudrac u ovo vrijeme, jer je zlo vrije-
me.
14 Tražite dobro, a ne zlo da živite! Onda će Go-
spodin, Bog vojska, biti i s vama, kako ste rekli.
15 Mrzite zlo i ljubite dobro; pribavite pravici
važnost na vratima! Može biti da se Gospodin, Bog
vojska, smiluje ostatku Josipovu!
16 Zato ovako govori Gospodin, Svemoćni Bog
vojska: "Na svim putovima bit će jaukanje, u svim
ulicama vikat će se: 'Jaoh, jaoh!' Zvat će
poljodjelca na žalost, vinogradara k onima koji
umiju naricati.
17 Jauk će biti u svim vinogradima kad budem ko-
račao kroz sredinu vašu," govori Gospodin.
18 Teško onima koji žele dan Gospodinov! Što je
dan Gospodinov za vas? On je tama, a ne svjet-
lost.
19 Bit će kao kad tko bježi od lava, a naiđe na med-
vjeda. On možda utekne u svoju kuću i nasloni se
svojom rukom na zid, ali ga onda zmija ugrize.
20 Zaista, tama je dan Gospodinov, a ne svjetlost,
mrak i bez vidjela!
21 "Mrzim i prezirem svečanosti vaše. Ne volim
mirisati vaših svečanosti.
22 Jer ako mi prinosite žrtve paljenice i prinose, to
neću primiti. Ne volim vidjeti pomirnih vaših žrtava
od tovnih telaca.
23 Ukloni od mene dreku pjesama svojih! Zvižduk
harfa tvojih ne volim slušati.
24 Navalit će sud kao voda i pravda kao potok što
nikad ne presuši.
25 Jeste li meni prinosili žrtve zaklanice i prinose u
pustinji četrdeset godina, kućo Izraelova.
26 A pritom jeste li naokolo nosili Sikuta, svojega
kralja, i Kevana, zvjezdanog svojega boga, idol-
ske kipove svoje, što ste ih napravili sebi?
27 Zato ću pustiti da vas odvedu u progonstvo
ondje iza Damaska," govori Gospodin, čije je ime
Bog vojska.

6 Teško bezbrižnima u Sionu i sigurnima na sa-
marijskoj gori, velikima prvoga od naroda,
koje sluša kuća Izraelova:
2 Pođite u Kalnu i vidite i odande idite u Hamat
veliki! Onda siđite u Gat u zemlji Filistejaca! Jesu li
oni jači od ovih kraljevstava, ili zar je područje nji-
hovo veće od područja vašega?
3 Vi mislite da je daleko dan nesreće i primičete
vlast nasilja.
4 Leže na posteljama od bjelokosti i pružaju se na
jastucima svojim i jedu janjce iz stada i mlada go-
veda iz štale.
5 Deru se uz zvuk harfa, izmišljaju sebi kao David
sprave za igru.
6 Piju vino iz zdjela i mažu se najboljim uljem, a ne
mare za pad Josipov.
7 Zato će sad otići u progonstvo na čelu prog-
nanika i zamuknut će veselje raskošnika."
8 Zakleo se sam sobom, Gospodin, Bog vojska
govori: "Odvratna mi je oholost Jakovljeva i mrzim
njegove kuće i predajem grad zajedno sa stanov-
nicima njegovim."
9 I ako deset ljudi samo ostane u jednoj kući,
moraju i oni umrijeti.
10 Ako jednoga rođak njegov nosi van i spali ga, da
iznese njegove kosti iz kuće, i ako upita jednoga
koji se sakrio u nutrini kuće: "Ima li još tko kod
tebe?", on je odgovorio: "Nitko!" i pridoda: "Šuti, jer
se ne smije imenovati Ime Gospodinovo."
11 Jer, evo, Gospodin zapovjeda i udaraju na kuće
da se poruše i na kolibe da se raspadnu.
12 Trče li konji po litici, ili ore li se volovima more,
da vi pretvarate pravo u otrov, plod pravednosti u
pelin?
13 Vi se radujete Lo-Debaru i govorite: "Nismo li
svojom snagom zauzeli Karnajim?"
14 "Jer, evo, kućo Izraelova, ja ću podignuti protiv
vas narod," govori Gospodin, Bog vojska. "On će
vas pritisnuti odande gdje se ide u Hamat, do po-
toka u pustinji."

7 Ovo mi je Gospodin Bog pokazao: Gle, učini da
postanu skakavci kad je počela nicati otava—
bila je to trava iza kraljeve kosidbe.
2 Kad su bili sasvim izjeli zelen zemlje, onda sam
se pomolio: "Gospodine Bože, oprosti, molim te!
Neka bi opstao Jakov, jer je tako malen."
3 Onda se sažali Gospodinu. "To se neće dog-
oditi," govori Gospodin.
4 Ovo mi je dao Gospodin Bog da gledam: Gle,
Gospodin Bog pozvao oganj za kaznu. Oganj
proždrije veliki bezdan i uništi baštinu Gospodino-
vu.
5 Onda sam rekao: "O Gospodine Bože, odustani,
molim te! Neka bi opstao Jakov, jer je tako malen."
6 Onda se zbog toga sažali Gospodinu. "Ni to se
neće dogoditi," govori Gospodin Bog.
7 Ovo mi je pokazao: Gle, Gospodin je stajao pred

jednim zidom i držao je visak u svojoj ruci.
8 I upitao me Gospodin: "Što vidiš, Amose?" Ja sam odgovorio: "Visak." Onda je rekao Gospodin: "Evo, ja ću staviti visak posred Izraela, svojega naroda; neću ga više štedeći prolaziti.
9 Neka se opustoše visine Izakove i razore svetišta Izraelova! Protiv kuće Jeroboamove ustat ću s mačem."
10 Amazija, svećenik u Betelu, poslao k Jeroboamu, kralju Izraelovu, i poručio mu, govoreći: "Amos diže bunu na tebe u kući Izraelovoj. Zemlja ne može više podnositi svih govora njegovih.
11 Jer je Amos ovako govorio: 'Jeroboam će poginuti od mača, Izrael će putovati iz svoje zemlje u progonstvo.' "
12 Amazija je rekao Amosu: "Vidioče, idi! Bježi se u zemlju Judinu! Ondje jedi svoj kruh i ondje prorokuj!
13 Ne prorokuj više u Betelu, jer je on svetište kraljevsko i hram kraljevine."
14 Onda je odgovorio Amos Amaziji: "Nisam ni prorok niti proročki sin, nego sam stočar i uzgajam dudove.
15 Ali me je Gospodin uzeo od stada i Gospodin mi je zapovjedio: 'Idi, prorokuj mojem narodu Izraelu!'
16 A sada čuj riječ Gospodinovu! Ti govoriš: 'Ne prorokuj protiv Izraela i ne svjedoči protiv kuće Izakove!'
17 Zato ovako govori Gospodin: 'Žena će tvoja činiti sramotu u gradu; sinovi će tvoji i tvoje kćeri pasti od mača; zemlja će se tvoja razdijeliti mjeračkim užetom. A ti ćeš sam umrijeti u nečistoj zemlji, i Izrael mora putovati iz svoje zemlje u progonstvo.' "

8 Ovo mi je Gospodin Bog pokazao: Gle, tu je bila košarica sa zrelim voćem.
2 I on me upitao: "Što vidiš, Amose?" Ja sam odgovorio: "Košaricu sa zrelim voćem." Onda mi je rekao Gospodin: "Dolazi kraj mojem narodu Izraelu; neću ga više štedeći prolaziti.
3 Pjesme u kući bit će naricanje u onaj dan, govori Gospodin Bog, "Velik će biti broj mrtvih tjelesa; svuda će se pobacati, tiho!"
4 Čujte ovo koji gazite siromaha, upropašćujete maloga čovjeka!
5 Govorite: "Kad li će proći mlađak da prodajemo žito i kad Subotnji dan da možemo otvoriti žitnice? Mi bismo smanjili mjeru, povećali uteg i varajući krivotvorili mjerila.
6 Kupovat ćemo siromaha za novce, ubogoga za par opanaka, i prodavati otražak žita."
7 Ali se Gospodin zakleo slavom Jakovljevom: "Nikada neću zaboraviti nijednoga njihova djela.
8 Ne mora li se zemlja potresti od toga, ne moraju li protužiti svi njezini stanovnici, tako da se ona posvuda podigne kao Rijeka i uskipi i padne kao Rijeka u Egiptu?
9 U onaj će se dan dogoditi", govori Gospodin Bog, "i učinit ću da sunce iščezne u podne i pomračit ću zemlju usred bijela dana.
10 Pretvorit ću vaše Svetkovine u žalost, sve pjesme vaše u naricanje za mrtvim. Stavit ću odjeću žalosti oko svih bedara, učinit ću ćelavom svaku glavu; rasplakat ću zemlju kao za sinom jedincem, i kraj njezin bit će gorak dan."
11 Gle, doći će dani, govori Gospodin Bog, "kad ću poslati glad u zemlju, ne glad kruha ni žeđ vode, nego slušanja riječi Gospodinovih.
12 Onda će se potucati od mora do mora, trčat će od sjevera do istoka tražiti riječ Gospodinovu, ali je neće naći.
13 U one će dane lijepe djevice i mladići obamirati od žeđi.
14 Oni, koji se sada zaklinju idolima samarijskim i govore: 'Tako da je živ bog tvoj, o Dane!' i "Tako da je živ bog tvoj, Beeršebo!' Oni će pasti i neće više ustati."

9 Vidio sam Svemoćnoga gdje stoji na žrtveniku i govori: "Udari na glavicu stupa da se potresu grede i razmrskaj ih da padnu na glavu svima! Mačem ću pobiti one koji ostanu živi. Neće pobjeći između njih ni jedan; ni jedan koji je utekao od njih, neće se moći spasiti!
2 I ako bi provalili u svijet mrtvih, i odatle će ih izvaditi moja ruka. I da bi se popeli do na nebo, i odatle ću ih skinuti.
3 I kad bi se sakrili gore na Karmelu, ondje ću ih pronaći i uzeti. I da se sakriju ispred mene na dnu mora, ondje ću zapovjediti životinjama morskim da ih unište.
4 I da odu u ropstvo pred svojom neprijateljima, i ondje ću zapovjediti maču da ih pobije. Upravit ću svoje oko njima na nesreću, a ne na spasenje."
5 Gospodin Bog vojska, koji se dotakne zemlje, tako da se ona rastapa i tuguju svi njezini stanovnici, da se diže posvuda kao Rijeka i spušta se kao Rijeka u Egiptu.
6 On, koji je sagradio u nebu odaje svoje, svod svoj osnovao na zemlji. On, koji zove vode morske i izlijeva ih po zemlji—Gospodin je njegovo Ime!
7 "Vrijedite li mi više, o Izraelovi sinovi negoli Etiopljani," govori Gospodin. "Jest, izveo sam Izraela iz Egipta, ali isto tako Filistejce iz Kaftora i Sirijce iz Kira.
8 Gle, na griješno kraljevstvo oči su Gospodina Boga upravljene. Sa zemlje ću ga zatrti, ali neću sasvim zatrti kuće Jakovljeve," govori Gospodin.
9 "Jer, evo, dat ću zapovijed i rastrest ću među sve neznabožačke narode kuću Izraelovu, kao što se trese žito u rešetu; nijedno dobro zrno neće pasti na zemlju.
10 Od mača će poginuti svi zlikovci u narodu mojem, koji sad govore: 'Nas neće pogoditi nesreća i neće nas dostignuti!'
11 U ono vrijeme podignut ću raspali šator Davidov, zatvorit ću njegove pukotine, popravit ću njegove ruševine, sagradit ću ga kako je bio u dane prošlosti,
12 da posjeduju što je ostalo od Edoma i sve neznabožačke narode koji se mojim Imenom," govori Gospodin koji izvršuje ovo.
13 "Evo, doći će dani," govori Gospodin, "kad će orač stizati žeteoca, gnječilac grožđa sijača. Gore će kapati slatkim vinom, i svi će se brežuljci rastapati.
14 Onda ću okrenuti sudbinu Izraela, svojega naroda: oni će sagraditi opustošene gradove i stanovati u njima, nasadit će vinograde i piti vino iz njih, nasadit će vrtove i uživati njihove plodove.
15 Posadit ću ih u njihovu zemlju da se više ne iščupaju iz svoje zemlje koju sam im dao," govori Gospodin, tvoj Bog.

Obadija

1 Viđenje Obadijino. Ovako govori Gospodin Bog o Edomu: Od Gospodina čuli smo ovaj glas, među narode bila je poslana ova vijest: “Ustajte, dignut ćemo se na njega u boj!”
2 Gle, učinit ću te malim među narodima. Prezren ćeš biti preko mjere.
3 Oholost tvojega srca zaludila te je, ti koji rasjelinama kamenim prebivaš, imaš svoje sjedište na visini: zato misliš u sebi: “Tko me može srušiti na zemlju?”
4 I visoko si sagradio kao orao, jest, pod same zvijezde gnijezdo svoje, ipak sam te odatle srušio dolje, govori Gospodin.
5 Kad bi došli k tebi kradljivci ili noćni lupeži, kako si dotjeran do ništa, oni bi samo krali koliko bi trebali. Sad bi došli vinogradari u vinograd tvoj, oni bi još ostavili pabirke.
6 Ezav će se istražiti, tražit će se njegovo tajno blago.
7 Natrag do granice gonit će te svi saveznici tvoji. Zaludit će te i silu ti nanijeti oni koji su ti bili prijatelji. Tvoji sudruzi za stolom podmeću ti zamke, a ti to ne slutiš.
8 Zaista, u onaj će se dan dogoditi, govori Gospodin, da ću uništiti mudrace edomske, razumne u gori Ezavovoj.
9 Tvoji će junaci, Temane, očajavati, da se unište do kraja svi stanovnici iz gore Ezavove.
10 Za umorstvo, za zlodjelo na tvojem bratu Jakovu pokrit će te sramota! Bit ćeš iskorijenjen za vječna vremena
11 Jer si onda stajao postrani dok su stranci odvodili u ropstvo njegovu vojsku, i stranci prodirali na vrata njegova i bacali ždrijeb nad Jeruzalema, a ti si bio kao jedan od njih.
12 Ti nisi trebao gledati dana svojega brata, dana nesreće njegove, nisi se trebao radovati sinovima Judinim u dan uništenja njihova, nisi se trebao rugati u dan njihove nevolje.
13 Nisi trebao prodrijeti na vrata mojega naroda u dan nesreće njegove, nisi se trebao naslađivati na zlu njegovu u dan njegove pogibelji, nisi trebao pružiti svoju ruku u dan njegove nevolje.
14 Nisi trebao stajati na raskršćima, da ubijaš njegove bjegunce, i nisi trebao izdavati one što su izmakli u dan tjeskobe.
15 Jer je blizu dan Gospodinov nad svim narodima! Kako si činio, tako će ti biti: “tvoja djela Padaju natrag na vlastitu tvoju glavu.
16 Zaista, kao što ste vi morali piti na svetoj gori mojoj, tako će sve dalje piti svi narodi, piti i srkati; biti kao da ih nije bilo nikada.
17 Ali će na Gori Sionu biti spasenje. Ona će biti utočište. I kuća Jakovljeva pobijedit će svoje pobjeditelje.
18 Kuća Jakovljeva bit će oganj i kuća Josipova plamen. A kuća Ezavova postat će strnjika! Oni će je zapaliti i izgorjeti, i ništa neće više ostati od kuće Ezavove—jer Gospodin je to izrekao.
19 Onda će južna zemlja posjedovati goru Ezavovu i nizinu Filistejaca. Oni će posjedovati polje Efraimovo i polje samarijsko, a Benjamin će posjedovati Gilead.
20 Prognanici vojske Izraelaca posjedovat će sva mjesta Kanaanaca do Sarfate. Zarobljenici iz Jeruzalema, koje su prognali u Sefarad, posjedovat će južne gradove.
21 Izbavitelji će uzaći na Goru Sion da sude gori Ezavovoj, a kraljevstvo će biti Gospodinovo.

Jona

1 Riječ Gospodinova došla je Joni, sinu Amitajevu, ovako govoreći:
2 “Ustani, idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj ondje, jer je njihova zloća prodrla do mene.”
3 A Jona je ustao da pobjegne od Gospodina u Taršiš. Sišao je u Jopu i našao ondje lađu koja je išla u Taršiš. Platio vozarinu i ukrcao se da se odveze daleko od Gospodina u Taršiš.
4 Ali Gospodin poslao silan vjetar na more i nastala na moru jaka bura, tako da se lađa skoro razbila.
5 Lađari su se prestrašili i svaki zvao svojega boga. Bacali su u more sprave lađine da bi s tim olakšali lađu. A Jona je bio sišao na dno lađe, legnuo i zaspao.
6 Onda pristupi k njemu kapetan lađe i upitao ga: “Što ti spavaš? Ustani i prizivaj svojega Boga, pa možda nam se smiluje tvoj Bog da ne poginemo.”
7 I rekli su jedan drugomu: “Dođite, bacit ćemo ždrijeb da vidimo čijom krivnjom nas pogodila ova nesreća!” Bace dakle ždrijeb i pao je ždrijeb na Jonu.
8 Onda su mu rekli: “Daj da znamo čijom nas krivnjom pogodila ova nesreća! Kakav je tvoj obrt? Odakle ideš? Gdje ti je postojbina? I od kojega si naroda!”
9 On im odgovorio: “Ja sam Hebrejac i štujem Gospodina, Boga nebeskoga, koji je stvorio more i suhu zemlju.”
10 Onda se ljudi vrlo prestraše i upitaju ga: “Zašto si to učinio?” Ljudi su znali da je on pobjegao ispred Gospodina, jer im je to rekao.
11 Upitaju ga, ovako govoreći: “Što ćemo činiti s tobom da se more smiri?” More je, naime, bučilo sve žešće.
12 Onda ih on zamolio: “Uzmite me i bacite me u more! Onda će more odustati od vas, jer znam, da je zbog mene došla na vas ova velika bura.”
13 A ljudi su veslali da opet dođu na zemlju, ali nisu mogli, jer je more navaljivalo sve žešće na njih.
14 Onda poviču Gospodinu: “Ah, Gospodine, ne daj da poginemo zbog života ovoga čovjeka! Nemoj to staviti na nas kao nedužno proljevenu krv, nego učini, Gospodine, što je tebi milo!”
15 Potom su uzeli Jonu i bace ga u more i more prestalo bučiti.
16 Ali se ljudi vrlo prestrašili Gospodina, pa su prinijeli žrtvu Gospodinu i učinili zavjet.
17 A Gospodin je zapovjedio, te je velika riba progutala Jonu. Tri dana i tri noći ostao je Jona u utrobi ribe.

2 Onda se Jona pomolio u utrobi ribe Gospodinu, svojem Bogu.

2 On je rekao: “Iz tjeskobe svoje zavapio sam Gos-
podinu i on mi je odgovorio. Iz utrobe podzemnoga
svijeta povikao sam za pomoć, i ti si čuo moj glas.
3 Ti si me bacio u dubinu, u srce moru, da me je
optekla voda. Sve poplave tvoje i valovi tvoji
prelazili su preko mene.
4 Pomislio sam: ‘Odbačen sam ispred tvojih očiju,
ali ću opet hodati prema tvojem domu.’
5 Vode mi doprle već do blizu grla; dubina me
opkolila i oko glave mi se omotao drač.
6 Upao sam do temelja gorskih; prijevornice ze-
maljske zatvorile me zauvijek, ali ti si me ipak izva-
dio iz jame, o Gospodine, moj Bože!
7 Kad mi već gotovo iščeznu život, spomenuo sam
se Gospodina; i moja je molitva prodrla k tebi u tvoj
sveti dom.
8 Koji štuju ništave idole, ostavljaju onoga koji im je
spasenje.
9 A ja ću ti zahvalom glasnom prinijeti žrtvu i što
sam zavjetovao, platit ću. U Gospodina je spase-
nje!”
10 Onda je Gospodin zapovjedio ribi i ona je iz-
bljuvala Jonu na suhu zemlju.

3 Ovo je riječ Gospodinova koja je došla Joni po
drugi put, govoreći:
2 “Ustani, idi u Ninivu, grad veliki, i drži mu propo-
vijed koju sam ti zapovjedio!”
3 Jona ustao je i otišao u Ninivu po zapovijedi Go-
spodinovu. Niniva je bila nekada grad silno velik,
tri dana hoda dug.
4 Jona je počeo ulaziti u grad prvoga dana hoda.
Onda počeo propovijedati, govoreći: “Još četrde-
set dana i Niniva će propasti!”
5 Ninivljani su povjerovali Bogu, oglasili su post i
odjenuli se, veliki i mali, u pokorničke haljine.
6 Vijest o tom doprije i do kralja u Ninivi, i on je us-
tao sa svojega prijestolja, svukao sa sebe svoj
ogrtač, zamotao se u pokorničku haljinu i sjede u
pepeo.
7 Onda izda zapovijed i dao ju proglasiti u Ninivi,
objavom kralja i njegovih glavara, govoreći: “Ljudi
ni životinje, ni goveda, ni ovce ne smiju okusiti
ništa! Ne pustite ih ići na pašnjake ni na pojilišta,
8 Nego se moraju, čovjek i stoka, pokriti haljinama
žalosti! Neka se glasno zaziva Bog i neka svatko
odustane od svojega zla puta i opakoga svojih
djela ruku!
9 Tko zna, možda će odustati Bog i smiriti se od
ljutoga svojeg gnjeva, tako da ipak ne izginemo.”
10 Kada je Bog vidio njihova djela, da su odustali
od svojega zla puta, onda se sažali Bogu zbog
nesreće, kojom im je bio zaprijetio, i nije ju učinio.

4 Ali to vrlo ozlovoljilo Jonu i on se rasrdio.
2 Ovako se on pomolio Gospodinu: “Ah, Go-
spodine, to je eto ono što sam mislio kad sam još
bio u svojoj postojbini! Upravo zato htio sam prije
pobjeći u Taršiš, jer znao sam da si ti Bog milostiv
i milosrdan, strpljiv i bogat milosrđem i sažališ se
zbog nesreće.
3 A sada Gospodine, uzmi ipak moj život od mene,
jer je bolje za me da umrem nego da živim!”
4 Ali ga Gospodin samo upitao: “Je li pravo od tebe
da si tako zlovoljan?”
5 Onda je izišao Jona iz grada i sjedne na istoku
grada. Napravio ondje sebi kolibu i sjedio je pod
njom u sjeni da vidi što će se dogoditi gradu.
6 I Bog, Gospodin, dao je da se izvije bršljan, koji je
izrastao nad Jonom da njegovoj glavi pruži sjenu i
da ga izliječi od njegove zlovolje. Tako se Jona
bršljanu veoma radovao.
7 A kad je idućega dana zora osvanula, dao je Bog
te je crv podgrizla bršljan tako da je usahnuo.
8 Kad je bilo ogranulo sunce, poslao Bog vruć is-
točni vjetar; sunce upeklo Jonu u glavu tako da ga
je ostavila sva snaga. Onda je sebi poželio smrt i
rekao: “Bolje je za me da umrem nego da živim.”
9 A Bog je upitao Jonu: “Je li pravo od tebe da si
zbog bršljana tako zlovoljan?” On je odgovorio:
“Jest, pravo sam zlovoljan do smrti.”
10 Gospodin je rekao: “Tebi je žao bršljana, pre-
mda se nisi trudio oko njega i nisi ga odgojio. U
jednoj se noći izvio i u jednoj je noći propao.
11 A meni da ne bude žao Ninive, velikoga grada,
u kojem prebiva više od stotinu i dvadeset tisuća
ljudi, koji ne mogu razlikovati između svoje desne
ruke i svoje lijeve, a uz to još mnoge životinje?”

Mihej

1 Riječ Gospodinova došla je Miheji iz Morešeta
u vrijeme Judinih kraljeva Jotama, Ahaza i
Ezekije. O Samariji i Jeruzalemu imao je on ova
viđenja.
2 Čujte, sva plemena! Slušaj, zemljo i što prebiva u
njoj! Gospodin Bog podiže se na vas s tužbom,
Gospodin iz svojega svetog doma.
3 Gle, već ostavlja Gospodin svoje mjesto, silazi,
hoda po visovima zemaljskim.
4 Pod njim se rastapaju gore, pucaju doline kao
vosak pred žeravicom, kao voda što šumi niz
strminu.
5 To sve zbog opačina Jakovljevih, zbog grijeha
Izraelove kuće! Koje je zločinstvo Jakovljevo? Nije
li Samarija? Koje su visine Judine? Nije li Jeru-
zalem?
6 Stoga učinit ću od Samarije hrpu kamenja na
njivi, rasadnik vinove loze. Pobacat ću kamenje
njezino u dolinu. Otkrit ću joj temelje.
7 Svi rezbareni kipovi njezini bit će razbijeni. Svi
bludnički darovi njezini spalit će se u ognju. Sve ću
idole njezine potrti, jer se od plaće bludničke to
skupilo, neka to opet bude plaća bludnička!
8 Zbog toga ću plakati i tugovati; bos ću hoditi, bez
gornje haljine; podignut ću plač kao čaglji, podig-
nut ću viku kao nojevi.
9 Nikada ne zacijeli rana što joj je zadana, gnoji se
dalje sve do Jude, zahvata ona glavni grad mojega
naroda—Jeruzalem.
10 Ne javljajte to u Gatu! Ne plačite u Akonu! U Bet-
Leafri valjajte se u prašini!
11 Idite, ljudi od Šafira, s golom sramotom; stanov-
ništvo Saanana ne izlazi. Tugovanje u Bet-Haza-
elu ne da vam da ostanete ondje.
12 Za dobro svoje dršću stanovnici u Marotu, jer od
Gospodina silazi nesreća do na vrata Jeruzalema.
13 Upregnite brze konje u bojna kola, ljudi od Lak-
iša! On je bio početak grijehu kćeri sionske.
Opačine Izraelove naučile su se u tebi.
14 Zato se daje i tebi otpusna knjiga, Morešet-

Gate! Kuće u Akzibu prevarit će glavare Izraelove.
15 Baštinika tebi ću dovesti, stanovništvo u
Mareši! U Adulam dolazi plemstvo Izraelovo.
16 Ošišaj glavu sebi do kože zbog ljubljene svoje
djece! Učini glavu sebi golom naširoko kao u
jastrijeba, jer se ona odvode od tebe.

2 Teško onima koji smišljaju opako i snuju zlo na
svojim posteljama da to izvrše kad svane, je im
je vlast u ruci!
2 Sviđa li im se njiva, otmu je nasiljem, i kuća,
oduzmu je. Čine silu čovjeku i njegovoj kući, go-
spodaru i njegovoj baštini .
3 Zato ovako govori Gospodin: "Pazite, snujem
jaram nesreće tomu rodu, iz kojega nećete izvući
svojih vratova, niti ćete hodati uspravno pod njim,
jer će biti zlo vrijeme.
4 U onaj će se dan pjevati rugalica o vama. Pjevat
će se pjesma ovakvom tužbom: 'Uništeni smo pot-
puno! Prodaje on baštinu mojega naroda. Ah,
kako mi ju odvlači! Nepokornima porazdijeli polja
naša." "
5 Nitko nam ne poteže mjeračko uže, baca ždrijeb
u zajednici Gospodinovoj.
6 "Ne prorokujte!" govorite onima koji prorokuju.
"Stoga vam neće prorokovati! Neće vratiti psovku
za psovku."
7 Ne govori li se kući Jakovljevoj: "Je li Duh Gospo-
dinov samo pun gnjeva? Jesu li njegova djela
takva?
8 Upravo se vi dižete kao neprijatelji protiv mojega
naroda. S haljinama otimate i ogrtač s onih koji
odlaze bezazleno koji neće svađe.
9 Žene mojega naroda izgonite iz kuće njihove
miline i njihovoj djeci otimate moju slavu zauvijek:
10 Ustanite, idite, jer ovdje više nema opstanka
zbog nečistoće koja donosi pogibiju, neizlječivu
pogibiju.
11 Kad bi čovjek išao za prijevarom i govorio laž,
govoreći: 'Kad bih ti propovijedao o vinu i o silovitu
piću,' jest, onda bih ja bio prorok svojem narodu.
12 Skupit ću, jest skupit ću te svega, o Jakove!
Skupit ću zaista ostatak Izraelov i sastavit ću ih kao
ovce na pašnjaku, kao stado u toru, da bruji od
ljudi.
13 Pred njima će onda ići onaj koji probija. Oni će
probiti, proći će kroz vrata i izići će. Kralj će njihov
ići pred njima, s Gospodinom na čelu."

3 Ja sam rekao: "Čujte, glavari Jakovljevi vođe
Izraelove kuće! Nije li na vama da znate pravo.
2 Na vama mrziteljima dobra, a prijateljima zla? Vi
ljudima derete kožu s tijela i meso s kostiju.
3 Jedete meso mojega naroda i derete kožu s njih,
prebijate im kosti, siječete ih kao meso u loncu,
kao meso za juhu u kotlu."
4 Jedanput će vikati Gospodinu! Ali ih neće čuti i
sakrit će svoje lice od njih u ono vrijeme prema nji-
hovim djelima što su ih počinili.
5 Ovako govori Gospodin o prorocima koji zavode
moj narod, koji, kad imaju nešto za svoje zube da
grizu, navješćuju mir, a protiv onoga koji im ne
napunja usta, proglašuju rat:
6 Zato će vam biti noć, a da ne gledate viđenja i
tame, da ne mognete ništa vračati. Sunce će
zapasti tim prorocima, dan će im postati noć.
7 Onda će se osramotiti vidioci i vračari će se pos-
ramiti. Svi će si pokriti usta, jer neće biti odgovora
Božjega.
8 A ja, ja sam napunjen snagom Duha Gospodino-
va, pravdom i srčanošću, da reknem Jakovu
opačinu njegovu i Izraelu grijeh njegov.
9 Pa čujte ovo, poglavice kuće Jakovljeve, vođe
Izraelove kuće, koji mrzite pravdu i izvrćete sve što
je pravo.
10 Koji gradite Sion krvlju, Jeruzalem opačinom!
11 Za mito govore pravdu glavari njihovi. Sveće-
nici njihovi uče za plaću i proroci njihovi gataju za
novce. Pritom se pozivaju na Gospodina i govore:
"Nije li Gospodin u sredini našoj? Nesreća neće
doći na nas!"
12 Zato, zbog vas će se Sion preorati kao njiva,
Jeruzalem će postati ruševina i gora visina doma
šumom obrasla.

4 Na svršetku dana dogodit će se da bude utvr-
đena gora s domom Gospodinovim navrh
gora, uzvišena nad visinama. Onda će se k njoj
stjecati narodi.
2 Mnogi će narod ići ondje i govoriti: "Dođite,
pođimo na goru Gospodinovu, u kuću Boga Jakov-
ljeva! Neka nas on nauči svojim putovima! Mi
hoćemo hoditi njegovim stazama!" Jer nauk izlazi
sa Siona i riječ Gospodinova iz Jeruzalema.
3 On će suditi među svim narodima, govorit će
pravdu među moćnim narodima do u daljinu. Oni
će raskivati mačeve svoje u raonike, koplja svoja u
kosijere i neće više narod dizati mač protiv naroda,
niti će se više učiti ratu.
4 Svaki će stanovati pod svojom vinovom lozom i
smokvom i nitko ga neće strašiti, jer to su obećala
usta Gospodina vojska.
5 Jer svi narodi hode svaki u ime svojega boga, pa
ćemo i mi hoditi u Ime Gospodina, svojega Boga,
zauvijek i dovijeka.
6 U ono vrijeme, govori Gospodin, skupit ću što
hramlje, što je rastjerano, skupit ću, i ozdravit ću
što sam udario.
7 Što hramlje, to ću učiniti ostatkom, što je
bolesno, jakim narodom. Tako će Gospodin biti
kralj nad njima na Gori Sionu od sada i zauvijek.
8 Ti, o kulo za stado, ti stražarnico kćeri sionske, k
tebi će prispjeti, k tebi će doći prijašnja vlast, kra-
ljevstvo kćeri jeruzalemske!
9 A sada, što plačeš tako glasno? Nema li kralja u
tebi! Je li mrtav tvoj savjetnik, pa su te obuzeli bo-
lovi kao ženu kad rađa?
10 Savijaj se, jecaj, kćeri sionska, kao žena kad
rađa, jer sad moraš van iz grada, na polju stano-
vati. Dolaziš u Babilon, ali ćeš se ondje izbaviti.
Ondje će te Gospodin osloboditi iz ruke neprijate-
lja tvojih.
11 A sada se skupljaju protiv tebe mnogi narodi i
govore: "Neka se onečisti da se oko naše napase
na Sionu!"
12 Ali oni ne znaju misli Gospodinovih i ne razu-
miju odluke njegove, da ih unosi kao snoplje na
gumno.
13 Ustani, vrši, kćeri sionska, jer ću učiniti rog tvoj
željezom, papke ću tvoje učiniti mjeđu. Satrt ćeš
mnoge narode! Posvetit ću Gospodinu blago nji-
hovo i bogatstvo njihovo Gospodinu cijeloga svi-
jeta!

5 Sad ćeš biti potlačena, ti tlačiteljice: Nasip su
oko nas povukli; po obrazu udaraju štapom
vladara Izraelova.
2 A ti, Betleheme-Efrato, među krajevima Judinim
najmanji, iz tebe će mi izići onaj koji će biti vladar u
Izraelu, čiji je početak iz davne davnine, iz dana
vječnosti.
3 Zato ih on predaje do vremena kad rodi koja
rađa; onda se vraća ostatak njegove braće djeci
Izraelovoj.

4 On se pojavljuje i vlada u snazi Gospodinovoj, u veličanstvu Imena Gospodina, svojega Boga. Oni će u sigurnosti stanovati, jer će se on onda pokazati velik do krajeva zemaljskih.
5 I On će biti mir. Dođe li onda Asirac u našu zemlju i prodre li u tvrđave naše, postavit ćemo protiv njega sedam pastira i osam kneževskih ljudi.
6 Oni će opasti zemlju Asiriju mačem i zemlju Nimrodovu na ulazu njezinom. Tako će nas on izbaviti od Asirije, ako dođe u našu zemlju i stupi na naše međe.
7 Onda će ostatak Jakovljev biti među mnogim narodima kao rosa od Gospodina, kao kiša po zelenoj travi što ne čeka čovjeka, niti se uzda u djecu čovječju.
8 Onda će ostatak Jakovljev biti među neznabošcima usred mnogih naroda kao lav među životinjama šumskim, kao lavić među stadima ovaca, koji gazi, kad prodre, rastrga; i nitko se ne može izbaviti!
9 Ruka će tvoja pobijediti tvoje neprijatelje i svi će se protivnici tvoji iskorijeniti.
10 U onaj će se dan dogoditi, govori Gospodin, da ću potamaniti konje usred tebe i potrt ću bojna kola tvoja.
11 Zatrt ću tvrđave u tvojoj zemlji i porušit ću sva tvrda mjesta tvoja.
12 Iskorijenit ću čaranje iz tvoje ruke i nećeš više imati gatalaca.
13 Uništit ću u tebi rezbarene kipove tvoje i kamene stupove tvoje; nećeš se više klanjati lošemu djelu svojih ruku.
14 Porušit ću u tebe drvene kipove tvoje i uništit ću gradove tvoje.
15 Izvršit ću osvetu u plamenoj ljutini na narodima koji nisu htjeli slušati.

6 Čujte što govori Gospodin! “Ustani, vodi parnicu pred gorama! Neka čuju brežuljci tvoj glas!
2 Čujte, gore, parnicu Gospodinovu! Slušajte, temelji zemaljski, jer Gospodin ima parnicu sa svojim narodom, s Izraelom hoće da ide na sud.
3 “Moj narode što sam ti učinio, čim sam te ražalostio, odgovorio mi?
4 Ipak sam te izveo iz zemlje Egipta, iskupio te iz kuće ropstva. Poslao sam pred tobom Mojsija, Arona i Mirjamu.
5 Moj narode, spomeni se što je snovao Balak, kralj moabski, i što mu odgovorio Balaam, sin Beorov, što je bilo od Šitima do Gilgala, da spoznaš milosti Gospodinove.”
6 Sa čim ću se približiti Gospodinu da se prignem pred Bogom u visini? Imam li se približiti njemu sa žrtvama, s teladima od godine?
7 Hoće li se Gospodinu svidjeti tisuće ovnova, deset tisuća potoka ulja? Hoću li dati prvorođenca svojega za opačinu svoju, plod svojega tijela za svoj grijeh?
8 Reklo ti se, čovječe, što je dobro, što Gospodin traži od tebe; samo da činiš što je pravo, da vršiš ljubav, da u poniznosti hodiš s svojim Bogom.
9 Glas Gospodina viče gradu!—Spasonosno se bojati tvojega Imena: “Čujte, narode grada!
10 Mogu li ja zaboraviti nepravedno stečeno dobro kući bezbožnikovoj i prokletu, sušičavu mjeru?
11 Mogu li ja oprostiti čovjeku s lažnim mjerilom i lažnim utegom u torbi?
12 Kad su bogataši njegovi puni nasilja, građani njegovi govore samo laž, i jezik im je pun prijevare u ustima?
13 Zato počinjem da te bijem, da te pustošim za grijehe tvoje.
14 Ti ćeš jesti, ali se nećeš nasititi! Glad će tvoja ostati u nutrini tvojoj! Spremaš na stranu, ali to nećeš izbaviti, i što izbaviš, predat ću maču.
15 Ti ćeš sijati, ali nećeš žeti; ti ćeš cijediti ulje, ali se nećeš mazati uljem; ti ćeš piti mošt, ali nećeš piti vina od njega!
16 Drže se uredbe Omrijeve i sva djela kuće Ahabove. Po savjetima njihovim hodili ste da te predam opustošenju i stanovnike tvoje ruglu. Zato vi nosite sramotu mojega naroda.”

7 Teško meni, jer je meni kao jednomu, koji u jesen iza berbe još skuplja grožđe: nema više grozda za jelo, nema rane smokve koju sam zaželio.
2 Nestalo je pobožnoga iz zemlje, i poštena čovjeka nema više među ljudima. Svi oni vrebaju krv i jedan drugomu postavljaju mrežu.
3 Ruke su im pružene na zlo, da ga čine revno: glavar zahtijeva, sudac radi samo za plaću, a velikaš odlučuje po svojoj požudi, i onda izvrću to među sobom.
4 Najbolji je između njih kao trn, najpravedniji je oštriji od trnjaka. Ali dan koji su navijestile uhode, kazneni sud tvoj dolazi, onda će se smesti.
5 Nemojte se pouzdati u druga; ne oslanjajte se na prijatelja; pred onom koju voliš zatvori vrata svojih usta!
6 Jer sin sramoti oca, kći ustaje protiv svoje majke, snaha protiv svoje svekrve; neprijatelji su čovjeku vlastiti ukućani njegovi.
7 Zato ću ja gledati na Gospodina; čekat ću Boga mojega spasenja, uslišat će me moj Bog!
8 Ne raduj se nada mnom, neprijatelju moj, jer ako padnem, dignut ću se opet. Kad sjedim u mraku, Gospodin mi je svjetlost.
9 Podnosit ću srdžbu Gospodinovu—jer sam mu sagriješio—dok on ne raspravi moju parnicu i ne pribavi mi pravo; on me vodi na svjetlost i ja ću gledati njegovu pravednost.
10 Neprijateljica će moja to vidjeti i sram će pokriti nju koja mi je govorila: “Gdje je Gospodin, tvoj Bog” Moje će se oči napasti na njoj kad bude pogažena kao blato na ulici.
11 Dolazi dan u koji će se opet sazidati zidovi tvoji, dan u koji će se nadaleko protegnuti tvoje granice.
12 U onaj će dan dolaziti k tebi od Asirije do Egipta i od Egipta do Eufrata, od mora do mora, od gore do gore.
13 A zemlja će neprijateljska postati pustinja zbog stanovnika svojih, za plaću djela njihovih.
14 Pasi svoj narod palicom svojom, stado što je tvoje, što osamljeno prebiva u zemlji šumovitoj usred rodnoga polja. Pusti neka pase opet u Bašanu i Gileadu kao u davne dane.
15 “Kao u dane, kad si izišao iz Egipta, pokazat ću mu čudesa.
16 Neznabožački narodi vidjet će to i posramit će se unatoč svoj moći svojoj. Morat će staviti ruku na usta i ogluhnuti će im uši.
17 Lizat će prah kao zmije, kao crvi na zemlji! Dršćući predat će se zajedno sa svojim tvrđavama, prestrašeni približit će se Gospodinu, našem Bogu, i tebe će se bojati!
18 Tko je Bog kao ti koji oprašta grijehe i ostatku svoje baštine otpušta opačine, koji ne drži zauvijek svojega gnjeva, nego radost ima na milosti?
19 On će se nama opet smilovati, pogazit će opačine naše i baciti u dubinu morsku sve naše grijehe.
20 Ti ćeš pokazati vjernost na Jakovu, milost na Abrahamu, kako si se zakleo našim očevima u pradavne dane.

Nahum

1 Riječ protiv Ninive. Knjiga proročanstva Nahu-
ma iz Elkoša.
2 Bog je ljubomoran, i Gospodin osvetnik, Gospo-
din se osvećuje pun jarosti; Gospodin će se os-
vetiti svojim protivnicima i čuva gnjev za svoje
neprijatelje.
3 Gospodin je spor na gnjev i velik je silom svojom,
ali ne pušta uistinu ništa nekažnjeno. Put Gospodi-
nov ide kroz buru i vihor, a oblaci su prah njegovim
nogama.
4 On zaprijeti moru i isuši ga, i učini da presuše sve
rijeke. Venu Bašan i Karmel, i lebanonski cvijet
vene.
5 Pred njim se potresaju gore, brežuljci se rasta-
paju i zemlja se pred njim ugiblje, jest, sav svijet i
svi stanovnici njegovi.
6 Tko se održi pred jarošću njegovom? Tko odoli
žestini gnjeva njegova? Jarost se njegova izlijeva
kao oganj i hridine se raspadaju pred njim.
7 Dobar je Gospodin, zaštita u dan tjeskobe. Po-
znaje one, koji se skrivaju kod njega.
8 Ali poplavom što došumi, uništava mjesto
njezino i goni svoje neprijatelje u mrak.
9 Što smišljate protiv Gospodina? On dovodi kraj,
dvaput se ne podiže tjeskoba.
10 Jer kao trnje spleteni, pijani od vesele pijanke,
budu sasvim prožderani kao suha pljeva.
11 Iz tebe je, Ninivo, izišao koji je smišljao zlo protiv
Gospodina, koji je snovao opačine.
12 Ovako govori Gospodin: "Neka su jaki i mnogo-
brojni, ipak će biti pokošeni i proći će! Ako sam te i
ponizio, Juda, neću to više činiti.
13 Sada trgam jaram što je na tebi i lomim okove
tvoje."
14 Ali je za tebe Gospodin zapovjedio: "Neka se
nikada ne spomene ime tvoje! Iz kuće boga tvo-
jega uništavam kip liven i izrezbaren i spremam ti
grob, jer ti si proklet!"
15 Gle, na gorama noge glasnika radosti koji
oglašuje mir! Svetkuj sada, Judo, svetkovine
svoje! Ispunjaj svoje zavjete, jer zlikovac neće više
prolaziti po tebi, on je sasvim uništen.

2 Uzlazi protiv tebe, Ninivo, zatirač: čuvaj nasip,
pazi na put, opaši bedra, skupi svu snagu
svoju!
2 Jer Gospodin uspostavlja opet slavu Jakovljevu
kao slavu Izraelovu, jer su ih razbojnici opustošili i
loze im potrli.
3 Štitovi junaka njegovih crvene se, ratnici su
njegovi u grimizu. Oganj prosipaju bojna kola koja
jure u dan njegov; blistaju se uzdignuta koplja.
4 Po ulicama bjesne bojna kola, jure preko trgova;
izgledaju kao zublje, odlete kao munje.
5 Sjeća se svojih junaka: oni posrću u trku; hrle k
zidovima i već postavljaju bojni pokrov.
6 Na rijekama se otvaraju vrata i tu očajava dvor.
7 Odvodi se u ropstvo kraljica, odvlače se sluškinje
njezine, one tuguju kao golubice i biju se u prsa.
8 Niniva je kao jezero vodeno od dana svojega
postanja, ali oni bježe. "Stojte! Stojte!" Ali se nitko
ne obazire.
9 Grabite srebro! Grabite zlato! Blagu nema kraja,
mnoštvo svakojakih dragocjenih stvari.
10 Pustoš, pohara, rasap, klonula srca, drhtava
koljena, drhat u svim bedrima, crven od stida na
svim licima.
11 Gdje je log lavovima, brlog lavićima, kamo je
išao lav, lavica i lavić, nije ih strašio nitko?
12 Lav je lovio za mlade svoje, davio je za lavice
svoje. Punio je špilje svoje lovom i brloge svoje pli-
jenom.
13 "Gle, ja sam protiv tebe," govori Gospodin vo-
jska, "učinit ću da kola tvoja izađu u dim i tvoje će
laviće proždrijeti mač. Uklonit ću sa zemlje tvoj pli-
jen i neće se više čuti glas tvojih poslanika!"

3 Teško krvničkomu gradu punom laži, ispunje-
nom nasiljem, s pljačkom ne prestaje.
2 Čujte, puckanje bičeva i štropot kotača, topot
konja, kola skaču.
3 Konjanici jurišaju s mačevima sjajnim i kopljima
što sijevaju. Mnoštvo ih je pobijenih, hrpa mrtvih
tjelesa, nema broja truplima, pada se preko trupla.
4 Za mnogi blud bludnice, ljubaznice, vješte gatal-
ice, koja zaludi narode svojim bluđenjem, pleme-
na svojim vračanjem:
5 "Gle, ja sam protiv tebe," govori Gospodin vo-
jska. "Ja ću ti zagrnuti skute tvoje preko lica i poka-
zat ću narodima tvoju golotinju, kraljevstvima tvoju
sramotu.
6 Nečist bacit ću na tebe, osramotit ću te i načinit ću
od tebe prizor.
7 Svaki koji te vidi bježat će od tebe i vikat će:
'Niniva je razorena, tko će je žaliti,' gdje ću ti naći
tješitelja?"
8 Jesi li bolja od No-Amona, koji je stolovao na ri-
jekama, okružen unaokolo vodom, čiji je bedem
njegov bila rijeka, zid njegov voda.
9 Jakost je njegova bio Kuš, nebrojeni Egipćani,
Put i Lubim pomoćnici njegovi.
10 I unatoč tomu morao je u progonstvo, morao je
otići u ropstvo. I njegova dječica bila su razmr-
skana po svim uličnim uglovima. Bacili su ždrijeb
za knezove njegove, i svi velikaši njegovi bili su
stavljeni u lance.
11 Tako ćeš se i ti jednom opiti i bit ćeš nemoćna.
I ti ćeš tražiti utočište pred neprijateljem.
12 Sve su tvrđave tvoje smokvino stablo s ranim
smokvama: kad se stresu, one padaju odmah u
usta onomu koji jede.
13 Gledaj svoj narod, postali su žene pred neprija-
teljem tvojim. Širom su otvorena vrata tvoje zem-
lje. Oganj proždire prijevornice tvoje.
14 Za opsadu nagrabi sebi vode! Utvrdi opkope
svoje, stupi u glib, gazi glinu, kalup od opeke uzmi
u ruke!
15 Onda će te proždrijeti oganj, uništit će te mač,
izjest će te kao skakavac. Neka se namnožiš kao
hruštevi, neka se namnožiš kao skakavci.
16 I neka imaš trgovaca više nego što je zvijezda
na nebu: skakavci se slete i odlete.
17 I neka su glavari tvoji kao hruštevi, vođe tvoje
kao jata skakavaca, koji se namjeste po zidovima
u vrijeme studeni: ograne li onda sunce, oni odlete,
i nitko ne zna gdje ostaju.
18 Usnuli su tvoji pastiri, kralju asirski, počivaju
junaci tvoji. Narod je tvoj raspršen po gorama, i
nema nikoga da ih skupi.
19 Nema lijeka rani tvojoj, udarac koji te pogodio
neizlječiv je. Tko čuje za te, pljeskat će rukama nad
tobom, jer koga nije stizala neprestano tvoja
zloća?

Habakuk

1 Presuda koju je prorok Habakuk primio viđenju.
2 Dokle ću već, o Gospodine, vapiti za spasenjem, a ti ne čuješ. Ja ti vičem: “Nasilje,” a ti ne pomažeš.
3 Zašto puštaš da gledam zlo i zašto gledaš tlačenje? Pljačka i nasilje imam pred očima, svađa plane, nesloga nastane.
4 Zato dolazi zakon izvan snage, pravda ne izlazi nikada na dan, jer bezbožnik hvata u mrežu pravednika, zato sud izlazi naopako.
5 Gledajte na narode! Pogledajte, čudite se, jest, čudite se, jer jedan čini djelo u vaše dane. Nikada ne biste vjerovali kad bi vam se pripovijedalo.
6 Jer, evo, ja ću podignuti Kaldejce, narod ljuti, okretan, koji prolazi širom zemlje da osvoji naselja što nisu njegova.
7 Strašan je i strahovit; on poznaje samo svoje pravo i svoj zakon.
8 Brži su mu konji od risova, žešći od vukova uvečer. Konjanici njegovi doletjet će, konjanici njegovi dolaze izdaleka. Doletjet će kao orao kad hrli na lovinu.
9 Svi idu za nasiljem. Lice im je kao vjetar istočnjak. Pokupit će roblje kao pijesak.
10 Ruga se kraljevima, smije se glavarima. Nasmije se svakoj tvrđavi. Naspe nasip i zauzme ga.
11 Onda se predomisli i učini prijestup. Njemu je snaga kao bog njegov postala.
12 Nisi li ti, Gospodine, od vijeka moj Bog, Svetac moj. Mi nećemo umrijeti. O Gospodine, ti si ga odredio samo za sud! O Hridino, ti si ga postavila za kaznu.
13 Odviše su čiste tvoje oči da gledaš zlo; ne možeš gledati nepravde. Zašto gledaš bezbožnika i šutiš kad zao proždire bolje.
14 Učinio si ljude kao ribe u moru, kao crve što nemaju gospodara.
15 Izvlači ih sve udicom, hvata ih u mrežu i zgrće ih u pređu svoju, zato se veseli i raduje.
16 Zato žrtvuje svojoj mreži, kadi svojoj pređi, jer svoj pretili plijen duguje njima, svoju izabranu hranu.
17 Treba li on zato stalno ispražnjivati svoju mrežu da ubijaju narode nemilice?

2 Stupit ću na stražu svoju, postavit ću se na kulu da motrim i vidim što mi on govori, što odgovara na tužbu moju.
2 Onda mi Gospodin dao ovo za odgovor: “Napiši viđenje i iznesi ga čisto na ploče da se može lako čitati!
3 Jer viđenje izostaje još do određenog vremena, ali navaljuje prema kraju i ne vara. Ako i odugovlači, ipak ga čekaj, jer ono dolazi posve sigurno; neće izostati!
4 Gle, nadut, nije iskrena njegova duša u njemu, pravednik ipak ostaje na životu svojom vjerom.
5 Zaista, pijanca zaludi vino; tako je s čovjekom oholim, on ne ostaje kod kuće. Široko kao podzemni svijet otvara on svoje čeljusti i kao smrt ne može se zasititi. Grabi sebi sve narode, skuplja oko sebe sva plemena.
6 Ali neće li mu svi oni zapjevati rugalicu, podrugljivu pjesmu, zagonetan govor i reći: ‘Teško onomu koji zgrće što nije njegovo! Dokle će još? Koji trpa na sebe zaplijenjeno dobro!’
7 Neće li najedanput vjerovnici tvoji ustati? Ne će li se tvoji mučitelji probuditi, i ti ćeš onda postati njihov plijen.
8 Mnoge si narode oplijenio: Tako će tebe oplijeniti ostatak svih naroda za krv na ljudima i za zločine na zemlji, na gradu i na svim stanovnicima njegovim.
9 Teško onomu koji čini zao dobitak za svoju kuću, da gradi gnijezdo svoje u visini, da se spasi od napadaja nesreće!
10 Nakana je tvoja donijela sramotu tvojoj kući. Mnoge si narode uništio, samoga si sebe zapleo u grijeh.
11 Jer će kamen iz zida vikati, i drvena greda će odgovor dati.
12 Teško onomu koji gradi grad krvlju i temelji tvrđavu nepravdom!
13 Ne dolazi li ovo od Gospodina vojska. Narodi se muče za oganj, ljudi se trude ni za što.
14 Jer će se zemlja napuniti spoznajom slave Gospodinove, kao što vode pokrivaju morsko dno.
15 Teško onomu koji poji svojega bližnjega, a miješa unutra otrov, i opoji ga da gleda golotinju njegovu!
16 Nasitio si se sramote mjesto časti. Sada pij i ti da teturaš! Sada dolazi k tebi čaša u desnici Gospodinovoj i na tvoju čast dolazi sramota.
17 Jer će te pokriti zločin na Lebanonu, uništenje životinja stavlja te u tjeskobu za krv na ljudima i za zločin na zemlji, na gradu i na svim stanovnicima njegovim,
18 Što koristi rezbaren kip koji je izrezao umjetnik njegov, što liveni kip, prilika laži, da se umjetnik tvrdo uzda u svoje djelo, tako da gradi nijeme idole?
19 Teško onomu koji govori komadu drva: ‘Preni se,’ i nijemomu kamenu: ‘Probudi se!’
20 A Gospodin prebiva u svetomu svojem domu. Pred njim neka zamukne cijeli svijet!”

3 Molitva proroka Habakuka, po načini Šigionot.
2 O Gospodine, čuo sam govor tvoj i strah me uhvatio. O Gospodine, oživi djelo svoje usred godina! Objavi ga usred godina, a ipak se u gnjevu sjeti milosrđa!
3 Bog dolazi od Temana, Svetac s gore Parana. Veličanstvo njegovo pokriva nebesa i zemlja je puna hvale njegove.
4 Sjaj je njegov kao svjetlost sunca: zrake su mu po strani, tu se krije moć njegova.
5 Pred njim ide kuga, korake njegove slijedi pomor.
6 Kad se pojavi, izmjeri zemlju, kad pogleda, učini da zadršću narodi, vječne gore rasprsnu, pradavni bregovi prignu se. To su od vječnosti njegovi putovi.
7 Šatore Kušana vidim u nevolji; šatorske zavjese Midjana ršću.
8 Je li protiv rijeka planuo Gospodin, je li pada na vode tvoja srdžba? Ide li protiv mora tvoja jarost kada jezdiš na konjima svojim, na pobjedničkim kolima svojim?
9 Podižeš lûk svoj, zakletve, šibe svoje riječi. Razdireš zemlju, da provale rijeke.
10 Vide te gore i tresu se; poplava navaljuje. Bezdan pušta da zatutnji tutanj njezin, gore podiže svoje ruke.
11 U šatoru svojemu ostaju sunce i mjesec kod

iskrenja strijela tvojih, kod sijevanja tvojih blistavih
koplja.
12 Koračaš u gnjevu po zemlji, u jarosti gaziš nar-
ode.
13 Izlaziš za spasenje svojem narodu, za spase-
nje sa svojim Pomazanikom. Razbijaš vrh kući
bezbožnikovoj, otkrivaš temelj do dna.
14 Njihovim kopljima probijaš glavu njegovih rat-
nika, koji navaljuju da me smrskaju, koji podižu
radosnu viku, kao da bi htjeli proždrijeti siromaha u
potaji.
15 Svojim konjima gaziš more, hrpu mnogih voda.
16 Čuo sam to; onda je uzdrhtalo moje tijelo. Na taj
glas zadrhtale su moje usne. Trule su postale moje
kosti, koljena su moja klecala, kao da bih čekao
dan tjeskobe kad uzađe narod što nas napada.
17 Jer smokva ne donosi više ploda, ni roda na lozi
vinovoj. Ljetina je masline loša i njive ne daju
hrane. Ovaca nema u torovima i goveda nema u
štalama.
18 Ali ću se ja radovati u Gospodinu, veselit ću se
u Bogu spasenja svojega
19 Gospodin Bog je meni snaga. On će mi dati
noge kao u košute, on će mi dati da hodim po svo-
jim visinama.
Zborovođi. Na žičanim glazbalima.

Sefanija

1 Riječ Gospodinova došla je Sefaniji, sinu
Kušija, sina Gedalije, sina Amarije, sina Ezeki-
jina, u dane Josije, Amonova sina, Judina kralja.
2 "Sve ću pograbiti sa zemlje," govori Gospodin.
3 "Pograbit ću ljude i stoku, pograbit ću nebeske
ptice i morske ribe, povod spoticanja zajedno s
bezbožnicima. Iskorijenit ću čovjeka s lica zemlje,"
govori Gospodin.
4 "Zamahnut ću svojom rukom protiv Jude, protiv
svih stanovnika Jeruzalema. Iskorijenit ću iz
mjesta ovoga ostatak Baalov i ime idolskih službe-
nika zajedno sa svećenicima.
5 S onima koji se na krovovima klanjaju vojsci
nebeskoj, i one koji se klanjaju Gospodinu i zak-
linju se njim, ali se ujedno zaklinju Milkomom.
6 I one, koji su otpali od Gospodina i ne traže Go-
spodina i ne mare za njega."
7 Tiho pred Gospodinom Bogom! Jer je blizu dan
Gospodinov, jer je Gospodin pripremio žrtvu, pos-
vetio goste svoje.
8 "U dan žrtve Gospodinove dogodit će se da ću
pohoditi glavare i sinove kraljeve i sve, koji nose
tuđu odjeću.
9 Pohodit ću u onaj dan sve koji skaču preko praga,
koji pune kuću svojega gospodara nasiljem i pri-
jevarom.
10 U onaj će dan," govori Gospodin, "odjeknuti
vika od Ribljih vrata, jauk iz novoga grada i silno
jadikovanje s brežuljaka.
11 Jaučite samo, stanovnici Makteša, jer će se sav
narod trgovački uništiti; svi će se mjeritelji novaca
iskorijeniti.
12 U ono će se vrijeme dogoditi da ću ja pretražiti
Jeruzalem sa svjetiljkama i pohoditi ljude koji bez-
brižno sjede na droždini svojoj, koji misle: 'Gospo-
din ne čini ni dobro ni zlo.'
13 Razgrabit će se posjed njihov, opustošit će se
kuće njihove. Grade kuće, ali neće stanovati u
njima; sade vinograde, ali neće piti vina iz njih."
14 Blizu je dan Gospodinov, veliki, blizu je i hiti
veoma. Čuj, dan Gospodinov, gorki; onda će vikati
junaci.
15 Dan taj je dan jarosti, dan tjeskobe i nevolje, dan
pustošenja i zatiranja, dan tame i tmurnosti, dan
oblaka i mraka,
16 dan trubljenja i ratne vike na tvrde gradove i na
visoka kruništa.
17 I ljude ću prepasti te će vrludati kao slijepci, jer
su sagriješili protiv Gospodina. Njihova krv će se
prosuti kao prah, njihova tijela kao gnoj."
18 Ni srebro njihovo, ni zlato njihovo neće ih moći
spasiti u dan jarosti Gospodinove. U ognju ljubo-
more njegove sva će se zemlja proždrijeti. Jer uni-
štenje i prijeku propast spremit će on svima
stanovnicima zemaljskim.

2 Skupite se! Jest, skupite se, narode, koji se ni-
kada više ne može ljubiti!
2 Prije nego se ispuni odluka—kao pljeva prođe
dan—prije nego još dođe na vas plamena srdžba
Gospodinova, prije nego još dođe na vas dan
srdžbe Gospodinove.
3 Tražite Gospodina svi ponizni u zemlji, koji iz-
vršujete zakon njegov! Težite za pravednošću!
Nastojte oko poniznosti! Može biti da nađete zak-
lon na dan gnjeva Gospodinova!
4 Jest, Gaza će postati pustinja i Aškelon će
opustjeti. Ašdod će se odagnati u pol bijela dana,
Ekron će se iz temelja razrušiti.
5 Teško vama, stanovnici krajeva na moru, narode
Krećana! Riječ Gospodinova dolazi protiv vas,
Kanaance, zemlje Filistejaca! "Ja ću te zatrti da ne
ostane više ni jedan stanovnik."
6 Krajevi na moru bit će pašnjaci za pastire, torovi
za ovce.
7 Onda će ovi krajevi pripasti ostatku Judine kuće.
Ondje će goniti stada. U kućama će Aškelon li-
jegati uvečer, jer će ih pohoditi Gospodin, njihov
Bog, i okrenut će sudbinu njihovu.
8 "Čuo sam uvredu Moabovu, porugu Amonaca,
kojima su grdili moj narod i oholo se ponosili protiv
njegove zemlje.
9 Zato, tako ja bio živ," govori Gospodin vojska,
Bog Izraelov, "Moab će biti kao Sodoma, Amonci
kao Gomora: polje kopriva, rudnik soli, pustinja
zauvijek! Ostatak mojega naroda će ih plijeniti.
Preostatak mojega naroda posjedovat će ih."
10 To će biti njihov dio za njihovu oholost, jer su
grdili i oholo se ponosili protiv naroda Gospodina
vojska.
11 Strašan će im biti Gospodin, jer će iskorijeniti
sve bogove zemaljske. Onda će se klanjati njemu
svi otoci naroda, svaki iz svojega mjesta.
12 I vi, Kušiti, bit ćete probodeni mačem mojim.
13 Svoju ruku pružit će protiv sjevera i uništit će
Asiriju, i Ninivu će opustjeti, da bude suha kao pus-
tinja.
14 U njoj će ležati stada, mnoge životinje svako-
jake. Čaplje i pelikani će stanovati na jabukama
stupova. Sova će hukati u prozorskim šupljinama.
Gavran će sjediti na pragu, jer će se poskidati ce-
drovina.

15 To je bučni grad koji je stanovao u sigurnosti, koji je mislio: “Ja sam to i nema nikoga drugog pokraj mene.” Kako je on postao pustinjom, brlogom zvjeradi! Tko prođe pokraj njega, zviždat će mu i mahati svojom rukom.

3 Teško nepokornom, nečistom, nasilničkom gradu!
2 On ne sluša opomene, ne prima nauk. Ne uzdaje se u Gospodina, ne pristupa k svojem Bogu.
3 Glavari su njegovi u njemu lavovi što riču. Suci su njegovi noćni vuci koji do jutra ne ostavljaju ništa.
4 Proroci su njegovi nepouzdani, varalice. Svećenici njegovi oskvrnjuju svetište, povređuju zakon.
5 Pravedan je u sredini njegovoj Gospodin, ne čini nepravde. Svako jutro izvršuje sud svoj. Ne izostaje kao bijeli dan; ali bezbožnik ne zna za stid.
6 “Iskorijenio sam narode, tvrđave su njihove opustošene. Ulice sam njihove poharao, te nitko više ne ide po njima. Gradove sam njihove razorio, te nikoga nema u njima, nitko tu ne prebiva.
7 Mislio sam: ‘Sad će me se prestrašiti, primit će nauk,’ da im se ne zatre stan, nakon svega što sam odredio za njega. Ali oni su samo još revniji bili u tom da rade pogubno u svim svojim djelima.
8 Zato čekajte me,” govori Gospodin—“do dana, kad ću se podignuti kao svjedok, jer odluka je moja da skupim narode, da pokupim kraljevstva, da izlijem na njih svoju jarost, svu žestoku svoju srdžbu, jer će u ognju ljubomore moje biti proždrta sva zemlja.
9 Onda ću pribaviti čiste usne narodima, da svi zazivaju Ime Gospodinovo i služe mu jednodušno.
10 S one strane rijeka Kuša donijet će darove poklonici moji, rasuta zajednica moja.
11 U onaj se dan ne trebaš više stidjeti nijednoga od svojih djela, kojima si griješio protiv mene. Jer onda ću ukloniti iz tvoje sredine obijesne zlikovce tvoje. Ti se nećeš više veličati na svetoj gori mojoj.
12 Ostavit ću još u tvojoj sredini narod ponizan i malen, koji će se pouzdati u Ime Gospodinovo.
13 Ostatak Izraelov neće više činiti nepravde, neće više govoriti laži. Neće se više naći u ustima njihovim jezik prijevaran, jer će oni pasti svoje stado i ležati, i nitko ih neće prestrašiti.”
14 Klikči, kćeri sionska! Vi od Izraela, kličite! Raduj se i veseli se iz svega srca, kćeri jeruzalemska!
15 Uklonio je Gospodin tvoje propise, maknuo je s puta tvoje neprijatelje. Kralj Izraelov Gospodin u sredini je tvojoj. Nećeš od sada više kušati nesreću.
16 U onaj će se dan reći Jeruzalemu: “Sione, ne boj se! Nemoj da ti klonu ruke!
17 Gospodin, tvoj Bog, u sredini je tvojoj, junak pomoćnik. On se raduje tebi pun veselja. On obnavlja ljubav svoju. On kliče nad tobom pun radosti.
18 Koji tuguju daleko od svečanoga sastanka, skupit ću ih; od tebe potječu oni na kojima je sada sramota.
19 Gle, ustat ću u ono vrijeme protiv svih tlačitelja tvojih, pomoći ću hromu, skupit ću što je rasuto i pribavit ću im slavu i čast u svim zemljama u kojima ih sada preziru.
20 U ono vrijeme dovest ću vas kući, u vrijeme, naime, kada vas skupim, jer ću vam pribaviti čast i slavu kod svih naroda na zemlji, kad okrenem sudbinu vašu pred vašim očima,” govori Gospodin.

Hagaj

1 U drugoj godini kralja Darija, u šestom mjesecu, prvog dana toga mjeseca došla je riječ Gospodinova preko proroka Hagaja Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku Judinu, i velikom svećeniku Jošui, sinu Josadakovu, ovako govoreći:
2 “Ovako govori Gospodin vojska: ‘Taj narod govori: Još nije vrijeme da se gradi Gospodinov dom.’ ”
3 Zato je došla riječ Gospodinova preko proroka Hagaja, ovako govoreći:
4 “Je li vama samima vrijeme da prebivate u svojim popločanim kućama dok ovaj dom leži u ruševinama?”
5 Stoga sada ovako govori Gospodin vojska: “Pomislite na to kako je bilo vama do sada!
6 Sijali ste mnogo, a dovozili malo, jeli ste, a niste se nasitili, pili ste, a niste žeđ utišali, odijevali ste se, a niste se ugrijali, i tko je radio za plaću, skupljao je plaću u prodrtu torbu.”
7 Ovako govori Gospodin vojska: “Pomislite na to kako je bilo vama do sada!
8 Popnite se na goru, donesite drva i gradite dom da mi to bude milo i da se pokažem u slavi,” govori Gospodin.
9 “Bili ste mnogo poduzeli, a bilo je malo od toga; i što ste unijeli u kuću, to sam ja raspuhao. A zašto,” govori Gospodin vojska—“zbog doma mojega, jer leži u ruševinama, dok se svaki od vas brine za svoju vlastitu kuću.
10 Zato je nebo uskratilo rosu nad vama i zemlja vam je uskratila svoj rod.
11 Dozvao sam sušu na zemlju i na gore, na žito, na vino i na ulje i na sve što je rađala zemlja, i na ljude i na stoku i na sve što su bile izradile ruke.”
12 Onda je poslušao Zerubabel, sin Šealtielov, i veliki svećenik Jošua, sin Josadakov, i sav ostatak naroda glas Gospodina, svojega Boga, i riječi proroka Hagaja, koga im je bio poslao Gospodin, njihov Bog, i narod se prestrašio Gospodina.
13 Hagaj, poslanik Gospodinov, po nalogu Gospodinovu ovako je govorio narodu: “Ja sam s vama, govori Gospodin.”
14 I Gospodin je probudio duh Zerubabela, sina Šealtielova, namjesnika Judina, i duh velikog svećenika Jošue, sina Josadakova, i duh svega naroda što je još bio preostao, tako da su došli i prihvatili se rada na domu Gospodina vojska, svojega Boga.
15 Bilo je to dvadeset četvrtoga dana šestoga mjeseca u drugoj godini kralja Darija.

2 Dvadeset prvoga dana sedmoga mjeseca došla je riječ Gospodinova preko proroka Hagaja, ovako govoreći:
2 “Kaži Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku Judinu, i velikom svećeniku Jošui, sinu Josadakovu, i ostatku naroda ovako:
3 ‘Tko je među vama još na životu koji je vidio ovaj dom u njegovoj prijašnjoj slavi? A kako ga vidite sada? Nije li prema onomu kao ništa u vašim

očima?
4 Ali sad budi utješen, Zerubabel', govori Gospo-
din. 'Budi utješen, Jošua, sine Josadakov, veliki
svećeniče! Budi utješen, sav narode u zemlji', go-
vori Gospodin. 'Radite, jer sam ja s vama', govori
Gospodin vojska.
5 'Obećanje što sam vam ga dao pri izlasku
vašemu iz Egipta i moj duh stajat će među vama;
ne bojte se!'
6 Jer ovako govori Gospodin vojska: 'Samo još
malo vremena i ja ću onda potresti nebo i zemlju,
more i tvrdo tlo!
7 I sve ću narode potresti, i onda će doći od svih
naroda žuđeni, i napunit ću ovaj dom slavom', go-
vori Gospodin vojska.
8 'Moje je srebro i moje je zlato', govori Gospodin
vojska.
9 'Buduća slava ovoga doma bit će veća nego što
je bila prijašnjega', govori Gospodin vojska—'i na
ovom ću mjestu udijeliti mir', govori Gospodin vo-
jska."
10 Dvadeset četvrtoga dana devetoga mjeseca u
drugoj godini Darija došla je riječ Gospodinova
proroku Hagaju, ovako govoreći:
11 "Ovako govori Gospodin vojska: 'Moli svećeni-
ke za obavijest o sljedećem slučaju:
12 'Ako tko nosi posvećeno meso u skutu svoje
haljine i skutom svojim dotakne se kruha, kuhanja,
vina, ulja ili koga drugog jela, postane li onda to s
tim sveto?' " Onda odgovore svećenici rekavši:
"Ne".
13 Hagaj je upitao: "Ako li se tko onečišćen mrtva-
cem dotakne svega toga, postane li onda to neči-
sto?" Onda odgovore svećenici rekavši: "Jest,
postane nečisto".
14 I rekao je Hagaj: "Tako je s tim ljudima i s tim
narodom u mojim očima," govori Gospodin—"tako
je sa svim radom njihovih ruku i s onim što mi ondje
prinose kao žrtvu—nečisto je.
15 A sada pomislite od ovoga dana natrag, prije
nego je položen kamen na kamen u Gospodinovu
domu!
16 Prije nego je to bilo, došlo se do jedne hrpe žita
od dvadeset vagana, a bilo je samo deset. Došlo
se do jedne kace, da se iz nje izgrabi pedeset vj-
edara, a bilo je samo dvadeset.
17 Sušom, medljikom, tučom udario sam vam sav
rad ruku vaših, ali se vi niste obratili k meni," govori
Gospodin.
18 "Pomislite samo od ovoga dana natrag, od
dana dvadeset četvrtoga mjeseca devetoga, od
dana, kad se bio postavio temeljni kamen za Go-
spodinov dom! Pomislite na to!
19 Je li sjeme još uvijek u žitnici? Ne rodi li još uvi-
jek vinova loza, smokva, šipak i maslina? Od
ovoga ću dana blagosloviti."
20 Onda je došla riječ Gospodinova po drugi put
Hagaju dvadeset četvrtoga dana u mjesecu,
ovako govoreći:
21 "Kaži Zerubabelu, namjesniku Judinu, ovako:
'Ja ću potresti nebo i zemlju,
22 porušit ću prijestolja kraljevska i satrt ću moć
kraljevstvima naroda. Preokrenut ću ratna kola
zajedno s onima koji se voze u njima. Popadat će
konji i konjanici, svaki od mača čovjeka drugoga.
23 U onaj dan', govori Gospodin vojska—'uzet ću
tebe, Zerubabele, sine Šealtielov, slugo moj,' go-
vori Gospodin,'i učinit ću te prstenom pečatnim, jer
sam tebe izabrao, govori Gospodin vojska."

Zaharija

1 Osmoga mjeseca, u drugoj godini Darija, došla
je riječ Gospodinova proroku Zahariji, sinu Be-
rekije, sina Idova, ovako govoreći:
2 "Gospodin se bio žestoko razgnjevio na vaše
očeve.
3 Sada im kaži: 'Ovako govori Gospodin vojska:
Vratite se k meni', govori Gospodin vojska—'i ja ću
se opet vratiti k vama', govori Gospodin vojska!
4 Ne budite kao vaši očevi kojima su vikali prijašnji
proroci: 'Ovako govori Gospodin vojska: Vratite se
sa svojih zlih putova i od zlih svojih djela! Ali nisu
poslušali i nisu pazili na me', govori Gospodin.
5 'Vaši očevi, gdje su oni sada? I proroci, žive li
zauvijek?
6 Ali moje riječi i odluke što sam ih zapovjedio svo-
jim slugama, prorocima, nisu li dostigle vaše
očeve, tako da su se oni obratili i rekli: Kako je bio
Gospodin vojska odlučio postupati s nama prema
našim putovima i po našim djelima, tako je zaista,
i postupao s nama?' "
7 Dvadeset četvrtoga dana jedanaestoga mjese-
ca, to je mjesec Šebat, u drugoj godini Darija,
došla je riječ Gospodinova proroku Zahariji, sinu
Berekije, sina Idova, ovako govoreći:
8 "Imao sam viđenje u noći, i gle, čovjek je jahao na
konju riđem. Stajao je među mirtama u dolini, a za
njim su bili konji riđani, crni, šareni i bijeli.
9 Upitao sam: "Tko su ovi, moj gospodaru?"
Anđeo, koji je govorio sa mnom, odgovorio mi:
"Pokazat ću ti tko su oni."
10 Onda je odgovorio čovjek, koji je stajao među
mirtama, govoreći: "To su oni koje je poslao Go-
spodin, da obiđu zemlju."
11 A ovi odgovore anđelu Gospodinovu koji je sta-
jao među mirtama: "Obišli smo zemlju, i gle, sva je
zemlja mirna i tiha."
12 Odgovorio je Anđeo Gospodinov, govoreći:
"Gospodine vojska, kad ćeš se napokon smilovati
Jeruzalemu i Judinim gradovima, na koje se gn-
jeviš već sedamdeset godina?"
13 I Gospodin je odgovorio anđelu koji je govorio
sa mnom, prijaznim, utješnim riječima.
14 Onda mi je rekao anđeo, koji je govorio sa
mnom: "Objavi ovo: 'Ovako govori Gospodin vo-
jska: Gorim od revnosti za Jeruzalem, od velike
revnosti za Sion.
15 A gnjevim se gnjevom žestokim na narode
ohole koji su, kada sam se malo gnjevio, još pomo-
gli nesreću.
16 Zato ovako govori Gospodin: Pun milosrđa
obraćam se Jeruzalemu: dom će se moj u njemu
opet sazidati, govori Gospodin vojska i mjeračko
uže zategnut će se preko Jeruzalema!
17 Nadalje objavi: Ovako govori Gospodin vojska:
Na moje će se gradove opet izliti blagoslovi. Go-
spodin će se opet smilovati Sionu i opet će izabrati
Jeruzalem.' "
18 Opet sam podigao svoje oči i gledao, i gle, bila
su tu četiri roga.
19 Upitao sam anđela koji je govorio sa mnom:

"Tko su ovi?" On mi odgovorio: "To su rogovi što su
rasuli Judu, Izraela, Jeruzalem."
20 Onda mi je dao Gospodin da vidim četiri ko-
vača.
21 Upitao sam: "Što su ovi došli činiti?" On mi
odgovorio: "Ono su rogovi što su rasuli Judu, tako
da ni jedan čovjek nije podigao svoje glave. Sada
su došli ovi da ih prestraše i da odbiju rogove naro-
dima, koji su podigli rog protiv Judine zemlje, da je
razaspu."

2 Opet sam podigao svoje oči i gledao. Gle, bio
je tu čovjek u čijoj je ruci bilo mjeračko uže.
2 Upitao sam: "Kamo ideš?" Odgovorio mi: "Hoću
da izmjerim Jeruzalem i da vidim, kolika mu je ši-
rina i kolika mu je dužina."
3 I gle, anđeo, koji je govorio sa mnom, izašao je, i
drugi anđeo došao mu u susret.
4 Ovaj mu rekao: "Idi brzo i kaži ondje mladomu
čovjeku: 'Jeruzalem će se naseliti kao otvoren
grad zbog mnoštva ljudi i stoke u njemu.
5 Ja ću mu sam,' govori Gospodin, 'biti zid ognjen
unaokolo i u njemu ću pokazati svoju slavu.'
6 'Ustanite, ustanite! Bježite iz zemlje sjeverne,
govori Gospodin. Jer sam vas rasuo u četiri vjetra
nebeska', govori Gospodin.
7 'Ustani, Sione, koji sjediš kod kćeri babilonske,
spasi se!' '
8 Jer ovako govori Gospodin vojska: "Za slavom
poslao me je k neznabožačkim narodima, koji su
vas oplijenili. Jest, tko dirne u vas, dirnuo je u
zjenicu oka mojega.
9 Jer evo, ja ću zamahnuti svojom rukom na njih da
postanu plijen svojim slugama. Onda će spoznati
da me je poslao Gospodin vojska.
10 Raduj se i veseli se, kćeri sionska, jer evo, ja
dolazim i stanovat ću u tvojoj sredini," govori Go-
spodin.
11 "I mnogi će narodi u onaj dan pristati uz Gospo-
dina i pripadat će mojem narodu, i ja ću stanovati u
tvojoj sredini. Onda ćeš spoznati, da me je poslao
k tebi Gospodin vojska.
12 I Gospodin će zaposjesti Judu kao svoj dio na
svetomu tlu i opet će izabrati Jeruzalem."
13 Sav svijet neka bude tih pred Gospodinom, jer
On je ustao iz svetoga stana svojega.

3 Onda mi je dao da vidim velikoga svećenika Jo-
šuu kako stoji pred anđelom Gospodinovim,
dok je s njegove desne stajao Sotona da ga optuži.
2 Gospodin je rekao Sotoni: "Gospodin neka ti za-
povjedi šutnju, Sotono! Gospodin, koji je izabrao
Jeruzalem, neka ti zapovjedi šutnju! Nije li on
glavnja istrgnuta iz ognja?"
3 A Jošua je bio odjeven u haljine prljave kad je
stajao pred anđelom.
4 Ovaj progovori onima što su stajali pred njim:
"Skinite s njega te prljave haljine!" A njemu je
rekao: "Evo, oduzimam s tebe tvoju krivnju i
odijevam te u svečane haljine!"
5 Onda je zapovjedio. "Stavite mu i čistu kapu na
glavu!" Onda mu stavili čistu kapu na glavu i
odjenuli mu haljine, a anđeo je tu stajao.
6 I anđeo Gospodinov dao Jošui ovo obećanje:
7 "Ovako govori Gospodin vojska: Ako uzađeš
mojim putovima i uzdržiš zapovijedi moje, onda
ćeš upravljati domom mojim i čuvati trijemove
moje, i dat ću ti slobodan pristup k ovima što stoje
ovdje.
8 Čuj, o Jošua, veliki svećeniče, ti i tvoji sudruzi što
sjede pred tobom, ti su ljudi koji imaju znamenje,
jer evo, ja ću učiniti da dođe moj sluga, 'Mladica'.
9 Jer, gle, na kamen, koji sam stavio pred Jošuu—
na taj jedan kamen upravljeno je sedam očiju—na
njega ću ja urezati crtež', govori Gospodin vo-
jska—'i uklonit ću krivnju one zemlje u jedan dan.
10 U onaj dan', govori Gospodin vojska, 'pozivat
ćete jedan drugoga pod vinovu lozu i pod smokvu.'
"

4 Onda anđeo koji je govorio sa mnom probudi
me opet kao čovjeka koji se budi od sna.
2 Upitao me: "Što vidiš?" Ja sam odgovorio: "Vidim
svjetiljku na stalku, svu od zlata, i gore na njoj ulja-
nicu, sa sedam cijevi na stalku i na njima sedam
žižaka.
3 Dvije masline stoje uz njega, jedna s desne
strane svjetiljke, a druga s lijeve."
4 Upitao sam anđela koji je govorio sa mnom: "Što
je to, moj gospodaru?"
5 Anđeo koji je govorio sa mnom odgovorio mi,
govoreći: "Zar ne znaš što je to?" Ja sam odgo-
vorio: "Ne znam, moj gospodaru!"
6 Onda mi odgovorio: "To je riječ Gospodinova
Zerubabelu: 'Ne vojnom moći, niti silom, nego
duhom mojim', govori Gospodin vojska.
7 'A tko si ti, goro velika, pred Zerubabelom postat
ćeš ravnica! On će iznijeti zaglavni kamen s ra-
dosnim poklikom: 'Milost njemu, milost!' "
8 Riječ Gospodinova mi je došla, ovako govoreći:
9 "Ruke Zerubabelove postavile su temelj ovomu
domu, ruke će ga njegove i dovršiti. Onda ćeš spo-
znati da me poslao Gospodin vojska vama.
10 Jer tko je god prezreo dan malih početaka, vid-
jet će pun radosti završni kamen u ruci Zerubabe-
lovoj. A ovih sedam svjetiljaka jesu oči
Gospodinove koje prelaze svu zemlju."
11 Ja sam ga onda upitao: "Što znače one dvije
masline s desne i s lijeve strane svjetiljke?"
12 I još sam ga upitao: "Što znače one dvije
grančice maslinove što su uz cijevi zlatne, koje
dovode odozgor zlatno ulje?"
13 On mi odgovorio: "Zar ne znaš što je to?" Ja sam
rekao: "Ne znam, moj gospodaru!"
14 Onda mi je rekao: "To su dva pomazanika što
kao sluge stoje pred Gospodinom sve zemlje."

5 Opet sam podigao svoje oči i gledao, i gle bio
je tu svitak knjige što leti.
2 Upitao me: "Što vidiš?" Ja sam odgovorio: "Vidim
svitak knjige što leti, dvadeset lakata dug i deset
lakata širok."
3 Tada mi je rekao: "To je prokletstvo, koje je izašlo
na svu zemlju, jer svaki kradljivac iskorijenit će se
po njemu odavde, i svaki krivokletnk iskorijenit će
se po njemu odavde.
4 Ja ću ga pustiti," govori Gospodin vojska—"da
prodre u kuću kradljivca i u kuću onoga, koji se
zaklinje krivo mojim imenom, i da mu stoji usred
kuće i da je uništi zajedno s drvljem i kamenjem."
5 Onda pristupi anđeo, koji je govorio sa mnom, i
rekao mi: "Podigni svoje oči i vidi što se pojavljuje!"
6 Ja sam upitao: "Što je to?" On je odgovorio: "To je
efa što se pojavljuje." Onda je rekao: "Tako je veli-
ka krivnja njihova u cijeloj zemlji."
7 I gle, podizao se olovni poklopac i jedna je žena
sjedila u efi.
8 On je rekao: "To je bezbožnost", i baci je opet
natrag u efu, a na otvor pribije onaj olovni pok-
lopac.
9 Opet sam podigao svoje oči i gledao. Gle, po-
javile su se dvije žene i vjetar je bio u krilima njiho-
vim—imale su, naime, krila kao u rode. One
ponesu efu između zemlje i neba.

10 Onda sam upitao anđela koji je govorio sa
mnom: "Kamo nose tu efu?"
11 On mi odgovorio: "Hoće da sagrade ženi kuću u
zemlji Šinearu, kad se napravi, postavit će je ondje
na svoje mjesto."

6 Opet sam podigao svoje oči i gledao, i gle, po-
javila su se četvera bojna kola između dvije
gore, a gore su bile od mjedi.
2 U prvim su kolima bili konji riđi, u drugima konji
crni,
3 u trećima konji bijeli, a u četvrtima kolima konji
šareni, konji jaki.
4 Onda sam progovorio anđelu koji je govorio sa
mnom rekavši: "Tko su ti, moj gospodaru?"
5 Odgovorio mi anđeo rekavši: "Ti izlaze u četiri
smjera neba, pošto su stajali pred Gospodinom
sve zemlje.
6 Kola s konjima crnim idu u zemlju sjevernu, i bijeli
iza njih dolaze ovamo. Konji šareni idu u zemlju
južnu."
7 Riđi izlaze i hoće da prolaze zemlju. On je rekao:
"Sada idite i prolazite zemlju!" I oni su počeli
prolaziti zemlju.
8 Onda mi on doviknuo ovo: "Vidi, oni koji idu u
zemlju sjevernu, naseljavaju moj duh u zemlji sjev-
ernoj."
9 Onda mi je došla riječ Gospodinova, ovako go-
voreći:
10 "Uzmi darove prognanika, od Heldaja, od To-
bije i od Jedaje—idi onaj dan u kuću Josije, sina
Sefanijina, kamo su oni došli iz Babilona!
11 Uzmi, dakle, srebro i zlato, napravi iz toga krunu
i stavi je na glavu velikom svećeniku Jošui sinu
Josadakovu.
12 Onda mu kaži: 'Ovako govori Gospodin vojska:
Gle, čovjek čije je ime 'Mladica!' Pod njim će prokli-
jati i on će sagraditi Gospodinov dom.
13 Jest, on će sagraditi Gospodinov dom. Veličan-
stvo ga resi. Na svojem će prijestolju sjediti i vla-
dati, bit će svećenik na svojem prijestolju, i mir će
biti među njima objema.'
14 A kruna neka ostane u Gospodinovu domu u
čast Heldaju, Tobiji i Jedaji i za spomen gostoljubi-
vosti sina Sefanijina!
15 Čak i oni koji stanuju u daljini, doći će i gradit će
Gospodinov dom. Onda ćete spoznati da me je
Gospodin vojska poslao k vama. To će se dogoditi
ako poslušate glas Gospodina, svojega Boga."

7 U četvrtoj godini kralja Darija je došla riječ Go-
spodinova Zahariji, četvrtoga dana devetoga
mjeseca, mjeseca Kisleva.
2 Onda je, naime, Betel bio poslao Šarezera i
Regem-Meleka sa svojim ljudima da umilostive
Gospodina
3 i da svećenicima koji su pripadali domu Gospodi-
na vojska i prorocima uprave ovo pitanje: "Moramo
li u petom mjesecu držati dan žalosti s postom
kako smo to činili već toliko godina?"
4 Onda mi je došla riječ Gospodina vojska:
5 "Objavi svemu narodu zemaljskom i svećenici-
ma: 'Kad ste postili i tugovali u petom i u sedmom
mjesecu već sedamdeset godina, je ste li možda
postili za mene?
6 I kad jedete i pijete, niste li onda vi koji jedete i
pijete?
7 Nisu li to riječi koje je Gospodin dao propovijedati
preko prijašnjih proroka, kad je još Jeruzalem bio
naseljen i u miru bio zajedno sa svim gradovima
naokolo, i kad su još bile naseljene južna zemlja i
nizina?' "
8 I riječ Gospodinova je došla Zahariji, govoreći:
9 "Ovako govori Gospodin vojska: 'Vršite sud pra-
vedno i iskazujte jedan drugomu ljubav i milosrđe!
10 Nemojte tlačiti udovice i sirote, došljake i siro-
mahe i ne mislite ništa zlo jedan drugom u srcu
svom!
11 Ali nisu htjeli slušati, bili su tvrdovrati i zatisnuli
su svoje uši da ne čuju.
12 Učinili su svoje srce tvrdo kao kremen da ne
čuju zapovijedi i pouka koje im je bio slao Gospo-
din vojska duhom svojim preko proroka prijašnjih.
I tako dođe silan sud gnjeva od Gospodina vojska.
13 Kao što oni nisu slušali kad ih je on zvao, isto
tako, zvat će oni a ja ih neću slušati', govori Gospo-
din vojska.
14 'I tako sam ih razasuo među sve narode, koje
prije nisu poznavali. Iza njihova odlaska zemlja je
bila opustošena, tako da više nitko nije hodio u
njoj. Tako su krasnu zemlju pretvorili u pustoš.' "

8 Opet je došla riječ Gospodina vojska, govore-
ći:
2 "Ovako govori Gospodin vojska: 'Revnujem za
Sion žarkom revnošću i raspaljen sam zbog njega
žestokim gnjevom.'
3 Ovako govori Gospodin: 'Vraćam se natrag na
Sion i opet ću stanovati u Jeruzalemu, i Jeruzalem
će se zvati Grad vjernosti i gora Gospodina vojska
Sveta gora.'
4 Ovako govori Gospodin vojska: 'Opet će starci i
starice sjediti po jeruzalemskim ulicama; svatko
ima svoj štap u ruci zbog punine dana života.
5 I ulice gradske bit će opet pune dječaka i djevoja-
ka što će se igrati po ulicama.'
6 Ovako govori Gospodin vojska: 'Ako se to što će
se dogoditi u one dane čini čudno ostatku toga na-
roda, zar da to bude čudno i u mojim očima', govori
Gospodin vojska.
7 Ovako govori Gospodin vojska: 'Evo, ja
oslobađam svoj narod iz zemlje istoka sunca i iz
zemlje njegova zapada
8 I dovodim ih kući. Oni će opet stanovati u Jeruzal-
emu i bit će moj narod, a ja ću biti njihov Bog u
vjernosti i pravednosti.'
9 Ovako govori Gospodin vojska: 'Ohrabrite se koji
slušate u ove dane ova obećanja iz usta proroka
koji su govorili u dane kad se položio temelj gradnji
kuće Gospodina vojska, da bi se sagradio dom!
10 Jer prije ovih dana nije bilo plaće za rad ljudi ni
plaće za živinče. Tko je izlazio i ulazio, nije bio sig-
uran od neprijatelja: posvadio sam sve ljude među
sobom.
11 A sada neću više biti kao u prijašnje dane os-
tatku toga naroda, govori Gospodin vojska.
12 Nego će usjev biti siguran. Vinova će loza nositi
plod svoj i zemlja će rađati svoj rod. Nebo će davati
rosu svoju, i sve ću to pridijeliti ostatku toga naro-
da.
13 I kao što ste prije bili kletva među narodima,
kućo Judina i kućo Izraelova, tako ću vam sada
pribaviti spasenje da budete blagoslov. Ne bojte
se, ohrabrite se!'
14 Jer ovako govori Gospodin vojska 'Kao što sam
bio namislio da vam učinim zlo kad su me bili
razgnjevili vaši očevi', govori Gospodin vojska'—i
nisam popustio,
15 isto sam tako sad u ove dane namislio iskazati
dobro Jeruzalemu i kući Judinoj. Ne bojte se!
16 Ovo je što ćete činiti: govorite jedan drugomu
istinu! Sudite na vratima svojim vjerno i mirno!
17 Nitko neka ne misli protiv drugoga zlo u svojem
srcu! Ne ljubite krive zakletve, jer sve to mrzim',

govori Gospodin."
18 Došla mi je riječ Gospodina vojska:
19 "Ovako govori Gospodin vojska: 'Post u četvr-
tom, petom, sedmom i desetom mjesecu neka se
za kuću Judinu okrene u radost i veselje i u svetko-
vine vesele! Samo morate ljubiti istinu i mir.'
20 Ovako govori Gospodin vojska. Jedanput će
dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova.
21 Stanovnici jednoga grada dolazit će onima dru-
goga i govorit će: 'Ići ćemo ondje da umilostivimo
Gospodina i da tražimo Gospodina vojska! I ja ću
poći.'
22 Mnogobrojni narodi i mnoga plemena doći će
da traže Gospodina vojska i da umilostive Gospo-
dina.
23 Ovako govori Gospodin vojska: 'U one će dane
deset ljudi od svih jezika neznabožačkih naroda
uhvatiti jednoga Judejca za skut i reći: Hoćemo da
idemo s vama, jer smo čuli da je Bog s vama.' "

9 Proročanstvo. Riječ Gospodinova došla je pro-
tiv zemlje Hadraka i spusti se na Damask
počivalište njegovo. Kad se čovječje oči i oči ple-
mena Izraelova okrenu prama Gospodinu.
2 I protiv Hamata što im je na međi, protiv Tira i
Sidona, jer su veoma mudri.
3 Tir je sebi sagradio bedem i nanio srebra kao
praha i zlata kao blata po putu.
4 Gle, Gospodin će ga osvojiti i bedem njegov
srušiti u more i on sam izgorjet će ognjem.
5 Aškelon gleda i dršće, i Gaza strepi jako, Ekron
isto tako, jer ga osramoti nadanje njegovo. Kralj
mora uzmaknuti iz Gaze i u Aškelonu neće stano-
vati nitko.
6 Mješavina ljudi naseli se u Ašdodu; i slomit ću
ponos Filistejaca.
7 Uzet ću mu njegovu krv iz usta, njegovu
odvratnost iz njegovih zuba, ali će i od njih ostati
jedan ostatak našem Bogu i bit će kao jedna obitelj
u Judi, i Ekron će vrijediti kao Jebusejci.
8 Onda ću opkoliti svoju kuću za obranu protiv vo-
jske, protiv svih koji dolaze i odlaze. Neće više
dolaziti na njih nadstojnik, jer ću sad ja nastojati
svojim očima.
9 Raduj se glasno, kćeri sionska! Kliči, kćeri jeru-
zalemska! Evo, kralj tvoj dolazi k tebi, pravedan i
kao Spasitelj, pun poniznosti i jaše na magarcu, na
magaretu, mladunčetu magaričinu.
10 Iz Efraima uklonit ću bojna kola i konja iz Jeru-
zalema. Bit će uništeni i lūkovi ubojiti. Jer će on
navijestiti mir narodima. Vlast će njegova dosezati
od mora do mora, od Eufrata do krajeva zemlje.
11 Zbog krvnoga zavjeta što sam ga napravio s
tobom oslobodit ću sužnje tvoje iz jame bezvodne.
12 Vratite se tvrđavi, sužnji puni nadanja! Još ti
danas javljam, vratit ću ti dvostruko.
13 Jer zapinjem sebi Judu kao lūk, punim ga
Efraimom i vitlam tvoje sinove, Sione, na tvoje si-
nove, Javane, i učinit ću te mačem junačkim.
14 Onda će se Gospodin pokazati nad njima. Stri-
jela će njegova izići kao munja. Gospodin Bog za-
trubit će u trubu i došumit će u vihorima Temana.
15 Gospodin vojska zaklanjat će ih. Oni će žderati
praćkaše, gazit će ih, pit će krv njihovu kao vino, bit
će toga puni kao zdjele žrtvene, kao kutovi žrtveni-
ka.
16 I Gospodin, njihov Bog, udijelit će im u onaj dan
pobjedu kao stadu svojega naroda. Oni su kao
kamenovi u zlatnom vijencu na čelu što blistaju
nad zemljom njegovom.
17 Jer kako je to sjajno, kako lijepo! Od žita će rasti
momci, od vina će nicati djevojke.

10 Molite Gospodina za kišu u vrijeme kasne
kiše, jer Gospodin dovodi oblake i daje im
kišu za svaku bilinu na polju.
2 Jer idoli govore samo laž; vračari gledaju samo
varku. Objavljuju ništave sne, daju varljivu utjehu.
Zato moraju otići kao stado, sada su u nevolji, jer ih
ne pase nitko.
3 Gnjev se moj raspalio na pastire. Pohađam jarce
prethodnjake, jer Gospodin vojska pohađa svoje
stado, i kuću Judinu i učini ih sebi u ratu sjajnim
konjem.
4 Od njega će poteći glavni ugaoni kamen, od
njega kolci šatorski, od njega lūk ubojiti, od njega
su sve vojskovođe.
5 Oni će biti kao junaci što gaze neprijatelja u boju,
kao blato po ulicama. Oni se bore jer je Gospodin
s njima. Osramotit će se jahač i konj.
6 Učinit ću jakom kuću Judinu. Dat ću pomoć kući
Josipovoj. Dovest ću ih natrag i smilovat ću se
njima, i bit će mi, kao da ih nisam nikada odbacio,
jer sam ja Gospodin, njihov Bog, i uslišat ću ih.
7 Oni od Efraima bit će kao junaci, i kao od vina bit
će im srce veselo. Djeca njihova radosno će to vid-
jeti. Srce će im se radovati u Gospodinu.
8 Domamit ću ih i skupit ću ih jer hoću da ih izba-
vim. Oni će postati tako mnogobrojni kao što su bili
prije.
9 Ja sam ih rasuo među narode, ali će se u dalekoj
zemlji sjetiti mene. Oni će ostati na životu sa svojim
sinovima i onda će se vratiti natrag.
10 Dovest ću ih natrag iz zemlje Egipta, skupit ću ih
iz Asirije i dovest ću ih u zemlju Gilead i na Leba-
non, dok više neće biti mjesta za njih.
11 On će ići preko mora iz Egipta. Razbit će vale u
moru, sve će dubine Rijeci presahnuti. Slomit će
se ponos Asirije. Žezlo će se Egiptu oduzeti.
12 Ojačat ću ih u Gospodinu: oni će hoditi u njego-
vo Ime," govori Gospodin.

11 Otvori, Lebanone, svoja vrata da ti oganj pro-
ždre cedre!
2 Jauči, čemprese, jer pali su cedri, jer su krasna
stabla opustošena! Jaučite, hrastovi bašanskl, jer
je srušena najgušća šuma!
3 Čuj jauk pastira jer je opustošena sjajna paša
njihova! Čuj riku lavova jer je opustošen jordanski
krasni guštik!
4 Ovako govori Gospodin, moj Bog: "Pasi ovce
koje su određene za klanje,
5 koje kolju kupci njihovi, a da ne bi morali to oka-
jati—a prodavači njihovi govore: 'Neka je blago-
slovljen Gospodin, ja sam se obogatio!' i pastiri ih
njihovi ne žale!
6 Zato neću više žaliti stanovnika zemaljskih, go-
vori Gospodin. "Ne, svakoga ću predati u ruke nje-
gova bližnjega i njegova kralja. Oni će potrti
zemlju, a ja neću nikoga izbaviti iz njihovih ruku."
7 I tako sam ja pasao ovce što su bile određene za
klanje za trgovce ovaca, i uzeo sam sebi dva
pastirska štapa. Jedan sam nazvao Milost, a drugi
Sveza. Tako sam pasao ovce,
8 i uklonio sam ona tri pastira za mjesec dana, jer
su mi bili dojadili i ja sam njima bio mrzak.
9 Onda sam rekao: "Neću vas duže više pasti. Što
hoće umrijeti, neka umre, što hoće nestati, neka
nestane! Što ostane, neka žderu jedna drugu!"
10 Uzeo sam svoj štap Milost i slomio ga da
prekršim savez svoj što sam ga učinio sa svim
narodima.
11 Kada je bio ukinut u onaj dan, onda su spoznali
trgovci ovaca što su pazili na mene da se to dog-
odilo po zapovijedi Gospodinovoj.

12 Onda sam im rekao: "Ako vam je drago, dajte mi
plaću, ako li nije, onda pustite!" Oni su mi platili tri-
deset šekela kao plaću.
13 Onda mi je rekao Gospodin: "Baci je u blagajnu
doma"—tu sjajnu plaću kojom su me procijenili! I
uzeo sam tih trideset šekela i bacio ih u blagajnu u
Gospodinovu domu.
14 Onda sam slomio drugi svoj štap, Svezu, da
tako prekršim savez bratski između Jude i Izraela.
15 Onda mi je rekao Gospodin: "Uzmi sebi još je-
danput odjeću bezumna pastira!
16 Jer evo, ja ću podignuti pastira u zemlji, koji ne
mari za ono što hoće poginuti, koji ne traži što je
zalutalo, ne liječi što je skršeno, ne njeguje što je
zdravo, jede meso od pretilih i papke im trga!
17 Teško lošemu pastiru koji ostavlja ovce! Suha
bolest neka dođe na njegovu mišicu i na njegovo
desno oko! Neka usahne mišica njegova, neka se
ugasi njegovo oko!"

12 Proročanstvo. Riječ Gospodinova protiv Izra-
aela. Govori Gospodin, koji je razapeo nebo,
osnovao zemlju i stvorio duh čovjekov u nutrini nje-
govoj:
2 "Evo, ja ću učiniti Jeruzalem čašom opojnom za
sve narode unakolo, a ide se i protiv Jude kad se
opsjeda Jeruzalem.
3 U onaj ću dan učiniti Jeruzalem vrlo teškim ka-
menom za sve narode. Svi, koji ga dižu, satrat će
se iako se protiv njega skupljaju svi narodi zemalj-
ski.
4 U onaj dan, govori Gospodin, učinit ću da svi
konji budu strašljivi i njihovi jahači bijesni. Nad
kućom ću Judinom bdjeti, a udarit ću sve konje na-
rodima sljepoćom.
5 Onda će glavari Judini misliti u sebi: 'Snagu nala-
ze stanovnici Jeruzalema u Gospodinu vojska,
svojem Bogu.'
6 U onaj ću dan učiniti da glavari Judini budu kao
žeravnica u drvlju, kao ognjena zublja u stogu,
žderat će zdesna i slijeva sve narode unaokolo. A
Jeruzalem će opet biti nastanjen na svojem mjestu
u Jeruzalemu.
7 A najprije će Gospodin spasenje dati šatorima
Judinim da se ponos kuće Davidove i ponos sta-
novnika jeruzalemskih ne digne nad Judu.
8 U onaj će dan Gospodin zaštititi stanovnike jeru-
zalemske. Najslabiji među njima bit će u onaj dan
kao David i kuća Davidova kao Bog, kao anđeo
Gospodinov pred njima.
9 U onaj ću dan gledati da uništim svaki narod koji
dolazi protiv Jeruzalema.
10 A na kuću Davidovu i na stanovnike jeruzalem-
ske izlit ću duh milosti i molitve. Oni će pogledati na
mene, koga su proboli, i tugovat će za njim, kao što
se tuguje za prvorođencem.
11 U onaj će dan biti žalost velika u Jeruzalemu
kao žalost u Hadad-Rimonu u dolini Megidu.
12 Onda će tugovati zemlja, svaka rodbina za
sebe: rodbina kuće Davidove za se, i njihove žene
za sebe, rodbina kuće Natanove za se i njihove
žene za sebe,
13 rodbina kuće Levijeve za se, i njihove žene za
sebe, rodbina Šimejeva za se, njihove žene za
sebe,
14 i sve druge rodbine za sebe—rodbina za rod-
binu—i njihove žene za sebe."

13 U onaj će dan biti stvoren izvor kući Davido-
voj i stanovnicima jeruzalemskim protiv gri-
jeha i nečistoće.
2 U onaj ću dan, govori Gospodin vojska, iskori-
jeniti iz zemlje imena idola, tako da se više ne
spominju. I učinit ću da iščeznu iz zemlje lažni pro-
roci i duh nečistoće.
3 Htjedne li tko izići kao lažni prorok, reći će mu
roditelji njegovi, otac i majka: 'Nema ti duže ostati
na životu, jer si govorio laži u Ime Gospodinovo.'
Probost će ga roditelji njegovi, otac i majka, ako se
pojavi kao lažni prorok.
4 U onaj će se dan stidjeti lažni proroci svojih viđe-
nja i proročanstva. Neće se više ogrtati u ogrtače
dlakave da varaju.
5 Svaki će reći 'Ja nisam prorok, ja sam samo orač.
Već u mladosti mojoj čovjek me je najmio za
slugu.'
6 Upitaju li ga onda: 'Kakve su ti to brazgotine na
leđima—odgovara: 'Udarili su me u kući mojih
prijatelja.'
7 Maču, probudi se protiv pastira mojega, protiv
čovjeka, koji mi je blizu! govori Gospodin vojska.
Udarit ću pastira, da se razbjegnu ovce. Onda ću
okrenuti svoju ruku protiv malih.
8 U cijeloj zemlji, govori Gospodin, iskorijenit će se
i poginut će dvije trećine, a ostat će u njoj jedna
trećina.
9 Ovu ću trećinu staviti u oganj i pretopit ću je kako
se pretapa srebro, i očistit ću je kako se čisti zlato.
Ona će onda zazvati Ime moje, i ja ću je uslišati i
reći: 'Ovo je moj narod,' a ona će reći: 'Gospodin je
moj Bog.' "

14 Evo, za Gospodina dolazi dan kad će se po-
dijeliti tvoj plijen u tvojoj sredini.
2 Sve ću neznabožačke narode skupiti u boj protiv
Jeruzalema. Grad će se osvojiti, kuće se oplijeniti,
ženama će se sramota nanijeti. Polovica će grada
morati otići u ropstvo, a ostatak naroda neće se
iskorijeniti iz grada.
3 Ne, Gospodin će se pojaviti i vojevat će protiv
neznabožačkih naroda kao nekad kad se borio u
dan bitke.
4 Noge će njegove stajati u onaj dan na Maslinskoj
gori, koja leži istočno od Jeruzalema, i Maslinska
će se gora raspasti po sredini na istok i na zapad u
dolinu silnu. Polovica će gore pobjeći na sjever,
druga na jug.
5 Onda ćete bježati u dolinu mojih gora, jer će
dolina između gora dopirati do Azala. Bježat ćete
kao što ste nekada bježali od potresa u dane kralja
Uzije Judina. Onda će se pojaviti Gospodin, moj
Bog, i svi sveti s njim.
6 U onaj dan neće više biti svijetla, samo studen i
mraz.
7 Bit će jedan jedini dan, koji je poznat samo Go-
spodinu, bez izmjene dana i noći, a uvečer bit će
svjetlo.
8 U onaj će dan proteći iz Jeruzalema voda živa,
jedna polovica u istočno, druga polovica u za-
padno more; tako će biti ljeti i zimi.
9 I Gospodin će biti kralj nad svom zemljom. U onaj
će dan biti: "Gospodin jedini Bog." Njegovo će ime
jedino ime biti.
10 U nizinu pretvorit će se sva zemlja od Gebe do
Rimona s juga Jeruzalemu. A ovaj će nadvisivati i
naseliti se na svojem mjestu od vrata Benjami-
novih do mjesta prijašnjih vrata, do vrata na uglu, i
od kule Hananelove do tijeska kraljeva.
11 U njemu će se stanovati sigurno, i neće više biti
prokletstva, nego će siguran biti Jeruzalem.
12 I ovo će biti kazna kojom će Gospodin udariti
sve narode koji su vojevali protiv Jeruzalema: On
će učiniti da usahne njihovo tijelo dok još stoje na
svojim nogama. Oči njihove usahnut će u du-

pljama svojim. Jezik njihov usahnut će u ustima
svojim.
13 Silan strah od Boga poslan bit će među njima u
onaj dan. Hvatat će jedan ruku drugoga, ali će se
ruka jednoga podignuti protiv ruke drugoga.
14 I Juda će vojevati protiv Jeruzalema. Bogatstvo
svih naroda unaokolo skupit će se: zlato, srebro i
odjeću u vrlo velikoj množini.
15 Isti kazneni sud pogodit će i konje, mazge,
deve, magarce i sve životinje što budu u onim taborima,
upravo onako kao onaj kazneni sud.
16 Onda će svi, preostali od svekolikih neznabo-
žačkih naroda, koji su išli protiv Jeruzalema,
dolaziti od godine do godine da se poklone kralju,
Gospodinu vojska, i da svetkuju Svečanost
sjenica.
17 A tko od plemena zemaljskih nije htio dolaziti u
Jeruzalem da se pokloni kralju, Gospodinu vojska,
na njegovu zemlju neće kiša padati.
18 I ako narod Egipćana ne bi dolazio i ne bi se
našao, snaći će ga kazna kojom će Gospodin udariti
narode, koji ne bi dolazili da svetkuju Svečanost
sjenica.
19 To će biti kazna Egiptu i kazna svim narodima
koji ne bi dolazili svetkovati Svečanost sjenica.
20 U onaj će dan na zvončićima konja stajati natpis:
"Sveto Gospodinu!" Kuhinjski lonci u Gospodinovu
domu bit će tako sveti kao škropionice pred
žrtvenikom.
21 Svaki kuhinjski lonac u Jeruzalemu i u Judi bit
će svet Gospodinu vojska. Svi, koji dođu žrtvovati
uzimat će ih i kuhat će u njima. I u onaj dan neće
više biti trgovaca u domu Gospodina vojska.

Malahija

1 Riječ proročanstva Gospodinova Izraelu preko
Malahije.
2 "Ljubio sam vas," govori Gospodin. "A vi pitate:
'Kako si nas to ljubio?' Nije li Ezav brat Jakovu?"
govori Gospodin. "Ali sam ljubio Jakova;
3 a mrzio sam Ezava. Opustio sam gore njegove i
njegovu baštinu predao sam čagljima pustin-
jskim."
4 Iako govori Edom: "Naša je zemlja opustošena,
ali ćemo opet sagraditi ruševine"—ovako govori
Gospodin vojska: "Neka oni grade, ali ću ja poruši-
ti. Oni će se zvati 'zemlja zločina' i narod na koji se
gnjevi Gospodin zauvijek.
5 Kad oči vaše to vidiju, reći ćete: 'Neka se uzveliča
Gospodin preko međa Izraelovih.'
6 Sin poštuje oca i sluga svojega gospodara. Ako
sam ja otac, gdje je čast moja? Ako sam gospodar,
gdje je strah od mene, govori Gospodin vojska—
vama, svećenici, koji sramotite Ime moje. Pitate:
'Kako smo mi to sramotili tvoje Ime?'
7 Prinosite nečisto jelo na mojem žrtveniku i još
pitate: 'Kako smo te oskvrnuli?' S tim što mislite:
'Stol je Gospodinov preziran.'
8 Kad donosite slijepo živinče na žrtvu, nije li to
zlo? Kad prinosite hromo ili bolesno, nije li to zlo?
Prinesi ga svojem namjesniku, hoće li se on raz-
veseliti tomu i milostivo te primiti?" Govori Gospo-
din vojska.
9 "Zato umilostivite Boga da nas primi milostivo! Iz
vaše ruke tako mu je davano. Može li on onda biti
milostiv prema vama?" Govori Gospodin vojska.
10 "Tko je među vama koji bi zatvorio vrata i za-
palio oganj na mojem žrtveniku ni za što? Niste mi
mili," govori Gospodin vojska—"i ne mogu primiti
žrtve iz vaše ruke.
11 Jer od istoka sunca do zapada njegova veliko
će biti Ime moje među narodima, i posvuda će se
žrtvovati mojem Imenu i prinosit će se čist prinos,
jer će veliko biti Ime moje među narodima," govori
Gospodin vojska.
12 "Ali vi ga oskvrnjujete kad govorite: Stol je Go-
spodinov oskvrnjen i što dolazi s njega prezirno je.
13 Govorite: 'Kolika muka!' i raspirujete oganj
njegov, govori Gospodin vojska. Prinosite ugra-
bljeno ili hromo i bolesno kao žrtvu. Zar da to pri-
mam iz vaše ruke," govori Gospodin.
14 "A proklet varalica, koji ima u svojem stadu
muško živinče i premda ga je zavjetovao Sve-
moćnomu, ipak žrtvuje samo loše, jer sam ja velik
kralj," govori Gospodin vojska—"i moje Ime je
strašno među narodima.

2 A sada vi svećenici, ova zapovijed je za vas:
2 Ako ne poslušate i od srca ne idete za tim da
mojem Imenu dadete čast," govori Gospodin vo-
jska—"onda ću pustiti na vas prokletstvo i pretvorit
ću blagoslove vaše u prokletstva. Jest, već sam ih
pretvorio u prokletstva, jer ih niste primili k srcu.
3 Evo, odbit ću vam mišicu i blato ću vam sasuti u
lice, blato vaših Svečanih gozba, k njemu će vas
pomesti.
4 Onda ćete spoznati da sam vam ja poslao ovu
kaznenu prijetnju da bi ostao moj zavjet s Levi-
jem," govori Gospodin vojska.
5 "Moj zavjet s njim bio je život i sreća. Dao sam mu
to da me se boji, i on je imao strahopoštovanje
preda mnom i priginjao se mojem Imenu.
6 U njegovim ustima bio je zakon istine, na
usnama njegovim nije se našla prijevara. U miru je
i poštenju išao preda mnom i mnoge je odvratio od
grijeha.
7 Jer se gleda na usne svećenikove; u njegovim se
ustima traži pouka i uputa, jer je on glasnik Gospo-
dina vojska.
8 A vi ste zašli s puta i mnoge ste učinili da se spot-
iču o zakon i pokvarili ste zavjet s Levijem," govori
Gospodin vojska.
9 "Zato i ja vas činim prezrenim i niskim kod svega
naroda, jer se niste držali mojih putova i kod
primjene zakona gledate na osobu."
10 Nije li nam svima jedan isti Otac? Nije li nas
stvorio jedan isti Bog? Zašto onda radimo nevje-
rno jedan protiv drugoga i oskvrnjujemo zavjet
svojih otaca?
11 Nevjeran je bio Juda. Odurnost se činila u Izra-
elu i u Jeruzalemu, jer je oskvrnuo Juda svetište
Gospodinovo, koje on ljubi, i ženio se kćerju
tuđega boga.
12 Neka Gospodin iskorijeni iz šatora Jakovljevih
čovjeka koji čini tako, jamca i svjedoka i svakoga
koji žrtvuje Gospodinu vojska!
13 Drugi put činite ovo: Pokrite Gospodinov žrtve-
nik suzama, plačem i uzdasima, jer on više ne
gleda milostivo žrtava i ne prima darova iz vaše

ruke.
14 Pitate: “Zašto to?” Samo zato jer je Gospodin
bio svjedok između tebe i žene tvoje mladosti, ko-
joj si ti sada odrekao vjernost, premda je bila tvoja
prijateljica, tvoja vjerena žena po savezu.
15 Tako ne radi nitko tko još ima kakav ostatak od
duha Božjega. A što traži Jedan? Sjeme Božje!
Slušajte Duha Božjega koga imate i ne radite
nevjerno na ženi mladosti svoje!
16 “Jer je otpuštanje žena meni mrsko, govori
Gospodin, Bog Izraelov, i tako nasiljem pokriva
svoju odjeću,” govori Gospodin vojska. “Zato pri-
pazite na svojega duha i ne radite nevjerno!”
17 Svojim riječima uvrijedili ste Gospodina i još
pitate: “Kako smo ga to uvrijedili?” Eto s tim što
govorite: “Svaki koji čini zlo dobar je u očima Gos-
podinovim; takvi su mu mili” ili “Gdje je Bog suda?”

3 “Evo, ja šaljem svojega glasnoja da pripravi
put preda mnom. Iznenada će doći k svojem
domu vladar koga želite, Glasnik zavjeta koga
tražite. Evo, On dolazi,” govori Gospodin vojska.
2 “Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska? Tko se
može održati kad se on pojavi? Jer je on kao oganj
talioca, kao lužina bjeliočeva.
3 Onda će on sjesti kao talioc i čistač srebra. On će
čistiti sinove Levijeve, čistit će ih kao zlato i srebro
da prinose žrtve Gospodinu pravednošću.
4 Onda će Gospodina opet razveseliti žrtva Jude i
Jeruzalema, kao u dane prošlosti i kao u prijašnjim
godinama.
5 Doći će k vama na sud i brzo će ustati kao tužitelj
protiv vračara i preljubnika, protiv krivokletnika i
tlačitelja najamnika i udovica i sirota i protiv onih
koji bez straha izvrću pravo stranaca, govori Go-
spodin vojska.
6 Jer ja, Gospodin, nisam se promijenio i vi niste
prestali biti sinovi Jakovljevi.
7 Od dana svojih otaca vi ste odstupili od uredaba
mojih i niste ih više držali. Vratite se k meni i ja ću se
vratiti k vama–govori Gospodin vojska. “A vi pitate:
‘U čemu, kako da se vratimo?’
8 Smije li čovjek varati Boga, a vi mene varate i još
pitate: ‘U čemu smo te varali?’ Eto, u desetini i u
prinosu.
9 Prokletstvom ste opterećeni jer me varate vi i sav
narod.
10 Donosite svu desetinu u riznicu da bude hrane
u mojem domu! Iskušajte me ipak u tom,” govori
Gospodin vojska, “neću li vam otvoriti prozore
neba i izliti na vas blagoslov izobilja da neće biti
dosta mjesta za staviti!
11 Protjerat ću vam proždrljivca da vam ne uništi
rod na njivi. Vinova loza u polju neće ostati
nerodna,” govori Gospodin vojska.
12 “Svi će vas narodi zvati blagoslovljenima, jer
ste zemlja meni mila,” govori Gospodin vojska,
13 “Previše su teške vaše riječi protiv mene,” go-
vori Gospodin vojska. “Još pitate: ‘Što govorimo
među sobom protiv tebe?’
14 Govorite: ‘Bogu služiti ne donosi nikakve ko-
risti. Kakvu imamo korist što držimo njegove zapo-
vijedi? Što u žalosti hodimo pred Gospodinom
vojska?
15 Tako sada zovemo ponosite blagoslovljenima,
jer zločincima je dobro, kad iskušavaju Boga,
prolaze bez kazne.’ ”
16 Onda ono koji se boje Gospodina govore jedni
drugima, pogledao je to Gospodin i čuo, i napisana
je knjiga spomenica pred njim za one koji se boje
Gospodina i štuju njegovo Ime.
17 “Oni pripadaju meni,” govori Gospodin vo-
jska—“u dan koji spremam, kao moja svojina! Pri-
jazno ću postupati s njima, kao što otac postupa sa
svojim sinom koji mu služi.”
18 Onda ćete opet vidjeti razliku između pravedni-
ka i bezbožnika, između onoga koji služi Bogu i
onoga koji mu ne služi.

4 “Jer, evo, dolazi dan koji gori kao peć kad
će svi zlikovci i svi zločinci biti kao strnjika.
Spalit će ih dan koji dolazi,” govori Gospodin vo-
jska—“da ni korijena ni grane neće im ostaviti.
2 A vama koji smjerno častite Ime moje, ogranut će
sunce spasenja što krije zdravlje pod krilima svo-
jim. Vi ćete onda izići i poskakivati kao telad što su
stajala u štali.
3 Onda ćete pogaziti bezbožnike, jer će oni biti kao
prah pod stopama vašim u dan koji spremam, go-
vori Gospodin vojska.
4 Sjećajte se zakona mojega sluge Mojsija, komu
sam dao na Horebu za sav Izrael pravne propise i
zakone!
5 Evo, ja ću vam poslati proroka Iliju prije nego
dođe veliki i strašni dan Gospodinov.
6 On će okrenuti srca otaca k sinovima i srca sino-
va k očevima—da ne dođem i ne udarim zemlju
prokletstvom.”

Matej

RADOSNA VIJEST PO MATEJU

Rodoslovlje Isusovo. Začetak po Duhu Svetom
1 Rodoslovlje Isusa Krista, sina Davidova, sina
Abrahamova.
2 Abrahamu se rodio Izak, a Izaku se rodio Jakov,
a Jakovu se rodio Juda i braća njegova.
3 Judi s Tamarom rodio se Peres i Zeraha, Peresu
se rodio Hezron, a Hezronu se rodio Ram.
4 Ramu se rodio Aminadab, Aminadabu se rodio
Nahšon, a Nahšonu se rodio Salmon.
5 Salmonu s Rahabom rodio se Boaz, Boazu s Ru-
tom rodio se Obed, a Obedu se rodio Jesej,
6 a Jeseju se rodio kralj David. Kralju Davidu s
bivšom ženom Urijinom rodio se Salomon.
7 Salomonu se rodio Roboam, Roboamu se rodio
Abija, a Abiji se rodio Asa.
8 Asi se rodio Jozafat, Jozafatu se rodio Joram, a
Joramu se rodio Hazija.
9 Haziji se rodio Jotam, Jotamu se rodio Ahaz, a
Ahazu se rodio Ezekija.
10 Ezekiji se rodio Manaseha, Manasehu se rodio
Amon, a Amonu se rodio Josija.
11 Josiji se rodio Jehonija i braća njegova, u vrije-
me dok su bili prognani u Babilon.
12 A poslije progonstva u Babilon Jehoniji se rodio
Šealtiel, a Šealtielu se rodio Zerubabel.
13 Zerubabelu se rodio Abijud, Abijudu se rodio
Elijakim, a Elijakimu se rodio Azor.
14 Azoru se rodio Sadok, Sadoku se rodio Akim, a
Akimu se rodio Elijud.
15 Elijudu se rodio Eleazar, Eleazaru se rodio Ma-
tan, a Matanu se rodio Jakov.
16 A Jakovu se rodio Josip, muž Marije, od koje se
rodio Isus koji se zove Krist.
17 Tako, dakle, od Abrahama do Davida ima četr-
naest naraštaja; a od Davida do progonstva u Ba-
bilon ima četrnaest naraštaja; poslije progonstva u
Babilon do Krista ima četrnaest naraštaja.
18 A rođenje Isusa Krista bilo je ovako. Kada je
njegova majka Marija bila zaručena s Josipom, ali
prije nego što su se sastali, pokazalo se da je ona
zatrudnjela po Duhu Svetom.
19 A Josip, njezin muž, jer je bio pravedan i jer ju
nije htio javno pred ljudima sramotiti, naumio je da
ju potajno napusti.
20 Dok je on tako umovao, gle, ukazao mu se u snu
anđeo Gospodinov govoreći: "Josipe, sine Davi-
dov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, svoju ženu, jer
ono što se u njoj začelo doista je od Duha Svetoga.
21 Ona će roditi Sina i ti ćeš mu nadjenuti ime Isus,
jer će on spasiti svoj narod od grijeha njegovih."
22 A to je sve učinjeno da bi se ispunilo ono što je
Gospodin rekao preko proroka govoreći ovo:
23 "Gledajte, djevica će začeti i roditi Sina, i nazvat
će ga imenom Emanuel," što prevedeno znači,
'Bog s nama.' "
24 Kad se Josip probudio, učinio je kako mu je
anđeo Gospodinov naredio, uzeo je ženu svoju,
25 ali je nije upoznao sve dok nije rodila svojega
prvog Sina. I on mu je nadjenuo ime Isus.

Mudraci s istoka. Bijeg u Egipat
2 Poslije rođenja Isusa u Betlehemu judejskom,
u dane kralja Heroda, gle, došli su mudraci s
Istoka u Jeruzalem,
2 raspitujući se: "Gdje je taj novorođeni Kralj židov-
ski? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i
došli smo mu se pokloniti."
3 Kad je to dočuo kralj Herod, uznemirio se on i sav
Jeruzalem s njime.
4 I kad je skupio sve glavare svećeničke i pis-
moznance narodne, ispitivao ih je gdje se ima
roditi Krist.
5 A oni su mu odgovorili: "U Betlehemu
judejskomu, jer je ovako napisao prorok:
6 'A ti, Betleheme, u zemlji Judinoj, nisi najmanji u
državi Judinoj, jer će iz tebe izaći vladar koji će biti
pastir mojem narodu—Izraelu.' "
7 Tada je Herod potajno dozvao mudrace i pomno
od njih istražio vrijeme kad se pojavila zvijezda.
8 On ih poslao u Betlehem i rekao im: "Idite i pomno
se raspitajte za malo dijete, pa kad ga nađete,
javite mi da i ja pođem te mu se poklonim."
9 Kad su saslušali kralja, otišli su; i gle, zvijezda
koju su vidjeli na istoku išla je pred njima sve dok
ne stiže i ne zaustavi se povrh mjesta gdje je bilo
dijete.
10 A kad su oni ugledali zvijezdu, obradovali se
veoma.
11 Kad su ušli u kuću, vidjeli su dijete s Marijom,
majkom njegovom, pali su ničice i poklonili mu se.
Zatim otvore riznice svoje i prinesu mu darove:
zlato, tamjan i smirnu.
12 Zatim, kako su u snu primili božansku uputu da
se ne vraćaju k Herodu, oni se tada vrate u svoju
zemlju drugim putom.
13 A kad su otišli, gle, anđeo Gospodinov ukazao
se Josipu u snu govoreći mu: "Ustani, uzmi malo
dijete i majku njegovu, pa bježi u Egipat i budi tamo
dok ti ne javim, jer će Herod tražiti dijete da ga
ubije."
14 Kad je Josip ustao, uzeo je dijete i majku njego-
vu po noći i krenuo na put u Egipat.
15 I ostane tamo do smrti Herodove, da bi se is-
punilo ono što je Gospodin rekao preko proroka,
govoreći ovo: "Iz Egipta pozvao sam Sina svoje-
ga."
16 Tada Herod, kad je uvidio da su ga mudraci pre-
varili, silno se rasrdi te zapovjedi i posla da poubi-
jaju sve dječake u Betlehemu i po cijeloj okolici nje-
govoj, od dvije godine pa naniže, i to prema
vremenu što ga je ustanovio ispitujući mudrace.
17 Tada se ispuni ono što je rečeno po proroku
Jeremiji, govoreći ovo:
18 Glas u Rami se čuo, plač, jauk i veliko oplakiva-
nje, Rahela oplakuje za svojom djecom i ne može
se utješiti jer ih više nema."
19 A kad je umro Herod, gle, anđeo Gospodinov
ukazao se u snu Josipu u Egiptu,
20 govoreći ovo: "Ustani, uzmi dijete i majku nje-
govu i pođi u zemlju izraelsku jer su izumrli svi koji
su tražili život malog Djeteta."
21 Tada je on ustao, uzeo malo dijete i majku
njegovu, otišao i došao u zemlju izraelsku.
22 Ali kad je čuo da Arhelaj kraljuje u Judeji mjesto
Heroda, oca svojega, on se bojao otići onamo, no
pošto je primio u snu opomenu od Boga, otišao je
u krajeve galilejske.
23 I on je došao onamo i nastanio se u gradu
zvanom Nazaret, da bi se ispunilo ono što je
rečeno po prorocima: "On će se zvati Naza-
rećanin."

Krštenje Isusovo

3 U one dane došao je Ivan Krstitelj, propro-
povijedajući u pustinji judejskoj
2 i govoreći: "Pokajte se jer se približilo kraljevstvo
nebesko."
3 Jer ovo je uistinu onaj za kojega je govorio prorok
Izaija, govoreći ovo: "Glas onoga što viče u pusti-
nji: 'Pripravite put Gospodinu, poravnajte staze
njegove.' "
4 Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat po-
jas oko struka; a hrana su mu bili skakavci i divlji
med.
5 Tada izađu k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva
okolica jordanska.
6 On ih je krstio u rijeci Jordanu, ispovijedajući
svoje grijehe.
7 Kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje mu
dolaze na krštenje, rekao im: "Leglo zmijsko! Tko
vas je upozorio da bježite od srdžbe koja dolazi?
8 Donosite dakle plod koji je dostojan pokajanja,
9 I ne usudite se govoriti u sebi: 'Imamo oca Abra-
hama.' Jer ja vam kažem, Bog može od kamenja
ovoga podići djecu Abrahamu.
10 Već je položena sjekira na korijen stablima.
Svako dakle stablo koje ne donosi dobroga ploda
siječe se i baca u oganj.
11 Ja vas, istina, krstim vodom za pokajanje, ali
onaj koji dolazi za mnom jači je od mene, njegovu
obuću ja nisam dostojan ponijeti. On će vas krstiti
Duhom Svetim i ognjem.
12 On ima u svojoj ruci vijaču, te će potpuno očistiti
svoje gumno i svoju će pšenicu skupiti u žitnicu, a
pljevu će spaliti ognjem neugasivim."
13 Tada je došao Isus iz Galileje na Jordan k Ivanu
da ga ovaj krsti.
14 Ali Ivan ga je pokušavao odvratiti od toga govo-
reći: "Ti treba da krstiš mene, a ti dolaziš k meni?"
15 Ali mu Isus odgovorio: "Pusti to za sada, jer tako
nam dolikuje da ispunimo svu pravednost." Tada
mu popusti.
16 Tada Isus, poslije krštenja, odmah izađe iz
vode; i gle! Nebo mu se otvorilo i On je vidio Duha
Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na njega.
17 I odjedanput, glas dopre s neba govoreći: "Ovo
je moj ljubljeni Sin, s njime sam vrlo zadovoljan."

Kušnja u pustinji

4 Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga đavao
kuša.
2 I pošto je postio četrdeset dana i četrdeset noći,
naposljetku je ogladnio.
3 Tada je pristupio k njemu napasnik i rekao: "Ako
si ti zaista Sin Božji, zapovjedi da ovo kamenje
postane kruhom."
4 A on mu odgovarajući rekao: "Napisano je: 'ne
živi čovjek samo od kruha, nego od svake riječi
koja izlazi iz usta Božjih.' "
5 Zatim ga odvede đavao gore u sveti grad i posta-
vi ga na vrh hrama,
6 pa mu rekao: "Ako si ti zaista Sin Božji, baci se
dolje. Ta napisano je, 'Anđelima će svojim dati da
paze na te,' i 'Oni će te na svojim rukama ponijeti,
da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.' "
7 A Isus mu rekao: "Napisano je isto tako: 'Ne
iskušavaj Gospodina, Boga svojega.' "
8 I ponovno ga je đavao odveo na vrlo visoku goru
te mu pokazao sva kraljevstva svijeta i njihovu
slavu.
9 Pa mu rekao: "Sve ću ti to dati ako padneš ničice
te mi se pokloniš."
10 Tada mu rekao Isus: "Odlazi od mene, Sotono!
Jer je napisano: 'Gospodinu Bogu svojemu samo
se klanjaj i samo njemu jedinomu služi.' "
11 Tada ga je đavao napustio, i gle, anđeli su pri-
stupili k njemu i služili ga.
12 Kada je Isus čuo da je Ivan bačen u tamnicu,
povukao se i otišao u Galileju.
13 Ostavio je Nazaret, došao i nastanio se u Ka-
pernaumu, gradu uz more, na području Zebulu-
novu i Naftalijevu.
14 Da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku
Izaiji, govoreći ovo:
15 Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, put uz
more s one strane Jordana, Galileja
neznabožačka,
16 narod koji je sjedio u tmini, vidje veliku svjetlost,
onima koji su sjedili u blizini i u sjeni smrtnoj os-
vanula svjetlost jarka."
17 Otada dalje počeo je Isus propovijedati i rekao:
"Pokajte se, jer se približilo kraljevstvo nebesko."
18 Isus hodajući uz Galilejsko more, ugleda dvo-
jicu braće, Šimuna, zvanog Petar, i Andriju, brata
njegova, kako bacaju mrežu u more; jer su bili rib-
ari.
19 On im rekao: "Pođite za mnom, Ja ću vas učiniti
ribarima ljudi."
20 Tada oni odmah ostave svoje mreže i pođu za
njim.
21 Idući odatle dalje, opazi On drugu dvojicu
braće, Jakova sina Zebedejeva i brata mu Ivana u
čamcu sa Zebedejem, ocem njihovim, gdje krpaju
mreže. On ih pozvao.
22 A oni odmah ostave lađicu i oca svojega te pođu
za njim.
23 Isus je obilazio po cijeloj Galileji učeći po
tamošnjim sinagogama, propovijedajući
Evanđelje o kraljevstvu i ozdravljujući od svake
vrste bolesti i svake vrste nemoći među narodom.
24 Tada se pronese glas o njemu, po cijeloj Siriji.
Dovodili su k njemu svakojake bolesnike s raznim
bolestima i mukama, opsjednute zloduhom, pom-
račena uma i tjelesno uzete; On ih je ozdravljao.
25 I za njim je pošlo veliko mnoštvo naroda iz Gali-
leje, Dekapolisa, Jeruzalema, Judeje i s one
strane Jordana.

Propovijed na gori

5 Vidjevši mnoštvo naroda, On je uzišao na goru,
i kad je sjeo, pristupili su mu njegovi učenici.
2 Zatim je On progovorio i počeo ih učiti, govoreći:
3 "Blagoslovljeni su siromašni duhom, jer je nji-
hovo kraljevstvo nebesko.
4 Blagoslovljeni su ožalošćeni, jer će biti utješeni.
5 Blagoslovljeni su ponizni, jer oni će baštiniti zem-
lju.
6 Blagoslovljeni su oni koji žeđaju i gladuju za
pravednošću, jer će se nasititi.
7 Blagoslovljeni su milosrdni, jer će postići milos-
rđe.
8 Blagoslovljeni su oni koji su čista srca, jer će vid-
jeti Boga.
9 Blagoslovljeni su mirotvorci, jer će se zvati sinovi
Božji.
10 Blagoslovljeni su oni koji su progonjeni zbog
pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko.
11 "Blagoslovljeni ste vi kad vas, zbog mene, grde
i progone i protiv vas lažno govore svake vrste zla.
12 Radujte se i budite puni veselja, jer vas čeka
velika nagrada na nebu, jer tako su progonili pro-
roke koji su bili prije vas.
13 Vi ste sol zemlje, ali ako sol izgubi svoju slanost,
čime će se osoliti? Jer više nije ni za što, nego da
se izbaci i da ljudi po njoj gaze.
14 Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad

koji leži na gori.
15 Niti se pali svijeća da se stavi pod košaru, nego
na svijećnjak da daje svjetlost svima koji su u kući.
16 Neka vaša svjetlost tako zasjaji pred ljudima da
oni mogu vidjeti vaša dobra djela i da slave vašega
Oca na nebu.
17 Ne mislite da sam Ja došao ukinuti Zakon i Pro-
roke. Ja nisam došao ukinuti ih nego ispuniti.
18 Jer, istinu vam govorim, dok ne prođe nebo i
zemlja, ni jedno slovce, ni jedna crtica iz Zakona
sigurno neće proći dok se sve to ne ispuni.
19 Stoga tko god prekrši i jednu od tih, pa i najman-
jih, zapovijedi i uči ljude tako, bit će zvan najmanji
u kraljevstvu nebeskom; dok će onaj koji ih bude
vršio i druge učio biti zvan velikim u kraljevstvu
nebeskom.
20 Jer kažem vam, ne bude li vaša pravednost
veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, vi
nećete nipošto ući u kraljevstvo nebesko.
21 Čuli ste da je rečeno starima: 'Ne ubij,' a tko god
ubije, bit će u opasnosti od suda.
22 A ja vam kažem: Svatko tko se srdi na svojega
brata bez razloga bit će u opasnosti od suda. I tko
reče svojemu bratu: 'Raka!', bit će u opasnosti od
Vijeća. A tko reče svojemu bratu: 'Ti, luđače!' Bit će
u opasnosti ognja paklenog.
23 Stoga, ako prinosiš dar svoj na žrtvenik pa se tu
sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe,
24 ostavi dar svoj tamo pred žrtvenikom te idi.
Najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar
svoj.
25 Brzo se prijateljski nagodi sa svojim protivni-
kom, još dok si s njim na putu, da te ne bi on bilo kad
predao sucu, a sudac sudskom stražaru, pa da te
bace u tamnicu.
26 Istinu vam govorim, nipošto nećeš izaći odande
dok ne platiš i posljednji novčić.
27 Čuli ste da je rečeno starima: 'Ne čini preljuba!'
28 A ja vam kažem da svaki onaj koji s požudom
pogleda ženu, već je u svojem srcu s njom počinio
preljub.
29 Ako te tvoje desno oko navodi na grijeh, iskopaj
ga i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan
od udova tvojih nego da ti cijelo tijelo bude bačeno
u pakao.
30 Ako te tvoja desna ruka navodi na grijeh, odsi-
jeci je i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne
jedan od udova tvojih, nego da ti cijelo tijelo bude
bačeno u pakao.
31 Nadalje je isto tako rečeno: 'Tko god otpusti
svoju ženu, neka joj dade otpusni list.'
32 A ja vam kažem da svaki onaj koji otpusti svoju
ženu iz bilo kojega razloga, osim zbog bludništva,
navodi je na preljub, i tko se god oženi otpuštenom
ženom, čini preljub.
33 Čuli ste još da je rečeno onima starima: 'Ne
zaklinji se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zak-
letve.'
34 A ja vam kažem: 'Ne kunite se nikako! Ni
nebom, jer je prijestolje Božje.
35 Ni zemljom, jer je podnožje nogama Njegovim.
Ni Jeruzalemom, jer je grad velikoga Kralja.
36 Ni svojom se glavom ne zaklinji, jer ni jednu vlas
ne možeš učiniti bijelom ili crnom.
37 Neka vaša riječ: 'Da,' bude 'Da,' a vaše 'Ne,'
bude 'Ne.' Jer što je god više od toga, od zlobnoga
dolazi.
38 Čuli ste da je rečeno: 'Oko za oko, zub za zub.'
39 A ja vam kažem: Ne opirite se zlobnomu! Nego,
pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu i li-
jevi.
40 "Ako te netko hoće tužiti sudu da ti se domogne
košulje, prepusti mu i ogrtač.
41 Ako te tko prisili da ideš s njim jednu milju, idi i
dvije.
42 Daj onomu tko te prosi, a tko hoće od tebe posu-
diti, ne odbij ga.
43 Čuli ste da je rečeno: 'Ljubi bližnjega svojega i
mrzi svojega neprijatelja!'
44 Ali Ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje,
blagoslivljajte one koji vas psuju, činite dobro oni-
ma koji vas mrze, i molite za one koji vas koriste i
progone,
45 kako biste postali sinovi svojega Oca koji je na
nebu, jer On čini da njegovo sunce izlazi nad zlima
i dobrima i da kiša pada pravednima i nepraved-
nima.
46 Jer ako ljubite koji vas ljube, kakvu plaću imate?
Zar i carinici ne čine to isto?
47 Iako samo svoju braću pozdravljate, što više
činite od drugih? Zar i neznabošci ne čine to isto?
48 Dakle, budite savršeni, kao što je savršen Otac
vaš nebeski.

O milostinji, postu i zemaljskim dobrima

6 "Pazite da svoje pravednosti ne činite pred lju-
dima da vas oni vide. Inače nema vam plaće
od vašega Oca koji je na nebu.
2 Stoga, kad daješ milostinju, ne razglasuj pred
sobom, kako to čine licemjeri u sinagogama i na
ulicama, tako da bi ih ljudi hvalili. Istinu vam gov-
orim, primili su svoju plaću.
3 A ti kad daješ milostinju, neka tvoja ljevica ne zna
što čini tvoja desnica,
4 tako da tvoja milostinja bude u tajnosti. A Otac
tvoj, koji vidi u tajnosti, uzvratit će ti javno.
5 A kad molite, ne budite poput licemjera. Jer oni
vole upadno moliti stojeći u sinagogama i na uglo-
vima ulica, tako da ih ljudi mogu vidjeti. Istinu vam
govorim, oni imaju svoju plaću.
6 A ti kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata za
sobom i pomoli se svojemu Ocu, koji je na tajnom
mjestu. Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, nagradit će te
javno.
7 Kad se molite, ne ponavljajte isprazne riječi kao
što čine neznabošci, koji misle da će biti uslišani
zbog mnoštva riječi.
8 Dakle nemojte biti kao oni. Ta zna Otac vaš što
vam je potrebno, još i prije nego ga zamolite.
9 Stoga, molite na ovaj način: Oče naš, koji jesi na
nebesima, sveti se ime tvoje.
10 Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na
nebu tako i na zemlji.
11 Kruh naš svagdanji daj nam danas.
12 I oprosti nam dugove naše kako i mi opraštamo
dužnicima našim.
13 I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od
zloga. Jer je tvoje kraljevstvo, sila i slava, u vijeke
vjekova. Amen.
14 Jer ako vi oprostite ljudima njihove prijestupe,
oprostit će i vama vaš Otac nebeski.
15 Ali ako vi ne oprostite ljudima njihove prijes-
tupe, ni vaš Otac neće oprostiti vama vaših prijes-
tupa.
16 Još više, kad postite, ne budite žalosna lica kao
licemjeri, koji izobliče svoja lica tako da izgledaju
ljudima kao da poste. Istinu vam govorim, oni
imaju svoju plaću.
17 A ti, kad postiš, namaži glavu i umij svoje lice,
18 tako da ne izgledaš ljudima kao da postiš, nego
svojemu Ocu, koji je na tajnom mjestu. I Otac tvoj,
koji vidi u tajnosti, nagradit će te javno.
19 Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga izgrizaju
moljac i hrđa, gdje kradljivci provaljuju zidove i

kradu ga.
20 Nego zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni hrđa ne izgrizaju i gdje lopovi ne provaljuju zidove i ne kradu.
21 Doista gdje ti je blago, tu će ti biti isto i srce.
22 Oko je svjetiljka tijelu. Zato ako ti je oko bistro, čitavo će ti tijelo biti svjetlo.
23 Ali ako ti je oko loše, čitavo će ti tijelo biti puno tame. Ako je dakle svjetlost, koja je u tebi, tama, koliko je velika ta tama.
24 Nitko ne može služiti dva gospodara. Jer će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će uz jednoga prianjati a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.
25 Zato vam kažem: Ne brinite se za svoj život, što ćete jesti ili što ćete piti, niti za svoje tijelo, u što ćete se obući. Zar nije život vredniji od hrane, a tijelo od odjeće?
26 Pogledajte ptice nebeske! One ne siju, ne žanju, niti skupljaju u žitnice, pa ipak ih hrani vaš Otac nebeski. Zar vi niste vredniji od njih?
27 Tko od vas brinući se može dodati svojemu stasu samo jedan lakat?
28 Zašto se brinete za odjeću? Pogledajte ljiljane u polju kako rastu: ne muče se i ne predu.
29 A ja vam kažem da se čak ni Salomon u svoj slavi svojoj nije zaodjenuo kao jedan od njih.
30 Pa zato, ako Bog tako odijeva travu u polju, koja danas jest, a sutra se baca u peć, neće li još više odjenuti vas, o vi malovjerni?
31 Nemojte dakle zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti', ili 'Što ćemo piti,' ili 'U što ćemo se obući?'
32 Jer to sve traže neznabošci, Otac vaš nebeski zna da vam je to sve potrebno.
33 Tražite stoga najprije kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a sve ostalo će vam se dodati.
34 Dakle ne budite zabrinuti za sutra, jer će se sutrašnji dan brinuti sam za se. Svakom je danu dosta njegova zla.

O moći molitve i o izvršenju Božje volje

7 "Ne sudite, da ne budete suđeni.
2 Jer sudom kojim sudite bit ćete suđeni. I istom mjerom kojom mjerite, mjerit će se vama.
3 Zašto gledaš na trun u oku svojega brata, a brvna u svojemu vlastitom oku ne opažaš?
4 Ili kako možeš reći svojem bratu: 'Daj da ti izvadim trun iz oka tvojega', a eto brvna u tvojemu oku?
5 Licemjere, najprije izvadi brvno iz svojega oka, pa ćeš onda jasno vidjeti kako da izvadiš trun iz oka svojega brata.
6 Ne dajte ono što je sveto psima! Ne bacajte svojega biserja pred svinje da ga pogaze pa se okrenu i rastrgaju vas.
7 Zamolite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!
8 Jer svaki onaj koji zamoli prima, onaj koji traži nalazi i onomu koji kuca bit će otvoreno.
9 Ili, ima li koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zamoli kruha, dao kamen?
10 Ili, ako zamoli za ribu, dao mu zmiju?
11 Dakle ako vi, premda ste zli, znate darivati svoju djecu dobrim darovima, koliko će više Otac vaš, koji je na nebu, dobrima obdariti one koji ga zamole!
12 Stoga, sve ono što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima, jer to je Zakon i Proroci.
13 Uđite na uska vrata, jer su široka vrata i prostran put koji vodi u propast i mnogo ih je koji po njemu idu.
14 Jer budući da su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, malo je onih koji ga nalaze.
15 Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjoj odjeći, a iznutra su grabežljivi vuci.
16 Prepoznat ćete ih po njihovim plodovima. Zar ljudi s trnja beru grožđe ili s bodljike smokve?
17 Tako svako dobro stablo rađa dobrim plodom, a nevaljalo stablo rađa zlim plodom.
18 Ne može dobro stablo roditi zlim plodom, a zlo stablo dobrim plodom.
19 Svako stablo, ako ne rađa dobrim plodom, siječe se i baca u oganj.
20 Dakle, poznat ćete ih po njihovim plodovima.
21 Neće svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine', ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju Oca mojega na nebu.
22 Mnogi će mi u onaj dan reći: 'Gospodine, Gospodine', nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime izgonili đavle, u tvoje ime mnoga čudesa činili?
23 Tada ću im objaviti: 'Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, vi koji činite bezakonje!'
24 Stoga, tko god sluša ove moje riječi i vrši ih, bit će kao mudar čovjek koji svoju kuću sagradi na kamenu.
25 Zapljušti kiša, navali poplava, puhnu vjetrovi i udare na tu kuću, ali se ona ne sruši, jer je utemeljena na kamenu.
26 Tako, tko god sluša ove Moje riječi, a ne vrši ih, bit će poput ludoga čovjeka koji svoju kuću sagradi na pijesku.
27 Zapljušti kiša, navale bujice i poplava, puhnu vjetrovi i udare na tu kuću i ona se sruši. I velik je bio njezin pad."
28 Tako kad je Isus dovršio ove riječi, bilo je mnoštvo naroda zaneseno njegovom naukom,
29 jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi pismoznanci.

Oluja na moru. Izgon zlih duhova kod Gadare

8 Kad je Isus sišao s gore, pošlo je za njim veliko mnoštvo svijeta.
2 Najedanput pristupio neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i rekao: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."
3 Tada Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: "Ja hoću. Budi očišćen!" I odmah bi očišćena njegova guba.
4 Isus mu rekao: "Pazi, nikomu to ne govori! Već idi tvojim putom, pokaži se svećeniku te prinesi dar što ga je propisao Mojsije, njima za svjedočanstvo."
5 Kad je ušao Isus u Kafarnaum, pristupio mu neki stotnik moleći ga,
6 govoreći: "Gospodine, sluga moj leži kod kuće uzet, u strašnim mukama."
7 A Isus mu rekao: "Ja ću doći i ozdraviti ga."
8 A stotnik mu odgovorio: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će sluga moj.
9 Jer i ja, koji sam podložan drugima, imam pod sobom vojnike i jednomu kažem: 'Idi,' — i on ode; drugom: 'Dođi,' — i on dođe; a sluzi svojemu: 'Učini to,' — i on učini."
10 Kad je to čuo Isus, zadivio se i rekao onima koji su išli za njim: "Istinu vam govorim, toliko velike vjere nisam našao ni u koga u Izraelu!
11 Kažem vam, mnogi će doći s istoka i sa zapada i sjesti će za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom,
12 a sinovi će kraljevstva biti izbačeni u najveću tamu, gdje će biti plač i škrgut zuba."
13 Zatim je Isus rekao stotniku: "Idi tvojim putom,

neka ti bude učinjeno kako si vjerovao." I njegov sluga ozdravi u isti čas.
14 Onda je došao Isus u Petrovu kuću, i našao majku od njegove žene gdje leži bolesna u vrućici.
15 Dotaknuo joj se ruke i pustila ju vrućica. Tada je ona ustala i počela ih posluživati.
16 Kad je pala večer, doveli su mu mnoge opsjednute od zloduha. On je riječju istjerao duhove i sve bolesnike ozdravio.
17 Tako da bi se ispunila riječ proroka Izaije, govoreći ovo: "On je uzeo naše slabosti i ponio naše bolesti."
18 Kad je vidio Isus veliko mnoštvo naroda oko sebe, zapovjedi da se prijeđe na drugu obalu.
19 Tada je došao k njemu neki pismoznanac i rekao mu: "Učitelju, slijedit ću te ići kamo god ti pošao."
20 A Isus mu rekao: "Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema ni gdje nasloniti svoju glavu."
21 A drugi mu od njegovih učenika rekao: "Gospodine, dopusti mi da najprije odem i pokopam svojega oca."
22 A Isus mu rekao: "Pođi za mnom i pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve."
23 Kad je On ušao u lađicu, pošli su za njim njegovi učenici.
24 Najedanput se na moru podigla se tako velika oluja da su valovi gotovo prekrili lađicu. A on je spavao.
25 Tada pristupe učenici k njemu i probude ga govoreći: "Gospodine, spasi nas, propadamo!"
26 A On im rekao: "Zašto ste strašljivi, vi malovjerni?" Tada ustane, zaprijeti vjetrovima i moru te nastane velika tišina.
27 A ljudi su se čudili, govoreći: "Tko to može biti da ga čak vjetrovi i more slušaju?"
28 Kad je došao prijeko na drugu stranu, u gadarenski kraj, došli mu u susret dva opsjednuta zlim duhovima, izlazeći iz grobnica, vrlo goropadni, tako da nitko nije mogao proći onim putom.
29 I najedanput oni poviču: "Što mi imamo s tobom, Isuse, Sine Božji? Jesi li došao ovamo mučiti nas prije vremena?"
30 A nedaleko od njih paslo je veliko krdo svinja.
31 Tada ga zli duhovi zamole govoreći: "Ako nas istjeraš, dopusti da odemo u krdo svinja."
32 On im onda rekao: "Idite." I kad su oni izišli, otišli su i ušli u krdo svinja. I gle, najedanput čitavo krdo svinja jurnu divlje niz veliki obronak u more i podavi u vodi.
33 A pastiri koji su ih čuvali pobjegli su te otišli u grad i izvijestili o svemu što se dogodilo, uključujući i one koji su bili opsjednuti zlim duhovima.
34 I gle, čitav grad iziđe Isusu u susret. A kad su ga vidjeli, zamolili su ga da ode iz njihova kraja.

Poziv Mateja. Kći Jairova

9 Tako je On ušao u lađicu, preplovio prijeko i došao u svoj grad.
2 I gle, tu mu donesu uzetoga, na njegovoj postelji. A Isus, kad je vidio njihovu vjeru, rekao je uzetomu bolesniku: "Utješen budi, sinko, oprošteni su ti grijesi tvoji!"
3 Nato odmah neki od pismoznanaca pomisle u sebi: "Ovaj huli Boga."
4 A Isus, znajući njihove misli, rekao im: "Zašto mislite zlo u svojim srcima?
5 Pa što je lakše reći: 'Oprošteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustani i hodaj'?
6 Nego da možete znati kako Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe" — tada je rekao uzetomu: "Ustani, uzmi svoju postelju pa idi kući!"
7 On je ustao i otišao svojoj kući.
8 Kad je to vidjelo mnoštvo, začudilo se i počelo slaviti Boga koji je takvu vlast dao ljudima.
9 Kad je Isus pošao dalje, opazio je čovjeka imenom Mateja gdje sjedi u carinarnici. On mu rekao: "Pođi za mnom!" On je ustao i pošao za njim.
10 Kad je poslije toga Isus sjedio za stolom u njegovoj kući, došli su mnogi carinici i grješnici te sjeli za stol s njim i njegovim učenicima.
11 Kad to opaze farizeji upitaju njegove učenike: "Zašto vaš Učitelj jede s carinicima i grješnicima?"
12 A kad je to Isus čuo, rekao im: "Ne treba liječnik onima koji su zdravi, nego onima koji su bolesni."
13 Nego idite i naučite što to znači: 'Milosti ja želim, a ne žrtve.' Ja doista nisam došao da zovem pravednike, nego grješnike na pokajanje."
14 Tada su došli k njemu Ivanovi učenici govoreći: "Zašto mi i farizeji često postimo, a učenici tvoji ne poste?"
15 A Isus im rekao: "Mogu li dakle tugovati prijatelji zaručnika dokle god je s njima zaručnik? Ali doći će dani kad će im se oteti zaručnik i tada će oni postiti.
16 Nitko ne stavlja komad zakrpe od novoga sukna na staru odjeću, jer nova zakrpa razvuče odjeću te rupa bude još veća.
17 Niti ljudi ulijevaju novo vino u stare vinske mješine; inače se mješine rasprsnu, vino se prolije i mješine propadnu. Novo se vino ulijeva u nove mješine, pa se tako oboje sačuva."
18 Dok im je On o tomu govorio, gle, došao je neki glavar i poklonio mu se do zemlje govoreći: "Kći mi je umrla, ali dođi i stavi svoju ruku na nju pa će oživjeti."
19 Isus je ustao i pošao za njim, isto su učinili i njegovi učenici.
20 Iznenada, neka žena koja je dvanaest godina bolovala od krvarenja, prišla mu odostraga i dotakne se ruba njegove haljine.
21 Pomislila je: "Ozdravit ću ako se samo dotaknem njegove haljine."
22 Ali Isus se okrenuo i kad ju opazio, rekao joj: "Utješena budi, kćeri, tvoja te je vjera ozdravila!" I žena ozdravi istoga časa.
23 A kad je Isus došao u glavarovu kuću i vidio svirače i svjetinu gdje prave veliku buku,
24 rekao im: "Odstupite i napravite mjesta, jer djevojka nije umrla nego spava." Oni mu se podsmijevali.
25 A kad je svjetina izašla, On je ušao unutra, uzeo ju za ruku i djevojka je ustala.
26 I glas se o tomu raširi po cijelom onom kraju.
27 Kad je Isus odlazio odande, pođu za njim dva slijepca vičući i govoreći: "Smiluj nam se, Sine Davidov!"
28 A kad je ušao u kuću, pristupe slijepci k njemu, a Isus im rekao: "Vjerujete li da ja to mogu učiniti?" "Da, Gospodine," odgovore mu oni.
29 Tada im se dotače očiju govoreći: "Neka vam bude prema vjeri vašoj."
30 I otvore im se oči, a Isus ih strogo opomene govoreći: "Gledajte da to nitko ne dozna!"
31 A oni, tek što su izišli, raširе glas o njemu po cijelom onom kraju.
32 Dok su još oni izlazili, dovedu mu čovjeka nijema i opsjednuta zloduhom.
33 Kad je zloduh bio istjeran, progovori nijemi. Mnoštvo se čudilo govoreći: "Nikad se nešto takvo nije vidjelo u Izraelu!"
34 A farizeji su govorili: "On izgoni zloduhe uz pomoć poglavice zloduha."

35 Tako je Isus obilazio sve gradove i sela, učeći u
tamošnjim sinagogama, propovijedajući Radosnu
vijest o kraljevstvu liječeći svaku slabost i svaku
bolest među ljudima.
36 Ali kad je vidio mnoštvo naroda, On se vrlo
sažalio nad njima, jer su bili izmučeni i raštrkani
naokolo kao ovce bez pastira.
37 Tada je rekao svojim učenicima: "Zaista žetve
je mnogo, a poslenika malo."
38 Zato molite gospodara žetve da pošalje poslen-
ike u žetvu svoju."

Poslanje apostola. Srčanost u progonima

10 Poslije toga On pozvao k sebi svojih dvana-
est učenika, dade im vlast nad nečistim
duhovima da ih izgone, da ozdravljaju od svake
bolesti i od svake nemoći.
2 A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi
Šimun, zvani Petar, i njegov brat Andrija; Jakov sin
Zebedejev i njegov brat Ivan;
3 Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov, sin
Alfejev, i Lebaj, čije je prezime bilo Tadej;
4 Šimun Kanaanac i Juda Iskariotski, koji ga izdao.
5 Ovu dvanaestoricu posla Isus i zapovjedi im go-
voreći: "Ne idite putom k neznabošcima, i ni u
jedan samarijski grad ne ulazite.
6 Nego idite radije k izgubljenim ovcama doma
Izraelova.
7 I na putu kako idete ovako propovijedajte: 'Prib-
ližilo se kraljevstvo nebesko.'
8 Ozdravljujte bolesne, čistite gubave, uskrsava-
jte mrtve, izgonite zloduhe! Badava ste primili, ba-
dava i dajite.
9 Ne pribavljajte sebi ni zlata, ni srebra, ni bakra u
pojase za novac,
10 niti putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni
štapa, jer poslenik zavređuje svoju hranu.
11 U koji god grad ili selo uđete, ispitajte ima li tu
tko dostojan te ostanite tamo dok ne odete odatle.
12 Kad uđete u koju kuću, pozdravite ukućane.
13 Bude li kuća dostojna, neka na nju siđe vaš mir.
Ne bude li dostojna, neka se mir vaš vrati k vama.
14 Ako vas gdje ne prime i ne poslušaju vaših riječi,
kad iziđete iz te kuće ili grada, otresite prašinu sa
svojih nogu.
15 Istinu vam govorim, lakše će biti zemlji Sodomi
i Gomori u dan suđenja nego onomu gradu!
Buduća progonstva
16 Evo, Ja vas šaljem kao ovce među vukove.
Zato budite mudri kao zmije, a bezazleni kao gol-
ubovi.
17 Čuvajte se ljudi, jer će vas oni predavati vi-
jećima i bičevati vas u svojim sinagogama.
18 I izvodit će vas pred upravitelje i kraljeve zbog
mene, za svjedočanstvo njima i neznabošcima.
19 A kad vas predaju, ne budite zabrinuti kako ćete
ili što ćete govoriti, jer će vam se onoga časa dati
ono što trebate govoriti.
20 Jer niste to vi koji govorite, nego Duh Oca
vašega govori u vama.
21 Tada će brat predavati brata na smrt i otac svoje
dijete. Djeca će ustajati protiv roditelja i izvoditi ih u
smrt.
22 A vas će svi ljudi mrziti zbog mojega imena. Ali
tko ustraje do kraja, bit će spašen.
23 A kad vas počnu progoniti u jednom gradu,
bježite u drugi. Istinu vam govorim, sigurno nećete
obići gradove izraelske prije nego što dođe Sin
Čovječji.
24 Nije učenik nad učiteljem, niti je sluga nad svo-
jim gospodarom.
25 Dosta je učeniku da on bude kao njegov učitelj,
a sluzi da bude kao njegov gospodar. Ako su go-
spodara kuće nazivali Belzebulom, koliko će još
više nazvati njegove ukućane!
26 Dakle, nemojte ih se bojati. Ništa nije skriveno
što neće biti otkriveno niti tajno što se neće dozna-
ti.
27 Što vam god kažem u tami, govorite na svjetlu,
što na uho čujete, propovijedajte na krovovima.
28 Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne
mogu ubiti. Nego bojte se radije onoga koji može i
dušu i tijelo uništiti u paklu.
29 Zar se ne prodaju dva vrapca za jedan novčić?
Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez volje
Oca vašega.
30 A vama su čak i vlasi na glavi izbrojene.
31 Dakle ne bojte se! Vi više vrijedite od mnoštva
vrabaca.
32 Stoga, tko god mene prizna pred ljudima, njega
ću i Ja priznati pred svojim Ocem koji je na nebu.
33 Tko mene zaniječe pred ljudima, njega ću i Ja
zanijekati pred svojim Ocem koji je na nebu.
34 Ne mislite da sam došao donijeti na zemlju mir.
Ne, nisam došao da donesem mir, nego mač.
35 Jer Ja sam došao da rastavim sina od njegova
oca, kćer od njezine majke i snahu od njezine
svekrve.
36 Čovjeku će biti neprijatelji njegovi ukućani.
37 Onaj tko više ljubi oca ili majku nego mene, nije
mene dostojan. Tko više ljubi sina ili kćer nego
mene, nije mene dostojan.
38 Tko ne uzme na sebe križ svoj i ne pođe za
mnom, nije mene dostojan.
39 Tko nađe svoj život, izgubit će ga, a tko izgubi
život zbog mene naći će ga.
40 Onaj tko vas prima, mene prima, a tko mene
prima, prima onoga koji me je poslao.
41 Onaj tko prima proroka zato što je prorok, primit
će nagradu proroka. I onaj tko prima pravednika
zato što je pravednik, primit će nagradu pravedni-
ka.
42 I tko god pruži jednomu od ovih malenih samo
čašu hladne vode zato što je moj učenik, istinu
vam govorim, neće izgubiti svoju nagradu."

Nepokajani gradovi

11 Nakon toga kad je Isus dovršio pouku i zavje-
dio Dvanaestorici svojih učenika, otišao je
odande dalje naučavati i propovijedati po njihovim
gradovima.
2 Kad je Ivan čuo u tamnici za Kristova djela, posla
svoja dva učenika,
3 da ga pitaju: "Jesi li ti onaj koji treba doći, ili da
drugoga čekamo?"
4 Isus im odgovarajući rekao: "Idite i kažite Ivanu
sve što čujete i vidite:
5 "Slijepi progledaju, hromi hodaju, gubavci se
čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, a siromasima se pro-
povijeda Radosna vijest.
6 Blagoslovljen je onaj koji se ne sablazni zbog
mene."
7 A kad su oni otišli, počeo je Isus govoriti mnoštvu
naroda o Ivanu: "Što ste izišli gledati u pustinju?
Trsku koju vjetar njiše?
8 Pa što ste izišli gledati? Čovjeka odjevena u i finu
haljinu? Zaista, oni koji nose finu odjeću, borave u
kraljevskim dvorima.
9 Pa što ste onda izišli gledati? Proroka? Da, ka-
žem vam, i više nego proroka,
10 Jer to je onaj o kojemu je napisano: 'Evo, glas-
nika ti svojega pred licem tvojim šaljem koji će
pripraviti put pred tobom.'
11 Istinu vam govorim, između rođenih od žene

nije se uzdigao veći od Ivana Krstitelja; ali onaj koji
je najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od
njega.
12 A od vremena Ivana Krstitelja do sada kraljev-
stvo nebesko trpi nasilje i siloviti ga prisvajaju si-
lom.
13 Jer svi su Proroci i Zakon proricali o tomu do
Ivana.
14 A ako hoćete pravo znati, on je Ilija koji treba
doći.
15 Tko ima uši za čuti, neka čuje!
16 A komu ću prispodobiti ovaj naraštaj? Nalik je
djeci što sjede na trgovima i dovikuju drugima
17 govoreći: 'Zasvirali smo vam na frulu, vi niste
zaplesali. Zapjevali smo vam tužaljke, vi niste
zaplakali.'
18 Doista, došao je Ivan ne jedući niti pijući, a oni
govore: 'Opsjednut je zloduhom.'
19 Došao je Sin Čovječji jedući i pijući, a oni gov-
ore, 'Gle, izjelice i pijanice, prijatelj carinika i grje-
šnika!' Ali mudrost je opravdana svojom djecom."
20 Tada je počeo koriti gradove, u kojima je bilo
učinjeno najviše njegovih čudesa, što se nisu
pokajali:
21 Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Jer da
su čudesa, koja su učinjena u vama, učinjena u
Tiru i Sidonu, već bi se odavno pokajali, u kostrijeti
i pepelu.
22 Ali Ja vam kažem, bit će mnogo lakše gradu
Tiru i Sidonu u dan suda nego vama.
23 A ti, Kafarnaume, koji si do nebesa podignut, u
pakao ćeš propasti. Jer da su čudesa, koja su učin-
jena u vama, učinjena u Sodomi, ostala bi do dana
današnjega.
24 Ali Ja vam kažem, bit će mnogo lakše zemlji
sodomskoj u dan suda, nego tebi."
25 U ono vrijeme Isus je progovori i rekao: "Ja ti
zahvaljujem, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si
ovo sve sakrio od mudrih i umnih, a otkrio si
malenima.
26 Da, Oče, jer to tako izgleda dobro u tvojemu
pogledu.
27 Sve je meni predao Otac moj, a nitko ne pozna-
je Sina nego samo Otac. Niti tko poznaje Oca nego
Sin i onaj kojemu ga Sin hoće otkriti.
28 Dođite k meni svi koji se izmoreni i opterećeni,
i ja ću vam dati počinak.
29 Uzmite jaram moj na sebe i učite se od mene, jer
Ja sam blaga i ponizna srca i naći ćete počinak
svojim dušama.
30 Jer moj je jaram blag, a moje breme lagano."

Sin Čovječji Gospodar Subotnjeg dana

12 U ono vrijeme Isus je išao na Subotnji dan
kroz žitne usjeve. Njegovi su učenici bili
gladni, te su počeli trgati klasje i jesti.
2 Kad su to vidjeli farizeji rekli su mu: "Gledaj, tvoji
učenici čine što nije dopušteno činiti Subotnjim
danom."
3 Tada im On rekao: "Zar niste čitali što je učinio
David kad je ogladnio, zajedno s onima koji su bili
s njim?
4 Kako je ušao u dom Božji te jeo postavljene
kruhove, koje nije bilo po Zakonu dopušteno jesti
ni njemu ni njegovim pratiocima, već samo sveće-
nicima?
5 Ili, zar niste čitali u Zakonu da Subotnjim danima
svećenici u hramu krše Subotnji dan, a bez krivnje
su?
6 A ja vam kažem da je ovdje onaj koji je veći od
hrama.
7 Kad biste znali što to znači: 'Ja želim milost a ne
žrtvu', ne biste osuđivali nedužne.
8 Jer Sin Čovječji Gospodar je i od Subotnjeg
dana."
9 Poslije odlaska odande došao je u njihovu sina-
gogu.
10 I gle, bio je tamo neki čovjek s usahlom rukom.
Oni ga upitaju da bi ga mogli optužiti, govoreći:
"Smije li se po Zakonu na Subotnji dan liječiti?"
11 On im tada rekao: "Kakav bi to bio čovjek među
vama da svoju jedinu ovcu, kad bi na Subotnji dan
upala u jamu, ne bi prihvatio i izvadio?
12 A koliko je više vredniji čovjek od ovce? Tako
dakle, smije se na Subotnji dan činiti dobro."
13 Tada je On rekao čovjeku: "Ispruži svoju ruku."
On je ispruži i ona postane zdrava kao i druga.
14 Onda su farizeji izišli iz sinagoge, održali vijeća-
nje protiv njega kako bi ga mogli pogubiti.
15 Ali kad je to doznao Isus, uklonio se odande, a
mnoštvo je pošlo za njim i On ih je sve ozdravio.
16 On ih je opominjao da ne razglase o njemu,
17 da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku
Izaiji, govoreći ovo:
18 "Gle, evo Sluge mojega kojega sam izabrao,
Ljubimac moj kojemu se moja duša raduje. Duh
svoj stavit ću na njega i On će pravdu proglasiti
neznabošcima.
19 Prepirati se neće ni vikati, niti će mu itko čuti
glas na ulicama.
20 Trske stučene neće slomiti, niti će ugasiti sti-
jenja što tek tinja, sve dok pravdu ne privede k
pobjedi.
21 U njegovo ime uzdat će se neznabošci."
22 Tada mu dovedu čovjeka opsjednuta zlodu-
hom, koji je bio slijep i nijem. On ga je ozdravio,
tako da je nijemi govorio i vidio.
23 I sve se ono mnoštvo čudilo govoreći: "Nije li
ovo Sin Davidov?"
24 A farizeji, kad su to čuli, rekli su: "Ovaj izgoni zle
duhove pomoću Belzebula, poglavice zlih duho-
va."
25 Znajući njihove misli, Isus im rekao: "Svako kra-
ljevstvo koje je u sebi razdijeljeno opustjet će i
svaki grad ili dom u sebi razdijeljen neće opstati.
26 Ako Sotona izgoni Sotonu, on je u sebi razdi-
jeljen. Kako će dakle opstati njegovo kraljevstvo?
27 Ako Ja pomoću Belzebula izgonim zle duhove,
čijom ih pomoći izgone vaši sinovi? Zato će vam
oni biti suci.
28 Ako li ja uz pomoć Duha Božjega izgonim zle
duhove, zaista onda je došlo k vama kraljevstvo
Božje.
29 Ili, kako može netko ući u kuću jakoga čovjeka
i oteti mu stvari, ako toga jakoga prije ne sveže?
Tek mu tada može oplijeniti kuću.
30 Onaj tko nije sa mnom, taj je protiv mene, i tko
sa mnom ne skuplja, taj rasipa.
31 Tako dakle Ja vam kažem, svaki će se grijeh i
bogohulstvo oprostiti ljudima, ali bogohulstvo pro-
tiv Duha Svetoga neće im se oprostiti.
32 Ako bilo tko reče nešto protiv Sina Čovječjega,
bit će mu oprošteno, ali ako bilo tko govori protiv
Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom
svijetu niti na onom što dolazi.
33 Ili držite da je stablo dobro i plod mu je dobar; ili
držite da je stablo nevaljalo i plod mu je nevaljao,
jer se po plodu stablo poznaje.
34 O zmijsko leglo! Kako možete govoriti o dobrim
stvarima kad ste zli? Jer iz obilja srca usta govore!
35 Dobar čovjek iz dobre riznice srca iznosi ono
što je dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi ono
što je zlo.
36 Ali Ja vam kažem da će ljudi za svaku isprazu

riječ koju izreknu dati račun u dan suda.
37 Jer ćeš po svojim riječima biti opravdan i po
svojim ćeš riječima biti osuđen."
38 Tada su mu odgovorili neki od pismoznanaca i
farizeja govoreći: "Učitelju, htjeli bismo od tebe
vidjeti znak."
39 A On im odgovarajući rekao: "Znak traži pokvaren i preljubnički naraštaj, ali mu se neće dati
drugi znak, osim znaka Jone proroka.
40 Jer kao što je Jona bio u utrobi velike morske
ribe tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovječji proboraviti u utrobi zemlje tri dana i tri noći.
41 Ljudi iz Ninive će ustati na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga, jer su se pokajali na Jonino propovijedanje. A evo, ovdje je zaista jedan veći od
Jone.
42 Kraljica juga ustat će na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga, jer je došla s kraja zemlje da bi
čula mudrost Salomonovu. A evo zaista, ovdje je
jedan veći od Salomona.
43 Kada nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta pustim
mjestima tražeći počinka, ali ga ne nalazi.
44 Tada reče: 'Povratit ću se u svoju kuću iz koje
sam izišao.' I kad stigne, nađe ju praznu, pometenu i uređenu.
45 Tada ode i uzme sobom sedam drugih duhova,
mnogo gorih od sebe, koji uđu i tu se nastane.
Posljednje stanje onoga čovjeka bude gore od
prvoga. Tako će biti i s ovim zlim naraštajem."
46 Dok je on još govorio narodu, stajali su vani njegova majka i njegova braća koji su željeli s njim
govoriti.
47 Netko mu je onda rekao: "Gledaj, vani stoje
tvoja majka i tvoja braća i žele s tobom govoriti."
48 A On je odgovorio onomu koji mu je to javio:
"Tko je moja majka i tko su moja braća?"
49 On ispruži svoju ruku prema svojim učenicima
te rekao: "Evo, ovo su moja majka i moja braća!"
50 Jer tko god vrši volju mojega Oca koji je na
nebu, taj je moj brat, sestra i majka."

Prispodoba o zrnu blagu i biseru

13 Onoga istog dana izišao je Isus iz kuće i sjeo
pokraj mora.
2 I veliko se mnoštvo naroda skupilo oko njega,
tako da je On ušao u lađicu i sjeo, dok je sve
mnoštvo stajalo na obali.
3 Tada im je o mnogim stvarima govorio u prispodobama, govoreći: "Gle, iziđe sijač da sije.
4 I dok je on sijao, nešto zrnja padne na stranu puta
i dođu ptice te ga pozoblju.
5 Nešto padne na kamenito tlo, gdje ima malo
zemlje, te brzo izniknu jer nije bilo duboke zemlje.
6 Ali kad iziđe sunce, ono uvenu od vrućine, a kako
nije imalo korijena, usahnu.
7 Nešto, opet, padne među trnje, i trnje uzraste i
uguši ga.
8 Nešto, napokon, padne na dobru zemlju i donese plod: nešto stostruko, nešto šezdesetostruko,
nešto tridesetostruko.
9 Tko ima uši za čuti, neka čuje!
10 Približe mu se tada njegovi učenici i upitaju ga:
"Zašto im govoriš u prispodobama?"
11 On im odgovarajući rekao: "Zato jer je vama
dano da znate tajnosti kraljevstva nebeskoga, ali
njima to nije dano.
12 Jer tko god ima, dat će mu se još više i on će
imati u izobilju, a tko nema, oduzet će mu se čak i
ono što ima.
13 Zbog toga, Ja njima govorim u prispodobama
zato jer, gledajući oni ne vide, i slušajući, oni ne
čuju niti razumiju.
14 Na njima je ispunjeno proročanstvo proroka
Izaije, koje govori: 'Slušajući čut ćete a nećete razumjeti, a gledajući vidjet ćete, a nećete opaziti;
15 jer je otvrdnulo srce ovoga naroda. Ušima teško
čuju, a oči svoje zatvorili, osim da jedanput očima
svojim progledaju, da ušima svojim pročuju,
srcem svojim počnu razumijevati i da se obrate, pa
da ih ozdravim.'
16 A blagoslovljene su vaše oči jer vide i vaše uši
jer čuju!
17 Jer, istinu vam govorim, da mnogi su proroci i
pravednici željeli vidjeti sve ono što vi vidite, ali oni
to nisu vidjeli, i čuti ono što vi čujete, ali nisu čuli.
18 Dakle sada poslušajte prispodobu o sijaču:
19 Svakom onom koji čuje riječ o kraljevstvu, a ne
razumije, pa dolazi onaj zlobni te mu otme ono što
mu je u srcu posijano. To je onaj koji je primio
sjeme pokraj puta.
20 A onaj koji primi sjeme na kamenito tlo, to je onaj
koji riječ čuje i odmah je prima sa veseljem,
21 ali kako nema u sebi korijena, nestalan je i izdrži
neko vrijeme. Kada dođe nevolja ili progonstvo
zbog riječi, odmah se spotakne.
22 A onaj koji primi sjeme među trnje jest onaj koji
sluša riječ, ali svjetska briga i zavodljivost bogatstva uguše riječ i on ostane neplodan.
23 A onaj koji primi sjeme na dobru zemlju jest onaj
koji čuje riječ i razumije je, koji zaista donosi plod i
daje: neki stostruko, neki šezdesetostruko, a neki
tridesetostruko."
24 On im iznese drugu prispodobu, govoreći: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro
sjeme na svojoj njivi;
25 ali dok su ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj
pa posije kukolj po pšenici i ode.
26 Pa kad usjev naraste i donese rod, tada se pojavi i kukolj.
27 Sluge vlasnika su došli k njemu te mu reknu:
'Gospodaru, zar nisi dobro sjeme posijao na svojoj
njivi? Kako onda ima kukolja?'
28 On im rekao: 'To je učinio neprijatelj.' Nato mu
sluge reknu: 'Hoćeš li da odemo i da ga
pokupimo?'
29 A on reče, 'Ne, da ne biste skupljajući kukolj
iščupali s njim i pšenicu.
30 Ostavite neka oboje zajedno raste do žetve, a u
vrijeme žetve reći ću žeteocima: "Pokupite najprije
kukolj te ga svežite u snopove da se spali, a
pšenicu skupite u moju žitnicu." '
31 Iznese im drugu prispodobu, govoreći: "Kraljevstvo je nebesko kao gorušičino zrno, koje čovjek
uzme i posije ga na svojoj njivi.
32 Ono je, istina, najmanje od svih drugih sjemena; ali kad uzraste, postane stablo, tako da dolaze
ptice nebeske i gnijezde se u njegovim granama."
33 Drugu im prispodobu počeo govoriti: "Kraljevstvo je nebesko kao kvasac koji uzme žena te ga
pomiješa s tri mjere brašna dok sve ne ukvasa."
34 Sve je to Isus govorio mnoštvu naroda u prispodobama; i ništa im nije rekao bez prispodoba,
35 da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku,
govoreći ovo: "Ja ću otvoriti svoja usta u prispodobama; izgovorit ću ono što je bilo držano u tajnosti
od postanka svijeta."
36 Tada je Isus otpustio mnoštvo ljudi i otišao u
kuću. Tu su mu pristupili njegovi učenici govoreći:
"Protumači nam prispodobu o kukolju na njivi."
37 On im odgovarajući rekao: "Onaj koji sije dobro
sjeme jest Sin Čovječji.
38 Njiva je svijet, dobro sjeme sinovi su kraljevstva, a kukolj su sinovi od zloga.
39 Neprijatelj koji ga je posijao jest đavao, žetva je

svršetak svijeta, a žeteoci su anđeli.
40 Dakle kao što se kukolj skuplja i pali u vatri, tako će biti na svršetku ovoga svijeta.
41 Sin će Čovječji odaslati svoje anđele da pokupe iz njegova kraljevstva sve ono što sablažnjava i one koji čine bezakonja,
42 i bacit će ih u peć ognjenu. Tamo će biti plač i škrgut zuba.
43 Tada će pravednici zasjati kao sunce u kraljevstvu Oca svojega. Onaj tko ima uši za čuti, neka čuje!
44 Kraljevstvo je nebesko kao blago skriveno na njivi, koje čovjek pronađe i sakrije ga te sav radostan ode pa rasproda sve što ima i kupi onu njivu.
45 Opet, kraljevstvo je nebesko kao s trgovac koji traži lijepo biserje,
46 Kad pronađe dragocjeni biser, ode i rasproda sve imanje što ima i kupi ga.
47 Opet, kraljevstvo je nebesko kao mreža što se baci u more i zahvati svakovrsne ribe,
48 koju kad se napuni, ribari izvuku na obalu te sjednu i pokupe dobre ribe u posude, a loše bace.
49 Tako će biti i na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih
50 i bacit će ih u peć ognjenu. Tamo će biti plač i škrgut zuba.
51 Isus im rekao: "Jeste li sve ovo razumjeli?" Oni su mu odgovorili: "Da, Gospodine."
52 Tada im On rekao: "Zato je svaki pismoznanac, koji je poučen o kraljevstvu nebeskom, kao domaćin koji vadi iz svoje riznice ono što je novo i staro."
53 Poslije toga da kad je Isus bio završio s tima prispodobama, otišao je odande.
54 A kad je došao u svoj rodni kraj, učio je u njihovoj sinagogi, toliko da su mu se divili i govorili: "Gdje je ovaj čovjek dobio tu mudrost i ta moćna djela?
55 Nije li ovo tesarov sin? Nije li mu majka Marija? A braća njegova Jakov, Josip, Šimun i Juda?
56 I njegove sestre, nisi li one među nama? Gdje je onda ovaj čovjek dobio sve to?"
57 Tako su se oni na njega uvrijedili. A Isus im rekao: "Prorok nije nigdje bez časti, osim u svojemu rodnom kraju, kod svoje rodbine i u svojoj kući."
58 I nije mogao ondje učiniti nikakva velika čuda zbog njihove nevjere.

Prvo umnažanje kruha. Isus ide po moru

14 U ono vrijeme došao je do Heroda tetrarha glas o Isusu,
2 pa je rekao svojim slugama: "To je Ivan Krstitelj! On je uskrsnuo od mrtvih i stoga čudesne sile djeluju u njemu."
3 Herod je, naime, uhvatio Ivana, svezao ga i bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene svojega brata Filipa,
4 jer mu je Ivan rekao: "Nije ti po zakonu dopušteno imati je."
5 Premda ga je tada htio dati ubiti, ali se je bojao naroda jer su ga smatrali za proroka.
6 A kad su slavili Herodov rođendan, Herodijadina je kći plesala pred okupljenima i to se svidjelo Herodu.
7 Zato joj je obećao uz prisegu dati sve što ona zatraži.
8 Tako je ona, potaknuta od svoje matere, rekla: "Daj mi ovdje na pladnju glavu Ivana Krstitelja."
9 Kralju je bilo žao; ali uza sve to, zbog zakletve i gostiju koji su sjedili s njim za stolom, on zapovjedi da joj se dane.
10 Tako on posla i dade Ivanu odrubiti glavu u tamnici.
11 I donesu njegovu glavu na pladnju i dadu ju djevojci, a ona je odnese materi svojoj.
12 Onda su došli njegovi učenici, uzeli tijelo i pokopali ga te otišli i javili Isusu.
13 Kad je to čuo Isus, otišao je sam odande lađicom na samotno mjesto. Ali kad je to doznalo mnoštvo pošlo je za njim pješke iz gradova.
14 Kad je Isus izišao iz lađice, vidio je mnoštvo naroda, sažalio se nad njim te ozdravio njihove bolesnike.
15 A kad je došla večer, pristupe k njemu njegovi učenici govoreći: "Ovo je mjesto vrlo pusto i već je kasno. Pošalji ovaj narod odavde da može ići u sela kupiti si hrane."
16 A Isus im rekao: "Nije potrebno da odlazi, vi mu dajte nešto za jelo!"
17 A oni su mu rekli: "Imamo ovdje samo pet kruhova i dvije ribe."
18 On je rekao: "Donesite ih k meni."
19 Tada zapovjedi mnoštvu da posjeda po travi. On uzme pet kruhova i dvije ribe, gledajući u nebo, blagoslovi, razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici dadu mnoštvu.
20 Tako su svi jeli i nasitili se i pokupe punih dvanaest košara preostalih komadića.
21 A onih koji su jeli i nasitili se bilo je oko pet tisuća muškaraca, bez žena i djece.
22 Odmah poslije toga Isus je učinio da njegovi učenici uđu u lađicu i pred njim da otplove na drugu stranu, dok on otpusti narod.
23 Kad je On otpustio narod, uziđe na goru sam da se moli. Kad je došla večer još je ondje bio sam.
24 Lađica je već bila nasred mora, ovamo onamo bacana valovima, jer je bio protivan vjetar.
25 Tada za četvrte noćne straže Isus je došao k njima, hodajući po moru.
26 A kad ga učenici opaze gdje hoda po moru, prestraše se govoreći: "Ovo je prikaza!" Od straha počeli vikati.
27 Ali Isus im odmah progovori: "Budite utješeni! Ja sam to; ne bojte se!"
28 A Petar mu nato odgovarajući rekao: "Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi."
29 A On reče: "Dođi!" Kad se Petar spustio s lađice počeo je hodati po vodi da dođe do Isusa.
30 Ali kad je vidio snagu vjetra, prestrašio se, počeo tonuti i vikati: "Gospodine, spasi me!"
31 I odmah mu Isus pružio svoju ruku, prihvatio ga pa mu rekao: "O ti, malovjerniče, zašto si posumnjao?"
32 A kad su oni ušli u lađicu, prestao je vjetar.
33 Oni koji su bili u lađici prišli mu klanjajući se, govoreći ovo: "Ti si uistinu Sin Božji!"
34 Pošto su prešli na drugu stranu, došli su na kopno u Genezaret.
35 A kad su ga ljudi onoga kraja prepoznali, obavijestili su o tomu svu okolicu i donijeli mu sve one koji su bili bolesni
36 i zamole ga da im dopusti samo dotaknuti rub njegove haljine. I ozdravili su svi koji su je se dotakli.

Farizejske predaje. Drugo umnažanje kruha

15 Tada pristupe k Isusu farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema govoreći:
2 "Zašto tvoji učenici krše predaju (običaj) starih? Jer oni ne peru svoje ruke prije jela."
3 On im odgovarajući rekao: "A zašto vi isto tako kršite Božju zapovijed zbog svoje predaje?
4 Jer Bog je zapovjedio, govoreći: 'Poštuj svojega

oca i svoju majku!' I 'onaj tko prokune oca ili majku, neka se smrću kazni!'
5 A vi velite: 'Tko god reče ocu ili majci: "Ono što bi trebao od mene dobiti posvećen je dar hramu,"
6 'taj je oslobođen dužnosti prema ocu i majci.' "Tako vi poništavate zapovijed Božju svojom predajom.
7 Licemjeri! Dobro je o vama prorokovao Izaija govoreći:
8 'Ovaj mi se narod približuje svojim govorom i poštuje me usnama, ali srce mu je daleko od mene.
9 'Uzalud mi se klanja, dok naučava kao nauku zapovijedi ljudske.' "
10 Tada je On dozvao mnoštvo k sebi te mu rekao: "Poslušajte i razumijte!"
11 Ne čini čovjeka nečistim ono što mu u usta ulazi, nego ono što mu iz usta izlazi, to ga čini nečistim."
12 Tada mu se približe njegovi učenici govoreći: "Znaš li da su se uvrijedili farizeji kad su čuli tu riječ?"
13 A On im odgovorio: "Svaki nasad koji nije posadio moj Otac nebeski iskorijenit će se.
14 Pustite ih! To su slijepi vođe slijepaca. A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u jamu pasti."
15 Tada mu Petar rekao: "Protumači nam tu prispodobu!"
16 A Isus im rekao: "Jeste li i vi još nerazumni?
17 Zar još ne razumijete da sve ono što ulazi u na usta ide u trbuh pa se izlučuje?
18 Ali ono što izlazi iz usta, izlazi iz srca, i to čini čovjeka nečistim.
19 Jer iz srca dolaze zle misli, ubojstva, preljubi, bludnosti, krađe, lažna svjedočanstva, huljenje Boga.
20 To su stvari koje čine čovjeka nečistim. A jesti neopranih ruku ne čini čovjeka nečistim."
21 Zatim je Isus otišao odande i krenuo u tirsku i sidonsku okolicu.
22 Gle, žena Kanaanka došla je iz onoga kraja i povikala za Njim, govoreći: "Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta zloduhom."
23 Ali On joj nije uzvratio ni jedne riječi. Nato mu se približili njegovi učenici i zamolili ga, govoreći: "Otpusti ju jer viče za nama."
24 A On je odgovarajući rekao: "Ja sam poslan samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova."
25 Tada je ona prišla i poklonila mu se govoreći: "Gospodine, pomozi mi!"
26 A On joj odgovorio: "Nije dobro oduzeti kruh djeci i baciti ga psićima."
27 Ona je rekla: "Istina je, Gospodine, ali i psići jedu mrvice što padaju sa stola njihovih gospodara."
28 Nato joj Isus odgovarajući rekao: "O ženo, velika je tvoja vjera! Neka ti bude onako kako želiš." I istoga časa ozdravila je njezina kći.
29 Isus je otišao odatle dalje i došao do Galilejskog mora, popeo se na goru i ondje sjeo.
30 Tada mu pristupilo mnoštvo naroda vodeći sobom hrome, slijepe, nijeme, kljaste i mnoge druge, položili ih do njegovih nogu, a On ih ozdravio.
31 A mnoštvo se toliko divilo i čudilo kad je vidjelo gdje nijemi govore, kljasti ozdravljaju, hromi hodaju, a slijepi vide, počeli su slaviti Boga Izraelova.
32 Tada je Isus dozvao k sebi svoje učenike i rekao: "Žao mi je ovoga mnoštva, jer već su tri dana kako idu za mnom a nemaju što jesti. Ja ih neću gladne otpustiti, da ne bi klonuli na putu."
33 Tada su mu rekli njegovi učenici: "Odakle bismo u pustinji nabavili kruha da se nasiti tako veliko mnoštvo?"
34 A Isus im rekao. "Koliko imate kruhova?" Oni mu odgovorili: "Sedam, i nekoliko malih ribica."
35 Tada On zapovjedi narodu da posjeda po zemlji.
36 Uzeo je onih sedam kruhova i ribice, dao zahvalu, Bogu, razlomio ih i dao učenicima, a učenici dali narodu.
37 Tako su svi jeli i nasitili se, i još nakupili sedam punih košara preostalih komadića.
38 A jelo ih je četiri tisuće muškaraca, bez žena i djece.
39 Tada je On otpustio narod, ušao u lađicu i došao u okolicu Magdale.

Petrovo svjedočanstvo

16 Pristupe k njemu farizeji i saduceji kušajući ga te zatraže da im pokaže znak s neba.
2 On im odgovorio: "Kad nastane večer, vi govorite: 'Bit će lijepo vrijeme, jer je nebo crveno.'
3 U jutro velite: 'Danas će biti loše vrijeme jer je nebo crveno i prijeti.' Licemjeri! Vi znate raspoznati izgled neba, a znakove vremena ne možete raspoznati.
4 Zloban i preljubnički naraštaj traži znak, ali mu se neće dati drugi znak osim znaka proroka Jone." Tada ih ostavio i otišao.
5 A kad su učenici polazili na drugu obalu, zaboravili su ponijeti kruha.
6 Isus im tada rekao: "Pazite i čuvajte se farizejskog i saducejskog kvasca!"
7 A oni su međusobno umovali govoreći: "To je zato što nismo ponijeli sobom kruha."
8 Ali Isus kad je primijetio i rekao im: "O vi malovjernici, zašto razmišljate međusobno i govorite da niste ponijeli kruha?
9 Zar još ne razumijete niti se sjećate više onih pet kruhova na pet tisuća ljudi i koliko ste košara nakupili?
10 Niti sedam kruhova na četiri tisuće ljudi i koliko ste velikih košara nakupili?
11 Kako to da ne razumijete da vam nisam govorio o kruhu? Nego se trebate čuvati kvasca farizejskog i saducejskog."
12 Tada su razumjeli da im nije govorio da se čuvaju krušnog kvasca, nego farizejskog i saducejskog nauka.
13 Kada je došao Isus u okolicu Cezareje Filipove, On je upitao svoje učenike, govoreći: "Što ljudi govore tko sam Ja, Sin Čovječji?"
14 Oni odgovore: "Neki govore da si Ivan Krstitelj, neki da si Ilija, a drugi Jeremija ili jedan od proroka."
15 On im rekao: "A što vi velite tko sam Ja?"
16 Odgovorio mu Šimun Petar: "Ti si Krist, Sin Boga živoga."
17 Isus mu odgovarajući rekao: "Blago tebi, Šimune, Jonin sine, jer tebi to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj koji je na nebu.
18 A Ja ti i ovo kažem da ti si Petar, a na toj ću Hridi sagraditi svoju crkvu, i vrata pakla neće je nadvladati. *[Petar znači kamen, a Krist je Hridina)*
19 Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, i što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebu, a što god odvežeš na zemlji, bit će odvezano i na nebu."
20 Tada zapovjedi svojim učenicima da nikom ne govore da je on Isus Krist.
21 Otada je počeo Isus objašnjavati svojim učenicima da mora ići u Jeruzalem i mnogo trpjeti od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca,

da će biti ubijen i uskrsnuti treći dan.
22 Petar ga povukao na samo i počeo ga
odvraćati, govoreći: "Daleko neka bude to od tebe,
Gospodine! Tebi se takvo što ne smije dogoditi!"
23 On se okrenuo k Petru i rekao: "Idi od mene,
Sotono! Ti si mi uvreda, jer ti ne misliš na ono što je
Božje, nego na ono što je ljudsko."
24 Tada je Isus rekao svojim učenicima: "Ako tko
hoće ići za mnom, neka se odrekne samog sebe,
neka uzme svoj križ i ide za mnom.
25 Jer tko god hoće sačuvati svoj život, izgubit će
ga, a tko izgubi svoj život zbog mene, naći će ga.
26 Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi
svoju dušu? Ili što će čovjek dati u zamjenu za
svoju dušu?
27 Jer Sin Čovječji će doći u slavi Oca svojega s
Njegovim anđelima i nagradit će svakoga prema
djelima njegovim.
28 Istinu vam govorim, ima nekih ovdje koji neće
umrijeti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi u
svojem kraljevstvu."

Preobraženje Isusovo. Povratak Ilijin

17 Poslije šest dana je uzeo Isus sobom Petra,
Jakova i brata mu Ivana i izveo njih same na
visoku goru,
2 On se preobrazio pred njima. Lice mu zasjalo
kao sunce, a haljine mu postale bijele kao svjetlo.
3 Gle, Mojsije i Ilija su postali pred njima, razgova-
rajući s njim.
4 Tada je Petar progovorio i rekao Isusu: "Gospo-
dine, dobro je da smo ovdje. Ako želiš, napravit
ćemo ovdje tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju,
jednu Iliji."
5 Dok je on još govorio, gle, prekrio ih sjajan oblak
i odjedanput začuo se glas iz oblaka govoreći:
"Ovo je moj ljubljeni Sin, s njime sam vrlo zadovol-
jan. Njega slušajte!"
6 Kad su to čuli učenici, padnu ničice i silno se pre-
straše.
7 Isus im se približio, dotaknuo ih se i rekao: "Usta-
nite i nemojte se bojati!"
8 Oni kad podignu oči, nisu vidjeli nikoga, osim
Isusa samog.
9 Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus govoreći:
"Nikom ne govorite o ovom viđenju dok Sin
Čovječji ne uskrsne od mrtvih!"
10 Nato ga upitaju učenici: "Zašto onda pis-
moznanci govore da najprije mora doći Ilija?"
11 Tada im On odgovarajući rekao: "Ilija uistinu
dolazi naprije i sve će obnoviti."
12 Ali vam kažem da je Ilija već došao, samo ga oni
nisu prepoznali, nego učinili s njim kako im se pro-
htjelo. Tako će isto i Sin Čovječji morati od njih
mnogo trpjeti."
13 Tada su razumjeli učenici da im je On govorio o
Ivanu Krstitelju.
14 A kad su oni došli k mnoštvu, približio mu se
neki čovjek te padne pred njim na koljena, govore-
ći:
15 "Gospodine, smiluj se sinu mojemu, jer je
mjesečar i strašno trpi; često pada u vatru i često u
vodu.
16 Doveo sam ga tvojim učenicima, ali ga oni nisu
mogli iscijeliti."
17 Tada im odgovorio Isus: "O nevjerni i pokvareni
naraštaju, dokle ću još biti s vama? Dokle li ću vas
još podnositi? Dovedite mi ga ovdje!"
18 Zatim Isus zaprijeti i zapovjedi zloduhu i ovaj
iziđe iz njega; i dječak je bio iscijeljen istog časa.
19 Tada se učenici nasamo približe Isusu te ga
upitaju: "Zašto ga mi nismo mogli istjerati?"
20 A Isus im rekao. "Zbog vaše nevjere. Istinu vam
govorim, ako imate vjere samo kao gorušičino
zrno pa reknete ovom brdu: 'Premjesti se odavde
onamo,' premjestit će se; i ništa vam neće biti
nemoguće.
21 Ipak, ova se vrsta izgoni samo s molitvom i pos-
tom."
22 Dok su bili u Galileji, rekao im Isus: "Sin Čovječji
ima upravo biti predan u ruke ljudima,
23 i oni će ga ubiti, a On će uskrsnuti treći dan." To
ih vrlo ražalosti.
24 Kad stignu u Kafarnaum, pristupe k Petru oni
što ubiru hramski porez i reknu mu: "Zar vaš učitelj
ne plaća hramskoga poreza?"
25 On je rekao: "Da, plaća." A kad je ušao u kuću,
Isus ga predusreo govoreći: "Što ti se čini, Šimune,
od koga zemaljski kraljevi ubiraju carine ili porez:
od svojih sinova ili od došljaka?"
26 Petar mu odgovorio: "Od došljaka." Isus nu
rekao: "Dakle onda, sinovi su oslobođeni."
27 Ali ipak, da ih ne vrijeđamo, idi na more, baci
udicu i uzmi prvu ribu koju uhvatiš. Kad joj otvoriš
usta, naći ćeš u njoj novac. Uzmi ga i podaj im ga
za mene i za sebe."

Prispodoba o izgubljenoj ovci

18 U onaj čas došli su učenici k Isusu govoreći:
"Tko je najveći u kraljevstvu nebeskom?"
2 Nato Isus dozvao k sebi malo dijete, postavi ga
među njih
3 i rekao: "Istinu vam govorim, ako se ne obratite i
ne postanete kao mala djeca, sigurno nećete ući u
kraljevstvo nebesko.
4 Stoga tko se god ponizi kao ovo malo dijete, na-
jveći je u kraljevstvu nebeskom.
5 Tko god primi jedno malo dijete kao što je ovo u
moje ime, mene prima.
6 A tko god na grijeh navede jednoga od ovih male-
nih koji u mene vjeruju, bolje bi mu bilo da mlinskim
kamenom obješenim o vrat bude bačen u more i
utopi na dnu mora.
7 Jao svijetu zbog sablazni! Istina, sablazni moraju
doći, ali jao onomu po kojemu sablazan dolazi!
8 Ako te na grijeh navodi tvoja ruka ili noga, odsi-
jeci je i baci od sebe, jer ti je bolje hromu ili kljastu
ući u život, nego da budeš s dvjema rukama ili s
dvjema nogama bačen u oganj vječni.
9 Ako te tvoje oko navodi na grijeh, iskopaj ga i baci
od sebe. Bolje je s jednim okom ući u život, nego da
budeš sa dva oka bačen u pakao ognjeni.
10 Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih
malenih, jer kažem vam, anđeli njihovi na nebu
neprestano gledaju lice Oca mojega koji je na
nebu.
11 Jer Sin je Čovječji došao da spasi ono što je
izgubljeno.
12 Što vi mislite? Zar neće čovjek, onaj koji ima
stotinu ovaca, kad mu jedna od njih zaluta, ostaviti
devedeset i devet i poći u goru tražiti onu koja je
zalutala?
13 A kad ju nađe, istinu vam govorim, više se
raduje zbog nje jedne, nego zbog onih devedeset
i devet koje nisu zalutale.
14 Isto tako neće ni Otac vaš koji je na nebu da
propadne ni jedan od ovih malenih.
15 Još više, ako tvoj brat sagriješi protiv tebe, idi i
upozori ga na njegovu grješku nasamo. Ako te
posluša, dobio si svojega brata.
16 Ako te ne posluša, dovedi još jednoga ili dvojicu
sa sobom, 'da kroz izjave dvojice ili trojice svjedo-
ka svaka riječ bude ustanovljena.'
17 Ali ako on ni njih ne posluša, priopći to crkvi! Ako

li ni crkve on ne posluša, neka ti bude kao neznabožac i kao carinik.
18 Istinu vam govorim, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu, a što god odvežete na zemlji, bit će odvezano i na nebu.
19 I opet vam kažem, da ako dvojica od vas na zemlji složno zamolite bilo što mu drago, učinit će vam Otac moj koji je na nebu.
20 Jer gdje su dvojica ili trojica skuplena u moje ime, tu sam ja među njima."
21 Tada mu pristupio Petar i rekao: "Gospodine, ako moj brat protiv mene sagriješi, koliko puta da mu oprostim? Do sedam puta?"
22 Isus mu rekao: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset sedam puta.
23 Stoga je kraljevstvo nebesko slično nekom kralju koji odluči urediti račune sa svojim slugama.
24 Kad je počeo obračunavati, dovedu mu jednoga koji mu je dugovao deset tisuća talenata.
25 Ali kako nije mogao platiti, gospodar zapovjedi da se proda on, žena mu i djeca sa svim imanjem, tako da se podmiri dug.
26 Tada sluga padne pred njega ničice govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, gospodaru, i sve ću ti platiti.'
27 Tada se gospodar smilovao tomu slugi, pa ga otpusti i dug mu njegov oprosti.
28 Kad taj sluga iziđe, nađe jednoga od sudruga svojih koji mu je dugovao stotinu denara. Uhvati ga za vrat i počne ga daviti govoreći: 'Vrati ono što si mi dužan!'
29 Tada pred njega padne drug njegov i zamoli ga govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, pa ću ti sve platiti.'
30 Ali on nije htio, nego ode i dade ga baciti u tamnicu dok ne plati dug.
31 A kad su njegovi sudruzi vidjeli što se dogodilo, vrlo se ražaloste te odu i reknu gospodaru sve što se je dogodilo.
32 Nato ga dozove k sebi njegov gospodar pa mu reče: 'O ti zlobni slugo! Ja sam ti sav onaj tvoj dug oprostio jer si me molio.
33 Zar nije trebalo da se i ti smiluješ svojemu drugu, kako sam se i ja tebi smilovao?'
34 Tada ga njegov gospodar, pun gnjeva, predade mučiteljima sve dok ne plati sav svoj dug.
35 Tako će isto i Otac moj nebeski učiniti s vama ako vi ne oprostite od svega srca prijestupe svojemu bratu."

Bogati mladić. Opasnost bogatstva

19 Poslije toga kad je Isus dovršio te riječ propovijedanja, otputovao je iz Galileje i došao u judejski kraj, s onu stranu Jordana.
2 Za njim je išlo mnoštvo naroda, i on ih ondje ozdravio.
3 Približe mu se i farizeji, kušajući ga i govoreći mu: "Je li dopušteno čovjeku po zakonu otpustiti svoju ženu s bilo kojega razloga?"
4 On im odgovarajući rekao: "Zar niste čitali da Onaj koji ih je stvorio u početku, 'stvorio je muško i žensko,'
5 I da je rekao: 'Zato će čovjek ostaviti oca i majku i sjediniti se sa svojom ženom, pa će oboje biti jedno tijelo'?
6 Tako da oni nisu više dva, nego jedno tijelo. Dakle, što je Bog sjedinio, neka čovjek ne rastavlja."
7 Nato su mu oni rekli: "Kako je onda Mojsije naredio da se ženi dade otpusni list i da se otpusti?"
8 On im odgovorio: "Mojsije vam je zbog tvrdoće vašega srca dopustio da možete otpustiti svoje žene, ali u početku nije bilo tako.
9 A ja vam kažem; tko god otpusti svoju ženu, osim zbog bludništva, te se oženi drugom, čini preljub; i tko god se oženi onom što je otpuštena, čini preljub."
10 Tada mu reknu učenici: "Ako je tako između muža i žene, onda se bolje ne ženiti."
11 A On im rekao: "Svi ljudi ne mogu primiti tih riječi, nego samo oni kojima je to dano."
12 Jer ima uškopljenika koji su takvi rođeni iz majčine utrobe, ima uškopljenika koje su ljudi uškopili, a ima i uškopljenika koji su sami sebe učinili takvima zbog kraljevstva nebeskoga. Onaj tko to može primiti, neka primi."
13 Tada mu neki donesu dječicu da na njih stavi ruke i da se pomoli, a učenici su im počeli prijetiti.
14 Ali Isus im rekao: "Pustite dječicu k meni i nemojte im braniti, jer takvih je kraljevstvo nebesko."
15 On je na njih stavio svoje ruke i otišao odande.
16 Gle, pristupio mu neki čovjek i rekao: "Dobri Učitelju, kakvo dobro djelo moram činiti da postignem život vječni?"
17 A On mu rekao: "Zašto me zoveš dobrim? Nitko nije dobar nego samo jedan, a to je Bog. Ali ako hoćeš ući u život, drži zapovijedi."
18 On mu rekao: "Koje to?" Isus je rekao: " 'Ne ubij!' 'Ne čini preljuba!' 'Ne ukradi!' 'Ne svjedoči lažno!'
19 Poštuj oca i majku,' i 'Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.' "
20 Mladić mu rekao: "To sam sve ja držao od moje mladosti. Što mi još nedostaje?"
21 Isus mu odgovorio: "Ako želiš biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima, i imat ćeš blago na nebu! Onda dođi i idi za mnom."
22 Kada je mladić čuo te riječi, otišao je žalostan, jer je posjedovao veliko imanje.
23 Tada je Isus rekao svojim učenicima: "Istinu vam govorim, teško je bogatašu ući u kraljevstvo nebesko.
24 Opet vam kažem, lakše je devi proći kroz iglene ušice nego bogatom čovjeku ući u kraljevstvo Božje."
25 Kad su to njegovi učenici čuli, vrlo se začudili govoreći: "Tko se onda može spasiti?"
26 A Isus ih pogledao pa im rekao: "S ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće."
27 Tada je progovorio Petar i rekao mu: "Evo, mi smo ostavili sve i pošli za tobom. Što ćemo za to dobiti?"
28 A Isus im rekao: "Istinu vam govorim, da u naraštaju kad Sin Čovječji sjedne na svoje prijestolje u svojoj slavi, vi koji ste pošli za mnom sjest ćete na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest Izraelovih plemena.
29 I svatko tko zbog mene i mojega Imena ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja, stostruko će primiti i baštiniti život vječni.
30 Mnogi koji su prvi bit će posljednji, a posljednji će biti prvi.

Poslenici u vinogradu. Slijepci iz Jerihona

20 "Kraljevstvo je nebesko slično gospodaru imanja, koji izađe rano u jutro da najmi poslenike za svoj vinograd.
2 I kad se nagodi s radnicima po jedan denar na dan, on ih pošalje u svoj vinograd.
3 I opet izađe oko trećega sata i vidje druge gdje besposleni stoje na trgu
4 i rekao im: 'Idite i vi u moj vinograd pa ću vam dati što god bude pravedno.' I oni odu.
5 Opet on ode oko šestoga i devetoga sata i učini

isto tako.
6 A kad on izađe oko jedanaestoga sata nađe druge gdje stoje nezaposleni te ih upita: ‘Zašto stojite ovdje cijeli dan besposleni?’
7 Oni su mu odgovorili: ‘Nitko nas nije najmio.’ On im reče: ‘Idite i vi u moj vinograd, i što god bude pravedno vi ćete primiti.’
8 Kada dođe večer, reče vlasnik vinograda svojemu upravitelju: ‘Zovni poslenike pa im podijeli plaću, počni od posljednjih do prvih.’
9 Kada dođu oni koji su bili zaposleni od jedanaestoga sata, prime svaki po jedan denar.
10 A kad dođu prvi, oni pomisle da trebaju primiti više; ali i oni isto tako prime svaki po jedan denar.
11 I čim ga oni prime, počnu mrmljati protiv vlasnika imanja,
12 govoreći: ‘Ovi su posljednji radili samo jedan sat, a ti si ih izjednačio s nama koji smo podnosili tegobu i žegu cijeloga dana.’
13 On odgovori jednomu od njih i reče: ‘Prijatelju, ja ti ne činim krivo. Zar se nisi sa mnom nagodio po denar?
14 Uzmi što je tvoje i odlazi! Ja želim ovom posljednjem dati isto kao i tebi.
15 Zar ja ne smijem sa svojim činiti što hoću? Ili je tvoje oko zavidno što sam ja dobar?’
16 Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji. Jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih.”
17 Pred ulazak u Jeruzalem uzeo Isus na putu dvanaest učenika nasamo i rekao im:
18 “Evo gle, ulazimo gore u Jeruzalem, i Sin Čovječji bit će izdan i predan glavarima svećeničkim i pismoznancima, i oni će ga na smrt osuditi,
19 i predati neznabošcima da mu se izruguju, bičuju ga i razapnu. A on će uskrsnuti treći dan.”
20 Tada je došla k njemu majka Zebedejevih sinova, sa sinovima svojim, klekne pred njega moleći ga za nešto.
21 On joj rekao: “Što želiš?” Ona mu rekla: “Dopusti da ova moja dva sina sjednu u tvojemu kraljevstvu jedan s tvoje desne, a drugi s tvoje lijeve strane.”
22 A Isus je odgovarajući rekao: “Vi ne znate što tražite. Možete li vi piti čašu koju ću Ja piti i biti kršteni krštenjem kojim sam Ja kršten?” Oni su mu odgovorili: “Možemo.”
23 A On im rekao: “Vi ćete zaista piti iz moje čaše i biti kršteni krštenjem kojim sam Ja kršten; ali dati mjesto s moje desne ili lijeve strane nije do mene, nego je to za one za koje je to pripremio moj Otac.”
24 Kad su to čula desetorica, naljute se na dvojicu braće.
25 Ali ih Isus dozvao k sebi pa im rekao: “Znate da vladari neznabožaca okrutno vladaju nad njima i da se osiljeni velikaši služe svojom vlašću nad njima.
26 Neka ne bude tako među vama; nego tko želi biti velik među vama, neka bude vaš poslužitelj.
27 A tko god hoće biti prvi među vama, neka bude vaš rob.
28 Kao što ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da služi i da dade svoj život u otkup za mnoge.”
29 Kad su izlazili iz Jerihona, pošlo je za njim veliko mnoštvo.
30 Gle, kraj puta su sjedila dva slijepca. Kako su čuli da onuda prolazi Isus, počeli su vikati govoreći: “Smiluj nam se, Gospodine, Sine Davidov!”
31 A narod ih počeo opominjati riječima da šute, ali oni onda još jače počeli vikati, govoreći: “Smiluj nam se, O Gospodine, Sine Davidov!”
32 Isus se zaustavio pozvao ih i rekao: “Što hoćete da vam učinim?”
33 Oni mu reknu: “Gospodine, neka nam se oči otvore.”
34 Isus se sažali nad njima i dotače se njihovih očiju. I oni odmah progledaju i pođu za njim.

Slavni ulazak u Jeruzalem. Neplodna smokva

21 Kad se približe Jeruzalemu i stignu u okolicu Betfage na Maslinskoj gori, posla Isus dvojicu učenika,
2 govoreći im: “Idite u selo što stoji pred vama i tu ćete odmah naći privezanu magaricu i s njom mlado magare. Odvežite ih i dovedite k meni.
3 Ako vam tko što veli, vi ćete mu reći: ‘Gospodinu trebaju,’ i odmah će ih pustiti.”
4 A ovo je sve učinjeno da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku, govoreći:
5 “Recite kćeri sionskoj: ‘Evo, kralj tvoj dolazi k tebi, ponizan i jašući na magarcu, magaretu, mladetu magaričinu.’ ”
6 Tako su učenici otišli i učinili kako im je zapovjedio Isus.
7 Dovedu magaricu i magare te stave na njih svoje haljine i posjednu ga na njih.
8 Mnoštvo ljudi razastrlo je svoje haljine po putu, dok su drugi trgali grane sa stabala te ih prostirali putom.
9 A mnoštvo što je išlo pred njim i za njim klicalo je: “Hosana Sinu Davidovu! ‘Blagoslovljen je onaj koji dolazi u ime Gospodinovo!’ Hosana u visini!”
10 Kad je On ušao u Jeruzalem, uskomešao se cijeli grad govoreći: “Tko je to?”
11 A mnoštvo im odgovorilo: “To je Isus, prorok iz Nazareta u Galileji.”
12 Isus je tada ušao u hram Božji i istjerao sve one koji su kupovali i prodavali u hramu, mjenjačima isprevrnuo stolove, a prodavačima golubova klupe,
13 On im rekao: “Stoji napisano, ‘Moja kuća će se zvati kuća molitve,’ a vi ste je učinili razbojničkom špiljom.’ ”
14 U hramu su došli k njemu slijepi i hromi i On ih ozdravio.
15 Kad su glavari svećenički i pismoznanci vidjeli divna čudesa što ih je On učinio i djecu što kliču u hramu govoreći: “Hosana Sinu Davidovu!” Oni se razljutili
16 i rekli su mu: “Čuješ li ti što ovi govore?” Isus im rekao. “Da.” “Niste li nikada čitali: ‘Iz usta djece i dojenčadi pripravio si sebi hvalu’?”
17 Tada ih ostavio i otišao iz grada u Betaniju i tu prenoći.
18 A kad se sutradan rano vraćao u grad, ogladnio je.
19 I kad je opazio smokvu pokraj puta, prišao je k njoj, ali kako na njoj nije našao ništa, osim lišća, rekao joj: “Neka nikada više ne raste na tebi plod!” I smokva je odmah usahla.
20 Kad su to vidjeli učenici, začude se govoreći: “Kako se mogla smokva tako brzo osušiti?”
21 Isus odgovarajući rekao im: “Istinu vam govorim, ako imate vjeru i ne posumnjate, nećete činiti samo ono što je učinjeno smokvi, nego ako reknete ovoj gori: ‘Digni se odatle i baci se u more,’ bit će tako.
22 I sve ono što tražite molitvom, vjerujući, dobit ćete.”
23 A kad je On ušao u hram, pristupe mu glavari svećenički i starješine narodne dok je naučavao pa ga upitaju: “Kakvom vlašću ti sve to činiš? I tko ti je dao tu vlast?”

24 A Isus im rekao: "I Ja ću vas isto jedno upitati, pa
ako mi odgovorite, Ja ću i vama reći kakvom
vlašću ovo činim:
25 Odakle je bilo Ivanovo krštenje? S neba ili od
ljudi?" A oni su razmišljali u sebi govoreći: "Ako
reknemo, 'od neba,' reći će nam: 'Zašto mu onda
niste vjerovali?'
26 A reknemo li: 'Od ljudi,' moramo se bojati
mnoštva, jer svi Ivana drže prorokom."
27 Zato oni odgovore Isusu: "Mi ne znamo." Tada
im On rekao: "Ni ja vama neću reći kakvom vlašću
ovo činim.
28 A što vi mislite? Neki je čovjek imao dva sina, i
on dođe k prvom pa mu reče: 'Sine, idi i radi danas
u vinogradu!'
29 On mu odgovori: 'neću ići,' ali poslije se predomisli i ode.
30 Tada on pristupi drugom pa mu isto tako reče.
Ovaj mu odgovori: 'Idem, gospodine,' ali ne ode.
31 Koji je od njih dvojice izvršio očevu volju?" Oni
su mu odgovorili: "Prvi." Isus im rekao: "Istinu vam
govorim, carinici i bludnice ući će u kraljevstvo
Božje prije nego vi.
32 Jer Ivan je došao k vama putom pravednosti, a
vi mu niste vjerovali, ali carinici i bludnice su mu
povjerovali. A vi ste to vidjeli i niste se poslije toga
obratili i vjerovali mu.
33 Poslušajte drugu prispodobu. Bio je neki
domaćin koji posadi vinograd i ogradi ga uokolo
plotom, učini u njemu prešu za vino i sagradi kulu,
pa ga iznajmi vinogradarima i ode u daleku zemlju.
34 A kad se približilo vrijeme berbe, poslao je sluge
svoje vinogradarima da prime urod.
35 A vinogradari uhvate njegove sluge: jednog izmlate, jednog ubiju, a drugog kamenuju.
36 Tada opet posla druge sluge, brojnije od prvih,
i s ovima oni isto tako postupe.
37 Naposljetku, posla k njima svojega sina, govoreći: 'Oni će poštivati mojega sina.
38 Ali vinogradari, kad opaze sina, rekli su među
sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i
uzmemo njegovu baštinu.'
39 Oni ga ugrabe, izbace izvan vinograda i ubiju.
40 Stoga, kad dođe gospodar vinograda, što će on
učiniti s tim vinogradarima?"
41 Oni su mu odgovorili: "On će te zločince uništiti
teškom smrću, a vinograd će iznajmiti drugim
vinogradarima, koji će mu davati urod u svoje vrijeme."
42 Rekao im Isus: "Zar niste nikada čitali u Pismima: 'Kamen koji su graditelji odbacili postao je
glavni ugaoni kamen. To je djelo Gospodinovo i
ono je divno u našim očima.'
43 Zato vam kažem, kraljevstvo Božje oduzet će
se vama i dati narodu koji donosi njegove plodove.
44 I tko god će pasti na taj kamen, prebit će se, a na
koga god padne, zdrobit će ga u prah."
45 A kad su glavari svećenički i farizeji čuli njegove
prispodobe, shvatili su da govori o njima.
46 Pokušavali su ga uhvatiti, ali su se bojali naroda, jer ga je narod držao prorokom.

Prispodoba o kraljevskoj svadbi

22 Isus im ponovno počeo govoriti u prispodobama i rekao:
2 Kraljevstvo je nebesko slično kralju koji priredi
svadbu svojemu sinu,
3 i pošalje svoje sluge da pozovu uzvanike na
svadbu; ali oni nisu htjeli doći.
4 Tada on ponovno posla druge sluge govoreći im:
'Kažite uzvanicima: "Pripravio sam gozbu, junci su
moji i utovljena stoka poklani i sve je pripravljeno.
Dođite na svadbu!" '
5 Ali oni nisu marili, već su otišli svojim putom,
jedan na svoje imanje, a drugi k svojoj trgovini.
6 A ostali uhvate njegove sluge, izgrde ih i ubiju.
7 Kada je to čuo kralj, rasrdi se te posla svoju vojsku, pogubi one ubojice i grad im spali.
8 Poslije toga reče on svojim slugama: 'Gozba je
pripravljena, ali uzvanici nisu bili dostojni.
9 Zato iziđite na raskršća, pa koliko god ljudi
nađete pozovite ih na svadbu.'
10 Tako sluge iziđu na raskršća te skupe i dovedu
sve koje nađu, i zle i dobre. Tako se svadbena dvorana napuni gostima.
11 A kad uđe kralj da pogleda goste, nađe ondje
jednog čovjeka, koji nije bio odjeven u svadbeno
ruho.
12 On mu reče: 'Prijatelju, kako si ti ušao ovamo
bez svadbenog ruha?' A on ostao nijem.
13 Tada kralj reče slugama: 'Svežite mu noge i
ruke, odvedite ga i bacite u najcrnju tamu, ondje će
biti plač i škrgut zuba.'
14 Jer doista mnogi su zvani, ali malo ih je izabranih."
15 Tada su farizeji otišli i dogovorili se kako bi
Isusa uhvatili u njegovom govoru.
16 Oni mu pošalju svoje učenike zajedno s herodovcima, govoreći: "Učitelju, znamo da si Ti istinit
i da učiš putu Božjemu po istini, niti si pristran, jer
ne praviš razlike među ljudima tko je tko.
17 Kaži nam, dakle, što ti misliš, je li zakonito dati
caru porez ili nije?"
18 A Isus je raspoznao njihovu zlobu pa im rekao:
"Licemjeri, zašto me kušate?
19 Pokažite mi porezni novac." Oni mu donesu
denar.
20 A On im rekao: "Čija je ovo slika i natpis?"
21 Oni su mu odgovorili: "Carev." A On je rekao:
"Podajte onda caru ono što je carevo, a Bogu ono
što je Božje."
22 Kada su oni čuli te riječi, zadivili se, ostavili ga i
otišli svojim putom.
23 Istoga dana došli su k njemu saduceji, koji govore da nema uskrsnuća i upitaju ga,
24 govoreći: "Učitelju, Mojsije je rekao da ako tko
umre bez djece, neka njegov brat uzme njegovu
ženu i podigne potomstvo svojemu bratu.
25 A kod nas je bilo sedmero braće. Prvi kad se
oženi, umrije bez djece i ostavi ženu svojem bratu.
26 Tako je isto bilo i s drugim i s trećim, sve do
sedmoga.
27 A poslije svih umrije i žena.
28 Dakle u dan uskrsnuća, kojemu će od sedmorice biti žena? Jer je za sve njih bila udata."
29 Isus im odgovarajući rekao: "Varate se, jer ne
poznajete ni Svetog pisma niti snage Božje.
30 Jer u uskrsnuću niti će se ženiti niti će se udavati, nego su kao Božji anđeli na nebu.
31 A što se tiče uskrsnuća mrtvih, niste li čitali što
vam je Bog rekao, govoreći ovo:
32 'Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev'? A Bog nije Bog mrtvih, nego živih!"
33 Kad je to mnoštvo čulo, bude zaneseno njegovim naukom.
34 Ali kad su farizeji doznali da je On ušutkao
saduceje, skupe se oni,
35 te ga jedan od njih, koji je bio učitelj Zakona,
upita kušajući ga i govoreći:
36 "Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?"
37 Isus mu rekao: " 'Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom i svim
umom svojim.'
38 To je prva i najveća zapovijed.

39 Druga je isto takva: 'Ljubi bližnjega svojega kao
samoga sebe.'
40 O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i
Proroci."
41 Kad se skupe farizeji, upita ih Isus
42 govoreći: "Što vi mislite o Kristu? Čiji je on sin?"
Oni su mu odgovorili: "Sin Davidov."
43 Rekao im On: "Kako ga onda David u Duhu
naziva 'Gospodinom,' govoreći:
44 'Gospodin reče mojemu Gospodinu: "Sjedni mi
s desne strane, dok ne položim tvoje neprijatelje
za podnožje tvojim nogama" '?
45 Ako ga sam David naziva 'Gospodinom,' kako
mu je onda sin?"
46 Na to mu nitko nije mogao odgovoriti ni riječi, niti
ga se tko od toga dana usudi više pitati.

Teško farizejima! Teško Jeruzalemu!

23 Tada je Isus govorio narodu i svo svojim
učenicima,
2 govoreći: "Pismoznanci i farizeji sjede na Mojsi-
jevoj stolici.
3 Dakle, što vam govore obdržavati, to činite, ali ne
činite prema njihovim djelima, jer oni govore, a ne
čine ih.
4 Jer oni vežu teška bremena, koja se teško pod-
nose, i stavljaju ih ljudima na pleća, a oni ih sami
neće ni prstom pomaknuti.
5 Sva djela oni čine samo zato da ih ljudi vide. Zato
šire svoje zapise i produljuju rese na svojim
haljinama.
6 Oni vole najbolja mjesta na gozbama i najbolja
sjedala u sinagogama,
7 da ih pozdravljaju na javnim mjestima i da ih se
naziva 'Rabbi (Učitelj)
8 Ne dopustite da vas nazivaju 'Rabbi,' jer samo je
jedan vaš Učitelj, Krist, a vi ste svi braća.
9 Nikoga na zemlji ne zovite svojim ocem, jer samo
je jedan vaš Otac, onaj koji je na nebu.
10 I ne zovite se učiteljima, jer samo je jedan vaš
Učitelj, Krist.
11 A tko je najveći među vama, neka vam bude
sluga.
12 Tko god uzvisi sam sebe, bit će ponižen; a tko
god sam sebe ponizi, bit će uzvišen.
13 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri,
koji pred ljudima zatvarate vrata kraljevstva
nebeskoga; jer vi sami ne ulazite u njega, niti dop-
uštate da uđu oni koji bi htjeli.
14 Teško vama pismoznanci i farizeji, licemjeri!
Što jedete kuće udovičke i s prenavljanjem se na-
dugo Bogu molite. Zato ćete dobiti strožu osudu.
15 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri!
Jer putujete morem i kopnom da pridobijete jed-
noga sljedbenika, a kad ga pridobijete, učinite ga
sinom pakla dvaput gorim od sebe.
16 Teško vama, slijepi vođe, koji velite: 'Tko god se
zakune hramom, nije ništa; a tko god se zakune
hramskim zlatom, onda je obvezan to ispuniti.'
17 Luđaci i slijepci! Što je više: zlato ili hram koji
posvećuje zlato?
18 I opet: 'Tko god se zakune žrtvenikom, nije
ništa, a tko god se zakune žrtvenim darom koji je
na njemu, onda je obvezan to ispuniti.'
19 Luđaci i slijepci! Što je više: dar ili žrtvenik koji
posvećuje dar?
20 Zato tko se zakune žrtvenikom, zakune se s
njime i svime što je na njemu.
21 Tko se zakune hramom, zakune se s njime i
onim koji u njemu boravi.
22 Tko se zakune nebom, zakune se Božjim pr-
ijestoljem i onim koji na njemu sjedi.
23 Teško vama, pismoznanci, farizeji, licemjeri! Vi
koji dajete desetinu od metvice, kopra i kima, dok
zanemarujete najvažnije dužnosti Zakona: prave-
dnost, milosrđe i vjernost. Ovo se mora vršiti, a
drugo ne propustiti!
24 Slijepi vođe, vi cijedite komarca, a devu gutate!
25 Teško vama, pismoznanci, farizeji, licemjeri! Vi
koji čistite izvana čaše i zdjele, dok su unutra pune
otimačine i pohlepe za uživanjem.
26 Slijepi farizeji, najprije očistite unutrašnjost
čaše i zdjele, pa će im i vanjština biti čista!
27 Teško vama, pismoznanci, farizeji, licemjeri!
Jer vi ste slični obijeljenim grobovima što se izvana
čine lijepi, a unutra su puni mrtvačkih kostiju i
svake nečistoće.
28 Tako se isto i vi izvana činite ljudima pravedni,
ali unutra ste puni licemjerja i bezakonja.
29 Teško vama, pismoznanci, farizeji, licemjeri!
Jer vi gradite prorocima grobnice i pravednicima
ukrašujete spomenike,
30 i govorite: 'Da smo živjeli u vrijeme otaca naših,
ne bismo s njima sudjelovali u ubijanju proroka.'
31 Stoga, vi sami protiv sebe tako svjedočite da ste
vi sinovi onih koji su poubijali proroke.
32 Popunite, dakle, mjeru krivnje od otaca svojih.
33 Zmije, leglo gujino! Kako ćete izbjeći osudu
paklenu?
34 Zato evo, Ja vam šaljem proroke, mudrace i
pismoznance; od kojih ćete neke pobiti i razapeti,
a neke ćete bičevati u svojim sinagogama i progo-
niti ih iz grada u grad,
35 da na vas dođe sva pravedna krv što je pro-
livena na zemlji, od krvi pravednoga Abela do krvi
Zaharije, sina Berekijina, kojega ste ubili između
hrama i žrtvenika.
36 Istinu vam govorim, sve će to doći na ovaj
naraštaj.
37 Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i
kamenuješ one koji su poslani k tebi! Koliko puta
sam htio skupiti tvoju djecu, kao što kvočka skuplja
svoje piliće pod krila, ali vi niste htjeli!
38 Gle, evo vaša je kuća ostala pusta;
39 jer Ja vam kažem, vi me od sada više nećete
vidjeti dok ne reknete: 'Blagoslovljen je onaj koji
dolazi u ime Gospodinovo!' "

Kao u Noino doba

24 Isus je tada izišao iz hrama i pošao dalje,
njegovi učenici su došli k njemu da mu
pokažu hramske zgrade.
2 A Isus im rekao: "Ne vidite li vi sve ovo? Istinu
vam govorim, ovdje sigurno neće ostati ni jedan
kamen na kamenu, a da ne bude srušen."
3 Dok je sjedio na Maslinskoj gori, pristupe mu
njegovi učenici nasamo, govoreći: "Kaži nam kad
će to biti i kakav će biti znak tvojega dolaska i
svršetka svijeta?"
4 A Isus im rekao: "Pazite da vas tko ne zavede.
5 Jer mnogi će doći u moje ime, govoreći: 'Ja sam
Krist,' i mnoge će zavesti.
6 I čut ćete za ratove i glasine o ratovima. Gledajte
da se ne uznemirujete. Jer sve to mora tako doći,
ali još nije svršetak.
7 Jer će ustati narod protiv naroda i kraljevstvo pro-
tiv kraljevstva. Bit će gladi, pošasti i potresa u ra-
znim mjestima.
8 To je sve tek početak stradanja.
9 Tada će vas predati na muke i ubijati, i svi će vas
narodi zamrziti zbog mojega imena.
10 Mnogi će tada podleći, izdavat će jedni druge i
mrziti se međusobno.
11 Tada će mnogi lažni proroci ustati i mnoge zav-

esti.
12 I pošto se bezakonje umnoži, ohladnjet će ljubav mnogih.
13 Ali onaj tko ustraje do kraja, bit će spašen.
14 Ova Radosna vijest o kraljevstvu propovijedat će se po svemu svijetu, za svjedočanstvo svim narodima, i tada će doći svršetak.
15 Dakle, kad vidite grozotu pustošenja, o kojoj govori prorok Daniel, stojeći na svetom mjestu," (tko god čita, neka razumije),
16 tada oni koji budu u Judeji neka bježe u planine.
17 Tko bude na krovu, neka ne silazi da što uzme iz kuće.
18 A tko bude na polju, neka se ne vraća da uzme ogrtač.
19 Teško ženama u trudu i onima koje doje djecu u one dane.
20 Molite se da vaš bijeg ne bude zimi ili na Subotnji dan.
21 Jer će tada biti velika nevolja kakve nije bilo od postanka svijeta do sada, niti će je ikad biti.
22 A kad se ne bi skratili ti dani, nitko se ne bi spasio. Ali zbog izabranih skratit će se oni dani.
23 Ako vam tko tada reče: 'Gle, ovdje je Krist!' Ili 'Ondje je!' Ne vjerujte.
24 Jer će ustati lažni kristovi i lažni proroci i činit će velike znakove i čudesa da zavedu čak i izabrane kad bi to bilo moguće.
25 Eto, rekao sam vam unaprijed.
26 Zato, ako vam reknu: 'Gle, eno ga, u pustinji je!' Nemojte izlaziti: 'Evo ga u sobama!' Ne vjerujte.
27 Jer kao što munja dolazi s istoka i sijeva prema zapadu, tako će biti dolazak Sina Čovječjega.
28 Jer gdje god bude strvina, tamo će se skupljati orlovi.
29 Odmah poslije nevolje tih dana sunce će se pomračiti, in mjesec neće više svijetliti, zvijezde će padati s neba, a sile će se nebeske uzdrmati.
30 Tada će se pokazati znak Sina Čovječjega na nebu, i tada će proplakati sva plemena zemlje, i ugledat će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom.
31 On će poslati anđele svoje s velikim glasom trube, i oni će skupiti izabranike njegove od četiri vjetra, od jednoga kraja neba do drugoga.
32 Sada naučite ovu prispodobu od smokve: kad njezina grana već postane sočna i potjera lišće, znate da je ljeto blizu.
33 Tako i vi, kad vidite sve to, znajte da je blizu, pred samim vratima.
34 Istinu vam govorim, ovaj naraštaj nipošto neće proći dok se sve to ne ispuni.
35 Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje nipošto neće proći.
36 Ali o tomu danu i času nitko ne zna, ne, ni anđeli nebeski, nego samo Otac moj.
37 Kao što je bilo u Noino doba, tako će biti i s dolaskom Sina Čovječjega.
38 Jer kao što je bilo u dane prije potopa, ljudi su jeli i pili, ženili se i udavali, do onoga dana kad Noa uđe u korablju,
39 i ništa nisu slutili dok nije došao potop i sve ih odnio, tako će isto biti i s dolaskom Sina Čovječjega.
40 Dvojica će tada biti u polju, jedan će se uzeti a drugi ostaviti.
41 Dvije će žene mljeti u mlinu, jedna će se uzeti, a druga ostaviti.
42 Dakle, budno pazite, jer ne znate u koji će čas doći vaš Gospodin.
43 Ali zapamtite ovo, kad bi domaćin znao u koji će čas doći kradljivac, on bi stražio i ne bi dopustio da mu provali u kuću.
44 Zato dakle vi tako budite pripravni, jer će Sin Čovječji doći u čas kad mu se ne nadate.
45 Tko je onda taj vjeran i razuman sluga kojega je postavio gospodar nad svojim ukućanima da im daje hranu u pravo vrijeme?
46 Blagoslovljen je taj sluga koga njegov gospodar, kad dođe, nađe da tako čini.
47 Istinu vam govorim, on će ga postaviti nad svim imanjem svojim.
48 Ali ako zli sluga u srcu svojemu reče: 'Moj gospodar odugovlači dolazak,'
49 I počne tući svoje sudruge te jesti i piti s pijancima,
50 doći će gospodar toga sluge u onaj dan kad ga on ne očekuje i u čas za koji ni ne sluti,
51 rasječi će ga na pola i odrediti mu njegov dio među licemjerima. Ondje će biti plač i škrgut zuba.

Prispodoba o djevicama

25 "Tada će biti kraljevstvo nebesko kao deset djevica, koje uzmu svoje svjetiljke te iziđu u susret zaručniku.
2 Od njih, pet su bile mudre a pet su bile lude.
3 Lude, naime, uzmu svoje svjetiljke, ali ne uzmu sobom ulja,
4 a mudre uzmu ulje u posudama sa svojim svjetiljkama.
5 A kako se zaručnikov dolazak otegnuo, one zadrijemaju i zaspe.
6 O ponoći čuo se glas: 'Gle, zaručnik dolazi; iziđite mu u susret!'
7 Tada ustanu sve te djevice i pripreme svoje svjetiljke.
8 A lude reknu mudrima: 'Dajte nam od svojega ulja, jer nam se svjetiljke gase.'
9 Ali im mudre odgovore: 'Ne, kako nema dosta za nas i za vas, idite radije k prodavačima pa si kupite!'
10 Dok su one išle kupiti, dođe zaručnik: one koje su bile pripravne uđu s njim na svadbu i vrata se zatvore.
11 Poslije toga dođu i ostale djevice, govoreći: 'Gospodine, Gospodine, otvori nam!'
12 A on im rekao: 'Istinu vam govorim, ne poznajem vas.'
13 Dakle: budno pazite, jer ne znate ni dana ni časa u koji će Sin Čovječji doći.
14 Kraljevstvo je nebesko kao čovjek koji, polazeći na put u daleku zemlju, dozove svoje sluge i predade im svoj imetak.
15 Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan; svakom čovjeku prema njegovoj sposobnosti. I odmah otputovao.
16 Tada onaj koji je primio pet talenata ode i počne trgovati njima te steče i drugih pet talenata.
17 Isto tako i onaj koji primi dva talenta stekao druga dva.
18 Ali onaj koji primi jedan talenat ode, otkopa zemlju i tu sakrije novac svojega gospodara.
19 Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i počne se obračunavati s njima.
20 Onaj koji je primio pet talenata dođe i donese drugih pet talenata, govoreći: 'Gospodaru, predao si mi pet talenata, a ja sam, evo, stekao još drugih pet.'
21 Tada mu reče njegov gospodar: 'Dobro si učinio, dobri i vjerni slugo! Bio si mi vjeran nad malim stvarima, zato ću te nad mnogim postaviti. Uđi u radost gospodara svojega.'
22 Isto tako dođe i onaj koji je primio dva talenta i reče: 'Gospodaru, predao si mi dva talenta, a ja

sam, evo, stekao još druga dva.'
23 Tada mu reče njegov gospodar: 'Dobro si učinio, dobri i vjerni slugo! Bio si mi vjeran nad malim stvarima, zato ću te nad mnogim postaviti. Uđi u radost gospodara svojega.'
24 Tada dođe k njemu onaj koji je primio jedan talenat i reče: 'Gospodaru, znao sam da si ti tvrd čovjek, žanješ gdje nisi sijao i skupljaš gdje nisi prosuo sjeme.
25 Ja sam se uplašio te sam otišao i sakrio tvoj talenat u zemlju. Gle, evo ti što je tvoje.'
26 Tada mu njegov gospodar odgovori: 'Ti zli i lijeni slugo, znao si da žanjem gdje nisam sijao i da skupljam gdje nisam prosuo sjeme.
27 Zato, dakle, morao si moj novac uložiti kod novčara, i ja bih nakon svojeg povratka primio natrag ono što je moje s kamatama.
28 Zato, dakle, oduzmite mu taj talenat i podajte ga onomu koji ima deset talenata.
29 Jer svakomu tko ima dat će se još više i on će imati u izobilju, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima.
30 Nekorisnog slugu bacite, u najcrnju tamu. Ondje će biti plač i škrgut zuba.'
31 Kad Sin Čovječji dođe u svojoj slavi i svi sveti anđeli s njim, tada će On sjesti na prijestolje svoje slave.
32 Tada će se pred njim skupiti svi narodi, a on će ih razdijeliti jedne od drugih, kao što pastir razdvaja svoje ovce od jaraca.
33 On će postaviti ovce sebi s desne strane, a jarce s lijeve.
34 Tada će kralj reći onima s desne strane: 'Dođite, blagoslovljeni Oca mojega, i primite u baštinu kraljevstvo koje vam je pripravljeno od postanka svijeta.
35 Jer bio sam gladan, i dali ste mi jesti; bio sam žedan i dali ste mi piti; bio sam stranac i primili ste me k sebi;
36 bio sam gol i odjenuli ste me; bio sam bolestan i posjetili ste me; bio sam u tamnici i došli ste k meni.'
37 Tada će mu odgovoriti pravednici, govoreći: 'Gospodine, kad smo te vidjeli gladna i dali ti jesti, ili žedna i dali ti piti?
38 Kad smo te vidjeli kao stranca i primili te k sebi? Ili gola i odjenuli te?
39 Ili kad smo te vidjeli bolesna, ili u tamnici i posjetili te?'
40 A kralj će im odgovoriti: 'Istinu vam govorim, koliko god ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće, meni ste učinili.'
41 Tada će isto reći onima s lijeve strane: 'Idite od mene, vi prokleti, u oganj vječni što je pripravljen za đavla i anđele njegove!
42 Jer, bio sam gladan, a vi mi niste dali jesti; bio sam žedan, a vi mi niste dali piti;
43 Bio sam stranac, a niste me primili k sebi; bio sam gol, a niste me odjenuli; bolestan i u tamnici, a niste me posjetili.'
44 Tada će mu oni odgovoriti: 'Gospodine, kad smo te vidjeli gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici i nismo te poslužili?'
45 Tada će im on odgovoriti: 'Istinu vam govorim, kao što niste učinili ni jednomu od ovih najmanjih, niste učinili ni meni.'
46 Ovi će otići u muku vječnu, a pravednici u život vječni."

Posljednja večera. Petrova zataja

26 Nakon toga, kad je Isus završio sve te govore, rekao je svojim učenicima:
2 Znate da je za dva dana Pasha i da će Sina Čovječjega izdati i predati da se razapne."
3 U to doba skupe se na vijećanje glavari svećenički, pismoznanci i starješine narodne u palači visokog svećenika, po imenu Kaifa,
4 i snovali su zavjeru kako bi uhvatiti Isusa na prijevaru i ubili ga.
5 Govorili su: "Ali ne na svetkovinu, jer bi se narod pobunio.
6 Dok je Isus boravio u Betaniji, u kući Šimuna gubavca,
7 došla je neka žena s alabastrenom posudicom vrlo skupog miomirisnog ulja i izlila mu na glavu dok je sjedio za stolom.
8 Kako su to vidjeli učenici, naljutili se govoreći: "Čemu ova rasipnost?
9 Moglo se to miomirisno ulje skupo prodati pa dati siromasima."
10 A kad je to Isus opazio, rekao im: "Zašto dosađujete ovoj ženi? Ona je učinila dobro djelo prema meni.
11 Siromaha imate uvijek sa sobom, a mene nećete imati uvijek.
12 Jer što je izlila ovo miomirisno ulje na moje tijelo, učinila je za moj pokop.
13 Istinu vam govorim, gdje se god na cijelom svijetu bude propovijedala ova Radosna vijest, ovo što je ova žena učinila govorit će se njoj na uspomenu."
14 Tada je jedan od Dvanaestorice, zvani Juda Iskariotski, otišao k svećeničkim glavarima
15 i rekao im: "Što ćete mi dati ako vam ga predam? Oni mu izbroje trideset srebrnjaka.
16 I od toga vremena on je tražio priliku da ga izda.
17 Tada na prvi dan gozbe beskvasnih kruhova došle su učenici k Isusu i upitaju ga: "Gdje hoćeš da ti pripravimo jesti Pashu?"
18 On im rekao: "Idite u grad k jednomu čovjeku i recite mu: 'Učitelj veli: "Moje je vrijeme blizu. Kod tebe ću održati Pashu s svojim učenicima." ' "
19 Učenici učine kako im je naredio Isus, i pripreme mu Pashu.
20 A kad je došla večer, Isus je sjeo za stol s Dvanaestoricom.
21 Dok su jeli, rekao im: "Istinu vam govorim, jedan će me od vas izdati."
22 To ih vrlo ražalosti, pa ga jedan za drugim upitali: "Gospodine, jesam li to ja?"
23 On je tada rekao: "Onaj koji umoči svoju ruku sa mnom u zdjelu, taj će me izdati!
24 Sin Čovječji ide kako je napisano o njemu; ali teško onomu čovjeku koji izda Sina Čovječjega! Bilo bi mu bolje da se nije ni rodio."
25 Tada ga upita Juda, izdajnik njegov: "Učitelju, jesam li to ja?" On mu rekao: "Sam si rekao."
26 Dok su blagovali, uzme Isus kruh, blagoslovi ga i razlomi, dade ga učenicima i rekao: "Uzmite i jedite; ovo je moje tijelo."
27 Zatim uzme čašu, zahvali i dade im govoreći: "Pijte iz nje svi!
28 Jer ovo je moja krv novoga Saveza koja se prolijeva za mnoge za oproštenje grijeha.
29 Kažem vam, sigurno neću piti od ovih trsova roda od sada do onoga dana kad ću ga novoga piti s vama u kraljevstvu Oca mojega."
30 Poslije pjevanja psalama, izišli su i otišli na Maslinsku goru.
31 Tada im rekao Isus: "Svi ćete se vi još noćas zbog mene spotaknuti, jer je napisano: 'Udarit ću pastira, i stado ovaca će se razbjeći.'
32 Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju."
33 Tada mu Petar odgovarajući rekao: "Ako se

doista i svi spotaknu zbog tebe, ja se neću nikada
spotaknuti."
34 Rekao mu Isus: "Istinu ti govorim, još ćeš me
ove noći, prije nego pijetao zapjeva, tri puta zani-
jekati."
35 Petar mu odvrati: "Ma kad bi morao s tobom i
umrijeti, neću te zanijekati." Tako su govorili i svi
ostali učenici.
36 Tada je Isus došao s njima na mjesto koje se
zove Getsemani i rekao učenicima: "Sjednite tu
dok ja odem onamo moliti se."
37 Uzeo je sobom Petra i dva Zebedejeva sina, pa
počeo biti potišten i duboko uznemiren.
38 Tada im rekao: "Žalosna je naveliko duša moja,
sve do smrti. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom."
39 Zatim je otišao malo dalje, pao ničice, moleći
se: "Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoiđe
ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako ti hoćeš."
40 Tada se vrati k učenicima i nađe ih gdje spava-
ju, pa rekao Petru: "Tako, niste mogli biti budni sa
mnom jednoga sata?
41 Budite budni i molite se, da ne padnete u na-
past. Duh je doista voljan, ali tijelo je slabo."
42 Ponovno je otišao drugi put moliti se govoreći:
"Oče moj! Ako me ova čaša ne može mimoići, a da
je ne pijem, neka bude tvoja volja."
43 I kad se vrati, opet ih nađe gdje spavaju jer su im
otežale oči.
44 Ostavi ih, otišao opet, i treći put se pomoli, go-
voreći istim riječima.
45 Tada se vrati k svojim učenicima i rekao im: "Zar
još spavate i počivate? Gle, evo približio se čas u
kojem je Sin Čovječji izdan i predaje se u ruke grje-
šnika.
46 Ustanite, hajdemo. Evo se približio moj izda-
jnik."
47 Dok je On još govorio, gle, došao je Juda, jedan
od Dvanaestorice, s velikim mnoštvom
naoružanim mačevima i toljagama, koje su poslali
glavari svećenički i starješine narodne.
48 Tada im njegov izdajnik dade znak govoreći:
"Koga ja poljubim, on je taj, njega uhvatite!"
49 I odmah pristupi k Isusu te mu rekao: "Zdravo,
Učitelju!" I poljubi ga.
50 A Isus mu rekao: "Prijatelju, zašto si došao?"
Tada mu pristupe, stave ruke na Isusa i uhvate ga.
51 Najedanput se jedan od onih koji su bili s Isu-
som maši rukom, trgnuo mač te udario slugu vi-
sokog svećenika i mu odsjekao uho.
52 Tada mu Isus rekao: "Zadjeni svoj mač na nje-
govo mjesto, jer svi oni koji se mača laćaju od
mača i ginu.
53 Ili misliš da Ja ne mogu zamoliti Oca mojega da
mi pošalje više od dvanaest legija anđela?
54 Ali kako bi se onda ispunila Pisma, prema ko-
jima tako mora biti?"
55 Onoga istog časa Isus je rekao mnoštvu: "Zar
ste izišli kao na razbojnika s mačevima i toljagama
da me uhvatite? A svaki dan sjedio sam u hramu i
učio, ali me niste uhvatili.
56 Ali ovo se sve događa da se ispune proročka
Pisma." Tada ga svi njegovi učenici ostave i pob-
jegnu.
57 Oni koji su uhvatili Isusa odveli ga k visokom
svećeniku Kaifi, kod kojega su se sastali pis-
moznanci i starješine.
58 Ali je Petar izdaleka išao za njim do dvora vi-
sokog svećenika; ušao i sjeo sa slugama da vidi
kako će se svršiti.
59 Glavari svećenički, starješine i cijelo Vijeće
tražili su lažno svjedočanstvo protiv Isusa da ga
ubiju,
60 ali ga nisu našli iako je pristupilo mnogo lažnih
svjedoka, nisu našli ni jednoga. Na posljetku došla
su dva lažna svjedoka
61 i reknu: "Ovaj ovdje je rekao: 'Mogu srušiti hram
Božji i opet ga za tri dana sagraditi.' "
62 Tada ustane visoki svećenik te mu rekao:
"Ništa ne odgovaraš na ono što ovi svjedoče protiv
tebe?"
63 A Isus je šutio. A visoki mu svećenik rekao: "Za-
klinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Krist,
Sin Božji?"
64 Isus mu odgovorio: "Ti si to rekao. Ali ja vam
kažem da ćete poslije ovoga vidjeti Sina Čovječje-
ga gdje sjedi s desne strane Božje sile i gdje dolazi
na oblacima nebeskim."
65 Tada je visoki svećenik razderao svoje haljine,
govoreći: "Pohulio je na Boga! Čemu nam više
trebaju svjedoci? Vidite, ovoga časa čuli ste hulu!
66 Što mislite?" Odgovore mu oni: "Zaslužio je
smrt."
67 Tada su mu pljuvali u lice i tukli ga, a drugi su ga
udarali dlanovima po licu
68 govoreći: "Proreci nam, ti Kriste, tko te udario?"
69 Petar je dotle sjedio vani, u dvorištu. Došla je k
njemu jedna sluškinja govoreći: "I ti si bio s Isusom
Galilejcem."
70 A on zanijeka pred svima, govoreći: "Ne znam
što govoriš."
71 Dok je odlazio prema vratima u potkrovlje, opa-
zila ga druga sluškinja te rekla onima koji su bili
tamo: "I ovaj je bio s Isusom Nazarećaninom."
72 Ali on opet zanijeka sa zakletvom: "Ne znam
toga čovjeka."
73 Poslije toga došli su k njemu oni koji su ondje
stajali i reknu Petru: "Doista, i ti si jedan od njih;
izdaje te tvoj govor."
74 On je počeo kleti i zaklinjati govoreći: "Ne znam
toga čovjeka!" I pijetao odmah zapjeva.
75 Petar se sjetio Isusovih riječi kad mu rekao:
"Prije nego što pijetao zapjeva, tri puta ćeš me
zanijekati." Tada on iziđe odande i zaplače gorko.

Isus pred Pilatom. Isus i Baraba. Pokop Isusov

27 Kad je jutro svanulo, svi glavari svećenički
i starješine narodne održe vijećanje protiv
Isusa da ga ubiju.
2 A potom kad ga svežu, odvedu ga i predaju up-
ravitelju Ponciju Pilatu.
3 Tada njegov izdajnik Juda, videći da je Isus os-
uđen, požali što je učinio te odnese i vrati trideset
srebrnjaka visokim svećenicima i starješinama
4 govoreći: "Ja sam sagriješio jer sam izdao nev-
inu krv." A oni su mu odgovorili: "Što se nas to tiče,
to je tvoja stvar!"
5 Tada on baci srebrnjake u hramu na pod, otišao
i objesio se.
6 Glavari svećenički uzmu srebrnjake i reknu: "Ne
smiju se po Zakonu staviti u hramsku blagajnu jer
je to novac uzet za krv."
7 Zato se svjetuju i kupe za njih lončarovu njivu, da
se stranci tamo pokapaju.
8 Stoga se ona njiva zove Krvna njiva do dana
današnjega.
9 Tako se tada ispuni riječ proroka Jeremije, govo-
reći ovo: "Uzmu trideset srebrnjaka, cijenu proci-
jenjenoga, kojega procijene sinovi Izraelovi,
10 te ih dadu za lončarovu njivu, kako im zapovjedi
Gospodin."
11 Isus stoji pred upraviteljem. A upravitelj ga
upita: "Jesi li ti kralj židovski?" "To je kako ti kažeš,"
odgovorio je Isus.
12 Dok su ga optuživali glavari svećenički i star-

ješine, On nije ništa odgovorio.
13 Tada mu Pilat rekao: “Zar ne čuješ koliko mnogo svjedoče protiv tebe?”
14 Ali mu On nije odgovorio ni na jedno pitanje, tako da se upravitelj veoma čudio.
15 Svake svetkovine upravitelj je običavao pustiti narodu jednoga zatvorenika, onoga kojega bi narod želio.
16 Tada su imali zloglasnoga sužnja koji se zvao Baraba.
17 Stoga Pilat upita skupljenu svjetinu: “Kojega hoćete da vam pustim? Barabu ili Isusa, zvanog Krist?”
18 Jer je znao, naime, da su ga predali iz zavisti.
19 Dok je Pilat sjedio na sudačkoj stolici, njegova mu žena pošalje poruku: “Nemoj se nikako miješati u stvar toga pravednika, jer ja sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega.”
20 Ali glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da traže Barabu, a Isusa da dade pogubiti.
21 Tada upravitelj odgovarajući rekao im: “Kojega od dvojice hoćete da vam pustim? A oni odgovore “Barabu.”
22 Pilat im rekao: “Što da onda učinim s Isusom zvanim Krist?” Oni mu svi odgovore: “Neka se razapne!”
23 Tada je rekao upravitelj: “Zašto, kakvo je zlo učinio?” A oni su još jače vikali govoreći: “Neka se razapne!”
24 Kako je Pilat vidio da time ništa ne može postići, a buka je postajala samo još veća, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom govoreći: “Nevin sam od krvi ovoga pravednika. To je vaša stvar!”
25 Nato je sva svjetina odgovarajući rekla: “Krv njegova neka bude na nama i na našoj djeci.”
26 Tada im on otpustio Barabu, a Isusa, nakon što ga je dao izbičevati, predao da se razapne.
27 Onda su vojnici upraviteljevi uveli Isusa u upraviteljev dvor i skupili oko njega cijelu četu vojnika.
28 Zatim ga svukli i ogrnuli skrletnim plaštem.
29 Potom su ispleli vijenac od trnja, stavili mu na glavu, a u desnu ruku stavili mu trsku, pa su pregibali koljena pred njim i izrugivali mu se govoreći: “Zdravo, kralju židovski!”
30 Dok su pljuvali na njega, uzimali su trsku i njome ga udarali po glavi.
31 Kad su mu se izrugali, skinuli su s njega ogrtač i odjenuli mu njegove haljine te ga odveli da ga razapnu.
32 Tada kako su izlazili, sretnuli su čovjeka Cirenca, po imenu Šimun. Njega prisile da mu ponese križ.
33 A onda stignu na mjesto zvano Golgota, što znači Lubanja.
34 Oni mu dadu piti kiselo vino pomiješano sa žuči. Ali kad je On to okusio, nije htio piti.
35 Tada su ga razapeli i bacajući kocku razdijelili između sebe njegove haljine, da bi se ispunilo ono što je rečeno po proroku: “Oni su među sobom razdijelili haljine moje, a za oplećak su bacali kocke.”
36 Onda su sjedili i držali stražu nad njim.
37 A iznad glave mu stavili natpis njegove krivnje: Ovo je Isus, kralj židovski.
38 Zajedno s njim razapeli su dvojicu razbojnika, jednoga s desne strane, a drugoga s lijeve.
39 A oni koji su mimo prolazili hulili su ga, mašući glavama
40 i govoreći: “Ti koji razvaljuješ hram i u tri ga dana opet sagrađuješ, spasi sam sebe! Ako si ti Sin Božji, siđi s križa.”
41 Isto tako su se glavari svećenički s pismoznancima i starješinama rugali i govorili:
42 “Druge je spasio, a sam sebe ne može spasiti. On je kralj Izraelov, neka sada siđe s križa pa ćemo mu vjerovati.
43 On se uzdao u Boga, neka ga sad oslobodi ako ga uistinu hoće; jer i sam je rekao: ‘Ja sam Sin Božji.’ ”
44 Isto su ga tako vrijeđali i razbojnici koji su bili s njim razapeti.
45 Tada od šestoga do devetog sata nastane tama po cijeloj zemlji.
46 A oko devetog sata povika Isus jakim glasom, govoreći: “Eli, Eli, lama sabakthani” to jest: “Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio?”
47 Kad to čuju neki koji su tamo stajali, rekli su: “Ovaj Čovjek zove Iliju!”
48 Odmah otrčao jedan od njih, uzeo spužvu, namoćio ju octom, nataknuo na trsku i pružio mu piti.
49 Ostali su govorili: “Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi!”
50 Isus nakon toga opet povikao jakim glasom i ispustio dušu.
51 I gle! Hramska se zavjesa razderala na dvoje, od vrha do dna; zemlja se potresla, pećine se raspuknule,
52 grobovi se otvorili, i mnoga su tjelesa svetih koji su umrli uskrsnula.
53 Izlazeći iz grobova poslije Isusova uskrsnuća, došli su u sveti grad i pokazali se mnogima.
54 A kad su stotnik, i oni s njim koji su čuvali Isusa, vidjeli potres i sve ostalo što se dogodilo, vrlo se prestrašili govoreći: “Uistinu, ovaj je bio Sin Božji!”
55 Tu su bile i izdaleka gledale mnoge žene, koje su još iz Galileje pratile Isusa i služile mu.
56 Među njima su bile: Marija iz Magdale, Marija, majka Jakovljeva i Josipova, i majka Zebedejevih sinova.
57 A kad nastala večer, došao je neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji je i sam bio učenik Isusov.
58 On je otišao k Pilatu i zamolio za tijelo Isusovo. Tada je Pilat zapovjedio da mu se tijelo preda.
59 A kad je Josip uzeo tijelo, zavio ga u čisto laneno platno
60 i položio ga u svoj novi grob, izduben u pećini; i na vrata groba dokotrljao veliki kamen i otišao.
61 A tu su bile Marija iz Magdale i druga Marija, sjedeći nasuprot grobu.
62 Idućega dana, to je bio dan nakon Priprave, skupili se glavari svećenički i farizeji kod Pilata
63 govoreći: “Gospodaru, sjetili smo se da je onaj varalica još za života rekao: ‘Poslije tri dana uskrsnut ću.’
64 Stoga zapovjedi da se čuva grob sve do trećega dana, da ne bi došli njegovi učenici po noći pa ga ukrali i rekli narodu: ‘On je uskrsnuo od mrtvih.’ Tako da bi posljednja prijevara bila gora od prve.”
65 Pilat im rekao: “Evo vam straže, idite i osigurajte kako najbolje znate.”
66 Oni su otišli i osigurali grob, zapečatili kamen i postavili stražu.

28 Tada po Subotnjem danu u svanuće prvoga dana u tjednu, došla je Marija iz Magdale i druga Marija pogledati grob.
2 I gle, najedanput je nastao žestok potres; jer anđeo Gospodinov se spustio s neba, prišao, otkotrljao kamen s vrata i sjeo na njega.
3 Lice mu je sjalo kao munja, a odjeća mu bila bijela kao snijeg.

4 Od straha pred njim zadrhtali su stražari i postali
kao mrtvi.
5 A anđeo je odgovarajući rekao ženama: "Ne bo-
jte se, jer znam da tražite Isusa koji je bio razapet.
6 On nije ovdje, jer je uskrsnuo kako je rekao.
Dođite i vidite mjesto gdje je bio položen Gospo-
din,
7 Idite žurno i javite njegovim učenicima da je uskr-
snuo od mrtvih i eto ide pred vama u Galileju.
Ondje ćete ga vidjeti.' Eto, ja sam vam rekao."
8 One sa strahom i ujedno s velikom radošću
odmah su ostavile grob, otrčale i javile njegovim
učenicima.
9 Kako su išle da jave njegovim učenicima, Isus im
došao u susret govoreći: "Radujte se!" One su
pristupile k njemu, obuhvatile ga oko nogu i klan-
jale mu se.
10 Nato im Isus rekao: "Ne bojte se! Idite i javite
mojoj braći da idu u Galileju i ondje će me vidjeti."
11 Dok su one bile na putu, gle, neki od stražara su
došli u grad te javili glavarima svećeničkim sve što
se dogodilo.
12 Ovi se tada sastali sa starješinama pa, nakon
vijećanja, dali vojnicima veliku svotu novca
13 govoreći: "Kažite im: 'Njegovi učenici došli su
noću te ga ukrali dok smo mi spavali.'
14 Ako bi ovo došlo upravitelju do ušiju, mi ćemo
ga već uvjeriti da vas zaštitimo."
15 Oni su uzeli novac i učili kako su bili poučeni. To
je pričanje rašireno među Židovima do dana dan-
ašnjega.
16 Tada su jedanaestorica učenika otišli u Gali-
leju, na goru gdje im je Isus odredio.
17 Kad su ga oni ugledali, poklonili mu se; a neki su
sumnjali.
18 Tada je Isus pristupio k njima govoreći: "Dana
mi je sva vlast na nebu i na zemlji.
19 Zato dakle idite i pravite učenike iz svih naroda,
krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga,
20 učeći ih držati sve ono što sam vam zapovjedio!
I evo, Ja sam s vama uvijek, sve do svršetka svi-
jeta." Amen.

Marko

RADOSNA VIJEST PO MARKU

Ivan Krstitelj. Krštenje Isusovo. Kušanje

1 Početak Radosne vijesti Isusa Krista, Sina
Božjega.
2 Kao što je napisano u prorocima: "Evo, ja šaljem
svojega glasnika pred tvojim licem koji će ti pripra-
viti put."
3 Glas jednoga koji viče u pustinji: 'Pripravite put
Gospodinu, poravnajte mu staze njegove.' "
4 Ivan se pojavi krsteći u pustinji i propovijedajući
krštenje pokajanja za oproštenje grijeha.
5 I sva judejska zemlja i svi stanovnici Jeruzalema
dolazili su k njemu i on ih je krstio u rijeci Jordanu,
dok su oni ispovijedali svoje grijehe.
6 Ivan je bio odjeven u odjeću od devine dlake i
imao je kožni pojas oko struka. Hranio se skakav-
cima i divljim medom.
7 Propovijedao je govoreći: "Poslije mene dolazi
moćniji od mene, čije remenje na obući nisam dos-
tojan sagnuti se i odvezati.
8 Ja sam vas uistinu krstio vodom, a On će vas
krstiti Duhom Svetim."
9 Dogodilo se onih dana da je Isus došao iz Naza-
reta u Galileji i primio krštenje od Ivana u Jordanu.
10 Odmah, izlazeći iz vode, vidio je gdje se otvara-
ju nebesa i Duha gdje silazi na njega kao golub.
11 Tada je došao glas s neba, govoreći: "Ti si moj
ljubljeni Sin, s kojim sam vrlo zadovoljan."
12 Zatim ga Duh odmah izveo u pustinju.
13 On je ostao u pustinji četrdeset dana, gdje ga je
Sotona kušao; bio je s divljim životinjama; i anđeli
su mu služili.
14 Pošto je Ivan bio zatvoren, došao je Isus u Gali-
leju, propovijedajući Radosnu vijest o kraljevstvu
Božjem
15 i govoreći: "Ispunilo se vrijeme i približilo se
kraljevstvo Božje. Pokajte se i vjerujte u Radosnu
vijest."
16 Dok je prolazio uz Galilejsko more, opazi
Šimuna i Andriju, brata njegova, kako bacaju
mrežu u more, jer oni su bili ribari.
17 Tada im Isus rekao: "Pođite za mnom i Ja ću vas
učiniti ribarima ljudi."
18 I oni odmah ostave svoje mreže i pođu za njim.
19 Kad je otišao malo dalje, opazio je Jakova, Ze-
bedejeva sina, i njegova brata Ivana, koji su isto bili
u lađici krpajući svoje mreže.
20 On ih odmah pozove, a oni ostave oca svojega
Zebedeja s nadničarima u lađici i pođu za njim.
21 Tada su oni otišli u Kafarnaum. Odmah na Sub-
otnji dan ušao je On u sinagogu i počeo naučavati.
22 Oni su bili zaneseni njegovim naukom, jer ih je
On učio kao onaj tko ima vlast, a ne kao pis-
moznanci.
23 A tada je bio u sinagogi neki čovjek opsjednut
nečistim duhom. On povika,
24 govoreći: "Ostavi nas na miru, što mi imamo s
tobom, Isuse Nazarećanine? Jesi li došao da nas
uništiš? Znam ja tko si ti — Svetac Božji."
25 A Isus mu zaprijeti govoreći: "Umukni i iziđi iz
njega!"
26 Tada nečisti duh žestoko potrese s njime, vičući
iz svega glasa, i izađe iz njega.
27 Tada se svi zaprepastili, toliko da su se pitali
međusobno govoreći: "Što je ovo? Kakva je to
nova nauka? Jer On i nečistim duhovima zapo-
vjeda i oni ga slušaju."
28 Odmah se proširi glas o njemu po cijeloj okolici
galilejskoj.
29 Tada odmah čim su izašli iz sinagoge, ušli u
kuću Šimunovu i Andrijinu, s Jakovom i Ivanom.
30 A Šimunova je punica ležala u groznici, i oni mu
odmah reknu za nju.
31 On je prišao k njoj, uzme je za ruku pa je podiže
i odmah je pusti groznica. Zatim ih ona posluži.
32 A uvečer, kad sunce zađe, dovodili su mu sve
bolesnike i one koji su bili opsjednuti od zlim
duhovima,
33 I čitav se grad skupi pred vratima.
34 Tada je On ozdravio mnoge bolesnike, s raznim
bolestima, i istjerao mnoge zloduhe. I nije dopustio
zlodusima govoriti, jer su ga poznavali.
35 Tada rano u jutro, dok je još bio mrak, ustao je
On prije dana, izišao te otišao na samotno mjesto
i tamo je molio.
36 Šimun i njegovi sudruzi pošli su u potragu za
njim.

37 Kad su ga našli, rekli su mu: “Svi te traže.”
38 On im rekao: “Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i tamo propovijedam, jer zato sam i došao.”
39 Tako je propovijedao po tamošnjim sinagogama po cijeloj Galileji, izgoneći zle duhove.
40 Tada je jedan gubavac došao k njemu, kleknuo pred njim i zamolio ga: “Ako hoćeš, možeš me očistiti.”
41 A Isus, ganut samilošću, pružio mu svoju ruku, dotaknuo ga se i rekao: “Ja hoću, budi očišćen!”
42 Čim je to izgovorio, odmah ga ostavila guba i on postao čist.
43 On ga odmah otpustio i strogo opomenuo,
44 rekavši mu: “Pazi da nikom ništa ne govoriš, nego idi svojim putom, pokaži se svećeniku i prinesi za očišćenje svoje ono što je zapovjedio Mojsije, njima za svjedočanstvo.”
45 Ali čim je izišao, počeo je o tom mnogo govoriti i razglašavati te događaje, toliko da Isus nije više mogao javno ući u grad, već se zadržavao vani na samotnim mjestima. Dolazili su k njemu sa svih strana.

Sin Čovječji Gospodar Subotnjeg dana

2 Nakon nekoliko dana opet je On ušao u Kafarnaum i pročulo se da je u kući.
2 Odmah se mnogi skupili, toliko da nije više bilo mjesta za njih ni pred vratima. On im je propovijedao riječ.
3 Tada su došli k njemu noseći uzetoga, a nosila su ga četvorica.
4 A kako nisu mogli doći blizu njega zbog mnoštva naroda, otkriju krov nad mjestom gdje je On bio. Kad su načinili otvor, spustili postelju na kojoj je ležao uzeti.
5 Kad je Isus vidio njihovu vjeru, rekao je uzetomu: “Sinko, grijesi su ti oprošteni.”
6 Tu su sjedili neki pismoznanci koji su mislili u svojim srcima:
7 “Zašto ovaj čovjek tako huli Boga? Tko može opraštati grijehe osim samoga Boga?”
8 A Isus čim je prozreo svojim duhom da oni tako međusobno misle, rekao im: “Zašto vi tako pomišljate u svojim srcima?”
9 Što je lakše reći uzetomu: ‘Oprošteni su ti tvoji grijesi,’ ili reći: ‘Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj?’
10 Ali znajte da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe,” te rekao uzetomu bolesniku:
11 Tebi govorim, ustani, uzmi svoju postelju i hajde kući svojoj.”
12 I on odmah je ustao, uzeo svoju postelju te izišao i otišao na očigled svih, tako da su se svi čudili i slavili Boga govoreći: “Takvo nešto još nismo nikada vidjeli!”
13 Tada On ponovo iziđe k moru. I sve je mnoštvo dolazilo k njemu, a On ih je poučavao.
14 Prolazeći tuda opazi Levija, Alfejeva sina, gdje sjedi u carinarnici, te mu rekao: “Pođi za mnom!” I on je ustao i pošao za njim.
15 Dogodi se, dok je sjedio za stolom u kući Levija, gdje se skupilo mnogo carinika i grješnika s Isusom i njegovim učenicima; jer ih je bilo mnogo koji su išli za njim.
16 A kad su pismoznanci i farizeji vidjeli gdje jede s grješnicima i carinicima, reknu njegovim učenicima: “Kako to da On jede skupa sa carinicima i grješnicima?”
17 Kad je to čuo Isus, rekao im: “Onima koji su zdravi ne treba liječnik, nego onima koji su bolesni. Nisam došao da zovem pravednike, nego grješnike na pokajanje.”
18 Ivanovi su učenici i farizeji običavali postiti. Došli su pa rekli Isusu: “Zašto učenici Ivanovi i učenici farizeja poste, a tvoji učenici ne poste?”
19 A Isus im rekao: “Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik još s njima? Dokle god imaju kod sebe zaručnika, ne mogu postiti.
20 Ali doći će dan, kad će im oteti zaručnika, tada će oni, u te dane, postiti.
21 Nitko ne prišiva nestegnute zakrpe novoga sukna na staru haljinu; inače nova zakrpa razvuče staru haljinu te rupa bude još veća.
22 Nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine; inače novo vino rasprsne mješine, pa se razlije vino i propadnu mješine. Nego se novo vino mora staviti u nove mješine.”
23 Tako jednoga Subotnjeg dana Isus prolazio kroz žitne usjeve. Njegovi učenici počeli su putom trgati klasje.
24 Tada su mu rekli farizeji: “Pogledaj, zašto oni čine na Subotnji dan što nije zakonito?”
25 A On im rekao: “Nijeste li ikad čitali što je učinio David, kad mu je bilo potrebno i gladan, on i oni koji su bili s njim:
26 kako je ušao u Dom Božji u vrijeme visokog svećenika Abijatra, te je jeo postavljene kruhove, koje nije dopušteno jesti nikom, osim svećenicima, i isto tako dade ih onima koji su bili s njim?”
27 On im rekao: “Subotnji dan je stvoren za čovjeka, a ne čovjek za Subotnji dan.
28 Tako je Sin Čovječji gospodar i Subotnjega dana.”

Čovjek sa usahlom rukom

3 Isus je ponovno ušao u tamošnju sinagogu, a tamo je bio čovjek s usahlom rukom.
2 A oni su dobro pazili na njega, hoće li ga iscijeliti na Subotnji dan, tako da bi ga mogli optužiti.
3 On čovjeku s usahlom rukom rekao: “Stani na sredinu”
4 A njima je rekao: “Je li dopušteno po Zakonu na Subotnji dan činiti dobro ili činiti zlo, spasiti život ili ga pogubiti?” Ali oni su šutjeli.
5 Tada ih On srdito sve naokolo pogleda, ražalosti se zbog tvrdoće njihovih srdaca rekao čovjeku: “Ispruži svoju ruku.” On je ispruži, a ona bude iscijeljena i zdrava kao i druga.
6 Nato su farizeji izišli i odmah s Herodovcima skovali urotu protiv njega, kako bi ga pogubili.
7 Isus se povukao sa svojim učenicima k moru. Za njim je pošlo veliko mnoštvo naroda iz Galileje i iz Judeje,
8 iz Jeruzalema, iz Idumeje, s one strane Jordana i iz okolice Tira i Sidona; kad su čuli kolika velika djela čini, došli su k njemu.
9 Tada je rekao svojim učenicima da mu zbog mnoštva naroda bude uvijek pripremljena lađica, kako ga ne bi zgnječili.
10 Jer je mnoge ozdravio, tako da koliko ih je god bilo bolesnih, gurali su se prema njemu da bi ga se dotakli.
11 A nečisti duhovi, kad god bi ga vidjeli, padali su pred njega ničice i vikali: “Ti si Sin Božji.”
12 A on ih oštro opomenu da ga ne razglašuju.
13 Zatim se popeo na goru i pozvao k sebi one koje je On sam htio. I oni su došli k njemu.
14 Tada odredi Dvanaestoricu da budu s njim, da ga prate i da ih šalje da propovijedaju
15 te da imaju vlast da ozdravljaju bolesne i izgone zle duhove.
16 Šimuna, kojemu je nadjenuo ime Petar,
17 Jakova Zebedejeva i Ivana, brata Jakovljeva, koje nazva Boanerges, to jest: “Sinovi groma.”

18 Andriju, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Tomu, Jakova Alfejeva sina, Tadeja, Šimuna Kanaanca
19 i Judu Iskariotskog, koji ga je izdao. I oni su otišli u kuću.
20 Opet se skupilo veliko mnoštvo naroda, tako da nisu mogli ni jesti.
21 A kad su za to čuli njegovi ljudi, otišli su da ga obuzdaju, jer se govorilo: "On je izvan sebe."
22 A pismoznanci koji su sišli iz Jeruzalema govorili su: "Ima Belzebula" i "Uz pomoć poglavice zlih duhova izgoni zle duhove."
23 Tada ih pozvao k sebi i počeo im govoriti u prispodobama: "Kako može Sotona izgoniti Sotonu?
24 Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati.
25 Ili ako se kuća u sebi razdijeli, ta kuća ne može opstati.
26 Ako je Sotona ustao sam protiv sebe, razdijeljen je, on ne može opstati, nego mu je kraj.
27 Nitko ne može ući u kuću jaka čovjeka i oteti mu imovinu ako prije jakoga ne sveže; tek onda može mu kuću oplijeniti.
28 Istinu vam govorim, svi grijesi i sve hule koje budu izustili bit će oproštene sinovima ljudskim,
29 ali onaj tko pohuli na Duha Svetoga, taj nema oproštenja nikada, nego vječno ostaje grijehom okrivljen."
30 To je rekao jer su govorili: "On ima nečistog duha."
31 Tada su došli njegova braća i njegova majka, pa stojeći vani pošalju neke da ga pozovu.
32 A mnoštvo naroda sjedilo je oko njega; oni mu reknu: "Eno gle, vani su ti majka i braća, traže te."
33 A On im rekao: "Tko je moja majka ili moja braća?"
34 On pogleda naokolo, one koji su sjedili u krugu oko njega, te je rekao: "Evo moje majke i moje braće.
35 Jer tko god vrši volju Božju, on je moj brat, moja sestra i moja majka."

Prispodoba o sijaču

4 Ponovno je počeo učiti pokraj mora. A veliko se mnoštvo skupilo k njemu, tako da je On ušao u lađicu i sjeo u nju, dok je mnoštvo stajalo na kopnu okrenuto prema moru.
2 Tada ih je On učio mnogo u prispodobama i rekao im u svojoj pouci:
3 Poslušajte! Gle, iziđe tako sijač sijati.
4 I dogodi se dok je sijao da neko sjeme padne pokraj puta, dođu ptice i pozoblju ga.
5 Neko padne na kamenito tlo, gdje nema mnogo zemlje. Ono odmah izniknu, jer nije imalo duboke zemlje.
6 Ali kad sunce iziđe i pripeče, uvenu, a kako nije imalo korijena, osuši se.
7 Neko opet padne među trnje, trnje uzraste i uguši ga, tako da ploda ne donese.
8 Neko napokon padne na dobru zemlju, iznikne, uzraste i razmnoži se i donese plod; neko trideseterostruko, neko šezdesetostruko, a neko stostruko."
9 On je nadodao i rekao im: "Tko ima uši za čuti, neka čuje!"
10 Kad je ostao sam, upitaju ga pratioci zajedno s Dvanaestoricom o prispodobama.
11 On im je rekao: "Vama je dano da znate tajne kraljevstva Božjega, ali onima koji su vani sve dolazi u prispodobama,
12 tako da, 'gledajući mogu gledati a ne raspoznati, slušajući mogu čuti a ne razumjeti; osim da se obrate, pa da im se grijesi oproste.' "
13 On im je rekao: "Zar ne razumijete ove prispodobe? Kako ćete onda razumjeti sve ostale prispodobe?
14 Sijač sije riječ.
15 To su oni kraj puta gdje je riječ posijana. Čim čuju riječ, odmah dolazi Sotona i oduzme im riječ koja je bila posijana u njihovim srcima.
16 Isto tako, riječ posijana na kamenito tlo, to su oni koji kad čuju riječ, odmah je primaju s radošću,
17 ali kako nemaju u sebi svojega korijena, izdrže samo neko vrijeme. Poslije, kad dođe nevolja ili progonstvo zbog riječi, odmah se spotaknu.
18 A ovo su oni, riječ posijana u trnje, to su oni koji čuju riječ,
19 ali brige ovoga svijeta, varavo bogatstvo i požude za svim ostalim stvarima, navale i uguše riječ, te postanu neplodni.
20 A riječ posijana na dobru zemlju, to su oni koji slušaju riječ, primaju je i donose plod: neki trideseterostruko, neki šezdesetostruko, a neki stostruko."
21 Zatim im je rekao: "Donese li se svjetiljka da se stavi pod košaru ili pod postelju? Zar se ne stavlja na svijećnjak?
22 Uistinu, nema ništa skriveno a da se ne otkrije, niti ima nešto što je držano u tajnosti a da ne dođe na svjetlo.
23 Ako tko ima uši za čuti, neka čuje!
24 On im je rekao: "Upamtite ovo što čujete. Istom mjerom kojom vi mjerite, onom će mjerom i vama mjeriti; a vama koji čujete dat će se više.
25 Jer svatko tko ima, njemu će se još dati, a tko nema, oduzet će mu se i ono što ima."
26 On je rekao dalje: "Jer kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme na zemlju.
27 Bude li spavao noću i ustajao danju, sjeme svejednako klija i raste, a da on o tomu ništa ne zna.
28 Jer zemlja sama od sebe donosi plod, najprije stabljiku, onda klas, poslije toga klas pun zrnja.
29 A kad plod dozori, odmah on primakne srp, jer je došla žetva."
30 Govorio je dalje: "Kako ćemo prispodobiti kraljevstvo Božje? Ili kojom ćemo ga prispodobom prikazati?
31 Ono je kao gorušičino zrno, koje kad se sije u zemlju, najmanje je od svih sjemena na zemlji;
32 a kad je posijano, uzraste i bude veće od svih stabljika i potjera velike grane, tako da se pod njegovom sjenom ptice nebeske mogu gnijezditi."
33 Mnogim takvim prispodobama govorio im je Riječ, onako kako su je mogli bolje razumjeti.
34 Ali bez usporedaba njima ništa nije govorio. Ali kad su bili nasamo, rastumačio je sve svojim učenicima.
35 Istoga dana kad je došla večer, rekao im: "Prijeđimo prijeko na drugu stranu."
36 I kad oni otpuste mnoštvo, lađicom povezu Isusa onako kako je bio u lađici. Pratile su ga i druge lađice.
37 Uto nastane silna oluja, a valovi su tako jako udarali o lađicu da se već napunjala vodom.
38 On je bio na krmi lađice i spavao na jastuku. Oni ga probude i reknu mu: "Učitelju, ti se ne brineš što mi ginemo?"
39 On se tada probudio, zaprijetio vjetru i rekao moru: "Mir, utišaj se!" Vjetar prestane i nastane velika tišina.
40 A njima je rekao: "Zašto ste tako bojažljivi? Kako to da nemate vjere?"
41 Oni se jako prestrašili i jedan drugomu rekli "Tko to može biti da mu se čak vjetar i more pokoravaju?"

Opsjednuti legijom zloduha

5 Tada su došli na drugu stranu mora, u gadarenski kraj.
2 Kad je On izišao iz lađice, odmah mu došao u susret iz grobnica jedan čovjek opsjednut nečistim duhom.
3 On je stanovao među grobnicama. I nitko ga nije mogao svezati, ni lancima,
4 jer je često bio u okovima i vezan lancima. On bi svaki put rastrgao lance i razbio okove na komade i nitko ga nije mogao ukrotiti.
5 On je uvijek noću i danju bio u gorama i u grobovima, gdje je vikao i ozljeđivao se kamenjem.
6 A kad je izdaleka opazio Isusa, dotrčao je i poklonio mu se.
7 I on je povikao jakim glasom pa rekao: "Što ja imam s tobom, Isuse, Sine Najvišega Boga? Molim te Bogom nemoj me mučiti."
8 Jer mu je On, naime, rekao: "Iziđi iz ovoga čovjeka, nečisti duše!"
9 Zatim ga je upitao: "Kako ti je ime?" A on mu odgovorio: "Ime mi je Legija; jer nas ima mnogo."
10 Mnogo ga je molio da ih ne istjera iz onoga kraja.
11 A tu, na obronku brda, paslo je veliko krdo svinja.
12 I svi zli duhovi zamole Isusa govoreći: "Pošalji nas k svinjama, da uđemo u njih."
13 Odmah im Isus dopusti. Tada su nečisti duhovi izišli i ušli u svinje (kojih je bilo oko dvije tisuće); a krdo svinja je jurnulo divlje niz strminu obronka, strmoglavilo se u more i utopilo se.
14 Na to oni koji su hranili svinje, pobjegnu i razglase o svemu tomu po gradu i po selima. A ljudi su otišli vidjeti što se to dogodilo.
15 Tada su došli k Isusu i vidjeli čovjeka koji je upravo bio opsjednut zloduhom čitave legije, gdje sjedi, odjeven i pri zdravoj pameti. Oni se prestraše.
16 Oni koji su to vidjeli ispripovjedili su im kako se to dogodilo opsjednutom od nečistoga duha i svinjama.
17 Tada su oni počeli moliti Isusa da se udalji iz njihova kraja.
18 Kako je On ušao u lađicu zamolio ga onaj koji je prije bio opsjednut od zloduha, bi li mogao ostati s njim.
19 Ali mu Isus nije dopustio, nego mu rekao: "Idi kući svojima prijateljima, pa im ispripovijedaj kakve je velike stvari učinio Gospodin na tebi i kako ti se je smilovao."
20 On je otišao i počeo navješćivati po Dekapolisu sve što je Isus učinio na njemu; i svi su se divili.
21 Kad Isus lađicom ponovno prijeđe na drugu obalu, slegnu se k njemu veliko mnoštvo naroda. A On je stajao pokraj mora.
22 Gle, došao je jedan od nadstojnika sinagoge imenom Jair. I kad ga opazio, pao mu pred noge
23 pa ga je usrdno molio govoreći: "Kćerkica mi je bolesna i leži na umoru. Dođi, molim te, i stavi na nju svoje ruke, da ozdravi pa će živjeti."
24 Tada je Isus pošao s njim. A za njim je išlo veliko mnoštvo naroda i tiskali se oko njega.
25 Neka je žena imala krvarenje dvanaest godina,
26 mnogo je pretrpjela od mnogih liječnika. Potrošila je sve što je imala, a nije joj bilo bolje, nego sve gore.
27 Kad je čula što se govori o Isusu, došla među narod njemu straga i dotakla se njegove haljine.
28 Govorila je: "Da se samo dotaknem njegovih haljina, ozdravit ću."
29 I odmah joj se krv osuši i prestane teći, a ona na svojemu tijelu odmah osjeti da je ozdravila od bolesti.
30 Isus odmah osjeti u sebi da je sila izišla iz njega, okrenu se među narodom i rekao: "Tko mi se dotaknuo haljina?"
31 A učenici su mu rekli: "Vidi mnoštvo što se tiska oko tebe, a ti pitaš: 'Tko me se dotače?' "
32 On pogleda naokolo da vidi onu koja je to učinila.
33 A žena, puna straha i sva dršćući jer je znala što joj se dogodilo, došla, pala pred njega i rekla mu sve po istini.
34 On joj je rekao: "Kćeri, tvoja te je vjera ozdravila. Hajde idi u miru i budi iscijeljena od svoje bolesti."
35 Dok je On još to govorio, doli su neki ukućani nadstojnika sinagoge te mu rekli: "Kćerka ti je već umrla. Zašto dalje mučiti Učitelja?"
36 Čim je Isus čuo što govore, rekao je nadstojniku sinagoge: "Ne boj se! Samo vjeruj!"
37 On nije dopustio nikom da ga prati osim Petru, Jakovu i Ivanu, Jakovljevu bratu.
38 Tada je došao u kuću nadstojnika sinagoge, te opazio gužvu i ljude kako plaču i nariču na sav glas.
39 A kad je On došao, rekao im: "Zašto činite to, vičete i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava."
40 A oni su ga ismijavali. A kad ih je sve istjerao van, On je uzeo oca i majku djeteta i svoje pratioce te ušao onamo gdje je ležalo dijete;
41 Tada je prihvatio djevojčicu za ruku i rekao joj: "Talitha, kumi," što prevedeno znači: "Djevojčice, Ja ti govorim, ustani."
42 Djevojčica je odmah ustala i počela hodati. Jer joj je bilo dvanaest godina. A oni se svi snebivali u velikom čudu.
43 A On im odmah zaprijetio neka to nitko ne dozna i rekao da djevojčici dadu nešto za jesti.

Slanje apostola. Isus hoda po vodi

6 Tada je On otišao odande i došao u svoj rodni kraj, a njegovi su ga učenici pratili.
2 A kad je došao Subotnji dan, On je počeo učiti u sinagogi. Mnogi su se slušatelji čudili govoreći: "Gdje je taj čovjek dobio sve to? Kakva je to mudrost koja mu je dana, da su tako velika čudesna djela učinjena Njegovim rukama!
3 Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljev, Josipov, Judin i Šimunov, zar mu se sestre ne nalaze ovdje među nama?" Tako su se oni uvrijedili na njega.
4 A Isus im rekao: "Prorok nije nigdje bez časti, osim u svojemu rodnom kraju, kod svoje rodbine i u svojoj kući."
5 I nije mogao ondje učiniti nikakva velika čuda, osim što je ozdravio nekoliko bolesnika stavljajući na njih ruke.
6 On se čudio njihovoj nevjeri. Tada je otišao po okolnim mjestima i po selima učeći.
7 Tada je pozvao k sebi Dvanaestoricu pa ih počeo slati po dvojicu, i dao im vlast nad nečistim duhovima.
8 Zapovjedi im da na put ne nose ništa, osim štapa, ni torbe, ni kruha, ni novca u pojasu,
9 nego samo sandale na nogama i da ne odijevaju dviju haljina.
10 Još im rekao i ovo: "Gdje god uđete u kuću, ostanite tu dok ne odete iz toga mjesta.
11 A svaki onaj koji vas ne primi i ne posluša, kad odete od njih, otresite prašinu što je ispod vaših nogu za svjedočanstvo protiv njih. Istinu vam govorim, bit će mnogo lakše Sodomi i Gomori na sudnji dan nego tomu gradu!"

12 Tada su krenuli i propovijedali da se ljudi trebaju
pokajati.
13 Mnoge su zle duhove izgonili, mnoge bolesnike
pomazali uljem i ozdravili ih.
14 A čuo je to i kralj Herod, jer se Isusovo ime bilo
razglasilo, te rekao: “Ivan Krstitelj je uskrsnuo od
mrtvih i zato djeluju u njemu čudesne sile.”
15 Drugi su govorili: “To je Ilija.” I neki opet: “To je
prorok, ili kao jedan od proroka.”
16 Ali kad je to Herod čuo, rekao je: “To je Ivan
komu sam ja odrubio glavu, uskrsnuo je od
mrtvih!”
17 Herod je naime sam poslao da uhvate Ivana i da
ga svezana u lance bace u tamnicu, zbog Herodi-
jade, žene njegova brata Filipa, koju je uzeo za
ženu,
18 jer mu je Ivan govorio: “Nije ti dopušteno imati
ženu svojega brata.”
19 Zbog toga ga je Herodijada zamrzila i htjela ga
je ubiti, ali nije mogla.
20 A Herod se bojao Ivana, jer je znao da je on
pravedan i svet čovjek i zato ga je štitio. Kad bi ga
slušao, odmah bi se zbunio i radio razne stvari, ali
bi ga ipak rado slušao.
21 Ali došao je zgodan dan, kad je Herod o svom
rođendanu priredio gozbu svojim velikašima, viso-
kim časnicima i galilejskim starješinama.
22 A kad je ušla sama Herodijadina kći i počela
plesati, svidjela se Herodu i onima koji su sjedili s
njim. Kralj je rekao djevojci: “Traži od mene što god
hoćeš, i ja ću ti dati.”
23 Zakleo joj se: “Dat ću ti što god zatražiš od
mene, sve do pola mojega kraljevstva.”
24 Ona je izašla i rekla svojoj materi: “Što ću
tražiti?” Ona joj odgovorila: “Glavu Ivana Krsti-
telja!”
25 Ona se vrati žurno kralju i zatraži, govoreći:
“Hoću da mi sada odmah dadeš na pladnju glavu
Ivana Krstitelja.”
26 To jako ražalosti kralja, ali zbog zakletve i gos-
tiju koji su sjedili s njim nije ju htio odbiti.
27 Kralj je odmah poslao krvnika i zapovjedio mu
da donese Ivanovu glavu. Ovaj otišao, odrubio mu
glavu u tamnici
28 i donio njegovu glavu na pladnju, dao ju djevo-
jci, a djevojka ju dala svojoj materi.
29 A kad su to čuli Ivanovi učenici, došli su i uzeli
njegovo tijelo te ga položili u grob.
30 Tada se apostoli opet okupe kod Isusa te ga
izvijeste o svemu što su učinili i što su naučili.
31 Tada im On rekao: “Dođite vi sami na samotno
mjesto i malo se odmorite.” Jer tamo je mnogo ljudi
dolazilo i odlazilo da apostoli nisu imali kad ni jesti.
32 Tako su oni sami otišli lađicom na samotno
mjesto.
33 Ali su ih ljudi opazili gdje odlaze i mnogi su
saznali kamo idu i trčali su onamo iz svih gradova.
Oni ih pretekli i stigli k njemu prije njih.
34 A Isus kad je izišao iz lađice, vidio je veliko
mnoštvo naroda i jako se sažalio nad njima, jer su
bili kao ovce bez pastira. Tako ih počeo učiti o
mnogim stvarima.
35 Kad je već bilo kasno podvečer, došli su k
njemu njegovi učenici i rekli mu: “Ovo je mjesto
pusto, a vrijeme je već poodmaklo.
36 Pošalji ih da idu, pa da mogu otići po okolnim
mjestima i u sela da si kupe nešto hrane, jer
nemaju baš ništa za jelo.”
37 A Isus im odgovarajući rekao: “Podajte im vi
nešto za jelo.” A oni su mu odgovorili: “Da li da
idemo i kupimo kruha za dvjesta denara i da im
damo nešto za jelo?”
38 A On im rekao: “Koliko kruhova imate? Idite i
vidite.” Oni su pogledali i rekli: “Pet, i dvije ribe.”
39 Tada im zapovjedi da ih sve posjedaju u skupi-
ne po zelenoj travi.
40 Tako oni posjedaju u skupinama po stotinu i po
pedeset.
41 On uzeo pet kruhova i dvije ribe, pogleda u
nebo, blagoslovi, razlomi kruhove i dade ih svojim
učenicima da i podijele mnoštvu. I dvije ribe razdi-
jeli svima.
42 Tako su svi jeli i nasitili se.
43 I pokupe punih dvanaest košara preostalih ko-
madića kruha i od riba.
44 A bilo je oko pet tisuća ljudi koji su jeli kruhove.
45 Odmah poslije toga On je učinio da učenici uđu
u lađicu i otplove pred njim na drugu stranu prema
Betsaidi, dok On otpusti narod.
46 Kad se rastavio od njega, otišao na goru da se
moli.
47 A kad je došla večer, lađica se nalazila na sre-
dini mora, a On je sam bio na kopnu.
48 A kad ih je vidio gdje se muče veslajući, jer je
puhao protivan vjetar, otprilike oko četvrte noćne
straže pođe On prema njima hodajući po moru i
htjedne ih mimoići.
49 Ali oni, kad ga opaze gdje hoda po moru, pomi-
sle da je to prikaza, pa su počeli vikati,
50 jer su ga svi vidjeli i prestrašili se. A On je odmah
počeo s njima govoriti i rekao im: “Budite utješeni!
Ja sam to; ne bojte se!”
51 Tada On uziđe k njima u lađicu i vjetar odmah
prestane. A oni su se u sebi prekomjerno divili i
čudili.
52 Oni nisu razumjeli značenje događaja s kruho-
vima, nego im je srce bilo otvrdnulo.
53 Kad su prešli prijeko, došli su na kopno u Gen-
ezaret i tamo se usidrili.
54 Kad su izišli iz lađice, odmah oni koji su ga pre-
poznali
55 optrčali su cijeli onaj kraj i počeli su donositi
bolesnike na posteljama, onamo gdje su čuli da se
On nalazi.
56 Gdje god bi On ušao u sela, gradove, ili zase-
oke, postavljali bi bolesnike na trgove i molili ga da
se barem samo dotaknu skuta njegove haljine. I
svi oni koji bi ga se dotakli ozdravljali su.

Prava nečistoća. Gluhonijemi

7 Tada su došli i okupili se oko Isusa farizeji i neki
pismoznanci koji su upravo došli iz Jeruzalema
2 i opaze neke od njegovih učenika gdje jedu s nečis-
tim, to jest neopranim, rukama te nađu prigovor.
3 Jer farizeji i uopće svi Židovi ne jedu ako prije ne
operu ruke na određen način, držeći se tako
običaja starih.
4 A kad se vrate s trga, ne jedu ako se prije ne umiju
i ne operu. Ima još mnogo toga što su primili i što
održavaju zbog običaja, kao što je pranje čaša,
vrčeva, bakrenog posuđa i klupa.
5 Tada ga farizeji i pismoznanci upitaju: “Zašto
tvoji učenici ne žive po predaji i običaju starih, već
jedu s neopranim rukama?”
6 On im rekao: “Dobro je o vama licemjerima pro-
rokovao Izaija, kako je napisano: ‘Ovaj me narod
časti svojim usnama, a srce im je daleko od mene.
7 ‘Uzalud mi se klanjaju, kad uče kao nauku zapo-
vijedi ljudske.’
8 Jer vi izostavljate zapovijed Božju, a držite
predaju ljudsku, kao što je pranje vrčeva i čaša; još
mnoge druge takve stvari vi činite.”
9 On im rekao dalje: “Vi tako dobro odbacujete
Božju zapovijed da bi ste tako mogli držati svoju

predaju.
10 Mojsije je, naime, rekao: ‘Poštuj svojega oca i
svoju majku’ i: ‘Tko opsuje oca ili majku, neka se
kazni smrću.’
11 A vi velite: ‘Ako tko reče svojem ocu ili majci:
“Ono čime bih ti trebao pomoći korban je (to jest,
dar posvećen hramu.”
12 Ne dopuštate mu više ništa učiniti za svojega
oca ili svoju majku,
13 i tako poništavate riječ Božju svojom predajom,
koju ste sami sebi predali. I činite mnogo drugih
stvari sličnih tomu.”
14 Tada je On ponovno dozvao mnoštvo k sebi i
rekao im: “Poslušajte me, svi vi i razumijte:
15 Nema ništa što uđe u čovjeka izvana a da bi ga
moglo učiniti nečistim; nego ono što izlazi iz čovje-
ka, to je ono što ga čini nečistim.
16 Ako tko ima uši za čuti, neka čuje!”
17 A kad se On odmaknuo od naroda i ušao je u
kuću, upitali su ga njegovi učenici za smisao
prispodobe.
18 A On im rekao: “Zar ni vi isto ne razumijete? Ne
shvaćate da ništa ne čini čovjeka nečistim što izva-
na ulazi u njega,
19 jer mu ne ulazi u srce, nego u trbuh, pa se nar-
avnim putom izlučuje i tako se pročiste sva jela.”
20 I još je rekao: “Ono što izlazi iz čovjeka, to je ono
što čini čovjeka nečistim.
21 Jer iz nutrine, iz ljudskoga srca, izlaze zle misli,
preljubi, bludništva, ubojstva,
22 krađe, lakomstva, pakosti, lukavstva, ra-
zuzdanosti, zlo oko ili zavist, psovke, oholost,
glupost.
23 Sva ta zla djela izlaze iznutra i čine čovjeka
nečistim.”
24 On se digao i otišao odatle u okolicu Tira i Si-
dona. Ušao je u neku kuću i nije htio da to itko
dozna, ali nije mogao ostati skriven.
25 Jer je za njega odmah čula neka žena, čiju je
kćer opsjeo nečisti duh. Došla je ona i pala mu pred
noge.
26 Ta je žena bila Grkinja, rodom Sirofeničanka.
Ona ga je molila da istjera zloduha iz njezine kćeri.
27 A On joj rekao: “Pusti da se najprije nasite
djeca, jer nije dobro djeci oduzeti kruh i baciti ga
psićima.”
28 A ona mu odgovarajući rekla: “Da, Gospodine,
ali i psići ispod stola jedu od dječjih mrvica.”
29 Tada joj On rekao: “Zbog te riječi idi svojim pu-
tom, izišao je zloduh iz tvoje kćeri.”
30 Kad se ona vratila svojoj kući, nađe svoju
kćerku gdje leži na postelji; zloduh je već izišao iz
nje.
31 Opet izlazeći iz tirskog i sidonskog kraja, došao
je preko sredine područja Dekapolisa do Galile-
jskog mora.
32 Tada su mu doveli jednoga čovjeka koji je bio
gluh i nijem te ga zamolili da stavi na njega svoju
ruku.
33 On ga izveo između naroda nasamo, te stavio
svoje prste u njegove uši i svojom se pljuvačkom
dotaknuo se njegova jezika.
34 Zatim, gledajući u nebo, uzdahnuo je i rekao
mu: “Efatha,” to jest: “ Otvori se.”
35 I odmah mu se otvorile uši i razriješio mu se
sapeti jezik, te je razgovijetno govorio.
36 Tada im On zabranio da o tomu ikomu što govo-
re. Ali što im je više branio, to su oni više
razglašavali.
37 Svi su bili prekomjerno zapanjeni govoreći: “On
čini sve dobro. On čini da gluhi čuju, a nijemi da
govore.”

Isus hrani četiri tisuće ljudi. Farizeji traže znak

8 U ono vrijeme mnoštvo naroda nije imalo ništa
za jelo, Isus je dozvao svoje učenike i rekao im:
2 “Smililo mi se ovo mnoštvo naroda, jer već su tri
dana sa mnom, a nemaju što jesti.
3 Ako ih otpustim gladne k njihovim kućama, klo-
nut će putom. A neki su od njih došli izdaleka.”
4 Tada mu njegovi učenici odgovore: “Kako ih
može netko zadovoljiti kruhom ovdje u ovoj pusti-
nji?”
5 On ih upita: “Koliko kruhova imate?” Oni odgov-
ore: “Sedam.”
6 On zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji.
Uzme sedam kruhova i zahvali, prelomi ih i dade ih
svojim učenicima da ih iznesu pred njih. Oni ih iz-
nesu i podijele mnoštvu.
7 A imali su i nekoliko malih ribica; i kad ih bla-
goslovio, rekao im da i njih podijele isto tako među
njih.
8 Tako su svi jeli i nasitili se i pokupe punih sedam
velikih košara preostalih komadića.
9 A jelo ih je oko četiri tisuće ljudi. Tada ih On ot-
pusti.
10 Odmah je ušao sa svojim učenicima u lađicu i
došao u okolicu Dalmanute.
11 Tada su izišli farizeji i počeli s njim raspravljati,
tražeći od njega znak s neba, kušajući ga.
12 A On je uzdahnuo iz dna duše i rekao: “Zašto
ovaj naraštaj traži znak? Istinu vam govorim,
nipošto se neće dati znak ovom naraštaju.”
13 Nato ih ostavio, ponovno ušao u lađicu i pre-
plovio na drugu stranu.
14 Tada su učenici zaboravili ponijeti kruha i nisu
imali više od jednoga kruha sobom u lađici.
15 Tada ih On opomene govoreći: “Pazite, čuvajte
se farizejskog kvasca i kvasca Herodova.”
16 A oni su razmišljali među sobom govoreći: “To
je zato što nemamo kruha.”
17 A kad je to primijetio Isus, rekao im: “Zašto
govorite o tomu da nemate kruha? Zar još ne
razumijete i ne shvaćate? Zar vam je srce još
otvrdnuto?”
18 Imate oči zar ne vidite? Imate uši a zar ne ču-
jete? Zar se ne sjećate?
19 Kad sam prelomio pet kruhova za pet tisuća,
koliko ste košara punih komadića nakupili?” Oni su
mu odgovorili: “Dvanaest.”
20 A kad sam prelomio sedam kruhova na četiri
tisuće ljudi, koliko košara punih komadića ste tada
nakupili?” Oni su mu odgovorili: “Sedam,”
21 On im rekao: “Pa kako je to da još ne razumi-
jete?”
22 Tada je On došao u Betsaidu; i tu mu doveli sli-
jepca i zamolili da ga se dotakne.
23 On je prihvatio slijepca za ruku pa ga izveo iz-
van grada. I kad mu pljunuo u oči i stavio na njega
ruke, upitao ga vidi li.
24 I on je podigao pogled gore i rekao: “Vidim ljude
kao stabla koja hodaju.”
25 Zatim On ponovno stavio ruke na njegove oči i
rekao da pogleda gore. I on je ozdravio tako da je
sve ljude sasvim jasno vidio.
26 Tada ga poslao njegovoj kući govoreći: “Ne
ulazi u grad i ne govori ni s kime u gradu.”
27 Tada je Isus sa svojim učenicima otišao prema
mjestima oko Cezareje Filipove. Putom je upitao
svoje učenike: “Što ljudi govore tko sam Ja?”
28 A oni su mu odgovorili: “Da si Ivan Krstitelj, neki
govore da si Ilija, a drugi opet da si jedan od pro-
roka.”
29 On im rekao: “A što vi kažete tko sam Ja?” Petar
mu odgovarajući rekao: “Ti si Krist.”

30 Tada im On zaprijetio da nikom ne govore o
njemu.
31 On ih počeo naučavati da Sin Čovječji mora
mnogo trpjeti, da će ga starješine, glavari svećeni-
čki i pismoznanci odbaciti, da će biti ubijen i da će
uskrsnuti nakon tri dana.
32 To je govorio posve otvoreno. Tada ga Petar
povukao u stranu i počeo ga od toga odvraćati.
33 Ali kad se On okrenu i pogleda svoje učenike
strogo ukori Petra govoreći: "Odstupi od mene
Sotono! Jer ti ne misliš na ono što je Božje, nego na
ono što je ljudsko."
34 Tada je dozvao narod i svoje učenike i rekao im:
"Ako bilo tko želi ići za mnom, neka se odrekne
samoga sebe, neka uzme svoj križ na sebe i ide za
mnom.
35 Jer tko god želi sačuvati svoj život, izgubit će ga;
a tko izgubi svoj život zbog mene i Radosne vijesti,
spasit će ga.
36 Jer što koristi čovjeku steći cijeli svijet, a izgubiti
svoju dušu?
37 Ili što može čovjek dati u zamjenu za svoju
dušu?
38 Tko se god mene stidi i mojih riječi pred ovim
preljubotvornim i griješnim naraštajem, toga će se
i Sin Čovječji stidjeti kad dođe u slavi svojega Oca
sa svetim anđelima."

Preobraženje. Ponovno proricanje muke

9 On im je dalje rekao: "Zaista, istinu vam govo-
rim, ima nekih ovdje koji sigurno neće umrijeti
dok ne vide kraljevstvo Božje gdje dolazi sa silom."
2 Poslije šest dana je uzeo Isus sobom Petra, Ja-
kova i Ivana te poveo njih same gore na visoku
goru, i tu se pred njima se preobrazio.
3 Njegove haljine postanu sjajnobijele, kako ih ne
može obijeliti nijedan bjelilac na zemlji.
4 Ukazao im se Ilija s Mojsijem, i oni su razgovarali
s Isusom.
5 Tada je Petar progovorio i rekao Isusu: "Učitelju,
dobro je da smo ovdje. Načinit ćemo tri sjenice:
jednu tebi, jednu Mojsiju i jednu Iliji."
6 Nije znao što bi rekao, jer su bili vrlo prestrašeni.
7 Uto naiđe oblak te ih prekrije, a iz oblaka dopre
glas govoreći: "Ovo je moj ljubljeni Sin, njega
slušajte!"
8 I odmah, kad pogledaju oko sebe, nisu vidjeli
više nikoga, osim Isusa s njima.
9 Dok su silazili s gore, naloži im On da nikom ne
pripovijedaju o onom što su vidjeli, sve dok Sin
Čovječji ne uskrsne od mrtvih.
10 Oni su te riječi zadržali za sebe, ali su se među-
sobno pitali što to znači uskrsnuti od mrtvih.
11 Oni ga upitaju: "Zašto pismoznanci govore da
najprije ima doći Ilija?"
12 Tada im On rekao: "Najprije ima doći Ilija i sve
obnoviti. Kako ono stoji napisano za Sina Čovje-
čjega, da On mora mnogo trpjeti i da će se postupiti
s njim s prezirom?"
13 Ali, ja vam kažem da je Ilija već došao, a oni su
postupili s njim kako su htjeli, kako je napisano za
njega."
14 Kad je On došao k učenicima, opazio oko njih
mnoštvo naroda i pismoznance gdje se s njima
prepiru.
15 Odmah kad su ga opazili, čitav narod je bio jako
iznenađen, potrčao k njemu pozdravljajući ga.
16 On je upitao pismoznance: "O čemu raspravl-
jate s njima?"
17 Odgovorio mu jedan iz mnoštva: "Učitelju, do-
veo sam k tebi sina kojega je opsjeo nijemi duh.
18 Gdje ga god zgrabi, baca ga dolje, pjeni se iz
ustiju, škripi zubima i postaje ukočen. Rekao sam
tvojim učenicima da ga istjeraju, ali nisu mogli."
19 On mu odgovarajući rekao: "O nevjerni
naraštaju, dokle ću još morati ostati kod vas? Dok-
le vas još podnositi? Dovedite ga k meni."
20 I oni su ga doveli k njemu. A čim je on ugledao
Isusa, odmah je duh silno stresao dječaka, koji je
pao na zemlju, počeo se valjati i pjeniti iz ustiju.
21 Tada je On upitao oca: "Koliko ima vremena da
mu se ovo događa?" A on mu odgovorio: "Od djet-
injstva.
22 A često ga zna baciti u vatru i u vodu da ga un-
išti. Pa ako što možeš učiniti, smiluj nam se i po-
mozi nam!"
23 Rekao mu Isus: "Ako možeš vjerovati, sve je
moguće onomu koji vjeruje."
24 Odmah je povikao dječakov otac i rekao sa su-
zama: "Gospodine, ja vjerujem; pomozi moju
nevjeru!"
25 Kad je Isus vidio da sve više naroda trčeći prilazi
na okup, zaprijetio je nečistom duhu govoreći mu:
"Nijemi i gluhi duše, ja ti zapovjedam, iziđi iz njega
i više se ne vraćaj u njega!"
26 Onda je zloduh zavikao, silno stresao dječaka i
izišao iz njega. A on je ostao kao mrtav, tako da su
mnogi govorili: "Umro je."
27 Ali ga Isus uhvatio za ruku i podigao, i on je stao.
28 A kad je Isus došao u kuću, njegovi ga učenici
upitali nasamo: "Zašto ga mi nismo mogli istjera-
ti?"
29 On im odgovorio: "Ova se vrsta ničim drugim ne
može istjerati nego molitvom i postom."
30 Tada su oni otputovali odatle te prošli kroz Gali-
leju, a On nije htio da to itko dozna.
31 Jer je poučavao svoje učenike i govorio im: "Sin
Čovječji predaje se u ruke ljudima i oni će ga ubiti.
A poslije smrti On će uskrsnuti treći dan."
32 Ali oni nisu razumjeli toga govora, a bojali su ga
se pitati.
33 Tada je On došao u Kafarnaum. I kad je već bio
u kući, upitao ih: "O čemu ste putom između sebe
raspravljali?"
34 A oni su šutjeli, jer su raspravljali putom među-
sobno o tomu tko bi trebao biti najveći između njih.
35 On je sjeo, dozvao Dvanaestoricu pa im rekao:
"Ako koji čovjek želi biti prvi, neka bude posljednji
od svih i sluga svima."
36 Zatim On uzme malo dijete i postavi između
njih. Zatim ga uzeo na ruke i rekao im:
37 Tko god primi jednoga od ovih malenih u moje
ime, mene prima; tko god mene prima, ne prima
mene, nego onoga koji je mene poslao."
38 Tada mu Ivan odgovorio, govoreći: "Učitelju,
vidjeli smo jednoga koji nas ne slijedi, a izgoni zle
duhove u tvoje ime, i mi smo mu zabranili jer nas ne
slijedi."
39 A Isus je odgovorio: "Nemojte mu braniti, jer
nitko ne može činiti čudo u moje ime i onda ubrzo
govoriti o meni zlo.
40 Jer tko nije protiv nas na našoj je strani.
41 Jer tko god vam dade piti čašu vode u moje ime,
zato što pripadate Kristu, istinu vam govorim, sig-
urno neće izgubiti svoju nagradu.
42 A tko god učini jednog od ovih malenih da se
spotakne, koji u mene vjeruje, bilo bi mu bolje da s
mlinskim kamenom obješenim o vrat bude bačen
u more.
43 Ako te na grijeh navodi tvoja ruka, odsijeci je.
Bolje ti je kljastu ući u život, nego s dvjema rukama
ići u pakao, u oganj koji se nikad neće ugasiti.
44 Gdje 'crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.'
45 Ako te na grijeh navodi tvoja noga, odsijeci je.

Bolje ti je hromu ući u život, nego da budeš s dvje-
ma nogama bačen u pakao, u oganj koji se nikad
ne ugasi.
46 Gdje ‘crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.’
47 Ako te na grijeh navodi tvoje oko, iskopaj ga.
Bolje ti je s jednim okom ući u kraljevstvo Božje,
nego da budeš sa dva oka bačen u pakao ognjeni,
48 Gdje ‘crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.’
49 Jer svatko će biti ognjem začinjen, i svaka će
žrtva biti solju začinjena.
50 Sol je dobra, ali ako sol izgubi slanost, čime ćete
je začiniti? Imajte u sebi sol i imajte mir među
sobom.”

Bogati mladić

10 Tada je Isus otišao odande i došao u judejski
kraj, s onu stranu Jordana. Opet se mnogo
naroda skupi k njemu i prema svojemu običaju,
opet ih je učio.
2 Približe mu se farizeji i kušajući ga upitaju: “Je li
dopušteno mužu otpustiti ženu?”
3 On im odgovarajući rekao: “Što vam je zapo-
vjedio Mojsije?”
4 Oni reknu: “Mojsije je dopustio da joj se napiše
otpusni list i da se otpusti.”
5 A Isus im rekao: “Zbog tvrdoće vašega srca on
vam je napisao tu zapovijed.
6 Ali od početka stvaranja ‘Bog ih je stvorio muško
i žensko.’
7 ‘Zbog toga će čovjek ostaviti svojega oca i majku
i sjediniti se sa svojom ženom,
8 ‘i oboje će biti jedno tijelo.’ Tako onda više nisu
dva, nego jedno tijelo.
9 Dakle, što je Bog sjedinio, neka čovjek ne rastav-
lja.”
10 U kući ga ponovno o tomu upitaju njegovi
učenici.
11 On im rekao: “Tko god otpusti svoju ženu i oženi
se drugom, čini preljub prema njoj.
12 I ako žena otpusti muža svojega i uda se za dru-
goga, čini preljub.”
13 Tada mu neki donesu malu djecu da ih se dota-
kne. A njegovi učenici riječima su ih zaustavljali.
14 Kada je to vidio Isus, bude vrlo nezadovoljan te
im rekao: “Pustite djecu neka dolaze k meni i ne
branite im, jer od takvih je kraljevstvo Božje.
15 Istinu vam govorim, tko god ne primi kraljevstva
Božjega kao malo dijete, taj sigurno neće ući u
njega.”
16 Tada ih je stavljao na krilo, grlio, stavljao na njih
ruke i blagoslivljao.
17 Dok je izlazio na put, pritrčao mu neki čovjek,
pao pred njega na koljena i upitao ga: “Dobri
Učitelju, što moram činiti da baštinim život vječni?”
18 Isus mu rekao: “Zašto me zoveš dobrim? Nitko
nije dobar, osim jednoga, a to je Bog.
19 Ti znaš zapovijedi: ‘Ne miješ činiti preljuba!’ ‘Ne
smiješ ubiti!’ ‘Ne smiješ ukrasti!’ ‘Ne smiješ
svjedočiti lažno!’ ‘Ne smiješ varati!’ ‘Poštuj svoje-
ga oca i svoju majku!’ ”
20 On mu odgovarajući rekao: “Učitelju, sve sam
to držao od svoje mladosti.”
21 Nato ga Isus pogleda s ljubavlju i rekao mu:
“Jedno ti nedostaje. Hajde, idi i prodaj sve što
imaš, podaj siromasima, pa ćeš imati blago na
nebu. Onda dođi, uzmi svoj križ i idi za mnom.”
22 Na tu riječ on se ražalostio i otišao tužan svojim
putom, jer je imao velik imetak.
23 Isus je pogledao naokolo te rekao svojim učeni-
cima: “Kako je teško onima koji imaju bogatstvo
ući u kraljevstvo Božje!”
24 Učenici ostanu zapanjeni na te njegove riječi.
Isus im je odgovorio ponovo i rekao: “Djeco, kako
je teško onima koji vjeruju u bogatstvo ući u kralje-
vstvo Božje!
25 Lakše je devi proći kroz iglene ušice nego
bogatom čovjeku ući u kraljevstvo Božje.”
26 Oni su se još više snebivali preko mjere, govo-
reći jedan drugomu: “Tko se onda može spasiti?”
27 Isus ih pogledao i rekao: “S ljudima je nemo-
guće, ali ne s Bogom; jer s Bogom je sve moguće.”
28 Tada mu rekao Petar: “Gledaj, mi smo ostavili
sve i pošli za tobom!”
29 Isus je odgovarajući rekao: “Istinu vam gov-
orim, nema nijednoga čovjeka koji bi ostavio zbog
mene i Radosne vijesti kuću, ili braću, ili sestre, ili
oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja,
30 a koji ne bi primio stostruko već sada u ovo vri-
jeme, kuća i braće, i sestara, i majki, i djece, i njiva,
doduše s progonima, a u svijetu što dolazi život
vječni.
31 ”Mnogi koji su prvi bit će posljednji, a posljednji
prvi.”
32 Kako su išli putom gore u Jeruzalem, Isus je
išao pred njima. Oni su bili zaprepašteni i išli za
njim u strahu. Tada je On opet uzeo k sebi Dvanae-
storicu i počeo im govoriti što mu se ima dogoditi:
33 Evo gle, uzlazimo gore u Jeruzalem, i Sin
Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pis-
moznancima. Oni će ga osuditi na smrt i predati
neznabošcima.
34 A oni će ga izvrći ruglu, bičevati ga, pljuvati na
njega i ubiti ga. Ali će on poslije tri dana uskrsnuti.”
35 Tada su došli k njemu Jakov i Ivan, Zebedejevi
sinovi, govoreći: “Učitelju, mi bismo željeli da nam
učiniš što te zamolimo.”
36 On im rekao: “Što biste htjeli da vam učinim?”
37 Oni mu reknu: “Daj nam da sjednemo jedan tebi
s desne, a drugi s lijeve strane u slavi tvojoj.”
38 A Isus im rekao: “Pa vi ne znate što tražite.
Možete li vi piti čašu koju ću ja piti i biti kršteni
krštenjem kojim sam ja kršten?”
39 A oni su mu odgovorili: “Možemo,” No Isus im
rekao: “Vi ćete uistinu piti čašu koju ću ja piti i biti
kršteni krštenjem kojim sam ja kršten,
40 ali sjesti meni s desne i lijeve strane nije u mojoj
vlasti da dajem, nego je za one za koje je priprav-
ljeno.”
41 Kad su to čula ostala desetorica, počeli se ljutiti
na Jakova i Ivana.
42 Zato ih Isus dozvao k sebi i rekao im: “Znate da
oni koji se priznaju vladarima nad neznabošcima
izvršuju vlast nad njima i da ih njihovi velikaši drže
pod svojom vlašću.
43 Ali tako neka ne bude među vama. Nego tko
god želi biti velik među vama, neka bude vaš pos-
lužnik.
44 A tko god od vas želi biti prvi među vama, neka
bude rob svima.
45 Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego
da on služi i da dade život svoj u otkup za mnoge.”
46 Tada stignu u Jerihon. A kako je On izlazio iz
Jerihona sa svojim učenicima i velikim mnoštvom,
slijepac Bartimej, sin Timejev, sjedio je kraj puta i
prosio.
47 Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, počeo je
vikati: “Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!”
48 Mnogi su ga riječima opominjali da šuti, ali on je
još jače vikao: “Sine Davidov, smiluj mi se!”
49 Isus se zaustavio i zapovjedio da ga pozovu.
Tada zovnu slijepca i reknu mu: “Pouzdaj se. Us-
tani, zove te On.”
50 I on, bacajući svoj ogrtač, ustao i došao k Isusu.
51 A Isus pitajući ga rekao je: “Što hoćeš da učinim

za tebe?” Slijepac mu rekao: “Rabbuni, Učitelju, učini da progledam.”
52 Tada mu Isus rekao: “Hajde, idi svojim putom, tvoja te je vjera ozdravila.” I odmah je mogao vidjeti pa pošao putom za Isusom.

Slavni ulazak u Jeruzalem

11 Kad se približe Jeruzalemu, k Betfagi i Betaniji na Maslinskoj gori, Isus pošalje dvojicu učenika
2 i rekao im: “Idite u selo što je pred vama. Čim uđete u njega, naći ćete privezano mlado magare na kojem još nitko nije sjedio. Odvežite ga i dovedite!
3 Ako vam tko reče: ‘Zašto to činite?’ Kažite: ‘Gospodinu treba,’ i on će ga odmah poslati ovdje.”
4 Oni su otišli i našli magare privezano blizu vrata, vani na putu i odvezali ga.
5 A nekoliko prisutnih stojeći tamo, reknu im: “Što to činite da odvezujete magare?”
6 Oni im odgovore kako im je Isus zapovjedio. I oni ih puste.
7 Dovedu magare Isusu i stave na njega svoje haljine, a Isus je sjeo na njega.
8 Mnogi su razastrli po putu svoje haljine, a drugi su rezali zelene lisnate grane sa stabala i prostirali ih po putu.
9 A oni koji su išli pred njim i oni za njim klicali su, govoreći: “Hosana! ‘Blagoslovljen je onaj koji dolazi u ime Gospodinovo!’
10 Blagoslovljeno je kraljevstvo oca našega Davida, koje dolazi u ime Gospodinovo! Hosana na visini!”
11 Isus je ušao u Jeruzalem i u hram. Pa kad je sve razgledao uokolo, a kako je već bilo kasno, otišao je s Dvanaestoricom u Betaniju.
12 Tako idući dan, kad su izišli iz Betanije, On je ogladnio.
13 I pošto je izdaleka opazio smokvu s lišćem na njoj, pošao je On k njoj ne bi li što našao na njoj. Ali kad je došao do nje, nije našao ništa osim lišća, jer još nije bilo vrijeme smokvama.
14 Odgovarajući joj, Isus je rekao: “Nitko više nikada s tebe roda ne jeo!” To su čuli njegovi učenici.
15 Nato stignu u Jeruzalem. Kada je ušao Isus u hram, počeo je izgoniti sve koji su kupovali i prodavali u hramu. Mjenjačima novca isprevrnuo stolove, a prodavačima golubova klupe.
16 Nikom ne dopusti da kroz hram prenese kakav predmet.
17 Tada ih je učio govoreći: “Nije li napisano: ‘Kuća moja bit će kuća molitve za sve narode’? A vi ste je pretvorili u ‘razbojničku špilju!’ ”
18 Kada je to došlo do ušiju svećeničkim glavarima i pismoznancima, počeli su smišljati kako bi ga ubili. Ali su se bojali, jer je sav narod bio oduševljen njegovim naukom.
19 Kada bi nastala večer, izlazio bi On iz grada.
20 Kada su rano u jutro tuda prolazili, opaze da se smokva iz korijena osušila.
21 Tada se Petar sjetio te mu rekao: “Učitelju, pogledaj! Osušila se smokva što si je prokleo.”
22 A Isus im odgovarajući rekao: “Imajte vjeru u Boga!”
23 Istinu vam govorim, tko god reče ovoj gori: ‘pomakni se i baci u more’ i ne posumnja u srcu svojemu, nego povjeruje da će se dogoditi ono što veli, to će mu i biti, imat će što god zatraži.
24 Zato vam kažem: Što god tražite kad molite, vjerujte da ste već primili, i imat ćete.
25 I kad god stojite i molite, ako što imate protiv bilo koga, oprostite mu, tako da i vama Otac vaš na nebu može oprostiti vaše grijehe.
26 Ali ako vi ne opraštate, ni otac vaš na nebu neće oprostiti vama vaših grijeha.”
27 Tada su oni ponovno došli u Jeruzalem. Dok je Isus prolazio kroz hram, došli su k njemu glavari svećenički, pismoznanci i starješine.
28 Oni ga upitaju: “S kakvom vlašću ti sve to činiš? I tko ti je dao tu vlast da to činiš?”
29 Isus im rekao: “Ja ću vas nešto upitati, pa mi odgovorite, onda ću i Ja vama reći kakvom vlašću ovo činim.”
30 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi? Odgovorite mi.”
31 A oni su počeli umovati među sobom, govoreći: Reknemo li ‘s neba,’ reći će nam: ‘Zašto mu onda niste vjerovali?’
32 A da reknemo ‘od ljudi’ ”? Bojali su se naroda, jer su svi držali da je Ivan bio doista prorok.
33 Zato odgovore i reknu Isusu: “Ne znamo.” A Isus im odgovarajući rekao: “Niti ću ja vama onda reći s kakvom vlašću ovo činim.”

O porezu i uskrsnuću. Najveća zapovijed

12 Tada im On počne govoriti u prispodobama: “Neki čovjek posadi vinograd, ogradi ga ogradom, izgradi mjesto za vino, sagradi kulu, pa ga iznajmi vinogradarima i ode u daleku zemlju.
2 U svoje vrijeme on posla k vinogradarima slugu svojega, da primi dio vinogradskog uroda od vinogradara.
3 A oni ga uhvate, izmlate i pošalju natrag praznih ruku.
4 On im posla drugoga slugu, na njega su bacali kamenje, razbili mu glavu i poslali ga natrag grdeći.
5 I opet, posla im i trećega, a njega ubiju. Tako i mnoge druge, od kojih neke izmlate, a neke pobiju.
6 Imao je još jednoga, svojega ljubljenoga sina. Njega je poslao posljednjega k njima govoreći: ‘Bit će ih strah mojega sina.’
7 Ali vinogradari govoreći među sobom: ‘Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.’
8 Oni ga uhvate, ubiju i bace izvan vinograda.
9 Što će sad učiniti gospodar vinograda? Doći će i pobiti te vinogradare, a vinograd će dati drugima.
10 Zar niste čitali ovo u Pismu: ‘Kamen koji su graditelji odbacili postao je glavni ugaoni kamen.
11 To je djelo Gospodina, i ono je divno u našim očima.’ ”
12 Gledali su kako da ga uhvate, ali su se bojali naroda, jer su znali da je protiv njih izrekao tu prispodobu. Oni su ga tada ostavili i otišli.
13 Zatim mu pošalju neke od farizeja i od herodovaca da ga ispitaju i uhvate u riječi.
14 A kad su ovi došli, rekli su mu: “Učitelju, znamo da si Ti istinit i nisi pristran, jer ne praviš razlike među ljudima tko je tko, nego učiš putu Božjemu po istini. Je li zakonito dati caru porez ili nije?”
15 Da ga dademo ili da ga ne dademo?” Ali On prozre njihovo licemjerje te im rekao: “Zašto me kušate? Donesite mi denar da ga vidim.”
16 Oni mu ga donesu. On im tada rekao: “Čija je ovo slika i natpis?” “Careva,” odgovore mu oni.
17 Tada im Isus odgovarajući rekao: ”Podajte onda caru ono što je carevo, a Bogu ono što je Božje.” A oni su mu se divili.
18 Tada su došli k njemu saduceji, koji govore da nema uskrsnuća. Oni ga upitaju, govoreći ovo:
19 Učitelju, Mojsije nam je propisao: ‘Ako nekomu umre brat i ostavi ženu iza sebe, a ne ostavi djeteta, njegov brat treba uzeti njegovu ženu i podići potomstvo svojemu bratu.’

20 Bilo je sedmero braće. Prvi se oženi i umrije, a
ne ostavi potomstva.
21 Drugi uzeo njegovu ženu i umrije, a ne ostavi
potomstva. Treći isto tako.
22 Tako ni jedan od sedmorice ne ostavi potom-
stva. Najposlije umrije i žena.
23 O uskrsnuću, kad oni uskrsnu, čija će ona biti
žena? Jer su je sva sedmorica imali za ženu."
24 Isus im rekao: "Niste li u zabludi zbog toga što
ne poznajete ni Pisma ni moći Božje?
25 Jer kad uskrsnu od mrtvih, niti se oni žene niti
udavaju, nego su kao anđeli na nebu.
26 A što se tiče uskrsnuća od mrtvih, niste li čitali u
Mojsijevoj knjizi, na mjestu o gorućem grmu, kako
mu reče Bog: 'Ja sam Bog Abrahamov, Bog Iza-
kov i Bog Jakovljev'?
27 On nije Bog mrtvih, nego Bog živih. Vi se dakle
uvelike varate."
28 Tada se približi jedan od pismoznanaca koji je
čuo njihovu raspravu. Videći da im je dobro odgo-
vorio, upita ga: "Koja je prva od svih zapovijedi?"
29 Isus mu rekao: "Najprva od svih zapovijedi
glasi: 'Čuj, Izraele: Gospodin naš Bog, jedini je Bog.
30 Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svo-
jim, svom dušom svojom, svom pameću svojom i
svom snagom svojom.' To je prva zapovijed.
31 A druga isto takva, jest ova: 'Ljubi bližnjega svo-
jega kao samoga sebe.' Druge zapovijedi veće od
ovih nema."
32 Pismoznanac mu rekao. Dobro si rekao,
Učitelju. Rekao si po istini, On je jedini Bog i nema
drugoga osim njega.
33 Jer njega ljubiti svim srcem, svim razumom,
svom dušom i svom snagom svojom, a bližnjega
ljubiti kao samoga sebe, to više vrijedi nego sve
paljenice i druge žrtve."
34 A Isus videći da je mudro odgovorio, rekao mu:
"Ti nisi daleko od kraljevstva Božjega." I nitko ga se
više nije osudio dalje pitati.
35 Tada je Isus, dok učio u hramu, odgovarajući
rekao: "Kako to da pismoznanci govore da je Krist
sin Davidov?
36 Sam je David rekao u Duhu Svetom: 'Gospodin
reče mojemu Gospodinu: "Sjedni mi s desne
strane dok ne položim tvoje neprijatelje za pod-
nožje tvojim nogama." '
37 Ako ga sam David naziva 'Gospodinom,' kako
mu je onda sin?" Mnoštvo naroda rado ga je
slušalo.
38 U svojoj pouci rekao im dalje: "Čuvajte se pis-
moznanaca koji rado idu u dugim haljinama i vole
pozdrave na trgovima,
39 najbolja sjedala u sinagogama i najbolja mjesta
na gozbama,
40 oni izjedaju kuće i dobra udovička i s prenavl-
janjem se nadugo Bogu mole. Oni će dobiti strožu
osudu."
41 Dok je Isus sjedio ispred mjesta gdje se davao
prilog i gledao kako ljudi stavljaju novac unutra.
Mnogi su bogataši davali mnogo.
42 Onda je došla jedna siromašna udovica i stavila
dva novčića, to je jedan kvadrant.
43 Tada je Isus pozvao k sebi svoje učenike i rekao
im: "Istinu vam govorim, ova je siromašna udovica
stavila unutra više nego svi drugi koji su davali.
44 Jer svi su oni dali od svojega obilja, a ona je od
svojega siromaštva dala sve što je imala, sav svoj
imetak."

Ponovni dolazak Kristov i svršetak svijeta

13 Kad je izlazio iz hrama, rekao mu jedan od
njegovih učenika: "Učitelju, gledaj! Kakva li
kamenja, kakve li građevine!"
2 Isus mu odgovarajući rekao: "Vidiš li ove velike
zgrade? Neće tu ni jedan kamen ostati na kamenu,
a da ne bude srušen dolje."
3 Dok je sjedio na Maslinskoj gori, okrenut prema
hramu, Petar, Jakov, Ivan i Andrija upitaju ga na-
samo.
4 Kaži nam kad će to biti i kakav će biti znak, kad će
se sve to ispuniti."
5 Tada im Isus, odgovarajući počne govoriti:
"Pazite da vas tko ne zavede.
6 Mnogi će doći u moje ime govoreći: 'Ja sam on,'
i mnoge će zavesti.
7 Kad čujete za ratove i glasove o ratovima, nemo-
jte se uznemirivati. Mora se sve to dogoditi, ali još
nije svršetak.
8 Jer će se dići narod protiv naroda i kraljevstvo
protiv kraljevstva. Bit će potresa po raznim mjes-
tima, bit će gladi i nevolje. To su tek počeci jadiko-
vanja.
9 A vi sami pazite na sebe, jer će vas predavati
sudovima i tući u sinagogama. Vodit će vas pred
vladare i kraljeve zbog mene, njima za svjedočan-
stvo.
10 Radosna vijest mora se najprije propovijedati
svima narodima.
11 Ali kad vas povedu na izručenje, nemojte se
brinuti unaprijed niti smišljati što ćete govoriti,
nego ono što vam se u onaj čas dade, to govorite;
jer niste to vi koji govorite, nego Duh Sveti.
12 Tada će brat brata izdati na smrt, a otac svojega
sina. Djeca će ustajati protiv roditelja i prouzroko-
vati njihovu smrt.
13 Svi će vas ljudi mrziti zbog mene i zbog mojega
imena. Ali onaj tko ustraje do kraja, bit će spašen.
14 A kad vidite 'grozotu pustoši', o čemu govori
prorok Daniel, stojeći gdje ne smije biti" (tko čita
neka razumije): "tada neka oni koji su u Judeji
bježe u brda."
15 I neka onaj tko bude na krovu kuće, ne silazi i ne
ulazi u kuću da što uzme iz nje.
16 A tko bude u polju, neka se ne vraća da uzme
svoju haljinu.
17 Teško trudnicama i dojiljama djece u one dane!
18 Molite se da taj vaš bijeg ne bude zimi.
19 Jer će u one dane biti takve nevolje kakve nije
bilo od početka stvaranja svijeta, koji je Bog stvo-
rio, pa do sada, niti će je ikad više biti.
20 I kad Gospodin ne bi skratio te dane, nitko se ne
bi spasio. Ali zbog svojih izabranika, koje je On iza-
brao, skratio je dane.
21 Ako vam tko tada reče: 'Evo, ovdje je Krist!' Ili,
'Gle, eno ga ondje!' Ne vjerujte mu,
22 Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci i činit će
znakove i čuda da zavedu, kad bi bilo moguće, čak
i izabrane.
23 Vi budite na oprezu! Eto, sve sam vam unapri-
jed rekao.
24 A u ono vrijeme, poslije te nevolje, sunce će se
pomračiti i mjesec neće davati svoju svjetlost,
25 Zvijezde će s neba pasti i sile nebeske će se
uzdrmati.
26 Tada će oni vidjeti Sina Čovječjega gdje dolazi
na oblacima s velikom moći i slavom.
27 On će tada poslati anđele svoje i skupiti svoje
izabrane od četiri vjetra, od krajnjeg dijela zemlje
do krajnjeg dijela neba.
28 Sada naučite ovu prispodobu o smokvi. Kad joj
se granje pomladi, bude nježno i potjera lišće,
znate da je blizu ljeto.
29 Tako i vi, kad vidite da se to događa, znajte da je
blizu, čak na samim vratima.

30 Istinu vam govorim, ovaj naraštaj neće nipošto
proći dok se sve to ne zbude.
31 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće
nipošto proći.
32 Ali o tomu danu i času nitko ništa ne zna; ni
anđeli na nebu, niti Sin, nego samo Otac.
33 Budite oprezni! Budno pazite i molite se, jer vi
ne znate kad je vrijeme.
34 To je kao s čovjekom, koji polazi u daleku zem-
lju, ostavi svoju kuću i preda upravu slugama.
Svakomu odredi posao, a vrataru zapovjedi da
budan pazi.
35 Dakle, budno pazite, jer ne znate kad će doći
gospodar kuće, uvečer, u pola noći, kad se oglase
pijetli ili u jutro,
36 da ne dođe iznenada i ne nađe vas pozaspale.
37 A što kažem vama, to kažem svima: Budno
pazite!"

Isus pred Vijećem. Petrova zataja

14 Za dva dana bila je Pasha, svetkovina bes-
kvasnih kruhova. Glavari svećenički i pis-
moznanci tražili su kako bi Isusa uhvatili na prije-
varu i ubili.
2 Govorili su: "Ne na svetkovinu, da se narod ne
pobuni!"
3 Kad je bio u Betaniji i sjedio za stolom u kući
Šimuna gubavca, došla je neka žena s alabast-
renom posudicom skupocjenog miomirisnog nar-
dova ulja. Ona razbije posudicu i izlije mu ulje na
glavu.
4 Tamo su bili neki koji su se zbog toga ljutili i jedan
drugom govorili: "Zašto se prosipa to miomirisno
ulje?
5 Moglo se prodati za više od tri stotine denara i
dati siromasima." Jako su joj prigovarali.
6 A Isus im rekao: "Pustite ju, zašto ju mučite? Ona
mi je učinila dobro djelo."
7 Jer siromašne ćete uvijek imati sobom i moći
ćete im dobro činiti kad god hoćete; a mene nećete
imati uvijek.
8 Ona je učinila što je mogla. Došla je unaprijed
pomazati moje tijelo za pokop.
9 Istinu vam govorim, gdje se god bude na cijelom
svijetu propovijedala Radosna vijest, govorit će se
i ovo što je ona učinila, njoj na uspomenu."
10 Tada je Juda Iskariotski, jedan od Dvanaesto-
rice, otišao glavarima svećeničkim da im ga izda.
11 Oni se obradovali kad su to čuli i obećali mu
novac. A on je tražio zgodnu priliku da ga izda.
12 Na prvi dan beskvasnih kruhova, kad se klalo
pashalno janje, rekli su mu njegovi učenici: "Gdje
hoćeš da ti pripravimo pashalnu večeru?"
13 Tada je On poslao dvojicu svojih učenika i
rekao im: "Idite u grad i tu će vas sresti čovjek
noseći pehar vode; idite za njim.
14 Pa gdje on uđe, recite gospodaru one kuće:
'Učitelj kaže: Gdje je gostinjska soba u kojoj bi
mogao blagovati pashalnu večeru sa svojim uče-
nicima?' "
15 On će vam pokazati veliku gornju sobu prostrtu
i pripremljenu. Tu nam pripravite."
16 Njegovi učenici izašli te došli u grad i našli kako
im je On rekao te pripravili pashalnu večeru.
17 Uvečer, došao je On s Dvanaestoricom.
18 Dok su sjedili za stolom i jeli, rekao je Isus:
"Istinu vam govorim, jedan od vas koji jede sa
Mnom izdat će me."
19 Oni se ražaloste, pa ga počeli pitati, jedan za
drugim: "Jesam li ja taj"?
20 Tada im On rekao: "To je jedan od Dva-
naestorice, koji sa mnom umače u istu zdjelu!"
21 Sin Čovječji dakle odlazi, kako je napisano o
njemu, ali teško onomu čovjeku koji izda Sina Čo-
vječjega! Bilo bi mu bolje da se nije nikad ni rodio."
22 I dok su oni blagovali, uzeo je Isus kruh, blago-
slovio ga i razlomio, dao im i rekao: "Uzmite i jedite;
ovo je moje tijelo."
23 Zatim uzme čašu, pa kad je zahvalio, dade im je
i oni su svi pili iz nje.
24 A On im rekao: "Ovo je moja krv novoga
Saveza, koja se prolijeva za mnoge.
25 Istinu vam govorim, sigurno više neću piti od
trsova roda do onoga dana kad ću ga piti novoga u
kraljevstvu Božjem."
26 A kad su otpjevali psalme, uzašli su na Masl-
insku goru.
27 Tada im Isus rekao: "Svi ćete se vi spotaknuti
zbog mene ove noći, jer je napisano: 'Udariti ću
pastira, i ovce će se razbježati.'
28 Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju."
29 Tada mu Petar rekao: "Ako se doista svi i spota-
knu zbog tebe, ja se neću."
30 A Isus mu rekao: "Istinu ti govorim, upravo da-
nas, još ove noći, prije nego što pijetao dvaput za-
pjeva, zanijekati tri puta."
31 Petar ga je uvjeravao još više: "Kad bi morao s
tobom i umrijeti, sigurno te ne bi zanijekao! Isto
tako su govorili i svi ostali.
32 Tada su došli u mjesto imenom Getsemani, pa
je On rekao svojim učenicima: "Sjednite tu dok se
ja molim."
33 I poveo je sobom Petra, Jakova i Ivana, pa
počne biti potišten i duboko uznemiren.
34 Tada im On rekao: "Žalosna je naveliko duša
moja, sve do smrti. Ostanite ovdje i bdijte."
35 On je otišao malo dalje, pao na zemlju ničice i
molio se da bi ga mimoišao ovaj čas, ako je mo-
guće.
36 I On rekao: "Abba, Oče! Sve je Tebi moguće.
Otkloni ovu čašu od Mene; ali ne kako ja hoću,
nego kako Ti hoćeš."
37 Vrati se, našao ih gdje spavaju pa je rekao
Petru: "Šimune, spavaš li? Nisi li mogao biti budan
samo jedan sat?"
38 Budite budni i molite, da ne padnete u napast.
Duh je doista voljan, ali je tijelo slabo."
39 Ponovno je otišao moliti, izgovarajući iste riječi.
40 Kad se vratio, opet ih našao gdje spavaju, jer su
im otežale oči, a oni nisu znali što bi mu odgovorili.
41 Tada se vratio treći put i rekao im: "Zar još spa-
vate i počivate? Dosta je! Došao je čas; Sin
Čovječji je izdan i predaje se u ruke grješnika.
42 Ustanite! Hajdemo! Evo se približio Moj izda-
jnik."
43 Odmah, dok je to još govorio, došao je Juda,
jedan od Dvanaestorice, s velikim mnoštvom s
mačevima i toljagama, od glavara svećeničkih,
pismoznanaca i starješina.
44 Tada im njegov izdajnik dade znak govoreći:
"Koga ja poljubim, taj je, njega uhvatite i pažljivo
odvedite."
45 A čim je došao, odmah otišao do njega, pristu-
pio mu i rekao: "Učitelju, Učitelju!" I poljubio ga.
46 Tada su oni stavili ruke na njega i uhvatili ga.
47 A jedan od prisutnih trgnuo i izvadio mač te
udario slugu visokoga svećenika i odsjekao mu
uho.
48 A Isus im tada odgovorio: "Zar ste kao na
razbojnika izišli s mačevima i toljagama da me
uhvatite?
49 Svaki sam dan bio među vama u hramu i učio, a
niste me uhvatili. Ali Pisma se moraju ispuniti!"
50 Tada ga svi ostave i pobjegnu.

51 Išao je za njim samo neki mladić, ogrnut
lanenom plahtom po golom tijelu. A jedan mladić
ga je htio uhvatiti,
52 ali on ostavi lanenu plahtu i pobjegne od njih
gol.
53 Oni odvedu Isusa k visokom svećeniku, gdje su
bili skupljeni svi glavari Svećenički, starješine i pis-
moznanci.
54 A Petar je izdaleka išao za njim sve do dvora
visokoga svećenika. Tu je sjeo sa slugama i grijao
se uz vatru.
55 Glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su svje-
dočanstvo protiv Isusa da ga ubiju, ali ga nisu mo-
gli naći.
56 Mnogi su lažno svjedočili protiv njega, ali im se
svjedočanstva nisu slagala.
57 Tada neki ustanu i lažno posvjedoče protiv
njega:
58 Čuli smo ga govoriti: ‘Srušit ću ovaj hram sa-
građen ljudskom rukom i za tri dana sagradit ću
drugi bez ljudskih ruku.’ ”
59 Ali ni ovo njihovo svjedočanstvo nije bilo
složno.
60 Tada se diže visoki svećenik pred prisutnima i
upita Isusa: “Zar ništa ne odgovaraš? Što ovi
svjedoče protiv tebe?”
61 On je šutio i nije ništa odgovarao. Visoki sveće-
nik ponovno ga upita: “Jesi li ti Krist, Sin Blagoslov-
ljenoga?”
62 Isus je odgovorio: “Ja jesam. Vi ćete vidjeti Sina
Čovječjega gdje sjedi s desnu stranu Silnoga i gdje
dolazi na oblacima nebeskim.”
63 Tada je visoki svećenik razderao svoje haljine i
rekao: “Što nam više trebaju svjedoci?”
64 Čuli ste hulu na Boga! Što mislite?” I oni ga svi
osude da zaslužuje smrt.
65 Tada su neki počeli pljuvati na njega, pokrivati
mu lice, udarati ga dlanovima i govoriti mu: “Pro-
rokuj!” A sluge su ga udarali rukama po licu.
66 Dok je Petar bio dolje u dvorištu, došla je jedna
od sluškinja visokoga svećenika.
67 Kad je vidjela Petra gdje se grije, pogledala ga
te mu rekla: “I ti si bio s Isusom Nazarećaninom.”
68 A on to zanijeka govoreći: “Ne znam niti razumi-
jem što kažeš.” Zatim iziđe u predvorje, a pijetao
zapjeva.
69 Sluškinja, videći ga opet, počela je govoriti pris-
utnima: “Ovaj je jedan od njih.”
70 A on je ponovno zanijekao. Malo kasnije, oni
koji su tamo stajali, opet su rekli Petru: “Zbilja, ti si
jedan od njih; ta i Galilejac si, govor te tvoj izdaje.”
71 On se počeo kleti i preklinjati: “Ne poznajem
čovjeka o kojemu govorite!”
72 I odmah pijetao zapjeva i drugi put. A Petar se
sjeti riječi koje mu je rekao Isus: “Prije nego što
dvaput zapjeva pijetao, tri put ćeš me zanijekati.” I
kad se toga sjetio, počeo je plakati.

Isus pred Pilatom. Isusova smrt i pokop

15 Odmah rano u jutro glavari svećenički sa
starješinama i pismoznancima i cijelo Vijeće
održe vijećanje te Isusa svežu, odvedu i predaju
Pilatu.
2 Tada ga Pilat upita: “Jesi li ti židovski kralj?” A On
mu odgovarajući rekao: “To je kako ti kažeš.”
3 Glavari svećenički su ga optuživali za mnoge
stvari, ali On nije odgovorio ništa.
4 Tada ga Pilat opet upita govoreći: “Zašto ništa ne
odgovaraš? Gledaj koliko te optužuju i svjedoče
protiv tebe.”
5 Ali Isus nije odgovorio ništa, tako da se Pilat ču-
dio.
6 On im je svake svetkovine običavao puštati jed-
nog sužnja, koga god bi oni tražili.
7 Tada je bio u zatvoru čovjek zvan Baraba, koji je
bio zatvoren s ostalim pobunjenicima koji su u buni
počinili ubojstva.
8 Tada je mnoštvo uzišlo gore te počelo vičući
tražiti ono što im je Pilat običavao činiti.
9 A Pilat im odgovarajući rekao: “Hoćete li da vam
pustim kralja židovskoga?”
10 Znao je da su ga glavari svećenički predali iz
zavisti.
11 Ali glavari su svećenički uzbunili svjetinu tako
da im radije pusti Barabu.
12 Pilat im ponovno rekao: “Što onda hoćete da
učinim s onim kojega zovete kraljem židovskim?”
13 Razapni ga!” Oni su ponovno zavikali.
14 Pilat im rekao. “Zašto, kakvo je zlo On učinio?”
“Razapni ga!” Zavikali su oni još jače.
15 Tako Pilat, hoteći udovoljiti svjetini, otpustio im
Barabu, a Isusa, pošto ga prije izbičevao, predao
je da se razapne.
16 Tada su ga vojnici odveli u dvoranu, takozvani
pretorij, te sazvali na okup cijelu četu.
17 Tada su ga ogrnuli skrletom; pa ispleli trnov vi-
jenac i stavili mu ga na glavu,
18 i počeli ga pozdravljati: “Zdravo, kralju žido-
vski!”
19 Zatim su ga udarali trskom po glavi, pljuvali na
njega i pregibajući koljena klanjali mu se.
20 Pošto su mu se izrugali, skinuli su s njega skrlet,
odjenuli mu njegove haljine i izveli ga da ga ra-
zapnu.
21 Tada su prisilili nekog čovjeka, koji se vraćao iz
polja i prolazio tuda, Šimuna, Cirenca, oca Ale-
ksandrova i Rufova, da mu ponese križ.
22 I doveli su Isusa na mjesto Golgotu, što preve-
deno znači, lubanjsko mjesto.
23 Tu su mu pokušali dati vino pomiješano sa smir-
nom, ali ga on nije uzeo.
24 A kad su ga razapeli, razdijelili su među sobom
njegove haljine, bacajući kocku za njih što ima
komu pripasti.
25 A bio je tada treći sat, i oni su ga razapeli.
26 Iznad je bio je natpis, gdje je bila napisana nje-
gova krivnja: Kralj židovski.
27 Zajedno s njim razapeli su dva razbojnika: jed-
noga s desne strane, a drugoga s lijeve.
28 Tako se ispunilo Pismo, koje govori: “Bio je
ubrojen među zločince.”
29 A oni koji su mimo prolazili grdili su ga, mašući
glavama: “Hm! Ti koji razaraš hram i u tri ga dana
opet sagrađuješ,
30 Siđi s križa i spasi sam sebe!”
31 Isto su se tako glavari svećenički, s pismoznan-
cima i starješinama, rugali i govorili među sobom:
“On je druge spasio, a sebe ne može spasiti!
32 Neka Krist, kralj Izraelov, sada siđe s križa, pa
da vidimo i da vjerujemo!” Rugali mu se i oni koji su
bili razapeti s njim.
33 A kad je došao je šesti sat, nastala je tama po
cijeloj zemlji sve do devetoga sata.
34 U deveti sat viknuo je Isus jakim glasom, govo-
reći: “Eloi, Eloi, lama sabakthani!” Što prevedeno
znači: “Bože moj, Bože moj, zašto si me napus-
tio?”
35 Kad su to čuli neki od prisutnih, rekli su: “Gle, On
zove Iliju!”
36 I otrčao jedan te nakvasio spužvu octom, na-
taknuo je na trsku te mu je dade da pije govoreći:
Pustite, da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine dolje.”
37 A Isus je viknuo jakim glasom i izdahnuo poslje-
dnji dah.

38 Uto se Hramska zavjesa razderala na dvoje, odozgor do dolje.
39 A stotnik koji je stajao prema njemu, kad je vidio da je tako zavikao i izdahnuo posljednji dah, rekao je: “Uistinu, ovaj je čovjek bio Sin Božji!”
40 Tu su bile i žene te izdaleka gledale. Među njima je bila: Marija Magdalena, Marija, majka Jakova maloga i Josipa, i Saloma,
41 koje su ga isto tako pratile i služile mu kad je bio u Galileji, a zatim mnoge druge žene koje su s njim došle u Jeruzalem.
42 Kad već nastane večer, a kako je to bio dan Priprave, to jest, dan prije Subotnjega dana,
43 Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji je isto tako očekivao kraljevstvo Božje, odvažio se, te pošao k Pilatu, ušao i zatražio tijelo Isusovo.
44 Pilat se začudio da je On već umro te dozvao k sebi stotnika, pa ga upitao je li odavno umro.
45 Kad je primio obavijest od stotnika, dao je Josipu mrtvo tijelo.
46 Tada je on kupio fino platno, skinuo Isusa, zavio ga u platno i položio u grob koji je bio izduben u pećini, pa na vrata groba dokotrljao kamen.
47 Marija iz Magdale i Marija Josipova majka, pomno su gledale gdje su ga položili.

16 A kad prođe Subotnji dan, Marija Magda lena, Marija, majka Jakovljeva i Saloma, kupile su miomirisa da bi pomazale Isusa.
2 Vrlo rano u jutro prvoga dana u tjednu došle su one na grob u vrijeme sunčeva izlaska.
3 A među sobom su govorile: “Tko će nam otkotrljati kamen s vrata na grobu?”
4 Kad one pogledaju, vide da je kamen već odmaknut. A bio je, uistinu, vrlo velik.
5 Ulazeći u grob, one opaze mladića u bijeloj dugoj haljini gdje sjedi s desne strane; i prestraše se.
6 A on im je rekao: “Ne bojte se. Vi tražite razapetog Isusa Nazarećanina. Nije ovdje. On je uskrsnuo! Evo gledajte mjesto gdje je bio položen.
7 Idite i recite njegovim učenicima, posebno Petru, da On ide pred vama u Galileju; ondje ćete ga vidjeti, kako vam je rekao.”
8 A one brzo iziđu, te pobjegnu od groba, jer ih je obuzeo veliki strah i trepet. I nikomu o tomu nisu rekli ništa, jer su se jako bojale.
9 Kada je Isus uskrsnuo rano u prvi dan tjedna, najprije se ukazao Mariji Magdaleni iz koje je istjerao sedam zlih duhova.
10 Ona je otišla i javila to onima koji su bili s njim, a sada su bili u tuzi i suzama.
11 Oni, kad su čuli da je živ i da ga je ona vidjela, nisu vjerovali.
12 Poslije toga ukazao se u drugom obličju dvojici od njih na putu dok su išli na selo.
13 Ovi su otišli i javili ostalima, ali ni njima nisu vjerovali.
14 Nakon toga ukazao se Jedanaestorici dok su bili za stolom te ih prekorio zbog njihove nevjere i okorjelosti srca, jer nisu vjerovali onima koji su ga vidjeli pošto je uskrsnuo.
15 I rekao im: “Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju.
16 Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; ali onaj tko ne bude vjerovao, osudit će se.
17 Ova će čudesa pratiti one koji budu vjerovali: U moje će ime izgoniti zle duhove; govorit će novim jezicima;
18 zmije će uzimati rukama; ako popiju što smrtonosno, neće im nauditi; na bolesnike stavljat će ruke, i oni će ozdravljati.”
19 Nakon što im je ovako govorio, Gospodin je bio uznesen na nebo i sjeo Bogu s desne strane.
20 A oni su otišli i počeli su propovijedati svuda. Gospodin je s njima djelovao i potvrđivao Riječ popratnim znacima. Amen.

Luka

RADOSNA VIJEST PO LUKI

Navještenje rođenja Ivanova i Isusova

1 Kao što su već mnogi poduzeli sastaviti opis onih događaja koji su se za sigurno dogodili među nama,
2 onako kako su nam ih dostavili i poredali oni koji su od početka bili očevici i sluge Riječi,
3 tako i meni izgleda dobro, imajući vrlo dobro razumijevanje u svemu od samoga početka, da ti ih napišem po redu, preuzvišeni Teofile,
4 da se možeš osvjedočiti o pouzdanosti nauka u kojem si bio poučen.
5 Bilo je to u vrijeme Heroda, kralja judejskoga, neki svećenik imenom Zaharija, od reda Abijina. Imao je ženu od kćeri Aronova roda, ime joj je bilo Elizabeta.
6 Oni su dvoje bili pravedni pred Bogom, jer su živjeli besprijekorno po svima zapovijedima i odredbama Gospodinovim.
7 Ali nisu imali djeteta, jer je Elizabeta bila nerotkinja, a oboje su bili u poodmaklim godinama.
8 Jedanput, kad je on bio na redu da vrši svećeničku službu pred Bogom,
9 prema svećeničkom običaju, zapadne ga kockom kaditi kad bude išao u hram Gospodinov.
10 A čitavo mnoštvo naroda bilo je vani u molitvi za vrijeme kađenja.
11 Tada mu se ukazao anđeo Gospodinov, stojeći s desne strane kadionog žrtvenika.
12 Kad ga opazi Zaharija, prepadne se i spopadne ga strah.
13 Ali mu anđeo rekao: “Ne boj se, Zaharija, jer je uslišana tvoja molitva; tvoja će ti žena Elizabeta roditi sina, kojemu ćeš nadjenuti ime Ivan.
14 Imat ćeš radost i veselje, i mnoge će obradovati njegovo rođenje.
15 Jer će biti velik u očima Gospodinovim, neće piti ni vina niti opojnih pića. On će biti ispunjen Duhom Svetim još u majčinoj utrobi.
16 I mnoge će sinove Izraelove vratiti Gospodinu, njihovu Bogu.
17 On će isto ići pred njim s Ilijinim duhom i snagom, ‘da okrene srca otaca prema djeci,’ a nepokorne mudrosti pravednika i da pripravi narod spreman za Gospodina.”
18 A Zaharija je rekao anđelu: “Po čemu ću ja to spoznati? Ja sam star, a žena mi je u poodmaklim godinama.”
19 Anđeo mu rekao: “Ja sam Gabriel, koji stoji pred Bogom, i poslan sam s tobom govoriti i donijeti ovu radosnu vijest.

20 Ali evo, zanijemjet ćeš i nećeš moći govoriti do
dana dok se ovo ne ispuni, jer nisi vjerovao mojim
riječima koje će se ispuniti u svoje vrijeme."
21 Narod je, međutim, čekao Zahariju i čudio se
što se tako dugo zadržao u hramu.
22 A kad je izašao, nije mogao govoriti, a oni su
tada shvatili da je imao viđenje u hramu, jer im je
davao znakove i ostao nijem.
23 I bilo je tako da odmah čim se završio rok nje-
gove službe, on je otišao k svojoj kući.
24 Poslije toga vremena začela je njegova žena
Elizabeta; i pet mjeseci se brižno krila govoreći:
25 Ovo mi je učinio Gospodin u dane kad me milos-
tivo pogledao i skinuo s mene sramotu među ljudi-
ma."
26 U šestomu mjesecu posla Bog anđela Gabriela
u galilejski grad imenom Nazaret,
27 k djevici zaručenoj s mužem kojemu je bilo ime
Josip, iz doma Davidova. A djevici je bilo ime Ma-
rija.
28 A kad je anđeo ušao k njoj, rekao joj: "Raduj se,
u velikoj si milosti, Gospodin je s tobom; blagoslo-
vljena si ti među ženama."
29 Kad ga ona opazila, na te riječi jako se prepala
i počela razmišljati što znači taj pozdrav.
30 Tada joj anđeo rekao: "Ne boj se, Marijo, jer si
našla milost kod Boga.
31 Evo gle, ti ćeš začeti u svojoj utrobi i roditi Sina
i nadjenut ćeš mu ime Isus.
32 On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega.
Gospodin Bog dat će mu prijestolje njegova oca
Davida.
33 On će zauvijek kraljevati domom Jakovljevim i
njegovu kraljevstvu neće biti kraja."
34 Nato je Marija rekla anđelu: "Kako to može biti,
ja ne poznajem muža?"
35 A anđeo joj odgovarajući rekao: "Duh Sveti sići
će na tebe i snaga Svevišnjega zasjenit će te; zato
će to Sveto Dijete koje će se roditi zvati Sin Božji.
36 A evo, tvoja rođakinja Elizabeta je začela sina u
svojoj starosti; i već je u šestom mjesecu ona koju
zovu nerotkinjom,
37 Jer Bogu ništa nije nemoguće."
38 Tada mu Marija rekla: "Evo, službenice Gospo-
dinove, neka mi bude po riječi tvojoj" Tada je
anđeo otišao od nje.
39 U one dane Marija se žurno zaputila u gorski
kraj prema jednom gradu Judinu,
40 te je ušla u kuću Zaharijinu i pozdravila Eliza-
betu.
41 I dogodilo se, čim je Elizabeta čula Marijin poz-
drav, poskočilo je dijete u njezinoj utrobi; i Elizabe-
ta se napunila Duhom Svetim.
42 Zatim je ona progovorila i kliknula jakim gla-
som: "Blagoslovljena si ti među ženama i bla-
goslovljen je plod utrobe tvoje!
43 A odakle meni to da majka Gospodina mojega
dolazi k meni?
44 Jer zaista, čim je glas pozdrava tvojega došao
do mojih ušiju, dijete mi poskočilo u utrobi od ves-
elja.
45 Blagoslovljena je ona koja povjerova, jer će se
ispuniti ono što joj je rekao Gospodin."
46 A Marija je rekla: "Moja duša veliča Gospodina,
47 i duh moj se raduje u Bogu mojemu Spasitelju.
48 Jer on milostivo pogleda na neznatnu službe-
nicu svoju. Gle, od sad će me zvati blaženom svi
naraštaji.
49 Jer velika mi djela učinio Svesilni i sveto je ime
njegovo.
50 I njegovo je milosrđe na onima koji ga se boje od
koljena do koljena.
51 On je pokazao moć rukom svojom; raspršì one
koji su oholi u zamišljajima srca svojega;
52 On izbaci s prijestolja silnike, a uzvisi neznatne;
53 Gladne zasiti dobrima, a bogataše otpusti
praznih ruku;
54 Priskoči u pomoć Izraelu, sluzi svojemu, sjeća-
jući se svojega milosrđa,
55 Kao što je rekao očevima našim, Abrahamu i
potomstvu njegovu zauvijek."
56 Marija je ostala s Elizabetom oko tri mjeseca,
zatim se vrati svojoj kući.
57 Tada je Elizabeti došlo vrijeme za roditi. I ona je
porodila sina.
58 Kad su njezini susjedi i rodbina doznali kako joj
je Gospodin iskazao veliku milost, radovali se s
njom.
59 I došlo je vrijeme, da na osmi dan dođu i obrežu
dijete; i htjeli su ga po ocu nazvati Zaharijom.
60 Ali majka njegova je rekla: "Ne, on će se zvati
Ivan."
61 A oni su joj rekli: "Pa nitko se u tvojoj rodbini ne
zove tim imenom."
62 Tada oni znakovima upitaju oca njegova—
kako bi on htio da se zove.
63 On zatraži pisaću pločicu i napiše govoreći ovo:
"Njegovo je ime Ivan." I svi su se čudili.
64 U isti čas otvore mu se usta i jezik mu se
odveže, te je govorio i slavio Boga.
65 A strah spopadne sve one koji su živjeli u
okolici; i u cijelom su se judejskom gorju pripovije-
dali ti događaji.
66 Svi oni koji su ih čuli zadržali su ih u srcu, govo-
reći: "Kakvo će biti ovo dijete?" I doista, ruka Go-
spodinova bila je s njim.
67 A Zaharija otac njegov, napunio se Duhom
Svetim i počeo prorokovati govoreći:
68 Neka je blagoslovljen Gospodin Bog Izraelov,
jer je posjetio i otkupio narod svoj,
69 podiže rog spasenja za nas u domu Davida,
sluge svojega,
70 kao što je rekao na usta svojih svetih proroka,
sve otkako je svijet počeo,
71 da budemo spašeni od naših neprijatelja i iz
ruke svih koji nas mrze,
72 da iskaže milost koju je obećao očevima našim
i da se sjeti svojega svetog Saveza,
73 zakletvom kojom se zakleo Abrahamu, ocu
našemu,
74 da nam dopustiš da izbavljeni iz ruku naših ne-
prijatelja služimo bez straha,
75 u svetosti i pravednosti pred njim u sve naše
dane života.
76 A ti ćeš se, dijete, zvati prorokom Svevišnjega,
jer ćeš ići pred licem Gospodina da mu pripraviš
putove njegove,
77 Da njegovu narodu pružiš spoznaju spasenja, s
oproštenjem njegovih grijeha,
78 Kroz veliku milost Boga našega, s kojim nas je
pohodilo Izlazak sunca s visine,
79 Da obasja one koji sjede u tami i sjeni smrtnoj,
da upravlja naše korake na put mira."
80 A dječak je rastao i jačao se duhom, i bio u pu-
stinji do onoga dana u kojem se pokazao Izraelu.

Pohod pastira. Obrezanje

2 Dogodilo se u one dane da izišla je zapovijed
cara Augusta da se provede popis pučanstva
cijeloga svijeta.
2 To je bio prvi popis za vrijeme Kvirinijeva uprav-
ljanja Sirijom.
3 Tako su svi išli, svatko u svoj grad, da se upišu.
4 Josip isto tako pošao iz Galileje, iz grada Nazare-

ta, u Judeju, u Davidov grad koji se zove Betlehem,
jer je bio rodom iz Davidova doma,
5 iziđe da se upiše sa svojom isprošenom ženom
Marijom, koja je bila trudna.
6 Dok su bili tamo, njezini dani bili su pri kraju i
došlo joj vrijeme za roditi.
7 I ona je rodila svojega prvorođenoga Sina, pa ga
povila u pelenice i položila u jasle, jer nije bilo
mjesta za njih u svratištu.
8 U istom onom kraju živjeli su pastiri u polju, noću
su držali stražu nad svojim stadom.
9 Evo gle, anđeo Gospodinov stane ispred njih,
Slava i sjaj ih Gospodinov obasja sve unaokolo i
oni se jako prestraše.
10 Anđeo im rekao: "Ne bojte se, jer vam, evo,
donosim dobru vijest o velikoj radosti za sav
narod:
11 Jer vam se danas u Davidovu gradu rodio Spa-
sitelj, koji je Krist, Gospodin.
12 A ovo će vam biti za znak: Naći ćete Dijete povi-
jeno u pelenice gdje leži u jaslama."
13 Odjedanput tamo je bilo s anđelom mnoštvo
nebeske vojske koja je hvalila Boga govoreći:
14 Slava Bogu na visini, a na zemlji mir i dobra volja
među ljudima!"
15 Tako pošto su anđeli otišli od njih na nebo,
pastiri su počeli govoriti jedan drugomu: "Hajdemo
u Betlehem da vidimo ono što se dogodilo, s čime
nas je upoznao Gospodin."
16 Oni su žurno otišli i našli Mariju i Josipa s Dje-
tetom gdje leži u jaslama.
17 A kad su ga vidjeli, priopće to svima i proglase
svuda unaokolo što im je rečeno o tom Djetetu.
18 A svi oni koji su čuli pastire divili su se onomu što
su im rekli.
19 A Marija je pamtila sve te događaje i razmišljala
o njima u srcu svojemu.
20 Zatim se pastiri vrate slaveći i hvaleći Boga za
sve što su čuli i vidjeli, onako kako im je bilo rečeno.
21 A kad prođe osam dana i kad je Dijete trebalo
obrezati, nadjenu mu ime Isus, kako ga je nazvao
anđeo još prije nego se začeo u utrobi.
22 Kad je prošlo vrijeme njihova čišćenja prema
Mojsijevom Zakonu, donesu ga u Jeruzalem da ga
prikažu Gospodinu
23 kao što je napisano u Zakonu Gospodinovu:
"Svako muško prvorođenče bit će sveto Gospodi-
nu,"
24 da i oni prinesu žrtvu, kako je rečeno u Zakonu
Gospodinovim: "par grlica ili dva golubića."
25 Tada je živio u Jeruzalemu čovjek imenom
Šimun. Bio je pravedan, pobožan i očekivao je
utjehu Izraelovu i bio je nadahnut Duhom Svetim.
26 Njemu je bilo objavljeno po Duhu Svetom da
neće umrijeti dok ne vidi Gospodinova Krista.
27 Potaknut Duhom Svetim, došao je u hram, baš
kad su roditelji nosili Dijete Isusa da izvrše na
njemu propis Zakona,
28 uzeo ga na ruke, blagoslovio Boga i rekao:
29 Gospodine, sada otpusti slugu svojega da ide u
miru, prema riječi tvojoj;
30 Jer moje su oči vidjele spasenje tvoje,
31 Koje si ti pripravio pred licem svih naroda,
32 Svjetlo da rasvijetli neznabošce i slavu naroda
tvojega Izraela."
33 Josip i njegova majka divili su se onomu što se
govorilo o njemu.
34 Tada ih Šimun blagoslovio i rekao Mariji, majci
njegovoj: "Gle, ovaj je određen za pad i uskrsnuće
mnogih u Izraelu i za znak protiv koga će se gov-
oriti,
35 da, a tebi će samoj mač probosti tvoju dušu, da
bi se otkrile misli mnogih srdaca."
36 Tamo je bila proročica Ana, Penuelova kći, iz
plemena Ašerova. Ona je bila u velikoj starosti i
živjela je u braku s mužem sedam godina, sve od
svojega djevičanstva.
37 Ona sama kao udovica, stara osamdeset i četiri
godine, nije ostavljala hram, već je noću i danju
služila Bogu postom i molitvom.
38 Došla je ona istog časa i počela slaviti Boga i
govoriti o Djetetu svima koji su očekivali otkuplje-
nje u Jeruzalemu.
39 Kad su obavili sve što je po Zakonu Gospodino-
vu trebalo učiniti, vratili se u Galileju, u svoj grad
Nazaret.
40 Dijete je raslo i jačalo u Duhu, napunjujući se
mudrošću; a milost Božja bila je na njemu.
41 Svake su godine njegovi roditelji išli u Jeru-
zalem o svetkovini Pashe.
42 Kad mu je bilo dvanaest godina, uzašli su s njim
u Jeruzalem prema običaju Svetkovine.
43 Po svršetku tih dana, kad su se vraćali kući,
Dječak Isus zadržao se u Jeruzalemu, a Josip i
njegova majka nisu to znali,
44 nego misleći da je u društvu među suputnicima,
otišli su dan hoda, te ga počeli tražiti među rodbi-
nom i znancima.
45 Kako ga nisu našli, vratili se opet Jeruzalem
tražeći ga.
46 Nakon tri dana našli su ga u hramu gdje sjedi
među učiteljima, slušajući ih i postavljajući im pita-
nja.
47 Svi koji su ga slušali bili su zaneseni njegovu
razumnošću i odgovorima.
48 Kad su ga opaze, začudili se i majka mu rekla:
"Sine moj, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja
s brigom smo te tražili."
49 On im rekao. "Zašto ste me tražili? Zar niste
znali da ja moram biti u poslu Oca svojega?"
50 A oni nisu razumjeli riječi koje im je govorio.
51 Tada je On pošao s njima i došao u Nazaret i bio
im je poslušan. A njegova je majka sve te događaje
brižno čuvala u svojemu srcu.
52 A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti
pred Bogom i ljudima.

Isusovo krštenje. Rodoslovlje

3 Tada u petnaestoj godini vladanja cara Tiberi-
ja, Poncije Pilat bio je upravitelj Judeje, Herod
je bio tetrarh Galileje, Filip njegov brat bio je tetrarh
pokrajine Itureje i Trahoniteje, a Lizanija tetrarh
Abilene;
2 Anas i Kaifa bili su visoki svećenici, došla je riječ
od Boga Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji.
3 I on je obišao svu jordansku pokrajinu propovi-
jedajući krštenje pokajanja za oproštenje grijeha,
4 kao što je napisano u knjizi proročanstva proroka
Izaije, govoreći: "Glas jednoga koji viče u pustinji
'Pripravite put Gospodinov, poravnajte staze nje-
gove.
5 Svaka dolina će se ispuniti, svaka gora i brežul-
jak će se slegnuti, krivudavi putovi učinit će se
ravni, a hrapavi će biti izglađeni.
6 Svako će tijelo vidjeti spasenje Božje.' "
7 Tada je on rekao narodu koji mu je dolazio da ga
krsti: "Zmijski porodi! Tko vas je upozorio da
bježite od srdžbe koja dolazi?
8 Donosite, dakle, plodove koji odgovaraju poka-
janju, i ne govorite u sebi: 'Imamo Abrahama za
oca.' Jer ja vam kažem, Bog može od ovoga ka-
menja podići Abrahamu djecu.
9 I već sada je sjekira položena na korijen stabli-
ma; svako se stablo, dakle, ako ne donosi dobrog

ploda, siječe i baca u oganj."
10 Tada ga je narod pitao govoreći: "Što nam je
onda činiti?"
11 On im rekao: "Onaj tko ima dvije haljine, neka
dade onomu koji nema nijedne, a onaj tko ima
hrane, neka učini isto tako."
12 Onda su došli i carinici da ih krsti, pa ga upitaju:
"Učitelju, što trebamo činiti?"
13 On im rekao: "Ne uzimajte više nego što vam je
određeno."
14 Vojnici ga isto tako upitaju: "A što mi trebamo
činiti?" On im rekao:" Nikomu ne činite nasilja, niti
lažno okrivljujte, i budite zadovoljni svojom
plaćom!"
15 Tada je narod bio u iščekivanju, i kako su svi u
srcu razmišljali o Ivanu je li on Krist ili nije,
16 Ivan je odgovorio, govoreći svima: "Ja vas, uis-
tinu, krstim vodom. Ali dolazi jedan jači od mene,
remenje njegove obuće ja nisam dostojan odve-
zati. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.
17 On ima u svojoj ruci vijaču, te će potpuno očistiti
svoje gumno, pšenicu će skupiti u svoju žitnicu, a
pljevu će spaliti ognjem neugasivim."
18 I mnogim drugim pobudama navješćivao je
narodu Radosnu vijest.
19 A Herod tetrarh, koga je on prekorio zbog
Herodijade, žene njegova brata Filipa, i zbog svih
zlodjela koje je Herod učinio,
20 iznad toga nadodao je još ovo, baci Ivana u tam-
nicu.
21 A kad je sav narod bio kršten, Isus je isto tako
bio kršten; i dok je molio, otvorilo se nebo,
22 Duh Sveti spustio se na njega u tjelesnom ob-
liku kao golub i glas je došao s neba govoreći: "Ti si
moj ljubljeni Sin, s tobom sam vrlo zadovoljan."
23 Isusu je na početku njegova djelovanja bilo ot-
prilike trideset godina, a bio je, (kako se držalo) sin
Josipov, koji je bio sin Helijev,
24 sin Matatov, sin Levijev, sin Melkijev, sin Jana-
jev, sin Josipov,
25 sin Matatijin, sin Amosov, sin Nahumov, sin
Eslijev, sin Nagajev,
26 sin Maatov, sin Matatijin, sin Semejev, sin
Josipov, sin Judin,
27 sin Joanasov, sin Resin, sin Zerubabelov, sin
Šealtielov, sin Nerijev,
28 sin Melkijev, sin Adijev, sin Kosamov, sin Elm-
adamov, sin Erov,
29 sin Joseov, sin Eliezerov, sin Jorimov, sin
Matatov, sin Levijev,
30 sin Simeonov, sin Judin, sin Josipov, sin Jona-
nov, sin Elijakimov,
31 sin Melejin, sin Menin, sin Matatin, sin Natanov,
sin Davidov,
32 sin Jesejev, sin Obedov, sin Boazov, sin Sal-
monov, sin Nahšonov,
33 sin Aminadabov, sin Aramov, sin Hezronov, sin
Peresov, sin Judin,
34 sin Jakovljev, sin Izakov, sin Abrahamov, sin
Terahov, sin Nahorov,
35 sin Serugov, sin Reuov, sin Pelegov, sin
Eberov, sin Šelahov,
36 sin Kainanov, sin Arfaksadov, sin Šemov, sin
Noin, sin Lamekov,
37 sin Metuselahov, sin Henokov, sin Jaredov, sin
Mahalalelov, sin Kainanov,
38 sin Enosov, sin Setov, sin Adamov, Sin Božji.

4 Isus je bio tada pun Duha Svetoga, vratio se s
Jordana i bi odveden od Duha u pustinju,
2 a bio je četrdeset dana kušan od đavla. Onih dana
nije ništa jeo, te kad je ono isteklo, On je ogladnio.
3 Đavao mu tada rekao: "Ako si Ti Sin Božji, zapo-
vjedi ovom kamenju da postane kruh."
4 Rekao mu Isus: "Napisano je: 'Ne živi čovjek
samo od kruha, nego od svake riječi Božje.' "
5 Zatim ga đavao odvede na visoku goru i pokazao
mu za tren oka sva kraljevstva svijeta
6 pa mu rekao: "Dat ću ti svu vlast nad njima, i nji-
hovu slavu, jer je meni predana i dajem je komu
god ja hoću.
7 Dakle, sve ovo bit će tvoje ako mi se pokloniš."
8 A Isus mu odgovorio: "Idi od mene, Sotono, jer je
napisano: 'Gospodinu, Bogu svojemu se klanjaj i
njemu jedinomu služi.' "
9 A zatim ga odvede u Jeruzalem i postavi ga na
vrh hrama te mu rekao: "Ako si ti Sin Božji, baci se
odavde dolje,"
10 Jer je napisano: 'On će narediti svojim anđe-
lima da te čuvaju,'
11 i 'nosit će te na svojim rukama, da se gdje
nogom ne spotakneš o kamen.' "
12 A Isus mu odgovarajući rekao: "Rečeno je: 'Ne
iskušavaj Gospodina Boga svojega.' "
13 Kad je đavao iscrpio sve kušnje, otišao je od
njega do druge prilike.
14 Tada se Isus vrati sa silom Duha u Galileju i glas
se raznese o njemu po cijeloj tamošnjoj okolici.
15 Učio je u njihovim sinagogama i svi su ga slavili.
16 Tako je On došao u Nazaret, gdje je bio
odrastao. I po svojem običaju ušao je u sinagogu
na Subotnji dan i ustao čitati.
17 Oni mu pruže knjigu proroka Izaije. Kad On
otvori knjigu, namjeri se na mjesto gdje je bilo na-
pisano:
18 Na meni je Duh Gospodinov, jer me je On
pomazao da propovijedam Radosnu vijest siro-
mašnima. On me je poslao liječiti slomljena srca,
navijestiti oslobođenje zatvorenicima i vratiti vid
slijepima, osloboditi potlačene,
19 navijestiti milosnu godinu Gospodinovu."
20 Zatvori knjigu i vrati je poslužniku pa sjeo. Oči
svih u sinagogi bile su uprte u njega.
21 On im progovori: "Danas se ispunilo ovo Pismo
u vašim ušima."
22 Svi su mu odobravali i divili se lijepim riječima
što su izlazile iz njegovih usta. Govorili su: "Nije li
ovo sin Josipov?"
23 Tada im On rekao: "Sigurno ćete mi reći ovu
prispodobu: 'Liječniče, izliječi sam sebe! Sve što si
učinio, kako smo čuli, u Kafarnaumu, učini i ovdje,
u svojemu rodnom kraju.' "
24 Tada je On rekao: "Istinu vam govorim, nijedan
prorok nije dobro primljen u svojemu rodnom
kraju."
25 Istinu vam govorim, bilo je mnogo udovica u
Izraelu u vrijeme Ilijino, kad je nebo ostalo zat-
voreno tri godine i šest mjeseci i velika glad zavla-
dala po cijeloj zemlji.
26 Ali ni jednoj od njih nije bio poslan Ilija osim ne-
koj ženi udovici u Sarfati, u području Sidona.
27 Mnogi gubavci bili su u Izraelu u vrijeme pro-
roka Elizeja, ali ni jedan se od njih ne očisti osim
Sirijca Naamana."
28 Kako su to čuli, svi koji su bili u sinagogi razljutili
se puni gnjeva,
29 ustanu te ga istjeraju iz grada i dovedu na rub
brijega na kojem je bio sagrađen njihov grad, u
nakani da ga dolje strmoglave.
30 Ali je on prošao između njih, umaknuo im i
otišao svojim putom.
31 Tada siđe u Kafarnaum, galilejski grad, i tu ih je
učio na Subotnji dan.
32 Ljudi su bili zaneseni njegovim naukom, jer mu

je riječ bila puna moći.
33 U sinagogi bio neki čovjek koji je bio opsjednut
nečistim duhom. On povika jakim glasom,
34 govoreći: “Pusti nas, što imamo mi s tobom, Is-
use Nazarećanine? Jesi li došao da nas uništiš?
Ja znam tko si ti: Ti si Svetac Božji.”
35 A Isus mu zaprijeti govoreći: “Umukni i iziđi iz
njega!” I tada ga zloduh sruši ispred svih te iziđe iz
njega i ništa mu ne naudi.
36 Svi su se čudili i govorili jedan drugomu: “Kakva
je to riječ, kad s vlašću i snagom zapovjeda nečis-
tim duhovima i oni izlaze?”
37 Glas se o njemu raširi po svim okolnim mjesti-
ma.
38 Tada je izišao iz sinagoge i ušao je u kuću Šimu-
novu. A Šimunova punica bila je bolesna od teške
groznice, pa ga oni zamole za nju.
39 On se prignuo nad nju te zaprijetio groznici, i
ova ju ostavila. Žena je odmah ustala i počela ih
posluživati.
40 O zalazu sunca svi koji su imali bolesnike koji su
patili od raznih bolesti dovodili su ih k njemu. On bi
na svakoga od njih stavljao ruke i ozdravljao ih.
41 Iz mnogih su izlazili zli duhovi te vikali, iza glasa
govoreći: “Ti si Krist, Sin Božji!” On im zaprijeti i ne
dopusti im da govore, jer su oni znali da je On Krist.
42 Poslije toga kad je nastao dan, On je izišao i
otišao na samotno mjesto. A narod ga je tražio i
kad došao do njega, htjeli su ga zadržati da ne ide
od njih.
43 A on im rekao: “I drugim gradovima moram isto
propovijedati Radosnu vijest o kraljevstvu
Božjem, jer sam za to i poslan.”
44 I propovijedao je po sinagogama u Galileji.

Obilan ribolov. Iscjeljenje gubavaca i uzetoga

5 Jedanput tako dok se narod gurao oko Isusa da
čuje riječ Božju, On je stajao na obali Geneza-
retskog jezera
2 i vidio je dvije lađice gdje stoje na obali jezera;
ribari su bili izašli iz njih i prali svoje mreže.
3 On je ušao u jednu lađicu, koja je pripadala
Šimunu, i zatražio ga da malo otisne od kopna. On
je tada sjeo i počeo učiti narod iz lađice.
4 A kad je prestao govoriti, rekao je Šimunu: “Iz-
vezi na pučinu i bacite mreže svoje za ribolov.”
5 A Šimun mu je odgovorio: “Učitelju, mi smo svu
noć lovili i trudili se a ništa nismo uhvatili, ali na
tvoju riječ bacit ću mreže.”
6 A kad to učine, uhvate mnogo riba, toliko da su im
se mreže gotovo razdirale.
7 Uto dadu znak svojim sudrugovima u drugoj
lađici da im dođu pomoći. Ovi su došli i napunili
obje lađice tako da su gotovo tonule.
8 Kad je to vidio Šimun Petar, pao Isusu do koljena
govoreći: “Udalji se od mene, Gospodine, jer ja
sam grješnik!”
9 Jer on i svi oni koji su bili s njim skamenili se, zbog
riba koje su ulovili.
10 Isto tako Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, koji su
bili Šimunovi sudruzi. Isus je rekao Šimunu: “Ne
boj se! Od sad ćeš loviti ljude!
11 Oni izvuku lađice na kopno, ostave sve i pođu
za njim.
12 Dok je On boravio u nekom gradu, gle, najedan-
put se pojavi čovjek sav gubav; i čim opazio Isusa,
pao je ničice pa ga zamolio, govoreći: “Gospodine,
ako hoćeš, možeš me očistiti.”
13 Tada On pruži svoju ruku, dotače ga se govore-
ći: “Hoću. Budi očišćen.” I odmah ga guba ostavi.
14 On mu naloži da nikom ne govori: “Već hajde,
pokaži se svećeniku i prinesi žrtvu za svoje
očišćenje, njima za svjedočanstvo, kao što je za-
povjedio Mojsije”
15 A glas se o njemu sve više i više pronosio, a
veliko je mnoštvo naroda dolazilo da ga čuje i da ih
On izliječi od njihovih bolesti.
16 A on se često povlačio u pustinju i molio.
17 Dogodi se jednog dana, za vrijeme dok je Isus
poučavao, ondje su sjedili i farizeji i učitelji Zakona
koji su došli iz svih galilejskih i judejskih sela i iz
Jeruzalema. A sila Gospodinova bila je prisutna da
ih ozdravlja.
18 I gle, ljudi donesu na postelji čovjeka koji je bio
uzet. Oni su pokušavali da ga unesu unutra i stave
pred Isusa.
19 A kako zbog velikog mnoštva naroda nisu pro-
našli kamo bi ga mogli unijeti, popeli se na krov te
ga kroz crepove spustili s posteljom među prisutne
i ispred Isusa.
20 A On, videći njihovu vjeru, rekao mu: “Čovječe,
oprošteni su ti grijesi tvoji.”
21 Nato pismoznanci i farizeji počeli pomišljati u
sebi govoreći: “Tko je ovaj što huli na Boga? Tko
može opraštati grijehe, osim jedinog Boga?”
22 A Isus, kad je prozreo njihove misli, rekao im:
“Zašto tako razmišljate u svojim srcima?
23 Što je lakše reći: ‘Oprošteni su ti grijesi’ ili reći:
‘Ustani i hodaj’?
24 Ali znajte da Sin Čovječji ima vlast na zemlji
opraštati grijehe” On je tada rekao uzetomu boles-
niku: “Ja ti govorim, ustani, uzmi svoju postelju i idi
svojoj kući.”
25 I on odmah je ustane pred njima, uzeo je svoju
postelju i otišao svojoj kući slaveći Boga.
26 Svi su se divili, slavili su Boga i ispunjeni stra-
hom govorili: “Danas smo se nagledali čuda!”
27 Poslije toga Isus iziđe i opazi carinika imenom
Levija gdje sjedi u carinarnici i rekao mu: “Pođi za
mnom.”
28 On ostavi sve, ustane i pođe za njim.
29 Nakon toga Levi mu priredi u kući svojoj veliku
gozbu. A s njima za stolom sjedilo je mnogo car-
inika i drugih koji su bili s njima.
30 A njihovi farizeji i pismoznanci počeli su mrmlja-
ti protiv njegovih učenika govoreći im: “Zašto jede-
te i pijete s carinicima i grješnicima?”
31 A Isus im rekao: “Ne treba liječnik onima koji su
zdravi, nego onima koji su bolesni.
32 Ja nisam došao zvati na pokajanje pravednike,
nego grješnike.”
33 Oni mu tada reknu: ”Zašto Ivanovi učenici često
poste i mole, isto tako i farizejski, a tvoji jedu i piju?”
34 A On im rekao: “Zar možete natjerati svatove da
poste dok je još zaručnik među njima?
35 Ali doći će vrijeme kad će im uzeti i odvesti
zaručnika; onda će oni u one dane postiti.”
36 On im je isto tako govorio prispodobu: “Nitko ne
stavlja komad zakrpe od nove haljine da zakrpa
staru haljinu, jer novu haljinu raspara, a staroj
haljini ne pristaje zakrpa od nove.
37 I nitko ne stavlja novo vino u stare mješine; jer
novo vino rasprsne mješine te se prolije, a mješine
propadnu.
38 Nego, novo vino mora se staviti u nove mješine,
i tako se oboje sačuva.
39 I nitko, pošto je pio staro vino, neće odmah
novoga, jer reče: ‘Staro je bolje.’ ”

Sin Čovječji gospodar Subotnjega dana

6 Tako se dogodi drugoga Subotnjega dana po-
slije prvoga da je Isus išao poljem kroz žito.
Njegovi su učenici trgali klasje, trli ga rukama i jeli.
2 Tada im neki farizeji reknu: “Zašto činite ono što

nije zakonom dopušteno činiti na Subotnji dan?”

3 Isus im odgovarajući rekao: “Zar niste čitali ni to što je učinio David kad je bio gladan, on i oni koji su bili s njim;

4 kako je ušao u kuću Božju uzeo i jeo postavljene kruhove, pa ih dao onima koji su bili s njim, koje nije zakonom dopušteno jesti nikom osim svećenicima?”

5 I On im rekao: “Sin je Čovječji gospodar i od Subotnjega dana.”

6 Dogodi se tako jednoga drugog Subotnjega dana, ušao je Isus u sinagogu i počeo učiti. Tu je bio neki čovjek kojemu je usahla desna ruka.

7 A pismoznanci i farizeji pazili su na Isusa da vide hoće li na Subotnji dan liječiti, da bi našli nešto zbog čega bi ga mogli optužiti.

8 Ali On je znao njihove misli pa je rekao čovjeku s usahlom rukom: “Digni se i stani ovdje ispred svih.” I on ustane i stane ispred njih.

9 Onda im Isus rekao: “Ja ću vas nešto upitati: Je li zakonito na Subotnji dan činiti dobro ili činiti zlo, spasiti život ili upropastiti ga?”

10 Zatim ih sve naokolo pogledao te rekao onom čovjeku: “Ispruži svoju ruku!” On je učinio tako i ruka mu iscijelila i postala zdrava kao i druga.

11 A oni ispunjeni gnjevom počeli su se međusobno dogovarati što da učine s Isusom da mu naude.

12 Poslije tih dana, Isus je otišao na goru da se moli i tu je proveo cijelu noć moleći se Bogu.

13 Kad je osvanuo dan, dozove On svoje učenike i od njih izabrao Dvanaestoricu, koje nazove apostolima:

14 Šimuna, kojega nazove Petar, i brata mu Andriju; Jakova i Ivana; Filipa i Bartolomeja;

15 Mateja i Tomu; Jakova sina Alfejeva i Šimuna zvanog Zelota;

16 Judu sina Jakovljeva, i Judu Iskariotskoga koji je postao izdajnik.

17 Zatim On siđe s njima i zaustavi se na ravnom mjestu sa svojim učenicima i veliko mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, iz tirskog i sidonskog primorja, koji su došli da ga čuju i da ozdrave od svojih bolesti.

18 Ozdravljali su isto i oni koje su mučili nečisti duhovi.

19 Sve je mnoštvo tražilo da ga se dotakne, jer je iz njega izlazila sila koja je ozdravljala sve.

20 On upravi pogled na svoje učenike i rekao: “Blago vama, siromasi, jer vaše je kraljevstvo Božje.

21 Blago vama koji sada gladujete, jer ćete se nasititi! Blago vama koji sada plačete, jer ćete se smijati.

22 Blago vama kad vas ljudi mrze i kad vas odbacuju, grde i ozloglašuju vaše ime kao zlo, zbog Sina Čovječjega.

23 Radujte se u taj dan i poskakujte od veselja, jer je velika vaša plaća na nebu. Isto su činili i s prorocima očevi njihovi.

24 Ali jao vama, bogataši, jer ste primili svoju utjehu.

25 Jao vama koji ste siti, jer ćete gladovati. Jao vama koji se smijete, jer ćete tugovati i plakati.

26 Jao vama kad vam svi ljudi laskaju, ta isto su tako činili s lažnim prorocima očevi njihovi.

27 A vama koji me slušate kažem: Ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze.

28 Blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite se za one koji vas iskorištavaju.

29 Onomu koji vas udari po jednom obrazu, pružite i drugi. Tko ti uzima ogrtač, ne krati mu ni haljinu.

30 Tko god traži od tebe, podaj mu. A od onoga koji uzima tvoje, ne traži natrag.

31 Kako želite da vama ljudi čine, tako činite i vi njima.

32 Ako ljubite one koji vas ljube, kakvu hvalu dobivate? I grješnici ljube one koji njih ljube.

33 Ako dobro činite onima koji vama čine dobro, kakvu hvalu dobivate? Jer i grješnici čine to isto.

34 Ako posuđujete onima od kojih se nadate nešto dobiti, kakvu hvalu dobivate? Jer i grješnici posuđuju grješnicima da toliko prime.

35 Nego, ljubite svoje neprijatelje, činite dobro i posuđujte, a da ništa ne očekujete natrag; tako će vaša plaća biti velika, a vi ćete biti sinovi Svevišnjega. Jer On je dobar nezahvalnima i zlima.

36 Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš.

37 Nemojte suditi, pa ni vi nećete biti suđeni. Ne osuđujte, pa ni vi nećete biti osuđeni. Opraštajte, i bit će vam oprošteno.

38 ”Davajte, pa će vam se i davati; dobru mjeru, zbijenu, stresenu i prelijevajuću dat će vam se u naručje. Jer će vam se mjeriti onom mjerom kojom vi mjerite.”

39 A rekao im je i prispodobu: “Može li slijepac voditi slijepca? Zar neće obojica u jamu pasti?

40 Nije učenik iznad svojega učitelja, a svaki onaj koji je dobro izučen jest kao njegov učitelj.

41 A zašto gledaš trun u oku svojega brata, a u svojemu oku brvna ne opažaš?

42 Ili kako možeš reći svojemu bratu: ‘Brate, dopusti da ti izvadim trun iz tvojega oka,’ kad sam ne vidiš brvna u svojem oku? Licemjere! Izvadi najprije brvno iz svojega oka pa ćeš onda jasno vidjeti kako da izvadiš trun iz oka svojega brata.

43 Jer dobro stablo ne rodi zlim plodom, niti zlo stablo rodi dobrim plodom.

44 Jer svako se stablo poznaje po svojemu plodu. Jer ljudi ne beru s trnja smokve, niti s grma od kupine grožđe.

45 Dobar čovjek od dobra blaga svojega srca iznosi ono što je dobro, a zao čovjek od zla blaga svojega srca iznosi ono što je zlo. Jer mu usta govore ono čega mu je srce prepuno.

46 Zašto me zovete: ‘Gospodine, Gospodine,’ a ne činite ono što vam govorim?

47 Tko god dolazi k meni, sluša moje riječi i izvršuje ih, pokazat ću vam komu je on sličan:

48 Sličan je čovjeku koji gradi kuću, koji iskopa duboko i postavi temelj na kamenu. A kad nastane poplava, potok nahrupi na tu kuću, ali je ne može uzdrmati jer je utemeljena na kamenu.

49 Ali onaj koji čuje i ne učini ništa, sličan je čovjeku koji sagradi kuću na zemlji bez temelja, na nju navali potok i ona se odmah sruši. I velika je ruševina te kuće.”

Ozdravljenje stotnikova sluge

7 Pošto je dovršio narodu sve te riječi, ušao je u Kafarnaum,

2 Neki stotnik imao je bolesnog slugu, koji mu je bio vrlo drag i ležao je na umoru.

3 Kada je čuo gdje se govorilo o Isusu, posla mu neke židovske starješine da ga zamole da mu dođe ozdraviti slugu.

4 Kad oni stignu k Isusu, počeli su ga usrdno moliti, govoreći da taj za kojega bi On to učinio to i zaslužuje,

5 jer on voli naš narod. I sinagogu nam je sagradio.”

6 Tada Isus pođe s njima. A kad više nije bio daleko do kuće, stotnik mu posla neke prijatelje da mu reknu: “Gospodine, ne muči se dalje, jer ja nisam

dostojan da uđeš pod krov moj,
7 Zato dakle nisam se smatrao dostojnim da pristupim k tebi, nego samo reci riječ i ozdravit će sluga moj!
8 Jer i ja, koji sam čovjek podložen drugima i imam pod sobom vojnike, jednomu kažem: 'Idi!' i on ide; a drugomu: 'Dođi!' i on dođe; i svojemu sluzi: 'Učini to!' i on to učini."
9 Kad je Isus to čuo zadivio mu se, te se okrene mnoštvu naroda koji je išao za njim i rekao: "Kažem vam, tolike vjere nisam našao ni u Izraelu!"
10 Kad se izaslanici vratili kući, našli su slugu potpuno zdrava, a prije je bio bolestan.
11 Poslije toga, otišao je Isus u grad po imenu Nain. S njim su išli njegovi učenici i veliko mnoštvo naroda.
12 Kada se približio gradskim vratima, kad ono iznosili su na pokop mrtvaca, jedinca sina u majke koja je bila udovica. Pratio ju je mnogi narod iz grada.
13 Kad ju je Gospodin opazio, sažali se nad njom te joj rekao: "Nemoj plakati!"
14 Zatim je pristupio k lijesu, dotaknuo ga se dok su nosioci stajali te rekao: "Mladiću, tebi govorim, ustani!"
15 Mrtvac se podigao i počeo govoriti; a Isus ga dao njegovoj majci.
16 Sve prisutne obuzeo strah te su slavili Boga govoreći: "Velik se prorok pojavio među nama." I "Bog je posjetio narod svoj."
17 Raširio se glas i mišljenje o njemu po cijeloj Judeji i po cijelom okolnom kraju.
18 O svemu tomu izvijeste Ivana njegovi učenici.
19 Nato je Ivan pozvao dvojicu svojih učenika te ih posla Gospodinu da ga pitaju; "Jesi li ti onaj koji ima doći ili da čekamo drugoga?"
20 Kad ljudi stignu k njemu, reknu mu: "Ivan Krstitelj poslao nas je k tebi da pitamo: 'Jesi li ti onaj koji ima doći ili da čekamo drugoga?' "
21 On je upravo u taj čas ozdravljao mnoge od njihovih bolesti, muka i zlih duhova te mnogim slijepcima poklanjao vid.
22 Tada im Isus rekao; "Idite i javite Ivanu što ste vidjeli i čuli; da slijepi progledavaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda Radosna vijest.
23 Blago onomu koji se zbog mene ne spotakne."
24 A kad su Ivanovi izaslanici otišli, počeo Isus govoriti mnoštvu naroda o Ivanu: "Što ste izišli gledati u pustinju? Trsku koju vjetar njiše?
25 Ili što ste izišli gledati? Čovjeka u mekane haljine odjevena? Zaista ljudi koji se odijevaju u sjajno odijelo i žive u raskoši borave u kraljevskim dvorima.
26 Pa što ste izišli gledati? Proroka? Da, kažem vam, i mnogo više od proroka.
27 On je onaj o kojemu je napisano: 'Evo, glasnika svojega pred licem tvojim šaljem ti da pripravi put pred tobom.'
28 Kažem vam, nitko između rođenih od žene nije veći od Ivana; ali onaj koji je najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega."
29 Sav narod koji ga je slušao i carinici, dadu priznanje Bogu time što su se podložili Ivanovu krštenju.
30 A farizeji i zakonoznanci odbiju savjet Božji protiv sebe samih, ne pristajući na krštenje njegovo.
31 A Gospodin je rekao: "Pa s kime onda da usporedim ljude ovoga naraštaja? Komu su slični?
32 S njima je kao s djecom, onom što sjede na trgu i dovikuju jedni drugima: 'Zasvirati smo vam na frulu, a vi niste plesali! Zapjevali smo vam tužaljke, a vi niste zaplakali!'
33 Ivan Krstitelj je došao; niti jede kruha, niti pije vina, a vi velite: 'Ima zlog duha!'
34 A došao je Sin Čovječji jede i pije, a vi velite: 'Gledajte čovjeka izjelice i pijanice, prijatelja carinika!'
35 Ali mudrost su opravdala sva njezina djeca."
36 Neki farizej zamoli Isusa da objeduje kod njega. I On je ušao u farizejevu kuću i sjeo za stol jesti.
37 Gle, najedanput se pojavila neka žena iz grada koja je bila grješnica. Ona, kad je saznala da je Isus za stolom u farizejevoj kući, donijela je alabastrenu posudicu pomasti,
38 i stala iza njega do njegovih nogu te mu plačući počela svojim suzama prati noge, otirati ih svojom kosom, ljubiti i mazati mirisnom pomašću.
39 Kad je to vidio farizej koji ga pozvao, pomislio je u sebi: "Kad bi ovaj čovjek bio prorok, znao bi tko je i kakva je ova žena što ga se dotiče; jer ona je grješnica."
40 A Isus mu odgovarajući rekao: "Šimune, imam ti nešto reći." "Govori, učitelju!" Odvrati mu on.
41 Neki vjerovnik imao je dvojicu dužnika. Jedan mu je dugovao pet stotina denara, a drugi pedeset.
42 A kako nisu imali čim vratiti, on oprosti obojici. Kaži mi sad koji će mu, dakle, od njih više pokazivati ljubavi?"
43 Šimun mu je odgovorio; "Držim, onaj kojemu je više oprostio." A On mu rekao "Pravo si sudio,"
44 Onda se okrenuo prema ženi pa rekao Šimunu: "Vidiš li ti ovu ženu? Ja sam došao u tvoju kuću; i ti mi nisi dao vode za moje noge, a ona mi je suzama svojima oprala noge i otrla ih kosom svojom.
45 Ti mi nisi dao poljupca, a ova žena, sve otkako sam ušao, ne prestaje mi ljubiti noge.
46 Ti mi nisi namazao glavu uljem, a ova mi je žena noge namazala pomašću.
47 Zato, kažem ti, oprošteni su joj grijesi, i to mnogi, jer je pokazala mnogo ljubavi. A komu se manje oprašta, taj pokazuje manje ljubavi."
48 A ženi je rekao: "Oprošteni su ti grijesi tvoji."
49 A oni koji su sjedili s njim za stolom počeli su međusobno govoriti: "Tko je ovaj koji čak i grijehe oprašta?"
50 Tada je On rekao ženi; "Tvoja te vjera spasila. Hajde, idi u miru!"

Bolesna žena i Jairova kći

8 Nakon nekog vremena, On je redom obilazio sve gradove i sela propovijedajući i navješćujući Radosnu vijest o kraljevstvu Božjem. S njim su išla dvanaestorica
2 i neke žene koje je iscijelio od zlih duhova i bolesti: Marija, zvana Magdalena, iz koje je izišlo sedam zlih duhova,
3 Ivana, žena Herodova upravitelja Kuza, Suzana i mnoge druge, koje su ih pomagale svojim dobrima.
4 Kako se skupi mnogo naroda i kako su ljudi iz svih krajeva dolazili k njemu, rekao im u prispodobi:
5 Iziđe sijač da sije sjeme. Dok je sijao, neko zrno padne kraj puta, pogazi se te ga pozoblju ptice nebeske.
6 Tako neko padne na kamen, ali odmah čim izniknu osuši se, jer nije imalo vlage.
7 Neko padne među trnje te ga uguši trnje rastući skupa s njim.
8 A neko drugo padne na dobru zemlju te izniknu i donese stostruki rod." Kad je sve to ispripovjedio, On je zaviknuo: "Onaj tko ima uši za čuti, neka

čuje!"
9 Njegovi ga učenici upitaju što znači ta prispo-
doba.
10 On im rekao: "Vama je dano da upoznate tajne
kraljevstva Božjega, a drugima se daju samo u
prispodobama, 'da gledaju, a da ne mogu vidjeti,
da slušaju, a da ne mogu razumjeti.'
11 Ovo je značenje prispodobe: Sjeme je riječ
Božja.
12 Ono kraj puta, to su oni koji uistinu čuju riječ;
zatim dođe đavao te je iščupa iz njihovog srca, da
ne vjeruju i ne budu spašeni.
13 Ono na kamenu, to su oni koji s veseljem pri-
maju riječ čim je čuju, ali nemaju korijena; neko
vrijeme vjeruju, ali u vrijeme napasti otpadnu.
14 A ono što padne među trnje, to su oni koji čuju,
ali ih još na putu zaguše tjeskobne brige, bogat-
stvo i svjetski užici ovoga života i tako ne donose
potpuno zrelih plodova.
15 A ono što je palo na dobru zemlju, to su oni koji
čuju riječ i čuvaju je u dobru i plemenitu srcu i rode
rod zbog ustrajnosti.
16 Nitko svjetiljke, kad je upali, ne pokriva posu-
dom niti je stavlja pod postelju, nego na svijećnjak,
da vide svjetlo oni koji ulaze.
17 Jer nema ništa tajno što se neće otkriti i ništa
skriveno što se neće saznati i na javu izaći.
18 Stoga, pazite kako slušate! Jer, tko ima, njemu
će se još dati; a tko nema, oduzet će mu se i ono što
se njemu čini da ima."
19 Majka njegova i braća došli su k njemu, ali mu
nisu mogli prići, od mnoštva naroda.
20 Neki mu javili: "Tvoja majka i tvoja braća stoje
vani i žele te vidjeti."
21 On im odgovarajući rekao: "Majka moja i braća
moja, to su ovi koji slušaju riječ Božju i vrše je."
22 Tako je On jednoga dana ušao u lađicu sa svo-
jim učenicima, te im rekao: "Prijeđimo sada na onu
drugu stranu jezera." Oni otplove.
23 Ali dok su plovili, On je zaspao. Uto se na jezero
spusti velika oluja i vjetar; lađica se punila vodom,
i oni su bili u pogibelji.
24 Pristupe k njemu i probude ga govoreći:
"Učitelju, Učitelju, poginut ćemo!" A On se probudi,
zaprijeti vjetru i uzburkanim valovima te se oni
umirili i nastala je tišina.
25 A njima je rekao: "Gdje vam je vaša vjera?" A oni
u strahu i čudu rekli su jedan drugomu: "Tko može
biti ovaj čovjek da zapovjeda vjetrovima i vodi i da
mu se pokoravaju?"
26 Pristali su u gadarenskom kraju, što leži prema
Galileji.
27 Dok je Isus izlazio na kopno, došao mu u susret
iz grada čovjek kojega su bili opsjeli zli duhovi. On
duže vremena nije nosio odijela ni boravio u kući,
već u grobovima.
28 Kako je opazio Isusa, zavikao je, bacio se pred
njega te jakim glasom viknuo: "Što ja imam s to-
bom, Isuse, ti Sine Najvišega Boga? Molim te, ne
muči me!"
29 Jer Isus je zapovjedio nečistom duhu da iziđe iz
toga čovjeka, kojega je duže vremena pograbio i
tako držao. Vezali su ga u lance i držali u okovima,
ali bi on istrgao okove i zloduh bi ga tjerao u pusti-
nju.
30 Isus ga upita: "Kako se zoveš?" "Legija,"
odgovorio je on. Jer mnogi su zli duhovi ušli u
njega.
31 Oni ga zamole da im ne zapovjedi da idu u pa-
kao.
32 A tu je bilo veliko krdo svinja što je paslo na gori.
Tada duhovi zamole Isusa da im dopusti da uđu u
svinje. I On im dopusti.
33 Tada su zli duhovi izašli iz onoga čovjeka i ušli
u svinje, te je krdo svinja jurnulo divlje niz obronak,
strovalilo se u jezero i utopilo u vodi.
34 Kad su vidjeli pastiri koji su ih čuvali što se dog-
odilo, pobjegnu i to razglase svuda po gradu i po
zaseljima.
35 Tada su ljudi izišli da vide što se dogodilo i došli
su k Isusu te našli čovjeka iz kojega su izišli zli
duhovi gdje sjedi do nogu Isusovih, odjeven i pri
zdravoj pameti. I oni se prestraše.
36 Oni koji su to vidjeli reknu im kako je i na koji
način taj opsjednuti ozdravljen i spašen.
37 Tada Isusa zamoli sav narod iz okolice gada-
renskog kraja da se udalji od njih, jer ih je bio
obuzeo velik strah. On je ušao u lađicu i krenu nat-
rag.
38 A čovjek iz kojega su izišli zli duhovi molio ga da
smije ostati s njime. Ali Isus ga otpusti govoreći:
39 Idi i vrati se kući svojoj i pripovijedaj o svemu što
ti je Bog učinio!" I on je otišao svojim putom i razgla-
sio po cijelom gradu o svemu što mu je učinio Isus.
40 U to vrijeme, kad se Isus vratio, narod je rado
primio Isusa, jer su ga svi očekivali.
41 Gle, došao neki čovjek, po imenu Jair, koji je bio
predstojnik sinagoge, bacio se Isusu pred noge te
ga zamolio da dođe u njegovu kuću,
42 jer mu je bila na umoru kći jedinica od dvanaest
godina. Dok je Isus tamo išao, oko njega se tiskalo
mnoštvo naroda.
43 Neka žena koja je dvanaest godina bolovala od
krvarenja i koja je izdala sve svoje imanje li-
ječnicima a da je nijedan nije mogao izliječiti,
44 pristupila k njemu straga i dotakla se skuta nje-
gove haljine te joj odmah prestalo krvarenje.
45 A Isus je upitao: "Tko me se dotaknuo?" Kako
su to svi nijekali, Petar i oni koji su bili s njime rekli
su: Učitelju, mnoštvo te naroda gura i tiska, a ti
kažeš: 'Tko me se dotaknuo?' "
46 A Isus je odgovorio: "Netko me se dotaknuo, jer
sam osjetio da je iz mene izišla snaga."
47 A kad je žena vidjela da je otkrivena, došla je k
njemu sva dršćući i pala pred njega te mu is-
pripovjedila sve pred narodom zašto ga se dotakla
i kako je zbog toga odmah ozdravila.
48 A Isus joj rekao: "Kćeri, smiri se i ne boj se, tvoja
te vjera ozdravila, hajde idi u miru!"
49 Dok je On još govorio, došao netko od ukućana
predstojnika sinagoge te ovomu rekao: Tvoja je kći
umrla. Ne muči više Učitelja!
50 A kad je to čuo Isus, odgovorio mu: "Nemoj se
bojati! Samo vjeruj! I ona će ozdraviti!"
51 Kad je On došao u kuću, nije dopustio nikom da
uđe s njim, osim Petru, Ivanu i Jakovu te ocu i majci
djevojčinoj.
52 Svi su plakali i naricali za njom. A On im rekao:
"Ne plačite, jer ona nije umrla, već spava!"
53 A oni su ga ismijavali, jer su znali da je umrla.
54 On ih sve otprati van, uzeo je za ruku pa je
zovnu: "Djevojčice, ustani!"
55 Njoj se ponovno vrati njezin duh i ona odmah
ustane. A On zapovjedi da joj dadu nešto jesti.
56 Njezini se roditelji snebivali, a on im zapovjedi
da o tomu što se dogodilo nikomu ne govore.

Isus hrani pet tisuća ljudi

9 Jedanput je pozvao k sebi Dvanaestoricu i dao
im moć i vlast nad svim zlim duhovima i da
ozdravljaju bolesne.
2 Zatim ih posla da navješćuju kraljevstvo Božje i
da ozdravljaju bolesnike,
3 I rekao im: "Ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni

torbe, ni kruha, ni novca! Niti imajte po dvije
haljine.
4 U koju god kuću uđete, ostanite tu dok ne os-
tavite to mjesto!
5 A tko vas god neće primiti, kad iziđete iz njihovog
grada, otresite prah sa svojih nogu za svjedočan-
stvo protiv njih!"
6 Tako oni pođu po selima navješćujući Radosnu
vijest i svuda ozdravljujući bolesnike.
7 Kada je Herod tetrarh dočuo za sve ove dog-
ađaje, vrlo se uznemirio, jer su neki govorili da je
Ivan uskrsnuo od mrtvih;
8 A neki drugi da se pojavio Ilija; a treći da je opet
ustao jedan od starih proroka.
9 Herod je rekao: "Ivanu sam ja odrubio glavu. Pa
tko bi bio taj o komu čujem takve stvari?" I nastojao
je da ga vidi.
10 Na povratku opet apostoli ispripovijedaju Isusu
sve što su učinili. Tada ih je poveo sobom te otišao
na samotno mjesto u okolicu grada zvanog Betsa-
ida.
11 Ali kad je to doznao narod, pošao je za njim. On
ih primio te im je govorio o kraljevstvu Božjem i
ozdravljao sve koji su trebali ozdravljenja.
12 Kada je dan počeo odmicati, pristupili mu Dva-
naestorica te mu rekli: "Otpusti mnoštvo, da može
ići u okolna sela i zaseoke da nađe prenoćište i
hranu, jer mi smo ovdje u pustoši!"
13 On im je rekao: "Dajte im vi nešto za jelo!" Oni su
mu odgovorili: "Mi imamo samo pet kruhova i dvije
ribe. Osim, možda, da mi sami odemo i kupimo
hranu za sav ovaj narod!"
14 Bilo je, naime, kojih pet tisuća ljudi. Tada je
rekao učenicima: "Posjedajte ih u skupine po
pedeset!"
15 Tako oni učine i sve ih posjedaju.
16 On tada uzme pet kruhova i dvije ribe, gledajući
u nebo, te ih blagoslovi i razlomi. Zatim ih je davao
učenicima da ih podijele mnoštvu.
17 Tako su svi jeli i nasitili se i pokupe punih dva-
naest košara preostalih komadića.
18 Dogodi se, dok je jedanput sam molio, pridruže
mu se njegovi učenici, a On ih upita: "Što ljudi misle
tko sam Ja?"
19 Oni su mu odgovorili: "Jedni govore Ivan
Krstitelj, drugi Ilija, treći opet jedan od starih pro-
roka koji je uskrsnuo."
20 A što vi mislite tko sam Ja?" Upita ih nato. "Krist
Božji," odgovorio je Petar.
21 Tada ih opomene i zapovjedi da to nikomu ne
govore.
22 I doda govoreći: "Sin Čovječji mora mnogo toga
trpjeti, starješine će ga i glavari svećenički s pis-
moznancima odbaciti, bit će ubijen i uskrsnut će
treći dan."
23 Zatim je rekao svima; "Ako tko hoće ići za
mnom, neka se odrekne samog sebe, neka svaki
dan uzme križ svoj i neka ide za mnom.
24 Jer tko hoće spasiti život svoj, izgubit će ga, ali
tko izgubi život svoj zbog mene, spasit će ga.
25 Jer što koristi čovjeku ako cijeli svijet dobije, a
sam sebe izgubi ili se upropasti?
26 Jer tko se god postidi mene i mojih riječi, njega
će se Sin Čovječji stidjeti kad dođe u slavi svojoj i u
slavi Očevoj i od svetih anđela.
27 Uistinu, kažem vam, ima nekih ovdje prisutnih
koji sigurno neće umrijeti dok ne vide kraljevstvo
Božje."
28 Oko osam dana poslije toga uzeo je sobom
Petra, Ivana i Jakova te se popne na brdo da moli.
29 Dok je On molio, promijeni se njegovo lice, a
odjeća njegova je postala bijela i sjajna.
30 I gle, dva čovjeka počeli su s njim razgovarati. A
to su bili Mojsije i Ilija,
31 koji se pojave u sjaju, a govorili su o njegovoj
smrti koju mu je valjalo podnijeti u Jeruzalemu.
32 Ali Petra i njegove sudruge svladao je san. Pa
kad se probudili, vidjeli su ga u sjaju i slavi i dva
čovjeka koji su stajali s njim.
33 Dogodi se, dok su se rastajali od njega, Petar je
rekao Isusu: "Učitelju, dobro je da ostanemo
ovdje! Napravit ćemo tri sjenice: jednu tebi, jednu
Mojsiju i jednu Iliji"—ne znajući što govori.
34 Dok je on još to govorio, naiđe oblak te ih
prekrije. Kad zađu u oblak učenici se prestraše.
35 A iz oblaka doprije glas, govoreći: "Ovo je moj
ljubljeni Sin, Njega slušajte!"
36 U isto vrijeme kad glas prođe, Isus se našao
sam. A oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu ništa
govorili o onom što su vidjeli.
37 Dogodi se idućeg dana, dok su silazili s gore,
iziđe Isusu u susret veliko mnoštvo naroda.
38 Najedanput je neki čovjek iz naroda povikao:
"Učitelju, molim te, pogledaj mi sina! Jedinac mi je!
39 I gle, uhvati ga zloduh, tako da odmah udari u
kriku; trga s njime tako da se pjeni iz usta, izrani ga
i jedva se otrgne od njega.
40 Molio sam tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu
mogli."
41 Isus im rekao: "O nevjerni i pokvareni naraštaju,
dokle ću još ostati kod vas? I podnositi vas?
Dovedi ovamo svojega sina!"
42 Dok se opsjednuti primicao, zloduh ga bacio na
zemlju i počeo se grčiti. Isus je tada zaprijetio zlom
duhu, ozdravio dječaka i predao ga njegovu ocu.
43 Svi su ostali zaprepašteni pred veličanstvenom
snagom Božjom. I dok su se svi divili svemu
onomu što je učinio, Isus je rekao svojim učenici-
ma:
44 Vi dobro zapamtite ove riječi i neka duboko
upadnu u vaše uši: Sin Čovječji bit će predan u
ruke ljudima!"
45 Ali oni nisu razumjeli toga govora. Za njih je to
bila tajna, tako da ga nisu mogli shvatiti, a bojali se
ga pitati što znači ta riječ.
46 U njima se porodi misao; tko bi od njih bio na-
jveći?
47 A Isus, poznajući misao njihova srca, prihvati
dijete i postavi ga pokraj sebe,
48 pa im rekao: "Tko god primi ovo malo dijete u
moje ime, mene prima. A tko mene prima, prima
onoga koji je mene poslao. Tko je najmanji među
vama bit će najveći."
49 Tada mu Ivan rekao: "Učitelju, vidjeli smo jed-
noga koji izgoni zle duhove u tvoje ime i htjeli smo
mu zabraniti jer te ne slijedi s nama."
50 Isus mu rekao: "Nemojte mu braniti, jer tko nije
protiv nas, taj je za nas."
51 Dogodilo se, kad je došlo vrijeme da bude uz-
nesen, On s odlučnošću krenuo u Jeruzalem,
52 te poslao pred sobom glasnike. Oni su otišli i
došli u jedno samarijansko selo da mu priprave
prenoćište.
53 Ali ga tu nisu htjeli primiti jer je išao u Jeruzalem.
54 A kad su to vidjeli njegovi učenici, Jakov i Ivan,
rekli su: "Gospodine, hoćeš li da zapovijedimo
ognju da siđe s neba i da ih uništi, kao što je Ilija
učinio?"
55 A Isus se okrenuo pa ih ukorio i rekao: "vi ne
znate kakvoga ste duha.
56 Sin Čovječji nije došao da uništi ljudske živote,
već da ih spasi." I oni su otišli u drugo selo.
57 Dogodilo se dok su putovali, jedan mu čovjek
na putu rekao: "Gospodine, ići ću za tobom kamo

god pođeš."
58 Isus mu rekao: "Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje nasloniti glavu."
59 Tada je On rekao drugomu: "Pođi za mnom!" Ali je on rekao: "Gospodine, dopusti da odem i pokopam oca."
60 Isus mu rekao: "Pusti neka mrtvaci pokopavaju svoje mrtvace a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje!"
61 Zatim mu neki drugi rekao: "Ja ću ići za tobom, Gospodine, ali mi najprije dopusti da se oprostim sa svojim ukućanima!"
62 Isus mu odvrati: "Nitko tko stavi ruku svoju na plug i obazire se nije prikladan za kraljevstvo Božje."

Prispodoba o Samarijancu. Marta i Marija

10 Poslije toga Gospodin je izabrao drugu sedamdesetoricu te ih poslao po dvojicu pred sobom u svaki grad i mjesto kamo je sam kanio ići.
2 Tada im je rekao: "Žetva je zaista velika, a poslenika je malo. Zato molite gospodara žetve da pošalje poslenike u njegovvu žetvu.
3 Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove.
4 Ne nosite ni novčane pojase, ni torbe, ni obuće i nikoga ne pozdravljajte na putu!
5 U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir ovoj kući!'
6 Bude li tamo sin mira, sići će na njega vaš mir, ako ne, vratit će se k vama.
7 U istoj kući ostanite, jedite i pijte sve što vam podaju, jer poslenik zaslužuje svoju plaću. I ne prelazite iz kuće u kuću.
8 U koji god grad uđete te vas oni prime, jedite sve što oni stave pred vas!
9 Ozdravljajte bolesnike u njemu i govorite im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje!'
10 U koji god grad uđete i oni vas ne prime, idite svojim putom i iziđite na njegove ulice i govorite;
11 Čak i prašinu iz vašega grada, što nam se uhvatila za noge, otresamo sa sebe i ostavljamo je vama. Ali ovo znajte: došlo vam je blizu kraljevstvo Božje.'
12 A Ja vam kažem da će Sodomi biti mnogo lakše u onaj dan nego tomu gradu.
13 Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila takva čudesa što su se u vama dogodila, već bi ste se odavno, odjeveni u kostrijet i sjedeći u pepelu, pokajali.
14 Ali Tiru i Sidonu bit će lakše na Sudu nego vama.
15 "A ti, Kafarnaume, koji si izdignut do neba, do pakla ćeš biti srušen!
16 "Tko vas sluša, mene sluša. Tko vas prezire, mene prezire. Tko prezire mene, prezire onoga koji me je poslao."
17 Tada se vrate veselo sedamdesetorica govoreći: "Gospodine, i zli duhovi nam se pokoravaju u tvoje ime."
18 A On im rekao: "Gledao sam Sotonu gdje pade kao munja s neba!
19 Eto, dao sam vam vlast da gazite zmije i skorpione i moć nad svakom neprijateljskom silom, te vam sigurno ništa neće moći nauditi.
20 Opominjem vas, ne radujte se tomu što vam se duhovi pokoravaju, nego se radije radujte što su vaša imena zapisana na nebu!"
21 U taj isti čas Isus se obradovao u Duhu Svetom te rekao: "Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, da si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio djeci. Da, Oče, jer tebi je tako po volji.
22 Sve mi je predao Otac moj, a nitko ne zna tko je Sin osim Oca, i tko je Otac osim Sina, i onaj komu ga Sin hoće objaviti."
23 Tada se okrene prema svojim učenicima i rekao im nasamo: "Blago očima koje vide ono što vi vidite!"
24 Jer Ja vam kažem da su mnogi proroci i kraljevi željeli vidjeti ono što vi vidite, ali nisu vidjeli, i čuti ono što vi čujete, ali nisu čuli."
25 Tada gle, ustane neki učitelj Zakona govoreći: "Učitelju, što moram činiti da baštinim život vječni?"
26 On mu rekao: "Što stoji napisano u Zakonu? Što tamo čitaš?"
27 A on je odgovorio: " 'Ljubi Gospodina Boga svojega, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom' i 'svojega bližnjega kao samoga sebe!' "
28 On mu rekao: " Pravo si odgovorio! Čini to pa ćeš živjeti!"
29 Ali on, želeći se pokazati pravednim, upita Isusa: "Tko je onda moj bližnji?"
30 Tada je Isus rekao: "Neki čovjek, silazeći iz Jeruzalema u Jerihon, zapadne među razbojnike, koji mu svuku odjeću i još ga izrane i ostave na pola mrtva.
31 A slučajno je istim putom silazio neki svećenik, pa kad ga on opazi, prođe drugom stranom.
32 A isto tako i neki Levit, kad dođe na to mjesto, pogleda i prođe drugom stranom.
33 Ali neki putnik Samarijanac dođe blizu i naiđe na njega, pa kad ga vidje, sažali se nad njim,
34 pristupi mu te mu zavije rane, pošto ih prije oprao uljem i vinom. Zatim ga stavi na svojega konja, odvede u gostionicu i pobrine se za njega.
35 A sutradan kad je odlazio, on izvadi dva denara i dade ih gostioničaru i rekao mu: 'Brini se za njega, pa ako štogod više potrošiš na njega, ja ću ti na povratku platiti.'
36 Što misliš, koji je od ove trojice bio bližnji onomu što je zapao među razbojnike?"
37 A on mu rekao: "Onaj koji mu je iskazao milosrđe." "Idi pa i ti čini tako!" Rekao mu Isus.
38 Dogodilo se dok su putovali, ušao je u jedno selo gdje ga neka žena imenom Marta primila u svoju kuću.
39 Ona je imala sestru zvanu Marija, koja je sjela Gospodinu do nogu i slušala njegovu riječ.
40 A Marta je bila vrlo zauzeta posluživanjem. Ona mu pristupila i rekla: "Gospodine! Tebi nije ništa stalo do toga što me moja sestra ostavila samu da poslužujem? Reci joj da mi pomogne!"
41 A Isus joj rekao: "Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnoge stvari;
42 Ali ipak je samo jedno potrebno. Marija je doista izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti."

Molitva Gospodinova "Očenaš". Znak Jonin

11 U neko vrijeme dok je molio na nekom mjestu, pa kad je prestao, rekao mu jedan od njegovih učenika: "Gospodine, nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike!"
2 On im rekao: "Kad molite, govorite: Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji.
3 Kruh naš svagdanji daj nam danas.
4 Oprosti nam grijehe naše, kako i mi opraštamo dužnicima našim. I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zloga."
5 Potom je On nastavio i rekao: "Tko bi od vas imao prijatelja te otišao k njemu u pola noći i rekao mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha,

6 'jer mi je došao prijatelj s puta, a nemam što
staviti pred njega!'
7 A onaj iznutra odgovori: 'Ne dosađuj mi, vrata su
već zatvorena, a mala djeca su sa mnom u postelji,
ne mogu ustati da ti dadem!'
8 Kažem vam, ako i ne bi ustao da mu dade zato
što mu je prijatelj, ustao bi sigurno zbog prilike i
njegova dosađivanja i dao bi mu sve što treba.
9 A ja vam kažem: molite, i dat će vam se! Tražite,
i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!
10 Jer svaki onaj koji moli, prima; tko traži, nalazi,
a onomu tko kuca bit će otvoreno.
11 A tko bi od vas koji je otac, ako bi ga sin zamolio
kruha, pružio mu kamen? Ili ako bi ga zamolio ribu,
pružio mu mjesto ribe zmiju?
12 Ili ako bi ga zamolio jaje, pružio mu skorpiona?
13 Dakle; ako vi, premda ste zli, znate davati svojoj
djeci dobre darove, koliko će više Otac nebeski
dati Duha Svetoga onima koji ga mole!"
14 Jedanput je istjerao zlog duha koji je bio nijem.
Kad zloduh iziđe, nijemi progovori, a mnoštvo se
naroda počelo diviti.
15 A neki od njih su rekli: "On izgoni zle duhove uz
pomoć Belzebula, poglavice zlih duhova."
16 Drugi, opet, od njega zatraže znak s neba da ga
kušaju.
17 A on, znajući njihove misli, rekao im: "Svako
kraljevstvo koje je u sebi razdijeljeno, raspada se,
i kuća razdijeljena na kuću pada.
18 Ako je Sotona u sebi razdijeljen, kako će opstati
njegovo kraljevstvo? Jer vi velite da Ja uz pomoć
Belzebula izgonim zle duhove.
19 Ako Ja uz pomoć Belzebula izgonim zle
duhove, uz čiju ih pomoć izgone vaši sinovi? Zato
će vam oni biti suci.
20 Ako Ja Božjim prstom izgonim zle duhove,
znači da je došlo k vama kraljevstvo Božje.
21 Dok jak čovjek, dobro naoružan, čuva svoj
dom, sigurno je njegovo imanje.
22 Ali kad dođe jači od njega, svlada ga i oduzme
mu sve oružje u koje se uzdao te razdijeli što zapli-
jeni od njega.
23 Tko nije sa mnom, taj je protiv mene! Tko sa
mnom ne skuplja, taj prosipa.
24 Kada nečist duh iziđe iz čovjeka, luta po pustim
mjestima tražeći mir, ali kako ga ne nalazi, reče:
'Povratit ću se u kuću svoju odakle sam izišao.'
25 I kad dođe, nađe ju lijepo pometenu i uređenu.
26 Zatim ode i uzeo sobom sedam drugih duhova,
gorih od sebe, te uđu i tu se nastane. Tim bude
posljednje stanje ovoga čovjeka gore od prvoga."
27 Dok je On sve to govorio, povila je iz svega
glasa neka žena iz mnoštva naroda i rekla mu:
Neka je blagoslovljena utroba koja te je nosila i
prsa koje si sisao!
28 A On je rekao: "Više nego to; blagoslovljeni su
oni koji slušaju riječ Božju i drže je!"
29 Kako se narod sve više i više skupljao, on je
počeo govoriti: "Ovaj naraštaj zao je naraštaj. On
traži znak, ali mu se neće dati drugi znak, osim
znaka proroka Jone.
30 Kao što je Ninivljanima Jona bio znak, tako će
isto i Sin Čovječji biti ovomu naraštaju.
31 Kraljica s juga na Sudu će se dići s ljudima
ovoga naraštaja i osudit će ih, jer je ona došla s
krajnjeg kraja zemlje da bi čula Salomonovu mu-
drost. A evo, ovdje je jedan veći od Salomona!
32 Ljudi iz Ninive će ustat na sudu s ovim narašta-
jem i osudit će ga, jer su se oni obratili na Jonino
propovijedanje. A gle, ovdje je jedan veći od Jone!
33 Nitko svijeću, kad ju upali, ne stavlja na neko
tajno mjesto ili pod košaru, nego na svijećnjak,
tako da imaju svjetla oni koji ulaze.
34 Tvoje je oko svjetiljka tvojemu tijelu. Stoga, kad
ti je oko bistro, cijelo je tvoje tijelo u svjetlu. Ali, ako
ti je oko loše, tvoje je tijelo u tami.
35 Zato dakle, pazi da svjetlo u tebi nije tama!
36 Ako je sve tvoje tijelo puno svjetla, bez imalo
tame, onda će vam čitavo tijelo biti u svjetlu kao
kad vas svjetiljka obasjava svojim sjajem."
37 Dok je on još govorio, neki ga farizej zamoli da
objeduje kod njega. On je pošao i sjeo za stol.
38 A kad je to ugledao farizej, začudio se da se Isus
nije oprao prije objeda.
39 A Gospodin mu je rekao: "Jest, vi farizeji čistite
vanjštinu čaše i posude, dok su vaši unutrašnji di-
jelovi puni otimačine i zlobe.
40 Bezumnici! Zar nije onaj koji je stvorio vanjštinu
stvorio i nutrinu?
41 Ali radije dajte od onoga što imate, kao mi-
lostinju, onda će vam zaista sve biti čisto.
42 Jao vama, farizeji, jer vi dajete desetinu od
metvice, rutvice i svakovrsnog povrća, a zane-
marujete pravednost i ljubav prema Bogu! Ovo je
zadnje trebalo činiti, a ono prvo ne izostaviti.
43 Jao vama, farizeji! Vi volite prva i najbolja
mjesta u sinagogama i pozdrave na trgovima!
44 Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri; jer
ste kao grobovi koji se ne raspoznaju, tako da čo-
vjek po njima hoda, a da to i ne zna!"
45 Tada mu neki učitelj Zakona rekao: "Učitelju,
dok tako govoriš vrijeđaš i nas."
46 On je rekao: "Jao i vama, učitelji Zakona, jer
tovarite na ljude bremena koja se jedva mogu
nositi, a sami se ni jednim prstom nećete dotaknuti
bremena.
47 Jao vama koji gradite nadgrobne spomenike
prorocima, a vaši ih očevi pobiju!
48 Tako svjedočite za djela svojih otaca i pristajete
na njih. Oni ih ubiju, a vi im gradite spomenike.
49 Zato i reče mudrost Božja: 'Poslat ću im proroke
i apostole. Oni će neke od njih ubijati i progoniti,'
50 da se krv od svih proroka koja je prolivena od
postanka svijeta traži od ovoga naraštaja,
51 od krvi Abela do krvi Zaharije, koji je ubijen
među žrtvenikom i svetištem.' Da, ja vam kažem,
za to će se tražiti račun od ovoga naraštaja.
52 Jao vama, učitelji Zakona, jer vi ste odnijeli ključ
spoznanja! Vi sami niste ušli unutra, a onima koji
su htjeli ući vi ste spriječili."
53 Kako im je Isus to sve rekao, pismoznanci i far-
izeji počeli se žestoko ljutiti i navaljivati na njega
raznim pitanjima,
54 stavljajući mu zamke, ne bi ulovili kakvu riječ iz
njegovih usta, pa da ga mogu osuditi.

Prispodobe o budnim slugama

12 U međuvremenu kad se skupilo nebrojeno
mnoštvo naroda, tako da su jedni drugima
gazili noge, Isus je počeo govoriti najprije svojim
učenicima: "Čuvajte se farizejskog kvasca, to jest
licemjerja!
2 Nema ništa skriveno što se neće otkriti; niti išta
tajno što se neće doznati!
3 Zato će se sve ono što u tami rekoste čuti na
svjetlosti; sve ono što u sobama šaputate, pripovi-
jedat će se na krovovima.
4 Kažem vama, svojim prijateljima; ne bojte se
onih koji ubijaju tijelo, a poslije toga ne mogu više
ništa učiniti!
5 Pokazat ću vam koga se treba bojati; bojte se
onoga koji, pošto oduzme život, ima vlast baciti u
pakao! Da, kažem vam, njega se bojte!
6 Zar se ne prodaje pet vrabaca za dva novčića?

Ipak, ni jednoga od njih ne zaboravlja Bog.
7 A vama su izbrojene i vlasi na glavi! Ne budite
bojažljivi! Vi više vrijedite od mnoštva vrabaca.
8 Kažem vam, tko god mene prizna pred ljudima, i
njega će Sin Čovječji priznati pred anđelima
Božjim.
9 A onaj tko mene zanijeka pred ljudima, njega će
se zanijekati pred anđelima Božjim.
10 Tko god rekne riječ protiv Sina Čovječjega,
oprostiti će mu se. Ali onomu tko pohuli na Duha
Svetoga, neće se oprostiti.
11 Kada vas povedu u sinagoge, pred poglavare,
oblasti i druge vlasti, ne brinite kako i čime ćete se
braniti i što ćete govoriti,
12 Jer će vas u taj čas Duh Sveti poučiti što treba
reći."
13 Tada mu je netko iz naroda rekao: "Učitelju, reci
mojemu bratu da sa mnom podijeli baštinu!"
14 On mu rekao: "Čovječe, tko je mene postavio
vama za suca ili djelitelja?"
15 Onda im je rekao: "Pazite! Čuvajte se svake
pohlepe, jer se ne sastoji život čovjeka izobiljem
njegova imanja!"
16 Nato im iznese prispodobu govoreći: "Bio je
neki bogataš čije je polje obilno rodilo.
17 I on počne razmišljati u sebi, govoreći: 'Što da
učinim? Nemam više u što skupiti ljetine.'
18 I on reče: 'Ovako ću učiniti: srušiti ću svoje žit-
nice i sagraditi veće pa ću u njih skupiti svu svoju
pšenicu i svoja dobra.
19 Tada ću reći svojoj duši: "Dušo, imaš mnogo
dobra u zalihi za brojne godine, počivaj, jedi, pij,
uživaj!" '
20 Rekao mu Bog: 'Luđače, još noćas zatražit će ti
se natrag duša tvoja, onda komu će pripasti ono
što si skupio?'
21 Tako bude s onim koji sebi zgrće blago, a ne
skuplja bogatstvo koje pred Bogom vrijedi."
22 Onda je rekao svojim učenicima: "Zato vam
kažem; ne brinite se tjeskobno za svoj život; što
ćete pojesti, niti za svoje tijelo; u što ćete se obući,
23 Jer je život vredniji od hrane, a tijelo od odijela.
24 Pogledajte gavrane! Niti siju, niti žanju, nemaju
ni smočnice ni žitnice, a Bog ih hrani. Koliko ste vi
mnogo vredniji od ptica!
25 Može li tko od vas brigama produžiti svoj stas
samo za jedan lakat?
26 Ako ne možete ni ono što je najmanje, zašto se
tjeskobno brinete za ostalo?
27 Promotrite kako rastu ljiljani! Oni se ne trude i ne
predu. A ja vam kažem da se ni Salomon u svoj
raskoši svojoj ne odjenu kao jedan od njih.
28 Ako Bog tako odijeva travu u polju koja danas
jest, a već se sutra baca u peć, koliko će više odje-
nuti vas, vi malovjernici?
29 Zato ne tražite što ćete pojesti ili popiti, niti bu-
dite uznemireni.
30 Jer to sve traže neznabošci ovoga svijeta, a vaš
Otac zna da vam je sve to potrebno!
31 Već tražite radije njegovo kraljevstvo, pa će
vam se to sve nadodati!
32 Ne boj se, stado malo, jer je to tako s voljom
odlučio vaš Otac da vam dade kraljevstvo.
33 Prodajte svoje imanje i dajte to kao milostinju!
Nabavite sebi torbe što ne stare; neprolazno blago
na nebu, gdje se kradljivac ne približuje niti moljac
grize!
34 Jer gdje je vaše blago, tu će biti i vaše srce.
35 Neka vam bokovi budu opasani a svjetiljke za-
paljene!
36 Budite slični ljudima koji čekaju svojega gospo-
dara kad će se vratiti sa svadbe, da kad on dođe i
pokuca, odmah mu otvore.
37 Blago onim slugama koje gospodar, kad dođe,
nađe budne! Istinu vam govorim, on će se pripa-
sati, a njih posaditi za stol da jedu i obilaziti će da ih
posluži.
38 Ako on dođe u drugu noćnu stražu, ili u treću
noćnu stražu, i tako ih nađe, blagoslovljene su te
sluge.
39 Ovo upamtite; kad bi znao domaćin kuće u koji
će čas i doba noći doći lopov, on bi budno pazio te
ne bi dopustio da mu u kuću provali!
40 Zato i vi budite pripravni, jer će Sin Čovječji doći
u čas kad se ne nadate!"
41 Tada ga Petar upita: "Gospodine, govoriš li tu
prispodobu nama ili svima?"
42 Rekao Gospodin: "Tko je dakle, onaj vjerni i
razboriti upravitelj kojega će gospodar postaviti
nad svojim domaćinstvom da im u pravo vrijeme
daje njihov dio hrane?
43 Blago onomu sluzi kojega njegov gospodar,
kad dođe, nađe da čini tako!
44 Uistinu će ga, kažem vam, postaviti nad svim
svojim imanjem.
45 Ali ako taj sluga pomisli u svojemu srcu: Moj
gospodar još dugo neće doći, te počne tući sluge i
sluškinje, jesti, piti i opijati se.
46 Doći će gospodar toga sluge u dan kad ga ne
očekuje i u čas u koji on i ne sluti, rasječi će ga i
dodijeliti mu njegov dio s nevjernicima.
47 Taj sluga, poznajući volju svojega gospodara,
nije se pripremio i ništa nije uradio prema njegovoj
volji, primit će mnogo batina.
48 A sluga koji nije znao, ali je učinio što zaslužuje
batine, malo će ih primiti. Jer komu je mnogo dano,
od njega će se mnogo i tražiti; onomu komu su ljudi
mnogo povjerili, od njega će više tražiti.
49 Došao sam da bacim oganj na zemlju, pa kako
želim da je već planuo!
50 Ali Ja Imam krštenje kojim moram biti kršten, i
kako sam tjeskoban dok se to ne izvrši!
51 Mislite li da sam došao dati mir na zemlji?
Kažem vam, ne, nego, naprotiv, razdor.
52 Od sada će, u jednoj kući od pet članova biti
razdijeljeni: tri protiv dva, i dva protiv tri.
53 Otac će biti razdijeljen protiv sina, a sin protiv
oca, majka protiv kćeri, a kći protiv majke; svekrva
protiv svoje snahe i snaha protiv svoje svekrve."
54 Tada je On rekao mnoštvu: "Kad vidite oblak
kako se diže od zapada, odmah velite: 'Dolazi
kiša', tako i jest.
55 Kad vidite da puše južni vjetar, velite: 'Bit će
sparina', i tako bude.
56 Licemjeri! Znate prosuditi izgled neba i zemlje.
Kako onda da ne prosudite ovo vrijeme?
57 Zašto sami od sebe ne sudite što je pravedno?
58 Dakako, kad ideš sa svojim protivnikom k
poglavarstvu, nastoj još dok si na putu s njime, da
ga se nagodbom riješiš, da te ne bi izveo pred
suca, i sudac predao sudskom izvršitelju, a ovaj te
bacio u tamnicu.
59 Kažem ti da nećeš odande izići dok ne platiš i
posljednji novčić."

Neplodna smokva. Uska vrata

13 U to vrijeme došli su neki te izvijestili
Isusa o onomu što se dogodilo Galilejcima
čiju je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava.
2 On im odgovarajući rekao: "Mislite li da su ti Gali-
lejci, bili veći grješnici od svih ostalih Galilejaca,
samo zato što su stradali više?
3 Kažem vam, ne; nego ako se ne pokajate, svi
ćete slično propasti.

4 Ili mislite da onih osamnaest, na koje se srušila
kula u Siloi i pobio ih, bili su griješniji od svih sta-
novnika u Jeruzalemu?
5 Kažem vam, ne; nego ako se ne pokajate, svi
ćete slično propasti."
Neplodna smokva
6 K tomu iznese ovu prispodobu: "Neki je čovjek
imao u svojemu vinogradu posađenu smokvu.
Došao je, potražio na njoj roda, ali ga nije našao.
7 Tada reče svojemu vinogradaru: 'Evo, već tri
godine dolazim i tražim rod na ovoj smokvi, ali ga
ne nalazim. Posijeci je; zašto da iscrpljuje zemlju?'
8 On mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ovu
godinu da je okopam i pognojim.
9 'Možda će ipak uroditi. Ako ne rodi, onda je
možeš posjeći.' "
10 Jedanput je Isus učio u jednoj od sinagoga na
Subotnji dan.
11 Tu je baš bila neka žena opsjednuta osamnaest
godina duhom koji je začetnik bolesti. Bila je
zgrčena i nije se mogla uspraviti.
12 Kada ju Isus opazio, pozvao ju k sebi te joj
rekao: "eto, oslobođena si od svoje bolesti."
13 Tada je na nju stavio ruke, a ona se odmah us-
pravila te počela slaviti Boga.
14 A nadstojnik sinagoge je rekao sa srdžbom što
je Isus ozdravljao na Subotnji dan i rekao narodu:
"Ima šest dana u kojima čovjek treba da radi! Zato
u te dane treba da dolazite i liječite se! A ne na
Subotnji dan."
15 Rekao mu Gospodin: "Vi licemjeri! Ne odveže li
svaki od vas na Subotnji dan svojega vola ili ma-
garca od jasala da ga odvede i napoji?
16 A ovu Abrahamovu kćerku, koju Sotona drži
svezanu već osamnaest godina, zar nije trebalo
osloboditi od ovih lanaca na Subotnji dan?"
17 Kad je On to rekao, zasramili se svi njegovi pro-
tivnici, a sve se mnoštvo obradovalo svim
čudesima koja je Isus činio.
18 Zatim je On rekao: "Čemu je slično kraljevstvo
Božje? I s čime da ga usporedim?
19 Ono je slično gorušičinom zrnu koje čovjek
uzme i posije u svojemu vrtu, gdje izraste i razvije
se u veliko stablo i ptice se nebeske gnijezde u nje-
govim granama."
20 I reče dalje: "S čim da usporedim kraljevstvo
Božje?
21 Ono je kao kvasac, koji uzme žena i pomiješa
ga sa tri mjere brašna, dok sve ne ukvasa."
22 Tako je Isus prolazio kroz gradove i sela, učeći
i putujući u Jeruzalem.
23 Najedanput ga netko upitao: "Gospodine, je li
malo onih koji se spasavaju?" On im je rekao,
24 Trudite se, da uđete na uska vrata, jer će mnogi,
kažem vam, tražiti da uđu, ali neće moći.
25 Čim ustane domaćin kuće i zatvori vrata, vi
ćete, ostanete li vani, početi kucati na vrata i gov-
oriti: 'Gospodine, Gospodine, otvori nam;' a on će
vam odgovoriti, 'Ne znam odakle ste.'
26 Tada ćete vi početi govoriti: 'Mi smo jeli i pili s
tobom, a ti si učio po našim ulicama.'
27 Ali će vam on reći: 'Kažem vam, ne poznajem
vas odakle ste: Odstupite od mene svi vi koji činite
nepravdu.'
28 Ondje će biti plač i škrgut zuba, kad ćete vidjeti
Abrahama, Izaka, Jakova i sve proroke u kraljev-
stvu Božjem, a same sebe van istjerane.
29 Doći će oni, od istoka i od zapada, od sjevera i
od juga, i sjest će za stol u kraljevstvu Božjem.
30 Zaista ima posljednjih koji će biti prvi, i prvih koji
će biti posljednji."
31 U taj čas pristupe mu neki farizeji te mu reknu:
"Iziđi i odlazi odavde, jer Herod hoće da te ubije!"
32 A On im je rekao: "Idite i recite toj lisici: 'Evo
izgonim zle duhove i ozdravljam danas i sutra; a
treći dan postajem savršen.'
33 Ali danas, sutra i preksutra moram produžiti
svoj put, jer ne priliči da prorok pogine izvan Jeru-
zalema.
34 Jeruzaleme, Jeruzaleme, ti koji ubijaš proroke i
kamenuješ one koji su ti poslani! Kako sam često
htio skupiti djecu tvoju, kao što kvočka skuplja
piliće pod svoja krila, ali vi niste htjeli!
35 Evo, vaša će kuća biti ostavljena pusta! Istinu
vam govorim, sigurno me više nećete vidjeti dok
ne dođe čas da reknete: 'Blagoslovljen je onaj koji
dolazi u ime Gospodinovo!' "

Ozdravljenje na Subotnji dan

14 Dogodi se da jednoga Subotnjeg dana do-
šao je On u kuću jednoga od poglavara far-
izeja, da jede na Subotnji dan, a oni su ga pozorno
promatrali.
2 Baš je pred njim stajao neki čovjek koji je imao
vodenu bolest.
3 Isus govoreći, upita zakonoznance i farizeje: "Je
li dopušteno Subotnjim danom ozdravljati ili nije?"
4 A oni su šutjeli. Isus prihvati bolesnika rukom te
ga ozdravi i otpusti.
5 Tada im odgovarajući rekao: "Ako nekomu od
vas upadne magarac ili vol u zdenac, zar ga
nećete odmah izvaditi premda je Subotnji dan?"
6 Na to mu oni nisu mogli ništa odgovoriti.
7 On je tada počeo govoriti prispodobu uzv-
anicima: Pošto ih je promatrao kako su sebi izbirali
najbolja mjesta, rekao im:
8 Kada te bilo koji čovjek pozove na svadbu, ne
sjedaj na prvo mjesto, da ne bi netko drugi bio poz-
van koji je odličniji od tebe,
9 i da ti tvoj i njegov gostoprimac, kad dođe, ne bi
rekao: 'Prepusti mjesto ovomu!' Tada bi ti,
postiđen, morao zauzeti zadnje mjesto.
10 Nego, kad si ti već pozvan, hajde i sjedni na
zadnje mjesto, tako da ti gostoprimac, kad dođe,
može reći: 'Prijatelju, pomakni se naviše;' tada ćeš
biti počašćen pred svima uzvanicima.
11 Jer svaki onaj koji se uzvisi bit će ponižen, a
svaki onaj koji se ponizi, bit će uzvišen."
12 Zatim reče svojemu gostoprimcu: "Kada daješ
objed ili večeru, ne pozivaj ni svojih prijatelja, ni
svoje braće, ni svoje rodbine, ni bogatih susjeda,
da ne bi i oni tebe za uzvrat pozvali, te tako primio
plaću.
13 Nego, kad priređuješ gozbu, pozivaj siromahe,
sakate, hrome i slijepe!
14 Tada ćeš biti blagoslovljen, jer ti nemaju čim
uzvratiti! To će ti se uzvratiti na uskrsnuću praved-
nika."
15 Kad je to čuo jedan od onih koji su sjedili za sto-
lom, rekao mu: "Blagoslovljen je onaj koji bude jeo
kruh u kraljevstvu Božjem!"
16 Tada mu On rekao: "Neki čovjek pripremi veliku
večeru na koju pozva mnoge.
17 Kad je bilo vrijeme večeri, posla slugu svojega
da reče uzvanicima: 'Dođite, već je sve pripremlje-
no!'
18 I svi se, kao po dogovoru, počeli ispričavati. Prvi
mu reče: 'Kupio sam njivu, moram otići da je vidim.
Molim te, smatraj me ispričanim!'
19 A drugi mu reče: 'Kupio sam pet jarmova volo-
va, idem da ih okušam. Molim te, smatraj me is-
pričanim!'
20 I treći reče: 'Oženio sam se, zato ne mogu doći!'
21 A kad se sluga vrati natrag, on izvijesti o svemu

tomu svojega gospodara. Zbog toga se gospodar
kuće rasrdi, te reče svojemu sluzi: 'Izađi brzo na
gradske ulice i prolaze pa dovedi ovdje: siro-
mašne, i sakate, i slijepe, i hrome!'
22 I sluga mu javi: 'Gospodaru, učinjeno je što si
zapovjedio, ali ima još mjesta!'
23 Gospodar reče sluzi: 'Iziđi na putove i među
ograde i natjeraj svijet da dođe da mi se napuni
kuća.
24 Kažem vam da ni jedan od onih koji su bili poz-
vani neće okusiti moje večere.' "
25 Kako je s njim išlo mnogo naroda, on se okre-
nuo te im rekao:
26 Ako bilo tko dođe k meni, a ne mrzi svojega oca
i majku, ženu i djecu, braću i sestre pa čak i svoj
vlastiti život, taj ne može biti moj učenik.
27 Tko ne nosi svoj križ i ne ide za mnom, ne može
biti moj učenik.
28 Tko od vas, kad želi sagraditi kulu, najprije ne
sjedne da proračuna trošak, da vidi ima li čim
dovršiti?
29 Da mu se ne bi, kad postavi temelj a ne može
dovršiti, počeli rugati svi oni koji ga vide:
30 Govoreći, 'ovaj je čovjek počeo graditi, a nije
mogao dovršiti.'
31 Ili, koji kralj, kad se sprema da zarati protiv dru-
goga kralja, najprije neće sjesti i ispitati je li kadar
oduprijeti se s deset tisuća ljudi onomu koji ide na
njega s dvadeset tisuća?
32 Ili ako drukčije ne može, on šalje svoje posla-
nike dok je onaj još daleko i moli za uvjete mira.
33 Isto tako, tko se između vas ne odrekne svega
što ima, ne može biti moj učenik.
34 Sol je dobra. Ali ako sol obljutavi i izgubi snagu,
čime će se ona osoliti?
35 Ne valja ni za zemlju ni za gnoj, pa je ljudi iz-
bace. Onaj tko ima uši za čuti, neka čuje."

O izgubljenoj ovci, drahmi, i izgubljenom sinu

15 Svi su se carinici i grješnici približavali k Isusu
da ga čuju.
2 A farizeji i pismoznanci mrmljali su, govoreći:
"Ovaj čovjek prima grješnike i jede s njima."
3 On im rekao ovu prispodobu, govoreći:
4 Tko od vas, imajući stotinu ovaca pa izgubivši
jednu, ne ostavi u pustinji devedeset i devet i ne ide
za izgubljenom sve dok ju ne nađe?
5 A kad ju nađe, stavi ju, pun veselja, na svoja ra-
mena.
6 A kad dođe kući, pozove prijatelje i susjede govo-
reći im: 'Radujte se sa mnom, jer ja sam našao
moju izgubljenu ovcu!'
7 "Kažem vam, tako će biti veće veselje na nebu
zbog jednog grješnika koji se obrati nego zbog
devedeset i devet pravednika kojima ne treba
pokajanja."
8 Ili, koja žena, ako ima deset srebrnjaka pa izgubi
jedan, ne upali svjetiljku, ne pomete kuću i ne traži
pomno dok ga ne nađe?
9 A kad ga nađe, pozove prijateljice i susjede pa im
reče: radujte se sa mnom, jer sam našla srebrnjak
koji sam izgubila!
10 Tako isto, kažem vam, bude veselje među
Božjim anđelima zbog jednoga jedinog grješnika
koji se obrati."
11 Rekao je dalje: "Neki je čovjek imao dva sina.
12 Mlađi od njih reče ocu: 'Oče, daj mi dio baštine
koji mi pripada!' Tako im otac podijeli imanje.
13 Poslije nekoliko dana mlađi sin skupi sve svoje
te otputuje u daleku zemlju te je ondje rasuo sve
svoje imanje provodeći život razvratno.
14 Kad je sve to potrošio, nastala je velika glad u
onoj zemlji, i tako on počne oskudijevati.
15 Tada on ode u najam nekom čovjeku u onoj
zemlji, a taj ga posla na polje da čuva svinje.
16 Uzalud je čeznuo da bar jedanput napuni trbuh
ljuskama od mahuna što su ih jele svinje, ali mu
nitko nije davao ništa.
17 A kad dođe k sebi reče: 'Koliko najamnika u
mojega oca obiluje kruhom, a ja ovdje umirem od
gladi!
18 Ja ću ustati i poći ocu svojemu pa mu reći: 'Oče,
ja sam sagriješio pred Bogom i pred tobom.
19 Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom.
Primi me kao jednog od svojih slugu.'
20 Diže se on i krenu svojemu ocu. Ali dok je još bio
daleko, opazi ga njegov otac i sažali se nad njim,
potrči mu u susret, padne mu oko vrata i izljubi ga.
21 A sin mu reče: 'Oče, sagriješio sam Bogu i tebi.
Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom!'
22 Tada otac reče svojim slugama: 'Brzo, donesite
haljine, onu najbolju, i odjenite ga! Stavite mu na
ruku prsten, a na noge sandale!
23 Dovedite ugojeno tele te ga zakoljite da jedemo
i da se veselimo,
24 jer ovaj moj sin bio je mrtav i opet je živ, bio je
izgubljen i nađen je.' I oni se počeli veseliti.
25 Njegov stariji sin bio je u polju. Kada na povra-
tku stiže blizu kuće te čuo pjesmu i igru,
26 dozva k sebi jednoga od slugu i upita ga što je
to.
27 A on mu odgovori, došao ti je brat pa je tvoj otac
zaklao ugojeno tele što mu je sin došao živ i zdrav.
28 A on se tada razljutio i nije htio ući. Zato njegov
otac iziđe i počne ga moliti.
29 Tada on odgovori ocu: 'Evo ti služim tolike god-
ine i nikada nisam prekršio ni jedne tvoje zapovije-
di, a ti mi nikada ne dadneš ni jareta da bi se mogao
proveseliti sa svojim prijateljima.
30 A kad ti se vrati taj sin, pošto je s bludnicama
razasuo svoje imanje, ti si mu zaklao ugojeno tele!'
31 Nato mu otac odgovori: 'Sine, ti si uvijek sa
mnom i sve je moje tvoje.
32 Ali se ipak trebalo veseliti i radovati, jer je ti ovaj
brat bio mrtav i opet je oživio, bio je izgubljen i
nađen je.' "

Nevjerni upravitelj

16 Zatim On isto tako reče svojim učenicima:
"Bio neki bogat čovjek koji je imao upravite-
lja. Ovaj je bio optužen kod njega da rasipa njego-
vo imanje.
2 Pa ga on dozove i reče mu: 'Što to čujem o tebi?
Daj račun o svom upravljanju, jer ti više ne možeš
biti moj upravitelj!'
3 Tada upravitelj reče u sebi: Što da učinim, kad mi
moj gospodar oduzima upravljanje? Kopati ne
mogu, prositi se stidim.
4 'Ja već znam što ću učiniti, neka me ljudi prime u
svoje kuće kad budem izbačen iz uprave.'
5 Tada dozva redom dužnike svojega gospodara
te prvoga upita: 'Koliko si dužan mojemu gospoda-
ru?'
6 Odgovori on: 'Stotinu mjera ulja. Reče mu: 'Uzmi
svoju knjižicu, sjedni i odmah napiši: pedeset.'
7 Zatim upita drugoga: 'A ti, koliko si dužan?' On
odgovori: 'Stotinu mjera pšenice.' On mu reče:
'Uzmi svoju knjižicu i napiši: osamdeset!'
8 Tako gospodar pohvali nepravednog upravitelja
što prefrigano postupi. Jer sinovi su ovoga svijeta
prefriganiji u svojemu naraštaju nego sinovi
svjetla.
9 A ja vam kažem: stecite sebi prijatelja nepra-
vednim bogatstvom, da vas prime u svoje vječne

stanove kad ga vama nestane.
10 Tko je vjeran u najmanjoj stvari, vjeran je u ve-
likoj. Tko je nevjeran u najmanjoj stvari, nevjeran
je i u velikoj.
11 Ako, stoga, niste bili vjerni u nepravednom bo-
gatstvu, tko će vam povjeriti pravedno bogatstvo?
12 Ako niste bili vjerni u onomu što je tuđe, tko će
vam onda dati ono što je vaše?
13 Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospo-
dara. Jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti, ili će
jednomu biti odan, a drugoga prezirati. Ne možete
služiti Bogu i bogatstvu."
14 Tada farizeji, koji su bili ljubitelji novca, također
su čuli sve to i rugali mu se.
15 A On im rekao: "Vi ste oni koji se pravite praved-
nima pred ljudima, ali Bog poznaje vaša srca. Jer
što je među ljudima uzvišeno, u Božjem je pogledu
odvratno.
16 Zakon i Proroci dosežu do Ivana. Otada se
navješćuje Radosna vijest o kraljevstvu Božjem i
svatko se u njega tiska.
17 Ali je lakše proći nebu i zemlji nego da propadne
jedna crtica iz Zakona.
18 Svaki onaj koji otpusti svoju ženu te se oženi
drugom, čini preljub. I tko se oženi onom koju je
njezin muž otpustio, čini preljub.
19 Bio neki bogat čovjek koji se odijevao u grimiz i
skupocjeni lan i iz dana u dan dobro se gostio.
20 A bio neki prosjak imenom Lazar, ležao je sav u
čirevima pokraj njegovih vrata,
21 Čeznući da se nasiti onim što je padalo s boga-
taševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve.
22 I tako umrije siromah i anđeli ga odnesu u krilo
Abrahamovo. Umrije i bogataš i bi pokopan.
23 Kad je bio u paklu, usred strašnih muka, podiže
oči te izdaleka opazi Abrahama i Lazara u njegovu
krilu,
24 Pa poviče i reče: 'Oče Abrahame, smiluj mi se te
pošalji Lazara neka namoči vrh prsta vodom da mi
rashladi jezik, jer se strašno mučim u ovom pla-
menu!'
25 A Abraham mu reče: 'Sine, sjeti se da si ti primio
svoja dobra za vrijeme svojega života, a Lazar zlo!
A sada on je utješen a ti se mučiš.
26 Osim svega toga, između nas i vas velik je bez-
dan, tako da ni oni koji bi htjeli ne mogu odavde
prijeći k vama, niti mogu odatle prijeći k nama.'
27 Tada on reče, 'Onda te molim, oče, pošalji ga u
kuću mojega oca,
28 jer ja imam petero braće, neka ih ozbiljno
opomene da ne bi i oni došli u ovo mjesto muka!
29 Abraham mu reče: 'Imaju Mojsija i Proroke.
Neka njih slušaju!'
30 Onaj nastavi: 'Neće, oče Abrahame! Ali ako im
tko dođe od mrtvih, pokajat će se.'
31 Tada će mu Abraham: 'Ako zaista ne slušaju
Mojsija i Proroke, neće vjerovati ni ako tko od
mrtvih uskrsne.' "

Sablazni ili uvrede. Iscjeljenje deset gubavaca

17 Tada je Isus rekao svojim učenicima: "Nije
moguće a da ne dođu sablazni i uvrede, ali
teško onomu po komu dolaze!
2 Bolje bi mu bilo da mlinskim kamenom ob-
ješenim o vrat bude bačen u more, nego da
navede na grijeh jednoga od ovih malenih.
3 Pazite na sebe! Ako tvoj brat sagriješi protiv tebe,
ukori ga pa ako se pokaje oprosti mu.
4 Ako i sedam puta na dan sagriješi protiv tebe i se-
dam ti se puta obrati i reče: 'Kajem se,' oprosti mu!"
5 Apostoli zamole Gospodina: "Daj nam više
vjere!"
6 A Gospodin im je rekao: "Ako imate vjeru koliko je
gorušičino zrno, rekli biste ovom dudovom drvetu:
'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I pos-
lušao bi vas.
7 Tko će od vas tko ima slugu, koji ore ili čuva i hrani
stoku, kad se vrati iz polja reći: 'Dođi odmah i sjedni
za stol pa jedi!'
8 Neće li mu on radije reći: 'Pripremi večeru da ja
jedem, a ti se pripaši da mi služiš dok se ja ne na-
jedem i ne napijem, a poslije ćeš ti jesti i piti!'
9 Zar duguje on zahvalnost sluzi što je izvršio za-
povijed? Ja mislim ne.
10 Tako i vi, kad izvršite sve ono što vam je
naređeno, recite: 'Beskorisne smo sluge. Učinili
smo samo ono što nam je bila dužnost.' "
11 Dogodi se za vrijeme dok je On putovao u Jeru-
zalem, prolazio je granicom Samarije i Galileje.
12 Kako je ulazio u neko selo, iziđe mu u susret
deset gubavaca; stajali su podaleko
13 te podignu glas govoreći: "Isuse, Učitelju, smiluj
nam se!"
14 Kada ih je opazio, rekao im: "Idite i pokažite se
svećenicima!" I tako se dogodilo da su se oni očis-
tili dok su odlazili.
15 Tada jedan od njih, čim je opazio da je ozdravio,
vrati se natrag slaveći Boga u sav glas.
16 Pao je ničice do njegovih nogu i počeo mu za-
hvaljivati. Taj je bio Samarijanac.
17 Isus ga upita: "Zar se nisu očistila desetorica?
Gdje su još devetorica?
18 Ni jedan se ne nađe da se vrati i Bogu zahvali,
osim ovoga došljaka!"
19 I rekao mu: "Ustani i idi, tvoja ti je vjera dobro
učinila!"
20 A kad ga farizeji upitaju: Kada će doći kralje-
vstvo Božje? On im je odgovorio: "Kraljevstvo
Božje ne dolazi tako da se to može vidjeti;
21 Niti će moći reći: 'Evo ga ovdje' ili 'Eno ga ondje.'
Jer zaista, kraljevstvo je Božje u vama."
22 Tada je On rekao učenicima: "Doći će vrijeme
kad ćete čeznuti da vidite samo jedan dan od dana
Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti.
23 I govorit će vam: 'Eno ga ondje' ili 'Evo ga ovdje!'
Ne odlazite i ne trčite tamo!
24 "Jer kao što munja sijevne na jednomu kraju
neba te rasvijetli sve do drugoga kraja, tako će biti
i sa Sinom Čovječjim u njegov Dan.
25 Ali najprije treba da on mnogo pretrpi i da ga
naraštaj ovaj odbaci.
26 U vrijeme kad dođe Sin Čovječji bit će kao što je
bilo u Noino doba,"
27 Jeli su i pili, ženili se i udavali, sve do dana kad
Noa uđe u korablju. I došao je potop i sve ih je un-
ištio.
28 Bit će tada kao što je bilo u Lotovo vrijeme, kad
se jelo i pilo, kupovalo i prodavalo, sadilo i gradilo.
29 Ali isti dan kad Lot iziđe iz Sodome, udari oganj
i sumpor s neba te ih sve uništi.
30 Isto će se tako dogoditi u onaj Dan u koji se
pojavi Sin Čovječji.
31 U onaj Dan, onaj koji bude na krovu, a stvari mu
budu u kući, neka ne silazi da ih uzme! I onaj koji
bude u polju neka se ne vraća.
32 Sjetite se Lotove žene.
33 Tko god bude nastojao sačuvati svoj život,
izgubit će ga, a tko izgubi svoj život, sačuvat će ga.
34 Kažem vam: u onoj će se noći od dvojice što
budu za istim stolom jedan uzeti, a drugi ostaviti.
35 A od dviju žena što budu skupa mljele jedna će
se uzeti, a druga ostaviti.
36 Dva će biti na njivi, jedan će se uzeti, a drugi
ostaviti."

37 Nato mu oni reknu: "Gdje, Gospodine?" On im
rekao: "Gdje god budu trupla tamo će se i orlovi
skupljati."

Isus po treći put proriče svoju muku

18 Zatim im je izneo prispodobu o tomu
kako uvijek treba moliti i nikada ne klonuti,
2 govoreći: "Bio u nekom gradu sudac koji se nije
bojao Boga niti je mario za ljude.
3 A bila je u onomu gradu i udovica koja bi dolazila
k njemu i molila ga: 'Brani me od mojega pro-
tivnika.'
4 Onaj to zadugo nije htio. Ali nakon toga reče u
sebi: Ako se Boga i ne bojim a do ljudi ne držim,
5 'ipak ću, jer mi ova udovica dodijava, obraniti je,
da me neprestano ne dolazi mučiti.' "
6 Gospodin nastavi: "Čujte što govori nepravedni
sudac!
7 Neće li Bog zbilja obraniti svoje izabranike koji
dan i noć vapiju prema njemu iako On podnosi s
njima?
8 Kažem vam, brzo će izvesti njihovu pravdu. Ali
hoće li Sin Čovječji, kad dođe, zbilja naći vjeru na
zemlji?"
9 Rekao je još ovu prispodobu na račun nekih koji
su bili uvjereni u vlastitu pravednost, a druge prezi-
rali;
10 Dva čovjeka uđu u hram da mole: jedan farizej,
a drugi carinik.
11 Farizej stane te počne ovako moliti u sebi:
'Bože, zahvaljujem ti što nisam kao ostali ljudi: raz-
bojnici, nepravednici, preljubnici ili kao i ovaj ovdje
carinik.
12 Postim dvaput u tjednu i dajem desetinu od
svega što stečem.'
13 A carinik, ostajući daleko, ne usudi se ni očiju
podignuti prema nebu, već se udarao u prsa i mo-
lio: 'Bože, smiluj se meni grješniku!'
14 Kažem vam, ovaj se vrati opravdan svojoj kući,
a ne onaj; jer svaki tko se uzvisi, bit će ponižen, a
tko se ponizi, bit će uzvišen."
15 Neki su mu tada donosili i malu djecu da ih se
dotakne. Kad su to vidjeli učenici, počeli su ih rije-
čima zaustavljati.
16 Isus je dozvao k sebi dječicu te rekao: "Pustite
dječicu da dođu k meni; nemojte im priječiti, jer
takvima pripada kraljevstvo Božje!
17 Istinu vam govorim, tko ne primi kraljevstvo
Božje kao malo dijete, taj sigurno neće ući u
njega."
18 Jedanput ga je neki židovski vjerski vođa
upitao: "Dobri Učitelju, što moram činiti da
baštinim život vječni?"
19 Isus mu rekao: "Zašto me zoveš dobrim? Nitko
nije dobar osim jednog, a to je Bog.
20 Ti poznaješ zapovijedi: 'Ne čini preljuba!' 'Ne
ubij!' 'Ne ukradi!' 'Ne svjedoči lažno!' 'Poštuj svoje-
ga oca i svoju majku!' "
21 On odvrati: "To sam sve držao od svoje mlado-
sti."
22 A kad je to čuo Isus, rekao mu: "Još ti jedno
nedostaje. Prodaj sve ono što imaš i podijeli siro-
masima, pa ćeš imati blago na nebu! Onda dođi pa
idi za mnom!"
23 Kada je to čuo mladić, postao je vrlo žalostan jer
je bio veoma bogat.
24 Isus ga pogledao i vidio kako je žalostan te
rekao: "Kako je teško onima koji su bogati uči u
kraljevstvo Božje!
25 Jer je mnogo lakše devi proći kroz iglene ušice
nego bogatom čovjeku ući u Kraljevstvo Božje."
26 Tko se onda može spasiti?" Upitali ga slušatelji.
27 On je odgovorio: "Ono što je ljudima nemoguće,
to je Bogu moguće."
28 Tada je rekao Petar: "Evo, mi smo ostavili sve
svoje i pošli za tobom!"
29 Isus im rekao: "Istinu vam govorim, nema
nikoga tko je ostavio zbog Kraljevstva Božjega
kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili djecu,
30 a koji neće primiti mnogo više već sada na ovom
svijetu, a u onomu što dolazi život vječni."
31 Zatim je poveo sobom Dvanaestoricu i rekao
im: "Evo, uzlazimo u Jeruzalem, gdje će se ispuniti
sve ono što je napisano po Prorocima glede Sina
Čovječjega.
32 Jer će On biti predan u ruke neznabošcima i bit
će izrugivan, zlostavljen i popljuvan.
33 I oni će ga bičevati i ubiti. Ali će on treći dan
uskrsnuti."
34 A oni od toga ništa nisu razumjeli; ta im je riječ
bila skrivena, i nisu shvatili što im je govorio.
35 Dogodi se, dok se Isus približavao Jerihonu,
pokraj puta je sjedio i prosio neki slijepac.
36 Kada je čuo kako prolazi narod, upitao je, tko je
to?
37 A oni su mu odgovorili da ovuda prolazi Isus
Nazarećanin.
38 On je povikao, govoreći: "Isuse, Sine Davidov,
smiluj mi se!"
39 A oni koji su išli naprijed zaustavljali su ga riječi-
ma da šuti. Ali je on još jače počeo vikati: Isuse:
"Sine Davidov, smiluj mi se!"
40 Isus se zaustavi i zapovjedi da mu ga dovedu. I
kad mu se ovaj približi, upita ga,
41 govoreći: "Što hoćeš da ti učinim?" Ovaj je
odgovorio: "Gospodine, učini mi da dobijem vid!"
42 Tada mu rekao Isus: "Primi svoj vid i progledaj,
vjera te tvoja spasila."
43 I on je odmah progledao i pošao za njim slaveći
Boga. I sav narod, kad je to vidio, odao je hvalu
Bogu.

Zakej. Ulazak u Jeruzalem. Isus čisti Hram

19 Tada je Isus ušao u Jerihon i prošao kroz
grad.
2 A evo pojavio se čovjek imenom Zakej, koji je bio
carinski starješina i bogat čovjek.
3 On je nastojao da vidi tko je Isus. Ali nije mogao
od mnoštva naroda, jer je bio maloga rasta.
4 Zato je on potrčao naprijed i popeo se na stablo
da ga vidi, jer je tim putom morao proći.
5 Kada je sus došao na to mjesto, pogledao gore,
opazio ga te mu rekao: "Zakeju, siđi brzo, jer treba
da se danas zadržim u tvojoj kući."
6 On je brzo sišao te ga s veseljem primio u goste.
7 Oni koji su to vidjeli počeli su mrmljati govoreći:
"Svratio se u kuću jednog grješnika!"
8 Zakej je ustao te rekao Gospodinu: "Evo, polo-
vicu mojega imanja, Gospodine, dat ću siromasi-
ma. Ako sam slučajno koga u čemu prevario, vratit
ću mu četverostruko.
9 Isus mu ekao: "Danas je došlo spasenje ovoj
kući, jer je i on Abrahamov sin.
10 Da, Sin Čovječji je došao da traži i spasi ono što
je izgubljeno."
11 Dok su to slušali, ispripovjedio On još jednu
prispodobu, zato što su držali da će odmah doći
kraljevstvo Božje jer je Isus bio blizu Jeruzalema.
12 Stoga je On rekao: "Neki čovjek ugledna roda
ode u daleku zemlju da primi kraljevsko dostojan-
stvo, pa da se onda vrati.
13 I on pozva deset svojih slugu i dade im deset
mina (grčki novac) i rekao im: 'Trgujte s time dok se
ne vratim.'

14 Njegovi su ga sugrađani mrzili te su za njim poslali poslanike da izjave: 'Nećemo da ovaj zavlada nad nama.'
15 I tako bude da kad se je on vratio, pošto je primio kraljevstvo, zapovjedi da mu dozovu one sluge kojima je dao novac, da vidi koliko je koji od njih stekao trgujući.
16 Prvi pristupi te reče: 'Gospodaru, tvoja mina donese deset mina.'
17 On mu odgovori: 'Dobro si učinio, valjani slugo, jer pošto si se u vrlo malom pokazao vjeran, imaj vlast nad deset gradova.'
18 Dođe drugi te reče: 'Gospodaru, tvoja mina donese pet mina.'
19 On i ovom reče isto: 'I ti budi isto nad pet gradova.'
20 Dođe tako i treći govoreći: 'Gospodaru, evo tvoje mine, zavezao sam je i čuvao u rupcu.
21 Jer ja sam se bojao tebe, budući da si strog čovjek: i ti uzimaš što nisi uložio i žanješ što nisi sijao.'
22 A on mu odgovori: 'Sudit ću ti ja, nevaljani slugo, po tvojim vlastitim riječima. Znao si da sam strog čovjek, da uzimam što nisam uložio i žanjem što nisam sijao.
23 Zašto onda nisi dao moj novac u novčarnicu? Tako bi ga na povratku uzeo s kamatama!'
24 Nato reče onima koji su stajali pred njim: Oduzmite mu minu i dajte onomu koji ima deset mina!'
25 Oni mu reknu: 'Gospodaru, on već ima deset mina!'
26 Jer, kažem vam svakom tko ima dat će mu se, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima.
27 A one moje neprijatelje koji nisu htjeli da zavladam nad njima dovedite ovamo i pogubite ih preda mnom!' "
28 To je rekao i krenuo naprijed uspinjući se u Jeruzalem.
29 Dogodilo se kad se je približavao Betfagi i Betaniji na gori zvanom Maslinskom, On je poslao dvojicu svojih učenika,
30 govoreći im: "Idite u selo što je pred vama! Kada u njega uđete, naći ćete privezano magarče na kojem nikada nitko nije sjedio. Odvežite ga i dovedite ovamo.
31 Ako vas netko upita: 'Zašto ga odvezujete?' Vi ćete mu reći ovako: 'Jer Gospodinu treba!' "
32 A oni koji su bili poslani otišli su i našli kako im je rekao.
33 Dok su oni odvezivali magare, rekli su im njegovi vlasnici: "Zašto odvezujete magarče?"
34 Oni odgovore: "Gospodinu treba."
35 Oni ga tada dovedu k Isusu. I stave na magarče svoje ogrtače i na njega posjednu Isusa.
36 Dok je on tako išao, ljudi su prostirali svoje ogrtače po putu.
37 A kad je došao blizu, već do silaska s Maslinske gore, cijelo mnoštvo učenika počelo je s radošću hvaliti Boga sa jakim glasom za sva ona čudesna djela koja su oni vidjeli,
38 govoreći: " 'Blagoslovljen je Kralj koji dolazi u ime Gospodinovo!' Mir na nebu! I slava na visini!"
39 Tada mu reknu farizeji koji su bili među narodom: "Učitelju, zabrani to svojim učenicima!"
40 A On im rekao: "Kažem vam, da ako oni ušute, kamenje će odmah početi vikati."
41 Kad se približi te ugleda grad, zaplaka nad njim,
42 govoreći: "Kad bi i ti u ovaj dan upoznao, što je za tvoj mir! Ali je sada skriveno tvojim očima.
43 Jer doći će ti tvoji dani, kad će te tvoji neprijatelji opasati opkopom i opkoliti te uokolo i pritijesniti te sa svih strana.
44 Sravnit će sa zemljom tebe i tvoju djecu u tebi. I oni neće ostaviti u tebi ni jedan kamen na kamenu, jer nisi znao i priznao određeno vrijeme kad te Bog pohodi!"
45 Kada je ušao u hram, počeo izgoniti one koji su unutra prodavali i one koji su kupovali.
46 Rekao im: "Stoji napisano, 'kuća moja je kuća molitve,' a vi ju pretvorili u 'razbojničku špilju.' "
47 On je svaki dan učio u hramu. A svećenički glavari, pismoznanci i prvaci naroda pokušavali su ga ubiti.
48 Ali nisu našli načina kako da to izvrše, jer ga je sav narod rado slušao.

Prispodoba o vinogradarima

20 Dogodilo se jednoga dana dok je Isus učio narod u hramu i navješćivao Radosnu vijest, pristupe glavari svećenički i pismoznanci sa starješinama
2 i upitaju ga govoreći: "Reci nam kakvom vlašću to činiš? Ili, tko je onaj koji ti je dao tu vlast?"
3 On im rekao: "I ja ću vas nešto pitati, pa mi odgovorite:
4 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi?"
5 Oni su počeli međusobno umovati: "Ako kažemo: 'S neba,' reći će nam: 'Zašto mu onda niste vjerovali?'
6 Ako reknemo: 'Od ljudi,' svi će nas ljudi kamenovati, jer su oni uvjereni da je Ivan prorok."
7 Zato oni odgovore da ne znaju od koga je bilo.
8 Isus im rekao: "Onda ni ja vama neću reći kakvom vlašću ovo činim."
9 Zatim je narodu počeo govoriti ovu prispodobu: "Neki čovjek posadio vinograd, dao ga u zakup vinogradarima pa otišao iz onoga kraja na duže vrijeme.
10 Kada dođe doba, poslao on slugu vinogradarima da mu dadu dio od vinogradskog roda. Vinogradari ga izmlate i pošalju natrag praznih ruku.
11 On opet posla drugoga slugu, a oni i njega izmlate, izgrde i pošalju natrag praznih ruku.
12 On posla i trećega, a oni i toga isto izrane i izbace.
13 Tada reče gospodar vinograda: Što da radim? Poslat ću svojega ljubljenoga sina: postupat će s njime s poštovanjem kad ga vide.
14 Ali kad ga vinogradari opaze, počeli su međusobno umovati govoreći: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo, pa da nama pripadne baština!'
15 I oni ga izbace izvan vinograda i ubiju. Što će im dakle sada učiniti gospodar vinograda?
16 Doći će te poubijati te vinogradare, a vinograd dati drugima." 'Ne daj Bože!' Reknu oni koji su ga slušali.
17 A on ih pogledao i rekao im: "Pa što znači ovo što je napisano: 'Kamen koji su graditelji odbacili, postao je glavni ugaoni kamen?'
18 Jer tko god padne na ovaj kamen, razbit će se, a na koga god on padne, satrt će ga u prah."
19 U isti čas pismoznanci i glavari svećenički gledali su da stave ruke na njega, ali su se bojali naroda. Shvatili su, dakako, da je protiv njih rekao tu prispodobu.
20 Počeli su tada na njega paziti i pošalju mu uhode, koji će se praviti kao da su pravedni da ga tako uhvate u riječi, pa da ga mogu predati vlasti i oblasti upravitelja.
21 Zato ga upitaju govoreći: "Učitelju, znamo da pravo govoriš i pravedno učiš. Ne gledaš tko je tko, nego prema istini učiš putu Božjemu.
22 Je li nam dopušteno po zakonu dati caru porez ili nije?"

23 On uoči njihovo lukavstvo pa im rekao: "Zašto
me kušate?
24 Pokažite mi denar! Čija je ovo na njemu slika i
natpis?" Oni su mu odgovorili i reknu: "Careva,"
25 A On im rekao: "Stoga podajte caru ono što je
carevo, a Bogu ono što je Božje!"
26 A oni ga nisu mogli uhvatiti u riječi pred naro-
dom; zadivljeni njegovim odgovorom, ušute.
27 Tada pristupe k njemu neki od saduceja, koji
tvrde da nema uskrsnuća, te ga upitaju,
28 govoreći: "Učitelju, Mojsije nam je propisao:
Ako komu umre brat koji je oženjen a ne ostavi
djece, neka njegov brat uzme tu ženu i podigne
potomstvo svojemu bratu.
29 Bilo jedanput sedmero braće. I prvi se oženi i
umre bez djece.
30 Drugi uzeo njegovu ženu, i on umro bez djece.
31 I treći uzeo njegovu ženu, i na isti način svih
sedam su isto poumirali a nisu ostavili djece.
32 Najposlije umrije i žena.
33 Stoga, čija će biti ta žena o uskrsnuću, jer su je
sva sedmorica imala za ženu?"
34 Isus im odgovarajući rekao: "Sinovi se od
ovoga svijeta žene i udavaju.
35 Ali oni koji se nađu dostojni da budu dionici ono-
ga svijeta i uskrsnuća od mrtvih, niti će se ženiti niti
udavati.
36 Oni neće moći više ni umrijeti, jer će biti slični
anđelima. Oni su sinovi Božji, jer su sinovi uskr-
snuća.
37 A to da će mrtvi uskrsnuti, to je i Mojsije pokazao
na mjestu kod grma, u kojem naziva Gospodina
'Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom
Jakovljevim.'
38 A Bog nije Bog mrtvih, nego živih, jer njemu svi
žive."
39 Nato mu reknu neki pismoznanci: Učitelju, do-
bro si rekao!
40 Poslije toga više ga se ne usude ništa pitati.
41 Tada ih On upita: "Kako se može tvrditi da je
Krist sin Davidov?
42 Pa i sam David u knjizi Psalama reče: 'Gospo-
din reče Gospodinu mojemu: "Sjedi mi s desne
strane,
43 dok ne učinim tvoje neprijatelje podnožjem tvo-
jim nogama!" '
44 Dakle, David ga naziva 'Gospodinom,' kako mu
onda može biti sin?"
45 Dok ga je saslušao sav narod, on je rekao svo-
jim učenicima:
46 Čuvajte se pismoznanaca koji vole šetnje u
dugim haljinama, vole pozdrave na javnim mjes-
tima, pročelja u sinagogama, prva mjesta na
gozbama,
47 koji proždiru dobra udovička, dok se pretvaraju
moleći duge molitve. Ovi će biti strože suđeni!"

Siromašna udovica

21 Kad je pogledao, vidio je kako bogataši uba-
cuju svoje darove u blagajnu.
2 Vidio je i neku siromašnu udovicu kako je ubacila
dva novčića,
3 Pa je rekao: "Uistinu, kažem vam, ova je siro-
mašna udovica ubacila više od svih,
4 jer su svi ovi od svojega viška dali za dar određen
Bogu, a ona od svoje neimaštine, ubacila je sve što
je imala za uzdržavanje."
5 Kako su neki govorili o hramu da je ukrašen li-
jepim kamenjem i zavjetnim darovima, Isus je
rekao:
6 "Što se tiče ovoga što vidite, doći će vrijeme kad
neće ostati niti jedan kamen na kamenu, a da neće
biti srušen."
7 Oni ga upitaju govoreći: "Učitelju, a kad će to sve
biti i kakav će biti znak kad se to počne događati?"
8 On je odgovorio: "Pazite da ne budete zavedeni.
Jer će mnogi doći pod mojim imenom i reći: 'Ja
sam Krist,' i 'Došlo je vrijeme.' Dakle ne idite za
njima!"
9 Ali kad čujete za ratove i bune, nemojte se pre-
strašiti! Jer to se mora dogoditi najprije, ali svrše-
tak ne dolazi odmah!"
10 Zatim im rekao: "Dići će se narod protiv naroda
i kraljevstvo protiv kraljevstva.
11 Bit će velikih potresa zemlje, u raznim mjesti-
ma, bit će gladi i pošasti; bit će strahovitih pojava i
velikih znakova s neba.
12 Ali prije svega toga, stavit će svoje ruke na vas,
hvatati vas i progoniti, predavat će vas u sinagoge
i tamnice; izvodit će vas pred kraljeve i vladare
zbog mojega imena.
13 To će vam biti prilika da dadete svjedočanstvo.
14 Zapamtite da vam se ne treba unaprijed pripre-
mati što će te odgovoriti,
15 jer ću vam ja dati rječitost i mudrost kojoj se
neće moći suprotstaviti i oduprijeti svi vaši nepri-
jatelji.
16 I predavat će vas čak i roditelji, braća, rođaci i
prijatelji, a nekima od vas prouzrokovat će smrt.
17 Svi će vas ljudi mrziti zbog mojega imena.
18 Ali vam ni jedna vlas s glave neće pasti.
19 Svojom ćete postojanošću spasiti duše svoje.
20 A kad vidite Jeruzalem opkoljen s vojskom,
onda znajte da je blizu njegovo opustošenje.
21 Koji tada budu u Judeji, neka bježe u gore! Koji
budu u Jeruzalemu, neka iziđu! A koji budu na
polju, neka se ne vraćaju u grad!
22 Jer bit će to vrijeme kazne, kad će se ispuniti sve
što je napisano!
23 Ali teško i jao trudnicama i dojiljama u to vrije-
me, jer će se spustiti veliko zlo na ovu zemlju i
srdžba na ovaj narod!
24 I oni će padati od oštrice mača i odvodit će ih
kao zarobljenike među sve narode. A Jeruzalem
će biti gažen od neznabožaca sve dotle dok se ne
ispune vremena neznabožaca.
25 Pojavit će se znaci na suncu, mjesecu i zvijez-
dama. A na zemlji će narodi biti u tjeskobi i neiz-
vjesnosti; huka mora i morskih valova.
26 Ljudi će umirati, jer srca će im zatajiti od straha
u očekivanju onoga što će snaći svijet, jer zvijezde
će se nebeske uzdrmati.
27 Tada će oni vidjeti 'Sina Čovječjega gdje dolazi
na oblaku' s velikom moći i slavom.
28 Kada se to sve počne događati, pogledajte gore
i podignite glave, jer je blizu vaše otkupljenje."
29 Zatim im rekao u prispodobi: "Pogledajte
smokvu i sva ostala stabla;
30 Kada ih vidite da već izbacuju pupe, vi vidite i
znate sami od sebe da je blizu ljeto.
31 Tako isto i vi, kad vidite da se sve to događa,
znajte da se približuje kraljevstvo Božje.
32 Istinu vam govorim, ovaj naraštaj sigurno neće
proći dok se sve to ne dogodi.
33 Nebo će i zemlja proći, ali riječi moje nipošto
neće proći.
34 Pazite na sebe, da vam srca ne otvrdnu od ra-
zuzdanosti, od pijanstva i tjeskobnih briga za život,
tako da vas ne uhvati iznenada onaj dan,
35 Jer kao zamka će doći na sve stanovnike cijele
zemlje.
36 Stoga, bdijte i molite uvijek, da biste bili dostojni
izbjeći svemu onomu što se ima dogoditi i moći se
održati pred Sinom Čovječjim."

37 On bi učio danju u hramu, a noću bi izlazio i
provodio noć na gori koja se zove Maslinska.
38 I sav je narod već rano u jutro dolazio k njemu u
hram da ga sluša.

Petar se odriče Isusa

22 Tada se približavala svetkovina beskvasnih
kruhova zvana Pasha.
2 Glavari svećenički i pismoznanci tražili su način
kako bi Isusa ubili, ali su se bojali naroda.
3 Tada je Sotona ušao u Judu, jednog od Dvanae-
storice, koji se zvao prezimenom Iskariot.
4 On je otišao ugovoriti s glavarima svećeničkim i
sa zapovjednicima hramskog redarstva način
kako bi im ga izdao.
5 Oni su se tomu obradovali i obećali da će mu dati
novac.
6 On je pristao i obećao im. Zatim je tražio zgodnu
priliku da im ga izda kad ne bude prisutan narod.
7 Došao je dan beskvasnih kruhova, kad je trebalo
žrtvovati pashalno janje.
8 On je tada poslao Petra i Ivana govoreći im:
"Idite, pripravite nam pashalnu večeru!"
9 Oni ga upitali: "Gdje hoćeš da je pripravimo?"
10 A On im rekao: "Poslušajte, čim uđete u grad,
sresti će vas čovjek koji nosi vodu u vrču. Idite za
njim u kuću u koju on uđe.
11 Te recite domaćinu kuće: 'Učitelj te pita gdje je
dvorana u kojoj bi mogao blagovati pashalnu
večeru sa svojim učenicima?" '
12 Tada će vam on na katu pokazati veliku
namještenu dvoranu; tu pripravite."
13 Oni su otišli i našli kako im je rekao i priprave
pashalnu večeru.
14 Kada je došlo vrijeme, Isus je sjeo za stol s ap-
ostolima.
15 On im rekao: "S čežnjom sam želio da blagujem
s vama ovu pashalnu večeru prije svoje muke,
16 jer kažem vam, neću je više jesti dok se ne is-
puni u kraljevstvu Božjem."
17 Tada je On uzeo čašu, zahvalio i rekao: "Uzmite
ovo i podijelite među sobom,
18 jer kažem vam, neću više piti od trsova roda dok
ne dođe kraljevstvo Božje!"
19 Zatim uzeo kruh, zahvalio i razlomio ga pa im
dao govoreći: "Ovo je tijelo moje koje se za vas
daje. Ovo činite meni na uspomenu."
20 Isto tako poslije večere uzeo čašu i rekao: "Ova
je čaša Novi Savez u mojoj krvi koja se za vas pro-
lijeva.
21 Ali evo ruke mojega izdajnika sa mnom je na
stolu.
22 Jest zaista, Sin Čovječji odlazi kako je
određeno, ali jao onomu čovjeku koji ga izdaje!"
23 Tada se počeli međusobno pitati tko je taj od
njih koji će to učiniti.
24 A bilo je tamo i natjecanja među njima o tomu
tko bi od njih trebao biti najveći.
25 Isus im rekao: "Kraljevi neznabožaca gospo-
dare nad njima, i oni koji vrše vlast nad njima hoće
da se zovu 'dobrotvori.'
26 Ali vi nemojte tako! Naprotiv, tko je najveći
među vama, neka bude kao najmanji, a onaj koji je
starješina kao poslužnik.
27 Tko je veći, onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji
služi? Zar ne onaj koji sjedi za stolom? A ja sam
među vama koji poslužuje.
28 Vi ste oni koji ste u mojim kušnjama uvijek ostali
sa mnom,
29 Zato ja vam dajem kraljevsku čast kao što ju je
Otac moj meni dao,
30 da biste jeli pili za mojim stolom u mojemu
kraljevstvu te da sjedite na prijestoljima i sudite
dvanaest Izraelovih plemena."
31 Gospodin je rekao: "Šimune, Šimune, pazi,
Sotona je zatražio za vas, da vas može rešetati
kao pšenicu.
32 Ali ja sam molio za te da tvoja vjera ne klone. A
ti kad se jedanput vratiš k meni, učvrsti svoju
braću!"
33 Šimun mu rekao: "Gospodine, ja sam spreman
s tobom poći u zatvor i u smrt ići."
34 Tada mu On rekao: "Kažem ti, Petre, danas
neće zapjevati pijetao dok me triput ne zanijekaš,
da me poznaš!"
35 Zatim im rekao: " Kad sam vas poslao bez
novčanih pojasa, bez torbe i obuće, je li vam što
nedostajalo?" "Ništa," odgovore mu oni.
36 Rekao im tada: "Ali sada tko ima novčani pojas,
neka ga uzme. Isto tako i torbu, A onaj tko nema
mača, neka proda svoj ogrtač pa neka ga kupi.
37 Jer, kažem vam, mora se na meni ispuniti ono
što je napisano: 'Ubrojen je među zločince.' Tako
se ono, što se na mene odnosi, približuje kraju."
38 Tada su mu oni rekli: "Gospodine, evo gle,
ovdje dva mača!" On im rekao: "Dosta je!"
39 Zatim iziđe odande te se po običaju uputi na
Maslinsku goru. A učenici pođu za njim.
40 Kada je došao na to mjesto, rekao im: "Molite se
da ne padnete u napast!"
41 Tada se udaljio od njih koliko se može kame-
nom dobaciti, kleknuo na koljena i počeo se moliti,
42 govoreći: "Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od
mene! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja!"
43 Tada mu se ukazao anđeo s neba i počeo ga
hrabriti.
44 Kad se našao u smrtnoj borbi, još je usrdnije
molio, a znoj mu postao kao guste kaplje krvi što su
padale na zemlju.
45 Nakon molitve ustao je, prišao k učenicima i
našao ih gdje spavaju, oslabljeni žalošću.
46 Tada im On rekao: "Zašto spavate? Ustanite i
molite da ne padnete u napast!"
47 Dok je on još govorio, pojavi se svjetina. Pred
njom je išao jedan od Dvanaestorice, onaj koji se
zvao Juda, približi se Isusu da ga poljubi.
48 Isus mu rekao: "Juda, poljupcem izdaješ Sina
Čovječjega!"
49 Kad su njegovi pratioci vidjeli što će se dogoditi
poviču: "Gospodine, da udarimo mačem?"
50 I jedan od njih udari slugu visokog svećenika te
mu odsiječe desno uho.
51 A Isus rekao: "Pustite! Dosta!" I dotače se nje-
gova uha te ga iscijeli.
52 Tada je Isus rekao glavarima svećeničkim,
zapovjednicima hramske straže i starješinama,
koji su se digli na njega: "Kao na razbojnika izišli
ste s mačevima i toljagama!"
53 Dok sam iz dana u dan bio u hramu s vama,
niste digli ruku na mene. Ali ovo je vaš čas i vlast
tame."
54 Pošto ga uhvate, odvedu ga i dovedu u kuću
visokog svećenika. Petar je izdaleka išao za njim.
55 Tada oni nalože vatru nasred dvorišta te svi
skupa posjedaju naokolo. I Petar je sjedio među
njima.
56 Ali kad ga je vidjela neka sluškinja gdje sjedi kraj
vatre, uprla je u njega pogled pa rekla: "I ovaj je bio
s njim!"
57 A on ga zanijeka i reče: "Ženo, ja ga ne pozna-
jem!"
58 Malo zatim opazi ga netko drugi pa reče: "I ti si
isto njihov." Petar je odgovorio: "Čovječe, nisam!"
59 Kad prođe otprilike jedan sat, opet netko potvr-

di, govoreći: “Zbilja, i ovaj je bio s njim; pa i Galilejac je.”

60 Petar je odgovorio: “Čovječe ne znam što govoriš!” I dok je on još bio u riječi, zapjeva pijetao.

61 A Gospodin se okrenu i pogleda Petra. Petar se tada sjeti Gospodinove riječi kako mu je rekao: “Prije nego pijetao zapjeva, triput ćeš me zanijekati.”

62 Tada Petar iziđe i gorko zaplače.

63 Ljudi koji su čuvali Isusa rugali su mu se i zlostavljali ga.

64 Pokrili su mu oči, udarali su ga po licu i pitali, govoreći: “proreci, tko te je udario?”

65 I mnoge druge uvredljive stvari govorili su protiv njega.

66 Čim je osvanuo dan, sastale su starješine naroda, glavari svećenički i pismoznanci te izveli Isusa pred Vijeće govoreći:

67 Ako si ti zbilja Krist, reci nam!” A On im je rekao “Ako vam to kažem, sigurno mi nećete vjerovati.

68 Ako vas budem pitao, sigurno mi nećete odgovoriti.

69 Ali poslije ovoga: ‘Sin Čovječji sjedit će s desne strane Boga Svemoćnoga.”

70 Tada su svi rekli. “Jesi li ti Sin Božji?” On im rekao: “Vi pravo velite da Ja jesam.”

71 A oni reknu “Čemu nam još treba više svjedočanstva? Ta sami smo čuli iz njegovih usta.”

Isus pred Pilatom i pred Herodom

23 Tada se sve mnoštvo podiglo i odvelo ga k Pilatu

2 I oni ga počeli optuživati govoreći: “Ustanovili smo da ovaj buni narod i zabranjuje davati porez caru, a o sebi tvrdi da je Krist, Kralj.”

3 Pilat ga upita: “Jesi li ti židovski kralj?” “Kao što ti kažeš,” rekao mu On.

4 Tada Pilat reče svećeničkim glavarima i svjetini: “Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku.”

5 Oni su još upornije navaljivali: “On buni narod, učeći po cijeloj Judeji sve od Galileje pa do ovoga mjesta.”

6 Kad je to Pilat čuo, upita je li taj čovjek Galilejac.

7 I kad je saznao da potpada pod Herodovu vlast, posla ga k Herodu, koji je i sam onih dana bio u Jeruzalemu.

8 Tada se Herod vrlo jako obradovao kad je opazio Isusa; on je odavno želio da ga vidi, jer je mnogo toga o njemu slušao, pa se nadao da će vidjeti gdje čini koje čudo.

9 I postavi mu mnoga pitanja, ali mu Isus ništa nije odgovorio.

10 Tu su bili glavari svećenički i pismoznanci i žestoko ga optuživali.

11 Herod ga prezre i naruga mu se zajedno sa svojom stražom. Zatim ga odjene u bijelu haljinu i posla natrag k Pilatu.

12 Toga istog dana Herod i Pilat postanu prijatelji jedan drugomu, a prije su bili neprijatelji.

13 Pilat sazva glavare svećeničke, članove Vijeća i narod,

14 te im rekao: “Doveli ste mi ovoga čovjeka pod optužbom da potiče narod na odmetanje. A evo, pošto sam ga ja ispitao pred vama, nisam našao na njemu nikakve krivnje za koju ga vi optužujete.

15 Isto tako ni Herod, jer ga je poslao natrag k nama. I zaista nije ovaj ništa učinio što zaslužuje smrt.

16 Dakle stoga, ja ću ga dati išibati i pustiti,”

17 (jer im je svake svetkovine morao pustiti jednog utamničenika).

18 A svi oni viknuli u jedan glas, govoreći: “Ovoga smakni, a pusti nam Barabu!”

19 Baraba je bio bačen u tamnicu zbog neke bune u gradu i počinjenog ubojstva.

20 Ponovno im progovori Pilat, jer je želio pustiti Isusa.

21 Ali oni nastave vikati: “Razapni ga! Razapni ga!”

22 On im treći put rekao: “Zašto, kakvo je zlo učinio? Ja ne nalazim razlog zbog kojeg zaslužuje smrt. Dakle, ja ću ga dati išibati i pustiti.”

23 Ali su oni bili uporni i svejednako vikali i tražili da se razapne. Vika tih ljudi i visokih svećenika postajala je sve jača.

24 Tada Pilat odluči da im bude onako kako traže.

25 I on im otpusti onoga koga su tražili, koji je bio bačen u tamnicu zbog bune i ubojstva, a Isusa im predade na volju.

26 Dok su ga odvodili, uhvate oni nekoga čovjeka, Šimuna, Cirenca, koji je dolazio iz polja, te na njega stavili križ da ga nosi za Isusom.

27 A za njim je išlo veliko mnoštvo naroda i žena koje su plakale i naricale za njim.

28 Isus se okrenuo prema njima te rekao: “Kćeri jeruzalemske, ne plačite nad mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom.

29 Jer, evo zaista, dolazi vrijeme kad će se reći: Blago nerotkinjama! Blago utrobama koje nisu nikad rađale i sisama koje nisu nikada dojile.

30 Tada će se dovikivati gorama: Padnite na nas, a brežuljcima: Pokrijte nas.

31 Ako se, dakle, tako radi sa zelenim drvetom, što će biti sa suhim?”

32 Vodili su i drugu dvojicu zločinaca da ih pogube s njime.

33 A kad su došli na mjesto, koje je nazvano Lubanja, tu razapnu njega i zločince; jednoga s desne strane, a drugoga s lijeve.

34 A Isus je molio: “Oče, oprosti im jer ne znaju što čine.” Oni razdijele njegove haljine bacajući kocku.

35 Narod je stajao tu i promatrao. Članovi Vijeća rugali su se govoreći: “Druge je spasio, pa neka spasi sam sebe, ako je zbilja Krist, Božji Izabranik!”

36 I vojnici mu se izrugivali, primicali se k njemu i pružali mu ocat,

37 govoreći: “Ako si zaista kralj židovski, spasi sam sebe.”

38 Nad njim je stajao i natpis, na grčkom, latinskom i židovskom jeziku: Ovo je kralj židovski.

39 Jedan od obješenih zločinaca vrijeđao ga je, govoreći: “Ako si ti Krist, Spasi sebe i nas.”

40 Tada drugi progovori i ukori ga govoreći: “Zar se Boga ne bojiš, ti koji podnosiš istu kaznu?

41 Mi smo ovdje po pravdi, jer primamo zasluženu plaću za svoja djela, ali ovaj nije nikakva zla učinio.”

42 Tada je rekao Isusu: “Gospodine, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo!”

43 On mu rekao: “Zaista, kažem ti, danas ćeš sa mnom biti u Raju!”

44 Bilo je već oko šestoga sata kad nastane tama po svoj zemlji do devetoga sata.

45 Pomračilo je sunce, a hramska se zavjesa razdere po sredini.

46 Tada je Isus zaviknuo jakim glasom: “Oče, ‘u ruke tvoje predajem duh svoj.’ To je rekao i izdahnuo.

47 Kada je stotnik vidio što se dogodilo, počeo slaviti Boga i rekao: “Zaista, ovaj je čovjek bio pravednik!”

48 Svjetina što se bila skupila da prisustvuje tom

prizoru, kad je vidio što se sve dogodilo, vratio se kući udarajući se u prsa.
49 Podalje su stajali svi njegovi znanci, a tako i žene koje su ga pratile od Galileje i sad to gledale.
50 Uto neki čovjek imenom Josip, vijećnik, dobar i pravedan čovjek.
51 On nije odobrio odluke i djela drugih. Bio je rodom iz judejskog grada Arimateje, a i sam je očekivao kraljevstvo Božje.
52 Taj je čovjek otišao k Pilatu i zatražio tijelo Isusovo.
53 Zatim ga skinuo, zavio u platno i položio u grob, izduben u pećini, gdje još nitko nije bio položen.
54 To je bio dan Priprave, i Subotnji dan je svitao.
55 A žene koje su došle s Isusom iz Galileje pratile su to te vidjele grob i kako je bilo položeno Isusovo tijelo.
56 Potom se vrate te pripreme miomiris i pomast. Na Subotnji dan su se odmarale prema Zakonu.

Uskrsnuće Isusovo

24 Tada u prvi dan tjedna, vrlo rano u jutro, one i još neke druge žene s njima došle su na grob, noseći miomiris koji su pripremile.
2 Ali one su našle kamen otkotrljan s grobnice.
3 Ušle su unutra, ali nisu našle tijelo Gospodina Isusa.
4 Dok su one stajale zbunjene, najedanput im pristupe dva čovjeka u blistavom odijelu.
5 Njih spopadne strah te su spustili pogled na zemlju, a oni su im je rekli: "Zašto tražite živoga među mrtvima?"
6 On nije ovdje! Uskrsnuo je! Sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji,"
7 govoreći: 'Sin Čovječji mora biti predan u ruke grješnika i biti razapet te da uskrsne treći dan!' "
8 I one se sjetile njegovih riječi.
9 Kad se one vratile s groba, jave sve to Jedanaestorici i svima ostalima.
10 Bile su Marija iz Magdale, Ivana i Marija, Jakovljeva majka i ostale žene koje su bile s njima, rekli su to apostolima.
11 Ovima se te riječi učine kao izmišljotina. I nisu im vjerovali.
12 Onda je Petar ipak ustao i otrčao na grob. Nadvirio se dolje i vidio samo plahtice gdje su ležale same, pa se vratio natrag, snebivajući se nad onim što se dogodilo.
13 I gle, toga istog dana dvojica od njih išla su u selo zvano Emaus, udaljeno od Jeruzalema stotinu šezdeset stadija.
14 Razgovarali su među sobom o svim tim događajima.
15 I tako je bilo da dok su razgovarali i raspravljali, približio im se sam Isus te pošao s njima.
16 Njihovim očima bilo je uskraćeno da ga mogu prepoznati.
17 On ih upita: "Kakav je to razgovor što ga među sobom vodite putujući tako ožalošćeni?"
18 Tada mu odgovorio jedan od njih, po imenu Kleofa, i rekao: "Jesi li ti jedini stranac u Jeruzalemu pa ne znaš što se je ondje dogodilo ovih dana?"
19 On ih upita: "Što se to dogodilo?" Oni mu reknu: "Ono što se dogodilo s Isusom Nazarećaninom koji je bio silan prorok riječju i djelom pred Bogom i pred cijelim narodom.
20 I kako ga naši glavari svećenički i članovi Vijeća predadu da bude osuđen na smrt te ga razapnu.
21 A mi smo se nadali da je on onaj koji će osloboditi Izrael. Zaista, ali uza sve to, sada je već treći dan otkako se to dogodilo.
22 Da, i neke su nas žene iz našega društva zbunile, koje su bile vrlo rano u jutro na grobu.
23 I kad nisu našle njegova tijela, one su došle govoreći da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je živ.
24 Neki su od naših otišli tada na grob te su našli onako kako su rekle žene, ali njega nisu vidjeli."
25 Nato im On rekao: "O ljudi bez razumijevanja i spore pameti za vjerovanje svega što su proroci govorili!
26 Zar nije trebalo da sve to Krist pretrpi i da uđe u svoju slavu?"
27 I počeo je od Mojsija i svih proroka, protumačio im sve što se na njega odnosilo u svim Pismima.
28 Tada se oni približili selu kamo su išli, a On kao da je htio produžiti dalje.
29 A oni ga počeli zaustavljati i moliti govoreći: "Ostani s nama jer je večer; dan je već na izmaku!" I On je ušao da ostane s njima.
30 A dok je sjedio s njima za stolom, uzeo je kruh, zahvalio i razlomio ga pa im ga dao.
31 Njima se tada otvorile oči i prepoznali su ga. Ali njega je nestalo ispred njihovih očiju!
32 Rekli su jedan drugomu: "Zar nam nije srce gorjelo, dok nam je putom govorio i tumačio Pisma?"
33 U tal isti čas ustali su i vratili se u Jeruzalem, gdje našli Jedanaestoricu skupa s onima koji se tamo skupili s njima,
34 koji su im rekli: "Zaista je Gospodin uskrsnuo i ukazao se Šimunu."
35 Zatim su oni pripovijedali o svemu što se dogodilo na putu i kako su ga prepoznali dok je lomio kruh.
36 Dok su oni još o tom govorili, sam Isus je stao među njih te im rekao: "Mir s vama!"
37 Oni, zbunjeni i puni straha, pomisle da gledaju duha.
38 A On im rekao: "Zašto ste zbunjeni? Čemu se takve sumnje rađaju u vašim srcima?
39 Pogledajte moje ruke i moje noge, to sam Ja glavom! Opipajte me i vidite! Duh nema mesa ni kostiju, kao što vidite da ih Ja imam."
40 A kad je to rekao, pokazao im svoje ruke i noge.
41 Kako oni od radosti još nisu mogli vjerovati i kako su se samo čudili, upita ih: "Imate li ovdje što za jelo?"
42 A oni mu pruže komad pečene ribe i meda u saću.
43 On je uzeo i pojeo pred njima.
44 Zatim im rekao: "Ovo je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama, da se mora ispuniti sve ono što je o meni pisano u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima."
45 Tada im prosvijetli razum da bi razumjeli Pisma,
46 Pa im rekao: "Tako stoji napisano i tako je moralo biti da Krist mora trpjeti i treći dan uskrsnuti od mrtvih,
47 da se na temelju njegova imena mora propovijedati pokajanje i oproštenje grijeha svim narodima, počevši od Jeruzalema.
48 A vi ste svjedoci toga.
49 Evo, Ja ću vam poslati što je Otac moj obećao. A vi ostanite u gradu Jeruzalemu dok ne budete opremljeni snagom odozgor."
50 Zatim ih povede u blizinu Betanije, podiže ruke pa ih blagoslovi.
51 I tako dok ih je blagoslivljao, rastavi se od njih i bi uznesen na nebo.
52 Oni padnu ničice pred njim pa se s velikim veseljem vrate u Jeruzalem,
53 gdje su sve vrijeme bili u hramu hvaleći i blagoslivljajući Boga. Amen.

Ivan

RADOSNA VIJEST PO IVANU

Svjedočanstvo Ivana Krstitelja

1 U početku je bila Riječ, i Riječ je bila s Bogom i
Riječ je bila Bog.
2 On je u početku bio s Bogom.
3 Sve je po njemu stvoreno i ništa što je stvoreno
nije bez njega stvoreno.
4 U njemu je bio život i život je bio svjetlo ljudima.
5 I Svjetlo svijetli u tami, i tama ga nije obuzela.
6 Pojavio se čovjek, poslan od Boga, kojemu je bilo
ime Ivan.
7 Isti taj je došao kao svjedok da svjedoči za
Svjetlo, tako da svi po njemu mogu vjerovati.
8 On nije bio to Svjetlo, nego da svjedoči za
Svjetlo.
9 Svjetlo istinito, koje rasvjetljuje svakoga čovjeka,
koji dođe na ovaj svijet.
10 Bio je na svijetu, i svijet je stvoren po njemu, a
svijet ga nije upoznao.
11 K svojima je došao, ali ga njegovi nisu primili.
12 A svima koji su ga primili dao je vlast da postanu
djeca Božja; čak i onima koji vjeruju u njegovo ime:
13 Koji nisu rođeni ni od krvi, ni od volje tjelesne, ni
od volje čovječje, nego od Boga.
14 Riječ je tijelom postala i nastanila se među
nama. I mi smo promatrali slavu njegovu, kao
slavu Jedinorođenoga od Oca, pun milosti i istine.
15 Ivan za njega svjedoči i viče: “Evo onoga za
koga sam rekao: ‘Onaj koji poslije mene dolazi
preda mnom je, jer je bio prije mene!’ ”
16 Uistinu, svi smo mi primili od njegove punine:
milost za milost.
17 Jer, Zakon je bio dan po Mojsiju, a po Isusu
Kristu došla je milost i istina.
18 Boga nitko nikada nije vidio. Jedinorođeni Sin
koji je na grudima Oca, On ga je objavio.
19 A ovo je Ivanovo svjedočanstvo, kad su mu Ži-
dovi iz Jeruzalema poslali neke svećenike i Levite
da ga upitaju: “Tko si ti?”
20 On je priznao; nije zatajio, nego je priznao: “Ja
nisam Krist.”
21 Dakle, što,” upitali ga: “jesi li Ilija?” “Nisam,”
odgovorio je on. “Jesi li Prorok?” “Ne,” odvrati on.
22 Tada su mu rekli: “Pa tko si, da možemo odgo-
voriti onima koji su nas poslali? Što ti kažeš sam o
sebi?”
23 On je rekao: “Ja sam ‘Glas jednoga koji viče u
pustinji: “Ispravite put Gospodinov!” ’ kako je rekao
prorok Izaija.”
24 A oni koji su bili poslani bili su od farizeja.
25 Oni ga upitali: “Zašto onda krstiš kad doista nisi
ni Krist, ni Ilija, ni Prorok?”
26 Rekao im Ivan govoreći: “Ja krstim vodom, a
među vama stoji netko kojega vi ne poznajete.
27 On je onaj koji dolazi poslije mene. Ja mu nisam
dostojan odvezati sveze na obući.”
28 To se dogodilo u Betaniji, s onu stranu Jordana,
gdje je Ivan krštavao.
29 Sutradan Ivan je vidio Isusa gdje dolazi k njemu
te rekao: “Evo gle, Janje Božje koje uzima grijeh
svijeta!
30 Ovo je onaj za kojega sam vam rekao: ‘Poslije
mene dolazi čovjek koji je preda mnom jer je bio
prije mene.’
31 Ja ga nisam poznavao. Ali ja sam zato došao
krstiti vodom da On bude objavljen Izraelu.”
32 A Ivan je posvjedočio, govoreći: “Vidio sam
Duha gdje je sišao s neba kao golub i ostao na
njemu.
33 Ja ga nisam poznavao, ali mi je rekao onaj koji
me je poslao da krstim vodom: ‘Na koga ćeš vidjeti
da silazi Duh Sveti i ostaje na njemu, to je onaj koji
krsti Duhom Svetim.’
34 I ja sam to vidio i svjedočim da je ovo Sin Božji.”
35 Sutradan je Ivan opet stajao tu sa dvojicom svo-
jih učenika;
36 I kad je vidio Isusa da prolazi, rekao je: “Evo
Janje Božje!”
37 Kad su njegovi učenici čuli gdje tako govori,
pođu za Isusom.
38 Onda se Isus okrenuo, pa kad je vidio da idu za
njim, rekao im: “Što vi tražite?” A oni su mu
odgovorili: “Rabbi,” (prevedeno znači Učitelj):
“gdje ti boraviš?”
39 On im rekao: “Dođite i vidite,” I oni su otišli, i
vidjeli su gdje on boravi, te su ostali kod njega onaj
dan (to je bilo oko desetog sata).
40 Jedan od dvojice koji su, čuvši Ivanove riječi,
pošli za Isusom, bio je Andrija, brat Šimuna Petra.
41 On najprije susretne svojega brata Šimuna pa
mu rekao: “Našli smo Mesiju,” (prevedeno znači:
Krist.)
42 I on ga doveo k Isusu i kad ga Isus opazio, rekao
mu: “Ti si Šimun, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kefa,”
(prevedeno znači: Kamen.)
43 Sutradan Isus odluči poći u Galileju. Međutim,
susretne Filipa pa mu rekao: “Pođi za mnom!”
44 Filip je bio iz Betsaide, iz Petrova i Andrijina
grada.
45 Filip susretne Natanaela i rekao mu: “Našli smo
onoga o kojemu je Mojsije pisao u Zakonu i Proroci
isto tako! To je Isus, sin Josipa iz Nazareta.”
46 Natanael mu rekao: “Može li što dobro izići iz
Nazareta?” Filip mu rekao: “Dođi i vidi.”
47 Isus opazi Natanaela gdje mu se približava pa
je rekao za njega: “Evo pravog Izraelca, u kojem
nema lukavstva.”
48 Natanael mu rekao: “Odakle me poznaješ?”
Isus mu odgovorio: “Prije nego što te Filip pozvao,
vidio sam te kad si bio pod smokvom.”
49 Natanael mu odgovorio: “Učitelju, Ti si Sin
Božji! Ti si Kralj Izraelov!”
50 Isus mu odgovarajući rekao: “Vjeruješ li zato
što sam ti rekao: ‘Vidio sam te kad si bio pod
smokvom?’ Vidjet ćeš ti još i veće stvari od toga.”
51 On mu rekao: “Zaista, istinu ti govorim, od sada
vidjet ćete otvoreno nebo i anđele Božje gdje
uzlaze i silaze nad Sinom Čovječjim.”

Isus pretvara vodu u vino

2 Trećega dana bila je svadba u Kani Galilejskoj,
a bila je ondje i majka Isusova.
2 Na svadbu je bio pozvan i Isus zajedno sa svojim
učenicima.
3 Kad nestane vina, rekla je Isusu njegova majka:
“Nemaju vina.”
4 Isus joj odgovorio: “Ženo, što imaju tvoje brige sa
mnom? Moj čas još nije došao.”
5 Nato je njegova majka rekla slugama: “Što vam
god rekne, učinite.”
6 Tamo je bilo postavljeno šest kamenih posuda
namijenjenih za uobičajeno pranje Židovima, od
kojih je svaka obuhvatala dvije do tri mjere.
7 Isus je rekao: “Napunite posude vodom!” I oni ih
napune do vrha.

8 On im je rekao: “Zagrabite sada i odnesite ravnatelju stola gozbe!” I oni mu odnesu.
9 Kada je ravnatelj stola gozbe okusio vodu pretvorenu u vino, nije znao odakle je vino, (ali su znale sluge koje su zagrabile vodu,) Ravnatelj stola zovnu zaručnika,
10 Pa mu rekao: “Svaki čovjek iz početka iznosi dobro vino, a kad se gosti dobro napiju, onda ono slabije. A ti si čuvao dobro vino do sada.”
11 Tim je znakovima Isus počeo svoja čudesa u Kani Galilejskoj te objavi slavu svoju; a njegovi učenici povjeruju u njega.
12 Poslije toga siđe Isus sa svojom majkom, svojom braćom i svojim učenicima u Kafarnaum i tu nisu ostali mnogo dana.
13 Bila je blizu židovska Pasha, te Isus uziđe u Jeruzalem.
14 I našao u hramu prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače novca gdje trguju.
15 On napravio bič od užeta, i sve ih istjerao iz hrama, skupa s ovcama i volovima. A mjenjačima prosuo novac i stolove isprevrnuo.
16 A prodavačima golubova rekao: “Nosite te stvari odavde! Ne pravite tržnicu od kuće mojega Oca!”
17 Njegovi se učenici sjetili da stoji napisano: “Revnost me za kuću tvoju izjeda.”
18 A Židovi mu prigovore i reknu: “Budući da sve to činiš, koji nam znak time pokazuješ?”
19 Isus im odgovorio i rekao: “Srušite ovaj hram, i Ja ću ga u tri dana opet podići.”
20 Tada su mu odgovorili Židovi: “Četrdeset i šest godina građen je ovaj hram, a ti ćeš ga podići u tri dana?”
21 Ali On je govorio o hramu svojega tijela.
22 Kad je uskrsnuo od mrtvih, njegovi su se učenici sjetili da im je to rekao, pa su vjerovali Pismu i riječi koju im je Isus rekao.
23 Dok je Isus boravio u Jeruzalemu o svetkovini Pashi, počeli su mnogi vjerovati u njega, jer su vidjeli čudesa koja je činio.
24 Ali im se sam Isus nije povjeravao, jer ih je sve poznavao.
25 Njemu nije trebalo da mu tko dade svjedočanstvo o čovjeku, jer je sam poznavao čovjekovu nutrinu.

Razgovor s Nikodemom

3 Bio je neki čovjek imenom Nikodem, farizej, vladar židovski.
2 Taj čovjek došao je noću k Isusu te mu rekao: Učitelju, mi znamo da si od Boga došao kao učitelj, jer nitko ne može činiti čudesa koja ti činiš ako Bog nije s njim.
3 Isus mu odgovorio: “Zaista, istinu ti govorim, tko se ponovno ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega.”
4 Odvrati mu Nikodem: “Kako se može čovjek, kad je već star, roditi? Zar može po drugi put ući u utrobu majke i roditi se?”
5 Isus mu odgovorio: “Zaista, istinu ti govorim, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo Božje.
6 Što je rođeno od tijela, tijelo je; što je rođeno od Duha, duh je.
7 Ne čudi se što sam ti rekao: ‘Moraš se ponovno roditi.’ (Duhovno rođenje)
8 Vjetar puše gdje hoće, čuješ mu šum, ali ne možeš reći odakle dolazi ni kamo ide. Tako je i sa svakim onim koji je rođen od Duha.”
9 Nikodem mu rekao: “Kako to može biti?”
10 Isus mu odgovorio: “Ti si istaknut učitelj u Izraelu, a to ne razumiješ?
11 Zaista, istinu ti govorim: Mi ti govorimo ono što znamo, svjedočimo za ono što smo vidjeli, a vi ne primate našega svjedočanstva.
12 Ako mi ne vjerujete kad sam vam rekao zemaljske stvari, kako ćete mi vjerovati ako vam reknem nebeske?
13 Nitko nije uzišao na nebo, osim onoga koji je sišao s neba, a to je Sin Čovječji koji je na nebu.
14 Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, isto tako mora biti podignut Sin Čovječji,
15 da svatko tko vjeruje u njega ne pogine nego da ima život vječni.
16 Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svojega Jedinorođenoga Sina, da nijedan ne pogine koji u njega vjeruje već da ima život vječni.
17 Jer Bog nije poslao svojega Sina na svijet da sudi svijetu; nego da se svijet može spasiti po njemu.
18 Onaj tko vjeruje u njega, taj nije osuđen; ali onaj tko ne vjeruje već je osuđen, jer nije vjerovao u ime jedino-rođenog Sina Božjega.
19 U ovom je sud: Svjetlo je došlo na svijet, a ljudi su voljeli tamu radije nego Svjetlo, jer su im djela bila zla.
20 Jer svatko tko čini zlo mrzi svjetlo niti ne dolazi k svjetlu, da ne dođu na vidjelo njegova djela.
21 Onaj koji radi što je pošteno dolazi k svjetlu, da bi se vidjelo da su njegova djela učinjena u Bogu.”
22 Poslije toga došao je Isus sa svojim učenicima u pokrajinu Judeju, i tu se kod njih zadržao i krštavao.
23 Ivan je isto tako prebivao i krštavao u Enonu, blizu Salima, jer ondje je bilo mnogo vode. Svijet je dolazio i krstio se.
24 Jer Ivan još nije bio bačen u tamnicu.
25 Tako onda nastane rasprava između nekih Ivanovih učenika i nekih Židova o krštenju.
26 Došli su k Ivanu te mu reknu: “Rabbi, eno onaj koji je bio s tobom s onu stranu Jordana i komu si ti u prilog svjedočio. On krsti i svi idu k njemu.”
27 Ivan je odgovarajući rekao: “Čovjek ne može ništa primiti ukoliko mu nije dano s neba.
28 A vi ste mi svjedoci da sam rekao: ‘Ja nisam Krist,’ nego, ‘ja sam poslan pred njim.’
29 Onaj tko ima zaručnicu, taj je zaručnik. Ali zaručnikov prijatelj, koji stoji i sluša ga, od srca se veseli zaručnikovu glasu. Moje je veselje sada doseglo vrhunac i ispunilo se.
30 On se mora povećati, a ja umanjiti.
31 Tko dolazi odozgor, on je iznad svih; tko je sa zemlje, on je zemaljski i zemaljski govori. Tko dolazi s neba, on je iznad svih!
32 On svjedoči za ono što je vidio i čuo, a nitko ne prima njegova svjedočanstva.
33 Tko je primio njegovo svjedočanstvo, potvrđuje da je Bog istinit.
34 Jer onaj kojega je Bog poslao, taj govori Božje riječi, jer Bog ne daje Duha na mjeru.
35 Otac ljubi Sina i sve je predao njemu u ruku.
36 Onaj tko vjeruje u Sina ima život vječni; a tko ne vjeruje Sinu neće vidjeti života, već gnjev Božji ostaje na njemu.”

Isus u Samariji

4 Kad je Gospodin saznao da su farizeji dočuli da Isus dobiva više učenika i više ih krsti nego Ivan
2 (premda sam Isus nije krstio, već njegovi učenici),
3 ostavio On Judeju i vratio se opet u Galileju.
4 Morao je proći kroz Samariju.

5 Tako je došao u samarijski grad zvani Sihar,
blizu zemljišta koje dade Jakov svojem sinu
Josipu.
6 Tu je bio studenac Jakovljev. Isus je, umoran od
puta, sjedio tako na studencu. To je bilo oko
šestoga sata.
7 Uto je došla neka žena Samarijanka da zahvati
vode. Isus joj rekao: "Daj mi piti."
8 Njegovi učenici su otišli u grad kupiti hranu.
9 Samarijanka mu odvrati: "Kako to da ti kao Židov
tražiš od mene, Samarijanke, da se napiješ?" Ži-
dovi se, naime, ne druže sa Samarijancima.
10 Isus joj rekao: "Kad bi ti znala za dar Božji i tko
je onaj koji ti govori: 'Daj mi piti,' ti bi od njega tražila
i On bi ti dao žive vode."
11 Odgovorila mu žena: "Nemaš čime ni zahvatiti,
Gospodine, a studenac je dubok! Odakle ti onda
živa voda?
12 Zar si veći od našega oca Jakova, koji nam
dade ovaj studenac? I on sam pio je iz njega i sinovi
njegovi i stoka njegova!"
13 Isus joj rekao: "Tko god pije od te vode, opet će
ožednjeti.
14 A tko god pije od vode koju ću mu ja dati, neće
nikad ožednjeti, nego voda koju ću mu Ja dati po-
stat će u njemu izvor vode koja teče u život vječni."
15 Žena mu rekla: "Gospodine, daj mi te vode da
više ne žeđam i ne dolazim ovamo zahvatati."
16 Isus joj rekao: "Idi, zovni svojega muža pa se
vrati ovamo!"
17 A žena mu rekla: "Ja nemam muža." Isus joj
rekao: "Dobro si rekla: 'Ja nemam muža,'
18 jer si imala pet muževa, a onaj kojega sada
imaš nije ti muž. To si po istini rekla."
19 Gospodine, vidim da si prorok," rekla mu žena.
20 Naši su se očevi klanjali na ovom brdu, a vi
velite da je Jeruzalem mjesto gdje se treba klanja-
ti."
21 Isus joj rekao: "Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad
se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzale-
mu.
22 Vi ne znate čemu se klanjate; mi znamo čemu
se klanjamo, jer spasenje dolazi od Židova.
23 Ali dolazi čas, i već je tu, kad će se pravi i istiniti
klanjatelji klanjati Ocu u duhu i u istini, jer Otac traži
takve da mu se klanjaju.
24 Bog je Duh, i koji mu se klanjaju, moraju mu se
klanjati u duhu i istini."
25 Žena mu rekla: "Znam da ima doći Pomazanik,
(koji se zove Krist). Kad on dođe, sve će nam ob-
javiti."
26 Isus joj rekao: "Ja koji govorim s tobom je On."
27 U taj čas stignu njegovi učenici, i oni su se čudili
što je govorio sa ženom, ali ipak ni jedan ga ne
upita: "Što tražiš?" Ili: "Zašto govoriš s njom?"
28 Tada je žena ostavila svoj vrč i otišla u grad, pa
javila ljudima:
29 Dođite i vidite čovjeka koji mi rekao sve ono što
sam učinila! Nije li to Krist?"
30 Tada su oni izišli iz grada i došli k njemu.
31 A dotle su učenici molili Isusa: "Učitelju, jedi."
32 A On im rekao: "Ja imam za jelo hranu za koju vi
ne znate."
33 Počeli su tada učenici pitati jedan drugoga: "Zar
mu je netko donio jelo?
34 Isus im rekao: "Moja je hrana da vršim volju
onoga koji me je poslao i dovršim njegovo djelo.
35 Zar vi ne velite: 'Još ima četiri mjeseca i tada će
doći žetva?' Evo gle, kažem vam; podignite svoje
oči te pogledajte njive kako su već bijele za žetvu!
36 A onaj koji žanje prima plaću i skuplja rod za
život vječni, da bi se zajedno radovali onaj koji sije
i onaj koji žanje.
37 Ovdje se obistinjuje poslovica: 'Jedan je sijač,
drugi je žetelac.'
38 Ja sam vas poslao da žanjete ono oko čega se
niste trudili. Drugi su se trudili, a vi ste ušli u plod
njihova truda."
39 Mnogi Samarijanci iz onoga grada počeli su
vjerovati u njega zbog ženina svjedočanstva: "On
mi rekao sve što sam učinila."
40 Pa kad su Samarijanci došli k njemu, zamolili ga
da ostane kod njih. On je ostao ondje dva dana.
41 Mnogo ih je više počelo vjerovati u njega zbog
njegove vlastite riječi,
42 Tada su oni rekli ženi: "Sada vjerujemo, ne više
zbog toga što ti tako govoriš, nego jer smo sami
čuli i znamo da je to uistinu Krist, Spasitelj svijeta."
43 Poslije dva dana krenuo On odande i otišao u
Galileju.
44 Sam je Isus izjavio da prorok nema časti u svo-
jemu rodnom kraju.
45 Kad stiže u Galileju, Galilejci ga lijepo prime, jer
su vidjeli sve što je učinio u Jeruzalemu za vrijeme
svetkovine. Jer su i oni sami izišli na svetkovinu.
46 Tako je ponovno došao u Kanu Galilejsku gdje
je pretvorio vodu u vino. Tu se nalazio neki kralje-
vski činovnik komu je sin bolovao u Kafarnaumu.
47 Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju,
otišao je k njemu te ga zamolio da siđe i ozdravi mu
sina, koji je bio na umoru.
48 Isus mu tada rekao: "Ako vi ljudi ne vidite zna-
kove i čudesa, vi nipošto ne vjerujete."
49 Rekao mu kraljevski činovnik: "Gospodine, siđi
prije nego što mi umre dijete!"
50 Rekao mu Isus: "Idi, tvoj sin živi!" I čovjek je
povjerovao riječi koju mu je rekao Isus te otišao
svojim putom.
51 Dok je još silazio, došle mu u susret njegove
sluge te mu javile: "Tvoje je dijete živo!
52 Tada ih on upitao za sat u koji se ono počelo
osjećati bolje. A oni su odgovorili: "Jučer ga u
sedmi sat ostavila groznica."
53 Tada otac shvati da je to bilo baš u onaj sat u koji
mu je Isus rekao: "Tvoj sin živi!" I on povjerova i sav
njegov dom.
54 To je opet bilo drugo znamenje koje je učinio
Isus kad se vratio iz Judeje u Galileju.

Isus pravi Sin Božji

5 Poslije toga bila je židovska svetkovina te je
Isus uzašao u Jeruzalem.
2 U Jeruzalemu, kod ovčjih vrata, nalazi se kupal-
ište, koje se hebrejski zove Bethesda. Ima pet trije-
mova.
3 U njima je ležalo mnoštvo bolesnika, slijepih,
hromih i uzetih; oni su čekali da se pokrene voda.
4 Anđeo bi Gospodinov, naime, silazio u određeno
vrijeme u kupelj i pokretao vodu; tko bi prvi ušao
pošto se voda pokrenula, ozdravio bi makar bo-
lovao od bilo kakve bolesti.
5 Tu je bio neki čovjek koji je bolestan ležao tride-
set i osam godina.
6 Kad ga opazio Isus gdje leži i kad je doznao da je
već dugo vremena u tom stanju, rekao mu: "Želiš
li biti ozdravljen?"
7 Odgovorio mu iznemogli bolesnik: "Gospodine,
ja nemam nikoga da me spusti u kupelj kad se
pokrene voda, a dok ja dođem, drugi siđu prije
mene."
8 Isus mu rekao: "Ustani, uzmi svoju postelju i
hodaj."
9 I odmah je ozdravio taj čovjek, te uzeo svoju pos-
telju i počeo hodati. A taj je dan bio Subotnji dan.

10 Zato su Židovi rekli onomu koji je ozdravio: "Ovo
je Subotnji dan, pa nije dopušteno da nosiš pos-
telju."
11 A on im odgovorio: "Onaj koji me ozdravio rekao
mi: 'Uzmi svoju postelju i hodaj.' "
12 Onda ga oni upitaju: "Tko je taj čovjek koji ti je
rekao: 'Uzmi svoju postelju i hodaj'?"
13 A ozdravljenik nije znao tko je. Isus je već
iščeznuo, jer je bilo mnogo svijeta na tomu mjestu.
14 Poslije toga namjeri se na njega Isus u hramu te
mu rekao: "Eto, ozdravio si! Više ne griješi, da ti se
što gore ne bi dogodilo!"
15 Čovjek je otišao i rekao Židovima da je Isus onaj
koji ga je ozdravio.
16 Židovi su tada progonili Isusa i gledali da ga
ubiju, zbog toga što je to učinio na Subotnji dan.
17 A Isus im odgovorio: "Otac moj do sada ne-
prestano radi, pa i Ja neprestano radim."
18 Stoga su Židovi još više gledali da ga ubiju, jer je
ne samo kršio Subotnji dan nego i Boga nazivao
svojim Ocem, izjednačujući sebe s Bogom.
19 Isus im tada odgovarajući rekao: "Zaista, istinu
vam govorim, Sin ne može ništa sam od sebe
činiti, nego ono što vidi da čini Otac. Jer sve ono što
čini Otac, isto tako čini i Sin.
20 Jer Otac ljubi Sina i pokazuje mu sve ono što On
sam čini. A On će mu pokazati još i veća djela od
ovih, da se vi možete čuditi.
21 Jer kao što Otac uskrsava mrtve i daje im život,
tako isto i Sin daje život komu On hoće.
22 Jer Otac ne sudi nikomu, već je sav sud dao
Sinu,
23 tako da svi ljudi poštuju Sina isto onako kao što
poštuju Oca. Onaj tko ne poštuje Sina, ne poštuje
ni Oca koji ga je poslao.
24 Zaista, istinu vam govorim, onaj tko posluša
moju riječ i povjeruje u onoga koji me je poslao, ima
vječni život. On ne dolazi na sud, nego je već
prešao iz smrti u život.
25 Zaista, istinu vam govorim, dolazi čas, i već je
tu, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega, i oni koji ga
čuju živjet će.
26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu
dao da ima život u sebi.
27 I dao mu je vlast da sudi, jer je Sin Čovječji.
28 Ne čudite se tomu! Jer dolazi čas kad će svi koji
počivaju u grobovima čuti njegov glas,
29 te će izići iz njih; oni koji su činili dobro, u uskr-
snuće života; a oni koji su činili zlo, u uskrsnuće
suda.
30 Ja sam od sebe ne mogu ništa činiti. Kako ču-
jem, sudim, i moj je sud pravedan, jer ne tražim
svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.
31 Ako Ja svjedočim sam za sebe, moje svjedo-
čanstvo nije vjerodostojno.
32 Ima Drugi koji svjedoči za mene, i znam da je
istinito svjedočanstvo koje daje o meni.
33 Vi ste poslali k Ivanu izaslanike, i on posvjedoči
za istinu.
34 Ja ne uzimam svojega svjedočanstva od čovje-
ka, nego ovo govorim da se vi spasite.
35 On je bio svjetiljka koja gori i svijetli. A vi ste se
htjeli samo čas radovati u njezinu svjetlu.
36 Ali Ja imam svjedočanstvo veće od Ivanova;
djela koja mi je Otac dao izvršiti—baš ova djela
koja činim— svjedoče za mene da me je poslao
Otac.
37 Otac koji me je poslao osobno, svjedoči za
mene. Vi niti ste ikada čuli njegova glasa, niti ste
vidjeli oblik njegov.
38 Nemate ni riječi njegove da prebiva u vama, jer
ne vjerujete onomu kojega je poslao.
39 Vi istražujete Pisma, mislite da imate u njima
život vječni; a upravo ona svjedoče za mene.
40 Ali vi nećete doći k meni da primite život.
41 Ja ne uzimam slave od ljudi.
42 Ja vas poznajem; vi nemate u sebi ljubavi
Božje.
43 Ja sam došao u ime Oca mojega, a vi me ipak
ne primate. Ako bi drugi došao u svoje ime, njega
biste primili.
44 Kako možete vjerovati vi koji primate slavu
jedan od drugoga, a ne tražite slave koja dolazi od
jedinog Boga?
45 Nemojte misliti da ću vas tužiti Ocu; ima jedan
koji vas optužuje, i to Mojsije, u kojega se uzdate.
46 Jer, kad biste vjerovali Mojsiju, vjerovali biste i
meni, jer on je o meni pisao.
47 Ali ako ne vjerujete njegovim Pismima, kako
ćete vjerovati mojim riječima?"

Isus umnaža kruh. Ide po moru

6 Poslije toga otišao je Isus na drugu obalu Gali-
lejskog mora, koje je Tiberijadsko more.
2 Veliko je mnoštvo naroda išlo za njim, jer su gle-
dali čudesa koja je činio na bolesnicima.
3 Isus se uspeo na goru i ondje sjeo sa svojim uče-
nicima.
4 Pasha, židovska svetkovina, bila je blizu.
5 Tada je Isus podigao oči te, kako je vidio da veliko
mnoštvo naroda dolazi k njemu, rekao je Filipu:
"Gdje da kupimo kruha da ovi ljudi jedu?"
6 To je rekao da ga kuša. Sam je, naime, znao što
će učiniti.
7 Filip mu odgovorio: "Za dvjesta denara kruha ne
bi bilo dosta za njih da svaki od njih nešto malo
dobije."
8 Tada mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat
Šimuna Petra, rekao:
9 Ima ovdje jedan dječak sa pet ječmenih kruhova
i dvije ribice. Ali što je to za tolike?"
10 Tada im rekao Isus: "Učinite da ljudi posjedaju."
Bilo je mnogo trave na onom mjestu te posjeda
ondje oko pet tisuća ljudi.
11 Tada je Isus uzeo kruhove, i kad je zahvalio
Bogu razdijelio ih učenicima, a učenici onima koji
su posjedali; isto im tako od riba dao koliko su
htjeli.
12 Kada su se nasitili, rekao je svojim učenicima:
"Skupite preostale komadiće da ništa ne propa-
dne."
13 Tako su oni pokupili i napunili dvanaest košara
komadića od pet ječmenih kruhova, što je pre-
ostalo onima koji su jeli.
14 Onda oni ljudi, kad su vidjeli čudo koje je učinio
Isus, rekli su: "Ovo je uistinu prorok koji ima doći na
svijet."
15 A kad je Isus saznao da će oni doći da ga silom
uhvate i učine kraljem, On je opet krenuo, posve
sam, u goru.
16 Kad je nastala večer, njegovi učenici su sišli na
more te ušli u lađicu.
17 A bili su na putu prema Kafarnaumu, na drugoj
strani mora. Već se i smrklo, a Isus još nije došao
k njima.
18 Tada se more uzdizalo od silnog vjetra.
19 Kada su veslajući prevalili oko dvadeset pet do
trideset stadija, ugledaju Isusa gdje hoda po moru
i približuje se k lađici. Oni se prestraše.
20 A On im rekao: "Ja sam; ne bojte se."
21 Tada ga s radošću prime u lađicu, a lađica se
odmah našla na obali kamo su smjerali ići.
22 Sutradan mnoštvo naroda što je stajalo na dru-
goj obali mora opazi da tamo nije bilo druge lađice,

nego samo jedna u kojoj su bili njegovi učenici, i da
Isus nije ušao u nju sa svojim učenicima, već da su
učenici sami otplovili.
23 Međutim, tamo iz Tiberijade stignu neke lađice
u blizinu mjesta gdje su jeli kruh pošto je Gospodin
dao zahvalu.
24 Kad je mnoštvo naroda vidjelo tada da tu nema
ni Isusa ni njegovih učenika, ušli su u lađice i došli
su u Kafarnaum da traže Isusa.
25 A kad su ga našli na drugoj strani mora, upitali
su ga: “Učitelju, kad si ovamo došao?”
26 Isus im rekao: “Istinu vam govorim, ne tražite
me vi zato jer ste vidjeli znakove, nego jer ste jeli
one kruhove i nasitili se.
27 Nastojte sebi pribaviti ne propadljivu hranu, već
hranu koja ima trajnost za život vječni i koju će vam
dati Sin Čovječji, jer njega za to ovlasti Bog Otac!”
28 Tada mu oni reknu: “Što da učinimo, da
možemo činiti djela koja Bog hoće?”
29 Isus im rekao: “Ovo je djelo od Boga, tako da
vjerujete u onoga kojega je on poslao.”
30 Oni ga nato upitaju: “Koji ćeš, dakle, znak činiti,
da ti povjerujemo kad ga vidimo? Koje je tvoje
djelo?”
31 Naši su očevi jeli manu u pustinji, kao što stoji
napisano: ‘Dade im kruh s neba za jelo.’ ”
32 Isus im tada rekao: “Zaista, istinu vam govorim,
Mojsije vam nije dao kruha s neba; nego naprotiv,
Otac moj vam daje pravi kruh s neba.
33 Jer kruh je Božji onaj koji silazi dolje s neba i
daje život svijetu.”
34 Nato mu reknu: “Gospodine daj nam uvijek taj
kruh!”
35 Isus im rekao: “Ja sam kruh života. Tko dolazi k
meni, neće nikad ogladnjeti. Tko vjeruje u me, sig-
urno neće nikada ožednjeti.
36 Ali rekao sam vam: Gledali ste me, a ne vjeru-
jete.
37 Svaki onaj koga mi dade Otac doći će k meni, a
tko dođe k meni, sigurno ga neću odbaciti.
38 Jer Ja sam sišao s neba ne da vršim svoju volju,
nego volju onoga koji me je poslao.
39 A ovo je volja onoga koji me je poslao; da nikoga
od onih koje mi dade ne izgubim, već da ga
uskrsnem u posljednji dan.
40 Da, i to je volja Oca mojega koji me je poslao da
svaki koji vidi Sina i vjeruje u njega dobije život
vječni i da ga ja uskrsnem u posljednji dan.”
41 Židovi su međutim mrmljali protiv njega što je
rekao: “Ja sam kruh koji je sišao s neba.”
42 Oni su pitali: “zar nije ovo Isus, Josipov sin, ko-
jemu poznajemo oca i majku? Kako to da on sada
može reći: ‘Ja sam sišao s neba’?”
43 Zato im Isus rekao: “Ne mrmljajte međusobno!”
44 Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče
Otac koji me je poslao. I ja ću ga uskrsnuti u poslje-
dnji dan.
45 U Prorocima stoji napisano: ‘Svi će oni biti
učenici Božji.’ Svaki čovjek koji sluša Oca i prima
njegovu nauku, dolazi k meni.
46 Ne da je tko vidio Oca, osim onoga koji je od
Boga; On je vidio Oca.
47 Zaista, istinu vam govorim, onaj koji vjeruje u
Mene ima vječni život.
48 Ja sam kruh života.
49 Očevi vaši jeli su manu u pustinji i pomrli su.
50 Ovo je onaj kruh što s neba silazi da onaj tko od
njega jede ne umre.
51 Ja sam živi kruh koji je sišao s neba. Ako koji
čovjek jede od ovoga kruha, taj će živjeti zauvijek.
I kruh koji ću mu ja dati moje je tijelo, koje ću Ja dati
za život svijeta.”
52 Židovi su se tada prepirali među sobom i govo-
rili: “Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?”
53 Isus im tada rekao: “Zaista, istinu vam govorim,
ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi
njegove, vi nemate života u sebi.
54 Tko god jede tijelo moje i pije krv moju, ima život
vječni. Ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.
55 Tijelo je moje uistinu jelo i krv je moja uistinu
piće.
56 Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ostaje u meni
i ja u njemu.
57 Kao što je mene poslao živi Otac, a Ja živim
zbog Oca, tako će i onaj koji se na meni hrani živjeti
za mene.
58 Ovo je kruh koji je sišao s neba. Ne onakav kao
što su vaši očevi jeli manu i mrtvi su. Tko jede ovaj
kruh, živjet će zauvijek.”
59 To je Isus rekao u sinagogi dok je poučavao u
Kafarnaumu.
60 Zato mnogi od njegovih učenika, kad su to čuli,
rekli su: “Tvrd je ovo govor! Tko ga može slušati?”
61 Isus je saznao sam od sebe da njegovi učenici
na to mrmljaju pa im rekao: “Zar vas to vrijeđa?
62 A što da vidite Sina Čovječjega kako uzlazi gdje
je prije bio?
63 Duh je onaj koji oživljuje, a tijelo ne vrijedi ništa.
Riječi koje sam vam rekao jesu duh i život.
64 Ali ima među vama nekih koji ne vjeruju.” Jer je
Isus od početka znao koji su oni što ne vjeruju i tko
je taj koji će ga izdati.
65 On je rekao: “Zato sam vam rekao, da nitko ne
može doći k meni ako mu ne bude dano od Oca
mojega.”
66 Od tada su mnogi njegovi učenici odstupili i nisu
više išli s njim.
67 Onda Isus upita Dvanaestoricu: “Zar i vi hoćete
otići?”
68 Odgovorio mu Šimun Petar: “Gospodine, komu
ćemo otići? Ti imaš riječi vječnog života.
69 Mi vjerujemo i znamo da si ti Krist, Sin živoga
Boga.”
70 Isus im rekao: “Nisam li izabrao sebi vas Dva-
naestoricu? Ipak, jedan je od vas đavao.”
71 Govorio je o Judi, sinu Šimuna Iskariotskog, jer
ga je on, jedan od Dvanaestorice, imao izdati.

7 Poslije toga Isus je obilazio Galileju. Nije, htio
ići po Judeji, jer su ga Židovi htjeli ubiti.
2 Tada je bila blizu židovska Svetkovina sjenica.
3 Zato su mu rekla braća njegova: “Otidi odavde i
idi u Judeju, da i tvoji učenici mogu vidjeti tvoja
djela što ih činiš.
4 Jer nitko ne čini ništa u tajnosti dok on sam traži
biti javno poznat. Ako već činiš takva djela, pokaži
se svijetu!”
5 Jer ni braća njegova nisu vjerovala u njega.
6 Tada im Isus rekao: “Moje vrijeme još nije došlo,
a vaše vrijeme je uvijek spremno.
7 Vas svijet ne može mrziti, ali mene mrzi, jer ja
svjedočim o njemu da su mu djela zla.
8 Vi uziđite na ovu svetkovinu Ja ne uzlazim, jer se
još nije ispunilo moje vrijeme.”
9 Kad im je izrekao te riječi, ostao je još u Galileji.
10 Ali kad su njegova braća izašla na svetkovinu,
tada je otišao i On, ne javno, već kao potajno.
11 Židovi su ga tražili za vrijeme svetkovine i pitali:
“Gdje je onaj?”
12 Tada se mnogo o njemu govorilo i raspravljalo
među narodom. Jedni su govorili: “Dobar je!” A
drugi su govorili: “Nije, nego samo zavodi narod.”
13 Ipak, nitko nije o njemu slobodno govorio, zbog
straha od Židova.

14 Kad je već bila polovica svetkovine, ušao je Isus
u hram i počeo naučavati.
15 Židovi su se čudili, govoreći: "Kako ovaj pozna-
je Pisma kad ih nije nikad učio?"
16 Isus im rekao: "Moj nauk nije od mene, nego od
onoga koji me je poslao.
17 Ako tko hoće vršiti volju njegovu, znat će je li je
moj nauk od Boga ili govorim sam od sebe.
18 Tko govori sam od sebe, traži vlastitu slavu; a
onaj tko traži slavu onoga koji ga je poslao, taj je
istinit i u njemu nema nepravednosti.
19 Nije li vam Mojsije dao Zakon, a nitko od vas ne
drži taj Zakon? Zašto me hoćete ubiti?"
20 Narod mu odgovorio: "Opsjeo te zloduh koji te
hoće ubiti?"
21 Isus im rekao: "Jedno sam djelo učinio i svi se
čudite.
22 Vama je Mojsije dao obrezanje; (ali to ne znači
da ono dolazi od Mojsija, već od otaca), a vi na
Subotnji dan obrezujete čovjeka.
23 Ako, dakle, čovjek prima obrezanje na Subotnji
dan da se ne prekrši Zakon Mojsijev, zašto se ljuti-
te na mene što sam na Subotnji dan potpuno oz-
dravio čovjeka?
24 Prestanite suditi po vanjštini, već izrecite
pravedan sud!"
25 Tada su neki iz Jeruzalema rekli: "Nije li ovo
onaj kojega hoće ubiti?
26 A evo, on posve slobodno govori i ništa mu ne
govore! Da nisu članovi Vijeća zbilja upoznali da je
on Krist?
27 Ali ipak, mi za ovoga znamo odakle je, a Krist
kad dođe, nitko neće znati odakle je."
28 Tada Isus, dok je učio u hramu, zaviknuo je:
"Mene poznajete i znate odakle sam; nisam došao
sam od sebe, nego postoji Istiniti koji me je poslao,
a vi ga ipak ne poznajete.
29 Ja ga poznajem, jer Ja sam od njega i On me je
poslao."
30 Tada su gledali da ga uhvate, ali ipak nitko ne
stavi ruke na njega, jer još nije došao njegov čas.
31 Mnogi su od naroda vjerovali u njega i govorili:
"Kada dođe Krist, hoće li On činiti više čudesa
nego što ih je ovaj učinio?"
32 Farizeji su dočuli da to narod mrmlja i govori o
njemu. A glavari svećenički zajedno s farizejima
pošalju stražare da ga uhvate.
33 Tada im Isus rekao: "Ja sam još malo vremena
s vama, pa onda odlazim k onomu koji me je po-
slao.
34 Tražit ćete me, a nećete me naći. Gdje budem
ja, vi ne možete doći."
35 Nato su Židovi među sobom rekli: "Budući da ga
nećemo naći, kamo On misli ići? Zar misli poći k
Židovima razasutim među Grcima i učiti Grke?
36 Što li znači riječ koju je rekao: 'Tražit ćete me, a
nećete me naći i gdje budem ja, vi ne možete
doći'?"
37 U posljednji dan, glavni dan svetkovine, Isus
stojeći povika: "Ako je tko žedan, neka dođe k meni
i neka pije,
38 Onaj tko vjeruje u mene, kako govori Sveto
pismo; iz njegove će nutrine poteći potoci žive
vode."
39 To je govorio za Duha, kojega bi trebali primiti
oni koji vjeruju u njega; jer Sveti Duh nije još bio
dat, jer Isus nije još bio proslavljen.
40 Mnogi od ljudi kad su to čuli, govorili su: "Ovaj je
zbilja pravi Prorok."
41 Ovo je Krist, govorili su drugi. "Zar, naime, iz
Galileje dolazi Krist?" pitali su treći.
42 Zar ne govori Pismo da Krist dolazi iz potom-
stva Davidova, iz mjesta Betlehema, jer je ondje
živio David?"
43 Tako nastane podijeljenost među narodom
zbog njega.
44 Neki su ga htjeli uhvatiti, ali nitko ne stavi ruke
na njega.
45 Kad se stražari vrate k glavarima svećeničkim i
farizejima, ovi ih upitaju: "Zašto ga niste doveli?"
46 Stražari odgovore: "Nikada čovjek nije govorio
kao ovaj Čovjek!
47 Zar ste i vi zavedeni?" Odgovore im farizeji.
48 Ima li tko od članova Vijeća ili od farizeja da je
vjerovao u njega?"
49 A ova svjetina koja ne poznaje Zakona, ona je
prokleta.
50 Rekao im jedan od njih, Nikodem, koji je prije
došao k Isusu:
51 Osuđuje li naš Zakon nekoga ako se prije ne
sasluša i ne dozna što je učinio?"
52 Zar si i ti iz Galileje?" Odgovore mu. "Ispitaj pa
ćeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje nikakav prorok!"
53 I otišli su svaki svojoj kući.

Preljubnica. Isus svjetlost svijeta

8 A Isus je otišao na Maslinsku goru.
2 A rano u jutro opet se pojavi u hramu. Sav je
narod dolazio k njemu. On je sjeo i počeo ih učiti.
3 Tada pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu
uhvaćenu u preljubu. Kada je postave između
svih,
4 reknu mu: "Učitelju, ova je žena uhvaćena u
samom činu preljuba.
5 Mojsije nam je u Zakonu naredio da takve žene
kamenujemo. A što ti kažeš?"
6 To su rekli, s nakanom da ga kušaju i pronađu
nešto čime bi ga mogli okriviti. Ali Isus se sagnuo i
počeo pisati prstom po zemlji, kao da ih ne čuje.
7 A kako su ga oni i dalje ustrajno pitali, On se us-
pravio te im rekao: "Onaj tko je od vas bez grijeha,
neka prvi baci kamen na nju!"
8 Zatim se opet sagnuo i nastavio pisati po tlu.
9 A oni, kad su to čuli, pošto ih je počela peći
savjest, počeli su odlaziti jedan po jedan, počevši
od najstarijih. A Isus je ostao sa ženom koja je sta-
jala ispred svih,
10 te kad se Isus uspravio, i nije vidio nikoga osim
žene, upitao ju: "Ženo, gdje su oni koji su te op-
tuživali? Nitko te nije osudio?"
11 Nitko, Gospodine," odgovorila je ona. "Ni ja te
ne osuđujem," rekao je Isus. "Idi i ne griješi više."
12 Isus im tada ponovno progovori: "Ja sam svjetlo
svijeta. Tko ide za mnom sigurno neće ići po tami,
nego će imati svjetlo koje vodi u život."
13 Ti svjedočiš sam za se," reknu mu farizeji: "tvoje
svjedočanstvo nije vjerodostojno."
14 Odgovorio im Isus i rekao: "Čak iako Ja
svjedočim sam za se, moje je svjedočanstvo is-
tinito, jer znam odakle sam došao i kamo idem. A vi
ne znate odakle sam došao ni kamo idem.
15 Vi sudite po tjelesnom obliku; Ja ne sudim
nikom.
16 A ako ipak sudim, moj je sud pravedan, jer Ja
nisam sam, nego je sa mnom onaj koji me je po-
slao.
17 I u vašem Zakonu stoji napisano da je vjerodo-
stojno svjedočanstvo dvojice.
18 Ja svjedočim za se, i Otac koji me je poslao
svjedoči za me."
19 Tada ga oni upitaju: "Gdje je tvoj Otac?" Isus je
odgovorio: "Vi ne poznajete ni mene ni Oca mo-
jega. Kad biste mene poznavali, poznavali biste i
Oca mojega."

20 Ove je riječi rekao Isus u blagajni, dok je poučavao u hramu. Pa ipak, nitko ga ne uhvati, jer još nije došao njegov čas.
21 Isus im rekao dalje: "Ja odlazim, vi ćete me tražiti i umrijet ćete u svojemu grijehu. Kamo ja idem, vi ne možete doći."
22 Židovi su govorili: "Zar će se ubiti, jer je rekao: 'Kamo ja idem, vi ne možete doći?' "
23 On nastavi: "Vi ste odozdol, ja sam odozgor. Vi ste od ovoga svijeta, ja nisam od ovoga svijeta.
24 Tako, rekao sam vam da ćete umrijeti u grijesima svojim. Da, ako ne budete vjerovali da Ja jesam onaj, umrijet ćete u svojim grijesima."
25 Tada ga oni upitaju: "Tko si onda ti?" A Isus im rekao: "Isti onaj za kojega sam vam govorio iz početka.
26 Imao bih mnogo toga o vama govoriti i suditi! Ali koji me je poslao, istinit je, i ja što sam naučio od njega, to govorim svijetu."
27 Oni nisu razumjeli da im On govori o Ocu.
28 Tada im Isus rekao: "Kad podignete Sina Čovječjega, tada ćete saznati da Ja jesam i da ništa od sebe ne činim, već da govorim ono što me je Otac naučio.
29 Onaj koji me je poslao sa mnom je. On me ne ostavlja samog, jer ja uvijek činim što je njemu po volji."
30 Dok je to govorio, mnogi su povjerovali u njega.
31 Nato je Isus rekao Židovima koji su mu vjerovali: "Ako ustrajete u mojem nauku, uistinu ste moji učenici.
32 Upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi."
33 Oni nu odgovore "Mi smo potomci Abrahamovi, nikada nikom nismo robovali. Kako ti možeš reći: 'Postat ćete slobodni'?"
34 Zaista, vam kažem, tko god čini grijeh, rob je grijeha," odvrati im Isus.
35 Rob ne ostaje zauvijek u kući. Sin ostaje zauvijek.
36 Dakle, ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.
37 Znam da ste potomci Abrahamovi, ali me uza sve to želite ubiti, jer moja riječ ne prodire u vas.
38 Ja vam govorim ono što sam vidio kod mojega Oca. Tako činite i vi što ste vidjeli kod svojega oca."
39 Oni su mu odgovorili: "Naš je otac Abraham." Isus im rekao: "Kada biste bili djeca Abrahamova, postupali biste prema djelima Abrahamovim.
40 Mjesto toga vi želite ubiti mene, koji sam vam objavio istinu što sam je čuo od Boga. To Abraham nije učinio.
41 Vi činite djela vašega oca." Tada mu oni odgovore: "Mi nismo rođeni iz preljuba. Mi imamo samo Boga za oca."
42 Isus im rekao: "Kad bi Bog bio vaš otac, mene biste ljubili, jer ja sam od Boga izišao i došao. Niti sam Ja došao sam od sebe, već me je On poslao.
43 Zašto ne razumijete govora Mojega? Jer niste kadri slušati Moju riječ.
44 Vi ste od đavla oca svojega i želite vršiti želju oca svojega. On je bio ubojica ljudi od početka i ne stoji čvrsto u istini, jer u njemu nema istine. Kad god govori laž, iz svojega govori, jer je on lažac i otac laži.
45 Meni ne vjerujete, jer vam objavljujem istinu.
46 Tko će mi od vas dokazati grijeh? Ali ako govorim istinu, zašto mi ne vjerujete?
47 Tko je od Boga, prihvaća riječi Božje. Vi ih zato ne prihvaćate jer niste od Boga."
48 Tada su mu odgovorili Židovi: "Ne kažemo li pravo da si Samarijanac i imaš zloduha?"
49 Isus je odgovorio: "Ja nemam zloduha, već poštujem svojega Oca, a vi mene ne poštujete.
50 Ali Ja ne tražim slave svoje. Ima onaj tko je traži i sudi.
51 Zaista, istinu vam govorim, ako tko drži moju riječ, on neće nikada vidjeti smrti."
52 Tada mu Židovi reknu: "Sad znamo da si opsjednut zloduhom. Abraham je umro, proroci isto tako. A ti kažeš: 'Ako tko drži moju riječ, neće nikada okusiti smrti.'
53 Zar si ti veći od našega oca Abrahama, koji je ipak umro? I proroci su pomrli. Kime se ti praviš?
54 Isus je odgovorio: "Ako li Ja sam sebe slavio, slava moja nije ništa. Mene slavi Otac moj, za kojega vi velite da je vaš Bog.
55 A vi ga ne poznajete, dok ga Ja poznajem. I kad bih rekao 'Ja ga ne poznajem,' bio bih lažac kao i vi; ali Ja ga poznajem i držim riječ njegovu.
56 Abraham, otac vaš, treptio je od radosti u želji da vidi moj Dan. Vidio ga je i obradovao se."
57 Tada mu reknu Židovi: "Nije ti još ni pedeset godina, a vidio si Abrahama!"
58 Isus im odvrati: "Zaista, istinu vam govorim, prije nego što je Abraham bio, Ja jesam."
59 Tada su podigli kamenje da ga bace na njega, ali Isus se sakrio i izišao iz hrama, pa otišao idući između njih.

Farizejska sljepoća

9 Prolazeći putom opazi nekog slijepca od rođenja.
2 Pa ga upitaju njegovi učenici: "Učitelju, tko je sagriješio, on ili njegovi roditelji, da se slijep rodio?"
3 Isus im rekao: "Nije sagriješio ni on ni roditelji njegovi, već da bi se na njemu objavila Božja djela.
4 Dok je dan, meni treba činiti djela onoga koji me je poslao. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.
5 Dokle sam Ja na svijetu, Ja sam svjetlo svijeta."
6 Kad je On to rekao, pljunuo na zemlju i pljuvačkom načinio blato, i pomazao blatom slijepcu oči,
7 pa mu rekao: "Idi, umij se u kupelji Siloam," (prevedeno znači Poslan.) Slijepac je otišao, umio se i vratio se gledajući.
8 Tada su susjedi i oni koji su ga prije viđali, dok je bio prosjak rekli: "Nije li ovo onaj što je sjedio i prosio?"
9 Jest on," odgovarali su jedni. "Samo mu je sličan," govorili su drugi. "Ja sam," tvrdio je on.
10 Nato ga oni upitaju: "Kako su ti se otvorile oči?"
11 On e odgovorio: "Čovjek koji se zove Isus napravio je blato te mi premazao oči i rekao mi: 'Idi u kupalište Siloam i umij se!' Ja sam otišao, umio se i progledao."
12 Tada ga oni upitaju: "Gdje je on?" On je rekao: "Ne znam,"
13 Odvedu k farizejima toga koji je prije bio slijep.
14 A bio je Subotnji dan, svetkovina, kad je Isus napravio blato i otvorio mu oči.
15 Onda ga farizeji ponovo upitali kako je dobio vid i progledao. On im odgovorio: "Stavio mi je blato na oči, ja sam se umio, i vidim."
16 Nato neki farizeji reknu: "Ovaj čovjek ne dolazi od Boga, jer ne svetkuje Subotnji dan. Kako jedan čovjek koji je grješnik može činiti ovakva čuda?" Odgovore drugi. I tako nastane podijeljenost među njima.
17 Tada ponovno upitaju slijepca: "Što držiš ti o onomu koji ti je otvorio oči?" Ovaj je odgovorio: "Prorok je."
18 Ali Židovi nisu tomu vjerovali, da je taj bio slijep te da je progledao, dok ne dozovu roditelje onoga

koji je progledao,
19 Oni ih upitaju: "Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se je slijep rodio? Kako sad može vidjeti?"
20 Odgovore im njegovi roditelji: "Mi znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio."
21 A kako sad može vidjeti, to ne znamo. Ne znamo ni tko mu je otvorio oči. Njega pitajte! Odrastao je, on će vam o sebi reći."
22 Tako su odgovorili njegovi roditelji jer su se bojali Židova, budući da su Židovi već odlučili da se ima izopćiti iz sinagoge svatko tko bi Isusa priznao Kristom.
23 Stoga su njegovi roditelji odgovorili: "Odrastao je; njega pitajte."
24 Tada po drugi put dozovu bivšeg slijepca te mu reknu: "Daj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grješnik."
25 On im odgovorio: "Je li On grješnik ili ne ja ne znam. Ali jedno znam; da sam bio slijep i da sada vidim!"
26 Tada ga opet upitaju: "Što ti je učinio? Kako ti je otvorio oči?"
27 Ovaj je odgovorio: "Već sam vam rekao, ali me niste poslušali. Zašto želite opet čuti? Zar hoćete i vi postati njegovim učenicima?"
28 Tada ga počeli vrijeđati i rekli su: "Ti si učenik njegov, a mi smo učenici Mojsijevi."
29 Mi znamo da je Mojsiju Bog govorio, a odakle je ovaj, ne znamo."
30 Odgovorio je čovjek i rekao im: "Pa to i jest čudnovato, što vi ne znate odakle je On, a meni je ipak uistinu otvorio oči!
31 A mi znamo da Bog ne uslišava grješnike, nego da uslišava onoga koji poštuje Boga i vrši njegovu volju.
32 Nikada se nije čulo, od početka svijeta, da je netko otvorio oči onomu koji je bio slijep od rođenja.
33 Kada taj čovjek ne bi bio od Boga, ne bi mogao ništa učiniti."
34 Oni su mu odgovorili: "Ti koji si potpuno u grijehu od rođenja, ti da nas učiš?" I izbace ga.
35 Isus je čuo da su ga izbacili te mu rekao kad ga susreo: "Vjeruješ li u Sina Božjega?"
36 On je odgovorio: "Tko je on, Gospodine, da povjerujem u njega?"
37 Rekao mu Isus. "Već si ga vidio i to je onaj koji s tobom govori."
38 Tada je on rekao "Vjerujem, Gospodine!" Pao je pred njega i poklonio mu se.
39 Isus je nastavio: "Ja sam došao na ovaj svijet da ispunim zapovijed; da vide oni koji ne vide, a da oslijepe oni koji vide!"
40 Te su riječi tada čuli neki od farizeja koji su bili s njim te ga upitaju: "Zar smo i mi slijepi?"
41 Isus im rekao: "Kada biste bili slijepi, ne biste imali grijeha. Ali sada vi velite: 'Vidimo.' Tako vaš grijeh ostaje."

Dobri pastir. Isus na posvećenju Hrama

10 "Zaista, istinu vam govorim, tko u ovčinjak ne ulazi na vrata, već se uspinje preko na drugom mjestu, lopov je i razbojnik.
2 Ali onaj tko ulazi na vrata, on je pastir ovaca.
3 Njemu vratar otvara, a ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom te ih izvodi van.
4 Kada god izvede svoje ovce, krene pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju njegov glas.
5 Ali za strancem sigurno neće poći, nego će bježati od njega, jer ne poznaju tuđega glasa."
6 Isus im rekao tu prispodobu, ali oni nisu razumjeli i shvatili što znači ono što im je govorio.
7 Onda im Isus ponovo rekao: "Zaista, istinu vam govorim, Ja sam vrata ovcama.
8 Svi koji su došli prije mene lopovi su i razbojnici; ali ih ovce nisu slušale.
9 Ja sam vrata. Tko god uđe kroz mene, bit će spašen; on će ulaziti i izlaziti i pašu nalaziti.
10 Lopov ne dolazi, osim da ukrade, da ubije i da uništi. Ja sam došao da ovce mogu imati život i da ga mogu imati u izobilju.
11 Ja sam pastir dobri. Pastir dobri daje život svoj za ovce.
12 Ali onaj koji je najamnik, koji nije pastir i komu ne pripadaju ovce, kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi te ih vuk grabi i razgoni.
13 To je zato što je najamnik i bježi što mu nije stalo do ovaca.
14 Ja sam pastir dobri, znadem ovce svoje i ovce moje poznaju mene.
15 Jer kao što Otac poznaje mene, tako i Ja poznajem Oca. Ja dajem život svoj za ovce.
16 Imam Ja i drugih ovaca, koje nisu iz ovoga ovčinjaka; i njih moram dovesti; i one će čuti glas moj te će biti jedno stado i jedan pastir.
17 Zato me ljubi moj Otac što dajem život svoj i da ga opet uzmem.
18 Nitko mi ga ne može oduzeti, nego ga Ja sam od sebe dajem. Ja imam vlast dati ga i imam vlast opet ga uzeti; to je zapovijed koju sam primio od mojega Oca."
19 Zbog tih riječi opet nastane podijeljenost među Židovima.
20 Mnogi su od njih govorili: "Opsjednut je zloduhom, lud je; zašto ga slušate?"
21 Drugi su govorili: "Ovo nisu riječi opsjednuta zloduhom. Zar može zloduh slijepima otvoriti oči?"
22 Tada se u Jeruzalemu slavila svetkovina Posvećenja hrama, a bila je zima.
23 Isus je hodao u hramu po Salomonovu trijemu.
24 Tada su ga opkolili Židovi i rekli mu: "Dokle ćeš nas držati u neizvjesnosti? Ako si zbilja ti Krist, reci nam otvoreno."
25 Isus im rekao: "Rekao sam vam, a vi ipak ne vjerujete. Djela koja ja činim u ime Oca mojega svjedoče za mene,
26 Ali vi ne vjerujete, jer niste od mojih ovaca kako sam vam rekao.
27 Moje ovce slušaju glas moj. Ja ih znadem, i one idu za mnom.
28 Ja im dajem vječni život. I one sigurno neće nikada propasti i nitko ih neće oteti iz moje ruke.
29 Otac moj, koji mi ih dade, veći je od svih, i nitko ih ne može oteti iz ruke Oca mojega.
30 Ja i moj Otac smo jedno."
31 Ponovno Židovi uzmu kamenje da ga kamenuju.
32 Isus im rekao: "Pokazao sam vam mnoga dobra djela Oca mojega; za koje me od tih djela kamenujete?"
33 Zbog dobrog te djela ne kamenujemo," odgovore mu Židovi: "nego zbog hule na Boga i što se praviš Bogom, iako si samo čovjek."
34 Isus im rekao: "Ne stoji li napisano u vašem Zakonu: 'Ja sam rekao: bogovi ste'?
35 Ako one nazva bogovima, kojima je došla riječ Božja (a Pismo se ne može prekršiti),
36 zar vi govorite onomu, kojega je Otac posvetio i poslao u svijet, 'ti huliš,' zbog toga što sam rekao, 'Ja sam Sin Božji'?
37 Ako, dakle, ne činim djela svojega Oca, i dalje mi ne vjerujte.
38 Ali ako ih zbilja činim, makar mi i ne vjerujete, vjerujte djelima da upoznate i vjerujete da je Otac

u meni i ja u Ocu.”
39 Tada su ga opet htjeli uhvatiti, ali im izmaknu iz
ruke.
40 Ponovno je otišao s onu stranu Jordana, na
mjesto gdje je Ivan prije krstio, i ondje ostao.
41 Mnogi su došli k njemu i rekli: “Istina, Ivan nije
učinio čuda, ali sve što je rekao za ovoga čovjeka
bilo je istinito.”
42 I ondje mnogi povjeruju u njega.

Isus uskrsuje Lazara

11 Bio je neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela
Marije i sestre joj Marte.
2 A Marija kojoj je bolovao brat Lazar bila je ona što
je miomirisnom pomasti pomazala Gospodina i
svojom mu kosom otrla noge.
3 Sestre pošalju k Isusu glasnika da mu reče:
“Gospodine, bolestan je onaj kojega ljubiš.”
4 Kad je to čuo Isus rekao je: “Ova bolest nije na
smrt, već na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin
Božji.”
5 A Isus je ljubio Martu, njezinu sestru i Lazara.
6 Kad je dakle čuo, da je on bolestan, ostao je još
dva dana u istom mjestu u kojem se nalazio.
7 Nakon toga rekao je svojim učenicima: “Hajde-
mo opet u Judeju.”
8 A njegovi učenici mu reknu: ”Učitelju, sad su te
Židovi htjeli kamenovati, pa da opet ideš onamo?”
9 Isus je odgovorio: “Nema li dan dvanaest sati?
Ako tko hoda po danu, ne spotiče se, jer vidi svjet-
lost ovoga svijeta.
10 A tko ide po noći, spotiče se, jer nema u sebi
svjetlosti.”
11 To im je rekao, a poslije toga nastavio: “Naš pri-
jatelj Lazar spava, ali ja idem da ga probudim.”
12 Učenici mu reknu: “Ako spava, Gospodine, bit
će zdrav.”
13 Međutim, Isus je govorio o njegovoj smrti, a oni
su mislili da govori o običnom spavanju.
14 Tada im Isus rekao jednostavno: “Lazar je
umro.
15 I ja sam radostan zbog vas što nisam bio ondje,
da porastete u vjeri. Ipak, hajdemo k njemu!”
16 Onda je Toma, zvani Blizanac, rekao svojim
sudruzima, učenicima: “Hajdemo i mi da umremo
s njim!”
17 A kad je Isus došao, našao je da Lazar već četiri
dana leži u grobu.
18 Betanija je bila blizu Jeruzalema otprilike
petnaest stadija.
19 I mnogi Židovi došli su te se priključili ženama
oko Marte i Marije, da ih tješe zbog brata njihova.
20 Zatim Marta, čim je čula da dolazi Isus, izišla mu
u susret; dok je Marija ostala u kući sjedeći.
21 Tada je Marta rekla Isusu: “Gospodine, da si Ti
bio ovdje, ne bi bio umro moj brat.
22 Ali i sada znam da će ti Bog dati sve što god
zatražiš od njega.”
23 Isus joj rekao: “Oživjet će opet tvoj brat,”
24 Marta mu je rekla: “Znam da će uskrsnuti, o
uskrsnuću, u posljednji dan.”
25 Isus joj rekao: “Ja sam uskrsnuće i život. Tko
vjeruje u mene, ako i umre, živjet će.
26 Tko god živi i vjeruje u mene, sigurno neće nika-
da umrijeti. Vjeruješ li ovo?”
27 Ona mu je rekla “Da, Gospodine, ja tvrdo vjeru-
jem da si ti Krist, Sin Božji, onaj koji dolazi na svi-
jet.”
28 A kad je ona to rekla, otišla je i zovnula potiho
svoju sestru Mariju, govoreći: “Učitelj je došao i
zove te.”
29 Čim je ona to čula, brzo se digla i otišla k njemu.
30 Isus nije još ušao u selo, već je i dalje bio na
onomu mjestu gdje ga je susrela Marta.
31 Tada Židovi koji su bili s Marijom u kući i koji su
je tješili, kad su vidjeli da se ona tako brzo diže i
izlazi, pođu za njom, jer su bili uvjereni da ona ide
na grob plakati.
32 A Marija, kad je došla tamo gdje je bio Isus i
opazila ga, pala mu pred noge pa mu rekla: “Gos-
podine, da si bio ovdje, ne bi umro moj brat.”
33 Kad je opazio gdje plače i gdje plaču Židovi koji
su došli s njom, Isus se potresao u duhu i uzbudio.
34 On je rekao: “Gdje ste ga položili?” Oni mu re-
knu, Gospodine, dođi i vidi.
35 Isus je proplakao.
36 Nato su Židovi govorili: “ Gledaj kako ga je lju-
bio!”
37 Neki od njih su onda rekli: “Nije li ovaj čovjek,
koji je slijepcu otvorio oči, mogao učiniti da Lazar
ne umre?”
38 Isus se opet potrese u sebi te se uputi na grob.
To je bila špilja na koju je bio nalegnut kamen.
39 Isus je rekao: “Maknite kamen!” Marta pokojnik-
ova sestra rekla mu: “Gospodine, već zaudara, jer
je već četiri dana mrtav.
40 Isus joj rekao: “Nisam li ti Ja rekao, da ćeš vidjeti
slavu Božju ako budeš vjerovala?”
41 Tada su odvalili kamen s mjesta gdje je mrtvac
ležao. A Isus je podigao svoje oči i rekao: “Oče,
zahvaljujem ti što si me uslišao.”
42 Ja sam znao da me uvijek uslišavaš, ali ovo
sam rekao zbog svijeta koji je ovdje prisutan, da
oni povjeruju da si me ti poslao.”
43 Kad je to rekao, On viknuo jakim glasom: “Laza-
re, iziđi!”
44 I iziđe onaj što je bio mrtav obavijen povojima po
rukama i nogama. Lice mu je bilo zamotano
ručnikom. Isus im zapovjedi: “Razvežite ga i pusti-
te ga da ide!”
45 Mnogi Židovi koji su došli k Mariji, kad su vidjeli
što je Isus učinio, povjeruju u njega.
46 A neki od njih su otišli k farizejima te im is-
pripovjedili što je Isus učinio.
47 Nato glavari svećenički i farizeji skupe Vijeće i
reknu: “Što da radimo? Ovaj čovjek čini mnoga
čudesa.
48 Ako ga pustimo da tako nastavi, svi će vjerovati
u njega, pa će doći Rimljani te nam uništiti hram i
narod.”
49 Jedan od njih, po imenu Kaifa, koji je te godine
bio visoki svećenik, rekao im: “Vi ništa ne znate!
50 Vi ne mislite da je za vas bolje da jedan čovjek
umre mjesto naroda nego da sav narod propa-
dne.”
51 To ipak nije rekao sam od sebe, nego je proro-
kovao, jer je bio visoki svećenik te godine, da Isus
ima umrijeti za narod,
52 a ne samo za taj narod, nego da bi skupio djecu
Božju koji su razasuti po svijetu.
53 Od toga dana gledali su kako da ga ubiju.
54 Zato se Isus nije više javno kretao među Ži-
dovima, nego se povukao odatle u kraj blizu pusti-
nje, u grad zvan Efraim, i tu je boravio sa svojim
učenicima.
55 Kako je bila blizu židovska svetkovina Pasha, iz
cijele zemlje uziđu mnogi u Jeruzalem prije Pashe
da se očiste.
56 Oni su tražili Isusa i jedan drugomu govorili dok
su se zadržavali u hramu: “Što vam se čini? Zar
sigurno neće doći na svetkovinu?”
57 Tada su glavari svećenički, skupa s farizejima,
izdali zapovijed da im javi tko bi doznao gdje je
Isus, kako bi ga mogli uhvatiti.

Marija pomazuje Isusa

12 Šest dana prije svetkovine, Pashe, došao je Isus u Betaniju gdje je stanovao Lazar koga je Isus uskrsnuo od mrtvih.
2 Tu mu pripreme večeru na kojoj je Marta posluživala. Lazar je bio jedan od onih koji su s Isusom sjedili za stolom.
3 Tada je Marija uzela litru nardove dragocjene i miomirisne pomasti te Isusu pomazala noge pa mu ih otrla svojom kosom. Kuća se napunila mirisom pomasti.
4 Tada je rekao jedan od njegovih učenika, Juda Iskariotski, Šimunov sin, koji ga je imao izdati:
5 Zašto se ova pomast nije prodala za trista denara te to dalo siromasima?
6 To nije rekao što bi mu bilo stalo do siromaha, već jer je bio kradljivac koji je držao torbu i krao što se u nju stavljalo.
7 Tada je Isus rekao: "Pusti ju! Ona ju je sačuvala za dan mojega pokopa.
8 Jer siromahe ćete uvijek imati sobom, a mene nećete imati uvijek."
9 Tada mnogi su Židovi znali da je Isus ondje pa su došli, ne samo zbog Isusa već da vide i Lazara kojega je On uskrsnuo od mrtvih.
10 Tada glavari svećenički odluče ubiti i Lazara,
11 jer su ih mnogi Židovi zbog njega ostavljali i vjerovali u Isusa.
12 Sutradan veliko mnoštvo naroda koje je došlo na svetkovinu, čuvši da dolazi Isus u Jeruzalem,
13 uzelo je palmine grane te mu izašlo u susret vičući: "Hosana! 'Blagoslovljen je onaj koji dolazi u ime Gospodinovo,' Kralj Izraelov!"
14 Isus kad je našao magarče sjeo je na njega, kao što stoji napisano:
15 Ne boj se, kćeri sionska! Evo Kralj tvoj dolazi sjedeći na magarčetu."
16 To njegovi učenici nisu tada razumjeli; ali kad se Isus proslavio, onda se oni sjetili da je sve to bilo o njemu napisano i da su to njemu učinili.
17 Narod koji je bio s njim kad je Lazara pozvao iz groba i uskrsnuo ga od mrtvih svjedočio je njemu u prilog.
18 Zato mu je narod i izišao u susret jer je čuo da je učinio to čudo.
19 Tada su farizeji rekli jedan drugomu: "Vidite da ništa ne postižete. Evo, čitav svijet ode za njim!"
20 Među hodočasnicima, koji su došli da se klanjaju na svetkovinu, bilo je i nekih Grka.
21 Oni pristupe k Filipu, koji je bio iz Betsaide u Galileji, te mu rekli: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."
22 Filip je otišao to reći Andriji. Andrija i Filip su otišli pa rekli Isusu.
23 A Isus odgovarajući rekao im: "Došao je čas kad će se proslaviti Sin Čovječji.
24 Zaista, istinu vam govorim, ukoliko pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ali ako umre, rađa veliki rod.
25 Tko ljubi svoj život, izgubit će ga; tko mrzi svoj život na ovom svijetu, sačuvat će ga za život vječni.
26 Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom! Gdje budem ja, bit će ondje i moj sluga. Ako mi tko služi, njega će poštivati Otac.
27 Sad mi je duša uznemirena. I što da kažem? Oče, spasi me od ovoga časa? Ali sam zbog ovoga i došao u ovaj čas.
28 Oče, proslavi ime svoje!" Tada je došao glas s neba, govoreći: "Proslavio sam i opet ću proslaviti!"
29 Kada je to čuo prisutni narod, rekao je da je zagrmjelo. Drugi govorili su: Anđeo mu je govorio.
30 Isus im rekao: "Ovaj glas nije došao zbog mene, nego zbog vas.
31 Sada je sud ovom svijetu! Sada će knez ovoga svijeta biti bačen van!
32 A Ja, kad budem podignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi."
33 To je rekao da naznači kakvom smrću ima umrijeti.
34 Narod mu odgovorio: "Mi smo iz Zakona naučili da će Krist ostati zauvijek. Kako ti možeš reći da, 'Sin Čovječji treba da bude podignut'? Tko je taj Sin Čovječji?
35 Tada im rekao Isus: "Još je malo vremena svjetlo među vama. Hodite dok imate svjetlo, da vas ne bi osvojila tama! Jer onaj tko ide po tami, ne zna kamo ide.
36 Dok još imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da postanete sinovi svjetla!" To je Isus izgovorio, onda otišao i sakrio se od njih.
37 Iako je tako velika čudesa pred njima činio, nisu mu vjerovali,
38 da bi se ispunila riječ koju je rekao prorok Izaija: "Gospodine, tko je vjerovao našoj vijesti? Komu li je bila objavljena ruka Gospodinova?"
39 Stoga nisu mogli vjerovati, jer Izaija isto tako reče:
40 On im je oslijepio oči i srce im je učinio tvrdim, osim da bi jedanput vidjeli očima svojim, i čuli ušima svojim, i da bi srcem svojim razumjeli i da bi se obratili, pa da ih ozdravim."
41 To reče Izaija kad je vidio njegovu slavu i o njemu govorio.
42 Ipak su mnogi i od članova Vijeća vjerovali u njega. Ali zbog farizeja nisu to javno priznavali, da ne budu izbačeni iz sinagoge.
43 Jer više im je bila na srcu slava ljudska nego slava Božja.
44 Isus povika: "Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me je poslao.
45 Onaj tko mene vidi, vidi onoga koji me je poslao.
46 Ja sam došao kao svjetlo na svijet da svatko tko u mene vjeruje, ne bude u tami.
47 Ako tko čuje moje riječi, a ne vjeruje, Ja ga ne sudim, jer Ja nisam došao da sudim svijet, nego da spasim svijet.
48 Tko mene prezire i ne prima mojih riječi, imat će svojega suca. Riječ koju sam vam navješćivao, sudit će mu u posljednji dan;
49 Jer ja nisam govorio sam od sebe, nego mi je Otac, koji me je poslao, zapovjedio što da kažem i što da navijestim.
50 I znam da je zapovijed njegova život vječni. Stoga, što ja govorim, govorim onako kako je meni Otac govorio."

Isus proriče Petrovu zataju

13 Tada u oči svetkovine Pashe, Isus je znao da mu je došao čas i da će morati otići s ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji su na svijetu, iskazao im je ljubav do kraja.
2 Po svršetku večere već je đavao stavio u srce Jude Iskariotskoga, Šimunova sina, da ga izda.
3 Isus je bio svjestan da mu je Otac sve predao u ruke, da je od Boga došao i da se k Bogu vraća.
4 On se ustane od večere, skinuo je sa sebe ogrtač, uzeo ručnik i njime se opasao.
5 Zatim je ulio vode u posudu za pranje te počeo učenicima prati noge i otirati ih ručnikom kojim je bio opasan.
6 Tako je On došao do Šimuna Petra. A Petar mu rekao: "Gospodine, ti da meni pereš noge?"

7 Isus mu je odgovorio: “Što ja činim, ne možeš
razumjeti sada, ali ćeš razumjeti poslije.”
8 Petar mu rekao: “Ti meni nikada nećeš prati
noge,” Isus mu odgovorio: “Ako te ne operem,
nećeš imati dijela sa mnom.”
9 Šimun Petar mu rekao: “Gospodine, ne samo
moje noge, nego i ruke i glavu!”
10 Isus mu rekao: “Tko je opran, treba mu oprati
samo noge. On je posve čist. I vi ste čisti, ali ne svi.”
11 Znao je, naime, tko će ga izdati, zato je i rekao:
“Svi niste čisti.”
12 Tako poslije kad im je oprao noge, i uzeo svoj
ogrtač, ponovno je sjeo za stol pa im rekao:
“Razumijete li što sam vam učinio?
13 Vi mene zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo
velite, jer to jesam.
14 Dakle ako Ja vaš Gospodin i Učitelj, oprao sam
vama noge, i vi ih isto morate prati jedan drugomu.
15 Dao sam vam primjer da i vi činite kako sam ja
učinio vama.
16 Zaista, istinu vam govorim, nije sluga veći od
svojega gospodara niti je poslanik veći od onoga
koji ga šalje.
17 Ako vi to znate, blago vama ako to i činite!
18 Ne govorim o vama svima. Ja znam koje sam
sebi izabrao. Nego da bi se ispunilo Pismo: Onaj
tko jede kruh sa mnom, podiže petu svoju protiv
mene.
19 To vam kažem sada prije nego što se dogodi,
da vjerujete kad se dogodi da sam Ja On.
20 Zaista, istinu vam govorim, tko primi onoga ko-
jega Ja šaljem, mene prima; a tko mene primi,
prima onoga koji je mene poslao.”
21 Kad je to rekao, Isus se potreso u duhu te
svečano izjavio: “Zaista, istinu vam govorim, jedan
će me od vas izdati.”
22 Tada učenici pogledaju jedan drugoga, ne zna-
jući o komu govori.
23 Jedan od njegovih učenika bio je nagnut Isusu
do grudi, onaj kojega je Isus ljubio.
24 Šimun Petar dade mu rukom znak da ga pita o
komu govori!
25 Tada se on opet nagnuo Isusu do grudi pa ga
upitao: “Gospodine, tko je taj?”
26 Isus je odgovorio: “To je onaj komu ću dati zal-
ogaj kad ga umočim.” I kad umoči zalogaj, dade ga
Judi Iskariotu, sinu Šimuna.
27 A poslije zalogaja ušao je u njega Sotona. Nato
mu rekao Isus: “Što misliš činiti, čini brzo!”
28 Nitko od prisutnih za stolom nije shvatio zašto
mu je to rekao.
29 Neki su mislili, jer je Juda imao kesu, da mu je
Isus rekao: “Kupi ono što nam treba za svetko-
vinu,” ili da treba podati nešto siromasima.
30 Juda, čim je primio zalogaj, odmah iziđe. A bila
je noć.
31 Pa kad je on izišao, Isus je rekao: “Sada je pro-
slavljen Sin Čovječji, i Bog je proslavljen u njemu.
32 Ako je Bog proslavljen u njemu, Bog će i njega
proslaviti u sebi; odmah će ga proslaviti.
33 Djeco moja, još sam malo vremena s vama.
Tražit ćete me, ali kako već sam rekao Židovima, i
vama sada kažem: ‘Kamo ja idem, vi ne možete
doći.’
34 Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan dru-
goga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan
drugoga.
35 Po tomu će svi znati da ste moji učenici, ako
imate ljubavi jedan za drugoga,”
36 Rekao mu Šimun Petar: “Gospodine, kamo
ideš?” Isus mu odgovorio: “Kamo ja idem, ti sada
ne možeš ići za mnom, ali ćeš poslije ići za mnom.”
37 Petar mu rekao: “Gospodine, zašto ja sada ne
mogu ići za tobom? Svoj ću život dati za tebe.“
38 Isus mu odgovorio: “Svoj ćeš život dati za
mene? Zaista, istinu ti govorim, pijetao neće zap-
jevati dok me tri puta ne zaniječeš.

Obećanje Duha Svetoga. Mir Kristov

14 Neka se ne uznemiruje vaše srce! Vjeruj te u
Boga i u mene vjerujte!
2 U domu Oca mojega ima mnogo stanova; da nije
tako, rekao bi vam: Idem pripraviti mjesto za vas.
3 Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se
da vas uzmem k sebi da i vi budete tamo gdje sam
Ja.
4 Tamo kamo Ja idem vi znate, i put vi znate.”
5 Rekao mu Toma: “Gospodine, ne znamo kamo
ideš. Kako bismo mogli poznavati put?”
6 Isus mu rekao: “Ja sam put, istina i život. Nitko ne
može doći k Ocu, osim preko mene.
7 Kad biste mene poznavali, poznavali biste i Oca
mojega. Vi ga već sada poznajete i vidjeli ste ga!”
8 Filip mu rekao: “Gospodine, pokaži nam Oca, i
dosta nam je!”
9 Isus mu rekao: “Toliko sam vremena s vama, a ti
me, Filipe, još nisi upoznao? Onaj tko je vidio
mene, vidio je i Oca. Pa kako onda kažeš: ‘Pokaži
nam Oca?’
10 Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u
meni? Riječi koje Ja govorim ne govorim sam od
sebe; nego Otac koji boravi u meni čini svoja djela.
11 Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac je u meni! Ako
ne inače, vjerujte mi zbog samih djela.
12 Zaista, istinu vam govorim, tko vjeruje u mene,
i on će isto tako činiti djela koja Ja činim. Činit će i
još veća djela od ovih, jer ja idem k Ocu.
13 I što god zamolite u moje ime, učinit ću, tako da
se proslavi Otac u Sinu.
14 I bilo što zamolili u moje ime, ja ću to učiniti.
15 Ako me ljubite, vršite moje zapovijedi.
16 Ja ću moliti Oca, i On će vam dati drugoga
Utješitelja, tako da on ostane s vama zauvijek,
17 Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer niti
ga vidi, niti ga poznaje. Ali vi ga poznajete, jer on
boravi s vama i bit će u vama.
18 Neću vas ostaviti kao siročad. Vratit ću se k
vama.
19 Još malo, i svijet me neće više vidjeti, a vi ćete
me ponovno vidjeti, jer ja živim i vi ćete isto živjeti.
20 U taj dan spoznat ćete da sam ja u svojemu
Ocu, vi u meni i Ja u vama.
21 Tko ima moje zapovijedi i drži ih, taj mene ljubi.
A tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, Ja ću ga
ljubiti i objaviti mu samog sebe.”
22 Juda (ne Iskariotski) rekao mu: “Gospodine
kako je to da ćeš se objaviti nama, a ne cijelom
svijetu?”
23 Odgovorio mu Isus: “Ako me tko ljubi, držat će
moje riječi. I moj će ga Otac ljubiti, k njemu ćemo
doći i kod njega se nastaniti.
24 Tko mene ne ljubi ne drži mojih riječi. Riječ koju
slušate nije moja, već od Oca koji me je poslao.
25 Ovo sam vam sve rekao, dok sam još s vama.
26 A Utješitelj, koji je Duh Sveti, kojega će Otac
poslati u moje ime, On će vas naučiti svemu i pod-
sjetiti vas na sve što sam vam rekao.
27 Ostavljam vam mir, moj mir Ja vam dajem, ne
onakav kakav vam svijet daje. Neka se vaše srce
ne uznemiruje i ne boji.
28 Čuli ste me reći vam: ‘Idem i vratit ću se opet k
vama.’ Kada biste me ljubili, radovali biste se što
‘Ja idem k Ocu,’ jer je moj Otac veći od mene.
29 Već sam vam rekao sada, prije nego što se to

dogodi, tako da vjerujete kad se dogodi.
30 Neću više mnogo s vama govoriti, jer dolazi
knez ovoga svijeta. On protiv mene ne može ništa.
31 Ali neka svijet upozna da Ja ljubim Oca i da
činim onako kako mi je zapovjedio Otac! Ustanite!
Hajdemo odavde!

Odnos vjernika prama Isusa

15 Ja sam pravi trs, i moj je Otac vinogradar.
2 On siječe svaku mladicu na meni koja ne
rađa roda, a pročišćava svaku koja rađa rod, da
rodi više roda.
3 Vi ste već čisti zbog riječi koju sam vam rekao.
4 Budite u meni i Ja u vama! Kao što loza ne može
sama od sebe roditi roda, ako ne ostane na trsu,
tako ni vi, ako ne ostanete u meni.
5 Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i Ja
u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne
možete ništa učiniti.
6 Ako tko u meni ne ostane, bacit će se kao mladica
van i osušit će se. Takve se potom skupe i bace se
oganj, da izgore.
7 Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u
vama, tražite što god hoćete, i bit će vam.
8 Otac moj proslavit će se time što ćete roditi mno-
go roda i pokazati se mojim učenicima.
9 Kao što je Otac mene ljubio, tako sam i ja ljubio
vas; ostanite u mojoj ljubavi!
10 Ostat ćete u mojoj ljubavi ako budete držali
moje zapovijedi, kao što sam i ja držao zapovijedi
Oca svojega te ostajem u njegovoj ljubavi.
11 Ove sam vam stvari rekao, da radost moja os-
tane u vama te da radost vaša bude potpuna!
12 Ovo je moja zapovijed: ljubite jedan drugoga
kao što sam Ja ljubio vas!
13 Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti
život za svoje prijatelje.
14 Vi ste moji prijatelji ako učinite što vam zapovi-
jedam.
15 Od sada vas više ne nazivam slugama, jer
sluga ne zna što namjerava činiti njegov gospodar.
Nazvao sam vas prijateljima, jer sam vam priopćio
sve što sam čuo od Oca.
16 Niste vi mene izabrali, nego sam ja izabrao vas
i odredio vas da idete, rodite i donosite rod i da vaš
rod ostane, te da vam dade Otac sve ono što god
zamolite u moje ime.
17 Ovo vam zapovijedam; ljubite jedan drugoga!
18 Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio
prije vas!
19 Kada biste pripadali svijetu, svijet bi ljubio
svoje. Ali, budući da ne pripadate svijetu, ja sam
vas izabrao od svijeta, zato vas svijet mrzi.
20 Sjetite se riječi koju sam vam rekao: 'Nije sluga
veći od svojega gospodara!' Ako su mene pro-
gonili, i vas će isto tako progoniti. Ako su moju riječ
držali, i vašu će držati.
21 Ali ovo će sve protiv vas činiti zbog mojega im-
ena, jer oni ne poznaju onoga koji me je poslao.
22 Da nisam došao i da im nisam govorio, ne bi
imali grijeha. Ali sad nemaju isprike za svoj grijeh.
23 Tko mene mrzi, i mojega Oca mrzi.
24 Da nisam među njima učinio djela kojih nitko
drugi nije učinio, ne bi imali grijeha. Ali su sada vid-
jeli, pa ipak zamrzili i mene i mojega Oca.
25 Ali ovo bude zato, da bi se ispunila riječ napisa-
na u njihovom Zakonu: 'Mrzili su me bez razloga!'
26 A kad dođe Utješitelj, kojega ću ja poslati k
vama od Oca, još i više, Duh istine koji izlazi od
Oca, On će svjedočiti za mene.
27 I vi ćete isto svjedočiti, jer ste sa mnom od
početka.

Djelovanje Duha Svetoga u učenicima

16 Ovo sam vam rekao da se ne biste pokole-
bali.
2 Izgonit će vas iz sinagoga. Još više! Doći će čas
kad će svaki koji vas ubije misliti da Bogu služi.
3 A to će oni činiti vama, jer nisu upoznali ni Oca ni
mene.
4 A rekao sam vam sve ovo, da se sjetite kad dođe
vrijeme, da sam vam o njima govorio. Ovo vam
nisam govorio od početka, jer sam bio s vama.
5 Ali sada idem k onomu koji me je poslao. I nitko
me od vas više ne pita: 'Kamo ideš?'
6 Nego, jer sam vam ovo rekao, vaše se srce na-
puni žalošću.
7 Uza sve to istinu vam kažem: vama je bolje da Ja
odem, jer ako ne odem, Utješitelj neće doći k
vama. Ako Ja odem, poslat ću ga k vama.
8 A kad On dođe, dokazat će svijetu što je grijeh,
što je pravednost, i što je sud:
9 Što je grijeh, jer ne vjeruju u mene;
10 što je pravednost, jer Ja odlazim k Ocu te me
više nećete vidjeti;
11 što je sud, jer je osuđen knez ovoga svijeta.
12 Imao bih vam još mnogo toga reći, ali sada ne
možete nositi.
13 Međutim, kad on dođe, Duh Istine, uvest će vas
u svu istinu. On neće govoriti sam od sebe, već će
govoriti ono što čuje i objavit će vam ono što dolazi.
14 On će mene proslaviti, jer će primiti od onoga
što je moje i to objaviti vama.
15 Sve što god Otac ima, pripada meni. Zato sam
vam rekao da će On uzeti od onoga što je moje i da
će to objaviti vama.
16 Još samo malo pa me nećete više vidjeti; i opet
malo, pa ćete me vidjeti, jer Ja idem k Ocu.
17 Zatim su rekli neki od njegovih učenika, jedan
drugomu: "Što znači ovo što nam On govori: 'Još
malo pa me nećete vidjeti; i opet još malo pa ćete
me vidjeti', i, 'jer Ja odlazim k Ocu'? "
18 Dakle, oni su govorili: "Što je ono o čemu On
govori: 'Još malo'? Ne znamo što hoće time reći."
19 Tada Isus opazio da bi ga oni htjeli nešto pitati
pa im rekao: "Pitate li se među sobom o onomu što
sam htio reći, 'još malo pa me nećete vidjeti; i opet
još malo pa ćete me vidjeti'?
20 Zaista, istinu vam govorim, vi ćete plakati i
jadikovati, a svijet će se radovati. Vi ćete se ža-
lostiti, ali će se vaša žalost okrenuti u radost.
21 Žena je žalosna kad je u trudovima jer joj je
došao čas, ali čim rodi dijete, više se ne sjeća
muke zbog radosti što je rodila čovjeka na svijet.
22 Tako se i vi sada žalostite, ali Ja ću vas opet
vidjeti, pa će se obradovati vaše srce i vaše vam
radosti nitko neće moći uzeti.
23 U taj dan nećete me ništa više pitati. Zaista,
istinu vam govorim, ako što zamolite od Oca u
moje ime, dat će vam.
24 Do sada niste ništa u moje ime molili. Molite i
primit ćete, da vaša radost bude potpuna.
25 Ovo sam vam govorio slikovitim jezikom; ali
dolazi vrijeme kad vam više neću govoriti sliko-
vitim jezikom, nego ću vam govoriti jednostavno o
Ocu.
26 U taj dan molit ćete u moje ime, a ne kažem vam
da ću Ja moliti Oca za vas,
27 jer vas sam Otac ljubi, budući da ste vi mene
ljubili i vjerovali da sam izišao od Boga.
28 Ja sam izišao od Oca i došao sam na svijet. I
opet, sada ostavljam svijet i idem k Ocu."
29 Njegovi učenici su rekli: "Eto, sada govoriš ot-
voreno a ne slikovito u usporedbama."
30 Sada smo sigurni da sve znaš i da ne trebaš da

te tko što pita. Po tomu vjerujemo da si došao od
Boga."
31 Odgovorio im Isus. "Da li sada vjerujete?"
32 Zaista dolazi čas, da, i sad je došao, kad ćete
biti raspršeni svaki na svoju stranu i mene ćete
ostaviti samoga. Ali opet ja nisam sam, jer je Otac
sa mnom.
33 Ovo sam vam sve rekao da u meni možete imati
mir. U svijetu ćete imati patnju. Ali, ohrabri te se; Ja
sam pobijedio svijet."

Isusova visokosvećenička molitva

17 Kada je Isus izustio te riječi, podigao je oči
prema nebu te rekao: "Oče, došao je čas!
Proslavi Sina svojega, da i Sin tvoj isto tako pro-
slavi tebe,
2 i da, kao što si mu dao vlast nad svim ljudima, On
dade život vječni svima koje si mu ti dao.
3 A ovo je vječni život; da mogu upoznati tebe,
jedino pravog Boga, i onoga kojega si poslao,
Isusa Krista.
4 Ja sam tebe proslavio na zemlji, svršio sam djelo
koje si mi dao da učinim.
5 A sada, Oče, proslavi ti mene kod sebe samoga
slavom koju sam imao kod tebe prije nego što je
postao svijet.
6 Ja sam objavio ime tvoje ljudima koje si mi Ti dao
iz svijeta. Tvoji su bili, meni si ih dao i oni su održali
tvoju riječ.
7 Sada su spoznali da je sve od tebe što god si mi
dao.
8 Jer Ja sam im dao riječi koje si ti dao meni. I oni su
ih primili i sigurno saznali da sam Ja od tebe izišao
i vjerovali da si me ti poslao.
9 Ja molim za njih. Ne molim za svijet, već za one
koje si mi ti dao, jer su oni tvoji.
10 Sve moje pripada tebi; i sve tvoje pripada meni.
Ja sam se u njima proslavio.
11 I Ja više nisam u svijetu, ali su oni u svijetu, dok
Ja dolazim k tebi. Sveti Oče, sačuvaj u svojemu
imenu one koje si mi dao, da budu jedno kao što
smo i mi.
12 Dok sam bio s njima u svijetu, čuvao sam u tvo-
jemu imenu, one koje si mi dao, i sačuvao ih, te
nijedan od njih nije propao, osim sina propasti, da
bi se ispunilo Pismo.
13 Ali sada idem k tebi i ovo govorim dok sam u
svijetu, da oni mogu imati u sebi radost koju Ja
posjedujem, u njima samima.
14 Ja sam im predao riječ tvoju i svijet ih zamrzio,
jer više ne pripadaju svijetu, kao što ni ja ne pri-
padam svijetu.
15 Ne molim te da bi ih ti uzeo iz svijeta, već da bi
ih sačuvao od zla.
16 Oni ne pripadaju svijetu, kao što ni ja ne pripada
svijetu.
17 Posveti ih s tvojom istinom; tvoja je riječ istina.
18 Kao što si mene poslao u svijet, i ja njih šaljem
u svijet.
19 Ja sebe samog posvećujem za njih da i oni
budu posvećeni istinom.
20 Ne molim samo za njih nego i za one koji će po
njihovoj riječi vjerovati u mene,
21 da svi oni budu jedno, kao što si ti, Oče, u meni,
i Ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno, da bi
svijet vjerovao da si me ti poslao.
22 Ja sam im predao slavu koju si ti meni dao, da
budu jedno kao što smo i mi jedno,
23 Ja u njima a ti u meni, da i oni budu savršeno
jedno, da svijet upozna da si me ti poslao i da si njih
ljubio, kao što si mene ljubio.
24 Oče, htio bih da i oni koje si mi dao, budu za-
jedno sa mnom gdje sam i Ja, tako da oni promat-
raju slavu koju si mi ti dao, jer si me ljubio prije
postanka svijeta.
25 Oče pravedni; svijet te nije upoznao, a Ja sam
te upoznao, i ovi su spoznali da si me ti poslao.
26 Objavio sam im tvoje ime, i ubuduće ću ga ob-
javljivati, da u njima trajno bude ljubav kojom si me
ljubio, i Ja u njima."

Isus pred Anom, Kaifom i Pilatom

18 Kad je rekao te riječi, Isus je otišao sa svojim
učenicima na drugu stranu potoka Kidrona,
gdje je bio vrt, u koji je ušao sa svojim učenicima.
2 A Juda, izdajnik njegov, poznavao je ono mjesto,
jer se Isus često ondje sastajao sa svojim učenici-
ma.
3 Tada je Juda uzeo četu i stražu koje su mu dali
glavari svećenički i farizeji te stigao onamo sa
svjetiljkama, zubljama i oružjem.
4 A Isus, koji je znao sve što mu se ima dogoditi,
stupi naprijed te ih upita: "Koga tražite?"
5 Oni su mu odgovorili: "Isusa Nazarećanina. Isus
im rekao: "Ja sam on," A s njima je stajao i njegov
izdajnik Juda.
6 Kako im Isus rekao: "Ja sam!" Oni su uzmaknuli
i pali na zemlju.
7 Tada ih On ponovo upitao: "Koga tražite?" Oni
reknu: "Isusa Nazarećanina,"
8 Rekao sam vam da sam Ja," odvrati im Isus.
"Dakle, ako mene tražite, pustite ove da odu!"
9 To se dogodilo da bi se ispunila riječ koja govori:
"Nisam izgubio ni jednoga od onih koje si mi povje-
rio."
10 Tada Petar izvuče mač koji je imao sa sobom te
udario slugu visokog svećenika i odsjekao mu
desno uho. A sluzi je bilo ime Malko.
11 Nato je Isus rekao Petru: "Stavi mač u korice!
Zar da ne pijem čašu koju mi je pružio Otac?"
12 Tada četa vojnika i zapovjednik i židovske
sluge uhvate Isusa i svežu ga,
13 te ga odvedu najprije k Ani, jer on je bio tast
Kaifi, koji je bio visoki svećenik te godine
14 Kaifa je bio onaj koji dade Židovima savjet:
Bolje je da jedan čovjek umre mjesto naroda.
15 Šimun Petar s drugim učenikom išao je za Isu-
som. Taj učenik bio je poznat visokom svećeniku
te je ušao s Isusom u palaču visokoga svećenika.
16 A Petar ostane vani, pred vratima. Tada iziđe
onaj drugi učenik koji je bio poznat visokom sveće-
niku, progovori s vrataricom i uvede Petra.
17 Uto sluškinja, vratarica, rekla je Petru: "Zar nisi
i ti jedan od učenika ovoga čovjeka?" On je rekao
"Nisam,"
18 A tu su stajale sluge zajedno sa stražarima, koji
su naložili vatru jer je bilo studeno, te se grijali; i
Petar je tu stajao s njima i grijao se.
19 Visoki svećenik upita Isusa o njegovim učenici-
ma i njegovoj nauci.
20 Isus mu odgovorio: "Ja sam javno govorio svije-
tu. Ja sam uvijek učio u sinagogi i u hramu gdje se
skupljaju svi Židovi. Ništa nisam rekao tajno.
21 Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su čuli što sam
im govorio. Gle, oni znaju što sam ja govorio."
22 Kad je to rekao, jedan od prisutnih stražara
udario je Isusa dlanom po obrazu govoreći: "Zar
tako ti odgovaraš visokom svećeniku?"
23 Isus mu odgovorio: "Ako sam zlo rekao, dokaži
da je zlo! Ako li sam dobro rekao, zašto me
udaraš?"
24 Tada ga Ana posla svezanog visokom svećeni-
ku Kaifi.
25 A Šimun Petar stajao je ondje i grijao se. Tako

ga tada neki od njih upitaju: “Zar nisi i ti od njegovih
učenika?” On zanijeka to: “Ja nisam.”
26 Jedan od slugu visokog svećenika, koji je bio
rođak onoga kojemu je Petar odsjekao uho, rekao
mu: “Nisam li te vidio u vrtu s njim?”
27 Tada Petar ponovno zanijeka, a pijetao odmah
zapjeva.
28 Tada Isusa odvedu od Kaife u sudsku dvoranu,
a to je bilo rano u jutro. Ali oni sami nisu ušli u sud-
sku dvoranu, da se ne bi onečistili i da bi mogli jesti
pashalnu večeru.
29 Stoga Pilat iziđe k njima te ih upita: “Kakvu op-
tužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?”
30 Oni su mu odgovorili: “Kad on ne bi bio zločinac,
mi ga ne bismo tebi predali.”
31 Pilat im rekao: “Uzmite ga vi te mu sudite po
svojem Zakonu!” Židovi su mu odgovorili: “Nama
nije dopušteno po Zakonu nikoga ubiti.”
32 To se dogodi da bi se ispunila Isusova riječ ko-
jom je označio kakvom smrću ima umrijeti.
33 Zatim je Pilat ušao ponovno u sudsku dvoranu,
dozva Isusa pa ga upita: “Jesi li ti kralj židovski?”
34 Isus mu odgovorio: “Govoriš li ti to sam od sebe
ili su ti to drugi rekli za mene?”
35 Jesam li ja Židov?” Odvrati Pilat. “Tvoj narod i
glavari svećenički predali su te meni. Što si
učinio?”
36 Isus je odgovorio: “Moje kraljevstvo ne pripada
ovom svijetu. Kad bi moje kraljevstvo pripadalo
ovomu svijetu, moje bi se sluge borile da ne budem
predan Židovima. Ali moje kraljevstvo nije
odavde.”
37 Dakle, onda, jesi li ti kralj”? Rekao mu Pilat. Isus
mu odgovorio “Ti pravo kažeš da sam Ja Kralj. Ja
sam se zato rodio i zato sam došao na svijet da
svjedočim za istinu. Svaki onaj tko je prijatelj istine
sluša moj glas.”
38 Što je istina?” Upitao ga Pilat. I kad je to rekao,
ponovo je izišao k Židovima te im izjavio: “Ja ne
nalazim na njemu nikakve krivnje.
39 A kod vas je običaj da vam nekoga pustim o
svetkovini Pashi. Stoga, hoćete li da vam pustim
kralja židovskoga?”
40 Nato oni poviču, govoreći ovo: “Ne njega, nego
Barabu!” A Baraba je bio razbojnik.

Isus osuđen. Isus na križu. Smrt i pokop

19 Tada Pilat uzme Isusa i zapovjedi da ga bi-
čuju.
2 Zatim su vojnici ispleli krunu od trnja, stavili mu ju
na glavu i ogrnuli ga skrletnim plaštem.
3 Potom bi mu govorili: “Zdravo, kralju Židovski!” I
još ga udarali po obrazima.
4 Pilat je ponovno izišao te im rekao: “Evo ga izvo-
dim pred vas da znate da ja na njemu ne nalazim
nikakve krivnje!”
5 Tada Isus izađe noseći trnovu krunu i skrletni
plašt. Pilat im rekao: “Evo čovjeka!”
6 Kako ga opaze glavari svećenički i službenici
poviču: “Razapni ga! Razapni ga!” Pilat im rekao:
“Uzmite ga vi i razapnite! Ja na njemu ne nalazim
krivnje.”
7 Židovi su mu odgovorili: “Mi imamo Zakon i po
tomu Zakonu mora umrijeti, jer se pravio Sinom
Božjim.”
8 Kada je Pilat čuo tu riječ, još se više uplašio,
9 te se ponovno vrati u sudsku dvoranu i upita
Isusa: “Odakle si?” Ali Isus mu nije dao odgovora.
10 Tada mu Pilat rekao: “Zar meni ne odgovaraš?
Ne znaš li ti da ja imam vlast osloboditi te i da imam
vlast razapeti te?”
11 Isus mu odgovorio: “Ne bi imao nada mnom
nikakve vlasti, kad ti ne bi bilo dano odozgor. Zato
je onomu, koji me je tebi predao, veći grijeh.”
12 Otada je Pilat nastojao da ga oslobodi, ali Židovi
su vikali govoreći: “Ako ovoga oslobodiš, nisi pri-
jatelj caru! Jer svatko tko se pravi kraljem protivi se
caru.”
13 A Pilat kad je čuo te riječi, izveo je Isusa te sjeo
na sudačku stolicu na mjesto što se zove Lithos-
trotos, a hebrejski Gabbatha.
14 A bio je dan priprave za Pashu, oko šestoga
sata. I Pilat je rekao Židovima: “Evo vam vašega
kralja!”
15 A oni su vikali: “Smakni ga! Smakni ga! Razapni
ga!” Rekao im Pilat: “Vašega kralja da razapnem?”
Odgovorili su glavari svećenički: “Mi nemamo dru-
goga kralja osim cara!”
16 Onda ga Pilat predao njima da se razapne. I oni
su izveli Isusa i odveli ga.
17 A on, noseći svoj križ, otišao je naprijed na mje-
sto koje se zove Lubanja, a hebrejski Golgota.
18 Tu su razapeli njega i još dvojicu s njim: jednoga
s jedne, drugoga s druge strane, a Isusa u sredini.
19 A Pilat je napisao natpis i stavio ga na križ. Bilo
je napisano: Isus Nazarećanin, kralj židovski.
20 Taj su natpis čitali mnogi Židovi, jer je mjesto na
kojemu je Isus bio razapet bilo blizu grada. Bilo je
napisano hebrejski, latinski i grčki.
21 Nato glavari svećenički Židova reknu Pilatu:
“Nemoj napisati ‘Kralj Židova’, nego: ‘On je rekao:
Ja sam kralj Židova.’’
22 Pilat je odgovorio: “Što sam napisao, ostaje
napisano!”
23 A vojnici, kad su razapeli Isusa, uzeli su
njegove haljine i razdijelili ih na četiri dijela; svako-
mu vojniku po jedan dio, i njegovu donju haljinu. Ali
kako nije bila šivana, već sva otkana od vrha do
dna.
24 Oni zato reknu međusobno: “Ne parajmo je,
već bacimo za nju kocku komu će pripasti!” To se
dogodi da bi se ispunila riječ Pisma: ‘Razdijelili su
među sebe haljine moje; i za odjeću moju, bacali
kocku.’ Eto, tako su postupali vojnici.
25 Kod Isusova križa stajale su njegova majka i
sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija iz
Magdale.
26 Kad je Isus opazio majku i blizu nje učenika
kojega je osobito ljubio, rekao je svojoj majci:
“Ženo, evo ti sina!”
27 Zatim je rekao svojemu učeniku: “Evo ti majke!”
I od toga časa taj učenik uzeo ju u svoju kuću.
28 Poslije toga Isus, svjestan da je već sve
svršeno, reče, da bi se ispunilo Pismo: “Žedan
sam.”
29 A tu je bila posuda puna octa; a oni su tada na-
taknuli na isopovu stabljiku spužvu punu octa i pri-
maknuli ju k Isusovim ustima.
30 Nakon toga kad je Isus primio ocat, rekao je:
“Svršeno je!” te naklonio glavu i predao duh.
31 Nadalje kako je bio dan Priprave prije svetko-
vine, a da tjelesa ne ostanu na križu na Subotnji
dan (jer je bila velika svetkovina na Subotnji dan,)
zamole Židovi Pilata da se razapetima prebiju
noge i da se skinu i uzmu.
32 Tada su vojnici došli i prebili noge prvomu i dru-
gomu koji su bili razapeti s Isusom.
33 Kada su došli k Isusu i vidjeli da je već mrtav,
njemu nisu prebili noge,
34 nego jedan od vojnika kopljem mu probode
bok, pa odmah poteče krv i voda.
35 Onaj koji je ovo vidio svjedoči, njegovo je svje-
dočanstvo istinito i on zna da govori istinu, tako da
vi trajno vjerujete.

36 A to se sve dogodilo da bi se ispunilo Pismo: "Ni
jedna njegova kost neće se prelomiti."
37 A na drugom mjestu Pismo govori: "Gledat će
na onoga kojega su proboli."
38 Poslije toga došao je Josip iz Arimateje, koji je
bio učenik Isusov, ali tajno zbog straha od Židova,
i zamoli Pilata da uzme Isusovo tijelo. I Pilat mu
dopusti. Nato je Josip došao i uzeo njegovo tijelo.
39 Tada je došao i Nikodem. To je onaj koji je prije
k Isusu došao po noći. On je donio smjesu od oko
stotinu libri smirne i aloje.
40 Tada su uzeli Isusovo tijelo te ga, prema ži-
dovskom običaju sahranjivanja, zavili u dugačko
laneno platno natopljeno mirodijama.
41 A na mjestu gdje je bio razapet bio je vrt i u vrtu
novi grob, u koji još nitko nije bio položen.
42 Tu, dakle, zbog židovske svetkovine Priprave,
a kako je grob bio blizu, ondje su položili Isusa.

Isus se javio Mariji Magdaleni, i učenicima

20 U prvi dan tjedna, vrlo rano u jutro dok je još
bila tmina, došla je do groba Marija iz
Magdale i opazila da je kamen odmaknut s groba.
2 Tada je ona otrčala i došla k Šimunu Petru i dru-
gomu učeniku, kojega je Isus osobito ljubio, pa im
rekla: "Oni su uzeli Gospodina iz groba i ne znamo
kamo su ga stavili."
3 Nato je izašao Petar s drugim učenikom te se
uputili na grob.
4 Tako su obojica trčala zajedno, ali je drugi učenik
trčao brže od Petra pa je prije došao na grob.
5 A on je zavirio unutra i opazio povoje od lanena
platna gdje leže, ali nije ušao unutra.
6 Zatim je stigao i Šimun Petar sljedeći ga te ušao
u grob i vidio povoje od lanena platna gdje leže,
7 ručnik što je bio Isusu oko glave, nije ležao skupa
s povojima od lanena platna, već je bio smotan na
jednom mjestu sam.
8 Iza toga ušao unutra i drugi učenik, onaj što je
prvi došao na grob, te vidio i povjerovao.
9 Jer još nisu razumjeli Pisma, da je trebalo da Isus
uskrsne od mrtvih.
10 Tada se učenici opet vratili svojim kućama.
11 A Marija je ostala vani pokraj groba i plakala; i
tako, dok je plakala sagnula se i nadvirila u grob-
nicu,
12 i vidjela dva anđela sjedeći u bijelim haljinama
na mjestu gdje je ležalo tijelo Isusovo, jedan do
glave, a drugi do nogu.
13 Tada su joj oni rekli: "Ženo, zašto plačeš? ona
im odgovorila: "Zato što su odnijeli mojega Gospo-
dina, a ja ne znam kamo su ga položili."
14 I kad je ona to izrekla, obazrela se natrag i ug-
ledala Isusa gdje stoji. Ali nije znala da je to Isus.
15 Isus joj rekao: "Ženo, zašto plačeš? Koga
tražiš?" Ona misleći da je to vrtlar, upitala ga:
"Gospodine, ako si ga ti odnio odavde, reci mi
kamo si ga položio da odem i uzmem ga."
16 Isus joj rekao: "Marijo!" On se okrenula i rekla:
"Rabbuni!" (Što hebrejski znači: Učitelju).
17 Isus joj rekao: "Nemoj me duže držati, jer Ja još
nisam uzišao k Ocu, nego idi k braći mojoj i reci im:
'Ja uzlazim svojemu Ocu i vašem Ocu, svojemu
Bogu i vašem Bogu.' "
18 Marija iz Magdale je otišla i javila učenicima da
je vidjela Gospodina i da joj je On to sve rekao.
19 Tada uvečer istog dana, kako je bio prvi dan u
tjednu, dok su vrata kuće gdje su bili učenici bila
zatvorena zbog straha od Židova, došao je Isus,
stao između njih te im rekao: "Mir s vama!"
20 Kad je On to rekao, pokazao im je svoje ruke i
svoj bok. I učenici se obradovali kad su vidjeli
Gospodina.
21 Zatim im ponovno rekao: "Mir s vama! Kao što je
mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas."
22 Poslije tih riječi dahnuo je u njih i rekao im:
"Primite Duha Svetoga!"
23 Kojima god oprostite grijehe, oprošteni su im; a
kojima grijehe zadržite, zadržani su im."
24 A Toma, zvani Blizanac, jedan od Dvanaesto-
rice, nije bio s njima kad je došao Isus.
25 Drugi su mu učenici rekli: "Vidjeli smo Gospodi-
na." A Toma im odvrati: "Dok ne vidim na rukama
njegovim znak od čavala i ne stavim prst svoj u
mjesto od čavala i ne stavim ruku svoju u njegov
bok, neću vjerovati."
26 Poslije osam dana njegovi učenici bili su
ponovno unutra i Toma s njima. Dok su vrata bila
zatvorena, došao je Isus, stao pred njih te rekao:
"Mir s vama!"
27 Zatim je rekao Tomi: "Pruži prst svoj ovamo: i
vidi ruke moje; i pruži ruku svoju i stavi je u moj bok
te ne budi više nevjernik, nego vjeruj!"
28 A Toma je odgovorio: "Gospodin moj i Bog moj!"
29 Isus mu rekao: "Toma, zato jer me vidiš, vjeru-
ješ. Blago onima koji će vjerovati, a da nisu vidjeli."
30 Mnoga je druga čudesa učinio Isus pred svojim
učenicima, koja nisu opisana u ovoj knjizi.
31 Ali ova su opisana, i to zato da vi trajno vjerujete
da je Isus Krist, Sin Božji, i da vjerujući možete
imati život u njegovu imenu.

Isus se javio učenicima na Tiberijadskomu moru

21 Poslije toga ponovno se ukazao Isus učenici-
ma na obali Tiberijadskog mora. A ovako se
je pokazao:
2 Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz
Kane Galilejske, Zebedejevi sinovi i još druga dvo-
jica njegovih učenika bili su na okupu.
3 Njima je rekao Šimun Petar: "Ja idem loviti ribu."
Oni mu odvrate: "Idemo i mi s tobom," Nato su
odmah izišli i ušli u lađicu, ali te noći nisu ulovili
ništa.
4 Ali kad je došlo jutro, stajao je Isus na obali, ali
učenici još nisu znali da je to Isus.
5 Tada im Isus rekao: "Djeco, imate li što za jelo?"
Oni su mu odgovorili: "Nemamo,"
6 A On im rekao: "Bacite mrežu na desnu stranu
lađice i nešto ćete naći," Oni je onda bace, ali tada
već je nisu mogli izvući zbog mnoštva riba.
7 Nato učenik kojega je Isus osobito ljubio rekao
Petru: "Pa to je Gospodin." Kako je Petar čuo da je
to Gospodin, zagrnuo se gornjom haljinom (jer ju
je bio skinuo) te skočio u more.
8 Ali drugi učenici su tada došli s lađicom, jer nisu
bili daleko od kopna, otprilike kojih dvjesto lakata,
vukući mrežu s ribama.
9 Tada čim su izašli na kopno, opazili su tamo
razgorjelu žeravu vatru i na njoj ribu i kruh.
10 Rekao im Isus: "Donesite od riba što ste ih sada
uhvatili."
11 Uspe se u lađicu Šimun Petar te izvuče na ko-
pno mrežu krcatu velikih riba: stotinu pedeset i tri
ribe. Iako ih je bilo toliko mnogo, mreža se nije ras-
trgla.
12 Rekao im Isus: "Dođite i doručkujte!" Nitko se
od učenika nije usudio pitati ga: "Tko si ti?" Jer su
znali da je Gospodin.
13 Isus se primakne, uzme kruh pa im ga dade;
ribu isto tako.
14 To se već treći put Isus ukazao svojim učenici-
ma otkada je uskrsnuo od mrtvih.
15 Pošto su doručkovali, Isus upita Šimuna Petra:
"Šimune, sine Jonin, ljubiš li me više nego ovi?" On

mu odgovorio: “Da, Gospodine, ti znaš da te lju-
bim.” Rekao mu Isus. “Pasi jaganjce moje.”
16 I upita ga opet po drugi put: “Šimune, sine Jonin,
ljubiš li me?” On mu rekao: “Da, Gospodine, ti znaš
da te ljubim”. “Pasi ovce moje! Rekao mu Isus.”
17 I upita ga treći put: “Šimune, sine Jonin, ljubiš li
me?” Ražalostio se tada Petar što ga je upitao po
treći put: “Ljubiš li me?” pa mu rekao: “Gospodine,
ti znaš sve. Ti znaš da te ljubim.” Rekao mu Isus:
“Pasi ovce moje!
18 Zaista, istinu ti govorim, kad si bio mlađi, opa-
sivao si se sam i hodio kamo si htio. Ali kad ostariš,
raširit ćeš ruke svoje, i drugi će te opasivati i voditi
kamo ti ne želiš.”
19 To je rekao da označi kakvom će smrću prosla-
viti Boga. Kad to izgovori, rekao mu: “Pođi za
mnom.”
20 Petar se obazreo i vidio gdje za njima ide učenik
kojega je Isus osobito ljubio; onaj koji se na večeri
naslonio na Isusove grudi i upitao: “Gospodine, tko
je onaj koji te ima izdati?”
21 Kada ga opazio, Petar je rekao Isusu: “Gospo-
dine, a što će biti s tim čovjekom?”
22 Isus mu odgovorio: “Ako hoću da on ostane dok
opet ne dođem, što je tebi do toga? Ti idi za mnom.”
23 Zato se pronio među braćom glas da onaj
učenik neće umrijeti. A Isus nije rekao: Neće umri-
jeti, nego: “Ako hoću da on ostane dok opet ne
dođem, što je tebi do toga?”
24 Ovo je taj učenik što svjedoči za ovo i napisao
ovo. I znamo da je istinito njegovo svjedočanstvo.
25 A ima i mnogo drugoga što je učinio Isus, i kad
bi se sve to napisalo redom, mislim da ne bi ni u
cijeli svijet stale knjige koje bi se napisale. Amen.

Djela
APOSTOLSKA

Izbor apostola Matije

1 U svojem prvom djelu, Teofile, napisao sam sve
što je Isus počeo činiti i učiti,
2 do dana kad je uznesen na nebo, nakon što je
dao zapovijedi apostolima, preko Duha Svetoga,
koje je On izabrao,
3 kojima se je pokazao živ poslije svoje muke s
nepobitnim dokazima, ukazujući im se kroz vrije-
me od četrdeset dana i govoreći im o kraljevstvu
Božjem.
4 Dok je On jedanput bio s njima zajedno na okupu,
zapovjedi im da ne odlaze iz Jeruzalema, nego da
čekaju obećanje Očevo: “koje” On reče “ste čuli od
mene;
5 jer Ivan je uistinu krstio vodom, a vi ćete biti
kršteni Duhom Svetim, za nekoliko dana.”
6 Zato ga oni, kad su se skupili, upitaju: “Gospod-
ine, hoćeš li u ovo vrijeme obnoviti kraljevstvo Izra-
elu?”
7 O im odgovorio: ”Nije za vas znati vrijeme i doba
koje je Otac uzeo samo pod svoju osobnu vlast.
8 Ali vi ćete primiti snagu Duha Svetoga kad siđe
na vas, i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, u cijeloj
Judeji i Samariji, pa i sve do kraja zemlje.”
9 Kad je sve to rekao, dok su oni gledali bi uzdignut
ispred njih i oblak ga uzme očima njihovim.
10 Dok su očiju uprtih u nebo gledali kako se
uzdiže, gle, najedanput stanu kraj njih dva čovjeka
u bijeloj odjeći,
11 pa im reknu: “Ljudi Galilejci, zašto stojite zureći
u nebo? Ovaj isti Isus, koji je uznesen između vas
na nebo, opet će doći na isti način onako kako ste
ga vidjeli odlaziti na nebo.”
12 Tada se vrate u Jeruzalem s gore zvane Maslin-
ska, koja je udaljena od Jeruzalema jedan Subot-
nji dan hoda.
13 Kada su ušli u grad, popeli se u gornju sobu gdje
su obično boravili. To su bili: Petar, Jakov, Ivan i
Andrija; Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov sin
Alfejev i Šimun Revnitelj, i Jakovljev sin Juda.
14 Svi su ovi bili jednodušno ustrajni u molitvi za-
jedno s nekim ženama, Isusovom majkom Mari-
jom i njegovom braćom.
15 U ono vrijeme Petar je ustao među svima uče-
nicima i rekao (bilo ih je zajedno oko stotinu dvade-
set osoba):
16 Ljudi i braćo, trebalo se je ispuniti Pismo koje je
prorokovao Duh Sveti na Davidova usta o Judi,
koji je bio predvodnik onima koji su uhvatili Isusa.
17 On je pripadao nama i zadobio udio, to jest ovu
našu službu.
18 Ovaj je sada s plaćom za nepravednost kupio
njivu; zatim se strmoglavio, raspuknuo po sredini i
razlila mu se sva utroba.
19 I to je postalo poznato svim stanovnicima Jeru-
zalema da je ta njiva prozvana njihovim jezikom
Akeldama, to jest ‘Krvna njiva’.
20 Jer u knjizi Psalama stoji ånapisano: ‘Pust mu
bio dom, neka nitko u njemu ne živi’; I još: ‘Neka
njegovu upravu preuzme drugi.’
21 Stoga, jedan od onih ljudi koji su bili s nama ci-
jelo vrijeme koje je Gospodin Isus proveo s nama,
22 počevši od krštenja Ivanova do istoga dana kad
je uznesen između nas, treba da bude skupa s
nama svjedokom njegovog uskrsnuća.”
23 I tada su predložili dvojicu: Josipa zvanog Bar-
saba s prezimenom Just i Matiju.
24 Tada su izmolili ovu molitvu: “Gospodine, ti koji
poznaješ srca svih ljudi, pokaži nam kojega si od
ove dvojice izabrao
25 da preuzme dio ove apostolske službe s koje je
Juda, sagriješivši, ispao da bi otišao na svoje
mjesto!”
26 Tada su bacili kocke za njih, kocka je pala na
Matiju i on je bio pribrojen Jedanaestorici apostola.

Silazak Duha Svetoga. Petrov govor

2 A kad je došao dan Pentekosta svi su bili
jednodušno skupljeni na istom mjestu.
2 Odjedanput je došao šum s neba, kao kad puše
silan vjetar, pa ispuni svu kuću gdje su sjedili.
3 I ukazali im se razdijeljeni jezici kao od plamena
te na svakoga od njih siđe po jedan.
4 I svi se oni napunili Duha Svetoga te počeli gov-
oriti drugim jezicima, kako im je već Duh davao da
govore.
5 Tada su boravili u Jeruzalemu Židovi pobožni
ljudi, iz svih naroda pod nebom.
6 Kad nastane spomenuti šum, mnoštvo se
zgrnulo i ostalo zbunjeno, jer ih je svatko čuo gov-
oriti svojim vlastitim jezikom.
7 Začuđeni i zadivljeni govoreći jedan drugomu:
“Zar nisu svi ovi što govore Galilejci?
8 Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svojem
vlastitom jeziku s kojim smo rođeni?

9 Partinjani, Midjani, Elamljani, stanovnici Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije,
10 Frigije i Pamfilije, Egipta i libijskih krajeva oko Cirene; Rimljani koji su na prolazu, Židovi i obraćenici u Židove,
11 Krećani i Arapi; svi mi čujemo ih gdje našim jezicima govore o veličanstvenim Božjim djelima."
12 Tako su svi bili zapanjeni i u dvoumici jedan drugoga pitali: "Što bi ovo moglo biti?"
13 Drugi su podrugljivo govorili: "Napili su se slatkog vina."
14 Tada je ustao Petar s Jedanaestoricom te povišenim glasom rekao: "Židovi i vi svi što boravite u Jeruzalemu! Ovo znajte i riječi mi poslušajte!
15 Ovi ljudi nisu pijani, kako vi to zamišljate, ta istom je treći sat dana,
16 već to je ono što je rečeno po proroku Joelu:
17 U posljednje dane bit će ovo, govori Bog, izlit ću od svojega Duha na svako ljudsko tijelo, te će proricati vaši sinovi i vaše kćeri; i vaši će mladići imati viđenja, a vaši će starci sanjati sne.
18 Isto tako ću u ono vrijeme izliti od svojega Duha na svoje sluge i sluškinje, te će oni proricati.
19 Učiniti ću čudesa gore na nebu, a znakove dolje na zemlji: krv i oganj i sukljanje dima.
20 Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec u krv, prije nego što dođe dan Gospodinov, dan velik i slavan.
21 U to vrijeme, tko god se pozove na ime Gospodinovo, bit će spašen.'
22 Izraelci, čujte ove riječi: Bog je pred vama potvrdio Isusa Nazarećanina moćnim djelima, čudesima i znacima koje, kako i sami znate, Bog je učinio po njemu među vama.
23 Njega, koji je predan po nepromjenljivoj odluci i predznanju Božjem, i kojega ste vi bezbožničkom rukom razapeli i ubili,
24 kojega je Bog uskrsnuo i oslobodio smrtnih sveza, jer nije bilo moguće da ga drže.
25 Jer David za njega reče: 'Ja neprestano imam Gospodina pred očima. On mi stoji s desne strane da se ne pomaknem."
26 Zato mi se srce raduje, a jezik kliče od veselja. Čak će mi i tijelo počivati u nadi,
27 jer nećeš ostaviti moju dušu u boravištu mrtvih niti dopustiti da tvoj Svetac istrune.
28 Ti si mi pokazao putove života, s tvojom prisutnošću napunit ćeš me radošću.'
29 Ljudi i braćo, dozvolite mi slobodno reći za glavara Davida: umro je i pokopan i grob mu se nalazi među nama do današnjega dana.
30 Ali on dakle, kako je bio prorok i kako je znao da mu je Bog uz prisegu obećao da će od ploda njegova tijela, tjelesno, podići Krista da sjedne na njegovo prijestolje,
31 on u proročanskom predviđanju o Kristovom uskrsnuću reče: 'Niti je on ostavljen u boravištu mrtvih, niti mu je tijelo vidjelo truleža.'
32 Toga Isusa, Bog je uskrsnuo! Svi smo mi tomu svjedoci.
33 Zato je sada uzvišen na desnu stranu Boga, pošto je od Oca primio obećanje Duha Svetoga, i izlio ovo što sada vidite i čujete.
34 Jer David nije uzišao na nebo već sam rekne: 'Reče Gospodin mojemu Gospodinu: "Sjedi mi s desne strane,
35 dok ne učinim tvoje neprijatelje podnožjem Tvojim nogama!" '
36 Zato neka sav dom Izraelov dobro znade da je Bog učinio i Gospodinom i Kristom toga Isusa kojega ste vi razapeli!"
37 Kad su to čuli, duboko u srcu potreseni reknu Petru i ostalim apostolima: "Ljudi i braćo, što da učinimo?"
38 Petar im rekao: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha; i primit ćete dar Duha Svetoga.
39 Jer je za vas ovo obećanje za vašu djecu i za sve one iz daleka, koliko ih god pozove k sebi Gospodin naš Bog."
40 Još im je mnogim drugim riječima svjedočio i hrabrio ih govoreći: "Spasite se od ovoga pokvarena naraštaja!"
41 Tada oni koji su rado primili njegovu riječ pokrstili se. Tako se onoga dana pridruži crkvi oko tri tisuće duša.
42 Oni su bili postojani u apostolskom nauku, zajedništvu, lomljenju kruha i u molitvama.
43 Tada je strah ušao u svaku dušu, jer su se događala mnoga čudesa i znakovi kroz apostole.
44 Svi koji su vjerovali držali su se zajedno i sve im je bilo zajedničko.
45 Prodavali bi svoja sva imanja i dijelili svakom prema njegovoj potrebi.
46 Postojano svaki dan bili su jednodušno u hramu, a po kućama bi lomili kruh i zajedno uzimali hranu vesela i priprosta srca.
47 Hvalili su Boga i zato uživali naklonost svega naroda. A Gospodin je svaki dan dodavao crkvi one koji su se spasavali.

Petar ozdravlja hroma od poroda

3 Petar i Ivan išli su zajedno gore u hram devetog sata, kad je bio sat molitve.
2 Upravo tada su ljudi nosili nekog čovjeka hroma od rođenja. Ovoga su svaki dan postavljali pred hramska vrata zvana Krasna, da bi mogao prositi milostinju od posjetilaca hrama.
3 Kako opazi Petra i Ivana, koji su upravo htjeli ući u hram, zamoli ih za milostinju.
4 A Petar zajedno s Ivanom uperio u njega pogled pa mu rekao: "Pogledaj u nas!"
5 On ih je pomno promatrao u iščekivanju da će od njih nešto dobiti.
6 Tada mu rekao Petar: "Ja nemam ni srebra ni zlata, ali ono što imam, to ti dajem: U ime Isusa Krista Nazarećanina, ustani i hodaj!"
7 Ujedno ga uhvatio za desnu ruku te ga podigao, a njemu su odmah očvrsnule noge, gležnji i stopala,
8 pa skočio, ustao i počeo hodati. Zatim je s njima ušao u hram, hodajući, poskakujući i hvaleći Boga.
9 Tako ga je sav narod vidio kako hoda i hvali Boga.
10 Ljudi su prepoznali da je to onaj koji je zbog milostinje sjedio na Krasnim vratima hrama; oni se napunili čuđenjem i divljenjem zbog onoga što mu se dogodilo.
11 Kako hromi koji je ozdravio nije ostavljao Petra i Ivana, sav se narod divio i čudio pa su potrčali svi zajedno k njima u trijem zvani Salomonov.
12 Kada je to vidio Petar, progovorio je narodu: "Izraelci, zašto se čudite ovomu? Zašto ste uprli pogled u nas, kao da smo mi svojom snagom ili pobožnošću učinili da ovaj može hodati?
13 Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, Bog otaca naših proslavio je svojega Slugu Isusa, kojega ste vi predali i kojega ste se odrekli pred Pilatom kad je ovaj odlučio osloboditi ga.
14 Vi ste se odrekli Sveca i Pravednika, i tražili ste da vam se dade jedan ubojica,
15 a ubili ste Princa života, kojega je Bog uskrsnuo od mrtvih; čemu smo svjedoci.
16 Njegovo ime, kroz vjeru u njegovo ime, upravo

je učinilo ovoga čovjeka jakim, kojega vidite i poznajete. Da, ta vjera koja dolazi od Njega vratila je ovomu potpuno zdravlje naočigled vas svih.
17 Ali, braćo, ja znam da ste vi to učinili iz neznanja, kao i vaši glavari.
18 Bog je tako ispunio što je bio unaprijed navijestio preko svih proroka, da će njegov Krist trpjeti.
19 Dakle, pokajte se i obratite da vam se izbrišu grijesi vaši, tako da mogu doći vremena osvježenja i utjehe od Gospodinove prisutnosti,
20 i da On pošalje Isusa Krista koji vam je bio propovijedan;
21 Onoga kojega nebo treba da primi do vremena sveopće obnove koju je Bog navijestio odavno preko svih svojih svetih proroka od postanka svijeta.
22 Jer je Mojsije uistinu rekao očevima: ‘Gospodin Bog vaš podignut će vam između vaše braće proroka poput mene. Njega slušajte u svemu što vam god reče.
23 I doći će vrijeme, kad će se svaka duša koja neće poslušati toga proroka uništiti iz naroda.’
24 Ali i ostali proroci, koji su vam govorili od Samuela i drugih poslije njega, isto su tako navješćivali ovo vrijeme.
25 Vi ste sinovi proroka i Saveza koji je Bog sklopio s vašim očevima kad Abrahamu rekao: ‘U tvojemu će potomstvu biti blagoslovljena sva plemena na zemlji.’
26 Najprije je vama Bog podigao i poslao svojega Sina Isusa da vas blagoslovi, da se svaki pojedini od vas obrati od svoje zloće.”

Petar i Ivan pred sudom. Molitva vjernika

4 Tada dok su oni još govorili narodu, pristupili k njima svećenici, starješine hrama i saduceji,
2 ogorčeni što su učili narod i po primjeru Isusovom navješćivali uskrsnuće od mrtvih.
3 I digli na njih ruke i stavili ih u zatvor do sutra, jer je već bila večer.
4 Ali ipak, mnogi slušatelji govora prime vjeru, tako da broj ljudi naraste otprilike na pet tisuća.
5 Sutradan su se članovi Vijeća starješine pismoznanci,
6 i visoki svećenik Ana, Kaifa, Ivan, Aleksandar, i svi koliko ih je bilo od svih visokosvećeničkih redova, sastali u Jeruzalemu.
7 Oni su izveli apostole i postavili ih među sebe te ih upitali: “Kakvom vlašću ili u čije ste ime to učinili?”
8 Tada im Petar, pun Duha Svetoga, rekao: “Vladari naroda i starješine izraelske!
9 Ako nas danas sudski ispitujete o dobročinstvu učinjenom jednom bolesniku i po kojem je ovaj ozdravio,
10 neka bude na znanje svima vama i cijelom narodu izraelskom, da po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi razapeli, a kojega je Bog uskrsnuo od mrtvih, po njemu zdrav stoji ovaj čovjek pred vama.
11 To je ‘kamen koji ste vi graditelji odbacili, postao je glavni ugaoni kamen.’
12 Spasenja nema ni u komu drugom, jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima po kojemu se možemo spasiti.”
13 A kad su vidjeli Petrovu i Ivanovu neustrašivost i saznali da su neuki i neizvježbani ljudi, počeli se diviti. I shvatili su da su oni bili sa Isusom.
14 Ali nisu mogli ništa reći protiv njih, jer su promatrali ozdravljena čovjeka kako stoji s njima.
15 Stoga im zapovjedili da iziđu iz vijećnice, tako da mogu među sobom raspravljati,
16 govoreći: “Što da učinimo s tim ljudima? Jer, zaista, poznato je svim stanovnicima Jeruzalema da je kroz njih učinjeno ovo čudo, i mi to ne možemo zanijekati.
17 Ali da se ovo ne raširi još više među narodom, strogo im zaprijetimo da ubuduće nikomu ne govore o tomu imenu.”
18 Tada ih pozovu unutra te im strogo zabrane da o Isusovu imenu govore uče.
19 Ali im Petar i Ivan odvrate: “Sami prosudite je li pravo pred Bogom da se više pokoravamo vama nego Bogu!
20 Jer mi ne možemo drukčije nego govoriti ono što smo vidjeli i čuli.”
21 Kako nisu mogli naći nikakve izlike da ih kazne, ponovno im zaprijete i otpuste ih zbog naroda, jer su svi slavili Boga zbog onoga što se dogodilo.
22 Jer čovjeku na komu se dogodi čudesno ozdravljenje bilo je više od četrdeset godina.
23 Kad su bili pušteni na slobodu, vrate se k svojima te im priopće sve što su im rekli glavari svećenički i starješine.
24 Kako su to čuli, jednodušno podigli glas k Bogu te rekli: “Gospodaru, ti si Bog, koji si stvorio nebo, zemlju, more i sve ono što je u njima,
25 koji si rekao na usta našega oca Davida, sluge svojega: ‘Zašto se bune narodi, a plemena snuju isprazne stvari?
26 Zemaljski se kraljevi digli, a vladari udružili protiv Gospodina i protiv njegova Krista.’
27 Jer uistinu su se udružili Herod i Poncije Pilat zajedno s neznabošcima i plemenima izraelskim protiv tvojega svetog Sluge Isusa, kojega si pomazao,
28 da ostvare sve što je tvoja snaga i mudrost unaprijed odredila da bude.
29 A sada, Gospodine, pogledaj na njihove prijetnje pa slugama svojim daj da neustrašivo navješćuju riječ tvoju!
30 Pruži svoju ruku da se mogu činiti ozdravljenja znakovi i čudesa po imenu tvojega svetog Sluge Isusa.”
31 Dok su jedanput molili, potrese se mjesto na kojemu su bili skupljeni; i svi su se napunili Duhom Svetim te neustrašivo počeli navješćivati riječ Božju.
32 Tako je mnoštvo onih koji su vjerovali bilo jedno srce i jedna duša. Nitko nije nazivao svojim vlasništvom ono što je posjedovao, već je među njima sve bilo zajedničko.
33 Apostoli su vrlo odvažno svjedočili za uskrsnuće Gospodina Isusa, i velika je milost bila nad njima svima.
34 Među njima, dakako, nitko nije oskudijevao, jer bi svi posjednici zemljišta i kuća to prodavali te novac od prodanih stvari donosili
35 i stavljali pred noge apostolima. Tada se to dijelilo svakom pojedincu prema njegovim potrebama.
36 Tako je Josip, kojega su apostoli prozvali Barnaba, (što znači sin utjehe,) Levit, rodom s Cipra,
37 posjedovao njivu, koju je prodao i novac donio te ga stavio pred noge apostolima.

Ananija i Safira

5 Neki čovjek imenom Ananija, sa svojom ženom Safirom, prodao je imanje.
2 Zadržao za sebe dio utrška sa znanjem žene, a ostatak donio i stavio pred noge apostolima.
3 Tada mu Petar rekao: “Ananija, zašto ti je sotona napunio srce tako da lažeš Duhu Svetom i da zadržiš za se dio utrška od svojega imanja?

4 Dok je bilo neprodano, zar nije bilo tvoje? I kako je prodano, zar nije bilo na tvojem raspolaganju? Zašto si u svojemu srcu odlučio to učiniti? Nisi slagao ljudima, nego Bogu."
5 Tada Ananija čim je čuo te riječi, pao je te izdahnuo. I ušao je velik strah u sve koji su to čuli.
6 Mladići su ustali, zamotali ga, iznijeli i pokopali ga.
7 Poslije koja tri sata ušla je i njegova žena, ne znajući što se dogodilo.
8 Petar joj rekao: "Kaži mi, jeste li za toliko prodali zemljište?" "Da, za toliko," odgovorila je ona.
9 Tada joj rekao Petar: "kako to, zašto ste se dogovorili da zajedno kušate Duha Gospodinova? Gle! Već su na vratima noge onih koji su pokopali tvojega muža, da i tebe iznesu!"
10 Tada je ona odmah pala njemu do nogu te izdahnula. A kad su mladići ušli, našli su ju mrtvu; pa ju iznijeli i pokopali do njezina muža.
11 Velik strah spopadne svu crkvu i sve koji su to čuli.
12 A preko ruku apostolskih događala su se mnoga čuda i čudesni znakovi u narodu. Oni su bili svi zajedno i u skladu u Salomonovu trijemu.
13 Od ostalih nitko se nije usuđivao doći k njima blizu, a narod ih je visoko cijenio.
14 I sve više vjernika, mnoštvo muževa i žena, pridruživalo se Gospodinu.
15 Toliko da su čak na ulice iznosili bolesnike i stavljali ih na ležaljke i sjedala, da barem sjena Petrova, dok je prolazio, padne na nekoga od njih.
16 Mnogi su dolazili i iz okolnih gradova u Jeruzalem i donosili bolesnike i one koje su mučili nečisti duhovi. I svi su bili ozdravljeni.
17 Tada se digli, puni zavisti, visoki svećenik i sve njegove pristaše (to jest sekta saducejska,)
18 pohvatali apostole i bacili ih u javni zatvor.
19 A noću je anđeo Gospodinov otvorio vrata zatvora, izveo ih pa im rekao:
20 Idite i navješćujte u hramu narodu sve riječi ovoga života!"
21 A kad su oni to čuli, ušli su u hram rano ujutro i počeli učiti. Ali je uto došao visoki svećenik s onima koji su bili s njim, sazvali Vijeće sa svim starješinama sinova Izraelovih i poslali stražare u zatvor da ih dovedu.
22 Ali kad su stražari stigli onamo i nisu ih našli u zatvoru vratili se i izvijestili,
23 govoreći: "Našli smo zatvor uistinu zaključan sa svom pažnjom i stražare gdje stražare pred vratima. Ali kad smo vrata otvorili, unutra nismo našli nikoga."
24 Kad su čuli te riječi, kako starješina hrama tako i glavari svećenički, posve zbunjeni zbog apostola, pitali su se kako se to dogodilo.
25 Uto je ušao netko te im javio: "Eno, oni ljudi što ste ih bacili u zatvor stoje u hramu i poučavaju narod!"
26 Nato je otišao zapovjednik sa stražarima hrama te ih doveo bez nasilja, jer su se bojali naroda da ih ne bi kamenovao.
27 A kad su ih oni doveli, stavili ih pred Vijeće. Visoki svećenik ih upitao
28 govoreći: "Zar vam nismo oštro zabranili da učite o tomu imenu? A vi ste, evo, napunili Jeruzalem svojom naukom i namjeravate baciti na nas krv toga čovjeka."
29 Tada su im odgovorili Petar i drugi apostoli: "Treba se više pokoravati Bogu nego ljudima.
30 Bog otaca naših uskrsnuo je Isusa, kojega ste vi, vješajući ga na križ, ubili.
31 Njega je Bog desnicom svojom uzvisio za Vođu i Spasitelja, da dade Izraelu pokajanje i oproštenje grijeha.
32 A mi smo tomu svjedoci; isto i Duh Sveti kojega je Bog dao onima koji mu se pokoravaju."
33 Kad su to čuli, vrlo su se naljutili te ih nakanili ubiti.
34 Tada je ustao jedan od članova Vijeća, neki farizej imenom Gamaliel, učitelj Zakona i poštovan od svega naroda, te on zapovjedio da apostole malo izvedu van.
35 Zatim je rekao onima: "Ljudi, Izraelci! Promislite dobro što mislite učiniti s tim ljudima!
36 Prije ovoga vremena diže se Teuda, praveći se da je on nešto osobito, i uz njega je pristalo oko četiri stotine ljudi. On je bio ubijen, a sve njegove pristaše bile su raspršene i uništene.
37 Poslije njega, u doba popisa pučanstva, diže se Juda Galilejac i povuče dosta naroda za sobom. I on poginu, a sve njegove pristaše budu raspršene.
38 A za ovo sada, kažem vam: klonite se tih ljudi i pustite ih! Jer ako njihov pothvat i djelo potječe od ljudi, propast će,
39 a ako dolazi od Boga, nećete ga moći uništiti. Pustite ih, da se ne nađete u boju protiv s Boga!"
40 Tada pristanu na njegov prijedlog, dozvali k sebi apostole te su ih išibali i zapovjedili da ne govore o Isusovu imenu pa ih otpustili.
41 A oni ostavili Vijeće vrlo veseli što im je udijeljena čast da podnesu zlostavljanje za ime Isusovo.
42 I svaki dan neprestano i u hramu i po kućama nisu prestali navješćivati Isusa kao Krista.

Stjepan pred visokim vijećem

6 U ono vrijeme, kako je rastao broj učenika, počeli su mrmljati Helenisti (Grci) protiv Hebreja, jer da se njihove udovice zapostavljaju u svakidašnjoj pomoći.
2 Tada su Dvanaestorica dozvali k sebi učenike te im rekli: Nije pravo da mi ostavimo riječ Božju pa da služimo za stolovima.
3 Zato, dakle, radije pronađite, braćo, među sobom sedam ljudi na dobru glasu, punih Duha Svetoga i mudrosti, pa ćemo njih postaviti nad tim poslom,
4 a mi ćemo se potpuno posvetiti molitvi i službi propovijedanja."
5 Prijedlog se svidio cijeloj skupštini te su izabrali Stjepana, čovjeka punog vjere i Duha Svetoga, zatim Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmena te bivšeg obraćenika na židovsku vjeru Nikolu iz Antiohije.
6 Njih su postavili pred apostole, a oni su pod molitvom položili na njih ruke.
7 Riječ se Božja širila bez prestanka, a broj učenika u Jeruzalemu silno rastao. I mnogi su svećenici prihvaćali vjeru.
8 Stjepan, pun vjere i snage, činio je velika čudesa i znakove među narodom.
9 Tada se digli neki pripadnici sinagoge, zvana sinagoga Slobodnjaka, (Cirenaca, Aleksandrinaca iz Cilicije i Azije,) te se počeli prepirati sa Stjepanom.
10 Ali nisu mogli odoljeti mudrosti i Duhu kojim je govorio.
11 Tada su podgovorili neke ljude da izjave: "Mi smo ga čuli gdje govori pogrdne riječi protiv Mojsija i Boga."
12 Tako su razdražili narod, starješine i pismoznance, zatim su pristupili k njemu, uhvatili ga i izveli pred Vijeće.
13 Tu su doveli i lažne svjedoke koji su izjavili:

"Ovaj čovjek neprestano govori protiv ovoga sve-
tog mjesta i Zakona.
14 Mi smo ga čuli gdje govori da će Isus, onaj
Nazarećanin, srušiti ovo mjesto i promijeniti bog-
oslužje koje nam je predao Mojsije."
15 Nato svi koji su sjedili u Vijeću upru pogled u
Stjepana i opaze da mu je lice poput lica od anđela.

Govor Stjepana i njegovo kamenovanje

7 Tada ga upitao visoki svećenik: "Je li to tako?"
2 On je odgovorio, Ljudi i braćo i očevi, pos-
lušajte: Bog slave ukazao se našem ocu Abra-
hamu za njegova boravka u Mezopotamiji, prije
nego što se nastani u Haranu,
3 i rekao mu: 'Iziđi iz svoje zemlje i od svojega roda
i hajde u zemlju koju ću ti Ja pokazati.'
4 Tada je on napustio kaldejsku zemlju i nastanio
se u Haranu. A odatle ga, nakon smrti njegova oca,
preselio u ovu zemlju u kojoj sada živite.
5 U njoj mu ne dade nikakva vlasništva, ni jednu
stopu zemlje, već mu je obećao, dok još nije imao
djeteta, dati u posjed njemu i njegovu potomstvu
poslije njega.
6 Uz to mu Bog rekao ovako: da će njegovo potom-
stvo boraviti u tuđoj zemlji, da će ga staviti u rop-
stvo i zlostavljati četiri stotine godina.
7 Ali narod kojemu budu robovali, reče Bog, ja ću
suditi. Potom će izići te se meni klanjati na ovom
mjestu.'
8 Zatim je sklopio s njim Savez kojemu je znak
obrezanje. I tako Abrahamu se rodio Izak i obre-
zao ga osmi dan, Izaku se rodio Jakov, a Jakovu se
rodilo dvanaest patrijarha.
9 A patrijarsi su prodali Josipa u Egipat, jer su mu
zavidjeli. Ali Bog je bio s njim,
10 te ga oslobodi od svih njegovih nevolja i dade
mu naklonost i mudrost pred faraonom, kraljem
egipatskim, koji ga postavi upraviteljem Egipta i
sve svoje kuće.
11 Tada je došla glad na sav Egipat i Kanaan. Os-
kudica je bila tako velika da naši očevi nisu mogli
naći hrane.
12 Kad je Jakov čuo da u Egiptu ima hrane, posla
on naše očeve prvi put.
13 A drugi put Josip se otkrio braći svojoj te tako i
Faraon dozna za Josipovo podrijetlo.
14 Tada Josip zapovjedi da se k njemu dozove
njegov otac Jakov sa svom rodbinom, u svemu
sedamdeset i pet osoba.
15 Tada Jakov siđe u Egipat, gdje umre on i naši
očevi.
16 I bili su preneseni u Sihem i položeni u grob, koji
je u Sihemu kupio za srebro Abraham, od sinova
Hamorovih.
17 Ali kako se bližilo vrijeme da se treba ispuniti
obećanje koje je Bog dao Abrahamu, tako se pov-
ećavao narod i množio u Egiptu,
18 sve dok Egiptom ne zavlada novi kralj, koji nije
znao više ništa o Josipu.
19 Taj je kralj lukavo postupao s našim narodom,
zlostavljao naše očeve, sileći ih da izlažu svoju
djecu, da ne ostaju na životu.
20 U to se vrijeme rodio Mojsije i bio je po volji Bož-
joj. Tri je mjeseca bio odgajan u kući oca svojega.
21 A kad je bio izbačen, posvojila ga je faraonova
kćer i sebi othranila za sina.
22 Tako je Mojsije bio poučen u svoj mudrosti egi-
patskoj. I bio je silan u svojim riječima i djelima.
23 Kad mu je bilo četrdeset godina, ponese ga
želja da pohodi svoju braću, sinove Izraelove.
24 Kad je vidio kako se na jednomu čini nasilje,
uzme ga u obranu i osveti zlostavljenoga, ubivši
Egipćanina.
25 Mojsije je mislio da će njegova braća razumjeti
da će Bog svojom rukom donijeti im oslobođenje.
Ali oni nisu razumjeli.
26 Sutradan se pokazao među njima dok su se
tukli te ih pokušao pomiriti: 'Ljudi, rekao im, braća
ste, zašto činite nasilje jedan drugomu?'
27 Ali onaj koji je činio nasilje odgurnuo ga i rekao:
'Tko je tebe postavio za glavara i suca nad nama?
28 Zar bi htio ubiti i mene kao što si jučer ubio Egi-
pćanina?'
29 Zbog te riječi Mojsije je pobjegao i nastanio se
kao stranac u zemlji midjanskoj, gdje je imao dva
sina.
30 Kad prođe četrdeset godina, ukazao mu se
anđeo Gospodinov u pustinji Sinajske gore, u pla-
menu zapaljena grma.
31 Kad to Mojsije opazi, začudi se viđenju. Dok se
približavao da pažljivo pogleda, čuo se glas Go-
spodinov,
32 govoreći ovo: 'Ja sam Bog otaca tvojih: Bog
Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev.' Sav
dršćući, Mojsije se ne usudi više pogledati.
33 Tada mu Gospodin rekao: "Izuj obuću sa svojih
nogu, jer je mjesto na kojem stojiš sveta zemlja.
34 Dobro sam zaista vidio muku svojega naroda
koji je u Egiptu i čuo njegovo uzdisanje. Zato sam
sišao da ga oslobodim. I sad hajde da te pošaljem
u Egipat." '
35 Onoga Mojsija kojega su odbili riječima: 'Tko je
tebe postavio za glavara i suca?' Posla im Bog kao
vladara i osloboditelja po anđelu, onomu koji mu
se ukazao u grmu.
36 On ih izveo učinivši čudesa i znakove u zemlji
egipatskoj, u crvenom moru i u pustinji četrdeset
godina.
37 To je onaj Mojsije koji je rekao sinovima Izraelo-
vim: 'Gospodin vaš Bog će vam između vaše
braće podignuti proroka poput mene; njega sluša-
jte.'
38 To je onaj koji je bio u skupini u pustinji s anđe-
lom koji mu je govorio na Sinajskoj gori i s očevima
našim; onaj koji je primio žive riječi da ih dade
nama;
39 komu se nisu htjeli pokoriti očevi naši, nego su
ga odbacili i srcem okrenuli natrag u Egipat,
40 govoreći Aronu: 'Napravi nam bogove koji će
nas predvoditi, jer ne znamo što je bilo od Mojsija
koji nas je izveo iz Egipta.'
41 Zato su u ono vrijeme načinili zlatno tele, prini-
jeli žrtvu tom idolu te počeli klicati nad djelom ruku
svojih.
42 Tada se Bog okrenuo i pustio ih da se klanjaju
vojsci nebeskoj, kao što je napisano u knjizi Pro-
roka: 'Zar ste mi prinosili žrtve klanice i prinosnice
četrdeset godina u pustinji, o dome Izraelov?
43 Nosili ste sobom šator Molohov, zvijezdu boga
Refana: idole ste načinili da im se klanjate. Zato ću
vas prognati s onu stranu Babilona!'
44 Naši su očevi u pustinji imali sobom Šator svje-
dočanstva, kako je to naredio onaj koji je govorio s
Mojsijem da ga napravi prema uzorku koji je vidio.
45 Kad su ga primili očevi naši, donijeli su ga pod
vodstvom Jošue u zemlju koju su zaposjeli od ne-
znabožaca što ih je Bog protjerao ispred naših ota-
ca, sve do Davidovih dana.
46 Ovaj je našao milost pred Bogom te je molio da
podigne prebivalište Bogu Jakovljevu.
47 Ali mu istom Salomon sagradi kuću.
48 A Svevišnji ne prebiva u hramovima napravlje-
nim ljudskom rukom, kako je to prorok rekao:
49 Nebo je moje prijestolje, a zemlja je podnožje

nogama mojim. Kakvu ćete mi kuću sagraditi, go-
vori Gospodin, ili kakvo je mjesto mojega
počivanja?
50 Zar moja ruka nije sve ovo načinila?’
51 Ljudi tvrde šije, neobrezanih srdaca i ušiju! Vi se
uvijek opirete Duhu Svetom! Kako očevi vaši tako
i vi.
52 Koga od proroka nisu progonili očevi vaši? Pou-
bijali su one koji su unaprijed najavljivali dolazak
Pravednika, kojega ste vi sada već izdali i ubili,
53 Vi baš koji ste primili Zakon preko anđela, ali ga
niste držali.”
54 Kad to čuju, uskipio im bijes u srcima te počeli
škripati zubima na njega.
55 A on, pun Duha Svetoga, upro pogled u nebo i
vidio slavu Božju i Isusa gdje stoji Bogu s desne
strane, te rekao:
56 Evo, gledam otvorena nebesa i Sina Čovječje-
ga gdje stoji Bogu s desne strane.”
57 Nato su oni povikali jakim glasom, zatiskivajući
uši te kao jedan navalili na njega.
58 Izbacili ga izvan grada i kamenovali. A svjedoci
odložili haljine svoje do nogu mladića koji se zvao
Savao.
59 Dok su kamenovali Stjepana, on je zazivao
Boga govoreći: “Gospodine Isuse, primi moj duh!”
60 Zatim klekne i viknu jakim glasom: Gospodine,
ne uzmi im ovo za grijeh! Kad je to rekao, usnuo je.

Obraćenje i krštenje Etiopljanina

8 A Savao je odobravao njegovo ubojstvo. Ono-
ga istog dana nastao je velik progon crkve u
Jeruzalemu, te se svi kršćani, osim apostola,
raspršili po krajevima judejskim i samarijskim.
2 A pobožni su ljudi sahranili Stjepana i priredili za
njim veliku posmrtnu žalost.
3 Savao je pak pustošio crkvu; idući iz kuće u kuću
izvlačio je iz njih ljude i žene te ih predavao u za-
tvor.
4 Oni što su bili raspršeni prolazili su iz jednog
kraja u drugi propovijedajući Riječ.
5 Tako Filip siđe u glavni grad Samarije i tu je pro-
povijedao Krista.
6 Narod je jednodušno poklanjao pažnju Filipovim
riječima, dok ga je slušao i gledao čudesa koja je
činio.
7 Jer su nečisti duhovi, naime, izlazili s velikom
vikom iz mnogih opsjednutih, a mnogi koji su bili
uzeti i hromi ozdravili.
8 I nastala je velika radost u onomu gradu.
9 Bio je tamo u tom gradu neki čovjek imenom
Šimun, on se bavio vračanjem i zavodio narod sa-
marijski. Pravio se da je on nešto veliko,
10 zato su svi, od najmanjega do najvišega, prista-
jali uz njega i tvrdili govoreći: “Ovaj je čovjek sila
Božja.”
11 A oni su pristajali uz njega jer ih je dugo vreme-
na zanosio svojim vračanjem.
12 Ali kad su povjerovali Filipu koji je navješćivao
Radosnu vijest o kraljevstvu Božjem i o imenu
Isusa Krista, pristanu da se krste, i ljudi i žene.
13 Tada Šimun koji je postao vjernik; te primivši
krštenje, neprestano je bio uz Filipa i divio se
gledajući velika čudesa i znakove što su se dog-
ađali,
14 Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Sama-
rija primila riječ Božju, poslali su tamo Petra i
Ivana.
15 Kad su oni sišli k Samarijancima, pomole se za
njih da prime Duha Svetoga.
16 Jer još ni na jednoga od njih nije sišao; bili su
samo kršteni u ime Gospodina Isusa.
17 Tada su Petar i Ivan položili na njih ruke, i oni su
primili Duha Svetoga.
18 Kad je Šimun vidio da se Duh Sveti daje polaga-
njem apostolskih ruku, ponudi im novca
19 govoreći: “Dajte i meni tu vlast da onaj na koga
položim ruku primi Duha Svetoga.”
20 A Petar mu rekao: “Neka propadne tvoj novac
zajedno s tobom, jer si vjerovao da dar Božji
možeš steći novcem!
21 Ti nemaš ni dijela ni udjela u ovom, jer srce tvoje
nije pravo pred Bogom.
22 Zato se odvrati od te svoje zloće i moli Gospodi-
na da ti oprosti tu namisao srca tvojega.
23 Jer vidim da si otrovan gorkošću i okovan ne-
pravdom.”
24 Tada im Šimun odgovorio: “Molite radije vi
Gospodina za mene, da me ne snađe ništa od ono-
ga što rekoste!
25 Oba apostola, pošto su posvjedočili i propovije-
dali riječ Božju, vratili su se u Jeruzalem propovi-
jedajući Radosnu vijest mnogim samarijskim se-
lima.
26 Tada je anđeo Gospodinov rekao Filipu: “Usta-
ni i idi prema jugu, na put koji se spušta iz Jeruzale-
ma u Gazu.” To je pustoš.
27 Filip je ustao i otišao. I gle, čovjek Etiopljanin,
uškopljenik, dvoranin Kandake, etiopske kraljice,
imao je veliku vlast i bio je nad svom njezinom rizni-
com, a bio je u Jeruzalemu gdje se išao klanjati.
28 Vraćao se kući, sjedeći u svojim kolima i čitajući
proroka Izaiju.
29 Tada je Duh rekao Filipu: “Hajde i primakni se
tim kolima!”
30 Kad je Filip pritrčao k njemu i čuo da onaj čita
proroka Izaiju, upitao ga: “Razumiješ li to što či-
taš?”
31 On je rekao: “Pa kako bih razumio ako me tko ne
uputi?” Odvratio je on i pozvao Filipa da se popne
i sjedne pokraj njega.
32 A odlomak iz Pisma koji je čitao bio je ovaj:
“Vodili ga na klanje kao ovcu; kao što je janje ni-
jemo pred onima koji ga striže, tako on ne otvori
usta svojih.
33 U njegovom ponašanju uzeta mu je njegova
pravednost. Tko će opisati njegov naraštaj? Jer se
život njegov sa zemlje uzima.”
34 Nato se uškopljenik obrati Filipu: “Molim te, o
komu prorok ovo govori? O sebi ili o komu dru-
gom?”
35 Tada je Filip otvorio usta te mu, polazeći od toga
mjesta iz Pisma, počeo navješćivati Radosnu
vijest o Isusu.
36 Putujući tako došli su do neke vode i uško-
pljenik je rekao: “Evo vode! Što me sprečava da
budem kršten?”
37 A Filip mu rekao: “Ako ti vjeruješ od svega srca
svojega, možeš.” A on odgovorio: “Ja vjerujem da
je Isus Krist Sin Božji.”
38 I zapovjedi da se zaustave kola. Tada obojica,
Filip i uškopljenik, siđu u vodu te ga Filip krsti.
39 A kad su oni izišli iz vode, Duh Gospodinov
odnese Filipa, tako da ga uškopljenik više nije
vidio, dok on sav radostan nastavi svojim putom.
40 A Filip se našao u Azotu te prošao, propovijeda-
jući Radosnu vijest, sve gradove dok nije došao u
Cezareju.

Obraćenje Savlovo

9 A Savao, koji je sve dalje disao prijetnjom i ubi-
stvom protiv učenika Gospodinovih, obratio se
visokom svećeniku,
2 te od njega zatražio pisma za sinagoge u Dama-

sku da bi, ako tamo otkrije pripadnike ovoga Puta,
i ljude i žene, mogao svezane dovesti u Jeruzalem.
3 A kad se on na svom putovanju približi Damasku,
odjedanput ga obasja svjetlost s neba.
4 Tada je on pao na zemlju i čuo glas govoreći mu:
“Savle, Savle, zašto me progoniš?”
5 A on je rekao: “Tko si ti Gospodine?” a Gospodin
mu rekao: “Ja sam Isus, kojega ti progoniš. Teško
ti je u bodljike nogom udarati.”
6 A on je skamenjen i dršćući rekao: “Gospodine,
što hoćeš da učinim?” A Gospodin mu rekao: “Sad
ustani i hajde u grad, i tu će ti se reći što trebaš
činiti!”
7 Njegovi su suputnici ostali nijemi od čuđenja, jer
su čuli glas, a nisu vidjeli nikoga.
8 Tada Savao ustane sa zemlje, ali ni otvorenih
očiju nije vidio ništa. Nato ga oni vodeći za ruku
dovedu u Damask,
9 gdje ostane tri dana slijep; niti je što jeo niti pio.
10 U Damasku je bio tada neki učenik imenom
Ananija, kojemu je Gospodin u viđenju rekao:
“Ananija!” A on je rekao: “Evo me, Gospodine.”
11 Gospodin mu rekao: “Ustani i idi u ulicu koja se
zove Prava pa u Judinoj kući potraži čovjeka iz
Tarsa zvanog Savla! On je upravo u molitvi.
12 I on je u viđenju vidio nekoga čovjeka imenom
Ananiju kako je ušao k njemu i položio ruke na
njega da bi opet progledao.”
13 Tada je Ananija odgovorio: “Gospodine, od
mnogih sam čuo za toga čovjeka kolika je zla nanio
tvojim svetima u Jeruzalemu.
14 I ovdje ima vlast od glavara svećeničkih da
sveže sve koji zazivaju tvoje ime.”
15 Ali mu Gospodin rekao: “Idi, jer je taj čovjek
moje izabrano sredstvo da donese moje ime i pred
neznabošce, i kraljeve, i sinove Izraelove.
16 Ja ću mu pokazati koliko mora trpjeti za moje
ime”
17 Ananija je otišao svojim putom te ušao u
spomenutu kuću i položio ruke na Savla govoreći:
“Brate Savle, poslao me Gospodin Isus, koji ti se
ukazao na putu kojim si išao ovamo, da možeš primiti vid i da se napuniš Duhom Svetim.”
18 I odmah mu spalo s očiju nešto kao ljuske; i on
je tada progledao te ustao i bio kršten.
19 Nato kad je uzeo hranu, vrati mu se snaga.
Tada provede neko vrijeme s učenicima u Damasku.
20 I odmah je počeo propovijedati u sinagogama
da je Isus Sin Božji.
21 Ali svi koji su ga slušali ostanu začuđeni govoreći: “Zar nije ovo onaj koji je u Jeruzalemu uništavao one koji zazivaju ovo ime, i došao je ovamo
samo zato da ih svezane odvede glavarima
svećeničkim?”
22 Ali je Savao bio sve jači i sve je više zbunjivao
Židove u Damasku, dokazujući da je Isus Krist.
23 Nakon mnogo dana, Židovi odluče da ga ubiju.
24 Ali je Savao doznao za njihovu zavjeru. A oni su
pazili na gradskim vratima danju i noću kako bi ga
ubili.
25 Ali su ga učenici uzeli i noću ga spustili u velikoj
košari preko gradskih zidina.
26 Kad je Savao došao u Jeruzalem, nastojao se
približiti učenicima; ali su ga se oni svi bojali, jer
nisu vjerovali da je on uistinu učenik.
27 Nato ga je uzeo Barnaba i odveo k apostolima
te im objasnio kako je Savao dok je bio na putu,
vidio Gospodina koji mu je govorio i kako je on u
Damasku smjelo propovijedao u ime Isusovo.
28 Otada je bio s njima u Jeruzalemu ulazeći i
izlazeći
29 Smjelo propovijedajući u ime Gospodinovo i
raspravljao s Helenistima a oni su gledali kako da
ga ubiju.
30 Kada su to saznala braća, odvela su ga dolje u
Cezareju, a odatle ga poslali u Tars.
31 Tada su crkve po cijeloj Judeji, Galileji i Samariji
bile u miru; izgrađivale se i živjele u strahu Gospodinovu i umnožavale se utjehom Duha Svetoga.
32 Tako jedanput, kad je Petar obilazio svuda,
došao je i k svetima koji su živjeli u Lidi.
33 Tamo je našao nekog čovjeka imenom Eneju
koji je osam godina ležao na postelji jer je bio uzet.
34 Petar mu rekao: “Eneja, ozdravlja te Isus Krist.
Ustani i prostri sam sebi!” I on odmah ustane.
35 Vidjevši ga svi žitelji Lide i Šarona obrate se
Gospodinu.
36 U Jopi je bila neka učenica imenom Tabita, što
znači Košuta. Ta žena je bila puna djela ljubavi i
djela milosrđa koja činila.
37 Dogodilo se baš u ono vrijeme da je ona
oboljela te umrla. Kada su ju okupali, stavili su ju u
gornju sobu.
38 A kako je Lida blizu Jope, učenici su čuli da je
Petar u Lidi, poslali su k njemu dva čovjeka s molbom da dođe k njima i da ne oteže dolazak.
39 Petar se tada podigao i krenuo s njima. A kad je
stigao tamo, odveli su ga u gornju sobu. Svi su se
u suzama skupili oko njega te mu pokazali haljine
i ogrtače koje je radila Košuta dok je bila na životu.
40 Petar je istjerao sve van te kleknuo i pomolio se.
Zatim se okrenuo prema mrtvom tijelu i rekao:
“Tabita, ustani!” Ona je tada otvorila oči, pogledala
Petra te sjela.
41 Tada joj on pružio svoju ruku i podigao ju, zatim
je dozvao svece i udovice te im ju pokazao živu.
42 Vijest o tom raširila se po cijeloj Jopi te su mnogi
prigrlili vjeru u Gospodina.
43 A Petar je ostao mnogo dana u Jopi kod nekog
Šimuna kožara.

Obraćenje i krštenje satnika Kornelija

10 U Cezareji bio je neki čovjek imenom Kornelije, stotnik u takozvanoj Italijanskoj četi.
2 Bio je pobožan, poštivao i bojao se Boga sa svim
domom svojim. Židovskom je narodu iskazivao
mnoga dobročinstva i molio se Bogu bez prestanka.
3 On u jednom viđenju, oko devetog sata dana,
jasno je vidio kako anđeo Božji dolazi k njemu i
rekao mu: “Kornelije!”
4 Stotnik s očima uprtim u njega i prestrašen upita
ga: “Što je, Gospodine?” A on mu rekao: “Tvoje
molitve i milostinje uzišle su pred Boga kao žrtva
potsjetnica.
5 Tako, sada pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna
koji se zove Petar.
6 On je gost Šimuna, kožara, čija je kuća pokraj
mora; on će ti reći što trebaš činiti.”
7 Kad je iščeznuo anđeo koji mu je govorio, stotnik
dozove dvojicu svojih slugu i jednoga pobožnog
vojnika od onih koji su mu bili dodijeljeni za službu.
8 Kada im je on sve to objasnio poslao ih u Jopu
9 Sutradan, dok su oni putovali i približavali se
gradu, uzišao je Petar oko šestog sata na krov
kuće da moli.
10 Tada je vrlo ogladnio, te zaželio nešto pojesti.
Dok su mu oni pripravljali jelo, on je pao u zanos
11 i ugledao otvoreno nebo i neku posudu, sličnu
velikom platnu zavezanom s četiri ugla, gdje silazi
i spušta se na zemlju.
12 U njoj je bilo sve vrste četveronožnih životinja,

gmazova zemaljskih i ptica nebeskih.
13 I neki glas mu rekao: “Ustani, Petre, kolji i jedi!”
14 A Petar je rekao: “Ne nikako, Gospodine, jer nikada nisam jeo ništa prosto i nečisto.”
15 A glas mu opet po drugi put rekao: “Ono što je Bog očistio, ti ne nazivaj prostim” (nečistim)
16 To se ponovilo tri puta, i posuda odmah bi uznesena na nebo.
17 Dok je Petar, zbunjen, razmišljao što bi moglo značiti viđenje koje je imao, i gle, najedanput se pojave na vratima Kornelijevi izaslanici, pošto su se raspitali za Šimunovu kuću,
18 Te pozovu i upitaju: “Je li ovdje u gostima Šimun zvani Petar?”
19 Dok je Petar sve dalje razmišljao o viđenju, rekao mu Duh: “Evo te traže tri čovjeka.”
20 Hajde ustani, siđi pođi s njima i ništa ne sumnjaj, jer sam ih ja poslao!”
21 Petar siđe k ljudima, koje je poslao Kornelij te im rekao: “Evo, gle, ja sam onaj kojega vi tražite. Koji je razlog vašega dolaska?”
22 Oni mu reknu: “Stotnik Kornelije, čovjek pravedan i Bogobojazan, koji uživa dobar glas kod svega naroda židovskog, primio je zapovijed Božju po anđelu svetom da te dozove u dom svoj i da čuje riječi od tebe.”
23 Tada ih Petar pozove unutra i gostoljubivo primi. A sutradan ustane te krenu s njima, a pratila ga još i neka braća iz grada Jope.
24 A sljedećeg dana stiže u Cezareju. Tu ih je čekao Kornelije, sazvavši svoju rodbinu i bliske prijatelje.
25 I dok je Petar ulazio, Kornelije mu izišao u susret, pao mu do nogu i poklonio mu se.
26 A Petar ga podignuo govoreći: “Ustani! I ja sam samo čovjek!”
27 Razgovarajući s njim, ušao je i našao mnogo skupljenih ljudi.
28 Tada im on rekao: “Vi dobro znate da je Židovu zabranjeno družiti se s tuđinon ili ući u kuću nekom od drugog naroda, ali je meni Bog pokazao da nikoga ne zovem prostim ili nečistim.
29 Zato kad sam bio pozvan, došao sam bez prigovora. Sada bih vas želio upitati zašto ste me zvali.”
30 Kornelije je rekao: “Prije četiri dana upravo u ovo doba, devetog sata, molio sam u svojoj kući molitvu, i najedanput stane preda me čovjek u sjajnoj odjeći,
31 te rekao: ‘Kornelije, uslišana je molitva tvoja i Bog se spomenuo tvojih milostinja.
32 Pošalji, dakle, nekoga u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar! On je gost u kući Šimuna, kožara pokraj mora, koji kad dođe govorit će s tobom.’
33 Ja sam nato odmah poslao ljude k tebi, i ti si dobro učinio što si došao. Sada smo, dakle, svi mi skupljeni pred Bogom da čujemo sve što ti je Gospodin zapovjedio.”
34 Tada Petar otvori usta i reče: “Uistinu, sada istom shvaćam: Bog nije pristran.
35 Naprotiv, njemu je mio u svakom narodu onaj koji ga priznaje i čini što je pravedno.
36 Ovo je riječ koju je Bog uputio Izraelovim sinovima, navješćujući im mir po Isusu Kristu—On je Gospodar svega.
37 Vi znate riječ, koja je bila objavljena po cijeloj Judeji, počevši od Galileje, poslije krštenja koje je Ivan propovijedao:
38 Kako je Bog Isusa Nazarećanina pomazao Svetim Duhom i snagom te kako je Isus prolazio okolo čineći dobro i ozdravljujući sve koje je đavao tlačio, jer je Bog bio s njim.
39 Mi smo svjedoci svega što je učinio u zemlji židovskoj i u Jeruzalemu, i to On kojega su ubili i objesili ga na križ.
40 Bog ga je uskrsnuo treći dan i dopustio mu da se pokaže,
41 ne svemu narodu, već unaprijed od Boga izabranim svjedocima, nama koji smo s njim jeli i pili poslije njegova uskrsnuća od mrtvih.
42 I on nam je zapovjedio da propovijedamo narodu i da svjedočimo da ga je Bog postavio za suca živih i mrtvih.
43 Za njega svjedoče svi proroci da po imenu njegovom prima oproštenje grijeha svaki koji u njega vjeruje.”
44 Još dok je Petar govorio te riječi, siđe Duh Sveti na sve koji su čuli riječ.
45 A obrezani vjernici i svi oni koji su dopratili Petra bili su vrlo iznenađeni što se i na neznabošce izlio dar Duha Svetoga.
46 Jer su ih čuli gdje govore jezicima i slave Boga. Tada je Petar rekao:
47 Zar može tko uskratiti vodu, da ne budu kršteni ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?”
48 I zapovjedi im da budu kršteni u ime Isusa Krista. Nato ga zamole da ostane s njima neko vrijeme.

Petrov govor u Jeruzalemu

11 Apostoli i braća koji su bili u Judeji su dočuli da su i neznabošci primili riječ Božju,
2 pa kad Petar uziđe u Jeruzalem, oni vjernici koji su bili obrezani prepirali se s njim,
3 Govoreći: “Išao si k neobrezanim ljudima i jeo s njima!”
4 Nato im Petar sve po redu objasnio od početka govoreći:
5 Bio sam u gradu Jopi u molitvi i u zanosu imao sam viđenje gdje se neka posuda, slična velikom platnu zavezanom s četiri ugla, silazi i spušta na zemlju.
6 Kada sam u nju dobro pogledao i promotrio, vidio sam u njoj sve vrste četveronožnih životinja, gmazova zemaljskih i ptica nebeskih.
7 I čuo sam glas koji mi rekao: ‘Ustani Petre, kolji i jedi!’
8 A ja kažem: ‘Ne nikako, Gospodine, jer nikada nisam jeo ništa prosto i nečisto.’
9 Nato mi po drugi put rekao glas s neba: ‘Ono što je Bog očistio, ti ne nazivaj prostim!’ (nečistim)
10 To se ponovilo tri puta, i odmah sve bi uzneseno na nebo.
11 I, evo, odmah se poslije toga tri čovjeka, poslana iz Cezareje po mene, pojave pred kućom u kojoj sam bio.
12 Tada mi rekao Duh da pođem ne sumnjajući ništa. Pratila su me i ova šestorica braće kad smo ušli u kuću spomenutog čovjeka.
13 On nam tada ispripovjedio kako je u kući svojoj vidio anđela koji je stao pred njega i rekao: ‘Pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna, koji se zove Petar:
14 On će ti priopćiti riječi koje će spasiti tebe i svemu tvojemu domu.’
15 I kad sam počeo govoriti, siđe na njih Duh Sveti kao i na nas u početku.
16 Tada sam se sjetio riječi Gospodina: kako je On rekao, ‘Ivan je uistinu krstio vodom, a vi ćete biti kršteni Duhom Svetim.’
17 Ako im je, dakle, Bog dao isti dar kao i nama, koji vjerujemo u Gospodina Isusa Krista, tko sam ja da se odupremo Bogu?”
18 Kad su to čuli, primirili su se te počeli slaviti

Boga govoreći: "Dakle, i neznabošcima je Bog dao pokajanje koje vodi u život!"
19 A oni koji su bili raspršeni poslije progonstva što je izbilo zbog Stjepana i stiglo do Fenicije, Cipra i Antiohije, nisu propovijedali nikom nauke osim Židovima.
20 A neki od njih bili su s Cipra i iz Cirene; ovi kad su došli u Antiohiju, počeli i Grcima navješćivati Radosnu vijest Gospodina Isusa.
21 I ruka Gospodinova bila je s njima te je velik broj prihvatio vjeru i obratio se Gospodinu.
22 Tada je vijest o tomu došla do ušiju crkvi koja je bila u Jeruzalemu; onda su oni poslali Barnabu da ode sve do Antiohije.
23 Kada je on došao tamo te vidio milost Božju, obradovao se i sve ih hrabrio, da odlučna srca ostanu vjerni Gospodinu.
24 Bio je on dobar čovjek, pun Duha Svetoga i vjere. Veliko mnoštvo naroda pridruži se Gospodinu.
25 Barnaba zatim otputuje u Tars da potraži Savla.
26 A kad ga našao, doveo ga u Antiohiju. Tako su godinu dana bili gosti tamošnje crkve i poučavali su mnogi narod. U Antiohiji su učenike prvi put nazvali kršćanima.
27 U to isto vrijeme sišli su iz Jeruzalema u Antiohiju neki proroci.
28 Tada jedan od njih, po imenu Agab, ustane i prorokuje, nadahnut od Duha Svetoga, da će biti velika glad po svemu svijetu. I zaista je bila za vrijeme cara Klaudija.
29 Tada učenici odluče, svaki prema svojim mogućnostima, poslati pomoć braći koja su živjela u Judeji.
30 To i izvrše šaljući doprinos tamošnjim starješinama po Barnabi i Savlu.

Petar u tamnici i njegovo čudesno oslobođenje

12 U ono vrijeme kralj Herod je počeo zlostavljati neke članove crkve.
2 I on tada mačem pogubi Ivanova brata Jakova.
3 Kako je vidio da je to drago Židovima, on produži te uhvati i Petra. Bilo je to upravo u vrijeme Svetkovine beskvasnih kruhova.
4 I nakon što je on njega uhvatio, baci ga u zatvor predajući ga stražama, svaka po četiri vojnika, da ga čuvaju; jer je bio naumio da ga poslije svetkovine Pashe izvede pred narod.
5 Tako, dok su Petra čuvali u zatvoru, crkva je neprestano molila Boga za njega.
6 A kad ga je Herod upravo mislio izvesti, Petar je spavao te noći, okovan u dvoje lance među dvojicom vojnika, a stražari su pred vratima čuvali zatvor.
7 I gle, najedanput se pojavi anđeo Gospodinov i svjetlo obasja ćeliju. Anđeo kucnuo Petra u rebra i probudi ga govoreći: "Ustani brzo!" A lanci mu već spali s ruku.
8 Tada mu anđeo rekao: "Opaši se i obuj sandale svoje!" Petar je učinio tako. I anđeo mu rekao dalje: "Odjeni ogrtač svoj i pođi za mnom!"
9 Petar je izišao i pošao za njim. Nije znao da je taj doživljaj s anđelom stvarnost; mislio je da vidi utvaru.
10 Kada su oni prošli prvu i drugu stražu, došli su k željeznim vratima koja vode u grad, a koja im se sama od sebe otvorila. Te su oni izašli i tek što su prošli jednu ulicu, anđeo se odmah udaljio od njega.
11 A kad je Petar došao k sebi, reče: "Sada uistinu znam da je Bog poslao svojega anđela, i on me je izbavio iz ruke Herodove i od svega onoga što je očekivao narod židovski."
12 A kad je on to shvatio, zaputio se i otišao k Marijinoj kući. Marija je bila majka Ivana koji se zvao Marko, ondje su se mnogi skupili i molili se.
13 Kada je Petar pokucao na vanjska vrata, otišla je sluškinja imenom Roda da posluhne tko je.
14 Kad prepoznala Petrov glas, od radosti zaboravila otvoriti vrata, utrčala unutra i javila da je Petar pred vratima.
15 Oni su joj na to odgovorili: "Ti nisi pri sebi!" Ali ona je svejednako tvrdila da je istina. Oni su rekli: "To je njegov anđeo."
16 Ali Petar je nastavio i dalje kucati. A kad su oni otvorili vrata i opazili ga, ostali su zaprepašteni.
17 Ali on im rukom dade znak da šute, te im sve redom ispripovjedio kako ga je Gospodin izbavio iz zatvora. Potom im rekao: "Javite ovo sve Jakovu i ostaloj braći!" Zatim je izišao i otišao na drugo mjesto.
18 Kada je došao dan, nastala je velika uznemirenost među vojnicima, zbog onoga što se dogodilo s Petrom.
19 Herod je poslao u potragu za njim ali kako ga nije našao, sudski je saslušao stražare i zapovjedio da se pogube. Potom je iz Judeje sišao u Cezareju i tu boravio.
20 Herod je tada bio u lošim odnosima s Tircima i Sidoncima. A ovi su došli k njemu dogovoreno, kako su pridobili za se kraljeva komornika Blasta, zamole za mir, jer je njihova zemlja snabdijevana hranom od kraljeve.
21 U dogovoreni dan Herod, odjeven u kraljevsko ruho, sjeo je na prijestolje i održao govor skupljenom narodu.
22 Narod mu je oduševljeno klicao: "To je glas Božji, a ne čovječji!"
23 Ali u isti čas anđeo je Gospodinov udario Heroda što nije Bogu priznao slavu, i on je uzdahnuo izjeden od crvi.
24 A riječ je Božja rasla i sve se više širila.
25 Barnaba i Savao, pošto su izvršili svoju dužnost, vratili su se iz Jeruzalema i uzeli sobom Ivana zvanog Marka.

Slanje Savla Barnabe

13 Tada je u antiohijskoj crkvi bilo nekih proroka i učitelja, a to su bili: Barnaba, Šimun zvani Niger, Lucije Cirenac, Manahen, koji je odgojen zajedno s Herodom, tetrarhom, i Savao.
2 Kad su jedanput obavljali službu Božju Gospodinu i postili, Duh Sveti je rekao: "Odvojite mi sada Barnabu i Savla za djelo za koje sam ih odredio."
3 Tada, pošto su postili i molili, položili su ruke na njih te ih pustili.
4 Oni, dakle, poslani od Duha Svetoga, siđu u Seleuciju i odatle otplove na Cipar.
5 Kad su stigli u Salaminu, propovijedali su riječ Božju u židovskim sinagogama. Imali su još uza se Ivana za pomoćnika.
6 Kad su prošli sav otok do Pafa, gdje se namjere na nekog vračara, lažnog židovskog proroka, ime mu je bilo Barjesus,
7 a pripadao je krugu prokonzula Sergija Pavla, umna čovjeka. Ovaj dozva k sebi Barnabu i Savla i zaželi da čuje riječ Božju.
8 Ali im se suprotstavi Elima, vračar, jer to znači ime njegovo, nastojeći prokonzula odvratiti od vjere.
9 Tada Savao, koji se zvao i Pavao, pun Duha Svetoga, uperio u njega pogled
10 te rekao: "O stvore pun svake lukavštine i zloće, sine đavolji i neprijatelju svake pravednosti, nećeš

li prestati s izvrtanjem pravih putova Gospodinovih?
11 Evo gle, sada će ruka Gospodinova pasti na tebe: oslijepit ćeš i za neko vrijeme nećeš gledati sunca!" U isti čas pao je na njega mrak i tama, te on, vrteći se naokolo, počeo tražiti nekoga da ga vodi.
12 Tada prokonzul, videći što se dogodilo, prihvati vjeru, duboko potresen s naukom Gospodinovom.
13 Tada Pavao i njegovi pratioci otplovili su iz Pafa i došli u Pergu u Pamfiliji. Te se Ivan od njih rastao pa se vratio u Jeruzalem.
14 A oni kad su napustili Pergu došli su u Antiohiju u Pizidiji, i na Subotnji dan ušli su u sinagogu te sjeli.
15 Poslije čitanja Zakona i Proroka nadstojnici sinagoge poslali nekoga da im reče: "Ljudi i braćo, ako imate kakvu opomenu za narod, govorite!"
16 Tada je ustao Pavao, rukom dade znak i rekao: "Izraelci i vi ostali poštivatelji pravoga Boga, čujte!
17 Bog ovoga naroda, Izraela, izabrao je sebi naše očeve. On je učinio velikim ovaj narod dok je boravio u tuđini, u Egiptu, i uzdignutom ih rukom izveo iz te zemlje.
18 Oko četrdeset godina u pustinji strpljivo ih je podnosio.
19 Zatim im, nakon uništenja sedam naroda u zemlji kanaanskoj, njihovu zemlju razdijeli im kao posjed.
20 Poslije toga dade im suce za kakvih četiri stotine i pedeset godina, do proroka Samuela.
21 Tada su zatražili kralja, i Bog im dade kroz četrdeset godina Saula, sina Kišova, iz plemena Benjaminova.
22 Kada je zbacio ovoga, podignuo je za kralja Davida, o komu je isto dao ovo svjedočanstvo: 'Našao sam Davida, sina Jesejeva, čovjeka po mojemu srcu, koji će ispuniti sve što je meni po volji.'
23 Iz njegova je potomstva Bog, prema obećanju, podigao Izraelu Spasitelja: Isusa.
24 Pred njegovim je dolaskom Ivan kao glasnik i preteča svemu izraelskom narodu propovijedao krštenje u znak pokajanja.
25 A Ivan je, kad se primicao kraju života, izjavio: 'Ja nisam ono što vi mislite da jesam. Ali pazite! Poslije mene dolazi onaj kojemu ja nisam dostojan odvezati obuće na nogama.'
26 Braćo, sinovi Abrahamova roda i ostali među vama koji priznajete pravoga Boga, nama je bila poslana ova riječ o spasenju.
27 Jer oni što borave u Jeruzalemu i njihovi vladari, jer ga nisu upoznali, čak ni glasove riječi Proroka koje se čitaju svakoga Subotnjeg dana, ispunili ih osuđujući ga.
28 Iako na njemu nisu našli nikakve krivnje koja bi zasluživala smrt, tražili su od Pilata da ga pogubi.
29 A kad oni tako ispune sve ono što je o njemu napisano, skinuli su ga s križa i položili u grob.
30 Ali ga je Bog uskrsnuo od mrtvih.
31 I mnogo dana pokazivao se onima koji su s njim došli iz Galileje u Jeruzalem, a koji su njegovi svjedoci pred narodom.
32 I mi vam navješćujemo Radosnu vijest, da obećanje koje je dano našim očevima,
33 Bog je ispunio za nas, njihovoj djeci, uskrsnuvši Isusa, kako i stoji napisano u drugom psalmu: 'Ti si sin moj, Ja sam te danas rodio.'
34 A da ga je On uskrsnuo od mrtvih i da se više ne vrati istrunuću, to je ovako rekao: 'Vama ću dati pouzdane milosti Davidove.'
35 Zato im On rekao u jednom drugom psalmu: 'Ti nećeš dopustiti da Svetac tvoj istrune.'
36 A David je umro pošto je svoj život proveo služeći svojem naraštaju s voljom Božjom, 'pokopan sa svojim očevima' i istrunuo.
37 Ali onaj kojega je Bog uskrsnuo nije istrunuo.
38 Tako, dakle, ljudi i braćo znajte da vam se po ovom Čovjeku propovijeda oproštenje grijeha.
39 Od svega od čega se niste mogli opravdati Mojsijevim Zakonom, po ovom se opravdava svaki koji vjeruje.
40 Dakle, pazite da vas ne stigne što je rečeno u Prorocima:
41 Gledajte, vi koji prezirete, divite se i gubite se! Evo u ovo vaše vrijeme izvodim djelo, djelo koje ne biste vjerovali i kad bi vam tko rekao.' "
42 Dok su Židovi izlazili iz sinagoge, prisutni neznabošci su ih molili da im o tomu govore i sljedećega Subotnjeg dana.
43 Kada se zbor razišao, mnogi su Židovi, s obraćenima u Židove, pošli za Pavlom i Barnabom, koji su ih, u razgovoru s njima, nagovarali da ustraju u milosti Božjoj.
44 Sljedećega Subotnjeg dana skupio se gotovo cijeli grad da čuje riječ Božju.
45 Kad su Židovi vidjeli toliko mnoštvo, napune se zavišću, govorili su protiv onoga što je govorio Pavao, vrijeđajući Boga.
46 Tada im Pavao i Barnaba odlučno reknu: "Vama je najprije trebalo propovijedati riječ Božju. Ali kako je vi od sebe odbijate i sami sebe smatrate nedostojnima vječnoga života, evo, mi se obraćamo neznabošcima.
47 Jer nam je tako zapovjedio Gospodin govoreći: 'Postavio sam te svjetlom neznabošcima, da im budeš spasenje do kraja zemlje.' "
48 Kad su neznabošci to čuli, počeli su veselo slaviti riječ Gospodinovu i prigrlili vjeru svi koji su bili određeni za vječni život.
49 Tako se raširila riječ Gospodinova po cijeloj okolici.
50 A Židovi su podgovorili ugledne žene štovateljice pravoga Boga i gradske prvake; tako započeli progon protiv Pavla i Barnabe pa ih izbacili iz svojega kraja.
51 A oni su otresli prah sa svojih nogu protiv njih i došli u Ikonij.
52 A učenici su bili puni radosti i Duha Svetoga.

Pavao i Barnaba u Ikoniju. U Listri i Derbi

14 Jedanput se dogodilo u Ikoniju da su ušli svi zajedno u židovsku sinagogu, i tu su tako govorili da je veliko mnoštvo Židova i neznabožaca povjerovalo.
2 Nato su Židovi, koji su ostali nevjerni, razdražili i okrenuli neznabošce protiv braće.
3 Ovi su ipak dosta dugo ostali tu propovijedajući smjelo u Gospodinu, koji je potvrđivao propovijedanje o svojoj milosti čineći čudesne znakove preko njihovih ruku.
4 Tada se stanovništvo gradsko razdijeli: jedan dio za Židove, a drugi za apostole.
5 A kad su neznabošci i Židovi s njihovim vladarima navalili na apostole da ih zlostave i kamenuju,
6 i kad su ovi za to saznali, pobjegli su u Listru i Derbu, gradove u Likaoniji, i u njihovu okolicu.
7 I tamo su propovijedali Radosnu vijest.
8 U Listri je sjedio neki čovjek bolesnih nogu. Nikada nije hodao, bio je hrom od majčine utrobe.
9 Dok je Pavao govorio, ovaj ga je slušao. Pavao upre u njega pogled i tako opazi da ima vjeru da može ozdraviti.

10 Rekao mu jakim glasom: “Uspravi se na noge!” I on skočio i prohodao.
11 Tada mnoštvo naroda, kad su vidjeli što je Pavao učinio, podigli glas svoj govoreći likaonskim jezikom: “Bogovi su u ljudskom obliku sišli k nama!”
12 I nazvali su Barnabu Zeusom, a Pavla Hermesom, jer je Pavao bio glavni govornik.
13 A svećenik Zeusov, čije je svetište bilo ispred grada, dovede junce s vijencima do gradskih vrata i htjedne zajedno s narodom prinijeti žrtvu.
14 Ali kako su to doćuli apostoli Barnaba i Pavao, razderali su svoje haljine te skočili prema narodu vičući
15 i govoreći: “Ljudi, zašto to činite? I mi smo ljudi iste prirode kao i vi. Propovijedamo vam Radosnu vijest da se okrenete od tih ispraznih stvorova k živom Bogu, koji je stvorio nebo, zemlju, more i sve što je u njima.
16 On je u prošlim naraštajima pustio sve neznabošce da idu svojim putovima;
17 Ipak nikad ne ostavi sebe bez svjedočanstva, čineći nam dobro, dajući nam s neba kišna i plodonosna doba i ispunjujući srca naša jelom i veseljem.”
18 I stim riječima, jedva su uspjeli zaustaviti mnoštvo naroda da im ne prinosi žrtve.
19 Nato su stigli neki Židovi iz Antiohije i Ikonija te pridobili narod za sebe i kamenovali Pavla te ga izvukli izvan grada misleći da je mrtav.
20 Međutim, kad su ga okružili učenici, on ustane i vrati se u grad. A sutradan s Barnabom otišao je u Derbu.
21 Pošto su navijestili Radosnu vijest i ovom gradu te mnoge učinili učenicima, vratili su se u Listru, Ikonij i Antiohiju,
22 utvrđujući duše učenika i opominjući ih na ustrajnost u vjeri i govoreći im: “Mi moramo kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje.”
23 Tako su u svim crkvama postavili starješine te ih, nakon molitve i posta, preporučili Gospodinu u kojega su vjerovali.
24 Zatim kad su prošli kroz Pizidiju i došli su u Pamfiliju.
25 Pošto su u Pergi navijestili riječ, sišli su u Ataliju.
26 Odande su otplovili u Antiohiju gdje su bili predani milosti Božjoj za djelo koje su sad potpuno dovršili.
27 A po dolasku sazvali su crkvu na okup, te izvijestili o svemu onomu što je i koliko je Bog s njima učinio: kako je otvorio neznabošcima vrata vjere.
28 I tu su ostali s učenicima duže vremena.

Rasprava o držanju Zakona

15 A neki su ljudi sišli iz Judeje te počeli uvjeravati braću govoreći: “Ako se ne obrežete prema Mojsijevu običaju, ne možete se spasiti.”
2 Ali kako je nastala uzbuna i žestoko raspravljanje između njih te Pavla i Barnabe, bilo je odlučeno da Pavao i Barnaba i još neki od njih uziđu k apostolima i starješinama u Jeruzalem zbog toga pitanja.
3 Oni, dakle, pošto ih je crkva opremila za put, prošli su kroz Feniciju i Samariju propovijedajući o pokajanju neznabožaca. Time su svoj braći donosili veliku radost.
4 A kad su stigli u Jeruzalem, primila ih crkva, apostoli i starješine, a oni su izvijestili o svemu onomu što je i koliko je Bog učinio s njima.
5 Tada ustanu neki iz farizejske družbe koji su prihvatili vjeru te izjave: “Treba pokrštene neznabošce obrezati i narediti im da vrše Zakon Mojsijev.”
6 Nato se sastali apostoli i starješine da rasprave o toj stvari.
7 Kako nastane žestoko raspravljanje, digao se Petar i rekao im: “Ljudi i braćo, vi znate da je Bog već u prvo vrijeme izvršio izbor između nas, tako da bi neznabošci iz mojih usta mogli čuti Riječ Radosne vijesti i prihvatiti vjeru.
8 Tako je Bog, koji poznaje srca, pružio svjedočanstvo za njih time što im je dao Duha Svetoga kao i nama,
9 i nije pravio razlike između nas i njih, jer je vjerom očistio njihova srca.
10 Dakle, čemu sada iskušavate Boga stavljajući učenicima na vrat jaram koji ni naši očevi ni mi nismo mogli nositi?
11 Uostalom, mi vjerujemo da smo spašeni, na isti način kao i oni, milošću Gospodina Isusa Krista.”
12 Nato je ušutio cijeli zbor. Slušali su Barnabu i Pavla koji su pripovijedali kolike je čudesne znakove po njima Bog učinio među neznabošcima.
13 Poslije kad su prestali govoriti, ustane Jakov, govoreći: “ljudi i braćo, poslušajte me!
14 Šimun vam je objasnio kako se Bog već u početku dostojao da između neznabožaca uzme sebi narod.
15 S time se slažu riječi Proroka kako stoji napisano:
16 Poslije toga vratit ću se i ponovno ću sagraditi pali dom Davidov, koji je porušen, ponovno ću podići ruševine njegove, i Ja ću to postaviti,
17 tako da potraže Gospodina i ostali ljudi, svi neznabošci kojima je kao naziv dano moje ime, Tako govori Gospodin koji čini sve ovo.’
18 Poznati su Bogu svi njegovi činovi od vječnosti.
19 Zato ja kažem, da se više ne dira u one koji se od neznabožaca obraćaju Bogu,
20 već da im pišemo da se uzdržavaju i odvrate od onoga što je okaljano idolima, od bluda, od udavljenoga i od krvi,
21 Jer Mojsije ima kroz mnoge naraštaje u svim gradovima svoje propovjednike koji ga svakoga Subotnjeg dana čitaju u sinagogama.”
22 Tada su odlučili apostoli i starješine s cijelom crkvom da između sebe izaberu neke ljude te ih s Pavlom i Barnabom pošalju u Antiohiju, i to vodeće ljude među braćom: Judu zvanog Barsaba i Silu.
23 I po njima im pošalju sljedeće pismo: Apostoli i starješine, vaša braća, braći obraćenoj od neznabožaca u Antiohiji, Siriji i Ciliciji pozdrav!
24 Čuli smo kako su neki između nas, kojima mi nismo dali nikakva naloga, svojim riječima bacili među vas smutnju i uznemirili duše vaše govoreći: ‘Vi se morate obrezati i držati Zakon.
25 Odlučili smo svi jednodušno izabrati neke ljude i poslati ih k vama zajedno s našim dragim Pavlom i Barnabom,
26 s ljudima koji su predali život svoj za našega Gospodina Isusa Krista.
27 Šaljemo vam, dakle, Judu i Silu; šaljemo ih da vam i usmeno to jave.
28 Dakako, Duh Sveti i mi odlučili smo ne stavljati na vas nikakva drugog tereta, osim ovih potrebnih stvari:
29 Da se uzdržavate od mesa žrtvovanog idolima, od krvi, od udavljenoga i od bludnosti. Budete li se od toga uzdržavali, dobro ćete činiti. Budite zdravo!
30 Nato se izaslanici oproste i siđu u Antiohiju; te kad tu skupe narod, predaju im poslanicu.
31 Kad su je pročitali, obradovali se zbog riječi utjehe.

32 Tada Juda i Sila, i sami su bili proroci, mnogim su riječima i hrabrili i utvrđivali braću.
33 Pošto su proveli tamo neko vrijeme, braća ih poslali s pozdravom mira k apostolima.
34 Ali Sila je našao za dobro da ostane onamo, a Juda se vratio u Jeruzalem.
35 A Pavao i Barnaba zadržali se u Antiohiji, gdje su s mnogim drugima poučavali i propovijedali Gospodinovu riječ.
36 Poslije nekog vremena rekao je Pavao Barnabi: "Hajde, idemo opet i posjetimo braću u svim gradovima gdje smo propovijedali Gospodinovu riječ, da vidimo kako su."
37 Barnaba je htio povesti i Ivana zvanog Marka.
38 A Pavao je zahtijevao da ne povedu sobom onoga koji ih je ostavio u Pamfiliji i koji nije išao s njima na djelo.
39 Došlo je do žestokog neslaganja između njih, tako da su se rastali jedan od drugoga. Barnaba je poveo sobom Marka i otplovio na Cipar.
40 A Pavao je izabrao sebi Silu, te, preporučen od braće milosti Gospodinovoj, krenuo na put.
41 Prolazio je Sirijom i Cilicijom utvrđujući tamošnje crkve.

Lidija i tamničar vjeruju u Gospodina

16 Poslije toga došao je u Derbu, zatim u Listru. I gle, ondje je bio neki učenik po imenu Timotej, sin neke Židovke i koja je vjerovala, a otac mu je bio Grk.
2 Uživao je dobar glas među braćom u Listri i Ikoniju.
3 Pavao ga je odlučio povesti sobom te ga je obrezao zbog Židova koji su se nalazili u onim mjestima: jer svi su, naime, znali da mu je otac Grk.
4 Dok su prolazili kroz spomenute gradove, predavali su im da vrše odredbe što su ih ustanovili apostoli i starješine u Jeruzalemu.
5 A crkve su se utvrđivale u vjeri i svaki dan su bivale brojnije.
6 Tako kad su prošli kroz Frigiju i galacijski kraj pošto im Duh Sveti zabrani propovijedati riječ u Aziji.
7 Kada su došli na granicu Mizije, htjeli su ići u Bitiniju, ali im ne dopusti Isusov Duh.
8 Tako prolazeći kroz Miziju i siđu u Troadu.
9 Tu je Pavao noću imao viđenje. Neki Makedonac stane pred njega i ovako ga zamoli: "Prijeđi u Makedoniju da nam pomogneš!"
10 Odmah poslije toga viđenja mislili smo otputovati u Makedoniju, zaključujući da nas je Gospodin pozvao da im donesemo Radosnu vijest.
11 Zato smo zaplovili iz Troade, krenuli i došli ravno u Samotraku, a sutradan u Neapol,
12 a odande u Filipe, koji je glavni grad onoga dijela Makedonije i rimska kolonija. I u tomu smo se gradu zadržali duže vremena.
13 Kad je došao Subotnji dan, izišli smo izvan gradskih vrata k rijeci gdje smo držali da se ljudi mole Bogu. Tu smo sjeli te počeli govoriti skupljenim ženama.
14 Među njima je bila neka žena imenom Lidija, prodavačica grimizne odjeće iz grada Tijatire, koja se klanjala pravom Bogu; Gospodin joj je otvorio srce da pazi na Pavlove riječi.
15 Kada je bila krštena ona i dom njezin, zamoli nas ovako: "Ako ste, dakle, stekli uvjerenje da sam prava vjernica Gospodinova, dođite u moju kuću i tu stanujte!" I prisili nas na to.
16 Dogodilo se jedanput na našem putu na mjesto molitve. Sretne nas neka ropkinja opsjednuta vračarskim duhom. Ona je vračajući pribavljala veliki dobitak svojim gospodarima.
17 Ta je ropkinja, idući iza Pavla i nas drugih, vikala: "Ovi su ljudi sluge Najuzvišenijeg Boga, koji nam navješćuju put spasenja."
18 A to je ponavljala mnogo dana. A Pavla to naljutilo te se okrenuo i rekao duhu: "Zapovjedam ti u ime Isusa Krista iziđi iz nje!" I u isti čas iziđe duh.
19 Kad su opazili njezini gospodari da im propala nada u dobitak, pograbe Pavla i Silu te ih odvuku na trg pred gradske poglavare.
20 Kad su ih uveli pred poglavare, rekli su: "Ovi ljudi, koji su uz to i Židovi, bune naš grad,
21 time što šire običaje kojih nama Rimljanima nije dopušteno ni prihvatiti niti vršiti ih."
22 Tada ustane mnoštvo zajednički protiv njih, a poglavari trgnuli s njih odijelo i zapovjedili da se išibaju.
23 Kada su im dali mnogo udaraca, bacili ih u zatvor, a čuvaru zatvora zapovjedili da ih dobro čuva.
24 Pošto je primio takvu zapovijed, on ih baci u nutrašnju prostoriju zatvora a noge im stavi u klade.
25 Oko ponoći Pavao i Sila molili su i pjesmom slavili Gospodina, a sužnji ih slušali.
26 Tada najedanput nastane tako jak potres da su se uzdrmali temelji zatvora. U isti se čas otvorila sva vrata i svima su spali njihovi okovi.
27 Tada se trgnuo iza sna čuvar zatvora, pa kad je vidio otvorena vrata zatvora, izvadi mač i htio se ubiti, držeći da su zatvorenici pobjegli.
28 Nato Pavao zaviče jakim glasom: "Ne čini sebi nikakva zla, jer smo svi ovdje!"
29 Tada čuvar zatvora zatraži svjetlo te skoči unutra pa se dršćući baci pred Pavla i Silu.
30 Zatim ih izveo i rekao: "Gospodo, što mi treba činiti da se spasim?"
31 Oni su mu rekli: "Vjeruj u Gospodina Isusa Krista, pa ćeš se spasiti, ti i tvoj dom."
32 Potom su navijestili Riječ Gospodinovu njemu i svima koji su bili u kući.
33 Još u isti noćni čas on ih odvede i oprao im rane od udaraca. Odmah zatim bio je kršten, on i svi njegovi ukućani.
34 Poslije kad ih odvede u svoju kuću, stavi jelo pred njih da jedu, vrlo se veseleći sa svim ukućanima, što je našao vjeru u Boga.
35 Kad je svanuo dan, gradski sudac pošalje redare k čuvaru zatvora govoreći: "Pusti one ljude."
36 Čuvar zatvora priopći te riječi Pavlu govoreći: "Glavari su zapovjedili da vas pustim. Dakle, sada iziđite i idite u miru!"
37 Pavao je rekao redarima: "Pošto su nas, kao rimske građane, bez istrage javno išibali i bacili u tamnicu, zar sada da nas tajno otpuste? Ne, nipošto! Već neka sami dođu i neka nas izvedu!"
38 Redari priopće te riječi gradskim sucima. Ovi se prestraše kad su čuli da su ovi rimski građani,
39 Tada su oni došli moleći ih da se umire, izveli ih i zamolili da napuste njihov grad.
40 A potom Pavao i Sila, kad su izišli iz zatvora, otišli su k Lidiji u kuću, a kad su vidjeli braću oni su ih utješili, pa zatim otputovali.

Pavao u Solunu, Bereji i Ateni

17 Kad su oni nastavili put i prošli preko Amfipola i Apolonije te su stigli u Solun, gdje je bila židovska sinagoga.
2 Pavao, po svom običaju, ušao je onamo te je tri Subotnja dana raspravljao s njima iz Pisama,
3 tumačeći i dokazujući kako je trebalo da Krist trpi i da uskrsne od mrtvih i govoreći: "Taj Isus kojega vam ja propovijedam jest Krist."

4 A neki se od njih uvjerili te pristali uz Pavla i Silu;
isto tako i veliko mnoštvo Grka, poštivatelja pravo-
ga Boga, i priličan broj uglednih žena.
5 Ali Židovi koji nisu vjerovali, potaknuti zavišću,
skupili su neke pokvarene ljude s gradskih trgova
te izazvali nerede, uzbudili grad i napali na kuću
Jasonovu, tražeći Pavla i Silu da ih izvedu pred
narod.
6 Ali kako ih nisu mogli naći, odvuku Jasona i neke
od braće pred gradske glavare, vičući: "Evo došli
su i ovamo isti oni koji su uzbunili sav svijet okrenu-
vši ga naopako.
7 Jason ih je primio kao goste u svoju kuću! Svi ovi
ljudi rade protiv carskih odredaba tvrdeći da ima
drugi kralj — Isus."
8 Tako su uzbudili narod i gradske glavare kad su
to čuli.
9 Ovi su ih otpustili pošto su dobili jamčevinu od
Jasona i drugih.
10 A braća tada odmah noću poslali Pavla i Silu u
Bereju. Oni, kad su došli u grad, pođu u židovsku
sinagogu.
11 Ovi su Židovi bili plemenitiji od onih u Solunu, u
tomu što su primili riječ Božju sasvim spremno,
svaki dan istražujući Pisma je li to tako.
12 I tako su prihvatili vjeru mnogi od njih, a od Grka
priličan broj uglednih žena i muževa.
13 Ali kad su solunski Židovi saznali da Pavao u
Bereji navješćuje riječ Božju, došli su i oni tamo te
uznemirili i uzbunili svjetinu.
14 Tada braća odmah pošalju Pavla odande, da
ide prema moru. A Sila i Timotej ostali su tamo.
15 A oni koji su pratili Pavla doveli su ga u Atenu,
odakle su se vratili noseći za Silu i Timoteja zapo-
vijed da što prije dođu k njemu.
16 Dok ih je Pavao očekivao u Ateni, silno se
razdražio duh u njemu, promatrajući grad pun
idola.
17 Zato je raspravljao u sinagogi sa Židovima i
ostalim klanjateljima pravoga Boga, a na trgu
svaki dan s onima koje bi tu zatekao.
18 Neki epikurejski i stoički mudraci započeli su s
njim razgovor. Jedni su pitali: "Što bi ovaj brbljavac
htio reći?" A drugi su govorili, jer je navješćivao kao
Radosnu vijest Isusovu i uskrsnuće: "Čini se da
propovijeda tuđe bogove."
19 Nato ga uzeli sobom i doveli na Areopag, gdje
ga upitali: "Možemo li znati kakva je to nova nauka
koju propovijedaš?
20 Jer ti nam donosiš nešto nepoznato u naše uši.
Zato bismo željeli znati što to znači."
21 A svi Atenjani i među njima nastanjeni stranci ni
na što drugo ne troše vrijeme nego da neku novost
govore ili čuju.
22 Tada Pavao stane ispred Areopaga te reče:
"Ljudi, Atenjani! Vidim da ste u svakom pogledu
neobično pobožni.
23 Prolazeći vašim gradom i promatrajući vaše
svetinje, našao sam čak i žrtvenik na kojem je na-
pisano: 'Nepoznatom Bogu.' Dakle, onoga kojega
vi ne znajući štujete, toga vam ja navješćujem.
24 Bog, koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, On
pošto je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u
hramovima sagrađenim rukom,
25 niti ga poslužuju ljudske ruke, kao da bi trebao
nešto, On koji svima daje životni dah i sve ostalo.
26 On je stvorio od jedne krvi svaki ljudski rod i
nastanio ga po cijeloj površini zemaljskoj, us-
tanovio njihova određena vremena i međe preb-
ivanja njihova,
27 s nakanom da traže Boga, ne bi li ga možda
napipali i našli, jer zbilja nije daleko ni od jednog od
nas.
28 Po njemu, naime, živimo, mičemo se i jesmo,
jer kako su to rekli i neki vaši pjesnici: 'Jer smo i
njegov rod.'
29 Budući da potječemo od Boga, ne smijem držati
da je Božanstvo slično zlatnoj, srebrnoj ili kamenoj
stvari, tvorevini ljudskog znanja i mašte.
30 A sada, zatvorivši oči nad vremenima nezna-
nja, Bog poručuje ljudima da se svi i svagdje
obrate,
31 jer je On odredio dan u kojem će pravedno suditi
cijelom svijetu preko čovjeka kojega je On odredio
za to, i svim je ljudima pružio jamstvo uskrsnuvši
ga od mrtvih."
32 A kad su čuli za uskrsnuće od mrtvih, jedni su se
počeli rugati, a drugi govoriti: "O tomu ćemo te pos-
lušati drugi put."
33 Tako je Pavao otišao od njih.
34 Ali neki su pristali uz njega, povjeruju i prime
vjeru; među njima bio je Dionizije Areopagit, žena
imenom Damara i drugi s njima.

Treći misijski put

18 Poslije toga Pavao je otišao iz Atene i došao
u Korint.
2 Tu je našao nekog Židova imenom Akvilu, rodom
iz Ponta, koji je malo prije došao iz Italije zajedno
sa svojom ženom Priscilom, (jer Klaudije je bio
izdao zapovijed da svi Židovi odu iz Rima). On je
došao k njima.
3 I tako, pošto je bio istoga zanata, nastanio se kod
njih i radio; jer su bili šatorskog zanata.
4 Svakoga je Subotnjeg dana raspravljao u sina-
gogi i uvjeravao Židove i Grke.
5 Kada su stigli iz Makedonije Sila i Timotej, Pavao
se sasvim posveti propovijedanju, svjedočeći Ži-
dovima da je Isus Krist.
6 Ali kako su se oni protivili i govorili uvrede protiv
Boga, on otrese haljine svoje te im rekao: "Vaša
krv neka bude na vaše glave! Nevin od toga, ja od
sada idem k neznabošcima."
7 Nato se udaljio odande i došao u kuću nekog čo-
vjeka zvanog Ticija Justa, koji se klanjao pravom
Bogu, a čija je kuća bila pokraj sinagoge.
8 Nadstojnik sinagoge Krisp sa svim svojim do-
mom prihvati vjeru u Gospodina. I mnogi Korinćani
koji su slušali Pavla pristupili su vjeri i krštavali se.
9 Jedne noći Gospodin je rekao Pavlu u viđenju:
"Ne boj se, nego govori i ne ušuti!
10 Jer Ja sam s tobom, nitko te neće napasti da ti
naudi. Jer Ja imam mnogo naroda u ovom gradu."
11 Tako Pavao provede godinu i šest mjeseci
naučavajući među njima riječ Božju.
12 Ali kad je Galion bio prokonzul Ahaje, Židovi su
se jednodušno digli na Pavla te ga izveli pred sud,
13 govoreći: "Ovaj čovjek nagovara ljude da štuju
Boga protivno Zakonu."
14 Upravo dok je Pavao htio otvoriti usta, rekao je
Galion Židovima: "Da je posrijedi kakvo nedjelo ili
zlodjelo, ja bih, o Židovi, bio dužan da vas strpljivo
saslušam.
15 Ali kako su to pitanja riječi, o nazivima i o vašem
Zakonu, to vi sami uredite; ja neću tomu biti su-
dac."
16 I potjera ih iz sudnice.
17 Nato svi Grci uhvate visokog nadstojnika sina-
goge Sostena, te ga počeli udarati pred sudom. A
Galio nije ništa mario za to.
18 Pavao ostane još prilično dugo vremena u Ko-
rintu. Zatim se oprosti s braćom te otplovi u društvu
Priscile i Akvile prema Siriji, pošto u Kenhreji naj-
prije ošiša glavu, jer je imao zavjet.

19 A kad su stigli u Efez, tu se s njima rastao te sam ušao u sinagogu i počeo raspravljati sa Židovima.
20 A kad su ga ovi molili da duže vremena ostane, on ne pristane,
21 nego se oprosti s njima govoreći: "Ja moram, makar kako bilo, provesti ovu svetkovinu što dolazi u Jeruzalemu. Opet ću se vratiti, ako Bog bude htio." I on tada otplovi iz Efeza.
22 Kada se je iskrcao u Cezareji, pošto najprije uziđe gore i pozdravi crkvu, siđe u Antiohiju.
23 Pošto tu provede neko vrijeme, krenu na put i prođe redom kroz galacijsko područje i Frigiju, utvrđujući i jačajući sve učenike.
24 Uto stiže u Efez neki Židov imenom Apolon, rodom Aleksandrinac, čovjek rječit i vrlo upućen u Pisma.
25 Bio je poučen o Putu Gospodinovu te je, sa žarom u duhu, govorio i učio što se odnosilo na Isusa, iako je poznavao samo krštenje Ivanovo.
26 Tako je on počeo smjelo i slobodno propovijedati u sinagogi. A kad su ga čuli Priscila i Akvila, uzeli ga k sebi te mu još točnije objasnili Put Božji.
27 A kad je zaželio poći u Ahaju, braća ga na to ohrabrila i napisala unaprijed poruku učenicima da ga lijepo prime. Kad je došao tamo, bio je od velike pomoći vjernicima, kroz milost;
28 jer je snažno dokazivao i javno pobijao Židove, pokazujući iz Pisama da Isus jest Krist.

Pavao u Efezu. Čudesno djelovanje Apostolovo

19 Dogodilo se dok je Apolon boravio u Korintu, Pavao, pošto je prije prošao gornje predjele primorja, došao je u Efez, gdje je našao neke učenike,
2 i rekao im: "Jeste li primili Duha Svetoga otkada ste postali vjernici?" Oni su mu odgovorili: "Mi nismo ni čuli da postoji Duh Sveti."
3 On im rekao: "Kojim ste onda krštenjem kršteni?" A oni odgovore: "Ivanovim krštenjem."
4 Pavao je rekao: "Ivan je zaista krstio krštenjem u znak pokajanja, govoreći narodu da vjeruje u onoga koji će poslije njega doći, to jest u Isusa Krista."
5 Kad su to oni čuli, krstili su se u ime Gospodina Isusa.
6 Kad Pavao na njih položi ruke, siđe na njih Duh Sveti. Tada su počeli govoriti jezicima i proricati.
7 Bilo je svega kojih dvanaest ljudi.
8 Zatim je Pavao ušao u sinagogu i tu je tri mjeseca smjelo govorio raspravljajući i nastojeći uvjeriti slušatelje u ono što se odnosi na kraljevstvo Božje.
9 Ali kako su neki bili okorjeli te odbijali vjeru i ocrnjivali taj put pred narodom, Pavao prekine s njima i odijeli učenike, te je svaki dan raspravljao u školi nekog Tirana.
10 A to je trajalo dvije godine, tako da su svi stanovnici Azije, Židovi i Grci, mogli čuti riječ Gospodinovu.
11 Bog je tako neobična čudesa činio preko Pavlovih ruku,
12 da su njegove rupce za znoj ili pregače i što god bi dotaklo njegovo tijelo, stavljali na bolesnike, pa su ih bolesti ostavljale i zli duhovi izlazili iz njih.
13 Neki Židovi, koji su naokolo obilazili i zaklinjali zle duhove, pokušali su nad opsjednutima zvati ime Isusovo ovim riječima: "Zaklinjem vas Isusom kojega Pavao navješćuje!"
14 Bilo je sedam sinova nekoga Skeve, visokoga židovskog svećenika, koji su to činili.
15 Ali im zloduh odvrati: "Isusa poznajem i znam tko je Pavao, a tko ste vi?"
16 Tada je opsjednuti čovjek nasrnuo i skočio na njih te ih sve nadvladao i toliku silu iskalio na njima, tako da su goli i izranjeni pobjegli iz one kuće.
17 A to su doznali svi Židovi i Grci koji su stanovali u Efezu te ih je sve obuzeo velik strah, a veličalo se ime Gospodina Isusa.
18 I mnogi su obraćenici dolazili da priznaju i otkriju svoja vračarska djela.
19 A mnogi od onih koji su se bavili vračanjem donosili su knjige te ih spaljivali na očigled svih. Kad su proračunali njihovu vrijednost, ustanovili da su vrijedile pedeset tisuća srebrnjaka.
20 Tako se riječ Gospodinova silno nastavila širiti i pokazivati svoju snagu.
21 A poslije kad je to sve prošlo, Pavao je naumio da kad pođe preko Makedonije i Ahaje ode u Jeruzalem. Govorio je: "Pošto budem tamo, trebat će mi i Rim vidjeti."
22 Tada posla u Makedoniju dvojicu svojih pomoćnika, Timoteja i Erasta, dok se on zadržao još jedno vrijeme u Aziji.
23 Nekako u to vrijeme podigne se velika buna protiv Puta.
24 Neki srebrnar imenom Demetrije omogućavao je pravljenjem malih srebrnih Dijaninih (Artemida) hramova veliki dobitak zanatlijama,
25 Koje sazva skupa s radnicima zaposlenim sličnim zvanjem i rekao im: "Ljudi, vi znate da od ovoga posla zavisi naše blagostanje.
26 A povrh toga vidite i čujete da je ovaj Pavao uvjerio i zaveo mnogo svijeta, ne samo u Efezu nego gotovo u cijeloj Aziji, tvrdeći da bogovi izrađeni rukama nisu bogovi.
27 Tako postoji pogibao ne samo da naš zanat propadne nego da i hram velike božice Dijane bude smatran za ništa i da izgubi nešto od svojega veličanstva ona koju štuje cijela Azija i svekoliki svijet."
28 Kada su oni čuli te riječi, napune se gnjevom te povikali, govoreći: "Velika je efeška Diana!"
29 I cijeli se grad ispuni uzbuđenjem i neredom. Pošto su uhvatili Makedonce Gaja i Aristarha, Pavlove suputnike, kao jedan jurnuli prema kazalištu vukući ih sobom.
30 A kad je sam Pavao htio ući među okupljeni narod, nisu mu dopustili mu učenici.
31 Čak i neki azijski poglavari, prijatelji njegovi, poslali mu ljude da ga zamole neka se ne pojavljuje u kazalištu.
32 Jedni su pak vikali jedno, a drugi drugo. Okupljeni su bili zbunjeni, a većina ih nije znala ni zašto su se skupili.
33 Tada neki iz svjetine poučio Aleksandra što da radi, dok su ga Židovi gurali naprijed. Aleksandar je dao rukom znak da hoće održati obrambeni govor pred narodom.
34 Ali kad su primijetili da je Židov, počeli su svi u jedan glas oko dva sata vikati: "Velika je efeška Dijana!"
35 Onda gradski tajnik umiri svjetinu riječima: "Efežani! Tko ima od vas koji ne bi znao da je grad Efez štovatelj hrama velike božice Diane i njezinog kipa što je pao s neba?
36 Budući da su te stvari neosporive, vi treba da ostanete mirni i ništa prenaglo ne poduzimate!
37 Jer ovi ljudi koje ste doveli nisu ni oskvrnitelji svetišta, niti pogrdno govore protiv naše božice.
38 Stoga, ako Demetrije i njegovi sudruzi obrtnici imaju protiv koga kakvu tužbu, sudovi se sastaju, a tu su i prokonzuli, pa neka podnose tužbe jedni protiv drugih.
39 Ali ako tražite nešto drugo, to će se riješiti u zakonitoj skupštini.
40 Prijeti pogibao da budemo zbog današnjega

nereda optuženi, jer ne postoji nikakav razlog ko-
jim bismo mogli opravdati strku."
41 A kad je to rekao, raspustio je skupštinu.

Put u Makedoniju i Grčku

20 Kad se je buna stišala, Pavao je dozvao k
sebi učenike, zagrlio ih, oprostio se s njima
i otputovao u Makedoniju.
2 Pošto je prošao one krajeve i opominjao i
poučavao braću mnogim govorima, došao je u
Grčku,
3 gdje ostane tri mjeseca. Kako su mu Židovi, dok
se upravo spremao da otplovi u Siriju, postavili
zasjedu, odluči se tamo vratiti preko Makedonije.
4 Idući u Aziju pridružili mu se: Sopater iz Bereje;
Aristarh i Sekund iz Soluna; Gaj iz Derbe i Timotej;
Tihik i Trofim iz Azije.
5 Oni su otišli prije nas te nas pričekali u azijskoj
Troadi.
6 Kad je prošla svetkovina beskvasnih kruhova, mi
smo otplovili iz Filipa i stigli za pet dana k njima u
Troadu, gdje smo proveli sedam dana.
7 U prvi dan tjedna, kad smo se sastali lomiti kruh,
Pavao je propovijedao prisutnima. A kako je kanio
sutradan otputovati, produžio je govor sve do
ponoći.
8 U gornjoj sobi gdje smo se skupili bile su mnoge
svjetiljke.
9 A nekog mladića Imenom Eutiha, koji je sjedio na
prozoru, uhvati dubok san te on, dok je Pavao i
dalje govorio, svladan snom pao je s trećega kata
i bio podignut već mrtav.
10 Pavao je sišao, nadnio se nad njega, obujmio
ga i rekao: "Nemojte se uznemirivati: njegova je
duša u njemu!"
11 Opet se popeo, razlomio i pojeo kruh te proslije-
dio s propovijedanjem dugo, sve do zore, te onda
otputovao.
12 A mladića su doveli kući živa, i to ih je vrlo
utješilo.
13 Mi smo otišli naprijed u lađi te smo otplovili u
Asos, odakle nam je trebalo uzeti Pavla u lađu, jer
je on tako odredio. On je namjeravao tamo ići
pješice.
14 Kad se sastao s nama u Asosu, uzeli smo ga u
lađu i stigli smo u Mitilenu.
15 Odande smo otplovili i sutradan smo došli
prema Hiosu; preksutra pristali smo u Samosu,
prenoćili smo u Trogiliumu; a sljedećeg dana stigli
smo u Milet.
16 Pavao je bio odlučio mimoići otok kako ne bi
gubio vremena u Aziji: žurilo mu se da bude, ako je
moguće, u dane Pentekosta u Jeruzalemu.
17 Iz Mileta Pavao posla u Efez neke ljude da mu
dozovu starješine crkve.
18 Kad su stigli k njemu, rekao im: "Vi znate kako
sam se vladao među vama sve vrijeme od prvoga
dana kad sam stupio u Aziju,
19 služeći Gospodina sa svom poniznošću, u ve-
likim suzama i kušnjama koje su me snašle zbog
židovskih zasjeda;
20 kako nisam ništa, od onoga što je korisno za
vas, propustio da vam priopćim i da vas poučim
javno i po kućama,
21 navješćujući Židovima i Grcima potrebu poka-
janja Bogu po vjeri u našega Gospodina Isusa
Krista.
22 I sada, evo, svezan u duhu, idem u Jeruzalem,
ne znajući što će mi se u njemu dogoditi,
23 jedino mi Duh Sveti svjedoči, govoreći u sva-
kom gradu da me čekaju okovi i patnje.
24 Ali ništa me ne zanima, niti mi je stalo do života;
samo da dovršim svoju utrku s radošću i službu
koju sam primio od Gospodina Isusa: svjedočiti za
Radosnu vijest milosti Božje.
25 Uistinu sad znadem da vi svi među kojima sam
propovijedao kraljevstvo nećete više vidjeti mo-
jega lica.
26 Zato vam danas svečano izjavljujem da sam
čist od krvi vas svih,
27 jer nisam ništa propustio da vam u potpunosti
priopćim Božji naum.
28 Pazite na se i na cijelo stado u kojem vas je Duh
Sveti postavio nadglednicima da hranite crkvu
Božju, koju je On sebi otkupio krvlju svojom.
29 jer ja znam da će poslije mojega odlaska pro-
valiti među vas okrutni vuci koji neće štedjeti
stada.
30 A između vas samih dići će se neki koji će
naučavati izopačenu nauku, da odvuku učenike
za sobom.
31 Zato dakle, bdijte i sjećajte se da tri godine, noć
i dan, nisam prestajao sa suzama opominjati sva-
koga pojedinog među vama!
32 A sada vas, braćo, preporučujem Bogu i riječi
njegove milosti, njemu koji vas može izgraditi i dati
baštinu među sve vas koji ste posvećeni.
33 Srebra, zlata i odijela nisam poželio ni od koga.
34 Da, i vi sami znate, da su ove ruke služile mojim
potrebama, isto kao i onih koji su bili sa mnom.
35 U svemu sam vam dao primjer da se tako treba
truditi i pritjecati u pomoć nemoćnima te se sjećati
riječi Gospodina Isusa koje je On sam rekao:
'Blaženije je davati nego primati.' "
36 Kada je to rekao, kleknuo na koljena te se
pomolio s njima svima.
37 Tada su svi briznuli u velik plač, padnu Pavlu
oko vrata te ga izljubili,
38 ožalošćeni iznad svega njegovom riječju da
neće više vidjeti njegova lica. Zatim ga otpratili na
lađu.

Pavao uhvaćen u Hramu

21 Nakon toga, pošto smo se od njih otrgli za-
plovili smo. Ploveći ravno, stigli smo u Kos, a
sutradan u Rod i odande u Pataru.
2 Tu smo našli lađu što polazi u Feniciju, ušli smo
u nju i otplovili smo.
3 Kad smo stigli na pogled Cipra, ostavili smo ga
na lijevo te smo otplovili u Siriju i pristali u Tiru, jer
je tu lađa morala iskrcati teret.
4 Potražili smo i našli učenike te smo ostali tamo
sedam dana. Oni su, potaknuti od Duha, govorili
Pavlu da ne uzlazi u Jeruzalem.
5 Ali kad isteče vrijeme našega boravka, otišli smo
odande te krenuli u pratnji svih njih, uključujući
žene i djecu, dok nismo izašli izvan grada. Tu smo
klečeći na obali molili.
6 Zatim smo se oprostili jedni s drugima. Ukrcali se
na brod, a oni se pak vratili kućama.
7 Završavajući tako plovidbu, iz Tira smo stigli u
Ptolemaidu, gdje smo pozdravili braću i ostali kod
njih jedan dan.
8 A sutradan mi iz Pavlova društva otputovali smo
i došli smo u Cezareju, gdje smo ušli u kuću Filipa
evanđelista, jednog iz kruga Sedmorice, te smo
ostali kod njega.
9 On je imao četiri kćeri djevice koje su proricale.
10 Kako smo ondje duže vremena boravili, došao
je iz Judeje neki prorok po imenu Agab.
11 Kada nas je posjetio, uzeo je Pavlov pojas,
svezao sebi ruke i noge te rekao: 'Ovako govori
Duh Sveti: Ovako će čovjeka čiji je ovo pojas u
Jeruzalemu svezati Židovi i predati ga u ruke ne-

znabošcima.' "
12 A kad smo mi to čuli, počeli smo s mještanima
moliti Pavla da ne ulazi u Jeruzalem.
13 Nato je Pavao odgovorio: "Zašto plačete i mekšate mi srce? Ja sam spreman ne samo biti svezan nego i umrijeti u Jeruzalemu za ime Gospodina Isusa."
14 Kako ga nismo mogli odvratiti, odustali smo govoreći: "Neka bude volja Gospodinova!"
15 Poslije toga vremena spremili smo se za put te smo pošli u Jeruzalem.
16 S nama su pošli i neki učenici iz Cezareje te nas odveli k nekom Mnasonu s Cipra, učeniku od prvih dana, da budemo njegovi gosti.
17 Kad smo stigli u Jeruzalem, braća su nas primila radosno.
18 Sutradan Pavao je otišao s nama u Jakovljevu kuću, gdje su se sastale sve starješine.
19 Pošto ih pozdravio, počeo im redom objašnjavati sve što je Gospodin s njegovom djelatnošću učinio među neznabošcima.
20 Kad su oni to čuli, počeli su slaviti Boga, a Pavlu su rekli: "Vidiš, brate, koliko je tisuća Židova primilo vjeru i svi su vatrene pristaše Zakona.
21 A o tebi su bili obaviješteni da svojim učenjem odvraćaš od Mojsijeva Zakona sve Židove koji su raspršeni među neznabošcima, govoreći im da ne obrezuju djece i ne žive po običajima.
22 Što sada? Narod se mora sastati, pa će oni sigurno doznati da si došao.
23 Učini ovo što ti svjetujemo: imamo ovdje četiri čovjeka pod zavjetom;
24 Uzmi ih i podloži se s njima obredu očišćenja te preuzmi za njih žrtvene troškove da mogu ošišati sebi glave. Tako će svi uvidjeti da nema ništa od onoga što su čuli o tebi, već da si na pravom putu i da i sam držiš Zakon.
25 A što se tiče neznabožaca koji su primili vjeru, njima smo pismeno priopćili naše odluke da oni to ne vrše, jedino da se moraju suzdržavati od onoga što je žrtvovano idolima, od krvi, od udavljenog i od bluda."
26 Tada Pavao uzme sobom spomenute ljude te se sutradan podložio s njima obredu očišćenja, ušao je u hram i najavio istek danima očišćenja kad se za svakoga od njih imala prinijeti žrtva.
27 Kad je sedam spomenutih dana bilo pri kraju, Židovi iz Azije su opazili Pavla u hramu pa pobune sav narod i stave ruke na njega
28 vičući: "Izraelci, u pomoć! Evo onoga koji posvuda i svakom propovijeda nauku koja je uperena protiv židovskog naroda, protiv Zakona i protiv ovoga mjesta! Povrh toga je i Grke uveo u hram i tako oskvrnuo ovo sveto mjesto."
29 Oni su, naime, prije vidjeli u gradu s njim Efežanina Trofima te mislili da ga je Pavao uveo u hram.
30 Uskomešao se sav grad i nastala strka naroda, pa su uhvatili Pavla, izvukli ga izvan hrama pa odmah zatvorili vrata.
31 Dok su ga oni htjeli ubiti, došao je glas zapovjedniku posade da je sav Jeruzalem u nemiru.
32 Zapovjednik je odmah uzeo vojnike i stotnike te dotrčao k pobunjenicima. Čim su ovi opazili zapovjednika s vojnicima, prestali su tući Pavla.
33 Tada mu se glavni zapovjednik približio, uhvatio ga i zapovjedio da ga svežu sa dvojim lancima. Zatim ga počeo ispitivati tko je i što je učinio.
34 Iz naroda su jedni vikali jedno, a drugi drugo. Budući da zapovjednik nije mogao ništa pouzdano saznati zbog vike, zapovjedi da ga odvedu u vojarnu.
35 Kada su stigli na stepenice, bilo je tako da su ga morali vojnici nositi zbog nasrtaja svjetine,
36 jer je mnoštvo naroda išlo za njim i vikalo: "Smakni ga!"
37 U času kad je Pavao imao biti uveden u vojarnu, rekao je zapovjedniku: "Smijem li ti nešto reći?" Ovaj je odgovorio: "Zar znaš grčki?"
38 Zar nisi ti onaj Egipćanin koji je nedavno podigao bunu i odveo u pustinju četiri tisuće razbojnika?"
39 Pavao je rekao: "Ja sam Židov iz Tarsa, građanin sam znamenita grada u Ciliciji. Molim te, dopusti mi da progovorim narodu!"
40 Te kad mu zapovjednik dopusti, Pavao stane na stepenice, pa dade narodu znak rukom da ušuti. Kada nastane velika tišina, on progovori Hebrejskim jezikom ovako:

Govor Pavla. Njegove bližnje posljedice

22 "Ljudi braćo i očevi, poslušajte što vam sada imam reći u svoju obranu!"
2 Kada su oni čuli da im govori hebrejskim jezikom, još su više ušutjeli. A Pavao nastavi:
3 Ja sam zaista Židov, rođen u Tarsu, u Ciliciji, a odrastao u ovom gradu, do nogu Gamalielovih točno poučen po Zakonu naših otaca. Bio sam revan za Boga, kao što ste svi vi danas.
4 Ja sam na taj način progonio na smrt, vežući u lance i predajući u tamnice ljude i žene.
5 To mi može posvjedočiti visoki svećenik i starješinsko vijeće. Od njih sam i pismo primio za braću u Damasku te se zaputio da i one koji su tamo svezane dovedem u Jeruzalem da budu kažnjeni.
6 Dok sam tako putovao i približio se Damasku oko podne, odjedanput oko mene obasja s neba velika svjetlost.
7 A ja sam pao na zemlju i čuo glas gdje mi govori: 'Savle, Savle, zašto me progoniš?'
8 A ja sam odvratio: 'Tko si ti, Gospodine?' A On mi rekao: 'Ja sam Isus Nazarećanin, kojega ti progoniš.'
9 Moji su pratioci zaista vidjeli svjetlo i bili su prestrašeni, ali nisu čuli glasa onoga koji mi je govorio.
10 Tada reknem: 'Što da činim, Gospodine?' A Gospodin mi rekao: 'Ustani i nastavi put u Damask pa će ti se tamo reći sve što ti je određeno činiti!'
11 Ali kako sam obnevidio od sjaja onoga svjetla, moji su me pratioci poveli za ruku te smo tako stigli u Damask.
12 Neki Ananija, vjeran vršitelj Zakona, koji je uživao dobar glas među svima tamošnjim Židovima,
13 došao k meni, približio mi se i rekao: 'Brate Savle, progledaj!' I ja sam u taj isti čas pogledao u njega.
14 A on mi rekao: 'Bog otaca naših izabrao te da upoznaš njegovu volju, da vidiš Pravednika i da razumiješ glas iz usta njegovih,
15 jer ćeš mu biti svjedok pred svim ljudima za ono što si vidio i čuo.
16 A sada, na što još čekaš? Ustani, primi krštenje i očisti se od svojih grijeha zazivajući njegovo ime!'
17 A kad sam se, nakon povratka u Jeruzalem, molio u hramu, pao sam u zanos,
18 te sam vidio Gospodina gdje mi govori: 'Pohiti i brzo iziđi iz Jeruzalema, jer oni neće primiti tvojega svjedočanstva o meni!'
19 A ja reknem: 'Gospodine, pa sami znaju da sam ja bacao u tamnice i šibao po svim sinagogama one koji vjeruju u tebe.
20 A kad se prolijevala krv tvojega svjedoka

Stjepana, bio sam osobno prisutan te odobravao njegovu smrt i krvnicima njegovim čuvao haljine.’
21 Nato mi on odgovorio: ‘Idi, jer ću te poslati daleko, k neznabošcima!’
22 Židovi su ga slušali do te riječi, ali onda podignu glasove govoreći: “Makni takva čovjeka sa zemlje! Jer on ne smije živjeti!”
23 Dok su oni tako vikali, haljinama tresli i prašinu vitlali u zrak.
24 Zapovjednik zapovjedi da ga odvedu u dvorsku vojarnu te da ga uz bičevanje preslušaju, da bi tako doznao zašto toliko viču protiv njega.
25 Kad su ga svezali remenjem da ga bičuju, Pavao je rekao stotniku: “Zar smijete bičevati rimska građanina, i još k tomu bez osude?”
26 Kad je stotnik to čuo, otišao je i obavijesti zapovjednika: “Pazi što misliš učiniti, jer ovaj je čovjek rimski građanin!”
27 Nato je zapovjednik došao k njemu te mu rekao: “Kaži mi, jesi li ti rimski građanin?” Pavao je odgovorio: “Da.”
28 A zapovjednik je odgovorio: “Ja sam za velik novac stekao to građanstvo.” A Pavao je rekao: “ja sam se s njim i rodio.”
29 Tada odmah odstupe od njega oni koji su ga htjeli ispitivati, a zapovjednik se prestrašio kad je doznao da je on Rimljanin i zato što ga je okovao.
30 Sutradan, hoteći saznati točno zašto ga Židovi optužuju, zapovjednik ga oslobodio okova pa zapovjedio da se sazove visoke svećenike i sve njihovo Vijeće,i doveo Pavla i postavio ga pred s njih.

Pavao pred visokim vijećem

23 Pavao uperio pogled u Vijeće i rekao: “Ljudi i braćo, ja sam živio s posve čistom savješću pred Bogom do ovoga dana.”
2 Nato visoki svećenik Ananija zapovjedi onima koji su bili kraj njega da ga udare po ustima.
3 Tada mu rekao Pavao: “Tebe će udariti Bog, obijeljeni zide! Ti sjediš tu te mi sudiš po Zakonu, a protiv Zakona zapovjedaš da me udaraju!”
4 Odgovore mu nato prisutni: “Što, ti grdiš visokoga Božjega svećenika?”
5 Pavao je odgovorio: “Nisam znao, braćo, da je on visoki svećenik. Stoji, naime, napisano: ‘Ne govori zlo o poglavaru svojega naroda!’ ”
6 Zatim Pavao znajući da je jedan dio sastavljen od saduceja, a drugi od farizeja, glasno je povikao u Vijeću: “Ljudi i braćo, ja sam farizej, potomak farizeja. Zbog nade u uskrsnuće mrtvih meni se sudi.”
7 Kada je on to tako rekao, nastalo prepiranje između farizeja i saduceja, te se skupština podijelila.
8 saduceji, naime, tvrde da nema ni uskrsnuća, ni anđela, ni duha, a farizeji to sve priznaju.
9 Tako je nastala velika vika. Ustali su neki pismoznanci farizejske stranke te se odlučno suprotstavili govoreći: “Mi ne nalazimo nikakva zla na ovomu čovjeku. A što ako mu je govorio duh ili anđeo, ne svađajmo se protiv Boga.”
10 I tada nastane velika nesloga i svađa, pa se zapovjednik pobojao da Pavla ne rastrgaju na komade. Stoga zapovjedi vojnicima da siđu pa da ga otmu između njih i opet odvedu u dvorsku vojarnu.
11 Sljedeće noći Gospodin se ukazao Pavlu i rekao mu: “Budi hrabar, Pavle, kao što si za mene svjedočio u Jeruzalemu, tako ti treba svjedočiti i u Rimu.”
12 Kada nastane dan, sastali su se neki od Židova te skovali urotu i obećali, pod zakletvom, da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla.
13 Bilo ih je više od četrdeset koji su skovali tu urotu.
14 Oni su došli k svećeničkim glavarima i strarješinama i rekli. “Mi smo se zarekli pod zakletvom da nećemo ništa jesti dok ne ubijemo Pavla.
15 Zato vi sada zajedno s Vijećem izrazite želju zapovjedniku da ga dovede k vama pod izlikom da želite pomnije ispitati njegovu stvar. A mi smo spremni ubiti ga i prije nego što stigne k vama.”
16 Ali kad je sin Pavlove sestre doznao za zasjedu, on je došao i ušao u vojarnu te obavijestio Pavla.
17 Tada Pavao dozvao k sebi jednoga stotnika te mu rekao: “Ovoga mladića odvedi k zapovjedniku jer mu on ima nešto priopćiti!”
18 Tada ga stotnik uzeo i odveo k glavnom zapovjedniku i rekao: “Zatvorenik Pavao dozvao me i zamolio da ovoga mladića dovedem k tebi jer ti ima nešto priopćiti.”
19 Nato je zapovjednik uzeo mladića za ruku i odveo ga nasamo pa ga upitao: “Što mi imaš priopćiti?”
20 A on je rekao: “Židovi su se dogovorili da te zamole da sutra dovedeš Pavla u Vijeće pod izgovorom da pomnije ispitaš njegovu stvar.
21 Ali ih nemoj poslušati, jer ga više od četrdeset ljudi iz njihova kruga čeka u zasjedi. Oni su se obvezali, pod zakletvom, da neće ni jesti ni piti dok ga ne ubiju; već stoje spremni i čekaju tvoj pristanak.”
22 Tada zapovjednik otpusti mladića i zapovjedi mu: “Nemoj nikomu govoriti da si mi ovo otkrio.”
23 Zatim dozva dvojicu satnika i zapovjedi im: “Pripremite dvjesta vojnika, sedamdeset konjanika i dvjesta strijelaca, da nakon trećega sata noću krenu u Cezareju,
24 i pripremite konje Pavlu za jahanje, da živ i zdrav stigne k upravitelju Feliksu!”
25 I napisao je pismo koje je glasilo ovako:
26 Klaudije Lizija preuzvišenom upravitelju Feliksu pozdrav!
27 Ovoga su čovjeka uhvatili Židovi i htjeli ga ubiti. Dolazeći s vojskom izvukao sam ga iz pogibli i saznao sam da je rimski građanin.
28 A kad sam htio točno saznati krivnju za koju ga optužuju, doveo sam ga pred njihovo Vijeće.
29 Ustanovio sam da ga optužuju zbog pitanja njihova Zakona, ali da nema nikakve krivnje koja zaslužuje smrt ili samo lance.
30 A kad su me obavijestili da se sprema zasjeda protiv njega, odmah sam ga poslao k tebi, pošto sam njegovim tužiteljima dao znati da svoju tužbu protiv njega iznesu preda te. Budi zdravo!
31 Tada vojnici prema naređenju uzeli Pavla te ga noću odveli u Antipatridu.
32 Sutradan su pješaci ostavili konjanike da ga prate dalje, a oni se vratili u vojarnu.
33 Kada su konjanici ušli u Cezareju, oni su uručili upravitelju pismo i pred njega doveli Pavla.
34 A kad je upravitelj pročitao pismo, upita ga iz koje je pokrajine. A kad je shvatio da je iz Cilicije,
35 rekao mu: “Preslušati ću te kad i tvoji tužitelji dođu.” Nato zapovjedi da ga čuvaju u Herodovoj palači.

Pavao pred Feliksom

24 Poslije pet dana siđe visoki svećenik Ananija s nekoliko starješina i s odvjetnikom, nekim Tertulom, te podnijeli upravitelju Feliksu tužbu protiv Pavla.
2 Kad dozovu Pavla, Tertul je počeo optužbu govoreći: “Veliki mir što ga po tebi, vrli Felikse, uživamo i boljitak za ovaj narod tvojom providnošću nastaje,
3 mi u svemu i na svakom mjestu rado priznajemo sa svom zahvalnošću,

4 Ali da te duže ne zadržavam, molim te da nas ukratko saslušaš sa svojom uobičajenom blagošću.
5 Ustanovili smo da je ovaj čovjek pošast, da izaziva prepirke među Židovima po cijelom svijetu i da je kolovođa nazarenskih sljedbenika.
6 On je pokušao i hram oskvrnuti, i mi smo ga uhvatili i htjeli smo ga osuditi prema našem Zakonu.
7 Ali je došao Lizija zapovjednik na nas, i oteo ga iz naših ruku na veliku silu te ga poslao k tebi,
8 zapovjedivši njegovim tužiteljima da dođu k tebi kako bi sam mogao sve istražiti i saznati za što ga optužujemo."
9 Njemu se priključe i Židovi tvrdeći da je tako.
10 Tada je Pavao, kad mu je upravitelj dao znak da govori, odgovorio: "Budući da znam da si već mnogo godina sudac u ovomu narodu, ja pouzdano počinjem svoju obranu.
11 Ti sam možeš doznati da nema više od dvanaest dana otkako sam uzišao u Jeruzalem da se poklonim.
12 A oni me nisu našli ni u hramu, ni u gradu da s bilo kime raspravljam ili da uzrokujem nered i dižem narod.
13 A ne mogu ti ni dokazati ono za što me sada optužuju.
14 Ali ovo ti priznajem: ja slijedim put, koji oni nazivaju sektom, i tako služim Bogu otaca svojih vjerujući u sve što stoji napisano u Zakonu i Prorocima.
15 Ja se uzdajem u Boga, kao što se uzdaju i oni sami da će biti uskrsnuće mrtvih, pravednih i nepravednih.
16 Zato se i ja uvijek trudim da imam čistu savjest i pred Bogom i pred ljudima.
17 Poslije više godina došao sam da donesem milostinju i prinesem žrtvu svojem narodu.
18 Među njima neki Židovi iz Azije, upravo kad sam prinosio žrtvu, našli su me već očišćenog u hramu, ali bez strke naroda i bez buke.
19 Trebalo bi da oni dođu preda te i tuže me ako imaju što protiv mene.
20 Ili neka ovi ovdje sami reknu kakvu su krivnju našli na meni kad sam bio pred Vijećem,
21 osim ako se ne radi samo o ovoj jedinoj riječi koju sam doviknuo stojeći među njima: 'Zbog uskrsnuća mrtvih vi me danas optužujete.' "
22 Kada je Feliks čuo sve to, budući da je točnije poznavao što se odnosi na tu nauku, odgodio je njihovu parnicu govoreći: "Kada dođe ovamo zapovjednik Lizija, riješit ću vašu stvar."
23 A stotniku zapovjedi da Pavla čuva u zatvoru, ali da mu pruži olakšice i da nikom od njegovih poznatih ne brani da ga posjećuje i poslužuje.
24 Poslije nekog vremena došao je Feliks sa svojom ženom Druzilom, koja je bila Židovka, dozvao je k sebi Pavla te je slušao njegovo izlaganje o vjeri u Isusa Krista.
25 Dok je Pavao govorio o pravednosti, čistoći i budućem sudu, prestrašio se Feliks te mu rekao: "Za sada hajde, idi! Kada ću imati zgodno vrijeme, opet ću te dozvati k sebi."
26 U isto vrijeme nadao se da će mu Pavao dati novaca, kako bi ga pustio; stoga je češće slao po njega i razgovarao s njime.
27 Kad se navrše dvije godine, Feliksa naslijedi Porcije Fest. Hoteći ugoditi Židovima, Feliks ostavi Pavla u tamnici.

Pavao se priziva na cara

25 Tri dana nakon preuzimanja vlasti nad pokrajinom Fest uziđe iz Cezareje u Jeruzalem.
2 Tada su došli k njemu glavari svećenički zajedno s prvacima židovskim i podnesu tužbu protiv Pavla i tražili,
3 moleći za milost protiv njega, da ga pošalje u Jeruzalem—dok su oni smišljali zasjedu da ga ubiju na putu.
4 Ali im Fest odgovorio da je Pavao u zatvoru u Cezareji i da će uskoro i on sam otputovati tamo.
5 Neka, dakle," reče: "ovlašteni od vas pođu sa mnom pa neka ga tuže ako je što kriv taj čovjek."
6 Fest siđe u Cezareju pošto se zadržao među njima osam ili, najviše, deset dana. Sutradan je sjeo na sudačku stolicu i zapovjedio da se dovede Pavao.
7 Kad je ovaj došao, okruže ga Židovi koji su došli iz Jeruzalema te iznijeli protiv Pavla mnoge i teške optužbe kojih nisu mogli dokazati.
8 A Pavao je u svoju obranu iznosio: "Nisam ništa skrivio ni protiv židovska Zakona, ni protiv hrama, ni protiv cara."
9 Tada Fest, hoteći ugoditi Židovima, odgovorio Pavlu: "Hoćeš li uzići u Jeruzalem da ti se tamo o tomu sudi, u mojoj prisutnosti?"
10 Tada je Pavao rekao: "Pred carskim sudom stojim, tu mi se mora suđenje nastaviti. Židovima, kao što vrlo dobro znaš, nisam ništa skrivio.
11 Ako sam doista kriv i ako sam učinio nešto što zaslužuje smrt, ne odbijam umrijeti. Ali ako su neosnovane optužbe kojima me ovi optužuju, nitko me ne može njima dati na dar. Ja se prizivam na cara."
12 Tada Fest, pošto se posavjetovao sa sudskim vijećem, odvrati: "Na cara si se prizvao, pred cara ćeš ići!"
13 Kad prođe neko vrijeme, došli su u Cezareju kralj Agripa i Berenika te pozdrave Festa.
14 Kako se tu zadržali duže vremena, Fest zbog savjeta iznese kralju Pavlov slučaj: "Feliks je ostavio, reče, nekog utamničenika,
15 koga su mi glavari svećenički skupa sa židovskim starješinama optužili za mojega boravka u Jeruzalemu i zahtijevali njegovu osudu.
16 Ja sam im odgovorio da Rimljani ne običavaju izručiti nikoga prije nego što se optuženi suočio sa svojim tužiteljima i dobije priliku da se brani od onoga za što je optužen.
17 Kad su oni, dakle, zajedno sa mnom došli ovamo, ja sam bez odgađanja sutradan sjeo na sudačku stolicu i naredio da se dovede spomenuti čovjek.
18 Ali tužitelji, koji su stajali oko njega, ne optuže ga ni za jedan zločin za koji sam ja nagađao,
19 nego su raspravljali o nekim pitanjima svoje vjere i o nekom Isusu koji je umro, a za kojega Pavao tvrdi da je živ.
20 A ja nisam bio siguran kako postupiti u toj vrsti istrage, upitao sam ga bi li htio poći u Jeruzalem da mu se ondje o tomu sudi.
21 Ali kako je Pavao prizivom zatražio za sudsku odluku carska veličanstva, naredio sam da se i dalje drži u zatvoru dok ga ne pošaljem k caru.
22 I ja bih želio poslušati toga čovjeka," reče Agripa Festu. "Sutra ćeš ga čuti," odgovorio je Fest.
23 Sutradan, Agripa i Berenika došli su s velikim sjajem i ušli u svečanu dvoranu, u pratnji visokih časnika i najuglednijih osoba u gradu. Tada na Festovu zapovijed dovedu Pavla.
24 Fest je rekao: "Kralju Agripa i svi ljudi ovdje s nama prisutni! Gledajte ovoga čovjeka zbog kojega je s molbama k meni dolazilo mnoštvo Židova

u Jeruzalemu i ovdje, vičući da ne smije duže
živjeti.
25 Ja sam, naprotiv, ustanovio da nije ništa učinio
što zaslužuje smrt. Ali kako se ovaj čovjek sam
prizvao na carsko veličanstvo, odlučio sam ga
onamo poslati.
26 Budući da o njemu nemam ništa pouzdano
napisati mojemu gospodaru, izveo sam ga pred
vas, posebno preda te, kralju Agripa, tako da bih
mogao što napisati nakon ove sudske istrage.
27 Jer mi se čini nerazborito poslati zatvorenika, a
ne naznačiti optužbe protiv njega."

Pavlov govor pred Feliksom i kraljem Agripom

26 Tada je Agripa rekao Pavlu: "Dopušta ti se
da sam sebe počneš braniti." Tada je Pavao
ispružio ruku i počeo svoju obranu:
2 Kralju Agripa, ja se osjećam sretnim što se danas
sam mogu pred tobom braniti od svega za što me
optužuju Židovi,
3 pogotovo što znam da ti dobro poznaješ ži-
dovske običaje i njihova prepiranja. Zato te molim
da me strpljivo poslušaš.
4 Kakav je bio moj život od rane mladosti koji sam
proveo u svojemu narodu, i to u Jeruzalemu, znaju
svi Židovi.
5 Oni me od početka poznaju i mogu, ako hoće,
posvjedočiti da sam kao farizej živio po najstrožem
Zakonu naše vjere.
6 I sada stojim pred sudom zbog nade u obećanje
koje je Bog uputio našim očevima.
7 Ispunjenje ovoga obećanja nada se postići naših
dvanaest plemena, koja ustrajno, noć i dan, služe
Bogu. Upravo me zbog te nade, kralju, tuže Židovi.
8 Ima li po vašem sudu nešto nevjerojatno u tom da
Bog uskrsava mrtve?
9 Ja sam doista nekoć mislio da sam dužan djelo-
vati protiv imena Isusa Nazarećanina.
10 To sam i činio u Jeruzalemu. Ja sam osobno
mnoge svete zatvarao u tamnice, pošto sam na to
od visokih svećenika bio ovlašten, a kad su bili os-
uđivani na smrt, za to dao svoj glas.
11 Po svim sinagogama prisiljavao sam ih, više
puta kažnjavanjem, da izgovaraju grdnje protiv
Boga i u svojemu prekomjernom bijesu progonio
sam ih čak u tuđe gradove.
12 Dok sam u tom pothvatu išao u Damask s ov-
lašću i nalogom visokih svećenika,
13 vidio sam, kralju, na svojem putovanju, u pola
dana, došlo je svjetlo s neba jasnije od sunca i
obasjalo sve oko mene i mojih suputnika.
14 I kad smo svi popadali na zemlju, ja sam čuo
glas što mi govori hebrejskim jezikom: 'Savle,
Savle, zašto me progoniš? Teško ti je u bodljike
nogom udarati.'
15 A ja sam rekao: 'Tko si ti, Gospodine?' A On je
rekao: 'Ja sam Isus, kojega ti progoniš.'
16 Diži se i stani na svoje noge; jer Ja sam ti se
ukazao zato da te postavim slugom i svjedokom,
obojima kako o onomu što si vidio, tako i o onomu
što ću ti objaviti.
17 Ja ću te izbavljati od židovskog naroda i od ne-
znabožaca kojima te sada šaljem,
18 Da im otvoriš oči, da se obrate od tame k svjetlu
i od Sotonine vlasti k Bogu, da vjerom u mene
prime oproštenje grijeha i baštinu među onima koji
su posvećeni s vjerom u mene.'
19 Otada, kralju Agripa, nisam bio neposlušan
nebeskom viđenju,
20 nego sam propovijedao najprije onima u Dama-
sku, u Jeruzalemu i svim judejskim pokrajinama, i
onda neznabošcima, da se pokaju i okrenu k Bogu
i čine djela dostojna pokajanja.
21 Zbog toga su me Židovi uhvatili u hramu i
pokušali me ubiti.
22 Ali opskrbljen pomoću Božjom stojim do dan-
ašnjega dana, svjedočim i malomu i velikomu, ne
govoreći ništa drugo osim što su govorili Proroci i
Mojsije da će se dogoditi.
23 Da će Krist morati trpjeti, te da će On biti prvi koji
će uskrsnuti od mrtvih i da će navijestiti svjetlo i
židovskom narodu i neznabošcima."
24 Dok je to govorio u svoju obranu, rekao mu Fest
jakim glasom: "Pavle ti si izvan sebe! Tvoje te ve-
liko znanje čini luđakom."
25 Ne ludujem, preuzvišeni Feste," Pavao je
rekao: "već ozbiljno govorim riječi istine i razbora.
26 Ta i kralj, kojemu se pouzdano i slobodno
obraćam, zna ove stvari. Ne vjerujem da mu je išta
od ovoga nepoznato, jer se ovo nije dogodilo u
kakvom kutu.
27 Vjeruješ li, kralju Agripa, prorocima? Znam da
vjeruješ!"
28 Agripa je odgovorio Pavlu: "Zamalo si me
uvjerio da postanem kršćanin."
29 Pavao je rekao: "Želio bih od Boga, ne samo ti
nego i svi oni koji me danas slušaju, postali takvi
ljudi kakav sam ja, osim ovih okova."
30 Nakon njegovih riječi ustane kralj i upravitelj,
Berenika i ostali koji su zasjedali s njima.
31 Dok su se povlačili, govorili su među sobom:
"Ovaj čovjek nije učinio ništa što zaslužuje smrt ili
okove.
32 Tada je Agripa rekao Festu: "Ovaj je čovjek već
prije mogao biti pušten na slobodu da se nije priz-
vao na cara."

Put u Rim. Na pučini morskoj. Brodolom

27 Kada je bilo odlučeno da moram otploviti u
Italiju, predaju oni Pavla i neke druge sužnje
jednom stotniku iz carske čete imenom Juliju.
2 Tada smo ušli u neku adramitsku lađu koja je
imala ploviti u azijska mjesta, pa zatim smo ot-
plovili. S nama je bio Aristarh, Makedonac iz
Soluna.
3 Sutradan smo pristali u Sidonu. Tu je Julije s
Pavlom ljudski postupio i dopustio mu da ode k
svojim prijateljima i primi njihove usluge.
4 A kad smo otplovili odande, plovili smo u zavje-
trini Cipra, jer su vjetrovi bili protivni.
5 Kada smo preplovili more uzduž Cilicije i Pam-
filije, stigli smo u Miru u Liciji.
6 Tu je stotnik našao neku aleksandrijsku lađu koja
je plovila u Italiju i prekrcao nas u nju.
7 Više je vremena plovidba bila spora i jedva smo
stigli pored Knida. Kako nam vjetar nije dao prista-
ti, doplovili smo pod Kretu kod Salmone.
8 S mukom ploveći uz obalu, stigli smo na neko
mjesto zvano Dobra pristaništa, blizu kojega se
nalazi grad Laseja.
9 Kako je prošlo duže vremena i plovidba već
postala opasna, bio je već minuo i Veliki post,
Pavao ih je opominjao
10 govoreći: "Ljudi, vidim da će plovidba biti na
pogibelj, i veliku štetu ne samo za tovar i lađu nego
i za naše živote."
11 Ali uza sve to stotnik je više vjerovao kormilaru
i vlasniku lađe negoli Pavlovim riječima.
12 Pošto luka nije bila prikladna za zimovanje,
većina je svjetovala da se odande otplovi, ne bi li
kako stigli do kretske luke Feniksa, što gleda
prema jugozapadu i sjeverozapadu, te tamo prezi-
mili.
13 A kad okrenu tihi južnjak, misleći da mogu ost-

variti svoju namjeru, digli su sidro te zaplovili sas-
vim uz Kretu.
14 Ali brzo poslije toga puhnu s Krete strašan
vjetar zvan sjeveroistočnjak.
15 Zahvati lađu tako da se nije mogla oduprijeti
vjetru. Predali smo mu se i on nas počeo tjerati.
16 Prolazeći pod zaklonom nekog otočića koji se
zove Klauda, jedva smo mogli uhvatiti čamac.
17 Kad su ga izvukli na lađu, upotrijebili su sred-
stva za spasavanje: konopcima povezali lađu.
Zatim, bojeći se da se ne nasuču na Sirtu, spustili
su plivajuće sidro te su tako tjerani dalje.
18 Sutradan, jer nas je oluja strahovito bacala,
počeli su izbacivati tovar,
19 A treći dan svojim rukama izbace brodsku
opremu.
20 Kako se više dana ne pokazao ni sunce ni zvije-
zde i kako je i dalje bjesnjela velika oluja, nestajalo
je svake nade da se možemo spasiti.
21 Već dugo nije bilo volje za jelom. Tada se podi-
gao Pavao, stao pred njih te rekao: “Ljudi, trebalo
je mene poslušati i ne otiskivati se s Krete te tako
izbjeći i ovu patnju i ovu štetu.
22 A sada vas opominjem, razvedrite se, jer nitko
od vas neće propasti osim lađe.
23 Noćas mi se ukazao anđeo onoga Boga komu
pripadam i komu služim,
24 te mi rekao: ‘Ne boj se, Pavle! Ti trebaš doći
pred cara. I evo, Bog ti milostivo daruje živote svih
koji s tobom plove.’
25 Zato, ljudi, budite odvažni! Vjerujem Bogu da će
biti tako kako mi je obećao.
26 Ali kako bilo, treba da se nasučemo na neki
otok.”
27 Kada je već došla četrnaesta noć otkako smo
bili tjerani ovamo onamo po Adriji, oko ponoći mor-
nari su prozreli da im se primiče neka zemlja.
28 Bacili su olovnicu i našli da ima dvadeset hvati
dubine, te kad su odmakli malo dalje, ponovno
bacili olovnicu i našli da ima petnaest hvati dubine.
29 Bojeći se da ne udarimo u grebene, spustili su s
krme četiri sidra; tako su puni čežnje čekali dola-
zak dana.
30 A u vrijeme kad su mornari namjeravali pobjeći
iz lađe i kad su spustili čamac u more pod izgovo-
rom da misle s pramca spustiti sidra,
31 Pavao je rekao stotniku i vojnicima: “Ako ovi
mornari ne ostanu u lađi, vi se ne možete spasiti!”
32 Nato su vojnici presjekli užeta na čamcu i pustili
ga da padne.
33 Sve dok nije počelo svitati, Pavao je molio sve
da jedu: “Danas je četrnaesti dan koji provodite u
iščekivanju bez jela, a da ništa niste uzeli.
34 Zato vas molim da jedete, jer je to za vaše
zdravlje bitno. Ni jednom od vas neće propasti ni
vlas s glave.”
35 I kad je to rekao, uzeo kruh, te pred svima njima
zahvalio Bogu, pa kad ga razlomio počeo jesti.
36 Tada su se svi oni ohrabrili te i sami počeli jesti.
37 U lađi nas je bilo svega dvjesta sedamdeset i
šest.
38 A kad su se dosta nasitili, počeli su olakšavati
lađu bacajući pšenicu u more.
39 Kad je osvanuo dan, mornari nisu prepoznali
zemlje, ali su opazili neki zaljev s ravnom obalom
te odluče, ako bi mogli, onamo otjerati lađu.
40 I kad su podigli sidra iz mora, odlučili su ploviti,
popustili konope na kormilima i dignuli prednje
jedro prema vjetru te usmjerili prema obali.
41 Ali udare u greben, kojemu je s obih strana
more, te nasukali lađu. Prednji je dio najprije nas-
jeo i ostao nepomičan, dok se zadnji dio prelomio
od velike žestine valova.
42 Tada su vojnici naumili poubijati zatvorenike,
tako da ne bi koji isplivao i pobjegao.
43 Ali im stotnik, želeći spasiti Pavla, spriječio da
provedu svoju nakanu. I zapovjedi da najprije
poskaču u more oni koji znaju plivati te da iziđu na
kopno,
44 a ostali da iziđu, jedni na daskama, a drugi na
ostacima lađe. I tako se svi spasili i izašli na kopno.

Čudo na Malti. Pavao u Rimu

28 Kad su tomu izbjegli, onda su doznali da se
otok zove Malta.
2 Urođenici su nam iskazali posebnu ljubaznost.
Sve su nas primili k velikoj vatri koju su bili naložili
zbog kiše što je padala i zbog zime.
3 Kad je Pavao nakupio naramak suhih grana i
bacio ga na vatru, iziđe zmija natjerana od vrućine
te mu se uhvati za ruku.
4 A urođenici, kad su vidjeli da mu otrovna zmija
visi o ruci, rekli su jedan drugomu: “Nema sumnje
ovaj je čovjek sigurno ubojica; on misli da je
umaknuo moru ali pravda mu ne dopušta da živi.
5 Ali on otrese zmiju u vatru i nije mu bilo ništa zlo.
6 A oni su očekivali da će oteći i odmah pasti mrtav.
Ali pošto su duže čekali te vidjeli da mu se nije do-
godilo nikakvo zlo, promijenili su mišljenje i rekli da
je bog.
7 U onoj se istoj okolici nalazilo imanje poglavara
toga otoka imenom Publija, koji nas je lijepo primio
i tri dana ljubazno pogostio.
8 I dogodi se da je Publijev otac ležao bolestan od
groznice i dizenterije. Pavao je ušao k njemu, po-
molio se i stavio na njega ruke pa ga ozdravio.
9 Poslije toga događaja dolazili su i ostali s otoka
koji su bili bolesni pa su ozdravljali.
10 Oni su nam iskazali mnoge počasti, a kad smo
odlazili, dali su nam i stavili u lađu sve što nam je
trebalo.
11 Poslije tri mjeseca otplovili smo na aleksandri-
jskoj lađi koja je prezimila na otoku i koja je imala
kao znak Dioskure.
12 Doplovili smo u Sirakuzu i tamo ostali tri dana.
13 Odande, ploveći uz obalu, stigli smo u Regij. A
sutradan okrenu južni vjetar i mi preksutra došli
smo u Puteole,
14 gdje smo našli braću, koja nas molbama poz-
vali da ostanemo kod njih sedam dana. I tako
odemo prema Rimu.
15 Kad su tamošnja braća primila vijest o nama,
izišla su nam u susret kod Apijeva trgovišta i do tri
krčme. Kad ih Pavao vidio, zahvalio je Bogu i
ohrabrio se.
16 Kad smo stigli u Rim, stotnik dovede zatvore-
nike poglavaru garde, a Pavlu je bilo dopušteno da
stanuje u svojem stanu s vojnikom koji ga je čuvao.
17 I dogodilo se tako da je nakon tri dana Pavao
sazvao na okup židovske prvake. I kad su oni došli,
on im progovorio: “Ljudi i braćo, ja iako nisam ništa
učinio niti protiv naroda ni protiv običaja naših ota-
ca, ipak su me u Jeruzalemu kao zarobljenika pre-
dali Rimljanima u ruke.
18 Koji su me, nakon sudske istrage, htjeli pustiti,
jer nije bilo na meni nikakve krivnje koja bi zas-
luživala smrt.
19 Ali kako se Židovi tomu suprotivili, bio sam pris-
iljen prizvati se na cara, ali ne kao da bih svoj narod
imao za što tužiti.
20 Eto, zbog toga sam vas zamolio da vas vidim i
da vam progovorim, jer zbog nade Izraelove ja
sam okovan ovim lancima.”
21 Oni su mu odgovorili: “Mi o tebi nismo primili

nikakva pisma iz Judeje niti nam je koji od braće
došao pa o tebi što loše javio ili rekao.
22 Nego, mi bismo željeli čuti od tebe tvoje pogle-
de, jer nam je za ovu družbu jedino poznato da joj
se svuda protive."
23 Nato su mu odredili jedan dan i došli k njemu u
stan u još većem broju. On im je izlagao i svjedočio
o kraljevstvu Božjem i nastojao, od ranoga jutra do
kasne večeri, uvjeriti ih o Isusu, sve od Mojsijeva
Zakona i Proroka.
24 Jedni povjeruju njegovim riječima, a drugi ost-
anu nevjerni.
25 Nesložni među sobom, počeli se razilaziti pošto
im Pavao rekao još jednu riječ: "Zaista, dobro je
Duh Sveti rekao vašim očevima po proroku Izaiji,
26 govoreći: 'Idi k ovom narodu i kaži mu: Slušajući
čut ćete, a ipak nećete razumjeti; Gledajući gledat
ćete, a ipak nećete vidjeti.
27 Jer je otvrdnulo srce ovoga naroda. Ušima
teško čuju, i oči su svoje zatvorili, osim da bi vidjeli
očima svojim, i čuli ušima svojim, i da bi srcem svo-
jim razumjeli i da bi se obratili, pa da ih ozdravim. ' "
28 Tako primite do znanja da je ovo Božje spase-
nje poslano neznabošcima. Oni će ga i prihvatiti."
29 I kad je on rekao te riječi, Židovi su otišli prepira-
jući se među sobom.
30 Pavao je ostao pune dvije godine u svojem
iznajmljenom stanu, gdje je primao sve koji su se k
njemu navraćali,
31 propovijedajući kraljevstvo Božje i učeći nauk
Gospodina Isusa Kristu sa svim pouzdanjem i bez
ičijega smetanja.

Rimljanima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Pavlova služba Kristova Radosna vijest

1 Pavao, sluga Isusa Krista, pozvan za apostola,
određen za Radosnu vijest Božju,
2 koju je Bog unaprijed obećao po svojim proroci-
ma u Svetim pismima,
3 o svojemu Sinu Isusu Kristu, našem Gospodinu,
koji je tjelesno rođen od potomstva Davidova
4 i koji se uskrsnućem od mrtvih, po Duhu Svetom,
pokazao Sinom Božjim, sa svom vlašću: Isus
Krist, naš Gospodin,
5 po kojem smo primili milost i apostolstvo, da na
slavu imena njegova k poslušnosti vjere privodimo
sve narode,
6 među kojima ste i vi pozvani da budete pripadnici
Isusa Krista;
7 Svima u Rimu, ljubljenicima Božjim, pozvanima
da budu sveti. Milost vam i mir od Boga, Oca naše-
ga, i Gospodina Isusa Krista.
8 Prije svega zahvaljujem Bogu svojemu po Isusu
Kristu za sve vas što se vjera vaša hvali po cijelom
svijetu.
9 Bog, kojemu svom dušom služim navješćujući
Radosnu vijest njegova Sina, svjedok mi je da vas
se svaki put sjetim u svojim molitvama,
10 i molim da bi mi napokon jedanput, ako je volja
Božja, uspjelo doći k vama.
11 Jer ja vas želim vidjeti, da vam udijelim dar
Duha Svetoga, tako da ojačate—
12 to jest, da se ohrabrim kod vas i zajedno s vama
zajedničkom vjerom vašom i mojom.
13 Htio bih da znate, braćo, da sam više puta od-
lučio doći k vama, ali sam do sada bio spriječen, da
i među vama isto tako uberem koji plod kao i među
ostalim neznabošcima.
14 Ja sam dužnik i Grcima i barbarima, i mudrima
i nerazumnima.
15 Zato je moja želja da propovijedam Radosnu
vijest i vama, stanovnicima Rima.
16 Jer ja se ne stidim Radosne vijesti Kristove, jer
je ona sila Božja za spasenje svakomu tko vjeruje,
kako, u prvom redu Židovu, tako i Grku.
17 Jer u njemu se otkriva pravednost Božja, iz
vjere u vjeru, kao što stoji napisano: "Pravednik će
živjeti od vjere."
18 Jer s neba se zaista otkriva gnjev Božji protiv
svake bezbožnosti i nepravednosti ljudi koji istinu
sprečavaju s nepravednošću.
19 Jer njima je poznato ono što se može doznati o
Bogu, jer im je to Bog objavio.
20 Uistinu, njegova nevidljiva svojstva, čisto se
opažaju od postanka svijeta, njegova vječna moć
i božanstvo, promatrana po njegovim djelima.
Tako da oni nemaju isprike.
21 Jer iako su upoznali Boga, nisu mu iskazali ni
slavu ni zahvalnost kao Bogu, nego su postali slabi
u mislima svojim i njihovo je bezumno srce pota-
mnjelo.
22 Praveći se mudrim, postali su ludi
23 te su zamijenili slavu besmrtnoga Boga
kipovima, to jest slikama smrtnoga čovjeka, ptica-
ma, četveronošcima i gmazovima.
24 Zato ih je Bog preko lakomosti njihovih srdaca
predao nečistoći, tako da sami među sobom
obeščašćuju svoja tjelesa;
25 Njih koji su istinu Božju zamijenili sa lažima te
se klanjali i časno služili stvorenju umjesto Stvori-
telju, koji je slavljen zauvijek. Amen.
26 Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strasti-
ma: žene su njihove zamijenile naravno općenje s
protunaravnim.
27 Isto tako muškarci ostavili su naravno općenje
sa ženom, usplamtjevši požudom jedan za drugim,
vršeći, muškarci s muškarcima, sramotne stvari i na
sebi primajući pravednu plaću za svoje zablude.
28 I kako nisu smatrali vrijednim zadržati Boga u
svom znanju, Bog ih je predao pokvarenom sh-
vaćanju da bi činili što ne dolikuje.
29 Puni su svakovrsne nepravednosti, bluda,
zlobe, lakomosti, pakosti, puni zavisti, ubojstva,
svađa, lukavštine, podmuklosti, došaptavači su,
30 klevetnici, mrzitelji Boga, nasilnici, oholice,
umišljenici, izmišljači zla, nepokorni roditeljima.
31 Bez razumijevanja, nevjernici, bez ljubavi, neo-
prostivi i bez milosrđa,
32 koji, iako poznaju pravednost Božju, prema
kojoj oni koji to čine zaslužuju smrt, ne samo da to
čine nego i odobravaju onima koji to čine.

Pravedan sud Božji

2 Stoga nemaš isprike, tko god bio, o čovječe koji
sudiš, jer u čemu sudiš drugom, samog sebe
osuđuješ, jer ti koji sudiš, običavaš činiti isto.
2 Ali mi pouzdano znamo da se kazna Božja vrši
prema istini nad onima koji takvo što čine.

3 Ili zar to misliš, o čovječe koji sudiš onima koji takve stvari čine, da ćeš izbjeći Božjem sudu dok i sam to isto činiš?
4 Ili prezireš njegovu obilnu dobrotu, iščekivanje i strpljivost, a ne znaš da dobrota Božja hoće da te vodi k pokajanju?
5 Ali prema tvojoj okorjelosti i nestrpljivosti srca, sam na sebe gomilaš gnjev za dan gnjeva i objavljenja pravednoga suda Božjega,
6 koji će svakomu dati prema njegovima djelima:
7 život vječni onima koji s ustrajnošću u dobrom djelu traže slavu, čast i besmrtnost;
8 a onima upornima i koji se protive istini a pristaju uz nepravednost, njima srdžbu i gnjev,
9 nevolja i tjeskoba na svakoga čovjeka koji se odaje zlu, kako, u prvom redu, na Židova tako i na Grka,
10 a slava, čast i mir svakomu tko čini dobro, kako, u prvom redu Židovu tako isto i Grku.
11 Jer u Boga nema pristranosti.
12 Jer koji su sagriješili bez Zakona, bez Zakona će i propasti; i koji su pod Zakonom sagriješili, po Zakonu će biti suđeni.
13 Nisu, naime, pred Bogom pravedni oni koji slušaju Zakon, nego će biti opravdani oni koji vrše Zakon.
14 Jer kad neznabošci koji nemaju Zakona, vrše propise Zakona vođeni naravnošću, onda su oni, nemajući Zakona, sami sebi Zakon.
15 Oni činom pokazuju da je ono što propisuje Zakon, napisano u njihovim srcima, njihova savjest svjedoči i misli koje ih međusobno optužuju ili brane
16 u dan u koji će Bog, prema svojoj Radosnoj vijesti, suditi ljudske tajne po Isusu Kristu.
17 Ali ti koji se nazivaš Židovom, koji se čvrsto oslanjaš na Zakon i ponosiš s Bogom,
18 koji poznaješ volju njegovu i ti koji, poučen Zakonom, znaš odobriti ono što je bolje;
19 ti koji si uvjeren da si vođa slijepcima, svjetlo onima koji su u tami,
20 odgojitelj nerazumnima, učitelj neukima, jer u Zakonu imaš spoznaju znanja i istine.
21 Ti, dakle, koji drugoga učiš, zar ne učiš samog sebe ? Ti koji propovijedaš da se ne krade, zar ne kradeš?
22 Ti koji zabranjuješ preljub, zar ne činiš preljub? Ti koji se zgražaš nad idolima, zar ne pljačkaš njihove hramove?
23 Ti koji se ponosiš Zakonom, zar ne sramotiš Boga kršenjem Zakona?
24 Zaista se ime Božje vašom krivnjom grdi među neznabošcima," kako stoji napisano.
25 Jer obrezanje je, dakako, korisno ako držiš Zakon; naprotiv, ali ako kršiš Zakon, tvoje obrezanje postaje neobrezanje.
26 Stoga ako neobrezan čovjek drži pravedne zahtjeve Zakona, neće li mu se njegovo neobrezanje uračunati kao obrezanje?
27 Onaj koji nije tjelesno obrezan, a ispunjava Zakon, sudit će tebi koji si uza sav napisani Zakon i obrezanje prijestupnik Zakona.
28 Zbilja, nije pravi Židov onaj koji je to izvana, niti je pravo obrezanje ono koje je izvana, na tijelu
29 Već je pravi Židov onaj koji je to u nutrini, a pravo je obrezanje ono koje je u srcu, po duhu, a ne po slovu. Njegova hvala ne dolazi od ljudi, već od Boga.

Opravdanje vjerom u Isusa Krista

3 Kakva je dakle prednost Židova? Ili kakva je korist od obrezanja?
2 Velika u svakom pogledu! U glavnom, jer su im povjerene riječi Božje.
3 Pa što ako neki nisu vjerovali? Zar će njihova nevjernost uništiti Božju vjernost?
4 Nipošto! Nego neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac, kao što je napisano: "Da opravdaš u svojim riječima i da pobijediš kad te sude."
5 Ali ako naša nepravednost ističe pravednost Božju, što ćemo reći? Zar je Bog nepravedan kad u srdžbi kazni? (Govorim kao čovjek.)
6 Nipošto! Jer kako bi inače Bog sudio svijetu?
7 Ali ako je zbilja Božja istina povećana po mojoj lažljivosti njemu na slavu, zašto da još budem suđen kao grješnik?
8 Zašto onda ne reknemo: "Činimo zlo da bude došlo dobro," kako nam neki klevetnici pripisuju i tvrde da mi to naučavamo? Oni imaju pravednu osudu.
9 Što onda? Zar smo mi bolji od njih? Nipošto, jer smo već dokazali da su svi, i Židovi i Grci pod grijehom,
10 Kao što stoji napisano: "Nema pravedna ni samo jednoga;
11 Nema razumna ni jednoga, nema nikoga koji traži Boga.
12 Svi su zastranili, zajedno postali beskorisni; nema nitko da čini dobro, ne, ni jednoga.
13 Njihovo je grlo otvoren grob, jezicima svojim varaju, zmijski je otrov za njihovim usnama.
14 Čija su usta puna kletava i gorčine.
15 Noge su im brze na prolijevanju krvi;
16 Ruševine s bijedom su im na putovima;
17 Put mira nisu upoznali;
18 Nema straha Božjega pred njihovim očima."
19 A znamo da sve ono što Zakon govori, govori onima koji su pod Zakonom, da zanijeme svaka usta i da cijeli svijet bude podložen kazni Božjoj.
20 Jer nikoga neće opravdati pred njim vršenje Zakona. Zakon, uistinu, služi samo točnoj spoznaji grijeha.
21 A sada se neovisno od Zakona objavila Božja pravednost za koju svjedoče Zakon i Proroci,
22 i to pravednost Božja koja je po vjeri u Isusa Krista za sve i svima onima koji vjeruju, jer nema razlike,
23 jer su svi sagriješili i ne mogu postići Božju slavu,
24 i svi su opravdani badava po njegovoj milosti kroz otkupljenje u Kristu Isusu.
25 Njega je Bog izložio da svojom krvlju bude pomirilište po vjeri, da pokaže svoju pravednost, jer je ostavio nekažnjene prošle grijehe u vrijeme Božje strpljivosti,
26 da pokaže svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da dokaže da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa.
27 Gdje je dakle hvalisanje? Isključeno je. Po kojem zakonu? Po zakonu djela? Ne, već po zakonu vjere.
28 Jer tvrdimo da se čovjek opravdava vjerom bez vršenja Zakona.
29 Ili možda je Bog samo Bog Židova? Nije li i neznabožaca? Da, i neznabožaca isto tako,
30 jer postoji samo jedan Bog koji će opravdati obrezane po vjeri i neobrezane kroz vjeru.
31 Ukidamo li tako vjerom Zakon? Nipošto! Naprotiv, s time Zakon utvrđujemo.

Abraham opravdan vjerom a ne djelom

4 Što ćemo dakle reći da je Abraham, naš praotac, postigao po tijelu?
2 Jer ako je Abraham opravdan po djelima, ima se čime ponositi, ali ne pred Bogom.

3 Što govori Pismo? “Vjerovao je Abraham Bogu,
zato mu se to uračunalo u pravednost.”
4 A onomu koji radi ne računa se plaća po milosti,
već po dugu;
5 Dok se onomu koji ne radi, a vjeruje u onoga koji
opravdava bezbožnika, njegova vjera uračunava
u pravednost,
6 isto kao što i David proglašuje blagoslovljenim
onoga komu Bog uračunava pravednost neovisno
od djela;
7 Blagoslovljeni su oni kojima su oproštena beza-
konja i pokriveni grijesi.
8 Blagoslovljen je čovjek kojemu Gospodin neće
uračunati grijeha.”
9 Je li se dakle taj blagoslov za obrezane ili za neo-
brezane? Jer kažemo da se Abrahamu vjera
uračunala u pravednost.
10 A kako mu se uračunala? Dok je bio obrezan, ili
dok je bio neobrezan? Ne dok je bio obrezan, već
dok je bio neobrezan.
11 I on primi znak obrezanja, kao pečat pravedno-
sti koja dolazi od vjere koju je postigao još kad je
bio neobrezan, tako da s neobrezanjem bude otac
svih onih koji vjeruju, kako bi se i njima uračunala
pravednost, iako su neobrezani,
12 i da bude otac obrezanih i onima koji nisu samo
od obrezanih, već isto i onima koji idu stopama
vjere našega oca Abrahama koju je on imao još
dok je bio neobrezan.
13 Jer obećanje Abrahamu da će biti baštinik svi-
jeta nije dano njemu ili njegovom potomstvu za-
visno od Zakona, već kroz pravednost vjere.
14 Jer ako su baštinici samo oni od Zakona vjera je
poništena, a obećanje je izvan snage,
15 jer Zakon donosi gnjev, a gdje nema Zakona tu
nema ni prekršaja!
16 Stoga, baštinici postaju vjerom da bi moglo biti
po milosti, tako da obećanje bude utvrđeno svemu
potomstvu, ne samo onima od Zakona, nego i
onima koji su od vjere Abrahamove, koji je otac
svih nas,
17 (kao što stoji napisano: “Učinio sam te ocem
mnogim narodima”) pred onim kojemu je povjero-
vao, samom Bogu, onomu koji oživljuje mrtve i
zove stvari koje ne postoje kao da postoje.
18 On protivno nadi, u nadu povjerova, da postane
ocem mnogih naroda, prema onomu što je rečeno:
“Takvo će biti tvoje potomstvo.”
19 I nije oslabio u vjeri, on ne pogleda ni na svoje
već umoreno tijelo (jer mu je već bilo negdje oko
stotinu godina), niti obumrlost Sarine utrobe,
20 Nije posumnjao u Božje obećanje s nevjerom,
nego se ojačao vjerom, dajući slavu Bogu.
21 On je bio potpuno uvjeren da je Bog u stanju
izvršiti ono što je obećao.
22 Zato se njemu to i računa u pravednost.
23 Ali nije samo za njega napisano uračuna mu se
u pravednost,
24 nego i za nas. Uračunat će se nama koji vjeru-
jemo u onoga koji je uskrsnuo od mrtvih našega
Gospodina Isusa,
25 koji je bio predan zbog naših grijeha i koji je
uskrsnuo zbog našega opravdanja.

Plodovi opravdanja. Adam i Isus

5 Pošto smo opravdani vjerom, pomireni smo s
Bogom po našem Gospodinu Isusu Kristu,
2 po komu smo i prišli s vjerom k ovoj milosti u kojoj
stojimo i radujemo se u nadi slave Božje.
3 Ali ne samo to, nego da se ponosimo i nevoljama,
svjesni da nevolja donosi strpljivost,
4 a strpljivost prokušanost, a prokušanost nadu.
5 A nada ne razočarava, jer je ljubav Božja izlivena
u našim srcima po Duhu Svetom koji nam je dan.
6 Krist je, dok smo još bili slabi, umro u pravo vrije-
me za nas bezbožnike.
7 Jer jedva tko umre za pravednika; a za dobroči-
nitelja možda bi se tko usudio i umrijeti.
8 Ali Bog pokazuje svoju ljubav prema nama time
što je Krist, dok smo još bili grješnici, umro za nas.
9 Koliko će nas sigurnije spasiti od srdžbe sada
kad smo već opravdani njegovom krvlju.
10 Jer ako smo izmireni s Bogom smrću njegova
Sina dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se
sigurnije, već izmireni, spasiti njegovim životom.
11 Ali ne samo to, već se i radujemo u Bogu po
našem Gospodinu Isusu Kristu, po kojemu smo
sada postigli izmirenje.
12 Stoga, kao što po jednom čovjeku uđe grijeh u
svijet a po grijehu smrt, tako smrt prijeđe na sve
ljude jer su svi sagriješili.
13 Jer još prije Zakona bio je grijeh u svijetu, ali se
grijeh ne uračunava kad nema Zakona.
14 Ali je smrt vladala od Adama do Mojsija čak i
nad onima koji nisu sagriješili prekršajem sličnim
Adamovu. Adam je slika onoga koji je imao doći,
15 Ipak s darom milosti nije kao što je s prekrša-
jem. Jer ako su prekršajem jednoga umrli svi,
mnogo se obilnije izlila na sve milost Božja i dar
dan milošću jednoga čovjeka, Isusa Krista.
16 S ovim darom nije ni kao što je s posljedicama
grijeha jednoga čovjeka; sud, naime, polazeći od
grijeha jednoga čovjeka dovodi k osuđenju, dok
dar milosti polazeći od mnogih prekršaja dovodi k
opravdanju.
17 Jer ako je prekršajem jednoga zavladala smrt,
mnogo će sigurnije oni koji primaju izobilje milosti
i dar pravednosti vladati snagom života po jed-
nomu, Isusu Kristu.
18 Stoga, kao što je prekršajem jednoga svim lju-
dima na osudu, tako izvršenjem pravednosti jed-
noga dolazi na sve ljude opravdanje, sastojeći se u
životu.
19 Jer kao što po neposlušnosti jednoga čovjeka
mnogi su postali grješnici, tako će i po poslušnosti
jednoga mnogi postati pravednici.
20 Zakon je naknadno došao da se poveća
prekršaj. Ali gdje se uveća grijeh, tu se uveća mi-
lost mnogo više,
21 da bi, kao što je grijeh vladao smrću, tako i mi-
lost vladala kroz pravednost za vječni život kroz
Isusa Krista Gospodina našega.

Sloboda od grijeha. Novi život u Bogu i za Boga

6 Što ćemo dakle reći? Da nastavimo u grijehu
da se poveća milost?
2 Nipošto! Jer kako ćemo mi, koji smo mrtvi gri-
jehu, još živjeti u njemu?
3 Ili ne znate da koji smo kršteni u Krista Isusa, u
njegovu smo smrt kršteni?
4 Dakle, s njim smo zajedno pokopani po krštenju
u smrt, da bi smo kao što je Krist uskrsnuo od
mrtvih Očevom slavom, i mi živjeli novim životom.
5 Jer ako smo dakle na taj način ujedinjeni s Kristo-
vom smrću, sigurno ćemo biti isto na taj način ujed-
injeni i s uskrsnućem njegovim.
6 Ovo znamo: naš je stari čovjek razapet zajedno
s Isusom da se uništi ovo grijješno tijelo, tako da
više ne robujemo grijehu.
7 Jer tko je mrtav, slobodan je od grijeha.
8 A ako smo dakle umrli s Kristom, vjerujemo da
ćemo i živjeti s njime,
9 Jer znamo da Krist, koji je uskrsnuo od mrtvih,
više ne umire; smrt nad njim više ne gospodari.

10 Njegova je smrt bila, jedanput zauvijek, smrt grijehu, a njegov život, život Bogu.
11 Tako i vi smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!
12 Stoga neka više ne vlada grijeh u vašem smrtnom tijelu, tako da slušate njegove požude.
13 Niti više davajte svojih udova kao oružje nepravednosti u službu grijeha! Naprotiv, prinesite Bogu sami sebe, sebe kao takve koji ste od mrtvih postali živima, a svoje udove kao oružje pravednosti u službu Bogu!
14 Grijeh neće gospodariti nad vama, jer niste pod Zakonom, već pod milošću.
15 Pa što? Da griješimo, kad nismo pod Zakonom, već pod milošću? Nipošto!
16 Zar ne znate: ako se nekomu dajete za robove da mu se pokoravate, robovi ste onoga komu se pokoravate: bilo grijeha da umrete, ili pokornosti da budete opravdani?
17 Ali hvala Bogu što ste se, pošto ste bili robovi grijeha, od svega srca pokorili onomu obliku nauke kojemu ste bili predani,
18 te ste tako, oslobođeni od grijeha, postali sluge pravednosti.
19 Izražavam se ljudski zbog vaše ljudske slabosti; kao što ste nekoć učinili svoje udove podložnima nečistoći i bezakonju koje vodi u još veće bezakonje, tako sada učinite svoje udove robovima pravednosti za posvećenje.
20 Kad ste bili robovi grijeha, bili ste slobodni u pogledu pravednosti.
21 Pa kakav ste plod onda imali? Plod zbog kojega se danas stidite, jer je njegov svršetak smrt.
22 Ali sada, dok služite Bogu, pošto ste oslobođeni od grijeha, imate za plod posvećenje, a za svršetak vječni život,
23 jer je plaća za grijeh smrt, a milosni je dar Božji život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našemu.

Sloboda od Mojsijevog Zakona. Zakon i grijeh

7 Zar ne znate, braćo (govorim, naime, poznavateljima Zakona), da Zakon gospodari čovjekom tako dugo dok živi?
2 Tako, žena koja ima muža zakonom je vezana za muža dokle ovaj živi. Ali ako joj umre muž, oslobođena je od zakona koji ju je vezao za muža.
3 Zato dakle, ako postane ženom drugoga dok njezin muž živi, bit će preljubnica; ali ako joj muž umre, oslobođena je od zakona tako da ne bude preljubnicom ako postane ženom drugoga muža.
4 Stoga ste i vi, braćo moja, umrli Zakonu kroz Kristovo tijelo, tako da možete pripasti drugomu, čak onomu koji je uskrsnuo od mrtvih, da donesemo plod Bogu.
5 Jer dok smo bili u tijelu, griješne su strasti, Zakonom izazvane, djelovale u našim udovima, tako da smo smrti donosili plodove.
6 A sada, umrli smo onomu koji nas je držao u ropstvu, a postali smo slobodni od Zakona tako da služimo u novom duhu, a ne u starom slovu.
7 Što ćemo dakle onda reći? Da je Zakon grijeh? Nipošto! Ja ne bih upoznao grijeh, osim kroz Zakon, jer ne bih upoznao požudu da Zakon nije rekao: “Ne poželi tuđe!”
8 A grijeh, uhvativši zgodu, proizvede pomoću zapovijedi svaku vrstu požuda u meni. Jer grijeh je bez Zakona bio mrtav.
9 Da, ja sam nekoć živio bez Zakona. Ali kad je došla zapovijed, grijeh je počeo živjeti a ja sam umro.
10 I pokazalo se da me je zapovijed koja je dana za život vodila u smrt.
11 Grijeh je, naime, uhvatio zgodu, zaveo me pomoću zapovijedi i njom ubio.
12 Stoga: Zakon je bez sumnje svet, a zapovijed i sveta, i pravedna, i dobra.
13 Je li ono što je dobro za mene postalo smrt? Nipošto! Već se grijeh, da se pokaže grijehom, poslužio dobrom i prouzročio mi smrt, da bi se grijeh, uz pomoć zapovijedi, pokazao neizmjerno griješan.
14 Zakon je, znamo, duhovan, a ja sam tjelesan, prodan u ropstvo grijeha.
15 Jer ja ne znam što činim, jer ne činim ono što hoću, nego činim ono što mrzim.
16 Ako dakle činim ono što neću, slažem se sa Zakonom da je on dobar.
17 A sada to više ne činim ja, nego grijeh koji stanuje u meni.
18 Jer znam da nikakvo dobro ne prebiva u meni, (to jest u mojemu tijelu). Jer volju imam u sebi, ali ne i moć za činiti dobro.
19 budući da ne činim dobro koje hoću, nego činim zlo koje neću.
20 Ako, dakle, činim ono što neću, ne činim ga više ja, nego grijeh koji stanuje u meni.
21 Nalazim dakle Zakon, kad želim činiti dobro, zlo je kod mene.
22 Istina, moj se unutrašnji čovjek slaže u veselju s Božjim Zakonom,
23 ali vidim u svojim udovima drugi zakon koji se bori protiv zakona mojega uma te me zarobljava u zakon grijeha koji je u mojim udovima.
24 O, jadan ti sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga smrtonosnoga tijela?
25 Hvala Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našemu! Dakle: ja sa umom svojim služim Zakonu Božjem, a tijelom zakonu grijeha.

Život u milosti. Posinjenje Božje

8 Sada dakle nema osude onima koji su u Kristu Isusu, koji ne hodaju po željama tijela, nego po Duhu.
2 Jer Zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodio me od zakona grijeha i smrti.
3 Doista, ono što Zakon nije mogao učiniti, jer je bio oslabljen zbog tijela, učinio je Bog poslavši svojega vlastitog Sina u obličju griješnog tijela i osudio grijeh u tijelu,
4 da bi se ispunio pravedni zahtjev Zakona u nama koji ne živimo po zahtjevu tijela nego po zahtjevu Duha.
5 Jer oni koji žive po tijelu teže za onim što je od tijela, a oni koji žive po Duhu teže za onim što je od Duha.
6 Jer težnja tijela jest smrt, a težnja Duha život i mir.
7 Zato je težnja tijela neprijateljstvo prema Bogu, jer se ne pokorava Božjem Zakonu niti to može.
8 Tako oni koji su u tijelu ne mogu ugoditi Bogu.
9 Ali vi niste u tijelu, već ste u Duhu, ako je zbilja tako da Duh Božji prebiva u vama. Tako, ako tko nema Kristova Duha, nije Kristov.
10 A ako je Krist u vama, vaše je tijelo mrtvo zbog grijeha, a Duh je život zbog pravednosti.
11 Ako zbilja u vama stanuje Duh onoga koji je uskrsnuo Isusa od mrtvih, onaj koji je uskrsnuo Krista isto će tako oživjeti i vaša smrtna tjelesa svojim Duhom koji stanuje u vama.
12 Stoga, braćo, nismo dužnici tijelu da bismo trebali živjeti po tijelu.
13 Jer ako po tijelu živite, umrijet ćete, ali ako duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete.
14 Jer sve koje god vodi Duh Božji, oni su sinovi Božji.

15 Vi, naime, niste primili duha ropstva da ponovno budete u strahu, već ste primili duha posinjenja, kojim vičemo: Abba, Oče!
16 Sam Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja.
17 Ako smo djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, ako zbilja (kao što jest) trpimo s njim, da s njim budemo i proslavljeni.
18 Jer smatram da patnje sadašnjega vremena nisu dostojne prispodobe sa slavom koja će se objaviti u nama.
19 Jer stvorenje sa svom žudnjom iščekuje otkrivanje sinova Božjih
20 Stvorenje je naime bilo podloženo uzaludnosti, ne svojevoljno, nego od onoga koji ga je podložio, u nadi
21 da će se i samo stvorenje osloboditi od ropstva raspadljivosti da sudjeluje u slobodi slave djece Božje.
22 Uistinu znamo da sva stvorenja zajedno uzdišu i da se sva skupa nalaze u porođajnim mukama sve do sada.
23 No, ne samo oni već i mi koji imamo prve plodove Duha, i mi sami u sebi uzdišemo ustrajno iščekujući posinjenje – otkupljenje našega tijela.
24 Nadom smo naime spašeni. A nada koja se vidi nije nada, jer kako se onda tko može nadati onomu što vidi?
25 Ali ako se nadamo onomu čega ne vidimo, strpljivo ga čekamo.
26 Isto tako Duh pomaže u našim slabostima, jer ne znamo za što se moliti i kako bi se trebali moliti, ali zato sam Duh posreduje i zagovara nas neizrecivim uzdasima.
27 A onaj koji istražuje srca zna koja je misao Duha; jer on u skladu s voljom Božjom posreduje za svete.
28 Znamo da Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube; onih koji su odlukom Božjom pozvani,
29 Jer koje je predvidio, one je i predodredio da budu jednaki slici njegova Sina, da ovaj bude prvorođenac među mnogom braćom.
30 Još više koje je on predodredio, one je i pozvao; koje je pozvao, one je i opravdao; koje je opravdao, one je i proslavio.
31 Što ćemo ovomu nadodati? Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?
32 On koji čak nije poštedio vlastitog Sina, već ga predao za sve nas, kako nam neće dati sve ostalo s njime?
33 Tko će podići tužbu protiv izabranika Božjih? Bog koji ih opravdava?
34 Tko će ih osuditi? Isus Krist koji je umro, još bolje: koji je uskrsnuo, koji je čak s desne strane Bogu i koji također posreduje za nas?
35 Tko nas onda može rastaviti od ljubavi Kristove? Hoće li nevolja, ili tjeskoba, ili progonstvo, ili glad, ili golotinja, ili pogibao, ili mač?
36 Kao što je napisano: "Zbog tebe nas ubijaju cijeli dan; drže nas kao ovce određene za klanje."
37 Ali opet u svemu ovom pobjeđujemo po onomu koji nas je ljubio.
38 Jer sam uvjeren da nas neće ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnjost, ni budućnost,
39 ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje, biti u stanju rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našemu.

Božja milost koga on izabere

9 Istinu govorim u Kristu, ne lažem, zato mi svjedoči moja savjest zajedno s Duhom Svetim,
2 da u svojemu srcu nosim duboku i trajnu bol.
3 Želio bih da osobno budem određen za uništenje, odijeljen od Krista, za svoju braću, za svoju rodbinu po tijelu.
4 Oni su Izraelci; njima pripada: posinjenje i Slava, Savezi i zakonodavstvo, Bogoštovlje i obećanja;
5 njihovi su očevi, i od njih potječe Krist po tijelu, koji je iznad svega, Bog slavljen zauvijek. Amen.
6 Ali to ne znači da je propalo Božje obećanje. Jer nisu svi Izraelci pravi Izraelci,
7 niti su svi djeca zato što su pravo Abrahamovo potomstvo, nego: "Po Izaku će se zvati tvoje potomstvo,"
8 To znači: djeca po prirodnom rođenju nisu djeca Božja, već se djeca po obećanju smatraju potomstvom.
9 Obećanje, uistinu, glasi ovako: "U ovo ću vrijeme doći, i Sara će imati sina."
10 I ne samo to, nego kad je Rebeka začela samo s jednim mužem, s našim ocem Izakom,
11 (dok se još djeca ni ne rode, niti učine kakvo dobro ili zlo, njoj je bilo rečeno: da ostane Božja odluka koja je učinjena po slobodnom izboru, koja ne ovisi o djelu, već o onom koji poziva),
12 bilo joj je rečeno: "Stariji će služiti mlađemu."
13 Kao što stoji napisano: "Jakova sam ljubio, a Ezava sam mrzio."
14 Što ćemo dakle reći? Zar kod Boga ima nepravednosti? Nipošto!
15 Jer Mojsije reče: "Imat ću milosti za koga ću imati milosti, a imat ću samilosti nad onim nad kojim ću imati samilosti."
16 Stoga, izbor nije stvar ni onoga koji hoće ni onoga koji trči, već Boga koji se smiluje.
17 Jer Pismo govori za faraona: "Za tu svrhu sam te i stvorio da na tebi pokažem svoju snagu i da se razglasi moje ime po svoj zemlji."
18 Tako dakle: iskazuje milosrđe komu hoće, a čini tvrdokornim koga hoće.
19 Ti ćeš mi tada reći: "Zašto još zamjera? Pa tko se to odupro volji Njegovoj?"
20 O čovječe, tko si ti da se usuđuješ prigovarati Bogu? Zar će rukotvorina reći svojemu rukotvorcu: "Zašto si me ovako načinio?"
21 Ili zar lončar nema vlasti nad glinom da od iste gline napravi jednu posudu za plemenitu, a drugu za neplemenitu upotrebu?
22 A ako je Bog, premda je htio pokazati svoj gnjev i objaviti svoju moć, na posudama ispunjenima gnjevom koje su pripravljene za propast, s velikom ih strpljivošću podnosio,
23 da tako pokaže bogatstvo svoje slave prema posudama ispunjenima milosrđem koje je od prije pripremio za slavu,
24 prema nama koje je pozvao i od Židova i od neznabožaca,
25 kako i On govori preko Ozeja: 'Nazvat ću svojim narodom, onaj narod koji nije moj narod; a neljubljenu ljubljenom."
26 I dogodit će se da će na mjestu gdje im je rečeno: 'Vi niste moj narod' biti prozvani sinovima živoga Boga."
27 A Izaija viče o Izraelu: "Iako je broj sinova Izraelovih kao morski pijesak, spasit će se samo ostatak.
28 Jer će potpuno završiti posao i ostvariti riječ na zemlji po pravdi, da, ispunit će Gospodin uskoro riječ svoju na zemlji."
29 I kako je prorekao Izaija: Da nam nije Gospodin Sabaot (Svesilni) ostavio potomstva, bili bismo kao Sodoma i Gomora.
30 Što ćemo dakle zaključiti? Neznabošci, koji

nisu težili za pravednošću, postigli su pravednost,
i to pravednost koja dolazi od vjere.
31 Dok Izrael, idući za nekim zakonom koji bi činio
pravednim, nije stigao k ispunjenju Zakona.
32 Zašto? Jer je htio postići pravednost ne po vjeri,
već, kao da bi bilo moguće, po djelima. Udario se o
kamen spoticanja,
33 kao što stoji napisano: "Evo na Sionu posta-
vljam kamen spoticanja i kamen sablazni; ali tko
vjeruje u njega, neće se razočarati."

Milost za svakoga

10 Braćo, želja mojega srca i moja molitva Bogu
za njih jest da se spase.
2 Uistinu, svjedočim za njih da imaju revnost za
Boga, ali ne po pravom razumijevanju.
3 Jer oni ne poznajući Božje pravednosti i nasto-
jeći sami ustanoviti svoju vlastitu pravednost, nisu
sami sebe podložili Božjoj pravednosti.
4 Jer Krist je svrha i svršetak Zakona za svakoga
tko vjeruje.
5 Jer Mojsije piše o pravednosti koja dolazi od Za-
kona: "Onaj čovjek koji je drži, živjet će od nje."
6 Ali pravednost koja dolazi od vjere ovako govori:
"Ne reci u svojemu srcu: 'Tko će uzići na nebo?' (to
jest da dovede Krista odozgor dolje)
7 ili: 'Tko će sići u bezdan?' " (to jest izvesti Krista
od mrtvih).
8 Pa što dakle govori? "Blizu ti je riječ, u tvojim us-
tima i u tvojemu srcu," (to je riječ vjere koju mi pro-
povijedamo).
9 Da ako ustima svojim priznaješ Isusa Gospodina
i srcem svojim vjeruješ da ga je Bog uskrsnuo od
mrtvih, bit ćeš spašen.
10 Jer čovjek srcem vjeruje za opravdanje, a us-
tima daje priznanje za spasenje,
11 jer Pismo govori: "Tko god vjeruje u njega, neće
se postidjeti."
12 Ali nema razlike između Židova i Grka; isti je
Gospodin svih, bogat za sve koji ga Zazivaju.
13 Jer: "Tko god prizove ime Gospodinovo, spasit
će se."
14 Ali kako će prizvati onoga u koga nisu vjerovali?
I kako li će vjerovati u onoga za koga nisu čuli?
Kako li će čuti bez propovjednika?
15 Kako će propovijedati ako nisu poslani? Kao
što stoji napisano: "Kako su krasne noge onih koji
propovijedaju Radosnu vijest mira i donose Rados-
snu vijest o dobroti!"
16 Ali svi nisu prihvatili Radosne vijesti. Jer Izaija
reče: "Gospodine, tko vjeruje našem propovije-
danju?"
17 Tako dakle, vjera dolazi slušanjem propovijedi,
a slušanje propovijedanja riječi Božje.
18 Ali pitam: zar nisu čuli? Štoviše: "Po svoj se
zemlji raširio njihov glas, i njihove riječi do kraja
svijeta."
19 Nego kažem: Zar Izrael nije razumio? Najprije
je Mojsije rekao: "Ja ću izazivati vašu ljubomoru
narodom koji nije narod i razdražit ću vas nera-
zumnim narodom."
20 A Izaija je vrlo odvažno rekao: "Našli su me oni
koji me nisu tražili i objavio sam se onima koji nisu
pitali za me."
21 A Izraelu reče: "Cio dan pružam ruke svoje
prema neposlušnom i buntovnom narodu."

Židovi i neznabošci ucijepljeni u isto stablo

11 Govorim dakle: Je li Bog odbacio svoj narod?
Nipošto! Ta i ja sam Izraelac, potomak Abra-
hamov iz plemena Benjaminova.
2 Nije Bog odbacio od sebe svojega naroda koji je
unaprijed izabrao. Ili ne znate što veli Pismo gdje je
govori o Iliji, kako se ovaj tuži Bogu na Izrael:
3 Gospodine, proroke tvoje su poubijali, žrtvenike
tvoje razrušili. Ja sam ostao sam i hoće da i mene
ubiju."
4 A što mu odgovara Božja objava? "Ostavio sam
sebi sedam tisuća ljudi nisu prignuli koljena pred
Baalom."
5 Tako i u sadašnje vrijeme postoji jedan Ostatak
izabran po milosti.
6 A ako je po milosti, nije više po djelima; jer inače
milost ne bi više bila milost. A ako je po djelima,
onda nije više milost; inače djelo više nije djelo.
7 Što dakle? Izrael nije dobio ono što je tražio, a
izabranici jesu, a ostali su otvrdnuli.
8 Kao što je napisano: "Dade im Bog duh obamr-
losti, oči takve da ne vide, uši takve da ne čuju, i to
do današnjega dana."
9 I David reče: "Neka im stol njihov bude učinjen
zamkom i stupicom, spoticanjem i plaćom!
10 Neka im oči potamne da ne vide! A leđa im zau-
vijek povijena!"
11 Dakle pitam: Zar su tako spotakli da konačno
padnu? Nipošto! Nego je njihovim padom, da iza-
zove ljubomoru, spasenje došlo neznabošcima.
12 Ako je njihov pad postao bogatstvo svijetu, a
njihov gubitak bogatstvo neznabošcima, koliko će
više biti njihov puni broj?
13 A sada govorim vama, neznabošcima. U svoj-
stvu apostola neznabožaca, ja vrlo cijenim i zato
brižno obavljam svoju službu,
14 da bih bilo kako potakao na natjecanje svoje
sunarodnjake te neke od njih spasio.
15 Jer, ako je njihovo odbačenje izmirenje svijeta,
što će biti njihovo ponovno primanje ako ne uskr-
snuće od mrtvih?
16 Jer ako je začetak svet, sveto je isto i cijelo
tijesto. Iako je korijen svet, svete su i grane.
17 Ako su neke grane odlomljene, a ti koji si divlja
maslina, pricijepljen među njih i postao s njima
sudionik u sočnom korijenu masline,
18 ne uzvisuj se nad grane! Ako se hoćeš uzvisiva-
ti, sjeti se da ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe.
19 Ti ćeš sad reći: "Grane su odlomljene da ja bu-
dem pricijepljen."
20 Dobro! Jer njih je odlomila njihova nevjera, a
tebe drži tvoja vjera. Ne ponosi se više, nego se
boj.
21 Jer, ako Bog nije poštedio prirodnih grana,
neće poštedjeti ni tebe.
22 Dakle, stoga, promatraj dobrotu i strogost
Božju: strogost prema palima, a dobrotu Božju
prema sebi, ako ustraješ u dobroti, jer ćeš inače i ti
biti odsječen.
23 A oni će isto, ako ne nastave u nevjeri, biti prici-
jepljeni, jer ih Bog opet može pricijepiti.
24 Ako si ti odsječen od divlje masline, kojoj si po
prirodi pripadao, i protiv prirode pricijepljen na pito-
mu maslinu, koliko će se lakše pricijepiti na vlastitu
maslinu oni koji joj po prirodi pripadaju.
25 Ne želim vas, braćo, držati u nejasnoći o tajni
ovoj, da se ne biste oslanjali na vlastito mišljenje i
umišljenost. Uzrok je otvrdnuća jednog dijela
Izraela dok neznabošci ne uđu u punom broju.
26 Kada to bude, sav će se Izrael spasiti, kako stoji
napisano: "Od Siona će doći Osloboditelj; on će
udaljiti bezbožnost od Jakova.
27 I ovaj moj Savez s njima ispunit će se kad im
uzmem grijeh."
28 S obzirom na Radosnu vijest, oni su neprijatelji
zbog vas, ali s obzirom na izbor oni su ljubimci,
zbog otaca,

29 jer su Božji darovi i poziv neopozovi.
30 Baš kao što vi nekoć niste vjerovali Bogu, a sada ste postigli milost preko njihove nevjere.
31 Tako isto sada i oni nisu htjeli vjerovati, da kroz milosrđe koje je vama dano, isto postignu milosrđe.
32 Bog je naime pustio sve ljude u neposlušnost da im se svima smiluje.
33 O dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjega! Kako su nedokučive njegove odluke, i kako neistraživi njegovi putovi!
34 Tko je naime upoznao Gospodinovu misao? Tko li mu je bio savjetnik?
35 Ili tko li mu je nešto prije dao da bi mu morao uzvratiti?"
36 Sve je od njega, po njemu i za njega. Njemu pripada slava zauvijek. Amen.

Kršćanska pravila za život

12 Molim vas dakle, braćo, milosrđem Božjim da prinesete sebe kao žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu, kao svoju umjerenu službu Bogu.
2 Nemojte se prilagođivati ovomu svijetu! Naprotiv, preobrazite se obnovom svojega uma da možete uočavati što je volja Božja: što je dobro, ugodno i savršeno!
3 Dakako, po milosti koja mi je dana, kažem svakom od vas da ne drži do sebe previše, više nego treba do sebe držati, već neka drži do sebe pristojno prema mjeri vjere koju je Bog udijelio svakomu pojedinom.
4 Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a svi udovi nemaju istu ulogu,
5 tako smo mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedino udovi jedan drugomu.
6 A imamo različite darove već prema danoj nam milosti. Ako je prorokovanje, neka proriče u omjeru s vjerom;
7 ako služba, neka služi među nama; tko u poučavanju neka poučava;
8 tko u hrabrenju, neka hrabri; tko je darežljiv neka dijeli slobodno; tko upravlja, neka je revan; tko iskazuje milosrđe, neka to čini veselo.
9 Neka vaša ljubav bude bez pretvaranja. Mrzite zlo, prionite uz dobro.
10 Ljubite srdačno jedan drugoga bratskom ljubavlju! S poštovanjem pretječite jedan drugoga.
11 U revnosti budite neumorni! Budite gorljivi Duhom! Gospodinu služite!
12 Nadom se veselite, u nevolji budite strpljivi, u molitvi ustrajni.
13 Pritječite u pomoć svetima u potrebama! Gostoljubivost posebno njegujte!
14 Blagoslivljajte one koji vas progone; blagoslivljajte, a ne proklinjite!
15 Radujte se s onima koji se raduju! Plačite s onima koji plaču.
16 Budite istog osjećaja jedni prema drugima! Ne težite za visokim častima, već se držite niskih! Ne smatrajte sami sebe mudrima!
17 Nikomu ne vraćajte zlo za zlo! Marljivo činite dobra djela pred svima ljudima!
18 Ako je moguće, koliko je do vas, budite u miru sa svima.
19 Ne osvećujte se, ljubljeni, sami, već to prepustite srdžbi Božjoj, jer stoji napisano: "Osveta je moja, ja ću ju vratiti," govori Gospodin.
20 Naprotiv, ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žedan, napoji ga. Čineći tako, skupit ćeš žeravicu na njegovu glavu."
21 Ne dopusti da te svlada zlo, već zlo svladaj dobrom.

Poslušnost vlastima

13 Neka se svatko pokorava višim vlastima, jer nema vlasti osim one od Boga. I sve vlasti koje postoje, od Boga su uspostavljene.
2 Zato onaj koji se suprotstavlja vlasti protivi se zapovijedi Božjoj. A koji joj se protive, navući će sami na se osudu.
3 Poglavara se ne treba bojati kad se čini dobro, već kad se čini zlo. Hoćeš li da se ne moraš bojati vlasti, čini dobro te ćeš s njezine strane imati hvalu.
4 Jer vlast služi Bogu za tvoje dobro. Ali ako činiš ono što je zlo, boj se, jer vlast ne nosi uzalud mača. Vlast, naime, služi Bogu da kazni onoga koji čini zlo.
5 Zato se mora pokoravati, ne samo zbog straha od kazne nego i zbog savjesti.
6 Jer zato i poreze treba plaćati, jer su oni službenici Božji i vrše tu službu neprestano.
7 Podajte svakom ono što mu pripada: porez onomu kojemu s pravom pripada porez, kojemu carina, carina; kojemu poštovanje, poštovanje; kojemu čast, čast.
8 Nikomu ništa ne dugujte, nego ljubite jedan drugoga, jer tko ljubi drugoga, ispunio je Zakon.
9 Jer zapovijedi su: "Ne smiješ činiti preljuba! Ne smiješ ubiti! Ne smiješ ukrasti! Ne smiješ svjedočiti lažno! Ne smiješ poželjeti tuđe!" Iako ima kakva druga zapovijed, sadržana je u ovoj riječi: "Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe!"
10 Ljubav ne čini bližnjemu zla. Dakle: ljubav je ispunjeni Zakon.
11 Ovo činite jer znate vrijeme, već je naime čas da se probudite od sna, jer je sada naše spasenje bliže nego kad smo prihvatili vjeru.
12 Noć je poodmakla. Dan je blizu. Svucimo dakle sa sebe djela tame, a odjenimo se u oružje svjetla!
13 Hodimo pristojno kao po danu; ne u razuzdanim gozbama i pijankama, ne u bludnosti i raspuštenosti, ne u svađi i zavisti.
14 Nego se odjenite u Gospodina Isusa Krista i ne brinite se za tijelo da ugađate njegovim požudama!

Zakon slobode i zakon ljubavi

14 Slaboga u vjeri primajte ali ne sa sumnjivim prepirkama.
2 Jedan vjeruje da smije jesti sve; a onaj koji je slab, jede samo povrće.
3 Koji jede sve, neka ne prezire onoga koji ne jede sve; a koji ne jede sve, neka ne sudi onoga koji jede sve, jer ga je Bog primio među svoje.
4 Tko si ti da sudiš drugom sluzi? Ili stoji ili pada, njegova je gospodara. Stajat će jer ga Gospodin može tako držati.
5 Netko cijeni jedan dan više nego drugi, a nekomu je opet svaki dan jednak. Neka svatko bude potpuno uvjeren u svoje mišljenje.
6 Onaj tko obdržava dan, obdržava ga Gospodinu; a tko ne obdržava dan, ne obdržava ga Gospodinu. Onaj tko jede, Gospodinu jede jer zahvaljuje Bogu; a tko ne jede, Gospodinu ne jede, i on zahvaljuje Bogu.
7 Ni jedan od vas ne živi samom sebi i ni jedan ne umire samom sebi.
8 Jer ako živimo, Gospodinu živimo; ako umiremo, Gospodinu umiremo. Stoga ili živimo ili umiremo, Gospodinovi smo.
9 Jer zato je Krist umro, uskrsnuo i oživio, da bude Gospodar i živih i mrtvih.
10 A ti, zašto sudiš svojega brata? Ili ti, zašto prezireš svojega brata? Ta svi ćemo stajati pred sudom Kristovim.

11 Jer stoji napisano: “Kao što živim, govori
Gospodin, meni će se pokloniti svako koljeno i
svaki će jezik priznati Boga.”
12 Stoga, svaki će od nas dati Bogu račun sam za
sebe.
13 Zato ne sudimo više jedan drugoga, nego radije
mislite na to da ne stavljate pred brata nešto zbog
čega bi se mogao spotaknuti!
14 Ja znam i uvjeren sam u Gospodinu Isusu da
ništa nije nečisto po sebi, nego samo onomu koji
drži da je nešto nečisto, njemu je nečisto.
15 Jer ako ti svojim jelom žalostiš svojega brata,
ne postupaš po ljubavi. Ne upropašćuj svojim je-
lom onoga za koga je Krist umro.
16 Ne izlažite, dakle, svoju dobrostivnost pogrdi!
17 Kraljevstvo se Božje ne sastoji u jelu i piću,
nego u pravednosti, miru i radosti po Duhu Sve-
tom.
18 Tko zbilja ovim služi Kristu, ugodan je Bogu i
mio ljudima.
19 Stoga, težimo za onim što pridonosi miru i čime
može jedan drugoga podići i izgraditi!
20 Ne razaraj Božjega djela zbog jela! Istina, sve
su stvari čiste, ali su zlo za čovjeka koji ih jede sa
zlom savješću.
21 Dobro je ne jesti meso i ne piti vino i ništa ne
činiti što bi bilo uzrokom spoticanja tvojega brata.
22 A ti svoje uvjerenje čuvaj za se pred Bogom!
Blago onomu koji ne osuđuje samoga sebe u
onom za što se odlučuje!
23 Ali onaj koji sumnja, sam sebe osuđuje ako ne
jede od vjere. Jer sve što nije od vjere, jest grijeh.

Pavlova služba neznabošcima

15 Zato onda mi koji smo jaki moramo podnositi
slabosti slabih, a ne sami sebi ugađati.
2 Svaki od nas neka ugađa bližnjemu, u njegovu
korist, za dobro,
3 Jer ni Krist nije sam sebi ugađao, nego je trpio
kako stoji napisano: “Pogrde onih koji tebe grde
pale su na me.”
4 Uistinu, sve što je nekoć unaprijed napisano,
napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utje-
hom, koje daje Pismo možemo trajno imati nadu.
5 I neka vam Bog strpljivosti i utjehe, dade da bu-
dete iste misli jedan prema drugomu po Kristu
Isusu,
6 da jednodušno s jednim ustima slavite Boga, još
više, Oca Gospodina našega Isusa Krista.
7 Zato primajte jedni druge u svoje društvo kao što
je i Krist vas primio u slavu Božju!
8 Kažem, Krist je bio i ostao sluga obrezanih zbog
Božje vjernosti, da potvrdi obećanja dana
očevima,
9 i da neznabošci slave Boga zbog njegova milos-
rđa, kako stoji napisano: “Zato ću te hvaliti među
neznabošcima i pjevati imenu tvojemu.”
10 Isto se tako govori: “Veselite se, neznabošci, s
narodom njegovim!”
11 I još: “Hvalite, svi neznabošci, Gospodina;
slavite ga, svi narodi!”
12 Izaija je isto tako rekao: “Pojavit će se izdanak
Jesejev, onaj koji će ustati da vlada neznabošci-
ma; u njega će se uzdati neznabošci!”
13 A Bog, izvor nade, neka vam dade potpunu ra-
dost i mir u vjeri da napredujete u nadi snagom
Duha Svetoga.
14 Ja sam osobno, braćo moja, za vas uvjeren da
ste i sami puni čestitosti, prepuni svakoga znanja i
sposobni opomenuti i poučiti jedan drugoga.
15 Ali sam vam pisao, djelomično i slobodnije, da
vas, tako reći, podsjetim na poznato, oslanjajući
se na milost koju mi je Bog dao,
16 da budem službenik Krista Isusa kod neznabo-
žaca, da poslužujem Radosnu vijest Božju, kako bi
neznabošci postali ugodna žrtva, posvećena
Duhom Svetim.
17 Stoga, mogu se ponositi u Kristu Isusu onim što
se Boga tiče.
18 Ne usuđujem se reći nešto od onoga što Krist
nije po meni učinio za pokajanje neznabožaca ri-
ječju i djelom,
19 snagom čudesnih znakova, silom Duha Sve-
toga. Tako sam od Jeruzalema i naokolo do Ilirika
potpuno navijestio Radosnu vijest Krista.
20 I to tako da sam se potrudio propovijedati Ra-
dosnu vijest ne gdje je Krist već poznat, da ne
gradim na tuđem temelju,
21 već kao što stoji napisano: “Vidjet će ga oni koji-
ma nije naviješten; razumjet će ga oni koji nisu čuli
za njega.”
22 To me mnogo puta spriječilo da dođem k vama.
23 Ali sada, jer nemam više polje rada u ovim kra-
jevima i jer čeznem već mnogo godina doći k
vama.
24 Kad pođem u Španjolsku, doći ću k vama; jer se
nadam da ću vas na putovanju posjetiti i da ćete
me vi onamo otpraviti, pošto se najprije, ponešto,
naužijem vašega društva.
25 A sada idem u Jeruzalem služiti svetima,
26 jer su Makedonija i Ahaja odlučile pružiti neku
pomoć siromasima među svetima u Jeruzalemu.
27 Istina, to su same odlučile, a one su im i dužne,
jer, ako su neznabošci postali sudionici njihovih
duhovnih dobara, dužni su im poslužiti svojim ze-
maljskim dobrima.
28 Kad ovo svršim i kad im ovaj plod predam i pos-
vjedočim, uputiti ću se u Španjolsku i proći kroz
vaš grad.
29 Ja znam kad stignem k vama, da ću doći s puni-
nom blagoslova Kristove Radosne vijesti.
30 Sada vas molim, braćo, našim Gospodinom
Isusom Kristom i ljubavlju Duha, pomozite mi
molitvama upućenim Bogu za mene,
31 da umaknem nevjernicima u Judeji i da moj
službeni dar koji nosim u Jeruzalem bude ugodan
svetima,
32 da Božjom voljom mogu veselo doći k vama i
zajedno se s vama odmoriti.
33 Neka Bog mira bude sa svima vama! Amen.

Preporuka i pozdravi. Hvalospjev Bogu

16 Preporučujem vam našu sestru Febu, služ-
benicu crkve u Kenhreji:
2 Lijepo je primite u Gospodinu, kako dolikuje sve-
tima, i pomozite joj u svemu što od vas ustreba, jer
je i sama pomogla mnogima i meni samomu.
3 Pozdravite moje suradnike u Kristu Isusu, Prisku
i Akvilu,
4 koji su svoj život stavili u pogibelj za moj život i
kojima zahvaljujem ne samo ja nego i sve crkve
neznabožačke.
5 Pozdravite i crkvu koja se sastaje u njihovoj kući!
Pozdravite mojega ljubljenoga Efenata, koji je
prvina Ahaje.
6 Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za nas.
7 Pozdravite Andronika i Junija, moje sunarodn-
jake i sudrugove mi u sužanjstu! Oni su ugledni
apostoli i bili su u Kristu već prije mene.
8 Pozdravite Amplijata mojega ljubljenoga u Go-
spodinu!
9 Pozdravite našega suradnika u Kristu Urbana i
mojega ljubljenoga Stahija!
10 Pozdravite Apela, čestitog u Kristu! Pozdravite

Aristobulove ukućane!

11 Pozdravite mojega rođaka Herodiona! Pozdravite Narcisove ukućane koji pripadaju Gospodinu!

12 Pozdravite Trifenu i Trifozu, koje se trude u Gospodinu! Pozdravite dragu Persidu, koja se mnogo trudila u Gospodinu!

13 Pozdravite Rufa, izabranika u Gospodinu, i majku njegovu i moju.

14 Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Hermu, Patroba, Herma i braću koja su s njima!

15 Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i njegovu sestru, zatim Olimpija i sve svete koji su s njima.

16 Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem! Pozdravljaju vas sve Kristove crkve.

17 A sada naglašavam, braćo, čuvajte se onih koji prave razdor i sablazni suprotno nauci koju ste vi primili, i klonite ih se.

18 Takvi, naime, ne služe našem Gospodinu Isusu Kristu, nego svojemu trbuhu, te slatkim i laskavim riječima zavode srca priprostih.

19 Glas o vašoj poslušnosti dopro je do svih. Zato se radujem zbog vas, ali hoću da budete mudri s obzirom na dobro, a bezazleni s obzirom na zlo.

20 Bog, izvor mira, brzo će satrti Sotonu pod vašim nogama. Milost Gospodina našega Isusa Krista neka bude s vama.

21 Pozdravlja vas moj suradnik Timotej i moji rođaci: Lucije, Jason i Sosipater.

22 Pozdravljam vas u Gospodinu ja, i Tercije, koji je pisao ovu poslanicu.

23 Pozdravlja vas Gaj, gostoprimac moj i cijele crkve. Pozdravljaju vas gradski blagajnik Erast i brat Kvart.

24 Neka bude milost Isusa Krista sa svima vama. Amen.

25 A onomu koji je moguć učvrstiti vas po mojoj Radosnoj vijesti i propovijedanju Isusa Krista, prema otkrivenju tajne koja je bila držana skrivena od postanka svijeta,

26 ali sada očitovane, i po proročanskim spisima, po zapovijedi vječnoga Boga, obznanjene za poslušnost vjere svim narodima—

27 jedinomu mudrom Bogu, neka bude slava po Isusu Kristu, u sve vijeke. Amen.

Prva Korinćanima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Osuđen rascjep u Crkvi

1 Pavao, pozvan voljom Božjom za apostola Isusa Krista, i naš brat Sosten,

2 crkvi Božjoj u Korintu, posvećenima u Kristu Isusu, pozvanima da budu sveti, sa svima koji bilo gdje prizivaju ime Gospodina našega Isusa Krista, Gospodina njihova i našega.

3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

4 Uvijek zahvaljujem svojemu Bogu za vas na milosti Božjoj koja vam je dana po Kristu Isusu.

5 U njemu ste postali bogati u svakom pogledu, u svakoj vrsti govora i znanja

6 Kao što se svjedočanstvo o Kristu učvrstilo među vama,

7 tako da ne oskudijevate ni u jednom daru dok čekate dolazak Gospodina našega Isusa Krista.

8 On će vas utvrditi sve do kraja, tako da budete bez krivnje na dan našega Gospodina Isusa Krista.

9 Vjeran je Bog koji vas je pozvao u zajednicu svojega Sina, Isusa Krista, Gospodina našega.

10 Sada vas molim, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista, da svi isto govorite i da budete složni; da ne bude među vama razdora, nego da budete sjedinjeni u istom osjećaju i u istom sudu.

11 Jer meni su rekli o vama, braćo moja, po Klojini ukućani da među vama ima prepiranja.

12 Ovim kanim reći da svaki pojedinac od vas govori: “Ja sam Pavlov.” ili “Ja sam Apolonov.” ili “Ja sam Petrov.” ili “Ja sam Kristov.”

13 Je li Krist razdijeljen? Je li Pavao razapet za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni?

14 Zahvaljujem Bogu što nisam nikoga od vas krstio, osim Krispa i Gaja,

15 da nitko ne može reći da ste u moje ime kršteni.

16 Istina je, još sam krstio i Stefaninov dom. Inače ne znam da sam koga drugoga krstio.

17 Jer Krist me nije poslao da krstim, nego da propovijedam Radosnu vijest, i ne u govorničkoj mudrosti, da ne izgubi snagu križa Kristova.

18 Bez sumnje, govor o križu ludost je za one koji propadaju, a za nas koji smo spašeni sila je Božja.

19 Jer stoji napisano: “Ja ću uništiti mudrost mudrih i oduzet ću pamet pametnih.”

20 Gdje je mudrac? Gdje je pismoznanac? Gdje li je istraživač ovoga svijeta? Zar nije Bog učinio ludom mudrost svijeta?

21 Jer budući da u Božjoj mudrosti svijet svojom mudrošću nije upoznao Boga, bila je Božja volja da ludošću propovijedanja spasi one koji vjeruju.

22 I dok Židovi zahtijevaju znakove, a Grci traže mudrost.

23 Mi propovijedamo Krista razapetog, koji je spotaknuće Židovima, a ludost Grcima,

24 a za one koji su pozvani, i Židove i ostale narode, Krista, Božju silu i Božju mudrost.

25 Jer je Božja ludost mudrija od ljudi, a Božja slabost jača je od ljudi.

26 Promatrajte, braćo, sebe koji ste pozvani, da vas nema ni mnogo po tijelu mudrih, ni mnogo moćnih, ni mnogo plemenitih.

27 Naprotiv, izabrao je Bog ono što je ludo u očima svijeta da time posrami mudre, i izabrao je Bog ono što je slabo u očima svijeta da time posrami ono što je jako.

28 Što je neplemenito i prezira vrijedno u očima svijeta, i čak ono čega nema, izabrao je Bog da uništi ono što jest,

29 da se nijedno tijelo ne može pohvaliti pred Njim.

30 Od Njega ste vi u Kristu Isusu, koji nam je postao mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje i otkupljenje;

31 da bude kako je napisano: “Tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali.”

Apostol propovijeda Krista razapetoga

2 I ja, kad sam došao k vama, braćo, da vam navijestim svjedočanstvo Božje, nisam došao s visokim govorom ili s mudrošću,

2 jer ne držim zgodnim među vama išta drugo znati osim Isusa Krista, i to njega razapetoga.

3 I ja sam se pokazao slabim, bojažljivim i drhtavim.

4 Moja riječ i moje propovijedanje nije se sastojalo u uvjerljivim riječima čovječje mudrosti, već u prisutnosti Duha i snage,
5 Da se vaša vjera ne oslanja na ljudsku mudrost, nego na Božju snagu.
6 Pa ipak, mi navješćujemo mudrost među savršenima, ali ne mudrost ovoga svijeta niti vladare ovoga svijeta, koji su osuđeni na propast.
7 A mi govorimo mudrost Božju tajanstvenu i skrivenu; onu koju Bog od vječnosti predodredio na našu slavu;
8 Onu koju nije upoznao ni jedan od knezova ovoga svijeta; da su je upoznali, ne bi Gospodina slave razapeli.
9 Nego kao što je napisano: “Što oko nije vidjelo, ni uho nije čulo, niti je ušlo u ljudsko srce, to je Bog pripravio onima koji ga ljube.”
10 A nama je to Bog objavio po njegovom Duhu. Jer Duh sve ispituje, čak i ono iz dubine Božje.
11 Jer tko od ljudi zna čovjekove stvari, osim čovječjega duha koji je u njemu? Tako isto nitko ne zna Božjih stvari, osim Božjega Duha.
12 A mi nismo primili duha ovoga svijeta, nego Duha koji dolazi od Boga, da bismo mogli upoznati darove koje nam je Bog dobrostivo darovao.
13 Mi to i govorimo, ne riječima koje uči ljudska mudrost, nego riječima koje uči Duh Sveti, izražavajući duhovne stvari duhovnim riječima.
14 A zemaljski čovjek ne prima ono što dolazi od Duha Božjega, jer je to za njega ludost, niti može upoznati, jer se to mora Duhovno prosuđivati.
15 Onaj koji je duhovan prosuđuje sve, a sam ne podliježe čovječjem sudu.
16 Jer: “Tko je upoznao misao Gospodinovu da ga može poučiti?” Ali mi imamo Kristovu misao.

Isus Krist je jedini temelj

3 I ja vama, braćo, nisam mogao govoriti kao duhovnima, nego kao tjelesnima, kao maloj djeci u Kristu.
2 Hranio sam vas mlijekom, a ne tvrdim jelom, jer ga niste mogli još podnositi. A ni sada još ne možete
3 jer ste još tjelesni. Zar niste tjelesni, to jest, zar ne živite čisto po tjelesnomu, kad među vama postoji zavist i prepiranje?
4 Zar niste ljudi tjelesnih zahtjeva, kad jedan od vas govori: “Ja sam Pavlov,” a drugi: “Ja Apolonov?”
5 Pa što je Apolon? Što li je Pavao? Sluge koje su vas privele k vjeri, a svaki je od njih sluga onako kako mu je Gospodin dao.
6 Ja sam posadio, Apolon je zalio, ali je Bog činio da raste.
7 Stoga: niti je što onaj koji nešto sadi, niti onaj koji zalijeva, nego onaj koji čini da raste, Bog.
8 Onaj koji sadi i onaj koji zalijeva jedno su, ali će svaki primiti svoju plaću prema svojemu trudu.
9 Mi smo Božji suradnici; vi ste Božja njiva, Božja građevina.
10 Prema Božjoj milosti koja mi je dana, ja sam, kao mudri graditelj, postavio temelj, a drugi nadoziđuje. Ali neka svatko pazi kako nadoziđuje!
11 Nitko ne može postaviti drugog temelja osim onoga koji je već postavljen, a taj je Isus Krist.
12 Zida li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvetom, sijenom, slamom,
13 svačije će djelo izići na svjetlo. To će pokazati onaj Dan vatrom, jer će se vatrom iskušati kakvo je čije djelo.
14 Onaj kojemu ostane što je nadozidao primit će nagradu,
15 a onaj čije djelo izgori, bit će oštećen. On sam bit će spašen, ali kao kroz vatru.
16 Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?
17 Ako bilo tko razara hram Božji, njega će Bog uništiti, jer je svet hram Božji, a taj hram ste vi.
18 Neka nitko sam sebe ne zavarava! Ako tko među vama misli da je mudar na ovom svijetu, neka bude lud, pa da bude mudar.
19 Jer je mudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom! Stoji naime napisano: “On hvata mudrace njihovom lukavštinom”;
20 i opet: “Gospodin poznaje misli mudraca; zna da su isprazne.”
21 Zato neka se nitko ne ponosi ljudima! Jer vama pripada sve:
22 i Pavao, i Apolon, i Kefa, i svijet, i život ovoga svijeta, i smrt, i sadašnjost, i budućnost. Sve je vaše,
23 A vi ste Kristovi, a Krist je Božji.

Skrbnici tajne Božje

4 Stoga, neka nas smatraju ljudi za sluge Kristove i upravitelje Božjih tajni!
2 Kada je tako, od upravitelja se dalje traži da se svaki pokaže vjeran.
3 Meni nije nimalo stalo do toga da me vi ili drugi ljudski sud sudite. Još više; ja ni sam sebe ne sudim.
4 Istina, moja me savjest ne prekorava ni zbog čega, ali nisam time opravdan. Moj je sudac Gospodin.
5 Zato ne sudite prerano, prije nego što dođe Gospodin! On će osvijetliti što je skriveno u tami i objaviti nakane srdaca, i tada će svatko primiti svoju zasluženu pohvalu od Boga.
6 Ovo sam sve, braćo, primijenio na sebe i Apolona zbog vas, da na nama naučite što znači riječ: “Ne idi preko onoga što stoji napisano!” Da se ne uzdižete što pristajete uz jednoga protiv drugoga.
7 A tko tebi daje prednost da se razlikuješ pred drugima? Što ti imaš što nisi primio? Ako si, zaista, to primio, što se ponosiš kao da nisi primio?
8 Već ste zasićeni! Već ste obogaćeni! Bez nas ste vladali kao kraljevi. Kamo sreće da ste kraljevali, da bismo i mi kraljevali s vama!
9 Bog je, čini mi se, nas apostole učinio posljednjima, kao osuđenicima na smrt; jer mi smo postali prizorom svijetu, anđelima i ljudima.
10 Mi smo ludi zbog Krista, a vi ste mudri u Kristu; mi smo slabi, a vi ste jaki; vi ste čašćeni, a mi prezreni.
11 Do ovoga časa gladujemo i žeđamo, podnosimo golotinju i primamo udarce, bez stalnog smo boravišta
12 i do iznemoglosti radimo svojim rukama. Vriježaju nas, a mi blagoslivljamo; progone nas, a mi strpljivo podnosimo;
13 Ocrnjuju nas, a mi uzvraćamo lijepim. Postali smo kao smeće svijeta, kao izmet svih sve do sada.
14 Ovo ne pišem da vas zasramim, nego da vas opomenem kao svoju ljubljenu djecu.
15 Pa da i deset tisuća učitelja imate u Kristu, ipak još nemate mnogo otaca, jer ja sam vas u Kristu Isusu rodio (odgojio) po Radosnoj vijesti.
16 Zato vas molim, budite sljedbenici moji!
17 Upravo sam zbog toga i poslao vam Timoteja, svojega ljubljenoga i vjernog sina u Gospodinu. On će vam dozvati u pamet moja pravila vladanja u Kristu, kako ih učim svagdje i u svakoj crkvi.

18 Neki su se oholo ponijeli, kao da ja neću doći k vama.
19 Ali eto me ubrzo, ako Gospodin bude htio, i tada ću vidjeti ne što govore te oholice, već što mogu.
20 Jer kraljevstvo Božje nije u riječi, nego u snazi.
21 Što volite: da dođem k vama sa šibom ili s ljubavlju i blagim duhom?

Bludništvo se mora osuditi

5 Općenito se čuje da među vama ima bludnosti, i to takve bludnosti kakve nema ni među neznabošcima: da jedan od vas ima za ženu svoju maćehu.
2 A vi se još nadimate! Zašto se radije niste obavili tugom? Neka se ukloni između vas počinitelj toga nedjela!
3 Jer ja, iako sam neprisutan tijelom, prisutan sam duhom, već sam osudio, kao da sam bio prisutan, onoga koji je to učinio:
4 Pošto ste se sastali u ime Gospodina našega Isusa vi i moj duh sa snagom našega Gospodina Isusa
5 da takvoga predate Sotoni na propast tijela, kako bi se njegov duh spasio na dan Gospodina Isusa.
6 Nije dobro vaše hvalisanje. Ne znate li da malo kvasca ukvasi sve tijesto?
7 Očistite se od staroga kvasca da budete novo tijesto: ta već ste beskvasni, jer uistinu Krist je naše pashalno Janje, jer je žrtvovano za nas.
8 Zato trajno svetkujmo ne sa starim kvascem, ni s kvascem zloće i pokvarenosti, već s beskvasnim kruhom čistoće i čestitosti!
9 Pisao sam vam u poslanici da se ne družite s bludnicima.
10 Ali to sigurno nisam mislio općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili s lakomcima, ili s razbojnicima, ili s idolopoklonicima, jer biste tada morali izići iz svijeta.
11 Ali sada vam pišem da se ne družite s onim koji bi, iako se zove brat, bio bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili klevetnik, ili pijanac, ili otimač, čak ni ne jedite s takvom osobom!
12 Što spada na me da sudim one koji su vani! Zar i vi ne sudite onima koji su unutra?
13 Onima koji su vani sudit će Bog. Stoga dakle, uklonite toga zločinca između sebe!

6 Usuđuje li se tko od vas, ako ima parnicu s drugim, tražiti pravdu pred nepravednima, a ne pred svetima?
2 Ne znate li da će sveti suditi svijetu? Pa ako ćete vi suditi svijetu, zar ste onda nesposobni suditi u manjim stvarima?
3 Ne znate li da ćemo suditi anđelima! Koliko više ono što je iz svakidašnjega života?
4 A vi, ako imate parnice o svakidašnjim životnim stvarima, postavljate da vam sude oni do kojih crkva nimalo ne drži.
5 Vama na sramotu govorim tako! Zar među vama nema ni jednoga mudrog koji bi mogao rasuditi između svoje braće!
6 Mjesto toga brat protiv brata traži pravdu, i to pred nevjernicima!
7 Stoga, vam je već to nedostatak što uopće imate parnice među sobom. Zašto radije ne pretrpite nepravdu? Zašto radije ne dozvolite biti prevareni?
8 Naprotiv, vi nanosite nepravdu i štetu, i to braći!
9 Zar ne znate da nepravedni neće baštiniti kraljevstva Božjega? Nemojte se varati! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni homoseksualci, ni sodomiti (oskvrnitelji istog spola),
10 ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega.
11 I neki od vas bili su takvi. Ali vi ste sada oprani, i posvećeni, i opravdani imenom našega Gospodina Isusa Krista i Duhom našega Boga.
12 Sve je meni zakonski dopušteno, ali sve to nije korisno. Sve je za mene zakonski dopušteno, ali ja neću dopustiti da i čemu robujem.
13 Jela su određena za trbuh, a trbuh za jela. Ali će Bog uništiti trbuh i jela. A tijelo nije za spolnu bludnost, nego za Gospodina, i Gospodin za tijelo.
14 Bog koji je uskrsnuo Gospodina, i nas će uskrsnuti svojom moći.
15 Ne znate li da su vaša tjelesa Kristovi udovi? Hoću li ja, dakle, otkinuti Kristove udove i učiniti ih udovima bludnice? Ne daj Bože.
16 Ili ne znate da onaj koji se bludnicom združi s njom bude jedno tijelo, jer se govori: “Oboje će biti jedno tijelo.”
17 A tko se združi s Gospodinom, s njim je jedan duh.
18 Bježite od spolnih bludnosti! Svaki grijeh koji čovjek učini izvan tijela je; a onaj koji čini blud griješi protiv vlastitoga tijela.
19 Ili zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od Boga? Ne znate li da ne pripadate sami sebi
20 jer ste kupljeni vrijednošću? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom i u svojemu duhu, koji je Božji!

Pravilo ženidbe

7 Sada o onomu o čemu ste mi pisali, mislim da je dobro za čovjeka da ne dira ženske.
2 Ali da ne dolazi do bludnosti, neka svaki čovjek ima vlastitu ženu i svaka žena vlastitog muža.
3 Neka muž daje svojoj ženi ljubaznost koja joj pripada, isto tako i žena svojemu mužu!
4 Žena nije gospodar svojega tijela, nego muž, isto tako ni muž nije gospodar svojega tijela, nego žena.
5 Jedno se drugomu nemojte uskraćivati, osim možda po dogovoru, za neko vrijeme, da se posvetite molitvi; zatim se opet sastajte, da vas ne bi Sotona, zbog vaše slabosti u suzdržljivosti, uveo u napast.
6 Ovo kažem kao dopuštenje, a ne kao zapovijed.
7 Ja bih htio da svi budu kao i ja; ali svatko ima od Boga svoj poseban dar, jedan ovakav, drugi onakav.
8 Neoženjenima i udovicama ipak kažem da je za njih dobro ako ostanu kao i ja.
9 Ali ako se ne mogu suzdržati, neka se žene i udaju, jer je bolje ženiti se nego izgarati od strasti.
10 Oženjenima naređujem, ne ja, nego Gospodin, da se žena od muža ne rastavlja;
11 Ako li se rastavi, neka ostane neudata ili se izmiri sa svojim mužem; a muž neka ne otpušta žene.
12 A ostalima kažem ja, a ne Gospodin: ako koji brat ima ženu nevjernicu koja pristaje da živi s njim, neka je ne otpušta!
13 A žena koja ima muža koji ne vjeruje, i ako muž pristaje da živi s njom, neka ona ne otpušta muža,
14 jer muž nevjernik posvećen je po ženi, a žena nevjernica posvećena je po mužu. Inače bi vaša djeca bila nečista, a sada su sveta.
15 Ali ako se nevjernik rastavlja, neka odlazi. U takvim prilikama nije ropski vezan brat ili sestra. Nego Bog nas je pozvao da živimo u miru.
16 Jer kako ti znaš, ženo, hoćeš li spasiti svojega muža? Ili kako ti znaš, mužu, hoćeš li spasiti svoju ženu?
17 Uostalom, neka svatko živi onako kako mu je

Gospodin dodijelio, kako ga je Bog pozvao! Tako
naređujem po svim crkvama.
18 Ako je tko obrezan kad je pozvan, neka ostane
obrezan; ako je tko neobrezan kad je pozvan,
neka se ne obrezuje!
19 Obrezanje ne vrijedi ništa, a ni neobrezanje ne
vrijedi ništa, nego je vršenje Božjih zapovijedi
važno.
20 Svatko neka ostane u onom zvanju u kojem je
pozvan!
21 Jesi li bio pozvan dok si bio rob? Ne uznemiruj
se zbog toga! Ako li možeš biti slobodan, koristi se
time.
22 Jer onaj koji je kao rob pozvan da bude u
Gospodinu, slobodnjak je Gospodinov; isto tako
onaj koji je pozvan kao slobodnjak, rob je Kristov.
23 Vi ste kupljeni i skupo plaćeni! Ne budite robovi
ljudima!
24 Neka svatko, braćo, ostane s Bogom u onom
pozivu u kojem je pozvan.
25 A što se tiče djevica, nemam zapovijedi od Go-
spodina, ali dajem savjet kao onaj koji je dobio
povjerenje od Gospodina njegovom milošću.
26 Stoga, držim da je ovo zbog sadašnje nevolje
dobro; to jest, da je dobro za čovjeka da tako živi.
27 Jesi li vezan za ženu? Ne traži rastave! Jesi li
slobodan od žene? Nemoj tražiti žene!
28 Ali ako se i oženiš, nisi sagriješio; a ne griješi ni
djevica ako se uda. Ali će takvi imati tjelesnih patnji
u životu, a ja bih vas htio od njih sačuvati.
29 Braćo, ovo vam kažem: vrijeme je kratko. Pre-
ostaje da i oni koji imaju žene žive kao da ih
nemaju;
30 I oni koji plaču, kao da ne plaču; i oni koji se
raduju, kao da se ne raduju; i oni koji kupuju, kao da
ne posjeduju;
31 I koji uživaju ovaj svijet, kao da ga ne uživaju, jer
prolazi vanjski oblik ovoga svijeta.
32 Ali ja bih htio da vi budete bez briga. Neoženjeni
se brine za ono što je Gospodinovo: kako će ugodi-
ti Gospodinu.
33 A oženjeni se brine za ono što je svjetsko: kako
će ugoditi ženi, te postaje razdijeljen.
34 Ima razlika između udate žene i djevice, neu-
data žena brine se za ono što je Gospodinovo: da
bude sveta tijelom i dušom. A udata se žena brine
za ono što je od ovoga svijeta: kako će ugoditi
mužu.
35 Ovo kažem za vašu vlastitu korist. Ne da vam
postavim zamku, već da vas navedem na ono što
je časno i što bez podijeljenosti veže uz Gospodi-
na.
36 Ako li tko drži da nedolično postupa sa svojom
djevicom ako ova ostaje neudata, i da stvari
moraju ići svojim tokom, neka postupi po svojemu
nahođenju; on ne griješi; neka se vjenčaju.
37 A onaj koji je čvrst u svojemu srcu i nema potre-
be te vlada svojom voljom, a u svojemu srcu odluči
sačuvati svoju djevicu, dobro čini.
38 Stoga, onaj koji udaje svoju djevicu dobro čini,
a onaj koji je ne udaje bolje čini.
39 Žena je vezana po zakonu za svojega muža sve
dok on živi. Ako joj muž umre, slobodna je da se
uda za koga hoće, samo neka to bude u Gospo-
dinu!
40 Ali će biti blaženija, po mojemu savjetu, ako
ostane kako jest. A mislim da i ja imam Duha
Božjega.

Gajiti osjećaj savjesti

8 Što se tiče mesa žrtvovanog idolima, jasno
nam je: svi imamo znanje. Ali znanje napuhu-
je, a ljubav izgrađuje.
2 Ako tko umišlja da zna nešto, ali ne zna još ništa
onako kako bi on trebao znati!
3 Ali ako tko Boga ljubi, njega Bog priznaje svojim.
4 Dakle, što se tiče blagovanja onoga što je žrtvo-
vano idolima, znamo da idol nije ništa na svijetu i
da nema drugog Boga osim jednoga.
5 Jer ako ima takozvanih bogova, bilo na nebu, bilo
na zemlji, kao što ima mnogo bogova i mnogo go-
spodara!
6 Mi nemamo nego jednoga Boga, Oca, od koga
sve dolazi i za koga postojimo, i jednoga Gospodi-
na, Isusa Krista, po komu postoji sve i po komu
postojimo i mi.
7 Ali svi nemaju znanja. Neki, naprotiv, navikli na
idola sve do sada, jedu meso koje je kao idolu žr-
tvovano, te tako onečišćuju svoju savjest, budući
da je slaba.
8 Jelo nas neće približiti Bogu: jer niti što dobivamo
ako jedemo, niti što gubimo ako ne jedemo.
9 Ali pazite da nebi možda ta vaša sloboda postala
spoticanje slabima.
10 Ako tko vidi tebe koji imaš znanje gdje sjediš za
stolom u idolskom hramu, zar se neće, budući da
mu je savjest slaba, osloboditi pa jesti od onoga
što je žrtvovano idolima?
11 Tako zbog tvojega znanja pogiba brat za ko-
jega je Krist umro.
12 Tako, dok griješite protiv braće i ranjavate
njihovu slabu savjest, griješite protiv Krista.
13 Zato, ako će jelo navesti mojega brata da se
spotakne, neću više nikad jesti mesa, da se moj
brat ne spotakne.

Služiti svima

9 Zar ja nisam apostol? Zar nisam slobodan? Zar
nisam vidio našega Gospodina Isusa Krista?
Zar vi niste moje djelo u Gospodinu?
2 Ako drugima nisam apostol, vama sigurno je-
sam: jer vi ste pečat mojega apostolstva u Gospo-
dinu.
3 Ovo je moja obrana mojim optužiteljima:
4 Zar nemamo pravo na jelo i pilo?
5 Zar nemamo pravo voditi sobom sestru, ženu,
kao i ostali apostoli i braća od Gospodina, i Kefa?
6 Ili samo ja i Barnaba nemamo pravo ne raditi ru-
kama?
7 Tko ikad ide u rat o svom vlastitom trošku? Tko
sadi vinograd a ne jede njegov plod? Ili tko pase
stado a mlijeka od stada ne pije?
8 Zar ovo tvrdim samo po ljudsku? Ne govori li ovo
i Zakon?
9 Uistinu, u Mojsijevu Zakonu stoji napisano: “Ne
zavezuj usta volu koji vrši žito.” Zar se Bog brine za
volove?
10 Ili on to govori zbog nas? Da, to je za nas bez
sumnje napisano, da onaj koji ore u nadi da ore i
onaj koji vrše, u svojoj nadi treba biti dionik.
11 Ako smo mi vama sijali duhovna dobra, jeli to
veliko ako žanjemo vaša tjelesna dobra?
12 Ako drugi imaju pravo na vas, zar nemamo
veće mi? Ali se nismo poslužili ovim pravom, već
podnosimo sve da ne priječimo Kristovu Radosnu
vijest.
13 Zar ne znate da se oni koji obavljaju svetu slu-
žbu hrane od hramskih dohodaka i da službenici
kod žrtvenika, dijele darove žrtvenika?
14 Isto Gospodin zapovjedi onima koji navješćuju
Radosnu vijest, da od Radosne vijesti i žive.
15 A ja se nisam ničim od toga poslužio. Ovo ne
pišem u nakani da se sada tako učini meni, jer bih
radije umro nego da mi netko uništi ovo pravo na

slavu.
16 Ako propovijedam Radosnu vijest, to mi ne daje
pravo na slavu, jer sam na to obvezan. A jao meni
ako ne propovijedam Radosne vijesti!
17 Ako ovo činim svojom voljom, imam nagradu; a
ako to činim bez svoje volje, to je samo vršenje
povjerene mi službe.
18 Koja je onda moja nagrada? Da kad propovije-
dam Radosnu vijest, pružam je badava, tako da ne
pretjeram svojim pravom u Radosnoj vijesti.
19 Jer iako sam slobodan od svih ljudi, učinio sam
se svima sluga, da ih pridobijem što više;
20 Židovima sam bio kao Židov, da pridobijem Ži-
dove; onima pod Zakonom, kao da sam pod Za-
konom, da pridobijem one koji su pod Zakonom;
21 onima koji su bez Zakona, kao bez Zakona
(iako nisam bez Zakona Božjega, ali pod Zakonom
prema Kristu), da pridobijem one koji su bez Za-
kona.
22 Sa slabićima sam bio slabić, da pridobijem sla-
biće. Postao sam sve svima, da bi mogao bilo kako
neke spasiti.
23 A to činim zbog Radosne vijesti, da bih s vama
bio dionikom njezinim.
24 Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo
jedan dobiva nagradu! Tako trčite da je odnesete!
25 Svaki se natjecatelj uzdržava u svim stvarima.
Oni da dobiju raspadljivi vijenac, a mi neras-
padljivi.
26 Ja zato tako trčim, ne kao u nepouzdano; tako
dajem udarce, ne kao onaj koji bije vjetar.
27 Naprotiv, ja bijem svoje tijelo i vučem ga kao
roba, da sam ne budem odbačen pošto sam dru-
gima propovijedao.

Činiti sve na slavu Božju

10 Dakako, htio bih da znate, braćo, da su svi
naši očevi bili pod oblakom; da su svi prešli
preko mora;
2 Da su svi kršteni u oblaku i u moru za pripadnike
Mojsiju;
3 Da su svi jeli isto duhovno jelo;
4 Da su svi pili isto duhovno piće, naime, iz duho-
vnog kamena koji ih je pratio, a taj je kamen Krist.
5 Ali s mnogima od njih Bog nije bio zadovoljan,
budući da su bili poubijani u pustinji.
6 To se dogodilo nama za primjer, da ne čeznemo
za zlim stvarima, kao što su oni čeznuli.
7 Ne budite idolopoklonici kao neki od njih, kao što
stoji napisano: “Sjedne narod da jede i pije, zatim
ustane da igra!”
8 Ne griješimo bludno, kao što su neki od njih sagri-
ješili, te ih je u jedan dan palo dvadeset i tri tisuće!
9 Ne izazivajmo Gospodina, kao što su ga neki od
njih izazivali, te od zmija izginuli.
10 Ne mrmljajte, kao što su neki od njih mrmljali, te
ih uništi zatirač!
11 Sve se to njima dogodilo da bude za primjer, a
napisano je za opomenu nama kojima je zapalo da
živimo u posljednjim vremenima.
12 Dakle, tko misli da stoji, neka pazi da ne padne!
13 Nikakva kušnja veća od ljudske snage nije vam
se dogodila, osim obične ljudske. Bog je vjeran i
neće dopustiti da budete kušani preko vaših
snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan
ishod da je možete podnijeti.
14 Stoga, ljubljeni moji, bježite od idolopoklonstva!
15 Govorim kao mudrima; prosudite sami ono što
govorim.
16 Nije li čaša blagoslova, kojom blagoslivljamo,
zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li
zajedništvo tijela Kristova?
17 Jer mi mnogi, jedan smo kruh, i jedno tijelo, jer
smo svi dionici jednoga kruha.
18 Gledajte Izraela po tijelu: Nisu li oni koji jedu od
žrtava zajedničari žrtvenika?
19 Pa što želim reći? Da je meso žrtvovano idolima
nešto? Ili da je idol nešto?
20 Nego ja kažem, ono što neznabošci žrtvuju, oni
to žrtvuju zlim duhovima, a ne Bogu. A ja neću da
vi budete u zajednici sa zlim duhovima.
21 Ne možete piti čašu Gospodinovu i čašu zlih
duhova. Ne možete biti dionici stola Gospodinova
i stola zlih duhova.
22 Ili da na zavist i srdžbu izazivamo Gospodina?
Zar smo jači od njega?
23 Sve je meni dopušteno. Ali sve to nije korisno.
Sve je meni dopušteno. Ali sve ne izgrađuje.
24 Neka nitko ne traži korist svoju, nego korist dru-
goga!
25 Jedite sve što se prodaje na tržnici, ništa ne is-
pitujući zbog savjesti;
26 jer je Gospodinova zemlja i sve što je na njoj.
27 Ako vas tko od onih što ne vjeruju pozove na
jelo, i vi hoćete ići, jedite od svega što se pred vas
postavi, ništa ne ispitujući zbog savjesti.
28 Ali ako vam tko reče: Ovo je žrtvovano idolima,
ne jedite zbog onoga koji vas je upozorio i zbog
savjesti; jer je Gospodinova zemlja i sve na njoj.”
29 Ne kažem zbog tvoje savjesti, nego onoga dru-
goga. Jer zašto da moju slobodu sudi savjest dru-
goga?
30 Ako sa zahvalom sudjelujem, zašto da me zbog
onoga za što zahvaljujem grde?
31 Stoga, jedete li ili pijete, ili što drugo činite, sve
činite na slavu Božju!
32 Ne budite na sablazan ni Židovima, ni Grcima,
ni crkvi Božjoj,
33 baš kao što i ja u svemu svima ugađam i ne
tražim svoje osobne koristi, nego korist mnogih da
se spase.

O svetkovanju večere Gospodinove

11 Oponašajte mene, kao što i ja oponaša Krista!
2 Hvalim vas sada, braćo, što me se u svemu
sjećate i što držite običaje kako sam vam ih
predao.
3 Ali hoću da znate da je Krist glava svakomu
muškarcu, da je muž glava ženi i da je Bog glava
Kristu.
4 Svaki muškarac koji moli ili prorokuje pokrivene
glave, obeščašćuje svoju glavu.
5 A svaka žena koja moli ili prorokuje gologlava
obeščašćuje svoju glavu, jer to je svejedno kao da
je ošišana.
6 Jer ako žena ne pokriva glavu, neka se i ošiša!
Ako je sramota ženi biti ošišana ili obrijane glave,
neka si pokrije glavu!
7 Muškarac zaista ne treba pokrivati svoju glavu,
jer je slika i slava Božja, a žena je slava muževa.
8 Jer muž nije od žene, nego žena od muža,
9 ni muž nije stvoren za ženu, nego žena za muža.
10 Stoga razloga žena treba imati znak vlasti na
svojoj glavi zbog anđela.
11 Ali uza sve to, u Gospodinu niti je žena neovisna
od muža niti je muž neovisan od žene,
12 Jer kao što je žena stvorena od muža, tako je i
muž po ženi, a sve dolazi od Boga.
13 Prosudite sami je li dolikuje da se žena gologla-
va moli Bogu?
14 Zar vas ne uči i sama priroda da je čovjeku
sramota ako nosi dugu kosu,
15 A ako žena nosi dugu kosu to je njoj čast, jer joj
je kosa dana kao pokrivalo.

16 Ako ipak tko ima nakanu da se i dalje prepire, ni
mi ni crkve Božje nemamo takvog običaja.
17 Dok to zapovjedam, ne mogu hvaliti što vaši
sastanci ne budu na korist, nego na štetu.
18 Prije svega, čujem, što djelomično i vjerujem,
da, kad se sastajete, među vama nastaju razdori.
19 Potrebno je, doista, da među vama ima raznih
mišljenja, tako da se pokažu oni prokušani među
vama.
20 Kad se dakle zajedno sastajete, to više nije
blagovanje Gospodinove večere,
21 Jer svaki za vrijeme blagovanja uzima preda se
vlastitu večeru, te jedan gladuje dok je drugi pijan.
22 Što! Nemate li kuća u kojima jedete i pijete? Ili
prezirete crkvu Božju i sramotite one koji nemaju?
Što da vam kažem? Da vas u tomu hvalim? Ne
hvalim vas.
23 Jer ja sam, uistinu, od Gospodina primio ono
što sam vam i predao: da Gospodin Isus one iste
noći u kojoj je bio izdan uzeo je kruh,
24 i kad je dao zahvalu, razlomio ga i rekao: "Uz-
mite i jedite, ovo je tijelo moje koje je prelomljeno
za vas. Ovo činite na moju uspomenu!"
25 Isto tako uzeo i čašu, poslije večere, te rekao:
"Ova je čaša Novi savez u mojoj krvi. Ovo činite,
svaki put kad je pijete, na moju uspomenu!"
26 Uistinu, svaki put kad jedete ovaj kruh i pijete
ovu čašu navješćujete smrt Gospodinovu dok on
ne dođe.
27 Zato tko god nedostojno jede ovaj kruh ili nedo-
stojno pije ovu čašu Gospodinovu bit će odgo-
voran za Gospodinovo tijelo i krv.
28 Neka svatko ispita samog sebe te onda jede od
kruha i pije iz čaše,
29 jer tko nedostojno jede i pije, osudu svoju jede i
pije, ako ne razabire Tijelo Gospodinovo.
30 Zbog toga su među vama mnogi slabi i bolesni,
mnogi umiru.
31 Kada bismo sami sebe prosuđivali, ne bismo
bili kažnjavani.
32 Ali kad smo suđeni, Gospodin nas kažnjavan-
jem popravlja, da ne budemo osuđeni sa svijetom.
33 Zato, braćo moja, kad se sastajete da jedete,
pričekajte jedni druge!
34 Ako je tko gladan, neka jede kod kuće, da vam
vaš sastanak ne bude na osudu. Ostalo ću urediti
kad dođem.

Duhovno jedinstvo vjernika

12 Što se, braćo, tiče duhovnih darova, ne bih
htio da ostanete u neznanju.
2 Znate, dok ste bili neznabošci, bili ste vučeni k
nijemim idolima.
3 Zato vam dajem do znanja da tko god govori u
Duhu Božjem ne može nazvati Isusa prokletim, i
nitko ne može reći da je Isus Gospodin nego u
Duhu Svetom.
4 Ima raznovrsnih darova, ali je isti Duh.
5 Ima raznovrsne su službe, ali je isti Gospodin.
6 I raznoznovrsna su djelovanja, ali je isti Bog koji
djeluje sve u svima.
7 Objavljivanje Duha se daje svakomu na opću
korist svih.
8 Jer jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, dru-
gomu riječ znanja, po istom Duhu;
9 Jednomu se daje vjera u istom Duhu, drugomu
dar ozdravljanja u ovom istom Duhu;
10 Jednomu moć čudesa, drugomu dar prorica-
nja; a drugomu dar sposobnosti razlikovanja
duhova, a drugomu različiti jezici, a drugomu dar
tumačenja jezika.
11 A sve to čini taj jedan te isti Duh koji to razdijelju-
je po svojoj vlasti, svakomu kako hoće.
12 Kao što je tijelo jedno, premda ima mnogo
udova, i svi udovi tijela, iako su mnogi, tvore jedno
tijelo, tako je i Krist:
13 Uistinu, mi smo svi, bilo Židovi bilo Grci, bilo
robovi bilo slobodnjaci, kršteni jednim Duhom u
jedno tijelo. I svi smo napojeni jednim Duhom.
14 Jer tijelo se ne sastoji od jednoga uda, već od
mnogih.
15 Ako bi noga rekla: "Zato što nisam ruka, ne
pripadam tijelu," tim ne prestaje pripadati tijelu?
16 I ako bi uho reklo: "Zato što nisam oko, ne pripa-
dam tijelu," tim ne prestaje pripadati tijelu?
17 Kad bi cijelo tijelo bilo oko, gdje bi onda bio
sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi onda bio njuh?
18 Ali je Bog udove, i to svaki pojedini od njih, raz-
mjestio na tijelu kako je htio.
19 Kada bi svi oni bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo?
20 Sada su dakle, udovi mnogi, ali tijelo je jedno.
21 Oko ne može reći ruci: "Ne trebaš mi," ili opet da
glava rekne nogama: "Ne trebate mi."
22 Ne, nego radije, potrebniji su oni udovi koji iz-
gledaju najslabiji.
23 S najvećim poštovanjem okružujemo one
udove tijela koje smatramo najneuglednijima.
Naši manje pristojni udovi prikrivaju se većom pris-
tojnošću,
24 a pristojnima toga ne treba. Ali je Bog složio ti-
jelo zajedno dajući veću čast onomu udu koji je
nema,
25 da ne bude razdora u tijelu, već da se svi udovi
jednako brinu jedan za drugoga.
26 Ako pati jedan ud, s njime pate svi udovi. Ako se
jednomu udu iskazuje čast, s njim se raduju svi
udovi.
27 Vi ste sada tijelo Kristovo, a pojedinci udovi.
28 Jedne je Bog postavio u crkvi: prvo za apostole,
drugo za proroke, treće za učitelje; zatim dar čude-
sa, onda dar ozdravljanja, dar pružanja pomoći,
dar upravljanja, dar različitih jezika.
29 Zar su svi apostoli? Zar svi proroci? Zar svi
učitelji? Zar svi čudotvorci?
30 Zar svi imaju darove ozdravljanja? Zar svi gov-
ore jezicima? Zar ih svi mogu tumačiti?
31 Čeznite za najboljim darovima! A pokazat ću
vam još uzvišeniji put.

Hvalospjev ljubavi

13 A kad bih ljudske i anđeoske jezike govorio,
a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi, ili
cimbal što zveči.
2 I kad bih imao dar proricanja i znao sve tajne i sve
znanje; kad bih imao puninu vjere, tako da bih brda
pokretao, a ljubavi ne bih imao, bio bi ništa.
3 Kad bih razdao sve svoje imanje za hranu siro-
masima, kad bih tijelo svoje dao da izgori, a ljubavi
ne bih imao, ništa mi ne bi koristilo.
4 Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva; ljubav ne
zavidi, ne hvali sama sebe, nije ohola.
5 Nije nepristojna, ne traži svoje osobno, ne
razdražuje se, zaboravlja i oprašta zlo;
6 ne raduje se nepravdi, ali se raduje istini.
7 Sve trpi, sve vjeruje, svemu se nada, sve pod-
nosi.
8 Ljubav nikad ne prestaje. Gdje su proročanstva,
ona će prestati! Gdje su jezici, oni će umuknuti!
Gdje je znanje, ono će nestati.
9 Jer, dijelom znamo i dijelom prorokujemo.
10 Kada dođe ono što je savršeno, prestat će što je
nesavršeno.
11 Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, mis-
lio kao dijete, sudio kao dijete. Kad sam postao

zreo čovjek, odbacio sam što je djetinje.
12 Sada vidimo u zrcalu, nejasno, a onda ćemo
licem u lice. Sada spoznajem nešto, a onda ću
spoznati kao što sam ja spoznat.
13 Sada ostaje vjera, ufanje i ljubav, to troje, ali je
najveća među njima ljubav.

O upotrebi duhovnih darova

14 Težite za ljubavlju i čeznite za duhovnim da-
rovima, a posebno da prorokujete.
2 Jer tko govori jezikom, ne govori ljudima, nego
Bogu; jer ga nitko ne razumije; jer u duhu govori
tajanstvene stvari.
3 A onaj koji prorokuje, govori na izgradnju, ohra-
brenje i utjehu.
4 Tko govori jezikom sam sebe izgrađuje, tko pro-
rokuje izgrađuje crkvu.
5 Ja želim da biste svi govorili jezicima, a još više
da prorokujete. Jer onaj koji prorokuje veći je od
onoga koji govori jezicima, osim da to ovaj protu-
mači, da bi se crkva uzdigla.
6 A sada, braćo, ako dođem k vama te vam gov-
orim jezicima, što ću vam koristiti osim da vam
govorim otkrivenje, znanje, proročanstva ili
pouke?
7 Isto tako ako neživa glazbala, bilo svirala ili citra
kad odaju zvukove, ako jasno ne daju posebne
zvukove, kako će se raspoznati što izvodi svirala ili
što citra?
8 Ako truba daje nejasan zvuk, tko će se spremiti
za borbu?
9 Tako i vi: ako ne govorite jezikom riječi koje se
mogu lako razumjeti, kako će se znati što se govo-
ri? Jer ćete govoriti u vjetar.
10 Ima, može biti, na svijetu toliko mnogo vrsta
jezika, a ni jedan od njih nije bez značenja.
11 Stoga, ako ja ne raspoznajem značenje jezika,
bit ću stranac onomu koji govori, a onaj koji govori
bit će meni stranac.
12 Tako i vi, budući da vruće čeznete za duhovnim
darovima, nastojte ih imati u izobilju na izgradnju
crkve!
13 Stoga onaj koji govori jezikom neka se moli da
ga može protumačiti.
14 Ako se u molitvi služim jezikom, moj duh moli,
ali moj um nema od toga koristi.
15 Dakle, što je to onda? Molit ću s duhom, ali molit
ću i s razumijevanjem; pjevat ću hvale s duhom, a
pjevat ću ih i s razumijevanjem.
16 Jer inače, kad ti zahvaljuješ s duhom, kako će
onaj koji je na mjestu neupućenog reći “Amen” na
tvoju zahvalu, kad nerazumije što govoriš?
17 Tvoja je zahvala, bez sumnje, dobra, ali to dru-
goga ne izgrađuje.
18 Ja, hvala Bogu, govorim jezicima više od vas
svih.
19 Ali u crkvi radije ću reći pet riječi mojim razu-
mom, da i druge tako poučim, negoli deset tisuća
riječi na nepoznatom jeziku.
20 Braćo, ne budite više djeca po razboritosti, već
po zloći budite djeca, a po razboritosti budite zreli
ljudi!
21 U Zakonu stoji napisano: “Kroz ljude drugih
jezika i drugih usana Ja ću govoriti ovom narodu,
ali ni tako me neće poslušati,” govori Gospodin.
22 Zato, dar jezika nije znak onima koji vjeruju,
nego za nevjernike, a dar prorokovanja nije za
nevjernike, nego za one koji vjeruju.
23 Stoga ako se skupi cijela crkva na jedno mjesto
i svi da govore jezicima, a uđu oni koji su neu-
pućeni ili nevjernici, neće li oni reći da ste izvan
pameti?
24 Ali ako svi prorokuju a uđe kakav nevjernik ili
neupućeni, svi ga opominju, svi ga ispituju i pro-
suđuju;
25 I tako se otkrivaju tajne njegova srca. I tako,
past će ničice, pokloniti se Bogu i potvrditi da je
uistinu Bog među vama.
26 Dakle, braćo, što slijedi? Kad se god sastajete,
svaki može imati hvalospjev, pouku, otkrivenje,
nepoznati jezik ili njegovo tumačenje; neka vas
sve to pobuđuje!
27 Ako tko govori jezikom, neka govore dvojica, ili
najviše trojica, i to po redu, a jedan neka tumači!
28 Ako nema tumača, neka obdareni jezikom šuti
u crkvi; neka govori sam sebi i Bogu!
29 Što se tiče proroka, neka govore dvojica ili tro-
jica, a ostali neka prosuđuju!
30 Ako tko drugi od prisutnih dobije objavu, prvi
neka ušuti!
31 Jer vi svi možete prorokovati jedan po jedan,
tako da se svi nauče i ohrabre.
32 A duhovi proročanski podloženi su prorocima,
33 Jer Bog nije Bog nereda, nego reda, kao u svim
crkvama svetih.
34 Žene vaše neka na sastancima u crkvama šute!
Njima se ne dopušta govoriti, već neka se poko-
ravaju kako im Zakon propisuje.
35 Ako žele što naučiti, neka kod kuće pitaju svoje
muževe, jer ne dolikuje ženi da govori na sastanku
u crkvi.
36 Ili je možda od vas izišla riječ Božja? Ili je samo
k vama došla?
37 Ako tko misli da je prorok ili obdaren duhovnim
darovima, neka znade da je ovo što vam pišem za-
povijed Gospodinova.
38 Ako tko to prezire, i on će biti prezren.
39 Zato, braćo moja, vruće čeznite za darom pro-
rokovanja i ne branite govoriti jezicima!
40 Ali sve neka bude pristojno i uredno.

Vjera u uskrsnuće

15 Povrh toga, braćo, objavljujem vam Radosnu
vijest koju sam vam propovijedao i koju ste
prihvatili i u kojoj stojite.
2 Po njoj ste spašeni, ako zbilja čvrsto držite riječ
koju sam vam navijestio, osim ako ste vjerovali
uzalud.
3 Predao sam vam najprije ono što sam primio: da
je Krist, prema Pismima, umro za naše grijehe,
4 da je pokopan, i da je treći dan uskrsnuo, prema
Pismima,
5 i da se ukazao Kefi, a zatim Dvanaestorici.
6 Zatim se ukazao braći kojih je bilo zajedno više
od pet stotina, od kojih većina još i sada živi, a neki
su već pomrli.
7 Potom se ukazao Jakovu, pa onda svim aposto-
lima.
8 A naposljetku, ukazao se i meni, kao nedo-
noščetu.
9 Ja sam uistinu najmanji među apostolima, i
nisam dostojan da se zovem apostolom, budući da
sam progonio crkvu Božju.
10 Ali milošću sam Božjom ono što jesam. A milost
koju mi je Bog dao nije bila bez uspjeha. Naprotiv,
trudio sam se više nego oni svi; ne ja, nego milost
Božja sa mnom.
11 Dakle: bio to ja, bili oni, mi to propovijedamo; a
vi ste to vjerom primili.
12 Ako se propovijeda da je Krist uskrsnuo od
mrtvih, kako onda neki među vama tvrde da nema
uskrsnuća od mrtvih?
13 Ako li nema uskrsnuća od mrtvih, onda ni Krist
nije uskrsnuo.

14 A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je neše pro-
povijedanje, uzalud je i vaša vjera.
15 Tada izlazi da smo i lažni svjedoci Božji, jer smo
svjedočili da je Bog uskrsnuo Krista, kojega nije
uskrsnuo ako zbilja mrtvi ne uskrsavaju.
16 Jer ako mrtvi ne uskrsavaju, ni Krist nije
uskrsnuo.
17 A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je vaša vjera;
vi ste još u svojim grijesima.
18 Tako su i oni koji su umrli u Kristu izginuli su.
19 Ako se samo u ovom životu uzdamo u Krista,
najbjedniji smo od svih ljudi.
20 Ali sada, Krist je uskrsnuo od mrtvih. On je po-
stao plod prvenac od onih koji su umrli.
21 Budući da je po čovjeku došla smrt, po Čovjeku
dolazi i uskrsnuće mrtvih.
22 Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će u Kristu
svi oživjeti.
23 Ali svaki po svom redu: Krist prvina, zatim oni
koji su Kristovi u vrijeme njegova dolaska.
24 Zatim će doći svršetak, kad će On predati kra-
ljevstvo Bogu i Ocu; pošto će prije uništiti svako
poglavarstvo, svaku vlast i silu.
25 Da, on mora kraljevati, dok ne položi svoje ne-
prijatelje pod svoje noge.
26 Neprijatelj koji će posljednji biti uništen jest
smrt.
27 Jer "On je sve podložio pod njegove noge." A
kad reče: "Sve je podloženo Njemu," jasno je da je
onaj, koji mu je sve podložio, primljen.
28 Kada mu bude sve podloženo, tada će se i sam
Sin podložiti onomu koji je njemu sve podložio, da
bude Bog sve u svemu.
29 Inače, što onda čine oni koji se krštavaju za
mrtve, ako uopće mrtvi ne uskrsavaju? Čemu se
onda oni krštavaju za mrtve?
30 Čemu li se mi svaki čas izlažemo pogibljima?
31 Umirem iz dana u dan i ponosim se vama,
braćo, što vas imam u Kristu Isusu Gospodinu
našem.
32 Ako sam se u Efezu za ljudske stvari borio sa
zvjeradi, što mi to koristi? Ako zbilja mrtvi ne uskr-
savaju: "Jedimo i pijmo jer ćemo sutra umrijeti."
33 Nemojte se varati: "Loša društva kvare dobre
običaje."
34 Otrijeznite se, kao što je pravo, i ne griješite!
Uistinu, neki ne poznaju Boga. Neka vas je stid što
sam prisiljen ovo reći.
35 Ali netko će pitati: "Kako uskrsavaju mrtvi? S
kakvim li se tijelom pojavljuju?"
36 Bezumniče! Ono što ti siješ ne oživljuje ako ne
umre.
37 I ono što siješ nije lik koji će se pojaviti, već golo
zrno, recimo, pšenice ili kakva drugog sjemena.
38 A Bog mu daje tijelo kakvo hoće, i to svakomu
sjemenu svoje tijelo.
39 Nije svako tijelo isto tijelo: jedno je ljudsko tijelo,
drugo je tijelo u stoke, drugo je ptičje, i drugo je
riblje tijelo.
40 Postoje i nebeska i zemaljska tjelesa, ali je
druga slava nebeskim tjelesima, a druga ze-
maljskima.
41 Druga je slava sunca, a druga je slava mjeseca,
a druga je slava zvijezda, jer se zvijezda od zvi-
jezde razlikuje slavom.
42 Tako je i s uskrsnućem od mrtvih: sije se u ras-
padljivosti, a uskrsava u neraspadljivosti;
43 Sije se u sramoti, uskrsava u slavi; sije se u sla-
bosti, uskrsava sa silom;
44 Sije se tijelo naravno, uskrsava tijelo duhovno.
Postoji naravno tijelo, postoji i duhovno.
45 Tako i stoji napisano: "Prvi čovjek, Adam, po-
stao je živo biće," a novi Adam životvorni duh.
46 Ali ne dolazi prije ono duhovno, već ono nar-
avno; a poslije ono duhovno.
47 Prvi je čovjek od zemlje, učinjen od praha; drugi
je čovjek Gospodin s neba.
48 Kao što je čovjek učinjen od praha, takvi su i svi
koji su učinjeni od praha; kakav je nebeski Čovjek,
takvi su i svi oni koji su nebeski.
49 Kao što smo nosili sliku čovjeka napravljena od
praha, nosit ćemo isto i sliku Čovjeka nebeskoga.
50 Ovo, braćo, tvrdim: tijelo i krv ne mogu baštiniti
kraljevstvo Božje; niti raspadljivo baštiniti nera-
spadljivo.
51 Pazite! Govorim vam tajnu: svi nećemo umri-
jeti, ali ćemo se svi preobraziti,
52 U jedan hip, u tren oka, na glas posljednje trube;
jer zatrubit će truba i mrtvi će uskrsnuti neras-
padljivi, a mi ćemo se preobraziti,
53 jer ovo raspadljivo tijelo mora se obući u neras-
padljivo i ovo smrtno tijelo u besmrtno.
54 A kad se ovo raspadljivo tijelo obuće u neraspa-
dljivost i ovo smrtno tijelo u besmrtnost, tada će se
ispuniti napisana riječ: "Pobjeda proguta smrt."
55 Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, tvoj
žalac?"
56 Žalac je smrti grijeh, a snaga je grijeha u Za-
konu.
57 Ali hvala Bogu koji nam dade pobjedu po
našem Gospodinu Isusu Kristu.
58 Stoga, braćo moja ljubljena, budite čvrsti, nep-
okolebivi, uvijek napredujte u djelu Gospodinovu,
svjesni da vaš trud u Gospodinu nije uzaludan!

Svršetak poslanice

16 Što se tiče skupljanja milostinje za svete, kako
sam odredio crkvama u Galaciji, tako i vi činite!
2 Neka svakoga prvog dana u tjednu svaki od vas
posebno stavi na stranu ono što može uštedjeti, da
se ne skuplja kad uspijem doći.
3 Čim ja stignem tamo, poslat ću zajedno s pre-
porukama one koje vi pronađete dostojnima da
odnesu vašu ljubav u Jeruzalem.
4 A bude li priličilo da i ja idem, poći će sa mnom.
5 Doći ću k vama kad prođem kroz Makedoniju. Jer
ja ću proći kroz Makedoniju.
6 A kod vas ću se, ako bude prilike, zadržati ili čak
prezimiti, da me otpratite na put kamo se god otpu-
tim.
7 Ne bih htio da vas sada vidim samo na prolazu.
Ali se nadam ostati neko vrijeme kod vas, ako
Gospodin dopusti.
8 U Efezu ću ostati do Pedesetnice,
9 jer su mi se otvorila velika vrata za djelo, a proti-
vnika ima mnogo.
10 Ako Timotej dođe, nastojte da može biti među
vama bez straha, jer on radi na djelu Gospodinovu
kao i ja.
11 Stoga neka ga nitko ne prezire, nego ga ispra-
tite na put u miru da dođe k meni, jer ga očekujem
s braćom.
12 Što se tiče brata Apolona, mnogo sam ga nago-
varao da ode k vama s braćom, ali nikako nije htio
poći za sada, ali će doći kad bude imao pogodnije
vrijeme.
13 Bdijte, čvrsto stojte u vjeri, muževno se držite,
budite jaki!
14 Sve što činite neka bude u ljubavi!
15 Nalažem vam, braćo, vi znate za Stefaninov
dom, da je to prvi plod koji je Ahaja prinijela i da su
se posvetili službi svetih.
16 Pokoravajte se i vi takvim osobama i svakomu
tko surađuje i trudi se s njima!

17 Radujem se dolasku Stefane, Fortunata i Ahajika, jer su oni nadoknadili vaš nedostatak.
18 Jer oni su osvježili moj i vaš duh. Zato, dakle, takvim ljudima dajte priznanje!
19 Pozdravljaju vas azijske crkve. Mnogo vas u Gospodinu pozdravljaju Akvila i Priska s crkvom koja je u njihovoj kući.
20 Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem!
21 Pozdrav mojom vlastitom rukom—Pavao.
22 Ako tko ne ljubi Gospodina Isusa Krista, neka je proklet. O Gospodine, dođi!
23 Milost našega Gospodina Isusa Krista neka bude s vama.
24 Moja ljubav neka bude s vama svima u Kristu Isusu. Amen.

Druga Korinćanima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Apostol zahvaljuje Bogu na utjehi u nevoljama

1 Pavao, apostol Krista Isusa voljom Božjom, i naš brat Timotej crkvi Božjoj koja je u Korintu, sa svima svetima u cijeloj Ahaji.
2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!
3 Neka je hvaljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svakovrsne utjehe,
4 koji nas tješi u svoj našoj nevolji, tako da mi možemo tješiti one koji se nalaze bilo u kakvoj nevolji istom utjehom kojom nas tješi Bog,
5 Zaista, kao što su patnje Kristove obilno u nama, tako isto preobilna postaje i naša utjeha po Kristu.
6 Ako podnosimo nevolje, to je za vašu utjehu i spasenje. Ako primamo utjehu, to je za vašu utjehu koja vam omogućuje da strpljivo podnosite iste patnje koje i mi podnosimo.
7 Naša je nada za vas čvrsta, jer znamo da ćete, kao što dijelite s nama patnje, tako dijeliti i utjehu.
8 Ne bismo htjeli, braćo, da ostanete u neznanju u pogledu nevolje što su nam se dogodila u Aziji i koja nas je opteretila preko svake mjere, iznad naše snage, tako da smo izgubili nadu u život.
9 Čak smo u sebi smatrali sigurnom smrtnu osudu, ali to je bilo da se ne bismo uzdali sami u sebe, nego u Boga koji uskrsava mrtve.
10 On nas je oslobodio od tolike smrtne pogibli i u njega imamo povjerenje da će nas opet osloboditi.
11 I vi ćete nas pomagati molitvom, da bi tako mnogi zahvaljivali za nas zbog dobročinstava koje smo primili posredovanjem mnogih.
12 Dakako, naš je ponos svjedočanstvo naše savjesti da smo se ponašali u svijetu, a osobito prema vama, u svetosti i iskrenosti Božjoj; ne u tjelesnoj mudrosti, nego u Božjoj milosti.
13 Uistinu, ne pišemo vam ništa drugo osim onoga što možete čitati i razumjeti. A nadam se da ćete do kraja razumjeti,
14 kao što ste nas djelomično već razumjeli: da ćemo mi biti vaš ponos kao i vi naš u Dan našega Gospodina Isusa.
15 U ovom sam uvjerenju htio doći najprije k vama da primite jednu drugu milost;
16 Zatim preko vašega grada prijeći u Makedoniju, a iz Makedonije opet se vratiti k vama, da me vi otpratite u Judeju.
17 Zato kad sam to namjeravao, zar sam bio lakomislen? Ili što namjeravam po tijelu namjeravam, tako da je u mene istodobno: "Da, da," i "Ne, ne,"?
18 Kao što je Bog vjeran; naša riječ k vama nije zajedno: "Da," i "Ne."
19 Jer Sin Božji, Krist Isus, kojega smo među vama propovijedali ja, Silvan i Timotej, nije bio zajedno "Da," i "Ne," nego u njemu je bio "Da."
20 Jer sva obećanja Božja u njemu su "Da," i u njemu Amen, na slavu Boga po nama.
21 Onaj koji i nas i vas jača u Kristu, onaj koji nas je pomazao, jest Bog.
22 On nas je i obilježio pečatom i stavio nam u srca zalog, Duha.
23 Zovem Boga za svjedoka na svoju dušu, da vas poštedim, nisam više došao u Korint.
24 Ne da mi imamo vlast nad vašom vjerom, nego smo vaši suradnici na vašu radost; jer u vjeri vi čvrsto stojite.

Pavao preporučuje oproštenje

2 A ovo sam u sebi odlučio, da neću doći k vama opet sa žalošću.
2 Jer, ako ja vas žalostim, tko onda mene može razveseliti osim onoga kojega sam ja ražalostio?
3 Pa i pisao sam vam ovo da me ne ražaloste na mojemu dolasku oni koji bi me trebali razveseliti, uzdajući se u sve vas da je moja radost, radost i vas svih.
4 Dakle, pisao sam vam u velikoj tuzi, u tjeskobi srca i s mnogim suzama, ne da vas ražalostim, nego da upoznate moju preveliku ljubav koju u izobilju osjećam prema vama.
5 Ako me je tko ražalostio, nije mene ražalostio, nego i sve vas do neke mjere—da ne pretjerujem.
6 Dosta je takvomu kazne koju mu je dosudila većina,
7 naprotiv, treba da mu vi radije oprostite i da ga utješite, tako da ga možda u kojem slučaju ne bi srušila prevelika žalost.
8 Zato vas molim da mu pokažete svoju ljubav.
9 Pa zbog toga sam vam i pisao, da vas iskušam i da vidim jeste li u svemu poslušni.
10 A komu vi nešto oprostite, tomu opraštam i ja. Jer što sam ja oprostio, ako sam što imao oprostiti, oprostio sam to zbog vas pred Kristom,
11 da nas ne bi prevario Sotona; njegove nakane vrlo dobro poznajemo.
12 Kada sam došao u Troadu da propovijedam Kristovu Radosnu vijest, iako mi se tu otvorila vrata u Gospodinu,
13 nisam imao duhovnog mira, jer tu nisam našao svojega brata Tita; zato sam se s njima oprostio i zaputio u Makedoniju.
14 Hvala Bogu, koji nam uvijek uzrokuje pobjedonosno slavlje u Kristu i koji po nama širi na svakomu mjestu miris svoje spoznaje.
15 Jer smo mi Bogu ugodan miris Kristov, među onima koji se spasavaju i među onima koji propadaju;
16 Jednima miris što od smrti vodi u smrt, a drugima miris što od života vodi u život. A tko je za ovo sve sposoban?
17 Mi nismo kao oni mnogi koji kvare riječ Božju;

već kao potaknuti iskrenošću, kao od Boga poslani pred Bogom govorimo u Kristu.

Novi Zavjet zapisan u srcima

3 Počinjemo li ponovno preporučivati sami sebe? Ili su nam, možda, kao nekima, potrebne poslanice preporuke za vas ili pisma preporuke od vas?
2 Vi ste naša preporuka upisana u našim srcima koju poznaju i čitaju svi ljudi.
3 Poznato je da ste vi pismo Kristovo, sastavljeno našom skrbi, napisano ne crnilom, nego Duhom Boga živoga, ne na pločama od kamena, nego na pločama tjelesnim u srcima.
4 Takvo pouzdanje kroz Krista imamo u Boga.
5 Ne da smo sami po sebi sposobni nešto pomisliti kao da to dolazi od nas, nego naša sposobnost dolazi od Boga,
6 koji nas je i osposobio da budemo službenici Novoga saveza; ne od slova, nego od Duha, jer slovo ubija, a Duh oživljuje.
7 Pa ako je služba zakona koji ubija, koja je u kamenje urezana slovima, bila dana s tolikim sjajem, tako da sinovi Izraelovi nisu mogli promatrati Mojsijevo lice zbog sjaja njegova lica koji je imao nestati,
8 kako neće služba Duha biti u većem sjaju i časti?
9 Jer, ako je služba koja vodi k osudi slavna, mnogo više služba koja vodi k pravednosti obiluje slavom i čašću.
10 Da, ovako gledano ono što je bilo učinjeno slavno, nije slavno, zbog prevelikog ovoga sjaja.
11 Jer, ako se prolazno pojavilo sa slavom, onda će trajno biti mnogo slavnije.
12 Budući da imamo takvu nadu, nastupamo s velikom otvorenošću,
13 a ne kao Mojsije, koji si je pokrivao lice velom tako da sinovi Izraelovi ne svrate pozornost na svršetak onoga što prolazi.
14 Ali njihovi su umovi otupjeli. Do dana današnjega, naime, isto velo ostaje pri čitanju Staroga Zavjeta, jer velo u Kristu nestaje.
15 Pa i sve do danas kad se čita Mojsije, pokriveno je velom njihovo srce.
16 Ali kad se taj obrati Gospodinu, dignut će se velo.
17 A Gospodin je Duh; a gdje je Duh Gospodinov, tamo je sloboda.
18 A mi svi, koji otkrivena lica odrazujemo kao zrcalo slavu Gospodinovu, preobražavamo se u to isto obličje, iz slave u slavu, isto kao od Gospodinova Duha.

Čistoća Pavlova apostolskog djelovanja

4 Zato, imajući ovu službu, jer smo postigli milosrđe, mi ne gubimo hrabrost.
2 Nego smo otklanjali skrivena djela kojih bi se trebalo stidjeti. Nismo živjeli lukavo niti izobličavali riječ Božju, već smo, otvorenim navješćivanjem istine, preporučali sami sebe svakoj ljudskoj savjesti pred Bogom.
3 Ako li je zastrta naša Radosna vijest, zastrta je onima koji propadaju;
4 onima kojima je Bog ovoga svijeta posve oslijepio nevjerničku pamet, da jasno ne vide svjetlo sjajne Radosne vijesti Krista, koji je slika Božja.
5 Jer mi ne propovijedamo sebe, nego Krista Isusa Gospodina; a sebe kao vaše sluge zbog Isusa.
6 Jer je Bog zapovjedio svjetlu da zasvijetli iz tame, zasvijetlio je u našim srcima da osvijetli spoznaju slave Božje na licu Kristovu.
7 Ali ovo blago nosimo u zemljanim posudama da se ona izvanredna uspješnost pripisuje Bogu, a ne nama.
8 Pritisnuti sa svih strana ali nismo smrvljeni; zbunjeni smo, ali ne očajavamo.
9 Progonjeni, ali nismo ostavljeni; srušeni, ali nismo uništeni.
10 Mi uvijek i svuda na svojemu tijelu nosimo smrtne patnje Gospodina Isusa, da se na našem tijelu pokaže i život Isusov.
11 Jer mi se uvijek, dok živimo, predajemo smrti zbog Isusa, da i život Isusov može biti objavljen na našem smrtnom tijelu.
12 Tako smrt djeluje u nama, a život u vama.
13 A kako imamo onaj isti duh vjere o kojem je napisano: "Vjerujem, zato govorim," tako i mi vjerujemo, i zato govorimo,
14 znajući da će onaj koji je uskrsnuo Gospodina Isusa, i nas Isusom uskrsnuti, i zajedno s vama uza se postaviti.
15 Uistinu, sve se to događa zbog vas, da povećana milost učini obilnom zahvalu većeg broja vjernika na slavu Božju.
16 Zato ne malakšemo. Iako se raspada naš vanjski čovjek, ipak se naš nutrašnji čovjek obnavlja iz dana u dan.
17 Jer naša nam mala i kratkotrajna nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu,
18 dok mi ne gledamo na ono što je vidljivo, nego na ono što je nevidljivo. Jer ono što je vidljivo privremeno je, a ono što je nevidljivo vječno je.

Uzdajući se u vječnu slavu

5 Jer mi znamo, ako se ova naša zemaljska kuća, ovaj šator, uništi, imamo zgradu Božju, vječnu kuću na nebu, koja nije sagrađena ljudskom rukom.
2 I zato mi uzdišemo i vruće želimo da se odjenemo našim nebeskim prebivalištem,
3 budemo li tako odjeveni nećemo se naći goli.
4 Uistinu, mi koji živimo u ovom šatoru uzdišemo u tegobi što se ne želimo svući, nego na sebe obući drugo, da tako život proguta ono što je smrtno.
5 A onaj koji nas je za ovo isto pripremio jest Bog; Onaj koji nam je dao i zalog Duha.
6 Stoga smo uvijek puni pouzdanja i znamo, da dok smo doma u tijelu, nismo s Gospodinom.
7 Hodamo po vjeri, a ne po gledanju.
8 Da, mi se čvrsto uzdajemo i više volimo biti udaljeni od tijela a biti s Gospodinom.
9 Stoga, mi se trudimo da mu budemo ugodni bilo da smo u tijelu ili izvan tijela.
10 jer mi se svi moramo pojaviti pred sudom Kristovim, da svaki primi prema onomu što je učinio dok je bio u tijelu, dobro ili zlo.
11 Znajući, dakle, strah Gospodina, gledamo uvjeravati ljude. Bogu smo posve poznati, a nadam se da smo posve poznati i vašim savjestima.
12 Ne kanimo vam se ponovno preporučivati, nego vam dajemo oslonac da se ponosite nama, da imate što odgovoriti onima koji se ponose vanjštinom, a ne nutrinom.
13 Jer ako smo izvan sebe, Bogu smo; ako smo zdrave pameti, vama smo.
14 Ljubav Kristova potpuno s nama vlada pri ovoj pomisli: Jedan je umro mjesto svih, dakle, oni su svi umrli.
15 On je umro mjesto svih, da oni koji žive ne žive više sami za sebe, nego za onoga koji je umro i uskrsnuo za njih.
16 Zato od sada pa nadalje ne poznajemo nikoga po tijelu. Ako smo do sada poznavali Krista po tijelu, sada ga više tako ne poznajemo.

17 Dakle, ako je tko u Kristu, on je novo stvorenje; staro je nestalo, evo, novo je nastalo.
18 A ovo sve dolazi od Boga koji nas je po Kristu pomirio sa sobom i povjerio nam službu pomirenja,
19 kao što je sigurno da je Bog bio onaj koji je u Kristu pomirio svijet sa sobom, koji nije uračunao ljudima njihovih prekršaja i koji je stavio u nas riječ pomirenja.
20 Stoga, mi vršimo poslaničku službu u ime Krista, kao da Bog opominje po nama. U ime Krista molimo: Pomirite se s Bogom!
21 Njega koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednost Božja.

Ljubav Kristova se pokazuje u životu apostola

6 Mi sada, njegovi suradnici opominjemo vas da ne primate uzalud milosti Božje.
2 Uistinu On govori: “Uslišao sam te u pravo vrijeme i pomogao sam ti u dan spasenja.” Pazite! Sada je pravo vrijeme, da, sada je dan spasenja.
3 Mi ničim ne dajemo povoda sablazni, da se ne bi ozloglasila naša služba.
4 Preporučujemo sami sebe u svemu kao sluge Božje: u velikom strpljenju u nevoljama, u nuždama, u tjeskobama,
5 pod udarcima, u tamnicama, u bunama, u naporima, u nespavanju, u postovima;
6 čistoćom, znanjem, strpljenjem, dobrotom, Duhom Svetim, iskrenom ljubavlju,
7 riječju istine, snagom Božjom, oružjem pravde na desnoj strani i na lijevoj,
8 čašću i sramotom, zlim i dobrim glasom; kao zavodnici, ali smo pošteni;
9 kao da smo nepoznati, ali smo poznati; kao da umiremo, ali evo živimo; kao da smo kažnjavani, ali nismo ubijani;
10 kao žalosni, ali smo uvijek veseli; kao siromasi, ali smo oni koji mnoge obogaćuju; kao ljudi bez ičega, ali posjedujemo sve.
11 O Korinćani! Već vam od prije govorimo posve otvoreno, naše je srce široko otvoreno.
12 Vi niste ograničeni po nama, ali imate ograničen prostor u svojemu srcu.
13 Za uzvrat, (govorim vam kao svojoj djeci), budite i vi otvoreni.
14 Ne budite ujarmljeni s nevjernicima. Što ima pravednost s bezakonjem? Što ima zajedničko svjetlo s tamom?
15 Kakvu slogu ima Krist s Belijalom? Ili što ima zajedničko vjernik s nevjernikom?
16 Kakav li sklad postoji između hrama Božjega i idola? Jer mi smo hram Boga živoga. Kao što reče Bog: “Ja ću boraviti među njima i među njima hodati. Ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod.”
17 Zato: “Iziđite između njih i odvojite se, govori Gospodin! Ne dotičite se ničega nečistog, i Ja ću vas primiti.”
18 Ja ću vam biti Otac, a vi ćete meni biti sinovi i kćeri, govori Gospodin, Svemoćni.”

Ljubav Pavlova

7 Budući da imamo ova obećanja, očistimo se, ljubljeni, od svake tjelesne i duhovne ljage, i usavršavajmo svoju svetost u strahu Božjemu!
2 Primite nas: Nikoga nismo uvrijedili, nikomu nismo štete nanijeli, nikoga na prijevaru iskoristili.
3 Ovo vam ne kažem da vas osudim. Ta prije sam rekao da ste u našem srcu, tako da s nama umirete i s nama živite.
4 Imam veliko pouzdanje u vas i uvelike se ponosim vama. Ispunjen sam utjehom; preobilna je radost moja u svim našim nevoljama.
5 Doista, kad smo došli u Makedoniju, naše slabo tijelo nije imalo mira, nego smo u svakom pogledu bili u nevolji: izvana borbe, iznutra strah.
6 Ali Bog, koji tješi potištene, utješi nas Titovim dolaskom.
7 I ne samo njegovim dolaskom nego i utjehom kojom je utješen zbog vas. On nas je izvijestio o vašoj čežnji, o vašem plaču, vašem žaru za me, da sam se još i više tomu obradovao.
8 Zbilja, ako sam vas i ražalostio poslanicom, nije mi žao. Ako sam i žalio, sada uistinu vidim da vas je ona poslanica, bilo i za jedan čas, ožalostila.
9 Sada se radujem, ne zato što ste ožalošćeni, nego što vas je ta žalost dovela k pokajanju. Jer vi ste ožalošćeni po volji Božjoj, da vam ni čemu ne štetimo.
10 Žalost, naime, koja je po promisli i volji Božjoj rađa spasonosno i stalno pokajanje, dok žalost svijeta rađa smrt.
11 Gle baš ovo, što ste se po Božju ožalostili, koliku je gorljivost proizvela u vama, koliko opravdavanje, koliko ogorčenje, koliki strah, koliku čežnju, kolika revnost, koliku kaznu! Svime time ste pokazali da ste u tomu nedužni.
12 Tako, ako sam vam pisao, nisam to učinio ni zbog uvreditelja ni zbog uvređenika, nego da vaša gorljivost koju imate za nas postane vama svjesna pred Bogom. To nas je utješilo.
13 Stoga, mi smo utješeni vašom utjehom, i uz ovu našu utjehu mnogo nas je više obradovala Titova radost, stoga što ste mu vi svi preporodili duh.
14 Ako sam mu se što hvalio zbog vas, ne stidim se, već kao što smo vam iskreno govorili, tako se i ono čime smo se pred Titom hvalili pokazalo istinitim.
15 A njegova ljubav bude još veća prema vama kad se sjeti poslušnosti vas svih: kako ste ga strahom i drhtanjem primili.
16 Radujem se dakle što se mogu u svemu osloniti na vas.

Uspjeh u davanju

8 Obavještavamo vas, braćo, o milosti koju je Bog dao makedonskim crkvama:
2 da je u mnogoj kušnji nevoljama obilna njihova radost i njihovo krajnje siromaštvo rodilo bogatom darežljivošću.
3 Svjedok sam da su, prema svojim mogućnostima i iznad njih, dragovoljno darivali,
4 i usrdno nas molili za milost da mogu sudjelovati u onoj službi milosrđa u korist svetih.
5 I to su učinili, ne kako smo se nadali nego su najprije sami sebe predali Gospodinu, a onda nama po Božjoj volji.
6 Zato smo zamolili Tita da, kao što je prije započeo, tako i dovrši među vama i ovo djelo milosrđa.
7 Dakle, kako se u svemu ističete, u vjeri, u govoru, u priznanju, u svakovrsnoj revnosti i u ljubavi prema nama, istaknite se i u ovom djelu milosrđa.
8 Ne govorim vam ovo po zapovijedi, nego kušam iskrenost vaše ljubavi primjerom revnosti drugih.
9 Poznato vam je milosrđe našega Gospodina Isusa Krista, kako je On bio bogat, ali zbog vas postao je siromah, da biste vi njegovim siromaštvom postali bogati.
10 Ovim vam dajem savjet. Vama je na korist koji ste već lanjske godine počeli, ne samo htjeti nego i činiti.
11 A sada i dovršite to djelo: kao što ste bili spremni

htjeti, tako budite spremni i izvršiti prema svojim mogućnostima.
12 Jer ako postoji dobra volja, prima se po onomu što tko ima, a ne po onomu čega stvarno nema.
13 Nije nakana da bi drugi bili olakšani, a vi opterećeni,
14 već s jednakošću: da u sadašnje vrijeme vaš suvišak bude pomoć njihovoj oskudici, a da bih njihov suvišak pomogao vašoj oskudici, da bi bila jednakost.
15 Prema onomu što stoji napisano: "Tko je mnogo skupio, nije mu preteklo, a tko je malo skupio, nije mu nedostajalo."
16 Neka je hvala Bogu, koji istu revnost za vas stavlja Titu u srce!
17 Nema sumnje, zaista je prihvatio našu molbu, ali, jer je vrlo revan, drage volje ide k vama.
18 S njim šaljemo i brata čije su zasluge u propovijedanju Radosne vijesti poznate po svim crkvama.
19 I ne samo to nego su nam ga crkve dodijelile za putnog druga u ovom djelu milosrđa, koje obavljamo na slavu samoga Gospodina i u dokaz svoje spremnosti
20 da nas tko ne ozloglasi zbog ovoga velikog dara kojim upravljamo,
21 gledamo činiti ono što je dobro ne samo pred Gospodinom nego i pred ljudima.
22 S njima šaljemo našega brata u kojega smo stekli povjerenje i utvrdili da je u mnogo čemu revan, a sada je još mnogo revniji zbog velikoga pouzdanja u vas.
23 Ako netko pita za Tita, on je moj drug i suradnik za vas. Ili ako tko pita za našu braću, oni su izaslanici crkava, slava Kristova.
24 Dakle, pokažite im pred svim crkvama iskrenost svoje ljubavi i našega ponosa s vama.

Davati milostinju s veseljem

9 Dakako, suvišno je da vam dalje pišem o službi milosrđa prema svetima,
2 jer mi je poznata vaša volja zbog koje se ponosim vama pred Makedoncima i kažem da je Ahaja pripravna već od lanjske godine. I vaša je revnost potaknula većinu.
3 Ipak šaljem braću da ne bude uzalud naše hvaljenje vama i da budete, kako sam rekao, pripravni;
4 da se slučajno ne osramotimo mi, da ne kažemo vi, u ovoj stvari ako dođu sa mnom neki Makedonci te vas nađu nepripravne.
5 Stoga, smatrao sam potrebnim zamoliti braću da odu k vama prije nas i unaprijed pripreme vaš već obećani obilati i velikodušni dar, tako da bude gotov kao obilat i velikodušni dar, a ne kao škrta obveza.
6 Ali ovo vam kažem: Onaj tko rijetko sije, rijetko će i žeti; a onaj tko obilato sije, obilato će i žeti!
7 Neka svatko dade kako je srcem odlučio, a ne sa žalošću i na silu, jer Bog ljubi vesela darivatelja.
8 A Bog vam može obilato pružiti svaku vrstu milosti, da imate uvijek u svemu dovoljno svega, imajte u obilju za svako dobro djelo.
9 Kao što stoji napisano: "Prosuo širom, dade siromasima; njegova pravednost ostaje zauvijek."
10 Onaj koji daje sijaču sjeme, dat će i kruh za hranu. On će umnožiti vaše sjeme i učinit će da uzrastu plodovi vaše pravednosti.
11 Tako ćete postati bogati u svemu za svaku darežljivost koja je takva da po nama daje zahvalu Bogu.
12 Jer vršenje ove svete službe ne podmiruje potrebe samo svetima u raznoj oskudici nego je i izvor mnogim zahvalama Bogu,
13 dok kroz prokušanost ove službe, hvale Boga zbog vašega pokornog priznavanja Kristove Radosne vijesti, i za darežljivost koju dijelite njima i svima,
14 i molitvom za vas pokazati svoju čežnju za vama zbog preobilate Božje milosti u vama.
15 Bogu hvala na njegovu neizrecivom daru!

Pavao brani svoju apostolsku čast

10 Ja, Pavao, osobno, jako vas molim krotkošću i blagošću Kristovom; ja koji sam skroman kad sam s vama, a odvažan kad nisam s vama.
2 Učinite da se ne budem morao, kad budem kod vas, pokazati odlučnim s onom odlučnošću s kojom mislim nastupiti protiv nekih koji krivo drže da mi postupamo na tjelesan način.
3 Iako, naime, živimo u tijelu, ne borimo se na tjelesan način.
4 Naše borbeno oružje nije tjelesno, nego je moćno u Bogu za rušenje utvrda.
5 Mi odbacujemo razmišljanja i svako uzdizanje koje se diže protiv priznanja Boga, i zarobljujemo svaku misao da se pokorava Kristu.
6 I pripravni smo kazniti svaku nepokornost čim bude potpuna vaša pokornost.
7 Gledate li stvari po onomu što je na površini? Ako je tko siguran da je Kristov, neka opet sam od sebe promisli ovo: kao što je on Kristov, tako smo i mi Kristovi!
8 Jer kad bi se i htio malo više pohvaliti našom vlašću, koju nam je Gospodin dao na vašu izgradnju, a ne na vašu propast, neću se stidjeti—
9 osim da vas strašim poslanicama,
10 Jer poslanice su," govori se, "ozbiljne i stroge, ali njegova je tjelesna prisutnost slaba, a riječ mu je bezvrijedna."
11 Neka onaj koji to tvrdi zapamti ovo: da kakvi smo mi pismeno, kad nismo s vama, takvi ćemo biti i djelom, kad smo s vama!
12 Dakako, mi se ne usuđujemo ni mjeriti ni uspoređivati s onima koji sami sebe hvale. Ali oni, budući da se mjere jedan s drugim i uspoređuju se sami među sobom, ne postupaju pametno.
13 A mi se nećemo hvaliti neumjereno, već po određenoj mjeri djelokruga kojega nam je odredio Bog, djelokrug koji uključuje i vas.
14 Mi se ne protežemo preko našeg djelokruga, tako da ne bismo doprli do vas; zapravo, stigli smo do vas s Kristovom Radosnom viješću.
15 Ne hvalimo se prekomjerno, naporima drugih, nego se nadamo da ćemo s napretkom vaše vjere i mi, po našem mjerilu, obilno uzrasti među vama.
16 propovijedati Radosnu vijest u krajevima preko vas, a ne da se ponosimo već učinjenim stvarima drugih.
17 Ali "tko se hvali, neka se u Gospodinu hvali."
18 Jer nije prokušan onaj koji sam sebe preporučuje, nego onaj kojega Gospodin preporučuje.

11 Oh, kad biste podnijeli malo bezumlja mojega! Da, vi mene podnosite.
2 Jer ja sam ljubomoran na vas Božjom ljubomorom, jer sam vas zaručio s jednim zaručnikom, da vas privedem Kristu kao čistu djevicu.
3 Ali se bojim da se slučajno ne bi, kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom, vaše misli pokvarile od jednostavnosti koja je u Kristu.
4 Jer ako bilo tko dođe i navješćuje vam drugoga Isusa, kojega mi nismo propovijedali, ili ako primate drugoga duha, kojega niste primili, ili drugo evanđelje, koje niste prihvatili, vi bolje to podnosite.

5 Držim, dakako, da ni u čemu nisam manje važan od najuglednijih apostola.
6 Ako sam i nevješt u govoru, nisam u znanju, štoviše, to smo vam pokazali u svemu i pred svima.
7 Ili sam sagriješio što sam vam badava navješćivao Radosnu vijest, ponizujući sam sebe da vas uzvisim?
8 Druge sam crkve plijenio, primajući od njih plaću za to da vama mogu služiti.
9 I kad sam bio kod vas i zapao u oskudicu, nisam nikomu bio na teret. U mojoj su mi oskudici pomogla braća koja su došla iz Makedonije. I u svemu sam se čuvao i čuvat ću se da vam ne budem na teret.
10 Kao što je Kristova istina u meni, nitko mi neće oduzeti hvalu u ahajskim predjelima!
11 Zašto? Jer vas ne ljubim? Bog zna!
12 Ali što činim, to ću i dalje činiti, da mogu oduzeti zgodu onima koji traže zgodu i priliku da budu smatrani jednaki nama u onom čime se ponose.
13 Takvi su ljudi lažni apostoli, prijevarni poslenici, koji se pretvaraju u Kristove apostole.
14 Nije ni čudo, jer se sam Sotona pretvara u anđela svjetla.
15 Stoga, nije ništa osobito ako se i njegove sluge pretvaraju kao da su sluge pravednosti, čiji će svršetak biti prema djelima njihovim.
16 Ponavljam, neka me nitko ne drži bezumnikom. Inače, kao i bezumnika primite me, da se i ja mogu malo pohvaliti.
17 Ovo što govorim ne govorim u duhu Gospodinovu, nego kao u bezumlju, u takovoj hvali.
18 Budući da se mnogi hvale na tjelesan način, i ja ću se pohvaliti.
19 Da, vi rado podnosite bezumnike budući da ste mudri!
20 Zbilja podnosite, ako vas tko svodi na robove, ako vas tko izjeda, ako vas tko pljačka, ako tko gleda s visoka, ako vas tko udara po licu.
21 Na našu sramotu govorim: bili smo tomu slabi. Ali u čemu je bilo tko hrabar—bezumno govorim—i ja sam hrabar.
22 Jesu li Hebreji? I ja sam! Jesu li Izraelci? I ja sam! Jesu li Abrahamovi potomci? I ja sam!
23 Jesu li sluge Kristove?—da reknem kao lud—ja još više: više sam se trudio, u batinama prekomjerno, češće u tamnicama, često u smrtnoj pogibli.
24 Od Židova sam primio pet puta po trideset i devet udaraca.
25 Triput sam bio šiban, jedanput kamenovan, triput doživio brodolom, jednu noć i jedan dan proveo na dubokom moru.
26 Bio sam na čestim putovanjima u pogibljima od voda, u pogibljima od razbojnika, u pogibljima od sunarodnjaka, u pogibljima od neznabožaca, u pogibljima u gradu, u pogibljima u pustinji, u pogibljima na moru, u pogibljima od lažne braće,
27 u trudu i muci, u čestom nespavanju, u gladi i žeđi, u zimi i golotinji, u čestom postu.
28 Povrh svega toga, pokraj običnih svakodnevnih poslova, moja velika briga za sve crkve.
29 Tko je slabić, da ja nisam slabić? Tko se od drugoga navodi na grijeh, da ja ne izgaram?
30 Ako se treba hvaliti, spomenut ću zbog hvale ono što odaje moju slabost.
31 Bog, Otac Gospodina Isusa, koji je slavljen zauvijek, zna da ne lažem.
32 Namjesnik kralja Arete u Damasku čuvao je damaščanski grad s vojskom i željom da me uhvati.
33 Kroz prozor gradskog zida ljudi su me spustili u košari i umaknuo sam njegovim rukama.

Izvanredne milosti apostolove

12 Ako treba da se hvalim, istina, to nije preporučljivo, pristupit ću k viđenjima i objavama Gospodinovim.
2 Poznajem čovjeka u Kristu koji prije četrnaest godina, ne znam da li u tijelu, ne znam da li izvan tijela, to Bog zna, bio je on uznesen do trećega neba.
3 Za toga čovjeka znam—ne znam da li u tijelu, ne znam da li izvan tijela, to Bog zna—
4 kako je on bio uznesen u raj i da je čuo neizrecive riječi koje čovjeku nije dopušteno izreći.
5 U pogledu toga čovjeka hvalit ću se, ali u pogledu samoga sebe neću se hvaliti, osim svojim slabostima.
6 Istina, kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman, jer bih govorio istinu. Ali se suzdržavam, da ne bi tko o meni stvorio viši pojam od onoga što vidi na meni ili čuje od mene.
7 I da se ne bih uzoholio zbog bezmjernog obilja objava, stavljen mi je trn u tijelo, Sotonin poslanik, da me trajno muči da se ne uzoholim.
8 Za to sam triput molio Gospodina, da ovaj odstupi od mene.
9 A on mi je odgovorio: "Dosta ti je moja milost, jer se moja snaga savršeno pokazuje u slabosti." Zato ću se radije hvaliti svojim slabostima, da se na meni nastani snaga Kristova.
10 Zato uživam u slabostima, u uvredama, u nevoljama, u progonstvima, u tjeskobama koje podnosim za Krista. Jer kad god sam slab, onda sam jak.
11 Postao sam bezumnik u hvaljenju! Vi ste me natjerali. Zapravo, trebalo je da me vi preporučujete, jer ni u čemu nisam manji od tih velikih apostola, iako nisam ništa.
12 Dokazi mojega apostolstva učinjeni su među vama u svoj strpljivosti, u čudesnim znacima i silnim djelima.
13 Pa što je to u čemu ste manji od ostalih crkava, osim što vam ja osobno nisam bio na teret? Oprostite mi tu nepravdu!
14 Evo sada, spreman sam treći put doći k vama, i neću vam biti na teret, jer ne tražim ono što je vaše, nego vas. Uistinu, djeca nisu dužna stjecati imetak roditeljima, nego roditelji djeci.
15 A ja ću vrlo rado potrošiti i biti istrošen, za vaše duše. Iako ja vas mnogo više ljubim, nego što sam ja ljubljen.
16 Ali kako bilo, ja vam nisam bio na teret, ali ipak pošto sam lukav, uhvatio sam vas na prijevaru?
17 Zar sam vas, po nekomu od onih koje sam poslao k vama, iskoristio?
18 Molio sam Tita i s njim sam poslao našega brata. Zar vas je Tito iskoristio? Nismo li hodali u istom duhu? Nismo li hodali istim stopama?
19 Opet, mislite li vi da se mi opravdavamo pred vama? Pred Bogom u Kristu govorimo, a sve ovo činimo, ljubljeni, za vaše podizanje.
20 Bojim se, naime, da vas slučajno na svojemu dolasku neću naći kakve bih htio, i da ćete vi mene naći kakvog ne biste htjeli, da slučajno ne bude među vama svađe, zavisti, srdnje, prkosa, kleveta, šaputanja, nadimanja i nereda;
21 Bojim se da me moj Bog, kad ponovno dođem, ne ponizi kod vas i da ne moram oplakivati mnoge od onih koji su prije sagriješili, a nisu se obratili od bludne i raspuštene nečistoće koju su počinili.

Opomene, pozdravi i blagoslovi

13 Ovo je treći puta što idem k vama. Svjedočanstvom dvojice ili trojice svjedoka svaka riječ neka se utvrdi."

2 Rekao sam vam, kad sam bio drugi put kod vas,
a sad kad sam daleko od vas, pišem onima koji su
prije sagriješili i svima ostalima kažem da, ako
ponovno dođem, nikoga neću poštedjeti,
3 jer vi tražite dokaz da Krist govori u meni, on koji
nije slab prema vama, nego je silan u vama.
4 Istina, razapet je bio zbog slabosti, ali živi snagom Božjom. I mi smo, istina, slabi u njemu, ali
ćemo se snagom Božjom s njim pokazati živima
prema vama.
5 Sami sebe istražite i ispitajte jeste li u vjeri!
Pokažite se. Zar ne poznajete sami sebe, da je
Isus Krist u vama. Ako ne, pokazujete se nevaljanima.
6 Nadam se, poznat ćete da mi nismo nevaljani.
7 Molimo Boga da ne činite nikakva zla, ne zato da
se mi pokažemo dostojni, već da vi trajno dobro
činite, a neka izgleda kao da mi nismo dostojni.
8 Uistinu ništa ne možemo protiv pravednosti,
nego samo u prilog pravednosti.
9 Jer mi se veselimo kad smo mi slabi, a vi jaki. Mi
se zato i molimo za vaše usavršavanje.
10 Ovo odsutan pišem zato da ne moram, kad
budem prisutan, strogo postupati, prema vlasti
koju mi je dao Gospodin za izgradnju, a ne za
rušenje.
11 Uostalom, braćo, veselite se, usavršavajte se,
tješite se, budite složni i živite u miru, pa će Bog
ljubavi i mira biti s vama!
12 Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem!
13 Pozdravljaju vas svi sveti.
14 Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i
zajedništvo Duha Svetoga neka budu sa svima
vama! Amen.

Galaćanima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Božanski postanak Pavlova nauka

1 Pavao apostol, ne od ljudi, ni po kojemu čovjeku, već po Isusu Kristu i Bogu Ocu, koji ga je
uskrsnuo od mrtvih
2 i sva braća koja su sa mnom: Crkvama u Galaciji.
3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista,
4 koji je sam sebe dao za naše grijehe da nas izbavi od sadašnjega pokvarena svijeta, po volji
Boga, Oca našega!
5 Njemu slava u vijeke vjekova. Amen!
6 Čudim se da se tako brzo odvraćate od onoga
koji vas je pozvao Kristovom milošću, te prelazite
drugom evanđelju.
7 Druge nema! Ima samo nekih koji vas zbunjuju i
koji žele izvrnuti Kristovu Radosnu vijest.
8 Ali, ako bi vam tko, bili to mi, bio anđeo s neba,
navijestio Radosnu vijest protivno onom koju smo
vam navijestili, neka je proklet!
9 Ponavljam ono što smo upravo rekli: ako vam
zbilja bilo tko navješćuje Radosnu vijest drukčije
nego što ste je primili, neka je proklet!
10 Nagovaram li ja ljude ili Boga? Ili tražim da
ugađam ljudima? Jer ako bih ljudima i ugađao, ne
bih bio sluga Kristov.
11 Dajem vam do znanja, braćo: da Radosna
vijest koju sam vam propovijedao nije od ljudi,
12 jer niti sam ju ja primio od čovjeka, niti naučio od
čovjeka, već je došla kroz otkrivenje Isusa Krista.
13 Ta čuli ste za moje nekadašnje držanje u Židovstvu: kako sam preko mjere proganjao crkvu
Božju i htio je uništiti.
14 I kako sam, u prevelikoj privrženosti svojim
očinskim predajama, napredovao u Židovstvu i
nadmašio sve vršnjake u svojemu narodu.
15 A kad se svidjelo Bogu koji me je odvojio od
utrobe moje majke i pozvao svojom milošću
16 da u meni objavi Sina svojega da ga propovijedam među neznabošcima, nisam se odmah posavjetovao tijelom i krvlju,
17 niti sam uzišao u Jeruzalem vidjeti one koji su
bili apostoli prije mene, otišao u Arabiju i ponovno
se vratio u Damask.
18 Poslije tri godine uzišao sam u Jeruzalem da
vidim Petra, i s njim ostao petnaest dana.
19 Nijednoga drugog apostola nisam vidio, osim
Jakova, brata Gospodinova.
20 Za ovo što vam pišem Bog mi je svjedok da ne
lažem.
21 Onda sam došao u sirijske i silicijske krajeve.
22 Ostao sam, međutim, osobno nepoznat Kristovim crkvama u Judeji.
23 Jedino su čule: “Naš nekadašnji progonitelj
sada propovijeda vjeru koju je nekoć htio uništiti,”
24 pa su slavile Boga zbog mene.

Nema povratka zakonu

2 Četrnaest godina poslije toga ponovno sam
uzišao u Jeruzalem s Barnabom. Poveo sam
i Tita sa sobom.
2 A izišao sam kroz otkrivenje. Izložio sam im Radosnu vijest koju propovijedam među neznabošcima, i to posebno onima viđenijima, da slučajno ne
trčim ili da sam trčao uzalud.
3 Ali čak ni Tit, drug moj, premda Grk, nije bio primoran da se obreže,
4 A to se dogodilo zbog lažne braće, takve koja su
se ušuljala k nama, da pronađu kako bi nam uzeli
slobodu koju imamo u Kristu Isusu, da nas svedu
na robove.
5 Ovima nismo ni za jedan čas popustili; nismo im
se pokorili zato da istina Radosne Vijesti ostane
kod vas netaknuta.
6 Ali od onih koji se prave da su nešto, kakvi prije
bili da bili mene se ne tiče; jer Bog ne pokazuje
nikomu pristranosti, jer ti koji se prave da su nešto,
ništa mi nisu nadodali.
7 Naprotiv, oni videći da je meni povjerena Radosna vijest među neobrezanima, kao što je Petru
Radosna vijest među obrezanima,
8 (jer onaj koji je bio djelotvoran kroz Petra u
apostolskoj službi među obrezanima isti je kroz
mene bio djelotvoran među neznabošcima),
9 tada Jakov, Kefa i Ivan, koji su smatrani stupovima, priznali su meni danu milost, dadu meni i
Barnabi desnice zajedništva da idemo među
neznabošce, a oni među obrezane.
10 Jedino su htjeli da se i dalje sjećamo siromašnih, baš ono što sam i ja rado činio.
11 A kad je Petar došao u Antiohiju, ja sam mu se
u lice suprotstavio, jer je zavrijedio osudu.
12 Jer prije nego što su došli neki ljudi iz Jakovljeve
okolice, jeo je s neznabošcima, ali kad su ovi došli,
on se zbog straha od obrezanih počeo povlačiti i

kloniti.
13 Njemu su se u pretvaranju priključili i ostali Ži-
dovi, tako da je njihovim pretvaranjem bio zaveden
i Barnaba.
14 Ali kad sam vidio da oni ne idu pravo prema istini
Radosne vijesti, ja sam rekao Petru pred svima:
"Ako ti, koji si Židov, živiš kao neznabožac, a ne
kao Židov, kako onda možeš siliti neznabošce da
žive židovski?
15 Mi smo od naravi Židovi, a ne griješni neznabo-
šci.
16 Znajući da čovjeka ne opravdava djelo Zakona,
nego samo vjera u Isusa Krista, mi smo isto povjer-
ovali u Krista Isusa, da se opravdamo vjerom u
Krista, a ne djelom Zakona; jer djelom Zakona
nitko se neće opravdati.
17 Ako smo mi sami, dok tražimo da se opravdamo
Kristom, svrstani među grješnike, nije li onda Krist
sluga grijeha? Nipošto.
18 Jer ako ja ponovno gradim što sam srušio,
činim sebe prijestupnikom.
19 Ja sam, naime, po Zakonu umro Zakonu da
mogu živjeti Bogu.
20 S Kristom sam razapet na križ; nisam više ja koji
živi, nego Krist živi u meni; a život koji sada živim u
tijelu živim kroz vjeru u Sina Božjega, koji me ljubi
i samoga je sebe dao za mene.
21 Ja ne odbacujem milost Božju, jer ako oprav-
danje dolazi po Zakonu, onda je Krist uzalud
umro."

Opravdanje se postiže vjerom

3 O nerazumni Galaćani! Tko vas je začarao da
se ne pokorite istini, vi pred čijim je očima Isus
Krist bio predstavljen kao razapet?
2 Htio bih od vas doznati samo ovo: jeste li primili
Duha vršenjem Zakona ili prihvaćanjem vjere?
3 Jeste li tako nerazumni da počinjući s Duhom
sad završavate s tijelom?
4 Jeste li uzalud toliko toga doživjeli? Ako je doista
uzalud?
5 Stoga onaj koji vas opskrbljuje Duhom i čini
među vama čudesa, čini li to po djelima Zakona ili
slušanjem propovjedi vjere?
6 Kao i Abraham: "Vjerovao Bogu i to mu se uraču-
nalo pravednost."
7 Stoga razumijte: sinovi su Abrahamovi oni koji
vjeruju.
8 A Pismo, predviđajući da će Bog vjerom oprav-
dati neznabošce, unaprijed navijesti Radosnu
vijest Abrahamu govoreći ovo: "Po tebi će biti
blagoslovljeni svi narodi."
9 Stoga oni koji vjeruju blagoslovljeni su s
vjernikom Abrahamom.
10 Jer svi koji se oslanjaju na djela Zakona nalaze
se pod prokletstvom; jer stoji napisano: "Proklet je
svaki onaj koji ne ustraje činiti sve što je napisano
u knjizi Zakona:"
11 Nitko nije opravdan Zakonom pred Bogom, to je
očito, jer "Pravednik će živjeti od vjere."
12 A Zakon nije od vjere, nego kaže: "Tko vrši ove
zapovijedi živjet će po njima."
13 Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona
postavši mjesto nas proklet (stoji, naime,
napisano: "Proklet je svaki koji visi na drvetu"),
14 da bi u Kristu Isusu na neznabošce došao
Abrahamov blagoslov, da bismo mi primili obeća-
nje Duha po vjeri.
15 Braćo, govorim vam ljudski: pa i samo ljudski
sporazum, i još potvrđen, nitko ne poništi, niti mu
što dodaje.
16 A obećanja su dana Abrahamu i njegovu
Potomku. On nije rekao: "potomcima," u množini,
već u jednini: "i tvojem Potomku," a to je Krist.
17 Ovo hoću reći: Zakon koji je nastao poslije četiri
stotine i trideset godina, ne može poništiti obeća-
nje koje je prije Bog potvrdio u Kristu, tako da obez-
vrijedi Savez.
18 Jer ako baština dolazi od Zakona, nije više od
obećanja. A Bog je po obećanju dao Abrahamu.
19 Kakvoj svrsi onda služi Zakon? Zakon je nado-
dan zbog prekršaja, dok ne dođe Potomak kojemu
je namijenjeno obećanje. Zakon je objavljen po
anđelima, od ruke posrednika.
20 Posrednik ne posreduje samo jednomu, a Bog
je jedan.
21 Zar je onda Zakon protivan obećanjima
Božjim? Nipošto! Jer kad bi bio dan Zakon koji bi
mogao dati život, onda bi zaista pravednost dolazi-
la od Zakona.
22 Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh, da se obe-
ćanje, na osnovi vjere u Isusa Krista, dade onima
koji vjeruju.
23 Prije dolaska vjere bili smo zatvoreni pod
stražom Zakona, čuvani za vjeru koja se imala
objaviti.
24 Stoga, Zakon nam je bio čuvar da nas vodi
Kristu, da se vjerom opravdamo.
25 Dolaskom vjere nismo više podloženi čuvaru.
26 Dakako, svi ste po vjeri sinovi Božji u Kristu
Isusu,
27 jer svi koji ste u Krista kršteni, Krista ste
odjenuli.
28 Nema više Židova ni Grka; nema više roba ni
slobodnjaka; nema više muško ni žensko, jer ste vi
svi jedno u Kristu Isusu.
29 A ako ste vi Kristovi, onda ste Abrahamovo
potomstvo i baštinici po obećanju.

Vrijeme zakona prestalo je dolaskom Kristovim

4 Ali tvrdim: sve dok je baštinik malodoban ničim
se ne razlikuje od roba, premda je gospodar
svega.
2 On je podložen skrbnicima i upraviteljima do
dana koji je odredio otac.
3 Tako i mi, kad smo bili malodobni, robovali smo
prirodnim silama svijeta.
4 Ali kad dođe punina vremena, poslao je Bog svo-
jega Sina, rođenog od žene, rođenog pod Za-
konom,
5 da otkupi podložnike Zakona, da primimo posi-
njenje.
6 A da ste zbilja sinovi, dokaz je što Bog u vaša
srca posla Duha svojega Sina koji viče: "Abba,
Oče!"
7 Stoga nisi više rob, nego sin, a ako si sin, onda si
i baštinik od Boga po Kristu.
8 Nekad, kad niste poznavali Boga, robovali ste
bogovima koji po naravi nisu bogovi.
9 A sada, kad ste upoznali Boga, još bolje: kad je
vas Bog odabrao, kako se obraćate nemoćnima i
bijednim prirodnim silama kojima hoćete opet
ponovno biti robovi?
10 Brižno slavite određene dane, mjesece, vreme-
na i godine.
11 Bojim se za vas da se nisam možda uzalud
mučio za vas.
12 Molim vas, braćo, budite kao i ja, jer ja sam kao
i vi. Niste mi učinili ništa na žao.
13 Znate da sam vam prvi put u slabosti tijela pro-
povijedao Radosnu vijest.
14 Moja kušnja koja je bila u mojem tijelu, niste
prezreli niti odbacili, nego ste me primili kao
anđela Božjega, kao Isusa Krista.

15 Gdje je onaj vaš blagoslov? Mogu vam posvjedočiti da biste bili, kad bi bilo moguće, izvadili oči svoje i dali ih meni.
16 Jesam li vam dakle postao neprijatelj iznoseći vam istinu?
17 Ti su tu puni brige za vas, ali ne s dobrom nakanom, već bi vas htjeli odvojiti da budete puni brige za njih.
18 Dobro je da budete predmet ljubavi u dobroj stvari uvijek, a ne samo kad sam ja kod vas,
19 djeco moja, koju ponovno s bolovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama.
20 Htio bi sada biti kod vas i promijeniti način govora, jer sam zabrinut; ne znam što bih s vama.
21 Vi koji se hoćete podložiti Zakonu, kažite mi: zar ne čujete Zakona?
22 Zato je apisano da je Abraham primio dva sina: jednoga od ropkinje, a drugoga od slobodne.
23 Ali onaj od ropkinje je bio rođen po tijelu, a onaj od slobodne žene po obećanju.
24 Ovo je rečeno slikovito. Te dvije žene dva su Saveza; jedan je onaj s gore Sinaja koji rađa za ropstvo, a to je Agara.
25 Jer se Sinajska gora nalazi u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu, koji je u ropstvu sa svojom djecom.
26 A onaj Jeruzalem gore slobodan je, taj je majka svih nas,
27 jer stoji napisano: "Raduj se, nerotkinjo, koja ne rađaš; kliči i viči koja ne poznaješ porođajnih bolova, jer su brojnija djeca osamljene nego one koja ima muža!"
28 Vi, dakle, braćo, vi ste kao Izak djeca obećanja.
29 Ali kao što je onda onaj koji je rođen po tijelu progonio onoga koji se rodio po duhu, tako je i sada.
30 Uza sve to što govori Pismo? "Izbaci ropkinju i njezina sina, jer sin ropkinje nipošto neće biti baštinik sa sinom slobodne."
31 Tako, braćo, nismo djeca ropkinje, nego slobodne.

5 Budite nepokolebivi u slobodi kojom nas je Krist oslobodio i ne dajte se opet upregnuti u jaram ropstva.
2 Zaista ja, Pavao, kažem vam, ako se obrežete, Krist vam neće ništa koristiti.
3 Ponovno svečano tvrdim svakom čovjeku koji primi obrezanje da je dužan izvršiti čitav Zakon.
4 Vi ste se odalečili od Krista, vi svi koji se hoćete opravdati u Zakonu; vi ste ispali iz milosti.
5 Jer mi pod vodstvom Duha na osnovi vjere očekujemo nadu opravdanja.
6 Uistinu, u Kristu Isusu nema vrijednosti ni obrezanje ni neobrezanje, nego vjera koja radi kroz ljubav.
7 Dobro ste trčali. Tko vam je priječio da se i dalje ne pokoravate istini?
8 Takav poticaj ne dolazi od onoga koji vas pozva.
9 Malo kvasca ukvasi sve tijesto.
10 Ja se uzdam za vas, u Gospodinu, da nećete misliti ništa drukčije. A tko vas zbunjuje, primit će kaznu, bilo tko to bio!
11 A ja, braćo, ako još uvijek propovijedam obrezanje, zašto i dalje trpim progone? Onda je uklonjena sablazan križa!
12 Htio bih da budu odsječeni oni koji vas uznemiruju!
13 Dakako, vi ste, braćo, k slobodi pozvani. Samo, neka ta sloboda ne bude pobuda tijelu, nego ljubavlju služite jedan drugomu,
14 Jer je sav Zakon ispunjen u jednoj riječi: "Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe."
15 Ako jedan drugoga grizete i izjedate, pazite da jedni druge ne proždrete!
16 A kažem: živite po Duhu, pa sigurno nećete udovoljavati požudi tijela,
17 jer tijelo žudi protiv duha, a duh protiv tijela, a to se dvoje protivi jedno drugomu, tako da ne možete činiti ono što biste htjeli.
18 Ali ako vas vodi Duh, niste više pod Zakonom.
19 A griješna su tjelesna djela poznata, a to su: preljub, bludnost, nečistoća, razvratnost,
20 idolopoklonstvo, vračanje, mržnja, neprijateljstva, ljubomor, svađa, sebičnosti, razdori, stranČarenja,
21 zavisti, ubojstva pijanstva, razuzdane gozbe i tomu slična, na koja vas unaprijed upozoravam, kako sam i prije upozorio: oni koji čine takva djela neće baštiniti kraljevstva Božjega.
22 A plod je Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost,
23 Krotkost, suzdržljivost. Protiv ovih ne postoji Zakon.
24 A oni koji su Kristovi razapeli su svoje tijelo s njegovim strastima i požudama.
25 Jer ako mi živimo u Duhu, i hodajmo u Duhu.
26 Ne budimo uobraženi, ne izazivajmo jedan drugoga, ne zavidimo jedan drugomu!

6 Braćo, ako i upadne tko u kakav prekršaj, vi takvog, koji ste duhovni, ispravljajte u duhu blagosti! I pazi na samoga sebe da i ti ne budeš iskušan!
2 Nosite bremena jedan drugoga, te ćete tako ispuniti Zakon Kristov!
3 Ako tko misli da je nešto kad nije ništa, sam sebe vara.
4 Neka svatko ispita svoje vlastito djelo, pa će tada jedino u samom sebi naći razlog slave, a ne u drugomu.
5 Jer svatko će nositi svoj vlastiti teret.
6 A poučavani u nauci neka dijeli sva svoja dobra sa svojim učiteljem!
7 Ne varajte se: Bog se ne da ismijavati! Jer što tko sije, to će i žeti:
8 Jer onaj tko sije u svoje tijelo, iz tijela će žeti propast, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.
9 Neka nam ne dodija činiti dobro, jer ćemo u svoje vrijeme žeti, ako ne sustanemo.
10 Stoga, dok imamo povoljnu priliku, činimo dobro svima, posebno onima koji su ukućani po ovoj vjeri.
11 Vidite kolikim vam slovima pišem vlastitom rukom!
12 Svi oni koji se žele pokazati tjelesno, htjeli bi vas prisiliti da primite obrezanje, samo da više ne stradaju od progona zbog Kristova križa.
13 Ta ni sami obrezani ne drže Zakon, a hoće da vi primite obrezanje da bi se mogli ponositi vašim tijelom.
14 A Bože sačuvaj da se ja ičim ponosim, osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kojemu je meni razapet svijet i ja svijetu!
15 Jer u Isusu Kristu ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, već novi stvor.
16 Svima koji god budu živjeli po ovom pravilu, neka bude mir i milost, isto i Božjem Izraelu.
17 Od sada nadalje neka mi nitko više ne dosađuje, jer ja na svojemu tijelu nosim znakove Gospodina Isusa.
18 Braćo! Neka milost Gospodina našega Isusa Krista bude s duhom vašim. Amen.

Efežanima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Otkupljenje po Kristu

1 Pavao, apostol Isusa Krista voljom Božjom,
svetima u Efezu i vjernicima u Kristu Isusu.
2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospo-
dina Isusa Krista!
3 Hvaljen budi Bog, Otac Gospodina našega Isusa
Krista, koji nas je blagoslovio svakim duhovnim
blagoslovom na nebu u Kristu.
4 On nas je u njemu sebi izabrao prije stvaranja
svijeta, da budemo sveti i bez mane pred njim u
ljubavi:
5 I predodredio nas sebi za prisvojene sinove po
Isusu Kristu, po ugodnosti svoje volje,
6 na hvalu svoje slavne milosti, kojom nas je do-
brostivo obdario i primio u Ljubljenomu,
7 u kojemu imamo otkupljenje njegovom krvlju,
oproštenje grijeha, prema bogatstvu njegove
milosti,
8 koju nam je obilno udijelio sa svakom mudrošću
i razumijevanjem,
9 priopćio nam je tajnu svoje volje, po svojoj dobroj
namjeri, koju je unaprijed osnovao u sebi,
10 da je izvrši u punini vremena, te da može skupiti
sve pod jednu glavu u Kristu, sve ono što je na
nebu i što je na zemlji, u njemu, Kristu.
11 U kojemu smo i mi primili svoju baštinu, jer smo
predodređeni s nakanom onoga koji sve čini
prema odluci svoje volje,
12 da mi, koji smo se već prije uzdali u Krista, bu-
demo na hvalu slave njegove.
13 U njega se i vi pouzdajete, pošto ste čuli riječ
istine, Radosnu vijest svojega spasenja, u njemu
ste primili vjeru, i zapečaćeni ste obećanim
Duhom svetim,
14 koji je zalog naše baštine za otkupljenje onih što
su postali Božje vlasništvo, na hvalu slave nje-
gove.
15 Zato i ja, kad sam čuo za vašu vjeru u Gospod-
inu Isusu i za vašu ljubav prema svima svetima,
16 bez prestanka zahvaljujem za vas i sjećam vas
se u svojim molitvama,
17 da vam Bog našega Gospodina Isusa Krista,
Otac slave, dade duha mudrosti i otkrivenje u
spoznanju Njega.
18 Da vam dade prosvijetljene oči vašega srca da
uvidite koliku nadu pruža njegov poziv, koliko
bogatstvo slave krije njegova baština među sveti-
ma,
19 koliko je u nama koji vjerujemo izvanredno ve-
lika njegova snaga koja odgovara djelotvornosti
silne moći njegove,
20 što je pokazao u Kristu uskrsujući ga od mrtvih
i postavljajući ga sebi s desne strane na nebu,
21 iznad svakoga poglavarstva, vlasti i sile, gos-
podstva i iznad svakog imenovanog imena, ne
samo u ovom svijetu nego i u onomu koji će doći.
22 I sve mu je podložio pod noge, a njega postavio
za poglavara crkve nad svime,
23 koja je njegovo tijelo, punina onoga koji ispunja-
va sve u svima.

Spasenje je dar, a ne zasluga

2 S Kristom oživio je i vas koji ste bili mrtvi zbog
svojih prekršaja i grijeha,
2 u kojima ste nekad živjeli prema onomu od ovoga
svijeta, prema gospodaru zračnog kraljevstva,
duhu koji je sada na djelu među nevjernicima.
3 Među ovima smo nekad i mi svi živjeli u svojim
tjelesnim požudama vršeći prohtjeve tijela i svoje-
ga samovoljnog mišljenja i bili od naravi djeca
srdžbe kao i svi ostali.
4 Ali Bog koji je bogat milosrđem, iz svoje velike
ljubavi kojom nas je ljubio,
5 nas, koji smo bili mrtvi zbog grijeha, s Kristom
nas je oživio, milošću vi ste spašeni!
6 S njim nas je uskrsnuo i s njim postavio na nebu,
u Kristu Isusu,
7 da u vjekovima koji nadolaze pokaže izvanredno
bogatstvo svoje milosti dobrotom prema nama u
Kristu Isusu.
8 Jer milošću ste spašeni, po vjeri, i to ne dolazi od
vas samih; već je to dar Božji,
9 ne po djelima, da se time nitko ne pohvali.
10 Njegovo smo, naime, stvorenje, stvoreni u
Kristu Isusu zbog djela ljubavi, koja Bog unaprijed
pripremi da u njima živimo.
11 Zato se sjećajte da ste vi nekad bili neznabošci
po tijelu. Nazivali su vas neobrezanima takozvani
obrezani, obrezani rukom na tijelu,
12 da ste u ono vrijeme bez Krista, bili otuđeni od
izraelskoga građanstva, bez dijela u Savezima
obećanja, bez nade i bez Boga u ovom svijetu.
13 Ali sada, u Kristu Isusu, vi koji ste nekad bili
daleko, postali ste blizu krvlju Kristovom.
14 On je, naime, naš jedini mir, On koji od obadva
naroda učini jedan tim što sruši pregradu koja ih je
rastavljala,
15 neprijateljstvo, sruši u svojemu tijelu, tim što
uništi Zakon zapovijedi s njegovim odredbama, da
od dvaju naroda stvori, u sebi, jednoga novoga čo-
vjeka, tvoreći mir,
16 I da On može obadva u jednom tijelu pomiriti s
Bogom po križu, usmrti u sebi neprijateljstvo.
17 On je došao da navijesti mir vama koji ste bili
daleko i mir onima koji su bili blizu.
18 Po njemu naime jedni i drugi imamo pristup k
Ocu u jednom Duhu.
19 Sada, stoga, niste više tuđinci i došljaci, nego
ste sugrađani svetih i ukućani Božji,
20 nazidani na pravom temelju, na apostolima i
prorocima, a glavni je ugaoni kamen sam Isus
Krist,
21 u kojemu sva građevina zajedno povezana,
raste u sveti hram u Gospodinu.
22 U koji se i vi ugrađujete za prebivalište Božje u
Duhu.

Neznabošci su subaštinici

3 Zato ja, Pavao, sužanj Krista Isusa za vas,
neznabošce.
2 Zacijelo ste čuli za onu raspoređbu Božje milosti
koja mi je dana za vas,
3 to jest da mi je On otkrivenjem priopćio tajnu
(kakvu sam vam gore ukratko opisao,
4 kojom, kad to čitate, možete shvatiti moje razu-
mijevanje u Kristovoj tajni),
5 koja u prošlim vremenima nije bila priopćena lju-
dima kako ju je sada Duh objavio njegovim svetim
apostolima i prorocima:
6 da bi neznabošci bili subaštinici istoga tijela, dio-
nici istoga obećanja kroz Krista Isusa Radosnom
viješću,

7 kojoj sam postao službenik po daru Božje milosti
koja mi je dana djelatnošću sile njegove.
8 Meni manjemu od najmanjega među svima sve-
tima dana je ova milost; da neznabošcima navi-
jestim neistraživo Kristovo bogatstvo,
9 i da svima ljudima iznesem na svjetlo provedbu
Tajne koja je od početka svijeta bila skrivena u
Bogu, koji je sve stvorio po Isusu Kristu:
10 s namjerom da se sada po crkvi priopći mnog-
ostruka Božja mudrost svim poglavarstvima i vlas-
tima na nebu,
11 prema vječnom naumu koji ostvari u Kristu
Isusu, Gospodinu našem.
12 U njemu imamo pouzdanje i slobodan pristup k
Bogu puni povjerenja po vjeri u Krista.
13 Zato molim da ne gubite snagu zbog nevolja
koje podnosim za vaše dobro, koje su vaša čast.
14 Zato sagibam svoja koljena pred Ocem našega
Gospodina Isusa Krista
15 od koga svako očinstvo u nebu i na zemlji ima
ime.
16 Neka vam dade, prema bogatstvu svoje slave,
da se ojačate u snazi po njegovu Duhu nutrašn-
jega čovjeka,
17 da bi Krist prebivao u vašim srcima po vjeri, da
u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni
18 budete sposobni shvatiti zajedno sa svima sve-
tima koja je tu širina, dužina, visina i dubina,
19 i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spozna-
ju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi
od Boga.
20 Onomu koji može učiniti mnogo obilnije iznad
svega što možemo moliti ili misliti prema sili koja je
u nama,
21 njemu neka je slava u crkvi po Kristu Isusu u sve
vjekove, svijet bez kraja. Amen.

Jedinstvo crkve. Stari i novi čovjek

4 Zato vas molim, ja sužanj u Gospodinu, da ži-
vite dostojno vašega znanja kojim ste pozvani,
2 sa svakom poniznošću i blagošću, sa strpljenjem
podnosite jedni druge s ljubavlju;
3 Nastojte sačuvati jedinstvo Duha, povezani s
mirom.
4 Jedno tijelo i jedan Duh, kao što ste pozvani u
jednoj nadi vašega poziva;
5 Jedan Gospodin, jedna vjera i jedno krštenje;
6 jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima, koji dje-
luje po svima i u svima stanuje.
7 A svakomu od nas dana je milost po onoj mjeri po
kojoj je Krist htio dati svoj dar.
8 Zato je On rekao: “Kad je uzlazio u visinu vodeći
zarobljeno sužanjstvo i dade ljudima darove.”
9 Pošto “On uzađe,” što drugo znači nego to da je
i prvo sišao u donje dijelove zemlje?
10 On sam koji siđe jest onaj isti koji uziđe iznad
svih nebesa, da tako može ispuniti sve.
11 On dade jedne kao apostole, druge kao pro-
roke, jedne kao evanđeliste, druge kao pastire i
učitelje,
12 da pripravi i usavrši svete, za djelo službe, za
izgradnju Kristova Tijela,
13 dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri i
u pravoj spoznaji Sina Božjega, k savršenom čo-
vjeku, k mjeri punine veličine Kristove:
14 da ne budemo više malodobni, igračka valova,
okolo tjerani svakim vjetrom nauke u ljudskoj pri-
jevarnoj igri, usred prepredenosti koja lukavo čeka
i krči put prema zabludi.
15 Nego da govorimo istinu u ljubavi i u svemu
uzrastemo u onoga koji je Glava, u Krista:
16 od koga cijelo tijelo, skupa povezano i skupa
držano svakovrsnom opskrbnom vezom prema
djelotvornosti što je svakom pojedinom dijelu
odmjerena, ostvaruje svoj rast za izgradnju samo-
ga sebe u ljubavi.
17 Ovo sada kažem i svjedočim u Gospodinu da
više ne provodite život kako ga provode neznabo-
šci, u praznini svojega uma,
18 zamračeni u svojem razumu, otuđeni od
Božjega života zbog neznanja koje je u njima i
zbog okorjelosti njihova srca;
19 oni su se, izgubivši svaki osjećaj, predali raz-
vratnosti da sa svom pohlepom čine nečistoću
svake vrste.
20 Ali vi niste naučili takva Krista,
21 ako ste ga zaista čuli i bili po njemu poučeni kao
istina u Isusu,
22 da odložite prijašnje ponašanje, staroga čovje-
ka, koji raste pokvaren u varavim požudama,
23 i obnavljati u duhu svojega razuma,
24 i odjenuti se u novoga čovjeka, koji je stvoren po
Bogu u pravednosti i istinskoj svetosti.
25 Zato odbacite laž i govorite istinu svaki sa svo-
jim bližnjim, jer mi smo udovi jedni drugima.
26 Ako se ljutite, ne griješite! Neka sunce ne zađe
nad vašom srdžbom!
27 I ne dajite mjesta đavlu.
28 Tko je krao, neka više ne krade, neka se radije
trudi i svojim rukama radi što je dobro, da može
davati onomu koji je u potrebi.
29 Nikakva ružna riječ neka ne izlazi iz vaših usta,
nego samo korisna za izgradnju gdje je potrebno,
da iskaže dobročinstvo slušateljima.
30 Ne žalostite Duha Svetoga Božjega, kojim ste
zapečaćeni za dan otkupljenja!
31 Neka se otkloni od vas gorčina, gnjev, srdžba,
vika i hula, sa svakom zloćom.
32 I budite jedan prema drugom prijazni, puni mi-
losrđa! Opraštajte jedan drugomu, kao što je i Bog
vama oprostio u Kristu!

5 Budite dakle sljedbenici Boga, kao ljubljena
djeca,
2 i živite u ljubavi kao što je i Krist vas ljubio i predao
samoga sebe za nas kao prinos i žrtvu, Bogu na
ugodan miris.
3 A bludnost i svaka vrsta nečistoće ili požude
neka se i ne spominje među vama, kao što se pris-
toji svetima!
4 Tako ni sramotne ni lude riječi, ni dvosmislene
šale, što sve nije na mjestu, već radije zahvaljivan-
je!
5 Jer ovo znajte dobro: nijedan bludnik, nijedan
nečisti, nijedan lakomac, to jest idolopoklonik,
nema dijela u Kristovu i Božjemu kraljevstvu.
6 Neka vas nitko ne vara praznim riječima, jer zbog
ovih mana dolazi srdžba Božja na neposlušne
ljude!
7 Zato nemojte imati s njima nikakva posla!
8 Da, nekad ste bili tama, ali ste sada svjetlo u
Gospodinu. Živite kao djeca svjetla;
9 (jer plod je duha, u svakoj dobroti, pravednosti i
istini),
10 i težite za onim što je milo Gospodinu.
11 I ne imajte udjela u besplodnim djelima tame,
već ih radije razotkrivajte.
12 Uistinu je sramota i govoriti o onomu što oni
potajno čine.
13 Ali sve što je razotkriveno to je pokazano po
svjetlu, jer sve što je pokazano i očitovano jest
svjetlo.
14 Zato je On rekao: “Probudi se, ti koji spavaš,
ustani od mrtvih, i Krist će ti svijetliti.”

15 Stoga, pomno pazite kako živite! Ne kao ludi,
nego kao mudri;
16 iskupljujući vrijeme, jer su ovi dani zli.
17 Zato ne budite bezumni, nego upoznavajte što
je volja Gospodinova!
18 I ne opijajte se vinom, jer u tomu leži propast,
već se napunite Duhom!
19 Govorite jedni drugima u psalmima, hvalospje-
vima i duhovnim pjesmama! U svojemu srcu
pjevajte Gospodinu,
20 zahvaljujući uvijek za sve Bogu, Ocu, u ime
našega Gospodina Isusa Krista!
21 Pokoravajte se jedan drugom iz poštovanja
pred Kristom!
22 Žene pokoravajte se svojim muževima kao
Gospodinu,
23 jer je muž glavar žene kao što je i Krist glavar
crkve; On je Spasitelj tijela!
24 Stoga, kao što je crkva pokorna Kristu, tako
neka budu i žene u svemu svojim muževima!
25 Muževi, ljubite svoje žene kao što i Krist ljubi
crkvu i sam je sebe predao za nju,
26 da je posveti čisteći je u kupelji vode s riječju,
27 da bi On sam sebi priveo sjajnu i prekrasnu
crkvu, bez ljage, bez bore, bez ičega tomu sličnog,
tako da bude sveta i bez mane.
28 Tako su i muževi dužni ljubiti svoje žene kao
svoja tjelesa. Tko svoju ženu ljubi, ljubi samoga
sebe.
29 Bez sumnje, nitko nikada nije mrzio svojega ti-
jela. Naprotiv, hrani ga i njeguje kao i Krist crkvu.
30 Jer mi smo, naime, udovi njegova tijela, njego-
va mesa i kostiju.
31 Zato će čovjek ostaviti oca i majku te se sastaviti
sa ženom svojom, i bit će njih dvoje jedno tijelo."
32 Ova je velika tajna, a ja govorim u odnosu na
Krista i crkvu.
33 Dakle, neka svaki pojedini od vas ljubi svoju
ženu kao samog sebe, a žena neka poštuje svoje-
ga muža!

Dužnosti sluga i gospodara

6 Djeco, pokoravajte se svojim roditeljima u Go-
spodinu, jer je to pravedno.
2 Poštuj svojega oca i majku," to je prva zapovijed
popraćena obećanjem,
3 da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji."
4 A vi, očevi, ne razdražujte djece svoje, već ih
odgajajte učenjem i opomenama Gospodinovim.
5 Robovi, pokoravajte se svojim zemaljskim gos-
podarima sa strahopoštovanjem, s iskrenošću
svojega srca, kao Kristu!
6 Ne služite samo na oko kao da se ljudima želite
svidjeti, već kao robovi Kristovi koji od svega srca
vrše volju Božju!
7 Služite dragovoljno kao da služite Gospodinu, a
ne ljudima,
8 znajući da će svaki, bio on rob ili slobodnjak, ako
što dobro učini, primiti za to plaću od Gospodina!
9 A vi, gospodari, jednako se vladajte prema
njima! Klonite se prijetnji, znajući da je njihov i vaš
Gospodar na nebu. Kod njega nema pristranosti.
10 Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj sil-
noj moći!
11 Odjenite se u bojnu opremu Božju da se možete
suprotstaviti đavolskim napadajima!
12 Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv
poglavarstava, protiv vlasti, protiv vrhovnika
ovoga mračnog svijeta, protiv zlih duhova koji bo-
rave u nebeskim prostorima.
13 Zato uzmite i na se stavite bojnu opremu Božju
da se možete oduprijeti u zli dan, i kad sve nadvla-
date, održati se!
14 Stoga stojte čvrsto! Opašite svoje bokove isti-
nom, na sebe odjenite oklop pravednosti.
15 Obujte noge svoje spremnošću za Radosnu
vijest mira!
16 Povrh svega uzmite štit vjere; njime ćete moći
zaustaviti sve goruće strijele zloga!
17 Uzmite kacigu spasenja i mač Duha, koji je riječ
Božja.
18 Molite se Bogu prošnjom i molitvom s Duhom u
svakoj prigodi, i k tomu bdijte sa svom ustrajnošću
i molitvom za sve svete,
19 i za mene, da mi se, kad otvorim usta, dade riječ
da smjelo mogu priopćiti Tajnu Radosne vijesti,
20 koje sam poslanik u okovima; da u njezinoj
službi mogu smjelo govoriti kako mi i treba govoriti.
21 Ali da i vi budete upućeni u moj položaj, i kako mi
je, sve će vam priopćiti Tihik, ljubljeni brat i vjerni
sluga u Gospodinu,
22 kojega šaljem k vama upravo zbog toga da
saznate kako stoji s nama i da utješi vaša srca.
23 Mir braći i ljubav s vjerom od Boga Oca i Gospo-
dina Isusa Krista!
24 Milost neka bude sa svima onima koji ljube s
iskrenošću našega Gospodina Isusa Krista!
Amen.

Filipljanima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Pavlova zahvalnost i molitva Bogu

1 Pavao i Timotej, sluge Krista Isusa, svima sve-
tima u Kristu Isusu koji su u Filipima, s nadgled-
nicima i pomoćnicima.
2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega i od Go-
spodina Isusa Krista!
3 Zahvaljujem svojemu Bogu kad god vas se
sjetim,
4 svaki put u svakoj svojoj molitvi rado molim za
sve vas,
5 zbog vašega udjela u širenju Radosne vijesti od
prvoga dana do sada.
6 Siguran sam u ovo isto da će onaj koji je počeo
dobro djelo među vama dovršiti ga do Dana Krista
Isusa.
7 I pravedno je da ove osjećaje gajim prema svima
vama, jer vas nosim u srcu, vas sve koji ste sudio-
nici moje milosti kako u mojim okovima tako u
obrani i utvrđivanju Radosne vijesti.
8 Bog mi je svjedok da izgaram za vama svima lju-
bavlju Krista Isusa.
9 I ovo je moja molitva, neka vaša ljubav sve više
raste u pravoj spoznaji i svakom rasuđivanju,
10 da možete prihvatite ono što je bolje: da budete
iskreni i besprijekorni do Kristovog dana,
11 da budete ispunjeni plodom pravednosti, po
Isusu Kristu, na slavu i hvalu Boga.
12 Ali hoću da znate, braćo, da ono što se meni
dogodilo okrenulo u napredovanje Radosne
vijesti,

13 tako da su moji okovi postali poznati kao okovi zbog Krista cijeloj carskoj tjelesnoj straži i svima ostalima,
14 i da se većina braće u Gospodinu, pouzdane mojim okovima, usuđuje sve više bez straha propovijedati riječ Božju.
15 Jedni, istina, propovijedaju Krista iz zavisti i natjecanja, a drugi iz dobre volje:
16 oni prvi zadojeni častohlepljem propovijedaju Krista neiskreno, s namjerom da povećaju bol mojih okova;
17 oni drugi iz ljubavi, jer znaju da sam postavljen za obranu Radosne vijesti.
18 Pa što će biti? Ništa osim što se na svaki način, bilo pod izlikom bilo iskreno, Krist propovijeda. I tomu se radujem i radovat ću se.
19 Jer znam da će mi ovo izići na oslobođenje vašom molitvom zbog koje mi Duh Isusa Krista daje potrebnu pomoć.
20 Takva je moja čežnja i nada: ništa me neće smesti: naprotiv, sačuvat ću potpuno pouzdanje i sada kao i uvijek proslavit će se Krist u mojemu tijelu, bilo da živim, bilo da umrem.
21 Jer meni, živjeti je Krist, a umrijeti dobitak.
22 Ali ako živim u tijelu, to za mene znači plod mojega rada. Ne znam što bih onda izabrao.
23 Pritisnut sam, i to s dvije strane: imam želju umrijeti i biti s Kristom, jer je to mnogo bolje.
24 Ali ipak zbog vas mi je potrebnije ostati u tijelu.
25 I potpuno uvjeren u to, znam da ću ostati i boraviti s vama svima za vaš napredak vjere u veselju
26 da vaš ponos poraste u Kristu Isusu zbog mene tim što ponovno dolazim k vama.
27 Samo neka vaše vladanje bude dostojno Kristove Radosne vijesti, da ja, bilo da dođem i vidim vas, ili sam odsutan, da čujem o vama da stojite čvrsto u jednom duhu, s jednim umom da se zajedno borite za vjeru Radosne vijesti,
28 i da se ni u čemu ne strašite svojih protivnika, jer to je za njih znak propasti, a za vas spasenje, i to od Boga.
29 Jer vam je s obzirom na Krista dano kao milost ne samo da vjerujete u njega nego i da trpite za njega,
30 vodeći istu borbu koju ste vidjeli u meni, a sada i čujete da je u meni.

Primjer Krista. Revnost u dobru

2 Ako što vrijedi pobuda u Kristu, ako što ljubazna utjeha, ako zajednica s Duhom, ako nježnost i samilost,
2 učinite potpunom moju radost: budite složni, imajte istu ljubav, isto srce i jednu te istu misao!
3 Ne činite ništa iz sebičnosti ili umišljenost, nego u poniznosti smatrajte jedan drugoga većim od sebe!
4 Neka svaki od vas ne gleda samo na svoju vlastitu korist nego i na korist drugih!
5 Težite među sobom za onim za čim treba da težite u Kristu Isusu!
6 On u Božjemu obličju, nije držao za otimačinu svoje jednakosti s Bogom,
7 nego je sam sebe učinio neznatnim te uzeo na sebe obličje sluge i postao sličan običnim ljudima.
8 I da je postao obličjem poput čovjeka, On je ponizio sam sebe, i postao poslušan sve do smrti i to do smrti na križu.
9 Zato ga Bog uzdiže na najvišu visinu i dade mu ime koje je iznad svakoga imena,
10 da se Isusovom imenu pokloni svako koljeno nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih bića,
11 I da svaki jezik treba priznati, da je Isus Krist Gospodin, na slavu Boga Oca.
12 Stoga, ljubljeni moji, poslušni, kako ste uvijek bili, ne samo kad sam ja prisutan nego još više sada kad sam odsutan, sa strahom i drhtanjem nastojte da postignete svoje spasenje.
13 Bog je, naime, onaj koji proizvodi u vama i volju i djelovanje da mu se možete svidjeti.
14 Činite sve bez mrmljanja i bez odgovora,
15 da postanete besprijekorni i čisti, bezazlena djeca Božja bez mane usred nevaljana i pokvarenog naraštaja, među kojem svijetlite kao svjetla u svijetu,
16 čvrsto držeći riječ života, da se mogu ponositi na Dan Kristov da nisam uzalud trčao ni uzalud se trudio.
17 Da, veseo sam i radujem se s vama svima, ako se i krv moja mora kao žrtva proliti na žrtveni prinos vaše vjere.
18 Iz istog razloga i vi budite veseli i radujte se sa mnom!
19 Nadam se u Gospodinu Isusu da ću vam brzo poslati Timoteja da i ja budem ohrabljen kad saznam kako je s vama.
20 Nemam ni jednoga jednake misli sa mnom tko bi se tako jako brinuo za vas,
21 jer svi drugi traže svoju korist, a ne korist Krista Isusa.
22 A njegovu prokušanost znate, kao dijete s ocem služio je sa mnom u Radosnoj vijesti.
23 Tako, nadam se njega poslati čim vidim svoj budući položaj.
24 A nadam se u Gospodinu da ću i sam brzo doći.
25 Smatrao sam pak potrebnim da vam pošaljem Epafrodita, svojega brata, suradnika i suborca kojega ste vi poslali da mi pomogne u mojoj potrebi,
26 jer je on vruće izgarao za vama svima i jer je bio pun žalosti, što ste čuli da je obolio.
27 Jer zaista je bio gotovo smrtno bolestan; ali mu se Bog smilovao, i ne samo njemu nego i meni, da ne bih imao žalost na žalost.
28 Zato ga brže-bolje šaljem da se obradujete kad ga ponovno vidite i da ja budem manje žalostan.
29 Primite ga, dakle, u Gospodinu sa svom radošću i poštujte takve,
30 jer je zbog Kristova djela bio blizu smrti, izlažući se životnoj pogibli, da nadoknadi što je još nedostajalo u vašoj službi prema meni.

Lažni učitelji. Svi za Krista

3 Nadalje, braćo moja, radujte se u Gospodinu! Meni nije dosadno isto vam pisati, a vama služi za sigurnost.
2 Čuvajte se pasa, čuvajte se petljanaca, čuvajte se krivo obrezanih!
3 Jer obrezani smo mi koji Bogu služimo s Duhom i koji se radujemo u Kristu Isusu, a ne uzdajemo u tijelo,
4 iako bi se ja mogao i u tijelo pouzdati. Ako tko drugi misli da ima razloga u tijelo se uzdati, ja ih imam još više:
5 Obrezan osmi dan, iz roda Izraelova, iz plemena Benjaminova, Hebrej od Hebreja; po Zakonu, farizej;
6 po revnosti, progonitelj crkve Božje; po pravednosti koja dolazi od Zakona, besprijekoran.
7 Ali sve što mi je bilo vrijedno, ja to sada računam izgubljeno za Krista.
8 Zaista, ja isto računam sve izgubljeno za najveće spoznaje Krista Isusa, mojega Gospodina, zbog njega sam sve izgubio i sve to smatram smećem, samo da steknem Krista,

9 da budem u njemu, ne svojom pravednošću,
onom koja dolazi od Zakona, nego onom kroz
vjeru u Krista, pravednošću koja dolazi od Boga po
vjeri;
10 da upoznam njega i silu njegova uskrsnuća i
udio u njegovim patnjama, da budem tješen njego-
vom smrću,
11 ne bih li bilo kako postigao uskrsnuće od mrtvih.
12 Ne kažem da sam to već postigao ili da sam već
postao savršen, nego gledam kako bih to dohva-
tio, jer je i mene dohvatio Krist Isus.
13 Braćo, ja još ne mislim da sam to dohvatio. Ali
kažem samo jedno: zaboravljajući što je natrag,
ispružajući se prema onomu što je naprijed,
14 ja trčim prema cilju nebeske nagrade pozivom
Boga po Kristu Isusu.
15 Neka ovako mislimo svi koji smo sazreli, iako vi
mislite što drukčije, Bog će vam to objaviti.
16 Ali uza sve to što smo već u nekoj mjeri postigli,
produžimo s istim pravilom i mislimo na tu istu
stvar!
17 Braćo, ugledajte se na mene i gledajte one koji
žive tako kao što nas imate za primjer.
18 Mnogi, naime, o kojima sam vam često govorio,
a sada sa suzama govorim, žive kao neprijetelji
križa Kristova.
19 Njihov je svršetak propast; njihov je bog trbuh;
njihov je ponos u njihovoj sramoti. Oni misle samo
na zemaljske stvari.
20 A naša je domovina na nebu, odakle i željno
očekujemo Spasitelja, Gospodina Isusa Krista:
21 koji će, prema djelotvornosti kojom On može
sve podložiti sebi te preobraziti naše bijedno tijelo
i učiniti ga jednakim svojemu slavnom tijelu.

Opomene. Zahvala za milodare

4 Zato, moja ljubljena i željena braćo, moja ra-
dosti i moja kruno, ostanite, ljubljeni, tako
čvrsto u Gospodinu!
2 Molim Evodiju i molim Sintihu da budu složne u
Gospodinu.
3 Da, i tebe molim, vjerni druže, pomozi im jer su mi
pomogle u propovijedanju Radosne vijesti, s Kle-
mentom i ostalim mojim suradnicima čija se imena
nalaze u knjizi života.
4 Radujte se uvijek u Gospodinu! Da ponovim:
radujte se!
5 Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima!
Gospodin je blizu.
6 Ne brinite se tjeskobno ni za što, već u svemu
iznesite svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom,
i sve u zahvalnosti;
7 i mir će Božji, koji nadilazi svako razumijevanje,
čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.
8 Uostalom, braćo, što je god istinito, što je god
časno, što je god pravedno, što je god čisto, što je
god ljubazno, što je god na dobru glasu, što je god
kreposno iako ima nešto što je hvale vrijedno,
neka na tomu budu vaše misli!
9 Ono što ste od mene naučili i primili, i čuli i vidjeli,
to činite, pa će Bog, izvor mira, biti s vama.
10 Uvelike sam se obradovao u Gospodinu jer je
napokon procvala vaša briga za me. Istina, vi ste je
i prije imali, ali niste imali prigode.
11 Ne govorim to iz oskudice, jer sam naučio u
svakodnevnom stanju biti zadovoljan.
12 Znam kako je živjeti u oskudici, znam i kako je
živjeti u izobilju. Navikao sam svugdje na sve: biti
sit i gladovati, obilovati i oskudijevati.
13 Ja mogu činiti sve kroz onoga koji mi daje
snagu.
14 Ali je lijepo bilo od vas što ste sudjelovali u mojoj
nevolji.
15 A znate i vi, Filipljani, da mi u početku Radosne
vijesti, kad sam otišao iz Makedonije, nijedna
crkva, osim vaše, ništa ne dade što bih unio u izda-
tak i primitak.
16 Čak ste mi i za mojega boravka u Solunu poslali
dvaput da mi olakšate potrebu.
17 To ne znači da tražim darove. Naprotiv, tražim
dobitak koji se povećava na vaš račun.
18 Zaista imam svega u izobilju. Pun sam, otkako
sam primio od Epafrodita vašu pošiljku, slatki
miris, prijatnu žrtvu ugodnu Bogu.
19 A moj će Bog ispuniti u Kristu Isusu svaku vašu
potrebu raskošno prema svom bogatstvu.
20 Bogu, Ocu našemu, slava u vijeke vjekova!
Amen.
21 Pozdravite svakoga svetog u Kristu Isusu.
Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom
22 Pozdravljaju vas svi sveti, a posebno oni iz
careva domaćinstva.
23 Milost Gospodina Isusa Krista neka bude s
vama svima. Amen.

Kološanima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Zahvalnost Kristu iznad svega

1 Pavao, apostol Krista Isusa voljom Božjom, i
naš brat Timotej,
2 Svetoj i vjernoj braći u Kristu, koji su u Kolosi:
Milost vama i mir od Boga, Oca našega, i Gospodi-
na Isusa Krista!
3 Zahvaljujemo Bogu, Ocu Gospodina našega
Isusa Krista, uvijek kad molimo za vas,
4 jer smo čuli za vašu vjeru u Kristu Isusu i za vašu
ljubav prema svima svetima;
5 zbog nade koja se za vas čuva na nebu, za njega
ste prije čuli propovijedanjem istine Radosne
vijesti,
6 koja je došla k vama, kao i po cijelom svijetu
rodna i napredna takva je i među vama, od onoga
dana u koji ste čuli i upoznali milost Božju u istini.
7 U to vas je poučio Epafra, ljubljeni naš drug u
službi, koji je za vas vjerni sluga Kristov,
8 koji nas je i obavijestio o vašoj ljubavi u Duhu.
9 Zato i mi od onoga dana u koji smo to čuli ne
prestajemo moliti za vas i želimo da vas Bog napu-
ni potpunom spoznajom svoje volje svakovrsnom
mudrošću i duhovnim razumijevanjem,
10 Tako da živite dostojno Gospodina, da mu bu-
dete ugodni u svemu; da budete plodonosni sva-
kom vrstom dobrih djela i da napredujete u
spoznaji Boga;
11 Ojačani svom snagom njegove slavne moći, za
postojanost i strpljivost s radošću;
12 veselo zahvaljujte Ocu, koji nas je učinio dosto-
jnim sudionicima u baštini svetih u svjetlu.
13 On nas je izbavio iz vlasti tame i prenio u kraljev-
stvo svojega ljubljenoga Sina,
14 u kojemu imamo otkupljenje, po njegovoj krvi, i

oproštenje grijeha.
15 On je savršena slika Boga nevidljivoga, prvorođenac iznad svakoga stvorenja,
16 jer je po njemu sve stvoreno, sve na nebu i na zemlji; vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti; sve je stvoreno po njemu i za njega.
17 On je prije svega, i sve se u njemu drži u redu.
18 On je Glava tijela, crkve: koji je početak, prvorođenac od mrtvih, da nad svim On može imati vrhovništvo,
19 jer se Bogu svidjelo u njemu nastaniti svu puninu,
20 i po njemu da pomiri sve sa sobom; po njemu sve ono, bilo to na zemlji ili na nebu, učinivši mir krvlju njegovoga križa.
21 I vas, koji ste nekad bili otuđeni i koji ste postali neprijatelji svojim mišljenjem i zlim djelima,
22 sada Bog izmiri u Kristovom smrtnom tijelu, smrću, da vas izvede pred sebe svete, bez mane i krivnje,
23 ako doista ustrajete u vjeri, utemeljeni i postojani i neodjeljivi od nade Radosne vijesti koju ste čuli, koja je propovijedana svakom stvorenju pod nebom i kojoj sam ja, Pavao, postao službenik.
24 Sada nalazim radost u patnjama koje trpim za vas, i tako u svojemu tijelu dopunjujem što nedostaje Kristovim mukama, za Tijelo njegovo, koje je crkva.
25 Ja sam postao njezin službenik onim darom koji mi dade Bog za vas da potpuno navijestim riječ Božju:
26 Tajnu koja je bila skrivena kroz vjekove i naraštaje, a koja je sada objavljena njegovim svetima.
27 Njima je Bog htio priopćiti kako je bogata slava ove Tajne među neznabošcima koja glasi: Krist, nada slave, jest među vama.
28 Njega mi naviješćujemo, opominjući svakoga čovjeka u svoj mudrosti, da učinimo zrelim svakoga čovjeka u Kristu.
29 Zato se i trudim i zalažem prema njegovoj djelotvornosti koja snažno djeluje u meni.

Čvrsto stajati uz Isusa Krista

2 Zato bih želio da znate kako veliku borbu izdržavam za vas, za one u Laodiceji i za sve one koji ne vide lica mojega u tijelu,
2 da njihova srca mogu biti ohrabljena, zajedno povezana u ljubavi, da postignu sve bogatstvo punoga i sigurnoga razumijevanja, pravu spoznaju Božje tajne, od Oca i od Krista,
3 u kojemu je skriveno sve blago mudrosti i znanja.
4 A ovo kažem zato da vas tko ne prevari lukavim govorom.
5 Iako sam osobno odsutan, u duhu sam s vama; radujem se dok gledam vaš red i vašu čvrstoću u vjeri u Krista.
6 Kako ste primili Gospodina Krista Isusa, tako nastavite u njemu živjeti:
7 u njemu čvrsto ukorijenjeni, na njemu stalno nagrađivani i učvršćivani vjerom, kako ste poučeni, obilujte zahvalnošću!
8 Pazite da vas tko ne prevari filozofijom, ispraznom prijevarom, po ljudskim predajama, po prirodnim silama svijeta, a ne prema Kristu.
9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina Božanstva,
10 po njemu ste i vi ispunjeni, koji je glava svakoga Poglavarstva i Vlasti.
11 Vi ste u njemu i obrezani; ne obrezanjem obavljenim rukom, nego obrezanjem Kristovim: odlaganjem tijela koje služi grijehu.
12 Zajedno s njim pokopani ste u krštenju, isto ste tako s njim i uskrsnuli s vjerom u snagu Boga, koji ga je uskrsnuo od mrtvih.
13 Vas koji ste zbog prekršaja i neobrezanja svojega tijela bili mrtvi, On je oživio zajedno s njim; pošto vam je oprostio dobrotom sve prekršaje;
14 izbrisao je pismo s odredbama koje nas je osuđivalo, i bilo nama protivno; On ga je uklonio i prikovao na križ.
15 Razoružao je poglavarstva i vlasti i javno ih izložio ruglu, vodeći ih u pobjedonosnoj povorci pobijeđene po njemu.
16 Stoga, neka vas nitko ne osuđuje zbog jela ili pića, ili zbog godišnjih svetkovina, ili mladog mjeseca, ili Subotnjeg dana!
17 To je samo sjena stvarnosti koja je imala doći, a stvarnost je Krist.
18 Neka vas nitko ne prevari i liši nebeske nagrade lažnom poniznošću, štovanjem anđela, te svraća svu pažnju na ono što nije vidio, bez razloga napuhan svojom tjelesnom pameću,
19 i ne ostaje povezan s Glavom od koje je cijelo tijelo, hranjeno i skupa povezano zglobovima i vezama, raste s napretkom koji daje Bog.
20 Stoga, ako ste s Kristom umrli osnovnim načelima svijeta, zašto da vam se, kao da živite u svijetu, postavljaju ovakvi propisi:
21 Ne diraj, ne okusi, ne opipaj."
22 To se sve odnosi na stvari koje se upotrebom troše, prema zapovijedima i naucima ljudskim.
23 Ti propisi, istina, imaju neku mudrost u samozvanu bogoštovlju, lažnom poniznošću i zapostavljanju tijela, ali nemaju nikakve vrijednosti protiv užitka tijela.

Stari novi čovjek

3 Dakle, ako ste uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je gore, gdje se nalazi Krist sjedeći Bogu s desne strane.
2 Upravljajte misao na ono što je gore, ne na ono što je na zemlji.
3 Jer ste umrli i vaš je život skriven s Kristom u Bogu.
4 A kad se pojavi Krist, vaš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti zaodjenuti slavom.
5 Usmrtite, dakle, vaše udove tijelu koji su na zemlji: bludnost, nečistoća, požuda, zle želje i lakomstvo, a to je idolopoklonstvo.
6 Zbog kojih dolazi srdžba Božja na neposlušnu djecu,
7 u kojima ste i vi nekad živjeli kad ste provodili život u njima.
8 Ali i sada odbacite od sebe sve ovo: srdžbu, naglost, zloću; izbacite iz usta svojih psovku i sramotne riječi!
9 Ne lažite jedan drugomu, jer ste svukli staroga čovjeka s njegovim djelima,
10 a odjenuli novoga koji se uvijek obnavlja za stanje prave spoznaje prema slici svojega Stvoritelja.
11 Tu nema više ni Grka ni Židova, ni obrezanog ni neobrezanog, ni barbara ni Skita, ni roba ni slobodnjaka, već Krist, koji je sve i u svemu.
12 Odjenite se, dakle, kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u milosrdnu srdačnost, dobrotu, poniznost, krotkost i strpljivost!
13 Podnosite jedan drugoga i opraštajte jedan drugomu, ako tko protiv koga ima nešto. Kao što je Krist vama oprostio, tako činite i vi!
14 A povrh svega toga zaodjenite se u ljubav, koja je veza savršenosti!
15 I neka u vašim srcima vlada mir Kristov, na koji

ste i pozvani u jednom tijelu! Budite i zahvalni!
16 Neka riječ Kristova obilno prebiva u vama u
svakoj mudrosti, poučavajući i opominjući jedan
drugoga, s milošću pjevajte Gospodinu u svojim
srcima, psalmima, hvalospjevima i nadahnutim
pjesmama.
17 I što god htjednete reći ili učiniti, neka sve bude
u ime Gospodina Isusa! Po njemu zahvaljujte
Bogu, Ocu!
18 Žene, pokoravajte se svojim muževima, kako
dolikuje u Gospodinu!
19 Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni
prema njima!
20 Djeco, pokoravajte se u svemu svojim rodite-
ljima, jer je to ugodno Gospodinu!
21 Očevi, ne razdražujte svoje djece, da ne ostanu
malodušna!
22 Sluge, pokoravajte se u svemu svojim zema-
ljskim gospodarima, ne naoko kao oni koji se ljudi-
ma žele svidjeti, već iskrena srca, bojeći se Go-
spodina!
23 Što god činite, činite od svega srca kao Gospo-
dinu, a ne ljudima,
24 znajući da ćete od Gospodina primiti nagradu
od baštine; jer Gospodinu Kristu služite.
25 Ali tko se pokaže nepravedan, sigurno će primi-
ti plaću za svoju nepravednost. Nema pristranosti.

4 Gospodari, dajite svojim robovima što je pra-
vedno i podjednako, znajući da i vi imate
nebeskog Gospodara!
2 U molitvi ustrajte; budite budni u njoj sa zahvalji-
vanjem!
3 Molite ujedno i za nas da nam Bog otvori vrata
propovijedanju Radosne vijesti u svijetu i da
možemo navijestiti Tajnu Krista, zbog koje i jesam
u okovima,
4 i da je objavim, kako treba da je objavim!
5 Mudro se vladajte prema onima koji su vani!
Iskorišćujte prigodu!
6 Neka vam riječ bude ljubazna, solju začinjena,
da znadete odgovoriti svakomu kako treba!
7 O meni sve će vam reći Tihik, koji je ljubljeni brat,
vjerni sluga i drug u Gospodinu,
8 kojega šaljem k vama upravo zato da saznate
kako nam je da vas vidi i utješi vaša srca.
9 Šaljem ga s vjernim i ljubljenim bratom Onezi-
mom, vašim sunarodnjakom. Oni će vam priopćiti
sve što se ovdje događa.
10 Pozdravlja vas drug moj u sužanjstvu, Aristarh,
i Marko, nećak Barnabin (za kojega ste primili up-
ute; kad dođe k vama, lijepo ga primite),
11 i Isus, koji se zove Just. Ovi su jedini od obreza-
nih moji suradnici koji rade sa mnom za kraljevstvo
Božje, Oni su se pokazali mojom utjehom.
12 Pozdravlja vas Epafra, sluga Krista Isusa; on je
jedan od vas, koji se uvijek trudi molitvama za vas
da biste postali savršeni i puni svega što je po volji
Božjoj.
13 Jer ja svjedočim za njega da se jako mnogo
trudi za vas i za ostalu braću iz Laodiceje i iz Hijer-
opola.
14 Pozdravljaju vas ljubljeni liječnik Luka i Dema.
15 Pozdravite braću u Laodiceji i Nimfa, zajedno s
crkvom koja se sastaje u njegovoj kući.
16 Kad se pročita ova poslanica kod vas, pobrinite
se da se pročita i u laodicejskoj crkvi, a vi pročitajte
onu iz Laodiceje.
17 I recite Arhipu: “Gledaj i pazi na službu koju si
primio u Gospodinu da ju izvršiš.”
18 Pozdrav mojom, Pavlovom, rukom. Sjećajte se
mojih okova. Neka milost bude s vama. Amen.

Prva Solunjanima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Zahvala za plodove Radosne vijesti

1 Pavao, Silvan i Timotej solunskoj crkvi, koja je
u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost
vama i mir, od Boga našega Oca i Gospodina
Isusa Krista!
2 Uvijek zahvaljujemo Bogu za sve vas kad vas
spomenemo u svojim molitvama,
3 sjećajući se bez prestanka vaše djelotvorne
vjere, požrtvovne ljubavi i postojane nade u
našemu Gospodinu Isusu Kristu pred našim Bo-
gom i Ocem,
4 Znamo, od Boga ljubljena braćo, da ste izabrani,
5 budući da Radosna vijest nije došla k vama samo
u riječima, nego i u snazi, i u Duhu Svetom, sigurni
i puni uvjerenja. Uostalom, znate kako smo se
vladali među vama zbog vas.
6 I vi ste, primajući riječ u velikoj nevolji s radošću
koju daje Duh Sveti, postali naši i Gospodinovi
baštinici,
7 tako da ste postali uzor svim vjernicima u Make-
doniji i Ahaji.
8 Jer od vas je riječ Gospodinova odjeknula, ne
samo u Makedoniji i Ahaji, nego se svuda proširio
glas o vašoj vjeri u Boga, tako da mi o tomu ne
trebamo govoriti.
9 Jer oni sami govore o nama na kakav smo doček
naišli kod vas i kako ste se obratili od idola k Bogu,
da služite živom i istinitom Bogu
10 i da čekate njegova Sina s nebesa, kojega je
uskrsnuo od mrtvih, Isusa, našega osloboditelja
od srdžbe koja će doći.

Propovijedanje Pavlovo u Solunu

2 Vi i sami znate, braćo, da naš dolazak k vama
nije bio uzaludan.
2 Iako smo prije u Filipima, pretrpjeli pogrde, kako
već znate, ohrabrili smo se u našemu Bogu propo-
vijedajući vam Radosnu vijest Božju uz tešku
borbu.
3 Jer naše poticanje ne dolazi od zablude, ili od
nečistoće, niti je s prijevarom,
4 već kako nas je Bog udostojio i povjerio nam
Radosnu vijest, tako govorimo, ne ugoditi ljudima,
već Bogu, koji prokušava naša srca.
5 Nikada nismo nastupali ni s laskavim riječima ni
s pritajenom željom za bogatstvom. Tomu je Bog
svjedok.
6 Nismo tražili od ljudi slave, niti od vas niti od dru-
gih, iako smo mogli nastupiti kao apostoli Kristovi.
7 Ali mi smo bili među vama blagi. Kao majka kad
doji svoju djecu.
8 Tako smo čeznuli za vama, i bili spremni predati
vam ne samo Radosnu vijest Božju nego i svoj
život jer ste nam omiljeli.
9 Ta, sjećate se, braćo, našega truda i umora!
Radili smo noć i dan da nikomu od vas ne pad-

nemo na teret, dok smo vam propovijedali Radosnu vijest Božju.
10 Vi ste skupa s Bogom svjedoci kako smo se sveto, pravedno i besprijekorno vladali prema vama, vjernicima.
11 Znate kako smo svakoga pojedinog od vas kao otac svoju djecu, poticali, tješili i molili,
12 da živite dostojno Boga, koji vas zove u svoje vlastito kraljevstvo i slavu.
13 Zato i mi zahvaljujemo Bogu bez prestanka, jer kad ste primili riječ Božju, koju ste čuli od nas, primili ste je ne kao riječ ljudsku, nego kao što uistinu jest, riječ Božju, koja djelotvorno djeluje u vama koji vjerujete.
14 Jer vi ste, braćo, postali oponašatelji Božjih crkava koje su u Judeji u Kristu Isusu, jer i vi ste pretrpjeli od svojih sunarodnjaka kao i oni od Židova,
15 koji su ubili Gospodina Isusa i proroke njihove, a nas su progonili; oni ne gledaju ugađati Bogu i svim se ljudima protive,
16 oni nam brane propovijedati neznabošcima da se spase, da mjeru svojih grijeha zauvijek ispune. Ali je već srdžba Božja na njih došla do vrha!
17 A mi, braćo, iako na kratko vrijeme odijeljeni od vas, i to licem, a ne srcem, sve smo više, u vrućoj čežnji, gledali da vas ponovno vidimo.
18 Zato smo htjeli doći k vama—a ja, Pavao, više puta—ali nam spriječio put Sotona.
19 Jer tko je naša nada, ili radost, ili kruna radosti? Niste li to vi pred našim Gospodinom Isusom Kristom o njegovu dolasku?
20 Jest, vi ste naša slava i naša radost.

3 Zato kad nismo mogli više izdržati, mislili smo da je bolje ostati nama samima u Ateni,
2 i poslali smo vam svojega brata i suradnika slugu Božjega u Kristovoj Radosnoj vijesti, Timoteja, da vas učvrsti i ohrabri u vašoj vjeri,
3 te da se nitko ne pokoleba u ovim nevoljama, jer vi sami, naime, znate da su one naša sudbina.
4 Doista, kad smo bili kod vas, unaprijed smo vam govorili da ćemo trpjeti nevolje, što se, kao što znate, i dogodilo.
5 Stoga, kad nisam više mogao izdržati, poslao sam da doznam o vašoj vjeri, da vas nije možda iskušao napasnik i da tim ne postane uzaludan naš trud.
6 Ali se sada Timotej vratio od vas k nama i donio nam radosnu vijest o vašoj vjeri i ljubavi, i da nas uvijek imate dobru sjećanju, i da vruće čeznete vidjeti nas kao i mi vas.
7 Zato smo se, braćo, vašom vjerom utješili u svoj svojoj nevolji i bijedi.
8 Jer mi sada oživljujemo ako vi čvrsto stojite u Gospodinu.
9 Kakvu zbilja zahvalu možemo uzvratiti Bogu za vas, za svu radost koju osjećamo pred našim Bogom zbog vas?
10 Noću i danju najusrdnije molimo da vidimo vaše lice i da nadopunimo što još nedostaje vašoj vjeri.
11 Sam Bog, naš Otac, i naš Gospodin Isus neka poravnaju naš put do vas!
12 Neka vam Gospodin dade da rastete i obilujete u ljubavi jedan prema drugomu i prema svima, kako i mi prema vama,
13 da tako utvrdi vaša besprijekorna srca u svetosti pred Bogom i Ocem, o dolasku našega Gospodina Isusa Krista sa svim svojim svetima.

Uskrsnuće i Kristov drugi dolazak

4 Nadalje, braćo, molimo vas i savjetujemo u Gospodinu Isusu, da prema pouci koju ste od nas primili, prema kojoj već i živite i ugađate Bogu, da sve više i više obilno napredujete.
2 Bez sumnje znate koje smo vam zapovijedi dali u ime Gospodina Isusa.
3 Ovo je, naime, volja Božja: vaše posvećenje, to jest da izbjegavate bludnost,
4 da svatko od vas treba znati svoje vlastito tijelo posjedovati u svetosti i poštovanju,
5 ne sa strašću požude, kao neznabošci koji ne poznaju Boga;
6 Da nitko u trgovini ne griješi i ne vara svojega brata, jer se Gospodin osvećuje za sve ovo, kako smo vam i prije rekli i posvjedočili.
7 Bog nas, uistinu, nije pozvao k nečistoći, nego k posvećenju.
8 Stoga, onaj koji prezire ovo, ne prezire čovjeka, nego Boga, koji vam je dao svojega Svetog Duha.
9 A glede bratske ljubavi nema potrebe o tomu vam pisati, jer vas je sam Bog poučio da ljubite jedan drugoga;
10 zaista to i činite prema svoj braći u cijeloj Makedoniji. Samo vas, braćo, potičemo da u tomu još više napredujete
11 i da brižno nastojite živjeti u miru, baviti se svojim poslovima i raditi vlastitim rukama, kao što smo vam zapovjedili,
12 da se dostojno vladate prema onima koji su vani, da imate svega i da ništa ne trebate od njih.
13 Ali neću dopustiti, braćo, da ostanete u neznanju što se tiče onih koji su umrli, da se ne žalostite kao ostali koji nemaju nade.
14 Jer, ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, tako će Bog i one koji su usnuli u Isusu dovesti s Njim.
15 Ovo vam kažemo riječju Gospodina: da mi koji živimo i ostajemo do dolaska Gospodinova, nipošto nećemo preteći one koji su usnuli.
16 Gospodin će osobno zapovjedničkim zovom, s glasom arkanđela i sa zvukom trube Božje sići s neba. I najprije će uskrsnuti umrle u Kristu.
17 Zatim ćemo mi koji živimo, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom.
18 Stoga, tješite jedan drugoga tim riječima.

Dan Gospodinov

5 A o vremenima i dobama, braćo, nije vam potrebno o tomu pisati.
2 Jer vi i sami vrlo dobro znate da će Dan Gospodinov doći kao kradljivac u noći.
3 Dok ljudi budu govorili: “Mir i sigurnost!” Tada će se iznenada na njih pasti propast, kao porođajna bol na trudnu ženu. Oni neće uteći.
4 Ali vi, braćo, niste u tami da bi vas onaj Dan mogao iznenaditi i zateći kao kradljivac.
5 Vi ste svi sinovi svjetla i sinovi dana, mi ne pripadamo noći niti tami.
6 Stoga, ne spavajmo kao ostali, već budimo budni i trijezni!
7 Koji spavaju, noću spavaju, a koji se opijaju, noću se opijaju.
8 Ali mi koji pripadamo danu budimo trijezni; odjenimo se u oklop, to jest u vjeru i ljubav i u spasonosnu nadu kao u kacigu.
9 Jer Bog nas nije odredio za gnjev, nego za postići spasenje po našem Gospodinu Isusu Kristu,
10 Koji umrije za nas, da mi budni ili spavali, sjedinjeni s njim uđemo u život.
11 Zato se tješite međusobno i izgrađujte jedan drugoga, kako to već i činite!
12 Molimo vas, braćo, priznajte one koji se trude

među vama, koji upravljaju s vama u Gospodinu i
opominju vas.
13 Iskazujte im izvanrednu ljubav zbog njihovih
djelovanja. Živite međusobno u miru.
14 Potičemo vas, braćo, opominjite neuredne,
hrabrite malodušne, podržavajte slabe, budite
strpljivi prema svima.
15 Pazite da nitko nikomu ne vraća zlo za zlo, već
uvijek nastojte promicati dobro i jedan prema dru-
gomu i prema svima!
16 Radujte se uvijek!
17 Bez prestanka molite!
18 U svakoj prilici zahvaljujte, jer je to za vas volja
Božja u Kristu Isusu!
19 Duha ne gasite!
20 Proročanske govore ne prezirite!
21 Provjerite, što je dobro zadržite!
22 Uklanjajte se svakom zlu!
23 Neka vas Bog mira sebi potpuno posveti! I neka
se cijelo vaše biće, duh, duša i tijelo, sačuva be-
sprijekorno za dolazak Gospodina našega Isusa
Krista!
24 Vjeran je onaj koji vas zove: on će to i učiniti.
25 Braćo, molite za nas!
26 Pozdravite svu braću svetim poljupcem!
27 Nalažem vam u ime Gospodinovo, da se ova
poslanica pročita svoj svetoj braći.
28 Neka milost Gospodina našega Isusa Krista
bude s vama! Amen.

Druga Solunjanima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Božji konačni sud i slava

1 Pavao, Silvan i Timotej solunskoj crkvi, koja je
u Bogu, našemu Ocu, i Gospodinu Isusu Kristu.
2 Milost vam i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa
Krista!
3 Moramo, braćo, uvijek hvaliti Bogu za vas, kako
to i dolikuje, jer vrlo dobro napreduje vaša vjera, i
raste ljubav svakog pojedinog jedan prema drugo-
mu,
4 tako da se mi sami s vama hvalimo među Božjim
crkvama zbog vaše strpljivosti i vjere u svim pro-
gonima i nevoljama koje podnosite.
5 One pokazuju dokaz pravednoga suda Božjega,
koji će vas uračunati dostojnima Kraljevstva Bož-
jega za kojega vi i trpite.
6 Da, pravedno je pred Bogom da vašim mu-
čiteljima za uzvrat dade muku,
7 a vama, mučenima, pokoj zajedno s nama, kad
se otkrije s neba Gospodin Isus u pratnji svojih sil-
nih anđela,
8 koji će se osvetiti ognjem onima koji neće
priznati Boga i koji se ne pokoravaju Radosnoj
vijesti o našem Gospodinu Isusu.
9 Oni će biti kažnjeni vječnom propašću: udaljeni
od Gospodinova lica i od njegove silne slave
10 kada On dođe, u onaj Dan, da se proslavi u svo-
jim svetima i da bude udivljenje u svima koji su pri-
mili vjeru. Jer vi ste povjerovali našem svjedočan-
stvu.
11 Zato se uvijek i molimo za vas da vas Bog naš
učini dostojnima ovoga poziva i da ispuni svaku
radost svoje dobrote i djelo vjere svojom moćju,
12 da se proslavi u vama ime našega Gospodina
Isusa, i vi u njemu, u skladu s milošću našega Boga
i Gospodina Isusa Krista.

Otpadanje od Krista

2 Molimo vas, braćo, za dolazak našega Gospo-
dina Isusa Krista i za naše skupljanje oko njega,
2 da ne dopuštate da vas olako izbezumi i prestraši
ni objava, ni govor, ni naša poslanica, kao da je već
tu Dan Gospodinov!
3 Neka vas nitko i nikako ne zavede! Jer taj dan
neće doći, ukoliko najprije ne dođe otpadanje i ne
pojavi se čovjek grijeha, sin propasti.
4 Protivnik koji sam sebe oholo uzdiže protiv
svega što ljudi nazivaju Bogom ili drže za sveto,
tako da sjedne u Božji hram pokazujući sebe kao
da je Bog.
5 Zar se ne sjećate da sam vam ovo govorio još
kad sam bio kod vas?
6 Znate što ga sada zadržava da se ne pojavi nego
tek u svoje vrijeme.
7 Bez sumnje, tajna bezakonja već pokazuje svoju
silu; samo neka bude uklonjen onaj koji ga do sada
zadržava,
8 i tada će biti otkriven taj Bezakonik kojega će
Gospodin Isus ubiti dahom svojih usta i uništiti ga
sjajem svojega dolaska.
9 Dolazak Bezakonika bit će, dakako, uz suradnju
Sotone, popraćen svakovrsnim silnim djelima,
varavim čudesnim znakovima
10 i sa svakom prijevarom nepravde među onima
koji propadaju, za kaznu što nisu prihvatili ljubav
prema istini da bi se tako spasili.
11 Zato će im Bog poslati moć zablude, tako da
vjeruju laži,
12 da mogu biti osuđeni svi koji nisu vjerovali u isti-
nu, već pristali s užitkom uz nepravednost.
13 Ali mi uvijek namjeravamo zahvaljivati Bogu za
vas, braćo, koje ljubi Gospodin, jer vas je Bog od
početka izabrao za spasenje koje se postiže pos-
većenjem Duha i vjerom u istinu.
14 K tomu vas je i pozvao po našoj Radosnoj vijesti
da postignete slavu našega Gospodina Isusa
Krista.
15 Stoga, braćo, budite postojani i držite predaje
koje ste od nas primili, bilo usmeno, bilo pismeno!
16 Neka sam naš Gospodin Isus Krist i Bog, Otac
naš, koji nas je ljubio i po milosti nam dao vječnu
utjehu i dobru nadu,
17 utješi srca vaša i učvrsti ih u svakom dobrom
djelu i riječi.

Opomene blagoslov i pozdrav

3 Naposljetku, molite, braćo, za nas da Gospo-
dinova riječ nastavi trčati i proslavljati se kao i
kod vas,
2 i da bi smo se mogli osloboditi od pokvarenih i zlih
ljudi; jer svi, naime, nemaju vjere.
3 Gospodin je vjeran i On će vas ojačati i sačuvati
od Zloga.
4 A mi smo sigurni u Gospodinu za vas i da činite i
da ćete činiti ono što vam zapovijedamo.
5 I neka Gospodin upravlja vaša srca prema Božjoj
ljubavi i prema Kristovoj postojanosti!
6 Naređujemo vam, braćo, u ime našega Gospo-
dina Isusa Krista da se klonite svakoga brata koji

besposličari i ne slijedi predaju koju ste primili od
nas.
7 Jer i sami znate kako nas imate slijediti, jer mi se
nismo loše ponašali među vama,
8 niti smo jeli ičiji kruh badava, nego smo radili s
trudom i umorom, noć i dan, da ne padnemo komu
od vas na teret.
9 Ne kao da na to ne bismo imali pravo, već da vam
budemo za primjer, da nas slijedite.
10 Zbilja, kad smo mi bili kod vas, zapovjedili smo
vam ovo: ako tko neće raditi, neka i ne jede!
11 Sad čujemo da neki među vama besposličare,
da uopće ništa ne rade, već se bave ispraznim
stvarima.
12 Takvima naređujemo i opominjemo ih u Gos-
podinu Isusu Kristu da rade s mirom i jedu svoj
vlastiti kruh.
13 A vi, braćo, nemojte malaksati pošteno radeći!
14 Ako se dakle tko ne pokorava ovoj našoj pis-
menoj zapovijedi, zabilježite ga sebi i ne družite se
s njim da bi se posramio!
15 Ali ga ne smatrajte za neprijatelja, već ga opom-
injite kao brata!
16 A sam Gospodin, izvor mira, neka vam dade mir
uvijek i u svemu! Neka Gospodin bude s vama
svima!
17 Pozdrav od mene Pavla mojom rukom, što je
moj znak u svakoj poslanici. Tako ja pišem.
18 Neka milost našega Gospodina Isusa Krista
bude s vama svima. Amen.

Prva Timoteju

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Pravi način propovijedanja Radosne vijesti

1 Pavao, apostol Isusa Krista po zapovijedi Boga,
našega Spasitelja, i Gospodina Isusa Krista,
naše nade—
2 Timoteju, pravom sinu u vjeri. Milost, milosrđe i
mir od Boga našega Oca i Isusa Krista Gospodina
našega!
3 Kao što sam te molio kad sam odlazio u Makedo-
niju, tako i sada, da još ostaneš u Efezu, da naložiš
nekima da ne naučavaju krivih nauka
4 i da se ne bave bajkama i beskrajnim ro-
doslovljima, koja više vode k prepiranju nego
Božjim napretkom koji je u vjeri.
5 A svrha je spomenute zapovijedi ljubav iz čista
srca, od dobre savjesti i od iskrene vjere.
6 Od toga su neki zastranili i skrenuli u prazno
brbljanje.
7 Hoće da budu učitelji Zakona, iako ne razumiju ni
ono što govore ni ono što uporno tvrde.
8 Znamo pak da je Zakon dobar za onoga tko se
njime ispravno služi,
9 svjestan toga da Zakon nije uspostavljen za
pravednika, nego za bezakonike i nepokorne, za
bezbožnike i grješnike, za nesvete i oskvrnitelje
svetinja, za ubojice otaca i ubojice majki, za ubo-
jice ljudi,
10 za bludnike, za oskvrnitelje i otimače djece i
prodavače robova, za lašce i krivokletnike i za sve
drugo što je protivno zdravoj nauci
11 Po slavnoj Radosnoj Vijesti Blaženoga Boga
koja je meni povjerena.
12 Zahvaljujem našem Gospodinu Isusu Kristu,
koji me je ohrabrio, smatrajući me vrijednim
povjerenja za svoju službu,
13 mene koji sam prije bio hulitelj Boga, progonitelj
i nasilnik. Ali sam postigao milosrđe jer sam djelo-
vao iz neznanja, kad još nisam imao vjere.
14 To je bila preobilna milost našega Gospodina
zajedno s vjerom i ljubavlju koja je u Kristu Isusu.
15 Sigurna je riječ i zaslužuje punu vjeru: Krist Isus
je došao na svijet da spasi grješnike; od njih sam
glavni ja.
16 A postigao sam milosrđe zato da na meni, pr-
vom, Isus Krist pokaže svu svoju strpljivost za
primjer onima koji će vjerovati u njega za
postignuće vječnog života.
17 Kralju vjekova, besmrtnomu, nevidljivomu,
jedinom mudrom Bogu, čast i slava u vijeke vje-
kova! Amen.
18 Ovu ti zapovijed stavljam na srce, sine Timo-
teju, suglasno s prijašnjim proročanstvima koja se
odnose na te; da njima ojačan biješ plemenit boj,
19 imajući vjeru i dobru savjest, koju su neki odba-
cili i tako doživjeli brodolom vjere.
20 Među njima su Himenej i Aleksandar, koje sam
predao Sotoni da nauče više ne huliti Boga.

Moliti se za svakoga

2 Ja vas, prije svega, molim da upravljate prošnje,
molitve, zazive, zahvaljivanja za sve ljude,
2 za kraljeve i za sve koji vladaju, da bi provodili tih
i miran život u punoj pobožnosti i dostojanstvu.
3 Jer to je dobro i ugodno pred Bogom, Spa-
siteljem našim,
4 koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do potpune
spoznaje istine.
5 Jer jedan je Bog, jedan je posrednik između
Boga i ljudi: čovjek Krist Isus
6 koji sebe samoga dade u otkup za sve, svjedo-
čanstvo u svoje vrijeme.
7 Zato sam ja bio postavljen propovjednikom i ap-
ostolom—istinu kažem u Kristu i ne lažem—
učiteljem neznabožaca u vjeri i istini.
8 Zato hoću da ljudi mole na svakomu mjestu,
podižući svete ruke, bez srdžbe i sumnje.
9 Isto tako hoću da se žene pristojno odijevaju, da
se kite stidom i skromnošću, ne s pletenicama, ni
zlatom i biserima ili skupocjenim haljinama,
10 već djelima ljubavi, kako i dolikuje ženama koje
ispovijedaju vjeru.
11 Žena neka uči u skrovitosti sa svom pod-
ložnošću!
12 Ne dopuštam ženi da poučava niti da vrši vlast
nad mužem; štoviše, neka bude u tišini.
13 Jer Adam je bio stvoren prvi, onda Eva.
14 Osim toga, Adam nije zaveden, već je žena,
pošto je zavedena, upala u grijeh.
15 Ali će se ona spasiti vršenjem majčinskih
dužnosti ako ustraje s ćednošću u vjeri, ljubavi i
posvećenju.

3 Sigurna je ova riječ: Tko teži za biskupskom
službom, čezne za dobrim poslom.
2 Nadglednik mora biti: besprijekoran, samo jeda-
nput ženjen, trijezan, razborit, otmjen, gostoljubiv,
sposoban poučavati.
3 Ne smije biti sklon vinu, ne lakom za novac, već
blag, ne svadljivac, ne pohljepan.

4 Treba da dobro upravlja svojom kućom i drži
svoju djecu u podložnosti i poštivanju;
5 (jer ako tko ne zna upravljati svojom kućom, kako
će se brinuti za crkvu Božju?)
6 Neka ne bude novoobraćenik, da se ne bi uzoho-
lio te upao u istu osudu kao i đavao.
7 A treba da ima i od onih vani lijepo svjedočan-
stvo, da ne bi upao u sramotu i đavolsku zamku.
8 Isto tako treba da đakoni budu pošteni ljudi, ne
dvojezični, ne odani mnogom vinu, ne lakomi za
novac,
9 oni da čvrsto drže tajnu vjere s čistom savješću.
10 Neka se najprije iskušaju, onda ako budu be-
sprijekorni, neka vrše đakonsku službu.
11 Isto tako njihove žene moraju biti poštene, da
ne klevetaju i da su vjerne u svemu.
12 Đakoni neka budu muževi jedne žene, upravl-
jajući dobro svojom djecom i svojim kućama.
13 Jer oni koji dobro vrše đakonsku službu pribav-
ljaju sebi častni položaj i veliku smjelost u vjeri u
Krista Isusa.
14 Ovo ti pišem u nadi da ću uskoro doći k tebi;
15 ali ako bi se moj dolazak usporio, ovo ti pišem
da znaš kako ti se treba vladati u kući Božjoj, koja
je crkva živoga Boga, stup i podloga istine.
16 Bez sumnje, uzvišena je tajna prave
pobožnosti: Bog koji je tijelom prikazan, Duhom
opravdan, anđelima pokazan, neznabošcima
propovijedan, u svijetu vjerovan, u slavu uznesen.

Biti vjeran svojem duhovnom pozivu

4 A Duh izričito govori da će u posljednja vreme-
na neki otpasti od vjere i pristati uz prijevarne
duhove i đavolske nauke,
2 podmukle lašce, koji su ožigosani u vlastitoj
savjesti,
3 koji zabranjuju ženidbu i naređuju suzdržavanje
od jela koja je Bog stvorio da ih vjernici, oni što su
potpuno upoznali istinu, uzimaju sa zahvalnošću.
4 Jer svako stvorenje Božje je dobro, i ništa ne
treba odbaciti, ako se to uzima sa zahvalnošću;
5 jer je posvećeno, riječju Božjom i molitvom.
6 Ako ovo sve izložiš braći tako da shvate, ti ćeš biti
dobar službenik Krista Isusa, othranjen riječima
vjere i dobrom naukom koju si vjerno slijedio.
7 Izbjegavaj odurne, bezbožne i babama svo-
jstvene priče! Mjesto toga vježbaj se u pobožnosti!
8 Tjelovježba donosi malu korist, a pobožnost do-
nosi potpunu korist, jer joj pripada obećanje života,
života sadašnjega i budućega.
9 To je istinita riječ i zaslužuje svako priznanje.
10 Zbog toga se mi trudimo i patimo od sramote, jer
smo postavili svoju nadu u živoga Boga, koji je
Spasitelj svih ljudi, a osobito onima koji vjeruju.
11 Ovo prenosi i poučavaj!
12 Neka te nitko ne prezire tvoju mladost! Nego
budi uzorom vjernicima u riječi, u vladanju, u lju-
bavi, u vjeri, u čistoći!
13 Do mojega dolaska posveti se čitanju, opomin-
janju i poučavanju!
14 Ne zanemaruj u sebi milosni dar koji ti je udi-
jeljen na temelju proročanskih izjava polaganjem
ruku starješinskog zbora!
15 Vrši ove dužnosti, sav im se posveti, da tvoj
napredak postane poznat svima!
16 Pazi na samog sebe i na nauku! Ustraj u ovim
dužnostima, jer radeći ovo spasit ćeš i samog
sebe i svoje slušatelje.

Vladanje prema raznim staležima

5 Na starca se ne otresaj, nego ga opomeni kao
oca, mladiće kao braću,
2 starice kao majke, djevojke kao sestre u svoj čis-
toći.
3 Poštuj udovice koje su prave udovice!
4 Ako koja udovica ima djecu ili unučad, neka oni
najprije nauče pokazati ljubav kod kuće i uzvraćati
svojim roditeljima, jer je to dobro i ugodno pred Bo-
gom.
5 Prava udovica, ona koja je ostala sama, stavila je
svoju nadu u Boga i provodi noć i dan u prošnjama
i molitvama.
6 Naprotiv, ona koja se odaje nasladama mrtva je
sve ako i živi.
7 Ovo im naređuj, da trebaju biti besprijekorne!
8 Ako se tko za svoje, a osobito za svoje ukućane,
ne brine, zatajio je vjeru; gori je od nevjernika.
9 Neka se unese u udovički popis samo ona udovi-
ca koja ne bude mlađa od šezdeset godina, samo
jedanput udavana,
10 koju preporučuju njezina djela ljubavi, to jest,
ako je djecu odgojila, ako je bila gostoljubiva, ako
je prala noge svetima, ako je pomagala
nevoljnima, ako se posvetila svakoj vrsti dobrih
djela.
11 Mlađe udovice, naprotiv, odbij, jer kad ih priv-
uče naslada protivna Kristu, hoće da se ponovno
udaju,
12 jer su osuđene što su prekršile prije zadanu
vjeru.
13 A uz to se nauče i besposlici obilazeći po
kućama, pa ne samo da postanu besposlene već i
brbljave i spletkarice te govore što ne treba.
14 Stoga, hoću da se mlađe udovice udaju, djecu
rađaju, da budu domaćice, da ne daju protivniku
nikakva razloga za napast zbog uvrede.
15 Neke su već sišle s pravog puta i pošle za Sot-
onom.
16 Ako koji vjernik, muško ili žensko, ima udovice
(u rodbini), neka ih pomaže; i neka se ne op-
terećuje crkva, tako da može pomoći pravim udo-
vicama.
17 Starješine koji dobro upravljaju, osobito one
koji se trude u riječi i nauci, treba smatrati dostojni-
ma dvostruke časti.
18 Pismo, naime, govori: "Ne zavezuj usta volu
koji vrši žito," i još: "Poslenik zaslužuje svoju
plaću."
19 Tužbe protiv svećenika ne primaj, osim na os-
novi dvaju ili triju svjedoka.
20 One koji griješe ukori pred svima, da i ostali
imaju strah!
21 Nalažem pred Bogom i Gospodinom Isusom
Kristom i izabranim anđelima, da sve ovo
održavaš bez predrasude i da ne činiš ništa iz pris-
tranosti.
22 Ni na koga na brzinu ne polaži ruke, ne budi
dionikom tuđih grijeha! Sam sebe čuvaj čista.
23 Ubuduće ne pij samo vode, već uzimaj pomalo
vina, zbog svojega želuca i tvojih čestih slabosti.
24 Grijesi nekih ljudi svakomu su poznati te ovi idu
na sud pred njima, a od drugih ljudi za njima.
25 Isto su tako dobra djela ljubavi svakom poz-
nata; čak i koja su drukčija, ne mogu ostati
skrivena.

Posebni propisi za Timoteja

6 Svi oni koji su pod jarmom ropstva neka smat-
raju svoje gospodare vrijedne svake časti, tako
da se ne grdi ime Božje i njegova nauka.
2 A oni koji imaju kršćane za gospodare neka ih ne
preziru zbog toga što su braća, nego neka im još
bolje služe, jer su oni, koji se koriste njihovim uslu-
gama, vjernici ljubljeni. To uči i na to potiči!

3 Ako tko uči drugu nauku i ne pristaje uz spason-
osne riječi Gospodina našega Isusa Krista i uz
nauku koja je u skladu s pravim štovanjem,
4 taj je naduta neznalica; boluje od upitkivanja i
ispraznog prepiranja. Od toga nastaju: zavist,
svađa, psovke, zla sumnjičenja,
5 trvenja ljudi pokvarena uma i lišenih istine, koji
pobožnost smatraju izvorom dobitka. Manite se
takvih.
6 Uistinu, pobožnost sa zadovoljstvom velik je do-
bitak.
7 Jer ništa nismo donijeli na ovaj svijet, pa iz njega
sigurno nećemo ništa iznijeti.
8 A kad imamo hranu i odijelo, tim budimo zado-
voljni!
9 A oni koji žele da postanu bogataši upadaju u
napast, u zamku i u mnoge lude i pogibeljne žudnje
što strovaljuju ljude u propast i uništenje,
10 jer je pohlepa za novcem izvor svih zala. Budući
da su joj se neki predali, zalutali su od vjere i proboli
sami sebe mnogim teškim mukama.
11 Ali ti, o čovječe Božji, bježi od toga! Teži za
pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, strp-
ljivošću, blagošću!
12 Bij plemenitu bitku vjere, prihvati vječni život u
koji si i pozvan i dao dobro svjedočanstvo pred
mnogim svjedocima!
13 Naređujem ti pred Bogom koji svemu daje život
i pred Kristom Isusom koji je pred Poncijem Pila-
tom dao lijepo svjedočanstvo,
14 da vršiš ovu zapovijed neporočno i bespri-
jekorno do Dolaska našega Gospodina Isusa
Krista
15 što će ga u svoje vrijeme pokazati blagoslovljen
i jedini Vrhovnik, Kralj kraljeva i Gospodar gospo-
dara,
16 koji je jedini besmrtan i koji boravi u nepristup-
noj svjetlosti, kojega nitko od ljudi nije vidio i ne
može vidjeti. Njemu čast i vječna vlast! Amen.
17 Zapovijedi bogatašima ovoga svijeta da ne
budu bahati, niti da se uzdaju u nesigurno bogat-
stvo, nego u živoga Boga, koji nam sve bogato
daje na uživanje,
18 da iskazuju dobročinstva, da budu bogati dje-
lima ljubavi, da budu darežljivi i podatni,
19 skupljajući sebi dobar temelj da bi stekli za
budućnost, tako da bi im vječni život bio osiguran.
20 O Timoteju, čuvaj povjereno blago! Kloni se
bezbožnih i ispraznih govora i prigovora lažno
nazvane spoznaje!
21 Neki su pristajući uz nju odlutali od vjere. Milost
s vama! Amen.

Druga Timoteju

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Biti odan vjeri

1 Pavao, apostol Isusa Krista, voljom Božjom po-
slan po obećanju života koji je u Kristu Isusu.
2 Timoteju, ljubljenom sinu. Milost, milosrđe i mir
od Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega!
3 Zahvaljujem Bogu kojemu služim, kao i moji
preci, čistom savjesti dok te se bez prestanka, noć
i dan, sjećam u svojim molitvama.
4 Kad se sjetim tvojih suza, vruće te želim vidjeti,
da bih se napunio radošću.
5 kad dozovem u sjećanje iskrenu vjeru koja je u
tebi; koja se najprije nastanila u tvojoj baki Loidi i u
tvojoj majci Euniki, a siguran sam i u tebi.
6 Zato ti pripominjem da raspiriš dar Božji koji je u
tebi polaganjem mojih ruku.
7 Jer Bog nam nije dao duh bojažljivosti, već duh
snage, ljubavi i trijeznosti.
8 Stoga, ne stidi se svjedočanstva za našega Go-
spodina ni mene, njegova sužnja! Naprotiv, dijeli
sa mnom težnju za Radosnu vijest, oslanjajući se
na snagu Boga,
9 koji nas je spasio i pozvao svetim zvanjem ne po
našim djelima, već po vlastitoj odluci i milosti koja
nam je od vječnosti dana u Kristu Isusu,
10 a koja se sada objavila dolaskom našega Spa-
sitelja Krista Isusa, koji je uništio smrt i obznanio
život i besmrtnost s Radosnom viješću,
11 za koju sam ja postavljen glasnikom, apos-
tolom i učiteljem neznabožaca.
12 Zbog toga razloga ovo i trpim, ali uza sve to ja se
ne stidim, jer ja znam komu sam vjerovao i uvjeren
sam da On može sačuvati ono što sam mu pov-
jerio, do onoga Dana.
13 Za uzor zdravog propovijedanja što si čuo od
mene u vjeri i ljubavi koja je u Kristu Isusu!
14 Čuvaj ono dragocjeno povjereno blago uz po-
moć Duha Svetoga koji prebiva u nama.
15 Svi koji su u Aziji, ti to već znaš, napustili su me.
Među njima su Figel i Hermogen.
16 Neka Gospodin bude milostiv Oneziforovu
domu jer me je često utješio; nije se stidio mojih
okova,
17 već, naprotiv, kad je došao u Rim, brižno me
potražio i našao.
18 Neka mu dade Gospodin da može naći milos-
rđe kod Gospodina u onaj Dan! A koliko mi je puta
učinio uslugu u Efezu, ti to najbolje znaš.

Biti odvažan u milosti

2 Ti se, dakle, sine moj, jačaj milošću Krista
Isusa!
2 A ono što si od mene čuo pred mnogim svjedo-
cima, povjeri to pouzdanim ljudima, koji će biti
sposobni i druge tako poučiti.
3 Ta moraš podnositi napore kao dobar vojnik
Krista Isusa.
4 Nijedan se vojnik u službi ne zapleće u poslove
svakidašnjega života kako bi ugodio vojskovođi.
5 Isto tako, ako se tko natječe kao atletičar, ne
dobiva vijenac ako se ne natječe po pravilima.
6 Poljodjelac koji teško radi treba prvi primiti od
roda.
7 Razmisli što govorim! Neka ti Gospodin dade
razumijevanje u svemu.
8 Sjećaj se Isusa Krista koji je uskrsnuo od mrtvih,
rođen od Davidova potomstva, kako to uči moja
Radosna vijest,
9 za koju trpim nevolje kao zločinac, sve do samih
okova. Ali riječ Božja nije okovana.
10 Eto zato sve strpljivo podnosim zbog izabranih
da i oni postignu spasenje po Kristu Isusu zajedno
s vječnom slavom.
11 Vjerodostojna je ova riječ: Ako smo s njim umrli,
s njim ćemo i živjeti;
12 ako trpimo, s njim ćemo i kraljevati; ako ga zani-
jekamo, on će i nas zanijekati;

13 ako smo nevjerni, on ostaje vjeran. On ne
može, zanijekati sam sebe.
14 Podsjećaj na ovo, i naloži im pred Gospodinom
neka ne bude prepiranja beskorisnim riječima, na
propast slušateljima.
15 Pokaži se pred Bogom kao prokušan, kao pos-
lenik koji se nema čega stidjeti, koji valjano prop-
ovijeda istinu!
16 A kloni se odurnih i ispraznih brbljanja jer će
napredovati prema bezbožnosti,
17 a njihova vijest će se širiti kao rak-rana. Ovima
pripadaju Himenej i Filet,
18 koji su odlutali od istine tvrdeći da je uskrsnuće
već bilo, i time u nekima ruše vjeru.
19 Ali čvrsto stoji temelj koji je Bog postavio, on
nosi ovaj pečat: "Gospodin poznaje svoje" i "Neka
se odijeli od zloće svaki koji zaziva ime Kristovo."
20 A u velikoj kući ima ne samo zlatnih i srebrnih
posuda, nego i drvenih i zemljanih. Jedne su za
plemenitu, a druge za neplemenitu upotrebu.
21 Dakle, ako se tko očisti od toga, bit će posuda za
plemenitu upotrebu, posvećena, korisna Gospo-
daru i spremna za svako dobro djelo.
22 Od mladenačkih strasti bježi! Teži za praved-
nošću, vjerom, ljubavlju, mirom s onima koji čista
srca zazivaju Gospodina.
23 A luda i nezauzdana upitkivanja odbaci, svje-
stan da rađaju svađama!
24 A sluga se Gospodinov ne smije svađati, već
blag biti prema svima, sposoban poučavati i
strpljiv biti.
25 Protivnike će ukoriti blagošću, ne bi li im Bog
dao pokajanje da spoznaju istinu,
26 da se otrijezne i izmaknu iz mreže đavla, koji ih
žive drži u ropstvu da vrše njegovu volju.

Zla vremena dolaze

3 Ali ovo znaj: u posljednje će doba nastati teška
vremena:
2 Jer će ljudi biti sebeljubni, ljubitelji novca, umiš-
ljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezah-
valni, nesveti,
3 bez ljubavi, neoprostivi, klevetnici, razuzdani,
goropadni, prezirači dobra,
4 izdajnici, tvrdoglavi, bahati, ljubitelji požude
mjesto ljubitelji Boga,
5 oni će sačuvati vanjski oblik pobožnosti, iako su
se odrekli njezine sile. I njih se kloni!
6 Njima pripadaju oni koji se uvlače u kuće i za se
pridobivaju naivne žene koje su pune grijeha, koje
vode svakovrsne strasti,
7 koje uvijek uče, a nikada ne mogu doći k pravoj
spoznaji istine.
8 I kako su se Janes i Jambres suprotstavili Mo-
jsiju, tako se i ovi, ljudi pokvarena uma, neiskušani
u vjeri, odupiru istini.
9 Ali neće više napredovati, jer će njihovo bezum-
lje biti jasno svima, kao i one dvojice.
10 A ti si mene vjerno slijedio u nauci, u načinu živ-
ljenja, u namjerama, u vjeri, u strpljivosti, u ljubavi,
u postojanosti,
11 u progonstvima, patnjama što su me snašle u
Antiohiji, Ikoniju i Listri. Kakva sam progonstva
podnosio i Gospodin me izbavi od svih!
12 A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit
će progonjeni,
13 dok će zli ljudi i varalice napredovati u zlu sve
više,
14 A za tebe, ti ostani u onomu što si naučio, i u što
si čvrsto uvjeren, jer znaš od koga si to naučio,
15 i jer od djetinjstva poznaješ sveta Pisma koja te
mogu učiniti mudrim za spasenje po vjeri koja je u
Kristu Isusu.
16 Sve je Sveto pismo od Boga nadahnuto i ko-
risno za učenje, za karanje, za popravljanje i za
odgajanje u pravednosti,
17 da čovjek Božji bude savršen, opremljen za
svako dobro djelo.

4 Nalažem ti pred Bogom i Gospodinom Isusom
Kristom, koji će suditi žive i mrtve, njegovim
dolaskom i njegovim kraljevstvom:
2 Propovijedaj riječ, budi spreman bilo da je vrije-
me zgodno ili nezgodno kori, uvjeravaj, prijeti,
opominji u strpljivosti i svakoj vrsti pouke.
3 Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi
zdrave nauke, nego će prema svojim strastima
sebi nabaviti učitelje da im škakljaju uši,
4 te će odvratiti uši od istine, a okrenuti se ba-
jkama.
5 A ti budno pazi na sve, podnesi patnje, vrši djelo
propovjednika Radosne vijesti, ispuni svoju slu-
žbu do kraja!
6 Jer ja se već izlijevam kao žrtva ljevanica, i vrije-
me mojega odlaska je blizu.
7 Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio,
vjeru sačuvao.
8 Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će
mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne
samo meni nego i svima onima koji budu željeli
njegov dolazak.
9 Gledaj da dođeš brzo k meni,
10 jer me je Dema ostavio i to iz ljubavi prema
ovom svijetu, i otišao u Solun. Krescent je otišao u
Galaciju, a Tit u Dalmaciju.
11 Jedini je Luka sa mnom. Uzmi Marka i dovedi ga
sobom, jer mi je vrlo koristan za službu.
12 Tihika sam poslao u Efez.
13 Kada dođeš, donesi mi ogrtač koju sam ostavio
u Troadi kod Karpa i knjige, osobito pergamene.
14 Aleksandar kovač bakra učinio mi mnogo zla;
neka mu Gospodin plati po njegovim djelima.
15 Njega se i ti čuvaj, jer se vrlo protivio našem
propovijedanju.
16 Za prve moje obrane nitko nije stajao uz mene,
nego su me svi ostavili. Neka to ne bude protiv njih.
17 Ali mi je Gospodin pritekao u pomoć i jačao me
da se mojim posredovanjem propovijedanje pot-
puno izvrši i da ga čuju svi neznabošci. I bio sam
izbavljen od lavljih usta.
18 Gospodin će me izbaviti od svakog opakog
pothvata i sačuvat će me za svoje nebesko kralje-
vstvo. Njemu slava u vijeke vjekova! Amen.
19 Pozdravi Prisku s Akvilom i Oneziforov dom!
20 Erast je ostao u Korintu, a Trofima sam ostavio
bolesnog u Miletu.
21 Požuri da dođeš prije zime! Pozdravljaju te
Eubul, Pudent, Lino, Klaudija i sva ostala braća.
22 Neka Gospodin Isus bude s duhom tvojim!
Neka milost bude s vama! Amen!

Titu

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Dužnosti starješina

1 Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista, po
vjeri Božjih izabranika i za spoznanje istine
koja je po pobožnosti,
2 u nadi vječnog života, koji je prije početka vre-
mena obećao Bog, koji ne može lagati,
3 a svoju riječ objavi u svoje vrijeme propovijed-
anjem koje je meni povjereno zapoviješću Boga,
našega Spasitelja—
4 Titu, pravom sinu po zajedničkoj vjeri. Milost i mir
od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista, Spasitelja
našega!
5 Zato sam te ostavio na Kreti da upotpuniš što
nedostaje i da po svim gradovima postaviš starješ-
ine kako sam ti osobno zapovjedio:
6 Ako je tko besprigovoran, jedanput ženjen, ako
ima djecu vjernike koja se ne mogu optužiti zbog
razuzdanosti i nepokornosti.
7 Jer biskup, kao Božji upravitelj, mora biti besprig-
ovoran: ne samovoljan, ne sklon srdžbi, ne sklon
piću, ne nasilan, ne svadljivac, ni lakom za novac,
8 već gostoljubiv, dobrostiv, razborit, pravedan,
pobožan, gospodar sebe,
9 potpuno privržen pouzdanom propovijedanju
nauka kojega je naučio, da može i opominjati u
zdravoj nauci i pobijati protivnike.
10 Ima, naime, mnogo pobunjenika, brbljavaca i
zavodnika, osobito među obrezanima,
11 kojima treba zatvoriti usta jer unesrećuju cijele
obitelji, naučavajući ono što nebi smjeli, a sve to
zbog prljavog dobitka.
12 Reče jedan od njihovih vlastitih proroka:
"Krećani su uvijek lažljivi, zle živine, lijeni trbusi."
13 Ovo je svjedočanstvo istinito. Stoga ih strogo
karaj da bi bili zdravi u vjeri,
14 da ne prianjaju uz židovske priče i zapovijedi
ljudi koji istini okreću leđa.
15 Onima koji su čisti sve je čisto, ali onima koji su
okaljani i nevjernici ništa nije čisto, nego čak su im
okaljani i razum i savjest.
16 Oni tvrde da poznaju Boga, ali ga djelima ni-
ječu, jer su odurni i neposlušni i ni za kakvo dobro
djelo sposobna stvorenja.

Učiti zdravi nauk

2 A ti uči ono što se slaže sa zdravim naukom:
2 Starci da budu trijezni, pošteni, razboriti,
zdravi u vjeri, u ljubavi, u strpljivosti;
3 isto tako da se starice dobro vladaju, da ne klev-
eću, ne budu sklone mnogom vinu, nego da budu
učiteljice dobra,
4 neka upućuju mlade žene, neka ljube svoje muž-
eve i svoju djecu,
5 da budu razborite, čiste, dobre kućanice, poko-
rne svojim muževima, da se ne bi grdila riječ Božja.
6 Isto tako opominji mladiće da budu suzdržljivi u
svemu!
7 Sam sebe pokaži uzorom dobra vladanja! U
nauci pokaži nepokvarenost, cjelovitost, dos-
tojanstvo,
8 zdravu i besprijekornu riječ, da se posrami svaki
protivnik jer ne može o nama što zlo reći.
9 Opominji robove da se u svemu pokoravaju svo-
jim gospodarima, da im nastoje ugoditi, da ne
odgovaraju,
10 da ne potkradaju, već da pokazuju povjerenje,
da tako budu u svemu na čast nauci Boga, našega
Spasitelja!
11 Jer se time pokazuje milost Božja u svoj Spa-
siteljskoj snazi za sve ljude,
12 Učeći nas da se odreknemo bezbožnosti i svjet-
skih požuda te živimo razumno, pravedno i pobo-
žno u ovom svijetu
13 kao ljudi koji iščekuju blagoslovljenu nadu, po-
javu slavnoga velikog Boga, našega Spasitelja,
Isusa Krista.
14 On je dao samog sebe mjesto nas da nas otkupi
od bezakonja i očisti nas da budemo njegov iza-
brani narod, revan u djelima ljubavi.
15 Ovo govori, hrabri, opominji i kori sa svom
vlašću! Neka te nitko ne prezire!

Pokoravati se vlastima

3 Podsjećaj ih da se pokoravaju poglavarima i
vlastima, da budu poslušni, da budu spremni
za svako dobro djelo,
2 da o nikomu ne govore zlo, da budu blagi i sus-
retljivi prema svim ljudima.
3 I mi smo nekad bili nerazumni, neposlušni, varal-
ice, robovi mnogovrsnih požuda, slasti i užitaka,
živeći u zloći, zavisti i mrzitelji jedni drugih.
4 Ali kad se pojavila dobrota i ljubav Boga, našega
Spasitelja prema ljudima,
5 ne po pravednim djelima koja smo mi učinili, već
po njegovom milosrđu, spasi pranjem ponovnog
rađanja, obnove Duha Svetoga.
6 koga je obilno izlio na nas po našem Spasitelju
Isusu Kristu,
7 da, opravdani njegovom milošću, budemo baš-
tinici vječnoga života kojemu se nadamo.
8 Ovo je pouzdana riječ i hoću da ovo uporno tvrdiš
te da oni koji su povjerovali Bogu pažljivo nastave
vršenje dobrih djela. Ona su dobra i korisna lju-
dima.
9 A kloni se ludih rasprava, rodoslovlja, svađe i
prepiranja o Zakonu izbjegavaj jer su beskorisna i
isprazna.
10 Krivovjerca, nakon prve i druge uzaludne
opomene, istjeraj,
11 svjestan da je takav čovjek pokvaren i da griješi,
premda ga osuđuje vlastita savjest.
12 Čim ti pošaljem Artemu ili Tihika, požuri se k
meni u Nikopol, jer sam odlučio tamo zimovati!
13 Brižno opskrbi za put pravnika Zenu i Apolona,
da im ništa ne bi nedostajalo!
14 I naši se ljudi uopće moraju učiti da se pos-
većuju djelima ljubavi gdje se ukaže potreba, da
ne budu bez ploda.
15 Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravi
one koji nas ljube u vjeri! Neka milost bude s vama
svima. Amen.

Filemonu

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Sposobnosti i dužnosti starješina

1 Pavao, sužanj Isusa Krista, i brat naš Timotej,
Filemonu našem ljubljenom suradniku,
2 i našoj sestri Apiji, našem suborcu vojniku Arhipi
i crkvi u tvojoj kući.
3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospo-
dina Isusa Krista!
4 Zahvaljujem Bogu svojemu uvijek kad te se
sjećam u svojim molitvama
5 Čujem za tvoju ljubav i vjeru koju imaš prema
Gospodinu Isusu i prema svim svetima;
6 da zajedništvo tvoje vjere bude djelotvorno u
spoznanju svakoga dobra među vama u Kristu
Isusu.
7 Zbilja me je uvelike obradovala i utješila tvoja lju-
bav, jer si ti, brate, okrijepio srca svetih.
8 Zato, premda imam puno opravdanje u Kristu da
ti zapovjedim što si dužan činiti,
9 radije te molim u ime poznate ljubavi, takav
kakav upravo jesam: Pavao, starac, a sada i
sužanj Krista Isusa.
10 Molim te za svojega sina kojega sam rodio u
okovima, za Onezima,
11 koji ti je nekada bio nekoristan, a koji je sada i
tebi i meni vrlo koristan.
12 Njega vam šaljem natrag, dakle, primite ga, to
jest moje srce.
13 Htio sam ga zadržati kod sebe da mi mjesto
tebe služi u okovima koje nosim zbog Radosne
vijesti.
14 Ali nisam bez tvojega pristanka ništa htio činiti,
da tvoje dobročinstvo ne bude kao prisilno, već
svojevoljno.
15 Možda je zato bio odijeljen od tebe na kratko
vrijeme da ti bude povraćen zauvijek,
16 ne sada više kao rob, nego više od roba, kao
dragi brat; posebno meni izvanredno drag, a koliko
više tebi i po naravi i po Gospodinu!
17 Ako, dakle, mene smatraš za druga, primi njega
kao mene!
18 A ako te je u čemu oštetio ili ti što duguje, to
unesi u moj račun.
19 Ja, Pavao, potpisujem vlastoručno, ja ću to
platiti, da ti ne kažem da si i sam sebe meni dužan.
20 Hajde, brate, da se okoristim s tobom u Gos-
podinu! Okrijepi moje srce u Kristu!
21 S povjerenjem u tvoju poslušnost, pišem ti ovo,
znajući da ćeš učiniti i više nego što tražim.
22 A u isto vrijeme pripravi mi gostinjsku sobu, jer
se nadam da ću vam po vašim molitvama biti
dobrostivo darovan.
23 Pozdravljaju te Epafra, koji je sa mnom sužanj
u Kristu Isusu,
24 Marko, Aristarh, Dema i Luka, moji suradnici.
25 Milost Gospodina Isusa Krista s duhom vašim!
Amen.

Hebrejima

POSLANICA APOSTOLA PAVLA

Kristovo dostojanstvo

1 Bog koji je nekad mnogo puta i na mnogo nači-
na govorio očevima po prorocima,
2 a sada u ovim posljednjim danima govorio nam je
po Sinu, kojega je postavio baštinikom svega i po
kojemu je stvorio svjetove.
3 On, koji je sjaj slave njegove i savršeni otisak
njegove osobe, koji sve uzdržava svojom silnom
riječju, pošto je sam ostvario očišćenje naših grije-
ha, sjede s desne strane Veličanstva u visinama,
4 i postao je toliko uzvišeniji od anđela, koliko je
dobio u baštinstvu odličnije ime od njih.
5 Jer zbilja, kojemu je od anđela On bilo kad rekao:
"Ti si moj Sin; ja sam te danas rodio?" I još: "Ja ću
mu biti Otac i on će meni biti Sin"?
6 A kad On ponovno uvede Prvorođenca u svijet,
govori: "Neka mu se poklone svi anđeli Božji!"
7 Dok za anđele govori: "On anđele svoje čini
vjetrovima, a službenike svoje plamenim ognjem."
8 A Sinu, On reče: "Prijestolje tvoje, Bože, postoji
vječno, a žezlo pravde je žezlo tvojega kraljevskog
dostojanstva.
9 Ljubio si pravednost, a mrzio bezakonje, zato te
Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti više nego
tvoje sudruge."
10 I još: "Ti si, Gospodine, u početku udario
temelje zemlje, a nebesa su djelo ruku tvojih.
11 Ona će proći, a ti ostaješ. I sve će ostarjeti kao
ogrtač.
12 Ti ćeš ih smotati kao plašt, kao ogrtač. I oni će
se promijeniti, a ti ostaješ isti, i tvoje godine neće
prestati."
13 A kojemu je od anđela ikad rekao: "Sjedi mi s
desna dok ne položim neprijatelje tvoje pod-
nožjem tvojim nogama"?
14 Zar nisu svi (anđeli) službujući duhovi što se
običavaju slati da služe onima koji imaju baštiniti
spasenje?

Krist Kralj

2 Stoga trebamo svesrdnije paziti na ono što
mo čuli, da slučajno ne promašimo cilj.
2 Jer ako je riječ po anđelima izrečena bila čvrsta
pa je svaki prijestup i neposlušnost riječi primio
pravednu kaznu,
3 kako ćemo joj izbjeći mi ako zanemarimo takvo i
toliko spasenje? Ovo je Gospodin počeo propovi-
jedati, a potvrdili su za nas oni koji su čuli
4 dok je Bog istovremeno zajamčio čudesnim zna-
kovima, raznim silnim djelima i darovima Duha
Svetoga koje dijeli po svojoj volji.
5 Uistinu, Bog anđelima nije podložio budućega
svijeta o kojem govorimo.
6 Ali netko negdje svečano posvjedoči: "Što je čo-
vjek da ga se spominješ, ili sin čovječji, da se
brineš za njega?
7 Jer si ga učinio malo nižim od anđela; ovjenčao si
ga slavom i čašću i postavio ga nad djelima ruku
svojih.
8 Sve si podložio pod njegove noge." Time On je
sve njemu podložio, ništa nije ostavio što mu ne bi
bilo podloženo. Sada još ne vidimo da mu je sve

podloženo.
9 Ali vidimo Isusa, koji je učinjen malo nižim od anđela, zbog pretrpljene smrti ovjenčane slavom i čašću, da bi po milosti Božjoj okusio smrt za sve ljude.
10 Jer je dolikovalo onomu za kojega je to sve i po kojemu je to sve, za privesti k slavi mnoge sinove, da kroz patnje učini savršenim početnika njihova spasenja.
11 Jer su svi, onaj koji posvećuje i oni koji se posvećuju, od jednoga. Zbog toga se ne stidi zvati ih braćom,
12 govoreći ovo: “Navijestit ću ime tvoje braći svojoj, usred skupštine ću ti pjevati hvale.”
13 I još: “Ja ću se i dalje uzdati u njega:” I opet: “Evo mene i djece moje koju mi je dao Bog.”
14 Isto tako kao što su djeca sudionici tijela i krvi, On je i sam postao sudionik u tomu istomu; da bih smrću uništio onoga koji ima vlast nad smrću, to jest đavla,
15 i da oslobodi sve one koji su cijeli život bili podloženi ropstvu strahom od smrti.
16 Jer, doista, On ne daje pomoć anđelima, već daje pomoć potomstvu Abrahamovu.
17 Zato je u svemu morao postati sličan svojoj braći, da bude visoki svećenik milostiv i vjeran u odnosu prema Bogu, da uspostavi pomirenje i očisti grijehe naroda.
18 Budući da je sam trpio i bio kušan, On je u stanju pomoći onima koji stoje u kušnji.

Krist nad Mojsijem

3 Zato, sveta braćo, koji ste dionici nebeskoga poziva, promatrajte Apostola i Visokog Svećenika našeg ispovijedanja, Krista Isusa.
2 On je vjeran onomu koji ga je postavio, kao što je bio i Mojsije vjeran u svoj kući Njegovoj.
3 Ovaj je čovjek zavrijedio toliko veće slave od Mojsija, kao što graditelj kuće ima veću čast od kuće.
4 Zbilja, svaka kuća ima graditelja, a graditelj svega jest Bog.
5 Mojsije je, istina, bio vjeran u kući Božjoj u svojstvu sluge, da svjedoči za ono što je Bog imao objaviti,
6 ali Krist kao Sin nad svojom kućom, čija kuća smo mi, ako čvrsto čuvamo pouzdanje i radost nade do kraja.
7 Zato, kako govori Duh Sveti: “Danas ako hoćete čuti glas njegov,
8 ne otvrdnite srca svoja kao u onoj pobuni, u dan pobune u pustinji,
9 gdje su me iskušavali očevi vaši, iskušavali me, a četrdeset godina gledali su djela moja.
10 Zato sam se rasrdio na taj naraštaj i rekao sam: ‘Uvijek lutaju srcem svojim. I nisu priznali putove moje,’
11 Stoga sam se zakleo u srdžbi svojoj: ‘Ne, neće ući u počinak moj!’ ”
12 Pazite, braćo, da se u koga od vas ne nađe zlo nevjerno srce, odlazeći od Boga živoga,
13 nego hrabrite jedni druge dan za danom sve dok traje “ovo danas,” da koji od vas ne otvrdne zavodljivošću grijeha.
14 Mi smo uistinu postali sudionici Kristovi, samo ako održimo svoje početno pouzdanje, do kraja,
15 dok se govori: “Danas kad čujete glas njegov, ne otvrdnite srca svoja kao u onoj pobuni.”
16 Koji su to što su čuli pa se pobunili? Svi koji su izišli iz Egipta pod Mojsijevim vodstvom.
17 A na koje je bio srdit četrdeset godina? Zar ne na one koji su sagriješili i kojih su tjelesa pala na zemlju u pustinji?
18 A kojima se On zakleo da neće ući u počinak njegov, ako ne onima koji se nisu pokorili?
19 Vidimo da nisu mogli ući zbog svoje nevjere.

Ulaz u vječni počinak

4 Stoga, dok još ostaje obećanje za ulazak u Njegov počinak, bojmo se da ne zakasni netko od vas.
2 I mi smo, uistinu, primili Radosnu vijest kao i oni. Ali njima riječ koju su čuli nije koristila ništa, jer se nisu pridružili onima koji su je s vjerom čuli.
3 U počinak ulazimo mi, vjernici, prema onomu što je rekao: “Tako sam se zakleo u srdžbi svojoj; Ne, neće ući u počinak moj!” Iako su djela njegova dovršena od postanka svijeta.
4 Jer On je na nekom mjestu ovako rekao za sedmi dan: “Bog je počinuo sedmi dan od svih djela svojih.”
5 I opet govori na ovom mjestu: “Ne, neće ući u počinak moj.”
6 Dakle ostaje činjenica da neki moraju ući, a oni kojima se najprije propovijedala Radosna vijest nisu ušli zbog neposluha.
7 Opet Bog odredi jedan dan, danas, reče u Davidu, nakon toliko vremena, kako je prije rečeno: “Danas, ako čujete glas njegov, ne otvrdnite srca svoja!”
8 Uistinu, da ih je Jošua uveo u počinak, ne bi poslije toga Bog govorio o drugom danu.
9 Stoga, preostaje počinak narodu Božjemu.
10 Jer onaj tko je ušao u počinak njegov, sam je počinuo od djela svojih, kao i Bog od svojih.
11 Žurimo se dakle ući u onaj počinak, da tko ne pogine pružajući isti primjer neposluha.
12 Uistinu, Božja je riječ živa i djelotvorna. Ona je oštrija od svakog dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može prosuditi nakane i misli srca.
13 Nema stvorenja nepoznatih pred njegovim pogledom, nego sve je golo i otkriveno očima onoga komu moramo dati račun.
14 Tako imamo uzvišena visokog svećenika, Isusa, Sina Božjega, koji je prošao kroz nebesa, držimo se čvrsto vjere koju ispovijedamo.
15 Nemamo, naime, visokog svećenika koji ne može suosjećati s našim slabostima, nego jednoga koji je u svemu bio kušan kao i mi, ali bez grijeha.
16 Dakle: pristupajmo s pouzdanjem k prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć!

Krist veliki svećenik zauvijek

5 Jer svaki visoki svećenik, uzet između ljudi, postavlja se na korist ljudima u njihovu odnosu s Bogom, da prinosi i darove i žrtve za grijehe.
2 Kao onaj koji može biti blag prema onima koji iz neznanja griješe, budući da i sam nosi na sebi slabost.
3 I zbog te iste slabosti mora prinositi žrtve za grijehe i za narod i za samog sebe.
4 I nitko sam sebi ne prisvaja ove časti, nego onaj koga poziva Bog baš kao Arona.
5 Tako ni Krist nije sam sebi dodijelio visokosvećenićku čast, nego onaj koji mu upravi riječi: “Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio,”
6 kao što i na drugom mjestu govori: “Ti si svećenik zauvijek, po redu Melkizedekovu.”
7 On, pošto je u vrijeme svojega zemaljskog života prikazao molitve i prošnje s jakim vapajima i sa suzama onomu koji ga je mogao spasiti od smrti, bio

je uslišan zbog svoje pobožnosti.
8 I premda je bio Sin, iskustveno nauči poslušnost
od onoga što je pretrpio
9 te je postigao savršenstvo, postao svima koji mu
se pokoravaju uzrok vječnoga spasenja,
10 On koga je Bog proglasio visokim svećenikom
"po redu Melkizedekovu."
11 O tomu nam treba mnogo govoriti, ali je to teško
riječima protumačiti, jer ste nagluhi.
12 I uistinu, premda biste po vremenu morali biti
učitelji, a vama je ponovno potrebno da vas tko
pouči početak prvih slova riječi Božje. Takvi ste da
vam treba mlijeko, a ne jaka hrana.
13 Uistinu, koji je god još uzima mlijeko, ne zna
ništa o nauku pravednosti, jer je dijete.
14 A tvrda hrana pripada odraslima, onima koji
navikom korišćenja imaju uvježbana osjetila za ra-
zlikovanje dobra i zla.

Zrelost u duhovnom životu

6 Stoga, pustimo na stranu početni nauk o Kristu
i idimo dalje za onim usavršenim, ne postavl-
jajući ponovno temelja odvraćanjem od mrtvih
djela, vjerom u Boga,
2 naukom krštenja, polaganjem ruku, o uskrsnuću
mrtvih i o vječnom sudu.
3 I to ćemo učiniti uz Božje dopuštenje.
4 Jer zbilja nemoguće je za one koji su jedanput
prosvijetljeni i koji su okusili nebeski dar, koji su
postali dionici Duha Svetoga
5 i koji su okusili dobru riječ Božju i snagu
budućega svijeta,
6 ako otpadnu, opet ih treba obnoviti da se pokaju,
njih koji za svoj vlastiti račun razapinju Sina Bož-
jega i javno ga sramote.
7 Jer zemlja koja pije kišu što često na nju pada i
rađa korisno povrće za hranu onima koji je
obrađuju, prima od Boga blagoslov;
8 ali ako donosi trnje i drač, odbacuje se i blizu je
prokletstvu, čiji je svršetak biti paljenje u vatri.
9 Ali, Ljubljeni, mi se s pouzdanjem nadamo
boljemu što se tiče vas, ono što pripada spasenju,
iako govorimo na ovaj način.
10 Uistinu, Bog nije nepravedan da zaboravi ono
što ste učinili, ljubav koju ste iskazali prema nje-
govu imenu, služeći u prošlosti i sadašnjosti
svetima.
11 Ali je naša vruća želja da svaki od vas pokaže
istu revnost da utvrdi i usavrši svoju nadu do kraja,
12 da ne budete mlitavi, već sljedbenici onih koji s
vjerom i strpljivošću baštini obećanja.
13 Jer dok je Bog Abrahamu davao obećanje,
budući da se nije mogao zakleti nikim većim, zakle
se samim sobom
14 Govoreći: "Uistinu, blagoslovom blagoslovit ću
te, i množenjem umnožit ću te."
15 I tako Abraham strpljivo čekajući postigao obe-
ćanje.
16 Ljudi se, naime, zaklinju s većim i svaka im se
prepirka završava zakletvom za potvrdu.
17 Zato i Bog, hoteći sigurnije dokazati baštinicima
obećanja nepromjenljivost svoje odluke, potvrdi je
sa zakletvom,
18 da po dvjema nepromjenljivim stvarima, u ko-
jima je Bogu nemoguće lagati, mogli imati veliku
utjehu, koji smo mu pribjegli, i prihvatili nadu koja
nam je pružena.
19 Koju nadu imamo kao pouzdano i čvrsto sidro
duše koje prodire u Prisutnost iza zastora,
20 kamo je kao preteča za nas ušao sam Isus
pošto je zauvijek postao Veliki Svećenik, po redu
Melkizedekovu.

7 Jer taj Melkizedek, kralj salemski, svećenik
Svevišnjega Boga, iziđe u susret Abrahamu
kad se vraćao s poraza kraljeva, i blagoslovi ga.
2 Njemu je Abraham dao desetinu od svega. On,
čije ime znači najprije "Kralj pravde," zatim Kralj
Salema, to jest "Kralj mira,"
3 bez oca, bez majke, bez rodoslovlja, koji nema ni
početka ni svršetka života, nego uspoređen sa Si-
nom Božjim, ostaje vječno svećenik.
4 Sada pogledajte kako je velik bio taj kojemu čak
i patrijarh Abraham dao desetinu od plijena.
5 Istina, i potomci Levijevih sinova, oni koji primaju
svećeničku službu, imaju zapovijed od Zakona da
uzimaju desetinu od naroda, to jest od svoje braće,
premda su i ona izišla iz Abrahamova bedra.
6 Ali onaj koji ne vuče podrijetlo od njih uzme dese-
tinu od Abrahama i blagoslovi nosioca obećanja.
7 A bez ikakve sumnje, veći blagoslivlja manjega.
8 Nadalje, ovdje primaju desetinu smrtni ljudi, a
tamo jedan za kojega se svjedoči da trajno živi.
9 I da tako kažem, Levi primatelj desetine dao je
desetinu po Abrahamu,
10 jer je još bio u bedru svojega oca kad je Mel-
kizedek izišao ovomu u susret.
11 Stoga, da je savršenstvo bilo ostvareno po lev-
itskom svećenstvu, (jer je pod njim izabrani narod
primio Zakon), kakva bi još bila potreba da ustane
drugi svećenik, po redu Melkizedekovu, a da se ne
zove po redu Aronovu.
12 Ako se, naime, mijenja svećenstvo, potrebno je
da se mijenja i Zakon.
13 Uistinu onaj za koga se ovo govori pripada
drugom plemenu, od kojega nitko nije imao posla
sa žrtvenikom.
14 Jer je poznato, da je naš Gospodin potekao od
Jude, od plemena za koje Mojsije, nije rekao ništa
o svećenstvu.
15 I to je mnogo više poznato ako ustaje svećenik
koji je sličan Melkizedeku ustaje drugi svećenik,
16 koji nije postao svećenikom po Zakonu rodbin-
skog nasljedstva, već po snazi vječnog života.
17 Zbilja, svjedočanstvo o njemu glasi: "Ti si sve-
ćenik zauvijek, po redu Melkizedekovu."
18 Jer time se, na jednoj strani, poništava prijašnja
zapovijed zbog njezine slabosti i beskorisnosti.
19 Budući da Zakon ništa nije priveo k savršen-
stvu, uvodi se bolja nada koja nas približuje Bogu.
20 Doista, On nije učinjen svećenikom bez zak-
letve
21 (jer oni su bez zakletve postali svećenicima, a
On sa zakletvom onoga koji mu je rekao: "Zakleo
se Gospodin i neće opovrći: 'ti si svećenik zauvijek
po redu Melkizedekovu.' ")
22 Utoliko je više Isus postao jamac boljega
saveza.
23 A bilo je mnogo svećenika, ali ih je smrt
sprečavala da ostanu u službi.
24 A ovaj, ima neprolazno svećenstvo, jer ostaje
zauvijek.
25 Zato On može uvijek spasavati one koji po
njemu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje
za njih.
26 Jer takav nam je visoki svećenik i trebao koji je
svet, nevin, čist, sasvim različit od grješnika i učin-
jen uzvišeniji od nebesa,
27 koji ne mora svaki dan kao visoki svećenici pri-
nositi žrtve, najprije za svoje grijehe, zatim za grije-
he naroda, On je to učinio jedanput zauvijek pri-
noseći samoga sebe.
28 Zakon postavlja za visoke svećenike ljude koji
imaju slabosti, a riječ zakletve, koja dolazi poslije
Zakona, postavlja Sina koji je zauvijek savršen.

Novi Svećenik i Novi Zavjet

8 Glavno od toga što govorimo jest ovo: da imamo takvog Velikog Svećenika koji sjedi s desne strane prijestolja Veličanstva na nebesima,
2 koji je službenik Svetišta i pravog Šatora, onoga kojega podiže Gospodin, a ne čovjek.
3 Budući da se svaki visoki svećenik postavlja da prinosi i darove i žrtve, odatle potreba da i ovaj ima nešto što će prinijeti.
4 Dakako, da je On na zemlji, ne bi bio ni svećenik, jer tu postoje oni koji prinose darove po Zakonu.
5 Oni služe po naličju i sjeni nebeskih stvarnosti, kako je Bog poučio Mojsija kad se ovaj spremao napraviti šator: On je rekao, pazi da načiniš sve prema uzorku koji ti je pokazan na gori!
6 Ali sada, naš visoki svećenik dobio je toliko uzvišeniju službu koliko je posrednik boljega Saveza, boljega jer je uzakonjen na boljim obećanjima.
7 Jer da je zbilja onaj prvi savez bio besprijekoran, ne bi se tražilo drugi ni za časak.
8 Jer vidjevši u njemu nedostatak On reče: "Evo dolazi vrijeme," govori Gospodin: "u koje ću s domom Izraelovim i s domom Judinim učiniti Novi savez,
9 ne po savezu koji sam učinio s očevima njihovim, onog dana kad sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske. Budući da oni nisu ostali vjerni Savezu mojemu, i ja sam njih, govori Gospodin, zanemario.
10 Ovo je Savez koji ću učiniti s domom Izraelovim nakon tih dana," govori Gospodin: "Stavit ću svoje Zakone u pamet njihovu, upisati ih u srca njihova, i bit ću im Bog, a oni će biti moj narod.
11 Ne, nitko više neće poučavati svojega sudruga i nitko svojega brata, govoreći mu: 'Poznaj Gospodina,' jer će me upoznati svi, od najmanjega do najvećega među njima.
12 Jer ću biti milostiv njihovim nepravdama, njihovih grijeha i bezakonja više se neću sjećati!"
13 A kad reče: "novi Savez," time je prvi proglasio zastarjelim. A što stari i dotrajava, blizu je nestanku.

Kristova beskrajno savršena žrtva

9 Dakako, i prvi je Savez imao odredbe koje se odnose na bogoštovlje i zemaljsko svetište.
2 Jer bio je načinjen Šator. U njegovu prvom dijelu, zvanom Svetinja, nalazio se svijećnjak i stol s prinesenim kruhovima.
3 A iza druge zavjese bio je drugi dio Šatora, zvan Svetinja nad svetinjama,
4 u kojem se nalazio zlatni kadioni žrtvenik i škrinja Saveza optočena zlatom sa svih strana, u kojoj je bila zlatna posuda s manom i Aronov štap, koji je nekad procvao, i ploče Saveza.
5 Iznad njega stajali su kerubini slave i zasjenjivali pomirilište. O tomu nije sada čas podrobno govoriti.
6 Pri takvom uređaju tih stvari svećenici u svako vrijeme ulaze u prvi dio Šatora da obave bogoslužje,
7 a u drugi dio jedino visoki svećenik samo jedanput u godini, ne bez krvi, koju prinosi za svoje vlastite grijehe i za grijehe naroda počinjene u neznanju.
8 Time Duh Sveti pokazuje da još nije otvoren put u Svetinju nad svetinjama, dok još postoji prvi dio Šatora.
9 To je slikovit dokaz za sadašnje vrijeme, prema kojem se prinose darovi i žrtve koje ne mogu učiniti savršenim, s obzirom na savjest, onoga koji vrši bogoslužje;
10 radi se samo o zemaljskim odredbama, o jelima, piću i raznim pranjima, koje su postavljene do časa uvođenja pravog reda.
11 Ali Krist, pošto se pojavio kao visoki svećenik dobara koja dolaze, kroz bolji i savršeniji Šator, koji nije napravljen rukom, to jest koji nije od ovoga stvaranja.
12 Ne krvlju jaraca i junaca nego svojom vlastitom krvlju ušao je jedanput zauvijek u Svetinju nad svetinjama, i tako nam pribavio vječni otkup.
13 Jer ako krv jaraca i bikova i pepeo od junice, čime se škrope okaljani, posvećuju da se dobije tjelesna čistoća,
14 koliko će više krv Krista, koji je po vječnom Duhu prineo sam sebe Bogu kao žrtvu bez mane, očistiti našu savjest od mrtvih djela da služimo živomu Bogu?
15 Zato je On posrednik novoga Saveza: da, pošto je nastupila smrt za otkupljenje prekršaja učinjenih u vrijeme prvoga Saveza, oni koji su pozvani da prime obećanje vječne baštine.
16 Jer gdje je oporuka, treba dokazati smrt onoga koji je napravio oporuku.
17 Jer oporuka je na snagi poslije čovjekove smrti, drukčije nema nikakve snage dok živi onaj koji je napravi.
18 Zato ni prvi Savez nije ustanovljen bez krvi.
19 Jer kad je Mojsije priopćio svemu narodu svaku zapovijed, kako je pisalo u Zakonu, uzeo krvi od junaca i jaraca s vodom, crvenom vunom i hisopom te poškropio i samu knjigu i sav narod,
20 govoreći: "Ovo je krv Saveza koji vam je Bog zapovjedio."
21 Zatim poškropi krvlju Šator i sve predmete određene za službu Božju.
22 I po Zakonu se, gotovo bih rekao, sve čisti krvlju, a bez prolijevanja krvi nema oproštenja.
23 Stoga, potrebno je da se slike onoga što je na nebesima ovako čisti, a same nebeske stvarnosti još boljim žrtvama od ovih.
24 Krist, naime, nije ušao u Svetinju nad svetinjama napravljenu rukom, koja je samo slika prave, nego u samo nebo, da posreduje za nas u prisutnosti Boga.
25 Niti da prinese mnogo puta sam sebe, kao što je visoki svećenik svake godine krvlju drugoga ulazio u Svetinju nad svetinjama,
26 jer bi inače morao trpjeti mnogo puta od postanka svijeta, ali sada, on se samo jedanput zauvijek, u punini vremena, pojavio da sam sebe žrtvuje i uništi grijeh.
27 I kao što je ljudima određeno samo jedanput umrijeti, a potom dolazi sud:
28 isto tako Krist, prinesen samo jedanput za grijehe mnogih, njima će se drugi put pokazati, bez grijeha, za spasenje onima koji ga očekuju.

Opravdan vjerom u Kristovu žrtvu

10 Jer Zakon posjeduje samo sjenu budućih dobara, a ne samu bit stvarnosti, on ne može nikada istim žrtvama, što se neprestano iz godine u godinu prinose, učiniti savršenim one koji pristupaju.
2 Jer ne bi se inače prestale prinositi, kad Bogoštovatelji, jedanput zauvijek očišćeni, ne bi više bili svjesni nikakva grijeha?
3 A onima se žrtvama svake godine obnavlja sjećanje na grijehe.
4 Nemoćna je, naime, krv bikova i jaraca da uzme grijehe.
5 Stoga, kad je došao na svijet, On reče: Ni žrtve ni prinosa nisi želio, ali si mi pripremio tijelo.

6 Ni paljenice ni pomirnice nisu ti bile ugodne.
7 Tada sam rekao: 'Evo, dolazim, o meni je, naime,
u svitku, to jest knjizi, napisano da činim, Bože,
volju tvoju.' "
8 Kada gore govori: "Ni žrtava, ni prinosa, ni
paljenica, ni pomirnica nisi htio, niti su ti bile
ugodne" (iako su takve koje se prinose po Za-
konu),
9 zatim je On rekao: "Evo dolazim da činim volju
tvoju O Bože." On ukida prvo da uspostavi drugo.
10 Snagom te volje posvećeni smo prinosom tijela
Isusa Krista jedanput zauvijek.
11 Svaki svećenik iz dana u dan pristupa, služi i
ponavlja iste žrtve, koje nikada ne mogu uzeti gri-
jehe.
12 On, naprotiv, pošto je prineo samo jednu žrtvu
za grijehe, zauvijek sjede Bogu s desne strane.
13 Otada On čeka dok se njegovi neprijatelji
postave podnožjem njegovim.
14 On je samo jednim prinosom učinio zauvijek
usavršio one koje posvećuje.
15 A to nam svjedoči i Duh Sveti. Pošto je naime
izjavio:
16 Ovo je Savez koji ću sklopiti s njima poslije ono-
ga vremena, govori Gospodin: Stavit ću Zakone
svoje u srca njihova i upisat ću ih u pamet njihovu,
17 On je nadodao: "A grijeha se njihovih i bezako-
nja nipošto neću više sjećati."
18 A gdje je to oprošteno, tamo nema više prinosa
za grijeh.
19 Stoga, braćo, budući da mi snagom krvi Isus-
ove otvoreno možemo ući u Svetinju nad svet-
injama,
20 taj novi i životonosan put on nam je otvorio kroz
zastor, to jest, kroz svoje tijelo,
21 i budući da imamo visokog svećenika koji je
postavljen nad kućom Božjom,
22 pristupajmo k njemu iskrena srca i sa sigurnim
uvjerenjem, pošto smo očistili srca od zle savjesti
i oprali svoja tijela čistom vodom.
23 Držimo nepokolebljivim ispovijedanje naše
nade, vjeran je, naime, onaj koji je obećao
24 i pazimo jedan na drugoga da se potičemo na
ljubav i dobra djela.
25 Ne ostavljajmo, kako neki običavaju, zajed-
ničkih sastanaka, već hrabrimo jedan drugoga, i to
sve više kako vidite da se približuje Dan.
26 Ako, naime, svojevoljno griješimo pošto smo
jasno upoznali istinu, ne preostaje nam više žrtva
za grijehe,
27 nego jedno strašno iščekivanje suda i osvetnog
bijesa vatre, koja će progutati protivnike.
28 Ako bilo tko prekrši Mojsijev Zakon, umire bez
milosrđa po svjedočanstvu dvaju ili triju svjedoka.
29 A koliko će goru, vi smatrate, zaslužiti kaznu
onaj koji pogazi Sina Božjega i bude smatrao neči-
stom krv Saveza kojom je posvećen, koji teško
uvrijedi Duha milosti?
30 Ta, poznajemo onoga koji je rekao: "Osveta je
moja, ja ću naplatiti!" Govori Gospodin: I opet: "Go-
spodin će suditi narodu svojemu."
31 Jer je strašno upasti u ruke Boga živoga.
32 Sjećajte se prijašnjega vremena kad ste, tek
prosvijetljeni, podnosili mnogu borbu patnjama:
33 dijelom ste javno izvrgnuti izrugivanjima i nevol-
jama, dijelom postajući supatnici sa onima koji su
se nalazili u takvoj nezgodi.
34 Vi ste, naime, imali suosjećanja za mene u
mojim okovima i radosno podnosili otimanje svojih
dobara, jer ste znali da imate bolje i trajnije imanje
na nebu.
35 Stoga, ne gubite svojega pouzdanja, kojemu
pripada velika nagrada.
36 Ustrajnost vam je zbilja potrebna, da kad iz-
vršite volju Božju, možete primiti obećanje:
37 Jer još samo malo, i onaj koji dolazi doći će i
neće kasniti.
38 Sada će pravednik živjeti od vjere; ako li ot-
padne, duša moja neće nalaziti zadovoljstva u
njemu."
39 A mi ne pripadamo onima koji otpadaju da pro-
padnu, nego onima koji vjeruju da spase dušu.

Primjeri vjere

11 Vjera je tvrdo čekanje onoga čemu se nada-
mo, dokaz onoga što ne vidimo.
2 Jer zbog nje su stari postigli pohvalno svjedo-
čanstvo.
3 Vjerom spoznajemo da je svijet stvoren Božjom
riječju, tako da ono što je vidljivo nije stvoreno od
onoga što je vidljivo.
4 Vjerom Abel prinese Bogu bolju žrtvu nego Kain.
Po njoj primi svjedočanstvo da je pravedan kad
Bog zbog njegovih darova dade svjedočanstvo.
Po vjeri on, premda mrtav, još govori.
5 Vjerom je Henok prenesen tako da nije vidio
smrti: "i više se ne nađe, jer ga je Bog prenio." I prije
nego što je bio prenesen, primio je svjedočanstvo
da je ugodio Bogu.
6 A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji
želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i
da nagrađuje one koji ga traže.
7 Vjerom Noa, obaviješten od Boga o još nev-
iđenim stvarima, ponesen pobožnim poštovan-
jem, sagradio je lađu da spasi svoju obitelj. Vjerom
osudio svijet i postao baštinikom pravednosti po
vjeri.
8 Vjerom se Abraham pokorio kad je primio poziv
da iziđe i ide u zemlju koju je kasnije imao primiti u
baštinu. I on poslušao i otišao, iako nije znao kamo
ide.
9 Vjerom se preselio u obećanu zemlju kao u tuđu
i nastani se u šatorima skupa s Izakom i Jakovom,
subaštinicima istog obećanja,
10 jer je očekivao grad s temeljima komu je Bog
graditelj i Tvorac.
11 Kroz vjeru je isto tako i sama Sara primila
sposobnost da začne i rodi dijete u svojoj starosti,
jer je držala vjernim onoga koji joj je to obećao.
12 Zato se i rode od jednoga jedinog čovjeka, i to
gotovo mrtva, potomci tako mnogobrojni kao zvije-
zde nebeske i kao neizbrojiv pijesak na morskoj
obali.
13 U vjeri su umrli svi ovi, ne primivši ta obećanja,
već su ih izdaleka vidjeli i prigrlivši ih priznali su da
su tuđinci i putnici na zemlji.
14 Oni koji tako govore pokazuju da traže domov-
inu.
15 A uistinu, da su pod tim još mislili na onu zemlju
iz koje su izišli, još bi imali prilike da se vrate.
16 A sada, oni teže za boljom, to jest za nebeskom,
domovinom. Zato ih se Bog ne stidi, ne stidi se
nazivati se njihovim Bogom. Zbilja im je pripravio
grad.
17 Vjerom je Abraham, kad je bio stavljen na
kušnju, prineo Izaka, i taj koji je jedinorođenca
prinosio bio je onaj koji je primio obećanje,
18 za koga je rečeno: "Po Izaku će ti se nazvati
potomstvo."
19 Računajući da ga Bog može i od mrtvih uskrs-
nuti; Zato ga i uzeo sa slikovitim značenjem.
20 Vjerom Izak blagoslovi Jakova i Ezava, čak s
obzirom na buduće stvari.
21 Vjerom Jakov na umoru blagoslovi oba sina

Josipova, klanjajući se duboko, oslonivši se na vrh
svojega štapa.
22 Vjerom se Josip, kad je umirao, napomenuo
ono o izlasku sinova Izraelovih i dade zapovijedi
glede svojih kostiju.
23 Vjerom Mojsija, kad se rodio, njegovi roditelji
skrivali su tri mjeseca, jer su vidjeli da je dijete
ljepuškasto, i nisu se pobojali kraljeve odredbe.
24 Vjerom Mojsije, kad je odrastao, odbio je da ga
nazivaju sinom faraonove kćeri.
25 Radije je odabrao da bude zlostavljan zajedno
s Božjim narodom nego da ima časovito griješno
uživanje.
26 Sramotu Kristovu smatrao je većim bogat-
stvom od egipatskog blaga, jer je gledao na
obećanu nagradu.
27 Vjerom ostavi Egipat, ne bojeći se kraljeve
srdžbe. Ostao je postojan kao da promatra Nevi-
dljivoga.
28 Vjerom je obavio pashalnu večeru i škropljenje
krvlju, da se onaj koji uništava ne bi dotakao Izrae-
lovih prvenaca.
29 Vjerom su Izraelci prešli crveno more kao po
suhoj zemlji, a Egipćani se utopili kad su to pokuš-
ali.
30 Vjerom se srušile zidine jerihonske pošto se
sedam dana obilazilo oko njih.
31 Vjerom bludnica Rahaba ne pogine s nevjer-
nicima, jer je lijepo primila uhode s mirom.
32 I što da još kažem? Nedostajalo bi mi i vremena
kad bih počeo pripovijedati o Gideonu, Baraku,
Samsonu, Jefti, Davidu, Samuelu i prorocima,
33 koji su vjerom osvojili kraljevstva, izvršili
pravdu, postigli obećanja, zatvorili usta lavovima,
34 ugasili žestinu ognja, izbjegli oštrici mača, u
slabosti učinjeni su jakima, bili su junaci u boju i
natjerali u bijeg tuđe bojne redove.
35 Neke žene ponovno su primile svoje mrtve
zbog uskrsnuća. Jedni su bili mučeni, odbijajući
oslobođenje da postignu bolje uskrsnuće.
36 A drugi su opet, iskusili izrugivanja, bičevanja,
okove i tamnicu.
37 Bili su kamenovani, piljeni nadvoje, poubijani
mačem. Potucali se naokolo u ovčjim i kozjim
kožusima, u oskudici, u nevolji i zlostavljani—
38 oni kojih svijet nije bio dostojan. Lutajući po
pustinjama, gorama, po špiljama i zemaljskim pu-
kotinama.
39 I ti svi, iako su postigli pohvalno svjedočanstvo
kroz vjeru, nisu primili ono što je obećano,
40 jer je Bog nešto bolje predvidio za nas: da oni
bez nas ne dođu do savršenstva.

Ponoviti svoj duhovni život

12 Stoga i mi, otkako smo okruženi toliko velikim
oblakom svjedoka, hajde odbacimo od sebe
svaki teret i grijeh koji nas tako lako zavodi, i hajde
da ustrajno trčimo trku koja je pred nama.
2 Uprimo pogled u Isusa začetnika i završitelja
vjere, koji na mjesto određene mu radosti podnese
križ ne mareći za sramotu te otada sjedi s desne
strane Božjega prijestolja.
3 Promotrite pomno onoga koji je od grješnika
podnio takvo protivljenje protiv samoga sebe, da
ne sustanete i ne klonete duhom!
4 Još se, naime, u borbi protiv grijeha niste oduprli
do krvi.
5 Zaboravili ste opomenu, premda je takva koja
vam se upućuje kao sinovima: "Sine moj, ne preziri
karanja Gospodinova, i nemoj klonuti kad te On
ukori,
6 jer Gospodin kara onoga koga ljubi i šiba svako-
ga koga usvaja za svojega sina."
7 Ustrajte u strogom odgoju! Bog postupa s vama
kao sa sinovima. Jer kakav je to zbilja sin kojega
otac ne kara?
8 Ako ste vi izuzeti od karanja koje su svi iskusili,
onda ste nezakonita djeca, a ne pravi sinovi.
9 Osim toga, imali smo naše zemaljske očeve koji
su nas karali, i mi smo ih poštivali. Zar se nećemo
kudikamo radije podložiti Ocu duhova i živjeti?
10 Oni su nas, naime, karali za kratko vrijeme,
kako im se činilo dobro, a on za naše dobro, da
budemo dionicima njegove svetosti.
11 Doduše, svako karanje za sada ne pričinja se
nečim što donosi radost, nego žalost. Ali kasnije
onima koji su s njime uzgajani donosi plod pun
mira i pravednosti.
12 Zato uspravite mlitave ruke i klecava koljena;
13 i poravnajte staze svojim nogama, da se ud koji
je hrom ne iščaši, nego radije da ozdravi.
14 U savezu sa svima težite za spasenjem i za
posvećenjem bez kojega nitko neće vidjeti Gospo-
dina.
15 Budno pazite da tko ne ostane bez milosti
Božje, da ne proklija koji gorki korijen i da ne unese
zabunu i ne zarazi mnoge!
16 Budno pazite da tko ne postane bludnik ili bez-
božnik poput Ezava, koji je za jedno jedino jelo pro-
dao pravo prvorođenstva svojega!
17 Znate, naime, da je kasnije, kad je htio dobiti
blagoslov, bio odbačen jer nije našao mogućnost
za promjenu odluke, iako ju je sa suzama tražio.
18 Jer vi niste pristupili k nekom opipljivom brdu, ni
gorućem ognju, ni tmurnim oblacima, ni oluji,
19 ni odjekivanju trube, ni glasnim riječima kojima
su slušatelji zamolili da im se više ne daje nikakav
govor.
20 (Budući da nisu mogli podnijeti što im je bilo
naređeno: "I toliko, ako se i životinja dotakne gore,
neka se kamenuje ili strijelom probode!"
21 Onaj je prizor bio tako strašan da je sam Mojsije
izjavio: "Prestrašen sam i dršćem.")
22 Naprotiv, pristupili ste k Sionskoj gori, gradu
Boga živoga, nebeskom Jeruzalemu: k bezbro-
jnim anđelima,
23 k svečanom zboru i sastanku prvorođenaca koji
su upisani na nebu, k Bogu, sucu svega, k
duhovima pravednika koji su učinjeni savršenima,
24 k Isusu, posredniku Novoga saveza, i škro-
pljeničkoj krvi koja govori bolje od Abelove.
25 Pazite da ne odbijete onoga koji vam govori! Jer
ako nisu izbjegli oni koji su odbili slušati onoga koji
im je govorio na zemlji, kako ćemo izbjeći mi, ako
se okrenemo od onoga koji govori s neba!
26 Njegov je glas onda potresao zemlju, a sad ovo
obećava: "Ja ću još jedanput potresti ne samo
zemlju nego i nebo."
27 A ovo: " još jedanput," znači da će otpasti uzdr-
mane stvari, jer su stvorene stvarnosti, tako da
ostanu one koje se ne mogu uzdrmati.
28 Zato, primajući u posjed kraljevstvo koje se ne
može uzdrmati, čuvajmo i dalje milost. Njom i dalje
štujmo Boga kako mu je ugodno, u strahu i pošto-
vanju.
29 Uistinu, naš je Bog oganj koji proždire.

Čestitost i duhovni pravac

13 Bratska ljubav neka i dalje ostane.
2 Gostoljubivosti strancima ne zaboravljajte,
jer su neki tako, ne znajući, pogostili anđele.
3 Sjećajte se sužanja, kao da ste zajedno s njima
bačeni u okove; zlostavljanih, kao da i sami živite u
tijelu.

4 Ženidba neka bude u časti među svima, a bračna
postelja čista, jer će bludnicima i preljubnicima su-
diti Bog.
5 Neka vaše vladanje bude bez pohlepe za nov-
cem, budite zadovoljni onim što imate, jer je On
sam rekao: "Neću te nikad ostaviti niti te napustiti!"
6 Tako s pouzdanjem možemo reći: "Gospodin je
pomoćnik moj; neću se bojati. Što mi može učiniti
čovjek?"
7 Sjećajte se svojih starješina, onih koji su vam
navijestili riječ Božju. Promatrajući ishod njihova
življenja, i slijedite njihovu vjeru!
8 Isus Krist je isti jučer, danas i zauvijek.
9 Ne dopuštajte da vas drugi zavode raznim
stranim naucima, jer je dobro da se srce utvrđuje
milošću, a ne jelima, od kojih nisu imali koristi oni
koji su po njima živjeli!
10 Mi imamo žrtvenik od kojega nemaju prava jesti
službenici Šatora.
11 Jer se tjelesa životinja, od kojih krv visoki sve-
ćenik unosi u Svetinju nad svetinjama, za grijehe,
spaljuju izvan tabora,
12 zato je i Isus trpio izvan vrata da posveti narod
svojom krvlju.
13 Izađimo, dakle, k njemu izvan tabora noseći
njegovu sramotu.
14 Jer ovdje nemamo tajnoga grada, već tražimo
budući.
15 Po Isusu, dakle, uvijek prinosimo Bogu žrtvu
hvale, to jest plod usana koje hvalom slave njego-
vo ime.
16 Ne zaboravljajte dobro činiti i dijeliti svoja dobra
s drugima, jer se takvim žrtvama ugađa Bogu.
17 Slušajte svoje starješine i budite im podložni,
jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji imaju o
tomu dati račun! Neka to čine veselo, a ne sa
žalošću, jer to za vas ne bi bilo korisno.
18 Molite za nas! Uvjereni smo, naime, da imamo
dobru savjest, odlučni da se u svemu dolično vla-
damo.
19 A osobito vas molim da to činite kako bih se što
prije vratio k vama.
20 I neka vas Bog, izvor mira, koji je izveo od mrtvih
našega Gospodina Isusa, toga velikog pastira
ovaca po krvi vječnoga Saveza,
21 osposobi za svaku vrstu dobra djela, da možete
izvršiti njegovu volju! Neka ostvari u nama ono što
je pred njim ugodno po Isusu Kristu, komu neka
bude slava u vijeke vjekova! Amen.
22 Molim vas, braćo, da lijepo saslušate ovu
opomenu, jer sam vam je ukratko napisao.
23 Znajte da je oslobođen naš brat Timotej, s kojim
ću vas, ako brzo dođe, pohoditi.
24 Pozdravite sve svoje starješine i sve svete! Oni
iz Italije pozdravljaju vas.
25 Milost neka je s vama svima! Amen.

Jakovljeva
POSLANICA

Vjera mora biti djelotvorna i ljubavlju proniknuta

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista,
dvanaestim plemenima, rasijanim među
neznabošcima, pozdrav.
2 Smatrajte potpunom radošću, braćo moja, kad
upadnete u razne kušnje,
3 znajući da kušnja vaše vjere stvara strplivost.
4 A strpljivost neka ima savršeno djelo, da vi bu-
dete savršeni; bez ikakva nedostatka.
5 Ako komu od vas nedostaje mudrosti, neka traži
od Boga, koji svima daje obilno i bez prigovora, i
dat će mu je.
6 Ali neka traži s vjerom, bez sumnjanja, jer je onaj
koji sumnja sličan morskom valovlju koje vjetar
goni sad ovamo sad onamo.
7 Takav čovjek neka ne misli da će što primiti od
Gospodina,
8 jer je čovjek razdijeljenom dušom nestalan u
svim putovima svojim.
9 Neka se brat niskog položaja hvali svojim uz-
višenjem,
10 a bogati svojim poniženjem, jer će proći kao
cvijet od trave.
11 Jer čim iziđe sunce s gorućom vrućinom, uvene
travu, te otpadne njezin cvijet i propadne sva lje-
pota njegova. Tako će i bogati iščeznuti sa svojim
pothvatima.
12 Blago čovjeku koji odolijeva kušnji, jer će, kad
se pokaže prokušanim, primiti vijenac života, koji
je Bog obećao onima koji ga ljube!
13 Neka nitko u napasti ne rekne: "Bog me napas-
tuje." Bog ne može biti napastovan na zlo, a niti
sam ikoga napastuje.
14 Naprotiv, svakoga napastuje njegova vlastita
požuda. Ona ga izvlači i mami.
15 Zatim požuda, pošto začne, rađa grijeh, a gri-
jeh, kad je gotov, rađa smrt.
16 Ne varajte se, ljubljena braćo moja:
17 svaki dobar dar, i svaki savršen poklon dolazi
odozgor, od Oca Stvoritelja svjetla, u koga nema ni
promjene, ni zasjenjenja zbog mijene.
18 On nas dragovoljno rodio riječju istine, da bude-
mo prvenci među njegovim stvorenjima.
19 Ovo znajte, ljubljena braćo moja: Neka svaki
čovjek bude brz na slušanje, a spor na govor, spor
na srdžbu,
20 jer čovječja srdžba ne čini što je pred Bogom
pravedno.
21 Zato odbacite od sebe svaku nečistoću, zadnji
ostatak zloće, i ponizno prihvatite u vas usađenu
Riječ koja može spasiti vaše duše!
22 Ali budite izvršitelji riječi, a ne samo slušatelji
koji zavaravaju sami sebe!
23 Jer, ako tko sluša Riječ, a ne izvršuje je, sličan
je čovjeku koji motri svoje naravno lice u zrcalu;
24 promotri se i ode, i odmah zaboravi kakav je bio.
25 Ali tko zagleda u savršeni zakon slobode i us-
traje u njemu, ne kao zaboravan slušatelj, nego
djelotvoran vršitelj, taj je blagoslovljen u svojemu
djelu.
26 Ako tko među vama misli da je pobožan, a ne
zauzdava svojega jezika, nego vara svoje srce,
njegova je pobožnost bezvrijedna.
27 Čisto i dostojno bogoslužje pred Bogom i Ocem
jest ovo: pohađati sirote i udovice u njihovoj nevolji
i čuvati samoga sebe čistim od ovoga svijeta.

Vjera i ljubav bližnjega. Mrtva vjera

2 Braćo moja, nemojte imati vjeru u našega Slav-
noga Gospodina Isusa Krista s pristranošću.
2 Jer ako bi došao na vaš sastanak čovjek sa zlat-
nim prstenom i sjajnim odijelom, a ako bi došao i

siromah u bijednoj haljini,
3 i da pogledate onoga u sjajnom odijelu te mu reknete: "Ti sjedi ovdje, na počasno mjesto!" A siromahu reknete: "Ti stoj tamo!" ili "Sjedi pokraj mojega podnožja!"
4 Ne pravite li tako razliku među sobom i ne postajete li kao suci koji zlo misle i sude?
5 Čujte, moja ljubljena braćo: nije li Bog izabrao siromahe ovoga svijeta, da budu bogati u vjeri i baštinici Kraljevstva, obećanoga onima koji ga ljube?
6 A vi ste prezreli siromaha! Zar vas upravo bogataši ne tlače i ne vuku na sudove?
7 Zar upravo oni ne psuju lijepo ime koje nosite?
8 Ako izvršite kraljevski Zakon u skladu s Pismom: "Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe!" Dobro postupate.
9 Ali ako pokazujete pristranost prema osobama, činite grijeh, i Zakon vas osuđuje kao prijestupnike.
10 Jer svaki tko drži Zakon, a spotakne se samo u jednom, postaje krivac za sve.
11 Jer onaj koji je reče: "Ne čini preljuba!" Reče i: "Ne ubij!" Ako ne učiniš preljuba a ubiješ, postaješ prijestupnik Zakona.
12 Govorite i radite kao ljudi koji imaju biti suđeni po Zakonu slobode!
13 Jer onoga koji ne bude iskazivao milosrđa snaći će sud bez milosrđa; a milosrđe ima veću slavu od suda.
14 Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Zar ga vjera može spasiti?
15 Ako su neki brat ili neka sestra goli i bez svakidašnje hrane,
16 pa im netko od vas rekne: "Idite u miru, ugrijte se i nasitite se!" a ne date im ono što im je potrebno za tijelo, što vam to koristi?
17 Tako je i sa samom vjerom: ako nema djela, mrtva je.
18 A netko će reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela." Dokaži mi svoju vjeru odvojeno od djela, a ja ću tebi dokazati svoju vjeru djelima!
19 Ti vjeruješ da ima samo jedan Bog. Dobro činiš! I zli duhovi to vjeruju i dršću!
20 Želiš vidjeti, luđače, da je vjera bez djela beskorisna?
21 Zar nije bio naš otac Abraham djelima pokazan opravdanim kad je prineo na žrtvenik svojega sina Izaka?
22 Vidiš da je vjera surađivala s njegovim djelima i djelima se vjera usavršila.
23 Tako se ispunilo Pismo koje govori: "Vjerovao je Abraham Bogu, i to mu se uračunalo u pravednost, te je postao Božji prijatelj.
24 Vidite da čovjek bude opravdan djelima, a ne samo vjerom.
25 Nije li se isto tako djelima opravdala i Rahaba, bludnica, kad je primila glasnike te ih izvela drugim putom?
26 Kao što je tijelo mrtvo bez duše, tako je i vjera mrtva bez djela.

Obuzdavanje jezika

3 Braćo moja, ne budite mnogi učitelji, znajući da ćemo za to biti strože suđeni.
2 Jer mi u mnogom pogriješimo. Ako tko u govoru ne pogriješi, on je savršen čovjek, sposoban zauzdati i cijelo tijelo.
3 Ako stavimo konjima uzde u usta da nam se pokoravaju, možemo upravljati cijelim njihovim tijelom.
4 Pogledajte i lađe! Njima, iako su velike i premda ih gone silni vjetrovi, upravlja vrlo malo kormilo kamo god kormilarova volja hoće.
5 Tako je i jezik malen ud, ali se može ponositi velikim stvarima. Pazite, kakve li male vatre, a koliku šumu zapali!
6 A jezik je vatra koja postaje sav opaki svijet, postavljen među našim udovima, te onečišćuje svu našu osobu i zapaljen od pakla, zapaljuje sav naš život.
7 Uistinu, svakovrsne zvijeri i ptice, gmazovi i morske životinje mogu se ukrotiti, i ukroćene su od ljudskog roda.
8 Ali jezika nitko ne može ukrotiti. On je nemirno zlo, puno je smrtonosnoga otrova.
9 Njim blagoslivljamo Gospodina i Oca, i njim proklinjemo ljude koji su stvoreni na sliku Božju.
10 Iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. To ne smije, braćo moja, tako biti.
11 Zar izvor na isti otvor toči slatku i gorku vodu?
12 Zar može, braćo moja, smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Tako ni slan izvor ne može dati slatke vode.
13 Tko je među vama mudar i pametan, neka dobrim življenjem pokaže da su mu djela učinjena s blagošću mudrosti!
14 Ako li u srcu svojemu nosite gorku zavist i sebičnost, nemojte se ponositi i lagati protiv istine!
15 Ta, naime, mudrost ne dolazi odozgor, već je ona zemaljska, ljudska, đavolska,
16 jer gdje je zavist i sebičnost, tamo je javni nered i svaka vrsta zlih djela.
17 A mudrost koja dolazi odozgor jest prije svega čista, zatim mirotvorna, blaga, dobronamjerna, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana i iskrena.
18 U miru se sije plod, to jest pravednost, za one koji prave mir.

Plodovi pohlepe. Opasnost oholosti

4 Odakle dolaze borbe i odakle svađe među vama? Nije li odavde: od vaših požuda što se bore u vašim udovima?
2 Želite, i nemate? Tada ubijate. Strastveno žudite, i ne možete postići? Tada se borite i ratujete. Nemate jer ne molite.
3 Molite, ali ne dobivate, jer molite s griješnom nakanom: da to potrošite u svojim požudama.
4 Preljubničke duše, zar ne znate da je prijateljstvo prema svijetu neprijateljstvo prema Bogu? Dakle, tko god hoće da bude prijatelj svijetu, postaje neprijatelj Bogu.
5 Mislite li da uzalud Pismo govori: "Ljubomorno čezne Duh što ga je nastanio u nama"?
6 Time daje veću milost. Zato govori: "Bog se protivi oholima, a poniznima daje milost."
7 Zato se pokorite Bogu! Oduprite se đavlu, pa će on pobjeći od vas!
8 Približite se k Bogu, pa će se i on približiti k vama! Grješnici, operite ruke! Vi sa razdijeljenom dušom, očistite srca!
9 Zatužite i zaplačite! Neka se vaš smijeh pretvori u tugu, a radost u žalost!
10 Ponizite se pred Gospodinom, i on će vas uzvisiti!
11 Braćo, ne ocrnjujte jedan drugoga! Tko ocrnjuje svojega brata ili sudi svojega brata, ocrnjuje Zakon i sudi Zakon. A ako sudiš Zakon, nisi vršitelj Zakona, nego njegov sudac.
12 Samo je jedan zakonodavac i sudac: onaj koji može spasiti i uništiti. A tko si ti koji sudiš bližnjega?
13 Pazite sad, vi koji govorite: "Danas ili sutra poći

ćemo u ovaj ili onaj grad, tamo ćemo provesti
jednu godinu, trgovati i učiniti uspjeh,"
14 vi takvi koji ne znate što će biti sutra! Pa što je
vaš život? Vi ste dim koji se čas pokaže i zatim
nestane.
15 Mjesto da govorite: "Ako Gospodin hoće, živjeti
ćemo i činit ćemo ovo ili ono,"
16 vi se sada hvalite u svojoj nadutosti. Svako je
takvo hvalisanje zlo.
17 Tko dakle može dobro činiti, a ne čini, čini grijeh.

Opasnost bogatstva

5 Hajde sada, bogataši, plačite i jaučite nad ne-
voljama što dolaze na vas!
2 Vaše će bogatstvo istrunuti a vaše haljine izgristi
moljci.
3 Vaše zlato i srebro uhvatiti hrđa; njihova će hrđa
biti svjedočanstvo protiv vas i kao oganj progutati
će vaša tjelesa. Još ste skupljali blago za poslje-
dnje dane.
4 Doista, viče nadnica poslenika koji su obirali
vaše njive, a koju ste im varanjem uskratili, i vika tih
žetelaca doprla je do ušiju Gospodina nad vo-
jskama.
5 Živjeli ste na zemlji raskošno i razvratno, utovili
ste svoja srca, kao na dan klanja.
6 Osudili ste, ubili ste pravednika, i on vam se ne
može suprotstavljati.
7 Zato budite strpljivi braćo, do dolaska Gospodi-
nova. Pazite! Poljodjelac iščekuje skupocjen rod
od zemlje, strpljivo čekajući na njega, dok ne primi
ranu i kasnu kišu.
8 Strpite se i vi i učvrstite svoja srca, jer je blizu
dolazak Gospodinov.
9 Ne uzdišite mrmljajući, braćo, jedan protiv dru-
goga, da ne budete osuđeni! Pazite! Sudac stoji
pred vratima!
10 Za uzor strpljiva podnošenja nevolja uzmite,
braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodinovo!
11 Pazite! Mi proglašujemo blaženima one koji su
ustrajali. Za Jobovu ste strpljivost čuli, a vidjeli ste
i svršetak Gospodinov. Jer Gospodin je pun sami-
losti i milosrđa.
12 Povrh svega, braćo moja, ne kunite se ni
nebom, ni zemljom, ni ikakvom drugom zak-
letvom. Nego neka vaš "da," bude "da," a vaš "ne,"
neka bude "ne," da ne padnete pod osudu.
13 Pati li tko među vama? Neka se moli. Veseli li se
tko? Neka pjeva hvalospjev.
14 Boluje li tko među vama? Neka sebi dozove
crkvene starješine! Oni neka mole nad njim
mažući ga uljem u ime Gospodinovo,
15 pa će molitva učinjena s vjerom spasiti bole-
snika! Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio,
oprostit će mu se.
16 Stoga, ispovijedajte grijehe jedan drugomu i
molite jedan za drugoga da ozdravite! Mnogo
može učiniti ustrajna i usrdna molitva pravednika.
17 Ilija je bio čovjek koji je patio kao i mi; usrdno je
molio da ne bude kiše, i kiša nije pala na zemlju tri
godine i šest mjeseci.
18 Zatim je ponovno molio, pa je nebo dalo kišu, i
zemlja je donijela svoj rod.
19 Braćo moja, ako tko od vas odluta od istine pa
ga tko obrati,
20 neka zna da će onaj koji odvrati grješnika s nje-
gova krivog puta spasiti njegovu dušu od smrti i
pokriti mnoštvo grijeha.

Prva Petrova

POSLANICA

Treba biti svet

1 Petar, apostol Isusa Krista, onima od Raselje-
ništva u Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i
Bitiniji,
2 izabranim po predznanju Boga Oca za posve-
ćenje koje ostvaruje Duh, da se pokore Isusu
Kristu i budu poškropljeni njegovom krvlju. Milost
vam i mir u obilju!
3 Neka bude hvaljen Bog i Otac našega Gospo-
dina Isusa Krista, koji nas po svojemu velikom mi-
losrđu ponovno rodio za živu nadu, uskrsnućem
Isusa Krista od mrtvih,
4 za neprolaznu, čistu, neuvelu baštinu koja vam
stoji sačuvana u nebu,
5 vama koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje
što već stoji spremno da se objavi u posljednje
vrijeme.
6 Zato ćete klicati od radosti, iako se jedan čas, ako
to mora biti, budete ožalostili raznim kušnjama,
7 da se vrijednost vaše vjere, koja je dragocjenija
od propadljivog zlata, koje kad se kuša u vatri,
može pokazati na hvalu, slavu i čast u času kad se
pojavi Isus Krist,
8 kojega ljubite iako ga niste vidjeli. Njega još sada
ne vidite, ali vjerujući kličete od veselja neizreci-
vom i proslavljenom radošću,
9 jer ćete postići svrhu svoje vjere—spasenje
vaših duša.
10 Ovo su spasenje istraživali i ispitivali proroci,
koji su prorekli vama određenu milost koja će doći,
11 ispitujući na koje i na kakvo je vrijeme upućivao
Kristov Duh, koji je bio u njima, kad je unaprijed
navješćivao Kristu određene patnje i proslavljenje
koje dolazi iza toga.
12 Bilo im je otkriveno, da nisu služili sebi samima,
nego da su nama služili ovim što vam se sada ob-
javilo po onima koji su vama propovijedali Ra-
dosnu vijest uz pomoć Duha Svetoga koji je poslan
s neba— ono u što anđeli žele zaviriti.
13 Zato opašite bokove svojega uma, budite tri-
jezni, potpuno stavite svoju nadu u milost koja će
vam se donijeti u času objave Isusa Krista!
14 Budući da ste poslušna djeca, ne vladajte se
prema strastima iz vremena vašega neznanja,
15 već kao što je svet onaj koji vas je pozvao i vi
budite sveti u svemu življenju,
16 jer stoji napisano: "Budite sveti jer sam ja svet!"
17 Ako dakle zovete Ocem onoga koji bez pris-
tranosti sudi po djelima svakoga pojedinca, pro-
vodite sa strahom vrijeme svojega boravka u
tuđini!
18 Znajte da niste otkupljeni nečim raspadljivim,
kao srebro ili zlato, od svojega bezvrijednog, od
otaca baštinjenog, načina života,
19 nego skupocjenom krvlju Krista kao nevina
Janjeta i bez mane.
20 On je uistinu bio predodređen prije postanka
svijeta, ali se tek na kraju vremena očitovao zbog
vas.
21 Po njemu vjerujete u Boga, koji ga je uskrsnuo

od mrtvih i dao mu slavu, tako da vaša vjera i nada bude u Bogu.
22 Pošto ste pokoravanjem istini očistili svoje duše kroz Duha, i iskrenu bratsku ljubav, čistim srcem ljubite žarko jedan drugoga,
23 jer ste ponovno rođeni, ne iz raspadljivog, nego iz neraspadljivog sjemena: riječju živoga i vječnog Boga,
24 jer "svačije tijelo je kao trava, sva njegova slava kao cvijet od trave: trava se osuši i cvijet joj otpadne,
25 ali riječ Gospodinova zauvijek ostaje." A to je ta riječ koja vam je propovijedana kao Radosna vijest.

Za stopama Kristovim

2 Stoga, odložite od sebe svu zloću i svu lukavost, licemjerje, zavisti i klevetanja.
2 Kao rođena dječica, čeznite za čistim mlijekom riječi, da po njemu možete rasti,
3 ako ste zbilja iskusili da je Gospodin milostiv.
4 Pristupite k njemu, kao živom kamenu od ljudi odbačenu, ali od Boga izabranu i dragocjenu,
5 i vi kao živo kamenje, ugrađeni u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosi duhovne i Bogu prihvatljive žrtve po Isusu Kristu.
6 Zato u Pismu piše i ovo: "Evo na Sionu postavljam glavni ugaoni kamen, izabran, dragocjen; tko vjeruje u njega, sigurno neće biti postiđen."
7 Zato, vama koji vjerujete, On je dragocjen; a onima koji su nepokorni: "Kamen koji su graditelji odbacili postao je glavni ugaoni kamen,"
8 i: "Pećina sablazni i kamen spoticanja." O njega se spotiču jer su neposlušni Riječi, tomu su i određeni.
9 Vi ste izabrani naraštaj, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, narod čudnovat, određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela onoga koji vas je pozvao iz tame u svoje divno svjetlo.
10 Nekoć niste bili narod, a sada ste narod Božji; nekoć bez milosrđa, a sada ste postigli milosrđe.
11 Ljubljeni, molim vas kao došljake i putnike, klonite se tjelesnih požuda, koje se bore protiv duše!
12 Vladajte se lijepo među neznabošcima da bi u onomu u čemu vas sada kleveću kao zločince, zbog vaših dobrih djela, kad ih promatraju, pomno hvalili Boga na dan pohođenja!
13 Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi zbog Gospodina: bilo kralju, jer je vrhovnik,
14 bilo upraviteljima, jer ih on šalje da kažnjavaju one koji čine zlo, a pohvaljuju one koji čine dobro!
15 Jer je tako volja Božja: da čineći dobro ušutkate neosnovan govor bezumnih ljudi,
16 kao slobodni, ali ne da vam je sloboda pokrivalom zloće, već kao sluge Božje!
17 Sve poštujte, braću ljubite, Boga se bojte, kralja častite!
18 Sluge, budite pokorni svojim gospodarima sa svim dužnim poštovanjem, ne samo dobrima i blagima nego i onima koji su mučne ćudi!
19 Jer je ovo dobro i pohvalno pred Bogom, ako netko zbog Boga podnosi žalosti, te trpi nepravedno.
20 Kakva je, naime, slava u tomu ako ćete krivi strpljivo podnositi udarce? Ali ako ćete strpljivo podnositi trpeći što dobro činite, to je ugodno kod Boga.
21 Ta na to ste i pozvani, jer je i Krist trpio za vas i ostavio vam primjer da idete njegovim stopama:
22 On koji nije počinio grijeha i u čijim se ustima nije našlo prijevare";
23 On, koji kad je bio vrijeđan, nije za uzvrat vrijeđao, kad je mučen nije prijetio, nego je sebe prepuštao pravednom Sucu;
24 On koji je sam u svojemu tijelu naše grijehe ponio na križ, da mi, umrijevši svojim grijesima, živimo u pravednosti; sa čijim ste modricama iscijeleni.
25 Jer vi ste lutali, naime kao izgubljene ovce, ali ste se sada vratili k Pastiru i Čuvaru vaših duša.

Ponašanje vjernika u sadašnjem progonu

3 Isto tako, vi žene, budite pokorne svojim muževima, da i oni koji možda ne vjeruju Riječi, budu pridobiveni bez riječi ponašanjem vas žena
2 kada budu promatrali vaše čisto vladanje puno poštovanja.
3 Vaš nakit neka ne bude vanjski, umjetno spletena kosa, stavljanje zlatnog nakita, odijevanje raskošnih haljina.
4 Mjesto toga, neka bude unutrašnja osoba od srca, odjevena u neraspadljiv nakit, krotak i miran duh, ono što je dragocjeno pred Bogom.
5 Jer na taj su se način i nekoć kitile svete žene, koje su se uzdale u Boga. One su se pokoravale svojim muževima,
6 kao što se Sara pokoravala Abrahamu i zvala ga gospodarom, čije ste vi kćeri ako činite dobro i ne bojite se nikakva zastrašivanja.
7 Isto tako vi muževi, živite zajedno s njima, s razumijevanjem. Iskazujte poštovanje ženi kao slabijem biću, i kao subaštinicama milosti života, da vaše molitve ne naiđu na zapreku.
8 Na kraju, svi budite jednodušni, puni suosjećanja, bratske ljubavi, milosrđa i poniznosti!
9 Ne vraćajte zlo za zlo, ni uvredu za uvredu, već naprotiv blagoslivljajte, znajući da ste zato pozvani, da baštinite blagoslov!
10 Jer: "Onaj tko hoće ljubiti život i iskusiti sretne dane, neka sustegne jezik svoj od zla i usne svoje od loših riječi;
11 neka se ukloni od zla i neka čini dobro; neka teži za mirom i za njim ide,
12 jer Gospodin ima oči na pravednicima, i uši svoje priklanja molitvama njihovim, a lice se Gospodinovo okreće protiv onih koji čine zlo!"
13 Pa tko će vam nauditi ako budete zaneseni za dobro?
14 Štoviše, blago vama ako biste i trpjeli zbog pravednosti! "Nemojte se od njihove prijetnje ni zastrašiti ni zbuniti!"
15 Nego svetite Gospodina Boga u svojim srcima, i budite uvijek spremni na odgovor svakomu tko vas zatraži razlog nade koja je u vama, i to ponizno s poštovanjem,
16 imajući dobru savjest, da se oni koji ocrnjuju vaše dobro vladanje u Kristu posrame u onomu u čemu vas kleveću!
17 Bolje je, naime, ako bi htjela volja Božja, da trpite čineći dobro nego čineći zlo.
18 Jer i Krist je jedanput umro zbog grijeha, pravedan za nepravedne, da nas privede k Bogu; on koji je bio ubijen u tijelu, ali oživio duhom.
19 U duhu je otišao propovijedati duhovima koji su se nalazili u tamnici,
20 onima koji su nekoć bili nepokorni kad ih je Božja strpljivost uporno čekala, u vrijeme Noe, kad se gradila lađa u koju se sklonio mali broj, svega osam duša, i bio spašen vodom.
21 Slično i vas sada spašava krštenje; ono nije uklanjanje tjelesne nečistoće, nego Bogu upravljena molitava za dobru savjest, uskrsnućem Isusa Krista,

22 koji je uzašao na nebo, te sjedi s desne strane
Božje, pošto su se njemu anđeli, vlasti i sile poko-
rili.

Naša smrt s Kristom. Sud Božji

4 Stoga, pošto je Krist patio za nas u tijelu, i vi se
naoružajte istom mišlju, jer onaj koji je trpio ti-
jelom prekinuo je s grijehom,
2 da provedete ostatak tjelesnog života ne više
prema ljudskim strastima, već po volji Božjoj.
3 Dosta je što ste u prošlom vremenu vršili volju
neznabožaca živeći u razvratnostima, strastima,
pijančevanju, razuzdanim gozbama, pijankama i
zločinačkim idolopoklonstvima.
4 Zato se sad čude da se ne slijevate s njima u istu
široku rijeku razuzdanosti, te vas tako vrijeđaju.
5 Oni će o tomu polagati račun onomu koji je spre-
man da sudi žive i mrtve.
6 Zbog toga je i mrtvima propovijedana Radosna
vijest, da mogu primiti suđenje kao ljudi u tijelu, a
da žive dalje duhom po Bogu.
7 Blizu je svršetak svega; stoga, budite trijezni da
se možete posvetiti molitvi!
8 Prije svega, imajte žarku ljubav jedan prema dru-
gomu; jer "ljubav će pokriti mnoge grijehe."
9 Budite gostoljubivi jedan prema drugomu bez
mrmljanja!
10 Služite jedan drugoga sa milošću kakvu je tko
primio, kao dobri upravitelji mnogovrsne Božje
milosti!
11 Ako tko govori, neka govori riječi Božje! Ako se
tko služi darom služenja, neka je svjestan da radi
snagom koju Bog daje, da se u svemu hvali Bog po
Isusu Kristu, komu pripada slava i vlast u vijeke
vjekova! Amen.
12 Ljubljeni, ne čudite se vatri koja vas stiže za
vaše kušanje, kao da vam se što neobično dog-
ađa!
13 Naprotiv, radujte se što ste dionici u Kristovim
patnjama, da se možete radovati i veseliti i u čas
kad se objavi njegova slava!
14 Blagoslovljeni ste ako vam se izruguju zbog
Kristova imena, jer tada Duh slave i Duh Božji
počiva na vama: dakle oni ga hule, a vi ga slavite.
15 Nitko od vas neka ne trpi kao ubojica ili kao lo-
pov, kao zločinac ili kao onaj koji se miješa u tuđe
poslove!
16 Ali, ako tko trpi kao kršćanin, neka se ne stidi za
to, već neka slavi Boga u to ime,
17 jer je vrijeme da počne sud s kućom Božjom!
Ako dakle počinje s nama, kakav će biti svršetak
onih koji se ne pokoravaju Božjoj Radosnoj vijesti?
18 Dakle: "ako se pravednik jedva spašava, gdje
će se pokazati bezbožnik i grješnik?"
19 Zato neka i oni koji trpe prema volji Božjoj pre-
poruče svoje duše onomu u dobrim djelima, kao
vjernom Stvoritelju!

Opomene starješinama i vjernicima

5 Starješine koje su među vama opominjem ja,
starješina kao i oni, svjedok Kristovih muka i
sudionik slave koja će se uskoro očitovati:
2 Pasite stado Božje koje je među vama i nadzirite
ga, ne prisilno, nego dragovoljno; ne zbog lošeg
dobitka, nego oduševljeno!
3 Ne gospodarite nad onima koji su vam povjereni,
nego budite uzorom stadu!
4 A kad se pojavi Vrhovni pastir, primit ćete vijenac
slave koji neće uvenuti.
5 Isto tako, vi mladići, pokoravajte se starješ-
inama. Da, svi se vi podložite jedan drugomu i svi
se odjenite u poniznost, jer "Bog se protivi oho-
lima, a poniznima daje milost."
6 Ponizite se dakle pod moćnom rukom Božjom,
da vas On uzvisi u svoje vrijeme.
7 Svu svoju brigu bacite na njega, jer se On brine
za vas.
8 Budite trijezni i revnujte: vaš protivnik đavao,
obilazi okolo kao ričući lav, tražeći koga da prož-
dere.
9 Oduprite mu se čvrsti u vjeri, znajući da vaša
braća, koja su po svijetu, podnose iste patnje!
10 Ali neka Bog sve milosti, onaj koji vas je u Kristu
pozvao u svoju vječnu slavu, sam će vas, kad bu-
dete malo trpjeli, usavršiti, učvrstiti, ojačati i
utvrditi.
11 Njemu neka bude slava i vlast u vijeke vjekova!
Amen.
12 Ukratko vam pišem po Silvanu, vjernom bratu,
kako ga ja držim, da vas opomenem i da vam
posvjedočim da je ovo prava milost Božja u kojoj
jeste!
13 Pozdravlja vas crkva koja je u Babilonu, iza-
brana s vama, i Marko, moj sin.
14 Pozdravite jedan drugoga poljupcem ljubavi!
Mir vama svima koji ste u Isusu Kristu. Amen.

Druga Petrova

POSLANICA

Veličina Kristovih dobara i čvrstoća vjere

1 Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krist onima
koji su pravednošću našega Boga, Spasitelja
Isusa Krista, primili istu dragocjenu vjeru kao i mi.
2 Milost i mir vama u umnožen po spoznaji Boga i
Isusa našega Gospodina!
3 Njegova Božanska sila obdarila nas je svime što
je potrebno za život i pobožnost, spoznajom ono-
ga koji nas je pozvao svojom slavom i dobrotom:
4 tim nas je obdario skupocjenim i najvećim
obećanim dobrima, da po njima, pošto umaknemo
pokvarenostima zbog opake požude u svijetu,
postanete dionici Božanske naravi.
5 Zbog toga uložite sav napor da pokažete svojom
vjerom krepost, a krepošću znanje,
6 s znanjem uzdržljivost, s uzdržljivošću posto-
janost, s postojanošću pobožnost,
7 s pobožnošću bratsku ljubav, s bratskom ljubavi
ljubav!
8 Jer ako imate ovo i time obilujete, nećete biti ni
besposleni ni besplodni u spoznaji našega Gospo-
dina Isusa Krista.
9 Komu ove kreposti nedostaju, on je slijep,
kratkovidan; zaboravio je da je očišćen od svojih
prošlih grijeha.
10 Zato, braćo, budite revniji da u vlastitu korist
učvrstite svoj poziv i izbor! Radeći tako, nećete se
nikada spotaknuti.
11 Tako će vam se pružiti sve što je potrebno za
ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina,
Spasitelja Isusa Krista.
12 Zato ću vas uvijek podsjećati na ovo, premda

sve i sami znate i učvršćeni ste u sadašnjoj istini.

13 Smatram da je pravo, dokle god sam u ovom šatoru, da vas budim potsjećam,

14 znajući da ću brzo odložiti svoj šator, kako mi je i naš Gospodin Isus pokazao.

15 Štoviše ja ću se pobrinuti da se i poslije moje smrti u svakoj prilici možete sjećati ovoga.

16 Jer nismo vam navijestili moć i dolazak našega Gospodina Isusa Krista držeći se lukavo izmišljene bajke, nego jer smo bili očevici njegova Veličanstva.

17 On je, naime, primio čast i slavu od Boga Oca kad mu je od tako uzvišene Slave došao glas: "Ovo je moj ljubljeni Sin, s njime sam vrlo zadovoljan."

18 I taj glas koji je došao s neba mi smo čuli kad smo bili s njim na svetoj gori.

19 I tako nam je sada čvršća proročanska riječ, vi dobro činite što gledate u nju, kao u svjetiljku koja svijetli u tamnomu mjestu, dok ne osvane dan i dok se ne pomoli Danica u vašim srcima.

20 Najprije znajte, da nijedno proročanstvo u Pismu nije samovoljno tumačenje.

21 Jer proročanstvo nije nikad došlo od ljudskoga htijenja, nego su sveti Božji ljudi govorili kako su bili potaknuti Duhom Svetim.

Čuvati se lažnih učitelja

2 A bilo je isto tako i lažnih proroka u izabranom narodu, kao što će i među vama biti krivih učitelja, koji će kradom unijeti pogubna krivovjerja i koji će, niječući Gospodina što ih je otkupio, navući na sebe brzu propast.

2 I mnogi će poći za njihovom razvratnostima, zbog njih će se zlo govoriti o putu istine.

3 Iz lakomosti iskorištavat će vas izmišljenim riječima. Njihova je osuda već odavno pripravna i njihova propast ne drijema.

4 Ako, naime, Bog nije poštedio anđela koji su sagriješili, već ih strmoglavio u pakao i predao mračnim bezdanima gdje ih čuva za Sud;

5 ako nije poštedio staroga svijeta, već samo Nou, glasnika pravednosti, sa sedam drugih sačuvao kad je spustio potop na svijet bezbožnika;

6 ako je osudio na propast gradove Sodomu i Gomoru, pretvorio ih u pepeo i postavio ih za primjer budućim bezbožnicima;

7 ako je izbavio pravednoga Lota, koji je teško patio od raspuštenosti tih zločinaca

8 (jer ovaj pravednik, dok je živio među njima, mučio je svoju pravednu dušu iz dana u dan promatrajući i slušajući njihova grješna djela)—

9 to znači da Gospodin znade kako izbaviti prave štovatelje iz kušnje, a bezbožnike sačuvati za dan Suda,

10 posebno one koji su utonuli u požudu počinjenih ružnih grijeha, idu za tijelom i preziru vlasti. Oni, obijesni i drski, ne boje se vrijeđati dostojanstvenike,

11 Dok anđeli, iako su od njih jači i snažniji, ne izriču uvredljive osude protiv njih kod Gospodina.

12 A oni, poput nerazumnih životinja koje su po prirodi određene da budu hvatane i ubijane, uvredljivim riječima napadaju ono što ne poznaju, te će biti uništeni kao i one:

13 Primit će plaću koja se daje za nepravednost, kao i oni koji smatraju uživanjem svakodnevno veselje. Nečista i nakazna stvorenja, koja uživaju u svojim nasladama kad se goste s vama.

14 Njihove su oči pune požude za preljubnicom i ne odustaju od grijeha. Oni zavode nestalne duše; imaju srce ogrezlo u lakomstvu. Prokleta stvorenja!

15 Ostavili su pravi put i otišli stranputicom, sljedeći Bosorova sina Balaama, koji je volio plaću nepravednosti.

16 Ali primi ukor za svoju zloću: jedna nijema magarica progovori ljudskim glasom i spriječi prorokovo ludilo.

17 Oni su bezvodni izvori, oblaci magle koje tjera vihor; za njih se čuva tamnost mraka zauvijek.

18 Jer oni govore velike naduvene riječi ispraznosti, oni privlače tjelesnim požudama i razuzdanostima one koji su i tek izbjegli od onih koji žive u zabludi.

19 Dok im oni obećavaju slobodu, sami su robovi propasti, jer od koga je čovjek pobijeđen tomu istomu mora i robovati.

20 Ako se, naime, oni koji su pravom spoznajom Gospodina Spasitelja Isusa Krista izbjegli pokvarenosti svijeta opet upletu u nju iako ih ona nadvlada, tim njihovo posljednje stanje bude gore od prijašnjega.

21 Njima bi, uistinu, bolje bilo da uopće nisu priznali puta pravednosti, nego da, pošto su ga upoznali, okrenu leđa svetoj zapovijedi koja im je predana.

22 Nego se njima događa ono što veli istinita poslovica: "Pas se vraća na svoju bljuvotinu" i "svinja, pošto je oprana, vraća se u kaljužu da se valja."

Nauk lažnih učitelja

3 Ljubljeni, pišem vam ovu drugu poslanicu u objema opomenom budim vaš čisti razum,

2 te da se spominjete riječi koje su unaprijed navijestili sveti proroci, i po našoj zapovijedi, apostola Gospodina i Spasitelja.

3 Ovo prije svega znajte: na kraju vremena pojavit će se izrugivači, koji će živjeti prema vlastitim požudama,

4 I govoriti: "Gdje je njegov obećani dolazak? Jer otkada su umrli naši očevi, sve i dalje ostaje kao što je bilo od početka stvaranja."

5 Zato oni hotimično zaboravljaju na riječ Božju da su nebesa bila odavno i zemlja koja je iz vode i među vodama.

6 Zato je ondašnji svijet uništen, bio potopljen vodom.

7 A sadašnja nebesa i sadašnja zemlja, ista je riječ pohranila za oganj i čuva ih do dana Suda i propasti bezbožnih ljudi.

8 Ljubljeni, ne smije biti nepoznato: da je u očima Gospodina jedan dan kao tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan.

9 Ne odustaje Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego vas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi, nego da svi dođu pokajanju.

10 Ali će doći dan Gospodinov kao lopov po noći; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljavom, sastavi će se u ognju rastopiti, a zemlja sa svojim ostvarenjima izgorjet će.

11 Budući da će se ovo sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću,

12 dok sa željom očekujete brzi dolazak dana Božjega, čijim će se dolaskom nebesa s vatrom spaliti, a sastojci će se od žestoke vrućine rastopiti!

13 Ali mi očekujemo, prema njegovu obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost.

14 Zato, ljubljeni, dok ovo čekate, brižno nastojte da bez ljage i mane budete u njegovim očima u miru!

15 A strpljivost našega Gospodina smatrajte pri-

likom za spasenje, kao što vam je i naš ljubljeni
brat Pavao prema danoj mu mudrosti pisao.
16 On to čini i u svim poslanicama u kojima govori
o ovom. U tim poslanicama ima teško razumljivih
mjesta, koja neuki i nepostojani ljudi izvrću, kao i
ostala Pisma, na svoju vlastitu propast.
17 Stoga, ljubljeni, jer ovo unaprijed znate, čuvajte
se da i vi ne otpadnete od svoje postojanosti,
zavedeni zabludom zločinaca.
18 Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji naše-
ga Gospodina i Spasitelja Isusa Krista! Njemu
slava sada i zauvijek! Amen.

Prva Ivanova

POSLANICA

Zajedništvo s Ocem i Sinom

1 Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo
svojim očima vidjeli, što smo promatrali i što su
naše ruke opipale o Riječi života—
2 da, život se očitovao, mi smo ga vidjeli i svjedo-
čimo za njega, i navješćujemo vam život vječni,
koji je bio kod Oca i koji se je nama objavio—
3 ono što smo vidjeli i čuli, to navješćujemo i vama,
da i vi imate s nama zajedništvo. A naše je zajed-
ništvo s Ocem i Sinom njegovim Isusom Kristom.
4 Mi vam ovo pišemo da vaša radost bude pot-
puna.
5 A ovo je poruka koju smo čuli od njega i koju vam
objavljujemo. Bog je svjetlo i nikakve tame nema u
njemu.
6 Ako tvrdimo da smo u zajednici s njim, a živimo u
tami, lažemo i ne postupamo prema istini.
7 Ali ako u svjetlu živimo, kao što je on u svjetlu, u
zajednici smo jedan s drugim, i krv nas njegova
Sina Isusa čisti od svakoga grijeha.
8 Ako tvrdimo da grijeha nemamo, sami sebe
varamo, i u nama nema istine.
9 Ako priznajemo svoje grijehe, vjeran je on i
pravedan: oprostit će nam grijehe i očistiti nas od
svake nepravednosti.
10 Ako kažemo da nemamo grijeha, pravimo ga
lašcem, i njegova riječ nije u nama.

Oproštenje grijeha po Kristu

2 Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite
grijeha. Ali ako tko i počini grijeh, imamo za-
govornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika.
2 On je žrtva pomirnica za naše grijehe; ne samo
za naše, nego za grijehe cijeloga svijeta.
3 Ako vršimo njegove zapovijedi, po tom znamo da
ga poznajemo.
4 Onaj tko reče da ga poznaje, a ne vrši njegovih
zapovijedi, lažac je, i u njemu nema istine.
5 Ali tko god vrši njegovu riječ, uistinu, u tomu je do
savršenstva došla ljubav Božja. Po tomu znamo
da smo u njemu.
6 Tko govori da je u Njemu, taj mora tako i život
provoditi kao što ga je i On provodio.
7 Ljubljena braćo, ja vam ne pišem novu zapovi-
jed, nego staru zapovijed koju ste vi primili još od
početka. Ta stara zapovijed jest riječ koju ste čuli
još od početka.
8 S druge strane opet, pišem vam novu zapovijed,
ta se novost obistinjuje u njemu i u vama, jer tama
prolazi, a pravo svjetlo već svijetli.
9 Tko tvrdi da je u svjetlu, a mrzi svojega brata, još
je uvijek u tami.
10 Onaj tko ljubi svojega brata, provodi u svjetlu, i
ne nalazi na razlog spoticanja.
11 Ali onaj tko mrzi svojega brata, u tami je; on
hoda u tami i ne zna kamo ide, jer mu je tama zasli-
jepila oči.
12 Ja pišem vama, djeco, jer su vam oprošteni gr-
ijesi zbog Njegova imena.
13 Ja pišem ovo vama očevima, jer vi ste upoznali
Njega, onoga koji je od početka. Ja pišem vama
mladićima, jer vi ste nadvladali Zloga. Ja pišem
ovo vama djeco mala, jer vi ste upoznali Oca.
14 Pisao sam vama očevima, jer vi ste upoznali
onoga koji je od početka. Pisao sam vama mladi-
ćima, jer ste jaki, u vama prebiva riječ Božja i jer ste
nadvladali zloga.
15 Nemojte ljubiti ni svijet niti onoga što je u svijetu!
Ako tko ljubi svijet, u njemu nema ljubavi Očeve,
16 jer ništa od onoga što je u svijetu, požuda tijela,
požuda očiju, oholost zbog imetka, ne dolazi od
Oca, nego dolazi od svijeta.
17 A svijet prolazi zajedno sa svojom požudom; a
onaj tko vrši volju Božju, ostaje zauvijek.
18 Dječice, posljednji je čas! I kako ste čuli, an-
tikrist dolazi. I već sad su se pojavili mnogi an-
tikristi; po tomu znamo da je posljednji čas.
19 Od nas su izišli, a nisu pripadali nama, jer da su
pripadali nama, bez sumnje ostali bi s nama. Ali su
otišli od nas, a to se dogodilo da na njima postane
očito da svi ne pripadaju nama.
20 A vas je pomazao Sveti, i svi imate znanje
svega.
21 Ne pišem vam ovo kao da ne poznajete istine,
nego jer je poznajete i jer znate da nikakva laž ne
dolazi od istine.
22 Tko je lažljivac ako ne onaj koji ne priznaje da je
Isus Krist? Onaj tko niječe Oca i Sina, taj je an-
tikrist.
23 Svaki onaj tko niječe Sina, taj nema ni Oca; onaj
tko priznaje Sina, ima i Oca.
24 A što se vas tiče, neka ono što ste od početka
čuli ostane u vama. Ako ono što ste čuli od početka
ostane u vama, vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.
25 A ovo je obećanje koje vam je On dao; život
vječni.
26 Ovo vam pišem o onima koji vas pokušaju zav-
esti.
27 Što se vas tiče, pomazanje koje ste od njega
primili ostaje u vama, ne treba da vas tko uči. Već,
jer kako vas njegovo pomazanje uči o svemu, jer je
istinito, ne lažno, kako vas je naučilo, tako ostanite
u njemu!
28 A sada, dječice, ostanite u njemu, da kad se
pojavi imamo pouzdanje i da se ne sramimo pred
njim o njegovom dolasku.
29 Ako znate da je on pravedan, znate da svaki
onaj koji čini što je pravedno od njega je rođen.

Vjernici moraju težiti za svetošću braću ljubiti

3 Gledajte koliku nam je ljubav Otac iskazao, da
se zovemo djeca Božja. Zato svijet ne pozna-
je nas jer Njega nije upoznao.
2 Ljubljeni, sada smo mi djeca Božja, a što ćemo
biti, još se nije očitovalo. Ali mi znamo: kad se On
pojavi, mi ćemo biti isto kao i On; jer ćemo ga vidjeti

onakva kakav jest.
3 Tko god je položio ovu nadu u njega, čisti se od grijeha kao što je on čist.
4 Tko god čini grijeh, krši Zakon; jer grijeh je kršenje Zakona.
5 A znate da se je On pojavio da uzme grijehe, i znate da grijeha u njemu nema.
6 Tko god ostaje u njemu, ne ostaje u grijehu; tko god ostaje u grijehu, njega nije vidio ni upoznao.
7 Dječice, neka vas nitko ne zavede! Tko čini što je pravedno, pravedan je kao što je On pravedan.
8 Onaj tko čini grijeh, od đavla je, jer đavao griješi od početka. Zbog toga se Sin Božji pojavio, da uništi đavolska djela.
9 Tko god je rođen od Boga, ne čini grijeha, jer sjeme njegovo ostaje u njemu; ne može griješiti, jer je rođen od Boga.
10 Djeca Božja i djeca đavolska poznaju se po ovom: tko god ne čini ono što je pravedno i tko ne ljubi svojega brata, nije od Boga.
11 Jer ovo je poruka koju ste čuli još od početka: da trebamo ljubiti jedan drugoga.
12 Ne postupajmo kao Kain, koji je jer je bio od Zloga, umorio svojega brata! A zašto ga je umorio? Zato jer su njegova djela bila zla, a djela njegova brata pravedna.
13 Nemojte se čuditi, braćo, ako vas svijet mrzi.
14 Mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi svojega brata, ostaje u smrti.
15 Tko god mrzi svojega brata, ubojica je; a znate da nijedan ubojica nema u sebi vječnoga života.
16 Po tomu smo spoznali ljubav što je On za nas dao svoj život. Tako i mi moramo dati svoj život za svoju braću.
17 Ali tko god posjeduje zemaljska dobra i vidi svojega brata u nevolji i od njega zatvori svoje srce, kako će ljubav Božja ostati u njemu?
18 Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, nego djelom i iskreno.
19 Po tomu ćemo poznati da smo od istine i pred njim umiriti svoju savjest.
20 Jer ako nas naše srce osuđuje, Bog je veći srca našega, i znade sve.
21 Ljubljeni, ako nas naše srce ne osuđuje, imamo pouzdanje u Boga.
22 I što god ga zamolimo, primamo od njega, jer držimo njegove zapovijedi i činimo što je njemu ugodno.
23 A njegova je zapovijed ovo: da trebamo vjerovati u njegova Sina Isusa Krista i ljubiti jedan drugoga kao što nam je dao zapovijed.
24 Tko drži njegove zapovijedi, ostaje u Bogu i Bog u njemu. I po tomu, po Duhu što nam ga je dao, spoznajemo da On ostaje u nama.

Ljubav Boga i bližnjega svoga

4 Ljubljeni, nemojte vjerovati svakom duhu već duhove kušajte, da vidite jesu li od Boga, jer su se pojavili mnogi lažni proroci u svijetu.
2 Po ovom poznajete duh Božji: svaki duh koji priznaje, da je Isus Krist došao u tijelu, od Boga je.
3 A svaki onaj duh koji ne priznaje da je Isus Krist došao u tijelu, nije od Boga. A to je duh antikrista, o kojemu ste čuli da dolazi, a već je i sada u svijetu.
4 Vi ste, dječice, od Boga i vi ste ih nadvladali, jer je veći onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu.
5 Oni su od svijeta; zato govore jezikom svijeta, i svijet ih sluša.
6 Mi smo od Boga; onaj tko poznaje Boga, nas sluša; onaj koji nije od Boga, nas ne sluša. Po tomu poznajemo duha istine i duha zablude.
7 Ljubljeni, ljubimo jedan drugoga, jer ljubav dolazi od Boga, i tko god ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga.
8 Onaj tko ne ljubi, nije upoznao Boga, jer je Bog ljubav.
9 U tomu nam se očitovala ljubav Božja, što je Bog poslao na svijet svojega jedinorođenoga Sina da živimo kroz njega.
10 U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego je On ljubio nas i poslao Sina svojega kao žrtvu pomirnicu za naše grijehe.
11 Ljubljeni, ako je Bog nas tako ljubio, i mi moramo ljubiti jedan drugoga.
12 Boga nikad nitko nije vidio; ako ljubimo jedan drugoga, Bog ostaje u nama, i njegova je ljubav u nama savršena.
13 Po ovom poznajemo da smo u njemu i On u nama jer nam je dao od svojega Duha.
14 Mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina kao Spasitelja svijeta.
15 Svaki onaj tko priznaje da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu i on u Bogu.
16 A mi smo upoznali ljubav koju Bog ima u nama i vjerovali u nju. Bog je ljubav: tko ostaje u ljubavi, ostaje u Bogu i Bog u njemu.
17 Ljubav se usavršuje među nama u ovom; da možemo imati smjelost na Sudnji dan, jer kakav je On, takvi smo i mi u ovom svijetu.
18 U ljubavi nema straha; naprotiv, savršena ljubav odlaže strah, jer strah je muka. A tko se boji, nije savršen u ljubavi.
19 Mi ljubimo Njega, jer je On nas ljubio prije.
20 Ako netko reče: "Ljubim Boga," a mrzi svojega brata, lažac je; jer tko ne ljubi svojega brata koga vidi, kako može ljubiti Boga koga ne vidi?
21 Ovu zapovijed imamo od njega: tko ljubi Boga, mora ljubiti i svojega brata!

Poslušnost po vjeri

5 Tko god vjeruje da je Isus Krist rođen od Boga; i svaki onaj tko god ljubi onoga koji ga je rodio, ljubi i onoga koji je od njega rođen.
2 Po tomu znamo da ljubimo djecu Božju: kad god ljubimo Boga i držimo njegove zapovijedi.
3 Jer u ovom stoji ljubav prema Bogu: da držimo njegove zapovijedi. A njegove zapovijedi nisu teške.
4 Jer sve što je od Boga rođeno pobjeđuje svijet. A ovo je sredstvo pobjede koje pobjeđuje svijet; naša vjera.
5 Tko je pobjednik svijeta, ako nije onaj koji vjeruje da je Isus Sin Božji?
6 To je onaj koji je došao s vodom i krvlju: Isus Krist, ne samo s vodom nego s vodom i krvlju. I Duh je onaj koji ovo svjedoči, jer je Duh istina.
7 Tako ima troje koji svjedoče na nebu, Otac, Riječ i Duh Sveti, i oni troje su jedno.
8 I tako troje svjedoči na zemlji: Duh, voda i krv, i ovo se troje slaže kao jedan.
9 Ako primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće, jer je svjedočanstvo Božje. On je svjedočio o svojemu Sinu.
10 Svaki onaj tko vjeruje u Sina Božjega ima to svjedočanstvo u sebi; tko ne vjeruje u Boga, pravi ga lašcem, jer ne vjeruje svjedočanstvu koje Bog daje o svojemu Sinu.
11 A ovo je to svjedočanstvo: da nam je Bog dao život vječni, a taj je život u njegovu Sinu.
12 Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema života.
13 Ovo pišem vama koji vjerujete u ime Sina Božjega, da sa sigurnošću znate da imate vječni

život i da nastavite vjerovati u ime Sina Božjega.
14 Ovo je sinovsko pouzdanje koje imamo u njega
da nas On uslišava, ako što molimo po njegovoj
volji.
15 A ako znamo da nas uslišava što god ga
molimo, znamo da već posjedujemo ono što smo
ga molili.
16 Ako tko vidi svojega brata gdje čini grijeh koji
nije smrtonosan, neka moli, i On će mu dati život—
onima, naime, koji ne čine grijeh koji vodi u smrt.
Postoji smrtonosni grijeh; za njega ne kažem da se
moli.
17 Svaka je nepravednost grijeh, ali postoji grijeh
koji nije smrtonosan.
18 Mi znamo da svatko tko je rođen od Boga ne
griješi; i onaj koji je rođen od Boga čuva sebe, i zli
ga ne može dotaknuti.
19 Znamo da smo mi od Boga a da sav svijet leži
pod teretom Zloga.
20 Znamo, isto tako, da je Sin Božji došao i da nam
je dao razum da upoznamo Istinitoga. Mi jesmo u
Istinitomu, u njegovu Sinu Isusu Kristu. On je is-
tiniti Bog i vječni život.
21 Dječice, čuvajte se od idola! Amen.

Druga Ivanova
POSLANICA

Čuvati se od krivovjeraca

1 Ja, starješina, izabranoj gospođi i njezinoj djeci,
koju iskreno ljubim i ne samo ja nego i svi koji su
primili istinu—
2 zbog istine koja je trajno u nama i koja će biti s
nama zauvijek.
3 Neka bude s nama milost, milosrđe i mir, što
dolaze od Oca i od Isusa Krista, Očeva Sina, u is-
tini i ljubavi!
4 Vrlo sam se obradovao što sam našao neke od
tvoje djece gdje hodaju u istini, prema zapovi-
jedima koje smo primili od Oca.
5 A sada, gospođo, molim te, ne kao da bih ti pisao
neku novu zapovijed, nego samo onu koju smo
imali od početka, da ljubimo jedan drugoga!
6 A ovo je ljubav, da živimo prema njegovim zapo-
vijedima. Ovo je ta zapovijed, kao što ste čuli od
početka, da tako po njoj živite!
7 Jer u svijetu su se pojavili mnogi zavodnici, koji
ne priznaju da Isus Krist dolazi u tijelu. Svaki takav
je zavodnik, antikrist.
8 Pazite sami na se, da ne izgubite što ste stekli,
već, naprotiv, da primite potpunu plaću.
9 Tko god griješi, prestupa i ne ostaje u Kristovoj
nauci, nema Boga. Onaj koji ostaje u toj nauci
Kristovoj, ima i Oca i Sina.
10 Ako tko dođe k vama, a ne donosi ove nauke,
nemojte ga primiti u kuću i nemojte ga pozdravljati.
11 Tko ga pozdravlja, sudjeluje u zlim djelima nje-
govim.
12 Imam vam mnogo pisati, ali neću da to činim
papirom i crnilom, nego se nadam doći k vama i
usmeno govoriti s vama, da naša radost bude
potpuna.
13 Pozdravljaju te djeca tvoje izabrane Sestre.
Amen.

Treća Ivanova
POSLANICA

1 Ja, starješina, ljubljenom Gaju, koga iskreno
ljubim.
2 Ljubljeni, želim ti u svemu dobar uspjeh i zdrav-
lje, kao što i tvoja duša napreduje.
3 Vrlo sam se obradovao kad su došla neka braća
koja su posvjedočili za istinu koja je u tebi, kao što
i hodaš u istini.
4 Nemam veće radosti nego kad čujem da moja
djeca žive čestito.
5 Ljubljeni, čini kao pravi vjernik u onom što god
činiš za braću, i za strance.
6 Oni su pred crkvom svjedočili za tvoju ljubav.
Dobro ćeš učiniti ako ih opskrbiš za put kako je
dostojno Boga,
7 jer su zbog imena Isusova krenuli na put, a ne
uzimaju ništa od neznabožaca.
8 Mi smo dužni pružati gostoprimstvo takvim lju-
dima, da postanemo suradnicima za istinu.
9 Pisao sam nešto crkvi, ali Diotref, koji hoće da
bude prvi među njezinim članovima, ne priznaje
naše vlasti.
10 Zato ću mu, ako dođem tamo, dozvati u pamet
ono što čini kad o nama brblja zlobne riječi. Ni to
mu nije dosta! On ne prima braće, a onima koji bi to
htjeli učiniti zabranjuje te ih izopćuje iz crkve.
11 Ljubljeni, nemojte slijediti zlo, nego ono što je
dobro! Tko dobro čini, od Boga je; tko čini zlo, nije
vidio Boga.
12 Demetriju u prilog svi svjedoče, uključujući i
samu istinu. A i mi mu svjedočimo u prilog; a znaš
da je naše svjedočanstvo istinito.
13 Imao bih ti priopćiti mnogo toga, ali neću da to
činim crnilom i perom.
14 Nego se nadam da ću te brzo vidjeti pa ćemo
licem u lice razgovarati. Mir tebi! Pozdravljaju te
naši prijatelji! Pozdravi mi prijatelje po imenu!

Judina

POSLANICA

1 Juda, sluga Isusa Krista i brat Jakovljev, pozva-
nima posvećenima, ljubljenima od Boga Oca i
čuvanima za Isusa Krista.
2 Neka vam umnoži milosrđe, mir i ljubav!
3 Ljubljeni, dok vam želim pisati o našem zajedni-
čkom spasenju, prisiljen sam da to učinim opomin-
jući vas da se borite za vjeru koja je jedanput zau-
vijek predana svetima.
4 Ušuljali su se, naime, među vas neki ljudi, već
odavno predodređeni za ovu osudu: bezbožnici
koji na mjesto milosti našega Boga stavljaju
raspuštenost i niječu našega jedinog Gospodara i
Gospodina, Isusa Krista.
5 Htio bih vas podsjetiti, premda ste to jedanput
znali, kako je Gospodin, pošto je spasio svoj narod
iz egipatske zemlje, uništio zatim one koji nisu
vjerovali
6 te kako je ostavio u vječnim okovima, u tami, za
sud velikoga Dana anđele koji nisu sačuvali svoje
dostojanstvo, nego su ostavili svoje boravište;
7 kako ispaštajući kaznu, vječni oganj, stoje za
primjer Sodoma i Gomora s okolnim gradovima
koji su kao i oni bludno griješili i išli za drugovrsnim
tijelom.
8 Isto tako spomenuti sanjari slično onečišćuju
svoje tijelo, preziru vrhovništvo Gospodinovo i rije-
čima vrijeđaju dostojanstvenike.
9 A Mihael arkanđeo, kad se u borbi za Mojsijevo
tijelo prepirao s đavlom, nije se usudio izreći protiv
njega uvredljivu osudu, nego je rekao: "Neka te
Gospodin ukori!"
10 A spomenuti uvredljivim riječima napadaju ono
što ne znaju; a kvare se onim što po prirodi, kao
nerazumne životinje, znaju.
11 Jao njima! Krenuli su putom Kainovim, potpuno
se predali za plaću zabludi Balaamovoj i propali od
iste pobune kao i Kore.
12 To su oni koji se na vašim milostinjama, kao
mrlje goste, hraneći se bez stida i bojazni. To su
oblaci bez vode koje vjetrovi gone; besplodna
stabla u kasnoj jeseni, dvaput umrla, iz korijena
iščupana;
13 bijesni valovi morski što pjene svojim vlastitim
sramotama; lutajuće zvijezde za koje je spremlje-
na crna tama zauvijek!
14 Ovima je upravio proročanstvo Henok, sedmi
patrijarh poslije Adama, kad reče: Pazite! Dolazi
Gospodin s deset tisuća svojih svetih
15 da sudi svima i da kazni sve bezbožnike za sva
njihova bezbožna djela koja su bezbožno počinili i
za sve uvredljive riječi koje su oni, bezbožni grješ-
nici, izgovorili protiv njega!
16 Ovo su nezadovoljni mrmljači koji žive prema
svojim požudama! Njihova usta izgovaraju drske
riječi, a ljudima laskaju zbog dobitka.
17 A vi, ljubljeni, sjećajte se riječi apostola našega
Gospodina Isusa Krista!
18 Oni su vam govorili kako će na kraju vremena
doći izrugivači, koji će živjeti prema svojim bez-
božnim požudama.
19 To su oni koji prave rascjepe i razdore, sjetilna
stvorenja koja nemaju Duha.
20 Vi se, ljubljeni, uzdižite na temelju svoje pres-
vete vjere; i molite se u Duhu Svetom!
21 Čuvajte sami sebe u ljubavi Božjoj, očekujući
milosrđe našega Gospodina, Isusa Krista, za
vječni život!
22 A od spomenutih jednima— koji se kolebaju—
dokazujte da imaju krivo;
23 druge spasavajte grabeći ih iz vatre; trećima
iskažite s bojažljivošću milosrđe, mrzeći i samu
haljinu onečišćenu njihovim tijelom!
24 Onomu koji vas može sačuvati od pada i pred-
staviti neporočne pred njegovom slavom s ve-
likom radošću,
25 jedinomu mudrom Bogu, našem Spasitelju,
slava, veličanstvenost, vlast i moć, kako prije, tako
i sada i zauvijek! Amen.

Otkrivenje

ISUSA KRISTA PO IVANU

Ivanovo viđenje Isusa

1 Otkrivenje Isusa Krista, kojemu je dao Bog da
pokaže slugama svojim što se ima uskoro do-
goditi. On je to pokazao znacima po svojemu
anđelu kojega je poslao svojemu sluzi Ivanu,
2 koji svjedoči za riječ Božju, za svjedočanstvo
Isusa Krista i za sve ono što je vidio.
3 Blagoslovljen je onaj koji čita i oni koji slušaju ri-
ječi ovoga proročanstva i čuvaju ono što je u njemu
napisano, jer je vrijeme blizu.
4 Ivan, sedmerim crkvama koje su u Aziji: Milost
neka vam bude i mir od onoga koji jest, koji je bio i
koji će doći i od sedam Duhova koji su pred njego-
vim prijestoljem,
5 i od Isusa Krista, koji je vjeran svjedok, prvoro-
đenac od mrtvih i vladar zemaljskih kraljeva.
Njemu, koji nas ljubi i koji nas je oprao od grijeha
svojom krvlju,
6 učinio nas kraljevima i svećenicima svojemu
Bogu i Ocu, njemu slava i vlast u vijeke vjekova.
Amen.
7 Evo, On dolazi s oblacima, vidjet će ga svako
oko, i oni koji su ga proboli. Zbog njega će pro-
plakati svi narodi na zemlji. Da, zaista! Amen.
8 Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak," govori
Gospodin: " Onaj koji jest, koji je bio i koji će doći,
Svemoćni."
9 Ja, Ivan, vaš brat i sudionik u nevolji, u kraljev-
stvu i ustrajnosti Isusa Krista, bio sam na otoku koji
se zove Patmos, zbog riječi Božje i zbog svjedo-
čanstva Isusa Krista.
10 Bio sam u duhu na dan Gospodinov i čuo kako
se iza mene ori jaki glas poput trube,
11 govoreći ovo: "Ja sam Alfa i Omega, prvi i
posljednji" i "Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji k
sedmerim crkvama u Aziji: u Efez, u Smirnu, u
Pergam, u Tijatiru, u Sard, u Filadelfiju i u Laodice-
ju!"
12 Okrenuo sam se da vidim glas što mi govori. I
kako sam se okrenuo opazio sam sedam zlatnih

svijećnjaka,

13 a usred sedam svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u dugu haljinu do stopala i opasan oko prsiju zlatnim pojasom.

14 Njegova glava i njegove vlasi bile su bijele kao bijela vuna, bijela kao snijeg, a Njegove oči kao plamen ognjeni.

15 Njegove su noge bile kao od mjedi kad se užari u peći; njegov glas kao šum velikih voda.

16 U svojoj je desnoj ruci imao sedam zvijezda, iz njegovih je usta izlazio oštar dvosjekli mač, a njegovo je lice bilo kao sunce kad sjaji u svoj svojoj jakosti.

17 Kad sam ga opazio, pao sam mu pred noge kao mrtav, a on je stavio na mene svoju desnu ruku, govoreći ovo: "Nemoj se bojati! Ja sam Prvi i Posljednji.

18 Ja sam onaj koji živi, a bio sam mrtav, a evo, Ja sam živ u vijeke vjekova. Amen. Ja imam ključeve od Podzemlja i od Smrti.

19 Napiši ono što si vidio, i ono što jest, i ono što će se dogoditi poslije toga.

20 A tajanstveno značenje sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnoj ruci i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su od sedam crkava, a sedam svijećnjaka koje si vidio sedam je crkava.

Crkvi u Efezu, u Smirni, u Pergamu, u Tijatiri

2 "Anđelu crkve u Efezu napiši: 'Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnoj ruci, koji hodi posred sedam zlatnih svijećnjaka.

2 Ja znam tvoja djela, tvoj trud i tvoju strplivost. Znam da ne možeš podnositi one koji su zli. Iskušao si one koji govore da su apostoli, a nisu, i pronašao si da su lažljivci.

3 Podnio si mnogo i strpljenja imaš, neumorno si trpio za moje ime i nisi sustao.

4 Ali ipak imam nešto protiv tebe, to što si svoju prvu ljubav ostavio.

5 Stoga, sjeti se odakle si pao, pokaj se i opet čini prva djela, inače, doći ću k tebi brzo, i ukloniti tvoj svijećnjak s njegova položaja, ako se ne pokaješ.

6 Ali ovo imaš, što mrziš djela Nikolaita, koja i ja mrzim.

7 Onaj tko ima uho, neka posluša što Duh govori crkvama. Onomu tko pobijedi dat ću jesti od stabla života, koje je na sredini Raja Božjega." '

8 Anđelu crkve u Smirni napiši: 'Ovo govori Prvi i Posljednji, onaj koji je bio mrtav i oživio je:

9 Znam tvoja djela, nevolju i siromaštvo, (ali ti si bogat), i znam pogrde od onih koji govore da su Židovi, a nisu, nego Sotonina sinagoga.

10 Nemoj se bojati onoga zbog čega trebaš trpjeti. Evo, Sotona će neke od vas baciti u tamnicu, da budete iskušani i trpjet ćete deset dana nevolju. Budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života.

11 Onaj tko ima uho, neka posluša što Duh govori crkvama. Onomu tko pobijedi, neće nauditi druga smrt."

12 Anđelu crkve u Pergamu napiši: 'Ovo govori onaj koji drži oštar dvosjekli mač:

13 Ja znam tvoja djela, i gdje prebivaš, gdje se nalazi Sotonino prijestolje. Znam da čvrsto držiš moje ime i nisi se odrekao vjere u mene, ni u vrijeme kad je moj vjerni svjedok Antipa ubijen kod vas, tamo gdje prebiva Sotona.

14 Ali Ja imam nešto protiv tebe, jer ti imaš tamo one koji drže nauku Balaama, koji je naučio Balaka kako da postavi zamku sinovima Izraelovim, da jedu od onoga što je žrtvovano idolima i da se podaju bludnom životu.

15 Tako i ti jednako imaš onih koji drže nauku Nikolaita, koje ja mrzim.

16 Pokaj se dakle! Inače dolazim ubrzo k tebi, i borit ću se protiv njih mačem svojih usta.

17 Onaj tko ima uho, neka posluša što Duh govori crkvama! Onomu tko pobijedi, dat ću jesti od skrivene mane, dat ću mu bijeli kamen i na kamenu napisano novo ime, koje nitko ne zna, osim onoga koji ga prima." '

18 Anđelu crkve u Tijatiri napiši: 'Ovo govori Sin Božji, koji ima oči kao ognjeni plamen, a noge su njegove kao usjajena mjed.

19 Znam tvoja djela, ljubav, vjeru, služenje, strpljivost, a tvoja posljednja djela su brojnija od prvih.

20 Ali ipak imam nešto protiv tebe, jer dopuštaš onu ženu Jezebelu, koja sama sebe naziva proročicom da naučava i zavodi moje sluge da se podaju bludu i da jedu ono što je žrtvovano idolima.

21 Dao sam joj vremena da se pokaje od svoje bludnosti, ali ona se ne pokaja.

22 Evo, bacam je na bolesničku postelju, a one koji čine s njom preljub, u veliku nevolju, ako se ne pokaju od svojih djela.

23 A njezinu ću djecu pobiti smrću. Tako da će sve crkve znati da sam ja Onaj koji istražuje umove i srca. Svakomu ću od vas dati prema vašim djelima.

24 A vama, kao i ostalima u Tijatiri, kažem, koji ne držite ove nauke, koji niste upoznali Sotonine dubine, kako ih nazivaju, ne stavljam na vas drugoga bremena.

25 Ali držite čvrsto ono što imate, dok ne dođem.

26 Onaj tko pobijedi i onaj koji vrši moja djela do kraja, njemu ću dati vlast nad narodima.

27 On će vladati nad njima željeznim štapom, razbijat će ih kao lončarske posude'—kao što sam i Ja primio od Oca svojega.

28 I dat ću mu zvijezdu Danicu.

29 Onaj tko ima uho, neka posluša što Duh govori crkvama."

Crkvi u Sardu, u Filadelfiji, u Laodiceji

3 "Anđelu crkve u Sardu napiši: 'Ovo govori Onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda: "Ja znam tvoja djela, da imaš ime da si živ, ali si mrtav.

2 Budi uvijek budan i ojačaj ostatke koji su spremni da umru, jer nisam našao da su tvoja djela savršena pred Bogom.

3 Stoga, sjeti se kako si primio i čuo riječ, vršio je i pokajao se. Zato ne budeš li bdio, doći ću k tebi kao tat, i sigurno nećeš znati u koji ću čas doći na te.

4 Ipak, imaš nekoliko imena u Sardu koja nisu onečistila svoje haljine; oni će hoditi sa mnom u bjelini, jer su dostojni.

5 Onaj tko pobijedi tako će biti odjeven u bijelu haljinu, i njegova imena sigurno neću izbrisati iz Knjige Života, i njegovo ću ime priznati pred Mojim Ocem i njegovim anđelima.

6 Onaj tko ima uho, neka posluša što Duh govori crkvama!"

7 Anđelu crkve u Filadelfiji napiši: 'Ovo govori On koji je Svet, On koji je Istinit: On koji ima Davidov ključ, On koji otvori i nitko ne zatvori i koji zatvori i nitko ne otvori:

8 Znam tvoja djela. Gle, stavio sam pred tobom otvorena vrata, kojih nitko ne može zatvoriti, jer imaš malo snage, održao si moju riječ i nisi se odrekao mojega imena.

9 Evo, dovest ću one iz Sotonine sinagoge, koji tvrde da su Židovi, a nisu, nego lažu, evo, prisilit ću ih da dođu i da ti se poklone pred tvojim nogama, da upoznaju da te ljubim.

10 Jer si održao moju riječ ustrajnosti, sačuvat ću te od časa kušnje koja će doći na sav svijet, da se iskušaju oni koji stanuju na zemlji.
11 Gle, dolazim ubrzo! Drži čvrsto ono što imaš, da ti nitko ne uzme tvoj vijenac.
12 Onoga tko pobijedi učinit ću stupom u hramu svojega Boga, odakle sigurno više neće izići. Na njemu ću napisati ime svojega Boga i ime grada svojega Boga, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od mojega Boga, i napisat ću na njemu svoje novo ime.
13 Onaj tko ima uho, neka posluša što Duh govori crkvama!”
14 Anđelu crkve u Laodiceji napiši: ‘Ovo govori Amen, Vjerni i Istiniti Svjedok, Početak Božjega stvorenja:
15 Znam tvoja djela, niti si studen niti vruć. Oh kad bi bio studen ili vruć!
16 Tako onda, jer si mlak, ni studen ni vruć, ispljunut ću te iz svojih usta.
17 Jer govoriš: ‘Bogat sam, postao sam bogat i ništa mi ne treba’ a ne znaš da si bijedan i jadan, i siromašan, i slijep i gol.
18 Svjetujem ti da od mene kupiš u vatri žeženoga zlata, da se obogatiš; i bijele haljine, da se odjeneš, pa da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; zatim pomasti, da pomažeš svoje oči, da bi mogao vidjeti.
19 Koliko god ih ljubim, Ja ih karam i kažnjavam. Zato budi revan i pokaj se.
20 Evo, stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.
21 Onomu tko pobijedi dat ću da sjedne sa mnom na mojemu prijestolju, kao što sam i ja pobijedio i sjeo sa svojim Ocem na njegovo prijestolje.
22 Onaj tko ima uho, neka posluša što Duh govori crkvama.” ’ ”

Ivanovo viđenje Božjega prijestolja

4 Poslije toga ja pogledam, i gle, vrata otvorena na nebu, i prvi glas koji sam čuo gdje mi govori bio je poput trube, govoreći: “Uziđi ovamo da ti pokažem što se mora dogoditi poslije ovoga.”
2 I odmah sam bio u Duhu; i gle, u nebu je stajalo prijestolje, i na prijestolju je sjedio Netko.
3 Onaj koji je sjedio bio je po viđenju kao kamen jaspis i sard, a uokolo prijestolja bila je duga, po viđenju kao smaragd.
4 Uokolo prijestolja dvadeset i četiri prijestolja, na kojima su sjedila dvadeset i četiri starješine, odjevene u bijele haljine, sa zlatnim vijencima na svojim glavama.
5 A iz prijestolja su izlazile munje, gromovi i glasovi. Pred prijestoljem gorjelo je sedam svjetiljaka, koje su sedam Duhova Božjih.
6 Ispred prijestolja bilo je nešto kao stakleno more slično kristalu. U sredini prijestolja i oko prijestolja četiri živa stvorenja, sprijeda i straga puna očiju.
7 Prvo živo stvorenje bilo je kao lav, drugo živo stvorenje kao junac, treće živo stvorenje imalo je lice kao u čovjeka, a četvrto živo stvorenje bilo je kao orao u letu.
8 Svako od četiri živa stvorenja imalo je po šest krila, puna očiju naokolo i iznutra. Bez prestanka, dan i noć, govore: “Svet, svet, svet, Gospodin Bog Svemoćni, koji je bio, koji jest i koji će doći!”
9 Svaki put kad bi živa stvorenja davala slavu, čast i zahvalu Onomu koji sjedi na prijestolju, koji živi u vijeke vjekova,
10 dvadeset i četiri starješine padnu pred onim koji sjedi na prijestolju, i poklone se njemu koji živi u vijeke vjekova i odlažu svoje vijence pred prijestolje, govoreći:
11 Ti si dostojan, Gospodine Bože, primiti slavu, čast i moć; jer ti si stvorio sve, i po tvojoj volji postoji i za tebe je stvoreno.”

Knjiga sa sedam pečata. Janje Božje

5 I vidio sam u desnici onoga koji je sjedio na prijestolju svitak napisan iznutra i izvana i zapečaćen sa sedam pečata.
2 Tada sam vidio snažna anđela gdje jakim glasom proglašuje: “Tko je dostojan otvoriti svitak i otpečatiti njegove pečate?”
3 I nitko ni u nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom nije mogao otvoriti svitak ili pogledati u njega.
4 Tako sam mnogo plakao, što se nitko ne nađe dostojan otvoriti svitak i čitati ga, ili u njega pogledati.
5 Ali mi je jedan od starješina rekao: “Ne plači, evo, pobijedio je Lav iz Judina plemena, Korijen Davidov, On će otvoriti svitak i otpečatiti njegojih sedam pečata.”
6 Pogledao sam i vidio, posred prijestolja i četiriju živih stvorenja, i posred starješina, Janje gdje stoji kao zaklano, imajući sedam rogova i sedam očiju, koje su sedam Duhova Božjih poslanih po cijeloj zemlji.
7 Tada On pristupi i uzme svitak iz desnice Onoga koji sjedi na prijestolju.
8 A kad uzme svitak, četiri živa stvorenja zajedno s dvadeset i četiri starješine, padnu pred Janjetom, od kojih je svaki imao citru i zlatne čaše pune mirisnog kâda, a to su molitve svetih.
9 Pjevali su novu pjesmu, govoreći ovo: “Ti si dostojan da uzmeš svitak i otvoriš njegove pečate, jer si bio zaklan i svojom si krvlju otkupio nas Bogu od svakoga plemena i jezika i puka i naroda;
10 i učinio nas kraljevima i svećenicima Bogu našemu; i mi ćemo kraljevati na zemlji.”
11 Zatim pogledam i čujem glas mnogih anđela uokolo prijestolja, živih stvorenja i starješina. Bilo ih je deset tisuća puta deset tisuća i tisuće tisuća,
12 govoreći jakim glasom: “Dostojno je Janje koje je zaklano da primi moć, i bogatstvo, i mudrost, i jakost, i čast, i slavu i blagoslov!”
13 I svako stvorenje koje je na nebu, na zemlji, pod zemljom, i što su u moru sa svim bićima što se u njima nalaze, čuo sam gdje govore: “Blagoslov i čast i slava i vlast Onomu koji sjedi na prijestolju, i Janjetu, u vijeke vjekova.”
14 Tada četiri živa stvorenja rekoše: “Amen.” I dvadeset i četiri starješine pali su i poklonili se Onomu koji živi u vijeke vjekova.

Šest pečata

6 Tada sam vidio Janje gdje otvora jedan od sedam pečata, i čujem jedno od četiriju živih stvorenja govoreći gromoglasno: “Dođi i vidi!”
2 I ja pogledam, i vidim bijelog konja, a onaj što je jahao na njemu držao je luk; i njemu se dade vijenac te iziđe pobjednik, da i dalje pobjeđuje
3 Kad On otvori drugi pečat, čuo sam drugo živo stvorenje gdje govori: “Dođi i vidi!”
4 I iziđe drugi konj, riđan, a onomu koji je jahao na njemu dopusti se da uzme mir sa zemlje te da ljudi ubijaju jedan drugoga. I dade mu se velik mač.
5 Kad On otvori treći pečat, čuo sam treće živo stvorenje gdje govori: “Dođi i vidi!” I ja pogledam i vidim konja vranca, a onaj koji je jahao na njemu imao je vagu u svojoj ruci.
6 I čuo sam glas što dolazi posred četiriju živih stvorenja govoreći: “Mjera pšenice za denar, tri

mjere ječma za denar; a ulju i vinu nemojte nauditi."
7 Kad On otvori četvrti pečat, čuo sam glas četvrtog živog stvorenja gdje govori: "Dođi i vidi!"
8 Pogledam i vidim konja blijedog, a onomu što je jahao na njemu bilo je ime Smrt, a pratilo ga je Podzemlje. Njima je bila dana vlast nad četvrtinom zemlje, da ubijaju mačem, i glađu, i smrću, i zemaljskim zvijerima.
9 Kad On otvori peti pečat, vidio sam pod žrtvenikom duše onih koji su poubijani za riječ Božju i za svjedočanstva koje su dali.
10 I oni poviču svom snagom, govoreći: "Dokle ćeš, Sveti i Istiniti Gospodaru, čekati da sudiš i osvetiš našu krv nad stanovnicima zemlje?"
11 I svakomu od njih dana je bijela haljina i rečeno im je, da se moraju strpiti još malo vremena, dok se ne ispuni broj njihovih sudruga u službi i njihove braće koja imaju biti pobijena kao i oni.
12 I ja sam vidio kad On otvori šesti pečat, i gle, nastane velik potres; sunce je postalo crno kao vreća od kostrijeti, a mjesec je postao kao krv.
13 I zvijezde nebeske pali su na zemlju, kao što smokva strese svoje smokvice, kad ju zatrese silan vjetar.
14 A nebo je iščeznulo kao svitak knige kad se smota, svaka gora i otok sa svojih se mjesta pokrenuo.
15 I zemaljski kraljevi, i velikaši, bogataši, i vojskovođe, i silnici, i svaki rob i svaki slobodnjak sakrili se po špiljama i gorskim pećinama,
16 govoreći gorama i pećinama: "Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na prijestolju i od srdžbe Janjeta.
17 Jer je došao veliki dan njegove srdžbe i tko može opstati?"

Zapečaćeni iz dvanaest plemena

7 Poslije toga sam vidio četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje, držeći četiri zemaljska vjetra, da ne bi nikakav vjetar puhao ni na zemlju ni na more, niti na ijedno stablo.
2 I vidio sam jednoga drugog anđela gdje uzlazi od istoka, s pečatom živoga Boga. On povika jakim glasom četirima anđelima kojima je bilo dano da naškode zemlji i moru,
3 govoreći ovo: "Ne pustošite ni zemlje, ni mora, ni stabala, dok ne zapečatimo sluge našega Boga na njihovim čelima."
4 I začuo sam broj zapečaćenih. A bilo ih je stotinu četrdeset i četiri tisuće iz svih plemena Izraelovih sinova:
5 Iz plemena Judina dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Rubenova dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Gadova dvanaest tisuća zapečaćenih;
6 Iz plemena Ašerova dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Naftalijeva dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Manasehova dvanaest tisuća zapečaćenih;
7 Iz plemena Simeonova dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Levijeva dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Isakarova dvanaest tisuća zapečaćenih;
8 Iz plemena Zebulunova dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Josipova dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Benjaminova dvanaest tisuća zapečaćenih.
9 Poslije toga pogledao sam, i vidio, veliko mnoštvo naroda, koje nitko nije mogao izbrojiti, iz svakog naroda i plemena, puka i jezika, gdje stoji pred prijestoljem i pred Janjetom, odjeveno u bijele haljine, s palminim granama u rukama
10 i vičući jakim glasom: "Spasenje pripada našemu Bogu, koji sjedi na prijestolju, i Janjetu!"
11 I svi anđeli stajali su uokolo prijestolja, oko starješina i četiriju živih stvorenja te padnu ničice, na svoja lica, pred prijestoljem i klanjali se Bogu,
12 govoreći ovo: "Amen! Blagoslov i slava, mudrost i zahvala, čast, moć i snaga neka bude našem Bogu u vijeke vjekova. Amen."
13 Tada progovori jedan od starješina, i rekao mi: "Tko su ovi odjeveni u bijele haljine i odakle su došli?"
14 A ja mu odgovorim: "Moj Gospodine, to znaš ti." A on mi rekao: "Ovo su oni koji su došli iz velike nevolje te oprali svoje haljine i obijelili ih u krvi Janjetovoj.
15 Zato stoje pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u njegovu hramu. A Onaj koji sjedi na prijestolju boravit će među njima.
16 I oni više nikada neće ni ogladnjeti ni ožednjeti; više ih nikada neće moriti ni sunce ni ikakva žega,
17 jer će ih Janje, koje stoji posred prijestolja, pasti i voditi na izvore živih voda. I Bog će otrti svaku suzu s njihovih očiju."

Sedmog pečat i četiri trube

8 A kad On otvori sedmi pečat, nastane tišina na nebu oko pola sata.
2 I vidio sam sedam anđela koji stoje pred Bogom; i njima je bilo dano sedam truba.
3 Tada neki drugi anđeo, imajući zlatni kadionik, dođe i stane do žrtvenika. I bilo mu je dano mnogo kad da ga prinese u prilog molitava svih svetih na zlatni žrtvenik koji je bio pred prijestoljem.
4 I dim od kađenja, koji iziđe s molitvama svetih, iz anđelove ruke uzvije se pred Boga.
5 Tada je anđeo uzeo kadionik, napunio ga ognjem sa žrtvenika i prosuo na zemlju, i nastali su glasovi, grmljavine, sijevanje munja i potres zemlje.
6 A sedam anđela, koji su imali sedam truba, pripremili se da zatrube.
7 Prvi je anđeo zatrubio, pojavi se tuča i oganj, izmiješani s krvlju, i budu bačeni na zemlju; te izgori trećina stabala i sva zelena trava.
8 Tada je drugi anđeo zatrubio i nešto kao velika gora ognjem zapaljena bi bačena u more, a trećina se mora pretvori u krv.
9 Tako pogine trećina živih stvorenja koji su živjeli u moru i trećina lađa bi uništena.
10 I treći je anđeo zatrubio, tada padne s neba velika zvijezda, koja je gorjela kao baklja, te padne na trećinu rijeka i na izvore voda.
11 A ime je toj zvijezdi Pelin. I trećina se voda pretvori u Pelin, te mnoštvo ljudi pomre od voda jer su postale gorke.
12 Onda je četvrti anđeo zatrubio; trećina sunca bi udarena, i trećina mjeseca, i trećina zvijezda, tako da su pomračili za jednu trećinu, a trećina dana ne svijetli, a noć isto tako.
13 I ja pogledam i čujem jednoga anđela gdje leti posred neba, govoreći jakim glasom: "Jao, jao, jao stanovnicima zemlje od daljnjih glasova trube trojice anđela koji će još zatrubiti!"

Peta i šesta truba

9 I peti je anđeo zatrubio i vidio sam zvijezdu koja je s neba pala na zemlju, i dade joj se ključ od zjala bezdana.
2 I otvori zjalo bezdana, a iz zjala se podiže dim, kao dim velike peći, te potamni sunce i zrak od dima iz zjala bezdana.
3 Tada iz toga dima iziđu skakavci na zemlju i bila

im je dana moć kao što imaju moć zemaljski štipavci.
4 I bilo im je zapovjeđeno da ne nanose štetu zemaljskoj travi, niti ikakvom zelenilu, niti ikojem stablu, već jedino ljudima, koji nemaju Božji pečat na svojemu čelu.
5 I bilo im je naloženo da ih ne ubijaju, već da ih muče pet mjeseci. I bol mučenja njihova bila je kao bol muke kad štipavac ubode čovjeka.
6 U one će dane ljudi tražiti smrt, a neće je naći; i željet će umrijeti, a smrt će bježati od njih.
7 A skakavci su bili kao konji opremljeni za boj; na glavama su imali nešto kao krune od zlata; lica su im bila kao ljudska.
8 Imali su vlasi poput ženskih vlasi, a zubi su im bili kao zubi u lavova.
9 Imali su oklope, slične željeznim oklopima, a šum njihovih krila drndanju bojnih kola s mnogim konjima koji jure u borbu.
10 Imali su repove kao u štipavaca i žalce u repovima. U njihovim je repovima bila moć da škode ljudima pet mjeseci.
11 I imali su nad sobom kralja, koji je anđeo zjala bezdana, kojemu je na hebrejskom jeziku ime Abadon, a na grčkom jeziku Apolion.
12 Prvo zlo prođe; evo gle, dolaze druga dva zla iza ovih.
13 I šesti je anđeo zatrubio i čuo sam glas koji dolazi od četiriju rogova zlatnoga žrtvenika, koji je pred Bogom,
14 govoreći šestom anđelu koji je imao trubu: "Odveži četiri anđela koji su svezani kod velike rijeke Eufrata."
15 I bila su odvezana četiri anđela, pripravljena za taj sat, i dan, i mjesec, i godinu, da pobiju jednu trećinu ljudi.
16 A broj vojske na konjima iznosio je dvjesto milijuna, i ja sam čuo njihov broj.
17 A vidio sam ovakve konje u viđenju: konji i oni koji su sjedili na njima nosili su oklope ognjene, plavetne i sumporne, a glave njihovih konja bile su kao glave lavova, iz usta im je izlazio oganj, dim i sumpor.
18 Od ovih triju pošasti pogine trećina ljudstva: od ognja, dima i sumpora koji su izlazili iz njihovih usta.
19 Jer snaga je u njihovim ustima i u njihovim repovima; jer njihovi su repovi kao zmije s glavama, s kojima čine zlo.
20 A ostali ljudi koji nisu poubijani od tih pošasti i nisu se pokajali od djela svojih ruku, da se više ne klanjaju zlodusima, ni zlatnim, ni srebrnim, ni mjedenim, ni kamenim, ni drvenim kipovima, koji ne mogu vidjeti, ni čuti, ni hoditi.
21 Niti su se pokajali od svojih ubojstava, ni od svojih vračanja, ni od svojega bluda, ni od svojih krađa.

Anđeo s knjižicom

10 I vidio sam još nekoga drugoga silnog anđela gdje silazi s neba, ogrnut oblakom. Duga mu je bila na glavi, lice mu bilo kao sunce, a noge kao ognjeni stupovi.
2 U ruci je držao otvorenu knjižicu. I on stane desnom nogom na more, a lijevom na zemlju
3 i viknu jakim glasom kao lav kad riče. I kad on poviče, oglasi se sedam gromova svojim glasovima.
4 A kad se oglasi sedam gromova svojim glasovima, htio sam pisati; ali sam čuo glas s neba koji mi rekao: "Zapečati ono što su govorili sedam gromova; to ne piši".
5 A anđeo, koga sam vidio gdje stoji na moru i na zemlji, podiže svoju ruku prema nebu
6 i zakleo se onim koji živi u vijeke vjekova, koji je stvorio nebo i ono što je na njemu, zemlju i ono što je na njoj, more i ono što je u njemu, da se više ne odlaže,
7 već će se u dane kad se čuje glas sedmog anđela, kad počne trubiti, dovršiti tajna Božja, kao što je On to navijestio svojim slugama, prorocima.
8 Tada glas s neba koji sam čuo ponovno mi progovorio i rekao: "Idi, uzmi knjižicu koja je otvorena u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji."
9 I ja odem k anđelu i kažem mu: "Daj mi knjižicu." A on mi rekao: "Uzmi je i pojedi; bit će ti gorka u utrobi, ali će ti u ustima biti slatka kao med."
10 I ja uzmem knjižicu anđelu iz ruke i pojedem je; u ustima mi je bila slatka kao med, ali kad sam je pojeo, gorčina mi nastane u utrobi.
11 I on mi rekao: "Moraš ponovno prorokovati mnogim ljudima, narodima, jezicima i kraljevima."

Dva svjedoka i sedma truba

11 Potom mi je dana trska kao štap za mjerenje. A anđeo je stajao govoreći: "Ustani i izmjeri hram Božji, žrtvenik i one koji se tamo klanjaju.
2 A dvorište koje je izvan hrama izostavi i ne mjeri ga, jer je predano neznabošcima. Oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca.
3 I Ja ću dati dvojici svojih svjedoka moć da proriču tisuću dvjesta i šezdeset dana, odjeveni u kostrijet."
4 To su dva maslinska stabla i dvije svjetiljke što stoje pred Bogom, Gospodarom zemlje.
5 I ako im tko hoće učiniti kakvo zlo, iz usta im sukne oganj i proždre njihove neprijatelje. I ako im tko hoće učiniti kakvo zlo, mora biti tako ubijen.
6 Oni imaju vlast zatvoriti nebo da ne pada kiša u dane njihova prorokovanja; imaju i vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i vlast da udare zemlju svakovrsnim pošastima, koliko god često budu htjeli.
7 A kad će oni dovršiti svoje svjedočanstvo, zvijer koja izlazi iz bezdana ratovati će protiv njih, pobijedit će ih i ubiti.
8 I njihova će mrtva tjelesa ležati na ulici velikoga grada, koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je isto i naš Gospodin bio razapet.
9 Tada će oni od svih ljudi, svakog plemena, jezika i naroda, gledati njihova tjelesa tri i po dana i neće dopustiti da se njihova tjelesa polože u grob.
10 A oni koji žive na zemlji radovat će se tomu, veseliti i slati darove jedan drugomu, jer su ova dva proroka mučila one koji stanuju na zemlji.
11 A nakon tri i pol dana duh života od Boga uđe u njih i oni stanu na svoje noge, a veliki strah obuzeo one koji su ih vidjeli.
12 Tada se začuo jaki glas s neba koji im je govorio: "Uziđite ovamo." I oni uziđu na nebo u oblaku, a vidjeli su ih neprijatelji njihovi.
13 U taj isti čas nastane velik potres zemlje i sruši se deseti dio grada, i u potresu pogine sedam tisuća ljudi. Ostale preživjele spopadne strah i dadu slavu Bogu na nebu.
14 Drugo zlo prođe. Evo, treće zlo dolazi brzo.
15 Tada je sedmi anđeo zatrubio i na nebu odjeknu jaki glasovi govoreći: "Kraljevstva ovoga svijeta postala su kraljevstva našega Gospodina, i njegova Krista, On će vladati u vijeke vjekova!"
16 Tada dvadeset i četiri starješine, koji pred Bogom sjede na svojim prijestoljima, pali su ničice i poklone se Bogu
17 govoreći ovo: "Zahvaljujemo ti, Gospodine

Bože Svemoćni, koji jesi, koji si bio, i koji ćeš doći, jer Ti si uzeo svoju veliku moć i kraljuješ.
18 A narodi se razgnjevili, pa je došao Tvoj gnjev i vrijeme da se sudi mrtvima i da nagradiš tvoje sluge proroke i svete te one koji se boje Tvojega imena, male i velike, i da se unište oni koji uništavaju zemlju.”
19 Uto se otvorio hram Božji na nebu i pokazala se škrinja njegova zavjeta u njegovu hramu te nastalo sijevanje munja, i glasovi, i gromovi, i potres zemlje, i velika tuča.

Žena i Zmaj

12 Veliki se znak pokazao na nebu: Žena odjevena u sunce, mjesec pod njezinim nogama, a na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda.
2 Bila je trudna i vikala je u bolovima i mukama rađanja.
3 Zatim se pokazao drugi znak na nebu: i gle, veliki plameno-crveni zmaj sa sedam glava i deset rogova, a na glavama njegovim sedam kruna.
4 I njegov rep povuče trećinu nebeskih zvijezda i baci ih na zemlju. A zmaj stane pred ženu, koja je imala upravo roditi, da joj proždre Dijete čim ga rodi.
5 I ona je rodila muško Dijete, koji će vladati svim narodima željeznim štapom. Njezino Dijete bilo je doneseno k Bogu i njegovu prijestolju.
6 A žena pobježe u pustinju, gdje joj je Bog pripravio sklonište, da se tamo hrani tisuću dvjesta i šezdeset dana.
7 Uto je počeo rat na nebu: Mihael sa svojim anđelima borio se protiv zmaja, i zmaj i njegovi anđeli se borili,
8 ali nisu mogli nadvladati, niti je za njih više bilo mjesta na nebu.
9 Tako je bio je zbačen veliki zmaj, ta zmija od starina, koja se zove Đavao i Sotona, što zavodi čitav svijet, on je bio zbačen na zemlju, s njim su zbačeni i anđeli njegovi.
10 Tada začujem jak glas u nebu gdje govori: “Sada je došlo spasenje i snaga i kraljevstvo našega Boga, i vlast njegova Krista, jer je izbačen tužitelj naše braće, koji ih je optuživao dan i noć pred našim Bogom.
11 Oni su ga pobijedili krvlju Janjeta i riječju svojega svjedočanstva, jer nisu marili za svoj život sve do smrti.
12 Veselite se zato, o vi nebesa i vi koji boravite na njima! Zlo vama koji živite na zemlji i u moru! Jer đavao je sišao k vama s velikim gnjevom, znajući da mu je vrijeme kratko.”
13 I kad je zmaj vidio da je zbačen na zemlju, počeo je progoniti ženu koja je rodila muško Dijete.
14 Ali ženi su dana dva krila velikoga orla da može odletjeti u pustinju, na svoje mjesto, gdje će se hraniti vrijeme i vremena i pola vremena, daleko od lica zmije.
15 I tada zmija ispusti iz svojih usta vodu kao poplavu za ženom, kako bi je poplava mogla odnijeti.
16 Ali zemlja pomogne ženi, otvori svoja usta i proguta poplavu koju je ispustio zmaj iz svojih usta.
17 I razgnjevio se zmaj protiv žene, i otišao da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, onih koji vrše Božje zapovijedi i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.

Zvijer izlazi iz mora

13 Stajao sam na pijesku morskog žala, i vidio sam gdje izlazi iz mora zvijer sa sedam glava i deset rogova; na rogovima deset kruna, a na glavama im bogohulna imena.
2 Ta zvijer koju sam vidio bila je kao leopard, noge su joj bile kao u medvjeda, a usta kao usta u lava. Zmaj joj dade svoju moć, svoje prijestolje i veliku vlast.
3 I vidio sam jednu od njezinih glava smrtonosno ranjenu, ali njezina je smrtonosna rana bila iscijeljena. Sva se zemlja začudila i pristala uz zvijer.
4 Tako se oni poklone zmaju što je zvijeri predao vlast; a poklone se i zvijeri, govoreći: “Tko je jednak zvijeri i tko može ratovati protiv nje?”
5 I dana su joj usta da govori velike stvari i psovke, i vlast joj je dana da čini četrdeset i dva mjeseca.
6 Tada ona otvori svoja usta u bogohulnosti protiv Boga, pa psuje i huli njegovo ime, njegovo boravište i one koji borave na nebu.
7 I dano joj je da povede rat protiv svetih i da ih pobijedi. Dana joj je vlast nad svakim plemenom, jezikom i narodom.
8 I poklonit će joj se svi oni koji borave na zemlji, svaki čije ime ne stoji zapisano u Knjizi Života Janjeta zaklanog od postanka svijeta
9 Tko ima uho za čuti, neka čuje.
10 Onaj tko vodi u ropstvo bit će odveden u ropstvo; onaj tko ubija mačem, od mača mora poginuti. Ovdje je strpljenje i vjera svetih.
11 I potom sam vidio drugu zvijer gdje izlazi iz zemlje, imala je dva roga kao u janjeta, a govorila je kao zmaj.
12 I vrši svu vlast prve zvijeri u njezinoj nazočnosti, i učini da se zemlja i oni koji borave na njoj klanjaju prvoj zvijeri, kojoj je bila iscijeljena smrtna rana.
13 I čini velike čudesne znakove, tako čini da se vatra s neba spušta na zemlju na očigled ljudi
14 i da zavodi one koji borave na zemlji sa onim čudesima što su joj dana da čini pred zvijeri, govoreći onima koji borave na zemlji, da naprave kip zvijeri koja je bila ranjena mačem, ali je ostala na životu.
15 On je dobio moć, udahnuti život kipu zvijeri, tako da kip zvijeri može govoriti i učinio da se poubijaju svi oni koji se nisu htjeli pokloniti kipu zvijeri.
16 A ona učini da svi, mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, prime žig na njihovu desnu ruku ili na njihovim čelima,
17 i da nitko ne može ni kupovati ni prodavati, osim onoga koji ima žig, ili ime zvijeri, ili broj njezina imena.
18 Ovdje je mudrost. Tko je razuman neka izračuna broj zvijeri, jer to je broj čovjeka, a broj mu je šest stotina šezdeset i šest. (***666***)

Stotina četrdeset i četiri tisuće

14 Tada ja pogledam, i gle, Janje je stajalo na Sionskoj gori, a s njim stotinu četrdeset i četiri tisuće ljudi, imali su ime njegovo i ime njegova Oca napisano na svojim čelima.
2 I začujem glas s neba, kao glas mnogih voda i kao glas velikog groma. I čujem glas citraša što sviraju na svojim citrama.
3 Pjevali su nešto kao novu pjesmu ispred prijestolja, četvorim živim stvorenjima i pred starješinama. Nitko nije mogao naučiti te pjesme, osim onih stotinu četrdeset i četiri tisuće koji su bili otkupljeni sa zemlje.
4 To su oni koji se nisu onečistili sa ženama, jer to su djevci. To su oni koji prate Janje kamo god ide. Oni su otkupljeni između ljudi kao prvenci Bogu i Janjetu.
5 U njihovim se ustima ne nađe laž, jer oni su bez mane pred prijestoljem Božjim.

6 Uto sam vidio drugoga anđela gdje leti posred
neba, noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju
mu je trebalo navijestiti onima koji borave na zem-
lji, svakom narodu i plemenu, jeziku i puku,
7 govoreći jakim glasom: "Bojte se Boga i dajte mu
slavu, jer je došao čas njegova Suda. Poklonite se
Onomu koji je stvorio nebo i zemlju, more i izvore
voda."
8 A drugi anđeo ide za njim, govoreći ovo: "Babilon
je pao, pao je, taj veliki grad, jer je napojio sve nar-
ode vinom gnjeva svojega bluda."
9 Tada treći anđeo ide za njima govoreći jakim gla-
som: "Tko se god pokloni zvijeri i njezinom kipu i
primi žig na svoje čelo ili na svoju ruku,
10 isti taj će piti od vina Božjega gnjeva, pune jako-
sti, natočeno u čašu njegova gnjeva. I taj će biti
mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima
i pred Janjetom.
11 I dim se od njihovih muka diže u vijeke vjekova;
i nema mira ni dan ni noć onima koji se klanjaju
zvijeri i njezinom kipu, i svakomu onomu koji primi
žig njezina imena."
12 Na ovom se temelji postojanost svetih, ovo su
oni koji drže Božje zapovijedi i vjeru Isusovu.
13 I uto začuo sam glas s neba gdje mi govori:
"Napiši: 'Blago mrtvima koji od sada umiru u Gos-
podinu,' " "Da," govori Duh: "neka počinu od svojih
trudova, jer njihova djela idu za njima."
14 I ja pogledam, i gle, bijeli oblak, a na oblaku sjedi
Jedan kao Sin Čovječji, koji ima na svojoj glavi
zlatnu krunu, a u ruci mu je oštar srp.
15 I drugi anđeo iziđe iz hrama te poviče jakim gla-
som onomu što je sjedio na oblaku: "Zamahni svo-
jim srpom i žanji, jer je došlo vrijeme da žanješ, jer
je dozrela žetva na zemlji!"
16 Tada onaj koji je sjedio na oblaku baci na zemlju
svoj srp i bude požnjevena zemlja.
17 I drugi anđeo iziđe iz hrama koji je na nebu i on
je imao oštar srp.
18 I drugi anđeo iziđe od žrtvenika, koji je imao
vlast nad ognjem, i povika jakim glasom onomu
koji je imao oštar srp govoreći: "Zamahni svojim
oštrim srpom i beri grozdove zemaljskog vinogra-
da, jer mu je grožđe potpuno zrelo."
19 I tada anđeo baci na zemlju svoj srp te pobere
grozdove zemaljskog vinograda i sasuje u veliku
vinsku prešu Božjega gnjeva.
20 I grožđe u vinskoj preši bude zgnječeno izvan
grada, a iz preše se razlila krv konjima do uzda, u
širinu od tisuću i šest stotina stadija.

Sedam posljednjih pošasti

15 Potom sam vidio u nebu drugi znak, veliki i
divan; sedam anđela koji su imali sedam
posljednjih pošasti, jer se s njima dovršuje gnjev
Božji.
2 I vidio sam nešto kao stakleno more pomiješano
s vatrom, i one koji su pobijedili zvijer, njezin kip i
njezin žig i broj njezina imena, gdje stoje na stak-
lenom moru i imaju Božje citre.
3 I oni pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega i
pjesmu Janjeta, govoreći ovo: "Velika su i divna
tvoja djela, Gospodaru, Bože Svemoćni! Pravedni
su i istiniti tvoji putovi, Kralju svetih.
4 Tko da te se ne boji, o Gospodaru, i tko da ne slavi
Tvoje ime? Jer Ti si jedini Svet. Svi će narodi doći
i pokloniti se pred tobom, jer su objavljeni Tvoji su-
dovi."
5 I poslije toga pogledam, i gle, vidio sam otvorio se
hram Šatora svjedočanstva na nebu.
6 A iz hrama iziđe sedam anđela koji su imali se-
dam pošasti, odjeveni u bijeli i čisti lan i opasani po
prsima zlatnim pojasima.
7 Zatim jedno od četiriju živih stvorenja dade jed-
nomu od sedam anđela sedam zlatnih čaša, na-
punjenih gnjevom Boga koji živi u vijeke vjekova.
8 Hram se napunio dimom od sjaja Božjega i od
njegove sile, i nitko nije mogao ući u hram dok se
ne dovrši sedam pošasti od sedmorice anđela.

Sedam čaša gnjeva

16 Potom sam začuo jak glas što dolazi iz hrama
i govori sedmorici anđela: "Idite i izlijte se-
dam čaša Božjega gnjeva na zemlju."
2 I prvi ode i izlije svoju čašu na zemlju. I pojave se
gadne i bolne rane na ljudima koji su imali zvijerin
žig i koji su se klanjali njezinu kipu.
3 Tada drugi anđeo izlije svoju čašu na more, i ono
postane krv kao u mrtvaca, te ugine svako živo
stvorenje u moru.
4 Tada treći anđeo izlije svoju čašu na rijeke i iz-
vore voda, i one su postale krv.
5 Uto sam čuo anđela voda, gdje govori: "O Gos-
podine, ti si pravedan, Ti koji jesi, koji si bio i koji
ćeš biti, što si to tako sudio.
6 Jer su oni prolili krv svetih i proroka, zato im daješ
da piju krv, jer to im je pravedna zasluga."
7 I začuo sam drugoga iz žrtvenika kako govori:
"Da, Gospodaru, Bože Svemoćni, istiniti su i
pravedni Tvoji sudovi."
8 Četvrti anđeo izlije svoju čašu na sunce, i bila mu
je dana snaga da pali ljude vatrom.
9 A ljudi su gorjeli od velike vrućine te psovali ime
Boga koji ima vlast nad ovim pošastima i nisu se
pokajali i odali mu slavu.
10 I peti anđeo izlije svoju čašu na prijestolje zvi-
jeri; tada njezinim kraljevstvom postane velika
tama. Ljudi su od muke i bola grizli jezike svoje
11 i psovali ime nebeskoga Boga zbog svojih
muka i svojih rana, i nisu se pokajali od svojih djela.
12 Tada šesti anđeo izlije svoju čašu na veliku ri-
jeku Eufrat, i presuši se njezina voda, tako da
pripremi prolaz kraljevima s istoka.
13 I ja sam opazio gdje izlaze tri nečista duha kao
žabe iz ustiju zmaja, iz ustiju zvijeri i iz ustiju lažnog
proroka.
14 Jer to su, uistinu, đavolski duhovi koji proizvode
znakove i koji odlaze kraljevima zemlje iz cijeloga
svijeta, da ih skupe za rat toga velikog dana Boga
Svemoćnoga.
15 Pazite, evo, Ja dolazim kao tat. Blagoslovljen je
onaj koji je budan i čuva svoje haljine, da ne bi išao
gol i da mu se ne vidi njegova sramota."
16 I oni se skupe na mjesto koje se hebrejski zove
Armagedon.
17 Tada sedmi anđeo izlije svoju čašu u zrak; i iz-
iđe veliki glas iz hrama nebeskoga, od prijestolja,
govoreći: "Svršeno je!"
18 I nastali su glasovi, i grmljavine, i sijevanje munja;
i bio je tako velik potres zemlje kakvog nikad nije
bilo otkada su ljudi na zemlji, tako je bio strašan.
19 I veliki se grad razdijeli na tri dijela i sruše se
gradovi naroda. I veliki Babilon spomene se pred
Bogom, da mu dade čašu vina ljutoga gnjeva svo-
jega.
20 I svi su otoci iščeznuli, a planine se nisu našle.
21 I velika tuča spusti se s neba i padne na ljude,
svaki komad težine oko jedan talent. Ljudi su ps-
ovali Boga, zbog te pošasti tuče, jer je ta pošast
bila izvanredno velika.

Velika bludnica

17 Potom jedan od sedam anđela koji su imali
sedam čaša došao je k meni govoriti sa

mnom, govoreći mi: “Dođi da ti pokažem sud velike bludnice koja sjedi na mnogim vodama;
2 s kojom su kraljevi zemlje provodili bludnost, i koja je prouzročila da se oni što borave na zemlji opiju vinom njezine bludnosti.”
3 Odnese me, u Duhu, u pustinju. I tu sam vidio ženu koja sjedi na skrletnoj zvijeri, prekrivenu bogopogrdnim imenima, imajući sedam glava i deset rogova.
4 Žena je bila odjevena u grimiz i skrlet i nakićena zlatom, dragim kamenjem i biserima, držeći u ruci zlatnu čašu punu odurnosti i nečistoće svojega bluda.
5 Na njezinu je čelu napisano ime—tajna veliki Babilon, mati bludnica i odurnosti zemaljskih.
6 I vidio sam ženu, pijanu od krvi svetaca i od krvi ubijenih Isusovih svjedoka. A kad sam je vidio, začudio sam se velikim čudom.
7 A anđeo mi rekao: “Zašto se čudiš? Ja ću ti reći tajnu ove žene i zvijeri koja ju nosi, koja ima sedam glava i deset rogova.
8 Zvijer koju si vidio bila je, i nije, izaći će iz jame bezdana i otići u propast. A oni koji borave na zemlji čudit će se, čija imena nisu upisana u Knjizi Života od postanka svijeta, kad vide tu zvijer, koja je bila, i nije, i opet je tu.
9 Ovdje je um koji ima mudrost. Sedam je glava sedam gora na kojima žena sjedi.
10 To je i sedam kraljeva. Pet ih je palo, jedan jest, a drugi još nije došao. A kad dođe, mora ostati samo kratko vrijeme.
11 A zvijer koja je bila i nije, ona je i osmi i jedan od sedmorice, i ide u propast.
12 I deset rogova koje si vidio, to je deset kraljeva koji još nisu primili kraljevstva, nego će primiti vlast samo za jedan sat kao kraljevi skupa sa zvijeri.
13 Ovi su jedne misli, i oni će dati svoju silu i svoju vlast zvijeri.
14 Ovi će ratovati s Janjetom, ali će ih Janje pobijediti, jer On je Gospodar nad gospodarima i Kralj nad kraljevima. I oni koji su s njim pozvani su, izabrani i vjerni.”
15 I anđeo mi rekao: “Vode što si ih vidio, gdje sjedi bludnica, to su ljudi i mnoštva, narodi i jezici.
16 A deset rogova koje si vidio na zvijeri, oni će zamrziti bludnicu, opustošiti je i svući do gola, meso će njezino pojesti i spaliti je vatrom.
17 Jer im je Bog stavio u srca njihova da ispune njegov naum, da svi budu jedne misli, i da predaju svoje kraljevstvo zvijeri, dok se ne ispune riječi Božje.
18 A žena koju si vidio to je onaj veliki grad, koji kraljuje nad kraljevima zemlje.”

Pad velikog Babilona

18 Poslije toga sam vidio drugoga anđela gdje silazi s neba, koji je imao veliku vlast, i zemlja se rasvijetli od njegova sjaja.
2 On povika jakim glasom govoreći ovo: “Pade, pade veliki Babilon i postade boravištem zloduha, i tamnica svakomu nečistom duhu, i krletkom svake nečiste i mrske ptice!
3 Jer su svi narodi pili od vina gnjeva i od vina njezine bludnosti, a kraljevi zemlje počinili su s njom bludnost i zemaljski trgovci obogatili su se njezinom obilnom raskošću.”
4 Uto čujem drugi glas s neba govoreći ovo: “Iziđite iz nje, moj narode, da ne budete dionici njezinih grijeha i da ne primite njezinih pošasti.
5 Jer njezini su grijesi doprli do neba, i Bog se sjetio njezinih opačina.
6 Platite joj kao što je i ona plaćala vama, i naplatite joj dvostruko prema njezinim djelima: U čašu u koju je natakala natočite joj dvostruko.
7 Kolikom se mjerom slavila i uživala u raskoši, istu mjeru joj zadajte muka i tuge; jer govori ona u svojemu srcu, ‘sjedim kao kraljica, nisam udovica i neću vidjeti tuge.’
8 Eto, zato će je u jednom danu nastati pošasti; smrt, tuga i glad. I ona će u ognju izgorjeti, jer moćan je Gospodin Bog koji je sudi.
9 I kraljevi zemlje koji su s njom provodili bludnost i uživali s njom plakat će i tugovati za njom kad vide dim njezina požara.
10 Stojeći daleko od straha pred njezinom mukom, govoreći: ‘Jao, jao, veliki grade Babilone, silni grade, jer je u jednom času doći sud na tebe.’
11 Zemaljski trgovci zaplakat će i tugovati za njom, jer nitko više ne kupuje njezine robe:
12 Robe od zlata i srebra, dragog kamenja i bisera, lana i grimiza, svile i skerleta, svakovrsnog mirisnog drveta; svakovrsnih predmeta od slonove kosti, svakovrsnih posuda od skupocjenog drveta, od mjedi, od željeza i mramora;
13 cimeta i balzama, miomirisa i pomasti, tamjana i vina, ulja, bijeloga brašna i pšenice, goveda i ovaca, konja i kola, i čovječjih tjelesa i duša.
14 I voće za kojim je žudjela tvoja duša ode od tebe, i sve što je bogato i raskošno otišlo je od tebe, i sigurno ga više nećeš naći.
15 Trgovci ovim stvarima koje je ona obogatila stajat će daleko u strahu od njezine muke, plačući i naričući,
16 govoreći: ‘Jao, jao, veliki grade odjeven u fini lan, svilu, u grimiz i skrlet, i nakićen zlatom i dragim kamenjem i biserima!
17 Jer je u jednom času propalo tako veliko bogatstvo.’ Svi brodski kapetani, svi koji plove brodovima, mornari, i svi koji rade na moru, stali su iz daleka,
18 povikali su kad su vidjeli dim njezina požara, govoreći: ‘Koji je bio kao ovaj veliki grad?’
19 I posuše prahom svoje glave, te viknu plačući, naričući i govoreći: ‘Jao, jao, veliki grade, u kojem su se obogatili tvojim bogatstvom svi vlasnici lađa na moru, jer je opustošen u jednom jedinom času!’
20 Raduj se nad njim, nebo i vi sveti apostoli i proroci, jer Bog ga je osudio zbog vas!”
21 Tada jedan snažan anđeo uzme kamen, veliki kao mlinski kamen, i baci ga u more, govoreći: “Tako će silovito biti bačen Babilon, veliki grad, i neće se više nikad naći.
22 I zvuk citraša, i pjevača, i svirača, i trubača neće se više u tebi čuti. Ni obrtnika od bilo kakva zanata neće se više u tebi naći. Ni buka mlinskog kamena neće se više u tebi čuti.
23 Svjetlost svjetiljke neće više u tebi sjati. Glas zaručnika i zaručnice neće se više u tebi čuti. Jer tvoji su trgovci bili velikaši zemaljski i jer si svojim vračanjem odveo u zabludu sve narode.
24 I u njemu je nađena krv od proroka, od svetih i svih onih koji su poubijani na zemlji.”

Ženidba Janjetova

19 Poslije toga čuo sam glasno pjevanje mnoštva naroda na nebu: “Aleluja! Spasenje, slava, čast i moć Gospodinu našemu Bogu!
2 Zato što su istiniti i pravedni njegovi sudovi, jer je osudio veliku bludnicu, koja pokvari zemlju svojim bludom. On je na njoj osvetio krv svojih slugu, koju je ona prolila.”
3 I opet govore: “Aleluja! A njezin se dim diže u vijeke vjekova!”
4 A dvadeset i četiri starješine i četiri živa stvorenja

padnu i poklone se Bogu, koji sjedi na prijestolju,
govoreći: "Amen! Aleluja!"
5 Zatim s prijestolja došao je glas govoreći: "Hval-
ite našega Boga, svi njegovi sluge i svi koji ga se
bojite, mali i veliki."
6 I začujem nešto kao glas velikog mnoštva, kao
šum velikih voda, kao prasak jakih gromova, govo-
reći: "Aleluja! Jer vlada i kraljuje Gospodin Bog
Svemoćni!
7 Radujmo se i kličimo od veselja i dajmo slavu
Njemu, jer je došla Janjetova svadba, i njegova se
zaručnica pripravila."
8 Dano joj je odjenuti se u fino laneno platno, čisto
i blistavo, jer laneno platno, pravedna su djela
svetih.
9 Tada mi on rekao: "Piši: 'Blagoslovljeni su oni koji
su pozvani na svadbenu gozbu Janjetovu.' I on mi
rekao: "Ovo su istinite riječi Božje."
10 Tada mu padnem do nogu da mu se poklonim,
a on mi rekao: "Pazi da to ne činiš! Ja sam sluga
kao i ti i tvoja braća koja imaju Isusovo svjedočan-
stvo. Bogu se pokloni! Jer svjedočanstvo Isusovo
proročki je duh."
11 Zatim sam vidio otvoreno nebo, i gle, bijeli konj.
A onaj koji je sjedio na njemu zove se Vjerni i Is-
tiniti; On sudi i vojuje po pravdi.
12 Njegove su oči kao plamen ognjeni, a na glavi
mu mnoge krune. On ima napisano ime koje nitko
ne zna, osim njega samoga.
13 On je bio odjeven u haljinu umočenu u krv, a
njegovo se ime zove Riječ Božja.
14 I nebeske vojske odjevene u fini lan, bijel i čist,
pratile su ga na bijelim konjima.
15 A iz njegovih usta izlazi oštar mač, da njime
pobije narode. On će sam nad njima vladati željez-
nim štapom. On sam navija vinsku prešu uskip-
jelog gnjeva Svemoćnoga Boga.
16 A na svojoj haljini i na boku nosi napisano ime:
Kralj kraljeva i Gospodar gospodara.
17 Tada sam vidio jednog anđela gdje stoji na
suncu i viče jakim glasom svim pticama što lete
posred neba: "Dođite i skupite se na gozbu ve-
likoga Boga,
18 da jedete meso od kraljeva, meso od vojskovo-
đa, meso od junaka, meso od konja i od onih koji
sjede na njima, i meso od svih ljudi, slobodnih i
robova, malih i velikih."
19 Zatim sam vidio zvijer, kraljeve zemaljske i nji-
hove vojske, skupljene da zametnu rat protiv ono-
ga koji jaše na konju i protiv njegove vojske.
20 Tada je zvijer bila uhvaćena zajedno sa lažnim
prorokom koji je pred njom činio čudne znakove i
njima zaveo one koji su primili žig zvijeri i klanjali se
njezinu kipu. Oboje njih su živi bačeni u ognjeno
jezero koje gori sumporom.
21 A ostali su ubijeni mačem što izlazi iz ustiju
Onoga koji je sjedio na konju. I sve su se ptice na-
sitile njihovim mesom.

Tisućogodišnje kraljevstvo. Posljednji sud

20 Potom sam opazio anđela gdje silazi s neba,
imajući ključ od bezdana i veliki lanac u
svojoj ruci.
2 On uhvati zmaja, tu zmiju od starina, a to je
Đavao i Sotona, te ga svezao za tisuću godina;
3 i bacio ga u bezdan, zatvorio ga i stavio na njega
pečat, da više ne zavodi narode dok se ne navrši
tisuću godina. Poslije toga mora biti odvezan za
kratko vrijeme.
4 I ja sam vidio prijestolja i one koji sjede na njima,
i njima je bila dana vlast da sude. I opazio sam
duše onih koji su pogubljeni zbog svojega
svjedočanstva za Isusa i za Riječ Božju, koji se
nisu poklonili zvijeri ni njezinu kipu, i koji nisu primili
žiga na svojim čelima ili na svojim rukama. Oni su
živjeli i kraljevali s Kristom tisuću godina.
5 A ostali mrtvaci nisu oživjeli dokle se nije navršilo
tisuću godina. Ovo je prvo uskrsnuće.
6 Blagoslovljen i svet je onaj koji je dionik ovoga
prvoga uskrsnuća. Nad ovima druga smrt nema
vlasti, nego će biti svećenici Božji i Kristovi i s njim
će kraljevati tisuću godina.
7 A kad prođe tisuću godina, Sotona će biti pušten
iz svoje tamnice.
8 Izići će da zavodi narode koji su na četiri kraja
zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi za rat, kojih je
toliko kao pijeska morskog.
9 I oni uziđu na široku površinu zemlje, opkole ta-
bor svetih i ljubljeni grad. I tada vatra od Boga siđe
s neba i proguta ih.
10 A đavao, koji ih je zavodio, bio je bačen u ogn-
jeno i sumporno jezero, gdje su zvijer i lažni prorok.
I bit će mučeni dan i noć u vijeke vjekova.
11 Zatim sam vidio veliko bijelo prijestolje i Onoga
koji je sjedio na njemu, ispred čijega lica iščeznu
zemlja i nebo. I mjesta im se ne nađe.
12 I vidio sam mrtve, male i velike, stojeći pred
Bogom, i knjige se otvore. I druga se knjiga otvori,
koja je knjiga života, i mrtvi su bili suđeni prema
svojim djelima i onomu što je napisano u knjigama.
13 I more povrati svoje mrtve koji su bili u njemu;
Smrt i Podzemlje dade mrtve koji su bili u njemu. I
bili su suđeni prema djelima svojima.
14 Smrt i Podzemlje bili su bačeni u ognjeno jez-
ero. A to je druga smrt.
15 I tko god se ne nađe upisan u Knjizi Života, bio
je bačen u ognjeno jezero.

Novo nebo i nova zemlja. Novi Jeruzalem

21 I ja sam vidio novo nebo i novu zemlju, jer su
prošli prvo nebo i prva zemlja, a i mora više
nije bilo.
2 Tada ja, Ivan, vidio sam Sveti grad, Novi Jeru-
zalem, gdje silazi s neba od Boga, pripravljen kao
zaručnica koja je ukrašena za svojega muža.
3 I čuo sam gromki glas što je dolazio s neba govo-
reći: "Evo šatora Božjega među ljudima, I On će
boraviti s njima, i oni će biti njegov narod, i sam Bog
će biti s njima i biti njihov Bog.
4 I Bog će otrti svaku suzu s njihovih očiju; neće
više biti smrti, ni tuge, ni plaća; i neće više biti boli,
jer ono prvo je prošlo."
5 Tada mi onaj koji sjedi na prijestolju rekao: "Evo,
Ja sve činim novo." I On mi rekao: "Napiši: Jer ove
su riječi vjerne i istinite!"
6 On mi rekao: "Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega,
Početak i Svršetak. Ja ću dati iz izvora vode života,
badava, onomu koji je žedan.
7 Onaj koji pobijedi baštinit će sve, i Ja ću biti
njegov Bog, a on će biti moj sin.
8 Ali strašljivi, nevjernici, nečisti, ubojice, bludnici,
vračari, idolopoklonici i svi lašci, oni će dobiti svoj
dio u jezeru koje gori ognjem i sumporom, a to je
druga smrt."
9 I zatim jedan od sedam anđela koji su imali se-
dam čaša napunjenih sa sedam završnih pošasti,
došao je k meni govoreći: "Dođi da ti pokažem
zaručnicu, ženu Janjetovu!"
10 I on me prenese u duhu na neku veliku i visoku
planinu, i pokazao mi onaj veliki grad, Sveti Jeru-
zalem, gdje silazi s neba od Boga,
11 imajući slavu Božju u sebi. Njegova svjetlost
bila je kao dragi kamen, kao kamen jaspis, pro-
ziran kao kristal.

12 Imao je velike, visoke zidine s dvanaesterim
vratima, a na vratima dvanaest anđela, i napisana
imena na njima, imena dvanaest plemena Izraelo-
vih sinova.
13 Od istoka troja vrata, od sjevera troja vrata, od
juga troja vrata i od zapada troja vrata.
14 A gradske su zidine imale dvanaest temelja i na
njima imena dvanaest Janjetovih apostola.
15 A onaj koji je govorio sa mnom držao je mjeru,
zlatnu trsku, da izmjeri grad, njegova vrata i nje-
gove zidine.
16 A grad leži u četvorini, njegova je dužina kolika
i širina. I on izmjeri grad trskom; dvanaest tisuća
stadija. Jednaka mu je dužina, širina i visina.
17 Tada izmjeri i njegove zidine: stotinu četrdeset
i četiri lakta po ljudskoj mjeri, to jest, po anđeoskoj.
18 Zidovi su sagrađene od jaspisa, a grad od čis-
toga zlata, kao čisto staklo.
19 A temelji gradskih zidina bili su ukrašeni svako-
vrsnim dragim kamenjem. Prvi je temelj od jas-
pisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od
smaragda,
20 peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od
krizolita, osmi od berila, deveti od topaza, deseti
od krizopraza, jedanaesti od hijacinta i dvanaesti
od ametista.
21 A dvanaest je vrata dvanaest bisera. Pojedina
su vrata od jednog bisera. Gradska je ulica od čis-
toga zlata, nalik na prozirno staklo.
22 Hrama nisam vidio u njemu, jer Gospodin Bog
Svemoćni i Janje njegov su hram.
23 Gradu ne treba sunce ni mjesec da svijetle u
njemu, jer ga je rasvijetlio sjaj Božji, i Janje mu je
svjetiljka.
24 Narodi će hoditi u njegovu svjetlu, zemaljski
kraljevi donijeti u njega svoju slavu i čast.
25 Njegova se vrata nikad neće zatvarati danju, jer
noći neće biti.
26 U njega će se donijeti slava i čast i raskoš naro-
da.
27 Ništa nečisto neće u njega nipošto ući; nitko tko
čini što je odurno i lažno, već samo oni koji su up-
isani u Janjetovoj Knjizi Života.

Isus dolazi brzo

22 I on mi pokazao čistu rijeku života, bistru
kao kristal, koja izlazi iz Božjega i Janjeto-
va prijestolja.
2 A posred gradske ulice i s obiju strana rijeke bilo
je stablo života, koje rađa dvanaest plodova, da-
jući svakog mjeseca svoj plod. A lišće od stabala
služi za liječenje narodima.
3 Neće više biti nikakva prokletstva. Prijestolje
Božje i Janjetovo bit će u njemu, a sluge će ga nje-
gove služiti.
4 I oni će vidjeti njegovo lice, a njegovo će ime biti
na njihovim čelima.
5 Neće više biti noći; i neće trebati ni svjetla od
svjetiljke, ni svjetla od sunca, jer će nad njima svi-
jetliti Gospodin Bog. I oni će kraljevati u vijeke vje-
kova.
6 Tada mi rekao: “Ove su riječi vjerne i istinite.”
Gospodin Bog svetih proroka posla svojega
anđela da pokaže njegovim slugama što se ima
uskoro dogoditi.
7 Pazite! Ja dolazim brzo! Blagoslovljen je onaj
koji vrši proročanske riječi ove knjige.”
8 A ja, Ivan, ovo sam čuo i vidio. I kad sam čuo i
vidio, pao sam pred noge anđelu, koji mi je ovo
pokazao, da mu se poklonim.
9 Tada mi on rekne: “Gledaj da to ne činiš. Jer ja
sam sluga kao i ti, kao tvoja braća, proroci i oni koji
vrše riječi ove knjige. Bogu se pokloni!”
10 Zatim mi rekne: “Ne zapečati proročanske riječi
ove knjige, jer je vrijeme blizu.
11 Neka onaj koji je nepravedan i dalje bude
nepravedan; onaj koji je nečist neka i dalje bude
nečist; onaj koji je pravedan neka i dalje bude
pravedan; onaj koji je svet neka i dalje bude svet.”
12 Evo, Ja dolazim brzo, i sa sobom nosim na-
gradu da svakoga nagradim prema njegovu djelu.
13 Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, Prvi i
Posljednji.”
14 Blagoslovljeni su oni koji vrše njegove zapovi-
jedi, tako da dobiju pravo do stabla života, i da
mogu ući u grad kroz vrata.
15 Jer vani ostaju psi i vračari, i bludnici, i ubojice,
i idolopoklonici, i svaki tko god ljubi i govori laž.
16 Ja, Isus, poslao sam svojega anđela da vam
posvjedoči ovo u crkvama. Ja sam Korijen i Poto-
mak Davidov, Sjajna Zvijezda Danica.”
17 I Duh i zaručnica govore: “Dođi!” Tko čuje neka
rekne: “Dođi!” I neka onaj tko je žedan dođe; tko
god želi neka uzme vode života badava.
18 Ja svjedočim svakomu koji čuje proročanske
riječi ove knjige: Ako tko ovomu što dometne, Bog
će njemu dometnuti pošasti napisane u ovoj knjizi.
19 I ako tko oduzme od riječi ove proročanske kn-
jige, Bog će njemu oduzeti njegov dio iz Knjige Ži-
vota, iz svetoga grada i iz onoga što je napisano u
ovoj knjizi.
20 Onaj koji svjedoči svemu ovomu govori: “Sig-
urno dolazim ubrzo.” Amen. Da, dođi, Gospodine
Isuse.
21 Neka milost Gospodina Isusa Krista bude s
vama svima. Amen.

KONKORDANCA

KAZALO RIJEÇI I REDAKA BIBLIJE

- A -

AGARA
Gal 4:24 za robovanje, i to je ***A***.
Gal 4:25 ***A***. znači Sinaj goru u
ALFA
Otk 1:8 Ja sam ***A***. i Omega,
Otk 21:6 Svršilo se. Ja sam ***A***.
ANTIKRIST-OV
1Iv 2:18 da će doći ***a***. već sad
1Iv 2:22 Taj je ***a***. koji niječe Oca i
2Iv 1:7 u tijelu: ovo je zavoditelj i ***a***.
1Iv 4:3 I nije od Boga; i ovaj je ***a***.
ARKANĐE-LOV-O
1So 4:16 na glas ***a***. na zvuk trube
Jud 1:9 ***a***. kad se je prepirao s

- B -

BAŠTIN-A-E-I-ICI
Psl 16:5 Gospode, ti si meni ***b.*** i dio
Psl 73:26 branik srca mojega, ***b.*** moja
Psl 119:111 ***B.*** su moja zauvijek svj.
M.Iz 3:35 Čast je ***b.*** mudroga, a sram
Gal 3:18 Jer ako je ***b.*** od zakona, onda
M.Iz 19:14 Kuća i imanje ***b.*** se od
Eze 46:17 Ako li što daruje od svoje ***b.***
Joe 2:17 Ne daj ***b.*** svoje pod sramotu,
Luk 12:14 sucem i djeliteljem ***b.*** nad
Efe 1:14 Koji je zalog ***b.*** naše za
Efe 1:18 bogatstvo slave ***b.*** njegove
Heb 6:12 strpljivošću ***b.*** obećanja.
Heb 9:15 pozvani obećanje vječne ***b.***
M.Iz 27:24 i ***b***. li se kruna kroz sve
Mih 2:2 posjedniku i ***b.*** njegovoj.
1Ko 15:50 niti raspadljivost ***b.***
Heb 1:4 odličnije ime od njihova ***b.***
Rim 4:14 Jer ako bi bili ***b.*** samo oni,
Rim 8:17 A kad smo djeca, i ***b.*** smo:
Gal 3:29 Abrahamovi, po obećanju ***b***.
Efe 1:11 U njemu i mi postadosmo ***b.***
BAŠTINIK-E-OM
Pst 21:10 te sluškinje ne smije biti ***b.***
Gal 4:1 Dok je ***b.*** malodoban, ne
Gal 4:7 nego sin; a ako si sin i ***b.*** po
Heb 11:7 i postade ***b.*** pravde po vjeri.
Jak 2:5 za bogate u vjeri i za ***b.***
Heb 1:2 Kojega postavi ***b.*** svemu, po
BARABU
Mat 27:20 traže ***B.*** a Isusa da dadne
Mar 15:15 i pusti mu ***B.*** A Isusa dade
BATINA
M.Iz 10:13 ***b.*** pripada leđima ludoga.
M.Iz 26:3 magarcu, a ***b.*** luđacima na
BEDARA
PNP 7:1 Okret ***b.*** tvojih kao đerdan
Iza 5:27raspasuje pojas oko ***b.***
Mat 3:4 devine i pojas kožan oko ***b.***
Heb 7:5 oni izašli iz ***b.*** Abrahamovih.
BEDRA
Iza 21:3 Zato su ***b.*** moja puna grčeva.
Iza 32:11ostavite samo ***b.*** zaogrnuta
1Pe 1:13 opasavši ***b.*** svojega uma,
BESMRTNO-GA-ME-ST
Rim 1:23 I pretvoriše slavu ***b.*** Boga u .
1Ti 1:17 ***b.*** nevidljivome, jedinome
1Ko 15:53 smrtno da se obuče u ***b.***
1Ko 15:54 ***b.*** onda će se ispuniti riječ
1Ti 6:16 ima ***b.*** i prebiva u svjetlosti
BESPOSLEN-E-I
1Ti 5:13 ***b.*** uče se obilaziti po kućama
2Pe 1:8 neće vas ostaviti ***b.*** i bez
Mat 20:3 druge gdje stoje na trgu ***b.***
Mat 20:6 Što stojite ovdje cijeli dan ***b.***
Tit 1:12 lažljivi, zle živine, ***b.*** trbusi.
BESPRIJEKOR-AN-NI
Flp 3:6 pravdi zakonskoj bio sam ***b.***
1Ti 3:2 Nadglednik treba da je ***b.***
Flp 2:15 Da budete ***b.*** i bezazleni,
1Ti 3:10 službu poslužitelja, ako su ***b.***
BEZAKONIKA
2Pe 2:7 neobuzdanim življenjem ***b.***
2Pe 3:17 čuvajte se, da prijevarom ***b.***
BEZAKONJ-A-E-U
Iza 50:1 prodali ste se sami, i zbog ***b.***
2So 2:7 Jer tajna ***b.*** već djeluje; samo
Tit 2:14 da nas otkupi od svakoga ***b.*** .
Psl 5:5 ti mrziš na sve, koji čine ***b.***
Psl 36:4 Na postelji svojoj smišlja ***b.***
Psl 66:18 nosio u srcu svojem ***b.*** nikad
Iza 24:20 Teško je tišti ***b.*** njezino, da
Rim 6:19 na ***b.*** tako sad dajite udove
Heb 1:9 pravdu, i mrzio si ***b.*** zato te
1Iv 3:4 čini i ***b.*** jer je grijeh bezakonje.
Dan 9:24 da se kraj učini ***b.*** da se
Rim 6:19 svoje u službu nečistoći i ***b.***
BEZAZLENI
Mat 10:16 mudri kao zmije i ***b.*** kao
Flp 2:15 besprijekorni i ***b.*** djeca Božja
BEZBOŽN-A-I-ICI-ICIMA-IH
2Pe 2:8 gledao je i slušao ***b.*** djela, i to
Jud 1:15 za sva njihova ***b.*** djela, koja
Jud 1:4 ***b.*** koji pretvaraju milost Boga
Jud 1:15 i za sve drske riječi, koje ***b.***
Psl 1:5 ne mogu ***b.*** održati na sudu, ni
Psl 9:17 U carstvo mrtvih neka idu ***b.***
Psl 11:2 već natežu ***b.*** luk, zapinju
Psl 12:8 Razmeću se unaokolo ***b.***
Psl 73:3 videći, kako ***b.*** dobro žive.
Psl 94:3 dokle će se još ***b.*** hvaliti
Psl 119:110 ***B.*** mi metnuše zamke, ali
M.Iz 10:30 a ***b.*** neće ostati u zemlji.
M.Iz 14:19 moraju se zli prignuti, i ***b.***
M.Iz 24:16 ustane; a ***b.*** propadaju u
M.Iz 29:2 a vladaju li ***b.*** jadikuju ljudi.
Dan 12:10 i okušati. ***B.*** će raditi
Psl 3:7 mojim, polomi zube ***b.***
Psl 51:13 Tada ću pokazati ***b.*** putove
Psl 91:8 svojim, gledat ćeš plaću ***b.***
Psl 146:9 i udovice; a ***b.*** put zakrčuje.
M.Iz 10:29 je obrana, a ***b.*** propast.
Iza 14:5 Slomi Gospod šibu ***b.*** štap
1Ti 1:9 ***b.*** i grješnicima, zločincima i
2Pe 2:6 postavio primjer budućim ***b.***
2Pe 3:7 na dan suda i propasti ***b.***
BEZDANA
Pst 7:11 prodriješe svi izvori velikog ***b.***
Psl 71:20 Izvedi nas opet iz ***b.***
Iza 63:13 vodio preko vodenih ***b.*** kao
Hab 3:10 ***B.*** pušta da zatutnji tutanj
Otk 9:1 i dade joj se ključ od zjala ***b.***
Otk 9:2 I otvori zjalo ***b.*** i izađe dim iz
Otk 17:8 i izaći će iz ***b.*** i otići će u
Otk 20:1 s neba, koji je imao ključ od ***b.***
BIČ-EVAN-EVAT
Psl 91:10 ***b.*** se neće približiti šatoru
M.Iz 26:3 ***B.*** konju, uzda magarcu, a
Iva 2:15 splete od užeta ***b.*** i istjera iz
Mat 20:19 bude naružen, ***b.*** i razapet
Mat 10:17 i ***b.*** će vas u sinagogama.
Mar 13:9 zbog mene na sudove, ***b.*** će
Mat 23:34 u sinagogama svojim ***b.*** i
Mar 10:34 narugati, popljuvati ga, ***b.*** i
Mar 15:15 A Isusa dade ***b.*** i predade
BIJEG
Job 41:28 ne može natjerati u ***b.***
Mat 24:20 Molite se, da ne padne ***b.***
BISER-A-JE-OM
Mat 13:46 ***b.*** otide, prodade sve
M.Iz 3:15 Dragocjenija je od ***b.*** sve
M.Iz 8:11 Jer je mudrost vrednija od ***b.***
PNP 1:10 obrazima tvojim niz ***b.*** vratu
Mat 7:6 ne bacajte ***b.*** svojega pred
Otk 21:21 dvanaest ***b.*** svaka vrata
M.Iz 31:10 Vrijedi ona više nego ***b.***
1Ti 2:9 ne pletenicama, ni zlatom, ili ***b.***
Otk 17:4 i kamenjem dragim i ***b.*** i
BLAG-A
Brj 12:3 Mojsije bio je čovjek veoma ***b.***
M.Iz 15:1 Odgovor ***b.*** utišava gnjev;
Mat 11:30 Jer je jaram moj ***b.*** i breme
2Ti 2:24 nego da bude ***b.*** prema
Heb 5:2 može biti ***b.*** prema onima, koji
Psl 104:24 puna je zemlja ***b.*** tvojega.
M.Iz 31:26 i na jeziku joj je nauka ***b.***
Mat 6:19 Ne skupljajte sebi ***b.*** na
Heb 11:26 za veće bogatstvo od ***b.***
BLAGO-ŠĆU
1Kr 19:12 dođe tiho, ***b.*** lahorenje
Job 3:21 većma nego ***b.*** zakopano
M.Iz 2:4 kao srebro, kao skriveno ***b.***
M.Iz 10:2 Nepravedno stečeno ***b.*** ne
M.Iz 15:16 negoli veliko ***b.*** s nemirom
Hos 13:15 On će odnijeti ***b.*** njegovo i
Mih 4:13 Posveti Gospodu ***b.*** njihovo
Mat 6:21 gdje je ***b.*** tvoje, ondje je i srce
Mat 13:44 je nebesko kao ***b.*** što leži
Mat 19:21 siromašnima, i imat ćeš ***b.***
Mar 10:21 imat ćeš ***b.*** na nebu. Onda
Luk 12:21 onome, koji sebi zgrće ***b.***
2Ko 4:7 Ali ovo ***b.*** imamo u zemljanim
2Ko 12:14 nijesu dužna roditeljima ***b.***
Kol 2:3 U kojemu je sve ***b.*** mudrosti i
Jak 5:3 Nagomilaste ***b.*** u posljednje
1Iv 3:17 Tko, ima ***b.*** svijeta i vidi brata
2Ti 2:25 Da s ***b.*** poučava one, koji se
BLIŽNJE-GA-MU
Izl 20:16 Ne svjedoči lažno protiv ***b.***
L.Zk 19:13 Ne zakidaj i ne pljačkaj ***b.***
Job 16:21 čovjeku protiv ***b.*** svojega
M.Iz 6:3 idi, baci se na tlo, saleti ***b.***
Hab 2:15 poji ***b.*** svojega, a miješa
Mat 5:43 Ljubi ***b.*** svojega i mrzi na
Mat 19:19 Poštuj oca i majku, i ljubi ***b.***
Rim 13:9 Ljubi ***b.*** svojega kao
Gal 5:14 u jednoj riječi: Ljubi ***b.***
Jak 2:8 ***b.*** svojega kao samoga sebe
Jak 4:12 A ti tko si, da ***b.*** sudiš
Izl 20:17 ni igdje išta, što pripada ***b.***
L.Zk 19:15 nego sudi no pravdi ***b.***
P.Zk 24:10 ***b.*** svojemu što u zajam
M.Iz 6:3 jer si dopao u ruke ***b.*** svojemu
Dje 7:27 što je činio nepravdu ***b.*** odbi
Rim 15:2 Svaki od nas neka ugađa ***b.***
BLUDA
Dje 15:20 i da se uzdržavaju od ***b.*** od
Otk 14:8 koji je žestokim vinom ***b.***
Otk 17:2 opiše se vinom ***b.*** njezina
Otk 17:4 punu gada i nečistoće ***b.***

BLUDNICA-MA
M.Iz 23:27 Jer je ***b.*** duboka jama, tuđa
Heb 11:31 Vjerom Rahaba ***b.*** ne
Jak 2:25 Rahaba ***b.*** ne opravda li se
Hos 4:14 jer vi sami idete nasamo s ***b.***
Otk 17:5 Tajna Babilon veliki, mati ***b.***
BLUDNIC-E-I-IMA
Još 2:2 dođoše u kuću jedne ***b.*** koja
Mat 21:31 Carinici i ***b.*** dolaze još prije
Otk 17:1 I Hodi, da ti pokažem sud ***b.***
1Ko 6:9 Ne varajte se: ni ***b.*** ni idolo-
Otk 22:15 Vani su psi, i vračari i ***b.*** i
1Ko 5:9 da se ne miješate s ***b.***
1Ti 1:10 ***B.*** muželožnicima, ljudokr-
Heb 13:4 jer ***b.*** i preljubočincima sudit
Otk 21:8 nečistima, i ubojicama i ***b.*** i
BLUDNIK
1Ko 5:11 koji se brat zove, ***b.*** ili la-
Efe 5:5 ovo neka znate, da ni jedan ***b.***
Heb 12:16 ne bude tko ***b.*** ili lakouman
BLUDNO-ST-STI
1Ko 10:8 što su neki od njih griješili ***b.***
Otk 2:20 da griješe ***b.*** i da jedu žrtve
Otk 18:3 I kraljevi zemlje s njom su ***b.***
Jer 13:27 sramotnu ***b.*** tvoju: po
Mat 15:19 ubojstvo, preljuba, ***b.***
1Ko 6:13 Ali tijelo nije za ***b.*** nego za
Efe 5:3 A ***b.*** i svaka nečistoća i
Kol 3:5 ***b.*** nečistoću, požudu, zlu želju
Rim 1:29 svake nepravde, zloće, ***b.***
1Ko 5:1 se čuje o ***b.*** među vama, i to o
1Ko 6:18 Bježite od ***b.*** Svaki grijeh
1Ko 7:2 ***b.*** neka svaki ima svoju ženu
1So 4:3 vaša, da se čuvate od ***b.***
Otk 18:2 jer žestokim vinom ***b.*** svoje
BLUDOM
Jud 1:7 koji su griješili kao i oni ***b.*** i išli
Otk 19:2 pokvari zemlju ***b.*** svojim, i
BOGAT-A-Š-ŠEVA
Pst 13:2 bio je Abram vrlo ***b.*** stokom
Psl 103:8 strpljiv i ***b.*** ljubavlju
Psl 130:7 u njega je ***b.*** otkup
Luk 12:21 mjesto da bude ***b.*** u Boga.
Luk 18:23 on ražalosti; jer je bio vrlo ***b.***
Rim 10:12 Gospodin sviju, ***b.*** za sve,
Efe 2:4 ***b.*** u milosrđu, zbog velike
Otk 3:17 Jer govoriš: ***B.*** sam i
Rut 1:21 ***B.*** sam otišla, praznih ruku
Psl 107:33 tla ***b.*** izvorima u suhu
Kol 1:27 ***b.*** slava tajne ove među
Mat 19:24 kroz iglene uši, negoli ***b.*** u
Mar 10:25 kroz iglene uši, negoli ***b.***
Luk 16:22 I ***b.*** umrije i bi pokopan.
Luk 16:21 stola ***b.*** psi su dolazili i lizali
BOGATI-MA
M.Iz 22:2 ***B.*** i siromašni živu jedni uz
Jer 9:23 ne hvali ***b.*** bogatstvom
Luk 6:24 teško vama, ***b.*** vi već imate
Luk 21:1 vidje, kako ***b.*** bacaju darove
Jak 1:10 A ***b.*** svojom niskoćom; jer će
Jak 2:6 Nijesu li ***b.*** koji vas tlače
Mar 10:23 Kako je teško ***b.*** ući u
1Ti 6:17 ***B.*** na ovome svijetu zapovi-
BOGATSTV-A-O-OM-U
M.Iz 30:8 ne daji mi siromaštva ni ***b.***
Prp 4:8 ne mogu da se nasite ***b.*** a ne
Rim 11:33 O dubino ***b.*** i mudrosti i
Kol 2:2 dođu do svega ***b.*** punine
Otk 18:19 imali lađe na moru, od ***b.***
1Kr 3:13 što nijesi iskao, i ***b.*** i slavu
M.Iz 8:18 U mene se nađu ***b.*** i čast, i
M.Iz 14:24 Kruna je mudrih ***b.*** njihovo
M.Iz 27:24 Jer ***b.*** ne traje dovijeka; i
Prp 9:1 ni mudraci kruh, ni pametni ***b.***
Luk 8:14 u brige, ***b,*** i uživanje života i
Efe 3:8 neistražljivo ***b.*** Kristovo
1Ti 6:17 niti uzdaju u ***b.*** nestalno nego
Otk 5:12 je zaklano, da primi silu i ***b.*** i
Psl 49:6 i hvale se velikim ***b.*** svojim
M.Iz 28:22 ide pohlepno za ***b.*** i ne
Iza 61:6 i hvalit ćete se ***b.*** njihovim
Jer 9:23 Neka se ne hvali bogati ***b.***
M.Iz 13:8 U ***b.*** njegovu otkup je za
Luk 16:13 Ne možete služiti Bogu i ***b.***
Efe 1:7 grijeha po ***b.*** milosti njegove
Efe 3:16 Da vam dadne po ***b.*** slave
Flp 4:19 potrebu vašu po ***b.*** svojemu
BOL
Job 16:6 neće odlahnuti ***b.*** moja; ako
Psl 16:9 i ***b.*** će moja počivati u
Psl 73:14 se jutro iznova podizala ***b.***
M.Iz 17:25 gorka ***b.*** materi svojoj
Jer 15:18 da vječno traje ***b.*** moja, i
1So 5:3 kao ***b.*** na trudnu ženu, i neće
BOLESNI-KA-KE
Mat 9:12 zdravi liječnika, nego ***b.***
1Ko 11:30 među vama mnogi slabi i ***b.***
Mar 6:5 ruke svoje na nekoliko ***b.*** i
Iva 4:54 Iscjeljenje ***b.*** kod kupelji. Isus
Jak 5:15 I molitva vjere spasit će ***b.*** i
Mar 16:18 Na ***b.*** metat će ruke, i oni će
Luk 10:9 Iscjeljujte ***b.*** što su ondje, i
BOLES-NO-T-TAN-TI
Mal 1:8 Kad prinosite hromo ili ***b.*** nije
Mat 6:23 Ako li je oko tvoje ***b.*** onda je
Zah 11:17 Suha ***b.*** neka dođe na
Mat 10:1 i da liječe svaku ***b.*** i svaku
Luk 9:1 duhovima i da iscjeljuju od ***b.***
Iva 5:4 ozdravio bi makar kakva ***b.*** bila
Psl 41:3 mijenjaš mu, kad je ***b.***
Mat 25:36 Bio sam ***b.*** i pohodili ste
Iva 11:3 evo, koga ljubiš, ***b.*** je.
Psl 103:3 koji ozdravlja sve ***b.*** tvoje
Mat 4:24 koji su trpjeli od različitih ***b.*** i
BOL-I-UJE
Jer 31:13 nakon ***b.*** dajem im utjehu i
Mat 8:17 naše nemoći i nosi naše ***b.***
Rim 9:2 i srce me ***b.*** bez prestanka
Otk 21:4 ni tuge, ni vike, ni ***b.*** neće biti
1Ti 6:4 nego ***b.*** od zapitkivanja i
Jak 5:14 ***B.*** li tko među vama neka
BRIG-A-MA-E
Job 14:1 rođen, kratka je života, sit ***b.***
M.Iz 12:25 ***B.*** u srcu pritiskuje čovjeka
M.Iz 17:25 Lud sin ***b.*** je ocu svojemu i
Iza 35:10 prate ih, ***b.*** i uzdisanje bježe
Mat 6:27 svojim ***b.*** produljiti život svoj
Luk 21:34 ***b.*** zemaljskim i da vam onaj
Brj 11:11 teret ***b.*** za taj čitav narod
Psl 4:8 Bez ***b.*** legnem i zaspim
Psl 13:3 Dokle ću još nositi ***b.*** u srcu
M.Iz 3:23 Tada ćeš ići bez ***b.*** putem
Prp 1:18 mudrosti tu je i mnogo ***b.***
Iza 51:11 nestalo je ***b.*** i uzdisanja
Luk 8:14 ali onda zapadnu u ***b.***
Luk 21:14 unaprijed ***b.*** kako ćeb.te
2Ko 2:4 od ***b.*** mnoge i tjeskobe srca
BRINI-TE-U
Mat 10:19 A kad vas predadu, ne ***b.***
Mar 13:11 i stave pred sud, ne ***b.*** se,
Luk 12:11 ne ***b.*** se, kako i čim ćete se
Rim 13:14 ne ***b.*** se za tijelo, da ugodite
Flp 4:6 Ne ***b.*** se tjeskobno ni za što
Jer 5:28 Ne ***b.*** se za pravdu, ne nast-
Jer 47:3 Oci se ne ***b.*** za djecu, ruka je
Mat 6:32 Za sve to ***b.*** se neznabošci.
BRVNA
Mat 7:3 trun u oku brata svojega, a ***b.***
Mat 7:5 Licemjere, izvadi najprije ***b.*** iz
BUDAN
Mar 13:34 vrataru je naložio, da bude ***b.***
Otk 3:2 Budi ***b.*** i utvrđuj ostalo, što
Otk 16:15 koji je ***b.*** i čuva haljine svoje
Mat 24:42 ***b.*** jer ne znate dana, u koji
Luk 21:36 Pa zato budite uvijek ***b.*** i
1Pe 4:7 mudri i ***b.*** u molitvama

- C -

CARINICI
Mat 5:46 Ne čine li to i ***c.***
Mat 21:31 ***c.*** i bludnice dolaze još prije
Mat 21:32 ***c.*** i bludnice vjerovali su
CARIN-U-IK
Mat 18:17 kao neznabožac i ***c.***
Luk 18:11 preljubočinci ili kao ovaj ***c.***
Luk 18:13 A ***c.*** je stajao izdaleka i nije
Rim 13:7 porez; kojemu carinu, ***c.***
CRTICA
Luk 16:17 i jedna ***c.*** od zakona.
Mat 5:18 neće nestati nijedne ***c.*** slova
CRV-I
Psl 22:6 A ja sam crv, ne više čovjek
Mar 9:44, 46, 48 ***c.*** njihov ne umire,
Iza 14:11 Prostrt je poda te trulež, ***c.***
Mih 7:17 kao ***c.*** na zemlji dršćući
Dje 12:23 slave Bogu. Izjeden od ***c.***
CVIJET
Izl 15:4 pobaca u more. ***c.*** boraca
PNP 2:1 ***c.*** na poljani šaronskoj, ljiljan
PNP 2:13 slatko miriše ***c.*** vinove loze
Iza 5:24 ***c.*** će se njihov razletjeti kao
Iza 40:7 ***c.*** uvene, kad dah Gospodnji
Jak 1:10 niskoćom; jer će proći kao ***c.***
Jak 1:11 s vrućinom, i osuši travu, i ***c.***
1Pe 1:24 kao ***c.*** trave; osuši se trava

- Č -

ČISTOĆ-E-I
Psl 12:6 Gospodnje riječi pune ***č.***
1Ko 5:8 nego u beskvasnom kruhu ***č.***
Psl 15:2 Tko hodi u ***č.*** tko čini pravdu
Dje 24:25 raspravljao o pravdi i o ***č.*** i o
2Ko 6:6 ***č.*** u spoznaji, u dugotrpnosti
1Ti 4:12 vladanju, u ljubavi, u vjeri, u ***č.***
Heb 9:10 zapovijedi o izvanjoj ***č.*** za jela
ČISTU
Luk 11:39 i zdjelu izvana ***č.*** a iznutra
Dje 24:16 trudim, da imam ***č.*** savjest
2Ko 11:2 da djevicu ***č.*** privedem Kristu
ČOKOT
P.Zk 32:32 Jer je ***č.*** njihov od čokota
Iva 15:1 Ja sam pravi ***č.*** i Otac je moj
Iva 15:5 Ja sam ***č.*** vi ste loze. Tko
ČUDES-A-IMA-NA
1Ljt 16:9 Sva ***č.*** njegova navješćujte
Psl 71:16 slaveći ***č.*** Svemogućega
Psl 77:14 Ti si Bog, koji činiš ***č.*** ti si
Psl 78:12 učini ***č.*** u zemlji egipatskoj, u
Psl 86:10 Jer si ti vekik i tvoriš ***č.***
Psl 88:10 Hoćeš na mrtvima još činiti ***č.***
Psl 136:4 Koji jedini tvori ***č.*** velika; jer
Mar 16:17 koji vjeruju, pratit će ova ***č.***
Iva 4:48 Ako ne vidite znakova i ***č.*** ne
Dje 19:11 I Bog je činio ne mala ***č.*** po
Psl 40:5 Bože moj, ti si učinio mnogo; ***č.***
Mar 16:20 i potvrđivao riječ njihovu ***č.***
Iva 2:11 u Kani u Galileji početak ***č.***
2Ko 12:12 strpljivosti, u znacima i ***č.*** i
2So 2:9 silom i znacima i lažnim ***č.***
Heb 2:4 Bog posvjedoči i znacima i ***č.***
Izl 15:11 u djelima slavnim, ***č.*** su djela
2Sa 7:23 vas izvede velika i ***č.*** djela
Psl 139:14 veoma su ***č.*** djela tvoja;
ČVRST-A-O
Iza 26:3 ***č.*** je svijest njegova i trajno
2Ko 1:7 I naša je nada ***č.*** za vas
Heb 2:2 govorena po anđelima, bila ***č.***
1Ljt 16:30 ***č.*** stoji nadzemaljski svijet
Job 27:6 ***č.*** stojim uz pravednost
Psl 89:28 zavjet moj s njim stajat će ***č.***
M.Iz 3:18 koji je prihvati i tko je drži ***č.***

M.Iz 4:13 Drži ***č.*** pouke, ne puštaj je
PNP 3:4 Držala sam ga ***č.*** i nijesam
Dan 1:8 Daniel je ***č.*** odlučio, da se ne
2Ko 1:24 radosti, jer u vjeri stojite ***č.***
2Ko 5:6 uzdamo ***č.*** jer znamo, da, dok
Gal 5:1 ***č.*** i ne dajte se opet u jaram
2Ti 2:19 A ***č.*** stoji temelj Božji imajući
Heb 3:6 ako ***č.*** do svršetka održimo
2Pe 2:3 Već odavno stoji ***č.*** za njih sud

- D -

DAH-OM
Job 33:4 ***d.*** me je Svemoćnoga oživio
Psl 39:5 samo je ***d.*** čovjek, makar
Psl 39:11 ah, samo je ***d.*** svaki čovjek
Psl 104:29 uzmeš li im ***d.*** poginu i
Psl 144:4 Čovjek je kao ***d.*** dani s u
Prp 3:21 Tko zna, je li se životni ***d.***
Iza 2:22 kojima kroz nos ide ***d.*** životni
Iza 30:33 ***D.*** Gospodnji kao potok
Iza 40:7 cvijet uvene, kad ***d.*** Gospodnji
Iza 40:24 tada ih pogodi ***d.*** njegov: oni
Iza 42:5 koji je dao ***d.*** narodu na njoj
Iza 59:19 kojega će goniti ***d.*** Gospodnji
Eze 7:15 toga će uništiti glad i ***d.*** kuge
Job 15:30 ***d.*** usta svojih nestat će
Iza 11:4 ***D.*** usana svojih umori bezbo-

DAR
P.Zk 27:25 primi kakav ***d.*** da prolije
Psl 127:3 sinovi su ***d.*** od Gospoda
Iza 57:6 si izlijevao naljev, prinosio ***d.***
Iza 61:3 ***d.*** dadnem na glavu nakit
Iza 66:3 tko prinosi ***d.*** a ujedno prinosi
Mat 5:24 onda dođi i žrtvuj ***d.*** svoj
Iva 4:10 ***d.*** Božji i onoga, koji ti govori
Dje 2:38 primit ćete ***d.*** Duha Svetoga
Dje 3:2 su nosili i svaki ***d.*** metali pred
Dje 8:20 ***d.*** Božji može dobiti za novce
Dje 10:45 i na neznabošce izli ***d.*** Duha
Dje 11:17 Bog dade isti ***d.*** kao i nama
Rim 5:15 se veća milost Božja i ***d.*** izli
1Ko 7:7 svoj ***d.*** od Boga, ovaj ovako
1Ko 12:9 drugomu milosni ***d.*** liječenja
1Ko 13:2 imam ***d.*** proročanstva i znam
Efe 2:8 i to nije od vas, to je ***d.*** Božji

DAROVE
Psl 68:18 sa sobom roblje, primio ***d.***
Luk 21:1 bacaju ***d.*** svoje u žrtvenu
Rim 11:29 Bog ne kaje za svoje ***d.*** i poziv
Rim 12:6 A imamo različite ***d.*** po
1Ko 12:31 A trsite se za najveće ***d.*** I
Efe 4:8 i porazdijeli ***d.*** ljudima

DENAR
Mat 20:2 pogodi s poslenicima po ***d.***
Mat 20:13 pogodio s menom po ***d.***
Mat 22:19 porezni. Oni mu pružiše ***d.***
Otk 6:6 Oka pšenice za ***d.*** i tri oke

DENARA
Mat 18:28 koji mu je bio dužan sto ***d.***
Luk 7:41 je bio dužan pet stotina ***d.***
Luk 10:35 dva ***d.*** dade ih gostioničaru

DESETINU
Mal 3:10 Donosite svu ***d.*** u spreme
Mat 23:23 Vi dajete ***d.*** od metvice
Luk 18:12 dajem ***d.*** od svega, što
Heb 7:4 Abraham patrijarh dao ***d.*** od
Heb 7:5 po zakonu ***d.*** od naroda, to

DESN-A-E
Jon 4:11 razlikovati između ***d.*** i lijeva
Mat 5:30 ***d.*** tvoja ruka, odsijeci je i baci
1Kr 22:19 vojska nebeska stoji mu s ***d.***
Psl 121:5 sjena tvoja; on ti stoji s ***d.***
Mat 20:23 ali mjesto s moje ***d.*** ili lijeve
Mat 25:33 Postavit će ovce s ***d.*** sebi
Mat 25:34 onima s ***d.*** strane: Dođite
Mar 14:62 sjedi s ***d.*** Svemogućega i
Mar 15:27 ***d.*** njegove, drugoga s lijeve
Luk 1:11 anđeo Gospodnji s ***d.*** strane
Luk 23:33 jednoga s ***d.*** njegove,
Dje 7:55 Isusa gdje stoji s ***d.*** strane
Rim 8:34 i uskrsnuo, koji je s ***d.*** strane
Kol 3:1 Krist sjedi s ***d.*** strane Boga
Heb 1:3 očistio od grijeha, sjede s ***d.***
Heb 1:13 reče kad: Sjedi meni s ***d.***
Heb 10:12 svagda s ***d.*** strane Bogu
Heb 12:2 ***d.*** strane prijestolja Božjega
1Pe 3:22 otišavši na nebo, s ***d.*** strane

DESNIC-A-E-I-U
Psl 18:35 kao štit, ***d.*** je tvoja postala
Psl 26:10 i kojima je ***d.*** puna mita
Psl 45:4 ***d.*** tvoja neka pokaže sjajna
Psl 89:13 ruka je tvoja jaka, ***d.*** tvoja
Psl 118:15 pravednika: ***d.*** Gospodnja
Psl 137:5 neka usahne ***d.*** moja
Psl 139:10 prihvatila bi me ***d.*** tvoja
PNP 8:3 u ljubavi me ogrli ***d.*** njegova
Mat 6:3 ne zna ljevica tvoja, što čini ***d.***
P.Zk 33:2 iz ***d.*** njegove razbuktio se
Psl 80:17 ***d.*** tvoje, nad sinom čovječ-
Psl 16:11 u tebe je punina radosti, u ***d.***
M.Iz 3:16 Dug život krije se u ***d.***
Iza 44:20 Nje li varka, što mi je u ***d.***
Hab 2:16 k tebi čaša u ***d.*** Gospodnjoj
Otk 1:20 ***d.*** mojoj, i sedam svijećnjaka
Otk 2:1 koji drži sedam zvijezda u ***d.***
Iza 63:12 išao uz ***d.*** Mojsijevu koji je
Mat 27:29 glavu i dadoše mu trsku u ***d.***

DIJEL-A-OM
P.Zk 21:17 i dati mu dva ***d.*** od svega
Iva 13:8 te ne operem, nećeš imati ***d.***
Dje 8:21 Nema tebi ***d.*** ni zajednice u
Efe 2:12 zajednice Izraelove i bez ***d.*** u
Efe 5:5 a to je idolopoklonik, nema ***d.***
Otk 16:19 razdijeli se na tri ***d.*** i gradovi
1Ko 13:9 ***d.*** znamo i dijelom proroku-
1Ko 13:12 Sad poznajem ***d.*** a tada ću
2Ko 1:14 Kao što nas ***d.*** i upoznaste
1Pe 5:3 gospodujete Božjim ***d.*** nego
Otk 6:8 vlast nad četvrtim ***d.*** zemlje,

DIONICI
1Ko 10:17 svi smo ***d.*** jednoga kruha
Heb 6:4 i postali ***d.*** Duha Svetoga
Heb 12:10 da budemo ***d.*** svetosti
1Pe 4:13 Nego se radujte, što ste ***d.***
2Pe 1:4 po njima budete ***d.*** božanske

DIONIK
1Ti 5:22 niti budi ***d.*** tuđih grijeha. Drži
1Pe 5:1 a koji sam i ***d.*** slave, koja se
Otk 1:9 Ja, Ivan, brat vas i ***d.*** u nevolji

DJEVIC-A-E-I-U
Iza 7:14 Eto, ***d.*** će začeti i roditi sina i
Mat 1:23 Eto, ***d.*** će začeti i roditi sina
Mat 25:1 deset ***d.*** koje uzeše svjetiljke
1Ko 7:28 ako se uda ***d.*** nije sagriješila
Mat 25:7 ***d.*** one i prirediše svjetiljke
Dje 21:9 On je imao četiri kćeri ***d.*** koje
1Ko 7:25 A za ***d.*** nemam zapovijedi
Luk 1:27 Ime je ***d.*** bilo Marija
1Ko 7:36 pošteno prema svojoj ***d.***
1Ko 7:38 koji udaje svoju ***d.*** dobro čini
2Ko 11:2 da ***d.*** čistu privedem Kristu

DOBITAK
M.Iz 10:16 a ***d.*** bezbožnikov za grijeh
M.Iz 11:18 dobiva sebi isprazan ***d.*** a
M.Iz 15:27 Tko steče nepravedan ***d.***
Iza 33:15 tko mrzi na ***d.*** od nasilja; tko
Dje 16:16 i vračajući donosila velik ***d.***
1Ti 6:6 U istinu velik je ***d.*** pobožnost
Tit 1:7 svadljiv, ne lakom na gadan ***d.***
2Pe 2:3 lakomstvu tražit će od vas ***d.***

DOBITKA
M.Iz 14:23 U svakom radu ima ***d.*** a
M.Iz 31:11 i ***d.*** neće nikada faliti
Tit 1:11što ne treba, zbog gadna ***d.***
1Pe 2:9 sveti narod, puk ***d.*** da
1Pe 5:2 niti zbog niskoga ***d.*** nego iz
Jud 1:16 i laskaju se ljudima zbog ***d.***

DOBITKOM
Jer 22:17 nego samo za ***d.*** svojim i da
Eze 33:31 ide za nepravednim ***d.***
Luk 19:23 došavši mogao primiti s ***d.***
Jud 1:11 Oni u svojoj pohlepi za ***d.***

DOBROSTIV
Psl 25:8 ***D.*** je Gospod i pravedan; zato
Psl 145:9 Gospod je ***d.*** prema svakomu
Luk 6:35 ***d.*** prema nezahvalnima i zlima
1Pe 2:3 okusiste, kako je ***d.*** Gospodin

DOMAĆI-N
L.Zk 24:16 Stranac i ***d.*** neka se pogubi
Mat 10:36 postaju njegovi vlastiti ***d.***
Mat 20:1 je nebesko kao ***d.*** koji rano
Mat 21:33 Jedan ***d.*** posadi vinograd
Mat 24:43 Kad bi znao ***d.*** u koji čas
Rim 16:23 Pozdravlja vas Gaj, ***d.*** moj

DOSTOJAN
1Ljt 16:25 Gospod i veoma ***d.*** hvale
Psl 48:1 Vekik je Gospod i ***d.*** svake
Mat 8:8 nijesam ***d.*** da uđeš pod krov
Mat 10:10 jer je poslenik ***d.*** prehrane
Mat 10:11 ispitajte, tko je u njemu ***d.***
Mat 10:37 nego mene, nije mene ***d.***
Mat 10:38 pođe za mnom, nije mene ***d.***
Luk 3:16 nijesam ***d.*** odriješiti remena
Luk 15:19 Nijesam više ***d.*** zvati se sin
1Ko 15:9 nijesam ***d.*** zvati se apostol
1Ti 5:18 i radnik je ***d.*** svoje plaće
Heb 11:38 nije bio ***d.*** svijet; potucali
Otk 4:11 ***D.*** si, Gospodine i Bože naš,
Otk 5:2 Tko je ***d.*** da otvori knjigu i da
Otk 5:4 nitko ne nađe ***d.*** da otvori
Otk 5:9 ***D.*** si da uzmeš knjigu i da

DOSTOJN-A-I-O
Psl 111:2 su djela Gospodnja, ***d.*** da
Mat 10:13 Je li kuća ***d.*** toga, doći će na
Mat 22:8 ali uzvanici nijesu bili nje ***d.***
Dje 5:41 što su bili smatrani ***d.*** da
1Ti 5:17 koji su dobri predstojnici, ***d.***
Otk 3:4 s menom u bijelima, jer su ***d.***
Efe 4:1 da se vladate ***d.*** zvanja, u koje
Flp 1:27 živite ***d.*** radosne vijesti
Kol 1:10 Da živite ***d.*** Gospodina, te mu
3Iv 1:6 opremaš, kako je ***d.*** Boga
Otk 5:12 glasom velikim: ***D.*** je Janje

DRAČU
Iza 9:18 koji spali trnje i ***d.*** i upali guštik
Heb 6:8 iznosi trnje i ***d.*** nepotrebna je

DRAGOCJEN-A-IJA-O
Mat 13:46 Kad nađe jedan ***d.*** biser
1Pe 3:4 duha, koji je pred Bogom ***d.***
Psl 36:7 Kako je ***d.*** dobrota tvoja
Psl 72:14 u očima je njegovim ***d.*** krv
Psl 116:15 ***D.*** je u očima Gospodnjim
M.Iz 15:23 pravo vrijeme — kako je ***d.***
2Pe 1:4 je dao ***d.*** i najveća obećanja
M.Iz 3:15 ***D.*** je od bisera; sve
1Pe 1:7 ***d.*** od zlata raspadljivoga, koje
Psl 133:2 ***d.*** ulje na glavi, što teče na
M.Iz 1:13 Dobit ćemo koje ***d.*** dobro
Hos 13:15 i sve ***d.*** dobro njegovo

DUGOTRP-AN-NOST-NOSTI
M.Iz 14:29 ***D.*** čovjek pokazuje mnogu
Jon 4:2 Bog milostiv i milosrdan, ***d.*** i
Nah 1:3 Gospod je ***d.*** bogat strpljivo-
2Ti 3:10 vjeru, ***d.*** ljubav, strpljivost
1Pe 3:20 Noine oslanjali na ***d.*** Božju
2Pe 3:15 I ***d.*** Gospodina našega
Rim 2:4 dobrote, i strpljivosti i ***d.*** Ne
Rim 3:26 U svojoj ***d.*** bio je naime Bog
2Ko 6:6 U čistoći, u spoznaji, u ***d.*** u

DUHOVNE
1Ko 10:4 piće, jer su pili od ***d.*** hridi

1Ko 14:1 Revnujte za ***d.*** darove, a
1Pe 2:5 da prinosite žrtve ***d.*** koje su
DUHOVNI
1Ko 2:15 A onaj ***d.*** sve prosuđuje, i
Gal 6:1 vi ***d.*** ispravljajte takvoga
1Pe 2:5 kamenje uzidajte kao ***d.*** hram
DUHOVNIM
1Ko 2:13 Duh, duhovno ***d.*** tumačeći
Efe 1:3 svakim blagoslovom ***d.*** na
Efe 5:19 hvalospjevima i ***d.*** pjesma-
Kol 3:16hvalospjevima i pjesmama ***d.***
DUŽAN
Mat 18:24 koji mu je bio ***d.*** deset
Mat 18:28 drugova, koji mu je bio ***d.***
Luk 7:41 Jedan mu je bio ***d.*** pet stotina
Flm 1:18 ti je u čemu skrivio, ili je ***d.*** to
2Pe 1:13 sam ***d.*** dok sam god u ovom
DUŽNI
Rim 13:7 svima što ste ***d.*** komu porez
Rim 15:1 A ***d.*** smo mi jaki slabosti
Rim 15:27 ***d.*** su njima i svojim zemalj-
Efe 5:28 ***d.*** i muževi ljubiti svoje žene
2So 2:13 smo ***d.*** svagda zahvaljivati
3Iv 1:8 Mi smo dakle ***d.*** primati takve
DUŽNICI
Rim 8:12 nijesmo ***d.*** tijelu, da po tijelu
Rim 15:27***d.*** su njihovi, jer kad neznab-
DVORANIN
Dje 8:27 I gle, čovjek Etiopljanin, ***d.*** i
Dje 8:39 uze Filipa, ***d.*** ga više ne vidje
DVORANU
Mar 14:15 opremljenu ***d.*** Ondje nam
Dje 1:13 uzađoše u gornju ***d.*** gdje su

- E -

EMANUEL
Iza 7:14 i nadjenuti mu ime ***E.***
Mat 1:23 i dat će mu se ime ***E.*** to znači
Iza 7:14 i nadjenuti mu ime ***E.***
Mat 1:23 ime ***E.*** to znači Bog s nama

-F-

FALI-TI
Iza 34:16 ništa od ovoga ne ***f***, nijedno nije
Hos 4:6 narod biti uništen, jer mu ***f*** znanje
Mat 19:20 Sve san to držao. Što mi još ***f***
Mar 10:21 ti još ***f***. Idi, prodaj sve što imaš
M.Iz 31:11 njezina, i dobitka neće nikada ***f***
FIN-E-I-OGA
Luk 7:25 Ne, ljudi koji nose ***f*** haljine i žive
M.Iz 31:22 Šije sebi pokrivače, bijeli ***f*** lan i
Luk 16:19 odijevao se u skerlet, u ***f*** lan i
Izl 26:1 Oni imaju biti izrađeni od ***f*** lana

- G -

GLAD
Pst 12:10 ***g.*** u zemlji, siđe Abram u
Rut 1:1 su još vladali suci, nasta ***g.*** u
M.Iz 6:30 samo da utaži požudnu ***g.***
Iza 51:19 Pustoš i rasap, ***g.*** i mač
Jer 24:10 Poslat ću na njih mač, ***g.*** i
Eze 5:16 i kad navalim na vas ***g.*** i
Eze 7:15 bjesni mač, unutra kuga i ***g.***
Amo 4:6 Poslao sam vam ***g.*** u svim
Mat 24:7 ***g.*** i kuga i potres bit će
Mar 13:8 će potresi na sve strane i ***g.***
Luk 15:16 utišao ***g.*** svoju mahunama
Rim 8:35 progonstvo ili ***g.*** ili golotinja
Otk 18:8 smrt, i tuga i ***g.*** i spalit će se
GLADAN
M.Iz 28:15 medvjed ***g.*** to je bezbožan
Mat 25:35 Jer sam bio ***g.*** i dali ste mi
Rim 12:20 ***g.*** neprijatelj tvoj, nahrani
GLADI
P.Zk 28:48 u ***g.*** i žeđi, u golotinji i
Psl 33:19 uzdrži u životu u vrijeme ***g.***
Jer 21:9 u tom gradu, gine od mača, ***g.***
Jer 38:9 umire od ***g.*** jer u gradu nema
Tuž 4:9 negoli tko je poginuo od ***g***
Eze 5:16 pustim na te ljute strijele ***g.***
Eze 7:19 Stim ne mogu utišati ***g.***
Eze 34:29 u zemlji neće umirati od ***g.***
GLUHIMA
Iza 6:10 Učini ***g.*** uši njegove, slijepima
Iza 35:5 otvoriti oči slijepima, i uši ***g.***
GNIJEZDA
Psl 104:17 Na njima ptice viju ***g.*** roda
Mat 8:20 ptice nebeske svoja ***g.*** a Sin
Luk 9:58 svoja ***g.*** a Sin čovječji nema
GNJEVI-TI
Psl 103:9 Zato se ne ***g.*** dovijeka, niti
Mal 1:4 i narod, na koji se ***g.*** Gospod
Mat 5:22 Svaki, koji se ***g.*** na brata
Psl 79:5 Gospode, jednako ***g.*** dokle
Iza 57:16svađati i neću se jednako ***g.***
Jer 3:5 Hoće li se on vječno ***g.*** Hoće li
GNJEV-LJIV-NO-VOM-U
M.Iz 29:22 ***G.*** čovjek izaziva svađu
Tit 1:7 ne samovoljan, ne ***g.*** ne
Iza 14:6 narode ***g.*** gazio, progonio
Jer 3:12 Neću više ***g.*** gledati na vas
Psl 2:5 u srdžbi svojoj i ***g.*** ih svojim
Iza 59:17 i zaogrnuo se ***g.*** kao
Zah 8:2 sam zbog njega žestokim ***g.***
Psl 27:9 ne odbacuj u ***g.*** sluge
Psl 59:13 Uništi ih u ***g.*** svojem, istrijebi
Iza 60:10 jer ako sam te u ***g.*** svojemu
Iza 63:3 u ***g.*** sam ih svojemu izgazio
Hab 3:2 Ipak se u ***g.*** sjeti milosrđa
Mat 3:7 mogli umaći ***g.*** što dolazi
Rim 12:19 nego podajte mjesto ***g.*** jer
Heb 3:11 se zakleh u ***g.*** svojemu
GOL-I-IM
Pst 3:10 jer sam ***g.*** pa sam se skrio
Prp 5:15 ***g.*** iz krila materina, tako
Otk 3:17 nevoljan, i siromah i slijep, i ***g.***
Otk 16:15 da ***g.*** ne hodi, i da ne vide
Pst 2:25 ***g.*** pa ipak se nijesu stidjeli
Pst 3:7 oči, i oni opaziše, da su bili ***g.***
Još 5:13 čovjek, koji je držao ***g.*** mač u
1Ko 4:11 i žeđamo, i ***g.*** smo, i biju nas
Jak 2:15 Ako li brat ili sestra ***g.*** budu i
Brj 22:23 stoji na putu s ***g.*** mačem u
Iza 41:18 ću rijeke na ***g.*** bregovima
GOLOTINJI
P.Zk 28:48 u gladi i žeđi, u ***g.*** i svakoj
2Ko 11:27 u mnogom postu, u zimi i ***g.***
GOLOTINJU
Pst 9:22 promatrao je ***g.*** oca svojega i
Tuž 1:8 preziru ga: vidješe ***g.***
Hab 2:15 opoji ga, da gleda ***g.***
GORUŠIČNO
Mat 17:20 imate vjere kao zrno ***g.***
Luk 17:6 Ako imate vjeru kao zrno ***g.***
GOSPODAR-A-E-I
Pst 3:16 muža svojega, koji će ti biti ***g.***
Pst 4:7 tebi, ali mu ti moraš ***g.*** biti
Pst 27:29 Bio ***g.*** bradi svojoj, i klanjali
Pst 39:20 ***g.*** Josipov uhvati ga i baci u
M.Iz 17:2 Razuman sluga bit će ***g.***
Iza 33:22 Gospod je nas ***g.*** Gospod je
Mal 1:6 Ako sam ***g.*** gdje je strah od
Mat 12:8 Jer je Sin čovječji ***g.*** subote
Mat 20:8 Uveče reče ***g.*** vinograda
Mat 24:45 koga je postavio ***g.*** nad
Mat 24:48 Moj ***g.*** neće još zadugo doći
Mat 25:21 Tada mu reče ***g.*** njegov:
Mar 2:28 Sin čovječji i ***g.*** nad subotom
Luk 12:37 sluge, koje ***g.*** nađe budne
Luk 12:42 postavlja ***g.*** nad svojom
Luk 14:23 ***g.*** slugi: 'Izađi na seoske
Luk 16:8 ***g.*** pohvali nepravednog
Iva 15:15 jer sluga ne zna, što radi ***g.***
1Ko 7:4 Žena nije ***g.*** svojega tijela
\Gal 4:1od roba, premda i je ***g.*** svega
1Ti 6:1Kralj nad kraljevima i ***G.*** nad
Otk 17:14 jer je ***G.*** nad gospodarima i
Pst 24:12 Bože Abrahama, ***g.***
Iza 1:3 Vol poznaje ***g.*** svojega i
Mal 1:6 Sin poštuje oca i sluga ***g.***
Mat 6:24 Nitko ne može dva ***g.*** služiti
Mat 9:38 Molite zato ***g.*** žetve, da
Mat 15:27 padnu sa stola njihovih ***g.***
Mat 25:18 zemlju i skrio u nju novac ***g.***
Mat 25:21 Uđi u radost ***g.*** svojega
Luk 12:47 onaj sluga, koji zna volju ***g.***
Luk 16:13 ne može dva ***g.*** služiti: ili će
Iva 13:16 nije sluga veći od ***g.*** svoj-
Kol 4:1 da i vi imate ***g.*** na nebu
Jud 1:4 i odriču se jedinoga ***G.*** i
Iza 3:4 Dječake stavljam za ***g.*** nad
Efe 6:5 Sluge Slušajte ***g.*** svoje po
1Ti 6:1 neka smatraju svoje ***g.*** vrijed-
1Ti 6:2 A koji imaju vjernike za ***g.*** neka
Iza 3:12 narode moj, tvoji su ***g.*** Lihvari
Iza 26:13 Vladali su nad nama drugi ***g.***
Luk 22:25 su ***g.*** i njihovi vladaoci
Kol 4:1 ***g.*** što je pravo i pravedno činite
GRADITE-LJ-LJI
Mih 3:10 Koji ***g.*** Sion krvlju, Jerusalem
Mat 23:29 Vi ***g.*** grobove prorocima i
Luk 16:15 se ***g.*** pravedni pred ljudima
1Ko 3:10 mudri ***g.*** postavih temelj, a
Heb 11:10 kojemu je ***g.*** i tvorac Bog
Mat 21:42 Kamen koji odbaciše ***g.***
Luk 20:17 Kamen, koji odbaciše ***g.***
1Pe 2:7 koji odbaciše ***g.*** koji postade
GRAN-A-E-JE
Izl 25:32 ***g.*** ima izlaziti s obje strane, tri
Izl 25:33 šest ***g.*** što izlaze iz svijećnjaka
Rim 11:21 Bog nije rođenih ***g.*** sačuvao
Job 15:30 žega će osušiti ***g.*** njegove
Mal 4:1 Ni korijena ni ***g.*** neće im ostaviti
Rim 11:16 ako je korijen svet, to su i ***g.***
Iza 64:2 Kao što oganj upali ***g.*** i oganj
Mat 21:8 rezali ***g.*** od drveća i prostirali
GROŽĐE-M
P.Zk 32:32 Grožđe je njihovo ***g.*** puno
Iza 63:2 kao u onoga koji gazi ***g.*** u kaci
Eze 18:2 Kiselo ***g.*** jeli su očevi, a djeci
Mat 7:16 Bere li se s trnja ***g.*** ili s drače
Luk 6:44 trnja se ne beru smokve, i ***g.***
Otk 14:18 srpom svojim oštrim i beri ***g.***
PNP 2:5 Krijepi me ***g.*** razblažuje me
Iza 5:2 da će roditi ***g.*** a on rodi vinjagom
GUMN-A-O
Pst 50:11 vidješe kod ***g.*** Atad žalosnu
1Ljt 21:15 stajao je upravo kod ***g.***
Rut 3:3 haljine svoje najbolje, pa idi na ***g.***
Rut 3:6 I otide na ***g.*** i učini sve onako
Rut 3:14 da je žena došla na ***g.***
Mih 4:12 da ih unosi kao snoplje na ***g.***
Mat 3:12 u ruci on će očistiti ***g.*** svoje

- H -

HISOPOM
Psl 51:7 Poškropi me ***h.*** da se očistim
Heb 9:19 i ***h.*** te poškropi i knjigu i sav
HITNJI
Izl 12:11 jedite ga u ***h.*** to je paša
P.Zk 16:3 jer si u ***H.*** nagloj izašao iz
Iza 52:12 Jer ne treba da izađete u ***h.***
HRID-IN-A-E-I-O-U
Iza 8:14 ***h.*** spoticanja za obadvije
1Ko 10:4 ih je pratila, a ***h.*** je bila Krist
Izl 17:6 Udari tada po ***h.*** i voda će iz nje
Brj 20:11 udari štapom svojim po ***h.***
1Ko 10:4 jer su pili od duhovne ***h.*** koja
2Sa 22:2 Gospod, moja ***h.*** utvrda
2Sa 22:47 neka je slavljena ***h.*** moja

Psl 31:2 Budi mi zaštitna ***h.*** utvrda, da
Psl 62:2 On je jedini ***h.*** moja i spasenje
Iza 26:4 Gospod, Svemogući, vječna ***h.***
1Kr 19:11 brda razdirao i ***h.*** potresao
Psl 81:16 medom iz ***h.*** krijepit ću te
M.Iz 30:19 k nebu, put zmije preko ***h.***
Iza 32:2 kao sjena velike ***h.*** u zemlji
Eze 38:20 Gore će se rasprsnuti, ***h.***
Nah 1:6 njegova izlijeva kao oganj. ***h.***
Mat 27:51 potrese, ***h.*** se raspuknuše
Mat 7:24 koji sagradi kuću svoju na ***h.***
Mat 27:60 ga je bio dao sebi isjeći u ***h.***
Psl 18:2 Gospode, ***h.*** moja, tvrđavo
Psl 28:1 Gospode, vičem: ***h.*** moja, ne
P.Zk 32:15 i prezre ***h.*** spasenja
P.Zk 32:18 A na ***h.*** koja ti život dade
Psl 27:5 diže me visoko gore na ***h.***
Psl 40:2 postavi na ***h.*** noge moje
Psl 61:2 na ***h.*** što im je odveć visoka
Psl 114:8 Koji pretvori ***h.*** u jezero
Iza 17:10 i nijesi mislio na ***h.*** moći
Iza 51:1 Pogledajte ***h.*** iz koje ste
Mar 15:46 grob, koji je bio isječen u ***h.***
Rim 9:33 da se spotaknu ***h.*** da padnu

HROM-I

Iza 35:6 Kao jelen skakat će tada ***h.***
Dje 3:2 I bio je jedan čovjek ***h.*** od
Mat 11:5 Slijepi vide, ***h.*** hodaju
Mat 15:31ozdravljaju, ***h.*** hodaju i

HVALOSPJEV-IMA

Psl 40:3 usta pjesmu novu, ***h.*** Bogu
Psl 71:6 moj; tebi vazda moj ***h.***
Psl 147:1 jer je milo pjevati ***h.***
Iza 51:3 se nalaziti radost i veselje, ***h.***
Iza 61:3 mjesto odjeće žalosti, ***h.***
Hos 14:2 I mi ćemo ti žrtvovati ***h.***
Mat 26:30 Tada izmoliše ***h.*** i izađoše
1Ko 14:26 se sastajete, svaki ima ***h.***
Psl 22:3 stoluješ nad ***h.*** Izraelovim
Efe 5:19 među sobom u psalmima i ***h.***
Kol 3:16 drugoga, sa psalmima, ***h.*** i

HVALU

Psl 9:11 Pjevajte ***h.*** Gospodu, koji
Psl 22:23 pjevajte mu ***h.*** vi iz roda
Psl 33:2 Pjevajte ***h.*** Gospodu uz
Psl 50:14 ***h.*** prinesi Bogu kao žrtvu
Psl 66:2 Pjevajte ***h.*** slavnome imenu
Psl 147:1 jer je lijepo ***h.*** pjevati Bogu
Iza 12:4 Pjevajte ***h.*** Gospodu zaziva-
Mat 15:36 dade ***h.*** prelomi ih i dade ih
Mat 21:16 nejačadi navješćuješ ***h.***
Luk 6:32 kakvu ***h.*** očekujete za to i
Iva 6:11 A Isus uze kruhove, dade ***h.*** i
Dje 28:15 I kad ih vidje Pavao, dade ***h.***
Rim 13:3 čini dobro, i imat ćeš ***h.*** od
1Ko 14:15 pjevat ću ***h.*** duhom, a
Efe 1:12 Da bismo bili na ***h.*** slave
Efe 1:14 stečevine na ***h.*** slave njegove
Flp 1:11 Isusu Kristu na slavu i ***h.***
Heb 12:28 dajmo ***h.*** i njom služimo
Jak 5:13 Je li tko veseo neka pjeva ***h.***
1Pe 1:7 nađe na ***h.*** i slavu i čast u dan
Otk 4:9 bića dadoše slavu i čast i ***h.***

- I -

IDOL-A-E

Jer 3:24 Taj je sramotni ***i.*** proždерao
1Ko 10:19 idolska žrtva da je što ili ***i.*** da
Izl 34:13 porazbijajte i lugove ***i.*** njihovih
Iza 44:9 Tvorci ***i.*** svi su ništa, ljubimci
Iza 66:3 tko pali kad, a ujedno hvali ***i.***
Eze 36:25 nečistoća vaših i od svih ***i.***
Dje 17:16 gledajući grad pun ***i.***
1So 1:9 kako ste se obratili k Bogu od ***i.***
1Iv 5:21 Dječice, čuvajte se od ***i.*** Amen
Pst 31:19 Rahela ukrade kućne ***i.*** oca
Jer 16:19 lažne ***i.*** ništave, nekorisne
Jon 2:9 Koji štuju ništave ***i.*** ostavljaju
1Ko 8:7 jer su navikli na ***i.*** sve do sada

IDOLI-MA

1Ljt 16:26 Jer su svi bogovi u naroda ***i.***
Eze 6:6 ***i.*** će se vaši izlomiti i uništiti
Rim 2:22 Odurni su ti ***i.*** a kradeš iz
1Sa 12:21 nakon mene k ništavim ***i.***
Psl 97:7 koji se hvale ništavim ***i.*** svi
Hos 5:11 jer je tako usrdno služio ***i.***
Dje 15:20 da se ne okaljaju ***i.*** i da se
1Ko 8:1 A za ono, što se žrtvuje ***i.***
2Ko 6:16 s ***i.*** Jer smo mi hram Boga
Otk 9:20 ne klanjaju đavolima i ***i.***

IDOLOPOKLONICI

1Ko 6:9 ni bludnici, ni ***i.*** ni preljubočinci
1Ko 10:7 Niti budite ***i.*** kao neki od njih
Otk 22:15 i bludnici, i ubojice i ***i.*** i svaki

IDOLOPOKLONIK

1Ko 5:11 bludnik, ili lakomac, ili ***i.*** ili
Efe 5:5 ili lakomac, a to je ***i.*** nema dijela

IDOLOPOKLONSTVO

1Sa 15:23 zla kao ***i.*** jer si prezreo
Gal 5:20 ***i.*** čaranja, neprijateljstva
Kol 3:5 zlu želju i lakomstvo, koje je ***i.***

IDOLSK-A-E-IM

1Ko 10:19 Što dakle govorim ***i.*** žrtva da
1Ko 10:28 Ovo je ***i.*** žrtva, ne jedite
Jer 4:1 mi ukloniš s očiju te gadove ***i.***
1Ko 8:7 jedu meso kao ***i.*** žrtve, i savjest
1Ko 8:10 navesti da jede ***i.*** žrtve
Otk 2:20 griješe bludno i da jedu žrtve ***i.***
Jer 16:18 gadnim grdobama ***i.*** što
Hos 4:14 nasamo s bludnicama ***i.*** i

IGLENE

Mat 19:24 Lakše ide deva kroz ***i.*** uši
Mar 10:25 Lakše deva ide kroz ***i.*** uši
Luk 18:25 Lakše je devi proći kroz ***i.*** uši

ISCIJELI-M-TI

Iza 30:26 narodu svojemu i ***i.*** modrice
Jer 15:18 rana moja, te neće da se ***i.***
Luk 9:42 ***i.*** dječaka i dade ga natrag
Heb 12:13 ne zabludi, nego još da se ***i.***
Iza 61:1 On me je poslao, da ***i.*** slom-
Mat 13:15 niti da se obrati, da ga ***i.***
Iva 12:40 i da se ne obrate, da ih ne ***i.***
Jer 3:22 ja ću ***i.*** rane otpada vašega
Jer 30:17 rane ću ti tvoje ***i.*** govori Gos-
Luk 6:7 neće li u subotu ***i.*** da nađu

ISKUŠA-N-TE

1Ko 7:5 da vas sotona ne ***i.*** zbog vaše
Otk 3:10 koji će doći na sav svijet, da ***i.***
Gal 6:1 na sebe, da i ti ne budeš ***i.***
Heb 2:18 zato, što je sam trpio i bio ***i.***
Heb 4:15 nego koji je u svemu ***i.*** kao i
Dje 5:9 da ***i.*** Duha Gospodnjega
1Ko 10:13 neće pustiti, da se ***i.*** većma
Otk 2:10 vas baciti u tamnicu, da se ***i.***

ISTINA

2Sa 7:28 ti si Bog, i riječi su tvoje ***i.*** Kad
Psl 119:86 Sve su zapovijedi tvoje ***i.***
Psl 119:90 sve naraštaje traje ***i.*** tvoja
Psl 119:142 vječna, i zakon je tvoj ***i.***
M.Iz 30:5 Svaka je riječ Božja čista ***i.***
Iza 45:23 iz usta mojih dolazi ***i.*** riječ
Iza 59:14 jer ***i.*** opada na trgu, i poštenje
Mar 14:38 Duh je, ***i.*** voljan, ali je tijelo
Iva 8:3 2 upoznati upoznati istinu, i ***i.*** će
Iva 14:6 Ja sam put i ***i.*** i život: nitko ne
Iva 17:17 ih u istini. Riječ je tvoja ***i.***
1Pe 2:4 kamenu živome, koji je, ***i.*** od
1Iv 5:6 Duh je, koji svjedoči, jer je Duh ***i.***

ISTINE

Prp 12:10 i da napiše iskrene riječi ***i.***
Iza 30:10 Nemojte nam prorokovati ***i.***
Dan 10:21 što je napisano u knjizi ***i.***
Mal 2:6 ustima njegovim bio je zakon ***i.***
Iva 1:14 od Oca, puna milosti i ***i.***
Iva 8:44 u istini jer nema ***i.*** u njemu
Iva 14:17 Duha ***i.*** kojega svijet ne može
Iva 15:26 A Duh ***i.*** koji izlazi od Oca, on
Iva 16:13 Ali kad dođe on, Duh ***i.*** uvest
Iva 18:37 Svaki, koji je od ***i.*** sluša glas
Dje 26:25 nego govorim riječi ***i.*** i raz-
Rim 2:20 ima pravilo spoznanje ***i.***
1Ko 5:8 beskvasnom kruhu čistoće i ***i.***
2Ko 4:2 nego se navješćivanjem ***i.***
Efe 1:13 U njemu se i vi, čuvši riječ ***i.***
Efe 4:15 Nego držeći se ***i.*** u ljubavi da
Efe 4:24 po Bogu, u pravdi i svetosti ***i.***
2So 2:10 koji propadaju, jer ljubavi ***i.*** ne
2So 2:13 posvećenjem Duha i vjerom ***i.***
1Ti 3:15 Boga živoga, stup i tvrđa ***i.***
2Ti 2:15 koji pravo upravlja riječju ***i.***
2Ti 3:7 ne mogu da dođu k poznanju ***i.***
2Ti 4:4 I odvratit će uši od ***i.*** a okrenut
Heb 10:26 poznanje ***i.*** nema više žrtve
Jak 1:18 dragovoljno porodi riječju ***i.***
Jak 5:19 ako tko od vas zaluta od ***i.*** i
1Pe 1:22 u poslušnosti ***i.*** za bratsku
2Pe 2:2 i po njima će se huliti na put ***i.***
1Iv 1:6 hodimo, lažemo i ne činimo ***i.***
1Iv 1:8 sebe varamo, i ***i.*** nema u nama
1Iv 2:21 i jer nikakva laž ne dolazi od ***i.***
1Iv 3:19 poznajemo, da smo od ***i.*** i
1Iv 4:6 poznajemo Duha ***i.*** i duha
3Iv 1:8 takve, da budemo suradnici ***i.***

ISTINI

Mat 22:16 istinit, ti učiš put Božji po ***i.***
Iva 4:23 klanjati Ocu u duhu i u ***i.*** jer
Iva 4:24 mu se klanjati u duhu i u ***i.***
Iva 8:44 On nije bio utvrđen u ***i.*** jer
Iva 17:17 Posveti ih u ***i.*** Riječ je tvoja
Iva 17:19 da i oni budu posvećeni u ***i.***
Rim 2:8 i protive se ***i.*** i pokoravaju se
1Ti 2:7 učitelj neznabožaca u vjeri i ***i.***
2Ti 2:25 one, koji se protive ***i.*** ne bi li im
2Ti 3:8 tako se i ovi protive ***i.*** ljudi
2Iv 1:4 djecom takve, koji hode u ***i.*** kao
3Iv 1:3 za tvoju istinu, kako ti u ***i.*** hodiš
3Iv 1:4 čujem, moja djeca u ***i.*** da hode

ISTINIT-A-E

Jer 42:5 Gospod neka je ***i.*** i pouzdan
Mat 22:16 Učitelju, znamo, ti si ***i.*** ti učiš
Iva 7:18 ***i.*** i nema u njemu nepravde
Iva 8:16 sud je moj ***i.*** jer nijesam sam
Rim 3:4 je Bog ***i.*** a čovjek svaki lažac
Psl 18:30 ***i.*** je riječ Gospodnja. On je
M.Iz 12:19 ***i.*** usta stoje dovijeka, a lažni
Dan 4:37 jer su sva djela njegova ***i.***
Iva 1:9 Svjetlost ***i.*** koje prosvjetljuje
1Ti 3:1 ***i.*** je riječ: ako tko želi službu
2Pe 2:22 ***i.*** poslovica: Pas se povraća
1Iv 2:8 pišem novu zapovijed, koja je ***i.***
Psl 19:9 odluke su Gospodnje ***i.*** prav-
Otk 19:9 Ovo su ***i.*** riječi Božje
Otk 21:5 jer su ove riječi vjerne i ***i.***

ISTINITI

Iva 6:32 Otac moj daje kruh ***i.*** s neba
Tit 1:2 koji obeća ***i.*** Bog prije vremena
1Iv 5:20 Ovaj je ***i.*** Bog i život vječni
Otk 3:7 ***i.*** koji ima ključ Davidov, i koji
Otk 3:14 ***i.*** početak stvorenja Božjega
Otk 6:10 Gospodine sveti i ***i.*** ne sudiš
Otk 15:3 Pravedni su i ***i.*** putovi tvoji
Otk 19:2 Jer su ***i.*** i pravedni sudovi
Otk 19:11 Vjerni i ***i.*** i sudi i vojuje po

IZABRANI-CI-IH-K-KE

Iza 65:22 Prihod svojih ruku moji će ***i.***
Kol 3:12 Obucite se dakle kao ***i.*** Božji
Mat 24:22 Ali zbog ***i.*** skratit će se dani
Mar 13:20 zbog ***i.*** koje izabra, skratio
2Ti 2:10 Zato podnosim sve zbog ***i.*** da
Iza 42:1 sluga moj, kojega ljubim, ***I.***
Luk 23:35 ako je Pomazanik Božji, ***I.***

Mat 24:24 zavedu, ako je moguće, iste ***i.***
Mat 24:31 i oni će skupiti ***i.*** njegove od
IZBAVITELJ-A
2Sa 22:2 hridina, utvrda moja, ***I.*** moj
2Sa 22:3 Jakost moja, sloboda moja ***I.***
Psl 18:48 ***I.*** moj od neprijatelja mojih
Psl 144:2 grad moj, ***I.*** moj, štit moj
Iza 60:16 da sam ja, Gospod, ***I.*** tvoj, i
Jer 50:34 Ali je jak ***I.*** njihov: 'Gospod
Suc 3:9 sinovima Izraelovim ***I.*** da ih
2Kr 13:5 Gospod posla Izraelu ***I.*** tako
Dje 7:35 posla Bog kao glavara i ***I.***
IZDA-HNU
Mar 14:11 je tražio zgodu, da, ga ***i.***
Iva 13:2 Simona Iskariota, da ga ***i.***
Luk 23:46 duh svoj. Ovo reče i ***i.***
Dje 12:23 Bogu. Izjeden od crvi ***i.***
IZGUBLJEN-A-O
Iza 6:5 ja sam ***i.*** jer sam čovjek nečistih
Luk 15:24 i živi opet bio je ***i.*** i nađe se
Luk 15:32 je mrtav i živi opet; bio je ***i.*** i
Psl 119:176 Lutam naokolo kao ovca ***i.***
Luk 15:6 svoju ovcu, koja je bila ***i.***
Luk 15:9 Nađoh drahmu, koja je bila ***i.***
Jer 50:6 Narod je moj bio stado ***i.*** Pastiri
Mat 18:11 došao da spasi, što je bilo ***i.***
Luk 19:10 potraži i spasi, što je bilo ***i.***
IZMJERI
Brj 23:10 da ***i.*** samo četvrtinu Izraela
Job 31:6 Neka me ***i.*** na pravoj tezulji
Hab 3:6 Kad se pojavi, ***i.*** zemlju, kad
Otk 11:1 Ustani i ***i.*** hram Božji i žrtvenik
Otk 21:16 I ***i.*** grad trskom na dvanaest
Otk 21:17 I ***i.*** zid njegov na sto i
Iza 40:12 Tko je šakom ***i.*** mora i mjeru
IZNIKNU
Mat 13:5 brzo ***i.*** jer nije ležalo duboko
Luk 8:6 ***i.*** ali se osuši, jer nije imalo
IZOBIL-JA-JU-NA-NO
Joe 2:26 Imat ćete jesti ***i.*** i bit ćete siti i
Mal 3:10 neba i izliti na vas blagoslov ***i.***
Flp 4:18 A ja sam primio sve i imam ***i.***
Psl 4:7 žetve, kad rodi žito i vino u ***i.***
Psl 36:8 Hrane se na ***i.*** kuće tvoje
2Ko 9:8 da je među vama ***i.*** svaka
Efe 1:19 I koja je ***i.*** veličina sile njegove
Rim 5:15 milost Božja i dar izli ***i.*** na
2Ko 2:4 ljubav, koju imam ***i.*** za vas
IZUJ
Izl 3:5 ***i.*** obuću s nogu, jer mjesto na
Još 5:15 ***i.*** obuću svoju s nogu svojih
IZVOR-A-E-I-IMA
Psl 42:1 što košuta čezne za ***i.***-vodom
M.Iz 25:26 ***i.*** zamućen, studenac
PNP 4:12 zatvoren, ***i.*** zapečaćen
Iza 49:10 i odmarat će ih na ***i.***-vodama.
Iza 58:11 ***i.*** kojemu voda ne presuši
Jer 2:13 ostavili su mene, ***i.*** žive vode
Jer 17:13 jer ostaviše ***i.*** vode žive
Joe 3:18 Gospodnjoj provret će ***i.*** da
Iva 4:14 bit će u njemu ***i.*** vode, što teče
Jak 3:11 Može li ***i.*** iz istoga otvora točiti
Jak 3:12 ne može slani ***i.*** učiniti slatke
M.Iz 8:24 još bilo ***i.*** s obilatom vodom
Iza 12:3 ćete crpsti vodu iz ***i.*** spasenja
Otk 21:6 Ja ću žednome dati iz ***i.*** vode
Job 28:11 Nanjuši ***i.*** rijeka, što je
Psl 104:10 Izveo si ***i.*** po dolinama, oni
Iza 41:18 bregovima, ***i.*** usred dolina
Otk 7:17 ih i vodit će ih na ***i.*** žive vode
Otk 8:10 na trećinu rijeka i na ***i.*** voda
Otk 14:7 nebo i zemlju, more i ***i.*** vodene
Otk 16:4 na rijeke i na ***i.*** vodene; i
Pst 7:11 prodriješe svi ***i.*** velikog bezdana
M.Iz 5:16 Moraju li se tvoji ***i.*** razlijevati
Psl 84:6 pretvaraju je u tlo obilno ***i.*** što
Psl 107:33 tla bogata ***i.*** u suhu zemlju
Iza 35:7 i zemlja sasušena vodenim ***i.***

- J -

JAGANJCE
Luk 10:3 šaljem kao ***j.*** među vukove
Iva 21:15 ljubim. Reče mu: Pasi ***j.*** moje
JAGODE
P.Zk 32:32 ***j.*** su njihove gorke kao žuč
Otk 14:18 jer već sazreše ***j.*** njegove
JAKOŠĆU
Izl 15:13 vodio si ga ***j.*** svojom u sveti
Iza 51:9 Naoružaj se ***j.*** mišicu Gospod-
Jer 9:23 Neka se ne hvali jaki ***j.*** svojom
Rim 15:13 da obilujete u nadi ***j.*** Duha
JAKOST
Izl 15:2 Bog je ***j.*** moja i pjesma moja
2Sa 22:3 rog spasenja mojega ***j.*** moja
Job 9:19 Pita li se ***j.*** on je najači; pita li
Job 12:13 U njega je mudrost i ***j.*** on ima
Psl 33:17 konj do pobjede, uza svu ***j.***
Psl 68:35 Bog Izraelov: moć i ***j.*** daje on
Psl 84:5 e čovjek, kojemu je ***j.*** u tebi
Psl 86:16 daj mi ***j.*** svoju i pomozi sinu
Psl 144:2 ***j.*** moja, tvrđava moja, grad
M.Iz 20:29 Slava je mladićima ***j.***
Iza 40:29 umornome, daje ***j.*** slabome
Dje 1:8 Nego ćete primiti ***j.*** Duha
1Ti 1:12 koji mi dade ***j.*** Kristu Isusu
Otk 5:12 silu i bogatstvo i mudrost i ***j.*** i
Otk 7:12 hvala i čast i sila i ***j.*** Bogu
JANJE
Pst 22:7 Evo oganj i drva, ali gdje je ***j.***
Izl 12:21 svoje i zakoljite Pashalno ***j.***
Iza 53:7 kao ***j.*** što se vodi na klanje
Iza 65:25 Vuk i ***j.*** zajedno će pasti, i lav
Hos 4:16 ih Gospod pasti kao ***j.*** na
Mat 26:17 pripravimo za te Pashalno ***j.***
Iva 1:29 ***J.*** Božje, koje oduzima grijeh
Iva 1:36 prolazi, reče: Evo ***J.*** Božje
Dje 8:32 i kao ***j.*** što je nijemo pred onim
Otk 5:6 četiri bića i posred starješina ***J.***
Otk 5:12 Dostojno je ***J.*** koje je zaklano
Otk 6:1 I vidjeh, kad otvori ***J.*** jedan od
Otk 7:17 Jer ***J.*** koje je nasred prijes-
Otk 14:1 I vidjeh, i gle, ***J.*** stajaše na gori
Otk 14:4 Ovi prate ***J.*** kamogod ono
Otk 17:14 ratovati s Janjetom, i ***J.*** će ih
Otk 21:22 Gospod Bog Svemoćni, i ***J.***
JANJETA
1Pe 1:19 kao nedužna i neokaljana ***J.***
Otk 6:16 na prijestolju, i od gnjeva ***J.***
Otk 12:11 I oni ga pobijediše krvlju ***J.***
Otk 13:8 nije zapisano u knjizi života ***J.***
Otk 13:11 i imala je dva roga kao u ***j.***
Otk 15:3 sluge Božjega, i pjesmu ***J.***
Otk 19:7 njemu, jer dođe svadba ***J.***
Otk 21:27 su zapisani u knjizi života ***J.***
Otk 22:14 peru haljine svoje u krvi ***J.***
JANJETOM
Iza 11:6 Tada će boraviti s ***j.*** ris će ležati
Otk 5:8 četiri starješine padoše pred ***J.***
Otk 7:9 stoje pred prijestoljem i pred ***J.***
Otk 17:14 Oni će ratovati s ***J.*** i Janje će
JANJETOVU
Otk 19:9 pozvani na svadbenu gozbu ***J.***
Otk 21:9 pokazat ću ti zaručnicu, ženu ***J.***
JANJETU
Otk 5:13 koji sjedi na prijestolju, i ***J.***
Otk 14:4 od ljudi kao prvenci Bogu i ***J.***
JARAM
Pst 27:40 ***j.*** ćeš njegov stresti s vrata
P.Zk 28:48 On će ti metnuti gvozden ***j.***
1Kr 12:4 otac metnuo na nas težak ***j.***
Psl 2:3 i da zbacimo sa sebe ***j.*** njihov
Iza 58:6 zarobljenike i izlomiš svaki ***j.***
Tuž 3:27 Dobro je svakome nositi ***j.***
Eze 20:37 i prisilit ću vas pod ***j.*** zavjeta
Mat 11:29 Uzmite ***j.*** moj na sebe i učite.
Mat 11:30 Jer je ***j.*** moj blag i breme
Dje 15:10 metnete učenicima na vrat ***j.***
Gal 5:1 i ne dajte se opet u ***j.*** ropstva
JASLAMA
Luk 2:12 je povito u pelenice i leži u ***j.***
Luk 2:16 i dijete, što je ležalo u ***j.***
JASLE
Iza 1:3 magarac ***j.*** gospodara svojega
Luk 2:7 ga u pelenice i položi ga u ***j.***
JAUK
Mat 2:18 mnogi plač i ***j.*** Rahela plače
Mat 8:12 Ondje će biti ***j.*** i škrgut zuba
Mat 13:42 Ondje će biti ***j.*** i škrgut zuba
Mat 24:51 Ondje će biti ***j.*** i škrgut zuba
Mat 25:30 Ondje će biti ***j.*** i škrgut zuba
JEDINOROĐENOGA
Iva 1:14 I slavu kao ***J.*** od Oca, puna
Iva 3:18 jer ne vjeruje u ime ***J.*** Sina
1Iv 4:9 Bog Sina svojega ***J.*** posla na
JEZICI-MA
Dje 2:3 I pokazaše im se razdijeljeni ***j.***
1Ko 12:10 drugomu različni ***j.*** drugomu
1Ko 13:8 ili ***j.*** ako će umuknuti, ili
1Ko 14:22 Su ***j.*** za znak ne onima, koji
Mar 16:17 će đavle, govorit će novim ***j.***
Dje 2:4 stadoše govoriti raznim ***j.***
Dje 2:11 ih gdje govore našim ***j.***
Dje 19:6 Sveti na njih, i govorili su ***j.***
Rim 3:13 ***j.*** svojim varaju; otrov je
1Ko 14:39 i ne zabranjujte govoriti ***j.***

- K -

KACIGU
Iza 59:17 i ***k.*** je pobjede metnuo na
Efe 6:17 I ***k.*** spasenja uzmite, i mač
KAJE-M
Jer 8:6 nitko se ne ***k.*** za zloću svoju, da
Rim 11:29 se Bog ne ***k.*** za svoje darove
Jer 4:28 ne ***k.*** se, i neću to pustiti
2Ko 7:8 ožalostio poslanicom, ne ***k.*** se
KAMENJ-A-E-EM
Iza 54:12 i ogradu tvoju iz dragoga ***k.***
Mat 3:9 Bog može od ***k.*** ovoga podig-
Job 41:28 ***k.*** u praćki njemu je kao
Prp 3:5 Vrijeme kad se baca ***k.*** i vrijeme
Iza 5:2 ogradio i otrijebio iz njega ***k.*** i
Iza 27:9 da sve ***k.*** žrtvenika razbije kao
Iza 54:11 Evo, ja namještam ***k.*** tvoje na
Tuž 4:1 Razasuto je sveto ***k.*** po ug-
Eze 28:13 Sve drago ***k.*** bilo je odijelo
Mat 4:3 da ovo ***k.*** postane kruh
Mar 13:1 silno ***k.*** ove silne građevine
1Ko 3:12 zlato, srebro, drago, ***k.*** drva
2Ko 3:7 koja je u ***k.*** urezana slovima
1Pe 2:5 I sami se kao živo ***k.*** uzidajte
Eze 38:22 i krvlju, pljuskom i ***k.*** od tuče
Luk 21:5 ukrašen sjajnim ***k.*** i posvetnim
Otk 17:4 skerlet i nakićena zlatom i ***k.***
Otk 21:19 ukrašeni svakim dragim ***k.***
KLASJE
Rut 2:2 mi se dopusti, pabirčila bih ***k.***
Iza 27:12 Gospod ovija klasje, ***k.*** od
Luk 6:1 Učenici njegovi trgali su ***k.*** trli
KLJUČ-EVE
Iza 22:22 ***k.*** Davidov mećem na pleća
Otk 3:7 Istiniti, koji ima ***k.*** Davidov, i koji
Otk 9:1 dade joj se ***k.*** od zjala bezdana
Otk 20:1 ***k.*** od bezdana i lance velike
Mat 16:19 Tebi ću dati ***k.*** kraljevstva
Otk 1:18 imam ***k.*** od smrti i podzemlja
KOŠARI
Iva 6:13 i napuniše dvanaest ***k.***
2Ko 11:33 prozor spustiše me u ***k.***
KOŠARIC-A-U
Mat 14:20 još dvanaest punih ***k.***

Mat 15:37 još dvanaest punih ***k.*** od
Izl 2:3 uze za njega ***k.*** od papirusove
Amo 8:2 Ja odgovorih: ***k.*** sa zrelim

KOŠULJU

Mat 5:40 i ***k.*** tvoju da uzme, pusti mu i
Iva 21:7 baci na se ***k.*** jer je bio gol, i

KOPLJ-A-E-EM

Psl 46:9 prelama ***k.*** izgara kola u ognju
Psl 57:4 kojima su zubi ***k.*** i strijele
Iza 2:4 ***k.*** svoja za srpove. Više ne diže
Joe 3:10 mačeve kosijere svoje na ***k.***
Hab 3:11 kod sijevanja blistavih ***k.***
Suc 5:8 ali se nije vidio štit ni ***k.*** među
Job 39:23 nad njim tobolac, sijeva ***k.*** i
1Sa 17:45 Ti ideš na me s mačem, s ***k.***
Iva 19:34 vojnika probode mu bok ***k.*** i

KORABLJ-A-I-U

Pst 7:17 Voda naraste i podiže se ***k.***
Pst 6:14 Napravi sebi ***k.*** od drva
Pst 6:18 u ***k.*** ući ćeš ti i s tobom sinovi
Pst 7:15 Uđoše k Noi u ***k.*** po dvoje od
Pst 6:14 načini pregratke u ***k.*** i zasmoli
Pst 7:23 Noa i što je bilo s njim u ***k.***
Pst 8:1 što su bili s njim u ***k.*** pa pusti
Mat 24:38 dana, kad Noa uđe u ***k.***
Heb 11:7 načini ***k.*** za spasenje kuće
1Pe 3:20 dok se je gradila ***k.*** u kojoj se

KORICE

Jer 47:6 još nećeš smiriti. Vrati se u ***k.***
Mat 26:52 Zadjeni mač svoj u ***k.*** Svi

KORIJEN-A

M.Iz 22:15 Ludost hvata ***k.*** u srcu dje-
Iza 5:24 tako će ***k.*** njihov postati kao
Iza 53:2 mladica, kao ***k.*** iz suhe zemlje
Mat 3:10 sjekira stavljena na ***k.*** drveću
Mar 4:17 Ali ne daju da uhvati ***k.*** nego
Rim 11:16 i ako je ***k.*** svet, to su i grane
1Ti 6:10 Jer je ***k.*** sviju zala lakomstvo
Heb 12:15 uzraste kakav ***k.*** gorčine, i
Otk 5:5 ***k.*** Davidov, da otvori knjigu i
Otk 22:16 Ja sam ***k.*** i rod Davidov
P.Zk 29:18 ne bude među vama ***k.*** na
Iza 11:1 izdanak proizlazi iz ***k.*** njegova
Iza 11:10 dan izdanak iz ***k.*** Jesejeva
Iza 14:29 jer iz ***k.*** zmije proizlazi guja
Mal 4:1 Ni ***k.*** ni grane neće im ostaviti
Mat 13:6 i jer nije imalo ***k.*** usahnu
Mat 13:21 Ali ne uhvati ***k.*** nego je
Luk 8:13 ali ne uhvate ***k.*** Vjeruju za
Jud 1:12 izumrla, iz ***k.*** iščupana

KOS-A-E-OM

M.Iz 16:31 Sijeda je ***k.*** časna kruna
M.Iz 20:29 ures je starcima sijeda ***k.***
PNP 4:1 ***k.*** ti je kao stado koza, što
PNP 7:5 kao Karmel, ***k.*** na glavi tvojoj
Dan 7:9 ***k.*** mu na glavi kao čista vuna
1Ko 11:15 je ***k.*** dana mjesto pokrivala
Otk 1:14 glava njegova i ***k.*** bijela kao
1Pe 3:3 ne bude vanjski u pletenju ***k.*** ili
Otk 9:8 I imahu ***k.*** kao kose ženske, i
Luk 7:38 svojim i otirati ***k.*** glave svoje
Luk 7:44 noge moje i ***k.*** svojom otre
Iva 12:3 noge Isusove i otre ***k.*** svojom

KRALJEVALI

1Ko 4:8 O da biste ***k.*** da bismo i mi s
1Ko 4:8 da bismo i mi s vama ***k.***

KRALJEVAT-I

Otk 5:10 i svećenike, i ***k.*** će na zemlji
Otk 11:15 i Krista njegova, i ***k.*** će u
Otk 20:6 i ***k.*** će s njim tisuću godina
Otk 22:5 i ***k.*** će u vijeke vjekova
1Ko 15:25 Jer njemu valja ***k.*** dok ne
2Ti 2:12 s njim ćemo i ***k.*** ako ga
Otk 19:16 ime napisano: Kralj nad ***k.*** i

KRALJEVSTVA

Psl 45:6 i vječno; žezlo ***k.*** tvojega
Psl 46:6 zaljuljala se ***k.*** on pusti da
Iza 13:4 Čuj, buka od ***k.*** od skupljenih
Eze 37:22 više biti razdijeljeni u dva ***k.***
Dan 2:44 će satrti i uništiti sva ona ***k.*** a
Mat 4:8 mu pokaza sva ***k.*** svijeta s
Mat 8:12 A djeca ***k.*** bit će izbačeni u
Mat 13:11 da razumijete tajne ***k.***
Mat 13:38 Dobro sjeme jesu djeca ***k.***
Mat 13:41 zavoditelje i zlotvore iz ***k.***
Mat 16:19 Tebi ću dati ključeve ***k.***
Mat 19:12 za ženidbu, zbog ***k.***
Mat 24:7 naroda, kraljevstvo protiv ***k.***
Mar 4:11 Vama je tajna ***k.*** Božjega
Mar 10:15 primi ***k.*** Božjega kao dijete
Mar 12:34 Nijesi daleko od ***k.*** Božjega
Mar 13:8 naroda i kraljevstvo protiv ***k.***
Luk 18:29 Nitko ne ostavi zbog ***k.***
Iva 3:3 ne rodi, ne može vidjeti ***k.***
1Ko 6:9 nepravednici neće baštiniti ***k.***
1Ko 15:50 i krv ne mogu baštiniti ***k.***
Gal 5:21 tako što čine, neće postići ***k.***
Heb 1:8 i žezlo pravde, žezlo ***k.*** tvoga
Jak 2:5 bogate u vjeri i za baštinike ***k.***

KRALJUJE

Iza 52:7 koji govori Sionu: Bog tvoj ***k.***
Luk 19:14 Nećemo da on ***k.*** nad nama

KRIJEPI

Psl 23:3 On ***k.*** dušu moju, vodi me
Psl 41:3 Na bolesničkoj postelji ***k.*** ga
PNP 2:5 ***k.*** me grožđem, razblažuje
Flp 4:13 Sve mogu u onome, koji me ***k.***

KRIL-A-O-U

Izl 13:2 najprije dođe iz ***k.*** materina
P.Zk 32:11 rasprostire ***k.*** uzima ih i
Job 38:29 Iz čijega ***k.*** izlazi led. Tko
Psl 17:8 Skrij me u sjenu ***k.*** svojih
Psl 22:9 koji si me izveo iz ***k.*** materina
Psl 36:7 u sjenu ***k.*** tvojih bježe djeca
Psl 57:1 u sjenu ***k.*** tvojih ja ću se skriti
Psl 61:4 skrijem pod krovom ***k.*** tvojih
Psl 71:6 od ***k.*** materina bio si branik
M.Iz 23:5 jer načini sebi ***k.*** kao u orla
Prp 5:15 došao gol iz ***k.*** materina, tako
Iza 6:2 Svaki je imao šest ***k.*** Dvjema je
Iza 40:31 ***k.*** im rastu kao orlovima, trče
Iza 49:1 Gospod me je pozvao od ***k.***.
Jer 1:5 Prije nego ti izađe iz ***k.***
Jer 20:18 morao izaći iz ***k.*** materina, da
Eze 10:12 i ***k.*** njihova kao i točkovi, sva
Jon 2:3 Iz ***k.*** podzemnoga svijeta
Mat 19:12 od ***k.*** majčina nesposobni
Luk 13:34 kvočka piliće svoje pod ***k.***
Otk 4:8 četiri bića imaše po šest ***k.*** i
M.Iz 16:33 Ždrijeb se baca u ***k.*** haljine
Luk 16:22 odnesen u ***k.*** Abrahamovo
Rim 4:19 da je bilo obamrlo i ***k.*** Sarino
Psl 139:13 satkao me u ***k.*** matere
Prp 11:5 i kako postaju kosti u ***k.*** trudne
Jer 1:5 nego te stvorih u ***k.*** materinu
Mat 12:40 biti i Sin čovječji u ***k.*** zemlje
Luk 16:23 izdaleka Abrahama i u ***k.***

KRIŽ-A-EM-U

Mat 10:38 Tko ne uzme na se ***k.*** svoj i
Mat 16:24 uzme na se ***k.*** svoj i tako ide
Mat 27:32 natjeraše, da mu ponese ***k.***
Mat 27:35 Tada ga pribiše na ***k.*** i
Mar 8:34 neka uzme ***k.*** svoj na sebe i
Mar 10:21 Onda dođi, uzmi ***k.*** svoj i
Luk 9:23 neka uzme na sebe ***k.*** svoj
Dje 2:23 bezbožnika pribili ga ***k.*** i ubili
1Ko 1:17 da ne izgubi silu ***k.*** Kristov
Gal 2:19 s Kristom sam pribijen na ***k.***
Kol 2:14 i to uklonivši prikova je na ***k.***
Heb 12:2 podnese ***k.*** ne mareći za
Mat 27:40 Ako si Sin Božji, siđi s ***k.***
Mat 27:42 neka siđe sad s ***k.*** i vjerovat
Mar 15:32 neka sad siđe s ***k.*** da vidimo
Luk 14:27 Tko ne nosi ***k.*** svojega i ne
Gal 5:11 je uklonjeno spoticanje ***k.***
Gal 6:12 ne budu progonjeni zbog ***k.***
Flp 3:18 govorim, kao neprijatelji ***k.***
Kol 1:20 učinivši mir krvlju ***k.*** njegova
Gal 6:14 čim drugim hvalim, osim ***k.***
Efe 2:16 oboje u jednom tijelu ***k.*** ubivši
Luk 23:39 što su visjeli na ***k.*** hulio je na
1Ko 1:18 Jer je riječ o ***k.*** ludost onima
Flp 2:8 poslušan do smrti, do smrti na ***k.***

KROTAK

Mat 11:29 jer sam ja ***k.*** i ponizan srcem
1Ti 3:3 ne nasilan, nego i ***k.*** ne svadljiv

KROTKI

Mat 5:5 Blagoslovljeni su ***k.*** Oni će
1So 2:7 bili smo ipak ***k.*** među vama

KROTKOŠĆU

Efe 4:2 Sa svom poniznošću i ***k.*** sa
1Pe 3:16 Ali s ***k.*** i strahom imajući

KROTKOST

Gal 5:23 ***K.*** umjerenost; protiv ovakvih
Kol 3:12 dobrotu, poniznost, ***k.*** i
Tit 3:2 čedni i svaku ***k.*** da pokazuju

KRŠTENJE

Mat 3:7 gdje dolaze na njegovo ***k.*** reče
Mat 21:25 Odakle je bilo ***k.*** Ivanovo
Mar 1:4 propovijedao je ***k.*** pokajanje
Luk 12:50 imam da uzmem na sebe ***k.***
Luk 20:4 ***k.*** Ivanovo bijaše li je od neba
Dje 18:25 a znao je samo ***k.*** Ivanovo
Dje 19:3 I oni rekoše: ***k.*** Ivanovo,
Efe 4:5 jedna vjera, jedno ***k.***
1Pe 3:21 Slično i vas sada spasava ***k.***

KRŠTENJU

Kol 2:12 Zakopani s njim u ***k.*** u kojemu
Heb 6:2 Naukom o ***k.*** i polaganju ruku

KRUH-A

Pst 3:19 znoju ćeš lica svojega jesti ***k.***
Pst 14:18 kralj salemski, donese ***k.*** i
Izl 12:15 Sedam dana jedite ***k.***
Izl 16:4 učinit ću, da vam daždi ***k.*** s
Izl 23:15 Sedam dana jedi ***k.*** nekvasan
P.Zk 16:3 ***k.*** nevolje, jer si u hitnji
1Sa 2:5 Moraju siti u najam ići za ***k.***
Psl 53:4 koji su jeli narod moj kao ***k.***
Psl 78:24 za jelo, i dade im ***k.*** s neba
Psl 104:15 i ***k.*** koji oživi snagu čovjeku
Psl 127:2 za sto sjedate, da jedete ***k.***
Psl 146:7 koji daje ***k.*** gladnima. Gos-
M.Iz 9:17 voda, tečan je ***k.*** skriven
M.Iz 31:14 izdaleka donosi sebi ***k.***
Prp 9:11 ni junaci rat, ni mudraci ***k.*** ni
Iza 33:16 ***k.*** njegov ne ponestaje, voda
Iza 58:7 da prelamaš ***k.*** svoj gladnome
Mat 4:3 da ovo kamenje postane ***k.***
Mat 6:11 ***k.*** naš svagdanji daj nam
Mat 15:26 oduzeti ***k.*** djeci i baciti ga
Mar 14:22 uze Isus ***k.*** blagoslovi ga,
Luk 11:11 zamoli oca svojega za ***k.***
Luk 22:19 Onda uze ***k.*** zahvali, prelomi
Iva 6:31 ***k.*** s neba dade im da jedu
Iva 6:32 Otac moj daje ***k.*** istiniti s neba
Iva 6:35 Isus im reče: Ja sam ***k.*** života
Iva 6:48 Ja sam ***k.*** života.
Iva 6:50 Ovo je ***k.*** koji silazi s neba, da
Iva 6:58 Ovo je ***k.*** koji siđe s neba, ne
Iva 13:18 Koji s menom jede ***k.*** podiže
Iva 21:13 Dođe Isus i uze ***k.*** i dade im
Dje 2:46 i lomili su ***k.*** po kućama i
Dje 20:7 se skupismo da lomimo ***k.***
1Ko 10:16 zajedništvo krvi Kristove ***k.***
1Ko 11:23 u koju je bio izdan, uze ***k.***
1Ko 11:27 nedostojno jede ***k.*** ovaj ili
2Ko 9:10 dat će i ***k.*** za jelo i umnožit će
2So 3:12 da mirno radeći svoj ***k.*** jedu
Job 22:7 gladnome si uskratio ***k.***
Psl 37:25 ni djece njegove da prose ***k.***
Psl 78:20 ali može li još i ***k.*** dati i mesa

M.Iz 17:1 komad suha ***k.*** s mirom
M.Iz 20:13 pa ćeš imati ***k.*** dosta
M.Iz 22:9 daje siromahu od svojega ***k.***
M.Iz 31:27 u kući, ***k.*** lijenosti ne jede
Iza 30:20 Dat će vam Svemogući ***k.***
Iza 55:10 dadne sjemena sijaču, i ***k.***
Jer 38:9 gladi; jer u gradu nema više ***k.***
Jer 42:14 i ne moramo biti gladni ***k.***
Eze 5:16 vas glad i slomim vam štap ***k.***
Amo 4:6 vašim i nestašicu ***k.*** u svim
Mat 7:9 kamen, ako ga zamoli ***k.***
Mar 6:8 ni ***k.*** ni torbe, ni novaca u
Luk 7:33 on nije jeo ***k.*** i nije pio vina
Luk 11:5 Prijatelju, uzajmi mi ***k.***
Iva 6:5 Odakle ćemo kupiti ***k.*** da ovi
Iva 6:32 dade vam Mojsije ***k.*** s neba
Iva 6:51 Tko jede od ovoga ***k.*** živjet će
Dje 2:42 u zajednici, u lomljenju ***k.*** i u
1Ko 10:17 svi smo dionici jednoga ***k.***
1Ko 11:28 i onda od ***k.*** neka jede i od

KRUHOM
Psl 132:15 siromahe njegove ***k.*** ću
M.Iz 25:21 nahrani ga ***k.*** žeđa li, napoj
M.Iz 30:8 već me hrani ***k.*** koji mi ti daješ

KRUHOVA
Izl 12:17 svetkovinu nekvasnih ***k.*** jer
Izl 23:15 Blagdan nekvasnih ***k.***
Mat 14:17 ovdje samo pet ***k.*** i dvije ribe
Mat 14:19 tada uze pet ***k.*** i dvije ribe
Mat 15:36 onih sedam ***k.*** i ribe, dade
Mat 26:17 U prvi dan beskvasnih ***k.***
Mar 6:52 kod umnoženja ***k.*** nego je
Luk 9:13 Imamo samo pet ***k.*** i dvije
Iva 6:13 košari komada od pet ***k.***

KRUHOVE
Izl 25:30 postavljaj preda me ***k.*** obličja
P.Zk 16:3 Sedam dana jedi s njom ***k.***
Mat 12:4 u kuću Božju i pojeo ***k.***
Mat 14:19 Nato prelomi ***k.*** i dade ih
Iva 6:11 A Isus uze ***k.*** dade hvalu i

KRUHU
P.Zk 8:3 da čovjek ne živi o samom ***k.***
Mat 4:4 Čovjek ne živi samo o ***k.*** nego
1Ko 5:8 nego u beskvasnom ***k.*** čistoće

KRUN-A-E-U
Psl 84:11 Jer je Bog, Gospod, ***k.*** i štit
M.Iz 12:4 Vrijedna je žena ***k.*** mužu
M.Iz 14:24 ***k.*** je mudrih bogatstvo
M.Iz 16:31 Sijeda je kosa časna ***k.***
M.Iz 27:24 i baštini li se ***k.*** kroz sve
Iza 62:3 biti sjajna ***k.*** u ruci Gospodnjoj
1So 2:19 je naša nada, ili radost, ili ***k.***
Otk 12:3 glavama njegovim sedam ***k.***
Otk 13:1 rogovima njezinim deset ***k.***
Iza 23:8 na Tir, koji je razdavao ***k.***
Otk 4:4 u bijele haljine, i imahu ***k.*** zlatne
Otk 4:10 i metnuše ***k.*** svoje pred
Otk 19:12 na glavi njegovoj ***k.*** mnoge
Psl 21:3 metnuo si mu na glavu ***k.*** od
Otk 14:14 je na glavi svojoj ***k.*** zlatnu, i

KUCA
Jer 31:20 Zato za njega ***k.*** srce moje
Mat 7:8 tko traži, nalazi; tko ***k.*** otvara
Luk 11:10 nalazi; tko ***k.*** otvara mu se

KUCAJTE
Mat 7:7 tražite, i naći ćete; ***k.*** i otvorit će
Luk 11:9 tražite, i naći ćete; ***k.*** i otvorit

KUKOLJ
Job 31:40 rodi trnje, mjesto ječma ***k.***
Mat 13:26 uhvati se rod, pokaza se i ***k.***
Mat 13:30 Skupite najprije ***k.*** i svežite
Mat 13:38 kraljevstva; ***k.*** su djeca zloga

KUL-A-U
Psl 61:3 Jer si ti utočište moje, tvrda ***k.***
M.Iz 18:10 Ime je Gospodnje tvrda ***k.***
Pst 11:4 da sazidamo sebi grad i ***k.*** s
Iza 5:2 Sagradio je u njemu ***k.*** iskopao
Mat 21:33 u njemu tijesak i sagradi ***k.***

KUPELJ-U
Iva 5:2 Ovčjih vrata ***k.*** koja se zove
Iva 5:4 vrijeme u ***k.*** i zaljuljao vodu
Efe 5:26 Da je posveti, očistivši je ***k.***
Tit 3:5 svojemu milosrđu spasi nas ***k.***

KUŠAN-JE
Mar 1:13 u pustinji i bio je ***k.*** od sotone
Luk 4:2 ostade četrdeset dana i bi ***k.***
Jak 1:13 ne kaže, da je od Boga ***k.*** jer
1Ko 10:13 ***k.*** nije došlo na vas osim
Jak 1:3 ***k.*** vaše vjere gradi strpljivost
1Pe 4:12 koja vas stiže za ***k.*** vaše, kao

KUŠATE
Izl 17:2 svađate sa mnom: Zašto ***k.***
Mat 22:18 Licemjeri, što me ***k.***
Dje 15:10 Sad dakle što ***k.*** Boga, i
Rim 12:2 da ***k.*** što je volja Božja, što je

KUŠNJ-E-U
L.Zk 26:16 s vama i staviti na vas ***k.***
2Pe 2:9 pobožne izbaviti iz ***k.*** a bezbo-
Otk 3:10 ja ću tebe sačuvati od časa ***k.***
Pst 22:1 stavi Bog Abrahama na ***k.*** i
Izl 16:4 Hoću da ga time stavim na ***k.***
Izl 20:20 da vas stavi na ***k.*** i da strah
Psl 17:3 staviš li me na ***k.*** nećeš naići

KVAS-AC-CA
Izl 12:15 Odmah prvi dan uklonite ***k.*** iz
Mat 13:33 je nebesko kao ***k.*** što ga uze
Rim 11:16 Ako je ***k.*** svet, to je i tijesto
1Ko 5:7 Očistite stari ***k.*** da budete novo
Mat 16:6 i čuvajte se ***k.*** farizejskog i
Mat 16:12 da se čuvaju ***k.*** krušnoga
Luk 12:1 Čuvajte se ***k.*** farizejskoga, to
1Ko 5:6 Ne znate li, da malo ***k.*** ukiseli

- L -

LAĐE
Job 9:26 Otiskuju se kao brze ***l.*** kao
Psl 104:26 Tamo ***l.*** plove, Levijatan
M.Iz 30:19 put ***l.*** posred mora, put čovj-
Iza 33:21 po njima se ne njihaju ***l.*** s
Jon 1:6 k njemu kapetan ***l.*** i upita ga
Dje 27:22 vas neće propasti osim ***l.***
Jak 3:4 Gle, i ***l.*** iako su velike, i silni ih
Otk 18:19 svi, koji su imali ***l.*** na moru

LAĐIC-A-I-U
Mat 8:24 bura na moru, tako da se je ***l.***
Mat 14:24 ***l.*** je već bila nasred mora
Mat 14:33 Koji su bili u ***l.*** baciše se pred
Iva 6:19 ide po moru i približuje se k ***l.***
Mat 9:1 On uđe u ***l.*** prijeđe i dođe u svoj
Iva 21:3 Izađoše i uđoše u ***l.*** ali onu noć

LAKOMAC
M.Iz 28:22 ***l.*** ide pohlepno za bogat-
1Ko 5:11 koji se brat zove, bludnik, ili ***l.***
Efe 5:5 ni jedan bludnik, ili nečist, ili ***l.***

LAKOMSTV-A-O
Rim 1:29 zloće, bludnosti, ***l.*** pakosti
1So 2:5 što znate, niti pod izlikom ***l.***
Efe 5:3 bludnost i svaka nečistoća i ***l.***
Kol 3:5 nečistoću, požudu, zlu želju i ***l.***
1Ti 6:10 Jer je korijen sviju zala ***l.***

LANCE
Psl 149:8 Da stave kraljeve njihove u ***l.***
Dje 12:7 I spadoše mu ***l.*** s ruku
Otk 20:1 je imao ključ od bezdana i ***l***

LASKAVIM
Dan 11:32 Riječima ***l.*** privodi k otpadu
1So 2:5 govorili vama ***l.*** riječima, kao

LAŠCEM
1Iv 1:10 sagriješili, gradimo ga ***l.*** i riječ
1Iv 5:10 ne vjeruje Bogu, učinio ga je ***l.***

LAŠCIMA
Psl 40:4 koji ne drži s oholima i s ***l.***
Psl 63:11 jer će se stisnuti usta ***l.***
Otk 21:8 i idolopoklonicima i svima ***l.***

LAV-a
Pst 49:9 Mlad je ***l.*** Juda Od plijena si se
Brj 24:9 Kao ***l.*** legne na počinak, i kao
Psl 10:9 Leži u potaji i vreba kao ***l.*** u
M.Iz 22:13 Lijenčina govori: ***l.*** je vani
M.Iz 28:1 osjeća sigurnim kao mlad ***l.***
M.Iz 28:15 ***l.*** koji riče, i medvjed gladan
Prp 9:4 bolje je živ pas, nego mrtav ***l.***
Iza 11:6 tele, ***l.*** i ovca bit će zajedno
Iza 11:7 I ***l.*** će jesti slamu kao goveče
Iza 65:25 i ***l.*** će jesti slamu kao goveče
Jer 4:7 Iz guštare svoje diže se ***l.***
Jer 5:6 Zato ih bije ***l.*** šume, davi ih vuk
Hos 5:14 Jer sam ja kao ***l.*** Efraimu, kao
Amo 3:4 Riče li ***l.*** u šumi, a da nema
Amo 3:8 Kad rikne ***l.*** tko da se onda ne
1Pe 5:8 vaš, đavao, kao ***l.*** ričući obilazi
Otk 5:5 Ne plači, evo je pobijedio ***l.*** iz
Suc 14:18 od meda i što je jače od ***l.***
M.Iz 19:12 kraljeva kao rika ***l.*** a milost
M.Iz 20:2 Prijetnja je kralja kao rika ***l.***

LAVICA
Pst 49:9 kao ***l.*** tko se njega usudi dražiti
Brj 24:9 lav legne na počinak, i kao ***l.***.

LAVIĆ
Hos 5:14 ja kao lav Efraimu, kao ***l.*** kući
Amo 3:4 Daje li glas u špilji ***l.*** prije nego

LAVOV-A-IMA
2Sa 1:23 Brži su bili od orlova, jači od ***l.***
Iza 35:9 Neće ondje biti ***l.*** niti će ljuta
Jer 50:17 Izrael je ovca potjerana, od ***l.***
Otk 9:8 i zubi njihovi bijahu kao u ***l.***
Otk 9:17 konja bile su kao glave ***l.*** i iz
Psl 57:4 prebiva među ljutim ***l.*** među
Psl 91:13 Možeš stupati po ***l.*** i zmijama
Dan 6:22 On je zatvorio čeljust ***l.*** Oni

LEGLO
Iza 1:4 ***l.*** zlikovaca, djeco izrođena
Mat 3:7 ***l.*** zmijino. Tko vas je uputio da
Mat 12:34 Vi zmijino ***l.*** kako možete
Mat 23:33 Zmije i ***l.*** gujino, kako ćete

LICEMJERI
Mat 6:2 pred sobom, kao što čine ***l.*** u
Mat 6:5 Kad se molite, ne činite kao ***l.***
Mat 6:16 ne budite lica mrka kao ***l.*** Oni
Mat 22:18 i odgovori: ***l.*** što me kušate
Mat 23:13 ***l.*** Vi zatvarate kraljevstvo
Mat 23:23 ***l.*** Vi dajete desetinu od
Mat 23:27 ***l.*** Vi ste kao okrečeni grob-
Mat 23:29 ***l.*** Vi gradite grobove proro-
Luk 13:15 ***l.*** Ne odvezuje li svaki od vas

LICEMJERJA
Mat 23:28 a iznutra ste puni ***l.*** i zloće
Luk 12:1 kvasca farizejskoga, to jest ***l.***

LISICE
PNP 2:15 male ***l.*** što pustoše vinograd
Mat 8:20 ***l.*** imaju svoje jame, ptice
Luk 9:58 ***l.*** imaju svoje jame, ptice

LIŠĆE
Pst 3:7 Zato spletoše ***l.*** smokvino i
Psl 1:3 kojemu ***l.*** ne vene; što on radi
Iza 34:4 kao ***l.*** s vinove koze, kao što
Iza 64:6 haljina, mi svi venemo kao ***l.***
Jer 8:13 smokve na drvetu, i ***l.*** je uve-
Eze 47:12 i kojima ***l.*** ne vene i plodovi
Mat 21:19 ali nađe na njoj samo ***l.***
Otk 22:2 i ***l.*** od drveta lijek je narodima

LJUBAV
2Sa 1:26 Viša mi je bila ***l.*** tvoja od
2Sa 2:6 neka Gospod iskaže i vama ***l.***
Psl 16:3 plemeniti; njima ide sva ***l.*** moja
Psl 103:11 tolika je ***l.*** njegova prema
Psl 109:4 Za ***l.*** moju zlobe mi; a ja se
M.Iz 7:18 uživat ćemo ***l.*** plivat ćemo u
M.Iz 10:12 a ***l.*** prikriva sve prijestupe
M.Iz 15:17 jelo od zelja, gdje je ***l.*** nego
M.Iz 17:9 pokriva prijestupe, traži ***l.*** tko

M.Iz 17:17 nosi ***l.*** prijatelj; a u nevolji
M.Iz 27:5 je javni ukor nego tajna ***l.***
Prp 9:9 Hoće li ga ***l.*** ili mržnja susresti
PNP 2:4 njegov vije se nada mnom ***l.***
PNP 8:6 Jest, ***l.*** je jaka kao smrt. Ljubo-
Iza 54:10 ***l.*** moja neće se odmaknuti
Jer 2:2 Naplatio sam ti mladu ***l.*** tvoju
Jer 32:41 svoju na njima i ***l.*** im iskazivat
Hos 12:6 Čini ***l.*** i pravicu. Uzdaj se
Mih 6:8 da činiš što je pravo, da vršiš ***l.***
Sef 3:17 On obnavlja ***l.*** svoju. On kliče
Zah 7:9 iskazujte jedan drugome ***l.*** i
Mat 24:12 ***l.*** će ohladnjeti kod mnogih
Luk 7:47 jer je pokazala mnogu ***l.*** A
Iva 13:1 svijetu, izrazi svoju ***l.*** do kraja
Rim 5:5 jer se ***l.*** Božja izli u srca naša
Rim 5:8 Bog pokazuje svoju ***l.*** k nama
Rim 12:9 ***l.*** neka je bez pretvaranja
Rim 13:10 ***l.*** ne čini zla bližnjemu.
1Ko 8:1 Znanje nadima, a ***l.*** izgrađuje
1Ko 13:4 ***l.*** dugo trpi, dobrostiva je
1Ko 13:8 ***l.*** nikad ne prestaje, a
1Ko 13:13 ali je najveća među njima ***l.***
2Ko 2:4 nego da biste upoznali ***l.*** koju
2Ko 5:14 Jer ***l.*** Kristova nagoni nas
Gal 5:22 A plod je Duha: ***l.*** radost, mir
Efe 3:19 I poznati ***l.*** Kristovu, koja
Flp 2:2 imajući istu ***l.*** jednodušni i
Kol 3:14 A povrh svega toga imajte ***l.***
1Ti 1:5 A svrha je zapovijedi ***l.*** iz čista
2Ti 3:10 dugotrpnost, ***l.*** strpljivost
Heb 6:10 zaboravi djelo vaše i ***l.*** koju
Heb 13:1 ***l.*** bratinska neka ostane
1Pe 1:22 za bratsku ***l.*** bez pretvaranja
1Pe 4:8 imajte neprestanu ***l.*** među
2Pe 1:7 A u pobožnosti ***l.*** bratsku, a u
1Iv 2:5 u njemu je zaista ***l.*** Božja
1Iv 3:1 kakvu nam je ***l.*** dao Otac
1Iv 3:16 Po tom spoznasmo ***l.*** Božju
1Iv 4:7 ljubimo jedan drugoga, jer je ***l.***
1Iv 4:12 Bog ostaje u nama, i ***l.*** je
1Iv 4:17 ***l.*** Božja u nas usavršuje, da
1Iv 5:3 ovo ***l.*** Božja, da zapovijedi
3Iv 1:6 posvjedočiše tvoju ***l.*** pred
Otk 2:4 što si ***l.*** svoju prvu ostavio

LJUBLJENA
1Ko 15:58 braćo moja ***l.*** budite stalni i
Flp 4:1 braćo moja ***l.*** i poželjena
2So 2:13 Bogu za vas, braćo ***l.*** od
Jak 1:19 Znate, ***l.*** braćo moja: Neka
Jak 2:5 ***l.*** braćo moja. Ne izabra li Bog

LJUBOMOR
M.Iz 6:34 Jer je ***l.*** žestok u muža
Rim 10:19 Ja ću izazvati vaš ***l.*** protiv
Gal 5:20 svađe, ***l.*** srdžbe, spletke

LJUT-ICA-O-U
M.Iz 17:11 se ***l.*** glasnik šalje na njega
M.Iz 25:15 Strpljivošću dade se ***l.***
Psl 58:4 kao otrov zmijin, kao gluha ***l.***
M.Iz 23:32 zmija i uštrca otrov kao ***l.***
Iza 14:29 zmije proizlazi guja ***l.*** a plod
Iza 59:5 li se jedno, izleže se guja ***l.***
PNP 1:6 ***l.*** me okupiše sinovi matere
Iza 14:6 je ***l.*** udarao narode udarcima
Iza 51:17 njegova, čašu si ***l.*** iskapio
Iza 51:22 Evo uzimam iz ruke čašu ***l.***

LONČARSKI
Psl 2:9 razbit ćeš ih kao sud ***l.***
Otk 2:27 i razbit će se kao sudovi ***l.*** kao

LONČARU
Iza 29:16 zar da lonac govori ***l.*** On me
Iza 45:9 Smije li glina reći ***l.*** svojemu
Jer 18:4 drugi sud, kako je ***l.*** bio po volji

LOZ-A-E-I-U
Hos 14:7 i cvjetat će kao vinova ***l.***
Iva 15:4 Kao što ***l.*** ne može roda roditi
Pst 40:12 tumači ovako: tri ***l.*** tri su dana
PNP 2:12 došlo je vrijeme rezanja ***l.***
PNP 2:13 slatko miriše cvijet vinove ***l.***
Iza 18:5 režu se ***l.*** noževima i odstran-
Iva 15:5 Ja sam čokot, vi ***l.*** Tko ostaje
Jer 8:13 nema grozda na ***l.*** ni smokve
Hab 3:17 Nema roda na ***l.*** vinovoj
Iza 5:2 i zasadio u njemu ***l.*** plemenitu
Jer 2:21 te posadio kao ***l.*** plemenitu
Iva 15:2 Svaku ***l.*** na meni, koja ne rađa

LUKAVSTV-A-O-OM-U
Iva 1:47 Izraelca, u kojem nema ***l.***
Dje 13:10 O puni svakoga ***l.*** i svake
Rim 1:29 zavisti, ubojstva, svađe, ***l.***
Mat 22:18 Isus prozre ***l.*** njihovo i
1Pe 2:1 zlobu i svako ***l.*** licemjerstvo i
Dan 8:25 ***l.*** njegovim napredovat će
2Ko 11:3 kao što zmija Evu prevari ***l.***
Job 5:13 Mudre hvata u njihovu ***l.***
1Ko 3:19 hvata mudre u njihovu ***l.***
2Ko 4:2 ne živimo u ***l.*** niti iskrivljujemo
Efe 4:14 po ***l.*** da zavede u zabludu

- M -

MAČ
Još 5:13 koji je držao goli ***m.*** u ruci
Ezr 9:7 kraljevima zemaljskim pod ***m.***
Psl 37:15 ***m.*** njihov prodire im u vlas-
Psl 57:4 kojima je jezik ***m.*** oštar
Psl 76:3 strijele luku, štit, ***m.*** i ratnu
M.Iz 5:4 oštra kao ***m.*** dvorezac
Iza 1:20 prkosite, prožderat će vas ***m.***
Iza 2:4 za srpove. Više ne diže ***m.***
Iza 34:5 Kad se je opojio na nebu ***m.***
Iza 49:2 usta moja da su kao oštar ***m.***
Iza 51:19 Pustoš i rasap, glad i ***m.***
Iza 65:12 Vas određujem za ***m.*** Vi ćete
Jer 24:10 Poslat ću na njih ***m.*** glad i
Jer 48:2 biti uništen. Za tobom ide ***m.***
Tuž 1:20 Vani bjesni ***m.*** a unutra smrt
Eze 7:15 Vani bjesni ***m.*** unutra kuga i
Eze 21:9 ***m.*** je naoštren i također
Mat 10:34 da donesem mir, nego ***m.***
Mat 26:52 Zadjeni ***m.*** svoj u korice
Luk 2:35 će dušu tvoju probosti ***m.***
Luk 22:36 svoj plašt i kupi za to ***m.***
Rim 8:35 ili golotinja ili pogibao ili ***m.***
Efe 6:17 kacigu spasenja uzmite, i ***m.***
Otk 1:16 i iz usta njegovih izlazio ***m.***
Otk 19:15 I iz usta njegovih izlazi ***m.***

MAČA
Pst 27:40 Od ***m.*** svojega živjet ćeš i
Jer 21:9 u tom gradu, gine od ***m.*** gladi
Tuž 4:9 Sretniji je tko je pao od ***m.***
Eze 7:15 Tko je na polju, past će od ***m.***
Mat 26:52 mašaju za mač, ginu od ***m.***
Luk 21:24 Jedni će pasti od oštrice ***m.***
Luk 22:38 evo, ovdje dva ***m.*** A on im
Rim 13:4 jer uzalud ne nosi ***m.*** jer je
Heb 11:34 utekoše od oštrica ***m.***

MAČEM
Pst 3:24 vrta edenskog kerubine s ***m.***
Brj 22:23 gdje stoji na putu s golim ***m.***
1Sa 17:45 Ti ideš na me s ***m.*** s kopljem
1Kr 19:10 i proroke tvoje pobiše ***m.***
Iza 66:16 Jer Gospod sudi ognjem i ***m.***
Jer 25:16 i smušeni postanu pred ***m.***
Dan 11:33 donekle duboko satrti ***m.*** i
Amo 9:1 ***m.*** ću pobiti, što ostanu živi
Otk 6:8 da ubija ***m.*** i glađu i kugom i
Otk 13:10 ako tko mačem ubije, valja

MALOVJERNI
Mat 6:30 koliko će više vas, ***m.***
Mat 14:31 mu: ***m.*** zašto si posumnjao
Luk 12:28 koliko će više vas, ***m.***

MAN-OM-U
P.Zk 8:3 Ali te je onda hranio ***m.*** koju
Heb 9:4 je bila zlatna posuda s ***m.*** i štap
Izl 16:35 Sinovi Izraelovi jeli su ***m.***
P.Zk 17:1 ima na sebi bilo kakvu ***m.*** ili
Iva 6:31 Očevi su naši jeli ***m.*** u pustinji
Iva 6:58 očevi jedoše ***m.*** i pomriješe

MASLINE
Amo 4:9 smokve i ***m.*** vaše izjeli su
Hab 3:17 Ljetina je ***m.*** loša. Njiva ne
Rim 11:24 divlje ***m.*** i pricijepio se na
Jak 3:12 ***m.*** rađati ili trs smokve

MED-A-OM
Izl 3:8 u kojoj teče mlijeko i ***m.*** u mjesta
P.Zk 32:13 Davao mu je da siše ***m.*** iz
M.Iz 16:24 Prijazne su riječi ***m.*** sam-
PNP 4:11 Jezik tvoj krije ***m.*** i mlijeko
Jer 11:5 u kojoj teče mlijeko i ***m.*** kako
Mat 3:4 bila skakavci i ***m.*** divlji
Otk 10:9 u ustima bit će ti slatka kao ***m.***
Suc 14:18 Što je slađe od ***m.*** i što je jače
Psl 19:10 slađe su od ***m.*** što teče iz
Psl 119:103 mnogo slađe od ***m.*** ustima
M.Iz 25:27 Previše ***m.*** jesti nije dobro
Psl 81:16 i ***m.*** iz hridine krijepit ću te
PNP 4:11 tvoje, zaručnice, kaplju ***m.***
Iza 7:15 Gruševinom i ***m.*** hranit će se

MILOŠĆU
Izl 15:13 ***M.*** svojom vodio si narod
Izl 34:6 Bog, strpljiv, bogat ***m.*** i
Psl 90:14 nas okrijepi ***m.*** svojom, da
Psl 103:4 koji te kruni ***m.*** i milosrđem
Iva 1:16 mi svi primismo milost za ***m.***
Rim 3:24 ***m.*** njegovom po otkupu, koji
Rim 5:15 ***m.*** jednoga čovjeka Isusa
Rim 6:14 pod zakonom, nego pod ***m.***
Gal 1:6 koji vas pozva ***m.*** Kristovom
Efe 2:5 oživi s Kristom ***m.*** ste spašeni
Efe 2:8 Jer ste ***m.*** spašeni po vjeri, i to
Heb 13:9 jer je bolje ***m.*** utvrđivati srce

MILOSRĐA
Psl 86:15 Svemogući, Bog pun ***m.*** i
Hab 3:2 Ipak se u gnjevu sjeti ***m.***
Luk 1:54 sjećajući se ***m.*** svojega
Rim 9:23 I ako na posudama ***m.***
2Ko 1:3 Otac ***m.*** i Bog sve utjehe
2Ko 4:1 imamo ovu službu zbog ***m.***
Jak 2:13 Jer će onome biti sud bez ***m.***
Jak 3:17 poslušna, puna ***m.*** i dobrih

MILOSRĐE
Izl 20:6 A ***m.*** iskazuje tisućama, koji
2Sa 24:14 jer je ***m.*** njegovo veliko. A u
Psl 119:77 Neka dođe na me ***m.*** tvoje
Psl 130:7 jer je u Gospoda ***m.*** u njega
Psl 136:1 jer vječno traje ***m.*** njegovo
Iza 63:15 Ganuće srca tvojega i ***m.***
Jer 13:14 sažaljenje, nikakvo ***m.*** neće
Tuž 3:22 neiscrpljivo je ***m.*** njegovo
Dan 9:9 Boga našega, ***m.*** i oproštenje
Zah 7:9 edan drugome ljubav i ***m.***
Mat 9:13 ***m.*** hoću, a ne žrtvu, jer ja
Mat 23:23 pravednost, ***m.*** i vjernost
Luk 1:50 ***m.*** njegovo traje kroz sve
Rim 11:30 a sad ste postigli ***m.*** zbog
Rim 12:8 koji čini ***m.*** neka čini radosno
Gal 6:16 pravilu žive, na njih mir i ***m.*** i
Kol 3:12 u srdačno ***m.*** dobrotu
2Ti 1:2 Milost, ***m.*** mir od Boga Oca i
2Ti 1:18 dadne Gospodin, da nađe ***m.***
Heb 4:16 da postignemo ***m.*** i nađemo
Jak 2:13 a ***m.*** likuje nad sudom

MILOSRĐEM
Brj 14:18 Gospod je strpljiv i obilan ***m.***
Psl 103:4 koji te kruni milošću i ***m.***
Iza 54:7 sam te s velikim ***m.*** vodio kući
Jon 4:2 dugotrpan i bogat ***m.*** i sažališ
Rim 12:1 vas dakle, braćo, ***m.*** Božjim

MILOSRĐU
Psl 51:1 po velikom ***m.*** svojem uništi
Luk 1:78 dubokom ***m.*** Boga našega

Efe 2:4 Ali Bog, koji je bogat u ***m.*** zbog
Tit 3:5 nego po svojemu ***m.*** spasi nas
1Pe 1:3 nas po velikom ***m.*** svojemu
MILOST
Pst 24:12 mi sreću danas i iskaži ***m.***
Pst 42:21 dok nas je molio za ***m.*** a mi
P.Zk 7:9 vjerni Bog, koji drži zavjet i ***m.***
P.Zk 13:17 i udijeli ti ***m.*** i, kako se je
Psl 18:50 ***m.*** dijeli pomazaniku
Psl 23:6 Samo sreća i ***m.*** pratit će me
Psl 32:6 u vrijeme, kad je još naći ***m.***
Psl 42:8 Danju šalje Gospod ***m.*** svoju
Psl 51:14 će jezik moj glasno slaviti ***m.***
Psl 57:3 Bog neka dadne svoju ***m.*** i
Psl 63:3 Jer je ***m.*** tvoja više od života
Psl 84:11 Gospod daje ***m.*** i čast; ne
Psl 100:5 vječno traje ***m.*** njegova, kroz
Psl 108:4 uzvišena do neba ***m.*** tvoja
Psl 143:8 da doskora iskusim ***m.*** tvoju
M.Iz 6:34 on ne zna za ***m.*** na dan
M.Iz 12:2 Dobar čovjek dobiva ***m.*** kod
M.Iz 18:22 i dobio je od Gospoda ***m.***
M.Iz 19:12 a ***m.*** je njegova kao rosa na
Prp 9:11 ni razumni ***m.*** nego sve stoji
Tuž 3:22 ***m.*** je Gospodnja, da nijesmo.
Zah 11:7 Jedan sam nazvao ***m.*** a drugi
Zah 11:10 Uzeo sam svoj štap ***m.*** i
Luk 2:40 Bilo je puno mudrosti, i ***m.*** je
Iva 1:16 mi svi primismo ***m.*** za milošću
Iva 1:17 po Isusu Kristu dođe ***m.*** i is
Dje 2:47 Hvalili su Boga i imali ***m.*** u
Rim 1:5 Preko kojega primismo ***m.*** i
Rim 1:7 pozvanima svetima. ***m.*** vama
Rim 5:15 mnogo se veća ***m.*** Božja i dar
Rim 5:20 se je još većma umnožila ***m.***
Rim 6:1 da se ***m.*** umnoži Bože saču-
Rim 6:23 a ***m.*** Božja: Život vječni u
Rim 11:6 inače ***m.*** ne bi više bila milost
1Ko 7:25 koji sam kao ***m.*** dobio od
1Ko 15:10 i ***m.*** njegova prema meni
2Ko 4:15 da ***m.*** rastući zahvalom
2Ko 9:8 među vama izobilna, svaka ***m.***
2Ko 12:9 Dosta ti je ***m.*** moja, jer se sila
Gal 5:4 da se opravdate, izgubiste ***m.***
Efe 1:6 Da slavimo slavnu ***m.*** njegovu
Efe 3:8 dana je ova ***m.*** da navijestim
Efe 4:7 je od nas dana ***m.*** po mjeri
Efe 4:29 dadne ***m.*** onima, koji slušaju
Flp 1:29 Jer je vama dana ***m.*** za Krista,
2Ti 1:6 da opet raspiriš ***m.*** Božju, koja
Tit 2:11 pokaza ***m.*** Božja koja spasava
Heb 4:16 nađemo ***m.*** kad nam ustreba
Jak 4:6 A on daje veću ***m.*** jer govori
1Pe 1:10 koji su prorokovali za vašu ***m.***
1Pe 5:5 protivi, a poniznima daje ***m.***
Jud 1:4 bezbožni, koji pretvaraju ***m.***
Otk 1:4 ***m.*** vam i mir od onoga, koji
MIRIS
Pst 8:21 Kad omirisa Gospod ***m.***
PNP 4:11 ***m.*** je haljina tvojih kao miris
Iva 12:3 ***m.*** pomasti napuni svu kuću
2Ko 2:14 i po nama javlja ***m.*** poznanja
2Ko 2:15 smo mi Kristov ugodan ***m.***
2Ko 2:16 Jednima dakle ***m.*** od smrti za
Efe 5:2 i žrtvu Bogu na ugodni ***m.***
Flp 4:18 što ste mi poslali, sladak ***m.***
MIŠLJENJU
M.Iz 18:11 tvrđava i kao visok zid po ***m.***
Luk 1:17 da privede k ***m.*** pravednika i
Rim 14:1 a da ne sudite o ***m.*** njegovu
1Ko 1:10 jstom osjećanju i u istom ***m.***
MJENJAČIMA
Mat 21:12 sprevrnu stolove ***m.*** i klupe
Iva 2:15 ***m.*** prosu novce i isprevrnu
MLAĐ-E-I
1Ti 5:1 upozori kao oca, ***m.*** kao braću
1Ti 5:2 Stare žene kao majke, ***m.*** kao
1Ti 5:14 da se ***m.*** udaju, djecu rađaju
Job 30:1 koji su danima ***m.*** od mene
Luk 15:12 ***m.*** od njih reče ocu: 'Oče,
Luk 15:13 pokupi ***m.*** sin sve i ode u
Iva 21:18 Kad si bio ***m.*** opasivao si se
1Pe 5:5 Tako, vi ***m.*** pokoravajte se
MLAD-E
Pst 49:9 ***m.*** je lav Juda Od plijena si se
Psl 37:25 Bio sam ***m.*** sad sam star: ali
M.Iz 28:1 osjeća sigurnim kao ***m.*** lav
Jer 1:6 govoriti, ja sam još tako ***m.***
Hos 11:1 Kad je bio Izrael ***m.*** zavolio
Psl 84:3 gnijezdo, da u njih skrije ***m.***
M.Iz 17:12 kojoj su ugrabili ***m.*** nego
Iza 60:6 prekrilit će te, ***m.*** deve od
Tit 2:4 Da mudro upućuju ***m.*** žene
MLADETU
Zah 9:9 na magaretu, ***m.*** magaričinu
Mat 21:5 na magaretu, ***m.*** magaričinu
Iva 12:15 dolazi, sjedi na ***m.*** magaričinu
MLADICA
Iza 4:2 onaj će dan biti ***m.*** Gospodnja
Iza 11:1 Ali će izaći ***m.*** iz podanka
Iza 53:2 izrastao pred njim kao ***m.*** kao
Zah 6:12 čovjek, ***m.*** je ime njegovo
MLADIM
Prp 11:9 srce tvoje u ***m.*** danima; idi
Prp 12:1 Stvoritelja svojega u ***m.***
MLADIĆ
Psl 119:9 Kako ***m.*** drži čist život svoj
Iza 62:5 Jer kao što se ***m.*** vjeri s
Jer 31:13 djevojka u kolu, ***m.*** i starac
Mat 19:20 ***m.*** mu odgovori: Sve san to
Mat 19:22 ove riječi otide ***m.*** žalostan
Mar 14:51 A jedan ***m.*** koji je na golu
MLADIĆI
Iza 40:30 I ***m.*** se umaraju i sustaju, ljudi
Joe 2:28 ***m.*** će vaši gledati viđenja
Dje 2:17 i ***m.*** vaši vidjet će viđenja
1Iv 2:13 Pišem vam, ***m.*** jer nadvla-
1Iv 2:14 Pisah vam, ***m.*** jer ste jaki, i r
MLADOST-I
Psl 103:5 obnovi ***m.*** tvoja kao u orla
1Ti 4:12 Nitko neka ne prezre tvoju ***m.***
Pst 8:21 ***m.*** neću ipak više uništiti sva
1Kr 18:12 tvoj štuje Gospoda od ***m.***
Job 33:25 više nego u ***m.*** tada se on
Psl 25:7 Grijeha ***m.*** moje, opačina
Psl 71:5 pouzdanje moje od ***m.*** moje
Psl 144:12 visoko uzrasli u ***m.*** svojoj
M.Iz 2:17 ostavlja prijatelja ***m.*** svoje i
Iza 54:4 jer ćeš zaboraviti sramotu ***m.***
Jer 3:4 'Oče moj Ti si prijatelj ***m.*** moje
Jer 3:24 trud otaca naših od ***m.*** naše
Jer 31:19 moram okajati sramotu ***m.***
Tuž 3:27 nositi jaram svoj od ***m.***
Eze 16:60 u dane ***m.*** tvoje i sklopit ću
Mal 2:15 nevjerno na ženi ***m.*** svoje
MLINSKI
Mat 18:6 o vrat objesi ***m.*** kamen i da
Mar 9:42 o vrat objesi ***m.*** kamen i da
Otk 18:21 je bio velik kao ***m.*** kamen, i
MNOŠTVA-O
Psl 42:4 hvalospjeve svečanoga ***m.***
Iva 21:6 nijesu mogli vući od ***m.*** riba
Iza 60:6 ***m.*** deva prekrilit će te, mlade
Dan 11:32 ***m.*** onih, koji poznaju Boga
Mat 7:28 bilo je ***m.*** naroda zadivljeno
Mat 9:36 je vidio ***m.*** naroda, sažali mu
Mat 19:2 Veliko ***m.*** naroda pošlo je za
Mat 21:9 ***m.*** naroda, što je išlo pred
Mar 12:37 Veliko ***m.*** naroda slušalo ga
Luk 9:13 kupiti hrane za sve ovo ***m.***
Luk 12:1 Uto se je bilo skupilo toliko ***m.***
Iva 6:5 Isus podiže oči i vidje, da ***m.***
Dje 2:6 skupi se ***m.*** i smete se, jer je
Dje 4:32 A ***m.*** vjernika bilo je jedno srce
Dje 6:2 dvanaestorica dozvaše ***m.***
Dje 6:7 je ***m.*** svećenika prihvaćalo
Dje 21:36 Jer je za njim išlo ***m.*** naroda
1Pe 4:8 jer ljubav pokriva ***m.*** grijeha
Otk 7:9 veliko ***m.*** kojega nije moga
MODRIC-AMA-E
Iza 53:5 ***m.*** njegovim mi smo se isci-
M.Iz 20:30 Krvave ***m.*** operu zlo, i
Iza 1:6 samo uboj, ***m.*** i rane svježe
Iza 30:26 i iscijeli ***m.*** što ih je zadao
MOLITVA-MA
Job 16:17 i ***m.*** je moja bila uvijek čista
Psl 42:8 pjesma moja, ***m.*** k Bogu
Psl 88:2 Neka dođe preda te ***m.*** moja
M.Iz 15:8 ***m.*** mu je pravednika ugodna
Rim 10:1 želja je mojega srca i ***m.*** Bogu
Jak 5:15 I ***m.*** vjere spasit će bolesnika
Jak 5:16 jer mnogo postiže ustrajna ***m.***
1Pe 3:21 nego ***m.*** k Bogu za dobru
Dje 2:42 u lomljenju kruha i u ***m.***
1Pe 4:7 dakle mudri i budni u ***m.***
Otk 8:3 da ga prikaže s ***m.*** svih svetih
MOLITVE
Psl 102:17 siromaha i ne prezre ***m.***
Iza 56:7 kuća moja zvati kuća ***m.*** za
Zah 12:10 izlit ću duh milosti i ***m.*** Oni
Mat 21:13 moja neka se zove kuća ***m.***
Mat 23:14 i govorite za to duge ***m.***
Luk 22:45 Diže se od ***m.*** i pođe k
Dje 6:4 A mi ćemo nastojati oko ***m.***
1Ti 2:1 se čine prošnje, ***m.*** zagovori
Heb 5:7 prošnje i ponizne ***m.*** k onome
1Pe 3:7 da se ne spriječe ***m.*** vaše
Otk 5:8 pune tamjana: to su ***m.*** svetih
MOLITVI
Mat 21:22 što zamolite pouzdano u ***m.***
Mar 11:24 U ***m.*** možete zaželjeti, bilo
Luk 6:12 noć provede s Bogom u ***m.***
Dje 1:14 ustrajali jednodušno u ***m.***
Rim 12:12 u ***m.*** budite postojani
1Ko 7:5 da se posvetite ***m.*** i opet da se
Flp 1:4 u svakoj ***m.*** svojoj za sve vas s
Kol 4:2 Ustrajte u ***m.*** bdijte u njoj sa
MORSK-E-I-IM-OJ-U
Psl 8:8 Ptice nebeske i ribe ***m.*** štogod
Psl 106:9 i provede ih preko ***m.*** dubine
Eze 16:10 obuću od kože ***m.*** krave
Eze 38:20 će licem zadrhtati ribe ***m.***
Amo 5:8 On, koji doziva vode ***m.*** i
Mat 12:40 Jona bio u utrobi ***m.*** nemani
Psl 107:29 tišinu, i valovi ***m.*** umuknuše
Jer 33:22 ni izmjeriti pijesak ***m.*** tako ću
Jud 1:13 Bijesni valovi ***m.*** što se pjene
Pst 1:26 Neka on vlada nad ribama ***m.***
Psl 8:8 štogod samo ide stazama ***m.***
Psl 78:27 i kao pijeskom ***m.*** pticama
Iza 11:9 što vode pokrivaju dno ***m.***
Hab 2:14 što vode pokrivaju dno ***m.***
Pst 22:17 kao pijesak na obali ***m.*** i
2Ko 11:25 dan proveo sam u dubini ***m.***
Heb 11:12 kao pijesak na obali ***m.***
Psl 65:7 Koji utiša buku ***m.*** bučne
Mih 7:19 u dubinu ***m.*** sve grijehe naše
Mat 18:6 i da potone u dubinu ***m.***
MORU
Pst 32:12 da ga bude kao pijeska u ***m.***
Izl 15:4 njegovih utonu u Crvenom ***m.***
Suc 7:12 bilo ih je kao pijeska na ***m.***
Psl 106:9 Zaprijeti Crvenom ***m.*** i pre-
M.Iz 8:29 Kad je postavljao ***m.*** međe
Iza 51:5 čekaju me zemlje na ***m.*** ufaju
Jer 5:22 a sam postavio ***m.*** pijesak za
Hab 1:14 Učinio si ljude kao ribe u ***m.***
Zah 10:11 Razbit će vale u ***m.*** sve će
Mat 8:24 podiže se silna bura na ***m.***
Mar 4:39 i reče ***m.*** Umukni! Mirno budi
Iva 6:19 gdje ide po ***m.*** i približuje se k

1Ko 10:2 u Mojsija krstili u oblaku i u ***m.***
2Ko 11:26 u pogiblima na ***m.*** u pogib-
Otk 5:13 i pod zemljom i na ***m.*** i sve
Otk 7:3 Nemojte škoditi ni zemlji, ni ***m.***
Otk 12:12 Jao zemlji i ***m.*** jer đavao siđe
Otk 16:3 i svaka duša živa umrije u ***m.***
Jud 1:6 je vječnim okovima u ***m.*** za sud
MREŽ-E-U
Psl 140:5 zamke, razapeše ***m.*** na putu
Luk 5:4 Izvezi na pučinu, i bacite ***m.***
Luk 5:5 Ali na tvoju riječ bacit ću ***m.***
Psl 10:9 hvata siromaha i vuče ga u ***m.***
Hab 1:15 hvata ih u ***m.*** i zgrće ih u pređu
Mat 4:18 baciše ***m.*** svoju u more. Oni
Iva 21:6 Bacite ***m.*** na desnu stranu
MRVICA
Mat 15:27 ali psići dobiju ipak od ***m.*** što
Mar 7:28 pod stolom dobiju ipak od ***m.***
MUDAR
P.Zk 4:6 taj veliki narod ***m.*** je i razu-
Job 9:4 ***m.*** je srcem i silan snagom; tko
M.Iz 6:6 što on čini, i postani ***m.***
M.Iz 10:1 ***m.*** je sin radost ocu svojemu
M.Iz 12:15 a ***m.*** čovjek prima nauku.
M.Iz 13:1 ***m.*** sin prima pouku, a
M.Iz 13:10 se dade svjetovati, taj je ***m.***
M.Iz 15:20 ***m.*** je sin radost ocu; čovjek
M.Iz 17:28 šuti, može vrijediti kao ***m.***
M.Iz 20:1 nije ***m.*** ni jedan, koji od toga
M.Iz 26:5 inače on misli, da je ***m.***
1Ko 3:18 među vama misli, da je ***m.*** na
Jak 3:13 Tko je među vama ***m.*** i
MUDRACA
Prp 2:16 malo od ***m.*** kao od luđaka; jer
Prp 12:11 Riječi su ***m.*** kao ostani volujski
Jer 18:18 ni savjeta od ***m.*** ni riječi od
Dje 17:18 i stoičkih ***m.*** prepirali su se s
MUDRACI
Prp 9:11 ni junaci rat, ni ***m.*** kruh, ni
Mat 2:1 dođoše ***m.*** od istoka u Jerusa-
MUDRE
Job 5:13 ***m.*** hvata u njihovu lukavstvu
Mat 25:2 Pet od njih bile su lude, pet ***m.***
1Ko 1:27 izabra Bog, da posrami ***m.*** i
1Ko 3:19 hvata ***m.*** u njihovu lukavstvu
MUDRI
Job 32:9 Vremešni nijesu uvijek ***m.*** ne
Psl 49:10 On vidi, kako i ***m.*** umiru, i
M.Iz 10:14 ***m.*** kriju znanje, a usta su
M.Iz 12:16 a ***m.*** pokriva uvredu
M.Iz 14:18 a ***m.*** se kite znanjem
M.Iz 24:5 ***m.*** može više, nego jaki
Prp 2:14 ***m.*** ima oči u glavi, a luđak ide
Prp 9:9 pravedni i ***m.*** u Božjoj su ruci sa
Mat 10:16 Budite dakle ***m.*** kao zmije i
Luk 12:42 taj vjerni i ***m.*** upravitelj
1Ko 3:10 ja kao ***m.*** graditelj postavih
1Ko 4:10 Krista, a vi ste ***m.*** u Kristu
Efe 5:15 ne kao nemudri, nego kao ***m.***
Tit 2:2 pošteni, ***m.*** zdravi u vjeri, u
1Pe 4:7 Budite dakle ***m.*** i budni u molit-
MUDRIH
M.Iz 14:24 Kruna je ***m.*** bogatstvo
Prp 7:4 Srce ***m.*** ljudi boravi u kući
Mat 11:25 što si ovo skrio od ***m.*** i ra-
Luk 10:21 što si ovo skrio od ***m.*** i ra-
1Ko 1:19 Uništit ću mudrost ***m.*** i
1Ko 1:26 da nema ni mnogo ***m.*** po
1Ko 3:20 Gospodin zna misli ***m.*** da su
MUKA
Psl 90:10 je dobit njihova jedino ***m.*** i
M.Iz 1:27 nasrne na vas nevolja i ***m.***
M.Iz 10:22 vlastita ***m.*** ne učini tu ništa
Prp 1:18 množi znanje, množi se i ***m.***
Mat 4:24 trpjeli od različitih bolesti i ***m.***
Luk 16:23 Kad u paklu usred ***m.*** svojih
Flp 3:10 zajednicu njegovih ***m.*** da mu
1Pe 4:13 se radujte, što ste dionici ***m.***
1Pe 5:1 i svjedok Kristovih ***m.*** a koji
Otk 2:10 Ništa se ne boj od ***m.*** što te
Otk 14:11 I dim ***m.*** njihovih diže se u
MUKE
Pst 3:16 Mnoge ću ti ***m.*** umnožiti, kad
2Sa 1:9 jer su me obuzele ***m.*** a još
Psl 16:4 imaju mnogo ***m.*** ja im neću
Psl 32:10 Mnoge ***m.*** stignu zlikovca, a
Psl 69:20 Od ***m.*** cijepa se srce moje,
Psl 127:2 da jedete kruh ***m.*** ljubimcima
Iza 53:10 bila volja, da ga udari na ***m.***
Luk 16:28 dođu i oni na ovo mjesto ***m.***
Iva 16:21 više se ne sjeća ***m.*** zbog
Gal 4:27 i povči, koja ne trpiš ***m.***
1Pe 1:11 svjedočeći za Kristove ***m.*** i za
1Pe 5:9 i znajte, da iste ***m.*** podnose
1Pe 5:10 on će vas, iza malo ***m.***
2Pe 2:8 to je dan na dan zadavalo ***m.***
Otk 18:7 toliko joj podajte ***m.*** i tuge, jer
MUKOM
Pst 3:17 s ***m.*** ćeš se od nje hraniti sve
Gal 4:19 Dječice moja, koju opet s ***m.***
MUKU
Pst 42:21 jer vidjesmo ***m.*** duševnu
Psl 44:24 nevolju našu i ***m.*** našu
Psl 71:20 dade doživjeti mnogu ***m.*** i
Psl 116:3 bio sam upao u tugu i ***m.***
Iza 53:11 Za ***m.*** duše svoje on će se
Jer 20:18 krila materina, da doživim ***m.***
Mat 25:46 Ovi će ući u ***m.*** vječnu, a
Luk 16:24 jer trpim veliku ***m.*** u ovom
1Iv 4:18 jer strah ima ***m.*** a tko se boji
MUŽ-A
Pst 2:24 Zato ostavlja ***m.*** oca i majku i
M.Iz 31:28 je, ***m.*** njezin, i on je hvali
Iza 54:5 Jer ***m.*** tvoj jest stvoritelj tvoj
Mat 1:16 se rodi Josip, ***m.*** Marije
Mat 1:19 A Josip, ***m.*** njezin, bio je
Mat 19:5 Zato će ***m.*** ostaviti oca i majk
Rim 7:2 li je umro ***m.*** njezin, razriješena
1Ko 7:3 ***m.*** neka čini ženi dužnost, a
1Ko 7:14 Jer je posvećen ***m.*** nevjernik
1Ko 11:4 ***m.*** koji se moli ili prorokuje s
1Ko 11:7 Ali ***m.*** ne treba pokrivati
1Ko 11:8 Jer nije ***m.*** od žene, nego
1Ko 13:11 Kad sam postao ***m.*** odbaci
Efe 5:23 Jer je ***m.*** glava ženi, kao što je
1Ti 3:2 besprijekoran, jedne žene ***m.***
Tit 1:6 bez prijekora, jedne žene ***m.*** i
Pst 3:16 djecu, a ipak ćeš žudjeti ***m.***
M.Iz 6:34 Jer je ljubomor žestok u ***m.***
Iza 4:4 žena prionuti za jednoga ***m.***
Mat 19:4 stvorio čovjeka kao ***m.*** i ženu
Mat 19:10 je to tako između ***m.*** i žene
Dje 5:9 noge onih, koji zakopaše ***m.***
Rim 7:2 privezana zakonom za ***m.*** dok
1Ko 7:2 i svaka neka ima svojega ***m.***
1Ko 11:8 od žene, nego žena od ***m.***
Gal 4:27 negoli ona, koja ima ***m.***
Efe 5:33 neka poštiva svojega ***m.***
MUŽEV-A-E-I
Iza 2:11 poništit će se oholost ***m.***
Mat 14:21 iznosio je oko pet tisuća ***m.***
Mat 15:38 četiri tisuće ***m.*** koji su jeli
1Ko 14:35 kuće ***m.*** svoje neka pitaju
Tit 2:4 neka ljube svoje ***m.*** neka ljube
Efe 5:25 ***m.*** ljubite svoje žene, kao što
Efe 5:28 su dužni i ***m.*** ljubiti svoje žene
Kol 3:19 ***m.*** ljubite žene svoje i ne
1Ti 2:8 Hoću dakle, da se mole ***m.*** na
1Ti 3:12 neka su ***m.*** jedne žene, koji
1Pe 3:7 Tako i vi, ***m.*** živite u razboritost
MUŽEVIMA
Efe 5:22 neka se pokoravaju svojim ***m.***
Tit 2:5 blage, pokorne svojim ***m.*** da se
1Pe 3:1 neka budu pokorne svojim ***m.***
1Pe 3:5 i pokoravale se svojim ***m.***
MUŽU
Pst 3:6 i ***m.*** svojemu, koji je bio uz nju
M.Iz 12:4 Vrijedna je žena kruna ***m.***
Luk 1:27 K djevici zaručenoj ***m.***
1Ko 7:3 dužnost, a isto tako i žena ***m.***
1Ko 11:14 ***m.*** sramota, ako nosi dugu
2Ko 11:2 jer vas zaručih ***m.*** jednome
1Ti 5:9 koja je bila jednome ***m.*** žena

- N -

NADAM
2Ko 5:11 a ***n.*** se, da smo i u vašim
Flp 1:20 Očekujem i ***n.*** se, da se ni u
3Iv 1:14 Nego se ***n.*** da ću te skoro
NADAMO
Rim 8:25 Ako li se ***n.*** onome, što ne
Heb 6:9 ***n.*** se boljemu i što je blizu
Heb 11:1 čemu se ***n.*** osvjedočenje o
NADATI
Prp 9:4 ima se još nešto ***n.*** jer bolje je
Rim 8:24 tko vidi, kako će se tome ***n.***
NADE
M.Iz 19:18 sina svojega, jer još ima ***n.***
Rim 4:18 On je protiv ***n.*** vjerovao u
Rim 15:13 A Bog ***n.*** neka vas napuni
Efe 2:12 u zavjetima obećanja, ***n.***
1So 4:13 kao i ostali, koji nemaju ***n.***
1So 5:8 i s kacigom ***n.*** spasenja
1Ti 1:1 našega i Krista Isusa, ***n.*** naše
Heb 3:6 održimo pouzdanje i slavu ***n.***
NADI
Rim 5:4 k iskustvu, a iskustvo k ***n.***
Rim 8:20 onoga, koji ga podvrgnu ***n.***
Rim 15:13 ***n.*** jakošću Duha Svetoga
1Ko 9:10 Jer tko ore, treba u ***n.*** da ore
Efe 3:12 pristup u ***n.*** po vjeri u njega
Efe 4:4 kao što ste i pozvani u jednoj ***n.***
Kol 1:23 i tvrdi, i nepokolebljivi u ***n.***
1So 1:3 truda, i ljubavi i ustrajnosti u ***n.***
1Pe 3:15 koji od vas zatraži račun o ***n.***
NADOM
Rim 5:2 i hvalimo se ***n.*** slave Božje
Rim 8:24 Jer se ***n.*** spasismo. A nada
Rim 12:12 ***n.*** se veselite; u nevolji
NADU
Dje 24:15 Ja imam ***n.*** u Boga, koju i oni
Rim 4:18 vjerovao u ***n.*** da će biti otac
Rim 15:4 i utjehom Pisma ***n.*** imamo
2So 2:16 dao utjehu vječnu i dobru ***n.***
Tit 1:2 Za ***n.*** u vječni život, koji obeća
Tit 2:13 Čekajući blagoslovljenu ***n.*** i
Heb 6:18 da se uhvatimo za ***n.*** koja
Heb 7:19 ali je uveo bolju ***n.*** po kojoj se
Heb 10:23 Držimo se tvrdo vjere u ***n.***
1Pe 1:3 rodi za živu ***n.*** uskrsnućem
1Iv 3:3 I svaki, koji ovu ***n.*** ima u njega
NADZEMALJSKI
1Lj 16:30 Čvrsto stoji ***n.*** svijet, ne
Psl 50:12 moj je ***n.*** svijet i što ga ispunja
Psl 93:1 tvrdo stoji ***n.*** svijet, ne pomiče
Iza 34:1 ***n.*** svijet i sve, što živi na njemu
Jer 51:15 on je utemeljio ***n.*** svijet
NAGRAD-A-U
Psl 127:3 ***n.*** njegova jesu djeca
Iza 40:10 ***n.*** njegova ide pred njim
1Ko 9:24 svi trče, ali jedan prima ***n.***
1Ko 9:25 koji se natječe za ***n.*** od svega
NAJMANJ-I-OJ
Mih 5:2 Judinim ***n.*** iz tebe će mi izaći
Mat 2:6 Judinoj, nipošto nijesi ***n.*** među
Mat 5:19 zvat će se ***n.*** u kraljevstvu
Mat 11:11 Ipak je ***n.*** u kraljevstvu
1Ko 15:9 sam ja ***n.*** među apostolima
Luk 16:10 Tko je vjeran u ***n.*** stvari, taj
NAKIT-A-OM
Iza 61:3 na glavu ***n.*** mjesto pepela,

Iza 61:10 namješta na glavu ***n.*** kao
1Pe 3:3 ***n.*** žena neka ne bude vanjski
Iza 28:1 i uvelome cvijetu krasnoga ***n.***
Iza 28:4 uvelome cvijetu krasnoga ***n.***
Job 28:17 niti se može promijeniti s ***n.***
Iza 49:18 ti ćeš se zaodjenuti kao ***n.***
NAPAST
Mat 6:13 I ne uvedi nas u ***n.*** nego izbavi
Mat 26:41 da ne padnete u ***n.*** jer je duh
Mar 14:38 da ne padnete u ***n.*** duh je
1Ti 6:9 upadaju u ***n.*** zamku, i u mnoge
Jak 1:12 čovjek, koji pretrpi ***n.*** jer, kad
NAPASTI
Luk 8:13 ali u vrijeme ***n.*** otpadnu
1So 5:3 onda će iznenada ***n.*** na njih
Heb 3:8 za pobune u dan ***n.*** u pustinji
Jak 1:2 kad padate u različne ***n.***
NAPISA-H-N
Još 8:32 Tada ***n.*** ondje na kamenju
Luk 1:63 On zatraži pisaću tablicu i ***n.***
Iva 21:24 svjedoči za ovo, i koji ***n.*** ovo
1Ko 5:11 vam ***n.*** da se ne miješate
1Ko 9:15 A ovo ne ***n.*** da tako bude
Flm 1:21 Poslušnost ***n.*** ti znajući, da
1Pe 5:12 ***n.*** vam ukratko, da vas
Luk 23:38 Nad njim je bio natpis ***n.***
NAPISANA
Iva 15:25 ispuniti riječ, što stoji ***n.*** u
Iva 20:30 koja nijesu ***n.*** u knjizi ovoj
1Ko 15:54 će se ispuniti riječ, što je ***n.***
2Ko 3:2 ste naša poslanica ***n.*** u srcima
2Ko 3:3 Kristova od nas izrađena i ***n.***
Otk 21:12 i imena ***n.*** i imena dvanaest
Otk 22:18 nametnuti na njega zla ***n.*** u
NAPISANI
Eze 2:10 Bili su u njem ***n.*** plač, uzdisaji
Dan 9:11 kako stoje ***n.*** u zakonu
Heb 12:23 koji su ***n.*** na nebesima, i
NAPISANO
Još 1:8 brižno držiš sve, što je u njoj ***n.***
Dan 10:21 Ali ću ti prije izreći, što je ***n.***
Luk 3:4 Kako stoji ***n.*** u knjizi govora
Luk 24:44 mora ispuniti, što stoji ***n.*** o
Iva 19:20 i bilo je ***n.*** hebrejski, latinski i
Dje 15:15 i proroka, kao što je ***n.***
Dje 17:23 na kojem je bilo ***n.*** Bogu
1Ko 9:9 ***n.*** Ne zavezuj usta volu, koji
1Ko 9:10 ***n.*** Jer tko ore, treba u nadi da
1Ko 10:11 a ***n.*** je za opomenu nama
Gal 3:10 što je ***n.*** u knjizi zakona, da to
Otk 1:3 što je ***n.*** u njemu, jer je vrijeme
Otk 2:17 novo ime ***n.*** koje nitko ne zna
Otk 14:1 njegovo i ime Oca njegova ***n.***
Otk 17:5 I na čelu njezinu ***n.*** ime: Tajna
Otk 19:12 imajući ime ***n.*** kojega nitko
Otk 20:12 je ***n.*** u knjigama, po djelima
NAPUNJENI
Rim 1:29 budu ***n.*** svake nepravde
Rim 15:14 dobrote, ***n.*** svakoga znanja
Flp 1:11 ***n.*** plodom pravde po Isusu
NARAŠTAJ-U
Mat 24:34 Ovaj ***n.*** neće proći, dok se
Dje 8:33 Tko da opiše ***n.*** njegov, jer se.
Pst 6:9 i bez prijekora u svojem ***n.***
Luk 16:8 ovoga svijeta u svojem ***n.***
NASILJ-A-E
Pst 49:5 su, mačevi su im oružje ***n.***
Psl 72:14 iz pritiska i ***n.*** otkupljuje život
Psl 74:20 zemaljske pune stanova ***n.***
Psl 140:11 u zemlji, čovjeka ***n.*** neka
Iza 33:15 tko mrzi na dobitak od ***n.*** tko
Mih 6:12 su bogataši njegovi puni ***n.***
Psl 55:9 jer vidim ***n.*** i svađu u gradu
Psl 62:10 Ne oslanjajte se na ***n.*** Ne
Jer 6:7 nepravda i ***n.*** čuje se u njemu
Hab 1:3 Z Razor, ***n.*** imam pred očima
NATJECANJE
Rim 11:11 da ih potakne na ***n.***
Rim 11:14 Ne bih li kako izazvao na ***n.***
NATPIS
Mat 22:20 ih upita: Čija je ovo slika i ***n.***
Mat 27:37 glave njegove pričvrstiše ***n.***
Luk 23:38 Nad njim je bio ***n.*** napisan
Iva 19:20 I ovaj su ***n.*** čitali mnogi od
NAZIĐUJE
1Ko 3:10 drugi ***n.*** ali svaki neka gleda
1Ko 3:12 Ako li tko ***n.*** na ovome
NAZIDANI
Efe 2:20 ***n.*** na temelju apostola i
Kol 2:7 Ukorijenjeni i ***n.*** u njemu i
NEČIST
L.Zk 15:19 tko je se dotakne, ***n.*** je do
Iza 52:1 koji je neobrezan i ***n.*** neće više
Iza 64:6 svi koliki postali kao čovjek ***n.***
Tuž 4:15 Natrag, ***n.*** natrag, natrag
Eze 7:19 i zlato im je njihovo kao ***n.***
Efe 5:5 ili ***n.*** ili lakomac, a to je idolo-
Otk 22:11 i tko je ***n.*** neka se još kalja
NEČIST-A-E-IH
Iza 52:11 ne dotičite se ničega ***n.***
1Ko 7:14 inače djeca vaša bila bi ***n.*** a
2Ko 6:17 ne dotičite se ***n.*** i ja ću vas
Otk 16:13 lažnoga proroka tri ***n.*** duha
Brj 18:15 I prvenče od ***n.*** stoke imaš
Mat 10:1 im vlast da izgone duhove ***n.***
Pst 7:2 a od životinja ***n.*** po dvoje
Iza 6:5 jer sam čovjek ***n.*** usana i stojim
NEČISTIM-A
Mat 15:11 iz usta, to čini čovjeka ***n.***
Mar 1:27 zapovijeda ***n.*** duhovima, i oni
Dje 10:28 ne zovem okaljanim ili ***n.***
1Ti 1:9 i grješnicima, zločincima i ***n.***
Otk 21:8 i nevjernima i ***n.*** i ubojicama
NEČISTO-GA-ME
Mal 1:7 Prinosite ***n.*** jelo na mojemu
Dje 10:14 ne jedoh što okaljano i ***n.***
Rim 14:14 da ništa nije ***n.*** po sebi, osim
Otk 21:27 I neće u njega ući ništa ***n.***
L.Zk 10:10 između čistoga i ***n.***
Eze 22:26 ne uče razliku ***n.*** i čistoga
Mar 9:25 zaprijeti duhu ***n.*** i reče mu
Luk 9:42 Isus zaprijeti ***n.*** duhu, iscijeli
Otk 18:2 i tamnica svakome duhu ***n.***
NEČISTOĆ-A-E-I-U
Eze 36:25 Očistit ću vas od svih ***n.***
Efe 5:3 bludnost i svaka ***n.*** i lakom-
Eze 24:13 te htio očistiti od gnusne ***n.***
1Pe 3:21 koje nije pranje tjelesne ***n.***
2Pe 2:10 idu za tjelesnim željama ***n.***
2Pe 2:20 koji su odbjegli od ***n.*** svijeta
Otk 17:4 u ruci svojoj punu gada i ***n.***
Rim 6:19 udove svoje u službu ***n.***
Rim 13:13 ne u ***n.*** i raspuštenosti, ne
Rim 1:24 srdaca u ***n.*** da sramote sami
Kol 3:5 bludnost, ***n.*** požudu, zlu želju i
1So 4:7 Bog nas ne pozva na ***n.*** nego
Jak 1:21 Zato odbacivši svaku ***n.*** i
NEOBREZAN-IH
Pst 17:14 A ***n.*** muški, koji ne bude
Iza 52:1 jer ni jedan, koji je ***n.*** i nečist
Rim 4:10 Ili kad je bio obrezan ili ***n.*** Ne
Rim 4:11 kad je još bio ***n.*** da bude otac
1Sa 14:6 da otidemo k straži tih ***n.***
Dje 7:51 Tvrdo vrati i ***n.*** srca i ušiju
NEOBREZANJE
1Ko 7:19 Obrezanje je ništa, i ***n.*** je
Gal 5:6 ni ***n.*** nego vjera, koja radi po
Gal 6:15 obrezanje, ni ***n.*** nego novi
NEPOKORAN
Eze 3:26 biti opominjač; jer su rod ***n.***
Hos 4:16 Ako je Izrael ***n.*** kao uporna
Rim 10:21 koji je tvrdokoran i ***n.***
NEPOKORNI
Psl 68:18 i ***n.*** stanuju uz Boga, Gos-
Rim 1:30 izmišljači zala, ***n.*** roditeljima
Rim 11:30 kao što ste i vi nekada bili ***n.***
2Ti 3:2 oholice, psovači, ***n.*** roditeljima
Tit 1:16 su mrski i ***n.*** i ni za kakvo dobro
Tit 3:3 Jer i mi smo bili negda ludi, ***n.***
NEPOKORNOST-I
1Sa 15:23 ***n.*** tako zla kao idolopoklon-
Rim 11:32 u ***n.*** da se smiluje svima
Rim 11:30 milosrđe zbog njihove ***n.***
Efe 2:2 koji sad radi u sinovima ***n.***
Efe 5:6 dolazi gnjev Božji na sinove ***n.***
Tit 1:6 karati zbog raspuštenosti ili ***n.***
NEPRAVD-A-E-I-U
Jer 6:7 ***n.*** i nasilje, čuje se u njemu jad
Jer 23:10 i ***n.*** je snaga njihova
Jer 38:9 Moj gospodaru i kralju ***n.*** je
Dje 7:24 gdje se jednome čini ***n.*** obrani
Rim 3:5 Ako li ***n.*** naša Božju pravdu
Rim 9:14 je ***n.*** u Boga Bože sačuvaj
1Iv 5:17 Svaka je ***n.*** grijeh; i ima grijeh
L.Zk 19:15 Ne činite ***n.*** kod presude
Job 16:17 nema ***n.*** na rukama mojim
Iza 53:9 jer nije počinio ***n.*** i nije se našla
Dan 6:22 nijesam učinio nikakve ***n.***
Hab 1:13 zlo; ne možeš gledati ***n.***
Iva 7:18 on je istinit, i nema u njemu ***n.***
Rim 1:29 napunjeni svake ***n.*** zloće
Rim 6:13 svojih grijehu za oružje ***n.***
2So 2:10 I sa svakom prijevarom ***n.***
2Ti 2:19 Neka odstupi od ***n.*** svaki, koji
Jak 3:6 I jezik je vatra, svijet ***n.*** Jezik
2Pe 2:13 I primit će plaću ***n.*** Oni misle
1Iv 1:9 grijehe i očisti nas od svake ***n.***
Izl 23:1 koji je u ***n.*** da svjedočiš krivo
Rim 1:18 ljudi, koji drže istinu u ***n.***
Rim 2:8 se istini i pokoravaju se ***n.***
Psl 32:5 Priznat ću Gospodu ***n.*** svoju
Jer 26:19 zar da učinimo tako veliku ***n.***
Luk 13:27 od mene svi, koji činite ***n.***
Dje 7:27 onaj, što je činio ***n.*** bližnjemu
Rim 1:18 na svaku bezbožnost i ***n.***
1Ko 6:7 Zašto radije ne trpite ***n.*** Zašto
Otk 22:11 Tko čini ***n.*** neka čini još
NEPRAVEDAN
M.Iz 15:27 Tko steče ***n.*** dobitak, razara
Rim 3:5 Je li Bog ***n.*** kad u srdžbi kazni
Heb 6:10 Jer Bog nije ***n.*** da zaboravi
NEPRAVEDNE
Iza 58:6 da razvežeš sveze ***n.*** da
1Pe 3:18 naše umro, pravedan za ***n.***
NEPRAVEDNO
Job 34:12 Doista, Bog ne radi ***n.***
Psl 82:2 Dokle ćete suditi ***n.*** i zauzimati
M.Iz 10:2 ***n.*** stečeno blago ne donosi
1Pe 2:23 onome, koji ga je ***n.*** osudio
NEPROKUŠANI
2Ko 13:5 osim ako nijeste možda ***n.***
2Ko 13:7 činite, a mi da smo kao ***n.***
NERASPADLJIVOST
1Ko 15:50 niti raspadljivost baštini ***n.***
1Ko 15:53 treba da se obuče u ***n.*** i ovo
1Ko 15:54 u ***n.*** i ovo se smrtno obuče
2Ti 1:10 uništi smrt, a obasja život i ***n.***
NERAZUMN-E-I-IM-IMA
2Pe 2:12 A oni kao ***n.***e životinje, koje
Jud 1:10 po prirodi kao ***n.*** životinje
Mat 15:16 On reče: Jeste li i vi još ***n.***
Rim 1:31 ***n.*** nevjere, bez srca, nepo-
Gal 3:3 li ste ***n.*** da počevši Duhom, sad
Iza 33:19 naroda s jezikom tepavim, ***n.***
Rim 10:19 ***n.*** narodom razdražit ću
Rim 1:14 barbarima, mudrima i ***n.***
Rim 2:20 Odgojitelj ***n.*** učitelj djeci, koji
NESLOŽNO
Mar 3:24 Ako je kraljevstvo u sebi ***n.***
Luk 11:17 je samo u sebi ***n.*** raspadne
NESTALAN

Mat 13:21 uhvati korijena, nego je ***n.***
Jak 1:8 Čovjek s dvije duše ***n.*** je na
NESTALNI
Psl 119:113 ***n.*** su mi mrski, a ja nauku
2Pe 3:16 koje neuki i ***n.*** iskrivljuju, kao
NEVIDLJIVOGA
Kol 1:15 je slika Boga ***n.*** prvorođeni
Heb 11:27 ustrajao, kao da bi vidio ***n.***
NEVJERAN
Luk 16:10 tko, je ***n.*** u najmanjoj stvari
Iva 20:27 i metni u bok moj, i ne budi ***n.***
NEVJERNI
M.Iz 11:6 a ***n.*** se hvataju od vlastite
Iza 43:27 i posrednici tvoji bili su mi ***n.***
Jer 12:6 i oni su ti ***n.*** i oni viču za tobom
Tuž: 1:2 prijatelji njegovi postaše mu ***n.***
Mat 17:17 O ***n.*** i naopaki rode. Dokle
Mar 9:19 O rode ***n.*** Kako ću još dugo
Rim 1:31 Nerazumni, ***n.*** bez srca, ne
2Ti 2:13 Ako smo ***n.*** on ostaje vjeran
1Pe 3:20 Koji su nekada bili ***n.*** kad su
NEVJERNICIMA
1Ko 6:6 brat s bratom sudi, i to pred ***n.***
2Ko 6:14 Ne budite ujarmljeni s ***n.*** Jer
Tit 1:15 a okaljanima i ***n.*** ništa nije čisto
Heb 11:31 bludnica ne pogiba s ***n.*** jer
NEVJERNIK-A
1Ko 7:14 je posvećen muž ***n.*** ženom
1Ko 7:15 Ako li se ***n.*** rastavlja, neka se
2Ko 4:4 svijeta oslijepi mišljenje ***n.*** da
1Ti 5:8 odrekao se je vjere i gori je od ***n.***
NEVJERNO
Mal 2:10 Zašto onda radimo ***n.*** jedan
Mal 2:15 Ne radite ***n.*** na ženi mladosti
Mal 2:16 na duha svojega i ne radite ***n.***
NEVJERSTVA
Rim 11:20 Zbog ***n.*** odlomiše se, a ti
Heb 3:12 od vas zlo srce ***n.*** da odstupi
Heb 3:19 da ne mogoše ući zbog ***n.***
Heb 4:11 tko u onaj isti primjer ***n.***
NEVJERU
Iza 33:1 kad prestaneš činiti ***n.*** činit će
Mar 9:24 Vjerujem, pomozi mojemu ***n.***
NEZNABOŠCE
Psl 44:2 Rukom si svojom protjerao ***n.***
Luk 2:32 Svjetlost, da prosvijetli ***n.***
Dje 9:15 ima da nosi ime moje pred ***n.***
Dje 10:45 divili su se, što se i na ***n.*** izli
Rim 3:29 Nije li i za ***n.*** Da, i za neznabo-
Gal 3:8 da Bog po vjeri opravdava ***n.***
Gal 3:14 Da bi na ***n.*** došao blagoslov
NEZNABOŠCI
Iza 11:10 ***n.*** ga potražuju, i počivalište
Joe 2:17 sramotu, da joj se rugaju ***n.***
Mat 6:7 se molite, ne brbljajte kao ***n.***
Mat 6:32 Za sve to brinu se ***n.*** A zna
Dje 13:48 A kad čuše ***n.*** radovali su se
Dje 19:17 doznadoše svi Židovi i ***n.*** koji
Rim 9:30 Da su ***n.*** koji nijesu išli za
Rim 11:25 dok ne uđu ***n.*** u punom
Rim 15:27 jer kad ***n.*** dobiše dio njihovih
1Ko 10:20 Ali što žrtvuju ***n.*** zlim
1Ko 12:13 bili Židovi ili ***n.*** ili robovi ili
Efe 3:6 Da su ***n.*** subaštinici i sutjel-
NEZNABOŠCIMA
Psl 33:10 Gospod razbija osnovu ***n.***
Psl 59:8 ti se podsmijevaš svima tim ***n.***
Tuž 4:15 tada bi se govorilo među ***n.***
Mat 10:5 Ne idite k ***n.*** i ne ulazite ni u
Mat 10:18 pred njima i pred ***n.***
Mat 20:19 I onda predati ***n.*** da bude
Dje 4:27 Herod i Poncije Pilat s ***n.*** i d
Dje 13:46 evo se obraćamo k ***n.***
Dje 13:47 Postavljam te za svjetlost ***n.***
Dje 26:23 navijestiti svjetlost narodu i ***n.***
Rim 2:24 grdi ime Božje među ***n.*** kako
Rim 11:11 postade spasenje ***n.*** da ih
Rim 11:13 A vama velim ***n.*** Dok sam ja
1Ko 1:23 Židovima spotaknuće, a ***n.***
1Ko 5:1 kakve nema ni među ***n.*** da
1Ko 10:32 ni Židovima, ni ***n.*** ni crkvi
Gal 1:16 da ga propovijedam među ***n.***
Gal 2:2 koje propovijedam među ***n.***
Gal 2:8 pomože i meni među ***n.***
Efe 3:8 da navijestim među ***n.*** neis-
Kol 1:27 slava tajne ove među ***n.*** a ta
1Ti 3:16 propovijedao se ***n.*** vjerovao
1Pe 2:12 Vladajući se dobro među ***n.***
Otk 2:26 dat ću mu vlast nad ***n.***
Otk 11:2 jer je predan ***n.*** oni će sveti
NEZNABOŽAC-A
Mat 18:17 neka ti bude kao ***n.*** i carinik
Gal 2:3 je bio ***n.*** nije bio primoran da se
Psl 10:16 nestade ***n.*** iz zemlje njeg-
Iza 42:6 zavjeta, svjetlom ***n.***
Iza 49:6 I zato te činim svjetlom ***n.*** da
Jer 14:22 Ima li među tlapnjama ***n.*** tko
Tuž 2:9 Kod ***n.*** su klali njezin, knezovi
Luk 21:24 će biti gažen od ***n.*** dok ne
Dje 14:2 i razdražiše duše ***n.*** na braću
Dje 15:3 objavljujući o obraćenju ***n.*** i
Dje 15:14 da iz ***n.*** primi narod k imenu
Rim 11:13 Dok sam ja apostol ***n.*** hoću
2Ko 11:26 u pogiblima od ***n.*** u pogib-
1Ti 2:7 kao učitelj ***n.*** u vjeri i istini
1Pe 4:3 prošlo vrijeme činili volju ***n.***
3Iv 1:7 a da ne primaju ništa od ***n.***
NEZNABOŽAČKI-M
Mih 7:16 Narodi ***n.*** vidjet će to i pos-
Otk 16:19 i gradovi ***n.*** padoše; i Babilon
Zah 2:8 poslao me je k narodima ***n.***
Mal 1:14 strašno među narodima ***n.***
NEZNAM
Mat 26:72 i zakle se: ***n.*** toga čovjeka
Mat 26:74 ***n.*** toga čovjeka. Odmah
NEZNANJA
Dje 17:30 ***n.*** sad navješćuje ljudima
Efe 4:18 su životu Božjemu zbog ***n.*** što
Heb 9:7 svoje i za narodne grijehe ***n.***
NEZNATNE
Luk 1:52 sruši s prijestolja, ***n.*** podiže
Luk 17:10 Sluge smo ***n.*** učinismo
NIČICE
Izl 20:5 Ne padaj ***n.*** pred njima i ne
1Sa 20:41 David u pozadini, baci se ***n.***
Psl 95:6 poklonimo se i padnimo ***n.***
Dan 3:6 Tko se ne baci ***n.*** i ne pokloni
Mat 4:9 ovo dat ću tebi, ako padneš ***n.***
Mat 8:2 gubavac, pade pred njega ***n.***
Mat 14:33 baciše se pred njega ***n.*** i
Mat 26:39 pade ***n.*** na svoje lice, i
NIJEČE
1Iv 2:22 onaj, koji ***n.*** da je Isus Krist
1Iv 2:23 Koji god ***n.*** Sina, ni Oca nema
NIJEM-A-I
Psl 28:1 ne budi ***n.*** prema meni, inače
Iza 42:14 sam dugo, činio sam se ***n.***
Psl 73:22 kao ***n.*** stoka, tako sam stajao
Iza 53:7 Kao ovca, ***n.*** pred onima, koji
Mat 9:33 đavao, mogao je ***n.*** govoriti
Mat 15:31 vidje narod, kako ***n.*** govore
Mar 9:25 Duše ***n.*** i gluhi. Ja ti zapovije-
NJIV-A-E-U
Mih 2:2 Dopadne li se ***n.*** otmu je, kuća
Hab 3:17 je masline loša. ***n.*** ne daje
Mat 13:38 ***n.*** je svijet. Dobro sjeme jesu
Mat 27:8 Zato se zove ona ***n.*** do
1Ko 3:9 ste Božja ***n.*** Božja građevina
Jer 5:24 napaja ***n.*** uzdržava nam žetvu
Iva 4:35 i promatrajte ***n.*** One su već
Jak 5:4 koji su jeli ***n.*** vaše, a vi ste im
Jer 32:7 Kupi ***n.*** moju u Anatotu; jer tebi
Dje 5:3 od novaca, što si dobio za ***n.***

- O -

OBEĆANJA
1Kr 8:56 jedino od svih sjajnih ***o.*** što ih
Psl 93:5 pouzdana riječ ***o.*** tvojega
Rim 3:2 što su im povjerena ***o.*** Božja
Rim 9:4 i bogoštovlje i ***o.***
2Ko 1:20 koliko je ***o.*** Božjih, našlo je u
2Ko 7:1 ova ***o.*** ljubljeni, očistimo se od
Gal 3:16 Abrahamu su rečena ***o.***
Gal 3:18 od zakona, onda nije od ***o.***
Gal 4:28 braćo, po Izaku djeca ***o.***
Efe 1:13 zapečatiste Svetim Duhom ***o.***
Efe 2:12 i bez dijela u zavjetima ***o.*** nade
Efe 3:6 i zajedničari ***o.*** u Kristu Isusu
Heb 6:12 i strpljivošću baštine ***o.***
Heb 6:17 htio baštinicima ***o.*** pokazati
Heb 11:9 preselio u zemlju ***o.*** kao u
Heb 11:13 svi ovi ne primivši ***o.*** nego
2Pe 1:4 dao dragocjena i najveća ***o.***
OBEĆANJE-M
2Sa 7:19 kući sluge svojega dao ***o.*** za
2Sa 7:28 svojemu učinio ovo sjajno ***o.***
2Kr 20:9 će Gospod ispuniti svoje ***o.***
Psl 68:11 Svemogući je ispunio ***o.***
Luk 24:49 Evo, ja ću poslati ***o.*** Oca
Dje 1:4 nego da čekaju ***o.*** Očevo, koje
Dje 2:39 Jer je za vas ***o.*** i za djecu vašu
Rim 4:14 bez vrijednosti i ***o.*** ništavo
Rim 4:20 U ***o.*** Božje ne posumnja
Gal 3:14 Kristu, tako da ***o.*** Duha
Gal 3:17 godina, tako da se poruši ***o.***
Gal 3:19 kojemu je bilo dano ***o.***
Gal 3:22 da se ***o.*** dadne po vjeri u Isusa
1Ti 4:8 jer ima ***o.*** života sadašnjega i
Heb 4:1 dok je još ostavljeno ***o.*** da se
Heb 6:15 tako strpljivo čekajući dobi ***o.***
Heb 9:15 prime pozvani ***o.*** vječne
Heb 10:36 volju Božju postignete ***o.***
2Pe 3:4 Gdje je ***o.*** dolaska njegova
Gal 3:18 se je Bog milostiv iskazao ***o.***
2Pe 3:9 Ne kasni Gospodin s ***o.*** svojim
OBEĆAO
Pst 32:12 Ali ti si ***o.*** 'Ja ću gledati, da ti
Pst 50:24 koju je pod zakletvom ***o.***
2Sa 5:2 Izraela. Tebi je ***o.*** Gospod: Ti
1Kr 8:56 mir posve onako, kao što je ***o.***
Psl 85:8 Gospod, ***o.*** On govori o miru
Joe 2:32 u Jerusalemu, kao što je to ***o.***
Luk 1:71 što je od davnine ***o.*** na usta
Dje 13:34 što sam svečano ***o.*** Davidu
Rim 1:2 je Bog unaprijed ***o.*** preko
Heb 6:13 Jer kad je Bog Abrahamu ***o.***
Heb 10:23 jer je vjeran onaj, koji je ***o.***
Heb 11:11 je vjeran onaj, koji je bio ***o.***
Jak 1:12 Gospodin ***o.*** onima, koji ga
OBIČAJ-U
Izl 12:26 Kakav vam je taj ***o.***
Heb 10:25 kao što neki imaju ***o.*** nego
Psl 119:66 O, nauči me dobrome ***o.*** i
Luk 2:42 uzašli su u Jerusalem po ***o.***
Luk 4:16 Po ***o.*** svojemu otide u subotu
Dje 15:1 Ako se ne obrežete po ***o.***
OBILATO
Kol 3:16 neka stanuje u vama ***o.*** u
1Ti 6:17 koji nam sve daje ***o.*** za užitak
Tit 3:6 Kojega izli na nas ***o.*** po Isusu
Jak 1:5 u Boga, koji daje svima ***o.*** i ne
OBILJE
Psl 72:7 procvate pravica i ***o.*** mira
2Ko 4:7 da ***o.*** sile bude od Boga, a ne
OBILN-A-O
2Ko 7:4 sam utjehe, ***o.*** je moja radost
2Ko 8:2 dubine njihova siromaštva ***o.***
Pst 22:17 Blagoslovit ću te ***o.*** i potom-
Psl 84:6 pretvaraju je u tlo ***o.*** izvorima
Psl 112:9 On dijeli ***o.*** daje siromasima
Psl 132:15 Hranu ću njegovu ***o.*** blago-

M.Iz 11:24 dijeli o. i sve je bogatiji; drugi
M.Iz 13:4 želja se marljivih ljudi o. utiša
Iza 53:11 duše svoje on će se nasititi o.
2Pe 1:11 će vam se tako o. dopustiti
OBILUJE
Luk 12:15 Ako tko i o. njegov život nije
2Ko 1:5 tako i po Kristu o. utjeha naša
OBJESI
Iza 58:5 Da o. glavu svoju kao sita i da
Mat 18:6 da mu se o vrat o. mlinski
Mar 9:42 da mu se o vrat o. mlinski
OBLACI-MA
Psl 97:2 o. su i mrak oko njega; na
Prp 12:2 i iza dažda opet dođu o.
Nah 1:3 o. su prah nogama njegovim
Jud 1:12 o. bez vode, koje vjetrovi
Psl 68:34 njegovo, moć njegova u o.
Mat 24:30 čovječjega gdje dolazi na o.
Mar 13:26 dolazi Sin čovječji na o. s
Mar 14:62 Svemogućega i dolazi na o.
Otk 1:7 dolazi na o. i gledat će ga svako
OBLAK-A-U
Izl 24:15 uzlazio na goru, pokri o. goru
Izl 24:16 i šest dana pokrivao ju je o.
2Sa 23:4 a nikakav o. ne muti ranu
Job 30:15 prolazi moj spas kao o.
Psl 105:39 Razastrije im o. kao zaštitu
Jer 4:13 kao o. podiže se. Kao vihor
Eze 38:9 doći ćeš kao o. da pokriješ
Dje 1:9 Uze ga o. iz očiju njihovih
Heb 12:1 oko sebe toliki o. svjedoka
Otk 10:1 koji bješe ogrnut u o., i duga
Otk 14:14 o. bijel, i na oblaku sjeđaše
Izl 13:21 njima, danju u stupu od o. da
Izl 24:16 dan viknu on Mojsija iz o.
Izl 33:9 spustio bi se dolje stup od o.
Job 37:6 njegovim silnim prolomima o.
Psl 108:4 tvoja, vjernost tvoja do o.
Luk 21:27 gdje Sin čovječji dolazi na o.
1Ko 10:2 u Mojsija krstili u o. i u moru
Otk 11:12 i uzađoše na nebo u o. i
Otk 14:14 i na o. sjeđaše kao Sin
Otk 14:15 onome, što je sjedio na o.
OBRATE
Psl 51:13 da se grješnici o. k tebi
Jer 5:3 od kamena, i neće da se o.
Jer 24:7 ako se o. k meni svim srcem
Mar 4:12 kako ne o. i oproštenje ne nađu
Iva 12:40 i da se ne o. da ih ne iscijelim
Dje 26:18 otvoriš oči, da se o. od tame
Dje 28:27 da se ne o. da ih ne ozdravim
OBRATI
Brj 6:26 o. Gospod lice svoje k tebi i
P.Zk 23:5 Bog tvoj, o. prokletstvo u
Psl 107:29 On o. buru u tišinu, i valovi
Iza 6:10 da se ne o. i ne ozdravi
Mat 13:15 niti da se o. da ga iscijelim
Luk 1:17 da opet o. srca otaca k djeci
Luk 15:7 koji se o. negoli za devedeset
Luk 15:10 jednoga grješnika, koji se o.
Jak 5:19 vas zaluta od istine, i o. ga tko
OBRATILI
Iza 59:20 koji su se u Jakovu o. od
Mat 21:32 ali se ipak iza toga nijeste o.
1So 1:9 i kako ste se o. k Bogu od idola
OBRATIO
Psl 30:11 Tada si o. plač moju radost
Psl 119:59 putove svoje i o. nogu svoju
Dje 11:21 velik ih je broj vjerovao i o. se
OBRATISTE
Amo 4:6 ali se vi ne o. k meni, govori
Amo 4:8 ali se vi ne o. k meni govori
Amo 4:9 ali se vi ne o. k meni govori
Amo 4:11 ali se vi ne o. k meni govori
1Pe 2:25 ali sad se o. k pastiru i Čuvaru
OBRATIT-E-I
Psl 22:27 o. će se Gospodu svi krajevi
Iza 10:21 o. će se ostatak, ostatak
Iza 42:16 o. ću pred njima tamu u svjet-
Eze 18:32 Gospod. o. se i živite
Hos 14:2 pokajanja o. se Gospodu i
Mat 3:2 o. se; jer je blizu kraljevstvo
Mat 3:11 krstim samo vodom, da se o.
Mat 4:17 o. se; jer je blizu kraljevstvo
Mat 18:3 ne o. i ne budete kao djeca
Mar 1:15 o. se i vjeruj te u evanđelje
Luk 13:3 ali ako se ne o. svi ćete tako
Dje 2:38 Petar im reče: o. se, i svaki od
Dje 3:19 Činite dakle pokajanje i o. se
Iza 41:18 Pustinju ću o. u jezero
Jer 15:19 Oni se moraju o. k tebi, a ti
Mal 4:6 će o. srca otaca k sinovima
OBREŽETE
Dje 15:1 Ako se ne o. po običaju
Gal 5:2 Ako se o. Krist vam neće ništa
Gal 6:12 oni vas sile, da se o. samo da
Gal 6:13 hoće, da se vi o. da se hvale
OBREZAN-I-IMA
Pst 17:14 koji ne bude o. na mesu
Rim 4:10 Ili kad je bio o. ili neobrezan
Flp 3:5 Koji sam o. osmi dan, od roda
Rim 4:11 koji vjeruju, iako nijesu o. da
Flp 3:3 Jer mi smo o. koji duhom Bogu
Kol 2:11 kojemu ste bili i o. obrezanjem
Gal 2:7 kao Petru među o.
Gal 2:8 Petru u apostolstvu među o.
OBREZANJA
Dje 7:8 dade mu zavjet o. I tako mu se
Dje 10:45 Vjernici iz o. što su bili došli
Rim 4:11 I primi znak o. kao pečat
Kol 3:11 ni Židova, o. ni neobrezanja
Tit 1:10 zavodnika, osobito koji su iz o.
OBREZANJE-M
Rim 2:29 i obrezanje je o. srca, duhom
1Ko 7:19 o. je ništa, i neobrezanje je
Gal 5:6 Kristu Isusu niti što pomaže o.
Gal 5:11 još o. propovijedam, zašto još
Gal 6:15 Isusu niti što pomaže o. ni
Kol 2:11 tjelesnu put, o. Kristovim
ODJENI-TE
Rut 3:3 Umij se i namaži se, o. na se
Iza 52:1 o. se u snagu svoju, Sione
Luk 15:22 brzo najbolju haljinu i o. mu
Rim 13:14 Nego se o. u Gospodina
Efe 6:11 o. se u svu ratnu opremu
Kol 3:10 I o. novoga, koji se obnavlja
Kol 3:12 o. se dakle kao izabranici
ODJEVEN-A-E-I
Eze 10:2 On reče čovjeku, koji je bio o.
Dan 12:6 upita čovjeka, koji je o. u
Zah 3:3 A Jošua je bio o. u haljine
Mat 22:11 nije bio o. u svadbeno ruho
Otk 19:13 I o. je u haljinu umočenu u
Otk 1:13 kao Sina čovječjega, o. u
Otk 12:1 žena, o. u sunce, i mjesec pod
Otk 17:4 I žena bijaše o. u grimiz i sker-
Otk 4:4 o. u bijele haljine, i imahu krune
Otk 19:14 konjima bijelim, o. u platno
2Ljt 6:41 o. u spasenje, i pobožnici tvoji
1So 5:8 budimo trijezni i o. u oklop
Otk 7:9 o. u bijele haljine, i palme
Otk 11:3 dana, o. u haljine pokorničke
OBUĆE
Mat 10:10 ni dvoje haljine, ni o. ni
Luk 10:4 ni torbe ni o. i nikoga ne
Luk 22:35 bez torbe, bez o. je li vam
OBUĆU
Izl 3:5 Izuj o. s nogu, jer mjesto na
Izl 12:11 o. na nogama i štap u ruci i
Još 5:15 Izuj o. svoju s nogu svojih
Eze 16:10 dao ti o. od kože morske
Luk 15:22 prsten na ruku i o. na noge
OCAT
M.Iz 10:26 što je o. zubima i dim očima
M.Iz 25:20 koji lijeva o. na salitru, takav
Iva 19:30 A kad je bio Isus primio o.
ODNESE-N
1Sa 17:54 uze glavu Filistejinovu i o.
Iza 28:17 lukavosti, voda o. zaklon
Dan 2:35 na gumnu u ljeto. o. ih vjetar
Luk 16:22 On bi od anđela o. u krilo
2Ko 12:2 bio o. do u treće nebo
2Ko 12:4 Bio o. u raj, i čuo neiskazane
ODREĐEN-A-E-I
Luk 2:34 o. na propast i na uskrsnuće
Dje 10:42 da je on o. od Boga za suca
Rim 1:4 A o. da bude silan Sin Božji
Gal 3:19 o. po anđelima, rukom
Dje 17:26 i postavio je o. vremena i
Heb 12:1 na trki, koja nam je o.
ODREĐEN-E-I-O
Zah 11:4 Pasi ovce koje su o. za
Zah 11:7 pasao ovce, što su bile o. na
Heb 12:2 Isusa, koji mjesto o. sebi
Brj 35:6 što su od vas o. kao mjesto
Psl 139:16 što su bili unaprijed o. kad
M.Iz 20:24 Gospoda su koraci čovjeka o.
1Pe 2:8 ne vjeruju riječi, na što su i o.
Izl 23:15 ti zapovjedio, u o. vrijeme u
Dan 9:24 je godišnjih sedmica o. nad
Dan 9:27 će se izliti o. na opustošitelja
Iva 5:4 silazio u o. vrijeme u kupelj i
Dje 13:48 koliko ih je bilo o. za život
Heb 9:27 je ljudima o. jednom umrijeti
ODREČE
Mat 16:24 za mnom, neka se o. sebe
Mar 8:34 za mnom, neka se o. samoga
Luk 9:23 za mnom, neka se o. samoga
Luk 12:9 A tko se o. mene, njega će se
Luk 14:33 koji se ne o. svega, što ima
ODREDIO
Izl 23:20 mjesto, što sam ga o. za te
Psl 16:5 koji mi je o. sudbinu moju
Iza 40:12 mora i mjeru neba o. pedljem
Mar 13:34 svakomu je o. svoj posao
ODREKAO
1Ti 5:8 brine, o. se je vjere i gori je od
Otk 2:13 i nijesi se o. vjere u mene ni u
Otk 3:8 i nijesi se o. imena mojega
ODSIJECI
Mat 5:30 desna tvoja ruka, o. je i baci
Mat 18:8 navodi na grijeh, o. je i baci je
Mar 9:43 ruka tvoja sablažnjava, o. je
ODSJEČEN
Rim 11:22 u dobroti; inače i ti ćeš biti o.
Rim 11:24 Jer ako si ti o. od rođene
OGANJ
Pst 22:7 Evo o. i drva, ali gdje je janje
Izl 24:17 slava Gospodnja kao o. što
Brj 11:2 pomoli Gospodu, ugasi se o.
1Kr 19:12 vihora dođe potres, dođe o.
Psl 39:3 razgorio bi se o. tada sam
Psl 50:3 šutjeti, pred njim o. proždirao
Psl 97:3 o. trči pred njim, izgara
Psl 105:39 zaštitu i o. da svijetli noću
Psl 118:12 ugasiše se kao o. u trnju; u
PNP 8:6 Žar je njezin kao o. plamenit
Iza 9:18 je bezbožnost gorjela kao o.
Iza 43:2 ideš li kroz o. nećeš izgorjeti
Iza 50:11 ste svi ljudi, koji raspirujete o.
Iza 64:2 Kao što o. upali granje, i oganj
Jer 4:4 Inače bukne kao o. jarost moja
Jer 20:9 tada gori i bukti u meni kao o.
Eze 38:22 o. i sumpor pustit ću na
Dan 7:9 točkovi mu kao o. razgoren
Joe 2:3 Pred njim proždire o. Za njim
Joe 2:30 zemlji krv, o. i stupovi od dima
Nah 1:6 se njegova izlijeva kao o.
Zah 13:9 Ovu ću trećinu metnuti u o. i
Mal 1:10 bi zatvorio vrata i zapalio o.
Mal 3:2 Jer je on kao o. talioca, kao

Mat 3:10 roda, siječe se i u ***o.*** se baca
Mat 18:8 da budeš bačen u ***o.*** vječni
Mat 18:9 da budeš bačen u ***o.*** pakleni
Mat 25:41 Idite od mene, prokleti, u ***o.***
Mar 9:44 crv njihov ne umire, i ***o.*** se ne
1Ko 3:13 i ***o.*** će iskušati, kakvo je čije
1Ko 3:15 se spasiti, ali tako kao kroz ***o.***
Heb 12:29 je Bog naš ***o.*** koji spaljuje
Jak 5:3 izjest će tjelesa vaša kao ***o.***
2Pe 3:7 i čuvaju se za ***o.*** na dan suda
Otk 9:17 iz usta njihovih izlazio je ***o.*** i
Otk 20:9 I siđe ***o.*** s neba, i proguta ih

OGNJA

Pst 19:24 Gomoru dažd sumpora i ***o.***
Izl 13:21 a noću u stupu od ***o.*** da im
1Kr 19:12 Iza ***o.*** dođe tiho, blago laho-
Iza 5:24 Zato kao što jezik ***o.*** proždire.
Iza 50:11 Uđite u žar ***o.*** svojega, u
Dan 3:25 gdje hode posred ***o.*** i nije im
Amo 4:11 glavnja, što se istrgnula iz ***o.***
Zah 3:2 Nije li ovaj glavnja istrgnuta i ***o.***
Dje 2:3 jezici kao od ***o.*** i sjede po jedan
Heb 10:27 čekanje suda i jarost ***o.*** koji
2Pe 3:10 a počela će se od ***o.*** rastopiti
2Pe 3:12 i počela od ***o.*** rastopiti
Jud 1:7 svojom kaznom vječnoga ***o.***

OGNJEM

Psl 74:7 ***o.*** spališe svetište tvoje; stan
Psl 80:16 Kao smeće popaljena je ***o.***
Iza 30:33 naslagana su drva s ***o.***
Iza 66:16 Jer Gospod sudi ***o.*** i mačem
Mat 3:11 krstiti Duhom Svetim i ***o.***
Mat 3:12 žitnicu, a pljevu će spaliti ***o.***
Mar 9:49 Svaki će se ***o.*** posoliti, kao što
Luk 3:16 vas krstiti Duhom Svetim i ***o.***
1Ko 3:13 pokazati, jer će se ***o.*** otkriti, i
1Pe 1:7 koje se kuša ***o.*** nađe na hvalu
Otk 8:8 i kao velika gora ***o.*** zapaljena
Otk 14:18 koji je imao vlast nad ***o.*** i
Otk 18:8 i spalit će se ***o.*** jer je jak Gos-
Otk 21:8 je dio u jezeru, što gori ***o.*** i

OGNJEN-E-I-O-U

P.Zk 4:20 Gospod i izvede vas iz ***o.***
2Sa 22:13 plamtjele su ***o.*** glavnje
Job 5:7 što iskre ***o.*** vrcaju gore
Psl 104:4 vjetrove anđelima svojim i ***o.***
Iza 50:11 ***o.*** strijele stavljate u plamen-
Dan 3:17 moć da nas izbavi iz peći ***o.***
Efe 6:16 moći pogasiti sve ***o.*** strijele
Otk 9:17 imali su oklope ***o.*** i plavetne
Pst 15:17 plamen je ***o.*** prolazio između
Dan 7:9 Prijestolje mu bilo plamen ***o.***
Heb 1:7 i sluge svoje plamen ***o.***
Otk 1:14 oči njegove kao plamen ***o.***
Otk 10:1 noge njegove kao stupovi ***o.***
Otk 19:12 A oči su mu kao plamen ***o.***
Rim 12:20 ugljevlje ***o.*** skupit ćeš na
Otk 19:20 bili bačeni oboje u jezero ***o.***
Otk 20:10 bi bačen u jezero ***o.*** i
Otk 20:14 bačeni biše u jezero ***o.*** Ovo
Dan 3:6 bit će smjesta bačen u peć ***o.***
Mat 13:42 I baciti ih u peć ***o.*** Ondje će
Heb 11:34 Ugasiše silu ***o.*** utekoše od

OGRTAČ

Mat 5:40 tvoju da uzme, pusti mu i ***o.***
Mar 15:17 Ogrnuše mu skrletni ***o.***
Luk 6:29 Uzme li ti tko ***o.*** podaj mu i
Heb 1:12 savit ćeš ih kao ***o.*** kao haljinu

OHOL-I-CE-LIH-IM-IMA

M.Iz 21:24 ***o.*** nadut čovjek — nazvan
Dan 8:25 Bit će ***o.*** i mnoge će iznenada
Psl 119:51 ***o.*** mi se rugaju veoma, ali ja
M.Iz 16:18 pad, i ***o.*** duh pred propast
Iza 23:9 da osramoti svaki sjaj ***o.*** da
Rim 1:30 bogomrsci, uvredljivci, ***o.***
2Ti 3:2 samoživi, lakomi, hvališe, ***o.***
1Sa 2:3 Ne govorite toliko riječi ***o.***
Iza 13:11 Uklanjam razmetanje ***o.***
Iza 25:2 mjesto u ruševine, palače ***o.***
Psl 101:5 tko gleda okom ***o.*** i srce ima
Hab 2:5 Tako je s čovjekom ***o.*** On
Psl 31:23 a po zasluzi vraća ***o.***
Psl 40:4 koji ne drži s ***o.*** i s lašcima
Psl 94:2 naplati ***o.*** djela njihova
M.Iz 15:25 Gospod razara kuću ***o.*** a
M.Iz 16:19 nego dijeliti plijen s ***o.***
Jak 4:6 Bog se protivi ***o.*** a poniznima
1Pe 5:5 Bog ***o.*** protivi, a poniznima

OHOLO-ST-STI

Psl 131:1 niti oči moje gledaju ***o.*** i
Dan 11:36 On će se ***o.*** podignuti protiv
L.Zk 26:19 Slomit ću drsku ***o.*** vašu i
Psl 76:12 ***o.*** knezovima ponizuje on
M.Iz 8:13 Ja mrzim uznositost i ***o.***
M.Iz 16:18 ***o.*** dolazi pred pad, i oholi
M.Iz 29:23 Ponizit će čovjeka ***o.***
Iza 2:11 poništit će se ***o.*** muževa
1Iv 2:16 požuda očiju i ***o.*** života, nije
M.Iz 13:10 Od ***o.*** biva samo svađa
Jer 13:17 ja u tišini plakati radi ***o.*** vaše
Dan 4:37 poniziti one, koji hode u ***o.***
Luk 1:51 njegova. Uništi srca puna ***o.***

OKLOP

Psl 91:4 i štit i ***o.*** bit će tebi vjernost
Iza 59:17 pravednost kao ***o.*** i kacigu je
Efe 6:14 i obukavši se u ***o.*** pravde
1So 5:8 trijezni i obučeni u ***o.*** vjere i

OKOV-A-E-I-IMA

Dje 26:29 kao i ja što sam, osim ovih ***o.***
Kol 4:18 Spominjite se mojih ***o.*** Milost
2Ti 2:9 Za koje trpim zlo sve do ***o.*** kao
Psl 116:16 tvoje; raskovao si ***o.*** moje
Psl 149:8 će njihove u gvozdene ***o.***
Flp 1:13 da ja nosim ***o.*** zbog Krista
Flp 1:17 da jače pritegnu ***o.*** moje
Psl 18:5 ***o.*** i pakla pritisli me, pale na
Psl 116:3 Bili su me stegli ***o.*** smrti
Dje 20:23 me u Jerusalemu čekaju ***o.***
Flp 1:7 sudionici moje milosti i u ***o.***
Flp 1:14 Gospodinu, ohrabrena ***o.***
Flm 1:13 da mi mjesto tebe posluži u ***o.***
Jud 1:6 zadržao je vječnim ***o.*** u mraku

OPRAVDA-MO

Rim 8:30 a koje pozva, one i ***o.*** a koje
Jak 2:21 Abraham, otac naš, ne ***o.*** li se
Jak 2:25 i Rahaba bludnica ne ***o.*** li se
Gal 2:16 da se ***o.*** vjerom u Krista, a ne
Gal 2:17 koji tražimo da se ***o.*** u Kristu
Gal 3:24 do Krista, da se vjerom ***o.***

OPRAVDAN-I

Luk 18:14 Onaj otide ***o.*** kući, a ne onaj
1Ko 4:4 no u tom nijesam ***o.*** a koji
Rim 5:1 ***o.*** dakle vjerom imamo mir s
Rim 5:9 smo sad ***o.*** krvlju njegovom

OPRAVDANJE

Iza 58:8 ***o.*** tvoje ide pred tobom, sjaj
Iza 62:1 dok ***o.*** njegovo ne izađe kao
Rim 10:4 svršetak zakona za ***o.***
Rim 10:10 Jer se srcem vjeruje za ***o.*** a
2Ko 7:11 pa ***o.*** pa Žaljenje, pa strah
Gal 2:21 ako ***o.*** po zakonu dolazi, onda

ORLA

Psl 103:5 mladost tvoja kao u ***o.***
M.Iz 23:5 jer načini sebi krila kao u ***o.***
M.Iz 30:19 Put ***o.*** k nebu, put zmije
Otk 12:14 ***o.*** velikoga, da leti u pustinju

ORLOVA

2Sa 1:23 Brži su bili od ***o.*** jači od lavova
Jer 4:13 Brže od ***o.*** lete konji. Teško

ORUŽJE

Pst 49:5 mačevi su im ***o.*** nasilja
1Sa 14:6 momku, koji mu je nosio ***o.***
1Sa 17:54 a ***o.*** njegovo stavi u svoj
Job 39:21 od snage, nasrće na ***o.***
Prp 9:18 je mudrost nego ratno ***o.*** ali
Iza 54:16 raspaljuje ugljevlje i pravi ***o.***
Rim 6:13 svojih grijehu za ***o.*** nepravde
Rim 13:12 a obucimo se u ***o.*** svijetla
2Ko 10:4 ***o.*** naše borbe nije tjelesno
Efe 6:13 Zato uzmite sve ***o.*** Božje, da

OSNOVA-MA-O

Job 5:13 lukavstvu, sruši se ***o.*** lukavih
M.Iz 20:5 je voda ***o.*** u srcu čovjeka
Prp 9:10 jer nema niti rada ni ***o.*** niti
Iza 28:29 divna je ***o.*** njegova, velika je
Iza 34:16 ***o.*** ih je njegova skupila
Dan 11:17 Ali se ***o.*** neće obistiniti i
Psl 40:5 čudesima tvojim i ***o.*** za nas
Iza 45:15 ti si Bog s tajnim ***o.*** Bog
M.Iz 3:19 Gospod je mudrošću ***o.***
Heb 1:10 u početku ***o.*** zemlju, i nebesa

OSTATK-A-U

Jer 44:28 iz Egipta I Judu Svi od ***o.***
Rim 9:29 ostavio ***o.*** bili bismo kao

OSUĐEN-NJE

Mat 12:37 po svojim riječima bit ćeš ***o.***
Iva 16:11 jer je knez ovoga svijeta ***o.***
Rim 5:16 grijeh jednoga bio sud na ***o.***
Jud 1:4 već davno pismeno stoji ovo ***o.***

OSVETNIK

Brj 35:19 Krvni ***o.*** ima ubiti krvnika
Psl 9:12 Kao ***o.*** krvnoga djela zauzeo
Psl 99:8 Bog, koji oprašta, a i ***o.*** za djela
1So 4:6 jer je Gospodin ***o.*** za sve ovo

OSVETU

Psl 58:10 će se pravednik, kad vidi ***o.***
Jer 11:20 daj da vidim ***o.*** tvoju na njima
2So 1:8 kad će dati ***o.*** onima, koji ne

OŠTAR

Psl 57:4 i strijele, kojima je jezik mač ***o.***
Iza 49:2 je usta moja da su kao ***o.*** mač
Otk 1:16 izlazio mač ***o.*** s obje strane
Otk 14:14 zlatnu, i u ruci svojoj srp ***o.***
Otk 14:18 onome, koji je imao srp ***o.***
Otk 19:15 usta njegovih izlazi mač ***o.***

OTIRATI

Luk 7:38 suzama svojim i ***o.*** kosom
Iva 13:5 noge učenicima i ***o.*** otiračem

OTKUPITELJ

Job 19:25 sigurno, da moj ***O.*** živi i da
Iza 44:6 kralj Izraelov i ***O.*** njegov, Gos-
Iza 47:4 ***O.*** naš zove se Gospod nad
Iza 54:5 i ***O.*** tvoj jest Svetac Izraelov
Iza 54:8 smilujem tebi, veli ***O.*** tvoj
Iza 59:20 Ali će za Sion doći kao ***O.*** za
Iza 60:16 izbavitelj tvoj, i ***O.*** tvoj jaki
Iza 63:16 Ti si, Gospode, otac nas. ***O.***

OTKUPITI

Brj 18:15 nečiste stoke imaš dati ***o.***
Psl 31:5 ti ćeš me ***o.*** Gospode, Bože, ti
Psl 49:15 Ali dušu će moju Bog ***o.*** iz
Psl 130:8 I on će ***o.*** Izraela od svih
Iza 44:22 povrati k meni, jer te hoću ***o.***
Iza 44:23 jer će Gospod ***o.*** Jakova i

OTKUPLJENI

Iza 35:9 samo ***o.*** smiju ondje hoditi
Iza 35:10 ***o.*** od Gospoda vratit će se po
Iza 49:6 da se vrate ***o.*** Izraelovi. I zato
1Pe 1:18 da nijeste ***o.*** raspadljivim
Otk 14:4 Ovi su ***o.*** od ljudi kao prvenci

OTKUPLJENJE

Iza 50:2 nije prekratka ruka moja za ***o.***
Iza 61:1 slobodu, vezanima ***o.***
Luk 21:28 i podignite glavu svoju ***o.*** se
Rim 8:23 čekajući posinjenje, ***o.*** tijela
Efe 1:7 U kojemu imamo ***o.*** krvlju
Efe 1:14 je zalog baštine naše za ***o.***

OTROV-A-NE

P.Zk 29:18 na kojem bi rastao ***o.*** i pelin
Psl 58:4 Imaju ***o.*** kao otrov zmijin, kao
M.Iz 23:32 ujede kao zmija i uštrca ***o.***

Hab 2:15 ***o.*** i opoji ga, da gleda golotin-
Mar 16:18 ***o.*** smrtonosan popiju, neće
Rim 3:13 ***o.*** je zmijski pod usnama
P.Zk 32:32 grožđe puno ***o.*** jagode su
Jak 3:8 zlo, puno ***o.*** smrtonosnoga
Brj 21:6 Gospod među narod zmije ***o.***
Brj 21:8 Napravi sebi lik zmije ***o.*** i

OTUĐENI
Efe 4:18 razum tamom pokriven i ***o.*** su
Kol 1:21 ste nekad bili ***o.*** i neprijatelji

OVACA
L.Zk 1:2 prinesite žrtvu od goveda ili ***o.***
Psl 66:15 Od pretilih ***o.*** prinosim ti žrtve
Prp 2:7 i posjedovao goveda i ***o.*** više
Jer 23:3 Skupljam ostatak ***o.*** svojih iz
Hab 3:17 ***o.*** nema u torovima. Goveda
Zah 11:7 na klanje za trgovce ***o.*** i uzeo
Zah 11:11 tada spoznaše trgovci ***o.*** što
Mat 18:12 sto ***o.*** i jedna od njih zaluta
Luk 15:4 sto i ***o.*** i izgubi jednu od njih
Heb 13:20 velikoga pastira ***o.*** krvlju

OVCA-MA
Psl 119:176 Lutam naokolo kao ***o.***
Iza 11:6 tele, lav i ***o.*** bit će zajedno
Iza 53:7 Kao ***o.*** nijema pred onima, koji
Jer 50:17 Izrael je ***o.*** potjerana, od
Mat 12:11 subotu njegova jedina ***o.*** up-
Dje 8:32 Kao ***o.*** što se vodi na zaklanje
Mat 10:6 idite k izgubljenim ***o.*** kuće
Iva 2:15 iz hrama sve zajedno s ***o.*** i
Iva 10:7 kažem vam: Ja sam vrata k ***o.***

OVCE
Pst 31:19 otišao da striže ***o.*** svoje, a
Psl 49:14 Kao ***o.*** gone se oni u svijet
Psl 80:1 koji si Josipa čuvao kao ***o.*** koji
Psl 95:7 ga on pase, ***o.*** pasle njegove
Iza 53:6 Svi smo mi kao ***o.*** lutali
Iza 66:3 tko žrtvuje ***o.*** a ujedno psu lomi
Jer 3:24 ***o.*** njihove i goveda njihova
Jer 23:1 da ***o.*** paše moje zalutaju i da
Jer 23:2 Vi ste ***o.*** moje rastjerali i
Zah 11:4 Pasi ***o.*** koje su određene za
Zah 11:7 I tako sam ja pasao ***o.*** što su
Zah 11:17 pastiru, koji ostavlja ***o.***
Zah 13:7 pastira, da se razbjegnu ***o.***
Mat 9:36 jer su bili kao ***o.*** bez pastira,
Mat 10:16 šaljem kao ***o.*** među vukove
Mat 25:33 Postavit će ***o.*** s desne sebi
Mat 26:31 pastira, i rasbježat će se ***o.***
Mar 14:27 onda će se razbježati ***o.***
Iva 2:14 prodavali volove, ***o.*** i golu-
Iva 10:3 i ***o.*** slušaju glas njegov
Iva 10:8 razbojnici, i ***o.*** ih nijesu slušale
Iva 10:11 dobri daje život svoj za ***o.***
Iva 10:12 kojemu nijesu ***o.*** njegove
Iva 10:14 dobri i poznajem svoje ***o.*** i
Iva 10:15 i život svoj polažem za ***o.***
Iva 10:16 I druge ***o.*** imam, koje nijesu
Iva 10:27 ***o.*** moje slušaju glas moj, i ja
Rim 8:36 drže nas kao ***o.*** koje su za
1Pe 2:25 Jer ste bili kao izgubljene ***o.***

OŽIVI-O
Psl 71:20 ***o.*** nas opet Izvedi nas opet
Psl 104:15 i kruh, koji ***o.*** snagu čovje-
Psl 119:25 leži duša moja, ***o.*** me riječju
Dje 3:15 kojega Bog ***o.*** od mrtvih
Efe 2:5 mrtvi zbog grijeha, ***o.*** s Kristom
Job 33:4 dah me je Svemoćnoga ***o.***
Dje 2:24 veze smrti, i njega je ***o.*** jer je
Dje 2:32 Ovoga je Isusa ***o.*** Bog, čemu
Kol 2:13 ***o.*** je s njim, oprostivši nam sve

OŽIVLJAVA
P.Zk 32:39 koji ubija i opet ***o.*** ja sam
Psl 119:50 što me riječ tvoja ***o.***
Iva 6:63 Duh je ono, što ***o.*** tijelo ne

OŽIVLJUJE
Iva 5:21 kao što Otac podiže mrtve i ***o.***
Rim 4:17 Ili njega, koji ***o.*** mrtve i zove
1Ko 15:45 posljednji Adam duh, koji ***o.***
2Ko 3:6 Duha; jer slovo ubija, a Duh ***o.***
1Ti 6:13 ti pred Bogom, koji sve ***o.***

- P -

PAKAO
Mat 5:29 da se sve tijelo tvoje baci u ***p.***
Luk 12:5 smrti ima moć baciti u ***p.*** Da
2Pe 2:4 ih je strovalio u ***p.*** i predao ih

PAKL-A-U
Psl 18:5 Okovi ***p.*** pritisli me, pale na me
Jak 3:6 našega, sam zapaljen od ***p.***

PAKLU
Mat 10:28 dušu i tijelo pogubiti u ***p.***
Luk 16:23 Kad u ***p.*** usred muka svojih

PAKOSTI
Dje 13:10 lukavstva i svake ***p.*** sine
Rim 1:29 bludnosti, lakomstva, ***p.*** puni
1Ko 5:8 ni u kvascu zloće i ***p.*** nego u
Efe 6:12 protiv duhova ***p.*** u zračnim
Tit 3:3 i slastima, u ***p.*** i zavisti živeći
1Pe 2:16 pokrivač ***p.*** nego kao sluge

PALAČAMA
Psl 48:3 Bog se u ***p.*** njegovim objavio
Psl 144:12 krasno izrađeni kao u ***p.***
Amo 3:10 opačinu i krvavo djelo u ***p.***

PALAČ-E-I-U
Iza 25:2 mjesto u ruševine, ***p.*** oholih u
Dan 5:5 okrećenom zidu kraljevske ***p.***
2Sa 7:2 Evo, ja stojim u ***p.*** od cedra, a
Est 1:9 za žene u ***p.*** kralja Ahasvera.
Psl 29:9 U ***p.*** njegovoj sve viče: Kako
2Sa 7:5 Ti hoćeš da mi gradiš ***p.*** da u
Psl 45:15 veselo i radosno, ulaze u ***p.***

PALICA
Psl 23:4 štap tvoj i ***p.*** tvoja, oni su, koji
Otk 11:1 I dade mi se trska kao ***p.***

PASHALN-O-U
Izl 12:21 obitelji svoje i zakoljite ***P.*** janje
Mat 26:17 Gdje da pripravimo za te ***P.***
Mat 26:18 tebe ću blagovati ***P.*** večeru
Iva 18:28 da bi mogli jesti ***P.*** večeru

PASHE
Luk 2:41 u Jeruzalem o blagdanu ***P.***
Iva 6:4 bio je blizu židovski blagdan ***P.***
Iva 13:1 blagdan ***P.*** Isus je znao, da mu
Iva 19:14 Blagdana ***P.*** oko šeste ure
Heb 11:28 je svetkovao blagdan ***P.*** i

PASI
Zah 11:4 ***p.*** ovce koje su određene za
Iva 21:15 Reče mu: ***p.*** jaganjce moje

PASTIR-A-E-I-U
Psl 23:1 Gospod je ***p.*** moj: ništa mi
Iza 40:11 Kao ***p.*** tako on pase stado
Iza 44:28 o Kiru: 'On je ***p.*** moj' — Izvršit
Jer 31:10 ga opet i čuva ga kao ***p.***
Eze 34:23 on će ih pasti i bit će im ***p.***
Iva 10:11 Ja sam ***p.*** dobri, Pastir dobri
Iva 10:12 najamnik i koji nije ***p.*** kojemu
Iva 10:14 Ja sam ***p.*** dobri i poznajem
Iva 10:16 i bit će jedno stado i jedan ***p.***
1Pe 5:4 vrhovni ***p.*** primit ćete neuveli
Pst 13:8 između mojih i tvojih ***p.*** jer
Prp 12:11 one potječu od jednoga ***p.***
Jer 23:2 Bog Izraelov, protiv ***p.*** koji
Eze 34:8 životinjama, i nije bilo ***p.*** i
Zah 13:7 Udarit ću ***p.*** da se razbjegnu
Mat 9:36 jer su bili kao ovce bez ***p.***
Mat 26:31 Udarit ću ***p.*** i rasbježat će se
Mar 14:27 Udarit ću ***p.*** onda će se
Heb 13:20 od mrtvih velikoga ***p.*** ovaca
Psl 80:1 ***p.*** Izraelov, čuj, koji si Josipa
Jer 3:15 Dat ću vam ***p.*** po srcu svoje-
Efe 4:11 a jedne za ***p.*** i učitelje
Brj 14:33 će se sinovi kao ***p.*** povlačiti
Iza 56:11 ne znaju za sitost. ***p.*** su, ne
Jer 50:6 ***p.*** su ga njegovi zaveli, vodili
Eze 34:8 nego su ***p.*** moji pasli sami
Luk 2:8 onom kraju imali su ***p.*** u polju
Luk 2:18 tome, što im pripovjediše ***p.***
Zah 11:17 Teško lošemu ***p.*** koji ostavlja
1Pe 2:25 obratiste k ***p.*** i Čuvaru duša

PATNJAMA
Iza 53:3 čovjek bolova, vičan ***p.*** kao
2Ko 1:7 da kao što ste zajedničari u ***p.***
Heb 2:10 da ***p.*** privede k slavi početnika

PATNJE
Iza 53:4 A on je nosio ***p.*** naše, žalosti
2Ko 1:5 kao što obiluju ***p.*** Kristove u

PEČAT-A-E
PNP 8:6 Kao ***p.*** postavljam se tebi na
Rim 4:11 znak obrezanja kao ***p.*** prav-
1Ko 9:2 ste vi ***p.*** mojega apostolstva
2Ti 2:19 temelj Božji imajući ovaj ***p.***
Otk 6:3 I kad otvori drugi ***p.*** začuh
Otk 6:12 I vidjeh, kad otvori šesti ***p.*** i gle
Otk 8:1 I kad otvori sedmi ***p.*** postade
Otk 5:5 da otvori knjigu i sedam ***p.***
Otk 6:1 Janje jedan od sedam ***p.*** i
Otk 9:4 koji nemaju ***p.*** Božjega na
Otk 5:2 knjigu i da razlomi ***p.*** njezine
Otk 5:9 da uzmeš knjigu i da otvoriš ***p.***

PELENICE
Job 38:9 odjeću, tamne oblake za ***p.***
Luk 2:7 povi ga u ***p.*** i položi ga u jasle
Luk 2:12 povito u ***p.*** i leži u jaslama

PELIN
P.Zk 29:18 kojem bi rastao otrov i ***p.***
M.Iz 5:4 na posljetku gorka je kao ***p.***
Otk 8:11 I ime je zvijezdi ***p.*** i trećina

PIJ-AN-ANICA
1Kr 18:41 jedi i ***p.*** jer čujem već hujanje
M.Iz 5:15 ***p.*** vodu iz svojega vlastitog
M.Iz 23:7 Jedi i ***p.*** govori ti; ali srce
Hab 2:16 Sada ***p.*** i ti, da teturaš. Sada
Luk 12:19 Otpočini, jedi, ***p.*** i uživaj
1Ti 5:23 Više ne ***p.*** vode, nego pij
Iza 24:20 Kao ***p.*** čovjek ljulja se zemlja
Jer 23:9 Kao ***p.*** sam, kao čovjek
Iza 28:1 Teško gizdavome vijencu ***p.***
1Ko 5:11 ili psovač, ili ***p.*** ili razbojnik, s
Tit 1:7 ne gnjevljiv, ne ***p.*** ne svadljiv, ne

PIJESAK
Pst 22:17 kao zvijezde na nebu i kao ***p.***
Jer 5:22 Ja sam postavio moru ***p.*** za
Jer 33:22 ni izmjeriti ***p.*** morski, tako ću
Heb 11:12 nebeske i nebrojeni kao ***p.***

PIJESKA
Pst 32:12 tvoje da ga bude kao ***p.*** u
Suc 7:12 bilo ih je kao ***p.*** na moru
Psl 139:18 više ih je nego ***p.*** Kad se
Iza 40:15 otoci su mu kao zrno ***p.*** što

PIJETAO
Mat 26:34 prije nego ***p.*** zapjeva, tri
Mat 26:74 čovjeka. Odmah zapjeva ***p.***
Mat 26:75 Prije nego zapjeva ***p.*** tri puta
Luk 22:61 nego danas zapjeva ***p.*** triput
Iva 18:27 zataji, i odmah ***p.*** zapjeva

PILIĆE
Luk 13:34 kao kvočka ***p.*** svoje pod krila

PJESM-A-AMA-OM-U
Izl 15:2 Bog je jakost moja i ***p.*** moja, jer
Psl 42:8 noću je njemu ***p.*** moja, molitva
Psl 100:1 ***p.*** za žrtvu zahvalnicu. Pokl-
Psl 118:14 Gospod mi je pobjeda i ***p.***
Iza 12:2 jer mi je Gospod pobjeda i ***p.***
Iza 51:3 hvalospjev i gromka ***p.***
Psl 95:2 lice njegovo s hvalom, u ***p.***
Efe 5:19 hvalospjevima i duhovnim ***p.***
Kol 3:16 psalmima, hvalospjevima i ***p.***
Psl 119:54 Naredbe tvoje postaše mi ***p.***
M.Iz 25:20 pjeva ***p.*** žalosnomu srcu
Pst 31:27 da te ispratim s radošću i ***p.***

Psl 126:6 ali s ***p.*** dolazi, dolazi natrag
Izl 15:1 u hvalu Gospodu ovu ***p.*** Pjevali
Psl 33:3 Pjevajte mu ***p.*** novu, složno
Psl 40:3 Metnu mi u usta ***p.*** novu
Psl 45:1 posvećujem ***p.*** svoju tebi, o
Psl 98:1 Pjevajte Gospodu ***p.*** novu, jer
Psl 137:3 Pjevajte nam ***p.*** sionsku
Psl 144:9 Pjevam ***p.*** novu tebi, o Bože
Iza 5:1 o prijatelju svojemu, ***p.*** prijatelja
Jer 9:18 neka zapjevaju nad nama ***p.***
Otk 5:9 I pjevahu ***p.*** novu govoreći
Otk 15:3 I pjevaju ***p.*** Mojsija, sluge

PLAMEN-OM-OVE-OVI-U

Pst 3:24 ***p.*** da čuvaju put k drvetu
Pst 15:17 i ***p.*** je ognjeni prolazio
P.Zk 33:2 njegove razbuktio se ***p.***
Iza 43:2 nećeš izgorjeti, neće te ***p.***
Dan 7:9 Prijestolje mu bilo ***p.*** ognjeni
Heb 1:7 svoje vjetrove i sluge svoje ***p.***
Otk 1:14 i oči njegove kao ***p.*** ognjeni
Otk 19:12 A oči su mu kao ***p.*** ognjeni
Izl 3:2 Pogleda, a to grm ***p.*** gorio, ali ne
Iza 29:6 i vihorom i ***p.*** što proždire
Dan 11:33 duboko satrti mačem i ***p.***
Iza 50:11 ognjene strijele stavljate u ***p.***
Iza 50:11 ognjene strijele stavljate u ***p.***
PNP 8:6 i munje su ***p.*** njezini
Joe 2:3 Za njim ližu ***p.*** kao vrt edenski
Izl 3:2 u ***p.*** ognjenom, što je izbijao iz
Iza 5:24 strnjiku, i slame nestaje u ***p.***
Luk 16:24 trpim veliku muku u ovom ***p.***

PLATNO

Eze 10:2 koji je bio obučen u laneno ***p.***
Dan 12:6 koji je obučen u ***p.*** stajao nad
Mat 27:59 zavi ga u laneno ***p.*** čisto
Mar 15:46 Ovaj kupi ***p.*** skinu ga i zavi
Dje 11:5 posuda nekakva kao veliko
Otk 19:14 obučene u ***p.*** bijelo i čisto

PLEĆA

Iza 22:22 Ključ Davidov mećem na ***p.***
Mat 23:4 i meću ih ljudima na ***p.*** a sami

PLEME-NA-NIMA

Psl 89:4 Dovijeka ću utemeljiti ***p.*** tvoje
Jer 10:16 i Izrael je ***p.*** što je njegovo
Heb 7:14 za koje ***p.*** nije Mojsije ništa
Pst 12:3 će biti blagoslovljena sva ***p.***
Pst 25:23 u utrobi tvojoj, dva ***p.*** će se
P.Zk 29:18 ni ***p.*** koji bi se danas odvra-
Još 7:1 od ***p.*** Judina, uze nešto sebi od
Suc 21:15 Gospod okrnji ***p.*** Izraelova
Ezr 6:17 prema broju ***p.*** Izraelovih
Psl 22:27 bacit će se pred tobom sva ***p.***
Psl 47:3 prisili ***p.*** pod noge naše
Iza 34:1 narodi, da čujete, pazite, ***p.***
Iza 49:6 da se podignu ***p.*** Jakovljeva
Jer 10:25 na ***p.*** koja ne zazivaju imena
Hab 2:5 skuplja oko sebe sva ***p.***
Zah 9:9 na ljude, na sva ***p.*** Izraelova
Mat 19:28 i suditi dvanaest ***p.*** Izraelov-
Flp 3:5 od ***p.*** Benjaminova, Hebrejin od
Heb 7:13 ovo govori, od drugoga je ***p.***
Heb 7:14 Gospodin naš od ***p.*** Judina.
Jak 1:1 Krista, pozdravlja dvanaest ***p.***
Otk 1:7 naricat će nad njim sva ***p.***
Otk 5:5 evo je pobijedio lav iz ***p.*** Judina
Otk 5:9 krvlju svojom od svakoga ***p.***
Otk 7:9 od svakoga naroda i ***p.*** i puka.
Otk 21:12 i imena dvanaest ***p.*** sinova
Jer 31:1 ja ću biti Bog svima ***p.*** Izraelo-
Eze 2:3 sinovima Izraelovim, k ***p.***
Dje 4:27 Pilat s neznabošcima i ***p.*** Iz-

PLIJEN-A-I-OM

Izl 3:22 tako od Egipćana ***p.*** uzeti
Job 9:26 kao orao kad pada na ***p.***
Psl 119:162 koji zadobije bogat ***p.***
M.Iz 16:19 nego dijeliti ***p.*** s oholima
Iza 49:25 I jakome otet će se ***p.*** i silniku
Jer 21:9 životu i ima život svoj kao ***p.***
Jer 45:5 a tebi ću dati život tvoj kao ***p.***
Pst 49:9 Mlad je lav Juda. Od ***p.*** si se
M.Iz 1:13 napunit ćemo kuće svoje ***p.***
Amo 3:4 Riče li lav u šumi, a da nema ***p.***
Heb 7:4 desetinu od najboljih dijelova ***p.***
1Sa 14:15 I straža i četa, što ***p.***
Psl 89:41 Sad ga ***p.*** tkogod onuda
Još 7:21 Vidio sam među ***p.*** lijep plašt
Psl 104:21 Lavići viču za ***p.*** i traže od

PLJEV-A-U

Job 21:18 Bivaju kao ***p.*** na vjetru, kao
Job 41:28 u praćki njemu je kao ***p.***
Psl 1:4 su kao ***p.*** koju raznosi vjetar
Dan 2:35 i zlato i raspršа se kao ***p.*** na
Iza 40:24 i vihor ih raznese kao ***p.***
Mat 3:12 ***p.*** će spaliti ognjem neugasivim

PLJUSAK

Iza 25:4 gnjev nasilnika kao zimski ***p.***
Mat 7:25 udari ***p.*** dođoše vode, dunuš
Mat 7:27 I udari ***p.*** dođoše vode

PLJUVALI

Mat 26:67 Tada su mu ***p.*** u lice i udarali
Mat 27:30 bi ***p.*** na njega, uzeli bi trsku
Mar 15:19 ***p.*** na njega, pregibali svoje

PLOČ-AMA-E

2Ko 3:3 nego na tjelesnim ***p.*** srca
Izl 31:18 ***p.*** kamene prstom Božjim
Izl 32:19 i baci ***p.*** iz ruke i razbi ih pod
Heb 9:4 koji je bio procvao, i ***p.*** zavjeta

PLOD-A-OVA-OVE-OVI-OVIMA

Pst 3:6 vidje žena, kako je ***p.*** drveta
M.Iz 11:30 ***p.*** je pravednikov drvo
M.Iz 31:31 Podajte joj da uživa ***p.*** ruku
PNP 2:3 ***p.*** je njegov sladak grlu
PNP 2:13 ***p.*** svoj već pusta smokova;
Iza 4:2 i ***p.*** zemlje na ponos i slavu
Iza 14:29 a ***p.*** je njezin zmaj krilati
Iza 27:9 i u tom stoj potpun ***p.*** njegov
Mih 6:7 ***p.*** tijela svojega za grijeh svoj
Luk 1:42 i blagoslovljen je ***p.*** utrobe
Rim 6:21 onda imadoste ***p.*** od onoga
Rim 7:4 mrtvih, da ***p.*** donesemo Bogu
Gal 5:22 A ***p.*** je Duha: ljubav, radost
Flp 1:22 A ako mi život u tijelu ***p.*** donosi
Heb 13:15 ***p.*** usana, koje priznaju ime
Jak 3:18 A ***p.*** pravde sije se u miru
Otk 14:15 da se žanje, dozreo je ***p.***
Otk 22:2 svakoga mjeseca svoj ***p.***
Pst 3:6 I ona uze od njegova ***p.*** i jede
Hos 8:7 nema ***p.*** i ona ne donosi
Hab 3:17 Jer smokva ne donosi više ***p.***
Flp 4:17 tražim ***p.*** koji se množi na
Tit 3:14 potreba, da ne budu bez ***p.***
2Pe 1:8 ostaviti besposlene i bez ***p.*** za
2Ti 2:6 najprije treba da primi od ***p.***
Jak 3:17 puna milosrđa i dobrih ***p.***
Otk 22:2 koje rađa dvanaest ***p.*** dajući
Brj 13:26 i pokazaše im ***p.*** zemlje
P.Zk 32:13 zemlje, i jeo je ***p.*** poljske
PNP 4:16 neka bi uživao ***p.*** svoje
Iza 65:21 će vinograde i uživati ***p.***
Eze 47:12 će mjeseca rađati nove ***p.***
Amo 9:14 nasadit će vrtove i uživati ***p.***
Otk 6:13 odbacuje svoje nezrele ***p.***
Eze 47:12 i kojima lišće ne vene i ***p.*** im
2Ko 9:10 da uzrastu ***p.*** pravde vaše
Iza 27:6 i napunit će sav svijet ***p.***
Eze 47:12 svakojako drveće s ***p.*** što

POBIJEDI

Otk 2:7 Tko ***p.*** dat ću mu da jede od
Otk 2:11 Tko ***p.*** neće mu nauditi druga
Otk 2:17 Tko ***p.*** dat ću mu od mane
Otk 2:26 I tko ***p.*** i održi djela moja do
Otk 3:5 Tko ***p.*** on će se obući u haljine
Otk 3:21 Tko ***p.*** dat ću mu da sjedi s
Otk 6:2 i izađe pobjeđujući i da ***p.***
Otk 13:7 rat sa svetima i da ih ***p.*** i dana
Otk 21:7 Tko ***p.*** ovo će baštiniti, i bit ću

POBJED-A-E-U

Psl 118:14 Gospod mi je ***p.*** i pjesma
M.Iz 21:31 ali ***p.*** dolazi od Gospoda
M.Iz 24:6 i ***p.*** je ondje, gdje je radio velik
Iza 12:2 jer mi je Gospod ***p.*** i pjesma
Iza 51:5 Blizu je ***p.*** moja. Pred vratima
1Ko 15:54 napisana: ***p.*** proguta smrt
1Ko 15:55 Gdje je, smrti, ***p.*** tvoja?
1Iv 5:4 i ***p.*** koja pobjeđuje svijet, jest
P.Zk 33:29 mač ***p.*** tvoje. Neprijatelji
1Sa 2:9 snagom ne dolazi čovjek do ***p.***
1Sa 14:6 da pomogne do ***p.*** s mnogo
Psl 33:17 Ne dovodi konj do ***p.*** uza svu
Psl 118:15 Čuj Glas ***p.*** odjekuje u
Iza 59:17 i kacigu je ***p.*** metnuo na
1Sa 11:13 Gospod dade ***p.*** Izraelu
1Sa 19:5 dao svemu Izraelu veliku ***p.***
1Kr 8:45 i vapaj njegov i podaj mu ***p.***
Psl 60:12 S Bogom izvojujemo ***p.*** on
Iza 40:10 i mišica njegova dade mu ***p.***
1Ko 15:57 dade ***p.*** po Gospodinu
2Ko 2:14 svagda daje ***p.*** u Kristu Isusu

POBOŽ-AN-NE-NI-NICI-NIH

Psl 58:11 Eto, isplati se biti ***p.*** Ima još
Jak 1:26 tko misli, da je ***p.*** a ne zauz-
Psl 85:8 za narod svoj i za ***p.*** svoje
2Pe 2:9 Tako zna Gospodin ***p.*** izbaviti
Job 17:8 ***p.*** su nad tim rasrđeni, čisti su
Psl 31:23 Ljubite Gospoda, svi ***p.***
Psl 32:6 Zato neka se moli tebi svaki ***p.***
Psl 107:42 To gledaju ***p.*** i raduju se
Dan 12:3 ***p.*** će sjati kao sjajno nebo
Dje 8:2 A ljudi ***p.*** sahraniše Stjepana i
Dje 17:22 vidim, da ste vrlo ***p.***
2Ljt 6:41 i ***p.*** tvoji neka se obraduju u
Psl 145:10 Gospode, slave te ***p.*** tvoji
Dan 12:10 ali će ***p.*** to spoznati
1Sa 2:9 Korake svojih ***p.*** čuva on
Dje 13:43 od Židova i ***p.*** došljaka

POBOŽ-NIKA—NO-NOST-NOSTI

Psl 12:1 pomozi, jer nema više ***p.***
Psl 14:5 jer Gospod stoji na strani ***p.***
Psl 37:25 ne vidjeh nikada ***p.*** ostavljen-
Psl 37:32 Zlikovac vreba ***p.*** i pun je
M.Iz 9:9 Poučavaj ***p.*** on dobije još na
2Ti 3:12 svi, koji ***p.*** hoće da žive u Kristu
2Pe 3:11 treba da vi sveto i ***p.*** živite
1Ti 4:8 a ***p.*** je korisna za sve, jer ima
1Ti 6:6 je dobitak ***p.*** kad je spojena sa
Jak 1:26 njegova je ***p.*** isprazna
Jak 1:27 ***p.*** čista i neokaljana pred
2Pe 1:3 služi za život i ***p.*** poznavanjem
2Pe 1:6 strpljivost, a u strpljivosti ***p.***
Job 2:3 još je uvijek utvrđen u svojoj ***p.***
Kol 2:23 mudrosti po umišljenoj ***p.***
1Ti 2:2 život provodimo u svakoj ***p.*** i
1Ti 3:16 je priznato, velika je tajna ***p.***
1Ti 4:7 kloni se, a vježbaj se u ***p.***
1Ti 6:11 a idi za pravdom, ***p.*** vjerom
2Ti 3:5 Koji imaju obličje ***p.*** a sile su se
2Pe 1:7 A u ***p.*** ljubav bratsku, a u ljubai

POČIN-KA-U

Jer 14:17 ne dolaze nikada do ***p.*** jer
Otk 14:11 i neće imati ***p.*** dan i noć, koji
Pst 2:2 On ***p.*** sedmi dan od svega djela
Heb 4:4 I ***p.*** Bog u sedmi dan od sviju
Otk 14:13 neka ***p.*** od trudova svojih

POČIVALIŠ-TA-TE

P.Zk 28:65 Tvoja noga neće imati ***p.***
Iza 66:1 i kakvo je mjesto mojega ***p.***
Iza 11:10 i ***p.*** njegovo bit će slavno
Iza 28:12 Ovo je ***p.*** — dajte počinak

PODLOŽ-I-NI

Psl 47:3 ***p.*** nam narode, prisili plemena
1Ko 15:25 ***p.*** sve neprijatelje pod noge

Efe 1:22 I sve ***p.*** pod noge njegove, i
1Kr 12:4 na nas, i mi ćemo ti biti ***p.***
Dan 7:27 vlasti njemu služiti i ***p.*** mu biti
Heb 13:17 svoje i budite im ***p.*** jer oni

PODNOŽJE
L.Zk 9:9 Ostalu krv izli na ***p.*** žrtveniku
Psl 110:1 neprijatelje tvoje za ***p.*** nog-
Iza 60:13 da počaste ***p.*** nogu mojih
Iza 66:1 nebo i zemlja je ***p.*** nogama
Mat 22:44 neprijatelje tvoje za ***p.*** nog-
Dje 7:49 nebo i zemlja je ***p.*** nogama
Heb 1:13 neprijatelje tvoje za ***p.*** nog-
Heb 10:13 neprijatelji njegovi za ***p.*** no-

POGIB-AO-IJU-LJI-LJIMA
M.Iz 1:27 i ***p.*** vaša kao oluja kad dođe
M.Iz 10:15 je ***p.*** i njihovo siromaštvo
Rim 8:35 ili glad ili golotinja ili ***p.*** ili mač
1Ti 6:9 koje bacaju ljude u propast i ***p.***
M.Iz 10:31 Usta pravednikova rađaju mudrost, a jezik lažan pada u ***p.***
M.Iz 26:28 Jezik lažan mrzi na one, koje je satro; usta laskava počine po***p.***
M.Iz 10:14 a usta su ludoga blizu ***p.***
2Ko 11:23 mnogo puta u ***p.*** smrtnoj bio
2Ko 11:26 Često na putovanjima, u ***p.***

POGINE
Eze 18:23 drago bilo da ***p.*** bezbožnik
Iva 3:15 koji vjeruje u njega, ne ***p.*** nego
Iva 3:16 koji vjeruje u njega, ne ***p.*** nego

POGINUTI
Eze 3:18 to će bezbožnik ***p.*** zbog svoje
Eze 3:19 to će on ***p.*** zbog opačine
Eze 18:4 Duša, koja griješi, ona će ***p.***
Eze 18:20 Duša, koja grijehi, ona će ***p.***

POGLAVARA
Izl 2:14 Tko je tebe postavio za ***p.*** i suca
Iva 7:48 vjerovao tko od ***p.*** ili farizeja u
Dje 23:5 Ne grdi ***p.*** naroda svojega

POGLAVARŠTVA
Luk 12:11 i pred ***p.*** i vladaoce, ne brin-
Efe 6:12 nego protiv ***p.*** protiv vlastima
Kol 1:16 ili gospodstva, ili ***p.*** ili vlasti
Kol 2:15 I razoružavši ***p.*** i vlasti, izvede

POJAS-OM
Iza 5:27 Nikomu se ne raspasuje ***p.***
Mat 3:4 od dlake devine i ***p.*** kožan oko
Eze 16:10 opasao te ***p.*** od tanka platna
Otk 1:13 opasana po prsima ***p.*** zlatnim

POJEDINI
1Ko 12:27 tijelo Kristovo, i ***p.*** udovi
Efe 5:33 ***p.*** neka ljubi onako svoju ženu

POKOP-AN
Mat 26:12 moje, učinila je to za ***p.*** moj
Mar 14:8 unaprijed tijelo moje za ***p.***
Luk 16:22 I bogataš umrije i bi ***p.***
1Ko 15:4 da je ***p.*** i da je uskrsnuo treći

POKORNO-ŠĆU-ST
Rim 5:19 tako će i ***p.*** Jednoga mnogi
1Ti 2:11 u tišini neka se uči sa svom ***p.***
1Sa 15:22 ***p.*** bolja od pretiline ovnuj-
Rim 6:16 sebe za sluge u ***p.*** sluge ste
2Ko 10:5 svaki razum za ***p.*** Kristu
1Pe 1:2 posvećenjem Duha, na ***p.*** i

POLJE
Pst 24:63 Izak izašao na ***p.*** da raz-
Brj 22:23 magarica s puta i pođe u ***p.***
Rut 2:2 Rado bih izašla u ***p.*** i ako mi se
1Ljt 16:32 ***p.*** se raduje i što je na njemu
Psl 96:12 Raduje se ***p.*** i što raste na
Joe 1:10 Opustjelo je ***p.*** uvenula je
Mat 13:44 sve imanje svoje i kupi ***p.***
Mat 19:29 oca, majku, dijete i ***p.*** zbog
Mar 10:30 sestru, majku, dijete i ***p.*** a u
Luk 14:18 Kupio sam ***p.*** i moram poći

POLJIMA
Pst 2:5 ***p.*** nije još raslo nikakvo bilje
Pst 19:25 i sve, što je raslo na ***p.***
Jer 13:27 po humovima, na ***p.*** vidio

POLJU
Pst 4:8 Abelom, dok su bili na ***p.*** nešto
1Sa 14:15 na slobodnom ***p.*** i među
Psl 78:12 egipatskoj, u Soanskom ***p.***
Psl 103:15 kao cvijet u ***p.*** tako cvjeta
PNP 2:12 Na ***p.*** pokazuju se već
Eze 7:15 Tko je na ***p.*** past će od mača
Mat 6:28 Pogledajte na ljiljane u ***p.***
Mat 6:30 stoji na ***p.*** a sutra se baca u
Mat 13:44 blago, što leži skriveno u ***p.***
Mat 24:40 Tada će biti dva na ***p.*** jedan
Luk 2:8 su pastiri u ***p.*** noćnu stražu kod
Luk 12:28 travu, koja danas stoji na ***p.***
Luk 15:25 stariji bio je upravo u ***p.*** Kad

POMAZANIK-A
1Sa 16:6 Gospodom ***p.*** njegov
Dan 9:25 dok ustane ***p.*** knez, proći će
Luk 23:35 samoga sebe, ako je ***P.***
Iva 4:25 da dolazi Krist — to jest ***P.*** Kad
Psl 2:2 protiv Gospoda i ***P.*** njegova
Iva 1:41 Nađosmo Krista — to jest ***P.***
Dje 4:26 Gospodina i ***P.*** njegova

POMAZA-NJA-NJE-O
Izl 25:6 za svijećnjak, mirisi za ulje ***p.***
Izl 37:29 Onda pripravi sveto ulje ***p.*** i
1Iv 2:20 Ali vi imate ***p.*** od Svetoga, i
1Iv 2:27 to ostaje u vama ***p.*** koje primi-
2Sa 12:7 Ja sam te ***p.*** za kralja nad
Psl 2:6 Ja sam ***p.*** kralja svojega na
Psl 45:7 ***p.*** Bog, Bog tvoj, uljem radosti
Iza 61:1 jer me je ***p.*** Gospod, poslao
Dje 10:38 Kako je Bog ***p.*** Isusa iz

POMILOVAN-I
1Ti 1:13 ali sam ***p.*** jer sam ne znajući
1Ti 1:16 Ali sam zato bio ***p.*** da na meni
1Pe 2:10 koji nijeste bili ***p.*** a sad ste ***p.***

POMIRENJ-A-E
Izl 29:36 junca kao žrtvu ***p.*** za grijeh
L.Zk 23:28 jer to je dan ***p.*** koji vam ima
2Ko 5:19 i metnuvši u nas riječ ***p.***
L.Zk 16:30 dan pribavlja se za vas ***p.***
L.Zk 17:11 žrtveniku dopuštam na ***p.***
L.Zk 23:28 koji vam ima pribaviti ***p.***
Rim 5:11 po kojemu sad primismo ***p.***
2Ko 7:11 pa čežnju, pa revnost, pa ***p.***

POMIRI
M.Iz 16:7 onda on ***p.*** s njim i neprijatelje
Mat 5:24 otidi prije i ***p.*** se s bratom
Efe 2:16 da ***p.*** s Bogom oboje u jednom
Kol 1:20 po njemu da ***p.*** sve sa sobom
Kol 1:22 Sad ***p.*** smrću čovječjeg tijela

POMIRILIŠTE
Izl 25:17 Napravi onda ***p.*** od čistoga
Heb 9:5 koji su zasjenjivali ***p.*** o ćemu

POMIRNU
Rim 3:25 Njega Bog izloži kao ***p.*** žrtvu
1Iv 4:10 Sina svojega kao ***p.*** žrtvu za

POMOR-A
Brj 16:48 i živima, dok ne presta ***p.***
Hos 13:14 kuga, o smrti, gdje ***p.*** tvoj
Izl 12:13 i među vama neće će biti ***p.***
Psl 91:6 mraku, ni ***p.*** što mori opodne

POMRČATI
Mat 24:29 nevolji onih dana sunce ***p.***
Mar 13:24 sunce će ***p.*** i mjesec svoju

PONIZAN
M.Iz 16:19 Bolje je biti ***p.*** s malenima
M.Iz 29:23 a ***p.*** dolazi do časti
Iza 66:2 gledam na onoga, koji je ***p.*** na
Sef 3:12 u sredini tvojoj narod, ***p.*** i
Mat 11:29 jer sam ja krotak i ***p.*** srcem

PONIZN-E-IMA
Psl 25:9 ***p.*** vodi pravom stazom; On uči
Heb 5:7 prošnje i ***p.*** molitve k onome
Iza 61:1 da donesem ***p.*** veselu vijest
Jak 4:6 Bog se protivi oholima, a ***p.***
1Pe 5:5 er se Bog oholima protivi, a ***p.***

PONIZNOST-I
M.Iz 15:33 pred čašću ide ***p.***
Kol 3:12 milosrđe, dobrotu, ***p.*** krotkost
Mih 6:8 da vršiš ljubav, da u ***p.*** hodiš s
Zah 9:9 i kao spasitelj, pun ***p.*** Jaše na
Dje 20:19 Gospodinu sa svom ***p.*** i sa
Flp 2:3 u ***p.*** neka jedan drugoga smatra
Flp 3:21 preobraziti tijelo ***p.*** naše, da

POŽUD-A-AMA-E-NO-U
Jak 1:14 svakoga kuša vlastita ***p.*** koja
1Iv 2:16 sve, što je u svijetu ***p.*** je tijela
1Iv 2:17 svijet prolazi i ***p.*** njegova; a tko
Rim 13:14 da ugodite njegovim ***p.***
Gal 5:24 su tijelo sa strastima i ***p.***
1Pe 4:3 živeći u razuzdanosti, ***p.*** pijan-
Jud 1:16 sudbinom, a žive po svojim ***p.***
Psl 37:32 i pun je ***p.*** da ga ubije
M.Iz 6:25 Ne nosi u srcu svojemu ***p.*** za
Rim 6:12 tijelu, da slušate ***p.*** njegove
2Pe 1:4 jer ste utekli od pogubne ***p.***
Mat 5:28 koji pogleda na ženu ***p.*** već je
Rim 13:9 Ne želi ***p.*** I svaka druga
Psl 78:18 ištući jela za ***p.*** svoju
Rim 7:7 nijesam znao za ***p.*** da zakon
Kol 3:5 bludnost, nečistoću, ***p.*** zlu želju

POREZ-A
Mat 17:25 kraljevi zemaljski daće ili ***p.***
Mat 22:17 li dopušteno plaćati caru ***p.***
Luk 23:2 da zabranjuje plaćati ***p.*** caru
Rim 13:7 komu ***p. p.*** kojemu carinu
Mat 17:24 učitelj ne plaća hramskoga ***p.***

POSIJAN-I-O
Iza 40:24 jedva su ***p.*** jedva im se stablo
Mar 4:16 oni, što su ***p.*** na tlo kamenito
Mat 13:19 i grabi, što je bilo ***p.*** u srce

POSINJENJE
Rim 8:23 i uzdišemo čekajući ***p.*** otku-
Rim 9:4 Izraelci, imaju ***p.*** i slavu, i
Gal 4:5 pod zakonom, da primimo ***p.***

POSLJEDNJ-A-E-EGA-I-IH
Mat 27:64 bi ***p.*** prijevara bila još gora
1Ko 10:11 koji živimo u ***p.*** vremena
1Ti 4:1 u ***p.*** vremena odstupiti neki od
1Pe 1:20 a javio se u ***p.*** vremena zbog
1Iv 2:18 po tom poznajemo, da je ***p.***
1Iv 2:18 Dječice, ***p.*** je ura, i kao što ste
Dan 12:8 što znači ***p.*** od ovih stvari
Dje 2:17 u ***p.*** dane, govori Bog: izlit ću
2Ti 3:1 da će u ***p.*** dane nastati vremena
Heb 1:1 progovori nama u ***p.*** ove dane
Jak 5:3 Nagomilaste blago u ***p.*** dane
1Pe 1:5 da se objavi u ***p.*** vrijeme
2Pe 2:20 bude im ***p.*** gore od prvoga
Dan 12:4 Zapečati ovu knjigu do ***p.***
Amo 1:9 Jer ih je do ***p.*** čovjeka sve
Iza 44:6 Ja sam prvi i ja ***p.*** osim mene
Iza 53:3 Prezren je bio, ***p.*** od ljudi
Mat 19:30 koji su prvi, bit će ***p.*** i mnogi
Mat 20:12 Ovi ***p.*** radili su samo jednu
Mat 20:16 Tako će biti ***p.*** prvi i prvi
Iva 6:40 i ja ću ga uskrsnuti u ***p.*** dan
Iva 6:54 i ja ću ga uskrsnuti u ***p.*** dan
Iva 7:37 U ***p.*** veliki dan blagdana staja
1Ko 15:26 A kao ***p.*** će se neprijatelj
1Ko 15:45 ***p.*** Adam duh, koji oživljuje
Otk 1:17 I kad Ka vidjeh, padoh k
Otk 22:13 Prvi i ***P.*** Početak i Svršetak
Mat 20:8 im plaću, od ***p.*** do prvih
Otk 15:1 koji su imali sedam ***p.*** zala
Otk 21:9 časa punih sedam ***p.*** zala

POSLUŠN-I-OST-OSTI-U
Psl 78:7 i da bi ***p.*** bili zapovijedima
Tit 3:1 ***p.*** i spremni na svako dobro
1Sa 15:22 ***p.*** je bolja od žrtve, pokor-
Flm 1:21 Uzdajući se u tvoju ***p.*** napisah
Heb 5:8 Božji, po muci naučio se je ***p.***

1Pe 1:22 Očistite duše svoje u ***p.*** istine
Luk 8:15 u dobru je i ***p.*** srcu čuvaju i
1Ti 3:4 dobro upravlja i ima ***p.*** djecu sa
POSREDNIK-OM
Iza 49:6 da budeš ***p.*** mojega spasenja
1Ti 2:5 je jedan Bog, i jedan ***p.*** Boga i
Heb 8:6 i ***p.*** uzvišenijeg zavjeta, koji je
Heb 9:15 Novome Zavjetu ***p.*** da po
Iza 42:6 Učinio sam te za narod ***p.***
Iza 49:8 učinio sam te ***p.*** zavjeta za
POST-E
Iza 58:5 to ***p.*** koji mi je po volji, dan
Iza 58:6 Nije li ovo ***p.*** što ga volim: da
Mat 6:16 pogled, da ih vide ljudi gdje ***p.***
Mat 9:14 farizeji, a učenici tvoji ne ***p.***
POSTELJ-A-I-U
Iza 24:20 kao viseća ***p.*** njiha se tamo i
Heb 13:4 i ***p.*** ženidbena neka bude
Psl 4:4 Smislite se na ***p.*** svojoj
Psl 36:4 Na ***p.*** svojoj smišlja beza-
Psl 41:3 Na bolesničkoj ***p.*** krijepi ga
Psl 63:6 Kad te se sjećam na ***p.*** svojoj
PNP 3:1 Noću na ***p.*** svojoj tražila sam
Psl 6:6 svaku noć kvasim ***p.*** svoju
Psl 41:3 svu ***p.*** njegovu mijenjaš mu
Mat 9:6 Ustani, uzmi ***p.*** svoju i idi kući
Mar 2:9 Ustani, uzmi ***p.*** svoju i hodi
Iva 5:8 TUstani, uzmi ***p.*** svoju i hodi
Iva 5:10 Ne smiješ nositi ***p.*** svoju
POSTOJAN-I-O
Dje 2:42 A bili su ***p.*** u nauci apostoli, u
Rim 12:12 strpljivi; u molitvi budite ***p.***
M.Iz 8:18 i ***p.*** dobro i trajno blagostanje
Dan 6:16 tako ***p.*** služiš, neka te izbavi
POSTOM
Psl 35:13 mučio sam sebe ***p.*** i molio
Iza 58:5 Zar ćeš to zvati ***p.*** i danom
Mat 17:21 izgoni samo molitvom i ***p.***
Dje 14:23 pomolivši se s ***p.*** starješine
Kol 2:23 umišljenoj pobožnosti, ***p.*** i tra-
POSVEĆEN-A-I-IMA
Rim 15:16 prinos naroda ugodan i ***p.*** u
1Ko 7:14 je ***p.*** muž nevjernik ženom, i
Heb 10:29 i krv zavjeta, kojom je bio ***p.***
1Ko 7:14 i ***p.*** je žena nevjernica
2Ti 2:21 posuda za čast, ***p.*** i korisna
Iva 17:19 da i oni budu ***p.*** u istini
Heb 10:14 zauvijek one, koji bivaju ***p.***
Dje 20:32 i dati baštinu među svima ***p.***
1Ko 1:2 ***p.*** u Kristu Isusu, pozvanima
POSVEĆENJE-M
Rim 6:19 svoje u službu pravdi na ***p.***
1Ko 1:30 od Boga i pravda i ***p.*** i otkup
2Ko 7:1 izvršimo ***p.*** u strahu Božjemu
2So 2:13 za spasenje ***p.*** Duha i vjerom
1Pe 1:2 Oca, ***p.*** Duha, na pokornost i
POSVEĆUJE-M
1Ti 4:5 se ***p.*** riječju Božjom i molitvom
Heb 2:11 koji ***p.*** i oni, koji se posvećuju
Otk 22:11 i tko je svet, neka se još ***p.***
Izl 31:13 da sam ja, Gospod, koji vas ***p.***
L.Zk 22:32 Gospod, jesam, koji vas ***p.***
Psl 45:1 ***p.*** pjesmu svoju tebi, o kralju
Eze 20:12 da sam ja Gospod, koji ih ***p.***
Iva 17:19 ***p.*** sebe, da i oni budu posve-
POTOMCI-MA
P.Zk 30:19 da ostaneš na životu, ti i ***p.***
Iza 45:25 i diče se svi ***p.*** Izraelovi
Gal 3:29 Kristovi, onda ste ***p.*** Abraha-
Heb 11:12 ***p.*** mnogobrojni kao zvijez-
Psl 37:26 i na ***p.*** je njegovim blagoslov
Dje 3:25 tvojim ***p.*** bit će blagoslovljeni
Gal 3:16 Ne veli: I ***p.*** kao za mnoge
POTOMK-E-U
Iza 44:3 Duha svojega, na ***p.*** tvoje
Iza 53:10 vidjet će ***p.*** dugo će živjeti, i
Heb 2:16 nego se zauzima za ***p.*** Abr-
Gal 3:16 obećanja i ***p.*** njegovu. Ne veli
POTOMSTVO
Pst 6:9 Ovo je ***p.*** Noino: Noa je bio
Pst 13:16 moći će tada izbrojiti ***p.*** tvoje
Pst 16:10 Umnožit ću ***p.*** tvoje tako, da
Pst 22:17 Blagoslovit ću te obilno i ***p.***
Pst 32:12 ću ***p.*** tvoje da ga bude kao
Psl 25:13 ***p.*** će njegovo posjedovati
Psl 37:37 jer će čovjeku mira ostati ***p.***
Psl 112:2 Moćno će biti u zemlji ***p.***
Jer 33:22 tako ću umnožiti ***p.*** svojega
Rim 4:18 Tako će biti ***p.*** tvoje
POTOP
Pst 7:17 Nato se izli ***p.*** na zemlju za
Psl 32:6 Nadođe li tada ***p.*** voda: neće
2Pe 2:5 kad je naveo ***p.*** na svijet bez-
POUZDAN-A-E
Psl 93:5 je ***p.*** riječ obećanja tvojega
1Ti 1:15 ***p.*** je riječ i vrijedna da bude
2Ti 2:11 ***p.*** je riječ: Ako smo s njim
Tit 3:8 ***p.*** je riječ, i ovo hoću da past-
M.Iz 16:28 razdvaja ***p.*** prijatelje
M.Iz 17:9 razdvaja ***p.*** prijatelje
Dje 13:34 milosti ***p.*** što sam svečano
Tit 1:9 Koji se drži ***p.*** riječi, što se slaže
POUZDANJE-M
Psl 65:5 spasitelj naš; ti ***p.*** svih krajeva
Psl 71:5 Gospode, ***p.*** moje od mladosti
2Ko 7:4 Veliko je moje ***p.*** u vas, velik je
Heb 3:6 održimo ***p.*** i slavu nade
Heb 3:14 ***p.*** svoje do svršetka tvrdo
Heb 10:19 ***p.*** ulaziti u Svetinju nad
Heb 11:1 A vjera je tvrdo ***p.*** u ono,
1Iv 2:28 da imamo ***p.*** kad se javi, i da
1Iv 3:21 srce ne kori, imamo ***p.*** u Boga
1Iv 4:17 da imamo ***p.*** na dan suda, jer
Heb 4:16 s ***p.*** k prijestolju milosti, da
Heb 13:6 s ***p.*** govoriti: Gospodin je moj
POVJEREN-A-O
Mar 4:11 tajna kraljevstva Božjega ***p.***
Rim 3:2 što su im ***p.*** obećanja Božja
Gal 2:7 ***p.*** Radosna vijest među neob-
1Ti 1:11 Boga, koja je meni ***p.***
Luk 12:48 je mnogo ***p.*** od njega će se
1Ti 6:20 sačuvaj, što ti je ***p.*** kloneći se
1Pe 5:2 stado Božje, koje vam je ***p.*** i
POZVAN-I
Rim 1:1 Pavao, sluga Isusa Krista, ***p.***
1Ko 7:20 onome zvanju, u kojemu je ***p.***
1Ti 6:12 život vječni, na koji si ***p.*** i za
Heb 5:4 nego koji je ***p.*** od Boga, kao i
Heb 11:8 kad bi ***p.*** da izađe na mjesto
Rim 8:28 onima, koji su ***p.*** po odluci
Gal 5:13 ste vi, braćo, na slobodu ***p.***
Efe 4:1 dostojno zvanja, u koje ste ***p.***
Efe 4:4 kao što ste i ***p.*** u jednoj nadi
Kol 3:15 na koji ste i ***p.*** u jednome tijelu
Heb 9:15 prime ***p.*** obećanje vječne
1Pe 2:21 Jer ste na to ***p.*** jer je i Krist
1Pe 3:9 na to ***p.*** da baštinite blagoslov
Otk 17:14 njim, jesu ***p.*** izabrani i vjerni
Otk 19:9 koji su ***p.*** na svadbenu gozbu
PRAH-A-OM
Pst 2:7 od ***p.*** zemaljskoga i udahnu mu
Pst 13:16 tvojega bude kao ***p.*** na
Job 27:16 i nagomila srebra kao ***p.***
Psl 113:7 Koji iz ***p.*** podiže malenoga
Zah 9:3 nagomilao srebra kao ***p.*** i zlata
Job 2:12 haljine i posuše se ***p.*** po glavi
Job 19:25 će se onda dignuti nad ***p.***
Psl 78:27 Kao ***p.*** zasu ih mesom, i kao
Iza 65:25 i zmija će se hraniti ***p.*** Neće
Otk 18:19 I posuše ***p.*** glave svoje, i
PRAVDOM
Iza 1:17 činiti: težite za ***p.*** pomažite
Rim 5:21 tako i milost da vlada ***p.*** za
Rim 9:30 koji nijesu išli za ***p.*** postigli
1Ti 6:11 a idi za ***p.*** pobožnosti, vjerom
2Ti 2:22 idi za ***p.*** vjerom, ljubavlju
PRAVEDNOST
Pst 15:6 i on mu to uračuna u ***p.***
Job 27:6 Čvrsto stojim uz ***p.*** svoju i ne
Psl 37:6 te ***p.*** tvoja zasja kao svjetlost
Psl 71:16 slavit ću samo ***p.*** tvoju, Gos-
Psl 89:14 pravo i ***p.*** pred tobom stupaju
Psl 94:15 Jer ***p.*** dolazi opet do prava
M.Iz 10:2 koristi, a ***p.*** izbavlja od smrti
M.Iz 11:4 srdžbe, a ***p.*** izbavlja od smrti
M.Iz 11:18 a sigurnu plaću, tko sije ***p.***
M.Iz 14:34 ***p.*** podiže narod, a opačina
Iza 28:17 Učinit ću pravicu pravilom, ***p.***
Iza 53:11 donijeti mnogima ***p.*** i zlodjela
Iza 56:1 pravicu i uspostavite ***p.*** jer je
Iza 58:2 Kao narod, koji čini ***p.*** i ne
Iza 59:14 i ***p.*** stoji daleko, jer istina
Iza 59:17 Obukao je ***p.*** kao oklop, i
Iza 63:1 Ja sam, koji govorim ***p.*** koji
Jer 23:5 Pravo i ***p.*** činit će u zemlji
Jer 23:6 bit će: 'Gospod je ***p.*** naša
Jer 33:15 će činiti pravo i ***p.*** na zemlji
Mat 5:20 ***p.*** vaša ne bude savršenija
Mat 23:23 ***p.*** milosrđe i vjernost. Ovo
2Ko 6:14 što ima ***p.*** s nepravednošću
2Pe 3:13 zemlju, u kojima stanuje ***p.***
Otk 19:8 i bijelo, jer je platno ***p.*** svetih
PRAVEDNOSTI
M.Iz 11:19 Tko se drži ***p.*** ide k životu
M.Iz 12:28 Staza ***p.*** vodi k životu, a put
Iza 5:7 a eto zlo djelo, ***p.*** a eto zloća
Iza 11:4 Ne, u ***p.*** sudi on malenima, po
Iza 26:9 tada se uče ***p.*** stanovnici
Iza 32:17 Djelo ***p.*** bit će mir i dohodak
Iza 61:3 Hrastovi ***p.*** zvat će se oni
Iza 61:10 zaogrnuo me plaštem ***p.*** kao
Eze 18:20 Pravedniku će biti plaća ***p.***
Dan 12:3 koji su mnoge privodili k ***p.***
Hos 10:12 Sijte u ***p.*** žanjite u ljubavi
Mat 21:32 vam put ***p.*** ali mu vi nijeste
Luk 1:75 U svetosti i ***p.*** sve dane života
PREDODREDI-O
Rim 8:29 naprijed poznade, one i ***p.***
Rim 8:30 A koje ***p.*** one i pozva; a koje
1Ko 2:7 koju ***p.*** Bog prije vjekova za
Rim 9:23 što ih je ***p.*** za slavu, hoće da
Efe 1:5 U ljubavi nas je ***p.*** po Isusu
Efe 1:9 odluci, koju je ***p.*** u njemu
PREDZNANJU
Dje 2:23 odlukom i ***p.*** Božjem predali
1Pe 1:2 Po ***p.*** Boga Oca, posvećenjem
PRELJUB-A-E-U
Izl 20:14 Ne čini ***p.***
Mat 15:19 dolaze zle misli, ubojstvo, ***p.***
Rim 2:22 Veliš, da se ne čini ***p.*** a činiš
Mat 5-32 osim zbog ***p.*** — navodi je, da
Mat 19:9 osim zbog ***p.*** — i oženi se
Mat 19:18 Ne čini ***p.*** Ne kradi! Ne
Mar 10:19 Ne ubijaj! Ne čini ***p.*** Ne kradi!
Rim 13:9 Ne čini ***p.*** Ne ubijaj! Ne kradi!
M.Iz 6:32 Ali tko učini ***p.*** sa ženom
Hos 4:14 što čine ***p.*** jer vi sami idete
Mat 5:28 navodi je, da čini ***p.*** i tko
Mat 19:9 i oženi se drugom, čini ***p.*** I tko
Mar 10:11 i uzme drugu, čini ***p.*** na njoj
Rim 2:22 ne čini preljuba, a činiš ***p.***
PREPIRANJA
1Ti 1:4 rodoslovljima, koja čine više ***p.***
1Ti 6:4 od zapitkivanja i praznih ***p.***
1Ti 6:20 O ispraznih riječi u govoru i ***p.***
Tit 3:9 i svađa i ***p.*** o zakonu kloni se, jer
PRIJEKOR-A
Dan 12:2 drugi na sramotu i ***p.*** vječni
Pst 6:9 i bez ***p.*** u svojem naraštaju
Iza 54:4 svoje i ***p.*** udovištva svojega
1So 3:13 utvrdila srca, vaša bez ***p.*** u

1So 5:23 i vaše tijelo posve bez ***p.***
Tit 1:6 je tko bez ***p.*** jedne žene muž
Tit 1:7 nadglednik treba daj je bez ***p.***

PRIJESTOLJA

Iza 14:9 diže s ***p.*** njihovih sve kraljeve
Iza 47:1 Bez ***p.*** sjedi na zemlju, kćeri
Dan 7:9 postavljena ***p.*** i jedan atarovi-
Jon 3:6 ustade sa svojega ***p.*** skide sa
Mat 19:28 i na dvanaest ***p.*** i suditi
Kol 1:16 bilo ***p.*** ili gospodstva, ili pogla-
Heb 12:2 i sjede s desne strane ***p.***
Otk 4:3 i oko ***p.*** bijaše duga po viđenju
Otk 5:6 I vidjeh nasred ***p.*** i četiri bića i
Otk 7:17 Jer Janje, koje je nasred ***p.***
Otk 19:5 I glas izađe od ***p.*** govoreći:
Otk 20:4 vidjeh ***p.*** i sjedili su na njima
Otk 21:3 I začuh glas veliki s ***p.*** gdje
Otk 22:1 od ***p.*** Božjega Janjetova

PRIJESTOLJE

1Kr 10:9 te je posadio na ***p.*** Izraelovo
Psl 11:4 ***p.*** je njegovo u nebu. Oči
Psl 45:6 ***p.*** tvoje, Bože, stoji zauvijek
Psl 89:4 ***p.*** tvoje podignuti za sva vre-
Psl 97:2 i sud oslanja se ***p.*** njegovo
Psl 103:19 ***p.*** svoje postavi Gospod na
Psl 132:11 posadit ću jednoga na ***p.***
Iza 14:13 podižem ***p.*** svoje na gori
Iza 66:1 ***p.*** je moje nebo, i zemlja je
Jer 14:21 ne daj da se obeščasti ***p.***
Jer 22:30 da sjedne na ***p.*** Davidovo i
Dan 7:9 ***p.*** mu bilo plamen ognjeni
Mat 19:28 Sin čovječji sjedne na ***p.***
Mat 25:31 onda će sjesti na ***p.*** slave
Luk 1:32 Bog dat će mu ***p.*** njegova oca
Dje 7:49 ***p.*** je moje nebo, i zemlja je
Heb 1:8 ***p.*** je tvoje, Bože, u vijeke
Otk 2:13 gdje je ***p.*** sotonino; i držiš ime
Otk 4:10 krune svoje pred ***p.*** govoreći
Otk 20:11 I vidjeh veliko bijelo ***p.*** i
Otk 22:3 I ***p.*** Božje i Janjetovo bit će u

PRIJESTOLJU

Izl 12:29 koji bi ga imao naslijediti na ***p.***
1Kr 22:19 Gospoda gdje sjedi na ***p.***
Psl 89:14 Stupovi su ***p.*** tvojemu pravo
Psl 132:12 dovijeka sjediti na ***p.*** tvojem
Iza 6:1 sjedi na ***p.*** visoku i uzvišenu
Iza 9:7 Vladat će na ***p.*** Davidovu i nad
Jer 17:25 i knezovi, koji sjede na ***p.***
Zah 6:13 Na svojemu će ***p.*** sjediti i
Heb 4:16 s pouzdanjem k ***p.*** milosti, da
Otk 3:21 sjedi s menom na ***p.*** mojemu
Otk 4:9 koji sjeđaše na ***p.*** i koji živi u
Otk 5:13 koji sjedi na ***p.*** i Janjetu
Otk 6:16 koji sjedi na ***p.*** i od gnjeva
Otk 7:15 koji sjedi na ***p.*** stanovat će kod
Otk 12:5 bi uzeto k Bogu i ***p.*** njegov.
Otk 19:4 koji sjeđaše na ***p.*** i rekoše
Otk 21:5 sjedio na ***p.*** Evo sve novo

PRIJESTUP-A-OM

L.Zk 6:6 Gospodu žrtvu za ***p.*** neka
Rim 5:15 Ali dar nije tako kao ***p.*** jer ako
Rim 5:20 da se umnoži ***p.*** jer gdje se je
1Ti 2:14 a žena zavedena počini ***p.***
Rim 4:15 nema zakona, nema ni ***p.***
Rim 5:16 a dar od mnogih ***p.*** vodi k
Rim 2:23 a sramotiš Boga ***p.*** zakona
Rim 5:14 koji ne sagriješiše ***p.*** sličnim

PRIJEVAR-A-E-OM-U

Iza 53:9 i nije se našla ***p.*** u ustima
Mal 2:6 njegovim nije se našla ***p.*** U
Mat 27:64 bi posljednja ***p.*** bila još gora
1Pe 2:22 i u čijim se ustima ne nađe ***p.***
Psl 32:2 i u čijem srcu nema ***p.***
Iza 30:10 slatke riječi, prorokujte ***p.***
Mih 6:12 jezik im je pun ***p.*** u ustima
Luk 3:14 Nikomu ne činite sile i ***p.*** i
1Pe 3:10 i usne svoje, da ne govore ***p.***
Hos 11:12 lažju, kuća Izraelova ***p.*** Ali
Mih 2:11 koji ide za ***p.*** i govori laž, kad
2Ko 12:16 budući uhvatio sam vas ***p.***
Kol 2:8 i ispraznom ***p.*** po predaji ljudi
2So 2:10 svakom ***p.*** nepravde među
Heb 3:13 da koji od vas ne otvrdne ***p.***
Jak 5:4 njive vaše, a vi ste im otkinuli ***p.***
2Pe 3:17 čuvajte se, da ***p.*** bezakonika
Psl 4:2 ljubite ***p.*** i mislite na laž
Hos 7:1 jer oni čine samo ***p.*** lupeži
Jud 1:11 za dobitkom padoše u ***p.***

PRIPRAVLJEN-O

Mat 25:41 što je ***p.*** đavlu i anđelima
2Ti 4:8 meni je ***p.*** vijenac pravde, koji
Otk 21:2 Boga s neba, ***p.*** kao zaručni-
Iza 30:33 i za kralja je ***p.*** Duboko i
Mat 25:34 koje vam je ***p.*** od stvorenja
1Pe 1:5 ***p.*** da se objavi u posljednje

PRIZNA-JE-JU

Flp 2:11 I svaki jezik da ***p.*** da je Gospo-
1Iv 4:15 Tkogod ***p.*** da je Isus Sin Božji
Prp 9:16 ali se ne ***p.*** mudrost siromaha
Rim 10:10 a ustima se ***p.*** za spasenje
1Iv 2:23 a koji ***p.*** Sina, priznaje i Oca
1Iv 4:2 Svaki duh, koji ***p.*** da je Isus Krist
1Iv 4:3 I svaki duh, koji ne ***p.*** Isusa, nije
Dje 23:8 ni duha, a farizeji ***p.*** oboje
Heb 13:15 usana, koje ***p.*** ime njegovo
2Iv 1:7 koji ne ***p.*** da je Isus Krist došao

PROGONE

Psl 119:86 prijevarno me ***p.*** o pomozi
Mat 5:11 zbog mene grde i ***p.*** i za vama
Mat 5:44 i molite se za one, koji vas ***p.***
Rim 12:14 koji vas ***p.*** blagoslivljajte, a
2Ko 4:9 ***p.*** nas, ali nijesmo ostavljeni
Gal 5:11 zašto još trpim ***p.*** Onda je

PROGONIŠ-E

Dje 9:5 Ja sam Isus, kojega ti ***p.*** Teško
Dje 26:15 Ja sam Isus, kojega ti ***p.***
Dje 7:52 Kojega od proroka ne ***p.*** očevi
1So 2:15 i nas ***p.*** i Bogu se ne mile, i

PROGONSTVO

Mat 13:21 nevolja ili ***p.*** odmah zaluta
Mar 4:17 ***p.*** onda se odmah spotaknu
Rim 8:35 Nevolja ili tjeskoba ili ***p.*** ili glad
2Ti 3:12 žive u Kristu Isusu, trpjet će ***p.***

PROKLET

Pst 9:25 Reče on: ***p.*** da je Kanaan
Pst 12:3 i ***p.*** ću one, koji tebe proklinju
Pst 27:29 ***p.*** bio, koji tebe proklinje. A
Brj 22:6 a koga prokuneš, bit će ***p.***
P.Zk 21:23 ***p.*** od Boga tko je obješen
1Ko 16:22 Isusa Krista, neka bude ***p.***
Gal 1:8 navijestismo, neka bude ***p.***
Gal 3:13 ***p.*** svaki, koji visi na drvetu

PROKLETSTV-A-O

P.Zk 29:20 ***p.*** što su zapisana u ovoj
Mal 2:2 ću blagoslove vaše u ***p.*** Jest,
Gal 3:13 Krist nas je otkupio od ***p.***
Otk 22:3 I više neće biti nikakva ***p.***
P.Zk 23:5 tvoj, obrati ***p.*** u blagoslov
P.Zk 30:19 blagoslov i ***p.*** stavio sam
Još 6:26 vrijeme izreče Jošua ovo ***p.***
Iza 24:6 Zato ***p.*** proždire na zemlji i
Dan 9:11 ***p.*** i kletva, kako stoje napisa-
Mal 2:2 ću pustiti na vas ***p.*** i pretvorit ću
Gal 3:13 za nas postao ***p.*** jer je pisano

PROKUŠAN

Iza 28:16 temeljni kamen u Sionu, ***p.***
2Ti 2:15 da se pokažeš ***p.*** pred Bogom
Jak 1:12 kad bude ***p.*** primit će vijenac

PROPADA-JU

Psl 49:14 postojanje njihovo ***p.*** u
Psl 112:10 i gine; želja bezbožnika ***p.***
M.Iz 11:7 umre bezbožnik, ***p.*** nadanje
M.Iz 11:14 nema vodstva, ***p.*** narod, a
M.Iz 13:3 tko razvaljuje usne svoje, ***p.***
Hos 4:14 je u tom nerazuman i tako ***p.***
Kol 2:21 Sve to ***p.*** s upotrebom
M.Iz 24:16 a bezbožnici ***p.*** u nesreći
1Ko 1:18 koji ***p.*** a nama, koji se spasa-
2So 2:10 ***p.*** jer ljubavi istine ne primiše
Jud 1:10 kao nerazumne životinje, ***p.***

PROPADNE

M.Iz 15:10 a ***p.*** tko mrzi na opomenu
Mat 5:29 za te, da ***p.*** jedan od udova
Mar 3:4 Život spasiti ili pustiti da ***p.***
Luk 9:25 a izgubi samoga sebe i ***p.***
Luk 16:17 ***p.*** i jedna crtica od zakona
Iva 11:50 negoli da narod sav ***p.***

PROPAST

Psl 1:6 Put bezbožnika vodi u ***p.***
Psl 73:27 idu u ***p.*** koji ostave tebe, ti ih
M.Iz 6:32 da sam sebe strovali u ***p.***
M.Iz 10:29 obrana, a bezbožnicima ***p.***
M.Iz 11:19 životu; tko čini zlo, srće u ***p.***
M.Iz 16:18 pred pad, i oholi duh pred ***p.***
M.Iz 18:24 Ima prijatelja, koji su na ***p.***
M.Iz 19:16 na putove svoje, ide u ***p.***
Eze 5:16 što donose ***p.*** što ću ih pustiti
Mat 7:13 vrata i širok put, koji vodi u ***p.***
Luk 2:34 određen na ***p.*** i na uskrsnuće
Dje 5:38 ovaj naum ili pothvat, ***p.*** će
Dje 8:20 tvoji neka budu s tobom na ***p.***
Rim 9:22 što su pripravljene za ***p.***
1Ko 5:5 takav preda sotoni na ***p.*** tijela
Gal 6:8 od tijela će požeti ***p.*** a koji sije
Flp 3:19 Kojima je svršetak ***p.*** kojima
1So 5:3 napasti na njih ***p.*** kao bol na
2So 1:9 Koji će trpjeti kaznu, ***p.*** vječnu
1Ti 6:9 koje bacaju ljude u ***p.*** i pogibao
Heb 10:39 koji odstupaju na ***p.*** nego od
2Pe 2:1 i dovodit će tako sebi brzu ***p.***
2Pe 2:3 ***p.*** njihova ne drijema
2Pe 2:6 i Gomoru osudio je na ***p.***
2Pe 2:12 što ne razumiju, i ***p.*** će kao
2Pe 3:16 Pisma na svoju vlastitu ***p.***
Otk 17:8 i otići će u ***p.*** i divit će se, koji

PROPASTI

P.Zk 32:35 jer je blizu dan ***p.*** njihove
Psl 40:2 Iz jame ***p.*** izvuče me, iz blatne
Psl 103:4 Koji čuva od ***p.*** život i tvoj, koji
Psl 119:80 ne moradnem ***p.*** sramotno
Iza 31:9 Kralj će njegov ***p.*** od straha
Jon 3:4 dana, i Niniva će ***p.***
Luk 21:18 ni vlas s glave vaše neće ***p.***
Iva 10:28 vječni, i neće ***p.*** dovijeka, i
Iva 17:12 sina ***p.*** da se ispuni Pismo
Dje 27:22 nijedna duša od vas neće ***p.***
Rim 2:12 bez zakona će i ***p.*** i kojigod
Flp 1:28 njih znak ***p.*** a za vas spasenja
2So 2:3 objavi se čovjek grijeha, sin ***p.***
2Pe 2:19 a sami su robovi ***p.*** jer koga
2Pe 3:7 za oganj na dan suda i ***p.***

PROROČANSTV-A-O

Eze 12:22 Prolaze dani, a od ***p.*** nema
1Ko 13:2 I ako imam dar ***p.*** i znam sve
1Ko 13:8 a ***p.*** ako će i prestati, ili jezici
Otk 1:3 koji slušaju riječi ***p.*** i drže, što je
Otk 19:10 svjedočanstvo Isusovo duh ***p.***
Otk 22:7 koji drži riječi ***p.*** ove knjige
Dan 9:24 da se ispuni viđenje i ***p.*** i da
Mat 13:14 Tako se ispunja na njima ***p.***
Rim 12:6 ako ***p.*** neka bude po mjeri
1Ko 12:10 da čini čudesa, drugomu ***p.***
1Ko 14:22 ***p.*** ne onima, koji ne vjeruju
2Pe 1:20 ***p.*** Pisma ne smije tumačiti
2Pe 1:21 nije bilo ***p.*** javljeno po volji

PROROCI-MA

Mat 11:13 su svi ***p.*** i zakon do Ivana
Mat 13:17 Mnogi ***p.*** i pravednici željeli
Mat 22:40 -vijedima visi sav zakon i ***p.***
Mat 24:24 ustati lažni Kristovi i lažni ***p.***
Luk 10:24 Mnogi ***p.*** i kraljevi htjedoše

Luk 16:16 Zakon i ***p.*** dosežu do Ivana
Dje 10:43 Za ovoga svjedoče svi ***p.*** da
1Ko 12:29 Zar su svi ***p.*** Zar su svi
1Pe 1:10 spasenje tražili i ispitivali ***p.***
1Iv 4:1 mnogi lažni ***p.*** iziđoše na svijet
Otk 22:9 ja sluga kao i ti i braća tvoja ***p.***
Mat 23:29 gradite grobove ***p.*** i krasite
Luk 6:26 isto tako činili lažnim ***p.*** očevi
PROROK-A-E
Mat 10:41 ***p.*** primit će plaću proročku
Mat 13:57 ***p.*** ne vrijedi nigdje manje
Luk 13:33 da ***p.*** drugdje nađe smrt
Luk 24:19 On je bio ***p.*** silan u djelu i
Iva 1:25 kad ti nijesi Krist, ni Ilija, ni ***p.***
Iva 6:14 Ovo je zaista ***p.*** koji ima doći
1Ko 14:37 da je ***p.*** ili duhovan, neka
Otk 19:20 i s njom lažni ***p.*** koji učini
Otk 20:10 zvijer i lažni ***p.*** i bit će mučeni
Mat 7:12 jer je to sadržaj zakona i ***p.***
Mat 7:15 Čuvajte se od lažnih ***p.*** Oni
Mat 12:39 znak osim znaka ***p.*** Jone
Mat 16:14 Jeremiju ili za kojega od ***p.***
Luk 24:27 I poče od Mojsija i svih ***p .*** i
Dje 8:30 Filip pritrča i čuje, gdje čita ***p.***
Efe 2:20 na temelju apostola i ***p.*** a
Otk 16:13 i iz usta lažnoga ***p.*** tri nečista
Mat 5:12 tako progonili i ***p.*** prije vas
Mat 5:17 došao ukloniti zakon ili ***p.***
Luk 16:29 Imaju Mojsija i ***p.*** neka njih
Efe 4:11 a jedne za ***p.*** a jedne za
1So 2:15 ubiše i Gospodina Isusa, i ***p.***
Jak 5:10 podnositi nevolje, ***p.*** koji su
PROTIVNIK-A-E-OM
Psl 8:2 da zamukne ***p.*** i mrzitelj
Psl 74:10 će se, Bože, još rugati ***p.***
Mat 5:25 Inače mogao bi te ***p.*** predati
1Pe 5:8 jer ***p.*** vaš, đavao, kao lav ričući
1Ko 16:9 otvorena vrata, i ***p.*** ima mno-
Flp 1:28 čemu da se ne plašite od ***p.*** jer
Psl 18:48 ti me podiže nad ***p.*** moje
Heb 10:27 ognja, koji će pojesti ***p.***
M.Iz 25:9 stvar svoju s ***p.*** svojim; a
Mat 5:25 se bez otezanja s ***p.*** svojim
PROVODITE
1So 4:11 nastojite da ***p.*** miran život, i
1Pe 1:17 ***p.*** vrijeme svojega življenja
PROZOR
Još 2:18 crvenu vrpcu na ***p.*** kroz koji
2Ko 11:33 ***p.*** spustiše me u košari
PROZVA-N
Pst 4:17 ***p.*** grad po imenu sina svojega
Pst 32:2 tabor Božji Zato ***p.*** ono mjesto
Pst 32:30 Jakov ***p.*** ono mjesto Penuel
Pst 50:11 Zato se ***p.*** ono mjesto Abel-
Jer 15:16 sam ja ***p.*** po imenu tvojemu
Dje 4:36 je od apostola bio ***p.*** Barnaba
PRVENAC
P.Zk 21:17 jer je on ***p.*** snage njegove
1Ko 15:20 ***p.*** onima, koji usnuše
1Ko 15:23 ***p.*** Krist; potom oni, koji su
PRVOROĐENCA
Izl 12:29 od ***p.*** faraonova, koji bi ga
P.Zk 21:17 mora ***p.*** manje ljubljene
Još 6:26 Za cijenu ***p.*** svojega neka mu
Mih 6:7 Imam li dati ***p.*** svojega za
Mat 1:25 dok ne rodi sina svojega, ***p.***
PRVOROĐENI
Jer 31:9 Efraim je moj ***p.*** sin
Rim 8:29 Sina njegova, da on bude ***p.***
Kol 1:15 ***p.*** prije svakoga stvorenja
Kol 1:18 koji je početak, ***p.*** od mrtvih
PŠENIC-E-U
Job 31:40 Mjesto ***p.*** neka mi rodi trnje
Otk 6:6 Oka ***p.*** za denar, i tri oke ječma
Jer 12:13 Siju ***p.*** i žanju trnje, muče se
Mat 3:12 skupit će ***p.*** u svoju žitnicu, a
Mat 13:30 A ***p.*** nosite u žitnicu moju

Luk 22:31 da vas smije rešetati kao ***p.***
PUNIN-A-E-I
Psl 16:11 u tebe je ***p.*** radosti, u desnici
Iza 9:7 Njegova je ***p.*** vlasti, mir nema
Gal 4:4 Ali kad dođe ***p.*** vremena, posla
Kol 1:19 da u njemu stanuje sva ***p.***
Kol 2:9 Jer u njemu stanuje sva ***p.***
Iva 1:16 Od ***p.*** njegove mi svi primismo
2Ko 8:2 ipak je tekla iz ***p.*** njihove
Efe 4:13 u mjeru dobi ***p.*** Kristove
Kol 2:2 dođu do svega bogatstva ***p.***
Efe 1:10 Da je izvrši u ***p.*** vremena: da
1So 1:5 i u ***p.*** mnogoj, kao što znate
Heb 10:22 istinitim srcem u ***p.*** vjere
1Pe 1:2 Milost vam i mir u ***p.***
PUNO-M
P.Zk 32:32 grožđe ***p.*** otrova, jagode
Psl 55:15 srce njihovo ***p.*** zloće
M.Iz 3:2 godine blagostanja i ***p.*** sreće
Jer 8:18 moje srce u meni ***p.*** je boli
Mat 12:34 srce ***p.*** o tome govore usta
Luk 2:40 Bilo je ***p.*** mudrosti, i milost je
Jak 3:8 to nemirno zlo, ***p.*** otrova smr-
Eze 36:5 dušom ***p.*** prezira, i da je
Rim 11:25 uđu neznabošci u ***p.*** broju
PUST-A-E-I
Tuž: 1:1 leži ***p.*** grad — nekada bogat
Dje 1:20 Stan njegov neka bude ***p.*** i
Pst 1:2 Zemlja je bila još ***p.*** i bez oblika
Iza 34:10 kroz sve naraštaje ostaje ***p.***
Mat 23:38 vam se ostaviti vaša kuća ***p.***
M.Iz 14:23 ***p.*** riječi donose samo gubitak
Iza 61:4 Ponovit će gradove ***p.*** što su
Pst 2:21 Bog ***p.*** dubok san na Adama
Pst 19:24 Tada ***p.*** Gospod na Sodomu
Pst 32:26 ***p.*** me; jer je zora već os-
Izl 5:1 ***p.*** narod moj da ide, da mi u
Izl 8:32 i srce svoje i ne ***p.*** naroda
Psl 18:13 Gospod ***p.*** da gromovi za-
Psl 46:6 on ***p.*** da zagrmi glas njegova
Psl 78:24 I ***p.*** te im pade kao dažd
Mat 5:32 koji ***p.*** ženu svoju, osim zbog
Mat 5:40 košulju tvoju da uzme, ***p.*** mu
Mat 19:9 Tko ***p.*** svoju ženu, osim zbog
Mar 15:15 narodu i ***p.*** mu Barabu, a
Luk 9:60 ***p.*** neka mrtvi pokopavaju
Luk 18:7 njihovih prava, da ih ***p.*** čekati
Iva 19:12 je gledao Pilat da ga ***p.*** Ali
Dje 3:13 kad je on bio odlučio da ga ***p.***
PUSTINJI
Pst 16:7 nađe je na studencu u ***p.*** na
Izl 5:1 ide, da mi u ***p.*** slavi svetkovinu
Brj 14:33 kao pastiri povlačiti u ***p.*** i tako
P.Zk 1:31 I u ***p.*** gdje si vidio, kako te je
P.Zk 32:10 u ***p.*** gdje buči samoća
M.Iz 21:19 Lakše je stanovati u ***p.*** nego
Iza 35:6 jer će u ***p.*** tada provreti vode i
Iza 40:3 ori se glas u ***p.*** Pripravite put
Iza 43:19 I u ***p.*** pravim put, u pustari
Iza 43:20 što sam izveo u ***p.*** vode, u
Jer 2:2 kad si u ***p.*** išao za mnom, u
Mat 3:3 Glas onoga, što viče u ***p.***
Mat 24:26 On je u ***p.*** ne izlazite; on je u
Mar 1:3 Glas onoga, što viče u ***p.***
Mar 1:4 Ivan Krstitelj pojavio se je u ***p.***
Mar 1:13 Četrdeset dana ostao je u ***p.***
Luk 1:80 Živio je u ***p.*** do onoga dana
Luk 3:4 Glas onoga, što viče u ***p.***
Luk 15:4 devedeset i devet u ***p.*** i ne ide
Iva 3:14 Mojsije podigao zmiju u ***p.*** tako
Iva 6:31 Očevi su naši jeli manu u ***p.***
Dje 7:38 bio u zajednici u ***p.*** s anđelom
1Ko 10:5 Bogu, jer su bili pobijeni u ***p.***
2Ko 11:26 u pogiblima u ***p.*** u pogiblima
Heb 3:8 za pobune u dan napasti u ***p.***
PUSTINJU
Izl 16:3 A vi nas odvedoste u ovu ***p.*** da

Brj 13:26 Izraelovih u ***p.*** paransku, u
Psl 107:33 zemlju riječnu pretvara u ***p.***
Iza 41:18 ***p.*** ću obratiti u jezero vodeno
Iza 50:2 more, obraćam rijeke u ***p.***
Iza 51:3 ***p.*** će njegovu pretvoriti u
Hos 2:3 Napravit ću je kao ***p.*** i načinit
Mat 4:1 Isusa odvede Duh u ***p.*** da ga
Mat 11:7 Što ste izašli u ***p.*** da vidite
Mar 1:12 Odmah ga Duh izvede u ***p.***
Otk 12:14 da leti u ***p.*** na svoje mjesto
Otk 17:3 I odvede me u ***p.*** u duhu; i

- R -

RĐA
Mat 3:10 drvo, koje ne ***r.*** dobra roda
Mat 6:19 gdje ga uništava moljac i ***r.***
Jak 5:3 Zlato vaše i srebro zarđa, ***r.***
RAČUN
Prp 11:9 ome Bog od tebe traži ***r.***
Mat 12:36 moraju u dan suda dati ***r.***
Rim 14:12 od nas dati Bogu ***r.*** za sebe
Heb 13:17 vašim kao oni, koji će dati ***r.***
1Pe 3:15 vas zatraži ***r.*** o nadi koja je u
1Pe 4:5 oni dati ***r.*** onome, koji stoji
RADO-ŠĆU
Izl 24:7 ***r.*** ćemo činiti i ispunjavati
Rut 2:2 ***r.*** bih izašla u polje i ako mi se
M.Iz 15:26 a riječi dobrostive ***r.***
M.Iz 21:17 Tko ***r.*** živi u veseljima, u
PNP 2:3 U sjeni njegovoj sjedim ***r.*** plod
Iza 58:2 i ***r.*** bi htjeli doznati putove moje
Mar 12:38 ***r.*** idu u dugačkim haljinama
Luk 15:16 ***r.*** bi bio utišao glad svoju
Luk 16:21 ***r.*** bi se bio on nasitio mrvi-
Luk 20:46 ***r.*** idu u dugačkim haljinama
1Ko 7:28 a ja bih vas ***r.*** sačuvao od nje
2Ko 12:9 ***r.*** ću se dakle hvaliti svojim
2Ko 12:15 ***r.*** sve žrtvovati, i sama ću
Pst 31:27 da te ispratim s ***r.*** i pjesmom
Psl 32:7 okružit ćeš me ***r.*** spasenja
Psl 107:22 -vješćuju djela njegova s ***r.***
Mat 13:20 riječ i prima je odmah s ***r.***
Mar 4:16 riječ i odmah je primaju s ***r.***
Dje 2:46 hranu s ***r.*** i priprosta srca
Flp 1:4 molitvi svojoj za sve vas s ***r.***
Flp 2:29 sa svom ***r.*** i takve poštujte
Kol 1:11 u strpljivosti i ustrajnosti s ***r.***
1So 1:6 riječ u velikoj nevolji s ***r.*** Duha
Heb 13:17 da to s ***r.*** čine, a ne uzdišući
1Pe 1:8 ***r.*** neiskazanom i proslavljen-
RADOSN-A-O-U
Mat 11:5 se navješćuje ***R.*** vijest
Luk 16:16 Otada se navješuje ***R.*** vijest
Psl 45:15 i ***r.*** ulaze u palaču kraljevu
Psl 142:7 se pravednici ***r.*** okupiti oko
Iza 60:6 i ***r.*** će se navješćivati slavna
Rim 12:8 koji čini milosrđe, neka čini ***r.***
Psl 40:9 Dadoh ***R.*** vijest o pravednom
Iza 52:7 koji donose ***R.*** vijest dobra, koji
Luk 4:18 nosim ***R.*** vijest siromasima
Luk 15:23 Održat ćemo ***r.*** gozbu i
Luk 15:32 A trebalo je održati ***r.*** gozbu
Dje 8:35 navješćivati ***R.*** vijest o Isusu
Rim 10:15 koji donose ***R.*** vijest dobra
RAJU
Luk 23:43 još bit ćeš s menom u ***r.***
Otk 2:7 drveta života, koje je u ***r.*** Boga
RAN-A-E
Job 16:14 Razdire me, ***r.*** do rane, trči
Jer 15:18 i zašto je huda ***r.*** moja, te
Otk 13:3 i njezina ***r.*** smrtonosna izliječi
RANE
P.Zk 32:39 ***r.*** zadaje i opet iscjeljuje
Psl 147:3 slomljena i zavija ***r.*** njihove
M.Iz 23:29 Tko ima ***r.*** ni za što. Tko ima
Iza 1:6 samo uboj, modrice i ***r.*** svježe
Jer 3:22 ja ću iscijeliti ***r.*** otpada vašega

Jer 30:17 ozdraviti, ***r.*** ću ti tvoje iscijeliti
Luk 10:34 zali uljem i vinom ***r.*** njegove
Dje 16:33 i opra im ***r.*** i pokrsti se odmah
RASPADA
Iza 38:12 Stan se moj ***r.*** odnosi se od
Mat 12:25 je u sebi razdijeljeno, ***r.*** se ni
2Ko 4:16 naš vanjski čovjek i ***r.*** ipak se
Efe 4:22 staroga čovjeka, koji se ***r.*** u
RASPADLJIVO-STI
1Ko 15:53 ovo ***r.*** treba da se obuče u
Rim 8:21 osloboditi od ropstva ***r.*** na
1Ko 15:42 Sije se u ***r.*** ustaje u neraspa-
RASPUŠTENOSTI
Rim 13:13 ne u nečistoći i ***r.*** ne u svađi
Tit 1:6 karati zbog ***r.*** ili nepokornosti
Jud 1:4 Boga našega u ***r.*** i odriču se
RASTAO
P.Zk 29:18 na kojem bi ***r.*** otrov i pelin
Luk 1:80 Dječak je ***r.*** i jačao u duhu
Dje 6:1 kad je ***r.*** broj učenika, podigoše
RAZBOJNI-CI-K—KA
Luk 18:11 kao ***r.*** varalice, preljubnici
Iva 10:8 dođoše prije mene, tati su i ***r.***
Iva 10:1 drugom mjestu, on je tat i ***r.***
1Ko 5:11 ili ***r.*** s takvima da i ne jedete
Mat 26:55 na ***r.*** izašli ste s mačevima
Mar 15:27 S njim razapeše dva ***r.***
2Ko 11:26 ***r.*** u pogiblima od zemljaka
RAZBORITO-ŠĆU-ST-STI
M.Iz 3:19 zemlju, utvrdio nebo ***r.***
Jer 3:15 koji će vas pasti mudrošću i ***r.***
1Ko 14:20 djeca, a ***r.*** budite savršeni
Job 28:12 gdje se ona nalazi i ***r.*** gdje je
Psl 25:14 zavjet svoj, da im donese ***r.***
Psl 111:10 dobije ***r.*** spasonosnu
Psl 119:104 propisa tvojih zadobih ***r.***
M.Iz 3:5 Na svoju ***r.*** ne oslanjaj se
M.Iz 4:7 pribavi sebi ***r.*** svim imanjem
M.Iz 9:10 poznavati Presvetoga jest ***r.***
M.Iz 16:16 i ***r.*** dobiti više je vrijedno
M.Iz 19:11 Strpljivim čini čovjeka ***r.***
M.Iz 19:25 li se razuman, on prima ***r.***
M.Iz 23:23 je, mudrost, stegu i ***r.***
Iza 40:28 nedohitna je ***r.*** njegova
1Pe 3:7 Tako i vi, muževi, živite u ***r.***
P.Zk 32:28 Jer su narod bez ***r.*** nema u
M.Iz 9:9 pobožnika: on dobije još na ***r.***
M.Iz 12:8 Prema ***r.*** svojoj hvali se
Dje 26:25 nego govorim riječi istine i ***r.***
Kol 1:9 u svakoj mudrosti i duhovnoj ***r.***
Kol 2:2 do svega bogatstva punine ***r.***
2Ti 1:7 nego jakosti i ljubavi i ***r.***
RAZDIJELJENI
Eze 37:22 biti ***r.*** u dva kraljevstva
Luk 12:52 u jednoj kući biti ***r.*** tri na dva
Dje 2:3 I pokazaše im se ***r.*** jezici kao od
RAZDOR-I
Iva 9:16 znakove I bio je ***r.*** među njima
1Ko 1:10 i da ne budu među vama ***r.***
1Ko 11:18 da imaju ***r.*** među vama
Gal 5:20 srdžbe, spletke, ***r.*** sljedbe
RAZLIČNI-M
1Ko 12:4 su darovi ***r.*** ali je isti Duh
1Ko 12:10 duhove, drugomu ***r.*** jezici
Tit 3:3 lutajući, služeći ***r.*** željama i slas-
Heb 1:1 puta i ***r.*** načinom govorio
Heb 2:4 i ***r.*** silama, i dijeljenjem Duha
Heb 13:9 Ne dajte se zavesti ***r.*** i tuđim
RAZLIKUJE
Rim 14:5 Jer jedan ***r.*** dan od dana, a
1Ko 12:10 drugomu, da ***r.*** duhove
1Ko 15:41 se zvijezda od zvijezde ***r.*** u
Gal 4:1 malodoban, ne ***r.*** se ništa od
RIB-A-MA-E-U
Jon 2:1 te velika ***r.*** proguta Jonu. Tri
Iva 6:11 ako i od ***r.*** koliko htjedoše
Iva 21:6 mogli vući od mnoštva ***r.***
Pst 1:26 on vlada nad ***r.*** morskim, nad
Pst 1:28 Vladajte nad ***r.*** morskim, nad
1Kr 4:33 životinjama, što gmižu, i o ***r.***
Psl 8:8 Ptice nebeske i ***r.*** morske
Iza 50:2 u pustinju. ***r.*** u njima izagnji
Eze 38:20 mojim će licem zadrhtati ***r.***
Jon 2:1 tri noći ostade Jona u utrobi ***r.***
Hab 1:14 Učinio si ljude kao ***r.*** u moru
Mat 14:17 samo pet kruhova i dvije ***r.***
Mat 14:19 uze pet kruhova i dvije ***r.***
Mat 15:36 uze onih sedam kruhova i ***r.***
Luk 9:13 samo pet kruhova i dvije ***r.***
Luk 11:11 dadne li mu mjesto ***r.*** zmiju
Iva 21:3 Petar: Idem da hvatam ***r.***
Mat 7:10 mu dati zmiju, ako zamoli ***r.***
Luk 11:11 I ako zamoli ***r.*** dadne li mu
Iva 21:13 i uze kruh, i dade im, tako i ***r.***
RIZNICE
Job 38:22 Jesi li ikada došao u ***r.***
M.Iz 8:21 dobra, napunjam ***r.*** njihove
Mat 12:35 Dobar čovjek iz dobre ***r.*** i
Mat 12:35 zao čovjek iz zle ***r.*** iznosi zlo
RJEČIT
Izl 4:10 ja nijesam čovjek ***r.*** koji zna
Izl 4:14 Znam, da on veoma ***r.*** i dobro
Dje 18:24 čovjek ***r.*** silan u Pismu
ROĐEN-I-O
Job 14:1 od žene ***r.*** kratka je života, sit
Psl 51:5 ***r.*** sam u grijehu, u krivnji me
Jer 2:14 Je li Izrael sluga, u kući ***r.*** rob
Iva 3:8 kod svakoga, koji je ***r.*** od Duha
Iva 18:37 Ja sam zato ***r.*** i zato dođoh
Gal 4:23 tijelu je ***r.*** a koji od slobodne
1Iv 2:29 koji čini pravdu, od njega ***r.***
1Iv 3:9 ne može griješiti, jer je ***r.*** od
1Iv 3:9 koji je ***r.*** od Boga, ne čini grijeha
1Iv 4:7 od Boga je ***r.*** i poznaje Boga
1Iv 5:1 da je Isus Krist, od Boga je ***r.*** i
1Iv 5:18 koji je ***r.*** od Boga, ne griješi
Mat 11:11 onih, koji su ***r.*** od žene, nije
Iva 1:13 Koji nijesu ***r.*** od krvi, ni od volje
Iva 8:41 nijesmo ***r.*** od preljubništva
1Pe 1:23 ste ponovo ***r.*** ne od sjemena
Iva 3:6 tijelo je; a što je ***r.*** od Duha, duh
1Iv 5:4 što je ***r.*** od Boga, pobjeđuje
ROB-A-OVA-OVI
Jer 2:14 li Izrael sluga, u kući rođen ***r.***
Iva 8:34 Tko čini grijeh, ***r.*** je grijehu
1Ko 7:21 Jesi li pozvan kao ***r.*** ne brini
Gal 4:7 nijesi ***r.*** nego sin; a ako si sin i
Efe 6:8 primiti od Gospodina, bio ***r.*** ili
Gal 3:28 nema više ni ***r.*** ni slobodnjaka
Gal 4:1 ne razlikuje se ništa od ***r.***
Kol 3:11 barbara ni Skita, ***r.*** ni slobod-
Flm 1:16 Ne više kao ***r.*** nego više od
P.Zk 32:36 više nema slobodnjaka i ***r.***
Otk 19:18 od sviju slobodnjaka i ***r.*** i od
Rim 6:17 A hvala Bogu, što ste bili ***r.***
1Ko 12:13 ili ***r.*** ili slobodni; i svi se
1Ti 6:1 ***r.*** koji su god pod jarmom, neka
2Pe 2:19 a sami su ***r.*** propasti, jer koga
RODITELJ-E-I-IMA
Mat 10:21 Djeca će ustajati na ***r.*** svoje
Luk 18:29 Božjega kuću, ***r.*** brata, ženu
Efe 6:1 Djeco Slušajte svoje ***r.*** u Gos-
Kol 3:20 Djeco, slušajte ***r.*** svoje u
Luk 2:41 ***r.*** njegovi išli bi svake godine
Iva 9:2 ovaj ili ***r.*** njegovi, te se rodio
Iva 9:22 Ovo rekoše ***r.*** njegovi, jer su
2Ko 12:14 blago teći, nego ***r.*** djeci
Heb 11:23 mjeseca skrivali ***r.*** njegovi
Rim 1:30 izmišljači zala, nepokorni ***r.***
2Ko 12:14 djeca nijesu dužna ***r.*** blago
1Ti 5:4 poštovati i zajam vraćati ***r.*** jer je
2Ti 3:2 nepokorni ***r.*** nezahvalni, opaki
RODITI
Pst 18:13 Zar ću zbilja još ***r.*** kad sam
Iza 5:2 i nadao se, da će ***r.*** grožđem, a
Iza 7:14 djevica će začeti i ***r.*** sina i nad-
Iza 66:8 Može li se narod ***r.*** ujedanput
Mat 1:21 Ona će ***r.*** sina, kojemu ćeš
Mat 1:23 djevica će začeti i ***r.*** sina, i dat
Luk 1:31 Ti ćeš začeti i ***r.*** sina. Nadjeni
Luk 1:35 što će se ***r.*** od tebe, zvati Sin
Iva 3:7 Morate se ponovo ***r.***
Iva 15:4 loza ne može roda ***r.*** sama od
ROG-A-OVA-OVE
2Sa 22:3 Štit moj, ***r.*** spasenja mojega
Psl 18:2 ***r.*** spasenja mojega, grade
Dan 7:8 drugi mali ***r.*** među onima, i tri
Dan 7:21 je taj ***r.*** vojevao sa svecima
Dan 8:5 Jarac je imao snažan ***r.*** iznad
Mih 4:13 jer ću učiniti ***r.*** tvoj gvožđem
Zah 1:21 podigli ***r.*** protiv zemlje Judine
Dan 8:3 i imao je dva ***r.*** Rogovi su bili
Otk 13:11 i imala je dva ***r.*** kao u janjeta
Psl 118:27 sve do ***r.*** žrtvenika
Dan 7:24 Deset ***r.*** znači deset kraljeva
Otk 5:6 i imalo sedam ***r.*** i sedam očiju
Otk 12:3 imajući sedam glava i deset ***r.***
Otk 13:1 imala deset ***r.*** i sedam glava
Otk 17:3 sedam glava i deset ***r.***
L.Zk 9:9 krv i namaza je na ***r.*** žrtveniku
Dan 7:8 Dok sam promatrao ***r.*** izraste
Zah 1:21 uplaše i da odbiju ***r.*** narodima
ROPSTVA
Izl 2:23 a vapaj njihov diže se od ***r.*** k
Izl 20:2 iz zemlje egipatske, iz kuće ***r.***
Ezr 9:4 onih, koji se vratiše iz ***r.*** A ja
Iza 58:6 da razdriješiš remene ***r.*** da
Rim 8:15 Jer ne primiste duha ***r.*** opet
Rim 8:21 osloboditi od ***r.*** raspadljivosti
Gal 5:1 i ne dajte se opet u jaram ***r.***
RUŠEVINE
Psl 73:18 i puštaš, da se raspadnu u ***r.***
Iza 25:2 u ***r.*** palače oholih u grad
Iza 51:3 utješit će sve ***r.*** njegove
Mal 1:4 ali ćemo opet sagraditi ***r.*** ovako
Dje 15:16 ***r.*** popraviti, i podignut ću ga
RUGALI
Mat 26:68 I ***r.*** se: Kriste, kaži nam
Mat 27:29 pred njim i ***r.*** mu se govoreći
Mar 15:32 bili s njim razapeti, ***r.*** mu se
Luk 23:35 visokoga vijeća ***r.*** su se

- S -

SATRE
Dan 2:35 se ***s.*** odjedanput gvožđe
Heb 2:14 da smrću ***s.*** onoga, koji ima
Heb 9:26 da svojom žrtvom ***s.*** grijeh
SATRT-I
Mat 21:44 na koga on padne, ***s.*** će ga
Rim 16:20 Bog mira ***s.*** će skoro sotonu
Pst 3:15 On će ti ***s.*** glavu; a ti ćeš ga
Dan 2:44 ***s.*** i uništiti sva ona kraljevstva
Dan 11:33 duboko ***s.*** mačem i plame-
SAVIT
Iza 34:4 Kao knjiga ***s.*** će se nebo i sva
Heb 1:12 I ***s.*** ćeš ih kao kabanicu, kao
SAVJEST-I
Dje 24:16 da imam čistu ***s.*** svagda
Rim 9:1 ne lažem, ***s.*** moja to mi svjedoči
1Ko 8:7 i ***s.*** njihova, jer je slaba, kalja
1Ko 8:10 neće li njegova ***s.*** budući da
1Ko 8:12 i bijete njihovu slabu ***s.*** protiv
1Ko 10:29 da moju slobodu sudi ***s.***
1Ti 1:19 Imajući vjeru i dobru ***s.*** koju
Tit 1:15 nego su im okaljani i um i ***s.***
Heb 9:14 očistiti ***s.*** našu od mrtvih
1Pe 3:16 i strahom imajući dobru ***s.*** da
1Pe 3:21 za dobru ***s.*** po uskrsnuću
SAVJESTI
Rim 13:5 zbog kazne, nego i zbog ***s.***

1Ko 10:25 i ništa ne ispitujte zbog ***s.***
1Ko 10:28 koji je rekao, i zbog ***s.***
1Ko 10:29 Ali ne velim zbog ***s.*** tvoje,
2Ko 1:12 svjedočanstvo ***s.*** naše, da
2Ko 4:2 svakoj ***s.*** ljudskoj pred Bogom
1Ti 1:5 iz čista srca i dobre ***s.*** i vjere
1Ti 3:9 imaju tajnu tanu vjere u čistoj ***s.***
1Ti 4:2 imaju biljeg upečen na svojoj ***s.***
Heb 10:2 ne bi više imali nikakve ***s.*** za
Heb 10:22 očišćeni u srcima od zle ***s.***
SAVJET-A
Job 12:13 i jakost, on ima ***s.*** i razbor
1Ko 7:25 dajem ***s.*** kao koji sam milost
Iza 11:2 duh ***s.*** i jakosti, duh znanja i
Iza 41:28 od ovih, ni jedan ne zna ***s.***
Jer 18:18 ni ***s.*** od mudraca ni riječi od
SAVJETNIK-A
Iza 40:13 tko ga je upućivao kao ***s.***
Mih 4:9 Je li mrtav tvoj ***s.*** da te obuzeše
Rim 11:34 Gospodnju. Ili tko mu bi ***s.***
M.Iz 24:6 gdje je radio velik broj ***s.***
Iza 9:6 čudo od ***s.*** glasi ime njegovo
SAVRŠEN-A-I-IH-O-STVO
Psl 18:30 ***s.*** je put njegov, istinita je
Psl 19:8 Zakon je Gospodnji ***s.*** veseli
Eze 28:15 ***s.*** si bio na putovima svojim
Mat 5:48 savršeni, kao što je ***s.*** Otac
Mat 19:21 Ako hoćeš biti ***s.*** idi prodaj
Flp 3:12 ili već ***s.*** bio; ali nastojim, ne
2Ti 3:17 Da bude ***s.*** čovjek Božji, spre-
Jak 3:2 ne griješi, taj je ***s.*** čovjek; može
1Iv 4:18 a tko se boji, nije ***s.*** u ljubavi
Efe 4:13 Sina Božjega u čovjeka ***s.*** u
Kol 1:28 svakoga čovjeka ***s.*** u Kristu
Heb 7:28 rečena, Sina dovijeka ***s.***
1Iv 2:5 ljubav Božja ***s.*** po tom poznaje-
1Iv 4:12 i ljubav je njegova ***s.*** u nama
1Iv 4:18 nego ***s.*** ljubav izgoni strah; jer
Mat 5:48 ***s.*** kao što je savršen Otac vaš
1Ko 1:10 budete ***s.*** u istom osjećanju
1Ko 14:20 a razboritošću budite ***s.***
2Ko 13:11 radujte se, budite ***s.*** tješite
Flp 3:15 Koji smo god dakle ***s.*** mislimo
Jak 1:4 da budete ***s.*** i potpuni, bez
Jak 1:17 dobri dar i svaki ***s.*** poklon
Jak 1:25 tko pomno pogleda u ***s.*** zakon
Heb 12:23 i duhovima ***s.*** pravednika
Otk 3:2 jer ne nađoh tvojih djela ***s.*** pred
Psl 119:80 Srce moje neka bude ***s.*** u
Rim 12:2 što je dobro, ugodno i ***s.***
1Ko 13:10 A kad dođe, što je ***s.*** prestat
Jak 1:4 A strpljivost neka ima ***s.*** djelo
2Ko 13:9 zato se i molimo za vaše ***s.***
Heb 6:1 da se damo na ***s.*** da ne postav-
SIGURNO-ST-STI
Pst 50:24 ali će vas Bog ***s.*** posjetiti i
Job 19:25 znam ***s.*** da moj Otkupitelj
Psl 78:53 Vodio ih je ***s.*** te se nijesu
M.Iz 11:3 Nedužnost vodi poštene ***s.*** a
Iza 30:19 On će se ***s.*** smilovati tebi na
Iza 33:20 Jeruzalem, ***s.*** mjesto, šator
Jer 50:34 On vodi ***s.*** stvar svoju, da
Hos 6:3 Kao zora on će ***s.*** doći. Kao
Mat 15:27 ***s.*** Gospodine, odgovori
Heb 6:19 Koju imamo kao ***s.*** i tvrdo
Iza 32:17 prava pokoj i ***s.*** dovijeka
1So 5:3 Mir i ***s.*** onda će iznenada
Psl 4:8 sam daješ mi te stojim u ***s.***
Psl 16:9 moj; i bol će moja počivati u ***s.***
Luk 11:21 onda je imanje njegovo u ***s.***
SIJA-Č-U-O-TI
Mat 13:3 i rekao: "Izađe ***s.*** da sije
Iza 55:10 da dadne sjemena ***s.*** i kruha
2Ko 9:10 koji daje sjeme ***s.*** dat će i kruh
Job 4:8 ***s.*** zlodjela, taj je to i žeo
Mat 13:4 I kad je ***s.*** nekoje zrno pade
Mat 25:24 gdje nijesi ***s.*** i kupiš, gdje
Mat 25:26 gdje nijesam ***s.*** i kupim, gdje
Luk 19:22 i žanjem, što nijesam ***s.***
L.Zk 26:16 Zaludu ćete onda ***s.*** sjeme
Hos 14:7 i opet ***s.*** žito i cvjetat će kao
SIJE-U
Psl 126:6 sjeme da ***s.*** ali s pjesmom
M.Iz 11:18 plaću, tko ***s.*** pravednost
Jer 2:2 za mnom, u zemlji, gdje se ne ***s.***
Mat 13:3 i rekao: Izađe sijač da ***s.***
Mat 13:37 Koji ***s.*** dobro sjeme, jest Sin
Iva 4:37 Jedan ***s.*** drugi žanje
1Ko 15:42 ***s.*** se u raspadljivosti, ustaje
2Ko 9:6 Tko oskudno ***s.*** oskudno će i
Gal 6:8 koji ***s.*** u tijelo svoje, od tijela će
Jak 3:18 A plod pravde ***s.*** se u miru
Psl 126:5 Koji ***s.*** sa suzama neka žanju
Jer 12:13 ***s.*** pšenicu i žanju trnje, muče
Hos 8:7 Jer ***s.*** vjetar, buru će žeti
Mat 6:26 ne ***s.*** ne žanju, ne skupljaju
Luk 12:24 Pogledajte gavrane. Ne ***s.***
SINAGOG-A-MA
Iva 16:2 Izgonit će vas iz ***s.*** A dolazi
Otk 2:9 a nijesu, nego ***s.*** sotonina
Mat 6:2 kao što čine licemjeri u ***s.*** i na
Mat 6:5 Oni se najradije mole u ***s.*** i na
Mat 10:17 i bičevat će vas u ***s.***
Mat 23:6 gozbama i prve stolice u ***s.***
Mat 23:34 druge u ***s.*** svojim bičevati i
Mar 13:9 bičevat će vas u ***s.*** i vodit će
Luk 20:46 prva mjesta u ***s.*** i začelja na
Dje 26:11 često po svim ***s.*** i nagonio
SIROMAŠ-AN-NA-NI-NIMA
M.Iz 19:22 a bolje je ***s.*** biti nego pri-
Prp 9:15 A bio u njemu i ***s.*** mudrac, i on
2Ko 8:9 zbog vas postao ***s.*** da se vi
Mar 12:42 ***s.*** udovica dođe i metnu
Luk 21:2 kao jedna ***s.*** udovica ubaci
M.Iz 22:2 Bogati i ***s.*** živu jedni uz druge
Mat 5:3 Blagoslovljeni su ***s.*** u duhu
Luk 6:20 Blagoslovljeni ste vi ***s.*** Vaše
2Ko 6:10 veseli, kao ***s.*** a koji mnoge
Mat 11:5 mrtvi ustaju, ***s.*** se navješćuje
Mat 19:21 daj utržak ***s.*** i imat ćeš blago
SIROMAŠTVA
Psl 45:4 kao branitelj vjernosti, ***s.***
M.Iz 30:8 ne daji mi ***s.*** ni bogatstva
Mar 12:44 a ona metnu od ***s.*** svojega
2Ko 8:2 i iz dubine njihova ***s.*** obilna
SIROMAH-A-E-U
Psl 9:18 zauvijek biti zaboravljen ***s.***
Psl 10:14 tebi se povjerava ***s.*** ti si
Psl 34:6 ***s.*** koji povika, i Gospod ga čuje
Psl 40:17 i ***s.*** Svemogući brinut će se i
M.Iz 13:8 a ***s.*** ne treba slušati prijetnju
M.Iz 19:1 a ***s.*** koji hodi u nedužnosti
Luk 16:20 jedan ***s.*** po imenu Lazar sav
Luk 16:22 umrije ***s.*** On bi od anđela
Jak 2:2 haljini, a uđe i ***s.*** u lošoj haljin,
Otk 3:17 si bijedan i nevoljan, i ***s.*** i slijep
L.Zk 19:15 Niti idi na stranu ***s.*** niti se
Job 29:12 Spasavao sam ***s.*** koji je
Job 34:28 se do njega popne vika ***s.***
Psl 10:9 vreba da uhvati ***s.*** hvata
Psl 10:12 digni ruku; ne zaboravi ***s.***
Psl 12:5 zbog jadanja ***s.*** hajde, veli
Psl 102:17 usliši vapaj ***s.*** i ne prezre
Psl 107:41 Tako izvlači ***s.*** iz nevolje
Psl 109:16 progonio je patnika i ***s.*** pa i
Psl 113:7 iz smeća uzdiže ***s.***
M.Iz 19:4 a ***s.*** ostavlja prijatelj njegov
M.Iz 22:22 i ne pritiskuj pred sudom ***s.***
Prp 9:15 poslije nitko nije sjetio toga ***s.***
Prp 9:16 ali se ne priznaje mudrost ***s.***
Iza 3:14 kućama ugrabljeno dobro ***s.***
Jer 2:34 Na skutovima lijepi ti se krv ***s.***
Jer 5:28 sirote i ne odlučuju stvar ***s.***
Amo 8:6 Kupovat ćemo ***s.*** za novce
Gal 2:10 da bismo se spominjali ***s.*** a to
Jak 2:6 A vi osramotiste ***s.*** Nijesu li
Job 20:19 nije pomagao ***s.*** oteo je
Psl 9:12 on za ***s.*** nije čuo jauka njihova
Psl 82:3 ***s.*** potlačene opravdajte
Psl 132:15 ***s.*** njegove kruhom ću
Iza 11:4 po pravici prosuđuje ***s.*** u
Mat 26:11 ***s.*** imate svagda među
Iva 12:6 što bi se starao za ***s.*** nego što
Jak 2:5 Ne izabra li Bog ***s.*** u ovome
Izl 22:25 ***s.*** koji stanuje kod tebe, nemoj
M.Iz 14:21 je onaj, koji se smiluje ***s.***
M.Iz 17:5 Tko se ruga ***s.*** grdi stvoritelja
M.Iz 19:17 Tko se smiluje ***s.*** pozaima
M.Iz 22:9 jer daje ***s.*** od svojega kruha
M.Iz 22:22 Ne otimaj ***s.*** jer on je
Iza 25:4 branik ***s.*** u nevolji njegovoj
Jak 2:3 sjedi ovdje lijepo', a ***s.*** reknete
SIROMASIMA
Job 29:16 Otac sam bio ***s.*** i branio sam
Psl 68:5 Otac je ***s.*** i zaštitnik sirotama
Psl 112:9 On dijeli obilno, daje ***s.***
M.Iz 10:15 ***s.*** je pogibao i njihovo siro-
Mat 26:9 j sve, što imaš, i podaj ***s.*** i imat
Luk 4:18 da nosim radosnu vijest ***s.***
Luk 19:8 pola imanja svojega dajem ***s.***
Iva 13:29 blagdan, ili da dadne što ***s.***
SIROT-E-I
Psl 146:9 uzdržava ***s.*** i udovice; a
Jer 5:28 ne nastupaju za pravicu ***s.***
Jer 49:11 Ostavi ***s.*** svoje, ja ću ih
Tuž 5:3 ***s.*** smo, bez oca, matere naše
Iva 14:18 Neću vas ostaviti ***s.*** doći ću k
Jak 1:27 posjećivati ***s.*** i udovice u
P.Zk 10:18 Koji pomaže do pravice ***s.***
Psl 10:14 siromah; ti si pomoćnik ***s.***
Iza 1:17 pribavite pravicu ***s.*** branite
Iza 1:23 ***s.*** ne daju pravice i parnica
SJAJ-AN-NA-NIM-O-OJ
Psl 93:1 obukao se u ***s.*** zaodjeo se
Psl 104:1 obukao si se u ***s.*** i veličanstv
Psl 113:4 Gospod; ***s.*** njegov sja iznad
Iza 14:11 svijet spustio se je ***s.*** tvoj
Iza 23:9 da osramoti svaki ***s.*** oholi, da
Iza 40:5 će se pojaviti ***s.*** Gospodnji
Iza 58:8 ***s.*** Gospodnji zapleće je tvoje
Izl 15:11 tako ***s.*** u veličanstvu divnom
Iza 63:1 ***s.*** je u svojoj odjeći, ponosno
Job 8:7 stani, promatraj djela Božja ***s.***
Psl 45:4 Desnica tvoja neka pokaže ***s.***
Psl 85:9 našu zapast će ***s.*** sreća
Psl 89:17 si ti ***s.*** snaga naša, po milosti
Psl 106:21 koji učini ***s.*** djela u Egiptu
Iza 62:3 Tada ćeš biti ***s.*** kruna u ruci
Otk 22:16 Davidov, ***s.*** zvijezda danica
Job 4:18 svoje, što ih je stvorio ***s.***
Psl 148:3 hvalite ga, sve zvijezde ***s.***
Iza 52:1 Sione Obuci ***s.*** haljine svoje
Psl 104:15 koje mu čini lice ***s.*** i kruh koji
Luk 21:5 da je ukrašen ***s.*** kamenjem i
Luk 24:4 pred njima u ***s.*** haljinama
1Pe 3:3 kićenje zlatom ili u ***s.*** halji-
2Sa 7:28 učinio ovo ***s.*** obećanje
Iza 66:12 ***s.*** bogatstvo naroda kao
Dan 12:3 Pobožni će sjati kao ***s.*** nebo
Luk 16:19 lan i gostio se ***s.*** svaki dan
Heb 11:2 postigoše ***s.*** svjedočanstvo
Otk 19:8 da se obuče u platno ***s.*** i
Dje 10:30 preda mnom u haljini ***s.***
Jak 2:2 zlatnim prstenom i u ***s.*** haljini
Psl 111:3 Djela su njegova krasota i ***s.***
Heb 1:3 Koji jer je ***s.*** slave njegove i
Dan 12:3 Pobožni će ***s.*** kao sjajno
Mat 13:43 Tada će pravednici ***s.*** kao
SJEME-NA
L.Zk 26:16 Zaludu ćete onda sijati ***s.***
Psl 126:6 nosi ***s.*** da sije; ali s pjesmom

Mal 2:15 A što traži Jedan ***s.*** Božje
Mat 13:19 Njemu je ***s.*** posijano na put
Mat 13:37 Koji sije dobro ***s.*** jest Sin
Mat 13:38 Dobro ***s.*** jesu djeca kralje-
Luk 8:11 znači ovo: ***s.*** je riječ Božja
2Ko 9:10 A koji daje ***s.*** sijaču, dat će i
1Iv 3:9 jer njegovo ***s.*** ostaje u njemu, i
Iza 55:10 da dadne ***s.*** sijaču, i kruha
1Pe 1:23 ste ponovo rođeni ne od ***s.***

SJEN-A-E-U
2Kr 20:9 Hoćeš li da otide ***s.*** za deset
1Ljt 29:15 ***s.*** dani su našega života na
Psl 39:6 Kao ***s.*** prolazi čovjek, ni za što
Psl 121:5 Gospod je ***s.*** tvoja; on ti stoji
Psl 144:4 dani su njegovi kao ***s.*** što
Iza 25:4 krov od oluje, ***s.*** od žege
Iza 32:2 kao ***s.*** velike hridine u zemlji
Kol 2:17 što je ***s.*** budućih stvari; a tijelo
Psl 88:10 Ustaju li ***s.*** da te slave
PNP 2:17 Dok dan zahladi i ***s.*** uteku
Jak 1:17 nema promjene ni ***s.*** mijene
Psl 63:7 u ***s.*** krila tvojih veselim se
Psl 91:1 Svevišnjega, koji boravi u ***s.***
Psl 107:10 sjedili u tami i u ***s.*** smrtnoj
Prp 7:12 Jer je u ***s.*** mudrosti čovjek
Prp 7:12 tako dobro zaklonjen kao u ***s.***
PNP 2:3 U ***s.*** njegovoj sjedim rado
Hos 14:7 u ***s.*** opet sijati žito i cvjetat će
Psl 17:8 Skrij me u ***s.*** krila svojih
Psl 36:7 Bože; u ***s.*** krila tvojih bježe
Psl 57:1 u ***s.*** krila tvojih ja ću se skriti
Iza 38:8 ja ću vratiti ***s.*** po stepenima
Heb 10:1 zakon ima samo ***s.*** budućih

SKAKAVCI
Psl 105:34 i dođoše ***s.*** i gusjenice neb-
Iza 40:22 su stanovnici sićušni kao ***s.***
Amo 4:9 i masline vaše izjeli su ***s.*** ali
Mat 3:4 Hrana je njegova bila ***s.*** i med
Otk 9:3 I iz dima zjala izađoše ***s.*** n

SLABOST-I—IMA
1Ko 1:25 ***s.*** je Božja jača od ljudi
1Ko 8:13 na ***s.*** neću jesti mesa dovije-
Heb 7:28 koji imaju ***s.*** a riječ zakletve
Rim 8:26 Duh pomaže nam u našoj ***s.***
Rim 15:1 smo mi jaki ***s.*** slabih nositi, i
1Ko 2:3 I ja sam bio među vama u ***s.*** i u
1Ko 15:43 sije se u ***s.*** ustaje u sili
2Ko 12:9 jer se sila u ***s.*** usavršava
2Ko 12:10 Zato su mi ugodne ***s.***
2Ko 13:4 je i raspet bio po ***s.*** ali živi po
1Ti 5:23 zbog želuca i čestih svojih ***s.***
Heb 5:2 i lutaju, jer je sam podvrgnut ***s.***
Heb 11:34 ojačaše od ***s.*** postadoše
2Ko 12:5 neću hvaliti, osim ***s.*** svojim
2Ko 12:9 hvaliti svojim ***s.*** da se nastani

SLAST-IMA
Psl 40:8 meni je ***s.*** zakon tvoj nosim u
Psl 119:92 Kad zakon tvoj ne bi bio ***s.***
Psl 119:111 jer su samo ona ***s.*** srcu
M.Iz 13:19 Ispunjena je želja ***s.*** srcu, a
2Pe 2:13 misle, da je sva ***s.*** častiti se
1Ti 5:6 ona koja je u ***s.*** mrtva je iako je
Tit 3:3 služeći različnim željama i ***s.*** u

SLATK-A-E-IM-O
M.Iz 9:17 Tako je ***s.*** ukradena voda
Prp 11:7 ***s.*** je svjetlost i godi očima
Otk 10:9 u ustima bit će ti ***s.*** kao med
Psl 119:103 su ***s.*** grlu mojemu riječi
M.Iz 16:24 riječi med samotok, ***s.*** duši
Iza 30:10 govorite nam ***s.*** riječi, pro-
Jak 3:12 slani izvor učiniti ***s.*** vode
Joe 3:18 vrijeme gore kapati ***s.*** vinom
Rim 16:18 i ***s.*** riječima i blagoslovima
M.Iz 3:24 i kad počivaš, spavaš ***s.***
PNP 2:13 ***s.*** miriše cvijet vinove loze
Iza 5:20 koji pravite od gorkoga ***s.*** a od
Jak 3:11 iz istoga otvora točiti ***s.*** i gorko

SLAVOM
Psl 8:5 ispod Boga, okrunio si ga ***s.*** i
Hag 2:7 i napunit ću ovaj hram ***s.*** veli
Zah 2:8 Za ***s.*** poslao me je k narodima
Mat 24:30 s velikom moć i ***s.***
Mar 13:26 s velikom moći i ***s.***
Luk 21:27 s velikom moći i ***s.***
Iva 17:5 Oče, u tebe samoga ***s.*** koju
Rim 2:7 u dobrim djelima i teže za ***s.***
Rim 6:4 Krist od mrtvih ***s.*** Očevom
2Ti 2:10 u Kristu Isusu sa ***s.*** vječnom
Heb 2:7 ga nešto malo od anđela, ***s.***
2Pe 1:3 koji nas pozva ***s.*** i moći

SLAVU
Iza 66:18 i oni će doći i vidjeti ***s.*** moju
Luk 4:6 Svu ovu moć i ***s.*** dat ću tebi; jer
Iva 1:14 ***s.*** kao Jedinorođenoga od
Iva 7:18 sam od sebe, traži ***s.*** svoju
Rim 1:23 I pretvoriše ***s.*** besmrtnoga
Rim 9:4 imaju posinjenje i ***s.*** i zavjete
Rim 9:23 ih je predodredio za ***s.*** hoće
1Ko 2:7 Bog prije vjekova za ***s.*** našu
1Ko 9:15 nego dopustiti da tko ***s.*** moju
2Ko 3:18 u istu sliku iz slave u ***s.*** kao od
2Ko 4:17 vječnu ***s.*** koja sve nadvisuje
Flp 2:3 uz prkos ili za ispraznu ***s.*** nego
Otk 21:24 i kraljevi zemlje donijet će ***s.***

SLIČ-AN-NI-NO
Psl 49:12 ***s.*** je stoci, što se smakne
Psl 88:5 ***s.*** ubijenima, koji počivaju u
Iza 52:14 nije više bio ***s.*** čovječjemu
Flp 2:7 obličje sluge, i postao je ***s.***
Flp 3:10 muka, da mu budem ***s.*** u smrti
Heb 2:17 da bude u svemu ***s.*** braći, da
Heb 7:3 a ***s.*** Sinu Božjemu, ostaje
Jak 1:6 jer tko sumnja, ***s.*** je morskomu
Iza 59:10 i zdravi ***s.*** smo mrtvima
Mar 4:16 ***s.*** su oni, što su posijani na tlo
Rim 9:29 bili bismo kao Sodoma i ***s.***
1Iv 3:2 bit ćemo mu ***s.*** jer ćemo ga vidj-
Efe 5:27 nema ljage ni nabora, ili što ***s.***
1Pe 3:21 ***s.*** i vas sada spasava
Otk 4:6 kao stakleno more, ***s.*** kristalu
Otk 4:7 I prvo biće bijaše ***s.*** lavu, i

SLIJEP-CA-CI-CIMA
Iza 42:19 Tko je ***s.*** ako ne sluga moj, i
Iza 43:8 narod, koji je ***s.*** a ipak ima oči
Iva 9:2 roditelji njegovi, te se rodio ***s.***
Iva 9:24 opet čovjeka, koji je bio ***s.*** i
2Pe 1:9 tko nema ovoga, ***s.*** je i rukom
Otk 3:17 nevoljan, i siromah i ***s.*** i gol
Mat 15:14 slijepac vodi ***s.*** oba padnu u
Luk 6:39 Može li slijepac voditi ***s.*** Neće
Iza 59:10 Kao ***s.*** pipamo zid, tuma-
Mat 9:28 pristupiše k njemu ***s.*** Isus ih
Psl 146:8 Gospod otvara oči ***s.*** Gos-
Mat 15:14 Oni su slijepi vođe ***s.*** A kad
Mat 11:5 ***s.*** vide, hromi hodaju, gubavi
Mat 15:14 Oni su ***s.*** vođe slijepcima
Mat 15:31 hromi hodaju i ***s.*** gledaju
Mat 23:24 Vođe ***s.*** Cijedite komarca, a
Mat 23:26 Farizeju ***s.*** očisti najprije
Iva 9:40 i upitaše ga: Jesmo li i mi ***s.***
Iza 6:10 ***s.*** oči njegove, da ne vidi
Iza 35:5 Tada će se otvoriti oči ***s.*** i uši
Luk 4:18 oslobođenje, ***s.*** vid, da oslo-
Rim 2:19 I misliš, da si vođa ***s.*** svjetlost

SLOBODA-N
2Sa 22:3 Jakost moja, ***s.*** moja Izbavit-
2Ko 3:17 Duh Gospodnji, ondje je ***s.***
Gal 5:13 ne dajte, da ***s.*** bude na službu
Psl 19:13 ću biti čist, ***s.*** od teške krivnje
1Ko 7:21 nego, ako i možeš ***s.*** postati
1Ko 7:27 jesi li ***s.*** ne traži žene
1Ko 9:1 Nijesam li ja ***s.*** Nijesam li ja
1Ko 9:19 Jer premda sam ***s.*** od sviju
Gal 4:26 Jeruzalem, koji je gore, ***s.*** je, i

SLOBODN-E-I-JAKA-O
Gal 4:22 od ropkinje, a drugoga od ***s.***
Gal 4:23 rođen, a koji od ***s.*** po obećanju
Gal 4:31 djeca ropkinje, nego ***s.***
Psl 124:7 je rastrgana, i mi smo ***s.***
Iva 8:33 nikad. Kako ti veliš: Bit ćete ***s.***
Iva 8:36 Sin oslobodi, zaista ćete biti ***s.***
1Ko 12:13 ili ***s.*** i svi se jednim Duhom
1Pe 2:16 Kao ***s.*** a ne da biste imali
P.Zk 32:36 da više nema ***s.*** i robova
Gal 3:28 nema više ni roba ni ***s.*** nema
Kol 3:11 ni Skita, roba ni ***s.*** nego sve i u
Otk 19:18 i mesa od sviju ***s.*** i robova, i
Pst 4:7 Jer ako pravo radiš, smiješ ***s.***
Psl 141:6 ***s.*** izađoše vođe njihove iz
M.Iz 4:25 neka pogledaju ***s.*** preda te
1Ko 6:12 Sve mi je ***s.*** ali nije sve na
1Ko 10:23 Sve mi je ***s.*** ali nije sve na
2Ko 12:4 kojih čovjeku nije ***s.*** govoriti

SLOBODU
Iza 58:6 da pustiš na ***s.*** zarobljenike i
Iza 61:1 da navijestim zarobljenima ***s.***
Rim 8:21 na ***s.*** slave djece Božje
1Ko 10:29 zašto da moju ***s.*** sudi savj-
Gal 2:4 i ušuljaše, da uhode ***s.*** našu
Gal 5:13 na ***s.*** pozvani; samo ne dajte
1Pe 2:16 a ne da biste imali ***s.*** za
2Pe 2:19 Obećavaju im ***s.*** a sami su

SLUŽB-A-E-U
Rim 12:1 tako da vaša ***s.*** Božja bude
2Ko 3:7 Ako li je ***s.*** smrti koja je u
Dje 1:17 i primio je dio ove ***s.***
Dje 1:25 Da primi mjesto ***s.*** ove i apos-
Dje 6:4 ćemo nastojati oko molitve i ***s.***
Dje 17:25 Niti prima ***s.*** od ruku čovječ-
Efe 4:12 za djelo ***s.*** na sazidanje tijela
Izl 28:41 stavi ih u ***s.*** njihovu i posveti
1Kr 12:4 Olakšaj nam sada ti tvrdu ***s.***
Psl 50:6 da Bog vrši svoju ***s.*** sudačku
Psl 109:8 ***s.*** njegovu neka dobije drugi
Iza 60:10 i kraljevi njihovi stoje ti na ***s.***
Jer 4:12 Vihor silan dolazi mi na ***s.***
Iva 16:2 ubije, misliti, da Bogu čini ***s.***
Dje 1:20 i ***s.*** njegovu neka primi drugi
Dje 20:24 da svršim trku svoju i ***s.*** koju
Rim 6:19 dajite udove svoje u ***s.*** pravdi
Rim 15:16 narode, izvršujući svetu ***s.***
1Ko 9:13 koji vrše svetu ***s.*** od svetinje
2Ko 4:1 imamo ovu ***s.*** zbog milosrđa
Gal 5:13 da sloboda bude na ***s.*** tijelu
Efe 3:2 Jer čuli ste ***s.*** milosti Božje koja
Flp 2:17 i žrtvovan budem za žrtvu i ***s.***
1Ti 1:12 držao za vjerna i postavio u ***s.***
1Ti 3:1 nadgledništva, dobru ***s.*** želi
1Ti 3:10 iskušaju, pa onda da vrše ***s.***
2Ti 4:5 ***s.*** svoju izvrši potpuno
Heb 1:14 na ***s.*** zbog onih, koji će
Heb 8:6 A sad je dobio uzvišeniju ***s.***
Heb 9:1 prvi zavjet propise za ***s.*** Božju

SMILUJ-E
Psl 4:1 ***s.*** ml se, usliši molitvu moju
Psl 6:2 ***s.*** mi se, Gospode, jer sam
Psl 51:1 ***s.*** mi se, Bože, po milosrđu
Joe 2:17 ***s.*** se, Gospode, narodu svo-
Mar 10:48 jače: Sine Davidov, ***s.*** mi se
Luk 16:24 ***s.*** mi se i pošlji Lazara, neka
Psl 72:13 On se ***s.*** slabima i ubogima i
Psl 103:13 djeci svojoj, tako se ***s.*** Gos-
M.Iz 14:21 je onaj, koji se ***s.*** siromahu
M.Iz 19:17 se ***s.*** siromahu, pozaima
Iza 30:18 da vam se ***s.*** i zato čeka, da
Jon 1:6 Možda nam se ***s.*** taj Bog, da
Rim 9:16 nego do Boga, koji se ***s.***
Rim 11:32 nepokornost, da se ***s.*** svima

SMIRN-E-OM
PNP 3:6 U mirisu ***s.*** i tamjana i svako-
Iva 19:39 pomiješane ***s.*** i aloja, oko sto

Psl 45:8 ***s.*** alojem, kasijom mirišu sve
Mar 15:23 Ondje mu dadoše vino sa ***s.***
SMJELO-ŠĆU-ST
Dje 13:46 rekoše posve ***s.*** Vama je
Kol 2:15 i vlasti, izvede ih ***s.*** na ugled
Dje 4:29 govore sa svom ***s.*** riječ tvoju
Flp 1:20 sa svom ***s.*** Krista proslaviti u
Dje 4:13 A kad vidješe ***s.*** Petrovu i
Efe 3:12 U kojemu imamo ***s.*** i pristup u
1Ti 3:13 i veliku ***s.*** u vjeri, vjeri u Isusu
SMOKV-A-E-I-OM-U
Hab 3:17 Jer ***s.*** ne donosi više ploda
Mat 21:19 roda. Odmah usahnu ***s.***
Jak 3:12 Može li, braćo moja, ***s.***
Otk 6:13 kao što ***s.*** odbacuje svoje
Iza 34:4 kao što padaju suhe ***s.*** sa
Jer 8:13 grozda na lozi, ni ***s.*** na drvetu
Amo 4:9 ***s.*** i masline vaše izjeli su
Mat 7:16 trnja grožđe ili s drače ***s.***
Luk 6:44 S trnja se ne beru ***s.*** i grožđe
Iza 28:4 ibiva kao ranoj ***s.*** prije žetve
Mat 21:21 što se je dogodilo ***s.*** nego
Mih 4:4 vinovom lozom i ***s.*** a da ga tko
Iva 1:50 ti rekoh, da sam te vidio pod ***s.***
Mat 21:19 Tada vidje ***s.*** jednu kraj
Luk 13:6 Netko je bio zasadio ***s.*** u svoj-
Luk 21:29 Promatrajte ***s.*** i sva druga
SMRĆU
Izl 31:15 dan subotni, neka se kazni ***s.***
L.Zk 20:9 ili majku, ima se ***s.*** kazniti, jer
L.Zk 24:16 kazniti ***s.*** sva zajednica
Brj 23:10 Htio bih umrijeti ***s.*** pravednika
Ezr 7:26 sudbeno kazniti: bilo ***s.*** ili
Job 3:21 čeznu za ***s.*** a ona ne dolazi
Mat 15:4 pogrdi oca ili majku, neka ***s.***
Rim 5:10 se pomirili s Bogom ***s.*** Sina
Flp 1:20 mojemu, bilo životom, bilo ***s.***
Kol 1:22 Sad pomiri ***s.*** čovječjeg tijela
Heb 2:14 ***s.*** satre onoga, koji ima vlast
SMRT-I
Izl 23:7 i ne skrivi ***s.*** nedužnome i
P.Zk 30:19 Život i ***s.*** blagoslov i prokl-
Rut 1:17 Samo me ***s.*** može rastaviti od
Psl 116:15 Gospodnjim ***s.*** pravednika
M.Iz 21:25 Lijenčini donosi ***s.*** pohota
Eze 18:32 Jer meni nije mila ***s.*** onoga
Mat 10:21 svojega predavat će na ***s.***
Mat 26:35 poći u ***s.*** s tobom, ne bih te ja
Luk 22:33 s tobom ići u tamnicu i u ***s.***
Rim 5:12 u svijet grijeh, i po grijehu ***s.*** i
Rim 5:14 vladala ***s.*** od Adama sve do
Rim 5:21 grijeh za ***s.*** tako i milost da
Rim 6:9 umire, ***s.*** više ne vlada njime
Rim 6:23 je plaća za grijeh ***s.*** a milost
1Ko 11:26 i pijete čašu, ***s.*** Gospodnju
1Ko 15:21 Jer kako po čovjeku ***s.*** tako
1Ko 15:54 "Pobjeda proguta ***s.***
2Ko 2:16 miris od smrti za ***s.*** a drugima
2Ko 4:12 ***s.*** djeluje u nama, a život u
2Ko 7:10 a žalost svijeta rada ***s.***
Flp 1:21 meni život Krist, a ***s.*** dobitak
2Ti 1:10 Krista, koji uništi ***s.*** a obasja
Heb 2:9 milosti Božjoj za sve okusio ***s.***
Heb 9:16 i ***s.*** onoga, koji čini oporuku
Jak 1:15 grijeh, a grijeh izvršen rađa ***s.***
1Iv 5:16 Ima grijeh, što donosi ***s.*** za
Otk 2:11 neće mu nauditi druga ***s.***
Otk 20:6 njima druga ***s.*** nema vlasti
Otk 21:8 i sumporom. To je ***s.*** druga
Psl 6:5 Jer ***s.*** ne spominju više tebe
Psl 23:4 Moram li i putovati dolinom ***s.***
Mat 16:28 neće neki okusiti ***s.*** dok ne
Luk 12:5 koji nakon ***s.*** ima moć baciti u
Iva 5:24 nego se prešao iz ***s.*** u život
Iva 8:51 neće vidjeti ***s.*** dovijeka
Iva 21:19 kakvom će ***s.*** proslaviti Boga
Dje 2:24 Ali ga Bog odriješio veze ***s.***
Rim 6:5 združeni sličnosću ***s.*** njegove
Rim 7:5 našim, da se donosi plod ***s.***
Rim 7:24 Tko će me izbaviti od tijela ***s.***
Rim 8:2 me je od zakona grijeha i ***s.***
1Ko 15:55 Gdje je, ***s.*** pobjeda tvoja
2Ko 2:16 Jednima dakle miris od ***s.*** za
Flp 2:8 poslušan do ***s.*** do smrti na križu
Heb 2:9 vidimo zbog ***s.*** što podnese
Heb 11:5 da ne vidi ***s.*** i ne nađe se, jer
1Iv 5:16 što ne donosi ***s.*** neka moli, i
Otk 2:10 Budi vjeran do ***s.*** i dat ću ti
Otk 21:4 i ***s.*** neće biti više, ni tuge, ni
SMRTN-A-O-OJ-OM
Job 34:6 krivnje pogodi me strijela ***s.***
Luk 22:44 I napade ga ***s.*** tjeskoba, i
Rim 8:11 oživjet će i vaša ***s.*** tjelesa
1Ko 15:53 ***s.*** da se obuče u besmrtnost
Psl 107:10 u tami i u sjeni ***s.*** ležali su
2Ko 11:23 mnogo puta u pogibli ***s.*** bio
Rim 6:12 grijeh u vašemu ***s.*** tijelu, da
SNAG-A-E-OM-U
P.Zk 34:7 i životna ***s.*** njegova nije bila
Suc 8:21 je čovjek, onakva mu je ***s.***
Psl 89:17 si ti sjajna ***s.*** naša, po milosti
Iza 30:15 U miru i uzdanju ***s.*** je vaša
Iza 45:24 spasenje je i ***s.*** k njemu će
Hab 3:19 Gospod meni je ***s.*** On mi
P.Zk 21:17 je on prvenac ***s.*** njegove
Job 33:25 u dane mladenačke ***s.***
M.Iz 31:3 Ne daji ***s.*** svoje milosnicama
2Pe 1:5 iz sve ***s.*** poradite, da pokažete
P.Zk 6:5 svom dušom i svom ***s.*** svoj-
Suc 5:21 obraduj se čitavom ***s.*** dušo
1Sa 2:9 svojom ***s.*** ne dolazi čovjek do
Job 9:4 Mudar je srcem i silan ***s.*** tko se
Job 36:5 osuđuje, silan je ***s.*** razuma
Psl 18:32 Bog, koji me opasao ***s.***
Psl 18:39 Jer ti me naoruža ***s.*** za boj
Prp 9:10 to neka čini vlastitom ***s.*** jer
Jer 10:12 On je stvorio zemlju ***s.***
Luk 24:49 dok ne budete opremljeni ***s.***
Kol 1:11 Ojačali svakom ***s.*** po sili slave
Psl 104:15 i kruh, koji oživi ***s.*** čovjeku
Iza 40:29 On daje ***s.*** umornome, daje
Iza 40:31 u Gospoda, crpaju novu ***s.***
Iza 52:1 obuci se u ***s.*** svoju, Sione
Eze 29:21 dati kući Izraelovoj novu ***s.*** i
Dan 2:23 jer si mi dao mudrost i ***s.*** Ti si
SOL-JU
L.Zk 2:13 svojih moraš prinijeti ***s.***
Mat 5:13 Vi ste ***s.*** zemlji. Ako li sol
Mar 9:49 se svaka žrtva začinja ***s.***
Kol 4:6 svagda u milosti ***s.*** začinjena
SPASENJA
P.Zk 32:15 i prezre Hridinu ***s.*** svojega
P.Zk 33:29 On je štit ***s.*** tvojega, mač
2Sa 22:3 Štit moj, rog ***s.*** mojega
2Sa 22:47 je Bog, hridina ***s.*** mojega
Psl 18:2 Štite moj, rog ***s.*** mojega
Psl 51:12 ponovno iskusim radost ***s.***
Iza 12:3 S ćete crpsti vodu iz izvora ***s.***
Iza 49:6 posrednik mojega ***s.*** do na
Mal 4:2 ogranut će sunce ***s.*** što krije
Luk 1:69 Bog ***s.*** podiže za nas u kući
Dje 2:47 broj onih, koji su bili na putu ***s.***
Dje 4:12 I nema ni u jednom drugom ***s.***
Dje 16:17 koji vam javljaju put ***s.***
2Ko 6:2 usliših te, i u dan ***s.*** pomogoh ti
Efe 6:17 I kacigu ***s.*** uzmite, i mač
Flp 1:28 znak propasti, a za vas ***s.*** i to
1So 5:8 i ljubavi, i s kacigom nade ***s.***
Heb 2:10 privede k slavi početnika ***s.***
Heb 5:9 koji ga slušaju, uzrok ***s.***
SPASENJE
1Ljt 16:23 Iz dan u dan navješćujete ***s.***
Psl 3:8 ***s.*** stoji u moći Gospoda; na puk
Psl 27:1 Gospod je svjetlost moja i ***s.***
Psl 85:9 ***s.*** njegovo, zaista, blizu je
Psl 91:16 i pokazat ću mu ***s.*** svoje
Iza 26:3 i trajno ćeš mu ***s.*** dati, jer se
Iza 51:5 Pred vratima stoji ***s.*** moje
Iza 52:7 vijest dobra, koji oglašuje ***s.***
Iza 62:1 ***s.*** njegovo kao goruća baklja
Jer 23:6 ***s.*** nalazi Juda u dane
Eze 7:25 Traži se ***s.*** i ne nalazi se
Joe 2:32 jer će biti ***s.*** na gori Sionu, u
Jon 2:9 ostavljaju onoga, koji im je ***s.***
Zah 8:13 tako ću vam sada pribaviti ***s.***
Luk 2:30 Oči moje vidješe spasenje
Iva 4:22 klanjamo jer ***s.*** dolazi od Žid-
Dje 13:47 budeš na ***s.*** do kraja zemlje
Rim 1:16 na ***s.*** svakome, koji vjeruje
Rim 10:1 i molitva Bogu za ***s.*** njihovo
Rim 10:10 a ustima se priznaje za ***s.***
Rim 11:11 njihovim padom postade ***s.***
Rim 13:11 je sad bliže naše ***s.*** negoli
1So 5:9 nego da stečemo ***s.*** po Gos-
2So 2:13 kao prvence izabrao za ***s.***
2Ti 2:10 da i oni postignu ***s.*** u Kristu
2Ti 3:15 učiniti mudrim na ***s.*** po vjeri
Heb 1:14 zbog onih, koji će baštiniti ***s.***
Heb 2:3 za toliko ***s.*** koje je započelo
Heb 9:28 na ***s.*** onima, koji ga iščekuju
Heb 11:7 načini korablju za ***s.*** kuće
1Pe 1:5 sila Božja za ***s.*** pripravljeno da
1Pe 1:9 cilj svoje vjere, ***s.*** duša
1Pe 1:10 su ***s.*** tražili i ispitivali proroci
1Pe 2:2 da po njemu uzrastete za ***s.***
2Pe 3:15 držite za ***s.*** kao što vam je i
Otk 12:10 dođe ***s.*** i sila i kraljevstvo
SPASITELJ-A-U
Izl 15:2 pjesma moja, jer mi postade ***S.***
Psl 40:17 Ti si moj pomoćnik i ***S.*** Bože
Psl 65:5 ti Bog, ***S.*** naš; ti pouzdanje
Psl 78:35 je Bog, Svevišnji, ***S.*** njihov
Psl 118:14 i pjesma, jer mi postade ***S.***
Iza 41:14 ***S.*** je tvoj Svetac Izraelov
Iza 43:3 Bog, Svetac Izraelov tvoj je ***S.***
Iza 45:15 osnovama, Bog Izraelov, ***S.***
Iza 63:8 Tako im je postao ***S.***
Zah 9:9 ***S.*** pun poniznosti. Jaše na
Luk 2:11 rodi ***S.*** Krist i Gospodin
Iva 4:42 Ovaj je zaista ***S.*** svijeta
Rim 11:26 Doći će od Siona ***S.*** i
Efe 5:23 Krist glava crkvi; on je ***S.*** tijela
1Ti 4:10 ***S.*** svih ljudi, osobito vjernika
Psl 42:5 još slavim, mojega ***S.*** i Boga
Psl 106:21 Zaboraviše ***S.*** Boga svojega
Dje 5:31 uzvisi za vladaoca i ***S.*** da
2Ti 1:10 sad se je objavila pojavom ***S.***
Tit 3:4 čovjekoljublje Boga, ***S.*** našega
1Iv 4:14 Otac poslao Sina za ***S.*** svijeta
Luk 1:47 I duh se moj raduje u Bogu, ***S.***
Tit 3:6 nas obilato po Isusu Kristu, ***S.***
Jud 1:25 Njemu, jedinome Bogu, ***S.***
SPOTICANJA
Iza 8:14 kamen ***s.*** hrid spoticanja za
Rim 9:32 spotakoše na kamen ***s.***
Rim 14:13 da ne postavljate bratu ***s.*** ili
1Ko 10:32 Ne budite povodom ***s.*** ni
Flp 1:10 čisti i bez ***s.*** na dan Kristov
1Pe 2:7 i kamen ***s.*** i stijena opadanja
1Iv 2:10 njemu nema ništa za razlog ***s.***
SPOTIČ-E-U
Iva 11:9 Tko danju ide, ne ***s.*** se, jer vidi
Rim 14:21 tvoj brat ***s.*** ili se smučuje, ili
Jer 31:9 ravnim putom, gdje se ne ***s.***
1Pe 2:8 Na koji se ***s.*** jer ne vjeruju
SPOZNAJ-I-OM-U
2Ko 6:6 U čistoći, u ***s.*** u dugotrpnosti, u
2Ko 10:5 protiv ***s.*** Božjoj, i zaroblju-
Flp 3:8 za štetu prema prevažnoj ***s.***
Kol 1:10 dobrom djelu i rastete u ***s.***
Hab 2:14 se zemlja napuniti ***s.*** slave

Kol 1:9 da se ispunite ***s.*** volje njegove
Psl 59:13 ***s.*** da Bog vlada u Jakovu
Jer 24:7 I dat ću im razbor, da me ***s.*** da
Iva 17:3 je život vječni, da ***s.*** tebe
Efe 3:19 koja nadilazi svaku ***s.*** da se
2Ti 2:25 da se pokaju i ***s.*** istinu
Rim 2:20 zakonu ima pravilo ***s.*** i istine.
SRDŽB-A-E-I-U
P.Zk 29:20 raspaliti ***s.*** i jarost Gospod-
Još 7:1 ***s.*** Gospodnja protiv sinova
M.Iz 19:12 ***s.*** je kraljeva kao rika lava
Jak 1:20 Jer ***s.*** čovječja ne čini pravde
Psl 80:16 propadnu od ***s.*** lica tvojega
M.Iz 11:4 ne koristi ništa u dan ***s.*** a
Iza 13:5 Gospod i oruđa ***s.*** njegove, da
Jer 10:10 Od ***s.*** njegove zadršće zeml-
2Ko 12:20 kod vas svađe, zavisti, ***s.***
Gal 5:20 svađe, ljubomor, ***s.*** spletke
Efe 2:3 i bili smo po naravi djeca ***s.*** kao
Rim 3:5 Je li Bog nepravedan, kad u ***s.***
M.Iz 15:1 riječ uvredljiva podiže ***s.***
M.Iz 20:2 tko ga draži na ***s.*** griješi
Kol 3:8 odbacite i vi sve to: ***s.*** ljutinu
SREBR-A-O-OM
Još 7:21 dvjesta šekela ***s.*** i zlatan
Job 27:16 Ako i nagomila ***s.*** kao praha
PNP 8:9 ćemo na njemu tvrđavu od ***s.***
Iza 48:10 ali ne nađoh ***s.*** prokušao
Zah 9:3 nagomilao ***s.*** kao praha i zlata
Mat 10:9 pojasima svojim ni zlata ni ***s.***
Dje 3:6 ***s.*** i zlata nema u mene; ali što
Izl 35:5 prilog za Gospoda zlato, ***s.*** i
Još 7:21 u Šatoru u zemlji i ***s.*** ozdo
Job 22:25 i naputak njegov ***s.*** tvoje
Job 28:1 gdje se nalazi ***s.*** i mjesto, gdje
Psl 12:6 riječi pune čistoće, ***s.*** su
Psl 66:10 si nas, kao što se čisti ***s.***
M.Iz 2:4 Ako je tražiš kao ***s.*** kao
M.Iz 3:14 Jer je bolje nju steći nego ***s.***
M.Iz 16:16 više je vrijedno nego ***s.***
M.Iz 17:3 Topionica je za ***s.*** peć za
M.Iz 22:1 omiljelost više vrijedi nego ***s.***
Iza 1:22 ***s.*** tvoje postade troska, vino
Dan 2:35 gvožđe, glina, mjed, ***s.*** i zlato
Zah 13:9 kako se pretapa ***s.*** i očistit ću
Mal 3:3 Tada će on sjesti, taliti i čistiti ***s.***
1Ko 3:12 na ovome temelju, zlato, ***s.***
Jak 5:3 Zlato vaše i ***s.*** zarđa, rđa
Pst 13:2 Abram vrlo bogat stokom, ***s.*** i
1Pe 1:18 otkupljeni raspadljivim ***s.*** ili
SREBRNJAKA
Mat 26:15 Oni mu isplatiše trideset ***s.***
Mat 27:9 Uzeše trideset ***s.*** cijenu pro-
Dje 19:19 vrijedne pedeset tisuća ***s.***
STAD-A-O-U
Suc 5:16 i slušaš, kako bleje ***s.***
Job 30:1 ne bih bio metnuo sa psima ***s.***
Psl 107:41 obitelji njegove umnoži kao ***s.***
PNP 1:8 slijedi trag ***s.*** tjeraj jariće svoje
Mat 26:31 i rasbježat će se ovce ***s.***
Luk 2:8 noćnu stražu kod ***s.*** svojega
Dje 20:29 koji neće štedjeti ***s.***
1Ko 9:7 pase ***s.*** i od mlijeka stada ne
PNP 4:1 Kosa ti je kao ***s.*** koza, što
Iza 40:11 Kao pastir, tako on pase ***s.***
Jer 13:17 jer se zarobljeno ***s.*** stado
Jer 31:10 i čuva ga kao pastir ***s.*** svoje
Jer 50:6 Narod je moj bio ***s.*** izgubljeno
Eze 34:6 humu luta naokolo ***s.*** moje
Luk 12:32 malo ***s.*** jer je bila volja Oca
Iva 10:16 i bit će jedno ***s.*** i jedan pastir
Dje 20:28 Pazite na sebe i na sve ***s.*** u
1Ko 9:7 pase ***s.*** i od mlijeka stada ne
1Pe 5:2 Pasite ***s.*** Božje, koje vam je
Mal 1:14 koji ima u svojemu ***s.*** muško
1Pe 5:3 oni, koji su ugled ***s.*** od srca
STAR-CI-E-I-IH
Joe 2:28 ***s.*** će vaši imati sne, mladići
Dje 2:17 viđenja, i ***s.*** vaši sanjat će sne
Tit 2:2 ***s.*** da budu trijezni, pošteni,
Jer 6:16 i pitajte za staze ***s.*** gdje je put
Mat 9:17 lijeva vino novo u mjehove ***s.***
Mar 2:21 opet razdere od ***s.*** haljine, i
1Ti 5:2 ***s.*** žene kao majke, mlađe kao
Rim 6:6 da je ***s.*** naš čovjek razapet
1Ko 5:7 Očistite ***s.*** kvasac, da budete
Heb 11:2 u njoj ***s.*** postigoše sjajno svj-
Mat 15:2 tvoji prestupaju predaju ***s.***
Mar 7:3 A svoje ruke, držeći običaje ***s.***
2Pe 1:9 očišćenje od ***s.*** svojih grijeha
STARJEŠIN-A-MA-E
Psl 107:32 neka ga slave u vijeću ***s.***
Mat 16:21 da će mnogo trpjeti od ***s.***
Mat 27:12 i ***s.*** ne odvrati ništa
Luk 9:22 trpjeti mnogo, bit će od ***s.***
Iva 8:9 jedan za drugim počevši d ***s.***
1Pe 5:1 ***s.*** i svjedok Kristovih muka, a
Otk 5:5 I jedan od ***s.*** reče mi: Ne plači
Otk 5:6 i četiri bića i posred ***s.*** Janje
Iza 3:14 Na sud ide Gospod sa ***s.***
Mat 27:20 i ***s.*** nagovoriše narod, da
Dje 14:23 ***s.*** i preporučiše ih Gospod-
Dje 20:17 posla u Efez i dozva ***s.*** crkve
1Ti 5:17 ***s.*** koji su dobri predstojnici
Tit 1:5 i da postaviš po gradovima ***s.***
1Pe 5:1 ***s.*** dakle, koje su među vama,
Otk 4:4 sjeđahu dvadeset i četiri ***s.***
Otk 19:4 I padoše dvadeset i četiri ***s.*** i
STAZ-A-E
M.Iz 2:15 Kriva je ***s.*** njihova i vijugaju
M.Iz 12:28 ***s.*** pravednosti vodi k životu
Iza 26:7 ***s.*** je pravednikova prava. Po-
Psl 65:11 i ***s.*** tvoje teku obilnošću
Psl 125:5 A koji skreću na krive ***s.*** neka
M.Iz 2:19 više nikada na ***s.*** života
M.Iz 3:17 sve ***s.*** njezine pune su sreće
M.Iz 5:21 on pazi na sve ***s.*** njegove
M.Iz 14:12 ravan, a kraj su mu ***s.*** smrti
Jer 6:16 naokolo i pitajte za ***s.*** stare
Mat 3:3 put Gospodnji Poravnajte ***s.***
Mar 1:3 put Gospodnji, poravnajte ***s.***
Luk 3:4 put Gospodnji, poravnajte ***s.***
Heb 12:13 I poravnajte ***s.*** nogama
STEPENA
2Kr 20:9 sjena za deset ***s.*** naprijed ili
Iza 38:8 natrag za deset ***s.*** Tada se
STOL-A-OM-OVE
Psl 23:5 Pripremaš ***s.*** preda mnom, na
Luk 13:29 i sjest će za ***s.*** u kraljevstvu
Iva 13:12 i opet sjeo za ***s.*** reče im
Mat 15:27 od mrvica, što padnu sa ***s.***
Luk 16:21 sa ***s.*** bogataševa. I psi su
Iva 2:8 od toga i nosite ravnatelju ***s.***
1Ko 10:21 zajedničari ***s.*** Gospodnjega
Mat 8:11 i sjedit će za ***s.*** s Abraham-
Mar 7:28 ali psići pod ***s.*** dobiju ipak od
Mat 21:12 isprevrnu ***s.*** mjenjačima i
Iva 2:15 prosu novce i isprevrnu ***s.***
STOSTRUKO
Mat 19:29 primit će ***s.*** za to i baštinit će
Mar 10:30 da ne primi sve ***s.*** već sada
STRASTI-MA
Psl 19:13 od ***s.*** sačuvaj slugu svojega
Rim 7:5 kad smo bili u tijelu, ***s.*** griješne
Rim 1:26 predade Bog sramotnim ***s.***
Gal 5:24 Kristovi, raspeli su tijelo sa ***s.***
STROGO-ST
Job 13:10 ***s.*** će vas kazniti, ako potaj-
Dje 5:28 zapovjedili ***s.*** da ne učite u
2Ko 13:10 ne moradnem po stupati ***s.***
Tit 1:13 karaj ***s.*** da budu zdravi u vjeri
Rim 11:22 dakle dobrotu i ***s.*** Božju
STRPLJIV-I-O
Izl 34:6 Bog, ***s.*** bogat milošću i vjerno-
Brj 14:18 Gospod je ***s.*** i obilan milosr-
Psl 103:8 i milostiv, ***s.*** i bogat ljubavlju
M.Iz 16:32 Bolji je ***s.*** čovjek nego ratni
Rim 12:12 u nevolji budite ***s.*** u molitvi
1So 5:14 za slabe, budite ***s.*** sa svima
Heb 6:15 tako ***s.*** čekajući dobi obeća-
Jak 5:7 i ***s.*** čeka, dok ne primi dažd
Jak 5:10 ustrajno i ***s.*** podnositi nevolje
1Pe 2:20 dobro činite i pritom ***s.*** trpite
2Pe 3:9 nego vas ***s.*** trpi, jer neće da se
STRPLJIVOST-I
Rim 5:4 A ***s.*** k iskustvu, a iskustvo k
Gal 5:22 Duha: ljubav, radost, mir, ***s.***
Kol 3:12 poniznost, krotkost i ***s.***
1Ti 1:16 Isus Krist svu ***s.*** za pouku
2Ti 3:10 vjeru, dugotrpnost, ljubav, ***s.***
Heb 10:36 Jer vam je ***s.*** od potrebe, da
Jak 1:3 da kušanje vaše vjere gradi ***s.***
Jak 1:4 A ***s.*** neka ima savršeno djelo
Jak 5:11 Za ***s.*** Jobovu čuli ste i
2Pe 1:6 uzdržljivosti strpljivost, a u ***s.***
Otk 2:2 Znam tvoja djela i trud tvoj i ***s.***
Otk 13:10 Ovdje je ***s.*** i vjera svetih
Psl 86:15 pun milosrđa i milosti, pun ***s.***
Rim 2:4 njegove dobrote, i ***s.*** i dugotr-
Rim 5:3 znajući, da nevolja vodi k ***s.***
Rim 15:5 A Bog ***s.*** i utjehe neka vam
2Ko 6:4 kao sluge Božje u mnogoj ***s.*** u
2Ko 12:12 su među vama u svakoj ***s.*** u
Kol 1:11 da sve podnesete u ***s.*** i ustraj-
2So 1:4 crkvama Božjim zbog vaše ***s.***
1Ti 6:11 pobožnosti, vjerom, ljubavi, ***s.***
Tit 2:2 a u uzdržljivosti strpljivost, a u ***s.***
Otk 1:9 u kraljevstvu i ***s.*** u Kristu Isusu
Otk 3:10 Jer si održao riječ ***s.*** moje, i ja
STRPLJIVOŠĆU
M.Iz 25:15 ***s.*** dade se ljut čovjek nago-
Nah 1:3 bogat ***s.*** ali ne pušta doista
Rim 8:25 što ne vidimo, čekamo sa ***s.***
Rim 9:22 podnio s mnogom ***s.*** da
Rim 15:4 da ***s.*** i utjehom Pisma nadu
Efe 4:2 sa ***s.*** podnoseći jedan drugoga
2Ti 4:2 opominji, zaprijeti sa svom ***s.*** i
Heb 6:12 koji vjerom i ***s.*** baštine obe-
STUDEN-AC-CA-CU
M.Iz 23:27 tuđa žena tijesan ***s.***
M.Iz 25:26 Izvor zamućen, ***s.*** pok-
Prp 12:6 u ***s.*** točak slomljeni padne
PNP 4:12 ***s.*** zatvoren, izvor zapečać-
Hos 13:15 usahnuti vrelo, ***s.*** će mu
Iva 4:11 nemaš čim, a ***s.*** je dubok
Iva 4:12 Jakova, koji nam dade ovaj ***s.***
M.Iz 5:15 Pij vodu iz svojega vlastitog ***s.***
Iva 4:6 Umoran od puta sjeo je Isus kraj ***s.***
Pst 16:7 Gospodnji nađe je na ***s.*** u pu-
STVOREN-I-JA-JE-JIMA-JU-O
Psl 139:14 i čudesno ja sam ***s.*** veoma
1Ko 11:9 Jer muž nije ***s.*** zbog žene
Efe 4:24 novoga čovjeka, koji je ***s.*** po
1Ti 2:13 Adam najprije bio ***s.*** onda
Efe 2:10 njegovo djelo, ***s.*** u Kristu
Mat 25:34 je pripravljeno od ***s.*** svijeta
Rim 8:19 Jer čekanje ***s.*** jedva čeka na
Kol 1:15 prvorođeni prije svakoga ***s.***
Jak 1:18 kao prvenci njegovih ***s.***
2Pe 3:4 kako je bilo od početka ***s.***
Otk 3:14 i istiniti početak ***s.*** Božjega
Rim 8:21 Da će se i samo ***s.*** osloboditi
Rim 8:22 Jer znamo, da sve ***s.*** uzdiše
Rim 8:39 ni dubina, ni drugo kakvo ***s.***
2Ko 5:17 tko u Kristu, to je on novo ***s.***
1Ti 4:4 Jer je svako ***s.*** Božje dobro, i
Otk 5:13 I svako ***s.*** što je u nebu i na
Mar 16:15 Radodnu vijest svima ***s.***
Rim 1:20 se je spoznati i vidjeti na ***s.*** i
Rim 1:25 i služiše ***s.*** nego Stvoritelju

Kol 1:23 propovijedana svakom ***s.***
Kol 1:16 sve je po njemu i za njega ***s.***
Otk 4:11 i po volji je tvojoj bilo i ***s.*** je.

STVORITELJ-A-U

P.Zk 32:6 Vlasnik tvoj, ***S.*** tvoj, koji te
Job 35:10 Gdje je Bog, ***S.*** naš, koji
Iza 40:28 ***S.*** krajeva zemaljskih. On se
Iza 43:1 ***S.*** tvoj, Jakove, tvorac tvoj
Iza 54:5 Jer muž tvoj jest ***S.*** tvoj
Jer 10:16 nego je on ***S.*** svega, i Izrael
Mat 19:4 da je ***S.*** u početku stvorio
Pst 14:19 Svevišnjega, ***S.*** neba i
M.Iz 17:5 se ruga siromahu, grdi ***S.***
Prp 12:1 Spominji se ***S.*** svojega u
Prp 12:6 Sjećaj se ***S.*** prije nego se
Rim 1:25 i služiše stvorenju nego ***S.***
1Pe 4:19 preporučuju vjernome ***S.***

SUBAŠTINICI

Rim 8:17 baštinici, a ***s.*** Kristovi, jer ako
Efe 3:6 Da su neznabošci ***s.*** i sutjeles-
Kol 1:12 da budemo ***s.*** svetih u svijetlu

SUDO-M-VE-VI-VIMA

M.Iz 22:22 ne pritiskuj pred ***s.*** siromaha
Mat 7:2 Jer kakvim ***s.*** sudite, onakvim
Mat 12:41 s tim rodom pred ***s.*** i osudit
Rim 14:10 Jer svi ćemo stajati pred ***s.***
Jak 2:13 a milosrđe likuje nad ***s.***
Iza 58:2 traže od mene ***s.*** pravedne
Mar 13:9 će vas zbog mene na ***s.***
Jak 2:6 koji vas tlače I vuku vas na ***s.***
Iza 26:9 Kada ***s.*** tvoji pogađaju zemlju
Rim 11:33 su nedokučivi njegovi ***s.*** i
Otk 15:4 jer se tvoji pravedni ***s.*** javiše
Otk 19:2 su istiniti i pravedni ***s.*** njegovi
Izl 6:6 i kaznenim ***s.*** žestokim
Mat 10:17 će vas predavati ***s.*** i bičevat

SUDU

P.Zk 1:17 Budite nepristrani na ***s.***
Job 37:23 se ne savi u pravednom ***s.***
Psl 1:5 ne mogu bezbožnici održati na ***s.***
Psl 51:4 svojoj, čist stojiš u ***s.*** svojem
M.Iz 16:10 na ***s.*** se ne smiju ogriješiti
M.Iz 19:5 tko govori laž, ne izmakne ***s.***
Iza 34:5 i na narod, što je predan ***s.***
Mat 5:21 Tko ubije, bit će kriv ***s.***
Mat 5:22 na brata svojega, bit će kriv ***s.***
Iva 16:8 što je grijeh, i o pravdi, i o ***s.***
Iva 16:11 O ***s.*** jer je knez ovoga svijeta
Dje 24:25 o čistoći i o budućem ***s.***
Dje 25:10 reče: Ja stojim na ***s.*** carevu
Rim 2:3 da ćeš izbjeći ***s.*** Božjemu
2Ko 5:10 valja javiti na ***s.*** Kristovu, da
Heb 6:2 i uskrsnuću od mrtvih, i ***s.***

SUĐEN

Iva 3:18 tko ne vjeruje, taj je već ***s.*** jer
Otk 20:13 svaki bi ***s.*** po djelima svojim

SUĐENI

Mat 7:1 Ne sudite I nećete biti ***s.***
Jak 3:1 znajući, da ćemo biti strože ***s.***
Jak 5:9 ne budete ***s.*** Gle, sudac stoji
Otk 20:12 i ***s.*** biše mrtvaci po onome

SUKNA

Mat 9:16 zakrpe od nova ***s.*** na staru
Mar 2:21 zakrpe od novoga ***s.*** na staru

SUNC-A-E-U

Otk 21:23 I grad ne treba ***s.*** ni mjeseca
Još 10:13 I stade ***s.*** i ustavi se mjesec
Psl 121:6 Da ti danju ***s.*** ne naudi, ni
Psl 136:8 ***s.*** da vlada danom; jer
Psl 148:3 Hvalite ga, ***s.*** i mjeseče
PNP 1:6 crnomanjasta, jer me je ***s.*** op-
Iza 38:8 se vrati ***s.*** natrag za deset ste-
Iza 49:10 neće ih pogađati jug ni ***s.*** jer
Iza 60:20 Neće više zalaziti ***s.*** tvoje
Joe 2:10 ***s.*** i mjesec pomrčaše
Joe 2:31 ***s.*** će se pretvoriti u tamu i
Mal 4:2 ogranut će ***s.*** spasenja, što
Mat 5:45 ***s.*** njegovo izlazi nad dobre
Mat 13:6 Ali kad obasja ***s.*** uvenu, i jer
Mat 13:43 će pravednici sjati kao ***s.*** u
Mat 17:2 Lice se njegovo zasja kao ***s.***
Mat 24:29 onih dana ***s.*** pomrčati i
Mar 13:24 te nevolje ***s.*** će pomrčati i
Luk 23:45 ***s.*** pomrča, i zavjes hramski
Dje 2:20 ***s.*** će se pretvoriti u tamu i
Efe 4:26 ***s.*** neka ne zađe nad srdžbom
Jak 1:11 ***s.*** ogranu s vrućinom, i osuši
Otk 1:16 i lice njegovo kao što ***s.*** sja u
Otk 6:12 i ***s.*** postade crno kao vreća od
Otk 10:1 i lice njegovo kao ***s.*** i noge
Luk 21:25 Bit će znaci na ***s.*** mjesecu i
1Ko 15:41 Druga je slava ***s.*** i druga
Otk 19:17 anđela, gdje stoji na ***s.***

SUSRET

Psl 21:3 mu u ***s.*** obilnim blagoslovom
Amo 4:12 izađeš u ***s.*** Bogu svojemu
Mat 25:1 svjetiljke svoje i izađoše u ***s.***
Mat 25:6 dolazi Izlazite mu u ***s.***
Dje 28:15 za nas izađoše nam u ***s.*** do
1So 4:17 s njima uzeti u oblake, u ***s.***

SUZA-MA-E-U

Psl 6:6 noć kvasim postelju svoju, ***s.***
Psl 126:5 Koji siju sa ***s.*** neka žanju s
Iza 16:9 zalijevat ću te ***s.*** Hešbone i
Jer 9:18 da oči naše pljušte ***s.*** da
Tuž 1:16 plakati; oko moje pliva u ***s.***
Mal 2:13 ***s.*** plačem i uzdasima, jer on
Mar 9:24 ***s.*** Vjerujem, pomozi moju
Luk 7:38 i uze noge njegove kvasiti ***s.***
Luk 7:44 a ona ***s.*** svojim okvasi noge
Dje 20:19 sa svom poniznosti i sa ***s.*** i
2Ko 2:4 pisao vam s mnogim ***s.*** ne da
Heb 5:7 s velikom vikom i ***s.*** prinosio, i
2Kr 20:5 sam molitvu tvoju i vidio ***s.***
Psl 42:3 ***s.*** moje postadoše mi jelo
Iza 25:8 Gospod briše ***s.*** sa svakoga
Jer 14:17 Oči moje liju ***s.*** dan i noć i ne
Tuž: 1:2 noću ***s.*** mu na obrazima.
Iva 11:35 Udariše ***s.*** Isusu.
Otk 7:17 Bog će otrti svaku ***s.*** od očiju
Otk 21:4 I otrt će Bog svaku ***s.*** od očiju

SUŽANJ-STVA-A

Efe 4:1 ja, ***s.*** u Gospodinu, da se vla-
Flm 1:1 Pavao, ***s.*** Krista Isusa, i brat
Izl 6:6 oslobodit ću vas iz ***s.*** njihova
P.Zk 6:12 zemlje egipatske, iz kuće ***s.***
Izl 12:29 pa do prvorođenca ***s.*** koji je
2Ti 1:8 ni mene, ***s.*** njegova, nego

SVAĐ-A-E-U

M.Iz 13:10 Od oholosti biva samo ***s.***
Iza 45:9 Teško onome, koji se ***s.*** s
Hab 1:3 ***s.*** plane, nesloga nastane
1Ti 6:4 što postaje zavist, ***s.*** psovke
2Ti 2:24 Gospodnji ne treba da se ***s.***
Tit 3:9 i ***s.*** i prepiranja o zakonu kloni
Jak 3:16 je zavist i ***s.*** ondje je nered i
Pst 13:8 Neka ne bude ***s.*** između
Psl 106:32 vodi ***s.*** opet ga razdražiše
M.Iz 20:3 ***s.*** a svaki je luđak svadljiv
Jer 15:10 čovjeka borbe i ***s.*** za sve
Rim 1:29 puni zavisti, ubojstva, ***s.***
2Ko 12:20 da kako ne budu kod vas ***s.***
Gal 5:20 neprijateljstva, ***s.*** ljubomor
Flp 1:15 iz zavisti i ***s.*** ali drugi od dobre
1Ti 2:8 čiste ruke bez gnjeva i ***s.***
2Ti 2:23 se znajući, da rađaju ***s.***
M.Iz 10:12 Mržnja izaziva samo ***s.*** a
M.Iz 17:19 Tko ljubi ***s.*** ljubi grijeh; tko
M.Iz 29:22 Gnjevljiv čovjek izaziva ***s.***
Jak 3:14 imate gorku zavist i ***s.*** u srcu

SVADB-A-U

Mat 22:8 ***s.*** je doduše ugotovljena, ali
Iva 2:1 dan iza toga bila je ***s.*** u Kani
Otk 19:7 dođe ***s.*** Janjeta, i zaručnica
Mat 22:3 da zovnu uzvanike na ***s.***

SVATOVI

Mat 9:15 Mogu li ***s.*** tugovati, dok je s
Mar 2:19 Mogu li ***s.*** postiti, dok boravi

SVEMOGUĆEGA

Psl 71:16 Umrijet ću slaveći čudesa ***S.***
Iza 6:1 vidjeh ***S.*** gdje sjedi na prijesto-
Iza 6:8 I začuh glas ***S.*** koji reče: Koga
Iza 61:1 Duh ***S.*** Gospoda počiva na
Amo 9:1 Vidio sam ***S.*** gdje stoji na
Mar 14:62 gdje sjedi s desne ***S.*** i dolazi

SVEMOGUĆI

Rut 1:21 i ***S.*** tugu na me navali
Psl 40:17 i siromah: ***S.*** brinut će se za
Psl 68:11 ***S.*** je ispunio obećanje svoje
Psl 90:1 ***S.*** ti si nam utočište, ti si to bio
Iza 7:14 sam ***S.*** dati znak: Eto, djevica
Amo 7:8 reče ***S.*** Evo, ja ću metnuti vi-
Hab 3:19 ***S.*** Gospod meni je snaga.

SVEMOĆNI

Job 22:25 Tada će ***S.*** biti zlato tvoje, i
Job 34:12 ***S.*** ne izvrće pravde
Job 35:13 Bog ne usliši laži i ***S.*** ne
2Ko 6:18 i kćeri, veli Gospodin ***S.***
Otk 1:8 i koji bijaše, i koji će doći, ***S.***
Otk 4:8 ***S.*** koji bijaše, i koji jest, i koji će
Otk 15:3 ***S.*** Pravedni su i istiniti putovi

SVEMOĆNOGA

Job 6:14 iako je odbacio strah ***S.***
Job 11:7 ili doprijeti do granice ***S.***
Job 33:4 dah me je ***S.*** oživio
Psl 91:1 koji boravi u sjeni ***S.***
Otk 16:14 na boj za veliki dan Boga ***S.***
Otk 19:15 vina gnjeva Boga ***S.***

SVETAC

Psl 16:10 da ***S.*** tvoj truleža ugleda
Psl 22:3 ti ***S.*** stoluješ nad hvalospjev-
Iza 41:14 spasitelj je tvoj ***S.*** Izraelov
Iza 54:5 i otkupitelj tvoj jest ***S.*** Izraelov
Iza 57:15 vječno stoluje i zove se ***S.***
Mar 1:24 Znam, tko si, ***S.*** Božji.
Dje 2:27 niti ćeš dati, da ***S.*** tvoj vidi

SVETE

Jer 51:51 su tuđini došli u ***s.*** stanove
Rim 8:27 jer po volji Božjoj moli se za ***s.***
Efe 6:18 i molitvom za sve ***s.***
Kol 1:22 da vas njemu prikaže ***s.*** i bez
1Pe 3:5 se tako kitile nekada i ***s.*** žene

SVETI

Izl 15:13 jakošću svojom u ***s.*** stan svoj
L.Zk 11:44 Zato se iskažite kao ***s.*** i
Psl 34:9 Vi ***s.*** njegovi, bojte se Go-
Iza 58:13 da na ***s.*** dan moj ne obavljaš
Jon 2:5. dalje još gledati ***s.*** hram tvoj
Mat 6:9 na nebesima, ***s.*** se ime tvoje
Efe 1:4 da budemo ***s.*** i neokaljani pred
Efe 2:21 složena i raste za ***s.*** hrani u
Efe 4:12 Da se ***s.*** usavrše za djelo
Kol 3:12 kao izabranici Božji, ***s.*** i
1Pe 1:15 budite ***s.*** u svemu življenju
1Pe 1:16 Budite ***s.*** jer sam ja svet
1Pe 2:9 ***s.*** narod, puk dobitka, da
2Pe 1:21 Svetoga govorili ***s.*** Božji
Otk 11:2 oni će ***s.*** grad gaziti četrdeset
Otk 21:10 i pokaza mi ***s.*** grad Jeru-

SVETIH

Psl 89:7 koji je strahovit u vijeću ***s.***
Luk 1:71 obećao na usta ***s.*** proroka
Dje 3:21 navijestio na usta ***s.*** proroka
1Ko 14:33 Tako je u svima crkvama ***s.***
Efe 2:19 sugrađani ***s.*** i ukućani Božji
Efe 3:8 Meni, najmanjemu od sviju ***s.***
Kol 1:12 da budemo subaštinici ***s.*** u
Otk 5:8 pune tamjana: to su molitve ***s.***
Otk 8:3 prikaže s molitvama svih ***s.*** na
Otk 13:10 Ovdje je strpljivost i vjera ***s.***
Otk 16:6 Jer proliše krv ***s.*** i proroka;

Otk 19:8 jer je platno pravednost ***s.***
SVETIMA
Dje 26:18 i baštinu među ***s.*** po vjeri u
1Ko 1:2 u Kristu Isusu, pozvanima ***s.***
Efe 1:18 slave baštine njegove u ***s.***
Efe 3:18 mogli razumjeti sa svima ***s.***
Efe 5:3 vama, kao što se pristoji ***s.***
Kol 1:26 a sad se javi ***s.*** njegovim
2So 1:10 u onaj dan da se proslavi u ***s.***
1Ti 5:10 ako je ***s.*** noge prala, ako je
Tit 2:3 kako dolikuje ***s.*** da ne kleveću
Heb 6:10 u ime njegovo, posluživši ***s.*** i
Jud 1:3 jedanput zauvijek predana ***s.***
Otk 13:7 da zametne rat sa ***s.*** i da ih
SVETINJE
Mat 7:6 Ne dajte ***s.*** psima i ne bacajte
Dje 17:23 prolazeći i motreći vaše ***s.***
1Ko 9:13 koji vrše svetu službu, od ***s.***
SVETO-GA
Izl 3:5 jer mjesto na kojemu stojiš, ***s.*** je
Izl 37:29 pripravi ***s.*** ulje pomazanja i
Još 5:15 mjesto, na kojemu stojiš, ***s.***
Luk 1:35 Zato će se i ***S.*** što će se roditi
Flp 4:8 što je pravedno, što je ***s.*** što je
1Pe 2:5 hram za svećeništvo ***s.*** da
2Pe 3:11 da vi ***s.*** i pobožno živite
L.Zk 10:10 mogli razlikovati između ***s.***
Zah 2:13 Jer On ustaje iz ***s.*** stana
Luk 1:72 spomenuti se ***s.*** zavjeta svo-
Dje 4:27 protiv tvojega ***s.*** Sluge Isusa
Otk 22:19 i od grada ***s.*** o kojima je
SVETOST-I
Psl 93:5 kući tvojoj pripada ***s.*** u sva
1So 4:3 ***s.*** vaša, da se čuvate od blud-
1So 4:7 na nečistoću, nego na ***s.***
Iza 8:14 povod ***s.*** kamen spoticanja
Luk 1:75 U ***s.*** i pravednosti sve dane
Rim 1:4 Sin Božji duhom ***s.*** po
2Ko 1:12 da smo u ***s.*** i iskrenosti pred
Efe 4:24 po Bogu, u pravdi i ***s.*** istine
1So 3:13 bez prijekora u ***s.*** pred Bo-
1So 4:4 vas zna čuvati svoj sud u ***s.*** i
1Ti 2:15 ako ostane u vjeri, ljubavi, u ***s.***
Heb 12:10 budemo dionici ***s.*** njegove
SVEZA-N-O
Dje 21:13 Isusa ne samo ***s.*** biti, nego i
Kol 4:3 tajnu Kristovu, za koju sam i ***s.***
M.Iz 30:4 Tko je ***s.*** vode u jednu odjeću
Mat 12:29 ako nije najprije ***s.*** jakoga
Mat 19:6 I što je Bog ***s.*** ne smije čovjek
SVIJEĆNJAK-A
Izl 25:6 Ulje za ***s.*** mirisi za ulje pomaz-
Zah 4:2 Vidim ***s.*** sav zlata, i gore na
Mat 5:15 i meće pod sud, nego na ***s.***
Otk 2:5 doći ću ti brzo, i dignut ću ***s.*** tvoj
Izl 25:32 tri grane ***s.*** na jednoj strani i tri
Izl 25:33 šest grana, što izlaze iz ***s.***
Otk 1:13 ***s.*** kao Sina čovječjega
Otk 1:20 mojoj, i sedam ***s.*** zlatnih
Otk 2:1 koji hodi posred sedam ***s.***
SVJEDOCI
Iza 43:10 Vi ste moji ***s.*** veli Gospod, i sluga
Iza 44:8 davno rekao i objavio, vi ste mi ***s.***
Iza 44:9 ***s.*** njihovi ne vide ništa i ne znaju
Dje 1:8 kad siđe na vas i bit ćete mi onda ***s.***
Dje 2:32 Bog, čemu smo svi mi ***s.***
Dje 3:15 od mrtvih, čemu smo mi ***s.***
SVJEDOČANSTV-A-O
Psl 119:146 Spasi me, da čuvam ***s.*** tvoja
Iva 3:11 ali vi ne primate ***s.*** našega
Iva 3:32 a nitko ne prima ***s.*** njegova
2Ti 1:8 Ne stidi se dakle ***s.*** Gospodina
Otk 1:9 riječi Božje i zbog ***s.*** Isusova
Otk 12:11 krvlju Janjeta i riječju ***s.***
Psl 19:7 ***s.*** je Gospodnje pouzdano
Mat 10:18 da ***s.*** dadnete pred njima i
Mat 15:19 lažno ***s.*** hula na Boga
Mat 24:14 svemu svijetu za ***s.*** svima
Iva 1:7 Ovaj dođe za ***s.*** da svjedoči za
1Iv 5:11 I ovo je ***s.*** da nam je Bog dao
Iva 8:17 da je ***s.*** dvojice ljudi istinito
Iva 19:35 i ***s.*** je njegovo istinito. I on
Iva 21:24 da je istinito ***s.*** njegovo
2Ko 1:12 Jer je naša slava ovo, ***s.***
2So 1:10 jer se je primilo ***s.*** naše među
1Ti 3:7 A valja da ima i dobro ***s.*** od
1Ti 5:10 I koja ima ***s.*** u dobrim djelima
1Ti 6:12 i za koje si dao dobro ***s.*** pred
Heb 11:4 i po njoj je dobio ***s.*** da je
Heb 11:5 dobi ***s.*** da je ugodio Bogu
Heb 11:39 koji su dobili vjerom ***s.*** ne
Jak 5:3 rđa njihova bit će ***s.*** protiv vas
1Iv 5:9 Ako primamo ***s.*** ljudi, ***s.*** je
Otk 1:2 svjedoči riječ Božju i ***s.*** Isusa
Otk 19:10 ***s.*** Isusovo duh proročanstva
SVJETILJK-A-E
M.Iz 13:9 a ***s.*** se bezbožnika ugasi
M.Iz 31:18 ne gasi joj se noću ***s.***
Mat 6:22 Oko je ***s.*** tijelu tvojemu. Ako
Otk 21:23 i ***s.*** je njegova Janje
Mat 25:1 koje uzeše ***s.*** svoje i izađoše
Mat 25:7 djevice one i prirediše ***s.***
Otk 22:5 i neće trebati svijetla od ***s.*** ni
SVJETLO-ST-STI
2Sa 23:4 On je ***s.*** jutarnje, kad sunce
Job 28:11 što je skriveno iznosi na ***s.***
Psl 119:105 mojoj, ***s.*** na stazi mojoj
Psl 139:12 kao dan, tmina kao ***s.***
M.Iz 13:9 Veselo gori ***s.*** pravednika, a
M.Iz 20:20 njegovo se ***s.*** gasi u najd-
Prp 12:2 Prije nego pomrči sunce, ***s.*** i
Iza 58:8 Tada zasja ***s.*** tvoje kao zora
Iza 58:10 onda zasja ***s.*** tvoje u tami, i
Mat 6:22 onda sve tijelo tvoje ima ***s.***
Mat 17:2 njegove zasvijetliše kao ***s.***
2Ko 6:14 zajedništvo ima ***s.*** s tamom
Pst 1:3 Neka bude ***s.*** I postade ***s.***
Pst 6:16 na korablji otvor za ***s.*** i lakat
2Sa 23:4 nikakav oblak ne muti ranu ***s.***
Job 33:30 da mu svijetli ***s.*** živih
Psl 27:1 Gospod je ***s.*** moja i spasenje
Psl 37:6 tvoja zasja kao ***s.*** pravica
Psl 90:8 tajnu krivnju našu pred ***s.*** lica
Prp 11:7 Slatka je ***s.*** i godi očima vidjeti
Iza 9:2 Narod, koji hodi u tami, gleda ***s.***
Iza 42:16 ću pred njima tamu u ***s.*** i što
Hos 6:5 pravo moje udarilo u oči kao ***s.***
Mat 5:14 Vi ste ***s.*** svijetu. Grad, koji
Mat 24:29 i mjesec će izgubiti svoju ***s.***
Mar 13:24 i mjesec svoju ***s.*** izgubiti
Luk 2:32 ***s.*** da prosvijetli neznabošce
Iva 1:4 njoj bijaše život, i život bijaše ***s.***
Iva 1:5 ***S.*** zasvijetli u tami; ali tama ga
Iva 1:7 da svjedoči za ***S.*** da svi vjeruju
Iva 3:19 ***S.*** je došla na svijet, ali su ljudi
Iva 8:12 Isus im dalje reče: Ja sam ***s.***
Iva 11:9 ne spotiče se, jer vidi ***s.*** ovoga
Iva 12:35 dok imate ***s.*** da vas tama ne
Dje 12:7 i ***s.*** obasja po sobi, i gurnuvši
Dje 13:47 Postavljam te za ***s.*** nezn-
Dje 26:23 da će navijestiti ***s.*** narodu i
Rim 2:19 ***s.*** onima, koji su u tami
2Ko 4:6 Iz tame neka zasvijetli ***s.*** zas-
Efe 5:8 bili nekada tama, a sad ste ***s.*** u
1Iv 1:5 da je Bog ***s.*** i tame u njemu
1Iv 2:8 jer tama prolazi, i ***s.*** istinita već
Otk 21:11 I ***s.*** njegova bijaše kao dragi
Mat 10:27 u tami, to navješćujte na ***s.***
Luk 12:3 ste rekli u tmini, objaviti na ***s.***
Luk 16:8 naraštaju mudrija od djece ***s.***
Dje 26:18 da se obrate od tame k ***s.*** i od
1Ti 6:16 ima besmrtnost i prebiva u ***s.***
Jak 1:17 silazeći od Oca ***s.*** u kojega
1Iv 1:7 Ako li u ***s.*** hodimo, kao što je on
1Iv 2:9 Tko govori, da je u ***s.*** a mrzi na
SVOD-OM
Pst 1:7 Tako stvori Bog ***s.*** i rastavi
Pst 1:8 ***s.*** nazva Bog nebo. I postade
Psl 19:1 njegovih navješćuje ***s.*** nebes-
M.Iz 8:27 i kad je razmjeravao ***s.*** nad
Pst 1:7 i rastavi vode pod ***s.*** od onih
SVRŠETAK
Brj 23:10 Moj ***s.*** neka bude kao njihov
Psl 49:13 to je ***s.*** onih, koji se hvale
Iza 46:10 Koji je od početka javljao ***s.***
Mat 13:39 Žetva je ***s.*** svijeta. Žeteoci
Mat 24:6 tako doći; ali nije još tada ***s.***
Mat 24:14 Tada istom dolazi ***s.***
Rim 10:4 Krist ***s.*** zakona za opravdan-
1Ko 15:24 Onda ***s.*** kad preda kraljev-
Flp 3:19 Kojima je ***s.*** propast, kojima je
Heb 13:7 gledajte na ***s.*** njihova življen-
Jak 5:11 i ***s.*** ste Gospodnji vidjeli; jer je
Otk 1:8 Početak i ***S.*** govori Gospodin
Otk 21:6 Početak i ***S.*** Ja ću žednome
SVRŠETK-A-U
Dan 9:27 grozota pustoši i trajat će do ***s.***
Mat 24:3 je znak tvojega dolaska i ***s.***
Mat 28:20 s vama u sve dane do ***s.***
2Ko 3:13 Izraelovi gledali ***s.*** onome
Heb 3:6 ako čvrsto do ***s.*** održimo
Heb 3:14 pouzdanje svoje do ***s.*** tvrdo
Heb 7:3 ni ***s.*** životu, a sličan Sinu
Luk 9:31 i govorili su o ***s.*** njegovu, što
Heb 9:26 na ***s.*** vjekova javi se, da
SVRŠI-LO
Luk 12:50 me to muči, dok se ne ***s.***
Otk 15:8 dok se ne ***s.*** sedam zala
Otk 20:5 dok se ne ***s.*** tisuća godina.
Iva 19:28 da se je već sve ***s.*** Zato reče
Otk 21:6 I reče mi: ***s.*** se. Ja sam Alfa i
SVUCITE
Iza 32:11 ***s.*** se, skinite haljine i ostavit
Kol 3:9 ***s.*** staroga čovjeka s djelima

- Š -

ŠATOR-A-U
Izl 26:1 ***Š.*** napravi od deset zavjesa
Psl 104:2 držiš nebo razapeto kao ***š.***
Iza 33:20 mjesto, ***š.*** koji ne putuje
Iza 40:22 razapinje ga kao ***š.*** za stan
2Ko 5:1 ova zemaljska naša kuća ili ***š.***
Heb 9:8 svetinjama, dok prednji ***š.*** stoji
Heb 9:11 i ušao u veći i savršeniji ***š.***
Izl 33:9 i stajao bi na ulazu ***š.*** dok bi on
Psl 27:5 zaklanja me u skrovištu ***š.***
PNP 1:8 jariće svoje na pašu pokraj ***š.***
Heb 8:2 pravoga ***š.*** koji načini Gospodin
Otk 21:3 ***š.*** Božjega među ljudima, i
Još 7:21 To je zakopano u ***š.*** u zemlji i
Heb 13:10 smiju jesti, koji služe ***š.***
2Pe 1:13 dok sam god u ovom ***š.*** da
ŠKRGUT
Mat 8:12 Ondje će biti jauk i ***š.*** zuba
Mat 13:42 Ondje će biti jauk i ***š.*** zuba
Mat 24:51 Ondje će biti jauk i ***š.*** zuba
Mat 25:30 Ondje će biti jauk i ***š.*** zuba
ŠKRINJA-U
2Sa 7:2 a ***Š.*** Božja stoji pod pokrovom
2Ljt 6:41 svojemu, ti sam i silna ***Š.*** tvoja
Heb 9:4 zlatni kadioni žrtvenik i ***Š.***
Otk 11:19 i vidje se ***Š.*** zavjeta njegova
1Sa 5:11 Otpravite ***Š.*** Boga Izraelova
ŠTAP-A-OM
Pst 49:10 niti vladalački ***š.*** od nogu
Izl 4:20 A ***š.*** Božji uze Mojsije u ruku
Izl 7:20 On diže ***š.*** i udari njim po vodi u
Izl 12:11 obuću na nogama i ***š.*** u ruci i
1Sa 17:40 Uze ***š.*** svoj u ruku i potraži
Psl 23:4 ***š.*** tvoj i palica tvoja, oni su, koji

Iza 14:5 bezbožnicima, ***š.*** silnicima
Iza 14:29 što se je slomio ***š.*** koji te je
Eze 5:16 glad i slomim vam ***š.*** kruha
Zah 11:10 Uzeo sam svoj ***š.*** milost, i
Zah 11:14 Onda sam slomio drugi ***š.***
Heb 9:4 i ***š.*** Aronov, koji je bio procvao
Eze 20:37 da prođete ispod ***š.*** mojega
Zah 11:7 sam sebi dva pastirska ***š.***
Mat 10:10 dvoje haljine, ni obuće, ni ***š.***
Mar 6:8 osim jednoga ***š.*** ni kruha, ni
Pst 32:10 jer samo ***š.*** putničkim svojim
Brj 20:11 i dvaput udari ***š.*** svojim po
1Sa 17:43 da ideš na me sa ***š.*** I prokle
Iza 11:4 Udara silnike ***š.*** usta svojih
Otk 12:5 svim narodima ***š.*** gvozdenim

ŠTIT
Pst 15:1 Abrame, ja sam ***š.*** tvoj; plaća
P.Zk 33:29 On je ***š.*** spasenja tvojega
Suc 5:8 ali se nije vidio ***š.*** ni koplje
2Sa 22:3 ***š.*** moj, rog spasenja mojega
Psl 18:30 On je ***š.*** svima, koji se u
Psl 84:11 je Bog, Gospod, kruna i ***š.***
Psl 144:2 izbavitelj moj, ***š.*** moj, kojemu
M.Iz 30:5 On je ***š.*** onima, koji se kriju u
Efe 6:16 povrh svega uzmite ***š.*** vjere

- T -

TABOR-A-U
Pst 32:2 Ovo je ***t.*** Božji! Zato prozva
Izl 33:11 Potom bi se ovaj vratio u ***t.*** a
Otk 20:9 i opkoliše ***t.*** svetih i grad
Pst 32:10 a sad posjedujem dva ***t.***
Heb 13:11 spaljuju izvan ***t.***
Heb 13:13 k njemu izvan ***t.*** noseći
Izl 32:17 Mojsiju: Vika je bojna u ***t.***
Izl 32:19 Kad se približi ***t.*** ugleda tele i
1Sa 14:15 Strah nastade u ***t.*** na slo-

TAJN-A-E-O-OSTI-U
M.Iz 27:5 Bolji je javni ukor nego ***t.***
Dan 2:19 je bila Danielu objavljena ***t.*** u
Dan 5:12 za otkrivanje ***t.*** i za razjašn-
Mar 4:11 Vama je ***t.*** kraljevstva
1Ko 4:1 Kristove i upravitelje ***t.*** Božjih
Efe 3:3 po otkrivenju očitova ***t.*** kao što
Efe 3:9 ostvarila ***t.*** od vjekova skrivena
Efe 5:32 ***t.*** je ovo velika; a ja velim
2So 2:7 Jer ***t.*** bezakonja već djeluje
1Ti 3:16 priznato, velika je ***t.*** pobožnosti
Otk 17:5 ***t.*** Babilon veliki, mati bludni-
P.Zk 29:29 ***T.*** su stvari u Gospoda
Job 11:7 Možeš li ***t.*** Božje dokučiti ili
M.Iz 25:9 a ***t.*** drugoga ne otkrivaj
Mat 13:11 da razumijete ***t.*** kraljevstva
Rim 11:25 neću zatajiti ***t.*** ove, da sami
1Ko 13:2 i znam sve ***t.*** i sve znanje, i
1Ko 14:2 razumije, a Duhom govor ***t.***
Kol 1:27 kako je bogata slava ***t.*** ove
1Iv 5:16 smrt; za ***t.*** govorim, da moli
Jer 23:24 Može li se tko skriti tako ***t.*** da
Mat 1:19 je namislio da je otpusti ***t.***
Mat 10:26 ništa ***t.*** što se ne bi doznalo
Efe 5:12 sramotno i govoriti, što oni ***t.***
Psl 139:15 kad postadoh u ***t.*** otkan u
Mat 6:6 Otac tvoj, koji vidi u ***t.*** platit će
1Ko 2:7 mudrost Božju u ***t.*** skrivenu

TAJNU
Psl 73:17 Dok najposlije uniđoh u ***t.***
Božju i vidjeh, kako oni skončaju.
Psl 90:8 ***t.*** krivnju našu pred svjetlost
1Ko 15:51 govorim ***t.*** Svi nećemo us-
Efe 1:9 Očitovavši nam ***t.*** volje svoje
Efe 6:19 navješćujem sa slobodom ***t.***
Kol 1:26 ***T.*** koja je bila skrivena od vje-
Kol 2:2 te upoznaju ***t.*** Boga Oca i Isusa
Kol 4:3 da propovijedamo ***t.*** Kristovu
1Ti 3:9 Koji imaju ***t.*** tanu vjere u čistoj
Otk 1:20 ***T.*** sedam zvijezda, koje si

TAMNIC-A-E-I-U
Otk 18:2 i postade stan đavolima, i ***t.***
Psl 142:7 Izvedi iz ***t.*** dušu moju, da
Dje 5:19 Gospodnji otvori noću vrata ***t.***
Otk 20:7 odvezat će se sotona iz ***t.***
Pst 39:20 I ležao je tamo u ***t.***
Izl 12:29 koji je ležao u ***t.*** isto tako
Mat 11:2 Kad je Ivan u ***t.*** čuo o
Mat 25:36 i pohodili ste me, u ***t.*** i došli
Dje 25:14 Feliks je ostavio u ***t.*** jednoga
1Pe 3:19 duhovima, koji su bili u ***t.***
Pst 39:20 i baci u ***t.*** gdje su ležali sužnji
Mat 5:25 i onda bi te bacili u ***t.***
Luk 22:33 sam s tobom ići u ***t.*** i u smrt
2Pe 2:4 i predao ih u mračnu ***t.*** da se
Otk 2:10 vas baciti u ***t.*** da se iskušate i

TAT
Iva 10:1 drugom mjestu, on je ***t.*** i raz-
Iva 10:10 ***t.*** ne dolazi, nego da krade
Iva 12:6 nego što je bio ***t.*** i imao torbu
1So 5:2 Gospodnji i doći tako kao ***t.*** u
1Pe 4:15 neka ne trpi kao krvnik ili ***t.*** ili
2Pe 3:10 doći dan Gospodnji kao ***t.*** u
Otk 3:3 doći ću na tebe kao ***t.*** i nećeš
Otk 16:15 idem kao ***t.*** blagoslovljen je

TEČE-NJA
Izl 3:8 zemlju, u kojoj ***t.*** mlijeko i med, u
Psl 19:10 slađe su od meda, što ***t.*** iz
Psl 72:7 i obilje mira, dokle ***t.*** mjeseca
Psl 133:2 ***t.*** na bradu, bradu Aronovu
Jer 11:5 u kojoj ***t.*** mlijeko i med, kako je
Iva 4:14 izvor vode, što ***t.*** u život vječni
Mat 9:20 godina bolovala od ***t.*** krvi, pristupi

TELE
Izl 32:4 preli ih i napravi od njih ***t.*** liv-
Izl 32:19 približi taboru, ugleda ***t.*** i ples
Psl 106:19 Načiniše sebi ***t.*** na Horebu
Iza 11:6 ***t.*** lav i ovca bit će zajedno
Luk 15:23 Onda dovedite ***t.*** ugojeno i

TEMELJ-A-I-U
Psl 87:1 Njegov je ***t.*** na gorama svetim
1Ko 3:10 mudri graditelj postavih ***t.*** a
2Ti 2:19 A čvrsto stoji ***t.*** Božji imajući
Otk 21:19 prvi ***t.*** bijaše jaspis, drugi
Psl 74:7 imena tvojega oskvrniše do ***t.***
1Ko 3:11 Jer ***t.*** drugoga nitko ne može
Heb 6:1 da ne postavljamo opet ***t.***
Otk 21:14 gradski imao je dvanaest ***t.***
Psl 18:7 ***t.*** se gora uzdrmaše i pomak-
Psl 82:5 drmaju se svi ***t.*** zemlje
Psl 95:4 U njegovoj su ruci ***t.*** zemaljski
Otk 21:19 ***t.*** zida gradskoga bili su
M.Iz 10:25 stoji tvrdo na vječitom ***t.***
Rim 15:20 da ne gradim na tuđemu ***t.***
1Ko 3:12 tko naziđuje na ovome ***t.***
Efe 2:20 Nazidani na ***t.*** apostola i
Heb 11:10 ***t.*** kojemu je graditelj i tvor-

TERET
Brj 11:11 ***t.*** brige za taj čitav narod
2Sa 19:35 bih sluga tvoj pao još na ***t.***
Iza 9:4 Jer lomiš ***t.*** jarma njegova
Mat 20:12 koji smo podnosili ***t.*** i žegu
2Ko 12:13 što vam nijesam bio na ***t.***
2Ko 12:14 i neću vam biti na ***t.*** jer ne
2Ko 12:16 ja vam nijesam bio na ***t.***
1So 2:9 da ne budemo na ***t.*** nijednome

TIJESAK
Iza 5:2 iskopao ***t.*** i nadao se, da će
Joe 3:13 Ustanite, stupite, jer je ***t.*** pun
Mat 21:33 skopa u njemu ***t.*** i sagradi
Otk 14:19 trs zemlje i metnu u veliki ***t.***
Otk 19:15 i on gazi ***t.*** žestokoga vina

TIJESAN
M.Iz 23:27 tuđa žena ***t.*** studenac
Mat 7:14 uska su vrata i ***t.*** put, što vodi

TIJESTO
Rim 11:16 Ako je kvasac svet, to je i ***t.***
1Ko 5:6 da malo kvasca ukiseli sve ***t.***
1Ko 5:7 da budete novo ***t.*** kao što ste

TIŠIN-A-I
Mar 4:39 Prestane vjetar, i postade ***t.***
Otk 8:1 otvori sedmi pečat, postade ***t.***
Psl 94:17 bi duša moja odavno u ***t.***
Jer 13:17 u ***t.*** plakati radi oholosti vaše
1Ti 2:11 Žena u ***t.*** neka se uči sa svom
1Ti 2:12 mužem, nego da bude u ***t.***

TJESKOB-A-E-NO-U
Psl 34:4 ću se, kad vas napadne ***t.***
Eze 7:25 ***t.*** dolazi. Traži se spasenje i
Luk 22:44 I napade ga smrtna ***t.*** i molio
Rim 2:9 Nevolja i ***t.*** na svaku dušu
Rim 8:35 Nevolja ili ***t.*** ili progonstvo ili
Psl 14:5 Jedanput će oni zadrhtati od ***t.***
Psl 32:7 čuvaš me od ***t.*** okružit ćeš me
Psl 116:3 spopale me ***t.*** svijeta mrtvih
Iza 30:20 će vam Svemogući kruha ***t.*** i
Iza 53:8 Iz ***t.*** i suda bio je uzet, i tko da
Jon 2:3 Iz ***t.*** svoje zavapih Gospodu
2Ko 2:4 od brige mnoge i ***t.*** srca pisao
2Ko 12:10 progonstva, ***t.*** zbog Krista
Mat 6:25 Ne budite ***t.*** zabrinuti za život
Mat 6:28 I što ste tako ***t.*** zabrinuti za
Mat 6:31 Ne budite dakle ***t.*** zabrinuti i
Flp 4:6 Ne brinite se ***t.*** ni za što, nego u
P.Zk 28:65 Gospod utisnuti u srce ***t.*** u
Iva 16:33 U svijetu imate ***t.*** ali se radu-

TORB-E-U
Mat 10:10 Ni putne ***t.*** ni dvoje haljine
Mar 6:8 štapa, ni kruha, ni ***t.*** ni novaca
Luk 10:4 ni ***t.*** ni obuće i nikoga ne poz-
Luk 22:35 bez ***t.*** bez obuće, je li vam
1Sa 17:40 Metnu ih u ***t.*** pastirsku, koju
Hag 1:6 skupljao je plaću u prodrtu ***t.***
Luk 22:36 je uzme sobom, isto tako ***t.***
Iva 12:6 nego što je bio tat, i imao ***t.*** i -

TRBUH-U
1Ko 6:13 Jelo je za ***t.*** i trbuh za jelo
Flp 3:19 kojima je Bog ***t.*** i slava u
Pst 3:14 Na ***t.*** ćeš svojemu puzati i
Rim 16:18 Kristu, nego svojemu ***t.*** i

TRGOVC-E-I-IMA
Zah 11:7 za ***t.*** ovaca, i uzeo sam sebi
Iva 2:14 U hramu zateče ***t.*** što su prod-
Otk 18:3 i ***t.*** zemlje obogatili su se od
Mat 21:12 stolove mjenjačima i klupe ***t.***

TRIJEZNI
1So 5:8 budimo ***t.*** i obučeni u oklop
Tit 2:2 Starci da budu ***t.*** pošteni, mudri
1Pe 1:13 svojega uma, budite ***t.*** i
1Pe 5:8 Budite ***t.*** i bdijte, jer protivnik

TRSK-A-E-OM-U
Iza 35:7 izrast će trava, ***t.*** i rogoz
Otk 11:1 I dade mi se ***t.*** kao palica
Iza 42:3 ***t.*** stučene neće prelomiti, sti-
Mat 12:20 ***t.*** stučene neće prelomiti i
Mar 15:19 su ga udarali ***t.*** po glavi
Otk 21:16 I izmjeri grad ***t.*** na dvanaest
Izl 2:3 u nju i stavi je u ***t.*** kraj Nila
Mat 11:7 zar ***t.*** koju ljulja vjetar tamo i
Mat 27:29 i dadoše mu ***t.*** u desnicu
Mat 27:30 uzeli bi ***t.*** i udarali ga njom

TRULOSTI
Dje 2:27 dati, da Svetac tvoj vidi ***t.***
Dje 13:37 Bog uskrsnuo, nije vidio ***t.***

TRUN-E
Mat 7:3 Što vidiš ***t.*** u oku brata
Mat 7:5 da izvadiš ***t.*** iz oka brata svoj-
1Pe 1:23 ne od sjemena, koje ***t.*** nego

TUG-A-E-OVATI
M.Iz 15:13 ***t.*** u srcu pritisne duh
Otk 18:8 ***t.*** i glad, i spalit će se ognjem
Mat 9:15 Mogu li svatovi ***t.*** dok je s
Luk 6:25 smijete. Vi ćete ***t.*** i plakati
Iva 16:20 Vi ćete plakati i ***t.*** a svijet će

TUŽAN
Iza 63:9 osjećao se i on ***t.*** ali ih je
Mar 10:22 posta on žalostan i otide ***t.***
TUŽB-E-U
Izl 23:7 Kloni se ***t.*** lažne i ne skrivi smrt
Mat 27:12 Ali na ***t.*** glavara svećeničkih
1Ko 6:7 što imate ***t.*** među sobom
1Ti 5:19 Protiv svećenika ne primaj ***t.***
Job 10:1 zato ću pustiti od sebe ***t.***
Kol 3:13 ako ima tko ***t.*** na koga; kao što
TUŽI-O-TELJ-TI
Rim 8:22 stvorenje uzdiše, i ***t.*** s nama
Rim 11:2 Pismo o Iliji, kako se ***t.*** Bogu
Iza 49:14 A ipak se je ***t.*** Sion: Ostavio
Otk 12:10 koji ih je ***t.*** pred Bogom
Iva 5:45 Vaš je ***t.*** Mojsije, u koga se vi
Otk 12:10 jer je zbačen ***t.*** braće naše
Luk 23:2 Ondje ga počeše ***t.***
Iva 5:45 Ne mislite, da ću vas ja ***t.*** Ocu
TVRĐAV-A-I-U
Psl 48:3 njegovim objavio kao jaka ***t.***
Psl 144:2 Jakost moja, ***t.*** moja, grad
M.Iz 18:11 bogatoga njemu je jaka ***t.*** i
M.Iz 18:19 su kao prijevornice na ***t.***
Zah 9:12 Vratite se k ***t.*** sužnji puni
PNP 8:9 sagradit ćemo na njemu ***t.*** od
Dan 11:31 oskvrnit će svetište i ***t.***

- U -

UBOJI-CA-MA-CE
1Iv 3:15 koji mrzi brata svojega, ***u.*** je, i
1Ti 1:9 zločincima i nečistima, ***u.*** oca i
Otk 21:8 i nevjernima i nečistima, i ***u.*** i
Mat 22:7 dade pogubiti ***u.*** i grad njihov
Dje 7:52 vi postadoste izdajnici i ***u.***
Otk 22:15 i vračari i bludnici, i ***u.*** i idolo-
UBOJSTV-A-O
Rim 1:29 puni zavisti, ***u.*** svađe, luk-
Gal 5:21 Zavisti, ***u.*** pijanstva, razuz-
Brj 35:6 za onoga, koji je počinio ***u.***
Mat 15:19 iz srca dolaze zle misli, ***u.***
UBROJEN
Iza 53:12 i bio ***u.*** među zločince, i nosio
Mar 15:28 ***u.*** je među zločince
UČENICI-MA
Mat 12:2 ***u.*** tvoji čine, što je zabranjeno
Mat 14:12 uzeše ***u.*** njegovi mrtvo
Mat 14:19 a ***u.*** ih dadoše narodu
Mat 15:2 Zašto ***u.*** tvoji prestupaju
Mat 15:36 a ***u.*** ih dadoše narodu
Mat 27:64 mogli doći ***u.*** njegovi ukrasti
Luk 6:1 ***u.*** njegovi trgali su klasje, trli ga
Iva 4:2 Isus sam nije krstio, nego ***u.***
Iva 8:31 mojoj nauci, zaista ćete biti ***u.***
Iva 9:27 Nećete li i vi postati ***u.*** njegovi
Iva 12:16 Ovo ***u.*** njegovi ne razumješe
Iva 15:8 rod mnogi i budete moji ***u.***
Iva 18:1 gdje je bio vrt, u koji uđe on, i ***u.***
Dje 11:26 najprije ***u.*** nazvaše kršćani
UČENICIMA
Mat 16:21 počne Isus objašnjavati ***u.***
Mat 26:18 Pashalnu večeru s ***u.*** svoj-
Mat 26:26 prelomi ga i dade ga ***u.***
Mat 26:40 dođe k ***u.*** svojim i nađe ih
Mat 28:7 A sad otidite brže i javite ***u.***
Mat 28:19 i učinite sebi sve narode ***u.***
Luk 22:45 pođe k ***u.*** svojim, ali ih nađe
Iva 13:5 i počne prati noge ***u.*** i otirati
Dje 15:10 da metnete ***u.*** na vrat jaram
UČENIK-A-E-U
Iza 50:4 budi mi uho, da slušam kao ***u.***
Mat 10:24 ***u.*** nije nad učiteljem, ni
Mat 10:42 da se napije, jer je moj ***u.***
Luk 6:40 ***u.*** ne stoji nad učiteljem
Luk 14:26 sebe, ne može biti moj ***u.***
Luk 14:33 što ima, ne može biti moj ***u.***
Iva 9:28 Ti budi ***u.*** njegov, a mi smo
Iva 19:27 onoga časa uze je ***u.*** k sebi
Iva 21:7 Tada ***u.*** onaj, koga je ljubio
Iva 21:20 gdje za njim ide onaj ***u.*** koga
Iva 21:24 Ovo je onaj ***u.*** koji svjedoči
Iza 50:4 Jezik ***u.*** dao mi je Svemogući
Mat 11:2 Kristovu, posla dvojicu ***u.***
Iva 6:60 Mnogi od ***u.*** njegovih, koji su
Iva 19:26 vidje Isus majku i ***u.*** koga je
Dje 6:1 kad je rastao broj ***u.*** podigoše
Dje 6:7 i broj se je ***u.*** vrlo množio u Je-
Dje 9:1 i ubistvom protiv ***u.*** Gospodn-
Luk 6:13 dozva ***u.*** svoje k sebi i izabra
Luk 11:1 i Ivan učio ***u.*** svoje moliti se
Dje 14:22 Utvrđivali su ***u.*** i opominjali
Iva 19:27 Potom reče ***u.*** Evo ti majke
Iva 20:2 i k drugom ***u.*** koga je ljubio
UČITELJ-A-E-EM
Iza 30:20 se neće više skrivati ***u.*** tvoj i
Mat 17:24 vaš ***u.*** ne plaća hramskoga
Mat 23:8 jer je jedan vaš ***u.*** a vi ste svi
Mat 26:18 ***u.*** poručuje: Vrijeme je
Luk 6:40 se izuči, jest kao ***u.*** njegov
Iva 3:2 znamo, da si ti ***u.*** koji je došao
Dje 5:34 Gamaliel, ***u.*** zakona, poštov-
Rim 2:20 ***u.*** djeci, koji u zakonu ima
1Ti 2:7 kao ***u.*** neznabožaca u vjeri i
2Pe 2:1 i među vama biti lažnih ***u.*** koji
Efe 4:11 a jedne za pastire i ***u.***
2Ti 4:3 nakupiti sebi ***u.*** jer ih uši svrbe
Mat 10:24 Učenik nije nad ***u.*** ni sluga
Iva 13:13 zovete mene ***u.*** i Gospodi-
UČITELJI-MA
1Ko 12:29 Zar su svi ***u.*** Zar su svi
1Ti 1:7 Htjeli su da budu ***u.*** zakona, a
Heb 5:12 iako biste morali biti ***u.*** po
Jak 3:1 ***u.*** znajući, da ćemo biti strože
Mat 23:8 Ali vi se ne zovite ***u.*** jer je
Luk 2:46 Sjedio je među ***u.*** slušao ih i
UČITELJU
Mat 8:19 ***U.*** hoću da idem za tobom
Mat 10:25 ako mu je kao ***u.*** njegovu, i
Mat 12:38 ***U.*** htjeli bismo vidjeti od
Mat 19:16 ***U.*** što dobra moram činiti
Mat 22:16 ***U.*** znamo, ti si istinit, ti učiš
Mat 26:49 Zdravo, ***U.*** i poljubi ga, tada
Mar 9:38 ***U.*** vidjesmo jednoga, gdje u
Mar 10:17 ***U.*** dobri, što moram činiti
Mar 13:1 ***U.*** gle ovo silno kamenje
Luk 5:5 ***U.*** odgovori Simon, svu noć
Luk 11:45 ***U.*** tim riječima sramotiš i
Luk 12:13 ***U.*** reci bratu mojemu, da
Luk 19:39 ***U.*** zabrani to učenicima
Luk 20:21 ***U.*** znamo, da pravo govoriš
Iva 3:2 ***U.*** znamo, da si ti učitelj, koji je
Iva 9:2 ***U.*** tko sagriješi, ovaj ili roditelji
Iva 11:8 ***U.*** sad su Židovi gledali da te
UDOV-A-E-I
Mat 5:29 da propadne jedan od ***u.***
Rim 6:13 Niti dajite ***u.*** svojih grijehu za
Rim 6:19 dajite ***u.*** svoje u službu prav-
Rim 12:4 tijelu imamo mnoge ***u.*** a
1Ko 6:15 i od njih načiniti ***u.*** bludničine
Kol 3:5 Umrtvite dakle ***u.*** svoje, koji su
Psl 22:14 rasuti su svi ***u.*** moji; srce mi
Rim 12:4 a ***u.*** svi nemaju isti posao
1Ko 6:15 da su tjelesa vaša ***u.*** Kristovi
1Ko 12:24 A pristojni ***u.*** naši ne trebaju
1Ko 12:26 s njim se raduju svi ***u.***
1Ko 12:27 tijelo Kristovo, i pojedini ***u.***
Efe 4:25 jer smo ***u.*** jedan drugome
UDOVIC-A-E
Zah 7:10 Ne pritiskujte ***u.*** i sirota,
Mar 12:42 Jedna siromašna ***u.*** dođe i
Luk 18:5 Ali jer mi dodijava ova ***u.***
Luk 21:2 kao jedna siromašna ***u.*** ubaci
1Ti 5:4 Ako li koja ***u.*** ima djecu ili
1Ti 5:9 ***u.*** neka se ne izabere mlađa od
Otk 18:7 i nijesam ***u.*** i tuge neću vidjeti
Psl 146:9 uzdržava sirote i ***u.*** a bezbo-
Iza 1:23 parnica ***u.*** ne dolazi pred njih
Jer 49:11 ***u.*** tvoje neka se uzdaju u me
Tuž 5:3 bez oca, matere naše kao ***u.***
Dje 6:1su se njihove ***u.*** zapostavljale,
1Ti 5:16 koje su zaista ***u.*** može zado-
1Ti 5:16 ima ***u.*** neka se stara za njih, i
Jak 1:27 posjećivati sirote i ***u.*** u
UFANJE
Psl 39:7 čekam. Samo si ti ***u.*** moje
Psl 78:7 Da bi i oni stavljali u Boga ***u.***
1Ko 13:13 A sad ostaje vjera, ***u.*** ljubav
UGAONI
Job 38:6 Tko joj je metnuo kamen ***u.***
Iza 28:16 skupocjen ***u.*** kamen, što
Mat 21:42 graditelji, postade kamen ***u.***
Luk 20:17 graditelji, postade kamen ***u.***
Efe 2:20 a ***u.*** je kamen sam Krist Isus
1Pe 2:6 stavljam na Sionu kamen ***u.***
1Pe 2:7 koji postade kamen ***u.*** i kamen
UGLED-NI
Flp 3:17 kao što nas imate za ***u.***
Kol 2:15 izvede ih smjelo na ***u.***
1Pe 5:3 nego kao oni, koji su ***u.*** stadu
Gal 2:2 koji su bili ***u.*** da ne bih možda
Gal 2:6 koji su bili ***u.*** ništa me novo ne
UGLJEVLJE
Psl 18:13 i glas njegov: grad i živo ***u.***
M.Iz 25:22 tako zgrćeš živo ***u.*** na glavu
Iza 54:16 kovača, koji raspaljuje ***u.*** i
Rim 12:20 to, ***u.*** ognjeno skupit ćeš na
UGODAN
Pst 3:6 plod drveta dobar za jelo i ***u.*** za
Rim 14:18 služi Kristu, ***u.*** je Bogu i mio
Rim 15:16 da bude prinos naroda ***u.*** i
2Ko 2:15 Jer smo mi Kristov ***u.*** miris
UGODN-E-I-O-U
Prp 12:10 se je trudio da nađe ***u.*** riječi
Iza 56:7 i žrtve zaklanice njihove ***u.*** su
Jer 6:20 paljenice nijesu mi više i ***u.***
2Ko 12:10 Zato su mi ***u.*** slabosti
Heb 10:6 žrtve za grijeh nijesu ti bile ***u.***
1Pe 2:5 koje su ***u.*** Bogu po Isusu
Pst 8:21 Kad omirisa Gospod miris ***u.***
Efe 5:2 i žrtvu Bogu na ***u.*** miris
Pst 2:9 svakojako drveće, ***u.*** za pogled
Psl 133:1 i kako je ***u.*** kad braća u miru
Iva 8:29 svagda činim, što je njemu ***u.***
Rim 12:2 što je dobro, ***u.*** i savršeno
Efe 5:10 što je Gospodinu ***u.***
Flp 2:13 hoćete i izvršite, kako mu je ***u.***
Kol 3:20 jer je to ***u.*** u Gospodinu
1Ti 2:3 je dobro i ***u.*** pred Spasiteljem
1Ti 5:4 jer je ovo ***u.*** pred Bogom
Heb 12:28 i njom služimo ***u.*** Bogu s
Heb 13:21što je ***u.*** pred njim, po Isusu
1Pe 2:20 trpite, to je ***u.*** pred Bogom
1Iv 3:22 i činimo, što je njemu ***u.***
Rim 12:1 za žrtvu živu, svetu, ***u.*** Bogu
Flp 4:18 miris, žrtvu prijatnu, ***u.*** Boga
UKOR-I
M.Iz 12:1 tko mrzi ***u.*** luđak je
M.Iz 17:10 ***u.*** djeluje na razumnoga
M.Iz 27:5 Bolji je javni ***u.*** nego tajna
M.Iz 29:15 Prut i ***u.*** daju mudrost, a
Gal 2:11 jer je bio zavrijedio ***u.***
M.Iz 19:25 ***u.*** li se razuman, on prima
Luk 9:55 A on se okrenu i ***u.*** ih rekavši
ULICA-MA
Tuž 4:1 kamenje po uglovima svih ***u.***
Otk 21:21 i ***u.*** gradska bijaše zlato
M.Iz 5:16 razlijevati i potoci tvoji po ***u.***
PNP 3:2 tražit ću na ***u.*** i trgovima duši
Iza 24:11 Glasna tužnjava po ***u.*** zbog
Dan 9:25 i opet će se sazidati s ***u.*** i

Mat 6:2 i na ***u.*** da ih slave ljudi
Mat 12:19 nitko neće po ***u.*** čuti glasa
Luk 13:26 i pili; po ***u.*** našim ti si učio

ULJ-A-E-EM

Psl 55:21 riječi su njegove blaže od ***u.***
Prp 9:8 tvojoj neka ne ponestane ***u.***
Joe 1:10 usahnulo je vino, nestalo je ***u.***
Mih 6:7 ovnova, deset tisuća potoka ***u.***
Otk 6:6 za denar; a ***u.*** i vina neće ni biti
Izl 25:6 mirisi za ***u.*** pomazanja i za
Psl 104:15 i ***u.*** koje mu čini lice sjajnim
Psl 133:2 ***u.*** na glavi, što teče na bradu
Psl 141:5 kara; to je ***u.*** za glavu moju
M.Iz 21:17 tko voli vino i ***u.*** ne obogati
Prp 7:1 je dobro ime nego dobro ***u.***
Iza 61:3 mjesto pepela, ***u.*** radosti
Hos 12:1 nose ***u.*** kao danak u Egipat
Psl 23:5 mažeš mi glavu ***u.*** čaša se
Psl 45:7 Bog tvoj, ***u.*** radosti pred
Iza 1:6 iscijedilo, ni zavilo, ni ***u.*** ublažilo
Luk 10:34 zali ***u.*** i vinom rane njegove
Heb 1:9 Bog tvoj ***u.*** radosti većma
Jak 5:14 mažući ga ***u.*** u ime Gospodn-

UMRO

Psl 118:17 Nijesam ***u.*** ja živim i navje-
Prp 7:17 zašto bi ***u.*** prije vremena
Iva 19:33 da je već ***u.*** i ne prebiše mu
Dje 25:19 i o nekakvu Isusu, koji je ***u.*** a
Rim 7:2 a ako li je ***u.*** muž njezin
Rim 8:34 Isus, koji je ***u.*** pa još i uskrsn-
Rim 14:15 onoga, za kojega je Krist ***u.***
1Ko 8:11 brat, za kojega je Krist ***u.***
1Ko 15:3 da je Krist ***u.*** za grijehe naše
2Ko 5:14 jedan za sve ***u.*** to su svi umrli
Gal 2:19 ja sam po zakonu ***u.*** zakonu
Gal 2:21 dolazi, onda je Krist uzalud ***u.***
1So 4:14 ako vjerujemo, da je Isus ***u.*** i
1Pe 3:18 jedanput za grijehe naše ***u.***
Mat 12:11 jedina ovca ***u.*** u jamu, neće
Gal 6:1 i ***u.*** čovjek u kakav prekršaj, vi
Heb 4:11 da ne ***u.*** tko u onaj isti primjer

URAČUNA

Pst 15:6 i On mu to ***u.*** u pravednost
Rim 4:3 Vjerova Abraham Bogu, i ***u.***
Rim 4:10 Kako se dakle ***u.*** Ili kad je bio
Rim 4:11 da se i njima ***u.*** u pravdu
Rim 4:22 Zato se i ***u.*** njemu u pravdu
Gal 3:6 Abraham vjerova Bogu, i ***u.*** mu
2Ti 4:16 ostavili; neka im se to ne ***u.***
Jak 2:23 Abraham vjerova Bogu, i ***u.***

USJEVE

Psl 65:10 ***u.*** joj u rastu blagoslovio
Luk 6:1 Jedne subote išao je kroz ***u.***

USKA

Mat 7:13 Uđite na ***u.*** vrata, jer su široka
Mat 7:14 Nasuprot ***u.*** su vrata i tijesan
Luk 13:24 se da uđete na ***u.*** vrata, jer

USKRSNUĆ-A-E-EM-U

Mat 22:23 koji tvrde, da nema ***u.*** Oni
Luk 20:36 i djeca Božja, jer su djeca ***u.***
Dje 23:8 saduceji govore, da nema ***u.***
1Ko 15:13 A ako nema ***u.*** mrtvih, to
Flp 3:10 Da spoznam njega i silu ***u.***
Luk 2:34 određen na propast i na ***u.***
Iva 5:29 izaći na ***u.*** života, a koji su činili
Iva 11:25 Ja sam ***u.*** i život. Tko vjeruje
Dje 17:18 Jer je propovijedao Isusa i ***u.***
Dje 24:15 da će biti ***u.*** pravednih i ne-
1Ko 15:21 tako dođe i ***u.*** mrtvih po čo-
1Ko 15:42 Tako i ***u.*** mrtvih. Sije se u
Flp 3:11 Ne bih li kako dostigao ***u.*** od
2Ti 2:18 da je ***u.*** već bilo, i ruše vjeru
Heb 11:35 da dobiju bolje ***u.***
Otk 20:5 tisuća godina. Ovo je prvo ***u.***
Rim 6:5 smrti njegove, bit ćemo i ***u.***
Heb 11:35 žene primiše svoje mrtve ***u.***
1Pe 1:3 rodi za živu nadu ***u.*** Isusa
Mat 22:30 Jer o ***u.*** niti će se ženiti ni
Luk 14:14 će ti se vratiti o ***u.*** pravednih
Rim 1:4 Sin Božji duhom svetosti po ***u.***
Heb 6:2 polaganju ruku, i ***u.*** od mrtvih
1Pe 3:21 dobru savjest po ***u.*** Isusa
Otk 20:6 koji ima dio u prvom ***u.*** nad

USNAMA

Psl 45:2 milina se razlila na ***u.*** tvojim
M.Iz 7:21 i glatkim ***u.*** odvuče ga sa
M.Iz 8:7 mrska je ***u.*** mojim lažljivost
M.Iz 10:13 Na ***u.*** razumnoga naći je
M.Iz 16:10 Sud je Božji na ***u.*** kraljevim
Iza 28:11 tepavim ***u.*** i tuđim jezikom
Iza 29:13 poštuje me samo ***u.*** svojim
Mal 2:6 na ***u.*** njegovim nije se našla
Mat 15:8 štuje me samo ***u.*** ali srce je
Rim 3:13 otrov je zmijski pod ***u.*** njihov-

USNE

Pst 28:12 I ***u.*** san: ljestve stajale na
Psl 12:3 Gospod uništio laskave ***u.*** i
Psl 63:3 tebi pjevaju slavu ***u.*** moje
M.Iz 4:24 i ***u.*** tvoje neka budu čiste od
M.Iz 13:3 razvaljuje ***u.*** svoje, propada
M.Iz 17:28 razuman, i kad zatvori ***u.***
M.Iz 27:2 stranac, a ne tvoje vlastite ***u.***
PNP 4:3 ***u.*** su ti kao vrpca grimizna
PNP 4:11 ***u.*** tvoje, zaručnice, kaplju
Sef 3:9 ću pribaviti čiste ***u.*** narodima
1Pe 3:10 ***u.*** svoje, da ne govore prijev-

USPOMENU

Luk 22:19 Ovo činite na moju ***u.***
1Ko 11:24 ovo činite na moju ***u.***
1Ko 11:25 kadgod pijete, na moju ***u.***

USTRAJNOŠĆU

Luk 21:19 ***u.*** spasit ćete dušu svoju
Heb 12:1 i s ***u.*** trčimo da dobijemo na
Efe 6:18 i uz to bdijte sa svom ***u.*** i
Kol 1:11 podnesete u strpljivosti i ***u.*** s
1So 1:3 i truda, i ljubavi i ***u.*** u nadi u

USTRAJU

Dje 13:43 svjetovali, da ***u.*** u milosti
Dje 14:22 i opominjali ih, da ***u.*** u vjeri
Rim 2:7 Vječni život onima, koji ***u.*** u di

UŠI-JU-MA

2Ljt 7:15 ***u.*** moje pripazit će na molitvu
Psl 40:6 ali si mi dao ***u.*** otvorene
Iza 6:10 Učini gluhima ***u.*** njegove
Iza 30:21 ***u.*** će tvoje razabrati povik iza
Iza 33:15 tko zatiskuje ***u.*** svoje, da ne
Iza 35:5 i ***u.*** gluhima otvorit će se.
Iza 43:8 ima oči, koji je gluh, a ima ***u.***
Jer 5:21 a ne vidi, koji ima ***u.*** a ne čuje
Mat 11:15 Tko ima ***u.*** za čuti neka čuje
Mat 13:15 ***u.*** su njegove gluhe, oči su
Mat 13:43Tko ima ***u.*** za čuti neka čuje
Mat 19:24 ide deva kroz iglene ***u.***
Mar 7:33 stavi mu prste svoje u ***u.*** i
Mar 8:18 Imate ***u.*** i zar ne čujete
Mar 10:25 deva ide kroz iglene ***u.***
Luk 1:44 u ***u.*** moje, zaigra dijete od
Luk 18:25 je devi proći kroz iglene ***u.***
2Ti 4:3 sebi učitelje, jer ih ***u.*** svrbe
1Pe 3:12 i ***u.*** njegove slušaju molitvu
Otk 2:7 Tko ima ***u.*** neka čuje, što Duh
Dje 7:51 i neobrezanih srca i ***u.*** Vi se
Jak 5:4 i vika žetelaca dođe do ***u.***
Brj 14:28 vi izgovoriste pred mojim ***u.***
Iza 6:10 da ne čuje ***u.*** svojim, da srce
Mih 7:16 ruku na usta i ogluhnuti na ***u.***
Mat 13:13 i otvorenim ***u.*** ne čuju i ne
Mat 13:15 Očima neće da vidi, ***u.*** neće
Mat 13:16 što vide, i ***u.*** vašim, što čuju
Dje 28:27 i ***u.*** ne čuju, i srcem ne razu-

UTJEŠI

Tuž: 1:2 Nikoga nema, da ga ***u.*** od svih
Mat 2:18 neće da se ***u.*** jer ih više nema
2Ko 7:6 koji tješi poniženog, ***u.*** nas
2So 2:17 Neka ***u.*** srca vaša i utvrdi u

UTJEŠITELJ

Tuž 1:16 Daleko je od mene ***u.*** koji bi
Iva 14:26 A ***U.*** Duh Sveti, kojega će
Iva 15:26 A kad dođe ***U.*** koga ću vam

UTJEH-A-E-OM-U

Psl 119:50 To je ***u.*** moja u nevolji
2Ko 1:5 tako i po Kristu obiluje ***u.*** naša
Flp 2:1ako koja ***u.*** ljubavi, ako koje
Iza 54:11 od bure raščupana, ***u.*** lišena
Dje 4:36 Barnaba, što znači sin ***u.***
Dje 13:15 ako je u vama riječ ***u.*** za
Rim 15:5 A Bog strpljivosti i ***u.*** neka
2Ko 1:3 Otac milosrđa i Bog sve ***u.***
2Ko 7:4 pun sam ***u.*** obilna je moja
Rim 15:4 da strpljivošću i ***u.*** Pisma
2Ko 1:4 ***u.*** kojom nas same Bog tješi
Jer 31:13 nakon boli dajem im ***u.*** i ves-
Luk 2:25 bojao Boga i čekao je ***u.***
Luk 6:24 bogati, vi već imate ***u.*** svoju
1Ko 14:3 popravljanje i opomenu i ***u.***
2So 2:16 nas je ljubio i dao ***u.*** vječnu i
Heb 6:18 jaku ***u.*** mi, koji smo pribjegli

UTOČIŠTE

2Sa 22:3 branik moj: u njega tražim ***u.***
Psl 14:6 Gospod je ***u.*** njegovo
Psl 19:14 Gospode, ***u.*** moje i Spa-
Psl 31:1 U tebe, Gospode, tražim ***u.*** ne
Psl 46:7 ***u.*** je nama Bog Jakovljev
Psl 61:3 Jer si ti ***u.*** moje, tvrda kula
Psl 62:8 srca svoja; ***u.*** je naše Bog
Psl 90:1 Svemogući, ti si nam ***u.*** ti si to
Psl 94:22 Ali je Gospod ***u.*** meni; Bog je
Iza 28:17 Tuča potre ***u.*** lukavosti
Iza 32:2 Svaki će biti ***u.*** od bure, zaklon
Iza 33:16 gradovi su na hridinama ***u.***
Jer 16:19 grade moj, ***u.*** moje u dan
Sef 3:12 će tražiti ***u.*** u imenu Gospod-

UTROBI

Pst 25:23 Dva su naroda u ***u.*** tvojoj
Jon 2:1 i tri noći ostade Jona u ***u.*** ribe
Jon 2:2 I Jona se pomoli u ***u.*** ribe Gos-
Mat 12:40 Kao što je Jona bio u ***u.***
Luk 1:44 zaigra dijete od radosti u ***u.***
Otk 10:9 biti u tvojoj ***u.*** ali u ustima bit

UTVRĐEN

Job 2:3 je uvijek ***u.*** u svojoj pobožnosti
Iva 8:44 On nije bio ***u.*** u istini jer nema
Heb 8:6 uzvišenijeg zavjeta, koji je ***u.***

UVJEREN

Rim 14:5 svaki neka je ***u.*** za svoju
Rim 14:14 Znam i ***u.*** sam u Gospodinu
Rim 15:14 A ja sam i sam ***u.*** za vas,
2Ti 1:12 i ***u.*** sam, da je on moguć

UZRASTE

Mat 13:7 pade među trnje. ***u.*** zajedno
Mat 13:26 Kad onda ***u.*** usjev i uhvati
1Ko 3:6 Apolo zali, a Bog dade te ***u.***
Heb 12:15 ne ***u.*** kakav korijen gorčine

UZVIŠEN-E

Psl 89:7 silno ***u.*** iznad sviju oko njega
Psl 113:4 ***u.*** je nad svima narodima
Psl 138:6 Gospod je ***u.*** ali on gleda i
Iza 2:11 Samo je Gospod ***u.*** u onaj
Iza 52:13 uzdignut će se, bit će silno ***u.***
Heb 7:26 odvojen od grješnika i ***u.*** nad
Psl 131:1 što su mi odveć velike i ***u.***
2Pe 1:17 kad siđe k njemu od ***u.*** slave

UZVISIT

Mat 23:12 a tko se ponizuje, ***u.*** će se
Jak 4:10 Gospodinom, i ***u.*** će vas

UZVISUJE

Psl 112:9 zbog bogatstva njegova ***u.***
Mat 23:12 Jer tko se ***u.*** ponizit će se; a

UZVRATITI

1So 3:9 zahvalu možemo ***u.*** Bogu za
Heb 10:30 Moja je osveta, ja ću ***u.***

UŽITAK
1Ti 6:17 nam sve da je obilato za ***u.***
Heb 11:25 negoli imati časovit ***u.*** grijeha

- V -

VALOVI-MA
Izl 15:5 ***v.*** ih pokriše kao kamen
Psl 42:7 svi ***v.*** tvoji i vode tvoje prelaze
Psl 77:16 te i ustreptaše;V. zahukaše
Psl 107:29 i ***v.*** morski umuknuše
Jer 5:22 ako ***v.*** i huje, ne prelaze
Jud 1:13 ***v.*** morski, što se pjene svojim
Job 38:11 ovdje se lomi prkos tvojim ***v.***
Psl 29:3 Čuj Gospod nad ***v.*** Bog
Mat 8:24 tako da se je lađica pokrila ***v.***
VANJ-ŠTINI-SKI
Iva 7:24 Nemojte suditi po ***v.*** nego
Iva 8:15 Vi sudite po ***v.*** ja ne sudim
2Ko 4:16 se naš ***v.*** čovjek i raspada
1Pe 3:3 Nakit žena neka ne bude ***v.*** u
VATR-A-I
Jak 3:5 mala ***v.*** i koliku šumu zapali
Jak 3:6 I jezik je ***v.*** svijet nepravde
1Pe 4:12 ne čudite se ***v.*** koja vas stiže za
VEČER-I-U
Pst 1:5 postade ***v.*** i postade jutro – prvi
Pst 8:11 se vrati k njemu istom pred ***v.***
Iva 21:20 ***v.*** naslonio na grudi njegove
1Ko 11:25 Tako i čašu po ***v.*** govoreći
Pst 19:3 On im tada ugotovi ***v.*** i dade
Mat 26:18 ću blagovati Pashalnu ***v.*** s
Iva 18:28 da bi mogli jesti Pashalnu ***v.***
1Ko 11:21svaki svoju ***v.*** uzme najprije
VELIČANSTV-A-O-OM
Psl 145:5 O velikom sjaju ***v.*** tvojega
Heb 1:3 sjede s desne strane ***v.*** na
Psl 68:34 Nad Izraelom stoluje ***v.***
Psl 93:1 zaodjeo se Gospod u ***v.***
Psl 96:6 Sjaj i ***v.*** blista pred njim; slava
Psl 104:1 obukao si se u sjaj i ***v.***
Zah 6:13 hram Gospodnji. ***v.*** ga resi
2Pe 2:10 i preziru ***v.*** Gospodina, i drski
Psl 8:1 svoj zemlji ***v.*** nebo natkriljuješ
Iza 2:19 pred uzvišenim ***v.*** njegovim
VELIČIN-A-E
1Ljt 29:11 Tvoja je, Gospode, ***v.*** moć
Efe 1:19 I koja je izobilna ***v.*** sile
Dje 2:11 gdje govore našim jezicima ***v.***
2Ko 12:7 ponio zbog ***v.*** otkrivenja
VESELJ-A-E-EM
Psl 43:4 k Bogu radosti i ***v.*** svojega, i
Prp 7:4 žalosti, a srce ludih u kući ***v.***
Dje 2:28 i napunit ćeš me ***v.*** s licem
Psl 51:8 Daj mi da okušam radost i ***v.***
M.Iz 10:23 Luđaku je ***v.*** počiniti sram-
Iza 35:10 ***v.*** i radost prate ih, briga i
Jer 31:13 boli dajem im utjehu i ***v.***
Luk 1:14 Imat ćeš radost i ***v.*** i mnogi će
Psl 100:2 Služite Gospodu s ***v.***
Prp 2:1 da pokušam s ***v.*** i naužijem se
Iza 12:3 S ***v.*** ćete crpsti vodu iz izvora
Dje 14:17 i puneći srca vaša jelom i ***v.***
VESE-LO-O
Psl 45:15 Vode ih ***v.*** i radosno, ulaze u
M.Iz 13:9 ***v.*** gori svjetlo pravednika, a
M.Iz 15:13 ***v.*** srce razvedri lice; tuga u
M.Iz 17:22 Srce ***v.*** pospješuje ozdrav-
Prp 7:3 i žalosno lice, može ipak biti ***v.***
Job 39:21 Kopa zemlju, ***v.*** je od snage
Prp 8:15 nego jesti i piti i ***v.*** biti. To neka
Jak 5:13 Je li tko ***v.*** neka pjeva hvalu
VEZAN
Mat 23:18 koji je na njemu, onda je ***v.***
1Ko 7:27 Jesi li ***v.*** za ženu, ne traži
VIĐENJ-A-E-U
Iza 30:10 Nemojte vidjeti ***v.*** i proroci-
Tuž 2:9 otvori se nebo i vidjeh ***v.*** boža-
Joe 2:28 mladići će vaši gledati ***v.***
Mih 3:6 biti noć, a da ne gledate ***v.*** i
Dje 2:17 mladići vaši vidjet će ***v.*** i starci
2Ko 12:1 doći ću na ***v.*** i otkrivenja Gos-
Iza 29:7 kao noćno ***v.*** bit će rulja svih
Dan 9:23 riječ, tada ćeš razumjeti ***v.***
Dan 9:24 da se ispuni ***v.*** i proročanstvo
Dje 11:5 sam ***v.*** gdje silazi posuda
Pst 15:1 Abramu u jednom ***v.*** ovako
Dan 2:19 objavljena tajna u noćnom ***v.***
Otk 4:3 bijaše po ***v.*** kao kamen jaspis i
Otk 9:17 I tako vidjeh u ***v.*** konje i one
VIHOR-A-OM-U
1Kr 19:11 žestok ***v.*** koji je brda razdirao i
Job 21:18 kao prah, što ga raznosi ***v.***
Psl 58:9 nagorjelo neka raznese ***v.*** srdžbe
Iza 40:24 i ***v.*** ih raznese kao pljevu
Jer 4:12 ***v.*** silan dolazi mi na službu
Jer 4:13 kao oblak podiže se! Kao ***v.*** šume
Jer 51:16 baca munje s daždom, izvodi ***v.***
Nah 1:3 Put Gospodnji ide kroz buru ***v.***
1Kr 19:12 Iza ***v.*** dođe potres, dođe oganj
Job 38:1 Tada odgovori Gospod Jobu iz ***v.***
Iza 29:6 burom i ***v.*** i plamenom, što proždi-
Job 30:15 kao u ***v.*** raznosi on sreću moju
VIJEN-AC-CA
Iza 62:3 i kraljevski zlatni ***v.*** a ruci
Mat 27:29 Tada spletoše ***v.*** od trnja
Mar 15:17 spletoše ***v.*** od trnja i
Iva 19:2 Vojnici spletoše ***v.*** od trnja
1Ko 9:25 raspadljiv ***v.*** a mi neraspadlj-
2Ti 4:8 meni je pripravljen ***v.*** pravde
Jak 1:12 primit će ***v.*** života, koji je Gos-
1Pe 5:4 primit ćete neuveli ***v.*** slave
Otk 2:10 do smrti, i dat ću ti ***v.*** života
2Ti 2:5 A ako se tko i bori, ne dobije ***v.***
Otk 3:11 da nitko ne uzme ***v.*** tvojega
VIN-A-O-OM
Pst 9:24 A kad se Noa rastrijezni od ***v.***
PNP 1:2 jer je slađe od ***v.*** milovanje
Luk 7:33 on nije jeo kruha i nije pio ***v.***
Iva 2:3 Kad je nestalo ***v.*** reče majka Is-
usova njemu: Nemaju više vina.
Rim 14:21 ne jesti mesa, i ***v.*** ne niti, i
1Ti 5:23 pij pomalo ***v.*** zbog želuca i
Otk 6:6 a ulja i ***v.*** neće ni biti
Otk 19:15 tijesak žestokoga ***v.*** gnjeva
Pst 9:21 A kad je pio ***v.*** opio se, i ležao
Psl 4:7 žetve, kad rodi žito i ***v.*** u izobilju
M.Iz 21:17 tko voli ***v.*** i ulje, ne obogati se
Dan 10:3 Meso i ***v.*** nijesu ulazila u
Mat 9:17 ne lijeva ***v.*** novo u mjehove
Mat 27:34 mu dadoše ***v.*** pomiješano
Mar 15:23 mu dadoše ***v.*** sa smirnom
Iva 2:10 Ti si čuvao dobro ***v.*** do sada
Dan 1:8 hranom kraljevom ni ***v.*** što ga
Joe 3:18 vrijeme gore kapati slatkim ***v.***
Luk 10:34 k njemu, zali uljem i ***v.*** rane
Efe 5:18 I ne opijajte se ***v.*** u kojemu je
Otk 14:8 koji je žestokim ***v.*** bluda
VINOGRAD-U
Psl 80:14 s neba i vidi i pobrini se za ***v.***
PNP 2:15 male lisice, što pustoše ***v.***
Iza 5:7 je kuća Izraelova ***v.*** Gospoda
Mat 20:1 da naima poslenike za svoj ***v.***
Mat 21:33 domaćin posadi ***v.*** Ogradi
Mat 21:41 pogubiti i svoj će ***v.*** dati u
1Ko 9:7 Tko sadi ***v.*** a od roda, njegova
Iza 5:1 pjesmu prijatelja svojega o ***v.***
Mat 21:28 Sine, idi i radi danas u ***v.***
Luk 13:6 smokvu u svojemu ***v.*** On
VJEČN-A-IH-IM-O
Psl 18:50 Davidu i rodu njegovu u ***v.***
Psl 119:142 Pravda je tvoja pravda ***v.***
Iza 26:4 Svemogući, ***v.*** hridina
Iza 35:10 obasjavati radost ***v.*** veselje i
Dan 4:34 živi u vijeke, čija je vlast ***v.*** i
Rim 1:20 i njegova ***v.*** sila i božanstvo
1Ti 6:16 vidjeti; kojemu čast i vlast ***v.***
2Ti 1:9 u Kristu Isusu prije ***v.*** vremena
Tit 1:2 Za istiniti Bog prije vremena ***v.***
Iza 60:20 Gospod postati ***v.*** svjetlom, i
Mar 3:29 ostaje naprćen ***v.*** grijehom
Jud 1:6 zadržao je ***v.*** okovima u mraku
Pst 3:22 uzme s drveta života i jede i ***v.***
Psl 100:5 ***v.*** traje milost njegova, kroz
2Ko 4:18 a ono, što se ne vidi, ***v.***
Heb 7:24 dovijeka, ima ***v.*** svećeništvo
2Pe 1:11 dopustiti ulaz u ***v.*** kraljevstvo
Otk 14:6 koji je imao da propovijeda ***v.***
VJEČNO-GA-STI
Iva 6:68 ići. Ti imaš riječi ***v.*** života
Dje 13:46 držite da nijeste vrijedni ***v.***
Heb 5:9 ga slušaju, uzrok spasenja ***v.***
Heb 7:16 nego po sili života ***v.***
Heb 13:20 krvlju zavjeta ***v.*** Gospodina
1Iv 3:15 ubojica nema u sebi ***v.*** života
Jud 1:7 sa svojom kaznom ***v.*** ognja
2Ti 2:10 u Kristu Isusu sa slavom ***v.***
Heb 6:2 uskrsnuću od mrtvih, i sudu ***v.***
Psl 139:24 putu, i vodi me na put ***v.***
Mih 5:2 iz davne davnine, iz dana ***v.***
Hab 3:6 To su putovi njegovi od ***v.***
2Pe 3:18 Njemu slava i sad i u dan ***v.***
VJEČNU
Izl 12:17 Zato držite taj dan kao ***v.*** us-
Mat 25:46 Ovi će ući u muku ***v.*** a
2Ko 4:17 donosi nam izobilnu ***v.*** slavu
2Ko 5:1 kuću nerukotvorenu, ***v.*** na
2So 1:9 Koji će trpjeti kaznu, propast ***v.***
2So 2:16 i dao utjehu ***v.*** i dobru nadu u
1Pe 5:10 koji vas pozva na ***v.*** svoju
VJERAN
M.Iz 3:32 a pobožniku je ***v.*** prijatelj
Hos 11:12 prema Svecu, koji je ***v.***
Mat 25:21 Nad malim si bio ***v.*** zato ću
Luk 16:10 Tko je ***v.*** u najmanjoj stvari
Luk 19:17 jer si mi u malom bio ***v.*** imat
Iva 20:27 i ne budi nevjeran, nego ***v.***
1Ko 1:9 ***v.*** je Bog, koji vas pozva u
1Ko 7:25 od Gospodina, da budem ***v.***
1Ko 10:13 Ali je ***v.*** Bog, koji vas neće
2Ko 1:18 Ali je Bog ***v.*** te riječ na k vama
1So 5:24 ***v.*** je, koji vas pozva, on će i
2So 3:3 A Gospodin je ***v.*** on će vas
2Ti 2:13 Ako smo nevjerni, on ostaje ***v.***
Heb 2:17 da bude milosrdan i ***v.*** veliki
Heb 3:2 Koji je ***v.*** onome, koji ga
Heb 10:23 vjere u nadu jer je ***v.*** onaj
Heb 11:11 je vjerovala, da je ***v.*** onaj
1Iv 1:9 ***v.*** je i pravedan, da nam oprosti
Otk 2:10 Budi ***v.*** do smrti, i dat ću ti
VJERNOST
Psl 30:9 Navješćuje li on ***v.*** tvoju
Psl 40:10 slavio sam tvoju ***v.*** i pomoć
Psl 57:3 neka dadne svoju milost i ***v.***
Psl 85:10 Tada će se milost i ***v.*** sresti
Psl 89:1 na koljeno javljat ću glasno ***v.***
Psl 91:4 i oklop bit će tebi ***v.*** njegova
Psl 100:5 sve naraštaje ***v.*** njegova
Psl 117:2 čuva moćno, ***v.*** Gospodnja
Psl 146:6 u njima; koji drži ***v.*** dovijeka
Tuž 3:23 Vrlo je velika ***v.*** tvoja
Mat 23:23 pravednost, milosrđe i ***v.***
VLADAR-A-E-I
Dje 5:31 uzvisi za ***v.*** i spasitelja, da
Iza 40:23 koji ***v.*** zemaljske uništava
Luk 12:11 i pred poglavarstva i ***v.*** ne
Psl 2:2 Skupljaju se ***v.*** zemaljski,
Mat 20:25 Znate, da ***v.*** zapovijedaju
Luk 22:25 njihovi ***v.*** nazivaju se dobro-
Rim 13:3 ***v.*** nijesu strah dobru djelu
VLASTIMA
Rim 13:1 neka se pokorava višim ***v.*** jer

Efe 6:12 protiv poglavarstva, protiv ***v.***
Tit 3:1 Opominji ih, da se pokoravaju ***v.***
VRATA
Pst 6:16 ***v.*** korablji sa strane i načini
Izl 12:23 proći će Gospod mimo ***v.*** i
P.Zk 6:9 dovratnike kuće svoje i na ***v.***
Suc 5:8 pokuca tada na ***v.*** rat, ali se
Psl 100:4 Udite na ***v.*** njegova sa
Psl 141:3 mojim, čuvaj ***v.*** usana mojih
M.Iz 17:19 tko visoko gradi ***v.*** svoja
Mat 6:6 uđi u sobu svoju, zatvori ***v.***
Mat 7:13 Uđite na uska ***v.*** jer su široka
Mat 16:18 i ***v.*** paklena neće je nadvla-
Luk 13:24 da uđete na uska ***v.*** jer vam
Iva 5:2 kod Ovčjih ***v.*** kupelj, koja se
Iva 10:1 tko ne ulazi na ***v.*** u ovčinjak
Iva 10:7 vam: Ja sam ***v.*** k ovcama
Iva 10:9 Ja sam ***v.*** Tko uđe kroza me
Dje 5:19 otvori noću ***v.*** tamnice, izve-
1Ko 16:9 velika i širom otvorena ***v.*** i
2Ko 2:12 i otvoriše mi se ***v.*** u Gospod-
Kol 4:3 da nam Bog otvori ***v.*** riječi, da
Heb 13:12 krvlju svojom, trpio izvan ***v.***
Otk 3:20 tko čuje glas moj i otvori ***v.*** ući
Otk 4:1 ***v.*** otvorena na nebu, i glas
Otk 21:12 što je imao dvanaestora ***v.*** i
VRŠE
Luk 8:21 koji slušaju riječ Božju i ***v.*** je
1Ko 9:9 Ne zavezuj usta volu, koji ***v.***
1Ko 9:10 i tko ***v.*** u nadi će dobiti dio
1Ti 3:10 iskušaju, pa onda da ***v.*** službu
1Ti 5:18 Volu, koji vrše žito, ne zavezuj
VRIJEDN-A-I-O-OSTI
M.Iz 12:4 ***v.*** je žena kruna mužu svoje-
1Ti 1:15 Pouzdana je riječ i ***v.*** da bude
Mat 6:26 Nijeste li vi više ***v.*** od njih
Mat 10:31 više ***v.*** negoli mnogi vrapci
Dje 13:46 i sebe držite da nijeste ***v.***
M.Iz 16:16 i razboritost dobiti više je ***v.***
Flp 4:8 i što je god hvale ***v.*** to mislite
VRIJEDNOSTI
Jer 7:8 riječi prijevarne, koje nemaju ***v.***
Jer 32:19 i prema ***v.*** djela njegovih
Rim 4:14 to bi bila vjera bez ***v.*** i
VRT-U
Pst 2:10 dolazila je rijeka, da natapa ***v.***
PNP 4:16 bi došao dragi moj u ***v.*** svoj
Iza 51:3 pustaru njegovu u ***v.*** Gospod-
Iza 58:11 i ti si kao ***v.*** dobro zaliven
Joe 2:3 Kao ***v.*** edenski leži pred njim
Iva 18:1 gdje je bio ***v.*** u koji uđe On, i
Pst 2:16 Sa svakoga drveta u ***v.*** smiješ
Pst 3:10 sušanj koraka tvojih u ***v.*** upla-
Eze 28:13 Boravio si u Edenu, ***v.***
Iva 18:26 Nijesam li te ja vidio u ***v.*** s
Iva 19:41 i u ***v.*** grob nov, u koji još nitko
VUK-OVE
Iza 65:25 ***v.*** i janje zajedno će pasti, i
Jer 5:6 Zato ih bije lav šume, davi ih ***v.***
Iva 10:12 i bježi, a ***v.*** grabi ih i razgoni
Mat 10:16 šaljem kao ovce među ***v.***
Luk 10:3 šaljem kao jaganjce među ***v.***
VUNA
Iza 1:18 skerlet, postat će bijeli kao ***v.***
Dan 7:9 Kosa mu na glavi kao čista ***v.***
Otk 1:14 i kosa bijela kao bijela ***v.*** kao

- Z -

ZABADAVA
Iza 52:3 ***z.*** su vas prodali; pa ćete se i
Mat 10:8 đavle ***z.*** ste dobili, ***z.*** dajite
Rim 3:24 I opravdavaju se ***z.*** milošću
Otk 21:6 dati iz izvora vode života ***z.***
Otk 22:17 neka uzme vodu života ***z.***
ZABLUD-E-U
2So 2:11 Bog poslati silu ***z.*** da vjeruju laži
1Iv 4:6 poznajemo Duha istine i duha ***z.***
Rim 1:27 zasluženu plaću za svoju ***z.***
Efe 4:14 po lukavstvu, da zavede u ***z.***
ZABORAVLJEN
Psl 9:18 neće zauvijek biti ***z.*** siromah
Psl 31:12 ***z.*** sam, bez spomena kao
Luk 12:6 A ipak ni jedan od njih nije ***z.***
ZABRANJUJE
Luk 23:2 ***z.*** plaćati porez caru, i izdaje
3Iv 1:10 i ***z.*** onima, koji to hoće, i izgoni
ZABRINUTI
Mat 6:25 Ne budite tjeskobno ***z.*** za
Mat 6:28 I što ste tako tjeskobno ***z.*** za
Mat 6:31 Ne budite dakle tjeskobno ***z.***
Mat 6:34 Ne budite dakle tjeskobno ***z.***
ZAČELA
Psl 51:5 u krivnji me je već ***z.*** majka
Mat 1:18 nađe se, da je bila ***z.*** po Duhu
ZAČETI
Iza 7:14 Eto, djevica će ***z.*** i roditi sina i
Mat 1:23 Eto, djevica će ***z.*** i roditi sina
Luk 1:31 Ti ćeš ***z.*** i roditi sina. Nadjeni
ZAHVALJUJEM
Psl 138:2 ***z.*** imenu tvojemu na dobroti
Psl 139:14 ***z.*** ti divno i čudesno ja sam
Dan 2:23 ***z.*** ti Bože otaca mojih.
Luk 18:11 ***z.*** ti, što nijesam kao ostali
Rim 1:8 ***z.*** Bogu svojemu po Isusu
1Ko 10:30 me psuju za ono, za što ja ***z.***
1Ti 1:12 ***z.*** onome, koji mi dade jakost
ZAHVAL-NU-OM
Psl 50:14 prinesi Bogu kao žrtvu ***z.***
Heb 13:15 žrtvu ***z.*** to jest, plod usana
1Ko 10:30 Ako ja sa ***z.*** uživam, zašto
2Ko 4:15 rastući ***z.*** mnogih, služi na
Flp 4:6 molitvom i prošnjom sa ***z.*** neka
ZAJEDNIŠTVO
1Ko 10:16 nije li ***z.*** krvi Kristove Kruh
2Ko 6:14 kakvo ***z.*** ima svjetlo s tamom
2Ko 13:14 i ***z.*** Duha Svetoga neka je
Efe 3:15 Od koga se zove svako ***z.*** na
Flp 2:1 ako koje ***z.*** duha, ako što
1Iv 1:6 Ako reknemo, da imamo ***z.*** s
1Iv 1:7 on u svijetlu, imamo ***z.*** jedan s
ZAJEDNIČARI
1Ko 10:18 žrtve, nijesu li ***z.*** žrtvenika
1Ko 10:20 A ja neću, da vi budete ***z.*** s
1Ko 10:21 ne možete biti ***z.*** stola Gos-
2Ko 1:7 da kao što ste ***z.*** u patnjama
Efe 3:6 sutjelesnici i ***z.*** obećanja u Kristu
ZAJEDNIČ-E-I-U
Dje 8:21 Nema tebi dijela ni ***z.*** u ovoj
Efe 2:12 isključeni od ***z.*** Izraelove i bez
Psl 82:1 Bog se diže u ***z.*** Božjoj, drži
Psl 111:1 u krugu pravednika i u ***z.***
Dje 2:42 u ***z.*** u lomljenju kruha i u molit-
Dje 7:38 Ovo je onaj, što je bio u ***z.*** u
1Iv 1:3 a naša je ***z.*** s Ocem i sa Sinom
Izl 16:3 da pomorite svu ***z.*** glađu
1Ko 1:9 Bog, koji vas pozva u ***z.*** Sina
Flp 3:10 i silu uskrsnuća njegova i ***z.***
1Iv 1:3 da i vi s nama imate ***z.*** a naša je
ZAKON-A-E
Psl 37:31 ***z.*** je Boga njegova njemu u srcu
Psl 119:77 jer je ***z.*** tvoj naslada moja
Psl 119:97 Kako sam zavolio ***z.*** tvoj
Luk 16:16 ***z.*** i proroci dosežu do Ivana
Rim 4:15 Jer ***z.*** dovodi samo gnjev: gdje
Rim 7:7 Je li ***z.*** grijeh? Bože sačuvaj! Nego
Gal 5:14 se sav ***z.*** izvršuje u jednoj riječi
1Ti 1:9 da pravedniku ***z.*** nije postavljen
Jak 1:25 tko pomno pogleda u savršeni ***z.***
Jak 2:8 Ako zaista ***z.*** kraljevski izvršujete
Još 8:32 na kamenju prijepis ***z.*** Mojsijeva
Mat 7:12 činite i vi njima, jer je to sadržaj ***z.***
Luk 16:17 da propadne i jedna crtica od ***z.***
Rim 4:15 nema ***z.*** nema ni prijestupa
Rim 5:13 Jer je grijeh bio u svijetu do ***z.*** ali
Rim 7:6 A sad se oslobodismo od ***z.*** koji
Rim 8:2 oslobodio me je od ***z.*** grijeha i
Gal 2:16 čovjek ne opravdava djelima ***z.***
Gal 3:10 koji se oslanjaju na djela ***z.*** pod
Gal 3:13 nas je otkupio od prokletstva ***z.***
Gal 3:18 Jer ako je baština od ***z.*** onda nije
Heb 10:16 dat ću ***z.*** svoje u srca
ZAKONOM
Rim 2:12 sagriješiše pod ***z.*** po zakonu
Rim 3:19 koji su pod ***z.*** da se svaka
Rim 3:27 onim djela Ne, nego ***z.*** vjere
Rim 6:14 nijeste pod ***z.*** nego pod milo-
Rim 7:2 je udata žena privezana ***z.*** za
Rim 7:23 i zarobljava me ***z.*** grijeha, koji
Gal 3:23 bili smo pod ***z.*** čuvani i zatv-
Gal 4:5 Da otkupi one, koji su bili pod ***z.***
Gal 5:4 koji hoćete ***z.*** da se opravdate
ZAKONU
Rim 3:20 po ***z.*** dolazi poznanje grijeha
Rim 7:4 i vi umrijeste ***z.*** tijelom Kris-
Rim 7:7 nijesam poznao osim po ***z.*** jer
Rim 7:23 koji se protivi ***z.*** uma mojega
Rim 8:3 Jer što je bilo ***z.*** nemoguće, jer
Rim 8:7 se ne pokorava ***z.*** Božjemu, a
Gal 2:19 Jer ja sam po ***z.*** umro zakonu
Gal 2:21 ako opravdanje po ***z.*** dolazi
Tit 3:9 i svađa i prepiranja o ***z.*** kloni se
Heb 7:16 Koji nije postao po ***z.*** tjelesne
Heb 9:22 sve se krvlju čisti po ***z.*** i bez
ZAKRPA
Mat 9:16 razdere ***z.*** od haljine, i rupa
Mar 2:21 nova ***z.*** opet razdere od stare
ZAMK-A-E-U
Psl 124:7 ***z.*** je rastrgana, i mi smo slo-
Iza 8:14 ***z.*** i mreža za stanovnike Jeru-
Psl 18:5 pritisli me, pale na me ***z.*** smrti
Psl 119:110 Bezbožnici mi metnuše ***z.***
Psl 140:5 namjestiše mi potajne ***z.***
M.Iz 29:25 Strah od ljudi meće ***z.*** a tko
Psl 57:6 Namjestiše ***z.*** nogama mojim
1Ti 3:7 ne bi upao u sramotu i u ***z.*** đa-
1Ti 6:9 upadaju u napast, ***z.*** i u mnoge
ZAPEČA-ĆENI-TI
Efe 4:30 kojim ste ***z.*** za dan otkupljenja
Dan 12:4 ***z.*** ovu knjigu do posljednjega
2Ko 1:22 nas i ***z.*** i dade zalog Duha u
Otk 10:4 ***z.*** što objaviše sedam grom-
Otk 20:3 bezdan baci ga, i zatvori, i ***z.***
ZAPISAN-A-I
P.Zk 29:20 što su ***z.*** u ovoj knjizi, srušit
Luk 10:20 vaša imena ***z.*** na nebesima
Iva 20:31 su ***z.*** da vjerujete, da Isus
Psl 69:28 -vednicima neka ne budu ***z.***
Eze 13:9 kuće Izraelove neće biti ***z.***
Otk 21:27 koji su ***z.*** u knjizi života Janj-
ZAPITKIVANJA
1Ti 6:4 boluje od ***z.*** i praznih prepiranja
2Ti 2:23 A ludih i praznih ***z.*** kloni se
Tit 3:9 A ludih ***z.*** i rodoslovlja, i svađa i
ZAPNEŠ
Mat 4:6 da ne ***z.*** za kamen nogom
Luk 4:11 da ne ***z.*** za kamen nogom
ZAPOVIJED-I-IMA
Psl 106:25 i ne htjedoše više slušati ***z.***
Psl 119:98 ***z.*** tvoja čini me mudrijim
Luk 2:1 izađe ***z.*** od cara Augusta, da
Iva 12:50 da je ***z.*** njegova život vječni
Iva 13:34 Novu ***z.*** dajem vam: ljubite
Iva 15:12 Ovo je ***z.*** moja: ljubite se
Efe 6:2 i majku; ovo je prva ***z.*** s
1Iv 2:7 nego ***z.*** staru, koju imadoste od
1Iv 3:23 je ***z.*** njegova, da vjerujemo u
1Iv 4:21 I ovu ***z.*** imamo od njega: Tko
2Iv 1:4 kao što primismo ***z.*** od Oca
Psl 119:86 Sve su ***z.*** tvoje istina
Iva 14:21 Tko ima ***z.*** moje i drži ih, on je
Rim 7:8 grijeh uze prigodu po ***z.*** i načini

1Iv 3:24 I tko drži ***z.*** njegove, u njemu
1Iv 5:3 ovo ljubav Božja, da ***z.*** njegove
P.Zk 4:2 Ništa ne dodajte ***z.*** što vam ih
Psl 78:7 da bi poslušni bili ***z.*** njegovim
Eze 36:27 da hodite po mojim ***z.*** i da
Mat 22:40 O ovim dvjema ***z.*** visi sav
ZAPOVJEDI-O
Mat 4:3 si Sin Božji, ***z.*** da ovo kamenje
Mat 4:10 Tada mu ***z.*** Isus: Odstupi,
Mat 17:18 Isus ***z.*** zlome duhu, i on
Mar 4:39 ustade, ***z.*** vjetru i reče moru
Luk 15:22 A otac ***z.*** slugama svojim:
Iva 2:7 Isus im ***z.*** Napunite posude
Otk 9:4 I ***z.*** im se, da ne škode travi
Pst 3:17 za koje sam ti ***z.*** 'Ne smiješ
Mat 15:4 Bog je ***z.*** Poštuj oca i majku i
Mat 28:20 da drže sve, što sam vam ***z.***
Iva 14:31 i kako mi je ***z.*** Otac, onako
Dje 10:42 I ***z.*** nam je, da propovije-
ZAROBLJEN-E-IMA
Psl 146:7 Gospod oslobađa ***z.***
Efe 4:8 odvede ***z.*** i porazdijeli darove
Iza 61:1 da navijestim ***z.*** slobodu, vez-
Luk 4:18 da navješćujem ***z.*** oslobođe-
ZARUČNIC-A-U
Joe 2:16 svoje sobe, ***z.*** iz svoje odaje
Otk 19:7 i ***z.*** se je njegova pripravila
Iva 3:29 Tko ima ***z.*** zaručnik je. Prijatelj
Otk 21:9 pokazat ću ti ***z.*** ženu Janjeto-
ZARUČNIK-A-U
Mat 9:15 tugovati, dok je s njima ***z.*** Ali
Mat 25:6 odjeknu poziv: ***z.*** dolazi
Mar 2:19 postiti, dok boravi kod njih ***z.***
Iva 3:29 Tko ima zaručnicu, ***z.*** je.
Iza 61:10 plaštem pravednosti kao ***z.***
Mar 2:19 Dok imaju kod sebe ***z.*** ne
Mat 25:1 svoje i izađoše u susret ***z.***
Otk 21:2 kao zaručnica, ukrašena ***z.***
ZAVEZUJ
1Ko 9:9 Ne ***z.*** usta volu, koji vrše. Zar
1Ti 5:18 Volu, koji vrše, ne ***z.*** usta, i
ZAVIST-I
1Ko 3:3 kad je među vama ***z.*** i prepira-
1Ti 6:4 što postaje ***z.*** svađa, psovke
Jak 3:14 Ako li imate gorku ***z.*** i svađu u
Jak 3:16 Jer gdje je ***z.*** i svađa, ondje je
1Pe 2:1 licemjerstvo i ***z.*** i svako klev-
Rim 1:29 puni ***z.*** ubojstva, svađe, lu-
Rim 13:13 raspuštenosti, ne u svađi i ***z.***
2Ko 12:20 ne budu kod vas svađe, ***z.***
Gal 5:21 ***z.*** ubojstva, pijanstva, razuz-
Flp 1:15 iz ***z.*** i svađe, ali drugi od dobre
Tit 3:3 u pakosti i ***z.*** živeći, mrski, jedan
ZDRAV-A-E-I-LJE-O
Psl 41:12 ti me držiš ***z.*** da ti služim uvij-
Mat 12:13 i postade opet ***z.*** kao druga
Luk 15:27 jer ga je opet dobio ***z.***
M.Iz 16:24 samotok, slatke duši, ***z.*** tijelu
2Ti 4:3 kad ***z.*** nauke neće podnositi
Iza 59:10 i ***z.*** slični smo mrtvima
Mat 9:12 Ne trebaju ***z.*** liječnika, nego
Tit 1:13 karaj strogo, da budu ***z.*** u vjeri
Tit 2:2 trijezni, pošteni, mudri, ***z.*** u vjeri
Iza 58:8 zora, ***z.*** tvoje brzo procvate
Mal 4:2 što krije ***z.*** pod krilima svojim
Dje 3:16 dade mu cijelo ***z.*** pred svima
Mat 6:22 Ako je oko tvoje ***z.*** onda sve
Mat 27:29 govoreći: ***z.*** kralju židovski
Luk 1:28 ***z.*** milosti puna Gospodin je s
ZJENICU
P.Zk 32:10 čuvao ga je kao ***z.*** oka svo-
Psl 17:8 Kao ***z.*** oka čuvaj me. Skrij me
Zah 2:8 tko dirne u vas, dirnuo je u ***z.***
ZLOČIN-AC-CE
M.Iz 17:11 ***z.*** ide samo za pobunom
Prp 9:18 jedan jedini ***z.*** može pokvariti
Iva 18:30 Kad on ne bi bio ***z.*** ne bismo
2Ti 2:9 trpim zlo sve do okova kao ***z.*** ali
1Pe 4:15 ne trpi kao krvnik ili tat ili ***z.*** ili
Iza 53:9 Odredili su mu grob uz ***z.*** a uz
Iza 53:12 i bio ubrojen među ***z.*** i nosio
Mat 21:41 ***z.*** će zlom smrti pogubiti i
Mar 15:28 Pisma: Ubrojen je među ***z.***
Luk 23:33 Isto tako ***z.*** jednoga s desne
1Pe 2:12 vas kleveću kao ***z.*** vidjevši
1Pe 2:14 da kazne ***z.*** a pohvale dobre
ZRNO
Iza 40:15 otoci su mu kao ***z.*** pijeska
Iza 62:9 tko je žeo ***z.*** neka ga jede i
Joe 1:17 Usjevno ***z.*** leži trulo pod
Mat 13:4 nekoje ***z.*** pade na put, i došo-
Mat 17:20 imate vjere kao ***z.*** goruš-
Luk 17:6 imate vjere kao ***z.*** gorušično
Iva 12:24 Ako ***z.*** pšenično ne padne u
ZUBA
Job 29:17 grabež iz ***z.*** njegovih
Mat 8:12 Ondje će biti jauk i škrgut ***z.***
Mat 13:42 Ondje će biti jauk i škrgut ***z.***
Mat 24:51 Ondje će biti jauk i škrgut ***z.***
Mat 25:30 Ondje će biti jauk i škrgut ***z.***
ZVIJER-I
Pst 37:20 da ga je proždrla divlja ***z.***
Iza 35:9 biti lavova, niti će ljuta ***z.*** ići po
Otk 13:1 I vidjeh ***z.*** gdje izlazi iz mora
Otk 19:20 bi uhvaćena ***z.*** i s njom lažni
Iza 43:20 Tada će me slaviti ***z.*** poljske
Otk 20:4 i koji se ne pokloniše ***z.*** ni slici
ZVIJEZD-A-E-U-MA
Brj 24:17 ***z.*** izlazi iz Jakova, žezlo se
Joe 2:10 pomrčaše, svjetlost se ***z.*** ug-
1Ko 15:41 se ***z.*** od zvijezde razlikuje u
Otk 1:16 u svojoj desnoj ruci sedam ***z.***
Otk 1:20 Tajnu sedam ***z.*** koje si vidio
Otk 8:10 i pade s neba velika ***z.*** koja je
Pst 1:16 da vlada noću, uz to još ***z.***
Pst 22:17 tvoje umnožiti kao ***z.*** na
Psl 8:3 mjesec i ***z.*** što si ih namjestio
Psl 136:9 Mjesec i ***z.*** da vladaju noću
Amo 5:8 On, koji je stvorio ***z.*** Vlašiće i
Mat 24:29 ***z.*** će s neba pasti, i sile će
1Ko 15:41 se zvijezda od ***z.*** razlikuje u
Flp 2:15 svijetlite kao ***z.*** u svijetu
Otk 6:13 I ***z.*** nebeske padoše na
Mat 2:2 Vidjesmo njegovu ***z.*** na istoku
Otk 2:28 I dat ću mu ***z.*** Danicu
Otk 9:1 i vidjeh ***z.*** gdje pade s neba na
Psl 147:4 On, koji određuje ***z.*** broj
Luk 21:25 znaci na suncu, mjesecu i ***z.***
1Ko 15:41 mjesecu, i druga slava ***z.***

- Ž -

ŽALAC
1Ko 15:55 Gdje je, smrti, ***ž.*** tvoj
1Ko 15:56 A ***ž.*** je smrti grijeh, a sila je
ŽALOSN-A-I
Psl 42:5 Zašto si ***ž.*** dušo moja, što
Mat 26:38 On im reče: ***ž.*** je duša moja
Mat 5:4 Blagoslovljeni su ***ž.*** Oni će se
2Ko 6:10 Kao ***ž.*** a jednako veseli, kao
2Ko 7:9 se radujem, ne što ste bili ***ž.***
ŽANJ-E-M-U
M.Iz 11:29 zapušta kuću svoju ***ž.*** vjetar
Iva 4:37 poslovica: 'Jedan sije, drugi ***ž.***
Otk 14:15 i žanji, jer dođe čas, da se ***ž.***
Mat 25:26 znao si, da ja ***ž.*** gdje nijesam
Luk 19:22 uložio, i ***ž.*** što nijesam sijao
Psl 126:5 Koji siju sa suzama neka ***ž.*** s
Jer 12:13 Siju pšenicu i ***ž.*** trnje, muče
Mat 6:26 ne siju, ne ***ž.*** ne skupljaju u
Luk 12:24 Ne siju, ne ***ž.*** nemaju sprem-
ŽEDAN
Mat 25:35 mi jesti, ***ž.*** i dali ste mi piti
Mat 25:42 jesti, ***ž.*** i nijeste mi dali piti
Iva 7:37 Tko je ***ž.*** neka dođe k meni i
Iva 19:28 da se ispuni Pismo: ***ž.*** sam
Rim 12:20 ako je ***ž.*** napoj ga; jer čineći
Otk 22:17 A tko je ***ž.*** neka dođe; i tko
ŽELJA-MA
M.Iz 13:19 Ispunjena je ***ž.*** slast srcu, a
Rim 8:27 koji ispituje srca zna, što je ***ž.***
Rim 10:1 ***ž.*** je mojega srca i molitva
Gal 5:16 U duhu živite, i ***ž.*** tjelesnih
2Ti 2:22 Od ***ž.*** mladenačkih bježi, idi
1Pe 2:11 da se uzdržite od tjelesnih ***ž.***
Iva 8:44 činite po ***ž.*** oca svojega. On je
Rim 1:24 predade Bog u ***ž.*** njihovih sr-
Rim 1:27 raspališe ***ž.*** svojim jedan na
Efe 2:3 svi nekad živjeli po ***ž.*** tijela
Efe 4:22 se raspada u ***ž.*** prevarljivim
2Ti 4:3 nego će po svojim ***ž.*** nakupiti
Tit 3:3 služeći različnim ***ž.*** i slastima, u
2Pe 2:10 koji idu za tjelesnim ***ž.***
ŽEZLO-M
Pst 49:10 Neće odstupiti ***ž.*** od Jude,
Brj 24:17 Jakova, ***ž.*** se diže iz Izraela
Psl 45:6 ***ž.*** kraljevstva tvojega: žezlo
Zah 10:11 ***ž.*** će se Egiptu oduzeti
Heb 1:8 u vijeke vjekova; i ***ž.*** pravde
Otk 2:27 vladat će njima gvozdenim ***ž.***
Otk 19:15 On će njima vladati sa ***ž.*** gv-
ŽIG
Otk 13:16 dadne ***ž.*** na desnoj ruci
Otk 13:17 ni prodati, osim tko ima ***ž.***
Otk 14:9 slici njezinoj, i primi ***ž.*** na čelo
Otk 14:11 i ako tko primi ***ž.*** imena njez-
Otk 19:20 one, koji primiše ***ž.*** zvijerin
ŽITNIC-E-U
M.Iz 3:10 će se napuniti ***ž.*** tvoje obilja i
Mat 6:26 ne žanju, ne skupljaju u ***ž.***
Luk 12:18 Srušit ću ***ž.*** svoje i sagradit
Mat 3:12 skupit će pšenicu u svoju ***ž.*** a
Mat 13:30 A pšenicu nosite u ***ž.*** moju
ŽRTV-A-E-U-AMA
Psl 51:17 ***ž.*** što se dopada Bogu, skru-
M.Iz 15:8 ***ž.*** je bezbožnika mrska Gos-
Iza 53:10 Kad se sam žrtvuje kao ***ž.*** za
Dan 9:27 prestat će ***ž.*** zaklanica i
Mar 9:49 što se svaka ***ž.*** začinja solju
1Ko 10:19 govorim idolska ***ž.*** da je što
1Ko 10:28 Ovo je idolska ***ž.*** ne jedite
1Iv 2:2 I on je pomirna ***ž.*** za grijehe
Heb 9:23 nebeske stvari boljim ***ž.*** od ovih
Heb 13:16 jer se takvim ***ž.*** ugađa Bogu
1Sa 15:22 poslušnost je bolja od ***ž.***
Psl 66:15 pretilih ovaca prinosim ti ***ž.***
Jer 6:20 ***ž.*** vaše paljenice nijesu mi više
Mal 1:10 ne mogu primiti ***ž.*** iz vaše ruke
Mal 3:3 da prinose prave ***ž.*** Gospodu
1Ko 10:18 koji jedu ***ž.*** nijesu li zajed-
Heb 7:27 najprije za svoje grijehe ***ž.***
Heb 10:1 prinose neprestano one iste ***ž.***
Heb 10:6 i ***ž.*** za grijeh nijesu ti bile ugo-
Heb 10:11 svaki dan služi i iste ***ž.***
Heb 10:26 nema više ***ž.*** za grijehe
1Pe 2:5 da prinosite ***ž.*** duhovne, koje
Mat 9:13 milosrđe hoću, a ne ***ž.*** jer ja
Luk 2:24 I oni htjedoše prinijeti ***ž.*** kao
Rim 3:25 Bog izloži kao pomirnu ***ž.*** po
Rim 12:1 prikažete tjelesa svoja za ***ž.***
Efe 5:2 sebe za nas kao prinos i ***ž.***
Flp 2:17 Ali ako i žrtvovan budem za ***ž.***
Flp 4:18 ***ž.*** prijatnu, ugodnu Boga
Heb 10:12 A on prinesavši jednu ***ž.*** za
Heb 13:15 svagda Bogu ***ž.*** zahvalnu

